

عالمگیر نامہ

تصنیف

منشی محمد کاظم بن محمد امین

در

احوال نخستین ده سال مملکت اورنگ زیب عالمگیر بادشاہ چنگیز

بہتمام

بسمعیح

مولوی عبدالحی مدرّسین مدرّسہ کلکتہ

در

کالج پریس چاپ شد

کلکتہ سنہ ۱۸۶۸ء

- ظفر یافتن بر جنود کفر و ضلال بعون نیت داور بیهمال ۱۵۹
 ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستقر الخلافة اکبر آباد
 بایی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت یافتن او از جنود انبال
 و گریختن بجانب دهلی و از اینجا بلاهور و وقوع مقدمات دیگر
 نهضت موکب مسعود از مستقر ملطمت خدا داد بصوب
 دارالخلافة شاه جهان آباد - و شرح سوانح دیگر
 ذکر مراتب زیاده سری و محال جوئی مراد بخش جاهل
 نادان و دستگیر شدن او به یمن تدبیر و انبال والی خدیو جهان
 فرستادن خلیل الله خان با جنود تازه برسم منقلا بکنار آب
 ستلج و تعدین امیر الامرا با جنود ظفر پیرا بسمت هردوار
 بجهت مد راه سلیمان بی شکوه ۱۶۷
 زیذت یافتن تخت شهنشاهی و اورنگ گیتی پناهی
 به جلوس مسعود طرازنده افسر و بر ارندگی سریر شهنشاه
 جهان دار عالمگیر ۱۴۹
 تعدین فوجی تازه از عساکر نصرت پیروزه بجهت
 سلیمان بی شکوه ۱۵۹
 نهضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد پیراستن آن
 ناهیت از خار وجود دارا بی شکوه بد مآب ۱۶۰
 چون مجملی از احوال آن برگشته روزگار و شمه از سرگذشت
 آن سرگشته دشت ادبار مرقوم خامه وقائع نگار گشت اکفون
 گلک بدائع ارقام بذکر مجملی از حال دارا بی شکوه نکوئیده
 فرجام بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام می نماید .. ۱۷۷

- و از غرائب امور و طریقیهای احوال آن بی بهره جوهر
 دانش و شعور آنکه ۱۸۱
 توجه الویة ظفر طراز بر سبیل ایلغار بتعاقب دارا بی شکوه
 ادبار شعار ۲۰۰
 تعیین یافتن صف شکفتن بتعاقب دارا بی شکوه از ملتان
 و ترک ایلغار موکب گنیهان ستان ۲۰۳
 تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از عساکر گردون شکوه
 بتعاقب دارا بی شکوه ادبار پژوه ۲۰۸
 معاودت موکب منصور از دار الامان ملتان بدار السلطنة
 لاهور و نهضت نمودن از انجا بدار الخلافة شاهجهان آباد قرین
 ارجح و فیروزی بذابرنقذه انگیزی ناشجاع - و شرح موانعی
 هاله بعد از ان روی نمود ۲۱۱
 اشراف جشن وزن فرخنده شهمی سال چهل و دوم ۲۲۷
 او توجه الویة ظفر پیرا بشکار گاه سورون جهت اطفاء نائرة
 از نقذه ناشجاع ۲۳۵
 نکذ ذکر محاربه شیران بیسه هلیجا و بهادران رزم پیرا و فتح و فیروزی
 چرائ ساگر ظفر لوا و فرار ناشجاع ادبار افزا از معرکه مرد آزما
 ذکر توجه الویة ظفر طراز بعد از شش روز و هزیمت ناشجاع
 و از موضع کچوه بمستقر الخلافة اکبر آباد جهت تدبیر احتیصال
 اید دارا بید شکوه ادبار قرین و تنبیه راجه جسونت منگه خسران
 تاثیر مآل و مرزده تخمیر قلعه اله آباد ۲۸۴
 ذکر رسیدن دارا بی شکوه بد مآل بگجرات و کیفیت

- ۲۹۵ بر آمدن او باجمیر
- ذکر محاربه شیران ~~...~~ هیجا و نهنگان بحر و غا و فتح و
- ۳۱۸ فیروزی اولیای دولت و فرار دارابی شکوه بدعاقبت ازاجمیر
- ۳۳۵ معارذت رایات ظفر پدرا بدار الخلافة شاهجهان آباد ..
- ۳۴۹ گفتار در تمهید جلوس ثانی
- جلوس میمنت عنوان پایه افزای هفت اورنگ امکان گیهان
- خدید و فیروز مند جهان ستان دوم یاره بر سر بر سلطنت
- جهان شوکت و تعیین خطبه و سکه گرامی و نام زد القاب
- ۳۵۴ سامعی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی
- ذکر زائچه طالع سعادت مطالع جلوس میمنت مانوس بطور
- اختصر شناسان فرس
- ۳۷۲ ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام عالم آرائی این زیب
- ۳۸۵ اورنگ کشور کشائی
- ۳۸۹ رفع بدعت نوروز و تبدیل آن به جشن نشاط افروز جلوس مبارک
- ۳۹۱ تعیین محتسب و منع منہیات و مسکرات
- شرح بعضی از عذایات و مراسم شهنشاهی که از جلوس
- میمنت عنوان عید قربان که منتهای ایام جشن بود
- نسبت بامرای نامدار و اعیان دولت پایدار سمت ظهور
- یافته و گذارش بعضی از سوانح حضور جمع النور در عرض
- ۳۹۳ مدت جشن و سور
- وصول خبر مخالفت بادشاهزاده والا تبار محمد سلطان
- ۳۹۶ درینگاه

	برگشتن پادشاه زاده محمد سلطان بدلات اقبال بی زوال
۵۴۲	خدیو جهان
۵۴۲	چشم وزن مرخنده قمری آغاز سال چهارم
۵۷۰	تعمیدن امیر خان با فوجی از جنود قاهره بتادیب راجه
	گرن بهورمه
۵۷۴	کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصینه ولایت کوکن است
۵۹۰	بسمی امیرالامرا رد داده
۵۹۴	چشم وزن مبارک شمسی آغاز سال چهارم و سوم
	کشایش قلعه پربنده بانبال بیژوال
۵۹۹	رمیدن امیر خان با افواج نصرت درین و آوردن راو کزن را
	با دو پسر بحضور ظفر پیکر
	رمیدن کنور رام هنگه از سری نگر و آوردن حلیمان
۶۰۰	بیشکوه را بحضور پرنور
	فرستادن پادشاه زاده محمد سلطان را از سلیم گده بقاعه
	گوالیار با حلیمان بیشکوه آهویی دشت ادیار
	رمیدن ابراهیم بیگ حقیر مبحان قلی خان والی توبان
	بآستان فیض مکان
	رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم
	مرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس
	ملازمت بوداق بیگ ایلچی و رحانیدن نامه
	موت سمر والی ایران
	چشم وزن مبارک قمری سال چهارم و پنجم

- ۸۷۷ هجری هفتاد و پنجم
 ۸۸۴ جشن وزن فرخنده قمری
 فتح اکثری از قلاع ولایت سیوا و ایل شدن آن جهالت کیش
 ۸۸۷ قنده گرا بحسن کوشش و تدبیر راجه جیسنگه
 تعمین یافتن عمده راجها راجه جیسنگه با عساکر منصوره بعد
 فراخ از مهم سیوا بتخریب ولایت بیجاپور و تنبیه عادل خان
 ۹۰۹ جشن وزن مبارک شمسی
 نور آگین شدن تبت بزرگ بفروغ آذار اسلام و در آمدن زمیندار
 ضلالت نرجام آنجا بشاهراه اطاعت و بزدگی درگاه ملک احترام
 ۹۲۰ رحلت مغفرت آیت مورد تاییدات ربانی مشمول توفیقات
 آسمانی اعلیٰ حضرت صاحب قرآن ثانی بوسعت آباد جهان
 قدس و نرحمت جاریدانی
 ۹۲۸ گفتار در فتح چانگام از متعلقات ولایت رخنگ
 آغاز سال نهم از سنین دولت والی عالمگیری مطابق سنه
 ۹۵۷ هزار و هفتاد و شش هجری
 ۹۶۲ جشن وزن فرخنده قمری
 ۹۶۷ فرار نمون هیوای ضلالت شعار از درگاه سپهر مدار
 تعمین مهین شعبه دوحه سلطنت و فرمان روائی گزین باد
 نهال خلافت و کشور کشائی پادشاهزاده کامکار بخت بیدار
 محمد معظم بانواج نصرت طرلز بدار الملک کابل
 ۹۷۳ نهضت الربیة مهر پیرایه از مستقر الخلافه اکبر آباد بدار
 الخلافه شاه جهان آباد
 ۹۷۷

- ۹۸۹ جشن وزن مبارک شمسی
شرح تاخت ولایت بلجاپور و محارباتی که عساکر جهانگشا
را با دکنیان شقارت گرا روی نمود ۹۸۸
تعیین یامتن دلیرخان با انواع قاهره به تنبیه زمیندار چانده
و تحصیل پیشکش نمایان ۱۰۲۲
آغاز حال دهم والای دولت عالمگیری مطابق هفده هزار
و هفتاد و هفت هجری ۱۰۳۰
تولد نوگل حدیقه دولت پادشاهزاده محمد کام بخش .. ۱۰۳۱
شورش انگیزی افغانان یوسف زئی در سواحل دریای نیلاب
و تنبیه و تادیب آن طائفه باغیه به نیروی اقبال دشمن
مال شاهنشاه مالک رقاب ۱۰۳۹
تعیین یامتن محمد امین خان با انواع قاهره و تنبیه
افغانان یوسف زئی ۱۰۴۵
جشن وزن فرخنده قمری ۱۰۴۶
جشن وزن فرخنده شمسی ۱۰۶۰
خاتمه ۱۰۶۹
گذارش برخی از کرائم عادات و شرائف صفات این خدیو
کامل الذات ۱۰۷۰
ذکر کرائم اسفال شاهنشاه حق پرتو خیراندوز در اوقات
عبانروزی ۱۰۹۶
-

تصحیح غلطیهای کتاب عالمگیرنامه

صفحه	مطرز	غلط	مصحح
۲	۱۵	لَا أَحْصَى	لَا أَحْصِي
۱۱	۱۶	هراد	مهراد
۱۴	۲	کونبای	گوزنبای
۲۵	۱	تاشی	تاسی
۳۳	۱	دکیانیده	کیباییده
۹۸	۲۲	رسمانه	رستمانه
۹۸ و دیگر جاها		جمعیت	جمعیت
۱۰۴	۱۲	لِلشَّيَاطِينِ	لِلشَّيَاطِينِ
۱۰۶	۱۸	بتابیان	بتاییدان
۱۰۹	۱۱	الشَّيْءِ	العَیْءِ
۱۱۲	۵	ناقبلی	ناقابلی
۱۱۷ و دیگر جاها		جبه	جبهه
۱۲۵ و ۱۲۷	۱۲	مسقر	مستقر
۱۲۸ و دیگر جاها		باحنزاز	باهنزاز
۱۲۹ و دیگر جاها		استیلام	استلام
۱۳۴	۵	مرنع	مرفه
۱۴۵ و دیگر جاها		اعزآباد	آغزآباد
۱۵۳	۲۱	برخارست	برخامست

(۱۲)

رگذازه	دکذازه	۱۹	۱۹۱
تاباندش	تایانش	۵	۱۹۲
نذر محمد	نذ محمد	۱۴	۱۹۲
مکبیج	غلط	سطر	صفحه
مرشته	مرشته	۱۶۹	و دیگر جاها -
طواف	طوف	۱۷	۱۷۲
برگشته	برگنشته	۲۱	۱۸۰
مخازی	مخازی	۲۳۳	و دیگر جاها -
مخان سگه	مخان سگه	۲۴۹	و دیگر جاها -
فرجام	فرجام	۳	۳۰۹
سید	کسید	۱۰	۳۴۹
ماخته	ساختگ	۴	۳۹۲
قلعه	قله	۴۳۳	و دیگر جاها -
سگه	سگه	۷۳۵	۴۳۷ -
راهرپ	راهرپ	۹	۴۴۱
مازراء الذهب	ماذر الذهب	۴۹۱	و دیگر جاها -
متهرار	متهرار	۱۶	۴۶۳
ثنا	نا	۲۰	۴۸۲
بشاهزاده	بشاهزاده	۱۹	۴۹۴
آحمدانی است	آحمدان نیست	۲۲	ایضا
بانصرت	نصرت	۱۲	۵۰۱
تسویلات	تسویلات	۲	۵۱۱

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۴۵۹	۱۸	جمع	جمعی
۴۶۲	۲۰	مدوا	مدواوا
۴۶۴	۱۸	عائنه	علائنه
ایضا	۲۲	بمراهانش	بهمراهانش
۴۷۵	۱۶	حیات	حیات
۴۷۶	۲۱	اوقات	اوقات
۴۸۷	۱۹	یشمه	شیمه
۴۹۳	۲	عمالی	عمانی
ایضا	۵	بہادر	بہار
۴۹۷	۱۸	قطع	قطعی
۴۹۹ و دیگر جاها		نونین	نونین
۷۰۳	۲۰	را	راہ
۷۰۴	۶	پشت‌رنشان میدارند	پیشتر نشان میدادند
ایضا	۱۷	مدمه	مدمه
۷۰۹	۱۴	هائل	حائل
۷۱۰	۶	المکمر السیء	المکمر السیء
ایضا	۱۷	ودادند	و دار دادند
۷۲۲	۱	فاتر	دفاتر
۷۲۶	۲۰	توانائی	توانائی
ایضا	۲۱	خلقشان	خلق شان
۷۲۸	۱۸	الروی	الروای
۷۳۲ و ۹۶۸	۰	دز	دد

مطر	غلط	مخفیج
۹	انگریزی	انگریزی
۱۵	گرویدند	گرویدن
۳	جانگیرنگر	جهانگیرنگر
۷	رکا	کلر
۱۶	سبها منکر	سبها سنگه
۱۷	حصیة	حصینة
۱۹	مومم	موموم
۲۱	مقرری	مقرری
۱۸	مکارک	مبارک
۹	الامثال	الامتثال
۷۹۷ و ۰	دراخان	دارالخان
۲۲	ذلات	زلات
۶	السطنة	الساطنة
۹	گزیر	گربز
و دیگر جاها -	میفخان	میفخان
۱۲	انعطاس موران	انعکاس مورآن
۲۱	ندارد	نداد
۳	بکار	نابکار
۱۵	انزاع	انتزاع
۲۰	امتفا	امتناع
۱۵	دوج	موج

صفت	مطر	غلط	صحیح
۷۳۲	۵	بردرات	بردرات
۷۳۶	۱۸	موانع	موانع
۷۳	۲	ماهات	مباهات
ضا	۸	جشی	جشن
۷۴	۷	سپداران	سپیداران
۷۵	۱۹	نش	نشینی
۷۵۲	۷	ر	را
۷۵	۱۶	طمع	طبع
۷۶۱	۱۰	عیان	اعیان
۷۶۶	۵	نواهی	نواحی
ایضا	۱۰	صبع	صبع
۷۷۷	۶	تقاتر	تقاطر
۷۸۵	۳	درد	دد
۷۸۹	۱۴	خسالت	خصال امت
۷۹۰	۱۲	خبیر	جزر
۷۹۲	۱۹	زوم	رزم
۸۱۸	۱۱	شده	مد
۸۲۵	۱۵	نواسج	نواسج
۸۲۶	۲۲	مفید	مفید
۸۲۹	۲۲	مهمی	فهمی
۸۳۰	۱۱	اتقیاد	اتقیاء

(۱۶۰)

محل	مطر	مجموعه
غسل	۱۸	۸۳۱
سوا	۱۹	۸۳۳
مناکار	۱۵	۹۰۱
نبردی	۱۰	۹۲۰
ثبت	۱۸	۹۲۶
لا	۱۹	۹۲۸
دروش	۱۴	۹۳۷
خد	۱۲	۹۵۲
قامت	۱۳	۹۸۸
ای	۱۵	۹۹۴
ظفر سپاه	۳	۹۹۷
سری	۷	۱۰۲۲
ارجمند شد	۰	۱۰۵۱
در در	۱۲	۱۰۷۳
اخوانه	۱۹	۱۰۸۴
به مرحله	۱۴	۱۰۹۵
یشکان		
پیشگان		

بسم الله الرحمن الرحيم

ای داده بعقل پرتو آگاهی • شاهان ز تو کعباب شاهنشاهی
آن را که زکینات برتر خواهی • بر سر نهییش انسر ظل الهی
اورنگ نشینان کشور بیان را تیغ زبان باقبال ثنای بی همتائی
عالمگیر است که برانراختن لوای دولت سلاطین دین پرور
شریعت آئین باوچ نصرت و فیروزی از آیات جهان افروزی قدرت
اوست و برافداختن اساس شوکت معاندین تیره اختر اهابار قرین
از ساحت اقبال و بهروزی بمقتضای صلاح اندروزی حکمت او
ونکنه گزینان انجمن معانی را تحفه سخن به برکت حمد جهان
پیرائی دلپذیر است که آرایش شاهد ملک و عروس ملت بگوهر
تدبیر و جوهر شمشیر سلاطین جوان در امت خرد پیر باز بسته تقدیر
اوست و پیرایش گلبدن حشمت و گلشن سلطنت از شاخ و برگ
زاید و خس و خوار مفسد آثار چمن پیرای لطف مصلحت
تأثیر او • بیت •

گرا انداخته و بر بر انداخته • بنوعی که باید چنان ساخته
فرمان روانی که نامش شهنشاهیست از نقص خاتمه تناهی عزت
و جلالت پاکست و در جست و جوی سر منزل عرفانش اعتراف
بمعجز و نقصان غایت تکاپوی عقل دراک که العجز عن درک
الادراک ادراک آری ممکن ناتوان که جز بقص مطوی سرمایه ندارد
اندازه کمالات ذاتی برداشته چون راه ثنای ایند بیچون بود و انسان
حیران که نقش برون پرده این بارگاه است از راز درون پرده آگاه
نگشته چنان حمد آمیزد کار درون و بیرون گوید حاش لله دمت
سپاس مروماگان بشیب حدوث بمدد کرسی اندیشه و حواس
بطاق بلند ایوان کبریائی قدم نرسد و غبار ادراک خاک نشینان
کوی عناصر بجزیش بسیم مکر و دانش بدامن هوای اوج لا مکان
ده نشیند هرگاه عقل کل و سور اول که مهبط ابوار فیض ابد و ازل
است با وجود کمال تنزه و مدسی نژادی و نهایت ربط و قرب بحضرت
مبدأ العبادی در بیدای ناپیدا گذار شناخت کده آفریدگار راه معجز
و انکسار پوید و لا احمی و ما عرفناک گوید عقل محجوب ما
محبومان کنبه حدوث و امکان که با وجود جزئیت و نقصان پیوسته
پایمال کشاکش وهم و خیالست بدست آویز کدام نسبت و آشنائی
کامیاب معرفت و شناسایی جناب کبریا تواند گشت و ماصحوران
چاره نواز طبایع را که بیگانه وادی مدس تجردیم بسرمایه چه دریاقت
و دانش حرف بدایش آهی بر زبان اندیشه تواند گذشت هیهات
هیهات کلامی دست بالای ثنای خالق بیچون بچند و چون هوس چرب
زبانان تهی کیده راست نیداید و نقد مدایش معامیان چار سوی

نقص و آرایش در عرصهٔ هل من مزبد قدس و کمال بیعانگی را
 نشاید بینش کوتاه بین را درین مشهد حیرت اعتراف بقصور عین
 دوراندیشی و پیش بینی است و عقل ضعیف عجز آئین را برین درگاه
 عزت اظهار مسکنّت و ناتوانی محض صلاح دانی و مصلحت گزینی •

مخن را چند باشی محمل آرای

بدست آویز عجز اینجا بده پای

سبحان الله در جناب احدیت و کبر بانی که گوهر کمالات عقلی
 مانند نقایص فروغ شایستگی ندارد و زخارف خیالات باطل تهیدستان
 را اینجا چه مایه قبول و روانی و در بازار عزت و جلّالی که نقد
 گنجینهٔ دانش و آگاهی بچیزی برنگیرند و به پشیزی نپذیرند فامره
 فلس مقالات بیهوده حرف پرستان را کدام رتبهٔ پذیرائی • نظم •
 دل ز کجا وین پر و بال از کجا • من که و تعظیم جلال از کجا
 و هم مکیبای بسی ره نوشت • هم ز درش دست تهی بازگشت
 پرورش آموختگان ازل • مشکل انحراف نکردند حل
 کز ازش علم چه دریاست این • تا ابدش ملک چه صبر است این
 تعالی شاه این چه رتبهٔ علو شان الوهیت و یکتائی است که از فرط
 مایهٔ ظهور و پیدائی کور دلان ظلمت کدهٔ امکان را در مشاهدهٔ انوار
 هستی خویش جای چشم پوشی و نادیدهائی نگذاشته و با اینهمه جهان
 پیرائی و نمود وجود و خود نمائی از کمال احتیاج کده ذات پرده
 از جمال عالم آرای حقیقت خود بر نداشته زهی دادار صنع پر داز
 و فادر حکمت طراز که از نیرنگ سازی خامهٔ ندرتش صفحات حال
 کایات برگیذی نسخهٔ بال طوئس است اینجا ان روزی پرتو حکمتش

ظلمت پیرای زاریه استعداد ممکنات از روشنی رشک خلوت
فانوس • نظم •

چنان لطف خامش با هر تن امت • که هر بنده گوید خدای من است
چنان کار هر یک جدا ساخته • که گویی به غیری نه پرداخته
بی نیازی که نقش پردازی کلک لطایف نگار مشیتش از پرده کارگاه
هب ذات نقش بدیع خلقت انسان که طلسم کشای گنج پنهانست
بر روی کار ابداع آورده زینت پش طاق آمرزش و عنوان لوحه دافش
و بدنش ساخت و مستعد نوازی که سابقه عنایتش بجوهر شناسی
علم ازل جواهر زوهر نفوس قدسیه انبیا و رسل را که گوهرهای شب
چراغ انجم قدس اند در مکامن معادن فطرت و استعداد بتابش
انوار خورشید صفوت و رشاد پرورش داده از وجود مسعود شان
دامن هستی را گوهر آگین کرد و آن قدسی منشان کرامت آگین را
سرمایه شذخت جمال حقیقت و بضاعت دریافت امرار کارخانه
وجود ارزانی داشته بادر اک جلایل دلایل ذات و صفات کرامت
استیاز بخشید و چون بصر بصیرت و دیده بینش کوه نظران عرصه
آمرزش از مطالعه انوار قدس الوهیت محجوب و دمت استعداد
محبوسان سلسله امکان کوتاه از دامن کبریای وجوب امت برای
تاریک نشینان محفل کون در تیره شب ضلالت ذاتی و ظلمت
فطری از فرط عنایت چراغ هدایت از مشکوه نبوت بر امر رخت و
پیوسته از فروغ دلالت زمره انبیا و مرملین که صدر آرایان بارگاه
تقدس و پرده گزینان جلباب بشریت اند پشگاه وجود و ساخت
هستی بلوامع انوار معرفت و خدا پرستی روشن داشته در ده

زمانی بر طبق اقتضای آن یکی ازین گروه والا شکوه را خلعت
معجز طراز رسالت پوشانید و بر سریر عصمت مصیر نبوت
نشانید تا بدست یاری معیار دعوت و هدایت عیار گیر جواهر نفوس
سعدا و اشقیاء بوده بدوای امر و زواج نهی انتظام بخش سلسله
وجود و رونق انزای کارگاه ایجاد باشند و کم جان قابلیت و
استعداد ممکنات را که تشنه لبان شربت فیض و گرسنه چشمان
طعمه انصال اند سیراب زلال معرفت و کامیاب نوال آگاهی
سازند و همواره نور جهان امروز نبوت و رسالت را که فروغ آسمانی
و لطیفه ربانیت در مجالی افراد بشری و مظاهر اشخاص
صوری ترقی و استكمال نوری سیر فرموده در یکی از کمال افراد
بشر بمرتبه کمال منظر رحانید و ذات قدسی او را متمم آن نور
هدایت پرتو گردانید چنانچه مظهر اتم آن نور اعظم و حامل اکمل
آن سر آلهی ذات مقدس حضرت ختمی پناهی است یعنی
اشرف مظاهر وجود - حامل کرگاه هست و بود - محرم سراپرده قدس
احدیت - همدم محفل انس صمدیت - واسطه نظام سلسله هستی -
رابطه انتظام مرحله حق پرستی - عنوان فصول کائنات - فهرست
ابواب مکونات - لوح محفوظ اسرار حقایق غیبی - بیت معمور انوار
معارف لاریبی - ازلی نور - ابدی ظهور - سلطان سریر قرب حضور -
سفیر کشور لاهوت - دبیر دفتر ناموت - فروغ تابشیر صبح غیب - شمع
شب امروز ظلمت ریب - صورت نامه رحمت آلهی - رحمت نامه
عوامل نامتناهی - نخستین پرتو آفتاب صبح ازل - پیشین ثمر نهال منع
قدیم لم یزل - حازن کفوز وحی و کتاب - کاشف رموز ثواب و عقاب -

نقاد جواهر نفوس انسانی - مدیری نقود خزاین اسکائی - اولین رقم
 خامه بیچون - سر سخن انشاء کن فیکون - مبدن اسرار مبدأ و معاد -
 معین مراتب حق و رشاد - گل مرصع گلشن لیدالی و ایام - متاع
 روی دست چارسوی عذاصر و اجرام - راه طه انجالی عیوب - وسیله
 اسحای ذنوب - خلف الصدق دودمان غیب و شهادت - ابو الالباء
 نقایح خیر و سعادت - فهرمان کشور باطن و ظاهر - آوریدۀ اول و
 برگزیدۀ آخر - هدایت کدش شفاعت گستر - عصمت پدیرای اعجاز
 پرور - فروغ کوهر ارواح - مصباح زجاجه اسباح - نور مقدس و عقل مجرد -
 روح مغز و نفس صوبد - میاض عوارف معارف ربانی - قسام وظایف
 کمالات انسانی - فایده قوائد وجود - هادی مراحل شهود - جلا بخش
 مرآت استعدادات - آئینه دار جمال سعادات - سبل زدای دیدۀ دانش
 و بینش - طلسم کشای گنج آبرانش - دانای اسرار سواد و بیاض -
 مهدی خلیفه مبدأ و میاض - پیشوای دیدا و عقیمی - رهنمای صورت
 و معنی - دیباجه آرای نسیجه حلاوت و سروری - خاتمه پدیرای رسالت
 و رحالت و پیغمبری - رهبر دایه موز و نجات - داور عرصه محشر و
 عمرات - کرسی نشین عرش رفعت و اعتلا - صدر گزین مسند عزت
 و امطفا - حضرت محمد مصطفی - علیه وآله و اصحابه من الصلوات
 و التحیات ما کان اتم و اوفی •

• نظم •

محمد شاه ایوان قرب • بهار دل پرور بستان قرب
 بحق لبق مسند کبریا • دایه محشر از فقر و از پوریا
 ز درویشش بسکه سرمایه بود • زبانی از فقر بی سایه بود
 شب و روز بر سفره روزگار • بدی از نعم جهان روزه دار

جزآن شب که بر قرص می‌یافت دمت * زخوان فلک نیم نازی شکست
 بعد از اكمال دین و اتمام نعمت معرفت و یقین بوجود نور آگین
 حضرت خاتم المرسلین که کار ملت و ایمان بشایستگی رونق و سامان
 یافته مرآت اعتقاد و آئینه استعداد این امت فرخنده بخت سعادت
 نژاد بمصقل هدایت و توحید از زنگار ظلمت شرک جلی منجلی
 گردید و دوره نبوت بانجام و گنجینه وحی بمهر اختتام رسید بانقضای
 کمال رحمت و رامت نامتناهی نیر خلافت و امامت از مشرق
 متابعت و کرامت دهانید و جهانیانرا از بیم تیره روزی رهانید
 چنانچه ساحت کعبه ایمان و وادی قدس اسلام از پرتو انوار سعید
 خلقای راشدین و ائمه دین که چراغ افروز مشکوه نبوت اند روشنی
 و ضیا پذیرفت و کارخانه سنت نبوی و دستگاه ملت مصطفوی را
 بسرکاری متابعت و اهتمام حقانیت آن بر گذیدگان تقدس آئین
 و پیشوایان هدایت گزین که پایه قدر و جلال و انداز فضل و کمال
 شان از اندیشه وهم و خیال افزونست و کلام اعجاز پیرای آلهی و
 حدیث وحی طراز حضرت رسالت پناهی بجلایل ذموت و مذاقب شان
 مشحون رونق و انتظام امزود قواعد خدا شناسی و رسوم حق سپاسی
 والا پایگی و بلند اساسی یافت و گلشن دین و اعتقاد از خص و
 خاشاک شرک و ارتداد پیرایش گرفت و بتقدیم فرض غزا و جهاد
 آئین دین پروری و کفر سوزی تازه شد و ملت احمدی را مآثر
 شوکت و اعتلا و مدارج نصرت و استیلا در اطراف و اکناف جهان
 بلند آوازه گردید و عمارت نصرت شعار اسلام را بحسن تجهیز دایم
 و برکت اصابت تدبیر آن فرمانندگان پایه خلافت و طرازندگان خلعت

نهایت فتح بلاد و امصار و قتل و قمع کفار نجار بسهولت و آسانی
 میسر گشت و پایت قدر و منزلت دین مبین بیدین مسامی جمیل
 آن رهنمایان حق آئین و مقتدایان طریق یقین در اندک فرصتی
 از اوج بهر برین در گذشت رضی الله عنهم بحسن الخلفه و الامامه
 و رضوا عنه بغور القرب و الکرامه و چون طراوت چمن شریعت و نصارت
 گلشن ملت بی آبیاری نبغ معدلت و سیاست و استحکام اساس
 دین و استقرار قواعد شرع متدین بی دمدباری امر سروری و ریاست
 صورت نگیرد و نسخ آثار بدع و مناهی و ترویج سنن نبوی و اجرای
 اوامر الهی و تنظیم امور مصالح ، مهام رعیت و حفظ قانون عدالت
 و سونت بی وجود قهرمانی داد گستر و فرمان روانی عدل پرور
 امکان نپذیرد لا جرم بمقتضای حکمت بالغه ایزدی پس از انقضای
 عهد سعادت مهد خلافت و انقراض زمان هدایت عنوان امامت
 منثور ریاست کلاه برآید که ظل مرتبه خلافت علیاست بزم نامی
 فرمان روایان معدلت پیرای آرایش بخشیده زمام مهام خلاق و
 عباد و سر رشته بست : کشاد کار خانه تکوین و ایجاد بکف عدل و
 داد سلاطین دین پرور و الانزاد که اساطین بارگاه وجود و برگزیدگان
 کارگاه هست و بودند سپرده آمد و ملک و ملت و دین و دولت را
 از میامن آثار لطف و قهر و مروج انوار رامت و نصفت آن سالکان
 مصالح - لطفت و زاهدان مذهبی خلافت رزق و صدا افزود و هر چند
 که خورشید لطف و عنایت ربانی از ارج اقتضای حکمت و مشیت
 نورساحت احوال طایفه از گروه والا شکوه نوع انسانی تافته این امر
 جلیل القدر و خطب عظیم الشان در ابعان و دیعت گذاشت ازان

خانواده دولت و سروری بلند اختری را بانفسر سعادت و برتری
 برافراخته بادی و بانای آن دوات آسمانی و مبدع و مخترع
 قوانین حشمت و جهانبانی ساخت و ازان سلسله ارجمند قوی
 طالع بخت بلندی را مربی آن دولت جهانکشا و مکمل آن سلطنت
 عالم پدرا گردانیده او را بجاییل توفیقات خاص و مزید کرامت
 اختصاص از سایر اقران سعادت قرین و نام آذران آن طبقه جلالت
 آئین نواخت تا پایه جاه و جلال بمیان بخت و انباش بذروه
 ترقی و کمال رسیده محامد اطوار خجسته آثار و مکارم خصال
 قدسی مژالش در مراتب دولت و جهانبانی و مراسم سلطنت و
 گیتی ستانی دستور معامله دانان این رتبه عالی و دیباچه نسخه
 مفاخر و معالی باشد چنانچه آثار صدق اینمعنی از تباشیر صبح
 خلافت طبقه رفیع کورگانی و سلسله علیه صاحبقرانی بر ساخت
 شهود و منصف بروز چون امعه مهر منیر عالم افروز است چه همچنان
 که بادی آن دولت ابدی ظهور و بانای آن سلطنت ازلی اساس
 دست پرورد توفیقات آسمانی - مورد تاییدات ربانی - مصدر آثار
 عظمت و جلال - مطلع انوار انبیه و اقبال - فرازنده لوی جهان
 کشانی - طراز نده سریر فرمان روانی - مطاع خوفین گیتی و خدایگان
 سلاطین عالم - امیر کبیر و خاان اکرم - حضرت امیر تیمر صاحبقران
 اعظم - امت انار الله برهانه که فتوحات شکر و مسامی جمیل
 آن حضرت در مدت بی و شش ساله سلطنت و کشور ستانی زیب
 عنوان ظفر نامه های پامتانیست مظهر تکمیل فواید این خلافت
 ابدی و محیی آثار و رسوم این دولت سرمدی ذات قدمی سمات

گیتای خدیو عالمگیر جهان ستان شهنشاه خدا آگاه زمان ماست
 که از فیض ظهور عهد همایون فالش دین و دولت در پایه رفعت
 و سرافرازی و به نیروی بال اقبالش همای شوکت و حشمت در
 ادج شرف و بلند پراز دست یعنی شهنشاه ظفر جنود تائید مچاه -
 فروغ کوکب حشمت و جاه - اختر مظهر بلند اختری - مرور اقلیم
 سروری - دریا دل ابر دست - حق جوی یزدان پرمت - نیرو بخت
 جوان دولت - والا همت قوی مولت - خورشید رای جمشید نظیر -
 صبح سیمای مشرق ضمیر - آینه روی دانش و هنر - حرز بازوی
 نصرت و ظفر - افتخار افسر و تخت - سزاوار دولت و بخت -
 دور اندیش پیش بین - حق منش حقیقت آئین - کامیاب
 فضیلت جود و تفضل - بهره مند نشاء وثوق و توکل - صورت شرع
 و معنی عقل - پیکر انصاف و جان عدل - نخل پیرای ریاض
 سعادت مرصدی - گلچین حدیقه خلق محمدی لنگر سفینه حلم
 و وقار - قطب ملک ثبات و قرار - ماهیچه راییت نصرت و نیروزی -
 شمس ایوان دولت و بهروزی - اسلام پرور کفر سوز - شرزادی
 خیر اندوز - زنا رگسل بت شکن - حق درست باطل دشمن -
 میزان استقامت اخلاق و احوال - معیار امتحان هنر و کمال - شاهد
 عدل معنی عادلیت - مصداق اکمل نشاء قابلیت - مبدعست
 انجمن جود و کرم - گران زکب مضمار ثبات قدم - ساغر شکن
 بد مستان - پنجه تاب دراز دستان - کامل نصاب جوهر دانش
 و بینش - مالک رقاب کشور آمرینش - طرز آموز رموز کشور طرازی -
 قانون پیرای طور مسکین نوازی - قرار زمین و مدار زمان - جهان

جان و جان جهان - فروغ گوهر خرد - جدا کنند؛ نیک از بد -
 پیرو رضای حق مقید امر قادر مطلق - نیاز اندرز بارگاه الوهیت -
 ناصیه امروز سجود عبودیت - شریعت مطیع سلاطین مطاع - نقش
 بدیع خامه ابداع - مظهر الطاف سبحانی - آیه رحمت رحمانی -
 رونق انزای هنگامه بزم و رزم - پیدشوی سلاطین والا عزم - نظر کرده
 معادات ازلی - دست پرورده لطف لم یزلی - صورت عظمت
 و جلال - معنی دولت و اقبال - آسمان شوکت و شان - محیط
 برد احسان - مسند آرای ادرنگ خلافت - مربع نشین چار بالش
 سلطنت - برگزیده لطف و عنایت آله - شمع این شش انجم
 و ستون این نه بارگاه - خورشید عالم آرای اوج سروری و سرانزاری -
 ابو المظفر محی الدین محمد ادرنگ زیب بهادر عالمگیر بادشاه
 غازی - لزال موفقا باحیاء دین الله و سنة رسوله الحجازی - و سویدا
 لعلاء کلمه الله و احراز المفاخر و المنازی * * نظم *

شهنشاهی که اقبالش بتایید * مسخر کرد عالم را چو خورشید
 هم از آغاز بختش بود ظاهر * که عالمگیر خواهد گشت آخر
 چو سرزد هر او روشن روان را * بود روشن که میگرد جهان را
 زهی خدیو موبد اقبال مند - و شهنشاه حق پژوه سعادت پیوند - که
 به نیروی بازوی توفیق ازلی و توت سر پنجه تایید آسمانی لوی دین
 و رایت دولت بیکدمت همت بر افراخته و بتقویت شرع شریف
 و اجرای اوامر آلهی شهنشاهی را با خلافت پناهی انباز ساخته -
 تا تیغ سعی و جهادش در مخورسوم کفر و ضلال جوهر نما گشته
 از خوف اشتباه هر زناز رگ بر تن کشیشان نابکار در کشاکش

گسیختن امت و برهمی تختخانه نشین از مندل جبین سر گرم
 رنگ بنای مسجد ریختن - بقونایق اعلاء معالام دین نبوی کریم قصر
 رفعتش عرش اشتباه - و ببرکت صیانت مآثر شرع مصطفوی دست
 زلزله حوادث از دامن کاخ دولتش کوتاه - در محکمه قاضیان قضا قدرتش
 بتنفیذ احکام شریعت غرا گدا با جمشید و ذره با خورشید دوش
 بدوش - و بمقتابعت محتسبان قدر صواتش در منع آثار بدع و اهوا
 آسمان از کهکشان دره بر دوش - بمیامن سعی واجبتادش کار دین
 و ملت با برگ و ساز - و از زبانه تیغ جهادش زبان اسلام بر کفر
 دراز - از هیبت ترکناز قهر دشمن گدازش همدوی سرکشی که در
 همد مانده زلف بختان ماست - و کمر طرازی که ترک بیداد نکرده
 دل بیدرم خویان - روزی که رامتش لوای معدلت در جهان امراخته -
 نخست رفع کین سپهر و جور انجم از فلک زدگان نموده - و دمی که
 همتش بکشایش کار عالم پرداخته اول گره از پیشانی بخت فرو
 بسته بی طالعان کشوده - بمیامن عدل و دادش همه چیز بر راستی
 گرانیده مگر میزان که دمدم از سنجیدن بار عطایش خم میشود -
 و به برکت صدق و سدادش هر مایه امتزایش پذیرفته الا حاصل
 بحر و کان که هر نفس از باد دستی سخایش کم میشود - مررشته
 زنجیر عدلش در دست مظلومان جور دیده از سلسله زلف معشوق
 در دست عاشق ستم کشیده خوشتر - و نوای کوس انصامش در گوش
 داد خواهان بیتاب از نغمه طنبور و رباب در مسامع مستان خراب
 دلگشتر - سخنه فهرش مودنی روشن کجرفتار را بسان مار پوست از تن
 درست کشیده - و جلال غضبش کهنه گرگان مردم آزار را بسان بره

و گوسفند در مسلخ عدالت سر بریده - در پرسش گاه معدلتش ظالم
 پیشگان جور پرور را هول روز جزا واضطراب باز پرس محشر - و در بارگاه
 نصفتش چرخ فتنه گردنشاکش باز خواست شور و شر - کج تلاشانی
 که پا از اندازه گلیم خود بیرون می کشیدند چون نقش قالین بر بساط
 انصافش لکد کوب سید است را آماده اند - و خود ناشناسانی که قدم
 از حد خویش فراتر می نهادند یتوزک نگاه تهدیدش همه در پایۀ
 خود ایستاده - پالینگ غضبش بر گردن سرکشان و جباران چون طوق
 قمری با گردن همراه - و گسیختن زنجیر قهرش از پای خود سران و
 کج رفتاران از سوهان اجل میانجی خواه - از بیم تاکید شکنۀ عتابش
 در پرده داری ناموس شمع را از چاک پرده فانوس پیه تن در
 کداختن - و بسطوت قهرمان ملاحش در نهی می پرستان لاله در بزمگاه
 گلستان بانداز ساغر از کف انداختن - اگر در چمن از تابش
 حرارت خورشید رنگ گئی شکسته چهرۀ غضبش بتقصیر هوا
 داری سحاب چون عارض آفتاب گرم بر ابروختن است - و اگر
 در گلستان از کشاکش تعدی باد قبای اطلس گل و پیراهن
 حریر لاله چایی خورده بکوتاهی رفوکاری آن خبط نامیده را از شعلۀ
 عتابش بزم سوختن - بحمایست محتونی عدالتش گل حساب خرد
 خود از نسیم میتواند گزنت - و به پشت گرمی محاسب انصافش
 ابر شمار در خویش از دریا می توفند جست - اگر نه جرم کجروی
 آسمان بودی - فکر فلکها پدمایش بنافخ تدبیر عقدۀ ذنب کشودی -
 و اگر روی آفتاب در میان ندیدی - فروغ اختر رایش از هر ذره
 خورشیدی نمودی - خبط فضا در دوختن خلعت بقا بر قامت

والای دولتاش امتداد زمان را بجای یک رشته در سوزن کشیده - و معمار قدر هنگام بنای قصر رفیع حشمش کونهای نظیر نضای عرصه امکان و پهنای ساحت مکان را اندازه طرح یک ایوان دیده - از بس خرابه ها بمعماری لطفش سمت عمارت یافته - و جبال و بوادی از فیض آبادی کرمش آبادی پذیرفته - در ایام خیر انجامش جز چغد بی خانمانی - و بغیر از چرخ و شاهین بی آشیانی - نشان نتوان داد - از آنجا که در معارک هیچجا بجوش توکل و سپرد تسلیم از صدمه تیغ و سنان بی هراس و بیم است تصرف جود همش الزام - پیرا در بزم قرار داده تا ارباب خواهش و تمنا از خازن مکرش زربه - پیر برند - و چون از غایت تقدس ذات و حسن توفیق لب بشرب رحیق نمی آید اجتهاد قهر و سطوتش شیشه و جام مخصوص رزم ساخته تا غازیان خون آشام هنگام انتقام بآن خون دشمن خورند - سر کشانی که به نخوت کلاه جباری از سرگردن می ربودند سر انقیاد بر آستان عبودیتش نهاده اند - و جباریکه ببازوی تطاول پنجه از خورشید میبردند دست بیعت بقبضه تیغش داده - هر که سر برخط مرمانش گذاشت مربر سرسنازش گذاشت - و هر که تخم عداوتش در دل کاشت جز خصران حاصلی برنداشت - در ایام عدالت فرجامش اگر ظلمی رفته برگزندگان و پیشینیانست - و در زمان نصفت عنوانش اگر ممتی مانده بر محرومان این آستان اقبال آسیان - دشمنان را پی زحمت جنگ و پیکار از پا در انداختن تصرف اقبال بلند اوست - و در حستان را بی توطع خواهش و اظهار کلم دل روا ساختن اختراع همت ارجمند از - عروس ملک را

در خطبه گاه و غا تا از گوهر پی بهای مردی کابین نه بخشیده
 در بر نكشیده - و شاهد سلطنت را در انجمن دعوی سروری تا از
 آئینه تیغ جهان کشا رو نما نداده بند نقاب نکشاده - لطفش
 را در پرورش دوستان خاصیت باد بهاری - قهرش را در خانه خرابی
 دشمنان تاثیر میل کوهساری - گاه نوازش همه شتاب هنگام سیاست
 همه تاخیر - وقت تدبیر گوهر عقل دم هیجا جوهر شمیر - گلشن
 بخت سر سبز کرد طالع ارجمندش - نهال فتح دست نشان اقبال
 بلندش - طینت پائش خمیر مایه معادت و توفیق - جوهر
 ادراکش پیرایه دانش و تحقیق - لطفش تریاق سموم حوادث
 روزگار - قهرش زهر قاتل دشمن نابکار - پایۀ اورنگ قدرش بر سر انصر
 خورشید - گوهر پایۀ بختش درۀ الداج جمشید - سیه دروان از برق
 منانش در خطر - شر طینتان از آب تیغش پر حذر - گوهر شب
 چراغ عقل نگین خاتم سلیمانیش - جام جهان نمای ضمیر ماهر
 بزم جمشیدیش - قهرش با لطف انباز - غضبش را عفو دمساز -
 کف همتش در ربار - تارک عزتش گوهر نثار - جبین عبودیتش
 بر خاک - پای همتش بر افلاک - با عهد راسخش کوه در بیداری
 سمت - حدس صابیش را عقد اخوت با کرامات درمت - در
 برابر فروغ رایش روی آئینه حکندر چون پشت آئینه بی نور -
 با وسعت دمتگاه جاهش ماحبت حشمت سلیمان تلگ تر از دید
 مور - نخل آمال دشمنانش در بی برک و باری همطالع چوب دار -
 گلشن امید معاندانش را زخم جگر حسد پر زر گل همیشه بهار -
 تیغ عالمگیرش با تیغ آفتاب از یکجوهر - کف گهر ریش با دمت

• محاب از یک گوهر •
 • نظم •
 بر جودش محاب بحر و کان پاک • ازو در بیم بخشش نقد افلاک
 کند پر در چو دست جود پرور • تو گوئی بحر کف آرد بر سر
 چراغ بزم گردن اختر او • فروغ هفت دریا گوهر او
 بود جوهر بتیغش گاه خون ریز • بسان موج دریا شورش انگیز
 گذارد بر مخالفش سردم کین • سرافرازی دشمن نیست جز این
 جهان از متنه در عهدش امان یافت • ز تیغ جان ستانش ملک جان یافت
 چنان زو امن و آسایش فزوده • که چشم نغذه هم خوابش ربوده
 وجودش مایه تخمیر عدلست • بدورش ظلم در زنجیر عدلست
 سپهر و انجم و مهر و مه او • قدیمی خادمان درگاه او
 نه تنها دولت دینیش دادند • که ملک صورت و معنیش دادند
 بود روشن چو خورشید از جبینش • مسخر کردن روی زمینش
 بدولت چون لوائی دین برافراخت • بنصرت رایتش را حق علم ساخت
 بکار دین بود در حشمت و بخت • نگنده همتش سجاده بر تخت
 تقدس خانه زاد طینت او • توکل پیشکار دولت او
 نه پیچد سر ز فرمان آلهی • ازان حکمش رود بر ماه و ماهی
 چنان که دولت او دین قوی شد • همتش دین کام بخش از خسروی شد
 نشاندش حق ازان بر تخت شاهی • که بر کرسی نشیند دین پناهی
 بدورانش که نامی از مسم نیست • خرابی جز در اولیم عدم نیست
 بقاء معدلت چون در جهان کرد • جهان را عدل او دار امان کرد
 همین يك ظلم الكون در جهانست • که نام عدل بر نوشیر و انست
 آلهی آسمان را تا مدار است • چمن را سبزی از خرم بهار است

فلک بادش بزیبر پایتخت * و زر سرسبز بادا گلشن بخت
بعدلش هفت کشور باشد آباد * ز حق توفیق عالم گیریش بد

نیرنگ سازی کلک بدایع نگار جادوقن در سبب

انشاء این کتاب و تمهید کلام بتعریف سخن

سبحان الله گوهر شب چراغ سخن طرفه فروزنده جوهر یست که
تیره روزان زاویه گمنامی را در شبهای تار نا کسی چراغ امید ازو
بر اندرزد و ستاره سوختگان سپهر مراد را کوکب طالع از لواجم آن
فروغ سعادت اندرزد نی نی درخشنده اختر یست از آسمان قدس
که تاریک نشینان انجمن خمول بمشعل پرتو هدایتش راه بحریم
بارگاه قبول توانند برد و واپس ماندگان قوافل اقبال در شکیبای همت
از بارتق دالتش مراحل کعبه آمال توانند سپرد گرا نمایه گوهر یست
از معدن دل که چون عروس طبع ازان پیرایه گیرد رخ بزیور مکرمت
و احسان پیرایه و شگرف مقام یست از کشور آکهی که هر کس
بساط سودای آن چیند کامیاب سود مقصود آید نخل یست که
نخستین میوه اش ثمره دولت و شاد کام یست و نهال یست که
اولین شگوفه اش گل شهرت و نیک نامی چهره نما مرآت یست که
جمال شاهد مطلوب درو نمایش گیرد و عقده کشا مفتاح یست
که طلسم گنج سعادت بآن کشایش پذیرد • • نظم •
آرایش ملک هفت کشور سخنست • اکسیر سعادت سخنور سخنست
نتوان بزبان وصف سخن کرد بیان • کز هر چه سخن گفتد برتر سخنست
خاصه در روزگار هنر پردری و هنرمند نوازی زینت بخش این

زمان محمود و ادرنگ آرای این عهد سعادت اساس یعلی خدیو
 هوشمند نکته رس، نظرت بلند دنیقه شناسی که به یمن احسان و
 تحسینش مستعدان هزور به بخت والای هنرمی نازند و از خاک
 آستان فیض مکاش نکته سنجان بالغ نظر بعمل کیماه سخن اکسیر
 سعادت جاوید میسازند آن شهشاه قدردان دانش پسند که از پرتو
 تربیتش کوکب تیرگ ارباب معانی نور بخش مهیل یمانی و
 بغرغ عاطفتش پیشانی طالع اهل هنر چون جبین خورشید
 نورانیست بطنطنه کوس اقبالش بخت غنودگ ارباب استعداد از
 خواب گران ناکامی جسته و در مصر مکرمت و انضالش یوسف
 سخن بصد عزیزی بر کرسی بدول نشسته چوری که تا اکنون از
 زمانه بر خردمندان معیشت لطفش بصد گونه دلجوئی بتلافی
 آن پرداخته و عیبی که همیشه مایه داران دانش از بخت زیان کار
 داشتند حسن انصافش رفع آنرا از متهومات دادرسی شناخته
 اگر درین معنی سخنی باشد قیاس صدق آن از حال من نا توان
 توان گرفت که پس از عمری که چون حرف وفا از خاطر روزگار
 فراموش و در زوایه گمنامی با شاهد ناکامی دست در آغوش بودم
 بآبروی سخن درین زمان دانش طراز روشناس محفل عزت
 و امتیاز گشته غبار برونقی از چهره طالع زدودم و به یمن مدیحه سگالی
 این ادرنگ نشین کشور مغاخر و معالی کاش بخش کام و زبان گردیده
 گوی دولت از همگان ربودم مشاطه دهر بنات انکارم را که از بخت
 بستگی در نهانده ضمیر پرده نشین بودند بزبور ثناء خدیو زمان
 آراسته در بزم اشتهار جلوه داد و صیرفی روزگار جواهر معانی شاهوارم

را که از فقدان مشتری و کساد بازاری در گرو عقده طالع مانده بود
 آب و تاب اعتبار داده بنظر قبول شهنشاہ جوهر شناس رماند
 بدستگیری طبع سخن سرا از حسیض مذلت و خمبول برآمده بر بساط
 عزت و قبول نشستم و بسحر طرازی خامه نکته پیرا طلسم گنج
 معنی کشوده کار نامه هنر بر پیشطاق شهرت بستم بخت خفته سر
 از کنار برگرفت دولت بیدارم در برآمد آسمان قدر گوهرم شناخت
 زمانه گوهر قدرم آشکارا ساخت کامیاب سعادت جارید گشتم زله
 بندخوان امید گردیم دولتم بمبارکباد آمده مزده حصول مقصود داد
 یوسف گم گشته بختم بوی پیراهن بچشم روشنی دل فرستاد ایام
 که همواره تلخ کام ناکامید داشت از نی خامه چاشنی فیشکم چشانید
 و دروزان که پیوسته پایہ قدرم می نهفت شتم گرفته بر بالای دست
 عطار د نشانید طوطی خوشنوا ی کلکم بشیرین زبانی ثنا خوان بزم
 اقبال گشته شکر چش نوال لطف و انضال سایه ذوالجلال گردید
 و عندلیب نوا سنج طبعم در آب و هواء بهارستان جود و احسان
 خلیفه جهان گل گل شگفته بآهنگ شکر سرائی صغیر صریر بر کشید
 آثار قلم بطفیل فشر مناقب این بر گزیده الهی چون بوی گل از
 فیض همراهی صبا بهر مو اندشار یافت و ملک سخنم بمیامن ثناء
 شهنشاہی مانند رشته به تبعیت گوهر سمت قبول پذیرفت •

• نظم •

طبعم از اقبال ثنا گستری • یانم در اقلیم سخن مروری
 نطق من اعجاز مصیحا نمود • خامه بدستم ید بیضا نمود
 گرچه بسی بپوده بشتافتم • کام خود آخر ز سخن یافتم

خاطر اگر چند درو رنج برد • لیک از مایه صد گنج برد
 بخت که میگردد رم از نام من • گشت بانسون سخن رام من
 خضر فلم از ظلمات دولت • ربخت بکام دلم آب حیات
 داد ملک از پس ناکسیم • دولت جاوید نکو نامیم
 کیفیت احراز این موهبت علیا آنکه در آغاز نخستین سال
 جلوس همایون شهنشاه مهر افسر سپهر سریر که کوکب بخت جهان
 کشا و بیدر دولت عالمگیرش از اوج سروری و اقبال پرتو سعادت
 بر جهان گسترد و خورشید عالم آرای جاه و جلالش از مشرق شرف
 و کمال و مطلع نصرت و فائز ز بی جلوه جهان افروزی آغاز کرد این
 غبار کوئی حقارت و ذره منشی محمد کظم بن محمد امین منشی
 که شطری از اوقات بمقتضای تفدیر گوهر پی بهای حیات را دست
 مرصوده بیکاضلی ساخته روزگار به بطالت می سپرد و بحکم ضرورت
 بکچند در بند نامساعدی ایام چون مرغ زیرک در دام بسر می برد
 بدوری دولت و رهبری توفیق شرف استلام این هدیه ملک احترام
 دانه ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصیه سعادت بذقش
 ارادت آراسته در ملک بندگی و خدمتگذاری انتظام گزید و اگرچه
 از نفس هم پدشگی تنگ مایگان سخن و فرو پایگان این فن که
 همواره چهره ندر سرماده دازار معنی بناخن عیب همکاری آن گروه
 خراشیده است مدتی بود که طبع غیوت منش هوای سودای سخن
 سرایی از سر نهاده بار ناموس انشا از دوش خاطر برگرفته بود و
 دل نکته سنج معنی گزین را از تهادی ترک معاشرت این صنعت
 بدع آئین بمضمون اینمقال که •

بص که خاموش نشستم سخن از یادم رفت

طرز سخن طرازی و شیوه شیوا زبانی از یاد رفته لیکن چون هر خوشی ذوق دولت آستانبوس درگاه معلی و نشاء کامیابی این سعادت والا طبع اسرده را بگلگونه نشاطچهره برافروخت و غنچه دل پژمرده را بتازگی شگفتگی آموخت زبانرا شوق سخن و خاطررا خارخار معنی تازه گشت و بکلاک استعجال صفحه چند باناشای مدایح و محامد این ذات اقدس نگاشته تحفه انجمن اقبال و هدیه بارگاه عز و جلال که معدن گوهر دانش و استعداد و موطن منتخبان قلمرو ایجاد است گردانید از آنجا که دران محفل عزت انصاف و قدردانی را پایه بلند و از محاسن عادات ارجمند این خدیوخرید پرور هنر پسند است که از ارباب معنی گلی بگلشني میگردند و گوهری بمعنوی می پذیرند آن خرف ریزهای ساحل خیال که جز عرق تشویر و انفعال آبی نداشت بانوار نظر قبول و تحسین شهنشاه جوهر سنج دانش آئین آب و تاب در خوشاب یافته پسند خاطر دقیقه یاب افتاد و روش انشا و اسلوب کلام این بی سرانجام ملایم طبع اقدس آمده اشاره معلی صادر شد که بدایع وقایع این دولت کرامت آئین و سلطنت سعادت قرین را که زبیب نسخه مفاخر فرمان روایان پاستافی و عنوان دیباجه خلافت و کشور ستانیمت و کم کسی از سلاطین جهاندار و خواقین - پیر اقتدار را مثل آن احوال بدیع و منافع شگرف از شکوه همت و رسوخ عزیمت و اصابت رای و متانت تدبیر و جلایل فتوحات و عظیم محاپرات و مساعی مشکوره و کوششهای موفوره روی داده پذیروری تگاپوی معی فراهم

آورده بی شائبه بیش و کم بقلم صدق رقم در قید تحریر کشد و آن
 جواهر اقبال را که هرا یک آویزه پید شطاق عز و جلال تواند بود بسلاست
 بیان و جزالت کلام در ملک تالیف و ترتیب انتظام بخشد تا این
 نسخه نامی و صحیفه گرامی بر صفحه روزگار ببادگار مانده پس ماندگان
 قافله هستی را که از گران خوابی نشاء عدم شرف ادراک این زمان
 مسعود در نیامده عین حرمان این سعادت عظمی دارند مرمایه
 اطلاع بر شرایف سوانح این عهد سعادت فرجام که ایام دولت روزگار
 و روزگار دولت ایام امت تواند شد تا باری اگر بچشم عیان و مدرک
 بصر مشاهده مآثر حشمت و جلال این خدیو کامل الذات قدسی
 حیر نکرده باشد از راه علم و خبر و وساطت اوراق و دفتر بر حقایق
 احوال فرخنده فال و جزئیات وقایع عهد اقبالش آگهی یافته اندکی
 از بسیاری بمدارج کمالات نامتناهی این برگزیده الهی پی برند و
 اگرچه اقدام برین امر جلیل و اتمام این شغل نبیل از اندازه توانایی
 و امتعداد خود فراتر میدید اما چون میامن توجه و التفات
 شهنشاهی که انصرام بخش هر کار و عقده کشای هردشوار است
 دل را نیروی جرات داد و همت را بلند پایگی بخشید •
 • نظم •

من هم کمر قبول فرمان • بستم بمیان خدمت از جان
 بنشستم و خامه برگرفتم • این بار گران بسر گرفتم
 تا سر کنم این شگرفنامه • باریک شدم چوموی خامه
 لطف از شعور حسن خدمت از من • فرصت ز میهر همت از من
 و این ناچیز ذره را از خلعتخانه مکرمت بتشریف مرافرازی این

خدمت بلند رتبت قاصت امتیاز انراخته حکم معلی بطفرای نفاذ پیوست که وقایع نگاران پیشگاه حضور و سر رشته داران سوانح اقبال نسخه واقعات گرامی و فهرست واردات احوال صامی ماه بماه و سال بسال با وقایع صوابعات و حقائق ولایات که از اطراف و اکناف ممالک به پیشگاه خلانت می آید براقم این دفاتر سعادت میارند و جزئیات احوالی که خود آفرما معایده نکرده باشد مثل تفصیل حقائق بعضی جنود ظفر اعلام که بیورشهای نصرت انجام معین بوده اند و کیفیات مراتب صحرایاتی که اولیاء دولت را باعداء سلطنت واقع شده از تقریر معتمدان کار آگاه درست گفتار که دران عساکر نصرت و معارک فیروزی شرف حضور دریافته اند استماع نموده درین دفاتر اقبال ثبت نماید و مقدماتی که تقدیش آن محتاج بعرض اشرف باشد از زبان کهر بیان خلیفه زمان که لسان صدق عبارت از انست نبوشیده بارشاد آن رموزدهان اسرار ملک و ملت بنای کلام دران براساس تحقیق نهد و مقرر شد که هرچه ازین سوانح دولت پیرا بگارش یابد بعد از ترتیب درمت و تهذیب شایسته داستان داستان ازان فاحش ظفر نامهای پاستان در خلوات قدس و اوقات مناصب بعرض اشرف شهشاه دقده رح نکنه دان رسد تا هم آن سوانح سعادت طراز صمت تصحیح و تقییم یابد و هم شاهد لفظ و معنی بیمن اصلاح و ارشاد آن شهشاه بینشور دانش نهاد زیب و زینت پذیرد و این کتاب میمنت عنوان را که مانند صیت دولت و طنطنه صولت آن حضرت عالم گیر باد بمناسبت لقب اشرف اقدس بعالم گیر نامه موسوم ساخته حکم

فرمودند که چون احوال فرخنده فرجام ایام بادشاهزادگی از ولادت با سعادت تا هنگام عالم آرائی اقبال و جلوس براروزنگ عظمت و استقلال در کذاب مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر سوانح عهد سلطنت و فرمان روائی مظهر تأییدات ربانی مورد توفیقات سبحانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی مفصلا مذکور و مسطور است عنان کمیت آسمان خرام خامه از تکاپوی آن وادی معطوف داشته بگزارش وقایع ایام سلطنت و سریر آرائی پردازد و از هنگام نهضت موکب معلی از دکن بمستقر اورنگ خلافت که در جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هفت هجری روی داده و آغاز جهان انروزی و عالم آرائی و مبدأ انکشاف صبح سعادت و جهان کشائی است داستان طراز گشته هزده ساله احوال را یک مجلد سازد لیکن وجه نیست و پیشنهاد همت آنست که اگر بخت یاری و روزگار مددکاری کند پس از پدایش این گلشن جاوید بهار اقبال و نگارش معظّمات احوال فرخنده مال بجهت تشادابی گاندار بیان مجملی از سوانح دولت افزای عهد بادشاهزادگی که متضمن بدایع و فایع و فتوحات مترک است مرقوم کنگ نکته سنخ حقایق نگار ساخته مقدمه این فهرست دولت سازد امید که بمعاذت همت و مساعدت سعادت توفیق اتمام این نسخه میمنت طراز که فهرست ابواب شوکت و بختیاری و دستور العمل آداب خسروی و جهانداریمت یافته عطری از شرائف مذاقب و مفاخر این خدیو کشور باطن و ظواهر بخامه صدق نگاشته شود تا هم اندکی از حقوق نعمت و مکرمت شهنشاهی که نمونه ایست از جلال نعماء الهی از ذمه عبودیت ادا سازد و هم

بر آيندگان شاهراه هستی که توفيق اقتداء و تاسی باين خصال
قدسی يا بند حقی ثابت نمايد و چون زبان خاصه را يا رای آن
نيمت که درين صحيفه معالی تصريح باسم مقدس معلى نمايد
در هرجا ازان بلفظی شريف و عبارتی بدیع که مناسب مقام و
ملايم سوق کلام باشد تعبير ميذمايد و حضرت صاحب قران ثانی را
بر حسب اشاره والا باعلي حضرت و حضرت اعلی نام برده از دارا
شکوه و شجاع و سليمان بی شکوه و و نا شجاع سخن ميسرائد .
کمال است بطريق اختصار و اجمال *

ذکر بدایع وقایع و احوالی که اسباب و
مقدمات طلوع نير سلطنت و سطوع تباشير
صبح اقبال اين برگزیده ذوالجلال از مشرق
سعادت کمال است بطريق اختصار و اجمال

ابندای سواری ابوالمظفر محی الدین محمد اورنگ
زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازي از دکن بسمت هند
حکمت طراز کارخانه امکان که وقوع حوادث عالم کون بتوسط
اسباب و وسایل موری ربط داده و بناء حدوث سوانح نشاء صورت
بر اسلئس وجود وسایط و علل ظاهری نهاده چون خواهد که از نگار
خانه تقدیر بکلک بدائع نگار ارادت نقش لطیفه مصلحت آمیز
بر لوح وجود و کارخانه ابداع کشد و صورت تصیغه خبرت بخش عبرت
انگیز از جلايل قدرتها و دقایق حکمتاي پی منتهاء خویش بر روی

کار ایجاد و اختراع آورد تا اهل دانش و بینش که نظارکیان منظر
 شهود و تماشائیان عرصه آمیزش اند محو تماشای آثار قدرت و
 مسست نظاره آیات صنع او گشته دیدگ بصیرت و اعتبار برکشایند
 و از پرده نقش و نگار حوادث امکانی مطالعه عجایب حکم پنهانی
 و مشاهده غرایب مصالح آسمانی نمایند هرآنکه برونق موداء
 صدق انتماء اذا اراد الله شیئا هیمنی اسبابه نخست پیشکاران پیشگاه
 قدرتش احباب و مقدمات وقوع آن امرشکرف باحسن وجهی
 سامان و سرانجام کنند و کارگذاران نهانخانه حکمتش شرایط
 و معدّات ظهور آن سربدیع از پرده خفا بمنصه شهود جلوه دهند از
 نظایر صدق این مدعا صورت حال خجسته مال شهنشاه گردون مریر
 عالم گیر است که چون حکمت کلمه ایزدی تقاضاء آن نموده بود
 که درین عهد شرافت قرین و زمان میمنت آئین خورشید گیتی
 آرامی دولتش از مشرق سعادت و فیروزی جاوید جهان افروزی
 نماید و بهار عالم پیرای سلطنتش بغیض معدّات و افضال کلین
 دین و کلشن ملک را به پیراید عالم پیراز مر دولت جوانش نشاط
 جوانی از سرگیرد و جهان کهن به معماری ثار عدل و احسانش از
 نورونق پذیرد لا جرم کارکنان آسمانی برونق تقدیرازی و حکمت
 ربانی همواره در پیشگاه ظهور اعداک مواد سلطنت و جهانبانی
 آنحضرت می نمودند و پیوسته در عالم اسباب انتظام بخش
 مقدمات خلافت و کشور ستانی او بودند زمانه هرسانحه که می
 انگلیخت توطیة ظهور نور عالم آرامی او بود مظهر هر نیرنگی که
 مینمود مقدمه و مول نوبت کشور کشانی او چرخ دوار در اطوار

لبل و نهار برای طلوع اختر بخت و اقبالش میرو دور میکرد و
 شطرنجی روزگار درگستردن بساط حوادث منصوبه دولت و کمالش
 میدید چنانچه حدوث و قایع و احوالی که از موجبات سطوع نیر
 خلافت و جهان بانی آن نرازند لواء گیتی ستانیدست و خامه
 حقایق نگار درین دفاتر نصرت مآثر بذکر مجملی ازان پرده از
 جمال شاهد مقام میکشاید و تصدیق ایلمعنی میبماید شرح شمه
 ازین سوانح بدیعه آنکه هفتم ذی حجه سال هزار و شصت و هفت
 هجری اطلی حضرت صاحب قران ثانی را در دار الخلافه شاه جهان
 آباد بحسب تقدیر آسمانی عارضه جسمانی برپیکر مقدس و عنصر
 همایون طاری شده مزاج اشرف از منهج صحت و تانوان اعتدال که مناط
 سلامت احوال و استقامت افعال است منحرف گشت و چون ایام
 کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز سمت تضاعف و اشتداد
 می پذیرفت و ازان جهت بنظم و نسق امور مملکت نمی پرداختند
 و سایه توجه ببارگاه سپهر نشان خاص و عام و محفل خلد آنین
 عملخانه نمی انداختند و خلائق که هر روز بمشاهده جمال مبارک
 آن حضرت معتاد بودند مدتی مدید از فیض طلوع آن نیر اوج
 عظمت و جلال محروم گشتند و انواع اختلال باحوال ملک و دولت
 راه یافته فساد عظیم در مملکت فلک فسحت هندوستان بهمرسید
 و دارا شکوه نا خلف باطل پژوه که خود را ولی عهد میدانست و
 باوجود عدم قابلیت رتبه والی ماطنت و سروری همیشه خلعت
 استحقاق این امر جلیل القدر بمقراض طمع بر قامت نارامی
 اعتداد خود می برد و پیوسته سواد این تمنای بیجا در سرداشته

باین آرزوی خام و هوس ناتمام از پایه سربر خلافت مصیر
 جدائی نمی گزید درینوقت که حضرت اعلی را شغل طبیعت بدفع
 آن عارضه جسمانی و استغراق نفس در تدبیر کشور بدن مانع
 اشتغال بتدبیر امور جهانبنایی و قیام بمصالح فرمان دهی و حکمرانی
 شده بود و از کمال ضعف و آزار چنانچه باید بمهمات ملک و دولت
 نمی توانستند پرداخت انتهاز فرصت نموده از بیخردی و زیاده
 سری زمام اختیار سلطنت که نه درخور مطرت و اندازه استیصال
 او بوده بقبضه افتدار خود آورد و دست استقلال آن حضرت از مراتب
 ملک و مال و نظم امور درایت و اقبال کوتاه ساخته باقتضای رای
 سمیت بنیاد برومق خواہش و متمدنای خود در جمیع کارها عمل
 می نمود و چون خرد را همنما نداشت از تبه رانی راه وصول خبرها
 با کفایت و حدود مسدود ساخته خطوط و نوشته های مردم را
 می گرفت و کلاه دربار جهان مدار را منع نوشتن حقایق و اخبار
 باطراف و افطار نموده بمحض تهمت و مظنه محبوس و مقید
 می ساخت چنانچه جمیع شاهزادہای عالم مقید و امراء نامدار و
 سابر مردمی که در بلاد و صوبہای این مملکت وسیع بودند بلکه
 اکثر بار یافتگان حدی خفنت و ملازمان عتبه سلطنت و سایر اهل
 دار الخلافه که حیات با برکت آن حضرت داور نمی نمودند تا آنکه
 باین حجب خلل عظیم باحوال منک راه یافته سرکشان هر گوشه
 و کنار و متمدندان هر صوبه و سرکار سر بقتنه و فساد برداشتند و
 رعایاء واقعه طلب در هر جا که بودند ترک مال گذاری نموده تخم بغی
 و عصیان در زمین تهر کاشتند و رنجه رفته کار بجائی رسید که

مراد بخش در گجرات رایت خود سری انراخته بر تخت نشست و خطبه و سکه بنام خود کرده اسم سلطنت بر خویش بست و ناشجاع در بنگاله همین ممالک پیش گرفته بر سر پتله لشکر کشید و از آنجا پیشتر آمده به بنارس رسید و از کارهای ناصوابی که در آن ایام از بی شکوه برگشته بخت تیره سر انجام بظهور رسید آن بود که چون مواد شوکت و استقلالش بپایه کمال رسیده و کثرت اسباب جاه و مکنت سرمایه پندار او گردیده با سپاه موفور در پیشگاه حضور بود و حضرت اعلی در ایام این کونیت ملاحظه عظیم از او داشتند و بنابراین رعایت مراتب حزم و احتیاط در اکثر امور سلوک طریق مدهذه و مسامحه با او مینمودند و بمقتضای ضعف و وهن قواء جسمانی که باعث فتور در مشاعر نفسانیت چشم از صلاح دولت خویش پوشیده ارجاء عنان آن خود سر نموده بودند و در استرضاء خاطر و انجام مطالب و ملتزماتش میکوشیدند در یغوت از غایت رعب و هراسی که همیشه ازین خدیو نیروز مند رستم نهیب در دل آن ناقابل بی نصیب جا کرده بود آن حضرت را بانواع تخیلات و تمویلات برین آورد که اکثر عساکری را که بجهت تسخیر ولایت بیجاپور کومکی موکب نصرت مآب و ملازم رکاب ظفر انتساب شهنشاه مالک رقاب بودند در عین آن یورش نیروزی اثر که فتح بیجاپور نزدیک شده بود به پیشگاه حضور طلبیدند و انصرام اکهم باین حجب در عقد تعویق و تاخیر انداده از عظماء امراء کومکی غیر از مظهرخان و شاهنواز خان و نهبانخان کسی در دکن نماند و چون از تبه رائی و نامعنیت اندیشی بتدبیر ناقص خود چنین

اندیشیده بود و صلاح کار خویش درین دیده که مقدمه سرکشی
 ناشجاع و مراد بخشش را بهانه فرستادن عساکر پادشاهی بدفع
 و احتیصال ایشان ساخته هم در حین حیات میمنت آثار حضرت اعلی
 به نیروی استظهار آنحضرت کار آن هر دو بسازد و پس ازان بجمعیت
 خاطر و فراغ بال با تمام لشکرهاى خویش و عساکر پادشاهی بهم
 دکن و تدبیر کار این برگزیده آهلی پردازد و بودن خود و اقامت
 رایات عالیات در مستقر الخلافه اکبر آباد که وسط این مملکت
 صبر ببط و پای تخت این سلطنت ابد مدتست در حصول
 این مدعا اوفق و ادخل میدانست و نیز میخواست که خزاین
 و ذخائر انجام در دامت او باشد لهذا باین اندیشه های ناصواب حضرت
 اعلی را بانواع ترغیبات در عین اشتداد مرض که هنگام سکون و
 آرامش بود نه وقت نهضت و جنبش و جز خواص و نزدیکان
 آن حضرت را نمیدیدند و عامه خلایق هنوز جزم بحیات فائض الانوار
 نداشتند تکلیف عزیمت بجانب مستقر الخلافه اکبر آباد نمود
 بنابراین رایات جاه و جلال بیستم سده هزار و شصت و هشت
 هجری مطابق سده سی و یک جلوس همایون از مرکز خلافت
 انتهای نموده نوزدهم صفر سایه وصول بمستقر الخلافه انداخت
 و در آنجا چون خواست که مکنون خاطر فساد اندیش خویش بفعل
 آورد باغواى حضرت اعلی کوشیده راجه جیسه که کچواحه را که عمده
 راجهای عظام و رکن رکین این سلطنت ابدی دزام بود با چندی
 از امراء نامدار و عساکر بيشهر پادشاهی و سپاهی فراوان از خود
 باتو خانه و سایر اسباب محاربه بمرداری حلیمان بی شکوه مهین

نا خلف خویش بر سر ناشجاع تعیین نمود و لشکریهای مذکور چهارم ربیع الاول این سال از معتقرا خلفه بدان مهم روانه شدند و بعد از طی منازل از بفارس گذشته در موضع بهادر پور که بمسانت در نیم کروه از بلده مذکوره بر کنار آب گنگ واقع است و ناشجاع آنجا رحل اقامت انداخته نواره بنگاله را که عبارت از کشتیهایی آن ولایتست نزدیک خود داشت بفاصله یک و نیم کروه برابر لشکر او نزول نمودند و در کمین فرصت دستبرد می بودند تا آنکه بیعت و یک جمادی الاولی ببهانه تبدیل منزل و تغییر مکان آوازه کوچ در انداخته سحرگاه یاراده جنگ و پیکار سوار شدند و هنگام صبح که شجاع مغرور بی پروا خواب آلود غفلت و بیخبری بود و تسویه صفوف رزم و جدال و تمهید مقدمات حرب و قتال ننموده ناگهان از سرخده و غدر بر لشکر او ریختند و بباد حمله آتش کارزار بر انگیختند و آن بیخیزم ناتجربه کار بعد از اندک اویزشی چون کار از دست و دست از کار رفته بود خود را نواره رسانیده بدای مردی سرعت سیر کشتی رهگرای فرار گردید و همگی اردو و خزانه و توپخانه و دواب و کارخانجاتش عرصه نهب و غارت شد و بکام و ناکامی از پهنه گذشته بموقعی رسید و در مدد محافظت آن در آمده روزی چند آنجا ثبات و توقف ورزید و چون لشکریهای که بتعاقبش رفته بودند بتعخیر مونگیر و بر آوردن او ازان حدود نیز مامور شدند در آنجا هم مجال درنگ نیافته روانه بدکاله گشت و مونگیر تا پهنه ضمیمه اقطاع بی شکوه شد و جمعی از نوکران و مردم او را که در معرکه دار و گیر بحسب تقدیر دستگیر شده بودند بی شکوه باکبر اباد طلبیده بعد از

اهانت و تشهیر بحکم بیمروتی و قسارت قلب بقطع ید عقوبت نمود و از انباتنی چند بدان گزند نقد روان از کف داده دستخوش فنا گردیدند و آن بدکیش بلیخرد بارتکاب این نگوهیده کردار که اکبر کبایر و آثام و هرمایه مخط و غضب حضرت قهار شدید الانتقام است گرانبار و زر و وبال گشته خزنی و نکال صوری و معنوی اندرخت و در همان ایام که سالدان بی شکوه را بمقابله و مدافعه ناشجاع تعیین نمود چون از سطوت اقبال دشمن مال خدیو روزگار بغایت خایف و هایب بود درتدبیر کاران برگزیده آفریدگار چنان اندیشیده که لشکری عظیم بصوب مالوه که سر راه دکن است بفرستد تا در اجین که حاکم نشین آن ولایتست تمکن گزیده بحفظ قلاع و حدود آنجا پردازند و کنار آب نرنده و گذرهای آن بقید ضبط در آورده مد راه دکن باشند و بنابرین اندیشه مامد بسخنان غرض آلود مصلحت نما و مقدمات غوایت آمیز فساد افزا حضرت اعای را برین آورد که چشم از رعایت صلاح دولت و اقبال و ملاحظه حسن عاقبت و مال پوشیده و از منهج مستقیم عقل و رای عدول ورزیده تجویز ایند معنی نمودند و راجه جسوفت سنگه راتهور را که زبده راجهای هندوستان و بمزید شوکت و کثرت لشکر پدشواهی امراء عالی مکان بود و آنحضرت او را مهاراجه خطاب داده رکن رکن دولت و ستون قویم سلطنت مبدانستند با چندی از امراء ذمی شوکت و عمدهای دولت و لشکری گران و فوجی بیکران و خزانه وافر و توپخانه فراوان بصوب مالوه تعیین فرمودند و چون دفع مراد بخش نیز مکنون خاطر آن فتنه پزوه بود و میخواست که کلر او هم بکیفیت حال ناشجاع

گرایید طبع مبارک حضرت اعلیٰ را ازودکیانیده مایل بامتیصالش
 ساخته بود آن حضرت قاسمخان را با لشکری جداگانه بکفایت مهم
 او تعیین کرده مقرر فرمودند که همراه راجه جسونت سنگه باوجین
 رود و بعد از رسیدن آنجا اگر مصلحت اقتضا کند قاسمخان متوجه
 دفع مراد بخش و اخراج او از گجرات کردن و الا کومکی راجه
 جسونت سنگه و ضمیمه لشکر او بوده بتفاه یکدیگر مهمی که
 روهده بآن قیام نمایند و عساکر مذکوره بیست و دوم ربیع الاول این
 سال از پیشگاه خلافت بدانصوب رخصت یافت و بی شکوه باین اکتفا
 نکرده صوبه وسیع مالوه را نیز از حضرت اعلیٰ التماس نموده باقطاع
 خود گرفت و خواجه محمد صادق بخشی دوم خویش را با فوجی
 شایسته بآنجا فرستاد که در بندوبست ولایت مذکوره و استمال
 قلوب زعمداران آن مرز و بوم کوشیده هنگام کار و وقت پیکار کومکی راجه
 جسونت سنگه باشد باجمعه راجه مزبور و قاسمخان باوجین رسیده
 آنجا رحل اقامت انداختند و بضبط صوبه مالوه و حفظ قلاع و ثغور آن
 پرداختند و بی شکوه مترصد رسیدن پسر بزرگ و لشکری که با او
 بهم ناشجاع رفته بودند می بود که آنها را نیز بهمان هیئت
 مجموعی باوجین فرستاد تا هر دو لشکر یکجا جمع آمده مرکوز
 ضمیر فساد اندیش او بفعل آورند و درینمدت برهم خوردگی و آشوب
 ناشجاع و مراد بخش از تذک ظرفی و بحصولگی ابوابی سرکشی بر
 انراشته اکثر مردم اطراف نیز بموانعت ایشان تغیر سلوک پیش گرفته
 قدم در راه دافرمائی گذاشته بودند با آنگه خدیو قدیمی نژاد از آنجا که
 حاکم و وقار و وسعت حوصله خداداد و کمالات متانت و دافائی در ذات

والانهاد آنحضرت است اصلا و قطعا بوقوع اینمرا تب و سنج این
تضایا از جا در نیامده مصدر امری که مشعر بر کشی و نافرمانی
باشد نگشته بودند و به مقتضای سعادت فطری و رعایت ادب مرموعی
از طریق متابعت و رضا جوئی والد سلیمان حشمت عدول نمینمودند
بی شکوه فتنه پزوه همواره از کمال عداوت و فساد اندیشی در انحراف
طبع مبارک آنحضرت ازین بهره مند سعادت ازلی میکوشید
و مقدمات نا ملایم غرض آمیز و امور غیر واقع وحشت انگیز خاطر
نشان کرده گرد کدورت و غبار کلفت در میانه می انگیخت تا آنکه
رفته رفته بشامت فتنه سازی و امساد او تغیر گونه بمزاج همایون
راه یامت و باغواد او عیسی بیگ ملازم سرکار والا را که در دربار
جهانمدار بخدومت و کالت قیام داشت یی صدر جریمی محبوس
ماخته بضبط اموال و امتعه او فرمان دادند و بعد از یکچند که در
بند بود بقمیج آن ادا متفطن گشته او را از قید رها کردند و خلعت
داده بخدومت خدیو جهان رخصت نمودند و از شایع اطوار آن برگشته
روزگار که مغرب بوبال آن گرفتار آید و باعث التهاب نوایر قهر و انتقام
این خدیو اسلام و مقتفی آوار حضرت خیر الانام علیه و علی
آله و اصحابه کرام الصلوة و السلام پیشتر همان شد این بود که در
اواخر حال از برگشته بختی و بی سعادت باظهار مراتب اباحت
و اتحاد که در طبع او مرکوز بود و آنرا تصوب نام می نهاد اکتفا
نه نموده بدین هندوان و کیش و آئین آن بد کیشان مائل شده بود
و همواره با برهمنان و جوگیان و سنیامیان صحبت میداشت و آن
گروه ضال مضل باطن را مرشدان کامل و عارفان بحق واصل می

پنداشت و کتاب آنها را که به بید موصوم است کتاب آسمانی و خطاب ربانی میدانست و مصحف قدیم و کتاب کریم میخواند و از کمال اعتقاد باطلی که به بید بیحاصل داشت برهمنان و سنیا سیان از اطراف و اکناف بمسعیهای بلیغ و رعایتیهای عظیم جمع آورده در صد ترجمه آن شد و همواره اوقاتش مصروف این شغل نا صواب و تفکر و تدبیر در مضامین ضلالت قرین آن کذاب می شد و بجای اسماء حسناى آلهی اممی هندوی که هنوز آنها را پربهومی نامند و اسم اعظم میدانند بخط هندوی برنگینهای الماس و یاقوت و زمرد و غیر آن از جواهری که می پوشید نقش کرده بآن تبرک میبجست و چون معتقدش آن بود که تکلیف عبادات ناقصان راحت و عارف کامل را عبادت درکار نیست و کربم و اَعْبَدَ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ را بمشرب ملاحظه فرا گرفته دلیل این معنی می خلخت بنا برین عقیده فاسده نماز و روزه و سایر تکالیف شرعیه را خیر باد گفته بود و این خدیو دین پرور پاک اعتقاد را که همیشه حمایت دین مبین و رعایت شرع حضرت سید المرسلین صلوة الله و ملامه علیه و علی آله و اصحابه الطیبین نصب العین ضمیر منیر است و مقصود از سلطنت و دولت ترویج شرع و ملت و غرض از شاهی و سروری اعلاء اعلام دین پروری میدانند و همواره از عنفوان صبی و شباب بمقتضای سعادت منشی و نیک سرانجامی خلاصه اوقات گرامی بداد فرایض و سنن و نوازل مصروف داشته حتی المقدور در اقامت مراسم امر معروف و نهی منکر کوشش مینمایند از استماع این عقاید ردیه و اطوار باطله ازان بی سعادت

و خیم العاقبت عرق حمیت دین و مسلمانی بحرکت می آمد و این معنی بر همکشان روشن بود که اگر کار از باستقلال تمام گراید و در مرمان مرمانی و حکم روانی مطلق العنان گردد هر آئینه ارکان شریعت غمرا از هر خلل و صیت اسلام و ایمان بطنظنه کفر و جحود مبدل خواهد گشت تا آنکه درین ایام که این مراتب را از حد برده ایم اخلاق و افعالش بمرتبه کمال رسیده بود غیرت آلهی بر وفق مودای کریمه *أَنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ* مکافات آن عقاید و اعمال را بنکال و استیصال او تعلق گرفت چنانچه سرانجام حالش عذقریب عبرت افزای دیده وزان دور بین خواهد گردید چون برخی از سوانح و دایعی که مقدمه ظهور نور خلافت و عالم آرایی این خورشید از چ سلطنت و مرمان روانیست مرقوم خامه صفحه پندرا گشت اکنون وقت آنست که کلك حقایق نگار نگارش متأثر ابدال و گزارش میامین احوال سعادت منوال این برگزیده ذوالجلال که مقصود از تمهید این مقال است گرائیده آغاز سخن نماید •

نهضت رایات نصرت آیات از خطه فیض بنیاد

اورنگ آباد و وقوع فتوحات گوناگون دران یورش

طفر اثر بیمن عنایت ایزدی و نیروی اقبال خداداد

یگانه ایزد مفضل متعال و دار قیوم بیهمال که نخل پیرای حدایق امکان و نقش طراز کارگاه کون و مکانست چون آفتاب عالماب عذابتش از او ج اقتضای حکمت و مشیت پرتو تفرغ رتبه خلافت

و فرمان روائی که ظل مرتبه ربوبیت و خدائیت بر ساحت دولت و فضای سعادت صاحب اقبالی انگنده او را مظهر صفات جلال و جمال و دلیل بر قدرت کمال خویش سازد و خواهد که بحکم سابقه لطف یکی از نامداران گروه عباد که گل سرسبد گلشن ایجاد باشد بجهت منصب ریاست عامه که نظیر مرتبه قدرت تامه اوست برگزیده لواهی والای حشمت و رایت منصور دولتش باوچ کمال و ذره سپهر استقلال بر افرازد تا به پرتو نیر معدلت و داد پرستی نور افزای انجمن هستی گشته از فروغ هدایت و توفیق چراغ احسان و مشعل ایمان در بزمگاه گیتی بر افروزد و رونق کارگاه ملک و دولت از رواج کارخانه دین و ملت جسته بشعله تیغ کفر سوز و لعله شمشیر عالم افروزد و خاشاک شرک و بدعت بسوزد هر آئینه ذات تدمی سماتش بجایل فضایل و شرایف مناقبی که طراز کسوت سلطنت و جهانداری و عنوان صیغه ابهت و نامداریست از علو نفس و رسوخ عزم و وفور شجاعت و کمال دین داری و افاضت رای و اصابت تدبیر و بخت و اقبال بلند و همت آسمان پیوند آراسته همواره او را مطمح انتظار لطف بی غایت و مطرح انوار فضل بی نهایت خویش دارد و کلید فتح ابواب مرادات و سر رشته نظم ابداد معاد است بدست اقبالش سپارد چنانکه نقش هر مدعا که بکام اندیشه بر لوح ضمیر کشد مطابق رقم تقدیر باشد و صورت هر مطلب که بر خاطر ارجمندش جلوه نماید حصول آن بی تشویش توقف و تاخیر صورت بندد عظیم امور که عقول و انهام اهل روزگار آنرا محال انکار در نظر همت و الایش مهمل نماید و کارهای دشوار که انکار

و اوهم زیرکان هشیار از قبیل ممتنعات شمارد از دست عزیمت
 کشورکشایش بآسانی براید نهال دولت اعدایش مانند چغارا آتش
 از خود برآرد و نخل حشمت دشمنانش از برگ و شاخ تیشه واره
 از برای خود مازد هرکج اندیشی که با او کمان عناد کشد روزگارش
 هدف ناوک بلا گرداند و هر باطل پژوهی که بر شمع دولتش دم
 مردی وزانده آن چراغ بخت خود فرو نشاند عقدهای مشکل بیک
 حرکت مرانگشت تدبیرش کشاید و کارهای خطیر به نیمی اشاره
 ابروی شمشیرش ساخته آید در کشایش صواب امور جز بشود
 صندوق توکل توسل نجوید و هنگام شداید حروب و فتن غیر از طریق
 ثبات قدم نپوید از فرط شهامت و وقار در موافق هیچجا مانند کوه
 بمیلاب لشکر انبوه از جا برود و از کمال استقلال و قرار در آزمونگاه
 جوهر شمشیر سر رشته رای و تدبیر از کف نهد و در جمیع معارک
 و میادین آن معادتمند دلایا و دین را جنود نصرت و تائید آسمانی
 قرین و همراه باشد و در همه شداید و مهالک سالار عون و عنایت
 ربانی پیشرو سپاه ظفر پناه •
 • نظم •

چو ایند یکی را ز الطاف خاص • بفرمان روانی دهد اختصاص
 به نیروی طالع توانا بود • بتلقین الهام دانا بود
 بتدبیر کشور کشائی کند • بانبال معجز نمائی کند
 نرازد لوا چون بدعوی ملک • سپارد بار ملک دارایی ملک
 شود اختر دولتش چرن عیان • عدوی بد اختر فند در زبان
 بهر کار مشکل که رای آورد • بآسانی آنرا بجای آورد
 چو خورشید بختش نماید جمال • رسد اختر دشمنان را زوال

ز قدر ار کند دعوی برتری • نماند کسی را هر ضروری
 نظیر این تحریر و مصداق این تقریر صورت حال فرخنده مآل
 گیتی خدیو عالمگیر است که چون خامه تقدیر باقتضاء کمال
 حکمت منشور سلطنت و خلافت عالم را بذام نامی آنحضرت رقم
 معاد کشیده بود و مصلحت سنج قضا صلاح کردین و دولت و
 مصلحت امور ملک و ملت بجلوه بخت فیروز و اقبال جهان
 افروزش اندیشیده لاجرم پیوسته ذات بیهمالش در مدارج استکمال
 این مفاخر و معالی بیای همت عالی عروج مینمود و یوما نیوما
 سر رفعت و جلالش از ترقی پیر خبرین میهود همواره سابقه عنایت
 ازلی او را در حل وقایع و مشکلات بلطائف تایید نصرت میداد و
 بارقه لطف لم یزلی در تیره شب حادثات از فروغ الهام چراغ
 هدایت در راه تدبیرش می بهاد عیان عزیمت کشورگشا بهر
 جانب که می تافت نصرت و ظفر دوا سپه باستقبالش می شتافت
 و یگران همت والا بسمت هر مقصد که می تاخت کار ساز
 حقیقی آنرا با حسن وجهی می ساخت هر آتش کیدی که
 حماد دولتش می افروختند بآن خرمن بخت و اقبال خود
 می سوختند و هر غبار کینی که اعداء سلطنتش می انگیزند ازان
 گرد ناکسی و ادبار بر فرق روزگار خود می پختند چنانچه شاهد
 صدق اینمقال از تتبع مآثر احوال میمنت پیرا و استماع بدایع
 وقایع دولت انرا که آنحضرت را در ایام فرخنده فرجام بادشاه
 زادگی بپایان جوهر همت و علو فطرت رزی نموده بر پیشگاه خاطر
 همگان جلوه گریست و مجددا از ملاحظه غرائب حوادث و فتوحات

خبرت بخش که به نیروی تخت بلند در سوخ عزیمت آسمان پیوندش
از ابتداء نهضت رایات ظفر طراز از خطه دلکهای اورنگ آباد تا
جلوس عالم آرائی بر سر بر خرامت اید بنیاد صورت وقوع یافته پرتو
ظهور این معنی بر ساحت ضمیر آگاه دلائل می تابد تفصیل این
اجمال و تبیین این شگرف داستان اقبال آنکه چون خدیو جهان حال
کومت و بیماری و کیفیت بی اختیاری حضرت اعلی و فساد و
اختلال ملک و فتنه انگیزی و تبه رانی بی شکوه برین منوال یافتند
که نگارش پذیرفت و بیقین دانستند که آنحضرت را از احتیلاء ضعیف
و فتور قوی سر و برگ پرده خست مملکت نمانده است و بنا بر رعایت
مراتب حزم و احتیاط ارغاء تنان پیشکوه کرده با او مواسات و مصاحبات
مینمایند و بیم آنست که اگر چندی دیگر برین نهج بگذرد در ارکلی
سلطنت و اساس خلافت خللهای عظیم بهمرسد که تدارک آن
به هیچوجه صورت پذیر نباشد و حفظ ناموس دین و دولت و جبر
اختلال امور ملک و ملت در کیش غیرت و حمیت پادشاهانه
واجب مینمود و نیز این معنی متحقق بود که اگر بی شکوه فرصت
دفع و استیصال مراد بخش یافته خاطر از مهم او بپردازد و پسر
کلان و لشکریهای دیگر بار پیوندند هر آئینه قوت و شوکت عظیم یافته
بدببر مهم دکن خواهد پرداخت و چون طینت فتنه مرشت او
بر کینه جوئی و فساد انگیزی مجیدولامت ملوک طریق حلم و
مدارا با رعوئی ندارد لا جرم رای جهان آزایی که جلوه گاه شواهد
رموز آسمانی و مطلع انوار الهام ربانیت پنهان اقتضا نمود که
پیش ازین صبر بر اوضاع و احوال نگوهیده و اعمال و انمال ناهسندید

آن جاهل بیخبرد نفرمایند و شورش ملک و دولت را زیاده ازین تحمل نکرده بعزم ملازمت حضرت اعلی از خطه دلگشای اورنگ آباد که مرکز رایات حشمت و اقبال و آرامگاه موکب جاه و جلال بود بصوب مستقر الخانات نهضت نمایند و در بار عالم مدار را بفر وجود فائض الانوار زیب و آرامتگی بخشیده بکچند در ملازمت آنحضرت بنظم و نسق امور ملک که انواع تنور بارکان و قواعد آن راه یافته بود بپردازند و دمت استیلاء بیشکوه که مصدر این همه فتنه و فساد گشته در مرصه خالی گوی سلطنت و حکم روائی میباخت و طبل خود کلمی و خود رائی مینواخت از امور دولت کوتاه ساخته حضرت اعلی را از قید تعلل او بر آورند و مقرر فرمودند که مراد بخش را که از خامی و بیعوملگی مصدر اداهای جاهلانه گشته در بنفوت دست امتشفاق و اعتماد بدامن عاطفت و ذیل عنایت خمروانه زده بود با خود بملازمت آنحضرت آورده اتمفای جرایم او نمایند و بعد از تصمیم این عزیمت خیر انجام چون عبور موکب نیروزی اعتمام از راه مالوه می شد و راجه جمونیت سنگه و قاسم خان چنانچه مذکور شد با لشکری عظیم در اوچین بودند و احتمال این بود که از بی معادنی و ادبار باشاره بیشکوه که راضی بتوجه همایون بدربار نبود مد راه موکب ظفر شعار شوند و بگام محاربه و پیکر پیش آیند و نیز درپایه سریر خلانت آن فتنه پژوه با لشکری انبوه و دلی از رشک شکوه اقبال این حضرت لبریز قصه و اندوه درکمین کینه جوئی بود و با سپاه مختصر عزم این نهضت خیر اثر خلاف قانون احتیاط مینمود لهذا حزم بادشاهانه مقتضی آن شد

که در توفیر لشکر و سامان توپخانه و سایر اسباب فوج آرائی و لوازم
نبرد آزمائی کوشیده همایون موکبی در خور این عزیمت والا
و نهضت جهان پدرا ملازم رکاب نصرت مآب سازند بذابرن پرتو
اهتمام و توجه بصوب این مطلب انگنده در عرض اندک فرصتی
لشکری نمایان و توپخانه شایان ترتیب نمودند و سران سپاه ظفر
شمار و سرداران جنود انجم شمار را بمناصب عالیّه و خطابهایی شایسته
سرافراز و نامور ساخته بانواع مکرمت و عنایت و اقسام مرحمت
و رعایت نوازش فرمودند و نظر التفات بپرداخت حال اشکریان انداخته
بقدر تفاوت درجات و مراتب همه را کامیاب مرام و مواهب نمودند
و علوفه و مواجب افزودند و از بندهای بادشاهی که در آنصوبه بودند
هر گرا توفیق و سعادت مساعدت نمود و تخم اخلاص و در آنخواهی در
زمین عبودیت کاشت و سرارادت بر خط بندگی و همراهی گذاشت
بیمن عواطف و مکارم خسروانه گوی بخت و دولت از همگان بوده
لوائی مر بلمدی و کمر فی بر امر داشت و بقصد امضاء این عزم فرخنده
قال و اجراء این اراده خسته مآل سبین شهبه در حقه جاه و جلال فروزان
اختر سپهر سعادت و کمال بادشاهزاده محمد سلطان را بانجابت خان
و فوجی از عساکر ابدال مقدمه جنود متح و ظفر و پیشرو انواع نصرت
اثر ساخته در شب غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت
هجری مطابق شانزدهم بهمن برسم منقلای پیشتر روانه برهانپور
نمودند و هنگام رخصت بادشاهزاده والا نژاد را بمرحمت خلعت خاصه
و طلوع و نقاره و درامپ با زین و ساز طلا و دو زنجیر نیل نوازش
فرمودند و از عمد هائی آن جیش مسمود بجایب خان را بعنایت خلعت

وامپ با ساز طلا و یک زنجیر نیل و میر ضیاء الدین حسین را که تا آن وقت بخدمت دیوانی سرکار والا قیام داشت بعفایت خلعت واسپ و نیل و راجه اندر من دهنده را بمرحمت خلعت و نیل و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزارى دوهزار سوار کامیاب عواطف شهنشاهانه ساخته سایر کومکيان آن فوج نصرت طراز را در خور رتبه و حال بمراحم والا عزامت باز بخشیدند و پنجم ماه مذکور مطابق بیستم بهمن که ساعتی بساعات مقرون بود حکم بر آوردن پادشاهانه همایون بصوب خاندیس نمودند و یگانه گوهر محیط سلطنت گرامی ثمر نهال خلافت بادشاهزاده بلند مقدار فرخنده شیم محمد معظم را بصوبه داری دکن معین فرمودند و نو باره گلستان معادت تازه نهال ریاض ابهت پادشاهزاده والا گهر محمد اکبر را که نو رسید عالم قدس بودند با اکثر پیردگیان سرادق دولت در قلعه مهر بنیان دولت آباد گذاشتند و مشهور عاطفت پیرا بنام مراد بخش صادر شد که از گجرات متوجه مالوه گردد و بعد از عبور موکب ظفر لوا از آب نریده بعساکر جهانکشا ملحق گشته بادراک ملازمت اکسیر خاصیت چهره مراد برانروزد و رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج هشت پادشاهزاده والا قدر معادت توام محمد اعظم را اقبال آما ملازم رکاب نصرت پیرا ساخته کامیاب سعادت همراهی نمودند و روز مبارک جمعه دوازدهم شهر مذکور مطابق بیست و هفتم بهمن در ساعتی کرامت طراز میمنت اثر که مختار اهل دانش و بینش و زیب جدول تقویم آمرینش بود با جهانیان فرد عظمت و شوکت و شان

• نصرت قرین طالع و اقبال همگان •

باتفاق جنود آسمانی و تأیید عمو عذایت ربانی از ماحت خطه فیض
 بنیاد اورنگ آباد بصوب برهالپور نهضت نمودند • • نظم •
 زمانی که با فرخی یار بود • نظرها بطالع مزادار بود
 گران شد زهایش مرمع رکاب • برآمد بپرخ بلند آفتاب
 و در موضع هرمول که مضرب خیام جاه و جلال و اولین منزل کعبه
 دولت و انبال بود بغر خندگی و فیروزی نزل سعادت گزیده در
 همین روز محمود بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم را بعطای
 خلعت خاص و طوغ و نقاره و دو اسب از طویل خاصه با مازطه و
 یک زنجیر نیل با ماده نیل نواخته رخصت معارفت باورنگ آباد
 فرمودند و خواجه منظور را که مورد انتظار اعتماد بود بقعه داری
 دولت آباد معین ساخته خلعت و اسب و نیل مرحمت نمودند و
 میر عمیری که ثانی الحال بخطاب عاقلخانی نامور شد و دران وقت
 بخدمت بخشیدگری دوم قیام داشت بحرامت حصار شهر و شاه
 بیگخان از کومکیان دکن بغوجداری بیرون اورنگ آباد مقرر گشته
 هر یک بعطای خلعت و نیل نوازش یانت و درینوقت جمعی کلیر
 از ملازمان عتبه حطنت فیض الدوز نوال و مرحمت گشته نخل
 مراتب و مناصب بسیاری از فیض سحاب تربیت بادشاهانه نحو
 و نما پذیرفت از انجمله مرشد قلبخان که جوهر رشد و کردانی آثار
 ارادت و جانفشانی از سیماء احوالش ظاهر بود بتعویض خدمت
 جلیل القدر دیوانی از تغیر میر ضیاء الدین حسین و عطاء خلعت
 خاص و اضافت منصب و دیگر مواهب ضررانه سرمایۀ افتخار
 اندوخت و میر ملک حسین بعذایت خلعت خاص و اسب و خواجه

عابد بمطالی خلعت و امپ و خنجر مربع با علاقه مروراید و غازی
 بیجاپوری بمرحمت خلعت و نیل مفتخر و مباحی شدند و شمس
 الدین خویشکی باضافه هزار و پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزار و دو هزار سوار و حسن خان دکنی باضافه پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و دو هزار و پانصد سوار و ولی محکدار باضافه
 پانصدی دو صد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و میر احمد
 ولد ساداتخان باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هشتصد سوار و محمد ابزاهیم پسر نجاتخان باضافه هفتصدی سه صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و محمد منعم ولد میرزاخان
 باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار
 و میر صالح داماد شاه نواز خان باضافه پانصدی دو صد سوار
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و از اصل باضافه سید نصیرالدین
 دکنی و سیف الله عرب هر کدام بمنصب هزار و هشتصد سوار و
 و خداوند حبشی بمنصب هزار و چهار صد سوار و الا رتبه گردیدند
 و این گروه و بسیاری از بندهای دیگر خلعت نوازش پوشیدند و
 به برخی شمشیر و جمدهر و شهر عطا شد و از جمعی که تازه بدولت
 بندگی سرانرا شده بودند اسمعیل افغان بمنصب هزار و پانصدی
 سه صد سوار و سید زین العابدین بخاری بمنصب هزار و سه صد
 سوار و حکیم محمد امین شیرازی و میر محمد مهدی اردستانی
 که هر دو بجمت حداقت و مهارت در فن طب مومومند هر یک
 بمنصب هزار و مجموع بعنایت خلعت و سربلند گشتند و در
 هر محل یکرز مقام شده سیزدهم موکب ظفر طراز از آن سر منزل

سعادت باهتر از آمد و بعد از طی دو مرحله میرزا سلطان صفوی
 بمطاع خلعت خاصه و اسب با ساز طلا و باضافه هزارى پانصد سوار
 بمنصب چهار هزارى دو هزار سوار نوازش یافته باورنگ آباد
 مرخص گردید که در خدمت بادشاهزاده عالیقدر والا نژاد باشد
 و موکب جاه و جلال کوچ بر کوچ طی مراحل نموده بیست و پنجم
 ماه مذکور موافق دهم اسفند از رایت منصور ظل و رود به سلطنت
 بلده برها پور انگند و عمارات دولت بنیان ملعه مبارکه آن از
 فر نزول اعیان پایه رحمت بآسمان رسانید و بادشاهزاده عالیقدر
 والا تبار محمد سلطان که چنانچه مذکور شد پیشتر آمده بودند
 بانراک ملازمت قدسی انوار چهره بخت و دولت نورانی ساختند
 و نجابتخان و میر ضیاء الدین حسین و دیگر بندهائی که در
 رکاب بادشاهزاده ارجمند معین بودند و محمد ظاهر صوبه دار
 خاندیس با جمعی که در برها پور بودند احراز سعادت زمین بوس
 نمودند و مدت یکماه موکب ظفر پذه آن بلده فیض اساس را
 از زمین اقامت بهبط انوار شرب و کرامت ساخته رونق امزای
 عرصه خاندیس بود و در خلال آن فرخنده اوقات عیسی بیگ وکیل
 دربار که چنانچه سابقاً رهنموده کلک حقایق نگار شده حضرت
 اعلیٰ اورا باغواء بیشکوه یک چند محبوس ساخته بودند و آخر از قید
 رها نموده بملازمت والا رخصت نموده دولت زمین بوس دریانت
 و بعنایت خلعت و اسب و منصب هزار و پانصدی در مد سوار
 بلند پایه گردید و چون امتعه و اموالش در دربار جهاندار
 بسرکار بادشاهی ضبط شده خسارتهاى مای باور رسیده بود

بانعام هزار روبه مورد نوازش بادشاهانه گشت و مقتدر خان و داد اعظم خان
 مرحوم بخدومت میر بخشگیری و مرحمت خلعت خاص و باضانه
 هزاری هزار سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار سر بلند شد و
 میر ابو الحسن حاجب بلجاپور بعنایت خلعت و ماده نیل و انعام
 ده هزار روبه مباحی گشته رخصت انصراف یافت و بسیاری از
 امرا و منصبداران بر حسب تفاوت مراتب باضانه مناصب و
 احراز عطایا و مواهب کامیاب گشتند و جمعی کثیر بمنصبهای
 شایسته سرفرازی یافتند از انجمله سرفراز خان باضانه هزاری هزار
 سوار بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و جادو راو باضانه
 هزاری پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
 و داماجی باضانه هزاری سیصد سوار بمنصب چهار هزاری هزار
 و سیصد سوار و زتم راو باضانه پانصدی دو صد سوار بمنصب
 دو هزار و پانصدی هزار دو صد سوار و فتح روهله باضانه پانصدی
 پانصد سوار بمنصب دو هزاری دو هزار سوار عبد الله بیگ
 سرای باضانه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار
 و بیتوجی باضانه پانصدی بمنصب دو هزاری هزار سوار و میر
 شمس الدین ولد مختار خان باضانه پانصدی دو صد سوار بمنصب
 دو هزاری هزار سوار رسید شیر زمان باره باضانه پانصدی دو صد
 سوار بمنصب دو هزاری ششصد سوار و میرزا هوشدار ولد ملتفت
 خان باضانه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد

سوار و تیرنیکچی بهومله باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار
پانصدی هزار سوار و قلعه دار خان باضافه پانصدی بمنصب
هزار و پانصدی هزار سوار و قاضی نظامی گرسرودی باضافه
پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و از اصل واضانه
سید عبد الرحمن بمنصب هزاری هزار سوار و محمد اسمعیل
ولد نیا بتخان بمنصب هزاری پانصد سوار مشمول عاطفت گردیدند
و از گروهی که بیادری بخت و رهبری دولت تازه مراغراز بندگی
درگاه خلیفای پناه شده بودند بیاس راو بمنصب دو هزاری هزار و
دو صد سوار و داداجی بمنصب دوهزاری هزار سوار و داکوچی
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و هر کدام بمعنایت خلعت
مبایعی گشتند •

نهیست موکب منصور قرین دولت و فیروزی از بلده

مبارکه برهانپور بصوب مستقر الخلافة اکبر آباد

چون خدیو کشور اقبال بجهت استکشاف حال مرصداشتی برحم
پرمش کونمت و اعتلال بخدمت حضرت اعلی ارمال داشته بودند
مدت یکماه چنانچه گذارش یافت در بلده مبارکه برهانپور
بانتظار جواب توقف فرموده همواره ترصد داشتند که شاید عارضه
آن حضرت بالغلیه زایل شده صحت کمال حاصل آید تا بنظم و نسق
مهمات خلافت و جهانبانی که بسبب ضعف و آزار آن دستور العمل

فرمان روائی و کشور متانی نهایت خلل پذیرفته بود بنفیس نفیس متوجه گردیده کار دولت و سلطنت را از نو نظام و مراتبم بخشند و دامت تصرف و استقلال بیشکوه خسران مآل از مراتب ملک و مال کوتاه سازند و درین مدت که انتظار ورود خبر مسرت اثری از دربار جهانمدار مشعر بمژده حصول صحت و عانیت والد میسر مقدار و تمکن آن حضرت برساده اقتدار داشتند اخباری که اشعار بغض اینهمعنی مبنمود متواتر می رسید و آثار آن که فساد مملکت و اختلال دولت بود یوما فیوما بظهور می پیوست و در خلال آن ایام همچنانکه مذکور شد عیسی بیگ از مستقر الخلافة اکبرآباد رسیده حقایق و اخبار در بار و مراتب تبه رائی و فتنه اندیشی بیشکوه و بی اختیاری حضرت اعلی را در امور حکمرانی و جهانداری بنوعی که مشاهده کرده بود معروض داشت و نیز راجه جسونت منگه بدکیش باطل اندیش که چنانچه سبق ذکر یافته با لشکری گران و میامی انبوه باغوا و افساد بیشکوه ناقص خرد ادبار پژوه بارجین که حاکم نشین مالوه و قریب الجوار صوبه خاندیس است آمده بود چون طبع کچ گرای آن بی بهره جوهر دولت بدین دآئین نمود و احیاء مراسم کفر و جحود مایل میدید و ازین جهت میل عظیم بسلطنت او داشت بنابر خوش آمد و رعایت جانب او مصدر اداهای بی ادبانه و حرکت ناهموار گشته بخمال محال و پندار دور از کار خود را سد راه موکب جاه و جلال میشمرد و از مطوت و مولت سپاه بهرام انتقام نیندیشده از بدرگی و فردمایه گوهری خبرگی و زیاده مری از حد میبرد و جرم عزیمتی که پیش نهاد خاطر قدسی

مآثر بود بتأزگی تصمیم یافته این نهضت نیروزی اثر را در کیش
حمیت مملکت و فرمانروائی لازم و منکتم دانستند و روز مبارک
شنبه بیست و پنجم جمادی الآخره موافق دوم فروردین که طنطنه
اهتزاز موکب ربیع صیت خرمی و شادمانی در اطراف و اکناف
جهان انداخت و شاه سبز اوردنگ عالمگیر بهار با انواج رباحین
و عساکر ازهار رایث نهضت بجانب گلزار انراخت تا تحتگاه چمن
و دار الملک گلشن از شر عفاد خار بد نهاد که باعث فساد باغ
و بستان و باخلف دودمان گلستان بود بهر ازد و لشکر کامر کیش
دی را که بگام جرأت در راه موکب پر تجمل گل ایستاده خیرگی
می نمود علف تیغ انتقام غازیان چپاه نامیده سازد لواء توجه جهان
کشا از بلده مبارکه برها دور بصوب مستقر الخلافة بر امر اخذند
و بر مافت جیوش غیبی و جفود آسمانی کوچ نمروده سمند همت
بلند و یکران عزیمت آسمان پیوند بسوی مقصود ملک عزان
ماختند •

• نظم •

برای صواب و بعزم در صمت • بآهنگ نهضت میان دست چست
چو پا در رکاب سعادت نهاد • بر و خواند نه آسمان ان یکاد
و باغ فرمانداری که بیرن شهر بمسامت نیم کرده واقع شده فیض اندوز
نزول اقبال گردید و درین ایام بسیاری از بندهای اخلاص کیش
عقیدت شمار مورد انظار تربیت و مرحمت شهنشاه روزگار گشته
بخطابهایی مناسب و اندزایش مناصب و عطاء نقاره و علم والاها یکی
یافتند از انجمله محمد طاهر خراسانی صوبه دار خاندیس که کسوت
اخلاص و ارادتش بطراز قدم عبودیت و منزلت قرب و محرمیت

مطرز امت و قبل ازین مدتها بخدمت جلیل القدر وزارت قیام نموده
 بخطاب وزیر خانی و مرحمت خلعت و نایل کامیاب عاطفت
 شد و مید شاه محمد بخطاب مرتضی خانی و فتح روهیله بخطاب
 خانی و میرشمس الدین ولد مختار خان مرحوم بخطاب پدر
 خویش و هریک بمرحمت علم و میرزا محمد مشهدی بخطاب
 اصالتخانی و عطاء طوغ و نقاره و ملتفت خان ولد اعظمخان مرحوم
 بمعایت نقاره و میرملک حسین بخطاب بهادر خانی و میرضیاءالدین
 حسین بخطاب همت خانی و مقتدر خان ولد اعظمخان بخطاب
 مهیدار خانی و محمد ابراهیم ولد نجابتخان بخطاب شجاعت خانی
 و عبد الله بیگ سرای بخطاب عبد الله خانی و محمد بیگ میر
 آتش بخطاب ذوالفقار خانی و میرهوشدار ولد ملتفت خان
 بخطاب هوشدار خانی و محمد منعم ولد میرزا خان بخطاب منعم
 خانی و خواجه عابد بخطاب عابد خانی و میرمعصوم ولد شاهنواز
 خان بخطاب معصومخانی و عطاء علم و مظفرلودی بخطاب لودی
 خانی سرافراز گشته رابست امتیاز باوچ بلند نامی انراختند بالجمله
 شهنشاه دین پناه دو روز قرین دولت و کامکاری در باغ فرمانداری
 مقام کرده طراوت بخش گلشن حشمت و بخشداری بودند
 ربیعت و هشتم در کوره کوچ فرموده نواحی سرای بنوله از نزول
 همایون پرتو معادت گرفت و دو روز آنجا مقام شد دران منزل
 وزیر خان را که صوبه داری خاندیمر بدستور سابق بار مفوض گشته
 بود بمعایت خلعت و اسب و نایل نواخته مرخص ساختند و احمد
 بیگ داماد خان مذکور بفوجداری نواحی بلده برهانپور معین شد

و بهیل افغان بظطاب پردلخانی مرانرازی یافت و تاتار بیگ ولد
اوزبکخان بظطاب پدرش نامور گشت و درین ایام بختیار خان باضافه
پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و کرن
کچھی از زمینداران مالوه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
ونعمت الله ولد حسام الدین خان از اصل و اضافه بمنصب هزار
دو صد سوار سربلندی یافتند و غره رجب موضع ماندوه مضرب خیام
نصرت گشته روز دیگر آنجا مقام شد - از سوانج این هنگام آنکه چون
شاهنواز خان صفوی بموسسه خیالات باطل و اندیشای لا طایل از
توفیق انقیاد و موافقت و معادلت اتفاق و متابعت خدیو جهان
محرورم گشته باقتضای نساد رای و سوء تدبیر از همراهی موبکب
عالمگیر تعلق و امهال میوزید و در بلده برهانپور مانده بلطایف
الحیل در برآمدن دفع الوقت مینمود و تخلف او از رفاقت عساکر
جلال درین عزیمت فیروزی مآل منافی صلاح دولت و اقبال بود
عجرب شنشاه در درین دانش آئین که رای رزینش دقیقه یاب
امور دولت و دین است نظر بر صلاح کار و مصلحت وقت نموده
در منزل مذکور مهین گوهر خلافت تابان اختر برج حطنت
بادشاه زاده عالی تبار والا بژاد محمد سلطان را با عمد
فدویان صایب تدبیر شیخ میر مقرر فرمودند که به برهانپور
رفته آن خان خلاف اندیش را که بایستی در راه متابعت و رضا
جوئی از همه بندهای عقیدت کیش در پیش می بود دستگیر
نموده در قلعه بلده مذکور مقید دارند تا دیگر خلاف منشان را
سرمایه عبرت و هدايت گردد بفرمان همایون بادشاهزاده گرامی

نصب و شلیخ میر بشهر معارفت نمودند و او را از خانه خودش حصار
کرده بقلعه رسانیدند و در حصار ارک آن حصن قوی اماں محبوس
ساختند و روز دیگر مراجعت نموده بموکب نصرت قرین پیوستند
بالجمله عساکر ظفر مآثر از ماندوه بهفت کوچ متواتر بکنار آب نریده
رسید و درین ایام عیسی بیگ بخدمت بخشیدگری دوم و عنایت
خلعت و خطاب مزارار خانی و بختیار خان بخطاب خواص خانی
و خوشحال بیگ قاقشال بخطاب تلپج خانی و محمد یوسف بخطاب شمشیر
بخانی و محمد طاهر داروغه توپخانه دکن بخطاب صف شکن خانی مرمایه
مباهات اندر خند و عبد الرحیم ولدها دیداد خان و میر احمد ولد سادات خان
و تاتار بیگ ولد ارزنگ خان هر یک بخطاب پدر خویش نامور
شد و مصریخان افغان بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب
هزار و پانصدی پانصد سوار سرانراز گشته در سلکت کومکیان
برهانپور انتظام یافت و میر ابو الفضل معموری کامگار و غلام محمد
افغان هر یک از اصل و اضافه بمنصب هزاره چهار صد سوار کلمیاب
گردید دهم ماه مذکور رایات منصور در گذر اکبر پور از آب نریده
پدایاب عبور نموده آنروی آب فیض یاب نزول موکب ظفر مآب
گشت و اصالتخان و ممربز مهمند هر یک بمرحمت اسپ مورد
عاطفت شد یازدهم جهانگیر پور مرکز دایره اقبال گردید درین روز
محمد عاقل برلاس بخطاب تهور خانی و از اصل و اضافه بمنصب دو
هزاری چهار صد سوار و قاضی نظامی گردنی^(۲) بخطاب مخلص خانی

رتبه امتیاز یافتند و جمعی از بندها بمرحمت امپ میاهی گشتند و شیخ عبد القوی باضافه ششصدی پنجاه سوار بمنصب هزار پانصدی صد سوار مر بلند گردید و دوازدهم بالای کتل ماند و از فر نزل والا سرباوج سپهر رسانید و روز دیگر آنجا مقام شد درین منزل بهادر خان که فرمان همایون بنابر مطلبی عقب مانده بود باستلام عقبه اقبال چهره سعادت بر انروخت و باباجی بهونسله بمنصب دو هزار پانصدی هزار و پانصد سوار محمد شریف پولچی بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و هریک بعهاء خلعت مرافراز شده کامیاب دولت بندگی گشتند و سید شیر زمان باره بخطاب مظفر خانی و حیات افغان بخطاب زبردختانی و از اصل اضافه بمنصب هزاری هشتصد سوار مقتدر و میاهی گردیدند و درجین سال زمیندار چیت بوجبه سالی سده سده گشته بعزایت خلعت و امپ و اوربسی مرصع سر بلندی یامت و پس از طی در مرحله دیگر باره موکب فیروزی اعتصام یکروز مقام نمود و بسیاری از سعادت پذیران خدمت و شرف اندوزان رکاب دولت مورد انظار مرام بادشاهانه گردیدند و از انجمله نجابتخان باضافه هزاری دو هزار سوار بمنصب والای هفت هزاری هفت هزار سوار و شجاعت خان بحر خان مذکور بعزایت امپ و باضافه پانصدی صد سوار سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار و بهادر خان باضافه هزاری پانصد سوار سوار بمنصب صد هزاری هزار و پانصد سوار و مرشد قلیخان از اصل و اضافه بمنصب صد هزار و هزار و پانصد سوار و میر مراد مازندرانی بخطاب غیرتخانی و باضافه پانصدی صد سوار

بمنصب دو هزارى چهار صد سوار و حسين بيگ بمنصب هزارى
 چهار صد سوار مشمول مرحمت گرديدند و سيد عبد الرحمن
 بخطاب دلاور خانى نامور شد و فتح خان و منعم خان و تهور
 خان و هزير خان و محمد ملاق و غيرت بيگ و كيمرى سنگه
 ولد راو كرن بهورتبه و حميد الدين ولد ابو سعيد نذره اعتماد الدوله
 و چندي ديگر بمرحمت اسپ عنان توسن دولت گرفتند و جمعى
 بعهاء خلعت قامت امتياز افراختند و درجن سال زميندار
 چيت پور بانعام چهار هزار روپيه محمد قلى چيله بمرحمت جينغه
 مرصع نوازش يافتند بيستم ظاهر ديبالپور مركز رايات منصور
 گرديد درين منزل سيد حسن نوجدار بگلانه كه بموجب حكم والا
 از انجا بموكب ظفر لوا رحيمه بود شرف استلام هده سنيه دريافته
 تشرىف عنايت پوشيد و درين ايام كار طلبخان بعهاء خلعت و
 هاب خان و سيد الله خان سراي و تهور خان و جادونراي و جسونت
 راو و رستم راو هريك بمرحمت اسپ و سونسنگه برادر سها سنگه
 زميندار كالى بهيت بمنصب هزارى پانصد سوار و گروهى ديگر
 از نو سرافرازان دولت بذكى بمناسب شايسنه كاسرواى مواطف
 بادشاهانه گرديدند بيست و يكم از ديبالپور كوچ شد و در اثناء راه
 مراد بخش كه از گجرات بموجب حكم لازم الامثال احرام كعبه
 جلال بسته بود رحيمه بادر اك دوات ملازمت اكسير خاصيت چهره
 مراد بر اندرخت و مراسم كورنش و تسليم بجاي آورده سرمايه
 سعادت دارين اندرخت خديو طونمت پرور مهربان اورا بجلايل
 عواطف و جزايل مكارم نواخته از انجا بهمعناني عون عنايت

ایزدی بموضع دهرمات پور که در هفت کروهی اوجین واقع است و راجه جسونت سنگه با تاسمخان و تمام لشکریهای بادشاهی بعزم مقابلۀ موکب منصور بفاصله یک کوه در برابر آن نازل نموده بود شرف قدوم بخشیدند و برکنار نالۀ چور نریزه قبۀ بارگاه حشمت و جاه باوج نصرت و فیروزی انراشته شد - اکنون کلک حقایق ارقام بحکم اقتضاء مقام بگذارش مجملی از حال راجه جسونت سنگه گرانیده چنین صفحه پیرا میگردد که راجه مذکور بعد از آمدن بمالوه و اقامت در اوجین چون از پیشگاه خلافت به تنبیه و نادیب مراد بخش مامور گشته بود وقتی که خبربر آمدن او از گجرات بصوب مالوه شنید با تاسمخان و سایر جنود بادشاهی از اوجین بقصد محاربه و قتال براه بانس برله روانه گشته بسر راه او رفت و بسه کروهی کاپورده که از انجا میان او و مراد بخش هژده کروه فاصله بود رسیده توقف گزید و جاسوسان فرستاد که بروکینیت حال مراد بخش و حقیقت عزیمتش آگهی یافته خبر محقق بار رسانند از انجا که شهنشاه عالمگیر از کمال دانائی و تدانیت تدبیر بلوئی ضبط گذرهای آب نبرده و حفظ طرق و شوارع فرموده بودند که اخبار صوبۀ دکن و خاندیس بار نمیرمید خبر نهضت رایت فتح آیت از بلده مبارکۀ برهانپور بصوب مالوه نداشت و بجمعیت خاطر کمر بکفایت مهم مراد بخش بسته همت بر حرب و بیکارش میخواست و چون مراد بخش از آمدن او با لشکریهای بادشاهی که تاب مقاومت آن نه در خور طاقت و توان و اندازۀ محنت و استعداد خود نه میدید آگاه شد بموجب هدایت و ارشاد

خدایو جهان که بواسطت مراسلات یاد فرموده بودند در هژده کروهی
 کچروده از سمتی که می آمد عذرا بر تافت و از بالایی کچروده
 گذشته در نواحی دیپالپور چنانچه گزارش یافت بموکب اقبال
 پیوست و در ظلال حمایت و عاطفت این سایه نور انجبال در آمد
 القصة راجه جسونت سنگه بعد از سه چهار مقام در نواحی کچروده
 که انتظار خبر مراد بخش می بود شنید که او از راهی که می
 آمد بسمت دیگر گشت و در صد تقشیش سبب آنحرکت بود و
 هنوز از عبور موکب منصور از نریده خبر نداشت درین اثنا نوشته
 راجه شیورام گور که در مالد و بود مشتمل بر حقیقت گذشتن جنود
 مسعود از نریده بار رسید و جمعی از نوکران بی شکوه که در قلعه
 دعار بودند و بعد از قرب وصول عساکر فیروزی مآثر بنواحی قلعه
 مذکور از بیم سطوت انواع قاهره قلعه را خالی کرده برآمده بودند
 نیز بار ملحق شده اظهار این معنی نمودند راجه را از شنیدن اینخبر
 رعب اثر دود حیرت بسر بر آمد و از نشاء باد غفلت و بیخبری
 هشیار گشته از کچروده بر راهی که آمده بود بی نیل مقصود باز
 گشت و از آنجا بعزم جنگ و آرزیش گام جرات و قدم جسارت از
 حد خویش فراتر نهاده یکمزل بسمت جنود اقبال پیش آمد و در
 برابر دهر مات پور بغافلگی یک گروه معسکر ادبار گزید که سد راه
 موکب نصرت پناه شوه بالجمله این مظهر فضل و رحمت الهی و مورد
 تاییدات نامتناهی از آنجا که همواره همت قدسی شوه مصروف
 صلاح حال عباد و نهمت خیر پزوه مقصور برسد ابواب فتنه و فساد
 امت و بمقتضای شمول رانت و عموم شفقت پیش نهاد نیت

علینا آن بود که گرد پیکار انگلیخته مگردد و خون مسلمانان درمیانه
 ریخته نشود پنج شش روز قبل از وصول بدهرمات پور کب رای را
 که از برهمنان فهمیده بود نزد آن جهالت کیش فرستاده اورا
 بنصایح ارجمند صلاح انگیز منع ارتکاب جسارت و ستیز نموده بودند
 و پیغام فرموده که چون ما را اراده جنگ نیست و عزم ملازمت
 حضرت اعلیٰ پدش نهان خاطر والا ست اگر اورا بخت و دولت
 رهبری نماید بعز ملازمت همایون مستسعد گشته تقبیل رکاب اقبال
 را مایه افتخار و شرف روزگار خود سازد یا از سر راه موکب ظفر
 پناه بر خاسته بجوده پور که وطن و ست پرود والا پایمال جنود دشمن
 مال گشته جز خسران و نکال حاملی نخواهد داشت از انرو که
 آنجاهل مغرور را کای دماغ ظلمت اندود درد غفلت و غرور و پدشگاه
 ضمیر خالی از پرتو دانش و شعور بود بروفق مضمون ابی و استکبر
 وَ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ از قبول این پیام صلاح آئین و کلام هدایت قرین
 شیطان هفت سر باز زد و بکثرت اعوان و انصار و جمعیت راجپوتان
 متهور جلالت آذر که دران حزب ضلالت و خیل ادبار فراهم آمده
 بودند بان نخوت در سر افکنده آماده جنگ و پیکار شد و کب رای
 را باز مرصداة اظهار مخالفت و عصیان نمود و چون درینوقت
 نزدیک رسیده چنانچه گزارش یافت در برابر دهرمات پور که مضرب
 خدام فیروزی بود نزول نموده بود خدیو موبد منصور در منزل
 مذکور که جهالت و جسارت آن تبه رای مغرور بییقین پیوست و
 موکب ظفر اثر بروفق فحوا و قد اعذر من اندر در صف آرائی و نبرد
 آزمای با آن جیش خدلان معذور و تائبه و تادیب آن خیل عدوان در

کیش حمیت بادشاهانه فرض و ضرور بود بترتیب لوازم رزم و پیکار و تمهید مقدمات نبرد و کارزار پرداخته تقسیم اوج نصرت مآل و تعیین مغوف حرب و قتال نمودند و آن روز و آن شب رعایت مراتب حزم و احتیاط که منطاب مبارزت و سپاهگری و اساس سرداری و سررری است بجای آورده تدبیر جنگ و توزک مهده فرمودند *

ذکر محاربهٔ عساکر جلال با راجه جسونت

سنگه بدسکال و ظفر یاقنن بر جنود کفر

و ضلال بعون عنایت داور بیمهال

چون سابقهٔ عنایت ایزدی بدرقهٔ موکب دولت بخت بلند
گشته لوای توجه والا و رایت عزیمت کشور کشایش بصوب عالی
مقصودی برافرازد رجیوش توفیق و جنود انبال رفیق طریق امانی
و آمال سعادت مندی هازد که در سلوک مسلک حشمت و
کامکاری هرکجا خاری بر سر راه دولتش آید دست حمایت بخت
کار ساز راه اورا ازان بپردازد و در طی مراحل سعادت و بختیاری
هر تیره روزگاری که سد راه عزیمتش گردد زور بازوی طالع دشمن
گداز زودش از پا در اندازد و از غبار نسادنی که باد نخوت اعداء
بد نهاد انگیزد گرد فتوری بدامن دولتش نشیند و از صرصر
عنادی که از هوای پندار مخالفان شقاوت بنیاد خیزد نهال جاه
و حشمتش گزند نبیند و هر خیل ضاللی که بآهنگ خلافش رایت
جسارت در میدان کین برافرازد خدایان و نگال دو اسبه باسقه بالاش
تازد و هر حربه ادباری که چهرهٔ دلیری به پیکارش برافروزد بیگ

لطمه مر پنبه قهر و مطوتش رنگ جرأت از رخسار همت در باز
 آری فوج ظلمت تیره روز با همه سیاهی لشکر در راه موکب
 عالمگیر مهرانور سفید نتواند شد و سپاه نکبت شعار غبار با آن
 از دهم و کثرت حشر در رهگذر باد صرصر جز پربشانی طرفی
 نتواند بست جانی که شهباز همت بلند قصد پرواز کند اگر زاغ
 مستمند در هوای دعوی پرواز نماید بی شک شکار شاهین قضاست
 و گاهی که شیر دلیر بقصد نخچیر بر خیزد اگر روباه حقیر با او
 ستیزد لا محاله خونش هبا برگزیده آلهی را از کج اندیشی و
 بدخواهی مشتکی نفاق منش خلاف آئین چه زیان و دست پرورد
 لطف نامتناهی را از شر انگیزی و کینه توزی جمعی محال طلب
 کوتاه بین کدام نقصان • • نظم •

کسی را که اقبال رهبر بود • اگر سد راهش سکندر بود
 بغیر روز مندی کشاید رهش • شود عرصه بخت جولانگش
 چو تایید حق یاور کس بود • بداندیش او کمتر از خس بود
 هر آنرا که اقبال خصم افکن امت • چه پاک ارجهانش همه دشمن امت
 موبد صدق این معنی کیفیت حال شهنشاه موبد پاک دین است
 در مبارزه راجه جسونت منگه ضلالت آئین و صورت جسامت و بی
 ادبی آن نابکار بی دین و هزیمت . یافتن از جنود نصرت قرین
 تبیین این مقال آنکه چون آن جاهل بدکیش بنصایح ارجمند
 بادشاهی که کتابه پیش طاق دانش و آگاهی بود متنبه نشد و از
 تبه رائی و کوتاه اندیشی به صلاح کار پی نبرده با جنود ابدار قدم
 جرأت از حد خویش پیش گذاشت عرق غیرت شهنشاهانه بحرکت

آمده و آتش قهر خهروانه زبانه زده تنبیه و گوشمال آن باطل مkal
در کیش مردمی و حمیت و آئین فرمان روائی و سلطنت واجب
دانستند و روز مبارک جمعه بیست و دوم رجب سنه هزار و شصت
و هشت هجری مطابق هفتم اردی بهشت هنگام صبح که شاه چرخ
اورنگ عالمگیر مهر در عرصه چارم سپهر تیغ ظلمت سوز بقصد انتقام
هندوی تیره روز شب از نیام کین کشیده لشکر کافر کیش ظلام را
انهزام داد و اعلام سیه فام جنود لیل از پرتو ماهچه رایت انوار
سلطان فهار رو بحجاب توارى نهاد خدیو موثق و منصور پاک
اعتقاد بقصد مدافعه آن جیش کفر و عناد که فی الحقیقت غزا و
جهاد بود بتسویه صفوف جدال و آرایش افواج اقبال و آراستن
فیلان کوه پیکر خصم انگن و پیش بردن توخانه دشمن موز صف
شکن فرمان داده و دل بر عون عنایت ایزد نصرت بخش نهاده حکم
نواختن کوس جنگ و افراختن لوای رزم که زهره گداز بیدلان عرصه
نبرد و غیرت افزای مردان مرد است فرمودند و مانند مهر تابان که
بر بلند آسمان بر آید سوار فیلی کوه پیکر فلک توان شده بتوزکی
شایسته و آئینی خجسته با جنود نصرت و تایید آلهی و سطوت و
ملایبت شهنشاهی منوجه دنع و استیصال آن فرقه ضلال و محتقان
عذاب و نکال گشته رخ بعمره کارزار آوردند و هراول نصرت اثر را که
مقدمه الجیش فتح و ظفر بود برایت اقتدار بادشاهزاده والا نژاد
عالی تبار محمد سلطان و فجا بختان استوار کرده شجاعت خان
خلف خان مذکور رسید مظفر خان باره و احمد خویشکی و لودبخان
و پردلخان و کمال لودی و میدنصیر الدین دکنی و جمال بیجاپوری

و الهام الله و عبد الباری انصاری و میر ابو الفضل معموری و قادر داد انصاری و جمعی دیگر از مبارزان و ابطال و دلبران عرصه قتال با ایشان معین ساختند و ذوالفقار خان که از قدیمی بندهای جانشین بود با برخی از اهل توپخانه و بهادر خان با ها دیداد خان و سید دلور خان و زبردستخان و ساداتخان و حمید کاکر و دیگر مجاهدان شهامت پرور بهراولی بادشاهزاده والا تبار لواء مبارزت باوچ دلوری برانراختند و اهتمام توپخانه بعهده شجاعت و کردانی و کوشش و جانفشانی مرتند فلیخان که از بندهای راسخ العقیده فدوی بود مقرر گردید و مراد بخش را با سپاه و حشم او در برانغار موکب نصرت شعار بازداشتند و سرداری جرانغار میرزوی آزارنامزد قره باصره دولت غرقه باصیقه حشمت بادشاهزاده والا گهر سعادت توام محمد اعظم نموده ملتفت خان و همت خان و کار طلبخان و سپه دار خان و راجه اندر من دهندیره و هوشدار خان و مختار خان و میر بهادر دل برادر خان مذکور و مددخان و شیخ عبد العزیز و سید یوسف و اسمعیل نیازی و یعقوب ردلار و اوزبکخان و نعمت الله ولد حسام الدین خان و سید حسن و کرن کجی و راجه سارنگدهر و غیرت بیگ و سمیریز مهمند و جمعی دیگر از جنود قاهره در اطراف بمبارزت و کفد اوری گماشتند و سرداری التمش بشهامت و صراحت پناه مرتضی خان تغویض یافته سید بهار و حمید الدین ولد اموسعید نبیره اعتماد الدوله و ملازمان چوکی خاص با او معین شدند و زبده فدویان اخلاص منش شیخ میرزا که جرهر شمشیرش بگوهر تدبیر آراستگی داشت باسید میر برادراد و عبد الرحمن و غازی بیجاپوری و فتح خان رویله و اسمعیل

خویشمکی و کیسری سنگه بهورتیه و رگه‌ناتیه سنگه راتهور و مسعود
 منگلی و مید منصور و بادل بختیار و سیف بیجاپوری و گروهی
 دیگر از دلادران جلالت آئین در جانب یمین موکب نصرت قرین
 طرح نمودند و صف شکنان را باجمعی از اهل تربخانه و خواصخان
 و مکندر روهیله و برخی از امراء دکنی مثل جادو رای و رستم راد
 و دولت‌مند خان و داماجی و باباجی و بیتوجی و یسونب راو طرح
 دست چپ فرمودند و قراولی جنود ظفر پناه بعد از تردد و کار
 طلبی خواجه عبید الله و قزلباشخان و عبد الله خان سرای و دوست
 بیگ برادر او و محمد شریف تولکچی و رعد انداز بیگ و جمعی
 دیگر از مردان کار و زمره قراولان و عمله شکار مقرر گشت و ماهیچه
 زایت نصرت نشان خورشید شان از اوج تول طلوع نموده گیتی خدیو
 عالمگیر با فرآسمانی و تایید از بی مانند جوهر شجاعت و پهلوانی در
 قلب لشکر جای گرفتند و جمعی از بندهای خاص و دلادران ثابت
 قدم در محنت اخلاص مثل امالتخان و مخلص خان و تهور خان و قلیچ خان و
 جوهر خان و هنریر خان و نور القدر خان و بیگ محمد خویشمکی و
 غیرتخان و هزاردار خان و میر ابوالهیم قورلیکی و بهکونت سنگه ولد
 راوستر مال هاده و سوبه‌بکر بنده و آله یار بیگ میر توزک
 در رکاب نصرت مآب کامیاب سعادت گشتند • • • • • نظم •
 بیاراست شاه توکل شعار • سپاه ظفر را یمین و یسار
 مدایه ثبات و تحمل همه • همه تن دل و دل توکل همه

بالجمله چون راجه جسونت سنگه خبر اهتزاز موکب جلال بعزم
مکاربه و قتال شدید صدمه سطوت و صلابت و نهیب تهر و مهابت
شهنشاه توفیق سپاه تزلزل در بناء صبر و ثباتش انگنده دل ضلالت
منزلش از تاثیر جلالت شان و صولت اقبال خدایگان جهان مغلوب
لشکر رعب و هراس و دستخوش جنود خوف و اضطراب شده
خواست که دفع الوقتی کند و آن روز بدستیاری ریو و رنگ باعث
تعویق جنگ گشته کار خود را چاره درست اندیشد و نقش حیل
و ترویجی بر آب زند غامل ازین معنی که • • بیت •

چو آهنک صیدی کند شاهباز • نکردد پدم لایه صعوه باز
و باین خیال خام و اندیشه نا تمام دکیل خود را بخدومت همایون
فرستاده اظهار عجز و بندگی و ندامت و هراکندگی کرد و بزبان
مسکنت و انکسار پیغام نمود که مرا داعیه رزم و پیکار
نیست و یارای جرأت و جسارت با موکب نصرت شعار نه بلکه
اراده ملازمت دارم و جز بندگی و اخلاص طریق نمی سپارم
اگر خدیو جهان بمقتضای فضل و کرم برین بنده بخشوده نسخ
عزیمت نبرد نماید آمده تقبیل بساط عبودیت را سرمایه دولت
میشمارم از آنجا که ضمیر منیر شهنشاه عالمگیر پیوسته از صور الهام
نقش پذیر است بمکنون خاطر او متفطن گشته جواب فرمودند
که چون بفرخی و نبیرز مندی سوار شده ایم توقف و درنگ معنی
ندارد اگر گفتار او بصدق و راحت من مقرون و خالی از شایسته حیل
و انصومت از لشکر جدا شده تنها پیش نجابتخان بیاید که خان
مذکور او را بخدومت بادشاه زاده عالی تبار محمد سلطان برد و ایشان

او را بملازمت اشرف آوردند و استعفاء جرایمش نمایند چون التماس آن
 کج اندیش قیصره رای ناشی از مکر و تزویر و مبني بر دفع الوقت
 و تاخیر بود و پرتو صدق و فروغ راستی نداشت اثری ازان ظاهر نشده
 جوابی نفرستاد و آماده جنگ و فساد و سیدیایی نبرد گشته بدشت کفر
 و ضلالت لوائی جرأت و جهالت بر افراخت و بترتیب لشکر و صف
 آرائی انواع نوبت اثر خویش پرداخته قاسمخان را سردار هرول
 ساخت و جمعی از راجپوتان عمده نامی جلالت شعار مثل مکند
 سنگه هاده و راجه سجان سنگه بنذیل و امر سنگه چندراوت و رتن
 راتهور و ارچن کور و دیال داس جهالا و موهن سنگه هاده و دیگر اعظم
 راجپوتان و خوشحال بیگ کاشغری و سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم
 و دیگر بندهای معتبر بادشاهی و مردم کار طلب سپاهی در آن فوج تعدین
 کرد و بهادر بیگ بخشی آن لشکر را که داروغه توپخانه هم بود با تمام
 توپخانه بادشاهی و جانی بیگ خویش قاسمخان و جمعی دیگر
 در پیش صف لشکر باز داشت و مخلص خان و محمد بیگ و
 یادگار بیگ را که از حیدریان نامی توران بودند بقراولی گماشت
 و مهیس داس گورو گوردهن راتهور را با فوجی از مردم کارهیده و
 راجپوتان جلالت منش در التماس مقرر نمود و خود با راجپوتان
 تهور کیش خویش که از ده هزار عوار بیش بودند و بعضی دیگر از راجپوتان
 عمده بادشاهی مثل بهیم ولد راجه بیتهل داس کور و امثال آن در قول
 قرار گرفته راجه رایسنگه سیسودی را با جمیع راجپوتان قوم او
 در میمنه قول و انتخاب خان را با سید شیرخان باره و سید سالار و
 یادگار محمود و محمد مقیم ولد شاه بیگ خان و گروهی دیگر

از منصبداران را در میسر جای داد و مالوجی و پرسوجی و راجه دیببی سنگه بندیله را بمحافظت اردو که نزدیک بچنگ گاه بود گذاشت و بعد از تسویه صفون بهزم رزم آهنگ جنگ. از معسکر خود سوار شده با آن لشکر گران و سپاه بی شمار متوجه عرصه ستیز و پیکار گردید القصه پنج شش گهزی از روز گذشته تلاقی نئدین اتفاق افتاد نخست از طرفین بانداختن بان و توپ و تفنگ که آتش امروز رزم و مقدمه جنگ است هنگامه حرب و جدال تیز شده رفته رفته نیران قتال اشتعال یافت و کار کشش و کوشش بالا گرفت • نظم • بلا آتش. فتنه را کرد تیز • توگفتی پدیدار شد رستخیز چنان تیغ کین را شد آتش بلند • که جستی ز جا جوهرش چون سپند عساکر اقبال بتوزک تمام و ترتیب شایسته صف بسته و یسال آرامته چند آنچه قانون رزم آزمائی و آئین سپه آرائی ست آهسته آهسته پیش می آمدند و ضرب تیر و بندوق و بان رخنه در پناه مر مخالفان می افکندند درین اثنا از هراول آن موکب ادبار جمعی کثیر از راجپوتان متهور جلالت خو •

• نظم •

همه سوکش و جاهل و جنگ جو • چو شمشیر آهن دل و سخت رو
 ببحر و غا جملگی هم قدم • همه بسته چون موج دامن بهم
 مثل مکند سزگه هاده و رتن راتهور و دیال داس جهالا و ارجن گور
 و دیگر عمدعا و رؤسای آن قوم بی پاک ضلالت کیش با تمام اتباع
 و سپاه خویش رایت جهل و تهور امراشته و دست تعلق از جان
 برداشته بیکبارگی جلو انداختند و نخست بتوبخانه همایون رسیده
 بجنگ و ستیز پرداختند مرشد قلیخان و ذوالفقار خان با آنکه

فوجی در خور کثرت و هجوم مخالفان نداشتند دست اعتصاب بحبل المئین اقبال بیزوال خدیو جهان زده و پای ثبات و قرار در عرصه کارزار استوار داشته از جا نرفتند و بعد از گیر و دار بسیار و سعی و تلاش بیشمار که منتهای مرتبه سپاهگیری و جانفشانی بود مرشد قلینخان مردانه وار نقد جان نثار نموده بگلگونۀ شهادت پهره سعادت بر انروخت و باحراز نیک نامی جاوید سرمایۀ حیات ابدی اندرخت و ذوالفقار خان بآئین دلوران ناموس جوی هندوستان که چون کار جنگ تنگ شود از اسبان پیاده شده دل برهلاک می نهند و اکثر اوقات بحسن ثبات قدم و رسوخ عزیمت غزیم را هزیمت میدهند از امپ فرود آمده با معدودی پای همّت و جلالت بقصد نیل سرخروئی و شهادت در میدان و غا افشرد و داد شجاعت و دایری داده دران آزمونگاه جواهر مردانگی گوی ثبات و استقلال از اقراء و امثال برد اگرچه گل زخمی از شاخمار مردی چید لیکن ببرکت توجهات والی حضرت شاهنشاهی و میامن حسن اعتقاد و نیکو خواهی از آسیب هلاک ایمن ماند راجپوتان بد گهر جهالت پرور از وقوع این حال خیره تر شده و از توپخانه همایون گذشته بهمان هیئت اجتماعی برهراول موکب منصور تاختند و جمعی دیگر از هراول آنخیل ضلالت هفش و جوتی از لشکر قول و التمش نیز بکومک و امداد آن تیره بختان بد نهاد حمله آورده جنگی عظیم در پیوست بادشاهزاده والا تبار و

لجالبخاں و حایر بہادران ہراول موکب گردون شکوہ مانند کوہ
بسیلاب حملہ آن گروہ از جا فرتنہ پای قرار در میدان مبارزت استوار
ساختمند و بذیروی بازوی ہمت و شہامت بمدانہ و مقابلہ آن
متہوران ضلالت آنہیں پرداختند اگرچہ جنود غنیم خسران مآب
در کثرت و انبوهی یاد از تراکم انواج بحاب میداد لیکن تیغ آتش بار
مجاہدان ظفر شعار کار برق خاطف مینمود و ہر چند نخل ثبات
و نہال استقلال اعداء در زمین کین ریشہ محکم داشت اما پاد
حملہ مبارزان فیروزی اعلام قائم مقام رواج عاصف بود ناوک جان
ستان دلیران عرصہ ہیجا چون تیر قضا بلخطا از شست می جست
و گرز گران سبکدستان میداد و غا از خود کاسہ بر سر اعدا می شکست
از بس عقاب تیز پر تر از خانہ کماں در پرواز بود شیر ملک روی ہوا
نیدستان می پنداشت و بسکہ زمین از خون معاندین رنگین
مینمود و ہم غلط بدن از روی اشنباہ عرصہ رزمگاہ را ساحت لالہ
ستان می انکاشت •

• نظم •

شدی تیر چون سوی ہند روان • ہمہ صندل جبہہ کردی نشان
ز بس بہر دین تیغ در کار بود • زدی بر ہمان جا کہ زناں بود
و چون غنیم لثیم بہجوم تمام و جلالت عظیم با جنود اقبال در آویختہ
گرم سدیوز و خونریز بود شیخ میر با سابر داوران طرح دمت راحت
بوقت حملہ آور گشتہ خود را بر کمر گاہ آن خیل ادبار زد و مرتضی
خان نیز با دلیران التمش در رسیدہ مصدر ترددات نمایان گشت
و همچنین صف شافخاں با بہادران طرح دمت چپ رخس
شجاعت ابلختہ بر مخالفان حملہ کرد و کوششہای مردانہ بہ تقدیم

رسانید و در همین اثنا شهنشاه عالمگیر ظفرلوا که سوار فیل کوه شکوه بودند و مشاهده سعی و جلالت و نظاره تلاش و کوشش هردو گروه میفرمودند چون دیدند که اعداء جهالت کیش رایت جرأت راستیلا انراشته و مدمه تیغ قهر و ناوک بلا بجان برداشته خیره روئی و چیره دستی میکنند عرق شجاعت خسروی حرکت نموده و جوهر بصالت ذاتی را کار نرموده با ملازمان رکب نصرت قرین بکومک مبارزان جهاد آئین متوجه گردیدند و بهادران جانسپار و دلیران عرصه کارزار را که با دشمنان نابکار گرم گیر و دار بودند بدمن اعانت و امداد و نیروی اقبال خدا داد قوت بخشیده چنان نزدیک رسیدند که قول همایون بهراول پیوخت •

• بیت •
 بجائی که او رخس کین رانده بود • تهور چو گرد از قفا مانده بود
 از آثار شوکت و شکوه بادشاهی که پرتو انوار عظمت و جلال
 آلهی مت اعداء بد عانیت را هشت همت شکسته بازوی جرأت
 بسستی گرائید و جلود مسعود را این حمله رستما • و حرکت بهادرانه
 ازان جوهر تیغ عالمگیری مایه دلوری و دلیری گردید غازیان لشکر
 منصور مانند خیل نور که با حواد ظلمت متیزد و بسان شعله برق
 که در سیاهی آویزد با گروه مخالف و فرقه ضلال بکوشش و قتال
 در آریخته بضرب شمشیر و طعن سنان آن جهالت کیشان را مانند
 بنات النعش متفرق و پریشان ساختند و خورشید سان بتیغ عدو
 سوز بسیاری از هندوان بد اختر تیره روز را چون مایه بر خاک
 هلاک انداختند •

• نظم •
 زبس راجپوتان به پیکار و جنگ • گذشتند از جان بناموس و ننگ

فتاد آنقدر کشته در کارزار • که شد بسته راه گریز حواری
 ز تیغ جهاد آتشی بر فروخت • کزان هندوی جنگجو زنده موخت
 دران میدان کین چندان خون کفاری دین ریخته شد که تا ابد
 سمره از خاک آن زمین لاله گون روید و آنقدر پشته از کشته آماده
 گشت که زاغ و زغن آن وادی تا قیامت طعمه نجوید از بس مخالفان
 تیره سر انجام را سر از تن جدا کرد دم تیغ انتقام کنده آغاز نهاد
 و بس که پیغام فنا بگوش جان اعدا رسانید زبان تیز خنجر از
 کار افتاد •

• نظم •
 دران کینه خواهی ز بس طعن و ضرب • ز کار خود افتاد آلات حرب
 چو تیر شکسته کمان شد ز دست • زره پاره شد چون گریبان مست
 حامل که بهادران فیروزمند با آن گرده شقاوت پیوند چنان گیروداری
 کردند و کارزاری نمودند که ترک خون آشام بهرام را از نظاره آن
 قهر و موالت تیغ - سطوت در نیام خجالت ماند و هندوی تند خوی
 زحل را از مشاهده آن دلیری و کنداوری دود حیرت بسر برآمد
 و درین رختخیز بلا و ستیز مرد آزما مکند منگه هاده و سجان منگه
 میسودیه و رتن منگه راتهور و ارجن گور و دیال داس جهالا و موهن منگه
 هاده که از مرداران معتبر و عمدها و اعیان آن لشکر بودند بتیغ
 آبدار آتش بار • سجانان ظفر شعار مردانه دار هر در جیب عدم
 کشیدند و جمعی کثیر و فرقه انبوه از نام آوران آن گروه باطل پژوه
 همراهی آن سالکان محالک فنا گزیدند و از غلبه شکوه و صلابت
 سوکب گیتی کشا و مشاهده آن فر عظمت و جلال شهنشاه ظفر لوا
 راجه رایس منگه میسودیه از قول مخالف و راجه سجان منگه بندیده

و امرنگه چندراوت از هراول غنیم لئیم با خیل و حشم و طبل و علم در اثناء نبرد و پیکار از معرکه کارزار رو تافتند و پهای مردی فرار رخت هستی از آنعرصه فتنه بار بدر برده بجانب اوطان خود شتافتند و مراد بخش که در برانغار موکب ظفر پیرا صف آرا بود از جانب یمین بر بنگاه اعدا که در عقب آن جیش هزیمت گرا بود ریخته بغارت و تاراج پرداخت و باین حرکت بی موقع آن گروه متهور جاهل را لختی مضطرب و متزلزل ساخت و از جوتی که هراست اردوی غنیم بآنها متعلق بود مالوجی و پیرسوجی تاب مقاومت نیاورد رخ از جنگ و ستیز و رو از شمشیر تیز بر تافته آهنگ گریز کردند و دیبی سنگه که عقل در صمت و تدبیر دور اندیش داشت از راه انقیاد در آمده پش مراد بخش رفت و او را شفیع عفو جرابم و وسیله صفح مآثم خویش ساخته با او همراه شدم و چون عبور لشکر مراد بخش درین حرکت از دمت چپ راجه جسونت سنگم بود و از نزدیک قول آن سرخیل فتنه گذشت سپاه او را فی الجمله آویزشی با اعداء جسارت منش روی داد افتخار خان و چندی دیگر که در صمت یسار آن حرب ادبار بودند بمقابله و مدافعه پرداختند و بترکتاز جرأت هیجا دواسه بجانب عدم تاختند و راجه جسونت سنگه از ملاحظه اینجبال و مشاهدۀ نیروی اقبال بی زوال بر خلاف داب راجهای بزرگ تبار و راجپوتان تهور کیش شهابت آثار ننگ فرار بر خود پسندیده و نیل عار بر چهره روزگار

خود کشیده با معدودی از راجپوتان زخمی نیم کشته که بقیه
 الضیف عساکر نصرت بودند راه وطن پیش گرفت • بیت •
 چنان بیمناک و هراسان گریخت • که زار را از گرانی کسبخت
 و تاسمخا و سایر لشکر پادشاهی که دران رستخیز بلا هدف ناوک
 قضا نگشته بودند بکام ناکسی راه فرار سپردند و بر آوردن نقد حیات
 ازان مهله غنیمت شمردند و همای همایون فال نتج و ظفر از اوج
 لطف و عنایت آلهی بر پرچم رایت منصور سایه گستر شده شاهد
 نصرت و نیروزی در آئینه تیغ مجاهدان موکب جلال جمال نمود
 و گلهای خرمی و شادمانی در سرا بستان آمال و آمانی هوا خواهان
 شکفتن آغاز کرد و مجموع توپخانه و خزانه و فیلان غنیم بقید ضبط
 و تصرف اولیاء دولت نیروزی لوا درآمده همه اموال و سامان و اردو
 و بنگاه مخالفان تاراج لشکر ظفر اثر شد • • نظم •
 دلبران چو غارغ ز هیجا شدند • بتاراج بنگاه اعدا شدند
 ز دشمن کسی بخت اکر یار داشت • همین سربرد بر و سامان گذاشت
 بدست اندر آمد بسی باد • پا • ز خون جمله دست و پا در حفا
 به بند آمد از هر طرف فیل مست • چرمستی که متدعس را بدست
 بالجمله بنیم اشاره آبروی شمشیر و یک حمله اقبال عالمگیر شهنشاہ
 جهان این قسم فتج نمایانی که طراز فتوحات آسمانی و عنوان
 نامهای پادشاهی تواند بود نصیب احباء این سلطنت جاویدانی
 گردید و از بنگونه لشکری گران و جیشی پیکران که اعظم راجهای
 هندوستان و مرداران عمدۀ جلالت نشان دران فراهم آمده بودند و توپخانه
 عظیم با ساز و سامان و فیلان فلک شکوه کوه توان و سایر اسباب گیر و

دار و ادوات رزم و پیکار همراه داشتند بنیروی زبردستی و خصمانگی
 طالع والای خدیو زمان این چنین شکست فاحشی خورده سزای
 جسارت و بی ادبی و پاداش جهالت و محال طلبی خویش یافتند
 چنانچه بغیر از زخمیانی که پهای مردی فرار نیمجانی از عرصه
 کارزار بدر بردند و جمعی از آنها نیز در بوادی هذلان و خواری از
 آسیب زخمهای کاری جان بجان آفرین سپردند قریب شش هزار
 کس از مقتولان آن مخذولان و کشتگان آن بخت برگشتگان باشا
 والا بشمار و تعداد در آمده *

* نظم *

بگیتی ست تا رسم فتح و شکست * چنین فتح کس را نداد دست
 نه چشم زره این چنین فتح دید * نه گوش سپرد مصافی شنید
 و از آنجا که خلقت قدسی سرشت این برگزیده الهی منبع گوهر
 مروت و معدن جوهر فتوتست تعاقب لشکر گریخته که آب روی
 مردی بر خاک بی ناموسی ریخته بودند تجویز نکرده بهادران
 نصرت لوا را که از رحم تگامشی که شیوه عاجز کشی ست منع
 فرمودند و نیز بمقتضای کمال دین پروری و مسلمانی که
 سر رشته جبلت همایون ست حکم عالم بمطاع بنغاز پیوست که دران
 معرکه و غما هرکرا مسلمان یابند بجان امان داده دست از خون او
 بدارند و از آرد و بزگه غنیم متعرض عرض و ناموس مسلمین نگردند
 و بدمین اقبال سردمی و مدد حفظ و حمایت ایزدی که در جمیع
 معارک و میادین شامل حال هوا خواهان دولت ابد قرین است
 درین آویزش و کارزار که نظیر کارنامه رستم و اسفندیار بود چندین
 اسراء نامی از راجپوتان و مسلمان بتیغ قهر و انتقام مجاهدان

فیروزی مآل مورد نفا و زوال گشتند از سردران لشکر منصور و نام
آوران جنود مسعود سوای مرشد قلیخان چنانچه سبق ذکر یافت
دیگر کسی عزمه تلف نشد و غیر ذو الفقار خان و سکندر روهیله
و شیخ عبد العزیز و رکذاته سنگه راتهور دیگری از عمدها را
آسیب زخم نرسید ازین فدویان نصرت مند شیخ عبد العزیز بکثرت
تردد و جانفشانی و حسن شجاعت و کار طلبی بیست و یک زخم
برداشته بود لیکن ببرکت اخلاص درست و نیکو عقیدتی از مضرت
جانی و خطر هلاک ایمن مانده بمرهم گستری الطاف و عنایات خدیو
دشمن گداز دوست نواز آن زخمها بالتیام گرانید نیش بنوش
جراحت براحمت مبدل گردید الفصه بعد از وقوع فتح و ظفر
شهنشاه سوید دین پرور دمت نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز
برآورده سجدهات شکر آلهی و سپاس الطاف نامتناهی بتقدیم رسانیدند
و لوای غلبه و فیروزی باوج حشمت و بهروزی افراخته و نوای
کوس فتح و گورک شادیانه مانند صیت اقبال و طنطنه جلال
خروش بلندی گرا ساخته قرین بخت فیروز و طالع دشمن سوز
بدوالتخانه مختصری که در جنگ همراه بود و باشا را والا در موضع
اشکرگاه غنیم برپا کرده بودند نزول اجلال نمودند و آنجا با ملازمان
رکاب نصرت و مجاهدان جنود دولت نماز ظهر بجماعت گزارده بعد
از ادای نرض و سنت شکرانه این موهبت کبری را از روی نیاز
دوگانه ادا کردند و مراد بخش اینجا بعز بساط بوس رسیده تسلیم
مبارکباد متع نمود و دینی سکه بقدیده را که با خود بسده سینه آورده
بود از مبالغه مرادم پادشاهانه انتماس عفو تقصیرش کرده بدولت

ملازمت اکسیر خاصیت نایز گردانید ، حضرت شاهنشاهی تمام روز آنجا بسر برده بعد از نماز مغرب که خبر رسیدن اردوی منلی و انراخته شدن دولخانه والا بعرض اشرف رسید قرین معادت با عهاکر ظفر مآثر سوار شده بمعسکر گردون شکوه که بمسافت یک کوره در همان نواهی واقع شده برد شرف نزول ارزانی فرمودند و مراد بخش را بجلدوی یکدلی و موافقت با اولیای دولت درین فتح آسمانی مورد انظار عاطفت و مهربانی فرموده بانعام پانزده هزار اشرفی و مرحمت چهار زنجیر فیل کوه پیکر و دیگر عطایا و مواهب عز اختصاص بخشیدند و نهال گلشن عظمت و مریبلند کوهر محیط سعادت و ارجمندی بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطانرا باضانه پنج هزاره پنج هزار سوار بمنصب پانزده هزاره ده هزار سوار ششمول انظار مرحمت فرمودند و بیست و سیوم ماه مذکور ظاهر بلده اوجین از پرتو نزول همایون مطلع انوار فیروزی شد و گروهی از بندهای عقیدت سگال که درین نبرد اقبال مصدر گوشش و جانفشانی گشته بودند مورد جلال الطاف و اعطاف شده کامیاب فوازش بادشاه گردیدند از آنجمله نجابتخان بمرحمت خلعت خاصه و دو زنجیر فیل و انعام یک لک روپیه مطرح انوار عنایت گشته بخانخان بهادر سپه سالار والا خطاب شد و ملتفتخان بخطاب اعظم خانی و خدمت جلیل القدر دیوانی و مرحمت خلعت خاص و امپ با ساز طلا و طوغ و نقاره و از اصل و اضاانه بمنصب چهار هزاره دو هزار و پانصد سوار پایه اعتبار بر انراخت و مقتدر خان برادرش که میر بخشی موکب اقبال بود بخطاب خانزمانی و

بعنايت طوف و نقاره و يك زنجير نيل و مير ضياء الدين حسين كه
 سابق بخطاب همت خاني نامور شده بود بخطاب اسلام خاني و
 مرحمت اسب و انعام چهار هزار روپيه باضافه پانصدی پانصد
 سوار بمنصب سه هزارى و پانصدى هزار و پانصد سوار و بهادر خان
 بعنايت اسب و علم و ذر الفقار خان بعطاء خلعت و اسب مرانراز
 خان بمرحمت اسب و نيل و غازى بيجا پوري بخطاب زندوله خاني
 و باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار و كر طلبخان
 باضافه هزارى هزار سوار بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار
 از انجمله هزار سوار دو اسبه و سه اسبه و عابد خان باضافه هزارى دو صد
 سوار بمنصب چهار هزارى هفتصد سوار و شجاعخان و لك خانخانان
 بهادر سپه سالار بعنايت خلعت و اسب و باضافه هزارى هزار سوار
 بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و عبد الرحمن بيجا پورى بخطاب
 شرزه خاني و باضافه پانصدى پانصد سوار بمنصب سه هزارى
 هزار و پانصد سوار و الهام الله و لك رشيد خان انصاري بخطاب پدر
 خویش و مرحمت خلعت و علم و باضافه هزارى پانصد سوار
 بمنصب سه هزارى سه هزار سوار ازان جمله پانصد سوار دو اسبه
 و سه اسبه و راجه اندرمن دهنديره بعطای نقاره و علم و ديدي سنگه
 بنديله بمرحمت خلعت و اسب و لود بخان بعنايت اسب و نقاره
 و علم و فتح روهيله بخطاب فتح جنگ خاني و مكرمت نقاره و
 علم و باضافه پانصدى بمنصب دو هزار و پانصد سوار و اممعليل
 خوشگي بخطاب جانبداز خالي و عطای علم و اضافه پانصدى
 صد سوار بمنصب دو هزارى ششصد سوار و كمال لودی بخطاب

هزار خانی و اضافه پانصد دویصد سوار بمنصب دوی هزاری پانصد
 سوار و محمد بیگ خویشکی بختاب دیندار خانی و اضافه پانصدی
 دویصد سوار بمنصب دوی هزاری پانصد سوار و مرتضی خان بمرحمت
 فیل و اسب و از اهل و اضافه بمنصب دوی هزاری پانصد سوار
 و احمد خویشکی بختاب اخلاصخانی و اضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دوی هزاری پانصد سوار و حمید کاکر بختاب کاکرخانی
 و مسعود منگلی بختاب منگلی خانی و احمد بیگ میرتوزک
 بختاب ذوالقدر خانی و اسماعیل نیازی بعطای علم و خطاب
 خانی و میر ابو الفضل معموری بختاب معمور خانی و اضافه
 پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و حمید
 الدین بختاب خانه زاد خانی و میر عیسی ولد اسلام خان بختاب
 همت خانی و عطای خلعت و اسب و منصب دوی هزاری دویصد
 سوار و شیخ عبد العزیز بعنایت خلعت و اسب و خطاب خانی
 سر بلند گشته و خواجه گلان بخدمت دیوانی صوبه مالوه معین
 گشته بختاب کفایت خانی و مرحمت خلعت و اسب و اضافه
 سیصدی و صد و پنجاه سوار بمنصب هزاری دویصد سوار سرافراز
 شده و عالم هنگه زمیندار کتور که در بنوقت دولت زمین بوس
 دریافته بود بختاب راجگی و عطای خلعت فخره و اسب و نیل
 با سازنقره و شمشیر و کمر خنجر و جلیغه مرصع و گوشواره مرارید مشمول
 مراسم گوناگون گشته رخصت وطن یافت که همراه کفایت خان
 بمرام خدمت دولت خواهی قیام نماید و سوبهنگه زمیندار
 کالی بهیت بعنایت خلعت و اسب و دهکدهکی مرصع و امر هنگه

زمیندار نوروز بمکرمت خلعت و اسپ و شمشیر و چینه‌ت بندیده
 به‌عطای اسپ و خلعت مباحی گشته و دولت افغان بمنصب هزاری
 و پانصد سوار سرائراز دولت بندگی گردید و همچنین دیگر زمینداران
 مالوه مورد عنایات و مطرح التفات پادشاهانه شدند و بسیاری از
 بندهای آستان خلطنت و ملتزمان ركب دولت باضافه منصب
 و عطایای حنیه از اسپ و فیل و شمشیر و سپر و نقاره و علم مطرح
 انظار فضل و کرم گردیدند و از گروهی که بر همنوئی بخت و
 دلالت توفیق از خیل مخالف جدا شده باستلام عتبه جلال کامیاب
 گشته بودند مخلصان خلف منصور حاجی بخطاب یک تازخانی
 و منصب سه هزار و پانصد سوار و عطای خلعت و اسپ
 و انعام بیست هزار رزیده و سیف الدین محمود معروف بقبیر الله
 ولد تربیت خان مرحوم بمحرت خلعت و خطاب سیف خانی و
 منصب هزار و پانصدی هفصد سوار و مسعود یادگار نیر احمد بیگخان
 مغفور بمکرمت خلعت و اسپ و بخطاب جد خویش احد بیگ
 خانی و منصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد مقیم ولد شاه
 بیگخان بعنایت خلعت و خطاب مقیم خانی و منصب هزار و پانصد
 سوار نوازش یافتند بالجمله گیتی خدیو موید منصور پیش از سه مقام
 در ظاهر بلده اوجین بیست و هفتم رجب ترین دولت دارین از آنجا
 نهضت نموده به بیست و هشت کوچ و سه مقام بیست و هشتم
 شعبان حدود گوالیار را از دروول همایون زینت پذیر ساختند
 و در جنب بلده مذکور خیام نزول بر افراختند • • نظم •
 چو جنب شهنشاهیش میکشید • بیارامت خالی اقامت گزید

بجائی دگر چون گزشتی قنار * که تخت شہی میکشد انتظار
و درین ایام نصرتخان واد خاندوران بہادر مرحوم کہ بحراست قلعة
راسین قیام داشت و یرلیغ جہان مطاع بطلب او صادر شدہ بود
جبہہ سالی عتبہ عبودیت گشدہ بمعنایت خلعت خاص و اسپی
و نیل و خطاب والی خاندورالی مشمول عواطف خسروانی گردید
و بعد از وصول رایت ظفر نگار بگوالیار چون بی شکوہ فتنہ پڑوہ
با لشکری انبویہ چنانچہ رتمزدہ کلک بیان خواہد شد بدہوادر آمدہ
بانواع تدبیرات و لطایف حیل در منع عبور موکب جلال از آب
چنبل میکوشید و اکثر گذرہای مشہور و مقرر را ضبط کردہ بہ بستن
مورچال و نصب ادوات توپخانہ استحکام تام دادہ بود لا جرم رای
عالم آرای حضرت شاہنشاهی بعد از اطلاع بر اینمعنی پرتو اہتمام
و توجہ بر تحقیق گذر و تدبیر عبور از دریای مزبور انگند و از آنجا کہ
آن خاقان موید دین پرور را ہموارہ خضر توفیق در ہر طریق راہبر
است بعد از استکشاف و تفحص از زمینداران آن بوم و بر بظہور
پیوست کہ گذر بہدوریہ کہ از سمت گوالیار بر سمت راست دہولپور
بمسامت بدست کرویہ واقعست بدایاب قابل عبور موکب ظفر ایاب
است و چون عساکر منصور ہنوز از کنار آب دور و گذر مذکور غیر
مشہور است بی شکوہ بشخرد منور از کوتاہ بینی تا حال بضبط
و محافظت آن نپرداختہ بنابراین روز دیگر کہ جنود ظفر اعلام آنجا
مقام داشت خدیو جہان خانخانان بہادر سپہ سالار و ذوالفقار خان

وصف شکنخان را با مبارزان توپخانه و جمعی دیگر از بندهای
جانسپار تعیین فرمودند که بر جناح استعجال روان گشته بآن گذر
از آب بگذرند و تا وصول رایت اقبال آنرا از تصرف مخالفان
بد سگال صیانت نمایند بموجب فرمان واجب الاذعان بندهای
اخلاص نشان توسن همت بسان برق آتش عمان کرده صباح آن که
سالم شعبان بود بکنار چنبل رسیدند و بی توقف و درنگ چون
باد از آب گذشته آبطرف منزل گزیدند و در همین روز گیتی خدیو
فیروز مند از گوالیار نهضت نمودند بپایمردی همت بلند و عزیمت
آسمان پیوند بدو منزل طی آن مسافت بعید کرده روز دیگر که غره
ماه مبارک رمضان بود قرین تایید آسمانی از آب مذکور عبور
فرمودند و عساکر نصرت اثر و نهنگان دریای فتنه و ظفر فوج فوج
مانند موج بسهولت از آب گذشته آنروی آب چنبل از فیض نزول
اشرف مهبط انوار عز و شرف کردند چون سر رشته کلام در نگارش
مآثر اقبال شهشاه خورشید قدر گردون احتشام باینجا رسید
بحسب اقتضای مقام ذکر شمه از احوال حضرت اعلی و مراتب
کوته اندیشی و منزه پژوهی بی شکوه بعد از اجتماع خبر انهمزام راجه
جسونت مذکوره از اولیای دولت در نواحی اوجین که مقدمه شکست
کلر آن بی بهره سعادت دارین بود ضرور مینماید و کلک حقایق
نگار بطریق اجمال چنبدین پرده از جمال شاهد مقال میکشاید که -
حضرت اعلی را اگر چه در معتقر الخلات اکبر آباء فی الجمله صحنی
و خفقی در کوفت بهمرسید لیکن چون هنوز بکلیه آن عارضه مندوع
نگشته بقیه آن آزار بحال و ضعف و فتور موی در مرتبه کمال بود

و فصل تابستان نزدیک رمیده و اطباء از خوف عود مرض گذرانیدن
 موسم گویا را دران مقرر دولت که هوايش بمراتب گرمتر از هوای
 دارالخلافه شاهجهان آباد و منازل و عمارت دولخانه اش از حیثیت
 وسعت و فضا و نزهت و صفا دهن مرتبه عمارات آن خطه فیض
 بنیاد امت تجویز نمی نمودند لهذا آنحضرت را عزم معاودت بهوی
 دار الخلافه که بمزیت روح هوا در تابستان و وفور طراوت و نصارت
 باغ و بهتان و تسلسل نهر کوثر مثال و ترویج هبوب شمال و وسعت
 مساکن دلپذیر و نزهت اماکن فردوس نظیر از اکثر بلاد و امصار
 امتیاز دارد از خاطر مقدس سربرزده و این اراده مصمم گشته و
 بی شکوه اگرچه ایلمعنی را منافی مطالب دور از کار و ضد خیال
 و پندار خود میدانست و راضی بنهضت الویه مسعود از آن مستقر
 دولت نبود اما چون طبع مبارک حضرت اعلی را بعزیمت این
 حرکت بصیار مایل دید و نیز از کمال سفاهت بلوشهای لاف آمیز
 راجه جهونت سنگه که بدعوههای بلند و تعهدات ناپسند غرور افزای
 او بود خاطر جمع نبوده چنان می پنداشت که او با لشکری که همراه
 دارد سد راه موکب ظفریناه می تواند شد لاجرم بنهضت رایات جلال
 ازان مرکز ملطنت تن در ایاد و حضرت اعلی هژدهم رجب که بیست
 و دوم آن محاربه عساکر نصرت پیرا با راجه جهونت سنگه خلافت
 گرا در ادجین روی داد ازان خطه دولت بنیاد متوجه دار الخلافه
 شاهجهان آباد گشتند و دوم شعبان که رایات عالیات آنحضرت
 بمعتمر خلانت نزدیک رسیده موضع بلوچ پور مخیم نزل اردوی
 همایون بود رستم بیگ گرز بردار و ماتی بیگ یعارل که از پدشاه

سلطنت نزد راجه جسونت سنگه رفته بودند معاودت نموده خبر
 انبازم آن خلافت شعار و توجه خدیو کامگار بمزم ملازمت حضرت اعلی
 رسانیدند بی شکوه از استماع این خبر مغلوب سلطان رعب و هراس
 گشته و سر رشته رای و تدبیر از کف فرو هشته عزمیت رجعت
 قهقری بمستقر الخلافت اکبر آباد نمود و حضرت اعلی را که اصلا
 راضی باینمغنی نبودند و کمال اهتکشاف از برگشتن اظهار
 میفرمودند بمبالغه و الحاح تمام و تمهید مقدمات غرض آمیز
 فساد انجام با ارتکاب معاودت مضطر ساخته غنا اراد آنحضرت از
 رفتن شاهجهان آباد بصوب مقصد خود تاقیت و موکب مسعود
 بادشاهی از بلوچ پور رایت مراجعت بجانب اکبر آباد انراخته
 نهم ماه مذکور پرتو و مول بآن مرکز خلافت امکند و بی شکوه بجمیع
 سپاه و لشکر و سرانجام اسباب زبرد و پیکار پرداخته جمیع امرادر
 منصبداران بادشاهی را که طلبیدن آنها از صوبجات و محال فوجداری
 و جاگیر ممکن بود بسد سلطنت طلبید و در تهلیه خواطر و تحنیر
 قلوب آنها کوشیده همه را با خود متفق و همدستان ساخت و امرادر
 و عمدهای حضور و سایر ملازمان پایه سریر خلافت را به چرب و نرمی
 و ملایمت و نوبد احسان و رعایت مستمال گردانیده رایت امتداد
 بقصد نژده و فساد برافراخت و در اندک فرصتی از بندهای
 عتبه سلطنت و سپاه قدیم و جدید خود حشری انبوه و لشکری
 بی شمار که قریب شصت هزار سوار بود فراهم آورده از اسلحه و ادوات
 قور خانه بادشاهی چندانکه خواست بر لشکریان قسمت نمود و سر
 بخود رانی و شورش انزائی بر آورده دست بانواع امراف و تبذیر

کشد و مجموع توپخانه و فیلان جنگی کوه پدیکر را ضمیمه مامان
نبرد و علاوه شوکت لشکر ساخته کله گوشه نخوت و غرور بر فرق پندار
کج گذاشت و دامن فتنه بر میان زده همت بر استیصال خود
گماشت .

زبیدانسی در دماغش فتاد * هوایی که داد آخرش مر بباد
هرش را چو سودای افسر گرفت * در گنج بکشد و لشکر گرفت
بجمع مپه زر پریشان نمود * پریشانی خویش مامان نمود
و از جمله کارهای ناصوابی که دران ایام ازان بیخرد بد فرجام بظهور
پدوست دمنگیر ساختن محمد امین خان خلف الصدق زبده امرای
عظام معظم خان بود بی مدد جرم و تقصیری *

ذکر مجملی از منشای این قضیه آنکه خدیو جهانستان پس
از تسخیر ظفرآباد و کلیان و مراجعت از مهم بیجا پور که بمعاندت
و بد اندیشی بی شکوه خاطر خواه صورت نه دست عمده السلطنة
القاهرة معظم خان را با بعضی از افواج پادشاهی برای تحصیل مبلغ
صد لک روپیه پیشکش عادلخان که بشکرانه مراجعت موکب اقبال
بقبول آن منت پذیر شده بود در حدود بیجاپور گذاشته بودند و بعد
از آنکه هم بانساد آن فتنه پژوه که در خلل و شکست اینکار سامی
بود و خطوط مبنی براغوا و اضلال بعدالخان و ارکان دولت بیجاپور می
نوشت این مطلب نیز صورت دلخواه نیانته در عقد تعویق افتاد
و حضرت اعلی که دران ایام چندان اختیاری در امور دولت و
جهانبانی نداشتند بمبالغه التماس آن ناقص خرد خان مذکور را
محضور طلبیدند آن عمده السلطنة بظاہر فرمان همایون آن حضرت

با بقیه لشکرها از آن حدود برخاسته باورنگ آباد فیض بنیاد آمد
 که از آنجا با عساکر منصور روانه دربار جهانمدار گردید چون این معنی
 در آن هنگام منافی مصالح دولت قاهره و باعث خیرگی دکنیان
 فتنه جو بود خدیو زمان آنخان بلند مکن را که از عنایت رفتن
 به پیچوجه تقاعد نمی نمود بنابر مصالح ملکی و مقتضیات جهان
 داری بالضرورت دستگیر کرده در دکن نگاهداشتند بی شکوه بعد از
 اطلاع بر این معنی از بد اندیشی و بدگمانی اینمقدمه را بر سازش
 و اتفاق معظم خان با خاقان جهان و تمهید و توطئه آن عمده نوئیان
 محمول داشته مقدمات وحشت انگیز خاطر نشان حضرت اعلی
 نمود و محمد امین خان خلف او را که در انوقت خدمت میر
 بخشگیری بارگاه خلافت باو مفوض بود متهم بامور غیر واقع ساخته
 اذن گرفتنش گرفت و او را بخانه خود طلبیده دستگیر کرد بعد از
 سه چهار روز که در قید بود حقیقت حال و صورت بیگانه‌ای خان
 مذکور بر خاطر ملکوت ناظر اعلی حضرت لایح و ظاهر شده او را از
 قید بی شکوه رهانیدند بالجمله حضرت اعلی را چون زور بازوی
 اقبال بلند و نیروی همت ارجمند حضرت شاهنشاهی کماهی بر
 خاطر روشن پرتو افکن بود و به یقین میدانستند که آن بیجوهر
 ناص خرد را از ارتکاب ستیز و آریز با آن خدیو موفوق موبد جز
 مآل بد و نکال ابد حاصلی نخواهد بود لاجرم به انروختن نیران
 قتال و امراختن لوای جدال که آن تبه کار فساد اندیش پیش
 گرفته بود و از آن کینه جوئی و فتنه گزینی در مرآت پیش بینی آن
 حضرت چهره سوء عاقبت و رخاست خاتمت او جلوه ظهور می نمود

اصلاً راضی نبودند و نمیخواستند که بدست سعی خویش اسباب خدایان و ادبار آماده کرده تیشه بر پای بخت و دولت خود زند از بلجیت پیوسته در خلال این اوقات بمقتضای صلاح اندیشی و خیرسگالی بنصایح هدایت پیرا آن جاهل خمران مآب را رهنمون طریق عانیت و صواب بودند هر چند انسون موعظت و پند برو دمیده آن لجاجت کیش را بصلح و صلاح که سرمایه نجات و فلاح او بود ترغیب مینمودند درو تاثیر نمیکرد و از آنجا که روز اقبالش بشام ادبار رسیده اراده ازای به بر کردن ریشة حشمت آن نهال بی ثمر گلشن وجود تعلق گرفته بود بهیچوجه از اراده لشکر کشی و سپه آرایی باز نمی آمد و چون حضرت اعلی را درین ایام سر رشته اختیار و اقتدار از کف رفته بر منع و زجرش قادر نبودند ناچار تن باراده او در داده راه مدارا پیمودند و آن نژده گرای تبه رای عزیمت نامواب خود مصمم نموده شانزدهم شعبان موافق سیم اردی بهشت خلیل الله خان را با قباد خان و رام سنگه راتهور و امام قلی و نوری بیگ آتمر و سایر ائمران و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی و داود خان و عسکری خان سرداران خود را با جوقی از سپاه خویش برسم منقلای پیشتر رخصت نمود که رفته در دهولپور تا رسیدن او اقامت نمایند و گذرهای آب چنبل را بقید ضبط آورده محانظت کنند و خود نیز با مظهر شکوه پسر کهتر خویش و سایر انواع و عساکر و توپخانه و سامان و انربیمت و پنجم ماه مذکور مطابق هشتم خرداد از اکبر آباد برآمده به پنج منزل بدهولپور رسید و چند روز آنجا اقامت گزیده بدالت زمینداران آن مرز و بوم بتحقیق و ضبط گذرهای

آن آب پرداخت و هر جا مظنه امکان عبور پدایاب بود جمعی به بند و بست و محافظت آن معین ساخت و چون انتظار رسیدن حلیمان شکوه مهین ناخلف خود و اشکرهاى که همراهش بودند و درینوقت بموجب طلب او از آنجا برگشته به تعجیل می آمدند داشت بصواب دید رای ناقص همت بر آن گماشت که یکچند باین عنوان مد راه موکب ظفر پناه گشته در صف آرایی و کارزار دنع الوقت نماید تا آن لشکرها نیز بار پیوند و ازینمعنی غافل بود که موکب دولت و جیش نصرتی که قهرمان تایید آنرا سالار و جنود مسعود توفیق رفیق و مددگار باشد کوه و دریا سد راهش نشود و هیچ چاره و تدبیر عایق صولت و استیلاى آن نگردد القصه بعد از استماع خبر عبور موکب منصور بآن چستی و چالاکی از آب مذکور که فوق تصور او بود ازان رهنمایی بخت و تیز دستی اقبال مورد رعب و هراس و دست خوش اندیشه و وسواس گشته و لشکرها را یکجا فراهم آورده با دلی خایف و خاطری اندیشناک ناچار از دهولپور متوجه مقابله عساکر گردون متأثر گردید و در موضع راجپوره که ده گروهی اکبر آباد مت نزدیک بکنار آب چون زمینی برای جنگ خوش کرده مخیم نزول ساخت و بنوزک لشکر و ترتیب انواع پرداخت و درین اوقات نیز هر چند اعلی حضرت از راه ترحم بحال آن بی دولت بد مال مذاشیر نصایح آمیز مبني بر تاکید مراتب صلح و سازگاری و مشعر باجتناب از جنگ و ستیز کاری بار میفرمادند بهیچوجه از اراده ناصواب خویش باز نمی آمد تا آنکه آن حضرت با وجود کمال ضعف و بقیه کوفت بقصد اطفای نایر مانند

و نساد در عین هورت گرما و شدت خمرارت هوا خواهند که تجشم حرکت نموده از راه دریا شرف قدوم بآن لشکرگاه ارزانی دارند و بمیامن تدبیر و لطایف دانسی سد باب جدال و قتال نموده بملایمت و مصالحت دفع آن مغالضت نمایند و باین عزم صواب پیشخانه بیرون فرستاده حکم فرمودند که در میان هردو لشکر مرادقات جلال باوچ رفعت برافرازند و خود نیز متعاقب اراده هواری داشتند بی شکوه خذلان پژوه چون بنهضت مسعود آنحضرت که باعث فتح باب مصالحت میدانست راضی نبود و طبع فساد اندیش او از تبه رائی و فتنه گرائی تجویز صلیج نمی نمود به فنون هیله و انصون در تاخیر و تعویق عزیمت همایون کوشیده در ارتکاب جنگ و پیکار تعجیل نمود و از باطل ستیزی و بیخردی ابواب نکال ابدی و ادبار سمرمدی بر روی روزگار خود کشود چنانچه بتفصیل مرقوم خامه حقایق نگار میگردد •

ذکر محاربه عساکر منصور نزدیک بمستنقر الخلائف

اکبر آباد با بی شکوه بی خرد مغرور و هزیمت

یافتن او از جنود اقبال و گریختن بجانب

دهلی و از انجا به لاهور و وقوع مقدمات دیگر

سبحان الله یکی از بو العجیبهای قدرت جهان آفرین و شگرف کاریهای مشیت قادر حکمت آئین در ملسله آفرینش و کلر خانه ایجاد و تکوین اینست که از دودمان سلطنت و سروری تا خلف بی جوهری را که در بنو فطرت از پدیرایه دولت و بختمندگی و سرمایه معاد

و نیک اختری بی بهره آفریده شایدستگی رتبه حشمت و برتری
 در ندیده باشد بر وفق تقدیر مصلحت پیرای او روزگار از بازیچه
 کاری چند روزی بطریق عاریت بلباس ابهت و کامگاری آراسته در
 نظر کوتاه نظران انجمن صورت و مجاز که از غلط اندازی و لعبت
 بازی دهر نیرنگ ساز غافل اند بعنوان دولت و بختیاری جلوه دهد
 و تومن ایام از راه فریب گامی چند بر وفق خواهش و کام او
 گردیده فعل و ازگون زند تاکیدیت باد؛ جاه و دولت که محک آزمایش
 جوهر فطرت است سبب ظهور بی مایگی استعداد و فروپایگی
 قابلیتش گشته آثار بیدولتی و دواعی ادبار که بمقتضای سرشت
 و مضمون سرنوشت او باشد بمنصف بروز و شهود آید و بر اهل روزگار
 که ظاهر بیژان کار خانه حکمت آفریدگار اند جوهر بلیجوهی او
 جلوه ظهور نماید و برخلاف این نعمت صفت منیع الهی برین رفته
 که معادتمند نیک اختری را که در ازل آزال رقم سعادت و قبول بر
 پیشانی بخت و ناصیه اقبال او کشیده استعداد رتبه والای سلطنت
 و جهانبانی و اسحقاق مرتبه عظمی خلعت و کشور مدانی بخشیده
 باشد بمقتضای حکمت کلمه مدتی نقاب تعویق و تاخیر بر
 جمال دولت عالمگیرش فروهشته آن دست پرورد تایید خویش
 را از روی تربیت خاص روزی چند میرمدارچ اطوار کمال و تماشای
 غریب امرار کارخانه کبریا و جلال فرماید و پست و بلند روزگار و نشیب
 و فراز صورت و معنی بیای تجربه و دانش او پیموده دل هوشمند
 و فطرت ارجمندش را شناسای بدایع صنایع و مراتب آفرینش نماید
 تا جلایل هم و فضایل شیم که در ذات همایونش ودیعت نهاده

همت قدرت بیچون باشد به تمامه ایام و تدریج شهر و اعمام
 صمت ظهور یافته ینکمیل صفات جلال و جمال مستعد عروج بر
 معارج عظمت و استقلال گردد مصداق مقدمه اولی صورت و خلعت
 حال بی شکوه خسران مآل است و نظیر تقریر اخیر کیفیت
 بهروزی طالع این خدبو جهانستان عالمگیر که کمال حکمت ایزدی
 بجهت تمهید و توطئه دولت ابدی و تکمیل اسباب سعادت
 سرمدی او روزی چند آن نا قابل دولت و سزاوار ادبار را بگرد آمدن
 مواد غرور و پندار امتحان نموده حقیقت نا قابل و بیصافیش
 برخلق و جهان آشکار ساخت و چون هنگام آن رسید که خورشید جهان
 امروز سلطنت این مهر سپهر حشمت و جلال از اوج کمال تیغ کشیده
 بارقه نور ظهورش عالمگیر شود اسباب نکال و استیصال آن تیغ بخت
 برگشته اقبال را هم از افعال و اعمال نگوهید؛ او سامان نموده نخل
 دولت و نهال شوکتش که جز فساد ملک و سلطنت ثمری نداشت
 از بیخ و بن بر انداخت چنانچه مراتب تبه کاریهای او که موجب
 زوال و ادبارش بود بتفصیل از مقدمات گذشته بر ساحت ظهور پرتو
 امکن گشته و بتجدید از ارتکاب ستیز و پیکار با این دست پرورد لطف
 آمریدگار حقیقت فساد رای و سوء کردارش روشن و مبرهن میگردد
 تبیین این مقال آنکه بعد از عبور موکب نصرت نشان در غره ماه
 مبارک رمضان از آب چنبل شهنشاه مالک رقاب دو روز درین روی
 آب بجهت ترفیه حیا و لشکریان که مسافتی بعید پیموده بودند
 مقام نمودند و چون خبر پیش آمدن بی شکوه از دهو لهور بعزم
 مقابله محاکر منصور بمسامع همایون رحید چهارم رمضان از ساحل

چنبل مرتحل شده مع کوچ متواتر فرموده ششم ماه مبارک نزدیک
 بلشکر آن فتنه پزیره رسیدند و بفاصله یک و نیم کروزه از محل اقامت
 او توقف ورزیدند تا کیفیت حال جنود مخالف و حقیقت عزیمت
 آن فساد کیشان معلوم رای جهان آرای گردید بی شکوه در همین
 روز بعد از اطلاع بر قرب وصول موکب نصرت لوا ترتیب افواج و
 تسویه صفوف نموده با عساکر ادبار بعزم جنگ و پیکار سوار شد و
 از اردو و نگاه خویش قدری راه پیش آمده یسال بسته ایستاد لیکن
 از هیبت جلالت فروشان و نهیب دورباش شکوه خدیو جهان از آنجا
 قدم جرأت پیش نگذاشته تمام روز از کمال اندیشه و بیم با افواج
 خود که همه مملوح شده بودند دران هوای موزان و میدان شعله خیز
 بسربرده لشکریان را تعذیبی عظیم کرد چنانچه جمعی کثیر از غلبه
 گرما و فرط تشنگی و قلت آب بسراب عدم رسیدند و پیمانۀ هلاک
 در کشیدند و هنگام غروب آفتاب که شام ادبارش نزدیک رسیده بود
 رخ از عرصه مقابلۀ تافته بمنزلگاه خویش معاودت نمود روشن ضمیران
 بیدار دل اینمعنی را نشان برگشتگی بخت و حشمتش دانستند
 و شگون فرار و ادبار آن رسیده اختر تیره روزگار گرفته فال نصرت و
 فیروزی این فرازنده لواء دولت و بهروزی زدند و چون آن روز
 موکب ظفر مآب درعین شدت گرما و سوزش آفتاب با وجود قلت آب
 پنج کروزه طی مسافت نموده بود و صفوف مخالف از جای خود
 حرکت نکرده قدم جرأت پیش نگذاشت لا جرم شهشاه دانش
 آئین باقتضای رای دور بینی و موابدید دولخواهان اخلاص گزین
 حرکت لشکر فیروزی اثر پیشتر مناسب ندانسته همانجا توقف

مصلحت دیدند و نا شب انتظار حرکت غنیم کشیدند و چون اثر جنبشی ازان جیش فتنه ظاهر نشد و آن روز جنگ بتمویق افتاد حکم جهان مطاع بنغاز پیوست که جنود قاهره هماغا منزل نموده خیمها برپا کنند و مورچالها بجهت خبرداری و کشک لشکر بر دور معسکر تقسیم نموده شرایط محافظت بجای آورند و آن شب بفرمان معلی سران و سپهداران لشکر منصور بلوازم احتیاط و بیداری و مراسم تیقظ و هوشیاری قیام ورزیده و دیده بخت و دولت بخواب غفلت نهدیده تا صبحگاه از مشاهده کرونر سپاه انجم و تماشای توڑک و آرامنگی جنود کواکب تمهید نوج آرائی و معرکه پیرائی می نمودند و منتظر طلوع صبح نصرت و اقبال از مطلع عون عنایت ذوالجلال بودند و صبحگاه که مویک عالم امروز اوزنگ نشین خطه روز با بخت فیروز و طالع ظلمت سوز بتوڑک و آرامنگی لایق از منزلگاه مشرق برآمده سمند عزیمت بمیدان آسمان تاخت و با لشکر عالمگیر نور و ضیا که بتازگی از پیکار هندوی شب تیره لوا پرداخته بود رأیت ارتفاع بصوب دار الخلافت گردون برافراخت شهنشاه عدو بند دشمن گداز باهتزاز عساکر ظفر طراز فرمان داده بترتیب و تسویه انواع بحر امواج پرداختند و حکم قهرمان جلال صادر شد که توبه خانه هایون را پیش برده مہنای عدو موزی و آتش انروزی دارند و باشاره والا فیلان مصمت جنگی کوه توان بانواع کجیم و جوشن و برگستوان اراخته گشته اقسام اسلحه و ادوات حرب بر خرطوم پیگر خصم انکن شان تعبیه شد و آن عریضه جویان صف شکن که هریک نمودار کوه آهن بود جا بجا در صفوف اقبال از

احباب سلطوت و مملکت موکب گردون حشمت گردید و مهین شعبه
 در حقه سلطنت گرامی ثمر نهال خلانت بادشاهزاده عالی نژاد
 محمد سلطان را با خانخانان بهادر سپه حاکم هر اول جفود نصرت
 شعار نموده جمعی از بندهای ثابت قدم جان سپار مثل سید مظفر
 خان باره و شجاعخان ولد خانخانان بهادر و لودبخان و پردلخان
 و اخلاصخان و تهور خان و رشید خان و خواصخان و زبردستخان و
 احمد بیگ خان و معمور خان و سید نصیر الدین دکنی و جمال
 بیجا پوری و قادر داد خان و عبد الباری انصاری و عنایت افغان
 با ایشان معین شدند و ذو الفقار خان و صف شکنخان را فرمان
 شد که هر کدام با توپخانه که باهتمام او بود در پیش صف هر اول
 قرار گرفته آماده خصم افغنی و دشمن شکنی گردند و سرداری برنغار
 نامزد گرامی گوهر محیط ابهت و نامداری تابان اختر سپهر عظمت
 و کامکاری بادشاهزاده ارجمند سعادت توام محمد اعظم نموده سپاه
 و حشم ایشانرا با اسلام خان و اعظم خان و خانزمان و مختار خان و کار
 طببخان و سیفخان و هوشدار خان و همت خان و راجه اندرمن
 دهندیره و راجه سارنگدهر و چندت بندبله و بهگونت سنگه هاده و
 سید حسن و اسمعیل خان بیازی و میرت بیگ و محمد صادق و
 نعمت الله ولد حسام الدین خان و ابو مسلم و کرن کچهی و میریز
 مهمند و جمعی دیگر از مردان کار و دلیران عرصه کارزار دران طرف
 تعیین فرمودند و مراد بخش را با توج و سپاه او در جرنغار موکب
 نصرت آثار حکم صف آرائی شد و سرداری التمش بمعهده نوئینان
 اخلاص منش شیخ میر مفوض گشت حید میر برادرش و شرزه خان

و رندوله خان و فتح جنگخان و جانباز خان خوشبختی و میده منصور
 خان و رگداته سنگه راتهو و کیسری سنگه بهورتیه و منکلیخان و عنایت
 بیجاپوری و بازید غرزی افغان و گروهی دیگر از مردان مزد و نهنگان
 عرصه نبرد با او معین گشتند و بهادر خان با جوقی از بهادران ندوی
 جانفشان مثل مید دلاورخان و عزیرخان و هادیاد خان و سوبهکران
 بندیل و گالی افغان و هزار و پانصد سوار از بندهای منصبدار طرح
 دست راست قرار یافت و خان دوزان با فوجی از دلبران رزم جو در
 دست چپ طرح شد و خواجه عبید الله قرائل بیگی با عبد الله
 خان سرای و دولت بیگ برادرش و بهرام ولد قزلباش خان و
 گروهی دیگر از بندهای کار طلب اخلاص شعار و جمعی از قراولان
 و عمله شکار بموجب فرمان به قراولی کمر همت بر میان پردلی
 بستند و خدیو جهان ستان با فر نریدون و حشمت جمشید بر مثال
 رخشنده اختر و تابنده خورشید بر مظهر جلالت و فلک رفعت
 یعنی تخت فیل کوه پیکر آسمان منظر جای گرفته فروغ بخش
 مرصع کارزار گردیدند و بادشاهزاده نیک اختر خجسته شیم محمد
 اعظم را دران اوج برتری و اعتلا در خدمت والا جای داده قول
 همایون را بفر وجود اشرف زینت بخشیدند و مرتضی خان و
 اصالتخان و دیندار خان و مخلص خان و قلیچ خان و ذوالفقارخان
 و ساداتخان و هزاروار خان و غیرتخان و منعم خان و یکه تازخان و
 اورنگخان و مقیم خان و دولتمند خان دکنی و خواجه حسن ده

یهدی و میر ابراهیم توربینگی و آلہ یار بیگ میر توزک و خانه زاد خان و شیخ عبد القوی و جمعی دیگر از بندهای خاص در سمت لخلص بملازمت رکاب نیروزی مآب اختصاص یافتند و از آنجا که بارها در معارک رغا و مهالک هیچا که آنحضرت با خصوم و اعدا صف آرا گشتند بتجربه معلوم خاطر جهان پیرا شده که فتح و ظفر بکثرت سپاه و افزونی لشکر نیست بلکه منوط ست بعون نصر و تایید آمریدگار و ثبات قدم و استقلال سردار لاجرم از کثرت افواج غنیم و افزونی جفود مخالف نیندیشیده دامت توکل و توکل بمضمون وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ استوار داشتند و بتوزک و آئینی که دیدند پیر جنگ دیدند زمانه و چشم کهنه سوار روزگار در هیچ صحرای بکارزار سپه داران و فوج آرایان نامدار ندیده و سپه سالار خیل انجم و صف آرای معارک این سبز طارم مواکب کواکب را هرگز بآن ترتیب و آراستگی بمیدان سپهر نکشیده بود لوائی عزیمت بسمت مستقر الخلافت که بی شکوه با عساکر ادبار سد راه بود بر انداشتند •

• نظم •
بجنبید آن کوه آهن ز جایی • جهان پر شد از ناله کر نای

به تندی روان شد سپاه کران • که میگفت دریا نگرند روان
بیشکوه نرفته پوزه صبح همین روز که هفتم ماه مبارک رمضان
موافق بیستم خرداد بود چون طنطنه اهتر از موکب اقبال غنید بالشکر
آراسته خویش بدستور روز پیش سوار شده بعزم مقابله عساکر
منصور در مرز مینیکه روز گذشته ایستاده بود صف کشیده ایستاد
و ترتیب افواج آن سر خیل جیش عناد و نساد بدین نهج بود که

توپخانه خود را سرداری برق انداز خان میرآتش خویش از دست
 راحت و توپخانه پادشاهی را که سردار آن حسین بیگ خان بود از
 طرف چپ در پیش صف لشکر جای داده از امرای عتیقه خلافت
 راو ستر سال هاده را که از راجپوتان عمده هندوستان بمزید شجاع
 و دلوری و نفون سرداری و سپاهگیری امتیاز داشت و ثبات قدم
 و استقلالش در معارک رزم و قتال نزد مسلمان و راجپوت مسلم
 القوت بود با سایر عمدها و رؤساء راجپوتیه مثل راجه روپ سنگه
 راتهور عم زاده راجه جسونت سنگه که با او سر همسری میخارید و او را
 بنظر هم چشمی میدید و بیرم دیو میسودیه و گردهر برادر راجه
 بیتهلداس گور و بهیم پسر راجه مذکور و راجه شیورام گور و دیگر
 راجپوتان نامی جلالت نشان هراول مامخت و از مردم خود داور
 خان قریشی را با زیاده از چهار هزار حوار برگزیده و عسکر خان میر
 بخشی خویش با سه هزار کس از نوکران عمده و مردم چیده ضمیمه
 آن فوج گردانید و سرداری برنغار بخلیل الله خان که از عمدهای
 بارگاه خلافت و میر بخشی لشکر پادشاهی بود مفوض داشته ابراهیم
 خان خلف علی مردان خان را با دو برادر دیگرش اسمعیل بیگ
 و اسمحاق بیگ و طاهر خان و فباد خان و سایر تورانیان و رام سنگه
 راتهور و غضنفر خان و سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم و میر
 خان ولد خلیل الله خان و راجه کشن^(۵) سنگه تونور و پرتیهرج^(۶) گهانی
 و دیگر امرا و منصبداران پادشاهی آن در فوج تعیین نموده و مقرر

بی شکوه پسر خود را بارستمخان که بخطاب بهادری و فیروز جنگی نامور و در سلک اعظم امراء معتبر و سپاهی معلم مقرر بود در جرنفار باز داشته قاسمخان و سربلند خان و سید شیرخان بارهه و مالوجی و پرموجی دکنی و سید بهادر بهکری و مها سنگه بهدوریه و عبد النبی خان و سید نجابت و سید مغور بارهه و سید نور العیان و سید مقبول عالم را با جمیع سادات و اهل جلو و گرز برادران از بندهای بادشاهی دران فوج معین ساخت و خود با سه هزار سوار از عمدها و خاصان و مخلصان و مقربان خویش و جمعی از مردم بادشاهی مثل فیض الله خان و خوشحال بیگ کاشغری در قول قرار گرفته کفور رام سنگه مهربان خاف راجه جی سنگه را با کیرتا سنگه برادرش و شیخ معظم فتحپوری و جمعی از راجپوتان و سید باهرخان نوکر خود با ده هزار سوار آتش کرد و دو فوج دیگر بر زمین و یسار قول قرار داده ظفرخان و فیروز میواتی نوکر خویش را بر سر داری فوج میمنه گذاشت و نگاهداشت میسره بعده ناخر خان نجم ثانی که بتقرب و مصاحبت او اختصاص داشت گذاشت القصه بعد از گذشتن یکپاس روز از کوه اندیشی و بلخردی عزیمت حرب و قتال مصمم کرده بقصد کینه توزی و فتنه اندوزی استقبال موکب جلال نمود و در منتصف نهار که آفتاب دولت این فرازنده لوامی اقبال در اوج کمال و نیر شوکت آن بد احتر تیره روز مشرف بر زوال بود چون کوکبه موکب ظفر طراز و ماهچه رایت نصرت اهنگراز از دور نمایان شد نخست بانداختن بان و توپ و تفنگ نیران جنگ امروخته هنگامه نبرد گرم ساخت بعد از وقوع این حال یولیع

لازم الاستفصال صادر شد که از توپخانه همایون نیز بهادران جنگجو و دلوران شعله خو آتش امروز رزم و پیکار کردند بمجرد صدور اشارت فیروزی بشارت توپ اندازان و بانداران چالاک برق سرعت و تفنگچیان خصم افکن رعد سطوت دست باستعمال آلات توپخانه کشوده در دم روی هوا از ابر دود تیره شد و نهنگ خون آشام تفنگ بآهنگ جان دشمنان بی بنیاد خروشیدن کرد و محیط آشوب و بلا از موج خون اعدا بجوشیدن آمد و نهیب صدای صاعقه توپ آمد و شد تیر شهاب بان زلزله در زمین و زمان افکند و گول بندوق جان شکار مانند زاله در فصل بهار بر فرق مخالفان تیره روزگار باریدن گرفت و از طرفین جنگ توپ و تفنگ گرم شده زنده زنده آتش حرب و قتال اندروخته تر و خرمن عمر اعدای از آمیب برق اجل سوخته تر میگشت تا آنکه انواج غنیم نزدیک رحیده از هردو طرف تیغ تیز و شمشیر خون ریز بقصد پیکار علم گردید و کار ستیز از قامت فتنه انگیزان بالا گرفت و زره چشمک زن نازک بلا و سر گویی گمان با حادثه بر ملا شد پیغام اجل از زبان تیغ بتصریح انجامید و راز سر بسته مرگ از تقریر سفیر تیر بافشا پیوست *

• نظم •

بلا باز هنگامه آرای شد • دگر سیل خون دشت پیدمای شد

سپاه از دو مو تیغ درهم نهاد • زره دیده از بیم برهم نهاد

و جرنجار لشکر مخالف که سرداران مہر بی شکوه و رستمخان بودند شوخی و خیرگی نموده نخست روبروی توپخانه همایون بقدیم جصارت حمله آوردند تفنگچیان برق صولت و شعله خویان جنود دولت پلی همت امتوار داشته دمت بمداغ کشودند و باتش

پیکار و گرمی کارزار کیفیت کوه نار در عین سطح خاک بآن باد
 هیمایان بی باک نمودند درین اثنا یکی از فیلان سره نوچ رستمخان
 بضرب بادلیج از پای در آمد و صدمات جانگزای توپ و تفنگ و بان
 رخنه در بنای ثبات و زلزله در اساس حیات آن باطل ستیزان افکند
 و چون دیدند که این طرف از کمال استحکام توپخانه خلل پذیر
 نیست ترک کوشش نموده ناکام عثمان ادبار بسمت برنغار موکب
 ظفر شعار تافتند و بفوج بهادر خان که طرح دست راست بود و از
 غایت کار طلبی بسیار پیش رفته بجنب هراول لشکر منصور
 پیوسته بود بر روزه بجنگ و پیکار پرداختند خان مذکور بمدانعه
 انها در آمده اسبه نهایت مرتبه تلاش و سپاهیگری بود بتقدیم
 و مانید و زخمی برداشت و سید دلور خان و هادیداد خان از
 همراهان او قدم جرأت و جلالت انشوده بدلیبری و دلوری چهره
 معادت بگلکونه شهادت پیراستند و بعد از زد و خورد بسیار و کشت
 و کوشش بی شمار چون نوچ غنیمت بود دفع آنها بسعی این
 گروه صورت نه بصت و نزدیک بود که پای ثبات و قرار مجاهدان
 فیروز مند لغزش پذیرد درین اثنا اسلامخان با بهادران فوج برنغار
 از جانب یمین در آمده با مخالفان ادبار قرین مردانه وار بجنگ
 و پیکار در آویخت و عمدتاً نوئیدان اخلاص کیش معادت منش شیخ
 میر نیز بانوچ القمش خود را رسانیده بزور بازاری شهامت و
 هردلی و بغیروی اقبال این مورد تاییدات ازلی سلک جمعیت اعدا
 از هم گسیخت و خاک معرکه بخون بسیاری ازان جسارت کیشان
 بی باک بر آویخت و درین آویزش مردانه و دار و گیر رحمانه

رستمخان هدف تیر قضا گشته گریبان بجنگ اجل داد و مهرب
 بی شکوه با بقیة السیف روی بفرار نهاد • نظم •
 گریزان شدند آن گروه دایر • چونخچیر آهوز غرنده شیر
 یکی جبهه انگند تا جان برد • کلاه آن دگر تا مرا آسان برد
 و از دلاوران فوج برنغار نصرت آتار سید حسن بخش از روی اخلاص
 و سعادت مندی مصدر ترددات نمایان شد و سیفخان تلاشهای
 پداهیان نمود و غیرت بیگ و محمد صادق و ممریز مهمند کوششهای
 پهلندیده بظهور رسانیده نقد شجاعت و مردی بسکه زخم کامل عیار
 ساختند و دارایی شکوه نذنه پژوه که از رموز و قواعد پیکار و رزم آزمائی
 و رسوم و قوانین مردداری و سپه آرائی بهره نداشت از کمال خامی
 و بی تجربگی بعد از تیز جلوی رستمخان و سپهر بی شکوه خود
 نیز متعاقب آنها با فوج قول و التمش بصرعت تمام روی بروی
 توپخانه و هراول لشکر منصور روان شد و هراول خویش را زیر کرده
 از توپخانه خود در گذشت و چون به توپخانه همایون نزدیک شد
 از بیم آسیب آن دریای آتش زورق طاقتش در گرداب اضطراب افتاد
 و دید جنگ ندیده اش از صدمه توپ و تفنگ و بان ترسیده تاب
 ثبات نیارود و ازان سمت منحرف شده بجانب دست راست خود
 میل نمود ازینجهت هراول آن خیل ادبار را در ابتدای کار و اول
 جنگ و پیکار با هراول لشکر ظفر پیرا که در عقب توپخانه صف
 آرا بود اتفاق آویزش نیفتاده با فوج مراد بخش که جرنغار موکب
 نصرت شعار بود رو برو شد و خللیل الله خان نیز با سپاه برنغار
 حمله آورد و جنود اوزبکیه که با او بودند دست جرات بجنگ تیر

کشودند مراد بخش قدم ثبات انشوده بمدافعه و کارزار در آمد و بعد از کوشش بسیار و آرایش بی شمار که چند زخم تیر برداشته بود پای قرار و مردیش لغزش پذیرفته بمعقب رفت و مقارن اینحال حضرت شهنشاهی روی نیل ظفر پیکر آسمان تمثال که سپهر خورشید دولت و اقبال بود بسمت دارابی شکوه باطل پژوه گردانیده عساکر منصور و قول همایون نیز بجانب او میل نمودند و درین اثنا راجه پوتان جهالت کیش که مراد بخش را هزیمت داده از رزم او را پرداخته بودند رخس تهور و جلالت برانگیخته و رشته پیوند تعلق از گوهر جان گسیخته بر قلب موکب ظفر لوا تاخندند دلاوران نصرت^۴ نشان و بهادران فدوی جانفشان که جانبازی در راه خدیو حقیقی و خداوند مجازی پیرایه مباحثات و سرانرازی میدانستند و میدان رزم در خدمت وای نعمت صورت و معنی محفل بزم میشناهند چون بفر جلاله نشان و حسن ثبات قدم و استقلال شهنشاه جهان پشت همت قوی دیدند دست جلالت از آستین سعی و کوشش بر آورده بصدقه تیر و تفنگ و بان و ضرب تیغ و طعن منان بدفع مخالفان پرداختند و دمبدم از نشاء باد دلداری و دلداري خدیو کوه وفار در مراتب جانسپاری و گیر و دار سرگرمتر شده بتلاشهای مردانه و حملهای متواتر رستهانه جوهر شجاعت و بسالت خویش اشکار می ساختند بیاد حمله مجاهدان سرهای دشمنان از نهال قامت شان چون برگ رزان از باد خزان میریخت و بزور بازوی اقبال خسرو مالک رقاب تار و بود حیات خصم بد مآب مانند رشته بنی تاب از هم می گسیخت از آب تیغ بهادران

هر لحظه چمن چمن گل زخم بر جگر اعدا می شکفت و بر ضرب
دست مبارزان هر لحظه قضا صد انریں می گفت تیر مغفر شکاف
دلیران خصم انگن از چار آینه و جوشن چون خطوط شعاع بصر
از عینک روشن می گذشت و انسون حیل و تدبیر دشمنان گزند سیه
مار سنان را مانع نمیگشت *
* نظم *

ز بیداد تیغ جدائی فگن * سراز تن جدا ماند و تن از کفن
دو شمشیر هرجا که میشد علم * چو مقراض میدوخت تیرش بهم
جدا با زره دستها سو بسو * چو داسی که یک ماهی افتد دور
شد از تیغ بیداد در یک نفس * پر از مرغ اراج این نه قفس
حاصل که مبارزان فیروزی اعلام را با معاندان تیره سر انجام جنگی
در پیوست و نبردی روی داد که چرخ بیداد گراز نذنه سازیهایی
خود اندیشیده از صدمه انتقام بهادران خون آشام چون بید برخوشتن
لرزید و شهباز فلک تاز خورشید که در انوقت بسمت الراس جنود
ایمال رسیده بود از بیم آشوب آن عرصه هوا ناک در هبوط از اوج
افلاک تعلل و تأمل می ورزید درین نبرد مرد آزما مرتضی خان
بجوهر شہامت و دلوری مصدر ترددات مردانه گردیده بزخم شمشیر
پیکر شجاعت را زینت بخشید و ذوالفقار خان نیز در مراتب گیر و
دار با مخالفان تیره روزگار داد سعی و کوشش داده بغازه زخم رخسار
مردی بر انروخت و دیندار خان جوهر جلالت و کار طلبی نموده
زخمی برداشت و غیرتخان و الله یار بیگ میر توزک تلاشهای
مپاهیان و حقیقلشهای بهادرانه بظهور رسانیدند و اگرچه بهادران
فیروز مند و ملازمان رکب نصرت پیوند داد مردی و دلوری دادند

و کار نامه مبارزت و رزم آزمائی برطاق بلند مردی و مردانگی
 نهادند لیکن از راجهوتان ضلالت شعار جهالت منش نیز تهرهای
 عظیم و جلالتهای غریب بوقوع پیوست چنانچه راه مقرر مال هاده
 درامسنگه راتهور و بهیم پهر راجه بیتلهلداس کور و راجه میوزام
 برادر زاده راجه مذکور و جمعی دیگر از دلیران و نام آوران آن گروه خذلان
 پژوه از تیره بختی و بدرکی راه خیرگی پیموده بپایمردی جرأت
 و دلیری بقول همایون بسیار نزدیک رسیدند و برونق مضمون •

• بیت •

چو پروانه خود را زند بر چراغ • نمیرد چراغ او بمیرد بداغ
 سوی آسمان هر که انداخت منگ • شکست سرش رخ بخون کرد رنگ
 چو خواهی که گیری زیستان ز شیر • برو بیشتر ماتم خود بگیر
 خیال محال آن فرقه ضلال صورت نبسته و نقش کج اندیشی آن
 بدکیشان در محنت نه نهشته بدالالت تیغ بهادران نصوت شیم ره نورد
 وادی عدم و شعله افروز نار جهنم گردیدند و راجه روپ سنگه راتهور
 از کمال جهل و محال طلبی بر همه آن گمراهان یکام تهور و غرور
 پیشی گرفته بغیل فلک شکوه سواری اشرف که بسان گوه از گراه
 قدری و بار قرار و نبات شهنشاه دنیا و دین لنگر متانت بر زمین
 انداخته بود رسافید و پیداده شده در پای نیل مبارک آثار جلالت
 و بی باکی بظهور آورد و خورشید - پهر خلافت از ادج رفعت و اتبال
 تماشای جرأت و تهور آن جاهل بدسکال میفرمودند و از کمال مروت
 منهی و نقوت پروری و مشاهده جوهر دلیری و دلورین او ملازمان
 و کلب دولت را از قصد هلاک آن بی باک منع مینمودند لیکن

چون بهادران ارادت نشانرا ازان جسارت و سوءادب عرق حمیت و غضب بحرکت آمده بود ضبط خود نتوانستند نمود و عیان تمالک و تمامک از دست داده او را از پای درآوردند سبحانه الله نهایت مرتبه تقدس ذات و الا نهاد و رحم و مروت خدا داد اینخدیو کشور باطن و ظاهر و فرمان روای اقلیم صورت و معنی را بیدار دلان هوشمند ازینجا قیاس توانند کرد که آن قسم بد اندیش تیره اختری که بجرم جسارتش قتل عام کشوری و بآتش شرارتش موختن لشکری گنجایش داشت و بارتکاب این جرأت و شقاوت آسمان و زمین از وجودش دلتنگ و خاک تیره را از خون او ننگ بود بمقتضای کرم ذاتی و تفضل جبلی اعدام و اهلاکش روا نمی داشتند و همگی همت قدسی سمات برحفظ بنیان حیاتش می گماشتند زهی شهنشاه مروت کیش رحم گستر و خدیو نفوت آنین عفو پرور که قهرش با مهر انباز و غضبش را لطف دمهاز است مخالفان کینه خورا همه وقت از حسن نکوئی و لطف خوش خویش اسباب رجوع آماده است و دشمنان پرخاشجورا درعین جنگ از میامن بخشایش و رافتش در صلح بر رخ کشاده ایزد بیهمال این شایسته بخت و مزارار اقبال را که ذات قدسی نزدش مطلع انوار جلال و جمال و طینت روحانی نهادهش مظهر آثار فضل و کمال امت پیوسته بندروی توفیق بر اعدای دین و دولت مظفر و میامن لطف و قهرش را رونق افزای و بهر ایه بخش هفت کشور دارد بالجمله دارا بی شکوه بعد از مشاهده اینحال و اطلاع بر گشته عین رستمخان و راوسترمال و دیگر عمدهای راجپوتان که در ارتکاب این فتنه و پیکار اعتضاد و

اعتظهاش بانها بود و باعتماد شهامت و پایداری آن جلالت‌کیشان
جهالت منش طریق فساد و راه عماد می پیمود دمی چند ایستاده
بقدر کوششی نمود و درینوقت محمد صالح دیوانش که او را خطاب
وزیرخانی داده بود و جمعی دیگر از مردم عمده نامی آن ننگه
جو مثل سبد ناهرخان باره که از سرداران خوب او بود و یوسف
خان برادر دلیرخان که افغانان او را از یک جوانان دلاور و درصرتب
مپاهیکری ثانی ائدین مهند برادرش میشمردند از آب تبغ
مجاهدان شهامت پرور شربت هلاک چشیدند و مقارن این حال
چند بان متواتر از توپخانه که در رکب همایون بود بفوج قول و
اطراب میل سواری او رسیده بود رجم جهل و غرور که در نهاد پرشر
و شورآن بلخرد مغرور تمکن داشت از بیم آسیب آن سهام آتشین
که مصداق کریسه [وَ جَعَلْنَاهَا رَجُومًا لِلشَّيَاطِينِ] و هربک شهابی
نامب در قتل و رجم مخالفان شیطنت آئین بود راه فرار پیمود
و با آنکه هنوز جمعی با او بودند و کار نبرد و پیکار بآخر نرسیده بود
تزلزل در بناء صبر و سکونش افتاده از غایت هراس و بیدلی از
فیل فرود آمد و بی سلاح و بیراق با پای برهنه بر اسب سوار شد
ازین حرکت و اضطراب بی هنگام لشکر نکبت اثرش که از صدمه
انتقام بهادران فیروز مذم بگام انهزام ایستاده بودند پراگند و پریشان
شده راه فرار پیمودند و در اثنای اینحالت یکی از خدمتگاران
نزدیک او که ترکش بر میانش می بست هدف تیر قضا گشته از
پا در افتاد و از وقوع این حال یکباره مورد رعب و خوف گردیده چون
از جوهر شجاعت و مردانگی و پدیرایی شهامت نفس و ثبات

قدم بهره نداشت و نقد حیات مهتعار را با وجود این ننگ و عار
مغتنم می پنداشت بیش ازین تاب مقاومت نیاورده بکام ناکامی
راه ادبار پیش گرفت و سپهر بیدشکوه نیز در اثنای گریز باو پیوسته
رفیق طریق نکبت و خذلان گردید و نسائم نصر و تایید از مهب
عنایت و اعزاز ایزد کامبخش کارساز بر شقه رایت ظفر طراز وزیده
اعلام شوکت معاندان شقاوت شعار بر خاک ادبار نگونهار شد و
منهی بخت و سرزش توفیق پیام بهروزی و مزده فیروزی بگوش
هوش اولیای دولت رسانیده صدای کوس فتح و شادبانه نصرت
یارچ اقبال رسید و بعد ازان چنان فتح نمایانی که هوا خواهان این
سلطنت خدا داد را بتازگی در اجن^(۲) روی داده هنوز تیغ بهادران
فیروزی لوا از خون فامد اعدا رنگ داشت و جراحت زخمیان عرصه
وغا از بخیه و مرهم بالذیام نگرانیده بود مجدداً از فیض بهار فضل
ربانی اینقسم گلی فتحی در سرابستان حشمت و کمرانی شکفت
و نعیم لطف و مرحمت سبحانی دگر باره گرد ملال از ساحت
خاطر اخلاص کیشان خیر اندیش رُمت • بیت •

قرین شد بهم این دو فتح قریب • چو نصر منّ الله فتح قریب
و درین نبرد خصروی و مصاف ملطانی چندان خرمن عمر اعدای
بدسکال بباد فنا رفت و از هر صنف و گزوه آن قدر خلق ازان جیش
بیشکوه بر خاک هلاک افتاد که صف آرایان معارک و غا و کار آزمایان
صوتف هیچجا مثل آن کم نشان توانند داد و خامه لشکر نویس

وهم و قیاس زبان بتعداد آحاد آن نتواند کشاد و با آنکه شه‌ن‌شاه جهان از کمال فتوت منشی لشکر گریخته را حکم تکامشی نفرمودند ازان معرکه انیال تامستقر الخلافت اکبر اباد که ده کرره مصافت بود از گریختگان و بقية السیف عساکر بهرام انتقام در هر چند گام تنی چند از زخمهای منکر و غلبه حرارت هوا جان بجان آنرین سپرده برخاک ادبار و خاکساری افتاده بودند و جمعی دیگر بشهر رحیده از شهر بند حیات راه عدم پیمودند و از بندهای روشناس بادشاهی بغیر از فریقی که نام برده شد گروهی دیگر علف تیغ مجاهدان موکب فیروزی نشان گشتند از انجماه اسماعیل بیگ و اسحاق بیگ پهران امیر الامرا علیمردانخان و شیخ معظم فتحپوری و خواجه خان و حاجی بیگ و اسفندیار بیگ و عاشق بیگ گرزبردان و سید با یزید و گمان سنگه هاده بودند و از مردم عمده دارا بیدشکوه سوای آنچه مذکور گردید شیخ خان محمد برادر داؤد خان و کیمیری سنگه راتهور و مهدی بیگ ترکمان و سید اسمعیل بارهه و سید کمال الدین بخاری و ابراهیم بیگ نجم ثانی و سبحان سنگه راتهور و سید فاضل بارهه بودند و از سرداران و نوکران قاسمی او که درین جنگ از آمید نازک اجل جان برده بودند کم کسی بود که زخمی بر نداشت باشد تا بتاییدان آنها و سایر الناس چه رسد و از بدایع آیات یذات اقبال این مورد الطاف ذو الجلال آنکه درین قسم جنگی که ایقدر امرای ذی شوکت و راجهای والا رتبت که هر یک صاحب طبل و علم و مالک خیل و حشم بودند و در صوبه و ولایتی ازین مملکت مذهب فصاحت و ریاست و حکومت مینمودند بر

خاک هلاک افتاده راه عدم پیمودند و اینهمه سرداران و سپه سالاران که نظیر شان برروزگاران بهم نتواند رسید بقتل رفتند و از رؤس عساکر نصرت قرین غیر اعظمخان که بعد از فتح از غلبه حدت هوا و شدت گرما جان بجان آفرین سپرد و عیسی بیگ مخاطب بسزاوار خان و هادیداد خان و مید دلور خان دیگر کسی عرضه تلف نشد و آمیب زخم جز ببهار خان و ذوالفقار خان و مرتضی خان و دیندار خان و غیرت بیگ و محمد صادق و میریز مهمند بدیگری از عمد های نرسید و از نوچ مراد بخش غریب داس میسودی عم رانا راجسنگه و سلطان یار پسر همت خان قدیم و مید شیخن باره و چندی دیگر نقد جان در باختند باجمله دارا پیشکوه رسیده بخت تیره ایام پس از انهزام از غایت رعب و هراس و نهایت دهشت و اضطراب چون سیماپ هیچ جا قرار نگرفته با سپهر پیشکوه پسر خورد و چندی از نوکران سراسیمه و هراسان بجانب اکبر آباد شتافت و بصد تگ و تاز قرین بخت نا کام و طالع نا ساز نزدیک بوقت شام که روز دولت و حشمتش بانجام رسیده بود با دلی شکست خورده جنود یاس و حرمان و خاطری غارت زده لشکر خون و پریشانی خود را بمستقر الخلافه رسانیده بمنزل خویش که معادت و انقبال از ساحات آن رخت کشیده بود و عناکب نکبت و خذلان برزویابی آن تنیده در آمد و از فرط خجلت و شرمکاری در آن غمخانه بروی آشنا و بیگانه فراز کرده رو بکسی ننمود و از کمال الفعّال و تشویر ملاحظه توبیخ و تعدیر بخدمت حضرت اعلی نیز نرفته تا سه پاس شب در نهایت ترس و بیم انجا بسر برد و چون از نهیب

سطوت عظمت و جلالت این خدیو شیر صولت رستم مملکت بمرتبه
 رعب بر و مسئولی گشته بود که از سایه خود میرمید و از در و دیوار
 وحشت داشت دل بیقرارش بیش ازین دران سر منزل ادبار قرار
 نکرده و آخر شب مذکور عزم فرار نمود و زوجه و صبیبه و بعضی
 دیگر از پسران را از طریق طریق آوارگی ساخته و برخی از جواهر
 و مرصع آلات و پارچه اشرفی و طلا که دران اضطراب و سراسیمگی
 دست قدرتش بآن رسید همراه بر داشته با سپهر پیشکوه و معدودی
 از نوکران که همگی دوازده سوار بودند در حجاب ظلمت لیل از
 مستقر الخلافت اکبر آباد بسمت دهلی رهگرای رادی ناکمی
 گردید و چون لشکر شکسته و سپاه از هم گسسته اش که پیاپی
 فرار از شکار شاهین اجل جسته بودند بعضی زخمی و برخی از
 آهیب شدت گرما خسته بودند و اکثر مراکب و دواب و خیمه و
 پرتال شان عرضه تلف گشته بود آنشب بغیر آنمعدود دیگر کسی
 با او رفاقت نکرد و صباح آن پارچه مردم با بعضی ما محتاج بار
 رسیدند و تا دو سه روز دیگر جمعی از سپاه و لشکریانش متعاقب
 رفته باز می پیوستند تا آنکه قریب پنج هزار سوار بار ملحق شد
 و بعضی کار خاسحاتش نیز رسید لیکن بیشتر نوکرانش جدائی
 گزیدند و بدلات بخت و رهبری سعادت روی ارادت بتبعه اقبال
 آورده اختیار بندگی درگاه آسمان جاه سرمایه شرف و مباحثات
 ساختند و شه شاه فتوت کیش مروت پرور همه را در مهتاب امن و آمان
 و ظلال لطف و احسان حامی داده هر یک را بمنصبی شایسته تر
 و مواجبی امزون تر از آنچه پیش او داشت نواختند و همچنین اکثر

خزانه و جواهر و مرصع آلات و کارخانجات و فیلان و اسپان و سائر اسباب حشمت و تجملش در اکبر آباد مانده بار نرسید • بیت •

زرو سیم و مالش بناچار ماند • چمن بی خس و گنچ بی مار ماند
از دولت عاریت تافت رو • فلک دادۀ خویش بگرفت ازو

و پاره دیگر در جنگ گاه و برخی در شهر بتاراج حادثه رفت و بشامت نفاق و عناد و اصرار در خصومت و افساد و نشنیدن نصایح هوش افزا و مواعظ سعادت پیرای والد ماجد قدسی نژاد دولت و شوکت چندین ساله بباد فنا داد و بدست کردار نگوهیده برق امروز خرمن بخت و اقبال گشته رو بوادیی آوارگی وادبار نهاد و آنچه از شرانگیزی و بدخواهی برای این برگزیده الهی اندیشیده بود بر وفق مضمون کریمه [وَلَا يَحْتَقِ الْمَكْرَ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ] خود مورد آن گردیده هم درین مکۀ اتخانه اعمال بدسگالی و تباه اندیشی خویش را کیف و پاداش بسزا دید و مزرع کردار و کشته نیت پش از موسم جزاء اخرت در همین نشاء صورت درود چنانچه سرانجام حال آن بد فرجام بتفصیل رقمزدۀ کلک حقایق ارقام خواهد گردید • بیت •

ز اندیشه خام آن کج نهاد • سر و انسر و جاه برباد داد
تهی بود مغزش از آن چون سب • بدست خود انشرد خود را گلو

شرارت بود چون شرر خانه موز • شود تیره دل عاقبت تیره روز
چکار آید از دست بدکیش را • بجز آنکه آتش زند خویش را

القصة شهنشاه نصرت نصیب فیروزی لوا بعد از هزیمت یافتن اعدا و حصول این نتج مسرت پیرا که از مهین بخششهای ایند جهان آمرین و بهین مطایه دادر تفصل آئین بر هوا خواهان

این دولت ابد قرین بود سپاس الطاف و موابه و هاب حقیقی
 بجای آورده جبین عبودیت و نیازمندی را از سجود درگاه کبریا
 پیرایه سعادت و سربلدی بخشیدند و با انواع ظفر اعتصام
 بآرامیدگی و توزک تمام در عقب مخالفان برگشته بخت تیره
 سرانجام روان شدند و بمنزلگاه اعلای که اگرچه بجاروب غارت و تاراج
 حادثه رفت و روب یافته بود اما هنوز خیمه دارا بیشکوه بر پای
 بود شرف نزول ارزانی داشته تا رسیدن اردوی معلی و دولتخانه والا
 در خیمه او بسر بردند و امرای رفیع القدر اخلاص شعار و نوئیان
 سعادت منش ارادت دثار و سائر عمدها و ارکان دولت پایدار
 تسلیم مبارکباد نموده آداب تهنیت این فتح خداداد بققدیم
 رسانیدند و مورد انظار تحسین و آمرین شهنشاه زمان و زمین گشته
 زبان عبودیت بدعا و ثنا کشودند و مراحم بادشانه پرتو تفقد بحال
 مراد بخش که زخمی چند برداشته بود گسترده بچرب نرمی مرهم
 لطف و نوازش تدارک جراحتهای او فرمودند و جراحان مهارت
 پیشه و اطباء صائب تجربه و حدس بمعالجه و مداوا گماشتند و بعد از
 رحیدن اردوی نصرت قرین که برق لمعان فیه بارگاه اقبال بصیه خیمه
 افلاک رسید و سرادق عظمت و جلال و سایبان حمایت بر پیشگاه
 لیوان کیوان کشید دولتخانه همایون را بفر نزول اشرف مهبط انوار
 عز و شرف هاخته بمراسم مبخشی و عطا گستری پرداختند و نظر
 توجه و مرحمت باحوال امرا و بندها انگنده جمعی را که درین مرد
 آزمای نبرد خسروی و فیروزی مصاب ملطانی مصدر کوشش و
 جانفشانی گشته جوهر مردی و شجاعت و گوهر اخلاص و ارادت شان

بر پیشگاه ضمیر حق اساس جلوه ظهور نموده بود بشرائف عواطف
و جلالت الطاف بادشاهانه نواختند و هر کس را در خور رتبه و قدر و مواضع
پایه و حالت کامیاب مواهب و مکارم ساختند و زخمیان عساکر گردون
مائر را مرحمت خسروانه مرهم گستر آمد و شهدا و کشتگانرا نوازش
بادشانه از خاک برگرفت و روز دیگر با فریزدانی و تائید آسمانی
ازان سر منزل نصرت و کمرانی که بر اعداء دولت ابد مقرون بد
شگون و بر احباء سلطنت روز افزون فرخنده و همایون بود رایت
ظفر پیکر بشکارگاه سموکوارتفاع یافته عمارات فیض اثین آن سرزمین
دلنشین که بر کنار آب جون واقع است بپای قدم نصرت پیرا رونق
و صفا پذیرفت و درین روز خجسته معذرتنامه مشتمل بر صورت
حال و اعتذار وقوع صف اراشی و قتال که باعث و بادی آن دارا بی شکوه
بیخرد مغرور بود و جنود منصور بحکم شرع و فتوای عقل در اقدام
بران مغرور نگاشته کلک ادب دلی و طرز شناسی ساخته بخدمت
حضرت اعلیٰ فرستادند و درین تاریخ محمد امین خان خلف
معظمخان که بقدم عبودیت و اخلاص بر سائر بندهای عتبه خلعت
مبقت بسته بموکب جاه و جلال شتافته بود کامیاب دولت
آستانبوس گشته مورد انظار عنایت گردید و بمرحمت خلعت خاص
و باضائه هزاری هزار سوار بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار
سر بلندی یافت و روز دیگر که دران منزل نیض پیرا مقام بود اعتقاد
خان ولد یمین الدوله آغاخان مغفور و جعفر ولد اله ورد بخان و غضنفر
خان برادر او و فاخر خان نجم دانی و جمعی دیگر از بلندهای
جناب خلعت از شهر رسیده باستلام سده سنییه نامیه معادت بر

انروختند و بعزایت خلعت رتبه امتیاز اندوختند و دهم ماه مبارک
 مویکب ظفر اثر در ظل رایت خدیو موبد مظفر از مویکب باهتر از آمده
 صاحب باغ دلگشای نور منزل که در ظاهر مستقر الخلافت واقع
 است از نزول همایون فیض اندوز گشت و حضرت اعلی بعد از توقف
 این احوال برکیفیت بطلان و بیجا ملبی و حقیقت بیدولتی و ناقبلی
 دارا بشکوه نا خلف ادبار پزوه که بی بهره جوهر عقل و دانش و نخل
 بی ثمر گلشن آفرینش بود فی الجملة اگهی یافته مجدداً بذیروی
 بازوی بخت و اقبال این دست پرور تائید ایزد بیهمال تیقن
 و وثوق حاصل نمودند و قدسی صحیفه در جواب معذرتنامه خدیو
 جهان مرقوم کلاک گوهر افشان ساخته مصحوب فاضلخان میرحاجان
 فرستادند و مید هدایت الله صدر را نیز برفاقت خان مذکور
 دستوری دادند و بر موجب حکم اعلی آنها بیاغ نور منزل آمده
 دولت اندوز ملازمت اشرف گشتند و بعد از گذرانیدن آن صحیفه
 شرافت پیرا و گذارش مقدماتی که بابلاغ آن مامور بودند بعزایت
 خلعت کموت مباهات پوشیده رخصت معارفت بخدمت اعلی
 حضرت یافتند و فردای این فرخنده روز دگر باره فاضلخان و مید
 هدایت الله بامر حضرت اعلی بعینه والا رمیده پیام عاطفت
 رسانیدند و یکقبضه شمشیر موموم بعالمگیر که آنحضرت مصحوب
 آنها ارمال داشته بودند بخدمت همایون گذرانیدند همانا اینمعنی
 درینوقت بالهام ملهم غیبی از آنحضرت بوقوع آمد و بهروزی و
 خجسته نالی را آینه تازہ چهره ظهور بر امر و خست آگاه دلاں دیده در
 و دوربینان دانش پرور از دایره آن پلارک اقبال فردع عالمگیری

و جهان پیرای این جوهر تیغ جهان کشائی بچشم فطنت و بصیرت دیدند و اولیای دولت و هوا خواهان سلطنت از ظهور این لطیفه بشارت انزا نوید فتح های تازه و نصرت های بی اندازه بگوش فراست و هوشمندی شنیدند و بالجملة درین تاریخ طاهر خان و قباد خان و فیض الله خان و مر بلند خان و نوازش خان و جمعی دیگر از بندهای بارگاه خلافت برهنمونی طالع احراز دولت آستان بوس نموده بغایت خلعت مباهی گردیدند و چون درین وقت که عاگر گردون مآثر در ظاهر شهر نزول اجلال فرموده بودند اهل مستقر اخلافت را فی الجملة تذبذبی باحوال راه یافته جمیعت خاطر و اطمینان قلب حاصل نبود و نیز بمجامع اشرف رحید که نوکران مراد بخش که از عدم ضبط و نسق و کمال بی پروائی او خود سر بودند و هر جا میرمیدند دست تعدی و تطاول بعرض و ناموس مردم دراز مینمودند از جسارت پیشگی بعضی طریق خلاف حکم پیموده بشهر در آمدند و شیوه عذف و ستم و مردم آزاری آغاز نهاده شورش افزائی میکنند و ممکن بود که از بی اعتدالی آن گروه که اکثر اوپاش و ارزال بودند آشوبی در شهر بهم رسد و هنگامه فساد گرم شده در آسایش و آرامش خلائق فتوری روی نماید رای عالم آرای خدیو ظلم گاه عدل پیرا بحکم کمال نصفت و رعیت پروری و وفور رافت و معدلت گستری چنان انتضا نمود که رخشنده اختر برج سلطنت گرامی گوهر درج خلافت بادشاه زنده والا قدر محمد سلطان را بایکی از عمدهای بارگاه دولت و جمعی از موکب بهرام صولت بشهر فرستند تا بضبط و ربط آن

مرکز خلافت کما یزیدی قیام نموده نوید جمیعت و امانیت بکافه سپاه و رعیت رسانند و مردم را از بیم تعرض و تعدی مطمئن خاطر گردانند بنابراین بادشاه زاده والا تبار و خانخانان بهادر سپه سالار دوازدهم ماه مذکور بفرمان همایون با فوجی از جنود قاهره داخل شهر گشتند و مؤذنه امن و امان و نوید لطف و احسان شهشاه زمین و زمان باهل مستقر الخلافة رسانیده در صدد بند و بست شهر و ضبط و نسق احوال مردم شدند خلائق را از انتشار صیت معدلت و انضال خدیو جهان نوید بهجت و خوشدلی بگوش جان رسید و خاطر پریشان اهل شهر از دست انداز لشکر تفرقه و تشویش بر آسود و درین تاریخ خسرو و بهرام پهران نذر محمد خان و محمد بدیع پسر خسرو بن نذر محمد خان و تربیت خان و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و جمعی دیگر از بند های عتبه خلافت باسلام سده سپهر رتبه سر بلند گشته بعنایت خلائق ناخره قامت مباحثات افراختند چهاردهم عمده امرای بلند مکان خانجهان مهین خلف یمین الدواع آصفخان معفور که حضرت اعلی بعد از استماع خبر هزیمت یافتن اوزا بی شکوه باغواهی آن فتنه پژوه و انصاف جمعی از ارباب غرض اوزا دستگیر کرده مقید ساخته بودند و پس از دو روز که صورت بیگناهی آن خان والا مکان بر خاطر انور پرتو امکن گشته بود اوزا از قید رهانیده بتلاذیم عتبه جلال ظلمت زدای اختر بخت گشته مشمول عواطف بیکران شهشاه جهان گردید و عمده الملک خلیل الله خان که حضرت اعلی اوزا با فاضلخان برای مطلبی و گذارش پیدامی فرستاده بودند ناصیه های آهنگان سپهر

نهان شد و خدیو زمان جواب مطالب بوماطت فاضلخان بخندمت
اعلیٰ حضرت پیغام نموده خلیل الله خان را بنابر بعض مقتضیات
مصالح سلطنت و جهان بانی در ملازمت اشرف نگاهداشتند و
میرمیران خلف خان مذکور و مالوجی دکنی و جمعی دیگر از
ملازمان سده خلعت دولت ملازمت یافته خلعت سرفرازی پوشیدند
پانزدهم قاسم خان و اسد خان بخشی دوم و نامدار خان و ظفر خان
و سید شیر خان باره و حسین بیگخان و عبد النبي خان و جمعی
دیگر از بندهای آستان خلعت به تقبیل عتبه اقبال سربلند گشته
بمرحمت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و چون مهمات چکله
متبر که قبل ازین باقطاع دارا بی شکوه تعلق داشت درین وقت
از تفرق سپاه و مردم او که بنظم و نسق آن قیام مینمودند مختل
و نامنظم شده بود و مفسدان واقعه طلب آنجا سر بفساد برداشته
طریق یغی و عصیان پیموده بودند رای ملک آرای خدیو جهان
پرتو التفات به پرداخت آن انگنده جعفر ولد اله وردی خان را
بفوجداری و نظم مهمات آن چکله و تادیب مفسدان آن هرزمین
تعیین فرمودند و بعنایت خلعت و فیل باساده فیل و از اصل و
اضافه بمنصب سه هزاری سه هزار سوار از آن جمله هزار سوار دو
اسپه و سه اسپه نواخته از پیشگاه سلطنت رخصت نمودند هفدهم
بادشاهزاده عالیقدر والا تبار محمد سلطان را فرمان شد که بشرف
ملازمت اکسیر خاصیت جد بزرگوار استعداد یابند بادشاه زاده والا
نزد بموجب حکم لازم الانقیاد داخل قلعه مبارک شده از روی توره
و آداب چنانچه از شهنشاہ فلک قدر مالک وقاب مسترشد گشته بودند

کمشیاب ملازمت جد امجد والا جناب گردیدند و درین تاریخ شیخ
 میرک و جمعی دیگر از بندهای سده خلافت شرف زمین بوس
 بارگاه جلال یافته بغایت خلعت سروراز شدند و نوزدهم پرده آزادی
 و دج عزت زینت افزای مشکوی ابهت ملکه خورشید احتجاب
 تقدس نقاب بیگم صاحب بموجب امر اعلیٰ حضرت بداع نور منزل
 آمده ادراک ملاقات همایون نمودند و زید امرای منیع الشان
 جعفرخان که منصب جلیل القدر وزارت کل بار مغوض بود و
 تقریرخان که در پیشگاه سلطنت نهایت قرب و منزلت داشت
 سعادت اندرز ملازمت اشرف گشته بعطای خلعت خاص اختصاص
 یافتند و همچنین دیگر امرای عالیقدر و ارکان دولت پایدار و
 سایر ملازمان عتبه خلافت بجناب والا و آستان معلی شادانه فوج
 فوج روی امید بدرگاه عالم پناه آوردند و در کرباس گردون احساس
 جهانی از اصناف خلق و عالمی از فرق فاس فراهم آمد و گیتی
 خدیو ملک سریر عالمگیر بر مسند عظمت و اقبال جلوس اقبال
 فرمودند خلائق را که امیدوار دولت ملازمت نایز الانوار بودند بارعام
 دادند و طوایف انام بوسیده بخشیان عظام و ایستادگان بساط ذلک
 احترام آداب ملازمت و قواعد تهذیب بجا آورده باشا والا میر
 توزکان مرتبه دان و یساولان پایه شناس برونق درجات و مراتب
 و بر حسب تفاوت مذاصب هر کدام را در جا و مقام مناصب
 بازداشتند و همگی در خور رتبه و حالت خویش مورد الطاف گشته
 رایت عزت بار چ کامرانی بر داشتند و رای رایان که بحسن کفایت
 و کردانی سر دفتر اهل دیوان بود با جمیع متصدیان دیوانی و

زمره اهل قلم و ارباب محاسبات جبهه سالی عتبه علیه گشت و
 برخی از مراتب ملک و مال که درین مدت انواع فتور و اختلال
 بقواعد آن راه یافته بود بعرض اشرف این واقع رسوم سلطنت و
 فرمان روائی و دانای اسرار خلافت و جهان پیرائی رسانیده دران
 ابواب باحکام کرامت نظام که امور دین و دولت و مهام ملک و
 ملت را سرمایه رونق و انتظام بود مامور و مسترشد گردید و از
 غره این ماه مبارک اثر که در معنی غره شهر نصرت و ظفر بود
 تا این تاریخ میمنت گستری جمعی کثیر بمراحم و غذایات شهشاه
 عدو موز دوست پرور کامیاب و بهره ور شدند از انجمله تابنده گوهر
 محیط حشمت گرامی ثمر فہال خلافت بادشاه زاده والا قدر محمد
 سلطان بمرحمت جیفه و خنجر مرصع با علاقه مروارید و در زنجیر
 فیل فوازش یافتند و از خزانه مکرمت و احسان شهشاهانه بیست
 و شش لک روپیه بمراحم بخش عطا شد و خانخانان بہادر سپہ سالار
 کہ بمنصب هفت ہزاری ہفت ہزار سوار سرفراز بود مجموع
 تابینان او دو اسب و ہ ہ اسب مقرر گشت و زبدہ نوینان درست
 اخلاص شینخ مدیر بمعنایت خلعت خاص اختصاص یافت و شجاعت
 خان خلف خانخانان کہ منصب سہ ہزاری دو ہزار سوار مرلندی
 داشت بمنصب پنج ہزاری پنج ہزار سوار کامیاب عنایت و رعایت
 بادشاهانہ گشته مخاطب بخان عالم گردید و نتیجہ جنگخان باضافہ
 پانصدی پانصد سوار بہ منصب سہ ہزاری سہ ہزار سوار و یکہ
 تاز خان باضافہ پانصدی پانصد سوار بمنصب سہ ہزاری دو ہزار
 سوار مجاہدی گشتند و علی هذا القیاس جمیع بندہ بمعنایت خلعت

و ایمان و نقود و غیرها مورد نوازش گشتند بیستَم که عزم دخول بمستقر اوزنگ حشمت پدش نهاد خاطر ملکوت ناظر گشته بود رایات نصرت طراز از باغ نور منزل باعتراف آمده مراد بخش را چون هنوز اثری از زخم و آزارش باقی بود حکم شد که در همانجا که بود اقامت داشته باشد و خدیو جهان دار جهان حثان قرین تائید ربانی و مرآسمانی از آن بستان سرای دولت و کام رانی که مدت نه روز از فیض نزول اشرف کامیاب حضرت و نصارت بود با بخت بلند و اقبال آسمان پیوند بر نیلی ابر خرام سپهر مانند سوار گشته لوی توجه بشهر افراختند •

• نظم •

ظفر از یمین نصرتش از یسار • نلک یاور و اختر و بخت یار
 زمین تابع و آسمان پیروش • نشان جم و شان بکبش و سرور
 خلائق را از مشاهده خورشید جمال عالم آرای شهشاه جهان و
 بادشاه نوجوان دید؛ امید تازگی و روشنائی پذیرفت و جمعیت
 و آلودگی که بیگانه و وحشت سرای دلبا شده بود دگر باره با خواطر
 پریشان طرح الفت و آشنائی افکند ساکنان مستقر الخلافت چون
 از میامین الطاف بیکران و متأثر عدل و رامت بی انداز؛ خدیو
 زمان جان نو و حیات تازه یافته بودند و از خورد و بزرگ بشکر آن
 نعمت سترگ از هر گوشه زبان بدعا و ثنا کشودند و بلسان حال
 مضمون این مقال ادا نمودند •

• نظم •

خدا یاورا مملکت پرور • سکندر سریرا جهان داور
 ز آدم بمیراث عالم ترامت • جهان بادشاهی مسلم تراست
 مهین گوهر سلک آدم نوی • بهین میوه باغ عالم نوی

جهان سربصردر پناه تو باد • سردشمنان خاک راه تو باد
 و منزل دارا بی شکوه که باشاره والا پیشکاران پیشگاه سلطنت آنرا
 از گود بیرونقی رفته به بسط بساط دولت و معادت آراخته بودند
 فیض اندوز نزول همایون گردید و درین روز عالم امروز آفتاب
 مرحمت سایه در الجلال از اوچ مگرموت و انضال پرتو تربیت و توجه
 بر احوال امرا و بندهای آستان خلافت انگنده جمعی کثیر بمواهب
 عالیه و مراتب ارجمند کامیاب و سربلند گشتند از آنجمله عمده الملک
 خلیل الله خان که سابق پنج هزار و پنج هزار سوار از آنجمله دو
 هزار سوار دو اسبه و سه اسبه منصب داشت بمنصب والی شش
 هزار شش هزار سوار دو اسبه و سه اسبه بلند رتبه گردید و
 محمد امین خان بخدست جلیل القدر میر بخشگیری والا پایگی
 اندوخته بمرحمت خلعت خاص اختصاص یافت و تربیت خان
 باضانه هزار و پانصدی دو هزار سوار بمنصب چهار هزار و چهار
 هزار سوار سرفراز گشته بنظم مهام بلند طیبه اجمیر معین شد و
 خان زمان باضانه دو هزار و بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار
 و عطای نقاره مورد نوازش شده بقلعه داری ظفر آباد سربلند
 گشت و اسد خان بخشع دوم باضانه پانصدی بمنصب سه هزار و
 هزار و پانصد سوار و فیض الله خان باضانه هزار و بمنصب سه
 هزار و هزار و پانصد سوار پایگی عزت برافراخت و ارادتخان ولد
 اعظم خان کلان که چندی پیش ازین در زمان اعلیٰ حضرت از
 منصب معزول شده بود درین هنگام عنایت بادشاهانه شامل
 حالش گشته بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مورد

مرحمت گردید بیست و یکم که همان منزل دل نشین از فر نزول
برازند؛ اورنگ دولت و دین فیض آگین بود تجدید مراسم کام
بخشی و عطا گستری نموده بسیاری از پندهای عتبه خلافت را
بمراحم خسروانه نواختند از انجمله طاهرخان باضافه هزارى دو هزار
و پانصد سوار بمنصب چهار هزارى دو هزارى و پانصد سوار
و توبه خان باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب دو هزارى دو
هزار و پانصد سوار مر بلند گردیدند *

اکنون کلک حقایق ارقام بذکر شمه از حال دارا

بى شکوه نگهیده فرجام تمهید کلام نموده بنگارش

مآثر اقبال دشمن مال خدیو جهان مى پردازد

آن رانده کشور دولت و عافیت بعد فرار مستقر الخلافت اکبر (داد
با قریب پنج هزار سوار چهار دهم ماه رمضان خود را بدلهی رسانیده
در قلعه بابر شهر کهنه که بمذاهبت خرابی و بی رونقی شایان نزول
او بود مانند چند بویرانه فرود آمد و چون شهنشاه تونیق سپاه بعد
از وقوع فتح و فیروزی از کمال مرورت ذاتی و نکتوت جبلی که شیمه
قدسیه آن حضرت است تعاتب آن بد عاقبت روا نداشته انواع نصرت
قرین بتکاشی او تعین نفرمودند و یکچند رایات ظفر پیوند در مستقر
خلافت تونف نمود آن کوتاه اندیش باطل پژوه را بتازگی وسوسه
دیو پندار رهنمون وادی ادبار گشته خیال محال تدارک و اندیشه
خام انتظام در سر امتداد و بقصد سامان ننگه و جنگ در دهلی
بساط تونف و درنگ گسترده بسر انجام سپاه و لشکر پرداخت و
دست تعرض باشیا و اموال و اسبان و امیال سرکر خاصه پادشاهی

و نقود و اجناس و امتعه و ذخائر امرا دراز نموده در هر جا هر چه
می یافت تصرف مینمود و چون بسلیمان بی شکوه پسر بزرگ خود
که بموجب طلب او با لشکرها از پتنه می آمد و بامرای عتبه
خلانت که همراه او بودند نوشته بود که ازان طرف آب جون رو
بسمت دهلی آورده بر جناح سرعت و استعجال باو ملحق شوند
انتظار رسیدن پسر با آن لشکر میکشید و این هوس فاسد نا تمام در
دیگ سودای خام می بخت که بعد از رسیدن آن گروه که هر دو
لشکر یکجا شود و مواد شوکت و قدرتش تزیید پذیرد دیگر باره لوی
فساد امراشته صف آرای کین و عناد گردد و اگر چه میل خاطر
امرای خیر اندیش دولتخواه و انجذاب قلوب کافه لشکر و سپاه
باین پایه افزای اوزنگ عظمت و جاه از دیرگاه میدانست لیکن
از روی مکیدت و شرانگیزی که پیوسته بنای معامله او بران
بود خفیه بخطوط و استمالت نامهای فریب آمیز عمدها و ارکان
دولت حضور و امرای صوبه جات ز حکام ولایات را از نزدیک و
دور به نافرمانی و مخالفت و عدم انقیاد و اطاعت خدیو جهان
اغوا نموده بجانب خود دعوت مینمود چنانچه آثار شرارت و افساد
او از اوضاع گروهی که نقد عبودیت شان ناقص عیار اخلاص بود و
بر کسوت عقیدت طراز خلوص و یکرنگی نداشتند لایح می شد
و همچنین بنوشتهای فساد انگیز پنهانی در وسوسه و اغرای اطمینان
حضرت میکشید و از آنجا که نهاد آدمی بر پذیرفتن نقوش
و سارس و قبول آثار تخیلات خاصه آنچه در لباس نیک خواهی و
خیر اندیشی جلوه غلط نما کرده خرد آشوب و دانش فریب گردد

محبوب و مפורرحت تسویل و اغوای اورا فی الجمله تأثیری از بعض اطوار آن حضرت نیز مستنبط میگشت مجعلا بعد از دفع فتنه آن باطل ستیز شورش انگیز که ساحت مرايحيان سلطنت و اقبال از خار وجود شرآمودش پدرايش يانت و حریم کعبه جاه و جلال از پرتو ماهچه رایت منصور نروغ سعادت پذیرفت خدیو بیدار بخت سعادت نصیب را از کمال خلوص نیت و صفای طوبیت مکنون خاطر نبض پیرا و پیش نهاد اراده والا این بود که در ساعتی مسعود احراز ملازمت حضرت اعلی نمایند و بتقدیم مراسم اخلاص و عقیدت در استرضای خاطر اشرف کوشیده اگر بمقتضای بشریت از رهگذر وقوع حوادث و حدوث وقائعی که بحکم ضرورت رویداد غدار بر آئینه ضمیر مهر انور باشد آنرا مشافهه بی توسط اغیار بسر آستین اعذار بزدایند تا بالکلیه غایله حجاب مرتفع شده مصادات تام حاصل آید لیکن چون آن حضرت را کمال توجه و التفات بحال خسران مثال دارا بی شکوه بود و بتسویلات و تزویراتش فریفته شده سر رشته صواب اندیشی از کف گذاشته بودند و بجهت رعایت جانب او چشم از صلاح دولت و اقبال پوشیده همگی در اصلاح حال آن فساد اندیش متنه گر و تربیت آن نهال بی بر و نخل بی ثمر میکوشیدند چنانچه باوجود ظهور آثار بیجوهری ازان ناخلف دردمان سلطنت و سروری که صورت بیدولتی و حقیقت بیحاصلی او مشهور عالمیان گردید هنوز آن حضرت را اثر توجه باطن نسبت بآن ظاهر البطلان معلوم می شد و سئوچ امروری که بانضای تقدیر روانی و مشیت یزدانی

و بیداد خلاف مرغوب و منافی مطلوب آن حضرت بود و معینا از آن جانب امری که محرک و سلسله جنبان ملاقات باشد بظهور نپدوست لا جرم خدیو دقایق شناس دانش آئین باوجود این مراتب و مقدمات بادی ملازمت شدن را بی لطف دانسته بحکم تقاضای حال ترک آن عزیمت که قبل ازین مرکوز خاطر قدسی شیم بود نمودند و چون در خلال این احوال خبر توقف دارا بی شکوه در دهلی و مراتب فتنه سگالی او چنانچه سمت گذارش یافت بمصامع جاه و جلال رسید و دفع ماده شورش و فساد و قطع ریشه خصومت و عداوتش بر ذمه همت علیا لازم بود و تهران و تاخیر در آن خلاف آئین رای و تدبیر مینمود کفایت شر آن بد اندیش وجه عزیمت جهان کشا ساختند •

نهیضت موکب مسعود از مستقر سلطنت خدا داد

بصوب دار الخلافه شاه جهان آباد و شرح سوانح دیگر

چون رای عالم آرای و همت مملکت پیرای حضرت شاهنشاهی بافتضای مصلحت دوات و اقبال عازم این نهضت همایون فال گشت بر خاطر ملکوت ناظر چنین پرتوانگند که مهین شعبه دوحه جاه و جلال گزین باره نهال هشمت و کمال بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطان را با جمعی از جنود قاهره در مستقر الخلافه اکبر آباد گذاشته خود با بقیه موکب گردون شکوه متوجه مقصد کردند لاجرم آن و الا نژاد را بنظم امور آن مقرر و رنگ خلافت معین ساخته بمرحمت خنجر مومع با علاقه مروارید و در زنجیر

فیل و دو اسب عربی و شصت اسب ترکی و انعام دولک ردیه
 نواختند و اسلام خانرا بخدمت اتالیقی آن نهال گلشن دولت
 و فاضلخان را بجهت خدمت اعلیٰ حضرت و پرداخت مهمات
 بیوتات و رتق و فتق امور کارخانجات سرکار خاصه شریفه که اکثر
 در آن مرکز حشمت بود و ذو الفقار خان را بحراست قلعه مبارک
 مقرر نمودند و تقریخان را که در معالجه حضرت اعلیٰ مساعی
 جمیل و تدابیر لایقه بظهور رسانیده بمزاج اشرف افاضه شده بود حکم
 فرمودند که در خدمت آن حضرت بوده بعلاج بقیه کوفت و تدبیر
 صحت مزاج مقدس قیام نماید و او را بعنايت خلعت خاص و
 جمدهر مرصع باعلاقه مروارید و انعام سه هزار اشرفی کامیاب مراحم
 بادشانه گردانیدند و بیست و دوم ماه مبارک رمضان فتح و ظفر
 همکاب و نصرت و اقبال هم عنان بعزم دارالخلافة شاه جهان آباد
 از مستقر مریر ماطفت ابدی بنیاد نهضت نموده موضع بهادر پور
 را از انوار فیض نزل فروغ میمنت بخشیدند و درین روز نوگل
 حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن عظمت بادشاه زاد ارجمند عالی
 تبار ستوده شیم محمد اعظم بر موجب فرمان خدیو جهان بخدمت
 جد امجد والا مکان شتافته باهرازشرف ملازمت آن حضرت سرمایه
 دولت و معادت بر گرفتند و پانصد مهر و چهار هزار روپیه بطریق
 نذر گذرانیدند حضرت اعلیٰ بدیدار قره باغ دولت و کامرانی مسرت
 و شادمانی اندوخته آن ثمره الفواد سلطنت و جهانبانی را در آغوش
 عاطفت و مهربانی کشیدند و باقواع عنایات و مراحم نوازش نموده
 رخصت معارفت بخشیدند و دو روز دیگر آنجا مقام شده بیست

و چهارم عمارات دولت خانه گهاٹ سامی از فرقدوم اقدس گرامی گشت و موکب مسعود در آن فرخنده منزل نیز دو روز اقامت نمود درین خجسته هنگام از تقریر منہیان فرخنده پی خبر نزار دارا بی شکوہ از دہلی معروض حجاب بارگاہ خلافت شد چون توقف او در انجا چنانچہ گزارش یافت بامید رسیدن سلیمان بی شکوہ و مہارہ همراه او بود و آنہادران نزدیکی نرمیدند و بہ یقین میدانست کہ خدیو دوربین دانش آئین از استماع خبر توقف و فتنہ مگالی او در دہلی بقصد دفع آن خمیر مایہ فساد راییت عزیمت بصوب دارالخلافت شاہ جهان آباد خواهند افراشت اورا در آنجا مطلق العنان و خلیع العذار نخواهند گذاشت و اگر بیش ازین اقامت و درنگ گزیند شاید پسر او باو ملحق نشود و جنود اقبال متوجہ استیصال او گردد و از انجا کہ موسم برشکال در رسیدہ بود این اندیشہ ہم داشت کہ مبدا از کثرت بارش و وفور گل و لای راہ مفر مسدود گشتہ رسیدن بلاہور کہ آنرا گوشہ عافیت و محل امنست خویش می اندیشید صورت بہ بندد و مقارن اینحال آوازہ توجہ رایات جاہ و جلال از مسقر اورنگ سلطنت بصوب دارالخلافت شنید لہذا دگر بارہ مغلوب رعب و ہراس گشتہ دل از بودن دہلی برگرفت و بیست و یکم ماہ رمضان از آنجا رخت ادبار برہتہ روانہ لاہور شد و کیفیت حال کثیر الاختلال خود بسلیمان بی شکوہ و باقی بیگ مخاطب بہ بہادر خان نوکر خود کہ اورا اتالیق آن باطل بیجوہر و صاحب اختیار لشکر ساخته ہمراہش کردہ بود اعلام نمودہ بآنها نوشت کہ اگر توانید از اندوی

آب چون براه بوریه و مہارن پور برجناح تعجیل خود را در مہرند یا لہور بار برسانند و سرانجام احوالش بعد ازین گذارش خواهد یافت *

از سوانح این ایام تعیین یافتن خاندورانست با برخی از عساکر گدیان سنان بہ تسخیر قلعہ الہ آباد - چون بمسامع علیہ رسید کہ سید قاسم بارہ کہ از جانب دارا بی شکوہ بحکومت آن صوبہ قیام داشت باوجود اطلاع بر کیفیت حال آن خسران مآل و حقیقت اقتدار و استقلال این برگزیدہ ذوالجلال توفیق سلوک طریق عبودیت و دولخواہی نیافتہ سر بر خط انقیاد نمی گذارد و بوسعہ خیالات فاسد و اندیشہای خام قلعہ الہ آباد را کہ در متانت و حصانت شہرہ ایام امت استحکام تام بخشیدہ باستظهار رصانت و محکمی آن حصار استوار راہ کجروی و خلاف می سپارد لاجرم عزم تسخیر آن پیش نہاد خاطر انور گیتی خدیو ممالک سنان گشتہ درین هنگام خان مذکور را بانوجی از جنود منصور بدانصوب معین فرمودند کہ اگر سید قاسم از خواب غفلت بیدار شدہ بصلاح کار و حسن مآل راہ برد و بی تعلل و درنگ و ارتکاب جدال و جنگ قلعہ را تسلیم کند آن را بتصرف در آورده سید قاسم را بجناب والی خلافت فرستد و خود بحکومت و نظم مہام آن صوبہ قیام نماید و اگر از کوتاہ بینی و محال اندیشی در مقام حرکتی و نگاهداشت قلعہ باشد بمحاصرہ آن پرداختہ بقہر و استیلا مفتوح سازد و خان مذکور را هنگام رخصت بعفایت خلعت خاص و امپ و فیل نواختند و از منصبش کہ پنج ہزاری پنجہزار سوار بود دو ہزار سوار دراپدہ و سہ اسبہ مقرر ساختند و ہم درین ایام مراد آباد را کہ از محال

مفسد خیز است و قبل ازین باقطاع رستم خان تعلق داشت بجاگیر
 قاسم خان عطا فرمودند و اررا یعنایت خلعت و اسب و فیل امتیاز
 بخشیده رخصت آن صوب نمودند و ذوالفقادر خان که بحراست قلعه
 مسقر الخلافت تعیین یافته بود بعطای خلعت و امپ و فیل و
 نقاره و انعام شصت هزار روپیه و اسلام خان که بخدمت بادشاهزاده
 محمد سلطان مقرر شده بود بمرحمت خلعت و انعام می هزار
 روپیه و هریک باضافه منصب مورد انظار عاطفت گردیده مرخص
 شدند و ارادت خان بصوبه داری اوده معین گشته باضافه هزار و
 پانصدی هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار
 از آنجمله هزار سوار دو اسبه و سه اسبه والا رتبه گردید و بمرحمت
 نقاره نوازش یافت و مختار خان بفوجداری سرکر ناندیر تعیین
 یافته باضافه پانصدی بانصد سوار بمنصب سه هزاری هزار و
 پانصد سوار تارک افتخار برانراخت و عبد الذبی خان بفوجداری
 اقاوه تعیین یافته مشمول مراحم خسروانه گردید و هوشدار خان
 بخدمت داروغگی غسل خانه از تغییر خانه زاد خان خلعت
 سرسرازی پوشید و قلندر بیگ بقلعه داری کلیان منصوب گشته
 بخطاب قلندر خانی و داراب برادر مختار خان از کومکیان دکن
 بخطاب خانی و میر بها دردل برادر دیگرش بخطاب جان سپار
 خانی نامور شدند و شفقت الله ولد سزادار خان مشهدی که پدرش
 چندی قبل ازین در صوبه بهار و دیعت حیات مستعار سپرده بود
 خطاب پدر خویش مخاطب و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 دو صد و پنجاه سوار کلمیاب نوازش گردید و هم درین اوقات عاطفت

بادشاهانه مراد بخش را به بخشش دو صد و سی و سه مرصع نواخت و ^(۵) یعنی جنگ خان و کار طلب خان و رشید خان هر کدام بیست هزار روپیه و سید مظفر خان پانزده هزار روپیه و برنردوله خان و تاجری هر کدام ده هزار روپیه و باخلاص خان و مقیم خان و سید نصیرالدین خان دکنی و زبردست خان و اسماعیل خان نیاززی و سکندر روپیه و ^(۶) و تر کچی و ناناجی بهونسله و رستم را و اود احترام هر کدام پنج هزار روپیه و علی هذا القیاس به بسیار ندوها عطا شد بیست و هفتم موکب جهان نورد از گهاٹ سامی باحتراز آمده نواحی جلال آباد مضرب سادات جلال گشت و روز دیگر دران سرمنزل همایون اتفاق اقامت افتاده فردای آن نزدیک باغ سلیم پور منزل گاه دولت شد و سلخ ماه مبارک که موکب ظفر اعظم در آن فرخنده منزل مقام داشت رای عالم آرای شهنشاه عذر بند کشور کشا چنان اقتضای نمود که فوجی از عساکر اقبال به تعافب دارا بی شکوه خمیران مآل که هنوز هوای فساد اندیشی و کینه جوئی در سر داشت و بقصد سرانجام احباب تدارک متوجه پنجاب گشته بود تعیین فرموده آن تیره بخت تباہ روزگار را در هیچ جا فرصت ثبات و قرار و مجال اعداد مواد فتنه و پیکار ندهند بنابراین بهادر خان را با گروهی از مبارزان جنود نصرت به تعاقب آن بدعائبت معین ساختند و منصبش را باضافه

(۵ ن) و چندین از امرای عتبه سلطنت و بندهای مستحق

خدمت بانعام دواک روپیه کام یاب ساخت .

(۶ ن) ترنگچی و با یاجی بهونسله و رستم را و ادراجیرام الخ .

هزاری پانصد سوار چهار هزاری دوهزار سوار معزز نموده هنگام
 رخصت او را بعنایت خلعت و اسب و انعام سی هزار روپیه
 نواختند و درین هنگام تابنده گوهردرچ دولت درخشدند اختر
 برج سلطنت بادشاه زاده والا گهر محمد معظم را که در دکن بودند
 بارسال خلعت خاص شرف اختصاص بخشیدند و مهابت خان
 صوبه دار کابل وزیر خان صوبه دار خاندیس و سیدات خان ناظم
 امور دار الخلافت شاه جهان آباد و سعادت خان قلعه دار کابل
 را بعنایت ارسال خلعت هرفراز گردانیدند و کنور لال سنگه
 پسر را نا راج سنگه که از وطن رسیده باستیلام سده سیده ناصیه
 افروز طالع گردید و بمرحمت خلعت فاخره و یک عقد مروارید
 و سرپیچ و طره مرصع کام یاب عزت شد و عاطفت بادشاهانه
 از هر نوازش رانا را بارسال سرپیچ مرصع گران بها سرفراز ساخت
 و فیض الله خان از تغیر نوازش خان تور بنگی شده مطرح انوار
 التفات گردید و سید مظفر باره ولد شجاعخان مرحوم بخطاب
 پدر خویش بلند نامی یانت و خواجه نور که از بندهای درگاه
 آسمان جابه بود بخدمت گذاری اعلی حضرت تعیین یافته مخاطب
 به معتمد خان گشت و خلعت و اسب و مدیل بار عطا شد و چون
 ماه مبارک رمضان بهزاران نرختگی و نیروزی منقضی گشت
 شب چهارشنبه یازدهم تیر هلال خجسته فال عید الفطر از انق
 سعادت طلوع نموده عرصه جهان را بانوار بهجت و شادمانی و لوامع
 عشرت و کامرانی چون مشرق خورشید نورانی ساخت کوس طرب
 و شادمانه نشاط بنوازش درآمد و رسم عیش و آئین طرب تازه گردید

و روز عید که از منزل حلیم پور کوچ میشد نوئیضان نامدار و امرای عالی مقدار و سائر بندهای اخلاص منش عقیدت شعار بجناب والای سلطنت و سده آسمان سالی خلافت حاضر گشته به تسلیمات تهنیت تارک آرای سعادت گردیدند و بتقدیم آداب مبارکباد این روز سعید که مقدمه هزار عید امید بود رسم بندگی بجای آوردند و آن روز سه کروه طی گشته نزول اجلال شد و دران فرخنده روز جهان امروز عاظمیت بادشاهانه عمده السلطنة القاهرة خان جهان را که حضرت اعلی بعد از هزیمت یافتن دارا بی شکوه چنانچه گذارش یافت باغواوی و افساد آن فتنه پزوه مورد بی عنایتی ساخته از منصب و جاگیر عزل فرموده بودند منصب جلیل هفت هزاره هفت هزار سوار دو اسبه و سه اسبه و عطای خلعت خاص و جمدهر مرصع و شمشیر خاصه نوازش نموده بخطاب والای امیرالامرائی بلند نامی بخشیدند و صحابی که دو کرور دام جمع آن بود برسم انعام مکرمت فرمودند و خاندانان بهادر سده حاکم بعطای خلعت خاص و انعام دولک روپیه و صحابی که دو کرور دام جمع آن بود کامیاب مواهب بادشاهانه گردید و خلیل الله خان بمرحمت خلعت و اسب با حاز طلا و اعتماد خان بعدایت اسب و فیل مرمرازی اندوختند و دلیر خان که بیابوری بخت از تبعیت و همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده بود شرف اندوز تقبیل سده انبال گشته بعطای خلعت فاخره و اسب باساز طلا و شمشیر

و جمدهر مرصع و باضافه هزاری هزار سوار به منصب پنج هزاری
 پنج هزار سوار مطرح انظار مکرمت شد و عبد الله خان ولد سعید خان
 بهادر مرحوم که او نیز از سلیمان بی شکوه جدا شده بود احرار
 سعادت ملازمت اشرف نموده بعنایت خلعت و خطاب سعید خانی
 و دیگر عنایات خسروانی مباحی گردید و سید عبد النبي ولد خاندوران
 بهادر مرحوم خلعت یافته به اله آباد مرخص شد که در ملک
 کومکدان مهین برادر خود باشد وصف شکن خان بمرحمت امپ
 و انعام بیست هزار روپده سرفرازی یافت و بیست هزار روپده
 بچندی دیگر از ملازمان رکب دولت انعام شد دوم ماه فرخنده
 فال شوال آن روی قصبه متبرا از سایه سنجق جهانگشا فروغ
 آگین شد و چون این روز عشرت افروز موافق سیزدهم تیر
 بود که روز عید کلانی است در منزل مذکور دگر باره جشن طرب
 و نشاط ترتیب یافته آئین کامرانی و کام بخشی تازه شد و چنانچه
 درین دولت ابد طراز معهود است امرای نامدار و عمدهای
 آستان شهر مدار صراحیهای مرصع و میلاکار پراز گلاب و عرق
 فتنه و بهار گذرانیدند و از زبان حال بآهنگ این دعا ترانه
 سرا گشتند •

فرخنده بود چو عید هر روز و شبت • بی ذیل اصل مباد دست طلبت
 تا هر عرق فتنه بود شیشه چرخ • هر باد صراحی ز گلاب طربت
 و درین روز خجسته بهیاری از بندهای آستان جلال ملتزمان رکب
 اقبال باضافه منصب و دیگر عطایا و مواهب فیض اندوز عاطفت
 بادشاهانه گردیدند از آن جمله سعید خان باضافه پانصدی پانصد

هوار بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد هوار و خواصخان باضافه
پانصدی پانصد هوار بمنصب سه هزاری دو هزار هوار مباحی
گردیدند و مید شیرخان باره بغوجدارای سرکار ترهت منصوب
گشته باضافه پانصدی سه صد هوار بمنصب سه هزاری هزار و
پانصد هوار سرفرازی اندوخت و بعنایت علم لوائی امتیاز برانراحت
و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان مغفور و اعتماد خان که در سلک
همراهان سلیمان بی شکوه بودند عز بساط بوس دریافته مشمول
مراحم خسروانه گشتند •

ذکر مراتب زیاده سری و محال جوئی .

مراد بخش جاهل نادان و دستگیر شدن او

به یمن تدبیر و اقبال والای خدیو جهان

از آنجا که امر جلیل سلطنت و شهنشاهی و شغل نبیل خلافت
و گیتی پذاهی که ظل خورشید عظامت و جلال الهی است مانند
شان الوهیت و مرتبه ربوبیت مستدعی عدم سهم و انباز است
و صدق کریمه [لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ] بمشرب و افغان اسرار نظام کل
شامل نشانین حقیقت و مجاز حکمت و مصلحت پیرای ایزد
جهان آرا در نظم سلطنت وجود و کارخانه تکوین چنین تقاضا نمود
که والا قدر سعادت مندی که بغور این رتبه بلند و منزلت آسمان
پیوند مستعد گشته از پیشگاه کبریا فامت سعادت به تشریف این
موهبت علیا بیاراید ساخت حریم دولتش از غبار مساهمت و
مشارکت اغیار متدرده آید و گلشن جاه و حشمتش از خار نزاع

مفسدان دعوی کار پیرایش پذیرد مدعیان باطل گرایش را فلک
 پیوسته زهر حرمان مدعا جشانند و همچو شمان باد پیمایش را گردون
 مقام غبار ناکامی در چشم امید افشانند بلخورد نژده پروزی که از
 سلسله انقیادش برآمده راه خود سری پیماید سلسله تنبیه
 روزگارش پای فرماید و کوته اندیش سبکسری که سر از ربنقه
 اطاعتش کشیده آهنگ بالا دوی نماید پپای خود گرفتار بند
 تقدیر آنگ بدمستان انجمن غرور را ساتی اقبالش هم در اول بزم
 از پا در اندازد و بی ادبان بساط نخوت را ناصح تدبیرش پند از
 حبس و بند سازد متانت قوت رایش خام طمعان دعوی پیشه را
 به بختگی برزمین ادبار زند و درست نقشی بخت والايش کچ
 باز ان نفاق اندیشه را در ششدر مکافات انگند * نظم *

چو بخشد حق یکی را سربلندی * دهد ز اوصاف خویشش بهره مند می
 ز لطف خود توانائیش بخشد * بملک و جاه یکنائیش بخشد
 بلی آنکس که ظل ذوالجلال است * شریکش چون شریکحق محال است
 شهنشه فرد می باید در اقلیم * در یگنا برد در خورد دیهیم
 شاهد صدق این تقریر صورت حال خجسته مآل گیتی خدبو عالمگیر
 است که چون انبریدگار جهان بمقتضای حکمت بالغه منهور
 ریاست کبری و خلافت عظمی را بزام نامی او رقم سعادت کشیده
 و ذات قدسی خصالش را در صفات جمال و جلال بذات بیهمال
 خویش تشبیه بکمال بخشیده لاجرم آن یگانه دردمان اقبال را که
 مظهر اتم ظل الهی و مصداق اکمل شاهنشاهی است بصفت تقرر
 و یکنائی در خلافت و فرمان رزائی از نقص مشارکت اغیار مبرا

میخواهد و پیوسته دعوی کیشان فتنه جو و شرکت اندیشان محال طلب را حرمان نصیب مطلب ساخته چمن دولت و ریاض شولکش را از نخل بی ثمر وجود این گروه باطل پرتوه پیرایش میدهد تا نهال جاه و استقلالش در کنار جویبار کمال قد کشیده جهانیان در سایه حمایتش مرفع نشینند و از شاخسار مکرمتش میوه عدل و انصاف چینند چنانچه پرتو ظهور این معنی از فتنه جوئی و تبه رائی مراد بخش نادان و دستگیر شدن او بهر پنجه تدبیر و انبال والای خدیو جهان بر راحت ضمیر آگاه دلال روشن و تابانست تفصیل این اجمال آنکه چون آن تهی دست نقد شعور را بمقتضای خامی و نادانی و غرور دولت و جوانی دماغ هوش از سودای تمغای سلطنت و جهان بانی آشفته بود و از خام طمع می همواره این پندار محال در سر داشت که بعد از حضرت اعلی دعوی وزانت ملک و سلطنت از پیش خواهد برد و فرمان روائی و سریر آرائی هندوستان باو خواهد رسید لاجرم در مبادی منوج عارضه آن حضرت که بشامت تبه رائیهای دارا بی شکوه خبرهای موحش کشور آشوب در اطراف و اکناف مملکت شیوع یافته بود در گجرات بمجرد اجتماع این خبر شورش اثر بی تحقیق حال و اندیشه مآل از بیخ و صلگی و تنگ ظنری رایت استقلال و استبداد انراخته بر تخت نشست و خود را بمرج الدین ملقب ساخته اسم سلطنت بر خویش بست و خطبه و مکه بنام خود کرد و فوجی به بندر صورت که در آن وقت باقطاع پرده آزادی هودج عزت نور انزای شعبستان ایهت ملکه قدسی نقاب خورشید احتجاب بیگم

صاحب تعلق داشت فرستاده قلعه آن را بقهر و استیلا با اموال و اشیایی که از خالصه شریفه سرکار بادهای و نواب علیه در آن جا متصرف گشت و دست تعدی و تعرض باموال و امتعه مردم دراز نموده کارهای نا شایسته پیش گرفت چنانچه محمد شریف پسر اسلام خان مرحوم را که از خانه زادان شایسته درگاه خلایق پناه و متصدی مهمات بندر مذکور بود با دیگر متصدیان آنجا محبوس ساخت و انواع اهانت و آزار رسانید و علی نقی دیوان خود را که از بندهای روشناس بارگاه خلانت بود و بموجب امر اشرف اعلی بشفل دیوانی و کفالت مهمات سرکار اوقیام داشت بی صدور جرمی و وقوع زلتی بتوهم نفاق و مظنه عدم یکجتهی بدست خویش بقتل رسانیده بانواع خود سری و شورش افزائی پرداخت و علانیه طبل سرکشی و خود رانی نواخت و با وجود قرب جوار باین برگزیده لطف پروردگار که سلطنت و فرمانروائی خلعتی بود بر قامت استعدادش زیبا و خلانت و جهان پیرائی کسوتی بر پیکر اقبالش زیننده و رسا و از نرط ادب پروری و سعادت منشی اصلا تغیر وضع نکرده اختیار جلوس بر اوزنگ فرماندهی نفرموده بودند برین جرأت و خیرگی اقدام نمود و بعد ازان که کذب آن اخبار موحشه ظاهر شد و بتحقیق پیومعت که حضرت اعلی را اگرچه بیماری طاری گشته وضعف و فتور عظیم در قوی رفته اما هنوز شمع هدایت با برکت آن حضرت در انجمن همدی فرزوان امت از انجا که هوای خود سری در سرش جا گرفته مدهوش لذت سلطنت عاریتی شده بود تغبیر اوضاع نا پعاد نداد و طرفه تر آنکه در

اواخر حال که فی الجمله از مستی غرور و نادانی بهوش آمده
 بحکم ضرورت دست استشفاع و استمداد بدامن عاطفت و ذیل
 اشفاق خدیو عظونیت پرور قدمی اخلاق زده بود و در پناه حمایت
 شاهنشاهانه در آمده چاره کار در مطابعت و همراهی آن برگزیده
 الهی اندیده میخواست که بوسیله شفاعت آن حضرت
 شاهنشاهی در خدمت حضرت اعلیٰ بعذر اداهای خارج و حرکات
 نا هنجار خویش پردازد و ناهموریهای خود را هموار سازد و از
 نادانی و بی خردی ترک اوضاع سابق و اطوار نگوید؛ نالایق
 فکرة تخت و چتر و مائر لوازم سلطنت همچنان با خود داشت
 و شهنشاه دانش پرور کمال خرد این سفاهتها را برجاهلی و خورد
 حالی محمول داشته از کمال بزرگی و دانائی این مراتب را از
 در میگذرانیدند و بمقتضای عطف و اشفاق و نهایت بردباری
 و حسن اخلاق بر وفق و مدارا با او سلوک میفرمودند که شاید
 رفته رفته بقبیح آن اطوار ناسزاوار متغفن گشته ترک زیاده
 صریحا نماید لیکن از آنجا که پرده نخوت و غرور حجاب چهره دانش
 و شعورش گشته بود اصلا او را تنبیه حاصل نشد و از مستی شراب
 غفلت و نادانی بخود نیامد تا آنکه بعد از جنگ دارا بی شکوه
 و وقوع سوانحی که در مستقر الخلافت اکبر اباد روی داد چون
 دید که امر سلطنت و فرمان روائی باین زمینده اوزنگ جهان کشائی
 قرار گرفته زمام حل و عقد امور خلافت بکف اقتدار خدیو روزگار
 در آمد عرق حسدش حرکت نموده و اغوای خوشامد گویان و تحریک
 فتنه جویان ضمیمه سودای غرور و مالی، خولیای پندار او گشته

بتازگی هوای سلطنت در عرش افتاد و از بی دولتی باد نفاق و مخالفت در دل پخته سرهمسری خازیدن آغاز نهاد و بعزم فتنه و فساد و قصد سرکشی و استبداد باوجود فقدان خزانه و وجه تنخواه مواجب سپاه در صدد توفیر لشکر شده امرا و بندهای بادشاهی را بانواع استمالت و اقسام ملائمت بجانب خود دعوت مینمود چنانچه جمعی از کوتاه اندیشان ناعاقبت بین که سود خویش را از زیان نمیدانستند به تحریک بی سعادت باو گرویدند و مناصب نامناسب و زواری بی موجب و خطاب های بیجا بمردم بی سروپا داده اسباب شورش و سرکشی سرانجام میکرد و دست باسراف و تبذیر کشوده روز بروز بی اعتدالی را از حد میبرد و خیالهای خام و هوس های فاسد نا تمام در سر داشت و بنابراین اندیشه های محال هنگام نهضت ریات اقبال از مستقر الخلاء اکبر اباد نخست در رفاتت مرکب جاه و جلال تملل و اسهال و رزیده بهانها آغاز کرد و آخر که قرار بهمراهی داد چند روز بعد از جنود مسعود ازان مرکز دولت کوچ کرده همان جا عقب لشکر ظفر اثر آمد و بفاصله چند کروه دور از اردوی همایون نزول گزیده در کمین انتظار فرصت کین بود لجرم در دفع ماده شورش انگیزی و مخالفت او که مودی بفساد حال بلاد و عباد میشد و ازان فنور عظیم در امن و آرامش جهانیان راه میدانست بر پیشگاه ضمیر منیر شهنشاہ عالم گیر این رای دلیذر جلوه نمود که آن بی ادب محال طلب را بلطائف دانش و تدبیر دستگیر نموده بعنوانی که مستلزم فتنه و آشوبی نباشد تنبیه و تادیب نمایند و گلشن ملک و دولت از خار انصافش

به پیرایند و بذابریں عزم مصلحت امان چهارم ماه مبارک شوال
 که موکب جهان پیرا دران روی تصبّه متبرّا اقامت داشت چون
 مقرر شده بود که آن بشخرد نفاق پزوه که بعد از جنگ دارا بی
 شکوه تا این هنگام بعز بساط بوس نرسیده بود بملازمت اقدس رسد
 رای عالم آرای خدیو عدو بند کشور کشای برین قرار گرفت
 که در همین روز نیروز این اراده والا از قوه بفعل آورده فرصت
 کار از دست نگذارند و اورا مجال غدر مگالی و فساد اندیشی ندهند

• بیت •

بود روشن بردانش پرستان • که باشد دست پیش دشمنان
 زبان دهر را به زمین مثل نیست • که گوید دست پندشین را بدل نیست
 لهذا در آواژ این روز که آن بی بهره جوهر دانش بکورش آمد
 ابرا احسن تدبیر دستگیر نموده خلائق را از شر شورش و انصافش
 رهانیدند و چون بودن او همراه موکب ظفر پناه بمقتضای مصلحت
 نبود بصواب دید رای صائب بعد از دوپاس شب آن تیره روز مفتحه
 اندوز را بعد از ندویان دولت خواه شیخ میر سپرده و دبیر خان را
 با جمعی همراه کرده بقلمه سپهر بنیاد شاهجهان آباد فرمودند
 که آنجا پای پند زندان مکانات باشد بالجمله روز دوم وقوع این
 قضیه که دران منزل نیروزی اثر مقام بود راجه جیسنگه که برهبری
 بخت بیدار از همراهی سلیمان بی شکوه تخلف ورزیده متوجه
 سدّه اقبال گشته بود دولت اندوز تسلیم آستان جاه و جلال گشته
 بمعنایت خلعت خاص و شمشیر مرصع و نیل با ماده نیل عرف
 اختصاص یافت و کیر تنگه پسر راجه مذکور که بعد از جنگ دارا

بی شکوه بوطن رفته بود و را یسنگه^(۵) برادر زاده راجه جسونت سنگه و میدنیروز خان باره و جمعی دیگر از بندهای عتبه خلانت که همراه راجه جی سنگه آمده بودند و ابراهیم خان خلف علیمزدان خان که بعد از شکست دارابی شکوه بمقتضای خامی جوانی مودخود از زیان نشناخته همراهی مراد بخش اختیار کرده بود معادت آستان بوس درگاه والا یافته بمرحمت خلعت مر بلند شدند و کنور لعل سنگه بمرحمت سرپیچ و طرک مرصع تارک مباهات انراخت و ارسی برادر را نا که همراه پسر او بدرگاه جهانپناه آمده بود بعنایت دهکدهگی مرصع مباحی گردید و قطب الدین خان خوبهگی و راجه دیدی سنگه بندیده و سید حسن ولد سید دلیر خان و سید منصور باره و رحمتخان و دل دوست ولد مر فرار خان قدیم و دلدار بیگ برادرش و مجاهد بیجا پوری و محمد عابد نیلا وری و منوهر داس پسر غریب داس میسودیه و چندی دیگر از بندهای آستان خلانت که در سلگ همراهان مراد بخش انتظام داشتند و علیقلی بیگ و میر فتاح از مرداران او و میر مهدی میر سامان و حائر نوکران عمده و متصدیانش برهبری بخت بیدار احرار دولت ملازمت اکسیر خامیت نموده خلعت نوازش پوشیدند و همگی در خور حالت و شایستگی از میامن فضل و احسان گیتی خدیو مالک رقاب کامیاب گردیدند و همچنین مجموع سپاه و لشکریانش را که از سابق و لاحق زیاده تر بر بیست هزار موار بود حکم معلی

صادر شد که بخشیان عظام جوق جوق از نظر انور بگذرانند و بمناصب
 و مواجب مناسب سرفراز ساخته ضمیمه مواجب انجم شمار گردانند
 و از زمره که مذکور شدند قطب الدین بمنصب سه هزار و پانصد سوار و
 سید حسن بختاب خانی و منصب دو هزار و پانصد سوار و
 سید مجاهد بمنصب دو هزار و پانصد سوار و علیقلی بیگ بختاب
 سردار خانی بمنصب دو هزار و پانصد سوار و رحمت خان
 بمنصب دو هزار و پانصد سوار و دلداری بیگ بختاب دلداری خانی
 و منصب هزار و پانصد سوار و میر فتح بختاب فتح خانی
 و منصب هزار و پانصد سوار و محمد عابد بمنصب هزار و
 پانصد سوار و منوهر داس بمنصب هزار و پانصد سوار و میر
 مهدی بمنصب هزار و پانصد سوار و تارک امتیاز افرایند ششم ماه
 مذکور مواجب نصرت طراز ازان فرجنده منزل باهتزاز آمده پنج
 کوچ متواتر نمود و باز دهم مقام کرده دیگر تا خضر آباد جای
 انامت نکردند و در عرض این چند روز خجسته جمعی کثیر
 از بندهای عتبه سلطنت مطرح انوار مکرمت گشته بمواهب
 ارجمند مباحی گردیدند از انجمله پرموی دکئی باضافه هزار
 سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار و ناصر امتیاز انوار
 و ابو طالب ولد امیر الامرا بمنصب دوهزاری هشت صد سوار
 و ابو الفتح پسر دیگرش بمنصب هزار و پانصد سوار و
 و بزرگ امید پسر سیومی بمنصب هزار و پانصد سوار و بزرگ

سرنوازی یافتند و حسنعلی ولد اله وردیخان که هنگامی که شجاع از سلیمان بی شکوه و راجه جیسنگه عزیمت یافته به بنگاله شتافت از پدر خویش که رفاقت شجاع گزیده جدا شده بلشکر بادشاهی ملحق گردیده بود و درینولا بوساطت راجه جی سنگه دولت زمین بوس دریاخته بخطاب خانی و منصب هزار و پانصدی هزار سوار مورد مرحمت شد و نصرت اله ولد سعید خان بهادر مرحوم بخطاب نصرت خانی و کامگار ولد کامیاب بخطاب خانی و شیخ عبد العزیز بخطاب عبد العزیز خانی و اله یار بیگ میرتورک بخطاب اله یار خانی سرمایه مباحات و کسرانی اندوختند و رام سنگه ولد رتن راتهور که در موطن خویش بود و پدرش چنانچه گذارش پذیرفته در جنگ اوجین به آب تیغ میجهدان جنود اقبال شربت هلاک چشید عاطفت خسروانه از روی ذره پروری و خانه زاد نوازی که شیمه کریمه این گوهر افسر سرنوازیست بمنصب هزاری هشت صد سوار و عطای جاگیر در وطن بدستوری که رتن داشت نوازش نمود و فرمان شد که به پیشگاه حضور رمد و از خزانه انعام بادشاهانه شصت^(۲) هزار روپیه بچندی از ملازمان رکاب دولت و مبارزان بهرام مولت عطا شد و درین ایام راجه رای سنگه میصودیه که در جنگ اوجین چنانچه سابق ذکر یافت در ملک رفاقت راجه جسونت سنگه انتظام داشت و پس از انہزام بوطن شتافته بود دولت ملازمت یافته غبار آمدان سلطنت را مندل نامیده اعتبار

صاحت و بعنایت خلعت و احب و نبل و جمدهر مرصع تارک
 عزت بر انراخت چهاردهم حضر اباد مرکز دائره اقبال گشته
 صارات دلپذیرش از نزول اشرف بیت الشرف دولت شد درین
 روز دانشمند خان که در ایام بیماری اعلی حضرت گوشه نشین
 شده بود در دار الخلافت شاهجهان آباد بسر می برد فیض اندوز
 ملازمت همایون گشته بعطای خلعت خاص اختصاص یافت و روز
 دیگر که آنجا مقام بود شینخ میر و دلیر خان که چنانچه گذارش
 یافت برسانیدن مراد بخش بقلعه شاهجهان آباد معین شده بودند
 شرف بساط بوس دریافتند درین اوقات خجسته آثار بوماطت
 منتهیان درست گفتار بمسامع جاه و جلال رسید که دارا بی شکوه
 باطل پزوه خسران مآل باوجود آن همه خذلان و نکل که نتیجه سوء
 اعمال او بود هنوز متنبه نشده راه بصلاح حال نبرده است و ترک
 فتنه اندیشی و نهاد انگیزی نجسته عاقبت را مغفتم نشمرده و
 از محال طلبی و باطل پرستی بهمان خیال خام و اندیشه نا تمام
 در صدد تدارک و تلافی امت و روز بروز از مردم راقعه طلب فتنه
 جو جمعیتش می افزاید و بهیچ وجه ترک خود رائی و شورش
 افزائی نمی نماید چنانچه در اثنای فرار چند روزی که در سهرند
 اقامت داشت باصوال راجیه تودرمل که نظم و پرداخت مهمات
 آنچه کله بار متعلق بود و بعد از استماع خبر قرب وصول آن رانده کشور
 اقبال و قبول بسهرند از دور اندیشی و پیش بینی از هر راه کناره
 گزیده به لکهی جنگل رفته بود دست تعدی دراز نموده کسان
 به تفحص و تجسس ذخائرش گماشت و قریب بیست لک روپیه

از مال او که در بعضی مواضع مدفون بود و مردم نشان دادند
 بزآورده متصرف گشت و از آنجا بعزم دارا لعلطننت لاهور که باقطاع
 او تعلق داشت روانه شد و چون بکنار آب ستلج رسید کشتیها از
 جمیع گذرها فراهم آورده بعضی را شکست و باره را غرق نمود و
 دادۀ خانرا که از مرداران عمده او بود با برخی از لشکر در گذر
 تلون که گذر متعارف و مقور آن آب است گذاشت باین اندیشه
 فاجد که چون موسم برشکال است و راهها از کثرت گل ولای
 قابل عبور موکب منصور نیست و از طفندان آب دریای ستلج پایاب
 ندارد و کشتی مفقود است بچند از صدمۀ عساکر جهانگشا ایمن
 خواهد بود و تا موسم بارش سپری نشود و دریاها پایاب و راهها
 قابل عبور جنود ظفر مآب نگردد توجه رایات خورشید تاب بصوبه
 پنجاب صورت نخواهد بست و او در عرض این مدت در بلدۀ لاهور
 که از خزائن بادشاهی و اموال خودش یک کرور روپیه باقر خان
 و توپ خانه و دیگر کارخانجات و اسباب تجمل و ادوات نبرد و پیکار
 در آنجا بود بفراف بال باصلاح حال خود پرداخته لشکر و سپاه جمع
 خواهد ساخت و دیگر باره لوای محاربه و جدال خواهد انراخت
 غافل ازین معنی که نهال دولتی که اراده ازلی ببرکندن ریشه آن
 تعلق یابد به آبیاری سعی و تدبیر برگ بقا نگیرد و کلج حشمتی
 که حکمت ایزدی انهدام امامش خواسته باشد بمعماری جهد و
 کوشش مرمت نپذیرد مجمله بعد از ظهور این احوال رای عالم
 آزای خدیو کشور اتبال چنین اقتضا نمود که آن تباه اندیش گینه
 خورا که قدرعاقبت و ملامت نداشتنه هنوز مہدای فساد و آمادہ

عناد بود در لاهور فرصت ثبات و درنگ و مجال مامان احباب
 فتنه و جنگ نداده ساحت پنجاب را از خار وجود فتنه آمودش
 بپزدازند و این مهم ظفر فرجام را بعهده امرای عظام که در عقب
 آن بد عاقبت تیره سرانجام معین شده بودند گذاشته خود بنفص
 اقدس هم دران زودی همت خسروانه بدفع او گمازند و اگرچه موسم
 برشگال بود و از کثرت آب و ونور گل ولای عبور عساکر جهان پیما
 براه پنجاب متعسر بل متعذر میلمود و بر تقدیر طی مسالک و قطع
 مراحل گذشتن از آب سئلج و بیداه بانقدان کشتی و عدم پایاب و
 باوجود ممانعت و مدانعت غنیمت خسران مآب در تصور و خیال
 همگنان نمی گنجد و قطع نظر ازین مراتب بر مویک جهان نوره
 که درین سال همایون فال تعب و محنت بکمال کشیده مسافتهای
 بعیده پیموده بود و مکرر اقدام بر حرب و جدال و تشمص صفا آرای
 و قتال نموده عزیمت این یورش ظفر اثر بی آنکه روزی چند
 تمکن و اقامت واقع شود و مپاه منصور از رنج سفر و محنت شاق
 بر آحاد بغایت صعوبت داشت و اکثر عمد ها و ارکان دولت نیز
 درین موسم تجویز این نهضت همایون نمیکردند لیکن از آنجا که
 پیوسته مقاصد و مرادات این برگزیده ذوالجلال ساخته و پر داخته
 کارکنان آسمانی و عزایم و ارادات این دست پرور اقبال بتلقین الهام
 ربانیست درینباب رای ظاهر بینان و کنکاش عاقبت گزینان را
 مظهر نداشته بتعلیم سرورش بخت و صواب دید همت والا عمل نمودند
 و بروفق مضمون [فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ] شیعۀ قدسیه
 توکل را که پیوسته نقد و منت و حال و مرمایه حصول امانی و

آمال آن حضرت است رفیق طریق نصرت و اقبال ساخته عزیمت پنجاب مصمم فرمودند و چون فرخنده ساعت میمنت قربانی که اختر شناسان والا نظر و دقیقه سلجان اسرار آسمانی برای جلوس مسعود بر سریر کامرانی و اورنگ گیتی ستانی برگزیده باختیار آن رقم سعادت بر صفایح تقویم انجم و افلاک کشیده بودند روز مبارک جمعه غره ذی قعدة موافق یازدهم اسرداد بود و وقت و فرصت آن وسعت نداشت که داخل دارالخلافه شاهجهان آباد و قلعه مبارکه فیض بنیاد گشته بسر انجام لوازم و اسباب و تمهید قواعد و آداب این امر جلیل القدر بذوعی که معمول این دولت روز افزون و مطابق توره و آئین این سلطنت همایون است بپردازند بر پیشگاه خاطر قدسی متأثر پرتو امکند که این مهم لازم الانصرام و عزیمت نصرت انجام را که عین صلاح دین و دولت و حرمانیه نظام ملک و ملت بود بدین سبب در عقد تأخیر و تعویق نینداخته بجهت ادراک این ساعت میمنت قرین در باغ فیض بنیاد اعز باد که نسخه از فردوس برین و مشتمل بر منازل عالی دل نشین است چند روزی اقامت نموده در ساعت مذکور بر تخت سلطنت و اقبال جلوس اجلال فرمایند و از مراتب جشن و نشاط و لوازم این محفل انبساط بآنچه در وسعت وقت و فرصت گنجد اکتفا نموده بزودی متوجه مقصد گردند پس از تمشیت این مهم والا و حصول دیگر مقاصد علیا که خاطر ملکوت ناظر از معظّمات مراتب ملک پیرائی و جلائل مهمات کشور کشائی هندوستان بپردازد و گلشن حشمت و ابهت از خس و خار وجود مفسدان دعویکار بالکلیه پیرایش

پذیرد بفراغ بال و جمیعت خاطر تمهید مراسم جشن و سوره
 سرانجام لوازم عیش و سرور چنانچه شایسته جلالت قدر و شان این
 دولت جهان مدار و سزوار شوکت و عظمت ملاطین گردون اقتدار
 باشد نموده در خجسته ساعتی دیگر اورنگ سلطنت و سریر خلافت
 بجلوس اشرف والا پایه گردانند و خطبه و سکه را بنام نامی خویش
 پایه سعادت و هرایک میمنت بخشند بنابرین مقدمات پرتو درون
 بساحت دار الخلافه نیکگنده داخل شهر نگشند و شایزدهم مرکب
 ظفر طراز از خضر آباد باهتزاز آمده باغ سندر باری که بمسافت
 یکروزه از دار الخلافه بسمت دار السلطنت لهور واقع است از فر نزول
 اشرف نصارت و خرمی پذیرفته دو روز دیگر آنمکان فیض نشان
 بپیم اقامت شهنشاه عالم گیر میمنت پذیر بود درین ایام عاطفت
 بادشاهانه راجه جیسنگه را بانعام محالی که یکرور دام جمع آن بود
 رتبه امتیاز بخشید و محمد امین خان بمرحمت نقاره و علم رایت
 مباحات انراشت و حیدرتخان که بنظم مهمات دار الخلافه و حرامت
 قلعه مبارکه قیام داشت ادراک ملازمت اکسیر خاصیت نموده
 بعنایت خلعت تشریف افتخار پوشید و ندایخان مهین برادر بهادر
 خان که فوجدار میان در آب بود تقبیل سده سپهر تمثال نموده بعطای
 خلعت و امپ و نقاره و علم مشمول نوازش شد و باضافه دو هزار
 و پانصدی هزار سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
 والا رتبهی یافت و قطب الدین خویشکی بفواجداري سرکار مورثه
 معین گشته بعنایت خلعت و امپ و نقاره و علم مشمول نوازش
 شد و فوجداري سرکار لکنو از تنذیر ایرج خان بدایر خان مغرض

گشته جمالخان پسر خان مذکور بنیابت پدر بتقدیم آن خدمت مامور
و بمنصب هزاری چهار صد موار مر بلندی یافت نوزدهم خدیو
گیتی حنان قرین دولت و بختیاری از باغ مندر باری کوچ
فرموده مرا بستان فیض بنیاد اعز آباد را از فرنزول مسعود طراوت و
شادابی افزودند •

فرستادن خلیل الله خان با جنود فاهره برسم

منقلا بکنار آب ستلج و تعین امیر الامرا با جنود

طفره بر اسمت هر دو از بجهت سدره سلیمان بی شکوه

درین ایام مرخنده انجام رای گیتی آرای حضرت شهنشاهی
چنین اقتضا نمود که فوجی از جنود اقبال بمصر کردگی عمدة السلطنة
خلیل الله خان بلشکری که بدو اشدیقی بهادر خان بتعانت دارا
بی شکوه معین گشته بود ملحق سازند تا هر دو لشکر یکجا جمع
شده بکنار آب ستلج رسند و آنجا رحل اقامت انگنده تا وصول
موکب منصور بتدبیر عبور از آب مذکور پردازند و تفحص و تحقیق
گذرها نموده سوانح احوال آنصوب معروض بارگاه اجلائی سازند بلابران
بیست و چهارم ماه مسطور آن نوین اخلاص آئین را بعطای
خلعت خاص و نایل و شمشیر نواخته رخصت فرمودند و میرخان
خلف او بمرحمت خلعت و اسب و علم باضافه هزاری هفصد
موار بمنصب سه هزار و پانصد سوار دروچ الله پسر
دیگرش بمرحمت خلعت و اسب نوازش یافته با پدر مرخص
گشتند و طاهرخان و رایحنگه راتهور هر یک بمعنایت خلعت و اسب

باماز طلا و نیل و قباد خان بعنایت خلعت و اسب و عبد الله خان
 سرائی برحمت خلعت و نیل و انعام هفت هزار روپیه و بیکه تازخان
 بعنایت خلعت و نیل و مید منصور خان بارهه بعنایت خلعت
 و عبد الله بیگ و علیمردان خان بمرحمت نقاره و اسب و مید منور
 بارهه و اودیپان را تهور هر یک بعنایت اسب و شهباز خان
 افغان و آتش قلماق و گروه دیگر از ملازمان رکاب دولت و مبارزان
 بهرام دولت با خان مذکور معین گشته بمراحم و مکارم خسروانه
 مغرور و مباهمی شدند و چون بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه
 باجمعی از نوکران خود پدرش که همراه او مانده بودند ازان روی آب
 گذگ عنان ادبار بسوی هر دو از تافته بقصد اینکه دران حدود به
 معاونت زمینداران آن مرزوبوم از آب گذشته اگر تواند از راه بوریه
 و سهارنپور خود را بحدود پنجاب رساند و بدارای بی شکوه ملحق
 شده ضمیمه جیش فتنه و علاوه ماده فساد او گردد، خدیو دور بین
 دانش آنین را دفع و استیصال آن شعبه دوحه خصوصت و عناد
 که باعث قطع پروبال و موجب ضعف حال پدر فتنه گردیدگالش
 بود در کیش مصلحت بینی و صواب اندیشی لازم و متختم نموده
 عمده امرای رفیع مقدار امیرالامرا را با فوجی از عساکر نصرت
 شعار بسمت هر دو از تعیین فرمودند که سد راهش شده بکفایت
 مهم او پردازن و آن نوئین بلند مکان را هنگام رخصت بعطای
 خلعت خاص و شمشیر و نیل با ماده نیل و دو اسب با ساز طلا
 نواختند و ندائی. خان بمرحمت اسب و نقاره و سودی خان
 بمرحمت خلعت و اسب و نیل و شمشیر و انعام پانزده هزار روپیه

و سید نیروز خان بارهه بعنایت اسب و محمد طالب ولد امیرالامرا
 بخطاب عقیدت خانی و مرحمت اسب و بزرگ امید برادر خورد
 او و سید علی اکبر بارهه و کشن سنگه و مید لطف علی و جمعی
 دیگر از بندهای شہامت پرور و مبارزان جنود فتح و ظفر
 بآن زبده امرای عظام معین گشته هر یک در خور حال مہمبول
 عنایت بادشاه دریا نوال شدند و سید شجاعت خان بہ تہانہ داری
 ہر درار تعین یافت بالجمہ شہنشاہ جہان تا رسیدن ساعت جلوس
 مبارک در باغ خلد آئین اعز ایاد بتنظیم امور خلانت و جہانگشائی
 و تمہید مقدمات جشن سریر آرائی و سرانجام اسباب یورش پنجاب
 و تجهیز و تعین جیوش نصرت مآب بدفع و امتیصال اعدای
 خسران مآب پرداختہ قرین دولت اقامت داشتند و ہر روز بانواع
 اصطناع و احسان و اقسام اکرام و انصال پرتو انوارش بحال بندہای
 عقیدتمند و فدویان ارادت سگال انگذہ ہمت بلند نہمت بر
 کام بخشی خلایق میگماشتند و درین ایام ایرج خان کہ از نظم
 مہام سرکار لکھنؤ معزول شدہ بود از انجا رسیدہ بتقبیل عتبہ خلانت
 چہرہ امروز طالع گردید *

زینت یافتن تخت شہنشاہی و اورنگ گیتی

پناہی بہ جلوس مسعود طرازندہ افسر و

برارندہ سریر شہنشاہ جہان دار عالمگیر

چون حکمت کاملہ حضرت آفریدگار و دانای نہان و آشکار

بہر مدتی کہ حال روزگار باختلال گراید و مزاج زمانہ از منہج

اعتدال انحراف یابد بمقتضای کمال مصلحت بینی رافت
شامله بتجدید نظام کارخانه ایجاد تعلق گیرد و خواهد که گهن بنای
عالم نکوبین از نورونق و زینت پذیرد افسر خلافت و فرماندهی
بر هر بختیاری گذارد و زمام اختیار جهان بکف اقتدار جهانداری
مپارد که ملک و ملت در سایه حراستش از آنت خلل و نقصان
ایمن و سپاه و رعیت در پناه سیاستش از آسیب ظلم و طغیان
مطمئن باشند عرصه شش جهت از نور معدلتش مانند خلوت
فانوس از پرتو شمع شب افروز روشن شود و ساحمت هفت اقلیم
از پرتو مگومتش چون مشرق خورشید بفروغ آفتاب جهانتاب منور
گردد سر از خط شرع بر ندارد تا طغرای سعادت جاوید بنام
نامی خویش رقم نماید و گردن از حکم یزدان نه پیچد تا گردن
مرکشان بگمند فرمانش در آید در لباس بادشاهی حق بندگی
و شرط پرستندگی معبود حقیقی بجا آرد و درزی سلطنت و فرمان
روائی همت بر فرمان برداری خالق بیچون گمارد قدم بر مریر
دولت بآن نیت گذارد که احکام دین را بر کرسی نشاند و خلعت
سلطنت و کامکاری بقصد آن پوشد که برهنگان وادی احتیاج را
تشریف عطا و احسان پوشاند بحکمت عملی قهر و سیامت را
بلطف و نوازش آمیزش دهد و بمعادت ازای کسوت خلعت و
سروری بطراز شریعت پروری آرایش نماید کشایش کار فرو بسته
بفتح کشوری حصاب کند و مید قلب دلخسته را بتسخیر اقلیمی
برابر شناسد تدبیرش را خاصیت حکم تقدیر باشد وصیت مخایش
چون جوهر شمشیرش عالمگیر بمیامن عدل و انصاف داد دهی

مظلومان و غور رسمی مستمندان نماید و بحسن دالیش و بینش
 خریدار مطاع هنر و قدردان جوهر خردمندان باشد هم کشور صورت
 بمیامین فیض و جودش معمور شود و هم دارالملک معنی از وجود
 معمودش رونق پذیرد و بتعظیم او امر الهی لوای عزت و عظمت
 بر انرازد و اجتناب از مناهای و ملامتی شعار و دنار خویش
 سازد بجواهر مفاخر و آلی معالی شاهد ملک و ملت بیاراید و
 ذکر محامن و مکارمش بر باد پای السنه و انواه بسیط جهان پیماید
 بلوائف اکرام و رضائف احسان دلهای آزادگان در قید کمند محبت
 خویش آورد و بشرائف عاطفت و جلائل عطا وارمندگان را بسنه
 زنجیر والای خود سازد •
 • نظم •

جهاندار باید که کار جهان • کند راست بر داب کار آگاهان
 بخلق خدا مهربانی کند • بدین گله حق شبانی کند
 برهم آتش جور تسکین دهد • ز ظالم ستاند بمسکین دهد
 بدارد بتدبیر ناموس ملک • کند پیک اندیشه جاموس ملک
 شاهد صدق این بیان صورت احوال میمنت طراز گیتی خدیو
 عالمگیر است که چون از روز نخست کلک تقدیر نسخه این صفات
 حمیده و فخرمت این خصال پسندیده در دفتر خلقت بنام نامی
 آن حضرت نوشته و دست فضا طینت میمنت آئینش باین اخلاق
 کامله و ملکات فاضله سرشته بود چنانچه از آغاز طلوع صبح ولادت از
 مشرق سعادت بموجب مضمون این خجسته مقال که • نظم •
 بشهزادگی شاه صاحب فرست • که در غنچگی گل تمام افرصمت
 بزرگان بزرگ اند ز آغاز کار • ز خوار دمد مهر کامل عیار

بوارق این محامد و لوامع این محامن از ناصیغ حال فرخنده مآل
 آن طرازند؛ سریر حشمت و جلال می تافت و از مبداء جهان
 افروزی و ابتدای عالم آرائی فروغ اوزنگ نشینی و لمعه فرمان
 روانی از جبین انوار آگین آن زبند؛ سلطنت هفت کشور جلو
 ظهور داشت سواد خوانان صحائف پیش بینی را پیوسته از مشاهد
 انوار فر و کمالش ظاهر و هویدا بود که عنقریب بتائید ایزدی
 همای سلطنت در سایه چتر گردون سایش بال اقبال خواهد کشود
 و شهباز طالع کشور کشایش بصید طائر ملک پرواز خواهد نمود لاجرم
 کار گذار آسمانی باقتضای حکمت ربانی پیوسته ابواب حصول آمال
 و آمانی بر روی دولت آن حضرت می گشودند و سرانجام اسباب
 حشمت و کمرانی و تمهید موجبات خلافت و جهان بانی می نمودند
 همواره بخت هوا خواه بود و تخت چشم بر راه روزگار دیده امید
 بر شاه راه از منده و ادوار کشاده انتظار و زرد این ساعت مسعود می برد
 و چرخ پیر طفل و ش در ترصد وصول این عید دل افروز روز می
 شمرد تا آنکه درین هنگام که انواع خلل و فتور بارگان و قواعد ملک
 راه یافته بود و رونق و نظام از کار دین و ملت بکلی رخ تافته سرکشان
 واقعه طلب از نزدیک و دور رایت نخوت و غرور می انراختند و
 مفسدان فتنه جو از هر گوشه و کنار طبل فساد و عناد می نواختند
 بمیامن اقبال بیژنوال و برکات عنایات قادر ذو الجلال خورشید عالم
 آرای سلطنتش از مطلع سعادت و نیروزی پرتو جهان افروزی جلو
 گر آمد و آرزوی دیرینه روزگار برآمده زمان انتظارش بسر آمد و
 روز مبارک جمعه غره ذی قعدة سال هزار و شصت و هشت هجری

مطابق یازدهم امرداد در عمارات داپذیر باغ فیض بنیاد
اعزایاد • ع •

که همچو روضه جنت مدام خرم باد

بفرمان واجب الانعام پشکاران پیشگاه سلطنت و خلافت بساط
انبساط گسترده جشنی والا و مجلسی دلگشا ترتیب دادند و ابواب
عیش و سرور و طرب و سرور بر روی عالمیان گشادند • • نظم •
چو خلد برین بزمی آراستند • برقص آسمانها زجا خاستند
در عیش جاوید کردند داز • برامشگری زهره برداشت ساز
چو گل عالمی را ز عیش و طرب • فراهم نمی آمد از خنده لب
جهان مجلس آرائی از سرگرفت • زمین را نگین وار در زرگرفت
و بعد از انقضای پانزده گهری و بیست و دو پل از روز مذکور که
موافق شش ساعت و نه دقیقه و ده ثانیه نجومی باشد شهشاه
کامبخش کامکار با بخت بیدار و دل هوشیار قرین فرایندی و تأیید
الهی بر تخت سلطنت و شهشاهی و سربر فرمادهی و گیتی
پذهبی جلوس اجلال نموده پایه اندازی اورنگ و سرفرازی بخش
دیده گردیدند • • نظم •

بر آمد بر اورنگ شاهدشهی • شرف داشت از نظراللهی
شهشاه شد زینت اندازی تخت • و طن کرد اقبال درپای تخت
چو از پای او تخت انسر گرفت • با فلک خود را مرا برگرفت
صدای نقاره شادبانه و نوای کوس طرب بفوازش گوش ساکنان شهر
از چپ و راست بر خارست و آهنگ زمزمه تحیت و گل بانگ
ترانه دعا از حضار آن بهشتی انجمن هزاران منت بر اجابت نهاد

امرای رفیع القدر فامدار و نوینان اخلاص منش عقیدت شعار
 به تسلیمات تهذیب تارک آرای سعادت گشته در خوررتبه و منزلت
 دران خجسته محفل دولت بر اطراف مربر گردون مصیر گیتی
 خدیو عالم گیر صف کشیدند و اوزنگ والا پایه آسمان سایه از فر
 جلوس فرمانروائی ایام مانند فلک بکام خود دیدند طبق طبق
 زر و سیم مانند اوراق شکوفه که نسیم در صحن چمن بر تاج هفت
 ترکی گل افشالد بر تارک و دیهیم آن زبیدند سلطنت هفت اقلیم
 انشانده شد و دامن دامن چون جواهر شب امروز انجم و اختر که گردون
 نقار بدر ملیر کند بر فرق فرقدان سای خدایگان سپهر سربر ریخته
 آمد و از خلعتخانه جود و انصال بادشاهی جامهای رنگارنگ و
 خلعتهای گوناگون گروهها گروه مردم را زیب قامت افتخار گشت
 و هازن مکرم و احسان سایه الهی دست بخشش گشوده دامن
 آرزوی کامجویان را مالا مال نقد مراد کرد • نظم •

دران محفل از بذل شاهنشاهی • دل و دیده پرگشت و مخزن تهی
 شد از بخشش شاه و الا کهر • جگر گوشه بحر و کان در بدر
 از خلعت دران بزم گردون اساس • چو خورشید شد خلق زرین لباس
 نصحای بلاغت شعار و سخن منجای نکته گزار توارینج بدیعه برای
 این جلوس اقبال پیرا یافته اند از انجمله کربله [أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَ أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ] است که کمال ندرت و غرابت دارد
 و سید عبد الرشید قنوی که در سلک دعاگویان این دولت اند

مدت امت بآن ملهم گشته بر دقائق فهمان اشارت غیبی و حقایق شناسایی رموز آسمانی که بدایع نکات و اسرار زبان رمزوایما توافقت نهید. مهتور نیست که ظهور این لطیفه بشارت بخش که بتلقین ملهم غیب رخ نموده اشارت است بآنکه این پیشوای سلاطین اولی الامر و مقتدای خواتین ذوی القدر برگزیده و پسندیده خالق بیچون و بکمال حقیقت و حقانیت مستحق خلافت ربیع مسکون است و خلایق را پس از اطاعت الهی و متابعت حضرت جتیمی پناهی اطاعت او امر و قبول نواهی او فرض عین و منتج سعادت دارین است و میرجعفر خراسانی که در فن تاریخ گوئی سرآمد اهل زمان و از ثنا خوانان این دولت دیر پایان است (شهنشاه فلک اورنگ) تاریخ وقوع این عطیه شگرف یافته و دیگر از نگهبانان انجمن معنی •

• ع •

سزاوار سریر پادشاهی

گفته اسید که تا چتر زر نگار سپهر برین بر فراز اورنگ زمین سایه گسترده مهر عالم کبر را تاج فیروززی و انسر جهان افروزی بر سر است سریر جهانبانی و دیهیم گیتی ستانی را از وجود این بادشاه حق آگاه دین پرور عدل گستر زیب و فرو بخت بلند و اقبال عدو بندش در تسخیر جهان هم طالع خورشید انور باد بالجمله از انجا که لوازم و مقدمات این جشن ارجمند و جلوس سعادت پیوند را خدبو اورنگ اقبال بحکم اقتضای حال چنانچه گذارش یافت قرار داده اکثر مراتب و مراسم که لازمه سریر آرائی است بجلوس نانی حواله نموده بودند درین جلوس میمنت قرین خطبه و مکه و تعین

لقب اشرف بعمل نیارده موقوف داشتند و امرای نامدار و نویسندگان
عالیمقدار نیز چون وقت را آن وسعت نبود که پیشکشهای لایق نمایان
که این بزم فرخنده و جلوس خجسته را شایان باشد تهیه و سرانجام
توانند نمود بمقتضای وقت هریک نذری در خور حال گذارانیده
سامان پیشکش بهنگام فرصت که خاطر از مهم اعمالی پرداخته آید
و گلشن ملک و دولت از خار غذاه اهل فساد به پذیراید قرار دادند
و شهشاه ابرکف دریا نوال دست مکرمت از آستین انصال بر
آورده هریک از بادشاهزادهای والا قدر عالی نژاد و ملازمان عتیقه
مهر بنیاد را در خور منزلت و مرتبت کامیاب موهبتی و مشمول
مرحمتی ساختند از انجمله رخشنده اختر برج سلطنت فرورنده گوهر
درج خلافت بادشاه زاده والا قدر خجسته شدم محمد معظم را که
در دکن بودند بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر نیل با ماده
فیل و ده سراپ از طوبله خاصه نواختند و غرقه جبین دولت و
اقبال طراز آستین ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند سعادت ترام
محمد اعظم را که تا این هنگام منصب نیافته بودند بمنصب ده
هزاری چهار هزار سوار و غذایت علم و نقاره و تومان طوغ و آفتاب
کبر و ده کدهکی الحاس گران بها و برخی جواهر گرانبها و ده سراپ
از طوبله خاصه پایه قدر امراختند و خلعت خاص و ده سراپ
برای مبدن شعبه دوحه حشمت و نامداری گزین باره نخل ابهت
و کلاهکاری بادشاه زاده والا نژاد محمد سلطان را که در مستقر اخلافة
اکبر آباد بودند فرستادند و زده فدویان شیخ میر بمرحمت خلعت
خاص و یک زنجیر فیل و ده سراپ از انجمله یکی با زمین و

هزار طلا و از اصل و امانه بمنصب والی پنج هزاری پنج هزار حواری
 دو اسب و سه اسبه مشمول الطاف شاهنشاهانه گردید و راجه جیحنگه
 بعطای خلعت خاص و جمدهر مرصع و دو اسب یکی با زین
 و ساز طلا و عمده السلطنته جمفرخان بمنایت خلعت خاصه و
 باضافه هزاری هزار سوار بمنصب شش هزاری شش هزار حواری دو اسبه
 و سه اسبه و دلیر خان بمنایت خلعت و فیل بامداد فیل و
 ذوالفقار خان و اسلامخان که در مستقر الخلفه اکبر آباد بودند هریک
 باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری سه هزار سوار و گنور
 رام سنگه باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار حواری
 و سیدانخان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصدی دو هزار و پانصد حواری و نامدارخان باضافه پانصدی
 پانصد حواری بمنصب سه هزاری دو هزار حواری و محمد امین خان
 میر بخشی بمرحمت یک زنجیر فیل و مرتضی خان بعطای شمشیر
 و جمدهر مینا کار و اسب با ساز طلا و راجه رای سنگه سیمودیه
 بمکرمات خلعت و جمدهر مرصع با علاقه مرارید و اسد خان بخشی
 دوم بمنایت یک زنجیر فیل و هوشدار خان بمنایت نقاره و اسب
 با ساز طلا و صف شهنخان بمرحمت فیل و اسب با ساز طلا و مر بلند
 گردیدند و اسالتخان بمنایت خلعت و یک زنجیر فیل و انعام
 بیست هزار روپیه و باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو
 هزار و پانصد سوار مورد نوازش گشته رخصت دکن یافت که
 در خدمت بادشاهزاده ارجمند والا گوهر محمد اکبر بوده هنگامی
 که به موجب یرایغ معلی آن نو باره گلستان سلطنت با ثمرات

و پاهای عفت، وابست و مائو پر دگیان مر اذق عظمت از دولت آناه
 عازم سده چهر بنیاد گردند همراه بوده لوازم خدمت بتقدیم رساند
 و مالوجی بعطای خلعت و اسب با زین و ساز طلا مباحی شده
 بفوج امیر الامرا که بر مر راه سلیمان بی شکوه تعیین یافته بود
 مرخص گشت و سید میر برادر شیخ میر بعنایت خلعت و اسب
 و خطاب امیر خانی مورد التفات گشته بقلعه داری دار الخلافه
 معین شد و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان که بنابر
 بعضی احباب و دواعی از منصب معزول شده بود بعنایت خلعت و
 حالپانه می هزار روپیه مورد عنایت و رعایت گردید چون بعرض
 اشرف رسیده بود که ابراهیم خان داعیه گوشه نشینی دارد بحالینام
 شصت هزار روپیه کامیاب شد و احمد بیگ خان که در زمان اهل
 حضرت از منصب معزول گشته بود بم منصب دو هزار و پانصدی دوهزار
 سوار مر فراز شده بفوجداری سرکار بهراج که قبل ازین بمعتقد خان
 متعلق بود تعیین یافت و میر سلطان حسین ولد اصالخان مرحوم
 بخطاب انتخابخانی و میر ابراهیم حسین برادرش خطاب ملتفتخانی
 و میر محمد مراد خطاب مید محمد خانی و میر فضل الله ولد
 حیدرات خان خطاب فضل الله خانی و ابو الفتح منشی خطاب
 قابلقانی و انعام چهار هزار روپیه چهر امتیاز افروختند و مانسنگه
 ولد راجه روپ سنگه راتپور که پدرش چذنیچه گذارش یافته در جنگ
 دارا بی شکوه مصدر جهالت و جسارت گشته متپورانه نقد جان
 در بخته بود بم منصب هزار و پانصدی هفتصد سوار مشغول فضل
 و کرم شد و بصیاری از عمدهای بارگاه خلعت و بلندهای عتبه

سلطنت باضافهٔ مناصب و دیگر عطایا و مواهب که گذارش تفصیل
آن موجب تطویل است مطمح انظار عاطفت گردیدند و قریب
سه لک روپیه از خزانهٔ احسان و مکرمت خسروانه بچندی از امرا
و برخی دیگر از بندها انعام شد و انعام سه هزار روپیه باریاب نغمه
و سرود عنایت گردید و در روز این جشن دل افروز حکم معلی
بمقتصدیان و عملهٔ پیشخانه صادر شد که سرادق اقبال بجانب پنجاب
بیرون زنند و تا ششم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی قرین بخت
ارجمند در سرا بهستان فردوس مانند اعزباد که بتوقع این عطیه
مظمی و شرافت این لطیفهٔ کبری هرگل زمینش صد ناز بر مهر
برین داشت پسر بزره سریر آرای دولت و کامرانی و زینت افزای
اورنگ جهان بانی بودند •

تعبین فوجی تازه از عساکر نصرت پزوه

بجهت مد راه سلیمان بی شکوه

اگرچه عمدهٔ السلطنة امیر الامرا با ادواج نصرت پیرا چنانچه
گذارش یافت معین شده بود که بهر درار رفته نگذارد که آن بیبهروز
جوهر سعادت از آب گنگ عبور نماید لیکن از آنجا که آئین دوربینی
و محرم اندیشی است رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان
اقتضا فرمود که فوجی دیگر نیز از جنود ظفر پناه بجهت مد راه لو
رخصت فرمایند که درین روی آب چون بوده اگر آن آوارا داشت
ادبار بالفرض از جای محال عبور از آب گنگ یابد در گذشتن
آب چون مد راه پیش شوند و از آن جانب امیر الامرا با آن لشکرها

و ازین طرف این جیش نصرت پیرا بدفع و استیصال او پردازند
 بنابرین شیخ میر را با دلیر خان و صف شکنخان و برخی از اهل
 توپ خانه و دیگر مبارزان نصرت نشان مژل زندوله خان و میر صالح
 داماد شاه نواز خان و دلیر ولد بهادر خان روهیله چهارم ذی قعدة
 بجهت کفایت این مهم تعیین فرمودند و از کومکین این عسکر
 منصور زندوله خان بمرحمت فیدل و جمعی بعطای خلعت و چذدی
 بعنایت امپ نوازش یابندند •

نهضت موکب ظفر آیات بجانب پنجاب بقصد پیرواستن آن ناحیت از خار وجود دارا بشکوه بدم آب

چون خاطر جهان پیرا از نظم و پرداخت بعض امور سلطنت
 و تعیین عساکر نصرت اثر به کفایت مهم سلیمان بی شکوه فراغت
 پذیرفت و اورنگ فرمان روائی از جلوس همایون زرب و فریافته
 جهان انصرده و عالم برهم خورده رونق و انتظام از سرگرفت
 عزیمت توجه پنجاب که بنابر فتنه دارا بی شکوه مرکز خاطر قدسی
 متأثر شده بود و تاخیر دران منافی قانون تدبیری مینمود پیش نهاد
 همت بادشاهانه گشته دگر باره نسیم ظفر شمیم نهضت و اهتزاز
 بر هر چه رایات نصرت طراز وزید و موکب جهان نورد هنوز گرد
 سفر و غبار تعب نیفشانده بمزم یساق جنبش گزید • نظم •
 نمذ زین لشکر کشان تر هنوز • عرق فاگ اسپان لغر هنوز
 نیا موده از بار جبهه تلی • نرسته هم از رنج ره توسنی
 و هفتم ذی قعدة مطابق هفتدهم امر داد قریب بصبح که وقت

ظهور انوار فیض آسمانی و محل ورود انظار رحمت ربانی امت
 فرازندگ لوائی کشور ستانی پای عزیمت در رکاب دولت گذاشته
 از باغ اعزا باد نهضت فرمودند و نواهی سرای نریله مضرب خیام
 اقبال گشت درین منزل میان تخان که نظم مهمات دار الخلافه
 بدستور سابق بار تفویض یافته بود بعنایت خلعت و اسب و
 دانشمند خان که دران هنگام گوشه نشین بود بمرحمت خلعت
 و انعام بیست هزار روپیه و جادو نرایی که ضمیمه کومکبان دار
 الخلافه گشته بود بعنایت خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب
 چهار هزار ی دو هزار و پانصد سوار و خواجه عبد الوهاب ده بیدی
 و محمد صالح کرمانی دیوان بیوتات آمرکز خلعت و جهان بانی
 و روح الله دیوان آنجا و لطف الله ولد سعد الله خان مرحوم بعطاء
 خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و مید فیروز رستمخان
 از نوکران دارا بیکوه بعنایت خلعت و منصب هزار و بانصدی
 دو صد سوار چهره افتخار برادر بخت و میر ابو الحسن ملازم ناشجاع
 که قبل ازین در دربار جهان مدار بشغل وکالت او قیام داشت درین
 ایام برهبری طالع اختیار بندگی آحتان سلطنت هرمایه سعادت
 ساخته بود بمرحمت خلعت و اسب و منصب هزار ی دو صد
 سوار سربلند شد و وزیر خان و پرداخان هر ایک بانعام پنج هزار
 روپیه و دکناته سنگه را تهور بانعام سه هزار روپیه و دیاب عنایت
 شهنشاهانه گردیدند و سید انوار از اصل و اضافه بمنصب هزار ی
 هفتصد سوار مباحی گشته بوجوداری سرکار خیر آباد خلعت سرفرازی
 پوشید و فضل الله خان صبیح خان مذکور که در سلاک کومکبان پدر

منتظم گشته بود و متصدیان و کومکیان آن مرکز خلافت و جهانبدانی
 بعطای خلعت نوازش یافته بشهر مرخص شدند و روز دیگر موکب
 ظفر اثر کوچ کرده سه کرده طی نموده درین روز عمدة السلطنة
 جمفر خان که صوبه داری مالوہ باو مفوض گشته بود یگہزار سوار
 از تابانش دواسپہ و سه اسپہ مقرر شد کہ منصبش از اصل و اضافہ
 شہنزاری ششہزار سوار از آنجملہ چہار ہزار سوار دو اسپہ و سه
 اسپہ باشد و بعنایت خلعت خاص و نیل داماد نیل و جمد ہر
 صرغ و شمشیر خاصہ و در سر اسب از آنجملہ یکی بازیں و ساز طلا
 مشمول مراحم شہنشاہانہ گردیدہ بآنصوب رخصت یافت و نامدار
 خان مہین خلف او بعنایت خلعت و اسب و نقارہ و محمد کسکار
 برادر خوردش بمرحمت خلعت مہابی گشتہ با پدر مرخص شدند
 و نوازش خان بفوجداری مرکز مندو و حراست حصار آن نوازش
 یافت و ابرج خان و رحتم برادر او در مالک کومکیان صوبہ مالوہ
 منسلک گردیدند و محمد بدیع وند خسرو بن ند محمد خان کہ
 بقاہر بعضی اسباب و دوائی از منصب معزول شدہ بود بعطای
 خلعت و مالیانہ سی ہزار رذیہ کمداہ عنایت و رعایت گشتہ
 بدار الخلافت مرخص شد کہ انجا بودہ بدہ اگرئی دولت قاہرہ قیام نماید
 و موکب گردون مآثر بہ شش کوچ متواتر چہار دہم ظل اقبال
 بر بواہی قصبہ کرفال انگند و خدیو جہان ہمہ جا شکار کدان و
 مید انگدان راہ نصرت و ظفر می پیمودند و ہر روز تا رسیدن

بمنزلگاه حشمت و جاه نیله گار و آهوی بمبار شکار میفرمودند
 و درین ایام سیفخان یمرحمت اسپ و از اصل و اضافه بمنصب
 دوهزاری هفتصد سوار و مهیمن داس را تهور باضافه پانصدی
 صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار از اصل و اضافه و
 عبد الحمید بیجاپوری بمنصب هزاری هزار سوار و حسن بیگ از
 کومکین دکن بمنصب هزاری هفتصد سوار و سیف بیجاپوری
 بمنصب هزاری ششصد سوار و میر ابراهیم میر توزک بمنصب
 هزاری چهار صد سوار و قباد بیگ بمنصب هزاری دو صد سوار
 سر بلند گردیدند و میر محمد مراد بحراست قلعه چاندر و خطاب
 مید محمد خانی و عنایت خلعت و اسپ و ذوالفقار خان بمرحمت
 شمشیر با ساز میثا کار نوازش یافتند و چندی بتذیله بغایت فیل
 و پر بهتراج بهاتی بعطای خلعت مباحی گشته بغوج خلیل الله خان
 مرخص شدند و میر مهدی یزدی که میر سامان مراد بخش بود
 بمنصب هزاری دوه صد سوار سرفراز شده در سلک بندهای درگاه آسمان
 جاه انتظام یاست و چون راه راست از کرنال گذشته بسبب کثرت آب
 و فورگل ولای قابل عبور موکب جهان پدما نبود رای عالم ارای گیتی
 خدیو کشور کشائی بران قرار گرفت که بسمت یمین شاهراه که گل و لاله
 آید اکثر نشان میدادند میل کرده ازان راه به برگشت روهر که بر کنار آب
 سدلج است توجه نمایند و دران موضع تدبیر عبور آب مذکور فرمایند
 بنابراین پانزدهم که از نواحی کرنال کوچ شد موکب اقبال بسمت
 قصبه اندری منحرف شده کوچ بر کوچ متوجه روهر گردید و در
 عرض این ایام فرخنده انجام تا حین وصول موکب نصرت اعلام

بکنار آب ستلج بسیاری از بندهای عتبه خلافت که در جهن جلوس مبارک بسبب ضیق وقت و قلت فرصت پرتو لطف و انضال گیتی خدیو دریا نوال بساحت احوال آنها ننشسته بود کامیاب مراسم شهنشاهانه گردیدند و بعد از طی سه مرحله از کرنال عرضداشت بهادر خان مشتمل بر مرزده عبور موکب منصور از آب ستلج که باین زودی و سهولت فوق تصور همگان و دور از خیال ظاهر بنیان بود رسیده بشارت نصرت و پیروزی اوایای سلطنت بیوزال رسانید و نیز یک سازی اقبال این دست پرورد لطف ذوالجلال بتازگی حیرت بخش عالمیان گردید محملی از کبفیت این فتح آسمانی آنکه خانمذکور که قبل از خلیل الله خان از پیشگاه خلافت بتعاقب دارا بی شکوه سرخص شده بود چون شنید که آن فتنه پزوه دارا خان را که در گذر تلون بود اهتمام و استحکام آنروی آب و -رداری و کارفرمائی جنود آن خسبران مآب باو تعلق داشت بذابو بعضی مطالب بلاهور طلبیده است از روی مصلحت بینی و کار طلبی عزیمت نمود که درین وقت خود را بکنار آب رسانیده فرصت کار از دست نکذارد و بهر نوع که باشد گذشتن از دریا همت گمارد و چون جمیعت محالفان پیشتر در گذر تلون بود عبور عساکر گردون مآثر دران موقع متعذر می نمود بدلاست زمینداران و مشورت رای صائب برجناح تعجیل بگذر روهر که بر دست راحت تلون بسمت بالای آبست شتافته در صد گذشتن از دریا شد و از کشتیهایی همراه که بموجب فرمان همایون متصدیان نواره سرانجام داده برعراپها از دار الخلامه شاهجهان

آباد آورده بودند و از سفائنی که بسعی و تفحص بندهای درگاه و رهنمونی زمینداران آن نواحی بدست آمده بود بیعت و پنج منزل کشتی آماده ساخته در کمین انتظار فرصت بود تا آنکه به نیروی توفیق و یادری همت شب شانزدهم ذی قعدة عزیمت عبور مصمم نموده برسیدن خلیل الله خان و لشکری که با او بود مقید نگشت و اعتماد بر عین ذنابت مهین کارزار و تکیه بر امداد اقبال نصرت طراز ههنشاه دشمن گداز کرده قریب هشتصد کس از همراهان خود که هریک نهنگ دریای نصرت و ظفر بود بران کشتیها نشانده یکپاس از شب مذکور مانده بآن طرف آب روان نمود آن شهامت مدشان دریا دل زورق همت در بحر توکل امگذاه آنوقت شب بی توقف و درنگ بعزم جنگ از آب گذشتند و از کشتیها فرود آمده و تیرخانه که همراه داشتند پیش رو کرده بطرف مخالفان که از پنبه غفلت و بیخبری مصداق کریمه *لَخَلَّمُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ عَلَى سَمْعِهِمْ وَ ابْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ* [بودند روان گشتند و بسطوت و مولت بحر زخار که هنگام مد آب خود را بر ساحل زند بران مدبران غافل حمله آوردند آن گروه باطل پزوه ازین تیزدستی اقبال که فوق تصور و خیال آنها بود مورد رعب و خوف گشته تاب ثبات نیاوردند و عنان استقلال از کف گسسته رهگرای وادی فرار گردیدند و مجاهدان کارطلب پیکار جو کاه یاب نصرت و قزین آبرو دران روی آب مورچال بسته بجای مخدولان نشینند و چون گریختگان بتلون رسیده بمقهوران آنجا پیوستند آنها را نیز با اجتماع این خبر رعب اثر

های همت سست گشته نیروی قرار و استقامت نماند و از گذر
 مذکور برخاسته روانه سلطانپور شدند و همچنین مردم دیگر که جایجا
 در گذرها بودند بآن‌ها ملحق گشتند و مجموع در سلطانپور فراهم آمده
 حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشتند و خلیل الله خان که بعد از
 بهادر خان از پیشگاه خلافت روانه شده بود شب هفدهم ذی‌قعدة
 یکپاس شب گذشته نزدیک سرای رای ریان که در منزل بالای
 مهرند امت خبر گذشتن بهادر خان از دریا شنیده بمجرد اجتماع
 این مزده نهجت افزا ازان منزل کوچ نموده ایلغار کرده روز دیگر
 بررهر رسید و باتفاق هم لشکرها را بهمان چند منزل کشتی از آب
 گذرانیدند و متممات این احوال و لواحق این موانع فیروزی مآل
 عفریب سمت گذارش خواهد یافت و هم درین اوقات نصرت
 سمات بعرض اشرف رسید که سلیمان بی شکوه که در آن طرف آب
 گنگ برابر هر دو در نزول ادبار نموده در صد تدبیر عبور از آب
 مذکور بود چون از وصول عساکر ظفر مآب بگذار آب راه مفر محدود
 دید و تاب مقاومت جزو فاهره از اندازه طانت و توانائی خویش
 افزون یافت ناچار متوکل زمیندار سری نگر شده بکوهستان ولایت
 او در آمد و بهزاران خسروان و ناکامی و نکبت و بد سرانجامی دران
 شعب کفر و ضلال و پیغواله ادباده نکال که نمونه امت از درکات
 مقرر گزید چنانچه تفصیل مرقوم کلک حقایق نگار خواهد شد
 و درین ایام ارمی برادر راناراج سنده که بهمراهی پسرش برای
 ادای مراسم تهنیت آمده بود بعطای خلعت و جمدهر مرصع
 بلحافه مرورید و اسب بازمین و ساز طه مباحی گشته رخصت آن

طرف یانت و فرمان عاطفت عنوان با خلعت فاخره و فیل باساد
 نیل برای رانا مرسل شد و حاجی بقا ملازم شجاع که آن بی بهره
 جوهر اقبال او را از بلگاله با نامه مبني بر مراسم تهنیت و فتوحات
 و مشعر باظهار مراتب خات و مواخات بجناب والا فرستاده بود
 جبه ساسی سده معلی گشته بغایت خلعت و اسب و علم
 و نقاره و اضافت منصب مشمول نوازش گردید و غضنفر خان
 بفرجوداری میان دو آب از تغذیر فدائیکان معین گشته بمطاع علم
 و خلعت و اسب و اضافت منصب سرنراز شد بدست و یکم ماه
 مذکور شیخ میر و دلیر خان و صف شکنخان با سائر همراهان که
 بعد از آواره شدن سلیمان بی شکوه بکوهستان سری نگر از کنار آب
 چون برخاسته بودند بموکب ظفر اثر پیوسته شرف استیلام عقبه
 خلعت دریافتند و یرلیغ جهان مطاع بنفاد پیوست که عمدة السلطنة
 امیر الامرا از کنار آب گنگ برخاسته بمستقر الخلافه اکبر آباد شتافت
 و تا معاودت موکب جاه و جلال ازین یساق نصرت مأل در خدمت
 بادشاهزاده عالیقدر فرخ خصال محمد سلطان بنظم مهمات آن مرکز
 حشمت و جهانبانی قیام نماید و فدائی خان و مائر امرا و لشکری
 که بلو معین بود بموکب ظفر قرین پیوند و چون مررشتن سخن
 در طی این فهرست حریده مفاخر و معالی باینجا رسید ذکر شمه
 از حال سلیمان بی شکوه بعد از هزیمت یانتن پدر نگهیده سیرش
 تا در آمدن او بکوهستان سری نگر ناگزیر ضبط وقایع مینماید و
 کذاک حقایق نگار چنین پرده از جمال بیان میکشاید که آن جاهل
 ادبار فرجام که راجه جیسنگ و دلیر خان و دیگر مرداران و امرای

بادشاهی از بننه بنعجل می آمد یازدهم ماه مبارک رمضان که هفتم
 آن محاربه عساکر گردون مآثر با دارا بی شکوه زری داده بود سه
 منزل از االه آباد گذشته در نواحی موضع گره^(۱) خبر انهرام پدر
 فتنه گر خویش شنید و نخست فرمان حضرت اعلی و پس
 ازان نوشته دارا بی شکوه که مشعر بحقیقت وقوع صف آرائی و قتال
 و کیفیت نصرت و فیروزی جنود انبال بود باز رحیده بر صورت
 حال آگهی یافت و این خبر رعب اثر دران لشکر شائع شده
 سنگ تفرقه در جمیعتش انداخت حضرت اعلی چون تا آن وقت
 هنوز بصلاح کار دولت و مصلحت امر خلافت راه نبرده متوجه
 اصلاح حال و خامت مآل دارا بی شکوه بودند و باغواوی آن فتنه
 پزوه عمل مبغض نمودند بموجب خواهش و التماس او باین باطل
 بیجوهر نوشته بودند که با نوکران پدر و لشکر ایتبر خود عازم دهلی
 شده خود را باز رساند و از سرداران و عساکر بادشاهی هر که خواهد
 باز رفافت نماید و دارا بی شکوه نیز بهمین مضمون رقیمه باز نوشته
 بود استمالتدماها باصرا و اعیان لشکر بادشاهی مبنی بر تکلیف
 و رفافت و همراهی او فرستاده بود آن نوافل دولت و انبال بمد
 از اطلاع برین حال مراسیمه و مضطرب شد و عیان ثبات و استقلال
 از کف همت فروهشته در چاره کار و تدبیر امر خویش متحیر
 گردید و همان روز راجه جیسنگه را طلبیده با او نکش کرد راجه
 بمقتضای [الْمُسْتَشَارِ مَوْتَمِن] گفت که صلاح درین است که با پناه

همراه بلا توقف و احوال بصوب دهلی شتافته خود را به پدر زمانی
 و اگر اختیار این نتوانی صواب آنکه باله آباد مراجعت نموده تا
 مآل حال بدتر معلوم شود آنجا بسربری و چند آنکه سلیمان بی شکوه
 او را تکلیف رفاقت نمود از آنجا که عقل مصلحت بین و خرد صواب
 گزین داشت باسحاح آن جاهل ببحاصل مرشده صلاح اندیشی از کف
 نداده راضی بهمراهی او نگشت و از فهمیدگی و نیک سرانجامی جواب
 صریح داد که همراه نمی آیم و بدرگاه خلافت پناه میروم و بمنزل
 خود آمده دیگر پیش او نرفت و آن حیدر خان ورطه سرگشتگی روز
 دوم ورود اینخبر از کمال حدیث زدگی مقام کرد که باز با مردم کنگاش
 نموده کار خود را چاره درست اندیشد و درین روز دلیر خان را
 طلبیده بعد از ملائمت بسیدار با او در صلاح کار مشورت کرد دلیر
 خان این رای نمود که به اله آباد مراجعت نماید و از آب گنگ
 عبور نموده بشاهجهانپور که آباد کرد بهادر خان و وطن افغان است
 برود و آنجا لشکر و سپاه از اقوام افغان و غیر آن فراهم آورده آنچه
 صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل آورد و مرافقت و موافقت خود
 بار مشروط به قبول این تدبیر ساخته گفت که اگر بصواب دیدم
 عمل کلی رفاقت و همراهی میکنم سلیمان بی شکوه قبول این کنگاش
 نموده بغیرین مصلحت مست بنیاد قرار داد که روز دیگر کوچ
 کرده باتفاق دلیر خان بصمت اله آباد رود راجه جیدنگه چون برین
 معنی آگاهی یافت و دانست که دلیر خان از خاصی و بی تجربگی
 سو خود را از زبان نشناخته نرد تدبیر غلط باخته است بمقتضای
 دوستی و مردتی که با او داشت بابلاغ نصائح دوستانه و تذکیر

مقدمات عاتقانه خان مذکور را ازین اراده ناسد که جز خانه خرابی او و تبدیلی اش حاصلی نداشت باز آورد و در عزیمت آمدن بمتبذ اقبال که منتج صلاح حال و سرمایه حصول آمال او بود باخود متفق و همدانسان ساخت و صباح آن که سایمان بی شکوه بنابر قرار داد روز پیش ازان منزل کوچ کرده عزم مراجعت به اله اباد نمود دلیر خان تمهید معذرت نموده با راجه جیستگه در همان منزل ماند و همچنین جمیع بندهای بادشاهی ترک همراهی گزیده کوچ نکردند و جمعی کثیر از نوکران جدید او و پدرش که هنگام رفتن به پتنه در اثنای آن مهم نوکر شده بودند و اوطان آنها دران سمت بود باستماع این خبر متفرق گشتند سلیمان بی شکوه بعد از وقوع اینحال خواست که با جمعی که همراه او مانده بودند بصمت دهلی متوجه شده بهر نوع که باشد خود را به پدر رساند باقی بیگ مخاطب به بهادر خان که از نوکران عمده دارا بی شکوه بود و او را اتالیق آن بیدولت برگشته اختر و صاحب اختیار لشکر ساخته بنای تدبیر آن مهم بررای و روبری او گذاشته بود تجویز این اراده نموده عنان عزیمتش بصوب معاودت اله اباد تافت ناچار آن سر گشته تپه ادبار با باقی بیگ مذکور و سید صلابتخان بارهه که او نیز از عمدها و پروردهای دارا بی شکوه بود و قریب عَشْهزار سوار از مردم خود و نوکران پدر به اله اباد رفته مدت هفت روز انجا قرین حیرت و دهشت و مرگشتگی اقامت داشت و هر روز با جمعی مصلحت و کنکاش کرده از سراسیمگی و وحشت زدگی هر دم نقش تلخبر بر اوج خاطر می نکاشت و هر نفس بنای عزیمت بر مواب

دید کسی میگماشت و هر طایفه از همراهانش مصلحتی می اندیشیدند و هر فرقه تدبیری می نمودند رای جمعی این بود که در آله آباد رحل اقامت افکند و آنحدود را با پلنه در تحت ضبط آورده امباب خود مری و فتنه پروری سرانجام کند و برخی صلاح درین میدیدند که به پلنه رفته طرح صلح و الفت باشجاع اندازد و باتفاق و اعتضاد او هنگام غوروش و فساد گرم مازند و جمعی از حادثات باره که عمدهای دارا بی شکوه و متوطن میان دواب بودند میگفتند که باید که بسمت چاند پور و ندینه (؟) رفته در آن حدود از آب گذشت و در نواحی بوریه و مهارنپور از آب چون عبور کرده متوجه پنجاب گشت و بعد از گفت و گو و کنکاش بمیار و اختلاف آرای و انکار سلیمان بی شکوه این رای را پهنندیده بدان عزیمت زرائد اموال و کارخانجات و برخی از پهلوانان خویش در قلعه آله آباد که از حصون رصینه و قلاع حصینه این مملکت گیهان نسحت است گذاشته سید قاسم باره را که یکی از نوکران عمده دارا بی شکوه بود و قبل ازین نیز از قبل او بحکومت آنصوبه قیام داشت بحفظ و حراست قلعه مذکورگماشته از گنگ عبور نمود و از انطرف آب مرامیمه و از طی مراحل ادبار نموده گامی بنامی میزد و نمي دانست که بجای منتهی خواهد شد و در هر منزل جمعی از نوکران او و پدرش جدا شده میرفتند و روز بروز سلک شوکت و جمیعتش از هم می پاشید و مواد تفرقه و پریشانیش تزیید می یافت تا آنکه از لکهنو گذشته به پرگله ندینه که بانطاع پرده آرای هودج عزت مدر نشین مشکوی ایت ملک فخره نقاب

تدعی احتیاج بیگم صاحب تعلق داشت رسید و چون شنید که مبلغی از سرکار ایشان که از پرگنه مذکور بتحصیل رسیده بود آنجا موجود است کسان فرستاد که تجسس و تحقیق کرده آنرا از کروری آنجا بوصول رسانند کروری از یلمعنی خبر یافته در خانه خود متحصن شد و با اتباع و همراهان خویش مهیای مدافعت و ممانعت گشت آن ناقص خرد مقاومت پرور بعد از اطلاع بر ابا و استماع او از دادن زرشکریانرا فرمود که سوار شده خانه او را قبل گردند و یورش نموده بر سر اهل و عیالش ریختند و او را با پسرش دستگیر و متعلقانش را احیر ساختند و دست تعدی و تطاول بمال و ناموس او و دیگر مکنه و مردم آن پرگنه دراز کرده با سر و نهب پرداختند و باین عنوان زیاده بر مبلغ دو لک روپیه از مال سرکار نواب علیه و غیر آن بدست آورد و کروری مذکور را مقید ساخته بکسان خود سپرد و در خلال این اوقات سید صلابتخان بارهه که در سلك همراهان او بود چون از ناحیه حال آن صورت معنی بطلان رقم بیدار گشتی و حذرا خوانده دریافت که بوی خیر از اوضاعش نمی آید بصواب دید رای مائب از جدا شده طریق مفارقت گزید و از سعادت منشی و نیک سرانجامی احرام طوف کعبه اقبال بسته عازم درگاه خلافت پناه گردید مچلا آنجاهل بشیاصل تار رسیدن به ندینه چون در هر رهگذری که قصد گذشتن از دریای گنگ میگرد قبل از وصول او بدان گنر کشتیها را ازین روی آب بآن طرف میبردند و هیچ جا میال عبور نمی یافت از ندینه عازم پیش شد بقصد اینکه در برابر هر دوار باعانت زمینداران آن بوم و بر-

و مغارت مرزبان سری نگر- شاید از گنگا عبور نماید و از برابر مراد آباد گذشته بسرزمین چاندی که محاذی هر دوار و متصل بسرحد ولایت سری نگر است رسیده در صدد گذشتن از آب شود و بهوانیداس دیوان بیوتات خود را که قبل ازین از جانب دارا بی شکوه پیش زمیندار سرنگرفته محرک سلسله ارتباط فیما بین شده بود و بر حقیقت طرق و مسالک کوهستان آن سرزمین اطلاع داشت با بعض رعایت اشیا نزد مرزبان مذکور فرستاده از و استعانت و امداد در سرانجام کشتی و گذشتن از آب نمود و چند روزی آنجا رحل اقامت انگنده انتظار و صول خبر و جواب میکشید درین اثنا عمدة السلطنة امیر الامرا فدائی خان و سائر عهاکر گردون متأثر که از دار الخلافت شاهجهان آباد بجهت حد راه او تعیین یافته بودند بآن روی آب رسیده در برابر چاندی که محل اقامت او بود نزول نمودند و خیام و اعلام مواکب ظفر نرجام و آثار و علامات جنود نصرت اعتصام ازان طرف دریا نمودار شده آن رسیده بخت تیره ایام از مشاهده سیاهی لشکر فیروزی اثر روز سیاه و حال تباہ خود معاینه کرد و چون دانست که تاب ثبات و مقاومت از حوصله طاقت او افزون و طریق وصول به مطلوب از طریق عقل و رای بیرون است و اگر بعد ازین توقف گزیند و چندی دیگر در چاندی بنشیند عفریب افواج نصرت مآب از آب گذشته خاک ادبار بر فرق روزگارش خواهد زد بخت لاجرم مغلوب جنود یاس و ناکامی گشته دل بر فرار نهاد و کوه سری نگر را مامن و مقر خویش اندیشیده قرار توکل و التجا بمرزبان آن سرزمین داد و از چاندی

کوچ کرده به کانه تال که هر حد ولایت سری نگر و پنج گروهی
آن سمت رفته منزل گزید مردم زمیندار مذکور که بعد از رسیدن
بهوانیداس آنها را فرستاده بود آنجا رسیده باو برخوردند و آن
رهگرای وادی حیرت و سرگشنگی را رهنمون طریق آوارگی شده
بکوهستان در آوردند و چون بچهار منزل سری نگر رسید مرزبان
انجا خود آمده باو ملاقی شد و گفت ولایت من جای مختصری
است و گنجایش لشکری که با شما است ندارد و مع هذا راه عبور
اسپ و فیل و دیگر دواب نیست اگر میل بود ایچا دارید پناه
را رخصت کرده با اهل و عیال و معدودی از نوکران سری نگر آئید
و درین وقت باتی بیگ مخاطب به بهادر خان چون بعد از برآمدن
از اله آباد بیمار شده کوفت مهلکی داشت و یک چشمش نیز
بسبب عارضه از کار رفته فی الحقیقه داخل اموات بود از رخصت
گرفته جدا شد و چون از میان کوهستان برآمد جان بقا پش ارواح
صیاد و از کارهای ناصوابی که از سلیمان بی شکوه واقع شد این بود
که گروهی پرگنه ندینه را که سیدی مظلوم بیگناه با قید و زنجیر
همراه بود چنانچه سبق ذکر یافت دستخوش انواع ظلم و تعدی
و مورد هتک عرض و ناموس گشته بود درین کوهستان باغواهی
بعض مردم غرض پیشه و فتوای خرد ناقص اندیشه بیجا و ناحق
بقتل رسانید و ازو و بال آن ضمیمه خزی و نکال خود گردانید
القصه بعد از هفت و هشت روز اقامت دران پیغوله خمول و ادبار که
نگاش و مشورت در چاره کار مینمود و در ارتکاب عزیمت سرنگر
بعنوانی که مرزبان آنجا میگفت متفکر و متردد بود چون نوکران

دارا بی شکوه و مردم آن جاهل باطل پزوه که از بهبود حال و حسن
مالش نومید گشته خیریت خود در اختیار مفارقت و ترک رفانت
او میدیدند و اراده جدا شدن داشتند و درین کوهستان بسبب وجود
زمیندار آنجا و مردمش که راهها و درها در دست آنها بود این
اراده از قوه بفعل نمی توانستند آورد با یکدیگر متفق و همدستان
شده چنین مصلحت دیدند که ادرا از عزیمت سری نگر باز داشته
بلطائف حید و حسن تدبیر ازان دیوالخ کفر و شعب ضلال برارند
تا در زمین وسیع هندوستان بی مانعی و مزاحمی راه جدائی توانند
پیمود لهذا عمدها و مرداران اتفاق کرده خاطر نشان او نمودند که
زنتن بصری نگر بعنوانی که مرزبان آن بوم و بر میگردد خلاف
آئین حزم و احتیاط است و صلاح امر درین که چون عساکر بادشاهی
بسبب برخاستن ما از کنار گنگ و آمدن باین صوب از آب عبور
نکرده ازان طرف دریا برخاستند و بالفعل کسی حد راه نیست
از اینجا بهمان ره که آمده ایم برگشته بسمت اله اباد مراجعت کنم
و بجهت مزید ترغیب و تحریک خطی از جانب سید قاسم قلعه
دار اله آباد ساخته بار نمودند مضمونش آنکه شجاع با لهری عظیم
از بنگاه منوجه اینصوب شده عذقرب میرسد بهتر این است که
شما هم برگشته به اله آباد آئید و باهم اتفاق نموده آنچه صلاح حال
و مرکز خاطر باشد بفعل آورید بذابراین مقدمات دور از کار آن
برگشته روزگار فسخ عزیمت سری نگر و جزم اراده معارفت بصوب
اله آباد نموده زمیندار آن کوهستان را عذر خواست و برخی از
جواهر و مرصع آلات با یک زنجیر فیل بار داده از اینجا برای که

آمده بود برگشت و چون به ندینه رسید مردمش که بجهت صلاح کار خود این توطئه کرده جدا شدن را انتظار وقت و فرصت می کشیدند از عاقبت بینی و عاقبت گزینی شروع در جدائی کرده هر کسی بطرفی رخت تا آنکه اکثر متفرق و پیریشان شده بیش از هفصد سوار با او نماند و آنها نیز در فکر جدا شدن بودند چون آن مرگشته تیه نکال حال برین منوال دید و دانست که بخت و روزگار از برگشته وسعادت و اقبال از کارش رخ تافته و با آن جمع قلیل به اله آباد که وجهه قصد او بودند می تواند رسید و آنها را نیز در رفاقت این عزیمت تا همه جا همراه نمی دید بنابراین مورد یاس و ناکامی و مغلوب و عیب و حراسیمگی گشت و از بر آمدن کوهستان پشیمان شده دگر باره عزم رفتن سری نگر کرد بنابراین صواب دید صباح آن که کوچ نموده متوجه سمت کوه شد از مردم پاتنی مانده باز اکثر مفارقت گزیده سوای احمد کاشی و تاج فبازی و بهادر لوحانی و سید احمد برادر سید قائم باره و محمد شاه کوکله او و معدودی که همگی قریب دویصد سوار بودند از مردمش با او همراهی نکردند و برخی از کارخانجات و فیلق و دوابش نیز مانند و آنروز هفت کوه طی کرده نزول ادبار نمود و قاسم خان که مراد آباد به تیول او مقرر شده در آن تازگی بانجا رفته بود و بعد از بر آمدن آن بطلان پزوه از میدان کوه با سپاه خود بقصد گرفتن سر راه او متوجه ندینه گردیده چون خبر فرار آن سر شیمی که روزش او بجانب کوه فرار نموده بود به ندینه رسید و آنجا توقف و در رفک نکرده بدماقب آن بد عاقبت روانه پیش گردید

و مید شجاعخان تهانه دار هر دو ار و غضنفر خان فوجدار میان
 دواب که آنها نیز بقصد گرفتن سر راه او از آب گنگ گذشته بودند
 متعاقب قاسم خان رسیده در پی او شتافتند چون آن بیدولت تیره
 اختر خبر تعاقب افواج قاهره شنید خائف و هراسان شده در کمال
 وحشت و اضطراب از جای که بود قصد فرار نمود و درین روز مجموع
 مردمی که تا اینجا همراهی کرده بودند چون حال او باین اختلال
 و نکالش بدین منوال دیدند از صواب اندیشی ترک رفاقت نموده
 راه مفارقت پیمودند و آن وحشی دشت حرمان و ناکامی زوجه
 و چندی از پردگیان و پاره از جواهر و مرصع آلات و اشرافی که دران
 سر ایمیگی همراه توانست گرفت برداشته با محمد شاه کوکله خود و هفده
 سوار دیگر رهگرایی وادی آوارگی گردید و بدلالت چندی از مردم
 زمیندار که بجهت رهبری همراه او بودند راه متعارف را گذاشته از
 بیراه متوجه سری نگر شد و بعد از چند روز بپای کوه سری نگر رسیده
 زمیندار ضلالت پزوه او را بدالای کوه برد و در ولایت خود جای داد
 و سرانجام حالش در محل خود گزارش خواهد یافت *

چون مجملی از احوال آن برگشته روزگار و شمع
 از سرگذشت آن سرگشته دشت ادبار مرفوم خامه
 وقایع نگار گشت اکنون کلک بدایع ارقام بذکر
 مجملی از حال دارا بی شکوه نکوهیده فرجام
 بعد از وصول او به پنجاب تمهید کلام مینماید

آن رسیده بخت تیره ایام دوازدهم شوال بظاهر دار السلطنه

لاهور در باغ فیض بخش نزول ایدبار نمود و چهاردهم ماه
 مدکور داخل شهر شده در منزل خود فرود آمد هفدهم از آنجا
 بقلعه نقل کرده در عمارات بادشاهی بساط اقامت گسترد
 و هنگام نزار از مستقر الخلاء اکبرآباد بسید غیرت خان که از
 قبل او بحکومت آنصوبه قیام داشت نوشته بود که بحرانجام لشکر
 و لوازم توپخانه چندانکه تواند بکوشد و خود نیز باطراف و اکناف
 و حدود و نواحی آنصوبه وسیع لشکر خیز استمالت نامهای ملاحظت
 امیز مبلی بروعد رعایت و احسان فرستاده سپاه آن مرزبوم را از
 هر قوم و قبیلۀ ترغیب نوکری خود کرده بود و برای زمینداران و
 فوجداران و کومکیان پنجاب و ملتان و بهکراتیه که مجموع باطام
 او متعلق بود و همچنین لشکرهای سمت پشاور و کابل که
 مهابتخان بایالت و امارت آن قیام داشت خلعتها فرستاده مردم
 را از نزدیک و دور بچانب خود دعوت نموده بود بعد از داخل
 شدن لاهور چون حزانۀ عظمی از اموال سرکار خاصۀ شریفۀ بادشاهی
 بانورخانه و توپخانه و دیگر کارخانجات آنجا بود دمت اصراف
 و تبذیر کشوده ابواب داد و دهش بر روی همگان مفتوح داشت
 و بجمع سپاه و لشکر و اصلاح حال ابتر خویش پرداخته همت برتپه
 اسباب تدارک و انتقام گماشت و چون بیدریغ زرهای وافر و منصب
 های عمده و اسب و سلاح و خلعت بسیار بمردم میداد و بی ملاحظه
 لیاقت و شایستگی نوکران را بخطابهایی نامناسب بدنام میکرد
 و راقعہ طلبان هنگامه جو از همه سو رو باز کرده در عرض اندک
 فرصتی قریب بیصت هزار سوار فراهم آمدند و از بندهای بادشاهی

نیز جمعی از کوتاه بینی و طمع خام باستمالت و انعام فریفته شده بار گزیدند از آن جمله راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون بود که قبل از صف آرایی عساکر اقبال بآن خصوصت سگال در وقتی که بجهت تهیة جیش فتنه و فساد بتحریرک آن سفاهت پرور فرمان اعلیٰ حضرت بطلب جمیع امرا و سران لشکر از نزدیک و دور صادر شده بود اورا نیز بمستقر الخلفة طلب داشته بودند و او بموجب آن طلب از وطن متوجه جناب خلافت گردیده بجنگ نرسید و در مابین مرهند و دهلی بدر بر خورد و بملاطفت و ملایمت بیش از بیش آن باطل اندیش سد راهش شده بامیدهای خام و طمعهای ناتمام رفاقت او گزیده بلاهور برگشت و دیگر خنجر خان فوجدار بهره و خوشاب که بعد از رسیدن آن خسران مآب به پنجاب نرفته انسون استمالت او شد و سود خود را از زیان ندانسته بمقتضای سفاهت و نادانی باو پیوست القصه در لاهور بواسطه وفور خزانه و زور سامان جمعیت لشکر روز بروز موان شوکت و اقتدار دارا بی شکوه می افزود و این هوس دور از کار در دیگ پندار پخته بود که اگر یک چند از نهیب ورود عساکر بهرام صوات مهلت یابد ارتکاب جلوس بر سریر که شایستگی آن از عطا خانة تقدیر باور نداده بودند نمونه اسم سلطنت بر خویش بندد و در خلال این احوال همواره در اغوی و اضلال عمدها و نوئینان بارگاه جلال کوشیده چنانچه عادت او بود خفیه استمالت نامهای غوایت آمیز فتنه انگیز بهریک میفرستاد و همچنین با امرای صوبجات و راجپوتانی که در اطان خویش بودند خطوط شورش انزامشتمل بر تحریک مرکشی و مخالفت

باین برگزیده بارگاه الهی می‌نوشت و بغیر جمعی که هنگام رفتن
 بلامور چنانچه گزارش یافت با داؤد خان در کنار آب ستلج گذاشته
 بود بعد از وصول بلامور چهار پنجم هزار موار دیگر با توپ و بان بسیار
 و حائز اسباب توپخانه بکنار آن آب فرستاده بودند که گذر تلون را
 چنانچه باید استحکام دهند و بعد از استماع خبر توجه رایات خورشید
 تاب بصوب پنجاب بتازگی جمعی دیگر را نیز با سید عزت خان
 و مصاحب بیگ و دیگر نوکران خود بسمت گذر روهر فرستاده
 جا بجا در کنار آن آب لشکرها تعیین کرده بود از سبداء ایام خذلان
 و ادبار که از مستقرا خلافة اکبرآباد رهگرایی و ادبی فرار شد با ناشجاع
 که شکست خورده جیش عناد و دل آزرده کین و انساد او بود هنوز
 خبر اختلال حال خود نکرده بحکم ضرورت و مصلحت در مصالحه
 زده و حرف دوستی و التیام درمیان آورده سکا تیب تزویر املوب
 مبنی بر کیفیت حالات و مشعر باظهار مواخات و موالات نوشته بود
 و او را ترغیب حرکت از بنگاله و تکلیف لشکر کشی و سپه آرائی
 با این زیب اورنگ کشور کشانی نموده مقرر ساخته بود که چون
 خود در پنجاب تهیه اسباب فتنه کرده بشورش و فساد پردازد او نیز
 از بنگاله لوائی عزیمت به اله آباد افرازد و مراتب عهد و موافق
 موکد بایمان درمیان آورده که بعد از حصول مرام بر فرض محال و
 تصور خام ملک و مال با او بمساوات قسمت نماید چنانچه انسون
 کید و فریب آن فتنه اندیش بد سکا لوران خسران مآل اثر کرده
 از زیاده سری و برگزیده اختاری پا از حد خویش پیش نهاد و
 سزای آن کردار نگویده و حرکت ناهنجار در کنار روزگار خود دیده

ملک و مآل و حشمت و اقبال بباد نفا و زوال داد همپایان که
در محل خویش رتم زده کلک موایح نگار خواهد گردید •

واذغرایب امور و طرفگیهای احوال

آن بی بهره جوهر دانش و شعور آنکه

اگرچه بظاهر در سر انجام امباب جنگ و ستیز و حمان مقدمات
نبرد و پیکار میکوشید لیکن از آنجا که صدمه صوت جیوش قاهره
در دل دهشت زده او کار کرده باطنش مغلوب سلطان رعب و
هراس گشته بود و محاربه و مقابله عساکر همایون از حوصله طاقت
خویش افزون میدید مرکز خاطرش داعیه فرار و رفتن بجانب
ملتان و قندهار بود و تهیه احباب این عزیمت نیز از کشتی و بار
بردار و غیره آن مینمود و بنزدیکان و محرمان خویش میگفت که
مرا تاب رزم و پیکار با خدیو نصرت شعل نیست و مرد نبرد آن
شهسوار عرصه اقبال نیستم اگر دیگری با من طرف مبارزت و رزم
آزمائی می بود بر حرب و قتال دل نهاده صف ارا می گشتم چون
اکثر مردم این معنی را تفرس نموده دریافته که آن بیجوهر باطل
جرات و دل درباخته عزم ثبات و قرار ندارد و هرگاه مواکب جاه و
جلال را بت توجه باستبصالش امرازد بی اقدام بر حرب و کارزار
قدم بوالهی فرار خواهد گذاشت پیوند امید از هر گرنده آهنگ
جدائی کردند چنانچه راجه راجرپ که بخیالات فاسد و اندیشههای
واهی رفاعت و همراهی گزیده بود بعد از استماع خبر توجه ریات
عالبات به پنجاب چون دریانت که بوی ثبات و استقلال از اوضاع

ان بد مآل نمی آید و عنقریب رهگرایی وادی فرار خواهد شد و او
 با قبیلۀ اش در عرصۀ قهر و عتاب خدیو مالک رقاب گشته موطن و
 مال و ناموسش بباد فنا خواهد رفت بیهانه اینکه بوطن رفته
 سرانجام سپاه و لشکر - و استمالت قلوب زمینداران آن بوم و بر نماید
 رخصت گرفته جدا شد و بنابر مصلحت پسر و دکیل خود را در
 لاهور پیغمبر او گذاشت و بعد از چند روز پسر نیز بنابر موافقت
 که با پدر داشت نیم شبی از لاهور برآمده راه مفارقت پیمود و
 چون خلیل الله خان و بهادر خان با جنود تاهره چنانچه گذارش
 یافت برهنه مونی الطاف الهی و مددکاری اقبال بیزوال حضرت
 شهنشاهی بسهولت و آسانی از آب متلج عبور نمودند دارا بدشکوه
 بعد از استماع این خبر بسرداران و اعیان لشکر خود که از گذر تلون
 و دیگر گذرها برخاسته بودند نوشت که در - لمطانپور توقف نمایند
 و داود خان را که چندی قبل ازین چنانچه مذکور شد از گذر تلون
 نزد خویش طلبیده بود با جوفی دیگر از لاهور بکنار آب بداه فرستاده
 مقرر نمود که پس از رسیدن آنجا اگر مصلحت در گذشتن از آب
 و محاربه باجنود ظفر مآب داند از آب بگذرد و با لشکر آن طرف
 یکجا شده بمحاربه و مدافعه قیام نماید والا درین روی آب توقف
 نموده آن لشکرها را نیز باین طرف طلبید و حتی المقدور در مضط
 و استحکام این روی آب کوشیده مستعد جدال و قتال باعد و او را
 از حقیقت حال آگهی بخشد چون داود خان بر جاذب سرعت و
 استعمال بگذر گویند وال وحیده که اینبغی بر کیفیت و کمیت
 جنود مسعود اطلاع یافت و دانست که مقابله و مقاتله با عساکر

همایون از اندازه طاق و افزون است لشکرها را از آن روی آب
 باین طرف طلبیده حقیقت حال بدارا بی شکوه نوشت بدایرین
 آن تبه اندیش باطل پژوه - پیربی شکوه پسر خورد را با اکثر لشکر
 و توخانه که با او بود متعاقب دارو خان بگذر گویندوال فرماده که
 بآن جنود اقبال ملحق گردد و بروفق اقتضای مصلحت خواه درین
 طرف آب و خواه در آن طرف با عساکر جاه و جلال صف آرا گشته
 بمداومه و قتال پردازد و همه این احوال عنقریب گزارش خواهد
 یافت بالجملة بیست و پنجم ذی قعدة ماهیچہ رایت جهانکشا
 ظل ورود بگذار آب ستلج امکنده گذر ردعرا از فیض نزول شهنشاه
 عالم گیر شرافت پذیر شد و مهاراجه جسونت سنگه که بعد از واقعه
 آجین بچوده پور وطن خویش رفته بود از آن ذلت و تقصیر در
 حجاب انفعال و تشویر بود و پس از انواع مولج اکبر اباد و پیرایش
 گلزار سلطنت از خار عناد دارا بی شکوه خصومت نهاد بالتماس
 عموها و نوینان بارگاه پیر بنیاد مذل راجه جیسنگه که با او سمت
 قرابت داشت خدیو خطا بخش جرم پوش رقم عفو و صفح بر
 صفح زلات و مآثم او کشیده از تقصیراتش در گذشته بودند او بعد از
 شنیدن این مژده جان نزا عازم تقبیل سده والا گردیده بود و درین
 منزل خجسته بدولت آستانهوس فائز شده از مرعجز و بندگی و
 ندامت و سرافندگی جبین خجست بر زمین عبودیت سودر پانصد
 اشرفی و دو هزار روپیہ بر مبدل نذر گذرانید خاقان مررت کیش
 تفضل شعار او را بمرحمت خلعت خاص و یک زنجیر نایل مزین بجل
 زر بفت و - از نقره با ماده نایل و شمیر مرصع گرانها نوازش

نموده از تشویر برقصیر برآوردند و چون از عرضه داشت خلیل الله خان چلین بوضوح پیوسته بود که افواج غنیم عاقبت و خیم دران روی آب بپا که بقصد مدافعه و پیکار با جنود نیروزی آغار فراهم آمده اند و دادود خان با دیگر سرداران دارابی شکوه از لاهور آمده بان حرب ادبار پیوسته و سپهر بی شکوه هم با لشکری دیگر و توپخانه تازه بایشان ملحق شده و دارابی شکوه خود نیز عزم برآمدن از لاهور کرده عنقریب بآنها خواهد پیوست بنابراین شهشاه دور بین دانش آئین راجه جیسنگه و دلیر خان را با جوقی دیگر از دلبران و ابطال بکومک آن فوج نصرت مآل تعیین نموده رخصت فرمودند و روز دیگر که موکب ظفر اعتصام در رهبر مقام داشت صف شکنخان میر آتش را نیز با توپخانه دشمن سوز رخصت نموده ضمیمه آجیش نصرت ساختند و بمقتضای حزم و احتیاط بادشاهانه یر لیغ گیتی مطاع به خلیل الله خان و بهادر خان صادر شده که تا رسیدن این جنود ظفر درود هرجا که باشند توقف گزیده بعد از وصول ایشان که عدت و عدت عساکر غبروزی نشان افزایش پذیرد بشوکت و قدرت تمام متوجه دنع و احتیصال اعادی بد فرجام گردند •

اکفون بحکم اقتضای مقام محملي از موانع اشکر خلیل الله خان و بهادر خان مرقوم کلک حقایق نگار گشته دران ضمن کیفیت مآل کار دارا بی شکوه و نیرنگی اقبال بیروال گیتی خدبو موید حق پژوه بتحریر می پیوندند و آن دو خان اخلاص کیش بعد عبور از دریای ستلج و گذرانیدن تمام افواج قاهره از آب بیست و دوم ذیقعد از ان روی دریا کوچ کرده

در موضع ملاچور از اعمال پرگنه راهون منزل گزیدند و چون التماس کومک از پیشگاه خلافت کرده بودند هم بانتظار وصول مدد و هم بجهت تحقیق حال اعدای دو روز آنجا اقامت گزیدند و بیست و پنجم کوچ کرده در موضع نوشهره نزول نمودند و بذایر رعایت مراسم حزم و احتیاط که از لوازم سپاهگری و سرداریست مورچالها بجهت کشیک لشکر بر دور معسکر تقسیم نموده بلوازم خبرداری پیام درزیدند و چون منزل پدش نشیب و فراز بسیار و آب کندهای دشوار گذار داشت که عبور لشکر منصور ازین بآسانی میسر نبود جمعی از بیلداران پیشتر فرستادند که راه را هموار سازند ازین جهت روز دیگر مقام کرده بیست و هفتم که راه ساخته شده بود جنود ظفر بهره از نوشهره کوچ نموده در موضع گده سارنگ نزول کردند و تا رسیدن کومک از عقب آنجا قرار اقامت داده بیست و نهم راجه جیسنگه و دلیر خان که از پیشگاه خلافت بامداد و مظهرت عساکر منصور معین شده بودند دران مقام بآن جیش فیروزی اعلام ملحق شدند و بعد از وصول آنها نیز دو روز دیگر لشکر ظفر اثر بجهت تحقیق و استکشاف حال جنود مخالف اقامت گزیدند و از تقریر منتهیان فرخنده پی چنین سامعه افروز دولتخواهان گردید که دارابی شکوه رمیده بخت که از سطوت عساکر گردون متأثر دل باخته بود پای ثبات و قرارش لغزش پذیرفته داعیه نبرد و پیکار بعزم فرار مبدل ساخت و سپهری شکوه را که بقصد مدافعه و قتال بگذار آب بپا

فرستاده بود بتعجیل تمام برگردانیده بیست و نهم ذی قعدة از لاهور رخت ادبار بسته بجانب ملتان روان شد و داؤد خان را با برخی از - پناه خویش مقرر نمود که چند روزی در کنار آب توقف گزیده کشتیها را سوخته و غرق کرده بعد از قرب وصول جنود مسعود برخاسته متعاقب یار پیوندد بندهای عقیدت کیش اخلاص پرور باستماع این مزدگ مسرت اثر مبتهج و مسرور گشته حقیقت این مقدمه را که از شگرف کارهای قدرت ایندی و نیرنگی های اقبال این دست پرور تائیدات سرمدی بود معروض بارگاه جلال داشتند و جمعی را بر سبیل تعجیل بگویندوال فرستادند که تا رسیدن جیوش نصرت مآب کشتیهای که در اطراف و نواحی و مواضع بالا آب از تضييع و اتلاف اعادی سالم مانده باشد بدالالت زمینداران آن مرز و بوم جمع نمایند و آنچه مخالفان در آب غرق کرده باشند بسعی و تفحص بر آورده در بستان جسر جد و اهتمام تام بظهور رسانند و بامتضای رای مصلحت بین مقرر نمودند که طاهر خان با بوزی بیگ و امام فلی آغرو شهسوار بیگ و زمره آغران برسم منفلا پیشتر روانه شده بر جناح تعجیل خود را بلاهور رسانند و هرچه از اشیا و اموال دارا بی شکوه و تبعه و نوکرانش عقب مانده باشد مانع شده نگذارند که بار رسد و نیز تا وصول موکب منصور بدار السلطنة لاهور که خالی از وجود حاکم و امیری بود از بلد مذکور خبر دار بوده کوتوال و حارسان تعیین نماید طاهر خان با همراهان بر جناح استعجال روان گشته ششم ذی الحجة بدار السلطنة لاهور رسید و بضبط و خبرداری شهر پرداخت القصة دوم ماه مذکور

مران و سرداران جنود قاهره صلاح در کوچ دیده مجموع آن عساکر
 فیروزی متأثر به هذیات اجتماعی و توزک و شایستگی تمام کوچ
 کردند و به پنج منزل که هر روز مسافت بعید می پیمودند ششم ماه
 مذکور نیم گروهی دریای بیاه مضرب خیم جنود ظفر پناه گردید
 و درین روز راجه راجروپ از وطن رسیده براجہ جیسنگہ ملاقات کرد
 و همراه راجہ آمده بخلیل اللہ خان برخورد و ہردو را شفیع عفو
 جرائم و دہیلہ صفحہ مآثم خویش در خدمت خدیو خطابخش و عذر
 نیوش ساختہ اظہار ندامت و تمہید معذرت نمود و در ہمین روز
 صف شکنخان با توپخانہ رسیدہ ضمیمہ جیش نصرت و فیروزی
 گردید و روز دیگر انواج بحر امواج بجسر از آب بیاد عبور کردہ
 دہم ماہ مذکور ظاہر دار السلطنت لاہور مضرب خیم عساکر منصور
 گردید و متصدیان دار السلطنت آمدہ بخلیل اللہ خان ملاقی شدند
 و تقریر نمودند کہ دارا بی شکوہ بعد از استماع خبر توجہ رایات
 عالیات باین صوب از روی تجلد داعیہ نبرد و پیکار اظہار می نمود و
 سپہر بی شکوہ را چنانچہ گذارش یافت باین عزیمت بگویندوال
 فرستادہ بود و ارادہ داشت کہ خود نیز متعاقب بعزم جنگ بر آید
 آخر نہیب ہیبت اتبال این برگزیدہ ذوالجلال کہ دست قضا
 خلعت ظفر و استیلا بر قامت دولتش درختہ و بمقتضای متابعت
 نبوی چراغ نصرتش از مشکوٰۃ نصرت با رعب فروختہ تزلزل در
 بنای ثبات و استقلال آن فتنہ اندیش بد سگال انگندہ رای و ارادہ
 خویش تغیر داد و عزیمت فرار مصمم نمودہ رد بوادعی ادبار نہاد
 و جمیع خزانہ و ذخائر لاہور از اشرفی و رویہ و طلا و نقرہ غیر

مسکوک که مجموع زباده از يك كرور روپيه بود بانفائس امتعه و اجناس كار خانجات پادشاهی که همراه توانست گرفت و اكثر توپها و سائر ادوات توپخانه بر داشته بيشتر احوال را در كشتيها انداخت و برخي ديگر بر دراب بار کرده بعزم رفتن قندهار روانه ملتان گرديد و در همان روز که از شهر برآمد هدير بي شکوه که بموجب طلب او از گوندوال برجناح سرعت و استعجال برگشته بود باو پوسته زنيق طريق خذلان و نکال شد و يك روز در موضع آنچهره که نخستين منزل راه ملتان است مقام کرده رهگرایی وادي آرازي گرديد و دارا خان ناز با لشکری که در عقب مانده بود باو پیوست و اگرچه برخي از نوکران در لاهور ازو مفارقت جسته بدلايت سعادت رومی فداي و ارادت بعتبه والای سلطنت آوردند ليکن چون خزانه بسيار همراه داشت و زرهایی وافر بمردم ميداد مرئوس چهارده هزار سوار باو همراهي کردند مسملا چون يراغ معلی صادر شده بود که خليل الله خان با بهادر خان و دلبر خان و صف شکنخان و طاهر خان و سائر عساکر نصرت نشان که با او بودند در دار السلطنة لاهور توقف نموده تعاضب دارا بی شکوه نمايند و ادرا هيچ جا سجن درنگ نداده ساخت مملکت از خار وجود فساد آموذش به پراياند خان مذکور چون بظاهر دار السلطنة رسيد داخل شهر نشده يازدهم ذيحجه کوچ کرده به آنچهره نزول نمود و يکروز آنجا بجهت نظم و نسق امور دار السلطنة و سرانجام بعض مهم مقام کرد و خواجه صادق بخشي دارا بی شکوه و سائر مردمی که برهنمايي بخت بيدار ازان مرحله پيمای وادی سرگشتگی و ادبار

جدا شده اراده بندگان درگاه آسمان جاه داشتند نزد او آمدند و آن
نویسن عمقیدت آئین آن گروه را بنویس و مکارم شهنشاهانه
دلدهی و استمالت نموده و مناصب مناسب درخور حال و
شایستگی هر یک تجویز کرده به پیشگاه خلافت فرستاد و روز دیگر
از آنجا کوچ نموده روانه مقصد گردید *

اکنون کنگ حقائق رقم بتحریر سوانح حضور لامع

النور پرداخته چنبن صفحه پیرا میگردن که

شهنشاه ظفر او بعد از وصول بکنار دریای ستلج بجهت فراهم آمدن
کشندیا و تدبیر عبور موکب منصور از آب و تحقیق سرانجام حال
دارا بی شکوه بدست مدت هشت روز با بخت فیروز و طالع دشمن
سوز بساط اقامت گسترده چهره افروز دولت و کمرانی بودند و درین
ایام مهاراجه جسونت سنگه را بدار الخلافة شاهجهان آباد رخصت
فرمودند که تا انجام این مهم نصرت فرجام و معارفت موکب
فیروزی اعلام در آنجا باند و هنگام رخصت او را بعزایت خلعت
خاص و جمدهر مرصع با علاقه سروارید و انعام محالی که یک کرور
دام جمع آن بود نوازش نمودند و همیش داس راتهور بمرحمت
اسپ مدهی سده بهمراهی او معدن گشت و نوازش خان باضافه
پانصدی بمنصب سه هزار سوار نوازش یافته در ملک کومکینان
صوبه مالوه منتظم شد و عبد الله بی ... واد عایمردان خان از
کومکینان لشکر خلیل الله خان بخطاب لنجعلي خان بلند نامی
بافت و کدسری سنگه واد راکرن بهور تبه بمرحمت شمشیر با ساز
میناکر و تهور خان بانعام پنج هزار روبیه و جانباز خان خوشکی و

مید مصنور باره هریک بعنایت اسمپ و سوبهگرن بندبیله بمرحمت
 نفیل مهایی گردیدند و راجه تودرمل خلعت یافته بخدمات
 خود مرخص شد و چون حقیقت جدا شدن راجه راجروپ
 از دارا بی شکوه و ندامت او بر وقوع تقصیر و ایراد آمدنش
 باستیلام سده سپهر نظیر بعرض اشرف رسید عاطفت بادشاهانه او را
 بعنایت ارسال خلعت نواخته حکم جهان مطاع از پیشگاه فضل
 و اصطناع صادر شد که بمنصب سابق که سه هزاری سه هزار سوار
 بود سرانرا از باغد و بزرگدی خود را به دولت ملازمت رساند و از وقائع
 دارالملک کابل معروض بارگاه خلافت گردید که دلاور ولد بهادر
 خان روهیله از کومکدیان آن صوبه بساط حیات در نوردید و چون
 زبده امرای عظام معظم خان که از بندهای شایسته و سزاوار احسان
 بود و منشأ خدمات بزرگ و مصدر کارهای سترگ میتوانست
 گشت بنابر بعضی مصالح و تدابیر ملکی که ناگزیر نشاء
 سلطنت و جهانبانی است تا اینوقت در حصن سپهر بنیاد دولت
 آباد محبوس بود چنانچه کلاک حقایق نگار قبل ازین ایمائی بان
 نموده درین ایام فیروزی انجام که اموردین و دولت و مهام ملک
 و ملت بردفق خواهش اولیای سلطنت انتساق و انتظام یافته
 مصلحتی در محبوس داشتن خان مذکور نمانده بود شهنشاه عاطفت
 پرور مهربان که قدر دان جوهر پاکیزه گوهران و قیمت حنیف گوهر
 صاحب جوهرانند پرتو تفقد و بنده پروری بحال آن قدر خوانین
 انگنده بانواف عنایت و اقسام مکرمت و انضال در مقام تلافی و
 تدارک وقوع آن عتاب مصلحت آمیز شدند و یرلیغ گیتی مطاع

بنام رخصتند؛ اختر برج دوات تابند؛ گوهر درج سعادت بادشاهزاد؛
 والا تبار فرخنده شیم محمد معظم صادر شد که خان مذکور را از
 قلعه ارک بر آورده در حصار میمذت قرین بائین در منزلی لایق
 جای دهند که تا انقضای ایام برشکال مخلی بالطبع آنجا بسر
 برد و پنجاه هزار روپیه از خزانه عامه آنصوبه بر مبدل انعام بدهند
 و هرگاه فرمان طلب صادر شود آن والا تبار گرمی نسب او را روانه
 جناب خلافت سازند و بعد از وصول این منشور کرامت پرتو نوید
 این مراحم جلیله و مکارم منیله بآن خان بلند مکان رسانیده پیش
 خود طلبند و دو اسب با ساز طلا و یک پالکی داده او را بمنزل
 رخصت کنند و باعتبار خان خواجه سرکه هارس ارک قلعه مذکور
 بود یرلیغ جهان پیرا عز نفاذ یافت که سر انجام ضروریات و تهیه
 لوازم سفر و دیگر مهماتش بعهده سعی و اهتمام خود دانسته در
 احترام و نگو داشت از دقیقه فرو گذاشت نه نماید و بوزیر خان صوبه دار
 خاند پس فرمان شد که تمامی اموال و امتعه خان مذکور از نقد
 و جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا که بسرکار والا ضبط شده در بلد
 برهانپور موجود بود بتصرف گماشتهای او سپرده وقتی که
 بموجب طلب از دولت آباد روانه حضور پرنور شود و به برهانپور
 رسد پنجاه هزار روپیه دیگر از سرکار خاصه شریفه بار دهد و فرمان
 مرحمت عنوان مشتمل بر مرده این الطاف سینه و اعطای بهیه با
 خلعت خاصه و جمدهر خاصه گرانبها بجبهت او ارمال یافت و چون
 شیخ فرید مخاطب با خلاصخان صوبه دار پتنه بعد از وقوع مقدماتی
 که در مستقر الخلافة اکبر آباد روی داد از پتنه برآمده روانه درگاه

آسمانجاء گشته بود یربلغ لازم الانقیاد صادر شد که به اله آباد آمده در ملک کومکدان خاندوران باشد و از نتیجهت که خطاب اختصاصی باحمد خوشگی مرحمت شده بود و شیخ فرید خطاب احتشام خانی عزامتد از اندوخت پایتخت و نتیجه که بافتضای رای عالم آرا عزیمت عبور از آب ستانج پاش نهان همت جهاکشا گشته بود شهنشاه فیروزی شعار بکشتی از آب مذکور گذشتند و چون سغانی که فراهم آمده بود ملاحیت بستن جسر بداشت حکم فرمودند که آنها را بر لشکر ظفر اثر قسمت نمایند تا بکشتی بگذرند و از اینجا که عبور موکب نصرت آیات بظفر و لب کشتی و عدم پایاب جز در عرض چند روز میسر نبود مقرر شد که تا گذشتن مجموع اردو و لشکر خدیو مالک رقاب در آنطرف آب بدوات اقامت فرمایند چنانچه مدت یازده روز آبروی آب از فزل اشرف منض اندر ز بود و درین ایام میرزا سلطان صفوی از کومکیان صوبه دکن بجاگیر داری پرتقه دهامونی و بمرحمت پرگند جورا گده بر سبیل انعام کلمریاب مواهب شهنشاهانه گردید و اعتقاد خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده جیلین اخلاص و اعتقاد بر زمین عبودیت سون و از اصل و اضافه بهگوت سنگه هاده بمنصب دو هزار و پانصدی هشتصد سوار و شیر سنگه ولد رام سنگه راتهور که چنانچه گذارش یامت پدرش در جنگ دارا بی شکوه از دم تبغ مجاهدان جنود اقبال شریعت هلاک چشیده بود بمنصب هزاری هزار سوار مورد نوازش شدند و سورجمل ولد راجه سنو رام کور که او نیز پدرش دران معرکه و غما عرضة غنا گشته بود باضاده هفتصدی هفتصد سوار بمنصب هزاری

هشتمصد سوار و غیرت بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزاری درصد سوار و منگلی خان و میر ابراهیم میر توزک هر یک بعنایت اسپ و روپ سنگه راتهور بمرحمت خلعت مباهی گردیدند و یادگار که قبل ازین بخطاب احمد بیگ خانی ناصور شده بود بخطاب مسعود خانی سعادت اندوز گشت و منصب اعتبار خان خواجه مرا حارس قلعه ارک درایت اباد از اصل و اضافه هزاری درصد سوار مقرر گردید و اعتقاد خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده جبین اخلاص و اعتقاد زمین عبودیت خود و بعرض اشرف رسید که راجه انورده^(۲) واد راجه بیتهداس کورکه بهمراهی سلیمان بی شکوه در جنگ داشجای زخمهای کاری برداشته بود و در بنارس بجهت معالجه خود توقف نموده درین اوقات که فی الجمله خفتی در آزارش حاصل شده بود عازم استیلام سد^۱ والا گشته بمتهرا رسیده است حکم جهان مطاع از پیشگاه عاطفت صادر شد که بآکبر آباد معارفت نموده تا برگشتن آیات جلال از یورش پنجاب در خدمت بادشاهزاده عالیقدر والا تدار محمد سلطان باشد و خوشحال بیگ کاشغری که اختیار گوشه نشینی کرده بود بسالیدانه پنجهزار روبیه و عطای دهی چند در وجه مدد معاش از محال پنجاب کامیاب شد و چون مید مظفر واد سید خان جهان باره چنانچه در محل خود مرقوم گردیده بخطاب شجاعتخانی ناصور شده بود شجاعتخان معروف بشاد خان حارس قلعه کابل بخطاب مغواغانی ممتاز گشت و عاقلخان که

هراست حصار شهر دولت آباد بار متعلق بود بتغویض محارمت
 حصن رنح بغیادآن خطه فیض پیرا از تغییر اعتبار خان خواجه مرا
 و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و بیژن بیگ
 که سابق قلعه دار کلیدان بود از تغییر عاملخان بحراست حصار
 آن شهر کرامت بهر و خطاب قلعه دار خانی و از اصل و اضافه
 بمنصب دوهزاری چهار صد سوار سرفرازی اندوختند دهم ماه مذکور
 که عید فرخنده الفعی مسرت پیرای دلها گوید دران روی آب
 ستلج که زینت پذیرموکب جلال بود پیشکاران پیشگاه سلطنت و
 اقبال بموجب حکم لازم الاستقبال بساط جشن و ابساط گسترده قبه
 بارگاه حشمت و جاه باوچ مهر و ماه بر امر اخذند و بزیمی دلکشا و
 مجلسی طرب پیرا مرتب ساختند شهنشاه مهر انسر چرخ اوزنگ
 چون آفتاب که بر سر سر سپهر فیروزه رنگ جای گیرد بر تخت
 بلند پایه فلک پدراوه جلوس سعادت فرموده انجمن آرای نشاط و
 کامرانی گشتند و در همان منزلاگاه دولت دورکعت نماز عید گذارده
 ادای مراسم قراردانی نمودند و درین روز میمنت افروز جمعی کثیر
 از فیض مراسم خدیو دوست پرور دشمن سوز کامیاب و بهره اندوز
 گردیدند از ان جمله راناراجسنگه باضافه هزار ی هزار سوار دو اسبه
 و سه اسبه بمنصب شش هزاری شش هزار سوار یک هزار سوار
 دو اسبه و سه اسبه مطمح انظار عاطفت گشت و محالی که در کرور
 دام جمع آن بود بر سبیل انعام باو مرحمت شد و مهابتخان صوبه دار
 کابل بعنایت ارسال خلعت خاص و فیل باماده نعل نوازش یافته
 هزار سوار از تابینان ار دو اسبه و سه اسبه قرار یافت که منصبش از

اصل و اضافه پنج‌هزاری پنجهزار سوار سه هزار و پانصد سوار دوا سیه
 و سه اسبه باشد و عمدۀ ندویان شیخ میر بعطای جمدهرمینا کار با علاقه
 مروراید و اسد خان بخشی دوم بهنایت نقاره و کنور رام سنگه
 بمرحمت دهکده کی مرصع و سیف‌خان بعطای علم و مخلص خان
 از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد سوار تارک افتخار
 امراختند و از عظمای امرای کومک‌یان صوبۀ کابل مغول‌خان باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و سعادت‌خان
 باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و
 شمشیر خان حاکم غزنین باضافه پانصدی بمنصب سه هزار
 و پانصد سوار و مبارز خان باضافه پانصد سوار بمنصب
 دو هزار و پانصد سوار و رعایت‌خان بخشی احدیان صوبۀ
 مذکور باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و
 احقاق بیگ بخشی منصبداران آن صوبه باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر یعقوب دیوان آنجا
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد و پنجاه سوار و مجموع بهنایت
 ارسال خلعت سرمایه مباحثات اندوختند و اشکر خان صوبه دار
 کشمیر بمرحمت ارسال خلعت باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصد سوار سر بلندی یافته مامور
 شد که بحضور پرور آید و سعید خان بغوجداري بهنیر و نو شهره
 معین شده بعطای خلعت و اسب نوازش یافت و فتح خان

بعنایت اسپ و علیقلیخان بمرحمت خلعت و اسپ سرفراز شده
 بلشکر خلیل الله خان مرخص گشتند و اللهیار خان میرتوزک
 باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و محمد
 سلیم بخشی صوبه کشمیر از اصل و اضافه بمنصب هزار و چهار صد
 سوار مورد انظار مرحمت گردیدند و سارنگدهر زمیندار جمون از
 کومکین لشکر خلیل الله خان بموجب التماس خان مذکور بتفویض
 فوجداری دامن کوه جمون سر بلند شده بعنایت علم راییت مباحات
 افراخت و اخلاص خان بمرحمت اسپ سوامراز گردید و همچنین برخی
 دیگر از عمدهای اطراف و امرای صوبجات باضافه مناصب و دیگر
 عنایات سر بلند گردیدند و وزیر خان صوبه دار خاندیس باضافه
 هزار و هزار سوار بمنصب پنج هزار و سه هزار سوار و صف شکنخان
 باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار و هزار و پانصد
 سوار تارک افتخار افراختند و اعتماد خان بصوبه داری کشمیر جنت
 نظیر از تغییر لشکر خان معین گشته بعنایت خلعت و اضافه
 منصب نوازش یافت و عبد الله بیگ ولد علیمردانخان بمناسبت
 خطاب جد بخطاب گنجعلی خانی و سید منور ولد سید خانجهان
 بارهه بخطاب خانی و محمد یوسف که سابق مخاطب بشمشیر خان
 شده بود بخطاب نصیر خانی و یادگار مسعود که قبل ازین بمناسبت
 خطاب جد خویش باحمد بیگ خان مخاطب گشته بود بخطاب
 مسعود خانی نامور گشتند و بسیاری از ملتزمان رکاب دولت
 و مبارزان جنود نصرت باضافه مناصب و دیگر عطایا و مواهب
 مورد انظار عاطفت گشتند و هانزده هزار روپیه بچندی از

خدمتگاران آستان سلطنت انعام شد سیزدهم فدائیان از میان دو آب رسیده ناصیه سالی آستان خلافت گردید و درین هنگام شهباز خان بفرج‌داری چکله دیبا^۵پور از تغیر راجه تودرمل معین گشته باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد حواری مباحی شد و منصب ابوالبقاء از کومکیان صوبه احمد آباد باضافه پانصدی هزار و پانصدی هزار سوار مقرر گردید پانزدهم مدائیان بعنایت خلعت و فیل مشمول عاطفت گشته مرخص شد که بخلیل الله خان پیوسته در تعاقب دارانی شکوه ضمیمه جنود انبال باشد و قلیچ خان بفرج‌داری^(۵) و خوشاب از تغیر خنجر خان معین شده بعطای خلعت و فیل مفتخر گردید و منصب صف شکنخان باضافه هزار و پانصد سوار سه هزار و پانصد سوار مقرر شد و سید منور ولد سید خان جهان داوره بخطاب خان نامور شده باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی ششصد حواری مباحی گردید و امان الله بحرامت قلعه دار السلطنت لاهور و عنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار سر بلندی یافته مرخص گشت شانزدهم موکب ظفر طراز از ان روی آب متلج باهتزاز آمده نواحی موضع ماچیواره مضرب خیام نصرت اعتصام گردید و از وقایع صوبه گجرات بعرض اشرف رسید که مجاهد جالوری از کومکیان آنجا و دیعت حیات مستعار - پرد و رز دیگر نواحی قصبه راهون فیض اندرز نزول

همایون گشت و راجه و اجروپ که بوسیله اظهار ندامت برتقصیرات و التماس شفاعت راجه جیسگنه و خلیل الله خان و دیگر عمدہای بارگاہ خلافت مرحوم شہنشاہانہ رقم عفو بر جریدہ جرائم او کشیده بود از وطن رسیده ناصیہ خجالت و افعال بر زمین عجز و ابتہال بود و بمرحمت خلعت فاخر و از اصل و اضافہ بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار و پانصد سوار مباحی شد و سید ملا بخش بارہ از عمدہای دارا بی شکوہ کہ بیاری بخت و رہبری دولت از ہمراہی سلیمان بی شکوہ تخلف ورزیده روی عمودیت بدرگاہ آسمانجاہ آورده بود جبہ سائی عتبیہ اقبال گشده ظلمت زدای چہرہ طالع گردید و بمعطای خلعت فاخرہ و جمدھر میدنا کار و بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار مطرح انوار مکرمت و تفضل شد و از اصل و اضافہ رکھذاتھہ راتھور بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و خواجہ عبداللہ بمنصب هزار و پانصدی چہارصد سوار مشمول مرحمت گشتند و راکھونہنت گپ اندر ہرک باذعام یکہزار روپیہ مورد عنایت گردید و زیدم سه کروزہ از قصبہ راھون گذشتہ نزول اجلال شد و درین روز جمعی کثیر از نوکران دارا بی شکوہ کہ برہمنونی دولت ازو جدا شدہ بندگان آستان خلافت وجہ ہمت ماختہ بودند باہراز سعادت ملازمہ قدھی برکت سرمایہ مباحات اندوختہ در سلاک بندہای درگاہ خلائق بذات انتظام یافتند و بعنایت خلعتھا و مناصب شاہستہ کامیاب گردیدند بپست و یکم نزدیک قصبہ سلطانپور میض اندوز نزول موکب اقبال شد و خنجرخان کہ در زمان اعلیٰ حضرت نوجدار بہرہ

و خوشاب بود و بعد از آمدن دارا بی شکوه بلاهور چنانچه مذکور شد بنابر قلت سرمایه دانش و تدبیر صلاح کار خویش از فساد باز ندانسته بار ملحق شده بود و درینوقت که آن رمیده بخت ابدار نصیب از دهشت قرب وصول موکب نصرت زیب رهگرای وادی فرار می شد بغلط کردار خود متفطن گشته ازو جدائی گزیده بود بشفاعت مقرران پیشگاه اقبال سعادت اندرز تقبیل عتبه جلال گشته بعفو جرائم تقصیر کامیاب مراحم شهشاه جرم بخش عذر پذیر گردید و بمرحمت خلعت نوازش یافته به تنبیه و تادیب مفسدان دامن کوه کانگوه معدن شد بیست و دوم گذار دریای بیهام محط مرادق حشمت و جاه گردید و روز دیگر خدیو جهان بکشتی از آب مذکور عبور نموده آنطرف دریا منزل فرمودند و اردو و لشکر بجسر که بموجب حکم جهانمطاع بسته شده بود گذشتند و درین ایام یک زنجیر نیل خاصه برخشندند برج اختر عظمت تا بندد گوهر درج ایهت بادشاهزاد ارجمند محمد اعظم عطا شد و سید صلابخان بصوبه داری برار از تغییر حسام الدین خان تعیین باویده بخطاب اختصاص خانی و عنایت خلعت و اسب سرمایه افتخار اندوخت و فوجداری سرکار بیجا کده بحسام الدین خان مفوض شد و راجه راجروپ بمرحمت جمدهر و اسب مبهایی گشته به تهاد داری موضع چاندی که سرحد ولایت سری نگر است تعیین یافته که بضبط و بعد و بست بديرون آن کوهستان پیام نموده سد راه برآمدن حلیمان بی شکوه مانع رفتن مردم نزد آن خدلان پروه باشد و مانسنگه گونا داری چیدن های عتبه مظهر اما گشته بعنایت خلعت و از اصل

و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار نوازش یامت و میر
مهدی یزدی بدیوانی سرکار پادشاهزاده کلمگر بخندیار والاند رسدات
توام محمد اعظم سر بلند گشته بعطای خلعت مباحی گردید و
محمد حسین سالدوز از نوکران دارا بی شکوه دولت اندوز ملازمت
اشرف شده خلعت سرامرازی پوشید بیست و چهارم نواحی تصبیه
هیدیت پور مهبط انوار نزول گشت •

توجه الویة ظفر طراز بر سمیل ایلاخار بنعاقب دارا بی شکوه ادبار شعار

چون از عرایض خلیل الله خان و دیگر دولتخواهان که بتکامشی او
مامور شده بودند بوضوح پیوست که آن باطن پزوه با خزانه و توپخانه
وسامان شایسته و لشکر آراسته که قریب چهارده هزار سوار بود از لاهور برآمد
و مکفون ضمیر فساد تاثیرش ایست که هر جا قابو داند با جنود
ظفر پیرا صف آرا گردد و احتمال آن میرفت که در ملتان ثبات
قدم ورزیده عنان عزیمت از وادی فرار بسوی مدافعه و پیکار بر
تا بد و ازین جهت که با عساکر منصوره سردار توره که مردم ازو حساب
بر گیرند و در برابر آن با خلف دزدان سلطنت و سروری شان
و اعتبار سرداری و سر لشکری دانسته باشد نبود و از راه حزم و
احدیاط مظنه آن می شد که اگر جنگی روی دهد و نبردی اتفاق
آمدن خدا نخواسته چشم زخمی بجنود افبال رسد که تدارک آن
مشکل باشد و از مرداران عساکر نصرت نشان نیز بملاحظه اینمغنی
مسامحه و کوتاهی در تعاقب او واقع شده بود لاجرم بر ضمیر الهام

پذیرش شاه عالمگیر که مرات صورت دورانیشی و پیش بینی و دستور العمل صلاح دانی و مصلحت گزینی است پرتو این عزیمت تا آنکه خود بنفس نفیس باز بدستگاه ظفر پناه ایلغار نموده تعاقب آن بد عاقبت نمایند و او را هدیج جامه‌های ثبات و درنگ و فرصت خیال جدال و جنگ نداده ساحت ملک و دولت ببدان دامن همت از غبار وجود نساف آموذش پذیرایند تا خاطر ملکوت ناظر بالکلیه از مهم او جمیعت پذیرفته بزدی عذران معارفت بصوب دارالخلافة شاهجهان آناد معطوف گردند و بفراغ بال توجه والا بظلم و پرداخت امور سلطنت که انواع فتور و اختلال بارکن و قواعد آن راه یافته بون مصروف شود بغایرین درین منزل قوه الطهر عظمت و جلال مسرت الصدر اہبت و اقبال بادشاهزادہ خجسته شہ محمد اعظم را بازواند لشکر و اردوی بزرگ و کارخانجات بدار السلطنة لاعور رخصت نمودند کہ تا معاودت موکب ظفر بدگر ازین مهم نصرت اثر آجا بسر ببرند و دولتخانه مختصری با کارخانجات ضروری همراه گرفته با خلاصه عساکر گردون مآثر عزیمت ایلغار مصمم فرمودند و هنگام رخصت بادشاهزادہ والا نزار را بمرحمت ذیل خاصه مزین بساز نقره و جل زربغت و در اسب با ساز طلا مشمول نوازش ساختند و محمد امین خان میر بخشی و اعتقاد خان و رای رایان متصدی امور دیوانی را بعطای خلعت نواخته در خدمت آن گوهر محیط جہ و حشمت رخصت کردند و بجمعی دیگر نیز از مردم همراه ایشان خلعت مرحمت شد و بدست و پنجم ماه مذکور موکب جہاگشا از هیبت پور بسمت سنگھ و تصور متوجه گشته نہ کرور جریبی طی نمود و باغ

قطب الدین خان خویشکمی که در ظاهر قصبه تصور واقع است از
 نیلش نزول اشرف رونق فردوس و تصور یامت و روز دیگر نیز نه
 گروه طی شده نزدیک بموضع محمد پور مخیم جیش منصور گردید
 و درین منزل راجه جیسنگه که بموجب حکم معلی در لاهور توقف
 نموده بود شرف اندوز دولت ملازمت اکسیر خاصیت گشت و رندله
 خان بمعایت خلعت واسپ مباهی شده بدکن مرخص گردید
 و چون بعرض همایون رسید که اراد تخان صوبه دار اوده و دیعت
 حیات مستعار بمقتاضی اجل موعود میرده است عاطفت بادشاهانه
 هوشدار خان برادر زاده او را بمعطای خلعت از لباس کدورت برآورد
 و بهادر چند و راجه کمانون و مان دهاتلی خلف راجه راجروپ که
 بنیابت پدر خویش بحراست قلعه کهمرد بام داشت بمعایت ارمال
 خلعت قامت مباحات امر اخذند و بیست و هفتم هفت گروه طی
 شده موضع شیر گزه از فر نزول شهزاده شیر دل زینت یامت و راجه
 جیسنگه که از دیر باز بوطن خویش نرفته تعب یساقهای پی در پی
 گشیده بود رخصت وطن یافته بمرحمت خلعت خاصه مورد نوازش
 گشت و روز دیگر موکب گردون شکوه هشت گروه طی نموده منزل
 آرای اقبال گردید و فدائی خان که بموجب فرمان همایون از لشکر
 خلیل الله خان رمیده بود بموکب معلی پیوسته امر از معادت
 ملازمت نمود و بفوجداری اوده و گور که پور و عفات خلعت و ماده
 فیل و باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب چهار هزار و چهار هزار
 سوار نوازش یافته مرخص گردید و رگهناته سنگه راتهور بمرحمت
 اسپ مباهی گشت بیعت و نهم یازده گروه طی گشته فوایدی موضع

مؤمن پور از پرتو ورود اشرف پر نور شد •

تعین یافتن صف شکنخان بتعاقب دارابی شکوة از ملتان و ترک ایلغار موکب گبهان ستان

چون بمسامع جلال رحید که آن خمران مآل در ملتان ثبات قدم نه‌ورزیده باستماع خبر توجه رایات اقبال در کمال سراسیمگی و تشمت حال بسمت بهکر ره نورد وادی فرار شد و بسیاری از سرداران و نوکرانش که تا ملتان با او همراهی کرده بودند از آنجا طه مفارقت پیمودند و روز بروز سلک جمیعت سپاهش پیشتر از پیشتر از هم گسیخته اسباب پریشانی و ادبارش تزیید می یابد و جز اینکه بزحمت بسیار و پامردی فرار از سطوت و صولت جنود نیدروزی شعار خود را بملجای و مقری رساند کاری دیگر نمیتواند ساخت لاجرم وای عالم آزای گیتی خدیو کشور کشا پیرین قرار یانت که ترک ایلغار نموده عنان سرعت و استعجال باز کشند و بمیر منزل حکم شده که من بعد منازل نزدیک قرار داده مسافت بعید نه پیمایند و امر اعلی بنفاد پیوست که صف شکنخان میرآتش از ملتان بتعاقب آن بد عاقبت شتافته او را از ممالک محروسه بادشاهی رهگرمی وادی آوارگی سازد و فوجی از دلیران کار طلب رزم جوو بهادران جلالت کیش شهامت خو مثل محمد بیگ و یادگار بیگ و شهسوار بیگ و گدا بیگ بازمرد از اوزنکان و زاهد بیگ ترکمان و امام قلی و نوری بیگ آغری باطایفه آغران و پرداخان و جمال خان بلجی پوری و صید نصیرالدین لکنی و عنایت میانه و سید منور خان پاره و

اودیبهان راتهورهریک با قوم و قبیلۀ خود و جوانی از مبارزان توپخانه و جمعی دیگر از منصبداران که فریب شش هزار سوار بودند با خان مذکور معین گشتند و یرایع گیتی مطاع مشتمل بر تفویض این خدمت با حلافت خاص و شمشیر و یک زنجیر فیل برای او و بیست هزار اشرفی بجهت تذخوۀ مواجب سپاه مصحوب الله یار خان ارسال یافته حکم شد که بسرعت خود را بملتان رساند و عساکر کومکی را سزایی نموده مجال درنگ و امهال ندهد و فرمانی دیگر بخلیل الله خان صادر گردید که گروهی با صف شکنخان معین گشته اند همراه او روانه ساخته خود با بقیۀ جنود فیروززی تا رسیدن موکب جلال در ملتان توقف نماید •

مجمعی از حال دارا بی شکوۀ بعد فرار از لاهور آنکه سبب تاخیر و کوتاهی که از عساکر منصور در تعاقب او واقع شد فرصت یافته بمرحلہ پیمائی و ره سپاری روزی چند از وسط هلاک و گرفتاری برآمد و هفدهم ذی حجه بملتان رسیده منزل ادبار گزین و چون از سطوت موکب جهانکشا مغلوب خوف و رعبت گشته پای همتش را ندروی استقامت نمائده بود بعد از هشت روز اقامت دگر باره بعزم فرار رخت ناکامی بسته بیست و پنجم ماه مذکور از آنجا رو بوالدی ادبار نهاد و چنانچه عادت او بود که بهرجا میرسید دست تصرف و تغلب باموال و خزائن بادشاهی دراز می نمود و دولت زدیده که در خزائن آن صوبه فراهم آمده بود متصرف شده آنرا با انذر خزانه و توپخانه و احوال و اوقالی که همراه داشت و از لاهور بکشتی آورده بود بر همان نهج برکشتیهایی

بزرگ انداخته فیروز میواتی و بسنت نامی خواجه مرا با جوتی از سپاه بر سر کشتیها گذاشت که آنها را محافظت نموده به بهکر رسانند و خود از راه خشکی بطرف ارچه روانه شد و از آب بیداد و ستلج که باشاره او بر هر دو جسر بسته شده بود عبور نموده راه بهکر پیش گرفت بقصد آنکه از انجا رخت ادبار بخدود قددها رکشد و چون یکروز بعد آمدن از ازملتان این خبر در نواحی تلینه؟ بخایل الله خان و بهادر خان و هائر سرداران چنود اقبال که بتهاتب آن خسران مآل می شناسیدند رسیده بر جفاح استعجال روان گشته سوم محرم بملتان رسیدند و قراولان سپاه ظفر اثر که پیشتر بجهت تحقیق خبر رفته بودند چون تا آنوقت هنوز شخص نبود که او عزم اجمیر دارد یا اراده بهکر بلکه رفتنش بطرف اجمیر افراب مینمود راه اجمیر سرکرده بطرف دیپاپور شده بودند و اثری ازو نیامده و حال آنکه آن سر گشته دشت ادبار براه لکھو^{۱۶} کهاره بهزیمت بهکر مرحله پیمای وادی فرار گشته بود و ظاهر شد که حاجی خان بلوچ که از زمینداران عمده ملتان است از رسته دولتخواهی و خدمت گزاری با جمعی بر سر کشتیهای خزانه و احوال او که فیروز و بسنت میبردند رفته میخواست که سد راه شود و آنها را بر گرداند چون توپخانه و مدافع همراه داشتند بمداغ پیش آمدند و نیامابین جنگی رو داده چندی از طرفین کشته شدند آخر الامر از عهده ممانعت بر نیامده آنها را راه دادند و چهارم محرم الله یار خان با خزانه بملتان رسیده یرلیغ

و لاجب الادعان که در باب تعاقب داریی شکوه صادر شده بود بصف
شکنخان رسانید و او امتثال مثال همایون را کمر همت بر میان جان
بسته از روی کار طلبی همانروز کوچ کرده بدعاقب شتافت و تلمه
این احوال بعد ازین در محل خود گذارش خواهد یافت *

انگن بر مرتحریر وقائع حضور پر نور رفته سر رشته سخن
از جای که گذشته بود بدست کلک جادر فن میدهد

چون خبر فرار دارا بی شکوه از ملتان سامعه انروز اولیای
دولت گشته مرعت سیر و ایلغار موقوف شد رایات ظفر اعتمام
در کنف رفاهیت و آرام طی مراحل نموده تا ظاهر بلده ملتان
هیچ جا اقامت نگزید دران اوقات صبر باقر که میر صامان ایام
خلافت انجام شاهی بود بفوجداری و نظم مهمات سرکار بهکر
سر بلند شده بمعطای خلعت واسپ و خطاب باقر خانی و از اصل
و اضافه بمنصب هزار سوار نوازش یافت و سالیانه میرزا
توذر صفوی که مبلغ سی هزار روپیه بود باضافه ده هزار روپیه
افزایش پذیرفت و آقا یوسف بخدمت داروغی فیل خانه از تغییر
ملکعت خان خلعت سرفرازی پوشید و از اصل و اضافه چتر و جی
دکنی بمنصب هزار سوار و غیرت بیگ و ابو مسلم و محمد
صادق هر یک بمنصب هزار سوار و جمعی از نوکران دارا
بی شکوه که بدلات بخت سعادت اندوز تقبیل عتبه خلافت گشته
بودند بمعنایت خلعت مباحی گردیدند و چون از عرضداشت خان
دوران حقیقت حسن خدمت و کار طلبی راجه دیدی سنگه بندیله
بعرض اشرف رسید عاطفت خسروانه او را باضافه پانصدی پانصد

سوار بمنصب در هزار و پانصدی دوهزار و پانصد سوار از انجمله پانصد سوار دواستاده و سه اسبه نوازش نمود هفتم محرم گذار آب راوی که سه گروهی ملتان است از فیض نزول شهشاه عالم گیر مینمت پذیر گشت و خلیل الله خان و بهادر خان و دلبر خان و طاهر خان و خانعالم و رایسنکه ولد راو امر سنگه و یکه تاز خان و گنجعلی خان و چنپت بندیل و سائر بندگان که بتعاقب دارابی شکوه پیش آمده بموجب حکم والا در ملتان توقف نموده بودند احرار دولت آستان بوس نمودند و از نوکران عمده دارا بی شکوه سید عزتخان که برهبری سعادت در ملتان از همراهی او تخلف ورزیده بود و شیخ موسی کیلانی که از قبل او بحکومت بلده ملتان قیام داشت و سید مسعود پاره که او نیز بیادری بخت درین هنگام ازو جدا شده بود باستلام مدد سلطنت مر بلندی یافتند و سید عزتخان بعطای خلعت و منصب سه هزاری پانصد سوار رسید مسعود بعزایت خلعت و منصب هزار و پانصدی دوهزار سوار مشمول مرحمت گشت و فیض الله خان از تغییر خواجه عابد الله تر اول بیگی شده بعزایت خلعت قامت مباهات بر اتراحت و نوازش خان بفوحداری سرکار مند و حرمت حصار آن نوازش یافت و از اصل و اضافت متکلی خان بمنصب هزاری ششصد سوار و بادل بختیار بمنصب هزاری سه صد سوار و محمد علی ولد تقرب خان بمنصب هزاری صد و پنجاه سوار مباهی گشتند •

تعیین یافتن شیخ میر با فوجی تازه از عساکر کردن شکوه بتعاقب دارا بی شکوه ادبار پژوه

اگرچه صف شکوگان بموجب یرلغ گیتی مطاع با فوجی از حنود قاهره چنانچه سبق ذکر یافت چهارم محرم از ملتان بتعاقب او برآمده از روی کار طلبی برجذاج سرعت و استمجال در بی آن خسران مآل شتافته بود لیکن چون با خان مذکور لشکر و سامانی در خور اینکار نبود و هنوز دارا بی شکوه لشکری آراسته با خزانه وافر و توپخانه بسیار داشت حزم و احتیاط همنشاهانه اقتضای آن نمود که عمده نوئیان صائب تدبیر شیخ میر که سرداری با سکیزه و قار و نقد شجاعت و بسالتش بر محک امتحان کامل عیار بود با فوجی دیگر از عساکر نصرت شعار بتعاقب آن ره نورد وادی فرار و مرحله پیمای بادیه ادبار تعیین یابد تا هیچ جا مجال اقامت و درنگ نیامده حدال فاسدی بخاطر راه ندهد و اگر بالفرض جای ثبات قدم ورزیده بجنگ و مدافعه برگرد جنود اقبال از عهده نبرد و پیکار آن برگشته روزگار برآمده کفایت آنهم نتوانند نمود بغایران آل زبده و دیوان هشتم شهر مذکور مرخص شد که برجذاج تعجیل بصف شکوگان و لشکر پیش ملحق گشته باتفاق یکدیگر کمر همت به تقدیم این خدمت بندند و دایره خان بادلیرورن صمت پسران بهادر خان روهیله و قباد خان و شرزه خان و پردلخان و مانسنگه بندیله و حید منصور و مدگلی خان و جمعی دیگر از مردان کار و مبارزان شهامت شعار که مجموع ده هزار حواری

بودند با او معین گشتند و هنگام رخصت آن نوین اخلاص آئین
 بعطای خنجر خاصه با علاقهٔ مروارید و انعام یک نك روبه و دلیر
 خان بمرحمت یک زنجیر فیل و جمدهر میذاکرو شرزه خان بمعنایت
 خلعت و فیل و دیگران هریک در خور حال بمرحمتی مفتخر
 و مباهیه شدند و روز دیگر شهنشاہ یزدان پرست حق آگاه بقصد
 زیارت روضه فیض آئین جذاب قدوة الاولیاء الواصلین عارف صمدانی
 قطب ربانی شیخ بہاؤ الدین ملتانی قدس اللہ سرہ المعزیز بشہر
 کرامت بہر ملتان شرف قدوم بخشیدہ فیض اندوز مزار برکت نقار
 آن مقرب درگاه احدیت گردیدند و استمداد ہمت و استغاضہ انوار
 توجہ از باطن پرنفوح آن نقار کبراء عارفین فرمودہ شیخ
 بہاؤالدین صاحب سجادہٗ آن پیشوای اولیاء عظام و خدمتہٗ مجاوران
 آن مقام قدسی احترام را از فیض انعام عام بہرہ در ساختند و در رفتن
 و آمدن از زرفشانہٗ دست جود و عطا خلقي ابدیہ را نقد آرزو
 بدامن آمید انداد و دو روز دیگر قرین نصرت و ظفر انجا بہر بردہ
 نشاط اندوز دولت و کمرانی بودند و درین ایام شاہ نواز خان کہ
 بنابر بعضی مصالح ملکی چنانچہ در محل خویش گذارش یانندہ
 تا این هنگام در قلعهٔ برہانپور محبوس بود مورد انتظار فضل و کرم
 گشتہ عاطفت شہنشاہانہ اورا از قید تقصیر و حجاب تشویر برآورد

(۲ ن) ایک ہزار روبہٗ بشیخ بہاء الدین صاحب سجادہ کہ از
 اولاد کرام آن پیشوای اولیاء عظام امت و یک ہزار روبہٗ بخدمتہ
 و مجاوران آن مقام قدسی احترام انعام نمودند

و بعنایت ارمال فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص و بمنصب قدیم باضافه هزاری هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از سابق و لا حق شش هزاری شش هزار سوار از انجمله پنجاه هزار سوار دو اسبه و سه اسبه باشد نوازش نموده خدمت صوبه داری گجرات که تا آنوقت در دست مراد بخش بود باو تفویض فرمود و معصوم خان مهین خلف خان مذکور باضافه هشتصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و میر محمد معظم پسر دیگرش باضافه پانصدی دو صد و پنجاه سوار بمنصب هزاری پانصد سوار مورد انظار تربیت گشتند و محمد حسین سالدوز از نوکران دارا ایشکوه بمنصب هزاری دو صد سوار و لود بخان بمرحمت شمشیر و میرداد افغان بعنایت اصپ سر بلند شدند و اگرچه لشکرخان صوبه دار کشمیر بصوبه داری ملتان معین گشته یرلیغ همایون بطلب او صادر شده بود لیکن چون تا رسیدن خان مذکور بجهت نظم مهمات آنصوبه حاکمی ضرر بود مقرر گردید که خان عالم تا آمدن لشکرخان بحکومت و ضبط آنجا قیام نماید و بعد از رسیدن او بحضور پر نور آید و بعنایت خلعت نوازش یافته بدین خدمت مرخص شد و محمد یوسف از اولاد کرام عزیز مصر کرامت و عزیزی شاه یوسف کردیزی که مرقد شریف آنجناب در بلاد طیده ملتان است بمطای خلعت و ماده فیل سرمایه اعتبار اندوخت •

معاودت موکب منصور از دارالامان ملتان به دار
السلطنة لاهور و نهضت نمودن از انجا به دارالخلافه
شاهجهان آباد قرین فتح و فیروزی بنابر فتنه انگیزی
ناشجاع و شرح موانعی که بعد ازان روی نمود

با آنکه حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی ملکاتش مظهر الطاف
الهی و مصدر اعطاف نامتذاهبی است در باره ناشجاع انواع احسان
و اصطناع بجا آورده بودند چنانچه بعد از شکست دارایی شکوه و وصول
موکب اقبال بمستقر خلافت از عظام امور اول کاری که پیش نهاد
خاطر والا ماخته بر جمیع مطالب و مهمات مقدم داشتند این بود
که موکب را با صوبه بهار و پهنه که همیشه آن ادبار قرین آرزوی
آنداشت و میسر نمی شد از حضرت اعلی بمبالغه تمام برای او گرفته
ضمیمه ملک وسیع بنگاله گردانیدند و فرمان تفویض این ولایات ازان
حضرت حاصل کرده فرستادند و با او در مقام کمال عطونت و محبت
بودند چنانچه بعد ازین مفصلا گزارش خواهد یافت درین هنگام
از عرائض و قنوع بکاران ممالک شرقی بمسامع حقائق مجامع رسید
که آن بیخرد سفاهت پرور از فاجعای و حق ناشناسی قدر این
دولت و عنایت نداشتند هوای خود سری و زیاده طلبی در دماغ
نخوت و پندار انگنده امت و بادیشهای محال از بنگاله برآمده عزم
مخاصمت و منازعت دارد چون این خبر بطریق تواتر و توالی
بجانب خلافت رسیده مقتضای مصالح سلطنت و فرمانروائی دنع
ماده شورش افزائی او لازم و مستحکم نمود و مهمات مملکت گنجهان

صحت هندوستان نیز چنانچه باید هنوز انتظام نیافته خاطرجهان
 پیرا پرداخت امور ملک وملت و رفع اختلال قواعد دولت متعلق
 بود لاجرم درین هنگام که دارا بی شکوه رمیده بخت ادبار فرجام
 بهزاران ناکامی و سرگشتگی رهگرای وادی فرار و آوارگی گشته از
 ملتان بجایب بهمرشدانفت و انواع قاهره بتعاقب آن بد عاقبت
 تعیین یافت خاطر اقدس را عزم معاودت بسوی مستقر سریر خلافت
 مصمم گشته دوازدهم محرم الحرام راپات ظفر اعتمام از ظاهر بلد
 ملتان که مدت پنجروز فیض الدوز اقامت موکب گیتی فروز بود
 باهتزاز آمد و شهنشاه فیروز بخت عالمگیر از گذار آب راوی قرین
 عز و جلال بر صفین اقبال نشسته لوائی مراجعت بر ابراختند
 درین تاریخ حاجی بلوچ که از زمینداران عمده ملتان است باسلام
 عقبه فلک رتبه فائز گردید و بمرحمت خلعت و فیل و اسب کامیاب
 عزت و مباہات گشته بمحال زمینداری خود مرخص گشت و طاهر
 خان بمعایت نقاره مورد نوازش شد و فداک خان از کومکیان شیخ میر
 بمرحمت ارسال نقاره مصحوب عبد الله بیگ پسرش بلند آوازی
 یامت و سعادت خان خویش خلیفه سلطان که در جاگیر خود بود
 بماضامه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و از رتبه
 گشته حکم شد که باله آبان شدتفته در ملک کومکیان خان دوران باشد
 و بعد از طی چهار مرحله رای رایان که بموجب یرلیغ والا از لاهور
 عازم پیشگاه حضور گشته بود بلمشر منصور پیوسته دولت اتمان
 بوس دریافت و موکب گیتی کشا کوچ بر کوچ قطع منازل نموده
 بیست و چهارم شهر مذکور باغ و عمارات آنچهره که در ظاهر دار

السلطنة بر سمت راه ملتان واقع است محیط مرادات دولت و عظمت گردید و اعتقاد خان که در شهر بود و سیفخان که رخصت از راه یافته بشهر آمده بود رسید هدایت الله صدر و جمعی دیگر از بزرگواران عتبه سلطنت دولت ابدوز ملازمت اشرف گشتند و پرم دیو سیهودیه از وطن رسیده غبار آستان خلافت را صندل ناصیه اعتبار ساخت و بمعنایت خلعت قامت انتخاب انراخت و معین خان و سید نبیروز و محمد حسین سلدوز و عباس افغان از نوکران عمده دارا بی شکوه که بیاباری طالع از سلیمان بی شکوه معارقت بسته بودند و حواجه صادق بدخشی که در لاهور از دارا بی شکوه جدائی گرفته بود بتلیم مدد جلال مشرف شده بمرحمت خلع و مناصب شایسته حرانرا گذشتند و دومهین (۲) بمنصب هزاره دو صد سوار مبعوث شد و چون از وقائع صوبه گجرات بمرض همایون رسید که دلداد خان فوجداد پٹن و دیعت حیات مستعار - پرده سردار خان برادرش بخدمت او منصوب گشته باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزاره هزار و پانصد سوار از انجمله هزار سوار دو اسبه و سه اسبه بوازش یادت و چون درین روز برای ملازمت فروغ اختر عظمت و حلال غره جبین ابهت و اقبال بادشاه زاده والا قدر محمد اعظم ساعتی مختار اختر شناسان نبود حکم شد که فردای آن که ساعتی مسعود بود و رایات عالیات ظل درود بشهر می انگند آن نوگل حدیقه دولت احراز معادت ملازمت اشرف نمایند و اگر چه خاطر ملکوت ناظر حضرت شهنشاهی چنان منخواست

که روزی چند در دار السلطنة لاهور بساط اقامت گسترده پدیداخت
 مهمات پنجاب که از وجود دارایی شگوه کمال خلل و فتور پذیرفته
 بود پدیدازند و خاطر اقدس از بند و بخت آنحدود جمع مازندلیکن
 چون مصلحت ملک و دولت بنابر سببی که گذارش یامت مقتضی
 توقف نبود قرار اقامت در دار السلطنة لاهور و نزول اجلال در قلعه
 مبارکه نداده اسر والا یغناز پدوست که اردوی معلی داخل شهر
 نگشته باغ فیض بخش که در بیرون دار السلطنة بسمت دهلی واقع
 است منزلگاه نصرت شود و مقرر فرمودند که خود بدولت بر سبیل
 عبور شهر را از فیض قدوم گرامت بهر آذین سعادت بسته از آنجا ظل
 دروید بباغ اندازند و روز دیگر که بیست و پنجم ماه بود بادشاهزاد
 عالیقدر والاگهر از شهر رسیده بادرآک شرف پایبوس سرمایه دولت
 و کامکاری اندوختند و محمد امین خان میر بخشی و سایر بندگان
 که در خدمت آن نهال گلشن حشمت و بختباری بودند بتقبیل
 مدد سدید چهره مباحات افروختند و شهنشاه جهان با جهانی فرو
 جلال بر کوه پیکر ویلی فلک تمثال سوار شده از آنجهه را بیت توجه
 بشهر افراختند و تا دروازه هتیه پول شرف قدوم بخشیده لمحده سواره
 توقف فرمودند و قلعه را بنظر احتیاط ملاحظه نمودند و امان الله
 قلعه دار دولت زمین بوس یامده باحکام ارشاد آذنی که در هر باب
 بفرمان پدوست مسترشد گردید و از آنجا عذاب اقبال منعطف ساخته
 در اثنای راه بمسجد وزیر خان فرود آمدند و نماز ظهر آنجا بجماعت
 گزارده نزدیک سه پاس روز ساحت باغ فیض بخش از نزول اشرف
 فیض اندرز گشت و لشکر خان که بجهت صوبه دارمی ملتان بموجب

یرلیغ معلی از کشمیر آمده بود کامیاب دولت ملازمت گردید و از
 نفائض اتمعه کشمیر پیشکشی بنظر انور در آورده بقبول آن سر
 بلندی یانت و بعنایت خلعت کسوت مباحات پوشید و خلیل الله
 خان بتقویض صوبه داری پنجاب مباحی شده بعطای خلعت خاصه
 و انعام محالی که یک کرور دام جمع آن بود مشمول نوازش شهنشاهانه
 گردید و چون بجهت نظم و نسق بعضی مهمات ضروری صوبه
 پنجاب و رهاجیت و آمودگی جنود ظفر مآب که بتازگی درین ایلغار
 تعب بسیار کشیده بودند چند روز اقامت ضرور بود تا بیست و نهم
 ماه مذکور آن سرا بستان حشمت و جاه از فیض بهار اقبال خرمی
 و نصارت پذیرفت درین ایام منصب مکرم خان فوجدار جونپور
 باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزاری چهار هزار سوار مقرر
 گردید و احتشام خان از کومگیان خاندوران که بمحاصره قلعه
 اله آباد قیام داشت باضافه پانصدی به منصب چهار هزاری
 سه هزار سوار و مبارز خان از کومگیان صوبه کابل باضافه پانصدی
 بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و راجه امر سنگه
 فرودی که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار و کلیان سنگه زمیندار باندو بموجب
 التماس خان دوران بمنصب هزاری پانصد سوار و علی بیگ ولد
 مرشد قلیخان مرحوم که تازه از دکن باستلام مدد سلطنت رسیده
 بود بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و چهار صد
 سوار و مجلس افغان از نوکران دارا بی شکوه به منصب هزار و چهار
 صد سوار و میر محمد صادق ولد میر عبد الله صفوی از گوشه

نشینان را مورد به عطاء خلعت و انعام یک هزار روپیه نوازش یافتند و حاجی بقا ملازم نا شجاع که چندینی قبل ازین از جانب او تهدیت نامه فتنج آورده بود بمرحمت خلعت و ادعای میاهی گشته رخصت مراجعت یافت سلخ محرم مواکب نصرت طراز از باغ فیض بخش باهتزاز آمده قرین سعادت بصوب دار الخلافه شاهجهان آباد نهضت نمود و آنروز اندک مسافتی طی گشته نزول اجلال شد و پیش کش بهادر خان از جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه و غیر آن بنظر انور گذشته برخی رتبه قبول یافت و خاندوران به عنایت ارسال خلعت مشمول نوازش گردید و رضوان خان که درین ایام از مستقر الخلافه اکبر آباد بسد سپهر بیدار رسیده بود خلعت یافته بخدست عرض مکرر منصوب گشت و سید فیروز رستمخانی بغوجدرائی دوازه چذاب و راوی معین شده خلعت سرافرازی پوشید و روز دیگر که غمگین سفر بود مقام شده خدیو ابدیم شکار عالمگیر نشاط ادبوز صید نخچیر گشتند درین اوقات نوری بیدگ و امام قلی آغبر که همراه صف شکنان بودند چون خانمذکور حقیقت کار طلبی و حسن خدمت آنها معروض بارگاه جلال داشته بود مشمول مراسم شهنشاهانه گشته اولین بدرکنار خان و دومین بآغبر خان مخاطب گردید دوم ماه مذکور کوچ شده آنطرف تالاب راجه تودرمل مضرب خیام اقبال گشت و درین منزل خلیل الله خان که بصوبه دارى پنجاب معین شده بود

(۲ ن) بمرحمت خلعت و انعام یک هزار روپیه — بمرحمت

خلعت و انعام دو هزار روپیه

بمرحمت خنجر با علاقهٔ مروارید مبهاهی گشته رخصت مراجعت
 بلاهور یامت ولشکرخان که صوبهٔ دارئی ملتان بار تفویض یافته بود
 بعنایت نقاره و فیل واسپ سرافراز گشته مرخص شد و میرخان
 خلیف خلیل الله خان بفوجداری دامن کوه کنگره و عنایت خلعت
 و باضافهٔ پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار سربلند شد
 و راجه مان سنگه گوالیاری بمرحمت دهکدهکئی مرصع مشمول
 عاطفت گردید و از اصل و اضافت تهورخان بمنصب دو هزاری
 پانصد سوار و حید مقتدر بمنصب هزاری ششصد سوار و غیرت
 بیگ بانعام دوهزار و پیده گامیاب عنایت گشتند سوم موضع چنیال
 و فردای آن نواهی سرای چوهرمل از سایهٔ سنجق جهانکشا نورآما
 گردید و حیات زمیندار راجور بخطاب راجگی و عنایت اسپ
 و خلعت نوازش یافت و چنیت بخدیله و اندک پسرش بمرحمت
 خلعت مبهاهی شده بدار الساطنت لاهور مرخص گشتند که درسلک
 کومکیان خلیل الله خان باشند پنجم آب بیا که بموجب حکم
 پادشاه دین پناه بران جسر بسته شده بود از پرتو عبور رایت
 خورشید تاب رشک چشمه آفتاب گشته آن روی آب نیض اندرز
 نزول خدیو مالک رقاب شد و روز دیگر موکب منصور از سلطانپور
 گذشته نزول مرمود درین هنگام قباد خان که در سلک همراهان شیخ
 میربود بصوبهٔ دارئی گنده تعیین یافته بعطای نقاره و باضافهٔ
 پانصدی پانصد سوار بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار نوازش
 یافت محمد یوسف از اولاد کرام عزیز مصر کرامت و عزیزی شاه
 یوسف کردیزی که مرقد شریفش در بلدهٔ طیبهٔ ملتان امت بمرحمت

خلعت و ماده نبدل مرمایه اعتبار اندوخت ششم موکب منصور
از سلطان پور گذشته نزول فرمود درین ایام منصب وزیر خان
سویه دار خاندیس باضافه هزارى هزار سوار پنج هزارى سه هزار
سوار مقرر گردید و منصب میرزا سلطان صفوى فوجدار دهامونى
و چوراگده باضافه پانصد سوار چهار هزارى دو هزار و پانصد سوار
قرار یافت و حسین بیگ خان بفوجداری هر دو بنگش از تغییر
فتح الله خان و عطای خلعت و باضافه پانصد سوار بمنصب
دو هزارى دو هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه
و داور دان بفوجداری و قلعه دارى اٹک از تغییر ابراهیم بیگ
و عنایت خلعت و اسب نوازش یافته بخدمات مرجوعه امرخص
گشتند و کاکر خان بفوجداری مکرار کره مانک پور و از اصل و
اضافه بمنصب هزارى هفت صد سوار سر بلندی یافتند و میر
غضنفر میر توزک و چندى دیگر بمرحمت اسب مباحی گردیدند
هفتم مابین سلطان پور و نور سرای مضرب خیام ظفر پیدا گشته
روز دیگر باغ نور سرای از پرتو رایست جهانکشا نور آگین شد
و خواجه اسمعیل کرماسی از اصل و اضافه بمنصب هزارى صد
و پنجاه سوار و محمد تقى برادر زاده وزیر خاں و شیخ کتب هریک
بانعام یک هزار رویه و جمعی از بندها بمرحمت خلعت و برخی
بعنایت اسب سرافرازی یافتند نهم کدار آب حلق از نزول اشرف
کامیاب دیس و صفا گردید درینوقت عاطفت شهنشاهانه عمده امرای
مظالم معظم خان را که چندى قبل ازین چنانچه گذارش پذیرفته از
حبس وهائى بامت و بعدایت و مکارم ارجمند مر بلند گشته محلى

بالطبع در قلعه دولت آباد بود بصوبه داری خاندیس مدهی
 ماخذت که یکچند آنجا بوده بنظم و نسق احوال خود و سرانجام لشکر
 و سپاه پردازد و فرمان مرحمت علوان مشتمل بر نوید این سرانرازی
 با شمشیر خاصه برای او مرسل گشت و وزیر خان صوبه دار خاندیس
 بعنایت ارمال خلعت خاص عز اختصاص یافته حکم شد که بعد
 از رسیدن معظم خان ببرهاپور از آنجا باورنگ آباد شتافته به تنظیم
 مهمات آن صوبه دولت بنیاد و خدمت بادشاهزاد عالیقدر و الانزاد
 قیام نماید و مهلت آن صوبه دار کابل بعنایت ارسال خلعت خاص
 مصحوب طهماسب پسرش شرف امتیاز یافت و از کنار دریای متلج
 به مرحله رایت جهان پیرا همای آماطل ورود به بلد فیض
 قرین مهند افکند و باغ خلد آئین آن که مشتمل بر عمارات
 دلنشین عالیشان و به نزهت و صفا گل سرمد باغهای جهان است
 به یمن نزول اشرف روکش حدیقه جنان گشت و پیشکش راجه
 تودرمل از اقسام امتعه و نفائس مهند از نظر اشرف گذشت و از آنجا
 لوازم گیتی گشا بدو منزل برگشته انباله که باغی خوش و بستان سرا
 دلکش دارد پرتو سعادت گسترده و باغ مذکور از نزول همایون خرمی
 و نصارت پذیرفت درین وقت منصب سارنگدهر زمیندار جمون
 باضافه پانصد سوار و منصب مراد قلی سلطان کمهران از کومکدان
 صوبه کابل باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد
 حوار از انجمله پانصد سوار دو اده و سه اده مقرر گشت و نوبتخان
 چیله بغوجداری در آنجا جالندر از تغیر نصیری خان معین شده
 خلعت سرانرازی پوشید و آنزدهم نواحی تصبه شاه آباد و روز دیگر

ظاهر قصبه تها بصر مضرب خدیام نصرت و ظفر گشت و شنبخ عید
 الکرم تها بصری بنظم مهمات چکله مهرند از تغییر راجه تودرمل مر
 بلند شده بعدایت خلعت و نیل و باضانه هزار و پانصدی هشتصد
 و پنجاه سوار بمنصب دو هزاری هزار سوار چهره اعتبار بر افرخت
 و از تها بصر بدو منزل ظاهر قصبه کرنال محل ورود موکب جاه
 و جلال گشته نوزدهم نواحی قصبه پانی پت از سایه منجق جهان
 کشا نور اندوز شد و از آنجا بچهار منزل بیست و سوم ماصت دلکشی
 باغ اعز آباد از فیض نزول اشرف خرمی و طراوت پذیرفت و هوای
 ظاهر دار الخلافه از گرد قدوم موکب عالمگیر دامن دامن عبیر
 رفت و راجه جسونت سنگه که به موجب حکم لازم الانقیاد در
 شاهجهان آباد بود و سعادتخان صوبه دار آنجا و دالشدند خان
 و ابراهیم خان خالف علیمردان خان که هر دو دران مرکز خلافت
 گوشه نشین بودند و دیگر بندها و متصدیان آنمصر دولت و اقبال
 جبهه سای آستان جلال گشته سعادت ملازمت یافتند و راجه انرد
 کور از اکبر آباد رسیده جبهه سای عقبه عبدیت گشت و موکب
 پرکش زمیندار سرمرور که تازه بتقییل سده سلطنت رسیده بود
 بعدایت خلعت و سرپیچ مرصع تارک افتخار انراخت و عاطفت
 بادشاهانه راجه جسونت سنگه را بمرحمت خلعت خاص با نادری
 عز احتصاص بخشید و چون ساعت دخول شهر و قلعه مبارکه چهارم
 ماه ربیع الاول بود مدت نه روز خدیو جهان دران سرا بستان فیض
 مکان اقامت گزیده بهار افروز دولت و بخت و نشاط اندوز حشم
 و کمرانی بودند درین هنگام اسلام خان از اکبر آباد و بهار و سنگه هاده

و کبیرت سنگه ولد راجه جیسنگه و گردهر داس کور و سبل^(۴) سنگه
 میسودی و جگت سنگه ولد نکبد سنگه هاده و سورجمل و منوهر داس
 کور از اوطان خویش رسیده جبهه سالی آستان سلطنت گردیدند و
 بعطای خلعت کسوت مباحات پوشیدند و بهار سنگه مذکور پنج
 زنجیر نیل بطریق پیشکش گذرانید و سوبهاگه پرکاش زمیندار سرمرور
 بعطای خلعت و گوشواره مروارید و اسپ با زین و ساز نقاره و
 خنجر مرصع با علاقه مروارید مورد مرام گوناگون گشته رخصت و وطن
 یافت و راجه مانسنگه گوالیار، بمرحمت امر پیچ مرصع مر بلند شد
 و دژ خان که در نواحی بهکر از دارا بدشکوه جدا شده از راه جیسل میر
 بحصار فروره که وطن اوست رفته بود بعنایت ارسال خلعت نوازش
 یافت و محمد صالح کرمانی که قبل ازین دیهان بیوتات دارالخلافه
 شاهجهان آباد بود بدیوانی بیوتات معتقر الخلافه اکبر آباد وخواجه
 اسمعیل کرمانی بدیوانی دار السلطنت لاهور معین گشته بعنایت
 خلعت سرافراز گردیدند و از اصل و اضافه درویش محمد بمنصب
 هزاره پانصد سوار و سلطان بیگ بمنصب هزاره چهار صد سوار
 و جمعی تدبیر از بندهای عتبه خلافت و گروهی انبوه از نوکران
 دارایی شکوه که نو سرافراز دولت بندگی بودند بعتاء خلعت و اسپ
 کامیاب مواهب شاهنشاهانه گردیدند و از وقایع صوبه گجرات معروف
 حجاب بارگاه اقبال گشت که ابو القاسم ولد شیخان مرحوم که در
 ملک کومگیان صوبه مذکور بود باجل طبعی بساط حیات در نوردد

از سوانح هبرت بخش آنکه درین ایام منبیدان کار آگاه از ممالک شرق
 رویه پیاپی بدرگاه خلافت پناه رسیده خبر فتنه جوئی و شورش
 انگیزی نا شجاع حق ناشناس و عزیمت او از پهنه بصوب الہ آباد
 بقصد افراختن لوای عذاک و افروختن نیران جدال بمصامع عظمت
 و جلال رسانیدند و عرائض امرا و نوشتہای وقائع نگاران آحدود نیز
 مہمرباینمعنی برسبیل تواتر و توالی بہ بیشگاہ خلافت رسید و آنچه
 قبل ازین از بعض اخبار و امارات مظنون خاطر دور بدن شہنشاہ
 دانش آئین بود درین اوقات بیقین پیوختہ منشاء تعجب خردوران
 ہوشمند گردید و الحق این حرکت ناہنجار و عزیمت دور از
 کل ازان مدہوش نشاء غفلت و ہندار بی صدور باعفی بغایت
 مستبعد و نامزوار بود زیرا کہ ہمیشہ با حضرت شاہنشاهی لقب
 مخالفت و مصادقت و دم یکجہتی و موافقت میزد و ہموارہ
 بمشایبہ و مکتبہ اظہار ایدمعنی نمودہ عہود صفوت و صفا و موافقت
 یگانگی و درمیان می آورد آن گوہر یکتائی معدن فتوت را
 نیز بمقتضای مہراندیشی و محبت اخوت از قدیم الایام با اورابطہ
 الفت و التیام بود و ہموارہ در رواج کار و رونق حال و حفظ بنیان
 دولت و استقلال او کوشیدہ درصدد نصرت و اعانتش بودند چنانچہ
 از قضیۃ شکستی کہ او را از عذاک و اسد سارا بی شکوہ در نواحی
 بنارس رویداد و خلل و فتوری کہ ازین جہت بمیانجی احوال و مراتب
 ملک و مالش راہ یامت پیوستہ خاطر عاطر ملالت آگین بود و
 میخواستند کہ جبر آن الکمار فرمودہ دگر بارہ کار او را رونق و نظام
 و اساس ملک و دولتش را استحکام بخشند لا جرم بعد ازانکہ او را

بی شکوه فتنه پزیره در نواحی اکبر آباد از عساکر گردون شکوه مذهبم
گشته بودای آزارگی شتافت و دست تسلط و استیلاى او کوتاه شده
نظم اسباب سلطنت و بستان و کشتاه مهم خلانت بفرماندهی و اقتدار
خدایو زمان قرار یافت چنانچه گزارش پذیرفت از عظام امور اول
کاری که پیش نهاد خاطر اشرف ساخته بر جمیع مطالب و مهم
مقدم داشتند این بود که مونگیر را با صوبه بهار و پتنه که همیشه
نا شجاع را آرزوی آن مکنون ضمیر بود بمبالغه تمام از حضرت اعلی
برای او گرفته ضمیمه ولایت وسیع بنگاله که باقطاع او تعلق داشت
گردانیدند و فرمان آنحضرت مشتمل بر تفویض این ولایت حاصل
نموده با قدسی صحیفه ملاطفت پیرا مبنی بر تفقد دلجوئی
بسیار و مشعر بسوانح و حقائق دربار جهانمدار مصحوب محمد
میرک گرز بردار از پیشگاه خلانت نزد او فرستادند و بار نوشته بودند
که چون همواره خواهش اینصوبه داشتید بالفعل آنرا با ولایت بنگاله
متصرف شده بجمعیت خاطر و فراغ بال روزی چند بنظم و پرداخت
آنصوبه و جبر اختلال احوال خود پردازید تا آنکه جنود قاهره از تعاقب
دارایی شکوه و کفایت مهم او فارغ شده بمستقر اورنگ حشمت
مراجعت کنند در انوقت مطالب و مدعیات دیگر که داشته باشید
در حصول آن نیز خواهیم کوشید و چنانچه آئین اخوت و مقتضای
فتوت است در هیچ چیز از مراتب ملک و مال مضایقه نخواهیم
نمود و چون محمد میرک به بنگاله رسیده فرمان عالیشان و ملاطفت
نامه خدیو جهان بار رسانید از وقوع این عطیه عظمی که فوق تصور
و تخیل او بود منت پذیر گشته در پیراهن نشاط ننگجید و از خبر

فرار و ادبار دارا بی شکوه که همواره باو گمان کین و عقاد کشیده داشت و کفایت هرودنغ افسادش جز بسطوت اقبال دشمن مال شهنشاه عالمگیر صورت پذیر نبود بغایت مسرور و مبتهج گشت و تهنیت نامه مشتمل بر مراسم مبارکبادی و سرادب شکرگزاری در جواب نوشته بجناب والا فرستاد و خود از اکبر نگر که حاکم نشین بنگاله است به پتفه آمد لیکن از آنجا که بخت و سعادت ازو رموده روزگار دولتش بسر رسیده بود و ضمیر کار آگاه و عقل معامله دان که سرمایه تمبیز خود از زبان امت نداشت بعد از رسیدن به پتفه و تصرف در صوبه بهار سودای زیاده طلبی در سرش جای کرده بضمعیهای خام و فکرهای دور از کار دیگر باره سرانجام اسباب اذمار نمود و قدر نعمت و عافیت ندانسته و حق تفقد و دلجوئی خدیو زمان نشناخته راه ناسپاسی و طریق حق ناشناسی پیمود و چون دانست که رایات خورشید تاب بنعاقب دارا بی شکوه متوجه پنجاب شده و اتمام آنهم را بزودی گمان نمی برد و تختگاه سلطنت و مستقر خلافت را از مر شکوه موکب جلال خالی می شمرد از خام طمع و بیخردی باین ولای امتداد که لشکری جمع آورده بصوب اله آباد آید و از آنجا اگر تواند خود را باکبر آباد رساند شاید باین تیز دستی کاری از پیش ببرد و اغوای نوکران و خوشامدگوبان و تحریک واقع طلبان و نفوذ جویان که چشم از مصالح دولتش پوشیده رونق کار و گرمی بازار خود می جستند نیز علاوه بددافشی و تبه رانی او شده دماغ پندارت را بشووش آورد و بعد از اندک توقفی در پتفه با لشکریهای آسود و توغخانه و نواره عظیم بنگاله اواسط صفر این سال

که رایات عالیات ظل ورود بساحت پنجاب انگذده خاطر جهان پیرا مشغول دفع فتنه دارا بيشکوه بود انتهاز فرصت نموده لواء عزیمت از پنده بسمت اله آباد افراشت و باغواي مفسدان کوته اندیش قدم جسارت از حد خویش پیش گذاشت و چون بنواحی قلعه رهناس رسید رام سنگه نوکر دارا بيشکوه که از جانب او بحراست آن حصن فلک احساس قیام داشت بایماني آن فتنه پژوه که بعد از فرار از مستقر الخلافه اکبر آباد باو و دیگر قلعه داران سمت اله آباد نوشته بود که قلاع آن نواحی به نا شجاع دهند رفته باو ملاقی شد و قلعه را سپرد و همچنین سید عبد الجلیل بارهه که از جانب دارا بی شکوه حارس قلعه چناره بود قلعه مذکور باو داد و در خلال این ایام همواره سید قاسم خان قلعه دار اله آباد باو مینوشت که من هم باین مأمورم که اگر خود باینصوب آید قلعه را تسلیم کنم و منوح اینمقدمات نیز باعث رسوخ عزیمت باطل و ازدیاد مواد بلخردی او گشته قدم جرأت بیشتر نهاد و چون این حقائق و احوال معروض بارگاه اقبال گردید اگرچه بمقتضای عموم رانت و صلاح اندیشی که شیعه قدسیه این خدیو مهر پرور خیر گستر است مرکز ضمیر انور آن بود که تا ممکن و مقدور باشد پرده مسامحه و انعام بر کار او کشیده این حرکت ناهنجار ازان بلخرد نگوهیده اطوار ناکرده انکارند و از مقالات هوش افزا و مقدمات دولت پیرا او را بشاه راه دهند! آرند و چنان نشود که کار بقتله و خوفریزی کشد چنانچه بعد از تحقیق این اخبار شورش ادوا مکرر از کمال بزرگ منشی و والا نهادهی موعظت ناصهای دلایز صلاح انگیز بآن بیهوده کوش باطل

ستیز نوشتند که شاید سرمایه شعور و آگاهی شده از کرده نا صواب خود باز آید و دست ندامت بذیل اعتذار زده باز گردن لیکن درینوقت بنابر رعایت مراتب خزم و احتیاط که مناط حفظ سلطنت و جهانداري و مقتضای خردمندی و هوشیاری امت بر خاطر خورشید مآثر چنین تافت که اگر آن رمیده بخت برگشته روزگار از بیهوشی نشاء غفلت و پندار بخود نیاید و ترک اراده ناپسند و عزیمت نا سزاوار خویش نکرده بر مخالفت و عناد اصرار نماید چون خاندوران با عساکر کومک اله آباد تاب مقاومت او ندارد چندی دیگر از اعظم امرا و نوجی از مواعب نصرت پیرا در ظل رایب بادشاهزاده محمد سلطان بدانصوب تعیین نمایند تا سد راه او بوده از حقیقت حال و کیفیت عزیمت و اراده آن نادان فتنه سگال هرچه در یابند بسد جلال معروض دارند بنابراین برلغ کرامت طراز بطفرای نغان پیوست که بادشاهزاده و الاتبار نظم مهم مستقر اخلاصه بعمدة السلطنة امیر الامرا که آنجا بود و گذاشته با توپخانه و لشکر اکبر آباد هفتم ربیع الاول که ساعتی مسعود بود لوائی نهضت بآنصوب بر امرانند و از پدشگاه حضور نیز جمعی از مبارزان نبرک آزما و دلیران عرصه و غامعین گشتند و حکم شد که چون نا شجاع باله آباد نزاع بشود خاندوران دست از محاصره قلعه باز کشیده بجنود مسعود پیوندند و تتمه این احوال علقریب مرقوم کلک سوانح نگار گشته عبرت امزای ناظران این مجموعه بدانقدرت ایزدی خواهد شد اکنون بوضیفه معبود زبان خامه بگزارش و فائز حضور قدسی نشان گوهر افشان

میگردد چهارم ربیع الاول مطابق نهم آذر ماه روایات نصرت پیکر
 اوائل روز از باغ دلکشای اعز آباد بقصد دخول دار الخلافه باحتراز
 آمد و چون ساعت داخل شدن قلعه مبارکه اواخر روز بود
 شهنشاه جهان نخست بشکار گاه توجه نموده نشاط اندوز شکار
 گشتند و بعد از مراجعت که قریب دو پاس از روز گذشته بود بباغ
 سندر بازی که مابین شهر و اعز آباد واقع است نزول سعادت نموده
 ساعتی چند آنجا باستراحت گذرانیدند و آخر روز با بخت فیروز و
 اقبال عذرموز چون خورشید جهانتاب و بدر عالم افروز که بر ادج میهر
 برین بر آید بر فیلی کوه پیکر بدیع منظر که تخت زرین بر کوه
 پشت آن نصب گشته بود سوار شده لواپی عزیمت بصوب عرصه
 مصر دولت و اقبال و ساحت دار الملک مجد و جلال افراختند
 نقارهای نشاط و کورکهای شادیانه بدوازش آمده از غریو طبل و کوس
 و خردش کرنا و نفیر طنطنه شوکت و غلغله حشمت در گوش روزگار
 پیچید و گیتی خدیو عالم گیر با فر الهی و شکوه شهنشاهی همعنان
 نصرت و ظفر فیل سوار از میان بازار نسجت آثار شهر عبور فرموده
 چون وقت نماز عصر رسیده بود نخست پرتو نزول بمسجد جامع
 افکندند و نماز بجماعت گذارده قریب دولت حواری شدند و در نیم
 گهزی از روز مانده قلعه مبارکه از فر نزول اشرف مرکوب حصار
 املاک و شرافت بخش مرکز خاک گشت *

چشم‌وزن فرخنده شمس سال چهل و دوم

بر حقایق سنجان این مصائف مآثر اقبال و دقائق شناسان

این دفاتر مفاخر عظمت و جلال مخفی نماند که از بدائع قوانین معموله این دولت جاوید طراز یکی آنست که فرما روایان این دودمان عظیم الشان عمیم الاحسان در هر سال از سنین عمر سعادت قرین چون تاریخ میلاد میمنت بنیاد در آمد بشرائف نقود از زر و سیم و دیگر نفائس اشیا سنجند باین طریق که یکدفعه بطلا و دیگر مرتبه بدقره و پس ازان چند نوبت دیگر بسائر فلزات و اشیای که مقرر و معهود شده آن مبارک وزن بعمل می آید و وجه مذکوره به محتاجین و ارباب استحقاق بذل و انفاق کرده جهانی را نقد مقصود بدامن آرزو میریزند و دران جشن خجسته ملازمان عتیقه خلعت و ایستادگان پیشگاه قرب بروفق رتبه و شایستگی بمراحم والا عز امتیاز می یابند و بذایر اختلاف تاریخ شمسی و قمری رسائی دوبار این جشن عالم آرا پدیرایه انعقاد یافته مگر را باعث جهان پدیرائی و طرب افزائی میگردد *

• رباعی •

هر سال شود بعادت اهل زمان * با گوهر و زر وزن شه ملک ستان
لیکن اگر از روی حقیقت سنجند * امزون آید سایه حق از دو جهان
و همانا غرض از وضع این قانون مرخنده آنست که هم ایذمعنی وسیله
کسیابی بیغویان و حاجتمندان شده برکات دعاء اجابت اثر انگروه
سرمایه حصول مقاصد علیا گردد و هم تقریب جشن و سور مشاء
مدور آثار غایت و تربیت شهنشاهانه گشته نوازش و کامبخشی
بندگانی سده سلطنت و ایستادگان بسط خدمت بظهور آمد و درین
ایام خجسته مرجام که سال چهل و یکم شمس از عمر مسعود شهنشاه
کیوان غلام بمعادت میروزی صورت انجام یافته آغاز جهان افروزی

سال چهل و دوم بود جشن و زن شمسی بآئین مقرر و رسم معهود صورت انعقاد پذیرفت و هفتم ربیع الاول مطابق دو ازدهم آذر بزم والا جشن دلکشا ترتیب یافته در ایوان گردون آساس غسلسخانه مبارک اوائل روز که ساعت بانوار میمنت قرین و میزان فلک را چشم حسرت بر زمین بود کفه ترازو از گوهر عنصر مقدس شهذشاه دنیا و دین گرانبار قدر و شرف گشت و آن پیکر دولت و هیکل اقبال که از فرط بزرگی و کمال عظمت با گوهر جانهای پاک و جواهر خزائن افلاکش نتوان سنجید بمقتضای رسم و عادت و آئین صورت و مجاز بزر و سبم و سائر اشیاء معهوده سنجیده شد و بعد از ادای این رسم میمنت پیرا خافان جهان چون آفتاب جهان از برج میزان برآمده سریر آرای دولت و کمرانی شدند و دران جشن خجسته بسیاری از بندهای عتبه خلافت بمواهب و مکارم ارجمند سر بلند گردیدند از آنجمله مهاراجه جسونت سنگه یغذایت طرف مرصع تارک انتخاب بر افرخت و محمد امین خان میر بخشی و بهادر خان و مرتضی خان و سائر امرای رابع الشان و بسیاری از منصبداران و ملازمان سده سپهر نشان بقدر تفاوت رتبه و پایه بخلعتهای فاخر گرانمایه کسوت امتیاز پوشیدند و امیر الاسرا که در مستقر الخلافه اکبر آباد و راجه جیسنگه که در وطن بود و جعفر خان صوبه دار مالوه و خلیل الله خان صوبه دار لاهور و سائر امرا و عدهای که از پایتخت سریر خلافت دور بودند بار سال خلعت سرمایه مباحات اندوختند و مهابتخان صوبه دار کابل باضافه هزار سوار بمنصب شهزاری پنج هزار سوار سه هزار و پانصد سوار دو اسبه و سه اسبه بلند

پایگی یافت و اسلامخان باضافه دو هزار سوار بمنصب پنج‌هزاری
 پنج‌هزار سوار و مرحمت احب با ساز طلا و شمشیر مورق از گشته
 بخدمت بادشاهزاده محمد سلطان مرخص شد و بهادرخان که
 بمنصب پنج‌هزاری چهار هزار سوار مباحی بود باضافه هزار سوار
 دو اسبه سه اسبه والا رتبه گردید و مرتضی خان بمعنایت علم لوای
 امتیاز انراخته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار
 سر بلند گشت و راجه (سرد) کور از اکبر آباد رسیده جبهه سای عتبه
 خلافت شد و بمرحمت فیل و سر پیچ مرصع مباحی گردید و
 نجاتخان که چندی قبل ازین بنابر صدور تقصیری عظیم به تغییر
 منصب و جاگیر و عزل از رتبه شوکت و اعتبار و سلب خطاب
 خانخانانی و مده سالاری مورد بی عنایتی گشته مدتی از دولت
 بار و سعادت کورنش سایه آمردگار محروم بود چون درین هنگام
 بوسیله شفاعت و التماس ایستادهای بساط قرب مراحم شهزاهانه
 رقم عفو بر جریده جرائمش کشیده او را رخصت کورنش ارزانی
 داشته بودند درین روز خسته بوساطت امیرخان جبهه سای سده
 اقبال گشته عرق خجلت و تشویر از ناصیه تقصیر امشاند و بعطای
 خلعت خاص اختصاص یافت و دانشمندخان و ابراعیم خان که در
 ملک گوشه نشینان بودند بمعنایت خلعت تشریف امتیاز پوشیدند
 و دارژد خان که در حدود بهکمر از دارا بی شکوه جدا شده بود
 بمساعدت سعادت درین ایام دولت آستانبوس درگاه والا یامده بود

بعطای خلعت و شمشیر و منصب چهار هزارى سه هزار سوار کامیاب
 عزایت شد و بهار سنگه هاده که تازه از وطن باسلام متببه سپهر رتبه
 رسیده بود بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و عطای خلعت و
 جمدهر مرصع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نیل و نقاره و علم
 مورد انظار مرحمت گردید و چون همواره شخصی که ارشد آن سلسله
 شهاست آکین و مورد نوازش فرماندهان این دولت ابد قرین
 باشد از پیشگاه سلطنت مخاطب برار میشود عاطفت بادشاهانه
 او را از روی تربیت و خانه زاد پروری بایخطاب نامور ساخته
 محسود اقران گردانید و محمد بدیع بن خسرو بن نظر محمد خان
 که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سابق
 که سه هزارى چهار صد سوار بود سر بلند گشته و گردهر داس کور
 باضافه پانصدی بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و پرموجی دکنی
 باضافه هزار سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار سرمایه امتخار
 اندوختند و سوبهاگ پرکاش زمیندار سرمور که درین تازگی دولت
 آستابوس دریافته بعطای خلعت و اسب و سر پیچ مرصع باعلاقه
 مروارید مورد مراحم گوناگون گشته رخصت وطن یافت و فیض الله
 خان بمرحمت شمشیر و علم و الله یار خان بعباد جیفه مرصع
 سرانرازی اندوختند و از اصل و اضافه دیندار خان بمنصب دو هزار
 و پانصدی هزار سوار و شیخ عبد القوی بمنصب هزار و پانصدی
 پنجاه سوار مشمول مراحم خسروانی گردیدند و همت خان خلف
 املاخان بمرحمت خلعت و نیل مباهی گشته با پدر خویش
 مرخص شد و مخلص خان خلعت یافته باکبر آباد مرخص شد که

کومکدان آن مستقر الخلافه را که برکاب بادشاهزاده محمد سلطان معین شده بودند در برآمدن قدغن و سزاولی نموده مجال تعلل و امهال ندهند و مصحوب او یک عدد جبهه مرصع از سرنوازش بجبهت بادشاهزاده والا ثبار مرصع شد و غیرت بیگ بخطاب شجاع خانی و محمد صادق بخطاب دلورخانی و وزیر بیگ بخطاب ارادتخانی و محمد علی ولد تقرب خان بخطاب خانی نامورگشته و شبنم عبد الوهاب بخاری و ملا عوض وحید و قاضی عبد الوهاب افضی القضاات هریک باانعام یکهزار روپه کلیداب گشت میرحسین بندیل و میررستم حافی و میرعزیزبدخشی از نوکران عمد دارا بی شکوه که درین ایام بمساعدت طالع بدولت آهتانبوس رسیده بودند بعطای خلعت و مناصب شایسته میاهی گردیدند و بسیاری از امرا و عمدهای بارگاه سلطنت و سائر بندهای عتبه خلعت بافزایش منصب و عطای خلعت و شمشیر و خنجر و اسب و فیل و برخی امرحمت نقاره و علم و بعضی باانعام نقود نوازش یافتند و خوشحال خان و براسخان که سرآمد نغمه سنجان هندوستان اند هریک بعبایت ماده فیل بهره اندوز عزت گردیدند و بسائر اهل نغمه و نشاط و سرود سرایان آن محفل انبساط پنجهزار روپه انعام شد و پیشکش بادشاهزاده محمد سلطان مشتمل بر سه زنجیر فیل و یک سراسپ عربی و نفائس جواهر و مرصع آلات بنظر انور رسیده رتبه قبول پذیرفت و همچنین نویندان عالیمقدار و امرای نامدار و حائر بندهای آستان فلک مدار هریک در خور حال رسم پیشکش و نثار بجا آورده از مجموع موازی سه لک روپه درجه

پذیرائی یافت و چون آن روز فرخنده بآئین بهجت و کامرانی و قرین طرب و شادمانی با انجام رسید شب هنگام آتشبازی که باشاره والا دران روی آب جون محازی درمن مبارک آلات وادوات آن ترتیب داده بودند مسرت افروز خاطر نظارکیان شده فروغ انزای انجمن عشرت گردید و شب دیگر چراغانی که هم دران روی آب در کمال خوبی مر انجام یافته بود نظر فربب تماشاائیان گشت و تا سه روز این جشن پرنشاط و بساط انبساط مرتب و مهذب و درین ایام پیشکش امیر الامرا مشتمل بر جواهر و مرصع آلات از مستقر الخلافه به پیشگاه حضور رسید و پذیرای انوار قبول شد و درین هنگام یرلیغ گیتی مطاع بنام زنده امرای عظام معظم خان صادر گردید که نظم مهمات صوبه خاندیس بذیابت خویشکی از کومکیان صوبه مذکور که مناسب داند مفوض داشته برخی از تایمان خود آنجا بگذارند و بر جناح تعجیل روانه پیشگاه حضور گردند و شب دوازدهم ماه مذکور که شب میلاد معادت بذیان خلاصه نشاء ایجاد برگزیده خالق عباد سرور عالمان بهتر آدمیان حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه الاصفیاء بود شهنشاه دین پرور بآئین مقرر این دولت خیر اثر دوازده هزار روپیه بارباب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیا و صالحین اتفاق فرموده سعادت دارین اندرختند در دوازدهم هوای سیر باغ دلگشای صاحب آباد که در عین دار الخلافه واقع شده در گلشن همیشه بهار خاطر اشرف سر بر زده نشاط اندوز گلگشت آن مرا بستان فیض مکان گردیدند و روز دیگر عزم زیارت روضه منوره حضرت جنت آشیانی همایون بادشاه طاب ثراه مرکز

خاطر اقدس گشته کشتی سوار بدانصوب توجه فرمودند و روان پاک
 آن همای سدره نشین را بفتح و دعا روح و راحت بخشیده پنج
 هزار روپیه بخدم و مجاوران آن روضه خلد مانند انعام نمودند و
 بعد از فراغ آن بطواف مزار فائض الانوار قدوة عرفای کرام
 حضرت شیخ نظام الدین معروف بابلیا که در همان سمت است
 تبرک جسته یک هزار روپیه بمستحقان و مجاوران آن بقعه متبرکه
 انفاق کردند و از آنجا بروضه دسیه جذاب قطب الاولیاء الواصلین
 قدوة الاتقیاء الموحدين خواجه قطب الدین کاکلی قدس الله سره
 العزیز که در هفت گروهی دار الخلاء است توجه نمودند و رحم
 زبارت بجای آورده و استمداد همت نموده دو هزار روپیه بسند
 آن مقام قدسی احترام مکرمت فرمودند و واسط روز از آنجا مرین
 توفیق ربانی و برکت آسمانی عذاب معارفت معطوف داشتند و
 در انگلی راه عشرت اندوز شکار گشته اواخر روز دولخانه همایون
 از غرق دوم اشرف رشک بیت الشرف خورشید گردید و درین هنگام
 تابان اختر سپهر سلطنت گرامی کوهر بحر حشمت بادشاه زاده والا
 قدر محمد سلطان را به رحمت دو اسپ از طویل خاصه یکی با ساز
 میفا کار و دیگری با ساز طلائع نوازش نموده مصحوب ارادتخان ارسال
 داشتند و یرایغ گیتی مطاع بذام ذوالفقار خان صادر گشت که قلعه
 مبارک اکبر آباد را بعد از رسیدن رعد انداز خان که بقلعه دری
 آن مرکز سلطنت مقرر شده بود بار و بار و یک کرور روپیه با برخی
 اسرفی از خزانه عامره آنجا برداشته با توپخانه و همراهان خویش
 روانه اله آباد شود و به بادشاهزاده فلک مکان معبد سلطان ملحق گردد

و راجه انردۀ کور و راو بهار هنگه هاده و گردهر داس کور وجگت هنگه هاده و پرم دیوسیدسودیه و علیقلیخان و گروهی دیگر از مبارزان نصرت نشان ضمیمه جنود معلی گشته مرخص شدند و همگی در خور حال بعطایا و مواهب بادشاه دریا نوال سرافراز گردیدند •

توجه الویة ظفر پیرا بشکار گاه سوررون

جهت اطفاء نائرة فتنه ناشجاع

چون بتواتر اخبار و ظهور شواهد و آثار معلوم خاطر مهر انور گردید که ناشجاع عامیت دشمن ناسپاس با وجود اطلاع بر معاودت موکب ظفر ایاب از حد بد پنجاب و وصول به ستقر اورنگ خلافت از اندیشه کج و پندار خطا باز نگشته بوسوسه خیال باطل راه مخالفت و عناد می سپارد و بگام جسارت با جنود ادبار محدود بفارس نزدیک رسیده قصد اله آباد و عزم جنگ جوئی و امساد دارد رای مصلحت پیرای حضرت شاهنشاهی که گنجور اسرار دانش و آگاهی و دستور رموز خلافت و جهان پناهی است بر آن قرار گرفت که فرین دولت از مقر مصلحت نهضت نموده بصمت شکار گاه سوررون توجه فرمابند و یکچند دران نواحی بنشاط شکار گذرانیده منتظر ورود اخبار و تحقیق حال آن خلاف منش ستیزه کار باشند که اگر بنصائح هوش انرا و مواعظ غفلت زدا بصلاح کار راه برده دست ندامت بذیل اعتذار زند و قدم جرأت از حدود

بذارس پیش نه نهاده بهمت پتند معارفت کذ بادشاهزاد ناسدار
 والا تبار محمد سلطان را با عساکر منقلا باز گردانند و خود نیز
 بصعدات بعد از فراغ شکار سوورن بمستقر دولت روز انزور مراجعت
 فرمایند و اگر از غنوده بخندی ویدولتی توفیق آگاهی و انتباه نیافته
 حرفخوت و استکبار ادرازد و باله آباد آمده بارتکاب محاربه و پیکار
 پردازد و تنبیه و گوشمال او را وجه همت گیتی کشا ساخته بدفع
 آن فتنه جو توجه نمایند و بنابرین عزم خیر اساس شانزدهم ربیع
 الاول موافق بیست و دوم آذر عملی منشیاخانه را خلعت داده حکم
 فرمودند که سرائق اقبال بیرون زنند و عمارات فیض بنیاد خضر
 آباد محط بارگاه حشمت و جاه کردند و روز دیگر که ساعتی فرخنده
 اثر بود اوائل روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز از قلعه مبارک
 بر فیل ظفر گنج سوار شده بهمعنائی جفود آسمانی رایت عزیمت
 همایون بصوب مقصد برانراخذند و از میان شهر متوجه گشته تا
 خضرآباد همه جا خلائق را از زرامشالی دست جود کامیاب
 ساختند و برای سرانجام بعض امور دو روز دران مقام دلکشا بساط
 اقامت گسترده انتظام بخش مهام دولت بودند قلعه داری دار
 الخلافه و حرمت و خیرداری مراد بخش که در انجا محبوس
 بود بدستور سابق بامیرخان تفویض یافت و سیادتخان بنظم
 مهامات آن مرکز خلافت معین گردیده بعنایت نادری خاصه مباحی
 شد و دانشمند خان بانعام بیست هزار ردیده کامیاب مرحمت
 گشته بانجابتخان و ابرهیم خان و فاخر خان و ظفرخان که از
 منصب معزول شده در دار الخلافه وظیفه خوار احسان بودند رخصت

انصراف یافتند و وعد انداز خان که بقلعه داری مستقر الخلافه
اکبر آباد مورد انظار اعتماد گشته بد بعطای جمدهر میثا کار و باضافه
پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار نوازش
یافته مرخص شد که خود را بر جناح سرعت باکبر آباد رساند و
خدمت میر بخشی گری زمره اهدیان که باو متعلق بود بسزاوار
خان تفویض یافت و راو بهاو سنگه بغایت فیل و جمدهر مرصع
و اسب با ساز طلا و پرم دیو سیسودی به عطای دهکده کی مرصع و اسب
با ساز طلا و سبیل سنگه سیسودی به مرحمت اسب و راجه اودیبهان
مریقه بغایت خلعت مباحی شده ضمیمه جنود منقلا گشتند
و فضل الله خان بخدمت بخشی گری واقعه نویسی دار الخلافه
و گرم افغان بفوجداری نواحی شهر تعین یافته بغایت خلعت
سرفراز گردیدند و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و میر عبد الرحیم
ولد اسلام خان مرحوم و جمعی دیگر از بندها در سلاک کوسکیان آن
دار الملک حشمت و جاه انتظام یافتند و کیرت سنگه بکام بهاری
که فوجداری آن باو متعلق بود مرخص شد و راجه پرتھی چند
باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
سرافراز گشت بیستم ماه مذکور رایات منصور بقیروزی و نصرت از
خضر آباد نهفت نموده بعد از طی سه مرحله بمرض اشرف رسید
که فرقه ناصیه منعم و ظفر بادشاهزاده عالمقدار والا گهر محمد سلطان
با عساکر منقلا نوزدهم همین ماه باثاره رسیدند باجمله شهنشاه
جهان مید کنان و شکار انگنان طی منازل نموده سیوم ربیع الثانی
مابین عز و جلال بر نواحی قصبه سورون گذردند و روز دیگر دران

فخچیر گاه اقبال مقام کرده بنشاط شکار پرداختند و از آنجا که خدیو جهان را نیت خدر مرحام و همب حق شناس بر هدایت ناشجاع فتنه انگیز نا بداس مقصور بود و بمقتضای عموم رافت و صلاح الدیشی میخواستند که تا ممکن و میسر باشد این مهم بمدارا و مصالحه انجام یابد و کار به ستیز و آریز نکشد از یک منزلی سوزن دیگر باره قدسی صحیفه مدنی بر مراتب نصیحت و خرد پروری مرقوم کنگ فتوت گستری ساخته مصحوب یکی از بندهای درگاه نزد او فرمادند تا کیفیت عزیمت و حقیقت ما فی الضمیر آن بی بهره جوهر دانش و تدبیر بوضوح پیوسته اتمام مراتب حجت نیز بظهور رسد و در همین منزل مخلص خان که برسم سزاولی عساکر منقلا تعین یافته بود از لشکر بادشاهزاده خورشید قدر - پهر مکان محمد سلطان رسیده احراز دوات ملازمت اشرف نمود و عرضه داشت آن والا نسب مشعر بکفایت حال جنود مخالف بخدمت همایون گذرانید و چون اخبار قرب وصول ناشجاع و مقدمات فتنه جوئی و شورش انگیزی او روز بروز بمساع دوات میرمید و بنیقین انجامید که آن شوریده دماغ سودای سلطنت بزواج نصائح و شرائف ملاطفات خسروانه ترک باطل ستیزی نکرده از بخردی همت بر احتیصال خود میگمارد و در کج اندیشی و عذاب بنوعی راسخ است که بهیچ وجه مدارا و مواسا باو سود ندارد لاجرم نیران سطوت و جلال خدیو کشور و اقبال باشد اعمال آمد و چهارم غیرت و عذاب بادشاهانه فروزن شده پنجم ماه مذکور از سوزن لوای توجه بمدامعه اعدا امراختند و به بادشاهزاده والا نزاک و عساکر منقلا فرمان شد که در

جنگ و پیکار تعجیل نکرده انتظار وصول مرکب مسعود برند و در همین روز که از نواحی سوزون کوچ میشد ذوالفقار خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده بلشکر ظفر اثر ملحق گشت و بهادر خان بلشکر مقلد مرخص شد و بعد از طی دو سه مرحله بوضوح پیوست که ناشجاع باله آباد رسید و سید قاسم قلعه دار اله آباد بمقتضای قرار داد رفته باو ملاقی گردیده است. -مجمعی از حال بد فرجام آن ناحق شناس بعد برآمدن از پنده آنکه چون به بنارس رسید از ظلم پرستی و بیداد گری که همواره در طبع او مرکوز بود دست جور و اعتساف بر سکنه و متوطنین آن بلده کشاده محصلان و متشددان گذاشت که مبلغی خطیر از زمره تجار و متمولین هند و مسلمانان که در اینجا بودند بگیرند و بجزیر و قهر و عذف قریب سه لک روپیه بزرگ سر پنجه تطاول از اهل بنارس گرفت و از کمال بی پروائی و بیبوشی او جمعی که متصدی این جور و ظلم بودند بر وفق مضمون •

به نیم بیضه که سلطان شتم روا دارد • زند لشکریانش هزار مرغ بسینغ اصناف مبلغ مذکور از میان برده انواع ظلم بعرض و مال و ناموس آن مظلومان رسانیدند و آن بی خرد بد مال جمع این مال را حرمانه جمعیت اسباب پریشانی و بکال ساخته از اینجا قدم جرأت پیش گذاشت و چون فجی بسر کردگی مید عالم و حسن خوشکی و خواجه خسرو نوکران خود بر سر جونیپور فرستاده بود و آنها رفته بمحاصره آن پرداخته بودند مکر مخان صفوی حکم آنجا تاب ثبات و پایداری در خود ندیده بعد از انداختن تپهی چند و اندک

آویزشی از قاعه به آمد و باتفاق فرقه مذکور در دو منزلی اله آباد
 بار هجوت و هفتم ربع الثاني که آن موقت نیران فتنه و فساد
 باله آباد رسید حید قاسم بارهه نیز از قلعه برآمده بار ملاقی شد
 و چون آن باطل اندیش بشخرد بدستور سابق قلعه را به تصرفش
 و گذشت و حید تاج الدین نام سیدی از اقوام خون بنیادت
 خوبش آنجا گذاشته با جمعی که داشت ضمیمه جیش منده
 گشت و باشجاع بعد از هشت و نه روز توقف در اله آباد از آب
 گذشته قدم جسارت پیش نهاد و سرانجام حالش عنقریب عبرت افزای
 هوشمندان خواهد گردید درین هنگام عاطفت بادشاهانه داود خان را
 بمرحمت فیل با جل زر بغت نواخت و حسن علیخان را توش بیگی
 کرده عطای خلعت و علم باضافه پانصد بمصب دو هزار و هزارسوار
 مباحی ساخت و یزدانی بسر عم او بفوجداری فتح پور خانه از تغیر
 راجه مباحنکه به دربره و مرحمت خلعت و اسب و باضافه شش صدی
 چهارصدسوار بمصب هزار و پانصدی هزارسوار و سوار خان بخدمت
 میر بخشیکری اهدیان از تغیر رعده انداز خان و عنایت خلعت
 و از اصل و اضافه بمصب هزار و صد و پنجاه سوار و تزلباشخان
 بانعام پنجاهزار روپیه و شجاع خان و چندی دیگر از بندها بمرحمت
 اسب مورد نوازش گشتند درازدهم ماه مذکور حیدر ابو المعالی ولد
 میرزا والی مرحوم از جایگیر داران صوبه بهار که بنابر ضرورت
 بناشجاع گرویده درین وقت برهبری سعادت از لشکر او روی ارادت
 بموکب اقبال آورده بود دولت زمین بوس دریافته بمعطای خلعت
 و اسب با ساز طلا و فیل با جل زر بغت و شمشیر با ساز میثا کار

و خطاب میرزا خانی و انعام می هزار روپیه و باضافه هزارى پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار مشمول مراسم گوناگون گردید و بعرض اشرف رسید که راجه انرده کور از کومکيان مصاکر منقلا که بسبب اشتداد آزار قدیم چند روزي در اکبر آباد توقف کرده درین اوقات با وجود یقینه کوفت از زوري کار طلبی بعزیمت لشکر ظفر انر از انجا روانه شده بود در نواحی مستقر الخلافه اکبر آباد روزگار حیاتش بسر آمد چهاردهم که عبور موکب منصور از نواحی مگن پور می شد شهنشاه مؤید دین پناه که همواره طلب همت از دلای آگاه واستفاضه انوار توجه از بواطن اولیاء الله شیمه کرمه آنحضرت است بروضه قدسیه قدوة اصغیاء عظام نقاره عرفاء کرام حضرت سید بدیع الدین قدس سره که بزبان عوام اهل هند بشاه مدار اشتباه دارد عنان توجه والا انعطاف داده رسم زیارت بجا آوردند و مجاوران آن مزار فائض الانوار را از فیض انعام عام بهره ور ساختند هفدهم ظاهر قصبه کوره که بان شاه زاده والا تبار عالمقدار ارجمند بخت بلند محمد سلطان با عساکر منقلا آنجا نزول داشتند و ناشیجاع چهارگروهی آن رسیده توتف ورزیده بود و توپخانه در برابر خود چیده عزم صف آرایی داشت مضرب برادق بصرت وظفر گردیده و بادشاهزاده ارجمند بلند مقدار محمد سلطان احراز سعادت ملازمت اشرف نموده یگهزار مهر بطریق نذر گذرانیدند و بعطای خلعت

(۲ ن) و دو هزار روپیه بخدم و مجاوران آن مزار فائض الانوار عطا کردند هفدهم الحج

خاص با نادری مورد نوازش گردیدند و همچنین سایر امرا و بندهای که در رکاب ایشان بودند بدولت زمین بوس رسیدند - از شرائف اتفاقات و بدائع اسباب فیروزی آفکده زبده اسرای عظام معظم خان که بموجب یربلغ گیتی مطاع از خاندیس متوجه درگاه آسمان جاه گشته بود درین تاریخ که دو روز بعد ازان محاربه و قتال روی داد بموکب جاه و جلال پیوسته جبهه سای آستان سلطنت شد و از رسیدن بوقت مجددا حسن اخلاص و نیکو بندگی و جوهر همت و کار طلبی آنخان والا مکان که در پیشگاه خلانت جاوید ظهور نموده مشمول انظار عاطفت و توجه بادشاهانه گشت و یک هزار مهر بر سبیل نذر گذرانیده بعطای خلعت خاصه با نادری قامت مباهات افراخت و شهنشاه مؤید مظفر روز دیگر دران منزل فیروزی اثر اقامت گزیده بتقسیم افواج نصرت شعار و تمهید اوازم رزم و پیکار پرداختند و درین روز بادشاهزاده محمد سلطان بعنایت خنجر خاصه با علاقه مروارید و یک صد اسب از انجمله ده اسب عربی و عراقی و معظم خان بعطای جمدهر مرصع با علاقه مروارید و یک صد اسب ازان جمله پنج اسب عربی و عراقی یکی با زین و ساز طلا و خان دوران و راجه رای سنگه هر یک بعطای خلعت و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بمرحمت اسب عراقی و پرسوجی بضاعت هزار سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار مطمح انظار نوازش گردیدند •

ذکر محاربه شیران بیشه همجا و بهادران رزم پیرا و فتنم و فیروزی عساکر ظفرلوا و فرار ناشجاع ادبار افزا از معرکه مرد آزما

بر ضمان دور بین دیده و روان دانش آئین صورت این معنی جلوه گر
است که هیچ صفتی در آدمی نگوهدده تر از لجاجت و پرخاش
جوئی و شور انگیزی و فتنه خوئی نیست چه برداشت ابن خصال
ذمیمه بسیار باشد که دولتهای عظیم خلل پذیر گردد و کلبه نعمت
و قصر حشمت سلاطین والا مقام بانهدام گیراید بسا نامداران والا نزار
بانروزش نیران جدال و عناد خرمین امبال و کلمرانی بباد داده اند
و از باطل ستیزی و -دک سری سر بر سر کینه روی نهاده • شعره
بنزدیک کار آگاهان روشن است • که زنجیر گردن رگ کردن است
کجا شعله باحار و خس آن کند • که با خویش مغرور نادان کند
تهی مغز کم ظرف همچون حباب • ز خویش است بنیاد کارش خراب
حاصه دران هنگام که این رذائل نساد انجام با سوء تدبیر و اختلال
رای که خود به تفهائی سرمایه هزار زیان و بحقیقت دشمن
خادگی عبارت از آنست قرین شود و اگر باینکالت و خاست اثر
کفران نعمت و فا - پیا - ی و نسیان مهود و ناحق شناسی علاوه گردد
و نیت خیر اساس و ان - بیشه حق پزوه که دولت و بهروزی و سعادت
و فیروزی از نتایج و برکات آن است مفقود باشد مکانات آن بطریق
اولی از پیشگاه عدالت مغتقم حقیقی که پاداش هر نزدیک و بد در
کارخانه قدرت بدیع اوآماده و مهیاست بمنصف ظهور رمد و پیداست

که چون کسی را اتفاق ظهور این احوال با یکی از خداوندان اقبال و برگزیده‌های خاص ذوالجلال افتد زود تر از زود مستحق خذلان و نکال و سزاوار نکبت و ادبار گشته سرانجام کارش بخواری و نگونساری کشد آری در پیشگاه اراده ازل و مشیت ربانی هر کس غبار خلاف انگیزد روزگارش خاک مذلت بسر ریزد و هر که از محال جبرئی و ناخرسندی باضا و قدر سبزد و با کار کدان آسمانی در آرزو ع . ع . چنان امتد که هرگز بر نچیزد • مصداق این بدیع سخن صورت حال ناشجاع مذله جوی عادیّت دشمن است که از بی خریدی و باطل اندیشی وزباده طلبی و حسد کیشی حقر مروت و مردمی خدیو جهان و مراعات سوابق عهد و پیمان بر طاق نسیان گذاشته بداد دامن نخوت و غرور فیران خلاف و نزاع ابروخت و بدست کردار خویش تیشه بر پای بخت و دولت زده بآتش کین خود سدرخت تنصیل این مقام آنکه چون بنصائح والای پادشاهی که هر یک عنوان نامه هوشمندی و آگاهی بود آن سر خوش مشاعغلست و غرور را اندک شعور دست نداد و چنانچه گزارش یافته از اله آباد بقصد محاربه و پیکار کام ادبار پیش نهاده در عزیمت نامواب خویش رسوخ و اصرار داشت و درین وقت با جنود نکبت اثر در برابر مولک ظفر پیکر نشسته همت بر استیصال خود می گماشت لاجرم شعله قهر جهان سوز شهنشاه دشمن گداز از کنون غیرت زبانه زده بر سر سطوت پادشاهی از مهیب غضب و زبون گرمی و تذبذبه و گوسمالی آن بخورد با مآل از واجبات دولت و اقبال داسده روز یکشنبه نوزدهم ربیع الثانی مطابق بیست و سیومدی ماه

که روز سیوم وصول رایات ظفر پناه بموضع کوره بود عزم صف آرایی و کارزار با آن برگشته بخت تیره روزگار از خاطر اقدس سر برزده فرمان قهرمان جلال صادر شد که توپخانه رعد نهیب برق نشان را پیش برد در برابر افواج غنیم صاعقه بار و آتش نشان سازند و موکب نصرت پیرا لوائی همت بدفع اعدا برافرازد بمجرد مدور امر کرامت اثر دریا دریا لشکر چون بحر از جنبش نسیم بجوش آمد و نهنگان شیر افکن دشمن شکن تن بزب جبهه و جوشن پیراسته فوج فوج مانند موج از پی هم برخاستند و یسارلان جنود دولت و میر توزکل بهرام صولات به ترتیب و تسویه عساکر گردون شکوه پرداخته صفوف قتال برآراستند هراول برایت اقتدار غرغ جبین حشمت و سر بلندی طراز کسوت نصرت و فیروز مندی بادشاهزاده والا تبار محمد سلطان رونق یافته خان عالم و سید مظفرخان بارهه و سید نجابتخان بارهه و اراد تخان و شیر سنگه راتهور و تزیباش خان و راجه اودیبهان میرتیه و هر جس کور و بهادر بیگ و راجه سنگه کور و اودیبهان کور و گروهی دیگر از مبارزان شهامت نشان بایشان معین شدند و ذوالفقار خان با توپخانه و اکثر برقداران و جمعی از دلیران عرصه و غما و ثابت قدمان معرکه هیجا مثل فتح جنگخان و رشیدخان انصاری و رادبهاو سنگه هاده و لودیتخان و سید شیرخان بارهه و زبردستخان و سکندر روهیله و رام سنگه راتهور و دولت افغان و سید نور العیان بارهه و کاکر خان و عبد الباری و قادر داد

انصاری و عبد الرحول بیگ روز بهانی و محمد مراد بیگ بهراولی
آن مقدمه الحیش فتح و فیروزی و اهتمام مراسم برق انگنی
و دشمن موزی پذیرش قدم میدان نصرت گشته گوی مسابقت از
اقران ربود و راجه جسونت سنگه را با سپاه و راجپوتان او دربرانگار
نصرت آثار حکم صف آرائی شد و مهیس داس راتهور و محمد
حسین شلدوز : میر عزیز بدخشی و بلوی چوهان و رامسنگه و هررام
راتهور ضمیمه فوج او گشتند و اسلام خان با احتشام خان و سیفخان خان
و اکرام خان و همت خان و سید بهادر و سید علی اکبر بارهه و سید
زبردست بارهه و شجاعخان و دلادر خان و ابو مسلم حویش اسلام خان
و صمیریز مهمند و سید یادگار حسین بارهه و عبد الله بیگ و کشور سنگه
هاده و سید احمد کبیر و سید کرم الله بارهه و شهاب الدین قلیخان
و سبحان سنگه بیگ روز بهانی با برخی از توبخانه و جمعی از برقداران
بهراولی آن فوج دریا موج قرار یافت و سرداری چرانگار فیروزی
شعار نام زد قره باصره دولت و کامکاری و غره ناصیه حشمت و
بختیاری بادشاهزاده عالیقدر سعادت توام محمد اعظم شده سپاه
ایشان با خان دوران و راجه رایسنگه سیسودی و میرزا خان و بیرم
دیو و سنبل سنگه سیسودی و هوشدار خان و مسعود خان و سندر
داس سیسودی و سید شمس بارهه و راجه چنرمس جادون و جمعی
دیگر از بدها و مقصداران دران طرف صف نصرت آراستند و گذور
رام سنگه بارا و امرسنگه بارا و چندراوت و علی قلیخان و جگت سنگه
هاده و سورجنل کور و شرفخان بیگ ترکمان و کاکر خان و میر
حسینی و میر برهانی و فتح سنگه کچوا و چندی دیگر از مبارزان

نصرت منذ بهراولای آن فوج مامور شدند و سرگردگی التمش
به حسن جرأت و کوشش بهادر خان تفویض یافته مصری و غلام
محمد افغان و عبد النبی انصاری ولد هادی داد خان و محمودخان
ولزاق و سلطان داؤد زئی و عمرترین و گروهی دیگر از بهادران
جلالت منش شہامت آئین در سلک همراهی او منتظم گردیدند
و در دمت راست موکب جلال داد خان با جمعی از دلیران
عرصه قتال مثل راجه اندرمن دهنذیر و راجه دینی سنگه بنذیلہ
و یکہ تاز خان و ساداتخان و سید شجاعت خان و عبد الرسول دکنی
و چتر بہوج چوہان و اندرمن بنذیلہ و ابوالمکارم ولد افتخار خان
مرحوم و خواجہ رحمت اللہ و خواجہ حسن و خواجہ محمد شریف
دہ بیدی و کشن سنگہ چندراوت بطریق طرح معین گشتہ کمر
جانفشانی بر میان ہمت بست و راجہ سحان سنگہ با سید فیروز
حان و ہزبر خان و حسن قلیخان^(۱) و مید بہادر بہکری و فتاح خان
و کامگار خان ولد شاہ بیگ خان و مقدم خان و اوزنگخان و حید
مقبول عالم و بہرام ولد یوسف محمد خان و میرزا علی قرب و
قاسم و خضر پسران ہزبر خان و مید قطب عالم و دیگر مبارزان
بصالت کیش ثابت قدم در دمت چپ طرح شدہ چتر آسمان
سای ہما آسای از اوچ نول مایہ معادت بر مفارق ندریان عقیدت
مند افکنندہ قلب لشکر بفر شوکت و حشمت بادشاہی کہ ہرتوانوار
عظمت و جلال الہی امت قوت گرفت و جمعی از بندہای

اخلاص نشان مثل عابد خان و احمد خان بخشی دوم و فیض الله خان
 با محمد عابد مراد خود و سید عزتخان و محمد بدیع بن خسرو
 بن ندر محمدخان و دیندار خان و رضوانخان و منعمخان و غیرتخان
 و تهور خان و مختص خان و افتخار خان و اله یار خان و سید
 هدایت الله صدر و امی رایان و شیخ عبد القوی و نصرتخان و پلنگ
 حمزه و میر نعمت الله و محمد علیخان و مراد خان و ذوالقدر خان
 و سیف الدین صفوی و شیخ نظام و ملتفتخان و اسمعیل ولد
 نجابتخان و اطف الله خان و لد محمد الله خان و افتخار ولد فخرخان
 و قباد بیگ و آقا یوسف و محمد مقیم دیوان بدوئات و معین خان
 و قطب کاشی و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم و فتح الله نواسه
 معتمد خان و جهانگیر قلی بیگ داروغه تورخانه و محمد تقی
 برادر زاده وزیر خان و اختیار ترین و عبد الله بیگ شیرازی و ولی
 محمد انصاری و جمال غوری و صالح بیگ و کامل بیگ گرز بردار
 و حواجه تختاور و خدمتگار خان کامیاب ملازمت رکاب ظفر مآب
 شهنشاه مالک رقاب گردیدند و تا بنده اختر برج سلطنت رخشنده
 گوهر درج خلعت بادشاهزاده محمد اعظم را بدستور دیگر معارک
 و حرور بهره اندوز سعادت همراهی نموده باخود در حوضه فیل خاص
 نشانیدند و عمده امرای عظام معظم خان را که با جمعی قلیل
 پایلغار رسیده بود در حوضه فیلی جای داده حکم فرمودند که فیل
 مرکوب او در جنب فیل مبارک باشد و یمن و یسار قول که دو

زوی نصرت و ظفر بود بدو نوج دیگر استحکام یافته سردار می شدند
 جواهر شهابت و کارفرمائی محمد امین خان میر بخشی مقور
 ردید و گنج علی خان و سید منصور بارهه و بهکونت سنگه هاده
 مترمین بندیده و سید مسعود بارهه و عباس افغان و نرهاد بیگ
 بلیمردان خانی و خواجه صادق بدخشی و جیسنکه بهدوریه و مید
 اتار بارهه و شیخ نظام قریشی و سید حامد بخاری و رویسنکه راتهور
 چندی دیگر با خان مذکور معین شدند و کارفرمائی میسر بخشن
 حالت و جانفشانی مرتضی خان تفویض یافته سید حامد
 خلغ او و کیسری مذکوره بهورتیه و رای سنگه راتهور و سوبهرن
 بندیده و محمد بیگ ارلات و نصرت خان و نیازی خان و رکهناته
 مذکوره راتهور و خانه زاد خان و قابلخان و سلطان بیگ و میرستم و
 هد کاشی و شیخ جلال داود زئی و لطف الله میدانی بهمراهی
 و تعین یافتند و عبد الله خان سرای و عبد المجید دکنی و
 رندهاجی و سیف بیجاپوری و آتش فلماق و ولی بیگ کولای و
 امام وردی و یادگار بیگ ارلات و عرب شیخ ولد طاهرخان مرحوم و
 جمعی دیگر از دلبران کار طلب بقراولی سپاه ظفر پناه توسن جلالت
 برانگیختند و خدمت چندولی بخواصخان و اخلاصخان و سزاوار
 خان و رای قنوجی و جمعی دیگر از منصبداران و گروهی از احدیان
 مفوض گشت و نیلان ملک پیکر خصم انگن دشمن ربا که هر یک
 تیره ابرطوفان خیز بلا و مایه میه روزی اعدا بود باسلحه و یراق
 جنگ شکوه آهانی یافته و برق انگنان چابک دست قوی بازو
 و تفنگچیان موشکاب شعله خو بر پشته پشت آنها جای گرفتند

و در هر فوج چندی ازان عریده جویان معرکه آشوب با توپخانه جداگانه معین گشته از اسباب سطوت و صولت دقیقه ذامری نماند در آنروز از کثرت سپاه و جوش لشکر آثار شور محشر هویدا بود و از غبار هم متور و وفور مواکب منصوره چهره آسمان و روی زمین زاپیدا لشکری آراسته و رنگین چون خیل سبزه و ریاحین تو گفتی از زمین میجوئید و جیشی پرتهر و طیش مانند امواج بحر مواج از شورش کین میخورید زمین با همه تحمل و سخت جانی از حمل گرانی آن خیل انبوه ستوه بود و از بسیاری فیلان آهنین جوشن فلک شکوه سراسر دشت و صحرا کوه می نمود * شعر *

زمانه شور محشر عرض میکرد * زمین از چرخ وسعت قرض میکرد
چنان از جوش اشکری خط جا بود * که نقش سایه بر دوش هوا بود
اگر سیماب باریدی چو باران * بماندی بر سنان نیزه داران
القصة قریب بود هزار سوار مکمل آراسته که کم وقتی در ظل رایت
حلاطین نامدار و خواقین گردن اقتدار مثل آن فراهم آمده باشد
مهیایی نبرد و آماده گیر و دار گردید و حکم اشرف صادر شد که
اردوی معلی و دولتخانه والا در همانجا که بود نزول اجلال داشته
باشد و در همین روز ناشجاع نیز به ترتیب و تسویه افواج خویش
پرداخته خود بالله وردیخان و عبدالرحمن بن نذر محمد خان در قول
قرار گرفت و بلند اختر پسر خرد خود را با سید عالم بارهه و سید قاسم
قلعه دار اله آباد و سنجر و سیف الله پسران الله وردیخان با فوجی
خان مذکور و فشونی دیگر از مردم کلای هراول کرد و شیخ ولی فرملی
را با جمعی بهروالی آنها تعین نمود و زین الدین پسر بزرگ را

با فوجی عظیم در برانغار باز داشته حسن خویشگی را با جمعی
هراول او ساخت و مکر مخان صفوی را با سید راجی و چندی دیگر از
سرداران عمده و گروهی انبوه در جرانغار مقرر نمود و شیخ ظریف
داؤد زئی را با فوجی طرح ساخته اسفندیار معموری را در التمش
مقرر داشت و اهدام توپخانه با ابوالمعالی میرآتش گذاشته میر
علاء الدوله دیوان خود را با جماعهٔ بچنداوی و سید قلی اوزبک را
با جوقی بقراولی گذاشت مجمل بعد از انقضای چهار گهزی از
روز مذکور که صفوف قتال ترتیب یافته شهشاه مؤید عالمگیر
بسنت سنیّه خویش که در معارک رزم و پیکار و التزام سواری بر
فیل فرموده اند تا فروغ طلعت صهر انوار از اوج رفعت و علو بر عرصه
کارزار تافته هم از حسن دلیری و تلاش و جوهر سعی و کوشش
مجاهدان فیروزی شعار آگهی یابند و هم انواج نصرت اثر و کافهٔ مباد
و لشکر را مشاهده در عظمت و جلال آنحضرت سرمایه ثبات و قرار
همت و استقلال گردد بسان خورشید که بر سپهر اعلیٰ برآید برفیای
ظفر پدیر آسمان منظر سوار شده پایه ادزای عزت و علا گردیدند
و همعنان جنود توفیق و تایید با فر فریدون و حشمت جمشید در
کمال آهستگی و آرام بنوعی که ترتیب صفوف و تسویهٔ انواج برهم
نخورد مساوتی که تا لشکر گاه غنیمت بود بگام نصرت پیمودند و سه
پاس از روز گذشته بقاصهٔ نیم کروه از معسکر مخالف در سرزمینیکه
توپخانهٔ همایون را نصب کرده قراولان موکب اقبال آنجا میدان
جنگ دیده بودند در برابر اعدای صف کشیدند ناشجاع فتنه
اندیش آنروز قدم جرأت از جای خود پش ننگداشته برخی از

توپخانه را با حید عالم بارهه و سید مرتضی امامی و شیخ ظریف و شیخ ولی فرملی و سید راجی و سرداران خویش ربع گروه از لشکر گاه پیش فرستاد که آمده برابر جنود ظفر اثر به توپ و تفنگ فیران جنگ بر افروزند با اشاره والا کار فرمایان توپخانه منصور نیز شعله افروز حرب و پیکار گشته از دهای آتش فشان بان و فهدک خون آشام توپ و تفنگ را سر بجان مخالفان دادند و تا شب از طرفین هذگامه جدال گرم بود و چون شب در رحید و ظلمت لیل هردی تیرگی بر چهره بخت اعدا کشید ناشیاع نرفته مذکور را باتوپخانه باز پس طلبیده سپاه خود را یکجا فراهم آورد و چون سرزمینی ده اعدا آجا بجنگ پیش آمده بودند مکانی مرتفع بود و بر معسکر آنها اشارت داشت معظم جان بصواب دید رای صائب چهل توپ از توپخانه بادشاهی برده در سرزمین مذکور رو به لشکر ابدار نصب نموده و یرلیغ گیتی مطاع صادر شد که عساکر ظفر فرین بهمان ترتیب و آکین که صف بسته ایستاده بودند از اسپان مردود آمده با جوشن و صلاح شب را پاس دارند و سرداران فیروزی دشان هریک در پیش موج خود مورچال بسته از غدر و کید اعدا غافل نباشند و بموجب امر اعلی معظم خان تا پاسی از شب بر اطراف لشکر فیروزی مصاب گشته باهتمام مورچاله و تاکید مراتب خبرداری و کسک نیام داشت و آن شب بر طبق فرمان لازم الاستغال مبارزه موکب فیروزی مآل صلاح از بر نیفکندند و زمین از اسپان بر فدا شدند و گیتی خدیو عالم گیر بعد فراغ از مراسم حزم و احتیاط بادشاهانه از میل فروز آمده بدوآتخانه مختصری که با اشاره والا دران نبردگاه

اقبال ترتیب یافته بود نزل اجلال ارزانی داشتند و بعد از ادای نماز مغرب و عشا و طلب نصرت و فیروزی از حضرت خلاق مایشاء با بخت بیدار و دل هوشیار بر بستر استراحت تکیه نمودند و در اواخر این شب سعادت پرتو سائحه شورش افزا بظهور پیوست که ظاهر بدینان صورت پرست آنرا چشم زخمی عظیم دانستند و از انجبت فی الجملة تفرقه و برهم خوردگی بعساکر منصور راه یافت چنانچه جمعی از کوته فطرتان تدک حوصله را که از پیرایه ثبات نفس و رموخ همت بهر نداشتند پای ثبات و قرار لغزش پذیرفته عنان استقلال از کف رفت و تیره درونان نفاق پژه را که هیچ لشکری از وجود فساد آموذ آن گروه خالی نیست دست آویز خلاف منشی و بیراه روی بدست آمد اما هوا خواهان وفا کیش عقیدت مند که پیوسته لطائف تابیدات آسمانی و امداد عون غذایات ربانی در باره این دولت جادوانی بی توسط ابواب ظاهری بچشم شهود و عیان دیده و حسن توکل و رسوخ همت آسمان پیوند این خدیو مؤید فیروز مند بارها در مهالک و اخطار منجیده بحبل المتین اقبال بیزوال شهنشاه دین پناه و ثرق و اعتصام تمام داشتند تزلزل در احساس والای عبودیت و اخلاص شان راه نیافت - شرح این واقعه عبرت افزا آنکه راجه جسونت سنگه ضلالت کیش جهالت خو که شهنشاه فضل پرور نفوت گستر از کمال مروت ذاتی و کرم جبلی حوابق زلت و تقصیراتش را بعفو و بخشایش مقرون ساختن مراسم و غذایات بی اندازه که بعض ازان رقم زده کلک حقائق نگار شده در باره او بظهور رسانیده بودند اگرچه بظاهر مبرر خط بندگی و

انقیاد نهاده اظهار دولت خواهی میکرد چنانچه بدین جهت درین
 یورش ظفر پیرا بهمه راهی موکب جهانکشا اختصاص یافته بود لیکن
 از آنجا که طینت فتنه سرشت او از خمیر مایه کفر و عناد مخمر
 و داعیه شر و فساد در ضمیر نفاق پرورش مرکوز و مضمر بود و نظر
 برخیش باطن خویش کرده خائف و ناایمن می زیست پیوسته
 از بد بهادی و شقاوت منشی فرصت افهاد و بد اندیشی می جست
 و نهانی ماده خلاف و طغیان در خاطر می پخت تا اینکه
 در یونفوت که خدیو جهان نظریه ظاهر حال آن کامربد سگال کرده
 او را سردار فوج برانمار ساخته بودند بعزم شورش انگیزی از معرکه
 کارزار قصد فرار نمود و شباشپ کس نزد ناشجاع فرستاده از داعیه
 فاحش خود او را خبر داد و اواخر شب مذکور از تیره ریزی و برگشته
 بجندی با تمام لشکر و سپاه خویش و گروهی دیگر از راجپوتان ضلالت
 کیش که با او در برانغاز معین بودند مثل مهیس داس و رام سنگه
 و هر رام راتهور و بلوی چوهان و جمعی دیگر از دست عقیدتان
 باغواهی غول جهل و غرور از موکب منصور روگردان شده عنان بوادی
 ادبار تافت و نخست باردوی بادشاهزاده محمد سلطان که بر سر راه
 آن گمراه بود گذشته مردمش دست جصارت بغارت کشودند و هرچه
 توانستند تاراج نمودند و چون بلشکرگاه اقبال رسید نیز در اثنای
 گریز از مقاهیر لئیم دست اندازیهایی عظیم واقع شد و همچون
 آن سرخیل اهل نکال با آن حزب کفر و فساد بهرجا میگذشت
 هرچه و هرکس بر سر راه می آمد دست خوش تاراج و پایمال
 تاراج راجپوتان میگشت و ازین جهت شورش و انقلاب عجیبی

در اردوی معلی راه یافته مردم بهم برآمدند و خبرهای موخش
لشکر آشوب شائع شد و مفسدان فتنه جو و هرزه کاران اردو سر
بفساد برداشته دست جرأت بخزانة و گارخانجات و دواب بادشاهی
و ائمة و اموال امرا و منصبدار و سپاهی دراز کرده بخود سری
و شورش افزائی پرداختند و چون نزدیک بصبح این خبر بلشکر ظفر
پیکر رسید باعث برهم خوردگی جنود فیروزی اعلام گشته سلك
جمعیت موکب همایون از انتظام افتاد و بسیاری از مردم پست
فطرت کم حوصله و آحاد لشکر و سپاه برای خبرگیری بنگاه از روی
سراسیمگی و اضطراب بمعسکروالا شتافتند و باین تقریب رخ از عزم
کارزار تافتند و جمعی از سقله نهادان کوتاه اندیش و درویشان منافع
کیش بخدایات باطل و فکرهای لاطائل احتمال غلبه طرف مخالف
را رجحان داده شب شب بلشکر ناشجاع پدوستند و گروهی دیگر از
بیدلان عافیت گزین و کم فرصتان ادبار قرین پای همت پس
کشیده از دولت مرافقت و همراهی موکب جهانکشا باز ماندند
بالحملة چون خبر فرار آن ضلالت شعار بمسامع جلال رسید خدیو
روزگار که ذات قدمی بشايش معدن تحمل و دقار و همت ثابت
ارکنش در شدائد و مهالک بسان کوه استوارست اصلا و قطعا بتوقع
این مقدمه از جا نرفته تنزل در بنای استقلال آنحضرت راه نیامست
و از سرا پرده اقبال بیرون خرامیده بر تخت روان سواره ایستادند
و بخواص امرا و بندهائی که در رکب فیروزی مآب حاضر بودند خطاب
کرده مرمودند که منوح این قضیه را از متممات اسباب فتح و ظفر
میدانیم چه هرگاه آن مغمض ضلالت کیش را داعیه بدخواهی و خلاف

اندیشی در خاطر بود رفتن او عین مصلحت دولت است عذریب
 عزای کردار نگهبان خوشش خواهد یامت و بجبر بر هم خوردگی
 صفوف و تجدید توژک امواج پرداخته اسلام خان را که هراول برانگار بود
 بجای آن رمیده بخت تیره روزگار سردار کردند و هیفخان و اکرام خان را
 با جمعی از دلبران پیکار جو و مبارزان بمالت خو هراول اساختند
 و دیگر باره صفوف نصرت و نیروزی آراسته لواي دولت و بهروزی
 امراحتند و چون کوکبه اقبال جهان افروز ضیعی ظاهر شده غبار فساد
 هندوی تیره روز شب فرو نشست و خسرو گردون سریر عالم گیر مهر
 بقصد جهان کشائی ترکش زدن از خطوط شعاعی بر میان بخت
 شهنشاه خورشید قدر فلک افتدار بعزم رزم و پیکار و آهنگ جنگ
 و کارزار جوشن نصرت و توفیق پوشیده و تیغ بخت و تایید همانل
 کرده بدستور روز بدش بر فیلی کوه پیکر سپهر مانند حوار شدند و
 اگر چه از لشکری که روز گذشته در ظل رایت فتح آیت مجتمع بود
 بواسطه منوج قضیه شورش انگیزی راجه جسونت سنگه تیره بخت
 درین روز خجسته قریب بنصف متفرق شده از موکب جلال
 تغلف وزیده بودند لیکن از آنجا که این بادشاه توفیق سپاه را
 بمقتضای وَمَا الْقَصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ در معارک کشور کشائی و جهان
 حقانی جز بر تایید آسمانی و نصر و اعزاز ربانی نظر فیعت و از
 کمال صدق توکل و حسن اعتقاد اعتماد همت خدا داشت بر
 امانت و امداد سپاه و لشکر نه چه بکرات در شدائد محاربات صدق
 کریمه کَمِنْ نِعْمَةٍ فَلَيْلَةً غَلِبَتْ نِعْمَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ را هنگام کثرت
 اعدای و قلت اعدان و انصار آزموده به نیروی ثبات و استقامت

در مضمار شجاعت و شهامت گوی سروری و تصب المبوق
 برتری از خسروان آفاق ربوده نظر التفات همت بر تفرق انواع
 و نقص کمیت لشکر منصور نیقکنده باسظهار جنود غیبی واعتضاد
 جیوش مہاری با بقیہ عساکر نیروزی مآل متوجہ میدان رزم
 و عرصہ قتال گردیدند و ناشجاع کہ روز پیش چنانچہ گزارش یافت
 تقسیم افواج نموده میمنہ و میسرہ و قلب و جناح مرتب داشتم بود
 درین روز آن ترتیب و صف آرائی را تغییر داد و مجموع لشکر
 خویش یک صف کرده در عقب توپخانه باز داشت و خود با بلند
 اختر ہسر خمد در وسط نوح قرار گرفته زین الدین ہسر بزرگ او رسید
 عالم و شینخ ظریف داؤد زنی و شینخ ولی فرملی و حسن خویشمی
 در دست راست و مید قاسم و مکرم خان و عبدالرحمن خان بن فذر
 محمد خان در دست چپ صف آرا گشتند مجملہ شہنشاہ جہان
 با عساکر گہبان ستان بہ توزک و آئین شایعہ آہستہ آہستہ روان
 شدہ چہار پنج گہزی از روز گذشتہ با نوح غنیم رسیدند و نخست از
 طرفین بان اندازی و جنگ توپ و تفنگ سر شدہ نیران جدال
 اشتعال یافت و ہنگامہ برق انروزی و عدد سوزی گرمی پذیرفت
 از نہیب مور ضرب زن و نیش زنبورک خصم افکن آثار قیامت
 آشکار و رگ جان دشمن فگار گردید توپ سیدہ درون آہنہن دل
 باواز بلند آوازہ اجل در شش جہت معرکہ در داد و مہرہ تفنگ
 جان گسل از مہرہ پشت مخالفان گذر کردن آغاز نہاد و از گرمی برق
 بندوق و بان آب تیغ و سنان آتش آمیز شد و بسکہ ناترہ کیم
 بر اتر و خت تو گفتمی زمین عملہ خیز و آمان شرارہ ریز گشت

• شعر •

شد از برق کین گرم بازار جنگ • خروشید باز از دهائی تفتنگ
 دمام ز خوابیدن ماشها • همین رفت دشمن بخواب فدا
 ز بس آتش کینه‌ها در گرفت • عرق بریدن رنگ اخگر گرفت
 درین حالت از توخانه همایون تویی به نیل مرکوب زین الدین
 پسر ناشجاع رسیده یکپای نیلبان و یکپای شخصی که در عقب
 نیل بشسته بود بر پرانید لیکن بار و نیل آسیبی نرسید و رفته رفته
 شعله حرب امروخته تر شده میان هراول جنود مسعود و لشکر
 مخالف کار جنگ از رعد خروشی و ماعقه ریزی توپ و تفتنگ
 گذشته بآمد و شد ناوک و خدنگ رسید و مبارزان پیکار جوو بهادران
 شهامت خو از هر دو سو دمت کوشش از آحتین جرأت برآورده
 بمقاتله و ستیز پرداختند و با آتش غیرت هنگامه کارزار گرم ساختند
 از کثرت بارش تیر کمان نمودار ابر مطیر بود و عرصه دار و گیر از
 مبارزان دلیر نیستان پر شیر می نمود نوک پیکان جگر فرسا موذن
 آما خار آرزوهای باطل از دل اعدا بیرون کرد و ناوک مغفر شکاف
 جان ربا به شبک مازی و رخنه پردازی هوای پندار و غرور از سر
 پر شور مخالفان بر آورد

• شعر •

ز برج کمان طائران خدنگ • پریدند بر روی مردان جنگ
 نهان گشت از تیر فرق عدو • بدان مان که در زیر نرگس کدو
 گذشتی خدنگ از تن زخمدار • به بیرحمی باد از لاله زار
 درین اثنا حید عالم باره که از سرداران عمده آن لشکر و رکن اعظم
 آن جیش نکبت اثر بود با فوجی عظیم از دلیران کار طلب جلالت

نشان و سه نبل مست جنگي کوه توان که هريك آشوب کشوری و برهم زن لشکري بود از دمت راحت غنیم برجرانگار موکب ظفر شعار حمله کرده بصدمة نیلان مذکور افواج دست چپ برهم خورد و پاي ثبات اکثر مردم آن سمت لغزش پذیرفته توفیق مدانعه و محاربه نیانند و بی کوشش و آریزشی هزیمت خورده براه بی ناموسي شدتند از وقوع اینحال کمال تفرقه و فتور بعساكر منصور راه یافته تمام افواج بحرامواج بهم برآمد و مردمی که نه آبروي غیرت و حمیت داشتند و نه بهره از گوهر بی بهای اخلاص و ندویت بومومد دیو پندار و رهزنی غول ادبار از سعادت و اقبال روگردان شده عنان بوادعی گریز میزدند و بی ضرورت عار نزار گزیده عرض سپاه گیری و ناموس مردمی خود بردند و سلک جمعیت قول همایون نیز از هم گسسته زیاده از دوهزار سوار در رکاب نیروزی مآب نماند بالجملة مخالفان تیره اختر از مشاهده تزلزل افواج نصرت اثر خیره تر شده به همان هیئت اجتماعی با نیلان مذکور روی جسارت بقلب لشکر ظفر اثر آوردند درین هنگام از بهادران جنود قاهره مرتضی خان از میسر قول و بهادر خان از التمش و حسن علی خان از طرح دست چپ هريك با معدودی از همراهان به نیروی همت و اخلاص رخس شجاعت برانگیخته سر راه بر دشمنان گرفتند و در همین وقت شهنشاہ توفیق سپاه نیز از مشاهده این حال روي نیل مبارک آسمان تمثال بسمت اعدای بد سگال گردانیده متوجه دوع آنها گشتند چنانچه هشت قول همایون بجانب برانمار نصرت آثار گردید و مبارزان نیروزمند و مجاهدان ظفر پیوند که بر اعدای حمله برده

بودند به نیروی جرأت و استقلال خدیو کشور اقبال و پشت گرمی
امداد و اعانت سایه ذوالجلال بجهت و کوشش تمام بآن گروه بد فرجام
در آویخته چون باد صرصر که بر خاک و خاشاک سبک هر روز آن
جسمان کیشان محال اندیش را از پیش برداشتند و به تیغ تیز و سنان
خون ریز بسیاری ازان برگشته بختان باطل ستیز را بر خاک هلاک
انگنده لواهی غلبه و امتیلا برانراشتند سید عالم را بمشاهده جوهر
شهامت و دلادری بهادران فیروزی لوا باد نخوت از مر رفته و بازوی
همت مسحت گشته نگام فرار و ادبار براهی که آمده بود باز گشت
لیکن آن سه فیل مسحت عریده جو که پیشاپیش فوج او بودند از
دفع و منع مبارزان دلیر و ضرب تغنگ و تیر رخ از عرصه کارزار
نفاخته بر همان وتیره خیره و تیره پیش می آمدند بلکه از بارش
تیر و پیکان و دمه بندوق و بان بسان سیل از ریزش ابر تند تر شده
روی قهر و صوات بجانب قول ظفر قرین آوردند و ازان سه فیل کوه
پیکر عفریت مظفر یکی پیشتر آمده بفیل مرکوب مبارک قریب شد
و چون ابر تیره بخورشید تابان نزدیک رسید شهنشاه گران قدر کوه
وقار بکمله آن حبه مسحت بانه کین از جا نرفته مورشته ثبات
و قرار که مهین شیمه آن خافان مؤید کامکار است از کف نگذاشتند

• شعر •

بمردی ز جا یک مرمونشد • ز راه چنان سیل يك موفشد
به تمکین سرشته ز نس جوهرش • نجفید جز نبض از پیکرش
و بقراولی که در حوضه یکی از نیلان همراه نشسته بود اشاره والا
بصدور پیوست که فایان بد گهر خیره رد را که سوار آن فیل دلیر

جنگ جو و باشا را کجک محرک مولت و تندى آن بد مست
دیوانه خوب بود به تعنگ بزند و او بچالاکى و تیز دستی بندوقي
انداخته بمساعدت اقبال خصم افغن شههشاه جهان تیرش بر نشان آمده
و آن مقهور لئیم مانند دیو رجیم که بشهاب ثاقب از آسمان فرو افتند
و بسان پلنگ خشمگین که از قلعه کوه نگونسار گردد از بالای فیل
فرو افتاد و فیلان بادشاهی رسیده فیلبانان دلیر و چالاک خود را
به پشتنه پشت او رسانیدند و آن دو صفت گسسته عذان در
قید اطاعت و فرمان خویش آوردند و آن دو فیل دیگر از قول
همایون گذاره شده بجانب دست راست جلود مسعود حمله بردند
و درین اثنا بلند اختر پسر ناشجاع و چندی دیگر از سرداران او مثل
شیخ ولی فرملی و شیخ ظریف داود زنی و حسن خویشگی و خواجه
خسرو هریک با فوجی روی جسارت بصمت برانغار موکب فیروزی
آوردند و هم از رفتن فیلان مذکور و هم از حرکت این فریق بآن
طرف درین وقت که خدیو کامگار مخالفان تیره روزگار را از جرانغار
دفع کرده بودند از عقب قول منصور که بجانب برانغار گشته بود
آثار برهم خوردگی و انقلاب ظاهر گشت و معلوم شد که فنیم بآن
طرف حمله کرده شهنشاه مالک رقاب خواستند که با ملازمان رکاب
نصرت مآب عذان توجه والا بآن مو تانته بدفع اعادی پردازند از آنجا
که یکی از کرائم فضائل و جلائل خصائل آنحضرت این است که در
عین شدت هنگامه حرب و پیکار که کم کسی از شجاعان و پهلوان
روزگار را دران حالت مرد آشوب متانت رای بر جای ماند و اجرای
آثار شهامت و دلیری بر نهی انتضای عقل اتفاق افتد آن خدیو

مؤید عالم گیر را با کمال جوش نشئه باد؛ شجاعت و پر دلی سر رشته
 دانائی از کف نمیرود و همواره جوهر شمشیر با گوهر تدبیر بکار
 میبرند در اندامی این اراده بخاطر دانشور رسید که چون روی جنگ
 و کارزار بسمت جرانگار گشته هجوم انواع مخالف در آن طرف است
 و ازین جهت هر اول منصور نیز بآن جانب میل کرده مبادا از انحراف
 قول بسمت برانگار بادشاهزاد؛ عالیقدر والا تبار محمد سلطان
 و ذو الفقار خان را که مقدمه الجیش ظفر اند تذبذبی بخاطر راه
 یافته این حرکت را بر چیزی دیگر حمل کنند و خدا نخواسته
 فتور و تزلزلی بفوج هر ازل رعد و باعث مزید خیرگی و چیره دستی
 اعدا گردد لهذا بحکم دور اندیشی و پیش بینی کس نزد بادشاه
 زاده والا تبار و خان شہامت شعار فرستاده حقیقت حال باز نمودند
 و پیغام فرمودند که شما بخاطر جمع و دل قوی در برابر غنیم بوده
 سر رشته کوشش و پایداری از کف ندهید که ما بسطوت و اقبال
 دشمن مآل این جسارت کیشان محال اندیش را از برانگار دفع کرده
 بکرمک خواهیم رسید و بعد از رعایت این دقیقه حزم به نیروی
 همت خهروی و معاضدت تایید ساموی روی نیل مبارک بجانب
 سمت راحت گردانیده بمداغ مخالفان توجه نمودند و در خلال
 اینحال فیلی که اسلام خان سردار برانگار بران سوار بود بصدمة
 بان رم کرده انواع آن طرف برهم خورد و اکثر مردم آن سمت از جای
 رفته توفیق ثبات و قرار نیافتند اما سیفخان و اکرامخان که اول
 اسلام خان بودند با معدودی قدم همت فشرده کوششهایی مردانه
 نمودند و بختان بیگ روز بهانی که کار فرمائی توپخانه برانگار

و پیش روی سیفخان و اکرامخان بود دران آویزش و پیکار جان نثار
گشته بمرتبه والای شهادت و نیکنامی رسید و در اثنای این اختلال
شهنشاه فیروزی سپاه با جنود نصر و تابید آلهی و صلابت و شکوه
شهنشاهی بکرمک رسیده بقیه عساکر ظفر مآل را که قدم استقلال
نشرده روی همت از عرصه کارزار نتافته بودند قوی دل مآختند
و به یمن دلیری و دلوری آن حضرت مجاهدان بهرام صولت و ملازمان
رکاب دولت دست جلالت از آستین سعی بر آورده باعدای تیره
بخت در آویختند و بموششهای دلیرانه و نبردهای مردانه سلک
جرات و جمعیت آنها از هم گسیختند و درین گیرودار شیخ ولی
فرملی که هراول بلند اختر بود از دم تیغ مبارزان شهادت پرور زهر
هلاک چشید و حسن خوبشکی زخمی شده در عرصه رزمگاه افتاد
و بسیاری ازان مذبذولان بد نهاد را شعله سنان آتش بار و برق
شمشیر صاعقه کردار مجاهدان بسالت شعار خرم حیات بید فنا
بر داد و بلند اختر چون اختر راجع برگشته با معدودی خود را بشا شجاع
برگشته طالع رسانید القصه خدیو فیروز بخت کامیاب چون خورشید
جهان تاب که بیک تنع کشیدن ساحت میدان سپهر از هجوم نجوم
بپردازد و مانند باد صبا که بیک وزیدن محسن چمن از خس
و خاشاک پاک سازد بیک توجه باد شاهانه عرصه برانثار را نیز از
غبار تسلط و استیلای مخالفان جسارت منش برداختند و بعد از
دفع آن مقهوران بدسکال قرین عظمت و جلال منوجه پیش شده
لوی همت بدفع ناشجاع انراختند و تدمی چند رفته بودند که
مکر مخان مغوی نوجدار جونپوز که چنانچه قبل ازین گزارش یافته

بنابر اضطرار بذاشجاع پیوسته ضمیمه لشکر او شده بود و درینوقت بدلالت بخت و رهبری سعادت از جانود ادبار روگردان گشته بجانب موکب ظفر قرین می آمد از دور برسم زنهاریان نمایان شد و از میامن مراحم بادشاهانه امان یافته شرف زمین بوس دریانت خاتان جهان او را بر حوضه فیلی جای داده همراه گرفتند و بعد ازو عبد الرحمن بن نذر محمد خان که در زمان اعلی حضرت در سلک کومکیان بنگاه انتظام یافته با فاشجاع می بود رسیده جبته نیاز بر خاک عبودیت خود و منجر پسر الله وردیخان که جدائی پدر اختیار کرده روی ارادت بلشکر ظفر اثر آورده بود با حراز ملازمت اشرف چهره مباحات بر انروخت و درین اثنا پیک اقبال مرثده نصرت رسانیده خبر فرار ناشجاع سامعه پیرای اولیای سلطنت گشت و از گلشن عذابت ازلی باد بهار مسرت و خوشدای بر غنچه خاطر بندهای عقیدت مند و فدویان اخلاص پیوند وزیده گل فتح و فیروزی از گلبن امید شگفت همای دولت بال سعادت کشود و شهباز حشمت اوج عزت گرفت زمانه تهنیت دوستگامی داد مظهر بهارت کمرانی فرستاد دهان تیر از خنده نشاط لبریز گشت تیغ را زنگ غم از دل زدوده شد کمان آبروی نیاز بالا کشید سنان قد بر عنائی افراخت نقارهای شادیانه و نشاط بر پشت فیلان و اسبان بنوازش در آمده نوای دلکشای بهجت و کمیدایی بلند گردید و از صدای کرنا و خروتن نفیر طنطنه عظمت و جلالت بگوش گردون رسید و بالجمله بمیدان تائیدات ربانی و امداد جنود آسمانی و حسن ثبات قدم و بیرونی بازوی همت و جرأت این فرازند لوای کشور

سپهانی با وجود تفرق و انتشار لشکرو برهم خوردگی افواج ظفر اثر و ظهور انواع نفاق پیشگی و عذر سگالی منافقان کید اندیش واقع و طلب و چندین فتور و چشم زخم عظیم که عساکر جاه و جلال را درین مصاف اقبال روی داده اینچنین فتح نمایانی که طراز فتوحات آسمانی و عنوان مآثر کامگاری و کامرانی تواند بود نصیب احبای سلطنت روز افزون گردید و ناشیام رمیده بخت برگشته ایام بهزاران خسران و ناکامی و خذلان و بد سرانجامی با پسران الله وردیخان و سائر جزیه نگیت نشان عنان یوادی ادبار تافته راه درار پیش گرفت و اردو و نگاه و اکثر اسباب تجمل و جاهش دست خوش تاراج انواع ظفر پناه گشته بیدان نهیب و غارت رفت و تمام توپخانه و بیشتر فیلا بزرگ نامی او غنیمت اوایای دولت گریه بد چنانچه یکصد و چهارده توپ از خرد و کلان و یازده زنجیر میل کوه توان بقید ضبط و تصرف آمد القصه خدیو جهان بعد از حصول این فتح شگرف که فی الحقیقت بی منت سپاه و لشکرو مشارکت کوشش خدمت فررشان کوتاه نظر دمت داد بلکه بمحض تابد ازی و امداد جیوش همای اتقاق افتاد دست نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز برآورده سپاس مواهب نامتناهی الهی بحالی آوردند و با جنود مسعود از لشکرگاه غنیم که نزدیک بنالاب موضع کچه بود گذشته منزل آرای اقبال گردیدند و از آنجا که بمقتضای درر بینی و مصلحت گزینی قلع مانده افساد و شورش انگیزی ناشیام بیخرد باطل سبیز بر ذمت همت بادشاهانه از لوازم خبر اندیشی و عززدائی و واجبات امور سلطنت و جهان پدائی بود و تاخیر

دران منافی قانون تدبیر مینمود چه متصور بود که آن نخل ننگه
 نمر بوستان ملک در حدود بنگاله قوت گرفته دیگر باره شاخ و برگ
 فساد جهاند و ریشه غرور و استبداد در زمین خصوصیت و غذاد دوافد
 لا جرم بعد از نزول بمنزل گاه عز و جلال جمعی از عساکر بصرت مآل
 بباشلیقی جوهر تبع عظمت و کمال فروغ کوکب ابهت و انببال
 بادشاهزاده والا قدر محمد سلطان بتمایب آن مرحله پیمای وادی
 ادبار و خذلان تعیین نموده حکم فرمودند که بمراسم تگامشی پرداخته
 هیچ جا ادرا مجال افامت و درنگ ندهند و تا اقصی ممالک
 بنگاله رفته ساحات ولایات شرق رویه را از خار وجود شر آموشد
 بپیرایند و فرمان شد که بادشاهزاده والا تبار در منزل مذکور توقف
 نکرده همدورین روز فیروز با جمعی که در رکب ایشان حاضر بودند
 بزودی متوجه آن مهم گردند و پیشتر منزل گزیده آنجا انتظار رحیدن
 امرای کومکی و جمعیت افواج بزند و آن مهین شعبه درجه سلطنت
 را عجله بعطای یک عقد مرزاید گران بها که پدوشش اندس اشرف
 پذیرای سعادت و شرف بود با دو پده که بر کتف همایون داشتند
 نوازش نموده مرخص فرمودند و بعد از رسیدن اردو و کارخانجات سه
 تفوز خلعت خاص با شمشیر خاصه برای ایشان فرستادند و تا بیعت
 و ششم این ماه شهنشاه با حشمت و سعادت و ادبال و عز و جاه
 دران منزل فیروزی اثر افامت گزیده سر آرای دولت و کامرانی
 بودند و هر روز جمعی از بندگان عتبه خلافت و مجاهدان جنود
 بصرت کامیاب عواطف بادشاهانه می گشتند از جمله زبده امرای
 عظام معظم حان که بعد از رهائی ز قید تا انون بمنصب برینند

نگشته بود بمنصب والای هفت هزار ی هفت هزار سوار و انعام ده لك روپيه و عطای خلعت خاص با پوستین سمور و نيل خاصه با هاز نقره و جل زر بفت و شمشیر و سپر با ساز مرصع مشمول مراسم گوناگون گردید (۲) و محمد امین خان خلف خان مذکور بمرحمت یک زنجیر نيل و بهادر خان بمرحمت خلعت خاصه با نادری و عبد الرحمن بن نذر محمد خان که چنانچه سابق ذکر یافت در روز جنگ از خیل مخالف جدا شده به تقبیل ركب اقبال ظلمت زدای چهره بخت گشته بود بمنصب پنج هزار ی دو هزار و پانصد سوار و عطای خلعت خاص و پنج سراسپ یکی عراقی با ساز طلا و مکر مخان که کیفیت حال او نیز سمت گزارش یافته بعنایت خلعت خاصه با نادری و پنج سراسپ یکی عربی و دیگری عراقی و یک زنجیر نيل و باضافه هزار ی بمنصب پنج هزار ی چهار هزار حوار و ذوالفقار خان و احلام خان هر یک بعنایت خلعت خاصه و کنور لعل سنگه و لد راناراج سنگه بعطای یک عقد مروارید و سر پیچ و جینغه مرصع و راو بهاو سنگه هاده بمرحمت خلعت و اسپ و شمشیر با هاز مرصع و باضافه هزار ی پانصد سوار بمنصب چهار هزار ی دو هزار و پانصد حوار و راجه سجان سنگه بتدیل باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار حوار و رایسنگه راتهور بمرحمت اسپ با ساز طلا و سر پیچ مرصع و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و باضافه هزار ی پانصد سوار بمنصب سه هزار ی دو هزار سوار و هوشدار خان

باضافه پانصدی بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و راو امر مکه
 چلدروات و بکه تاز خان و خواصخان و راجه اندرسن و على قليخان
 هر يك بمكرمت خلعت و اكرام خان باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب دو هزارى هزار سوار و سيد مسعود بارهه باضافه پانصدی
 بمنصب دو هزارى سيصد سوار و نصرت خان از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و پانصدی بمنصب هفتصد سوار و فرهاد بيگ على
 مردان خانى باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 سيصد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه عنايت افغان بمنصب هزارى
 پانصد سوار و شجاع خان بمنصب هزارى سيصد سوار و محمد قاسم
 على مردان خانى بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار و قطب كامى
 بمنصب هزارى دو صد سوار و قابل خان و موبهكون بنديله كه
 برادرش جان نثار گشته بود و جمعى ديگر از بندهاى مدد اقبال و
 مبارزان فبروزى مآل بعنايت خلعت و ديگر مراحم جليله مستمال
 گرديدند و راى مكرم فوجدار بريلى بعنايت خلعت و اسب
 كامياب نوازش گشته بمحال فوجدارى خود مرخص شد و مرتضى
 خان بعطای علم و نقاره نوازش يافت و نرسنگه ولد راجه انروده كور
 كه پدرش چنانچه مذکور شد درين تازگى و بيعت حیات سپرده
 بود بمنصب دو هزارى دو هزار سوار و درادانش هر کدام بمنصبى
 در خور حال منظور انظار عنايت گشته بعطاي جاگير در وطن
 بدستور بکه راجه انروده داشت كامياب گرديدند و مير محمد هادي
 ولد مير ذوق الدين صدر ايران كه در سلك كومكيان صوبه بنگاله انتظام
 داشت و بذاتى مضطرب همراهى ناشجاع گريده بود دولت زمين بوس

دریافته بمنصب دو هزار پیانصد سوار تارک افتخار برافراخت
و بسیاری از بندهای ارادت پیوند و مبارزان نصرت مند باضافه
مناصب و دیگر عطایا و مواهب از خلعت و اسب و نعل و خنجر
و شمشیر مورد انظار عاطفت خسروانه گردیدند و سی هزار روپیه
بچندی از خدمتگذاران آستان سلطنت انعام شد و بیست ششم ماه
مذکور راجه جیسنگه از وطن رسیده غبار آستان سلطنت را مندل ناصیه
دولت ساخت و پانصد مهر و یک هزار روپیه بطریق نذر گذرانیده بعطای
خلعت خاص با نادری و طرغ مرصع و جمدهر مرصع با علاقه سرورید
عز امتیاز یافت و گردهر داس کور بموکب معلی پیوسته دولت زمین
بوس اندوخت بیست و هفتم از نواحی کچهوه کوچ شده بصاحل رود
گنگ از مایه سنجق جهانکشا کسب انوار میمنت نمود و تا ملخ
این ماه کنار آن رود داپذیر شرف اندوز اقامت موکب عالم گیر بود
و پس از نزول باین منزل عمد نویندان معظم خان با ذوالفقار خان
و اسلامخان و گنور رامسنگه و داود خان و فدائی خان و راجه اندرمن
دعندیره و رابهاو سنگه هاده و احتشام خان و فتح جنگ خان و
راو امر سنگه چند رت و اخلاص خان خوبشکی و خواصخان و بکه تاز
خان و رشید خان و لودخان و سید میروز خان بارهه و سید شیرخان
بارهه و سید مظفر خان بارهه و زبرد سنخان و علیقلیخان و قزلباش
خان و اسکندر روهیله و کاکر خان و دلاور خان و نیکنامخان و نیاز
خان و قادر داد انصاری و گروهی دیگر از مردم کاری و دلیران
مرصه جانشداری تعیین یافت که به بادشاهزاده محمد سلطان ملحق
گشته بتعاقب ناشجاع پردازد و هر یک ازین نریق بمرحمتی مورد

نوازش گردید و رای سنگه را تهور که برادر خردش را شخصی از روی نادانستگی بضرب بندوق از پای در آورده بود عاطفت بادشاهانه بعذایت خلعت و سرپیچ مرصع دل جوئی نموده از لباس کدورت برآورد و درین ایام مرتضی خان بعطای نقاره بلند آواز یافت و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام ده هزار روپیه واز اصل و اضافه بمنصب سه هزار پانصد سوار و سید عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار هفت صد سوار و سیف خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار پانصد سوار و حسنعلی خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و هرجس کور باضافه هشتصدی ششصد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و چتر بهوج چوهان از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار و آقا یوسف باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی و پانصد سوار و الله یار خان و میر نعمت الله و خانه زاد خان هر کدام از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و میر رستم باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و عمر ترین باضافه پانصدی هفتصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه سیف الدین صفوی و ملتفت خان و عباس افغان هر کدام بمنصب هزار پانصد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار و صد سوار مقتدر و مباحی گردیدند و نرسنگه داس ولد راجه انورده کور که چنانچه گزارش یافته پدرش درین تازگی و دومت حیات سپرده بود بمنصب دو هزار و پانصد سوار و خطاب

راجگی و گجسنگه و انوب سذگه برادران خردش هر کدام بمنصبی در خور حال سرورازی یافته بمرحمت جایگزین در وطن بدستوری که راجه انورده داشت کامیاب عاطفت گردیدند و سادات خان بعنایت نقاره نوازش یافت و میر محمد هادی ولد میرزویع الدین صدر ایران که در سلک کومکیان صوبه بنگاله انتظام داشت و بنابر اضطرار رفاقت ناشجاع اختیار کرده همراه او آمده بود باحراز دولت ملازمت اشرف چهره انروز طالع گشته بعنایت خلعت و منصب دوهزاری پانصدسوار مباهی گردید و میر رحمت الله متولیع مزار فانض الانوار امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین عالم حضرت صاحب قرانی طاب مثواه که از خطه همرفتند آمده درین ایام سعادت آستافه بوس درگاه معلی یافته بود بانعام چهار هزار روپیه بهره اندوز مرحمت شد و میرعرب باخزری بفوجداری مرکز کوره و کهاتم پور و از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار ناصیه اعتبار برانروخت *

اکنون کلک سوانح طراز که نخل پیرای این گلشن مآثر دولت و کامکاری است سر رشته نگارش وقائع حضور پر نور اینجا گذاشته بگزارش حقائق لشکری که بسرکردگی شیخ میر و صف شکنخان بتعاقب دارایی شکوه معین شده بود از ابتدای آن مهم نصرت فرجام تا اختتام با برخی از کیفیت سرگشتگی های دارایی شکوه تیره ایام نهال شاداب سخن را شاخ و برگ تفصیل میدهد تا نظارگیان این بهارستان اقبال بر حقائق احوال نماهی آگاهی یابند پوشیده نماند که صف شکنخان بموجب برلیغ گیتی

مطاع چهارم محرم که ده روز قبل ازان دارا بی شکوه از ملتان رهگرای
 فرار گشته بود از بلد مذکوره بتعاقب آن باطل پژوه شتافته در
 پنج کروهی شهر منزل گزید و روز دیگر بانتظار رسیدن کومکیان
 و در صحت شدن سلک جمعیت مقام کرده از آنجا بدو منزل مسافتی
 بعید پیموده بکنار آب بیا رسید و چون پیشتر جسر بر آن بسته بودند
 هشتم از آب عبور کرده بطی دو مرحله دیگر در کنار آب ستلج که
 از آنجا تا قصبه اوجه دوازده کروه است نزول کرد و باهتمام یستمن پل
 پرداخت و ظاهر شد که دارا بی شکوه دو سه روز در اوجه مقام داشته
 باستماع خبر وصول جنود ظفر پناه بکنار آب بیا هشتم اینماه در
 کمال خوف و سرامدگی روانه پیش شده و روز دیگر که جسر بسته
 شده بود صف شکنخان با جنود مذکور از آب مذکور عبور کرد
 و دوازدهم قصبه اوجه مورد نزول انواج قاهره گشته دو روز آنجا
 بانتظار وصول خزانه و بعض کومکیان که هنوز نرسیده بودند مقام شد
 و صالح بهادر گرز بردار از جداب سلطنت رسیده هشتاد هزار اشرفی
 و دیگر ضروریات با جمعی از بندو قچیان و پیاده و بیلدار و سقا
 که از درگاه والا نرسانده شده بود رسانید و کومکیان و مردسی که
 عقب مانده بودند بآن جیش نیروزی ملحق شدند و چون از
 اوجه کوچ شده دو مرحله طی گشت از نوشته شیخ میر که با دلبر
 خان و قباد خان و دیگر عساکر نصرت نشان چنانچه گزارش یافته
 هشتم محرم از پیشگاه خلافت مرخص شده بود بوضوح پیوست که
 درین تاریخ با همراهان بکنار بیا رسید و سی کروه بین العسکریین
 فاصله است بیستم قصبه جهیمی و آهن محل درون جنود مسعود

گشته از تقریر سکنه آن معلوم گردید که دارا بی شکوه ده ازدهم از انجا کوچ کرده تقریباً هشتاد گروه پیش افتاده خواهد بود و چون صف شکنخان را بانتظار رسیدن شیخ میر چند مقام بایست کرد در قصبه مذکور دو مقام نمود و بعد از طی شش مرحله دیگر که بانتظار وصول آن جیوش قاهره دیگر باره مقام داشت شیخ میر و دلیر خان و قباد خان با سائر عساکر منصوبه از عقب رسیده بازوی جرأت مبارزان جلالت اثر و مجاهدان شهاست پرور با اعتضاد و استظهار یکدیگر قوی شد و درین منزل از لشکر قراول خبر رسید که دارا بیشکوه بیست و پنجم همین ماه در بهکر از دریا عبور کرده بسکهر نزول نمود و از منزل مذکور تا بهکر که این روی آب است شصت و سه گروه و از آنطرف تا سکهر قریب صد گروه بود شیخ میر با صف شکنخان و دیگر دواتخواهان گذارش کرده مصلحت در آن دید که خود با دلیر خان و قباد خان و لشکری که همراه اوست از آب گذشته از آنطرف بجانب سکهر روان گردند و صف شکنخان با کومکیان خویش ازین روی آب بسمت بهکر شتابد تا از هر دو سو بتعاقب پرداخته کار بر دارا بیشکوه بد عاقبت تنگ سازند و اواسط همان روز هر دو لشکر کوچ کرده در نواحی قصبه کن نزول کردند و روز دیگر بنا برین صوابدید صف شکنخان از شیخ میر جدا شده بسمت بهکر روانه شد و شیخ میر آنروز بجهت سرانجام کشتی و تمهید اهداب عبور مقام کرد و فردای آن چون یکصد کشتی فراهم آمده بود اردو را کوچانیده بر ساحل دریای سند در گذر قصبه کن فرود آورد و آن روز قباد خان یا سپاه خود و سائر اوزبکيه از آب گذشت و تا دو روز دیگر اردو و

لشکر ینوبت از آب عبور میکرد و اواخر روز دوم شیخ میر خود نیز از آب گذشته مقرر نمود که بقیه مردم شبانه از آب بگذرند و دلیر خان و قباد خان و لشکر بر آنکه پیشتر عبور کرده بودند برسم منقلی روانه پیش ساخت و از کنار آب بسمه منزل قریب هشتاد گره پیموده پنجم صفر بدوا زده گروهی مکرر رسید و چون درین سه منزل راه از کثرت بیشه و تراکم اشجار خار دار بغایت صعب و تنگ و دشوار گذار بود و طول مسافت و سرعت سیر نیز علاوه آن گردید دراب بسیار تلف شد و لشکریان تعب و آزار کشیدند و در منزل سوم از خیمه و بار جدا مانده آذوقه کمتر یافتند و ششم ماه مذکور قصبه مکرر محل ورود جیش منصور گردید و صف شکنان سه روز پیشتر به بکر رسیده روز پیش از آنجا کوچ کرده بود و ظاهر شد که دارا بی شکوه احمال و ائقال و بعض پرده گیان با برخی از خزانه و آلات و نقره آلات سنگین بقلعه مکرر در آورده بسنت نام خواجه را را که مورد اعتمادش بود با سید عبد الرزاق یکی از نوکران خویش بحراست قلعه برگماشته و چند توپ بزرگ که با خود داشته بادیگر لوازم توپخانه و گروهی از برق اندازان و تیر اندازان و پیاپی بقدوچی دران حصار استوار گذاشته سلاح محرم از مکرر تلخ کام یاس و حرمان روانه پیش گشته است و بقیه خزانه و احمالش در کشتیها است و خود براه بیشه و جنگل در بخت بریده و راه ساخته می رود و از نوکران عمده اش داود خان و شیخ نظام و میر عزیز و میر رستم و حید تاتار باره و سید جواد بخاری و دیگر سرداران با قریب چهار هزار سوار در نواحی بکر از جدا شده راه مفارقت

پیموده اند چنانچه داوزد خان با جمعی براه جیسلمیر بسمت حصار
 نیروز که وطن او بود رفت و میر رستم با گروهی متوجه استلام
 سده خلافت شد و میر عزیز و شیخ نظام و مید تاتار و مید جواد
 چنانچه گزارش خواهد یافت بصف شکنخان ملحق شده خان مذکور
 آنها را روانه درگاه سلاطین پناه نمود و جمعی دیگر نیز در بهکر از
 جدا شده آنجا ماندند بودند چنانچه ازان فریق شیخ عبد الرحیم
 خیر آبادی که در سلک مقربان و صاحبانش انتظام داشت
 در وقت آمده بشیخ میر ملاقی شده اظهار نمود که قریب سه هزار
 سوار با او همراه مانده اند بالجمله شیخ میر پس از یکروز اقامت
 در سکر بجهت رسیدن بقیه اردو و لشکر که بسبب ایلغار عقب مانده
 بود دیگر باره راه تعاقب سپرد و از تقریر زمینداران بوضوح پیوسته
 که چون از سکر بسمت و پنج کرده پیشتر راهی بجانب قندهار
 جدا میشود دارای شکوه بعد از ورود آنجا میخواست که بقندهار رود
 چون دریافت که نوکرانش همراهی نخواهند کرد و اهل حرمش
 نیراضی بآن عزیمت نبودند ناچار عنان ادبار بسمت تهنه
 منعطف ساخت و صف شکنخان که بسمت و نهم محرم در نواحی
 قصبه کن از شیخ میر جدا شده پیشتر بسمت بهکر شافته بود
 از آنجا بدو منزل می و سه کرده پیمود و در منزل دوم از نوکران
 دارای شکوه فریقی که مذکور شدند بار ملاقی گشتند و خان مذکور آن
 گروه را بعنایت پادشاهانه مستمال ساخته روانه سده والای خلافت
 و جهانبازی نمود و قراولان لشکر او و کوتوال دارا بیشکوه و چندی دیگر
 از نوکران او را با علمهای اردو و گزارش که هنگام عبور او در بهکر

از دریا اینطرف مانده فرصت گذشتن نیافته بودند بلشکر ظفر اثر رساندند و ظاهر شد که پنجاه تن از سپاه مخالف در کنار دریا بآب تبخ میجادهان نهنگ صولت غریق بحر هلاکت گشته اند بالجمله سیوم صفر صف شکنخان به بهکر رسیده نزدیک بقصبه لوهری نزول نمود و روز دیگر بنظم و نسق بهکر پرداخته آغرخان را با سه صد و پنجاه سوار بفوجداری آنجا و محمد علمی بیگ جماعه دار توپخانه را با در صد سوار برق انداز و سه صد پیداه بندوتچی بگوتوالی قصبه لوهری گماشت و قوجه علمی بیگ را با پانصد سوار برق انداز و سه صد پیداه بندوتچی و پنج توپ از توپخانه همراه در سکر تعیین نمود که از مداخل و مخارج قلعه با خبر باشد و حتی المقدور تا معاودت لشکر منصور به توپ و تفنگ شعله افروز نیران جاذب بوده کار بر متحصنان تنگ نماید و پنجم از آنجا کوچ کرده بعد از طی هشت مرحله دوازدهم ماه مذکور در سیزده گروهی سیوستان نزول گزید و نوشته محمد صالح ترخان فوجدار و قلعه دار آنجا رسید که دارا بی شکوه به پنج گروهی قلعه رسیده باید که شما خود را زود رسانیده کشتیهایی خزانه و اموال و اشیای او را که از عقب می آید در کنار دریا سد راه شود لهذا خان مذکور محمد معصوم خویش خود را با هزار سوار برق انداز و چهارده شتر فال و پارافان و جمعی ببلدار و سقا پیشتر فرستاد که از کشتیهایی دارا بی شکوه گذشته نزدیک بقلعه سیوستان جائیکه عرض دریا کمتر باشد بر کنار دریا مورچالها بسازد و توپها نصب کرده برق اندازان و بان داران را جا آنجا بنشانند و خون شبان شب کوچ کرده دوازده گروه طی نموده سه

گروه از محاذی لشکرگاه دارا بی شکوه گذشته ادائن روز بر کنار دریا
 بفاصله يك گروه از سرزمینی که محاذی قلعه سیستان بود نزول
 نمود و محمد معصوم پیشتر رسیده تا نیم گروه راه بر کنار دریا مورچاها
 بسته بود و خان مذکور خود نیز بعد از درود بانجا تا نیم گروه
 دیگر مورچال بسته مترصد کشتیهایی غنیمت نشست مخالفان کشتیهایی
 را از جائی که بودند آورده بمصافت یک و نیم گروه از معسکر ظفر
 اثر در آن کنار دریا باز داشته بودند و قریب یک هزار حواریان خیل
 ادبار نیز با ده فیل و علمی چند در آنطرف نزدیک بکشتیهایی نمایان
 بودند صف شکنخان خواست که با جنود ظفر مآب از آب گذشته
 بدفع و منع اعادی پردازد و چون کشتیهایی آنها پیش آمده مانع
 رسیدن کشتیهایی همراهی بود بمحمد صالح پیغام نمود که ازان
 طرف کشتی بفرستد و خود نیز با سپاه و تابانان خویش از قلعه
 برآید و عقبه صعب دشوار گذاری که نزدیک سیستان واقع
 شده و عبور دارایی شکوه ازان میشد گرفته تا رسیدن جیش منصور
 حتی المقدور در مراتب ممانعت کوشش بکار برد و باهل قلعه
 تاکید نماید که هرگاه مخالفان کشتی هارا از جای خود حرکت
 داده خواهند که از پای قلعه بگذرانند از قلعه ابواب انداختن
 توپ و تغذک مفتوح داشته شرائط ممانعت بتقدیم رسانند محمد
 صالح از بی جوهری و فرمایه همتی توفیق خدمتی بسزا نیافته
 پیغام داد که اگر کشتی فرستاده شود مردم دارا بی شکوه که بر روی
 آب اند از راه خواهند گزشت و مرا بی امداد عساکر بادشاهی قدرت
 گرفتن سرکنل و تاب مقاومت و مصداقت جنود مخالف نیست

و چون ازین کنار عمق آب بمرتبه کم است که عبور کشتی امکان ندارد و بالضرورت عبور کشتیها ازان کنار خواهد شد ازان طرف در مراتب ممانعت باید کوشید بنا برین صف شکنخان از آب عبور نکرد و باجیوش قاهره تمام شب بانتظار کشتیهایی دارا بیشکوه برکنار دریا مستعد مدافعت و مہدایی ممانعت بسر برد و نوشته شیخ میر که چنانچه گزارش یافت از جانب سکر بتعاقب شتافته بود رسید مشعر بآنکه ما نیز درین دوسه روز میرمیر و روز دیگر منہدیان خبر رسانیدند که دارا بیشکوه مقام کرده لهذا مجاہدان لشکر فیروزی تمام آن روز در مورچالها خبر دار و مستعد کار بودند و فردای آن یکپاس از روز گذشته از اثر گرد و غبار آن روی آب ظاهر شد که دارا بی شکوه کوچ کرده و دران اثنا کشتیهای او نمودار گردید و صف شکنخان بگمان آنکه گفتار محمد صالح فروغ صدق دارد و کشتیهای غنیم را ناگزیر عبور ازین طرف خواهد شد با تمام لشکر آماده و مترصد بر کنار دریا نشسته بود و بعد از ساعتی معلوم شد که مخالفان کشتیها را ازان طرف روانه ساخته بسمت مورچالها نمی آیند مقارن اینحال توپخانه بادشاهی را که بر کنار دریا نصب شده بود کشودند لیکن از جهت بعد مسافت چندان نفعی نبخشید و بغیر از دو کشتی که یکی از سمت توپ شکسته در پای قلعه ماند و یکی در گل نشست دیگر مجموع آنها بی ممانعتی از طرف قلعه عبور کرده ازان ورطه تهلکه و بیم گذشت و این قسم منصوبه فتحی بکج بازی محمد صالح باطن گشت همانا آن بی بهره جوهر دانش و تہی دست سرمایہ سعادت را افسون و سوسهای طمع و امید فریفته

و خیالات باطل مردم فریب پردۀ بیهوش گشته دیدۀ ناعاقبت بین
از شرائط دولخواهی و خدمت گذاری پوشید و مدار کار برمسامحه
و تساهل نهاده از سطوت قهرمان عتاب نیندیشید و درینوقت که
باندک حسن معی و جوهره همتی مصدر خدمتی نمایان میتوانست
شد مرورشته صلاح اندیشی و خیر سگالی از کف داده بادای حقوق
عبودیت و نیکو خدمتی واحراز قصب السبق ارادت و هواخواهی
که در گرو اتفاق این قسم اوقات درهن افتهاز اینچنین فرصتها
میباشد موافق نگشت و الا اگر بدلالات بخت و یازری سعادت
کمر همت بر میدان دولت خواهی بسته سرکُتل را میگرفت چنانچه
صف شکستخان ازین طرف تهیه اسباب ممانعت نموده بود او نیز
از آنطرف ابواب مدافعت بر روی مخالفان میکشود نه دارایی شکوه باطل
پژوه با لشکر از آن عقبۀ صعب میتوانست گذشت و نه کشتیهای آن
غریق بحر ادبار را عبور از پای قلعه بآهانی میسر میگشت
و عنقریب زبده نوینان اخلاص گیش شیخ میر با جنود اقبال
و عساکر دشمن سأل از پی رسیده آن سرگشته تیه نگال را با تمامی
اشیا و اموال بدست می آورد و همدران زودی ساحت ملک و
دولت از غبار فساد و پیرایش می یافت لیکن از آنجا که برآمد
هر کار در گرو وقتی معین و حصول هر مطلب باز بسته بزمانی
مقدور است و مصلحت منجان قضا و قدر چندی دیگر آن رسید
کشور عانیت و رانده اقلیم دولت را در بواقی حیرت و سرگردانی
و فیافی وحشت و پریشانی مرگشته می خواستند تا با اقدام رنج
و تعب نشیب و فراز دشت ناکامی و پست و بلند بیدلی آذارگی

پیموده از هر سرخاری گل پاداش اعمال چینه و از هر ریگ
 بادی خدایان سنگ مکافات در راه خود بیند درینوقت اگرچه
 بظاهر اسباب گرفتاری و استیصال آن وحشی دشت ادبار فراهم
 آمده بود اما ایام مهلتش منقضی نگشته زمان مقدر نرهمیده بود
 شاهد این مقصد در آئینه حصول چهره نما نشد و چندی دیگر
 در پرده تعویق ماند و چون هنگام آن رسید که کار گذار آسمانی
 آن صید از دام بسته را بکشد تقدیر بسته بدست قهرمان جلال
 سپارند و پیش ازین او را در برانگیختن غبار فتنه و آشوب مطلق
 العنان و خلبع العذار نگذارند دست قضا عذانش گرفته از توسن
 اقبال فرو انداخت و گلشن دین و دولت را از خار شورش و فسادش
 پرداخت چنانچه تفصیل آن در جای خود عبرت بخش همگان
 خواهد گردید بالجمله چون دارا بدشکوه بدعاقت کشتی عاقبت ازین
 گرداب خوف و موج خیز خطر بساحل نجات رسانیده از کربوه سیوستان
 که محل بیم و هلاک بود عبور نمود شافردهم ماه مذکور که خبر
 گذشتن او از کتل بصف شکنخان رسید کوچ کرده همدین روی آب
 بتعاقب آن بد مآب دو مرحله پیمود و هژدهم که بانتظار رسیدن
 شیخ میر مقام کرده بود آن زبده نوئیان دولتخواه از انطرف بالشکری
 که همراه داشت رسید باو پیغام نمود که صلاح دولت درین است که
 شما هم از آب گذشته باینطرف آیند تا باتفاق راه تعاقب پیورده
 همت بر امتیصال مخالفان گماریم لهذا خان مذکور بیستم از دریا
 عبور نموده آن طرف نزول کرد و ازین جهت که کشتی کم بود تا
 چند روز جنود ظفر مآب بنوبت از آب میگذشتند و چون تمامی

لشکر از آب عبور نمود صف شکفتن با هم راهان از آن طرف دریا کوچ کرده برجناح سرعت روان شد و بیست و هفتم بشیخ میر که چند منزل پیش رفته بود رسید و روز دیگر هر دو لشکر باتفاق کوچ کرده راه مقصد میبردند و قراولان جنود فیروزیه پیدا شدند که در تپه از لشکر دارا بی شکوه جدا شده بودند بعسکر ظفر اثر رسانیدند از تقریر آنها بوضوح پیوست که آن مرحله پیمای وادی فرار با جنود ادبار بیست و ششم صفر داخل تپه شده بعزم رفتن گجرات - و اردوی خود از آب میگذرانید و غره ربیع الاول دیگر باره در اندای راه بصف شکفتن که از شیخ میر پیش افتاده بود نوشته ترکناز خان که با عبدالله بیگ نیمین و زمره آغران قراول انواع قاهره بود رسید مشعر بآنکه دارا بی شکوه بیست و نهم صفر از دریا عبور کرد و ما را بعد از وصول به تپه با گروهی از مخالفان بد مآب که هنوز از آب نگذشته در صدد عبور بودند آویزش روی نمود و جمعی از آن گروه خدایان پزوه طعمه تیغ انتقام مبارزان شهامت کیش گشتند و پاره زخمی شده از بیم آتش تیغ خود را در آب افکندند و چندی دستگیر حربیجه قهر و جلالت بهادران نصرت نشان گردیدند و از بندهای پادشاهی یک کس جان نثار گشته برخیز چهره مردی بگونه زخم پیراستند و دارا بی شکوه خود هنوز در آن طرف آب نزل دارد خان مذکور با اجتماع این خبر آن روز چهارده کرده پیمونه در یک گروهی تپه بکنار دریا نزول نمود و روز دیگر مقام کرده بخشی سپاه نصرت پناه را با محمد مصوم بشهر فرستاد که آنچه از اموال دارا بی شکوه بدست آمده باشد ضبط کند و همان

روز شینخ میرد دلیر خان با لشکر ظفر اثر از عقب رسیده نزدیک به مهر منزل گزیدند و قباد خان که از پیشگاه خلانت صوبه داری تهنه بار مغوش گشته بود داخل شهر شد و اواخر روز خبر رسید که دارا بی شکوه ازان طرف دریا کوچ نموده بصوب گجرات روانه گشت و چهارم شهر مذکور صف شکفتن از جایی که بود کوچ نمود سه کوره از شهر پیش رفته بعزم گذشتن از دریا و قصد تعاتب برکنار آب نزول کرد و بصرانجام کشتی و بختن جسر پرداخته هفتم که جسر بسته شده بود از دریا عبور نموده آن طرف منزل گزید در خلال این احوال یرایغ لازم الامتثال بزام شینخ میر و دلیر خان پرتو ورده انگند که ترک تعاتب نموده بر جناح سرعت و استعجال خود را به پیشگاه جاء و جلال رسانند که کارهای اہم در پیش است بنابراین شینخ میر و صف شکفتن و دیگر دولتمخواهان یگجا فراهم آمده در باب پیش رفتن از تهنه و معاودت بدرگاه خلانت پناه باهم مشاوره و مطارعه نمودند و چون مبارزان آن جیش محمود درین یورش نیروزی اثر مسافتهای بعید و مراحل صعب شدید پیموده دستخوش انواع زنج و تعب و متحمل اقسام محنت و مشقت گشته بودند و اکثر سپاه و لشکر بانرا مرکوب و بار بردار تلف شده بضامت ایلغار نبود معہذا در خزانه عامر همراه بیش از تنخواہ یکماهه مواجب سپاہ زر نمادہ اتمام آن مہم را کفایت نمیکرد و نیز راهی کہ دارا بی شکوه خذلان پرتو بذابر اضطرار اختیار کردہ رهنمای وادی قرار شدہ بود اکثر آن چول و پیدابان بی آب و آبادانی بود قجرم رای دور بین دولتمخواهان صلاح گزین تجویز پیش رفتن لشکر

ظفر قرین از تهته نکرده نصیح اراده تعاقب و جزم عزیمت مراجعت نمودند و بذابری صوابدید نوزدهم شیخ میر با دلیر خان و حائر همراهان ازین روی دریا وصف شکنخان با کومکیان خود ازان طرف کوچ کرده عنان معاونت بیهکرمعطوف داشتند و از اخبار منبہیان بوضوح پیوسته که دارا بی شکوه هشتم ربیع الاول بقصبه بدین که در سی گروهی تهته بسمت گجرات واقع است رحیده از آنجا روانه ولایت کچھه گردید و بطریق سه مرحله بکنار چول رحید و چون درین حال از جهت کمی باران تالابهای آن راه بی آب بود و در بعضی جاها که چاهی بود لشکر را کفایت نمی نمود دران دوره منزل از رهگذر کمی آب اکثر لشکریان خسران مآب نزدیک بهلاکت رحیده دواب بمیدار تلف شده و یازدهم داخل چول شد حقیقت چول مذکور آنکه دشمن شورستان است بمصانت چهل کروه برکنار دریای شور و در تمام آن مسامت آب شیرین مطلقا نایاب و از همه موبجای آب جلو اوج مرابصت و بواسطه قرب دریا در بعضی مواضع آن سرزمین نوعی از گل است که در ته آب دارد و دواب دران فرو میروند و بهندی آنها دلدل گویند و در جاده پیش از چند حوار پهلوی هم عبور نمی توانند نمود طول آن بیابان منتهی میشود بموضع لونه که داخل ولایت کچھه است و از آنجا يك راه بگجرات جدا میشود و راهی دیگر بچونا گده القصه شیخ میر و صف شکنخان با عساکر فیروزی نشان ششم ربیع الثاني به بکر رسیدند و بکروز بجهت بندوبست آنجا و تدبیر تسخیر قلعه انامست نموده یازده توپ با آنچه از آلت و ادوات توپخانه همراه بود نزد بانو

خان فوجدار بهکر گذاشته ولی بیگ علیمردان خانی را بداورنگی
توپخانه آنجا گماشتند و آخر خان با زمرد آفران در سکه و زاهد بیگ
جورانی و حاجی الله وردی را با یکصد سوار برق انداز در قصبه
لوهری مقرر داشتند که از طرفین با خبر بوده مانع رسیدن آذوقه
بمحموران باشند و هشتم ماه مذکور از بهکر کوچ کرده بر جناح
۱- تعجیل روانه پیشگاه خلافت گردیدند • اکنون خامه حقائق نگار
بتحریر وقایع حضور سراسر نور باز گشته سرزشتنگارش سوانح دولت
افرا را از جانی که گذاشته بود باز بکف می آرد •

ذکر توجه الوبه طفر طراز بعد از شش روز و هزیمت
ناشجاع از موضع کچه به مستقر الخلافة اکبر آباد جهت
تدبیر استیصال دارابی شکوه ادبار قرین و تنبیه راجحه
جسونت سنگه خسران مال و مؤذنه تسخیر قلعه اله آباد

چون بعد از هزیمت یافتن ناشجاع مدت شش روز بموضع
کچه و روز دیگر بساحل دریای گدگ از پرتو ماهچه رایت
جهان کشا نور آگین گشته افواج نصرت اثر بدعانب آن برگشته اختر
تعیین یافت و خاطر جهان پیرا از مهم او فراغت پذیرفت از بیجهت
که خبر رفتن دارابی شکوه بکجرات و شورش انگیزی و فتنه سکالی
او در آنجا بمسامع حقائق مجامع رمیده بود بیش ازین توقف در
حدود آله آباد جائز ندانسته بر ضمیر مهر نظیر چنین پرتو افگند که
عنان مسدود عزیمت بسوی معاودت تافته لوائی نهضت والا بمستقر
الخلافة اکبر آباد بر افرازند و تدبیر دفع و استیصال دارا بی شکوه

نننه اندیش و تنبیه و تادیب راجه جسونت سنگه ضلالت منش
 جسارت کیش نموده بزودی خاطر اقدس ازان دو مهم بپردازند
 بنابراین غره جمادی الاول مولد جاه و جلال از کنار گنگ باهتر از
 آمده بعزم مراجعت مرحله آرای اقبال گشت و نواحی قصبه کوره
 مضرب خدام ظفر اعتصام گردید درین منزل خجسته از عرضه
 داشت بادشاهزاده والا نزاك محمد سلطان خبر فتح قلعه اله آباد پرتو
 رمول امکنده طنطنه کوس فیروزی سامعه امروز اولیای دولت گردید
 تبیین اینمقدمه آنکه چون ناشجاع قلعه داری اله آباد را چنانچه گزارش
 یافت بدستور سابق بسید قاسم نوکر دارا بی شکوه مغرض داشته
 بود و او سید عبدالجلیل نام یکی از اقوام خود بنیابت خویش در
 قلعه گذاشته با برخی از سپاه همراه ناشجاع آمده بود بعد از هزیمت
 یافتن آن تیره بخت از روی بختگی و منصوبه شناسی ایلغار نموده
 پیش ازان مرحله پیمایی وادی فرار خود را باله آباد رسانید و با
 تابندگان خویش داخل قلعه شد و چون ناشجاع باله آباد رسید
 چند آنکه سعی و تلاش کرد که قلعه را بتصرف آورد سید قاسم از
 صواب اندیشی و مآل بینی باینمعنی تر در نداد اما بمقتضای
 زمانه سازی فی الجمله مداراتی کرد و بقول و قرار و عهد و پیمان
 تنها از قلعه بر آمده باو ملاقی گردید و بعد از ملاقات مرخص شده
 بقلعه رفت و چون خبر آمدن بادشاهزاده خورشید قدر چهر مکان
 محمد سلطان با معظم خان و سائر عهدهاگر نصرت نشان باله آباد
 شنید از مدینه موالت سپاه ظفر پناه حصار عانیت بر خود تنگ
 نضادیده چاره کار و مصلحت امر خویش در سلوک طریق بندگی.

و دولت خواهی و سپردن قلعه به بلدهای بادشاهی دانست و رقیبه
 مشعر بمراسم ندامت و استعفای جرائم و اداة تسلیم قلعه بارلیای
 دولت بیوزال و خواهش انسلک در ملک بندهای عتبه اتبال
 بخاندوران که از زمره کومکیان بادشاهزاده ارجمند والا تجار محمد
 سلطان بود نوشته با عرضه داشتی که درین باب بخدمت ایستادهای
 پایه اورنگ خلافت بملک عجز و انکسار نگاشته بود نزد خان مذکور
 مرصدا و اورا بمنامیت آنکه قبل ازین بمحاصره اله آباد قیام
 داشت واسطه طلب امان از پیشگاه فضل و احسان ساخت خان
 مشار الیه مکتوب اورا با عرضه داشت بخدمت بادشاهزاده والا نزد
 برده ایشان حقیقت اینممنی بدرگاه خلایق پناه معروض داشتند
 و عرضه داشت اورا فرستادند از آنجا که عذر نبوشی و خطا پوشی از
 جلالت مکرّم و شرائف اخلاق شهنشاه آفاق امت اورا امان داده یرلیع
 کرامت نشان رقم نفاذ پذیرفت که خاندوران باله آباد رفته قلعه را
 متصرف شود و سید قاسم را بمواطع بادشاهانه مستمال ساخته
 روانه درگاه آسمان جاه سازد و خود صوبه دار اله آباد بوده بحکومت
 و ایالت آنجا پره ازد و خان مذکور بمنایت ارسال خلعت سرنرازی
 یافت و فرمان جهان مطاع به داؤد خان که همراه معظم خان بود
 صادر شد که بعد از رسیدن به پلّنه بصوبه داری آنجا منصوب باشد
 و منصبش که چهار هزار و سه هزار سوار بود باضافه هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه انزایش پذیرفت و درین هنگام میفغان قلعه دار
 کلکزه شرفیضین بوس آمتان معالی دریانده بمنایت خلعت کسوت
 مبلهات پوهیبه درانیه حار نگدهر ملازم باضافه پانصد سوار بمنصب

هزار و پانصدانی هزار و پانصد سوار و راجه مانسنگه گوالیاری
 باضافه ششصدی صد و پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
 سوار سرفراز گشتند و از اصل و اضافۀ دلور خان بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد سوار و داراب خان بمنصب هزار و پانصد سوار
 و قلعه دار خان بمنصب هزار و چهار صد سوار نوازش یافتند دوم
 ماه مذکور نواحی کهاتم پور مضرب مرادق منصور گردید و مکرم
 خان بمعنایت خلعت خاصه و اسب با ساز طلا مباحی گشته بدستور
 سابق بفوجدارئی سرکار جونپور مرخص شد و میرزا خان و راجه
 سجانسنگه بندیله و گروهر داس و گروهر داس کور خلعت یافته
 ضمیمۀ کومکبان بادشاهزادۀ فامدار عالمقدار محمد سلطان شدند
 و میر نعمت الله بخطاب نعمت الله خانی و عطای خلعت سرفراز
 گشته همراه مکرمخان بجونپور مرخص گردید و میر محمد هادی
 بخطاب هادی خانی نامور شده رخصت جاگیر یافت و حیف خان
 بمرحمت شمشیر و اسب با ساز و طلا کامیاب عافیت شد و سلطان
 بیگ بقلعه دارئی آله آباد معین گشته بمعنایت خلعت و اسب و
 از اصل و اضافۀ بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار سر بلند گردید
 و نصرت خان باضافۀ پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و فرهاد بیگ علی مردان خانی باضافۀ پانصدی صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی میجد و پنجاه سوار و شیر افغان که
 تازه در ملک بندگی انتظام یافته بوٹ بمنصب هزار و دو صد سوار
 و دلی بیگ گوالی از اصل و اضافۀ بمنصب هزار و پنجاه
 سوار سرفراز گشتند و عمر توین بفوجدارئی کوه و فتحپور معین شده

بمعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار سوار
 مباحی گردید سیوم رایات منصور از فتح پور گذشته نزول نمود و
 از آنجا که تنبیه و گوشمال راجه جسونت سنگه ضلالت شعار و حزا
 دادن آن جسارت منش زشت کردار که طبل خلاف و نفاق بر ملا
 فواخته از سوکب معلی رو گردان شده بود و بکام فرار و ادبار راه
 وطن پیش گرفته عزم پیوستن دارا بی شکوه و ملوک منهج انسان
 باسظهار آن باطل پزوه در خاطر داشت بر ذمت همت ملک پدرا
 لازم بود و تاخیر درین امر و فرصت دادن او منافعی آئین تدبیر و
 صواب اندیشی مینمود و حضرت شاهنشاهی درین منزل محمد
 امین خان میر بخشی را با فوجی از امرا و منصبداران مثل عبد الله
 خان و وزیر خان و محمد بیگ ارلات و سید مسعود بارهه و پلنگ
 حمله و نصرت خان و مرهاد بیگ علی مردان خانی و محمد طاهر
 نواسه رحتم خان و راجه سورجمل کور و سیف بیجاپوری و سید
 علی اکبر بارهه و روپ سنگه راتهور و سید تاتار بارهه و سندر داس
 و راجسنگه کور و گروهی دیگر از بندهای کار طلب پیکار جو و مبارزان
 جلالت آئین شهابت خوکه قریب ده هزار سوار بودند باستیصال آن
 مرخیل اهل ضلال تعیین فرمودند و رایسنگه راتهور را که برادر زاده
 راجه جسونت سنگه است بخطاب راجگی نامور ساخته و بمعنایت
 خلعت و فیل با ماده و شمشیر مرصع و نقاره و انعام یک لک روپیه
 باضافه هزاری دو هزار سوار بمنصب چهار هزاری چهار هزار سوار
 پایت قدر و منزلت افزوده همراه نمودند که بعد از مجتاصل شدن
 آن مقهور راجگی قبیله راتهور و مرزبانان ولایت جوده پور بار متعلق

بوده بجای آن بد کیش محال اندیش ریاست قوم خویش کند
 و محمد امین خان را هنگام رخصت بعطای خلعت خاص و شمشیر
 و احیای عربی با ساز طلا و یک زنجیر نایل مشمول مرحمت فرمودند
 و چون بمرض اشرف رسید که سیف خان اراده گشته نشیني دارد
 او را از منصب معزول گردانیدند و افتخار خان را از تغیر او آخته
 بیگی ساخته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دویست سوار
 بمنصب دو هزاری هزار سوار مر بلندی بخشیدند و در منزل
 مذکور یکرز مقام کرده پنجم از انجا قرین دولت و کامرانی نهست
 نمودند و تا بموضع عماد پور که نزدیک به سموکر است اژین
 جهت که صف آرائی عساکر اقبال با دارا بیشکوه فتنه سگال و فتنه
 و فیروزی اولیای دولت بی زوال در نزدیکی آن اتفاق افتاده
 الحال بفرمان همایون موسوم بفتح شکار است جائی دیگر مقام
 نفرمودند (برخی از حوایج حضور پر نور در عرض این فرخنده ایام
 آنکه سادات خان باضافه پانصد سوار بمنصب در هزار و پانصدی
 دو هزار سوار مورد مرحمت گشته بجاگیر خود مرخص شد و بهگونت
 حنگه هاده که در جنگ نا شجاع زخمی بر داشته بون شرف بساط
 بوس دریاخته بعنایت خلعت و اصل و اضافه و منصب در هزار
 پانصدی هزار سوار کامیاب نوازش شد والله یار خان میر توزک
 بخدمت داروغگی ملازمان جلو که قبل اژین بسیفخان مقرب بود
 تعین یانده بعطای خلعت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

هزار و پانصدی هزار پانصد سوار سربلند گشته رخصت جاگیر یافت و اندر من بدیله باضافه پانصدی و دو صد سوار و سردار قیام خانی بختاب الف خانی و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و قباد بیگ باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و شرف خان بیگ از اصل و اضافه بمنصب هزار و نه صد سوار فیض ابدوز مرحمت گشتند و حسنعلی خان و خواجه عبید الله هر یک بمنایت خلعت و سنج و ولد الله وردی خان بدرخت خلعت و اسب و انعام سه هزار روپیه مباحی شدند) درین اوقات خان عالم از ملتان و طاهرخان از جاگیر خود رسید و جبهه سایی مدتی خلافت گردیدند و چون نوگل حدیقه سلطنت تازه نهال گلشن خلافت بادشاهزاده والا گهر محمد اکبر با پردگیان سرادق دولت و عظمت که در دولت آباد بودند بموجب مشور لامع الفور از انجا متوجه کعبه حضور گشته بودند خانه زاد خان بمنایت خلعت فوازش یافته با جمعی مرخص شد که پذیره شدنی آن عمره ناصیه دولت را بزرگی بعضی ملازمت رسانند (۲) و منصب قباد خان صوبه دار تهنیه باضافه پانصدی پانصد سوار چهار هزار و سه هزار سوار و منصب مرحمت خان از اصل و اضافه دو هزار و پانصد سوار مقرر گشت و مناصب اصرائی که در رکاب پادشاه زاده محمد سلطان معین بودند بمنایت پادشاهانه افزایش پذیرفت از انجمله فتح جنگ خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه

هزار سوار و رشید خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و سه هزار
سوار و لودی خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار و
پانصد سوار و از اصل و اضافه یکه تلر خان بمنصب سه هزار و دو هزار
و دو صد سوار و سید مظفر خان بمنصب دو هزار و پانصد و هزار و
دو صد سوار و علی قلی خان بمنصب دو هزار و هزار سوار و قزلباش
خان باضافه پانصد و سوار بمنصب دو هزار و هشتصد سوار
و همت خان باضافه پانصد و سوار بمنصب دو هزار و چهار
صد سوار و الله داد ولد اخلاص خان باضافه پانصد و سوار
بمنصب هزار و پانصد و سوار و از اصل و اضافه زبردخت خان
بمنصب هزار و پانصد و هزار و پانصد سوار و سکندر و هیله بمنصب
هزار و پانصد و هزار و دو صد سوار و عبد المجید بیجاپوری بمنصب
هزار و هزار سوار و قادر و داؤد و عبد الباقی انصاری هر کدام
بمنصب هزار و پانصد سوار صرف رازی یافتند) دوازدهم زبد امیرای
رفیع مقدار امیر الامرا که از مستقر الخلاء اکبر آباد باسده بهال موکب
جلال برآمده بود چهار نفر لی فتح شکار بموکب معلی پیوسته با
عقیدت خان و بزرگ امید خان و ابوالفتح پسران خویش کامیاب
ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بعطای خلعت خاص کسوت مباحات
پوشید و چون درین ایام از روی دور بینی و مصلحت گزینی رای
عالم آرای اقتضای آن نموده بود که مراد بخش را از قاعه شاهجهان آباد
که مستقر اورنگ خلعت ابد بنیاد است و پیش نهاد خاطر مقدس
آن بود که بعد فراغ از مهم دارا بی شکوه آن مرکز سلطنت را بمنز
نزل اشرف آسمان پایه گردانند برآورده بقلعه محکم اخلاص گوالیار

که در رفعت و حصانت و رصانت شهره روزگار و حبسگاه کج روشن
 جسات شمار است بفرستند تا آنجا پای بند زندان مملکت بوده
 از خیالات محال فارغ بال باشد لجرم یرلیغ گبتی مطاع بنام امیر
 هان حارس قلعه دار الخانۀ صادر گردید که بعد از رسیدن عمدۀ
 نویندگان شیخ میر که بموجب فرمان همایون با عساکر منصور از
 تعاقب دارا بی شکوه برگشته بر جناح استعجال به پیشگاه انبال
 می آید آن بی بهره جوهر دولت را از قلعه مذکور برآورده با
 تابیدان خود و کومکدان دار الخانۀ و جمعی از همراهیان شیخ میر
 بگوالیار رساند و از آنجا بموکب مدلی پیوسته با مهین برادر اخلاص
 پرور خویش شرف اندوز رکاب ظفر اثر باشد و صفی خان که در قلعه
 دارای کانگه ازو آثار نیکو یندگی بظهور رسیده بود بقلعه دارای
 دار الخانۀ مورد انظار اعتماد گشت و بعنایت امپ و علم و باضافۀ
 هزار پیانصد سوار بمنصب دو هزار پی هزار سوار نوازش یافته
 مرخص شد که بزودی خود را بشاهجهان آباد رساند چهاردهم که
 دو گروهی فتح شکار مرکز رایت ظفر نگار بود تقریباً از معتفر
 الخانۀ اکبر آباد رسیده ناستلام سده مهرینیاک مرمایۀ معادت
 اندوخت و روز دیگر ساحت دلکشی فتح شکار مضرب خیم
 حشمت شده عمارات دلنشین آن فیض اندوز نزول معهود گردید
 و چون بقصد دنع و انیصال دارا بی شکوه و تنبیه و تادیب راجه
 جصوت سنگه ضلالت پزوه عزیمت صوب اجمیر پیش نهاد خاطر
 گبتی خدیو عالمگیر بود و می خواستند که بی توقف و درنگ
 راست توجه بآنحدود افراخته کفایت آن مهم ضمیمه این فتح خدا

داد سازند بنابراین عزم دخول بمستقر خلافت نلموده مقرر نرمودند که برای سرانجام بعضی مهام دوروز دران نخچیرگاه دولت و دوروز در باغ نور منزل مقام کرده از آنجا بمقصد اقبال متوجه گردند و درین روز خسرو بر نذر محمد خان که در مستقر الخلافه بود و ناضلخان میر سامان (و میرزا نوذر صفوی) و معتمد خان خواجه سرا با جمیع متصدیان مهمات مستقر الخلافه شرف اندوز ملازمت اشرف گشته بعنایت خلعت سرفرازی یافتند و راجه راجروپ که بموجب فرمان طلب از تهانه چاندی که سرحد ولایت سری نگر است بسده سلطنت آمده بود جبهه سایی عتبه خلافت گردید (و نیهاجی دکنی که در جنگ ناشجاع زخمی یرداشته بود دولت ملازمت یافته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار دو صد سوار مباحی شد و سید بهادر باره باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار هشتصد سوار چهره اعتبار بر افروخت و شیخ محمد معید و شیخ محمد معصوم پسران شیخ مغفور مرحوم واقف احرار حقائق و علوم شیخ احمد سرفندی که در هریک فضائل و کمالات صوری و معنوی خلعت الصدق آن مالک مسالک طریقت و عرفان است بانعام سه صد اشرافی و میر ابوالبقا ولد میر محمود صفاهانی بانعام دو هزار روپیه و خوشحال خان کلاونت بانعام یکصد اشرافی و جمعی دیگر از بندها بانعامات لائقه سوره نوازش گردیدند) هزدهم رایت منصور از فتح شکار باهتزاز آمده باغ نور منزل از نزول همایون

خرمی و نصارت یافت و دو روز دیگر خدیو مؤید مظفر آنجا بساط
امامت گسترده چمن آرای دولت و کامرانی بودند و در عرض این
چند روز که فتح شکار و باغ نور منزل از پرتو آوای جهان کشای
فروغ سعادت داشت فاعلخان مدر سامان برخی از اموال دارا بی
شکوه را که درین مدت بحسن سعی و اهتمام خان مذکور لحیطه
ضبط در آمده بود و از نقد و جنس قریب پنجاه لک روپیه میشد
بظفر انور شاهنشاه جیان گذرانید و بیست و یکم موبک جاء و جلال
ازان سر منزل دولت و بستان سرای حشمت نهضت نمود و چون
مقرر شده بود که امیر الامرا درین سفر فبروزی اثر ملازم رکاب نصرت
مآب باند در منزل دوم مخلص خان که بصوبه داری مستقر اخلافه
معین شده بود و بعنایت خلعت و نیل و باضافه پانصدی در صد حوار
بمنصب در هزار و پانصدی هفت صد سوار مهابی گشته بدان
خدمت رخصت یافت و تفریخان بعطای خلعت خاص و معتمد
خان خواجه سرا بمرحمت جمدهر میذاکار و یک زنجیر نیل و از اصل
و اضافه بمنصب هزاری سیصد حوار و محمد صالح دیوان بیوتات اکبر
آباد بعنایت خلعت و خطاب مکرمتخانی و حاجی محمد سعید
دیوان و سائر متصدیان آن مرکز اقبال (و محرم خان خواجه سرا
هر یک) بعطای خلعت و حکیم صالح شیرازی بعنایت خنجر مرصع
سرفراز شده رخصت انصراف بمستقر اخلافه یافتند (و هوشدار خان
بمرحمت یک زنجیر نیل و سوبه کمر بندیله بعطای گوشوار

مروارید مباحی گردیدند و میر فتح خلعت یافته در ملک کومکیان
اکبر آباد منتظم شد (و بیست و سیوم عمارات فیض اساس شکارگاه
روپاس شرف اندوز نزول اشرف گشته نزهت آن عرصه دایمیر
و نشاط صید نخچیر بهجت افزای طبع مبارک شهشاه اقلیم شکار
عالم گیر گردید و روز دیگر آنجا مقام فرموده بشکار وحوش و طیور
مسرت پیرای خاطر پر نور بودند و بیست و پنجم گزایات عالیات از
آنجا نهضت نمود عمدۀ نوئیذیان احلاص کیش شیخ میر و دلبر خان
بموجب گیهان ستان پیوسته سعادت پذیر ملازمت اکسیر خاصیت
گردیدند و عاطفت پادشاهانه هر یک را بعطای خلعت خاص و اسب
با ساز طلا اختصاص بخشید •

ذکر رسیدن دارا بی شکوه بد مال

بکجرات و کیفیت بر آمدن او باجمیر

چون ناظران این روز نامه متأثر انبال را اطلاع بر مجملی از
حال آن خسران مال بعد از رسیدن بولایت کجرات و کیفیت
بر آمدن او از آنجا بصوب اجمیر ضرور مینماید کلک بدائع ارقام
سر رشته وقائع حضور لامع النور را درین مقام گذاشته بشرح بعضی
احوالش میگرداید چون افواج قاهره در تهنیه بموجب فرمان همایون
و بنابر مقدمات دیگر که در محل خویش رقمند کلک بیان شده
از تعاقب آن بد عاقبت باز ایستاده طریق معارفت سپردند و
اینمعی را نیت شمرده دیگر باره هوای خود سری و مودای
محال جوئی در دماغ پندار انداخت و چون ولایت کجرات را از

وجود لشکر و سرداری که با او مقارست و مدافعت توانند کرد خالی میدانست بعزیمت آنحدود قدم در راه چول و بیابان گذاشته پرهمنائی و امداد بعض زمینداران از راه کنار دریای شور که طریقی است غیر مسلوک و راهی صعب و دشوار گذار رهگرایی وادی ادبار گردید و چون بولایت کچه رسید مرزبان آنجا از بیداشی و ناماقبت اندیشی سود خویش از زبان نشناخته باستقبال شامت و با او ملاقی شده دارا بی شکوه از مردم مریدی که داشت ملایمت و بخشش بسیار بار کرد و دخترش برای سپهر بی شکوه پسر خود خواستگاری نموده نامزد ساخت زمیندار مذکور بلطائف استمالت و چرب زبانی های او نریفته گشته آن آوارا تیه خذلان را از میان ولایت خود راه داد و از آنجا با فریب سه هزار کس از مردمی که با او مانده بودند روی عزیمت بگجرات نهاد شاه نواز خان صوبه دار آنجا که دران تازگی بآن صوبه رفته بود چون از وقوع قضیه که هنگام توجه رایات اقبال از برهانپور بقصد دفع فتنه آن باطل پروژه بنابر رعایت مصالح دولت و فرمانروائی و نظر بر مقتضیات نشاء سلطنت و جهاکشائی نصبت باو ظهور یافت چهره اخلاصش خدشه ناک گشته مرآت عقیدتش غبار آلود رنجهای نفسانی بود و نیز لشکری شایسته که بآن متصدی مدانعه و پیکار آن برگشته روزگار تواند شد هنوز بهم نرسانیده بخوابست آن صوبه نموده بود و در کومکبان گجرات هم که گفته فعله آنجا شده برای رونق کار و گرمی بازار خود هنگامه حور واقعه طلب بودند اتفاق و انقیادی که بایست نبود و جوهر توفیق خدمت و نیکو

بندگی که گوهریست کم یاب و درین قسم اوقات جز از دیرین
 بندهای ونا کیش راست عبودیت و ثابت قدمان مسالک اخلاص
 و ندویت چشم نتوان داشت در کسی مشاهده نمیکرد بازوی همت
 سست کرده در مقام مدافعت و ممانعت نشد و با کمال دعوی دانی
 و فهمیدگی سر رشته صلاح دانی و صوب اندیشی از کف گذاشته
 بمقتضای رنجہ خاطری و نغار باطن که دور از آئین بندگی است
 راه مسامحه پیمود اگر بر جاده بندگی و دولخواهی ثابت قدم بوده
 به نیروی جرأت و بازوی همت کار میکرد آن بشخرد فساد اندیش
 را که در آن وقت اشک و سپاهی چندان نداشت مانع دخول باحمد
 آباد میتوانست شد و بر تقدیری که اینمعنی از نیروی طاعت و
 قدرت خود فراتر میدید بایستی که قبل از وصول او بآحدود از آنجا
 برآمده بدکن رو یا خود را به پدشگاه حضور رساند چنانچه شهنشاه
 هوشمند دانش آئین که از مرط پیش بینی صورت اینحال در مرآت
 ضمیر الهام پذیر میدیدند او را پیشتر درین باب ارشاد فرموده بودند
 و درمان سعادت عنوان متضمن اینمعنی از موقف عاطفت صادر
 شده بود حاصل که هم از خطای کنکش و تدبیر وهم از کم عیاری
 نقد اخلاص وضع عقیدت که همکنان را ازو خلاف متوقع بود بادی
 حقوق عبودیت موفق نگشته قرار گردیدن و سازگاری بدارا بیشکوه
 داد و با رحمت خان دیوان آجا و جمیع کومکین آنصوبه باستقبال
 آن بی بهره جوهر دولت و انبیا از گجرات برآمده در موضع سرگنج
 که در کرهیی شهر است با او ملاقی شد و از روی هوا خواهی
 و خیر اندیشی پیش آمد و آن باطل پزوه بی مانع و مزاحمی بشهر

درآمده سر خود سري برداشت و دست تصرف و تعرض باموال و اشیاء و کارخانجات مراد بخش که آنجا مانده بود دراز کرده قریب ده لک روپیه از مال او متصرف گشت و چنانچه عادت آن تہی دست نقد سماعت بود ابواب اسراف و تبذیر کشوده در صدہ فراهم آوردن لشکر و سپاہ شد و کومکيان آنصوبہ را بداد و دہش واستمالت و بخشش فریفته بدادن مناصب نامناصب و زرہای بی موجب و خطابہای بیجا ہنگامہ آرای سفاکت و بیخردی گردید و طمع در محصول و خراج بندر حاصل خیز صورت نموده امینانی گجراتی را کہ در زمان اعلیٰ حضرت یکچند حکومت آنجا کردہ و آنوقت در گجرات بود از جانب خود بآنجا فرستاد و صادق محمد خان ملازم سرکار والا کہ بنظم امور بندر مذکور قیام داشت بی کوشش و مداومتی از بیجوہری و ناکردہ کاری خود معزول شدہ زمام مہام آنجا را بدست اختیار او گذاشت و چند روزی کہ امینا باین حکومت عاریت منصوب بود انواع اختلال بمہمات مالی و ملکی آن بندر رسانیدہ بتضییع اموال خاصہ شریفہ جساوتہا کرد و آخر الامر ببازہرس عتاب بادشاہی کہ نمونہٴ سخط و عقاب الہی است گرفتار آمد بالجملہ دارا بیشکوہ خسران ہزوہ در گجرات مدت یکماہ و ہفت روز بسر بردہ فوجی آراستہ و لشکر شایستہ کہ بیست و دو ہزار سوار بود فراہم آوردہ توپخانہٴ خوبی آراستہ دیگر بارہ دماغ ابدبارش از باد غرور و پندار گرم شدہ خیالات ناسد بخاطر راہ داد گاہی عزم آن میکرد کہ از گجرات بصوب دکن رفتہ آنجا غبار نصاد انگیزد و از قطب الملک و عادلخان استعانت نمودہ در توفیر لشکر و تکفیر

مواد شور و شر گوشد و گاه اراده بر آمدن بهمت اجمیر و قصد صف آرایی و نبرد با موکب عالم گیر مینمود لیکن از آنجا که مدتی اقبال دشمن مال شهنشاه جهان رعب افکن باطنش گشته از لطمه قهر و مطوت پادشاهی چهره همتش رنگ جرأت در باخته بود در ارتکاب این عزیمت تردد داشت تا آنکه خبر جنگ آله آباد بطریق غیر واقع و بر عکس آنچه روی نمود بار رسید و عیب آنکه بنابر چشم زخمی چند که موکب طفر پیوند را دران محاربه روی داد بیدلانی که در عین جنگ و آویزش از معرکه قتل رخ تافته بودند بی تحقیق انجام حال از خبرهای موخش کشور آشوب خود را بدر بردند و نخصت آن اخبار کاذبه باطراب و اکتاف رسیده شورش افزا گردید و پس ازین خبرهای نفیروزی اثر اولیای مملکت مامعه امروز دور و نزدیک گشته سرمایه امن و امان ملک و دولت شد م جملا آن مساد اندیش منته گرد بمجرد شنیدن آن خبر کذب اثر بی توقف و انتظار و تفتیش حقیقت کار عزیمت موکب اجمیر مصمم نموده غره جمادی الآخره از گجرات برآمد و شاهنواز خان را با جمیع اتباع و لواحق از پسران و خدویشان و کوچ مراد بخش که آنجا بود و اکثر کومکبان عمده آنصوبه مثل رحمت خان دیوان آنجا همراه گرفت و سید احمد برادر سید جلال بخاری را که جز نسبت فرزندی شاه عالم و اقتساب بخاندان مکرم آن هدایت شعار کرامت شیم بهره از شایستگی نداشت صوبه دار گجرات کرده چند کسی از نوکران خود آنجا گذاشت و چون از گجرات سه مرحله پیمود باخبار منهیان و نوشتنهایی که بار میرحمید کذب اخباری که او را باعث جرأت برین

حرکت شده بود معلوم نمود درهن و فتوری در ارکان عزم و داعیه اش
 بهم رسید و در مصلحت کار خویش متفرد گشت درین اثنا
 نوشته از راجه جسونت سنگه عصیان مذشر مشعر بکیفیت حال
 خود و تحریض آمدن آن ناقص خرد بصوب اجمیر بار رسیده
 محرک سلهله عزیمت باطلش گردید و باستظهار موافقت
 و مرافقت آن شقاوت شعار و امداد جمعیت قبیله راتهور و دیگر
 اقواء راجپوتان که اوطان آنها در نواحی اجمیر بود تجدید اراده فاسد
 خود نموده در پیش آمدن دلیر شد و در هر منزل نوشته مبنی
 بر مزید ترغیب و تاکید از راجه جسونت سنگه ضلالت کیش بآن
 فتنه جوی محال اندیش می رسید و آتش عزمش بباد سفاقت
 تند ترمیش تا آنکه بمیرته نه سه منزلی از جوده پور است
 رسید و تقمه حال بد مآل آن تیره بخت برگشته روزگار عنقریب
 مرقوم خامه حقائق نگار خواهد گردید اکنون عذران یکران قلم بصوب
 تحریر و فافع حضور اشرف تافته از جای که سر رشته سخن از کف
 گسسته بود دیگر باره موافق نگار میگردد بیست و هفتم جمادی الاولی
 و ایات جهانکشا پرتو دولت و بختیاری بشکار گاه باری امکنده عمارات
 فیض احساس بکذار تائب مهبط انوار نزول خافان ملک جذاب گردید و
 سه روز در آن نخچیرگاه اقبال بساط اقامت گسترده نشاط اندرز شکار بودند
 و چون مرادان در بیشه های آن نواحی دو شیر دیده بعرض همایون
 رسانیدند شهشاه شیر دل هزبر موامت بشکار آنها توجه فرموده آن
 در جمع جانگزای را که مضرت رسان ساکنان آن سرزمین بودند
 به تنگ از پای در آوردند درین هنگام غره نامیده حشمت

و بختیاری قره باصره ابهت و نامداری بادشاهزاده نیک اختر
والا گهر محمد اکبر با سائر ثمرات ریاض سلطنت و پرده گزینان
تدفی عظمت که بموجب فرمان طلب از دولت آباد آمده بودند
بحریم کعبه حضور رسیده کامیاب سعادت ملازمت گردیدند و اصالت
خان که در خدمت بادشاهزاده نیک اختر والا تبار از دکن آمده بود
شرف استلام سده سپهر احترام دریافت و اکرام خان بتفویض قلعه
دارای مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر رعد انداز خان مورد انتظار
اعتماد گشته بعنایت خلعت و اسپی و علم و شمشیر و ماده فیل
مباهی شد و خواجه عبید الله بقلعه دارای گوالبار تعین یافته
بافزایش منصب و عطای خلعت و علم و شمشیر و اسپی و ماده
فیل و خطاب عبید الله خانی و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
هزار سوار سر بلند گردید و محمد مقیم دیوان بیوتات بختاب مقیم
خانی نامور شد و چون چنیت بندیله که هنگام معاودت رایات
خورشید تاب از پنجاب در سلک کومکیان آنصوبه انتظام یافته بود
باغواوی شقاوت و تیره بختی راه بغی و طغیان پندوده از آنجا فرار
نموده بود در وطن خویش رفته بدزدی و راهزنی و اسد که شیعه
قدیمه آن فحالت نهاده بود قیام می نمود و مزدورین راه مالوه از
نورزش انگیزی و عصیان او در آزار بودند لاجرم درین ایام دفع شر
و رفع ضرر آن مدبر بد گهر وجه همت ملک پیرا گشته سونمکن
بندیله که هم از موم اوست و از حقائق بوم و بر آن ولایت و کیفیت
سرزمین آن گروه نصاد آئین آگهی داشت به تنبیه و استیصال
آن خصمان مآل تعین یافت و باضافه پانصدی هزار سوار بمنصب

دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و عطای خلعت و اسب و
 فیل و علم کامیاب عاطفت گشته مرخص شد و اندر من بندیده
 بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسب و علم و راجه مهاسنگه بهدوریه
 بمعنایت خلعت و اسب و مترهین بندیده (بعطای خلعت
 و اسب و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دو
 صد سوار دار بهگونت سنگه و جیسنگه بهدوریه) و جمعی دیگر از
 راجپوتان بمعنایت خلعت مباحی شده بهمراهی او معین گردیدند
 و عزت خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و هفت صد سوار
 و حسنعلی خان بمرحمت اسب نوازش یافتند و همگی بمعنایات
 خسروانه صرفرازی یافتند دو جمادی الآخره ایات نصرت طراز از
 شکار گاه باری باهتزاز آمده (روز دیگر مقام شد درین اوقات
 مهابلخان صوبه دار کابل و اعتماد خان صوبه دار کشمیر هریک
 بمعنایت ارسال خلعت و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر
 مفتخر گردیدند و دوزنجیر فیل پیشکش راجه نرسنگه کنور و دوزنجیر
 فیل پیشکش حسام الدین خان بنظر انور رسیده رتبه پذیرائی یافت
 و محمد مقیم دیوان بیوتات بمعنایت خلعت و خطاب مقیم خانی
 سر بلندگشته خدمت دیوانی سرکار ملکه ثریا جناب تقدس لقب
 نور انزای هودج عفت و احتجاب روشن آرا بیگم ضمیمه خدمتش
 شد و فوجدار خان از تغیر یزدانی بفوجداری روپاس خلعت
 صرفرازی پوشیده باضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و

پانصدی هزار هزار مباحی گشت و درویش بیگ از امل و امانه بمنصب هزاره هفت صد سوار سر بلند شد ، هفتم نزدیک قصبه هندون مضرب خیام فیروزی گشت و آنجا یکروز اقامت شد درین منزل صف شکنخان که از شیخ میر در عقب مانده بود باهمراهان بموکب معلی پیوسته احراز دولت زمین بوس نمود و بعفایت خلعت کسوت مباحات پوشید و ماضل خان و امالتخان بعطای خلعت خاص اختصاص یافتند و چون رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان اقتضا نموده بود که پرده گزینان سر اداق عظمت و انبیا را بمستقر الخلافه اکبر آباد فرستند شیخ مبرک و رضوی خان و سید هدایت الله صدر و لطف الله ولد سعد الله خان و معین خان و جمعی دیگر را بمرحمت خلعت نواخته مقرر فرمودند که مسخرات مشکوی حشمت و ابهت را بمستقر الخلافه رسانند نهم موضع وزیر پور مخیم عساکر منصور گردید درین تاریخ بهادر خان که بموجب برلیغ همایون از پادشاهزاده محمد سلطان جدا شده روانه پیشگاه حضور گشته بود بموکب ظفر نشان پیوسته دولت زمین بوس دریافت و این منزل دوازدهروز فیض اندوز اقامت موکب جاوید فیروز گشته یازدهم از آنجا کوچ شد و تا هنگام وصول بقصبه توده در جائی اتفاق مقام نیفتاد درین تاریخ سید قاسم قلعه دار آله آباد که آن حصن فلک بنیاد را بخاندوران مپرده خود از روی صدق نیت بقدوم عبودیت روانه درگاه آسمان جاہ گشته بود بادراک دوات آمتان بوس چهره امروز طالع گردید و بعفایت خلعت و خطاب شہامتخانی و بمنصب مه هزاره هزار موار - رمایه امتخار

اندر دخت میزد هم تربیت خان حاکم اجمیر که قبل از وصول دارا
 بی شکوه بآنجا از قلعه برآمده بود بموکب نصرت قرین پیوسته
 ادراک دولت ملازمت نمود پانزدهم امیر خان که بموجب امر
 هزم الانقیاد مراد بخش را از قلعه دار الخلامه شاهجان آباد برآورده
 یگوالیار رسانیده بود به معسکر همایون پیوسته کامیاب ملازمت اشرف
 گردید (پردل^۲) خان و شرزه خان از کوسکیان شیخ میر و ترکناز خان
 از همراهان صف شکنخان شرف تقبیل سده سنده یافتند (و چون
 دارا بی شکوه باجمیر رسیده آماد^۳ رزم و پیگار بود رای مهر انوار
 ههنشاه نصرت شعار چنین اقتضا نمود که جمعی برسم قراولی تعبیر
 فرمایند تا از کیفیت لشکر مخالف آگهی یافته خبر رسانند
 بنابراین شانزدهم طاهر خان را بعنایت ترکش نوازش نموده با
 جمعی دیگر بدین خدمت رخصت فرمودند (و هرچس گور
 بمرحمت جمدهر مرصع مباهی گشته همراهی خان مذکور معین
 شد و درین هنگام زبده نویدبان عقیدت منش شیخ میر بمرحمت
 پنج سراپ ازان حمله یکی عربی باساز طلا مورد انتظار عاطفت
 گردید و راجه نرسنگه کور بعنایت عالم رایت مباهات افراخت و
 مهدی قلی خان سپاه منصور باضافه پانصدی بمنصب دو هزار
 و پانصدی هزار سوار و راجه کشن سنگه تنور باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و خواجه رحمت الله ده بیدی
 باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی میصد سوار و از اصل و

افغانه مصري افغان بمنصب هزار و پانصدي پانصد سوار و غلام
 محمد افغان بمنصب هزارې چهار صد سوار گامياب عنايت
 بادشاهانه گردیدند (هزدهم محمد امين خان که بذابر قرب وصول
 دارا بی شکوه بموجب امر اعلی از نواحی لوه کده برگشته بود
 با همراهان بموکب اقبال پیوسته سعادت اندوز ملازمت اشرف شد
 نوزدهم نواحی قصبه توده که جاگیر و وطن راجه رایسنگه سیسودیه
 سمت از نزل موکب ظفر قرین نبض آگین شد و راجه مذکور یلک
 زنجیر قبل و دو سر اسب با دیگر آشیا پیشکش نمود و درین منزل
 همایون یکروز مقام شد چون غنیم نزدیک و جنگ قریب بود حکم
 والا صادر گردید که خزانه و زوائد کارخانجات و احوال و اطفال غیر
 ضروری بقلعه که در قصبه مذکور واقعست برده نگاه دارند و باقتضای
 رای اصابت پیرا بعض از پرستاران و خدمتگذاران سرادق عزت را
 که سعادت پذیر دولت همراهی بودند نیز انجا گذاشتند و راجه
 رایسنگه را خلعت مرحمت کرده بمحافظت قلعه گماشتند (درین
 هنگام دلیر خان بمرحمت اسب با ساز طلا و بهادر خان بعنايت
 زره و خود و سید قاسم قلعه دار اله آباد بمنصب سه هزارى هزار
 سوار و خطاب شهابت خان و پردل خان بعطای خلعت و دلیر واد
 بهادر خان روهیله و رنجباجی هریک بمرحمت اسب و خواجه
 عنايت اله بانعام دو هزار روپده و عطای خلعت سرفرازی یافتند)
 و بیست و یکم زیات عالیات از توده نهضت نمود و بیست و چهارم

شش گروهی تالاب رامسر محل نزول عسکر ظفر اثر گردید و طاهر خان که برسم قراولی پیش آمده بود اواخر روز بعد ملازمت رمیده آنچه از کیفیت حال غنیم دریافتند بود معروفنداشت و باز مرخص شد و درین منزل حضرت شاهنشاهی پرتو توجه بدرتیب و توزرک لشکر و تقسیم افواج نصرت اثر امکنده تعین صفوت اقبال فرمودند و سرگردگی هراول بجوهر شهابت و دلادری راجه جیسنگه و دلیر خان مقرر شده حسن علیخان و بهوجراج کچهواهاه و دلیر و رمهت پسران بهادر خان روهیله و سورجمل کور و بهار سنگه کور و پرتیجراج بهائی و جمعی دیگر از مبارزان کار طلب جلالت نشان بآنها معین شدند و صف شکنخان با توپخانه منصور و زمره برتندازان در پیش صف هراول مقرر گردید و سرداری التمش بحسن شجاعت و کوشش زبده نوینان اخلاص منش شیخ میر مقفوض گشته امیرخان برادر او و راجه رایسنگه راتهوز و کیسریسنگه بهورتیه و جان نثار خان خوبشگی و حکمت سنگه هاده و میررستم و منگلخان و سید منصور و سید زین العابدین بخاری و شجاع خان و میرداد افغان و جعفر بیگ ترکمان و بایزید غازی و گروهی دیگر از دلیران جلالت کیش بهمراهی او مامور شدند و برانغار نصرت شعار بسزائی زبده امرای زنیع مقدار امیر الامرا رونق گرفته پسران خان مذکور و گنج علی خان و بیرم دیو میسودیه و جبل سنگه میسودیه و مصعود خان و ابو المکارم ولد افتخار خان مرحوم و چندی دیگر در ملک کومکدان او انتظام یابند و خانعالم و راجه نرمنگه کور و محمد بیگ و یادگار بیگ بهراولی آن فوج

دربا موج فرمان پذیر شدند و سرداری جرافنار فیروزی آثار نامزد
گرامی گوهر محیط سلطنت تابان اختر سپهر خلافت پادشاهزاده
ارجمند سعادت توأم محمد اعظم گشته حکم شده که سپاه ایشان با بهادر خان
و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان و نصرت خان و ملتفتخان
و شیخ نظام ولد شیخ فرید و میر ابراهیم میر توزوک و فضل الله خان
و سید حامد بخاری و شیخ نظام قریشی با جمعی دیگر در آنطرف
صف آرای نصرت گردند و فیض الله خان و دیندار خان با گروهی
از مبارزان نبرد جو بهر اولی این فوج مقرر شدند و محمد امین خان
میر بخشی با جوقی از بهادران کر طلب مثل سید مسعود بارهه
و فرهاد بیگ علیمردان خانی و محمد طاهر نواسه رستم خان و کامگار
خان و عباس افغان و سید علی اکبر بارهه و اوزبک خان و قطب
کسی و روپسنگه راتهور و سید تاتار بارهه در دست راست موکب
جلال بطریق طرح تعیین یافت و هر اولی این فوج بر راجه راجروپ
قرار گرفت و هوشدار خان و شرزه خان و غیرت خان و پلنگ حمله
و میرزا علی عرب و عبد الله بیگ و راجسنگه کور و گروهی دیگر
از دلبران عرصه و غا طرح دمت چپ شده رهزیر خان بهر اولی آنها
معین گشت) و در قول نصرت طراز که مطلع خورشید رایت بادشاهی
و میمنت پذیر سایه چتر ظل الهی بود عبد الرحمن بن نذر محمد
خان و ناضلخان و عابد خان و افتخار خان و تهور خان و رایرایان
و آقا یوسف و محمد علی خان و قبلاک بیگ و شیخ عبد القوی

و جانباز خان و ذو القدر خان و فابلخان و امانت خان و خواجه صادق
 دخششی و اعتبار خان خواجه سرا و جهانگیر قلی بیگ داروغه تور
 خانه و خسرو چیله و قادر خواجه و خواجه بختاد و دربار خان و جمعی
 دیگر از بندها مقرر گشته محافظت میمند قول بحسن بصالت
 و اخلاص اصالتهان و نگاهداشت میسره بخدمت گذاری تربیت خان
 تفویض یافت و با هر کدام قشونی از مبارزان نصرت اعصام آماده
 رزم و بیکار شد و ذو نوح دیگر بطریق طرح بر زمین و بسار قول
 مرتب گشته در جانب راست مرتضی خان با بهکونت سگه
 هاده و نصرت خان و رگناته سگه راتهور و خانه زاک خان و اسد
 کسبی و قلندر داؤد زئی و سید حامد ولد مرتضی خان و ابراهیم
 خوبشکی و در جانب چپ الله بار خان با ملازمان جلو و گرز
 برداران و اودیبهان راتهور و سید بهادر و شیخ ظریف فرملی مستعد
 کوشش و جانفشانی گردیدند و سرگردگی فوج قراول به تگابوی
 جرات و سپاهبگری طاهرخان و عبد الله خان مغوض شد و رعد انداز
 خان و شهسوار بیگ و خواجه رحمت الله ده بدی و آتش قلماق
 و ترکناز خان و گدا بیگ و خواجه حسن ده بدی و ولی بیگ
 و محمد شریف ده بدی و عبد الله بیگ نیمین و دوست بیگ و
 زمرة الوساة کابل به همراهی آنها کمر همت بر میان عبودیت بستند
 و حکم معلی صادر شد که بعد ازین افواج نصرت قرین باین توزوک
 و آئین سوار شده آماده و مسلح مراحل دولت و فیروزئی سپارند

و در نزول و رکوب شیمه حزم و احتیاط که منطابق رزم آزمائی و اساس جهانکشانئی ست مرعی دارند اکنون چون بحکم اقتضای مقام ذکر شمه از حال دارابی شکوه بد فرجه بعد از رسیدن بمیرته و کیفیت معامله او با راجه جسونت سنگه تیره ایام از متممات دامنان طرازی و وفای نگارست سر رشته سوانح موکب اقبال اینجا گذاشته بر سر آن سخن میبرد و نخست بذکر مجمعی از حال راجه مذکور که مقدمه اتمام این مقال ست تمهید کلام نموده مقصود را گزارش میدهد آن جهالت منشی ضلالت شعار چون در جاذب ناشجاع مصدر بغی و عصیان گشته از موکب نصرت نشان رو گردان شد از آنجا که جرم و زلت خویش را از پایه عفو و بخشش فرامیدید و به یقین میدانست که امواج قاهره عنقریب بتادیب و تنبیه او معین خواهد شد ناچار چاره کار دران دید که محرک سلسله شورش و افساد دارابی شکوه گشته بلطائف ترغیب و تحریض او را بجانب خویش کشد و از الوی راتهور و دیگر اقوام راجپوتان لشگری فراران گرد آورد و باستظهار از رایت حلاب اندیشی و محال جوئی برمرزد و آن بخترد رمیده بخت را با خود شریک بلا سازد بدابریں بعد از رسیدن بجوده پور چنانچه مذکور شد بتحریرک و اغوای دارابی شکوه پرداخت و خود در صد نراهم آوردن راجپوتان و سرانجام لشکر شده منتظر رسیدن او بود در خلال این احوال راجه جیسنگه که بحسن خدمت و دولتخواهی و نرط عقیدت و خیر اندیشی در پیشگاه خلافت منظور انظار قرب و اعتبار و پیشوای راجهای بلند مقدار بود بنابر رعایت مراسم جنسیت و رابطه

نسبتی که بآن خسارت کیش داشت ترحم و عطوفت بحال آنها نموده و جیدن ضراعت بر زمین عبودیت سوده بزبان محزونانکسار درخواست عفو تقصیر آن نابکار از مراحم شهشاهانه کرد و معروض داشت که اگر عطف و بادشاهی رقم صفح بر جبرند زلات از کشد و آن خائف نا ایمن را بمژده عفو و امان جان بخشد هم اینمعنی باعث سرفرازی این بنده خواهد گردید و هم آن وحشی رمنخورده بکمند اطاعت و انقیاد درآمده دگر باره از سر صدق و اخلاص گردن بطوق بندگی خواهد سپرد مراحم والای پادشاهی که نمونه الطاف آلهی است بقبول این ملتمس آن عمده راجهای دولتخواه را عزت و مهربانندی بخشیده حکم همایون صادر شد که از جانب خود مکتوبی بار نویسد و مصحوب یکی از معتمدان خویش فرستاده او را از وادی خلاف و گمراهی بمسلک تویم عبودیت و دولتخواهی رهنمون گردد و بنویسد عفو جرائم و صفح مآثم مستمال ساخته از اراده پیوستن بدارا بی شکوه باز دارد و از پدشگاه مکرمت و تفضل نیز منشور نجات و رقم عفو زلات بقام آن گمراه صادر گردید و چون مرزده این فضل و موهبت و بشارت این بخشش و مرحمت بار رسید دل وحشت منزاش را که مغلوب جنود خوف و هراس و دعتخوش هزار اندیشه و وسواس بود آرام و اطمینان حاصل شده از دهشت و سرامیمگی باز آمد و اینمعنی را فوزی عظیم و نعمتی مغنم دانسته از بیست گروهی جودهپور که بعزم آمدن اجمیر و لاحق شدن بجنود ادبار دارا بی شکوه برآمده بود نسخ آن عزیمت باصواب کرده مراجعت نمود چندانکه آن باطل پژوه مبالغه و انحاح

در طلب او کرد سودمند نیامد بالجمله چون دارا بی شکوه بعیرته که
 مه منزلی جو دهپور است رسید و اثری از آمدن راجه جسونت سنگه
 ظاهر نشد متردد خاطر گشته آنجا توقف نمود و دو بین چند نام هندوی
 معتمد خود را نزد او فرستاد و طلب ایفای وعده و تکلیف سرعت
 در آمدن کرد و فرستاده مذکور در پنج گروهی جو دهپور که راجه
 مدتی بود که بهانه انتظار فراهم آمدن اعوان و انصار آنجا مقام
 داشت و در آمدن تعلل و امهال می ورزید بار بر خورده پیغام
 رسانید و از جواب داد که وجه تاخیر انتظار رسیدن مردم و درست
 شدن سلک جمعیت ست و صواب دید من آنست که دارا بیشکوه
 پیشتر رفته در اجمیر که مرکز اوطان راجپوتان است رحل اقامت
 اندازد تا اقوام راجپوت از همه سو رو بار آرند و من نیز سپاه و اتباع
 خود جمع نموده عمقریب مدیرسم و فرستاده را رخصت نمود بظاہر
 آن بیخرد برگشته روزگار بامید رسیدن و فراهم آمدن راجپوتان
 پیشتر یا جمیر آمد و تربیتخان ناظم مهمات آنجا چون تاب مقاومت
 نداشت قبل از وصول او چنانچه سبق ذکر یافت از آنجا برآمده
 بموکب معلی پیوست و دارا بی شکوه بعد از رسیدن باجمیر
 دگر باره در بین چند را نزد راجه جسونت سنگه فرستاد که محرک
 شده بزودی او را بیارند این نوبت در بیست گروهی جو دهپور در
 حالتی که راجه را اراده آمدن اجمیر بظاہر مقدماتی که گزارش
 پذیرفت فتور یافته عزم مراجعت جزم شده بود بار بر خورده تحریک
 و تاکید آمدن نمود چون از سیمای حال و فحوای مقال دریانت
 که عزم آمدنش بسستی گزائید و در مقام یکدلی و اتفاق که

اظهار مینمود نیست امید از نیل مطلب بریده باجمیر مراجعت
 نمود و راجه از آنجا برگشته روانه جوده پور شد و باوجود ایفم راتب
 دیگر باره دارا بی شکوه بعد از برگشتن دوپین چند از خام طمع و
 باطل اندیشه سپهر بی شکوه را باصد سوار نزد راجه فرستاد که بهربوع
 که باشد او را بکمند تدبیر و تزییر باجمیر کشاند آن نمره شجره
 فساد بر جناح سرعت شتافته در نواحی جوده پور باو رسید و
 ملایمت بسیار کرده تکلیف آمدن را بسرحد مبالغه و الحاح رسانید
 و چون راجه از صدمه قهر و سطوت بادشاهی لطمه بیم و دهشت
 بر رخسار همت خورده بود و خذلان و استیصال خویش در صورت
 اتفاق بآن بتخرد محال اندیش بدیده پیش بینی مشاهده
 مینمود و از مرده عفو و بخشایش خدیو زمان و وصول منشور امان
 حیات تازه یافته بدقین میدانست که اگر این بار راه خلاف و طغیان
 پیماید و طریق سرکشی و عدوان سپارد بعد ازین ندامت و اعتذار
 سودی ندارد لا جرم باقتضای رای مصلحت بین و خرد صواب
 گزین ایفسون ملایمت و الحاح او بپذیرفته قدم عزیمت بر جاده
 انابت و بازگشتی که کرده بود استوار داشت و بلیت و اعل و
 لطائف معاذیر و حیل دفع الوقت مینمود تا آنکه آن شعبه در حله
 خصوصیت و عذا از آمدن او نومید شد و بی نیل مقصود باجمیر
 معاودت نمود و چون دارا بی شکوه قطع طمع از آمدن راجه کرده
 از اتفاق و امداد او دیده امید فرو بست و مقارن اینحال رایات
 جهانکشا نیز باجمیر نزدیک رسید با ضرورت صلاح کار در ارتکاب
 آویزش و پیکار دیده خواه مخواه دل بر محاربه سپاه ظفر پناه نهاد

و چون میدانست که لشکرش تاب صدمهٔ عساکر انبال و طاقت مقاربت با مواکب جاه و جلال ندارد و جرأت صف آرایی و معرکه پیدرائی در خود نمی یافت از کوه اندیشی و نافرین خردی مصلحت وقت در آن دید که درهٔ کوهستان اجمیر را که از دو جانب بجهال ملک تمثال محدود مت گرفته سراسر عرض آن را مورچال بزد و سبدها ساخته بتوپ و تفنگ و سائر آلات و ادوات جنگ استحکام دهد و باین عنوان روزی چند گذرانیده به بلند که چه رخ میزابد از بزمعنی غافل بود که باستظهار مشتی خاک و گل که دست کوشش باطل برهم نهد از آسیب سطوت تند سیل خروشان ایمن نتوان نشست و بدیوار پستی که بر آورد همت کوتاه بود بلند آفتاب تابان را راه نتوان بست القصة باین خیال خام و تدبیر محست نا تمام قبل از وصول موکب ظفر اعلام شروع در بهتن مورچال نموده سبدها بر مردم خود بخش کرد و هر سبده بعد از محافظت و اهتمام یکی از عمدها مقرر ساخته بآلات توپخانه استحکام تمام داد از جانب یمین خویش مورچال نخستین که متصل بکوه کده بیتلهلی بود بکار فرمائی مید ابراهیم که او را مصطفی خان خطاب داده بود و عسکر خان نجم ثانی و جانبیگ پسرش که در آن وقت میرآتش بود مقرر نمود و مورچال پهلوی آن بغیر روز میوانی که از مرداران عمده او بود میبرد و در جنب آن چند توپ کلان بر فراز پشت که برهه مشرف بود نصب کرده نزدیک بآن جای بودن خود قرار داد و از جانب چپ پهلوی خود مورچائی دیگر بهمنه شاهنواز خان را با پسران و سائر اتباع و اشباع خان

مذکور و محمد شریف نام نوکر عمده او که او را قلیچ خان خطاب داده دران اوقات میر بخشی ساخته بود و برق انداز خان و جمعی دیگر بضبط و نگاهداشت آن گماشت و ازان گذشته مورچائی دیگر که بکوه معروف بکوکله پہاڑی متصل بود نامزد سپهر بی شکوه کرده سپاه مردم او را با مغول پسر تحمات خان خوابی آنجا گذاشت چون برخی از احوال آن کوتاه اندیش بدسگال که مقدمه گزارش موافق اقبال بود بتحریر پیوسته اکنون بنگارش وقائع موکب ظفر لوا پرداخته دلگ نکته پرداز را داستان طراز نصرت و فیروزی میسازد بیست و پنج جمادی الآخره شهنشاه گیتی پناه بآئین صف آرائی و توزک جهان کشائی از پانزده گروهی اجمیر نهضت نموده نواحی تالاب راصعمر را از نزول والا سربر اوچ سپهر برانراشتند و روز دیگر نیم گروهی موضع دیورانی که از آنجا تا اجمیر سه کوه ست و تا محل انامت دارا بی شکوه اندک مسافتی داشت مرکز ریایات ملک نرسا گردیده فرمان قهرمان جلال صادر شد که صف شکنخان میر آتش توپخانه همایون را برده و بروی مورچالهای غنیم در مکفی مناصب نصب نماید و شروع در پیش برد کار و تمهید مراسم رزم و پیکار کرده تفنگچیان برق مولت و شعله خویان جنود دولت سرگرم دشمن سوزی و آتش افروزی گردانند و جمعی از مبارزان نبرد جو مثل پرداخان و مید نصیرالدین دکنی و جمال و عنایت بیجاپوری و یوسف نیازی و ایمن آمریدی بهمراهی خان مذکور مامور شدند و او با

همراهان بموجب حکم معلى توپخانه را بقدر یک توپ انداز از موکب نصرت طراز پیش برده در جای مناسبی باز داشت و چون بنظیم نزدیک بود از کمال دور بینی و حزم پادشاهانه حکم اعرف صادر شد که عمده نوئیضان عقیدت منش شیخ میر با لشکر التمش و دایر خان با دلیر و رنمست پسران بهادر خان روهیله از معسکر ظفر قرین پیش رفته نزدیک به توپخانه مهدای رزم و پیکار و از غدر و دست برد مخالفان خبر دار باشند و روز دیگر عساکر گردون شکوه نیم کروه پیش آمده نزول نمود و از پیشگاه جلال پرتو اشارت یافت که امیر الاسرا با جنود برانغار و راجه جیسنکه با فوج هرارل بردست رامت موکب نصرت شعار مصادیق کواکه بهازی و جیوش جرانغار بردست چپ عسکر نیروزی اثر در برابر کده بیتلهی دایر کند و سائر افواج بحر اصواج با لشکر قول بر اطراف و حواشی دولتخانه والا نزول کرده دایره سان بر مرکز اقبال احاطه نمایند و درین روز صف شکستخان توپخانه را از جایی که بود پیشتر برده بفاصله نیم توپ انداز در برابر مورچال های غنیم عاقبت و خیم نصب نمود و مجاهدان دشمن روز شعله امروز کوشش وجدال گشته برخنه کردن دیوار عمر مخالفان و هدم بنیان احتفال مقهوران بازری جرأت و جلالت کشودند و توپ رعد خروش قیامت نهیب از طرفین بغرش در آمد و محاب زاله ریز تفنگ از هردو مو بارش گرنهت هوای معرکه از دود باروت نمودار ابر صاعقه بار شد و زمین کارزار از مجاورت شعله و شرر حکم کبریت اهر پذیرفت

زهر موفرو ریخت توپ و تفنگ • در آتش نهانگشت میدان جنگ
 باند از خون ریز هم از دو سو • نشستند برق انگدان رو برو
 القصه مبارزان خصم افکن دشمن شکن بصدما توپ و ضرب زن
 زلزله در احساس قرار و ثبات اعادی امکنده سرگرم تلاش نصرت و
 فیرزی بودند و آن تیره بختان باطل ستیز نیز از مورچاها توپ
 و تفنگ و بان بر توپ خانه همایون و افواج منصور انداخته آثار
 مدافعت و مقاومت بظهور مدرسانیدند و آن روز و آن شب و روز
 دیگر تا سه پاس برین وتیره نافر حرب و آویزش فیما بین اشتعال
 داشت و گاهی جمعی از مخالفان محال اندیش از مورچاها بر
 آمده خیرگی مینمودند و قابوی کین جسته در کمین آنها از فرصت
 بودند و چون اهل توپخانه همایون اسایش و آراش را خبر داد
 گفته در مراسم پاس داری و لوازم هوشیاری تهاون نمی ورزیدند و شب
 و روز کمر همت بسته مردانه وار میکوشیدند مخدولان محال طلب
 مجال دستبرد نمی یابند و ازین جهت که مورچاها می غنم بد
 فرجام در کمال متانت و استحکام بود و چنانچه مذکور شد مرتا
 مرد در دیوارهای استوار بر آورده سدی شدید و حائلی محکم
 در پیش رو داشتند و جا بجا توپ و تفنگ و سائر آلات نبرد
 و ادوات جنگ نصب کرده از هر جمعیت خاطر در پناه حمایت
 دیوار همت بمدافعت و محاربت می گماشتند بفاصل آن شیخ میرو
 دایرخان و سائر سرداران موکب ظفر نشان از روی پیش بینی و در
 اندیشی مصلحت دولت درین نمیدیدند که سوار شده بر مورچاها
 یورش کنند چه در صورت ثبات و اعتدال مخالفان در مراتب

مقاومت مردم خوب کار آمدنی باعث تلف می‌گشتند و احتمال آن بود که باوجود این نیز کاری از پیش نرفته خدا نخواستند چشم زخمی بچنود مسعود رسد که تدارک آن مشکل باشد لهذا در باب صف آرائی و یورش و حمله بردن بر اعدای بد منش سرعت و تعجیل جائز نداشته بنا بر رعایت مراتب حزم و تدبیر تأفی و تاخیر می ورزیدند و منصوبه می اندیشیدند که بی آنکه مردم خوب ضائع شوند و بی فائده جمعی برخاک هلاک افتند صورت فتح و نصرت در آنکه حصول جلوه گر آید و نیز ظفر و فیروزی از افق اقبال چهره نماید تا آنکه کار کفان آسمانی و نقش پرازان تقدیر که همواره در تمهید مقدمات رفعت و اعتلای این دولت ابدی بقا و اعداد مواد غلبه و استیلائی این سلطنت ازلی بقا چهره کاشی بدائع اسباب اند و پیوسته مقاصد و مدعیات این برگزیده آلهی را بنوعی که در حوصله عقول و اوهام نگنجد و مدارک و انهام در زینان بمقیاس تصور نسجند بدست توفیق سرانجام میدهند شاهد این متج دشوار نما را ببدیع تربین صورتی و آسان ترین وجهی پیرایه حصول بخشیده بر منصف ظهور جلوه دادند تا ظاهر بینان سبب اندیش و تدبیر گزینان تقدیر ناشناس را که از سر کار و کنه اقبال این برگزیده ذو الجلال غافل اند روشن و مدرهن گردد که بخت جهانکشایش کامیاب نصرت ازلی و دولت عالم آرایش بهره اندوز تایید ام یزلی ست •

ذکر محاربه شیران بیشه هیجا و نهنگان بحر و غا و فتح و فیروزی اولیای دولت و فرار دارا بی شکوه بد عاقبت از اجمیر

مصلحت سنج دقائق آفرینش که رموز حکمت نهانش چهره
افروز حال جهان مت چون بشکوف کاری مشیت بالغه نقش
اقبال برگزیده را در کارگاه عز و جلال درخت نشین سازد و اسباب
دولت و کمال سعادت در پیشگاه ازل بدست عنایت خویش
پرداخته خواهد که چتر والای جهان خدیوی و عالم گیری بر فرق
فرقد های عزت او برافرازد نخست باقتضای حکمت کلمه اخیر
طالع دشمنان فتنه سگال و مدعیان باطل خیال را به وبال نکال
انگنده پرتو نظر هدایت اثر توفیق که شمع راه سعادت و بختیاری
همان تواند بود از خال آن گروه خسران پژوه باز گیرد و قضا و قدر
را که طرازندگان صور آمل و نقشبندان بدائع احوال اند از موافقت
آرا و عزائم آن کج اندیشان محال طلب باز دارد تا نقش هر
مامل که بگلک بد اندیشی بر لوح تدبیر کشند باقتضای تقدیر
کج نشیند و صورت هر مطلوب که بچشم بدخواهی در مرآت اندیشه
بینند عکس آن در آئینه وقوع جلوه ظهور گزیند پیوسته بخت و اژدر
چراغ دولت شان در رهگذر باد نهد و همواره طالع بد شگون رخت
امید شان بسیلاب دهد از دست زمانه لطمه هرمان بر رو و سنگ
ناکامی بر محو خورند و بپای نا مرادی و مرگشگی وادی بخت
برگشتگی میگرد بومومته دیو پندار اگر مدره بعزم پیکار برخیزند

روزگار شان بر زمین ادبار زند و بهودایی دور از کار اگر هزار بار گردد
 نخوت انگیزند سپهر شان بر خاک مذلت انگذند دائم از محال
 جوئی داغ حسرت بردل و پای حیرت در گل بماند و مدام از
 ننگه جوئی چشم دولت خیره و روز حشمت تیره بایند بذخن
 سعی خویش همه چهره اقبال خراشند و بدست تدبیر خود خاک
 ناکمی بر فرق آمال پاشند • شعر •

کسی را که لطف ازل یاور ست • همیشه ز بختش بسر انهرست
 چو اقبالش آید بخصم انگنی • کند دشمنش را ناک دشمنی
 ک شاید عدویش چو بازوی کین • زند آسمانش سبک بر زمین
 بار هر که جست از خصوصت نبرد • نه با او که با چرخ آویزه کرد
 بد اندیش از بخت بد کلمته • جهان کین ز بد خواه او خواسته
 از شواهد صدق این مدعا شکست یافتن دارا بی شکوه باطل ستیز
 هزیمت نصیب مت بتازگی در اجمیر از جنود نصرت نشان و
 آواره شدن بوادی هلاک و خذلان تدبیر این مقال آنکه پس از
 سه روز آویزش و پیگار که میان عساکر گینی کشا و اعدای تیره بخت
 ادبار لوا بتوپ و تفنگ نیران جنگ اشتعال داشت و چنانچه
 گزارش یامت صورت پذیری یورش در مرآت ضمیر مصلحت گیش
 امرای خیر اندیش جلو ظهور نمی نمود و سران و سپه داران لشکر
 منصور صلاح در مواری و جنگ فوج ندیده وقوع نصرت و ظفر را
 بزدی و آمانی گم نمی بردند روز هیوم که بکشند بیست و نهم
 جمادی آخره مطابق هیوم فروردی بود از نیرنگی اقبال بی زوال
 شهشاه جهان و شگرف کاری طالع والی گدیان خدیو گیتی ستان

بی توطئه و تمهید هوا خواهان بختِ صورتی بدیع از پرده غیب رخ نمود و منصوبه اتفاق امتداد که نقش مراد اولیای دولت ابدی بنهاد بر صفحه شهون جلوه گر گشت و بذوعی که در تصور ظاهر بیگان نمی گنجید و از پایه اندیشه مصلحت گزندان فراتر بود قفل مقصود بمقانیج توفیق ربانی و تایید آسمانی کشایش پذیرفت کیفیت ظهور آن فتح سترگ آنکه راجه راجروپ زسیندار کوهستان جموں که پیداهای او در کوه گردی و کربوه بوردی ورزیده کار و چالاک اند چون بعرض اشرف رسانیده بود که مردم من از عقب کوهله پهبازی راه بر آمدن بران کوه ندیده اند حکم والا صادر شد که در کمین فرصت بوده هرگاه قابو یابد پیداهای کوهی خود را باجمعی از بدو قچیان توپخانه همایون ازان راه بفرستند که اگر توانند آن کوه را از دست مردم دارا بی شکوه بگیرند بذلبران راجه مذکور اواخر این خجسته آوان آن گروه را بسمت کوهله پهبازی فرستاده خود نیز با مواج خویش سوار شده روبروی آن کوه بکوسک آنها مستعد ایستاده مانند مخالفان بیرون حال اطلاع یافته قصد مدامعت و ممانعت نمودند و از بنجهت که مبارزان توپخانه منصور ماعتی آرام گرفته دست از جنگ کشیده بودند و توپ و تفنگ نمی انداختند انتهازه فرصت نموده قریب هزار سوار ازان خبره رویان تیره روزگار بخمال محال و پندار دور از کار دلیرانه قدم جرات از موچال بیرون نهادند و بغوج راجه راجروپ نزدیک رسیده بجنگ و پیکار در آویختند چون حضرت ههنشاهی اوائل این روز نصرت امروز سرداران سپاه ظفر پناه را بحضور لامع النور طلب داشته در مراتب یورش تاکیدات خسروانه و ارشادهای پادشاهانه

فرموده بودند و آن بندهایی ارادت شعار را بذابر تاخیر در پیش
برد کار به سخنان گرم عذاب آمیز و مقدمات همت بخش غیرت
انرا تحریض بر حرب و قتال نموده درین وقت آن بسالت منشان
جلالت آنین را بمشاهده این حال جوهر شهامت و کار طلبی
حرکت کرده کمر جانفشانی بدفع اعدا بر میان عبودیت بستند
و نخست دلیر خان از دست راست توپخانه با فوج خود سوار شده
باستظهار انزال دشمن مال خدیو جهان لوائی جرأت و دلیری
بجانب آن جسارت کیشان بر افراخت و بعد از وزیده نوئیگان
عقیدت مند شیخ میر با همراهان خویش از دست چپ سوار شده
باو پیوست و همچنین راجه جیسنگه با فوج خود و امیر الامرا
با عساکر برانغار و اسد خان و هوشدار خان با جنود جرانغار از دو
طرف سوار شده بعزم رزم و آهنگ یورش صفوف نصرت آراستند
لیکن ازین افواج قاهره لشکری که بر مورچال مخالفان یورش
برده مصدر نبرد و آویزش شد فوج شیخ میر و دلیر خان بود و در
سپهداران موکب گیهان ستان کمی که مصدر خدمت شایان و
جانفشانی نمایان گشته توفیق ادای حق عبودیت دریافت آن
دو سردار دلیر شهامت آثار بودند و بعد از اتمام جنگ و پیکار
که نسیم فیروزی بر شقه اعلام مبارزان ظفر اعتصام رزیده اقدام
نجات خصم تیره سر انجام لغزش پذیرفته بود راجه جیسنگه از
عقب رسیده ضمیمه آن انواج منهور گردید بالجمله شیخ میر و
دلیر خان بمیامن همت اخلاص هرور باتفاق یکدیگر بر مورچال
شاهنواز خان که بسمت کوهله پهازی بود حمله آور گشتند و مجاهدان

توپخانه همایون نیز آتش کارزار بر افروخته بازوی کوشش
 بخصم افغانی و برق اندازی گشادند و علی الاتصال بچالاکي و گرم
 دستی توپ و ضرب زن تفنگ و بان بر مورچالها انداخته دشمنان
 تیره بخت را فرصت دیده کشودن نمیدادند چنانچه از هر مورچال
 جمعی که بقصد کومک برآمده میخواستند که خود را بمورچال
 شاهنواز خان رسانند بصدمات متواتر توپخانه بارش ابر بلا و صولت
 برق اجل را برآيي العین مشاهده کرده قدم همت باز پس می
 نهادند و درین بیخوابی مورچال می خزیدند و درینوقت که افواج
 گیتی کشا نزدیک بمورچال اعدا رسیده آثار تسلط و استیلاي جیوش
 نصرت لوا ظاهر شد مردم راجه راجروپ دلیر شده چندي بر فراز
 کوهله پهازي برآمدند و علم اودا بر بالای آن برآورده باعث تنزل
 ارکان استقلال مخالفان گردیدند و مقارن اینحال شیخ میر و دلیرخان
 با عساکر انبال بادشاهی بمورچال شاهنواز خان رسیده با دشمنان
 مقهور که جمعیت نموده آماده مدافعت بودند بجنگ و پیکار در
 آویختند اگرچه مخدولان نابکار باسقطهار حمایت دیوار کمال سعی
 و تلاش بکار می بردند و به توپ و تفنگ و تیر در مراتب جدال و
 قتال نهایت کوشش بظهور میرسایدند و چنانچه گزارش یافت
 از جنود نصرت طراز حوای فوج شیخ میر و دلیرخان لشکری
 دیگر بجنگ نرسیده لیکن مجاهدان فیروزمند و مبارزان نصرت
 پیوند که جانفشانی را در راه قبله و برشد دوحهانی سرمایه حیات
 جلدوانی میدادند و سر بازی را در معارک و غا پایت بلند مرفرازي
 می شناسند ریزش گول توپ و تفنگ و بارش ناوک و خدنگ را

چون قطرات اسطار که از ابر بهار بارد و مانند اوراق ازهار که بتحریرک نسیم در صحن گلزار ریزد سرمایه آب و رنگ چمن اخلاص و عبودیت شمرده روی همت و جلالت ازان موقف صعب که آزمونگاه جوهر نوبیق و معادت بود بر نتافتند و بتلاش جرأت و دلیری و سطوت شجاعت و سردانگی داخل مورچال شده تیغ خون آشام بقصد دشمنان بد فرجام از بیام قهر و انتقام کشیدند و مخالفان تیره روزگار نیز پای تجلد استوار داشته بقدر طافند و توانائی میکوشیدند از خروش های و هوئی دلوران و نهیب گیر و دار بهادران بغمه جانخراش فنا بگوش جان اعدا رسید و از کرو و فر یلان و زق و غورد پردلان شیر سوار میدان سپهر چون شیر علم بر خوبشیدن ارزید •

• شعر •

چنان تیغ را بود شوق مصاف • که چون برق جسنی ز ابر غلاب
غضب آنچنان کرد در مرد کار • که رگ شد به تن افعی زخمدار
چو سر پنجه از دامت میشد رها • ز کین مست گشتی بروی هوا
پلارک بدوشی نه پیومته بود • که برقش ز زیر بغل بسته بود
ردار را بی شکوه هر دم جمعی را از پیش خود بکومک تعین میکرد
چنانچه شاهنواز خان را که در بنوقت با او بود فرستاد که بمورچال
خود رفته در مراتب مدافعت کوشش نماید خان مذکور در عین
جنگ رسیده باویزش و جدال و تعریض مردم بر حرب و قتال
پرداخت و دران نبرد مرد آزما و مصاف نصرت پیرا روز بآخر رسیده
خورشید خادری از هول و بیم آن معرکه رنگ جرأت در باخت و
دوران رستخیز به شاهنواز خان پیدایش کردار و مکافات تقصیر هدب

تیر تقدیر گشته از پا در افتاد و سیدانخان پسر خان مذکور چند زخم برداشت و محمد شریف میر بخشی دارا بی شکوه را از دست دلیر خان تیری بر شکم رسیده از پشت گذر کرد چنانچه مذکور خواهد شد بهمان زخم کاری درگذشت و محمد و ابابکر خویشکی از عمدهای لشکر مخالف بدیغ اجل سپری شده در معرکه افتادند و از مجاهدان موکب جلال زبدۀ نوئیگان عقیدت سگال شیخ مبرکه بر حوضۀ فیلی سوار و مردانه وار سرگرم کوشش و پیکار بود بضرر بندوقی که بر سینه اش رسیده جان سپردنی و حیات گذاشتنی را در راه خدیو حقیقی و خداوند مجازی نثار کرده بپای سعادت بیایه والای شهادت که معراج کمال مجاهدان میدان ارادت اوست فائز شد درین وقت سیدی میر هاشم نام از اقوام خان مذکور که در عقب سر او بر حوضۀ فیلی نشسته بود بدلقین ملهم اقبال حضرت شاهنشاهی مستر شد گشته حسن تدبیری بکار برد و آن نوین شهادت نصیب سعادت نشان را در بر گرفته بوضعی که بود نگاهداشت تا جنگ بآخر رسید و غلبه و احتیلا نصیب اولیای دولت فلک اعتلا گردید و دلیر خان کوششهای مرداده و تلاشهای دلیرانه کرده زخم تیری بر دست خورد و مائر مجاهدان جلالت پرورداد مردمی و دلوری داده بضرر تیغ و طعن سنان بسیاری ازان محال اندیشان شقاوت منش را بر خاک هلاک انداختند و رایت میریزی و نصرت بدمت جرأت و بسالت بر امر اراختند و درین اثنا راجه جیسنگه نیز با فوج خود رسیده ضمیمه جنود ظفر شمار گشت و مخدولان نابکار را بیکاره پشت همت شکسته تاب ثبات و قرار نماند دارا بی شکوه از آنجا که

نیروی طالع والی خدیو جهان و سطوت و مولت عساکر گیهان
 ستان را آزموده از نهیب اقبال بادشاهانه جگر در باخته بود و بی‌عین
 میدانست که بخت رسیده و طالع بر گردیده اورا دگر باره راه
 آوارگی و فرار وادعی سرگشتگی وادبار در پیش است هم در اول
 جنگ و پیکار مقرر کرده بود که هر گیان اورا سوار کرده و خزانه
 و کارخانجات ضروری بار نموده آماده فرار دارند و خود با سپهر
 بی‌شکوه مهدی‌گریز برفراز بلندی ایستاده مشاهده کوشش طرفین
 میکرد و انتظار انجام کار می‌برد و بآنکه بغیر مورچال شاهنواز خان
 که عساکر گردون متأثر از آن راه یورش کرده بودند و مورچال - پهر
 بی‌شکوه بذا بر قرب اتصال بآن برهم خورد و دیگر همه مورچالها
 استحکام داشت قریب شش هفت هزار سوار با او آماده کلزار بودند
 جوهر همت و ثبات در خود ندیده فرار برقرار اختیار نمود و چون
 شام در رسیده پردۀ ظلام بر روی مخالف و موافق کشیده بود و پناه
 منصور نیز بسبب کشته شدن شیخ میز سر خود سری برداشته
 مشغول نهب و غارت بودند انتهاز فرصت نموده با سپهر بی‌شکوه
 و فیروز میواتی و چندی دیگر از سده راه‌گریز - پرد و خائف و هراسان
 در حجاب ظلمت لیل جان از آن عرصه بیرون برد و ازین جهت که
 نوکران عمده اش اشیاء و اموال و اهل و عیال خود که همراه داشتند
 بقلمه اجمیر در آورده بودند از سرداران سوای فیروز میواتی کسی با او
 و نایق طریق نکبت و خذلان نشد و مجموع اردو بنه و احباب شوکتش
 بتاراج حادثه رفته بسیاری از خزانه و کارخانجاتش را جیوتان و
 مردم بی سرو پا که درین مدت برو گرد آمده بودند در آن هنگامه

شورش و آشوب غارت کرده در بعیر از جواهر پوشیدنی و قلبی از اشرفی که در عمارت‌های اهل حرمش بر نیلان بود از امتعه و اموال چیزی یاف نرسید و خائب و خاسر بصد پیریشانی و بی سرانجامی ره نورد وادی خسران و ناکامی شده عازم گجرات گردید و بعد از رفتن او جمعی از سرداران و مردمش که در مورچال‌های سمت گده بیت‌هایی بودند و از رفتن او خبر نداشتند مدتی عسکر خان و سید ابراهیم و جان بیگ پسر او و محمد بیگ ترکمان از کومکیان گجرات که او را از آنجا همراه آورده قراپاشخان خطاب داده بود تا قریب یکپاس شب مورچال‌های خود نگاه داشته بچنگ و تلاش مشغول بودند و با هوشدار خان و اسد خان و فیض الله خان و دیندار خان و دیگر سپاه ظفر پناه که بآن طرف حمله برده بودند باستظهار حمایت دیوار مدافعت و پیکار می‌نمودید و پس از آنکه بر کیفیت فرار آن بر گشته روزگار اواخر آن شب عسکر خان و سید ابراهیم و محمد شریف میر بخشعی او که چنانکه گزارش یافت زخم‌تیر خورده بود با دیگر سرداران و عموها از صف شکن‌خان امان طلبیده نزد او آمدند و محمد شریف چون زخمش کاری بود آن شب در همان جا بمحاط حیات در نوردید و دیگران روز دیگر بوساطت خان مذکور روی عبودیت و انجا بجناب والا آورده جبهه سای آستان جلال و مورد انظار بخشایش و امصال گردیدند القصه این قسم فتحی نمایان که دین و دولت را سرمایه صلاح و بهر روزی بود بی آنکه شه‌نشاه جهان بنفس اقدس تصدیع نهضت و سواری کشند و چتر اقبال پرتو سعادت بر ساحت میدان رزم و عرصه قتال امکند بمیامین

بخت جهانکشا و طالع نصرت پیرای آن خدیو مؤید مظفرلوا
بنوعی که متوقع اولیای دولت و اصفیای سلطنت بود صورت وقوع
یافته ملک و ملت را زیب و پیرایش داد و بلاد و عباد را امن و
آرامش بخشید در حدائق مملکت گلهای امنیت بر نهال امنیت
جهانیان شگفت و نسیم فیروزی خاشاک خلاف از طرف چمنستان
خلافت رفت پیشگاه جاه و حشمت بی غبار و گلزار ابهت و
کامرانی بی خس و خار شد چشم فتنه غنود و روان ملک بر آسود
فتنه جویان واقعه طلب را دست آویز شورش امزانی از کف رفت
و عقیدت منشان دولتخواه را خاطر از اختلال دوات فراهم آمد *

• شعر •

بنازم باین شاه فیروز مند • که هرگز مبادش ز گیتی گزند
بیک تند باد نهیش شد آب • دل اندر بر خصم همچون حباب
عدو هر کجا سد تدبیر بست • شکوهش بیک حمله درهم شکست
دل خصم ازان گونه درهم فشرد • که خود حمله بر قلب دشمن نبرد
جهان را پادشاه نصرت شه کامیاب • بد انسان که نفهاد پا در رکاب
برضامیر دور یکن دیده و روان هوشمند و بالغ نظران حقیقت پیوند
که مرآت خاطر شان نقش پذیر و قانع روزگار گشته از نصف سوافج
دهر حادثه را و مطالعه پاستانی نامهای حیرت بخش عبرت افزا
تماشای سرپای اوضاع و احوال جهان نموده اند و دنیا تر مآثر و
صنائف مفاخر سلاطین ماضیه و خواتین مابقه جلوه گاه انظار تبع
ساختم نظارگی کارخانه ابداع بوده صورت این معنی پوشیده نیست که
کم کسی از پادشاهان کشورستان و خسروان عالی مکان را در عرض

این قدر مدت این چنین محاربات شگرف خسروانی و مصافه‌های
 مرد آزمائی سلطانی اتفاق افتاده و از آن دم که توفیق ربانی و تایید
 آسمانی دست نوازش بر سر اقبال‌مندان گیتی پناه نهاده کم بخت
 بلندی را این نصرت‌های غیبی و فتوحات سمایی دست داده چه
 اگر بدید! تحقیق نیک ملاحظه رود و از تاریخ نام‌های کهن عیار کار
 ملوک روزگار گرفته آید اکثر کشور کشایان نامدار را که علم عالمگیری
 و جهان پروری بدست همت برافراخته اند و سمند عزیمت در
 میدان خصم انگیزی و دشمن سوزی تاخته هنگام ظهور داعیه گیتی
 ستانی و طلوع نیر اقبال و کامرانی باقتضای قوت طالع و نیرنگی
 تقدیر دشمنی قوی که بحسب جاه و دولت و سپاه و شوکت با ایشان
 برابری کند و دم معارضه و هم سری زند مفقود بوده وصف آرائی
 و نبردی که کار آزمایان مواقف هیچجا از آن باز گویند در مدت
 سلطنت بطریق ندرت روی نموده و بر همکنان ظاهر و هویدا ست
 که این پادشاه نیروز بخت نصرت سپاه خدیو عالم گیر گیتی پناه را
 با وجود اعادی قوی دمت ذی شوکت و مدعیان با اقتدار و
 مکنت که هریک کلاه گوشه نخوت و استکبار بر فرق پندار می شکست
 به نیروی توفیقات ازلی و تاییدات لایزالی در عرض سالی این
 محاربات سترگ و نبردهای دشمن موز واقع شده همه جا غلبه و
 ظفر نصیب اولیای دولت ابد پیوند گردید و خود بنفس نفیس
 در سه موقف دشوار و معرکه خونخوار که جگر گسل شیر دلان روزگار
 و زهره گداز رستم و اسفندیار بود نبرد جو و رزم آزما بودند و در هر
 صف آرائی و کوزار از کار نامه دلوری و استقلال بر طاق بلند

همت و مردانگی نهاده بضرع تیغ هراسان و قوت بازوی نصرت
 نشان گوی سرور و قصب السبق برتری از معاندان دعوی کار
 و شرکت اندیشان نخوت شعار کردند و با این کوشش همت و تلاش
 جرأت و معاصی جهانکشا و محاربات ظفر پیرا که ازان خاقان گیتی
 ستان مشهور عالمیان گشته از غایت آگاه دلی و هوشمندی هرگز
 پندار این امور شگرف پرده غفلت بردانش خدا داد آنحضرت
 نمی کشد و از نهایت خضوع و نیازمندی که بدرگاه کبریا دارند این
 مراتب را ببازوی قوت و نیروی اقتدار خویش اسناد نکرده همواره
 در خلوات قدس و محافل انس بر زبان حق ترجمان که مفتاح
 خزائن صدق و ایمان است میگذرد که ظهور این مواهب عظمی
 و فتوحات علیا را از معجزات باهرات حضرت سرور کائنات و آثار
 میامن امداد و ابعاد باطن مقدس آن خلامه موجودات علیه و علی
 آله و اصحابه شرائف الصلوات و کرائم التحیات میدانیم لا جرم
 پیوسته شکر این نعمت ارجمند بطاعات و عبادات و ابتغای مرضیات
 الهی و ترویج شرع مطهر حضرت ختمی پناهی و محو آثار بدع
 و مناهی بجامی آورند و از قدسی منشی و تونیق نصیبی با وجود
 کثرت اسباب جاه و تجمل و نور مواد حشمت و کامرانی لحظه تن
 بغفلت و تن آسانی نداده بدوام آگاهی و ایزد پرستی و کمال
 عدل پروری و رامت گستری و پژوهش حال سپاه و رعیت و رعایت
 قانون انصاف و مویت که غرض از سروری و سرفرازی همان تواند
 بود مملکت را نروغ خلعت بخشیدند امید که پیوسته کشور صورت
 و معنی و اقلیم ظاهر و باطن از نرزمادهی آن خدیو عالم گیر

رونی پذیر بوده تبغ سطوت و اقبالش سر انداز خود مران
و ماهیچه رایت عزو جلالش هم چشم خورشید خاوران باد بالجمله
حضرت شاهنشاهی بعد از اجتماع مژده این فتح آسمانی روی
نیاز بدرگاه ایزد نصرت بخش کار ساز آورده مراسم شکر و سپاس
آلهی بنقدیم رسانیدند لیکن خاطر حق پرمت وفاجوی که قدردان
جوهر عبودیت و قیمت شناس گوهر عقیدت ست از نصیه کشته شدن
زنده نوینان اخلاص شعار شیخ میر که از دیرین بندهای فدوی
ارادت کیش و سرخیل دولتخواهان خیر اندیش بود قرین تاسف
و تافر گردیدند و روح او را بانوار توجهات باطنی و طلب غفران و آمرزش
نوازشهای معنوی و الطاف روحانی نموده حکم فرمودند که چون صبح
شود نعش آن نوین مغفور را بآئینی شایسته برداشته در روضه
قدسیه معینیه بسمت پائین پای قدس ابرار حضرت خواجه بزرگوار
قدس الله سره العزیز دفن کنند و نعش شاهنواز خان را نیز با آنکه
نقد حیات نه در راه اخلاص و عقیدت باخته بود نظر بر سابقه
نصبت و خدمتش حکم شد که باعزاز و احترام برداشته در همان
بقعه مبارک مدون سازند و روز دیگر که سلخ جمادی آخره بود
خاقان مؤید پاک دین بطواف روضه منوره پیشوای اهل یقین
نخبه اصفیای کرامت آئین حضرت خواجه معین الدین قدس
سره العزیز شرف قدم ارزانی داشته بعد از تقدیم آداب زیارت
پنجهزار رویه بمجاوران و خدمت گذاران آن مزار قدسی انوار انعام
فرمودند و از آنجا عیان نوسن اقبال را انعطاف داده در عمارات
فیض احلس دولتخانه پادشاهی که در کنار تالاب انا ساگرواقع

اوست نزول اقبال نمودند و اردویی همایون باشاره معلی از جائی که
 بود کوچ کرده بنواهی تالاب آمد و چون تعاقب دارا بی شکوه
 خسران پرتوه از مقدمات جهان پیرائی و غننه زندائی بود بعد
 معارفت از ررضه معینیه باقتضای رای عالم آرای راجه جیسنکه
 و بهادر خان را با جمعی از بندهای کار طلب و مبارزان نصرت
 نشان مثل پردلخان و محمد بیگ و یادگار بیگ و اودیبهان
 و اتهور و بهوجراج کچهواهد و شهنسوار بیگ و مصری افغان و مسکت
 سنگه تونور و سورجمل کور و یوسف نیازی و آتش قلماق و
 جان نثار خان و غلام محمد افغان و ترکناز خان و شیخ نظام
 بنگامشی او تعیین کرده مرخص ساختند که آن سرگشته تیه ادبار را
 هیچ جا مجال درنگ و قرار نداده اگر میسر شود دستگیر کنند والا
 همت بر تعاقب او گذاشته او را آواره دشت ناکمی سازند و هنگام
 رخصت راجه جیسنکه را بعنایت خلعت و یک زنجیر نیل
 و شمشیر مرصع و انعام یک لک روپیه و بهادر خان را بعطای
 خلعت و جمدهر میثا کار با علاقه مرورید و انعام می هزار روپیه
 فوازش فرمودند و از کومکبان آن جیش نیروزی یادگار بیگ
 بعنایت خلعت و خطاب یادگار خانی و محمد بیگ برادرش ب خطاب
 مرانداز خانی و دیگر عمدها بمرحمت خلعت و بعضی بعطای اسب
 سر بلند گشتند و برای تسلیه خاطر رمیده راجه جسونت سنگه که
 صدق ندامت و باز گفت او بر ساحت ضحیر خورشید نظیر شهشاه

جوم بخشش عذر پذیر پرتو و توضیح انگنده بود فرمان مرحمت عنوان
 مبنی بر مرده بخشایش و عفو سوابق زلات و خطایا از پیشگاه عاطفت
 صادر گشته خلعت خاص جهت او مرسل شد و بمنصب سابق
 که هفت هزار و هفت هزار سوار از انجمله پنج هزار سوار دو اسبه
 سه اسبه بود سرراز گردید و چون از وقوع تقصیرات و مآثم گذشته
 اثر خجالتی در نامیده عبودیتش بود جلال مرحمت و انضال
 پادشاهانه چنان امتضا نمود که بکچند از بساط قرب و حضور دور بوده
 از خجالت کردار و نشویر تقصیر برآید لهذا صوبه دارایی گجرات
 بار تفویض یافت حکم معلی صادر شد که بآن صوبه شتافته بنظم
 مهمات و جبر اختلال امور آنجا پردازد و کنور پرتوی سنگه همر
 خود را روانه پیشگاه حضور مازد و تا سه روز دیگر رایات جهاننشا
 دران مکان فیض نشان اقامت گزیده سایه چتر اقبال فروغ بخش
 صاحب آن بوم و بر بود و هر روز محفل کمرانی و کام بخشی مرتب
 گشته هم امور ملک و ملت انتظام می یافت و هم آثار نوازش
 و مکرمت بظهور میرسید و درین هنگام بامتنای رای عالم آرامی
 امیر الامر بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص گشته بعطای خلعت
 خاص و شمشیر مرصع گران بها عنز اختصاص یافت و عاطفت
 خروانه امیر خان را که از قصبه شیخ میر عهسوار بود بعطای

(۶ ن) و پرتو توجه بحال باز ماندهای شیخ میر انگنده
 همگی را بعطای خلعت از لباس کنورت بر آورد و امیر خان برادر
 آن مغفور پادشاه دو هزار و چهار سوار بمنصب چهار هزار و

خلعت از لباس کدورت بر آورده دل جوئی و نوازش نمود و جمعی دیگر از خویشان و منصوبان آن نوبین مغفور خلعت مرحمت شد و چون سوابق نسبت و بزرگی شاه نوازش خان منظور خاطر عاطر پادشاه حق پرست حق شناس بود پرتو التفات بحال فرزندان و باز ماندگانی او افکندند و به پسران آن خان مرحوم و اصالت خان و میر صالح هر دو دامادش و خانه زاد خان که نسبت قرابت باو دارد خلعت عنایت کرده آنهارا نیز از کلفت ماتم بر آوردند و معصوم خان مهین پسر او را که سابق هزار و پانصدی هزار سوار منصب داشت بمنصب دو هزار و هزار و دو صد و پنجاه سوار و

سه هزار سوار و مرحمت نقاره و شمشیر و جمدهر با علاقه مرورید و میر ابراهیم مهین پسر آن مرحوم بمنصب هزار و چهار صد سوار و دو پسر دیگرش بمنصب شایسته سر بلند گردیدند و به جمعی دیگر از خویشان و به منسوبانش خلعت عنایت شده مجموع کامیاب عاطفت شدند و چون سابقه نسبت بزرگی شاهنواز خان منظور خاطر عاطر پادشاه حق پرست و حق شناس بود باز ماندگانی آن خان مبرور را نیز مطرح انوار التفات ساختند و همه را بعطای خلعت نواختند و معصوم خان پسر بزرگ او را بمنصب دو هزار و یک هزار و سیصد سوار و میاد تخان پسر دومین را بمنصب هزار و پانصدی هفتصد سوار و میر صالح دامادش را بمنصب هزار و پانصدی سوار مرمرازی بخشیدند و بسیاری از بلدهای عقیدت آئین و مبارزان نصرت قرین بمواهب سنیه و مکرم بهیه مورد انتظار نوازش گردیدند

سادات خان پسر دومین را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
 پانصدی هفتصد سوار و میسر صالح دامادش را بمنصب هزار و
 یانصدی پانصد سوار و محمد احسان پسر خرد را بمنصب هفتصدی
 میصد سوار سرافرازی بخشیدند و فیض الله خان بعنایت فیل با
 ماده فیل و اسد خان بمرحمت ماده فیل و صف شکنخان بعطای
 خلعت و نقاره و ماده فیل و باصافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 دو هزار سوار و پردلخان بمرحمت اسپ و باصافه پانصد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و عقیدت خان
 ولد امیرالاصرا باصافه پانصدی دوصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 دو هزار و از اصل و اضافه اردی بهان راتهور و بهوجراج کچهواهی
 هر کدام بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ابوالمکارم ولد
 افتخار خان مرحوم بمنصب هزار و شصت سوار مر بلند گشتند (و
 و عسکر خان و سید ابراهیم و برق انداز خان و جمعی دیگر از نوکران
 دارا بی شکوه که ازو مفارقت گزیده ملتجی بجذاب خلعت گردیده
 بودند بعطای خلعت فاخره و مناصب شایسته سرفراز گشته در سلک
 بندهای درگاه خلعت پناه انتظام یافتند و رحمت خان دیوان
 گجرات که دارا بی شکوه اورا بجبر و عنف همراه آورده بود به تقبیل
 عتبه جلال چهره طالع برانروخت و چون بعرض اشرف رسید که
 دارا بی شکوه جمعی گنبر و نرقه انبوه را بمظنهای بیجا و گمانهای
 غلط از کمال مغفرت و بخیردلی محبوس و مقید ساخته بود و آن
 گروه در قلعه اجمیر اند خدیو عدل پرور فضل گستر بانقضای
 عاطفت و مهربانی حکم فرمودند که آن بیگانهان را از قید رهائی

بخشند و قریب يك مد زنجیر میل از نر و ماده و خرد و بزرگ از لشکر غنیم غنیمت اولیای دولت گشته داخل انیال خاصه شریفه شده

معاودت رایات ظفر پیرا بدار الخلافه شاهجهان آباد

چون خاطر جهان پیرا از مهم دارا بی شکوه و دفع فتنه او فراموشی یافت و راجه جسونت سنگه برهبری طالع بیدار دعت ندامت بذیل اعتذار زده مرانقیاد برخط عبودیت نهاد شهنشاه عالمگیر را عزم مراجعت از اجمیر بدار الخلافه شاهجهان آباد مصمم گشته چهارم رجب که ساعتی میمنت اثر بود قرار نهضت فرمودند و اوائل آن روز فرخنده همغان معادت و توفیق بطواف روضه قدسیه معینیه توجه نمودند و چون بدرواز قلعه رسیدند از فرط نیازمندی و حق طلبی پیاده شده زمین را رشک افزای آسمان گردانیدند و بقدم صدق اعتقاد بآن بقعه فیض بیداد خرامش اتبال فرموده بعد از تقدیم مراسم زیارت و استفاضه انوار توجه از باطن کرامت موطن آن قدره اکبر عظام و موقوفه اولیای کرام سنده و خدام آن مطاب قدسی احترام را کمدیاب فیض انعام ساختند و قرین دولت روز انزون بدولت خاله همایون مراجعت نموده تا اواخر روز آنجا بسر بردند و یک گهوی از روز مازده که ساعت نهضت مسعود بود لوائی توجه بسوی معاودت برانراختند و روز دیگر که مقام بود تربیت

(۲ ن) پنجهاز روپیه بسنده و خدام آن مطاب قدسی احترام

انعام کردند

خان را بدستور مطابق بصوبه دارى اجمیر منصوب کرده بعنایت خلعت و اسب نواختند (و مانسنگه راتهور بعز ملازمت فائز گشته يك زنجير فيل و دو سر اسب پیشکش گذرانید و بمرحمت خلعت هر پنج مرصع سر بلند گشته رخصت وطن یافت رعد انداز خان بخدمت مير بخشى گریى اهدیان معین گشته خلعت سرانرازی پوشید و رحمت خان بعنایت خلعت مباحی شد (ششم ماه مذکور نزدیک تالاب رامسر مستقر رایات ظفر اثر گردید و روز دیگر که از آنجا کوچ شد راجه رادسنگه سیسودیه از قصبه توده که موطن اوست رسیده دولت زمین بوس دروایت و مقیم خان دیوان بیوثات نیز باخزانه و زوائد کارخانجات که بموجب امر اعلی در قلعه قصبه مذکور بود بموکب معلی پیوسته احرار ملازمت اشرف نمود و هشتم که بدستور روز پیش کوچ بود از عرضه داشت اختر برج سلطنت گوهر درج خلعت بادشاهزاده والا قدر محمد سلطان و معظم خان بوضوح پیوست که ناشجاع باطل ستیز متذمه سگال که بخدیال محال روزی چند در مونگیر ثبات قدم ورزیده باستظهار پای دیواری استوار که در قدیم الایام افغانان در پیش آن بلده کشیده اند مغرور گشته بود و میخواست که آنرا استحکام دانه چندی آنجا پای همت فشارد از نهیب قرب وصول افواج فاعره اساس استقلالش تزلزل یافته تاب ثبات و پایداری نیابد و بیست و یکم جمادی الاولی از مونگیر رایت ادبار انراشته بکام ناکمى روانه جهانگیر نگر گردید و معظم خان

با دیگر بندهای بادشاهی بیست و چهارم شهر مذکور داخل قلعه
 مونگیر شد از درون این مرتبه بهجت پدرا اولیای دولت و امنیای
 سلطنت را مسرت بر مسرت افزوده صغیر نصرت و طنطنه کوس
 شادمانی نوای بشارت بمسامع همگنان رسانید و مراحم خسروانه
 بادشاهزاده محمد سلطان را بارسال خلعت خاص عز اختصاص
 بخشید و شش هزار سوار از تابندگان خود آن والا نژاد را در اسپه سه اسپه
 مقرر فرمود که از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزاریه سوار
 از آن جمله پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه سر بلند باشند و معظم
 خان بارسال خلعت خاصه و انعام محالی که یک کرور دام جمع آن
 بود کامیاب عنایت گشت نهم موکب جلال از قصبه نوده گذشته
 نزول اقبال فرمود روز دیگر آنجا مقام شد درین منزل دلیر خان
 که در جنگ زخم تیر برداشته بود عز بساط بوس دریافته بعنایت
 خلعت و شمشیر و انعام پنجاه هزار روپیه نوازش یافت و از
 منصبش که پنجهزاری پنجهزار سوار بود یک هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه مقرر گشت (و سید منصور بفوجداری بقلانه معین شده
 بعنایت خلعت و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی هزار حوار مباحی گردید و هر جس کور به رحمت علم
 لوای مباحات امراخته رخصت جاگیر یافت و دلیر و رنمست
 پسران بهادر خان روهیله هر یک بعنایت خلعت و اسب سرفراز
 گشت) یازدهم کوچ شد و بطی ده مرحله بیستم ماه مذکور

ظاهر قصبه هندون مخیم عساکر منصور گردید و دو روز آنجا
مقام شد درین ایام رخشنده اختر برج دولت تابنده گوهر
درج حشمت بادشاه زاده عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم که در
دکن بودند با ارسال خلعت خاص و یک قبضه سپر خاصه مورد
نوازش گشتند و بمحمد امین خان و فاضل خان از روی عاطفت
خلعت عطا شد و راجه رایسنگه سیسودی بهمرحمت خلعت و جمدهر
مرصع با علاقه مروراید و بیرم دیو سیسودی بهنایت خلعت واسپ
و نقاره و پر - وحی دکنی و سندر داس سیسودی و مسعود خان
و اردیبهان راتهور و پرتاب سنگه جهالا و جمعی دیگر بهمرحمت خلعت
سرفراز شده در سلک کومکیان دکن انتظام یافتند و هنگام رخصت
همگی بهنایات و مرام خسروانه مورد نوازش گردیدند و قطب الدین
خویشگی فوجدار سورتیه و چونانگده که هنگام شورش انگیزی دارا
بی شکوه در گجرات بمقتضای پایش بدنی و کار آگهی سررشته
بذگی و دولت خواهی از کف نگذاشته از سعادت منشی بآن
باطل پزوه نگریده بود منظور انظار عاطفت بادشاهانه گشته باضامه
پانصدی پانصد سوار در اسبه سپه اسبه بمنصب سه هزار و
و پانصدی سه هزار سوار از آنجمله هزار و پانصد سوار در اسبه سه

(۷ ن) باقتضای رای عالم آزایی راجه رایسنگه و بیرم دیو و
سندر داس سیسودی و پر - وحی دکنی و مسعود خان و اردیبهان
راتهور و پرتاب سنگه جهالا و جمعی دیگر در سنگ کومکیان دکن
انتظام یافتند

اسپه و عنایت و ارسال خلعت و خطاب خانی مشمول مرحمت شد (و راجه اندر من که چهار هزارى سه هزار سوار منصب داشت پانصد سوار از تاپیغان او دو اسپه و سه اسپه مقرر گردید و شرزه خان بفوجداری سلطان پور و ندر بار سربلند گشته بعنایت خلعت و نقاره نوازش یافت و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر مورد عاطفت گردید و فتح الله خان ولد سعید خان بهادر مرحوم و خواجه عنایت الله هریک باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافت گوبال سنگه ولد راجه سروپ از کومکیان صوبه کابل بمنصب هزار و پانصدى هزار و دو صد سوار و مصرى افغان بمنصب هزار و پانصدى پانصد سوار و غلام محمد افغان بمنصب هزارى چهار صد سوار) و محمد قاسم علمیردان خانی از کومکیان بادشاهزاده محمد سلطان ب خطاب اهتمام خانی سرورازى یافته (و منگلی خان بفوجداری سرکار سارن معین شده بعنایت خلعت و اسپ و باضافه پانصدى چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدى هزار سوار ناصیه اعتبار ابروخت) و درین هنگام حضرت شاهنشاهی بظاہر رعایت مراسم قدردانی و ذره پروری روزی در حین نهضت و سواری عنان توجه پادشاهانه بسر منزل باز ماندہای شاهنواز خان انعطاف داده از روی نوازش پرسش آنها فرمودند و بیست و بیوم که موکب نصرت طراز از قصبه هندون باهتزاز آمد فاضلخان میر سامان برای هر انجام بعضی مهام بمستقر الخانه

اکبر آباد رخصت یافت او ^(۵) دایرخان ولد بهادرخان زوهدیه که هزاری هزار سوار منصب داشت دو صد سوار از تابندگان او در اسب و سه اسب و شد منصب راجه بهروج زمیندار مونسگیر از اصل و اضافه هزاری هزار سوار مقرر گردید و فتح افغان بغایت خلعت و همشیر مباحی گشته رخصت وطن یافت و بیست و چهارم عرصه دلکشی فتح پور از پرتو رانیات جاه و جلال مطلع خورشید اقبال گشته امارات فیض اساس دولتخانه آن شرف اندوز نزول همایون گردید خدیو حق پرست مکرمت شعار مبلغی گرانمند برسم نذر بروقه مدسیه مدو اکبر عظام شیخ سلیم چشتی فرستاده چهارم دولت و سر بلندی را فروغ فبازمندی بخشیدند درین روز مخلص خان از اکبر آباد رسیده ناصبه سالی آستان سلطنت شد و فردای آن امیرالامرا که پیشتر آمده بود و تقریرخان که در خدمت اعلی حضرت بود و کومکیان و متصدیان آن مستقر الخلافه از شهر رسیده دولت اندوز ملازمت گشتند و روز دیگر معتمد خان خواجه سرا آمده زمین عزت بوسیده يك هزار اشرفی که پرده آرای هودج عزت نور افزای شایستگان حشمت ملکه مدعی صفات ملکی ملکات بیکم صاحب برسم تهنیت قدوم اشرف فرستاده بودند بنظر انور رسیده درجه پذیرائی یافت و تا پنجم شعبان آن عرصه دل بشین فیض اندوز امام موبک ظفرقرین بود درین ایام پدشکش عادلخان هاکم بدخاپور از بنائس امتعه و جواهر و مریع آلات به پیشگاه حشمت

و جاه رسیده رتبه قبول پذیرفت و دو اسب عربی باد رفتار که امام اسمعیل والی یمن از روی اخلاص و عقیدت مندی مصحوب میر ابراهیم ولد میر نعمان برسم پیشکش بدرگاه خلافت پناه فرستاده بود بنظر اکسیر اثر رُمیده پذیرای انوار استحسان گردید و پیشکش را از راجسنگه مشتمل بر دو قبضه شمشیر با ساز مرصع و یک عدد برجهی مرصع میثا کار به پایت سریر اعلی رسید (و مهابت خان صوبه دار کابل و خلیل الله خان ناظم مهام دار السلطنة از لاهور بعذایت ارسال خلعت خاص عز اختصاص یافتند و عبدالرحمن بن نذر محمد خان که در اجمیر بذایر تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب سابق که پنج هزاری پانصد سوار بود سرراز گردید و باصالت خان و مرتضی خان و طاهر خان و اسد خان بخشی درم و هوشدار خان و خان عالم و راجه راجسنگه راتهور از روی عفایت خلعت مرحمت شد) و کفور اعل سنگه ولد رانه راجسنگه که دوات اندوز ملازمت رکاب ظفر مآب بود بمرحمت خلعت و ممرن مروارید و جیفه مرصع و نیل با جل زربفت سربلند گشته رخصت وطن یامت (و راجه دیبی سنگه بندینه و جعفر نوجدار متبرا بتقییل سده سنیه فائز گردید) و شهاست خان بتپانه داری غزنین از تغیر شمشیر خان منصوب گشته بعذایت خلعت و یک زنجیر نیل مباهی شد و عزتخان بفوجداری سرکار بهرایج (سراراز گشته بمرحمت خلعت و اسب و باضانه هشتصد سوار بمنصب سه هزاری

هزار و پانصد سوار نوازش باست) و اعتبارخان خواجه سرا بقلمه داری
 مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر اکرامخان بعنایت خلعت واسپ و معتمد
 خان خواجه سرا بخد مت ناظر عی حرم سرای مقدس بجای اعتبارخان
 منصوب گشته بعنایت خلعت و مراحم نوازش یافتند و سیفخان که
 بعد از جنگ آله آباد از منصب معزول شده بود درین هنگام عاطفت
 پادشاهانه شامل حالش گشته بعطای خلعت بمنصب سابق که
 دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود مورد انظار التفات شد
 (و راجه سجان سنگه بندیلہ داغده پانصدی پانصد سوار بمنصب
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار والا رتبه گردید و عسکرخان
 نجم ثانی از نوگران دارا بی شکوه بمنصب دو هزار چار صد
 سوار سرفراز گشت و بالله یار خان و میر توزوک افتخار خان
 آخته بیگی و سید نصیر الدین و جمعی دیگر از بدهای حضور
 خلعت مرحمت شد و فوجدار خان بقوجداری فتح پور و خانوه
 از تغیر یزدانی و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار دو اسبه و سه اسبه) و میر فتح بقوجداری
 بروده (و عطای خلعت واسپ و خطاب فتح خانی و از اصل اضافه
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرفرازی یافتند
 و درپ سنگه مسعودیه و پرتی راج بهائی و راجه کشن و محمد
 طاهر نواسه سنگه مذکور و رستم خان بعنایت خلعت مدهی شده

(۴) بدک نسخه (۷ ن) که از اعمال صوبه گجرات تعین یافته

بخطاب فتح خانی تاراک مباحثات بر امر اخذ

در سلک کومکیان صوبه کابل منتظم گشتند (و همت خان از لشکر پادشاهزاده محمد سلطان (میدۀ جبهه سایی عتبه خلانت گشته) بعطای خلعت کسوت مہاہات پوشید و محمد ابراہیم و محمد یعقوب و محمد اسحاق پسران شیخ میر مغفور کہ در مستقر الخلافہ اکبر آباد بودند دولت زمین بوس دریافتہ بشمول مراحم خسروانہ منظور انظار نوازش گردیدند) و محمد بیوک ترکمان از کومکیان صوبہ گجرات کہ دارا بی شکوہ اورا با خود آوردہ بود خلعت یافتہ بدستور فدیم در سلک خدمتگذاران آنصوبہ منسلک گردید (و خواجہ عنایت از خواجہای ماوراء النہر درین ایام بدولت آستان بوس رسیدہ بعطای خلعت و انعام پنج ہزار روپیہ کمیاب شد) ششم شعبان رایت منصور از متح پور بعزم توجہ بدار الخلافہ شاہجہان آباد نہضت نمودہ موضع چنڈارای مضرب خیام ظفر اعتصام گردید درین تاریخ از عرضہ داشت بادشاہزادہ محمد سلطان و معظم خان بر پیشگاہ سلطنت پرتو بشارت تادیت کہ ناشجاع رسیدہ بخت تیرہ اختر چنڈانچہ گزارش یافت بصدقہ صولت عساکر قاہرہ در موندگیر تاب ثبات نیاوردہ بہ اکبر نگر کہ آنرا محل عاقبت و مسکن امنیت خویش می پنداشت رفتہ بود درین وقت کہ جنود گردون شکوہ برہبری دولت و اقبال از موندگیر بآہلقب آن فائدہ پرور شفافندہ باکبر نگر نزدیک رسید چون بر قرب وصول افواج نصرت شعار اطلاع یافت در آنجا ناز تاب مدافعہ و پیگار از اندازہ جمعیت و اقتدار خود افزون

دانسته دیگر باره عزم فرارش بقرار ساخت و بیست و یکم رجب با اهل و عیال و مردم خود رخت ادبار بکشتیها کشیده از دریای گنگ گذشت و اکبر نگر که مرکز حکومت و مقر ایالت او بود بتصرف بندهای درگاه خلایق پناه در آمد از ورود این مرد دولت افزا انوار بهجت و مصرت فروغ امزای خواطر اصفبای سلطنت شد و نوای تهنیت از بار یافتگان بساط عزت بلندی گرا گشت و نقاره های شاد باده بنوازش آمده امرای رفیع مقدار و سائر ایستاده های محفل سلیمانی تسلیم مبارکباد این فتح آسمانی نمودند (درین منزل حکیم نور الدین دیوان بیوتات اکبر آباد و دیگر متصدیان آن مصدق خلعت خلعت یافته مرخص شدند) و روز دیگر گزار دریای چون برابر موضع کوکل مضرب سراق ظفر پیرا گشته فردای آن مقام شد و مصالح خان بمنایت خلعت کسوت افتخار پوشیده بر نهج سابق بنظم مهام اکبر آباد مرخص شد (و حکم صالح شیرازی که بموجب امر والا دولت اندوز خدمت حضرت اعلی بود بعدایت خلعت مباحی گشته رخصت معاودت یافت) نهم ماه مذکور باغ و عمارات بادشاهی که ما بین منتهای و بغدادین ست فیض اندوز نزول اشرف گردید و پیشکش جعفر خان فوجدار منتهای مشتمل بر اسبان خوب و نغانص مرغوب بظفر اکبر اثر رسیده پذیرای انوار قبول شد (درین هنگام عواطف بادشاهانه پرتو التفات و توجه بحال باز مامدهای شیخ میر امکنده هریک را کمدیاب فیض عنایت

و رعایت خلعت امیر خان برادر آن مغفور بمرحمت خلعت خاص و شمشیر با ساز مینا کار و جمده هر مینا کار با علاقه مروارید و عطای نقاره و باضافه دو هزار و دو هزار سوار بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سر بلند شد و میر ابراهیم مهین پسر آن مرحوم بمنصب هزار و چهار صد سوار و میر اسحاق و میر یعقوب پسران خرد و سید محمد خواهر زاد او بمنصب شایسته مورد انظار تربیت و نوازش گردیدند و فیض الله خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز مینا کار و میف خان و همت خان بمرحمت شمشیر مهابه گشتند) و بعد از طی سه مرحله باغ بلوچپور از نزول مسعود خرمی و نصارت پذیرفته روز دیگر آنجا مقام شد و دانشمند خان که برهبری سعادت از دار الخلافه اقبال موکب جلال نموده بود جبهه سایی عتبه اقبال گردید و جعفر خان نوجدار متفرا خلعت یادته بخدمت مرجوعه مرخص گشت و اکرام خان قلعه دار سابق اکبر آباد بمنزله ملازمت فائز شد و بعرض اشرف رسید که حید شجاعت خان باره بساط حیات در نوردید و مردار خان که در ساک کومکیان گجرات انتظام داشت چون درین هنگام که دارا بی شکوه بد فرحام از اجمیر فرار نموده بآن صوب رفته بود و دیگر باره قصد تصرف گجرات داشت مصدر دولت خواهی و خدمات شایسته گشته آن باده را از تصرف آن باطل پزوه محافظت کرده بود عاطفت بادشاهانه او را باضافه پانصد و هزار و پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار از آنجمنه پانصد سوار دو اسبه سه اسبه نوازش نمود

(دکامکار خان که بفوجداری مکندره بود بمعایت خلعت و اضافه پانصدی سیصد سوار بمنصب هزار و پانصدی نهصد سوار و سید مرزا سجزواری از کومکیان پنده که درین ایام پدایگ سریر اعلی آمده بود بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار سیصد سوار سرفراز شدند) هژدهم یک منزلی خضر آباد مضرب خیام نصرت اعتصام گردید و واغلیخان میر همام که بموجب حکم والا بجهت آوردن کارخانجات پادشاهی در مستقر الخلافه اکبر آباد مانده بود بدو کب معلی پدوسته فیض اندوز ملازمت همایون گردید نوزدهم عمارات فیض بنیاد خضر آباد از سایه سنجق جهانکشا فروغ سعادت پذیرفته روز دیگر سیادتخان ناظم مهام دار الخلافه و نجاتبخان و ابراهیم خان و ظفر خان و فخر خان که در سلك گوشه نشینان بودند با متصدیان آن مرکز خلافت بدلت آستان بوسی رسیدند و مدت یازده روز شهنشاه جهان قرین دولت و کامرانی دران مدزگاه اقبال بصاط امامت گسترده نزول اجمال داشتند درین وقت (راجہ جسونت سنگه صوبه دار گجرات و راجہاوسنگه گورکه در سلك کومکیان دکن بود بمعایت ارسال خلعت سرمایہ مباحات اندوختند و بمجیسنگه عم رانا بمعایت خلعت و امپ سرفراز شده بوطن مرخص گردید) و راجہ دیبی سنگه بندیلہ بفوجداری بهلمسه از تغیر راجہ عالم سنگه و عنایت خلعت و امپ و اکرامخان بفوجداری نواحی مستقر الخلافه اکبر آباد از تغیر سید سالار خان (و عطای خلعت و نیل و باضانه هزار سوار

بمنصب دو هزارى دو هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه
 امده) و حسنعلی خان بفوجداری نواحی دار الخلافه شاهجهان آباد
 از تغیر کیرت سنگه (و عنایت خلعت و اسب و فضل الله خان
 بداروغگی جواهر خانه و مرحمت خاعت و سید ابراهیم بیشکوهی
 بمنصب هزارى چهار صد سوار و سید محمد قنوهی بانعام دو هزار
 روپیه سرفرازی یافتند و قابل خان که پدرش فوت شده بود
 بعنایت خلعت مورد عاطفت شد) و رعایت خان بفوجداری
 سیوستان از تغیر محمد صالح ترخان تعین یافته مشمول مراسم
 خسروانه گشته و درین ایام میمنت پرتو شهنشاه حق پزوه قدسی
 خصال همعان دولت و سعادت بزیارت روضه منوره قدوه اکبر عظام
 اسوه مشایخ کرام حضرت خواجه قطب الدین کاکى قدس الله سره
 العزیز توجه فرموده برکت اندوز گشتند و خدمت و مجاوران آن بقعه
 مبارکه را از فیض مکرمت و انعام بهره ور ساختند و صلح ماه مذکور
 که ساعت داخل شدن بمستقر اورنگ حشمت بود گیتی خدیو عالم
 گیر اوائل روز قرین عز و جلال با کوکبه بخت و دبدبه اقبال بعزم
 دخول دار الخلافه بر نیلی فلک خرام کوه تمثال سوار شده پایه
 افزای عزت و اعتلا گردیدند و صدای بقاره و خروش طبل و کوس از
 گنبد آبنوس در گذشت و صفیر نفیر و نواي کرباي پرده کشای
 گوش ملاکیان گشت و چنانچه رسم و آئین این دولت ابد قرین مت

(۶) بیک نسخه (۷) دو هزار روپیه بخدم و مجاوران آن بقعه

مبارکه انعام نمودند و صلح النخ

فیضان کوه پیکر بدیع منظر گردون شکوه گروه‌ها گرده آراسته بیدراق‌های
 طلا و نقره و جلاجل زرین و سلاسل سیمین و برگسته‌وایی زردوزی
 و مخمل زربفت و بز پشت هریک علمهای خورشید تاب نورامشان
 چون رایت آفتاب از اراج چرخ کبود درخشان و کوکبهای کواکب
 نشان بمان قدیل ماه و مهر از پاش طاق سپهر تابنده و درخشان
 و پری چهره اسبان عرفانی نسب عربی نتاج همه‌زین ستاره و مرصع
 لحام و ماده فیضان کوه پایه و شتران نر و ماده جمله با زینت و پیرایه
 و پیداهایی بسیار از تفتنگچی و بانداز با برقه‌های زر نگار پیش پیش
 افواج نصرت شعار نظر فریب تماشاآیدان شهر و بازار گردید و اصرای
 نامدار و نوآیدان رفیع مقدار آن بدرصنیه و خورشید عالم گیر را هاله
 وار درمیان گرفته و عساکر ظفر متأثر از عقب و یمین و یسار فوج
 موج مانند خیل کواکب سیار صف بسته در ظل رایت مهر انوار
 هریک بجای و پایه خویش روان گردید ترک بهرام را از مشاهده این
 شوکت و احتشام چشم نظاره خیره گشته بحیرت و شگفت مرصع
 و ملک جهان‌دیده از حسن این توزوگ و آئین پسندیده ترک
 خرامش کرده بتفرج ایستاد از بس زر و سیم نثار در هر طریق
 و رهگذار بسان شگفته از باد بهار ریزان بود و دامن امید نثار گیان
 از نثار چینی لبریز نقد عطا و احسان • شعر •

و هم پنداشت مگر خاک زمین زرخیز مت

عقل میگفت که گردید فنک سیم نشان

القصة خدو سکندر نشان باین توره و آئین و شوکت و شان از میان
 بازار شهر قدیم با امرا و ندیم عبور فرموده پرتو درود بساحت

دار الخلامه ادگفتند و از راه دروازه لاهوری داخل قلعه مبارکه شده نخست در ایوان سعادت بذیان خاص و عام و پس از آن در محفل دولت اساس غمسخانه - روی آرای حشمت و کمرانی گردیدند زبده نوینان عظام امیر الامرا^(۴) مبلغی گرانمند بصیغه تصدق و نثار گذرانید و دیگر امرای و الامقدار و ایستادهای بساط سلطنت درخور حال رسم تصدق و نثار بجا آوردند و صفی خان قلعه دار دولت اندوز ملازمت اشرف گردید از سوانح دولت افزا آنکه درین ایام از عرصداشت خان دوران صوبه دار آله آباد معروض پیشگاه خلافت و جهانداری گردید که قلعه چغاده که چنانچه قبل ازین گزارش یافته بعد از برهم خوردن داریا بیشکوه بتصرف ناشجاع آمده بود و گسید ابو محمد نام یکی از نوکران او بحراست آن حصن منیع قیام داشت اوائل رمضان المبارک این سال فرخنده فال بی تعب محاصره و جدال بتصرف اولیای دولت بوزوال در آمد و سید ابو محمد برهبری طالع بیدار بشاه راه عبدولیت و دولتخواهی مهتدی شده اختیار بندگی درگاه آسمان جاده نمود و یرایغ گدازی مطاع بصدر پدوست که حراست آن حصن فلک اساس بخواص خان که از کومکین آن صوبه بود مفوض باشد و سید ابو محمد به پیشگاه حضور آید •

گفتار در تمهید جلوس ثانی

قبل ازین در داستان نخستین جلوس سعادت قرین گزارش

یافته که چون دران هنگام فرخنده فرجام مواعید نصرت اعلام بقصد دفع دارا بی شکوه عزیمت یورش پنجاب داشت و وقت فرصت را گنجایش آن نبود که جشنهای پادشاهانه و بزمهای خسروانه که شایان این امر سترگ باشد آراسته گشته جمیع مراتب و مراسمی که معمول این دودمان کرامت بنیاد و همت سریر آرائی اورنگ نشینان این سلطنت خدا داد ست رعایت کرده شود لا حرم خدیو جهان آن جلوس میمنت طراز را بحکم تقاضای وقت و حال مختصر قرار داده خطبه و سکه و تعیین لقب اشرف را موقوف داشتند و پندش نهاد ضمیر مهر تفویض آن بود که چون خاطر ملکوت ناظر بالکلیه از دفع ننگ اعدا بپردازد و غبار شورش فساد اندیشان باطل سگال بآب تیغ جهانکشا از ساحت ملک و دولت فرو نشیند و موکب ظفر اوا از رنج سفرها و محنت یسافها آسایش یابند قرین سعادت و کمرانی و نصرت بمركز خلافت و جهانبانی معاودت گزیند دران دار الملک مجد و جلال بجمعیت خاطر و فراغ بال دیگر باره به تمهید جشن جهان پیرانی و بزم سریر آرائی بذوعی که این امر جلیل القدر را سزاوار و درخور باشد پرداخته اورنگ سلطنت بجلوس عالم آرا آسمان پایه گردانند و رؤس منابر و وجوه دنانیز بخطبه دولت و سکه انبال آرایش داده آنچه از مراسم جشن و سرور و طرب و سرور و لوازم عطا پروری و کرم گستری و مراتب داد و دهش و انعام و بخشش در حیر توقف و تاخیر مانده باشد بعمل آورند لهذا درین ایام فیروزی انجام که مهمات سلطنت و گیتی ستانی بر رونق خواهرش اولیای دولت جاردانی انتظام

یافته رایات نصرت پیکر کامیاب فتح و ظفر بمستقر خلافت نزل
اجال نمود این اراده دلپسند که سرکوز ضمیر آسمان پیوند بود از
پیشگاه باطن الهام موطن سربرزده اشاره والا بصدر پبوست که
مجسطی کشایان رصد بند و اختر شناسان دقیقه سنج فرخنده هاعنی
میمنت بخش برای این جلوس همایون اختیار کنند و باتفاق
زمره ارباب تنجیم از اهل نرس و هند بیست و چهارم شهر رمضان
المبارک که مستجمع انوار فیوض و برکات و منتخب جداول تقویم
ازمده و اوقات بود ساعت این جلوس مسعود مقرر شد و حکم گیتی
مطاع بلاظمان منازم دولت صادر گشت که تا ساعت مذکور تهیه
لوازم جشن و سرانجام مراسم طرب نمایند و بارگاه حشمت و جاه را
بزیب اسباب تجمل و شکوه به پیرایند کار پردازان امور سلطنت
و پیشکاران پیشگاه خلافت کمر بامتثال فرمان بسته بآرایش محفل
نشاط و سامان احباب انبساط دامت سعی و کوشش کشوندند و
بموجب حکم اعلی سقف و متونهای ایوان چهل ستون دولتمخانه
خاص و عام را بمخمل زر بفت و مخمل زر دوزی و زربفت های
طلا بان و نقره بان عراقی و طاسهای گجراتی پرکار در کمال
خوبی و نظر فریبی آذین بسته رشک نگارخانه چین ساختند و
کوکبهای مرصع و مینا کار و طلای ساده مافند کواکب رخشان از
طاقهای آن ایوان سپهر نشان بزنجیرهای زرین در آویختند و در
وسط ایوان تختگاهی مربع ساخته اطراف آن را بمحجر طلا مزین
گردانیدند و تخت مرصع را که تا خمر زرین گلاه مهر بر سر
سیماب گون سپهر قرار گرفته چنان فلک پایه اورنگ گرانمایه ندیده

بر روی آن جای دادند و در پیش تخت شامیانۀ او، نگاری که حاصل عیان صرف آن شده و مسلسل دورش از مرزوردهای گران بها ترتیب یافته، بچهار ستون مرصع بر پای کردند و بر جانبین تختگاه در فرخنده چتر مرصع و مسلسل از مرزورده که خورشید در سایۀ آن از شرف مر بر آسمان ساید باوچ اقبال بر افراشتند و بر دو بازوی تخت مرصع دو زرین سریر میذا کار گذاشتند و در عقب تخت سندی های طلا نهاده نور خاصه را که مشتمل ست بر شمشیرهای مرصع ساز با پردل های حواهر طراز و سپرها و برج های مرصع کار جواهر نگار که در ترمیع آنها از جواهر نمینۀ خراج کشوری بکار رفته بر روی آن سندی ها گذاشتند و در پیش ایوان مذکور بر فراز صحن آن که محاط ست بمحجر سرخ شاد روانی عظمت نشان از مخمل زر بفت که ایوان کیوان سایه نشین دامانش تواند بود بستونهای سیمین صبح فروغ بر امراختند بر دور آن شامیانهای مخمل زر بفت و مخمل زر دوزی بستونهای نقره پریا کردند و فرشهای زرنکار رنگارنگ و بساطهای گوناگون گسترده بیرون محجر نقره که کنار ایوان منصوب ست بمحجر نقره دیگر در میان محجر مرخ نصب کرده بر دو طرف خرگاههای عالی با پوششهای زرنکار بر پای کردند و در دیوار خاص و عام را بمخمل زر بفت و مخمل کلاپتون دوزی و ده یک دوزی و پردهای فرونگی و دیبای های زمینی و چینی زینت دادند و پیرایش حجرهای دور صحن خاص و عام بمهدۀ امرای عظام و نوبندان والا مقام مقرر شده مجموع آنها را برقیاس ایوان عام و خاص بنقائس اتمشه از

زربفت و مخمل و طاس آذین بستند و شامیانهای زربفت و مخمل
 زر درزی بر فراز صحن ایوان هر حجره برپا کرده فرشهای ملون
 و بساطهایی مزین گسترده و همچنین محفل خلد مشاغل غسلخانه
 را که انجمن خاص دولت ست باآذین حشمت و ایهت پیراسته
 اسپک مخمل زر بفتی که عاشر فلک اطلس تواند بود بدو متون
 عظم الشان نقره که هر یک از کهکشان نشان میداد در پیش ایوان
 باوچ کیوان بر افراشتند و در زیر اطراف دامن اسپک مذکور محجر
 نقره بر زمین نصب کرده درون آن قالیهایی نفیس گرمایی و
 بساطهای رنگین خسروانی فرش کردند و اندرون ایوان را که از
 غایت تکلف و تجمل و زیب و آرایش اصلی تماشاگاه صورت
 منع جهان آنرین ست و سقف و جدار و طاق و رواقش از
 صنعت گرمی و کاربردایی هنروران بدائع طراز سحر آئین نسخه از
 نقش ارزنگ و نگارخانه چین بود بحال خود وا گذاشته کمال حسن
 و حسن کمالش را محتاج تکلفی ندانستند جز اینکه از طاقهای آن
 ایوان فلک نشان کوبکبهای مریع و میذاکار و پرچمهای طاق پردهای
 زرنگار آویختند و تخت کوچک مریع و میذاکار را که مخصوص جلوس
 این انجمن خاص ست در پیش ایوان قرار داده زرین تختی کلان
 مثنی مسقف در وسط ایوان گذاشتند و ایوانهای اطراف صحن
 غسلخانه را بزربفتهای نفیس تزئین نموده در پیش آن
 شامیانهای زربعت و مخمل بستونهای نقره برپای کردند و در
 ایوانهای مذکور چندان اوانی طلا و ظروف نقره که از لوازم آرایش
 این قسم بزمهای دولت آذین ست بر کرسیهای زرین و سیمین

چیده شد که دید: نظارگیان از مشاهده آن خیرگی می پذیرفت
و با اشاره معلی اکثر عمارات فیض آیات بتجلیه و تصفیه و سفیدکاری
و نقاشی و تجرید تصویر و رنگ و روغن زینت و صفای تازه یافت
القصر هرچه از مراتب زیب و آرامتگی و فرو بها و شان و شکوه
و شوکت و عظمت در حوصله روزگار می گنجید و دست قدرت و مکنات
امکان بآن میرسید در تمهید این بزم دلکشا جلوه ظهور نمود و آن
قدر نقش بدیع غریب و تصرفات دل بهند خاطر فریب که در کارگاه
فکر و خیال گنجایش داشت در آرایش و پذیرایش این انجمن
طرب پیرا بروی کار آمد

• شعر •

چو خلد برین محفلی ساز شد • بنظاره چشم فلک باز شد
مزین بصد نقش خاطر فریب • همه آشنای دل اما غریب
برگیننی باغ در نو بهار • بزیبائی خلوت وصل بار
هویدا درو نقش هر صنعتی • ز هر معنی جلوه گر صورتی
ز نظاره اش دیده رنگین چنان • که شد بال طاووس مزگان ازان •

جلوس میمنت هنرمان بایه افزای هفت اورنگ امکان

گیهان خدیو فیروز مند جهان ستان دوم باره بر سریر

سلطنت جهان شوکت و تعین خطبه و مکه گرامی و نام

زد القاب سامی این برگزیده الطاف ذوالجلال الهی

یگانه ایزد جهان آمرین که راست مصلحت بدش بده نشاء ایجاد

و تکوین را بر اساس والای حکمت نهاده و از عطاخانه جود و افضال

امباب خبر و که ال بهر ذره از ذرات امکان داده بمقتضای مشیت

بالغه سلسله کثرت عالم کون و فساد و طبائع مختلفه اعداد را
 بوحدهت قهری و عدالت قسری انتظام و التیام بخشیده و صدمه
 سطوت و عتاب خداوندان اقبال و نهیب عدل و داد اورنگ نشینان
 کشور جاه و جلال را سرمایه صلاح حال زمان و پیرایه اعتدال مزاج
 دوران گردانیده اگر سر رشته انصاف و سیاست فرمادهان نامدار
 شیرازه جمعیت روزگار نگردد دفتر آراسته نظام کل بصیرت حادثه
 مانند اوراق گل از باد پریشان گردد و اگر رابطه حفظ و حراست
 خسروان ذوی اقتدار در نظم مهمات احوال جهانیان رشته واریا
 درمیان نهد چون سبزه نسبیخته حال خلق بتفرق و اختلال گراید
 آری نعمت امن و امان باز بسته بوجود کشور کشایان ذی شانست
 و رونق کارگاه کون و مکان از فیض هست و بود ایشان پداس
 راحت و نصفت این گروه معدلت پژوه مت که عافیت گزینان
 کشور تعلق در مهد تنعم و آسایش تن به بستر راحت داده
 اند و خاک نشینان کوی تجرد در زاویه مسکن از خشت
 فقر بالاش عافیت در زیر مهر نهاده هم اقلیم صورت از برکات فیض
 وجود شان بیت المعمور ست و هم دارالملک معنی از وجود
 مسعود شان دار السرور • شعر •

ز شاهان کشور آبادی پذیرد • که از خورشید عالم نور گیرد
 چه گلچیدن توان زان ملک و اقلیم • که نبود خلق را از کس درو بیم
 ز سلطانست خرم گلشن ملک • ملک جانست گوئی در تن ملک
 اساس راحت و خیرند شاهان • متون این کهن دیرند شاهان
 جهان بی باد شاه از عقل در درست • چمن را گنشن آرائی ضرور ست

و چون نباشد که کاخ دین و قصر ایمان بمعمارى سیاست مروران
 اعلام قوی بنیان ست و اوامر شرم و احکام عقل بفرمان فرمانروایان
 صاحب احتشام کامیاب نفاذ و جردان ازان دم که کلک تضار و تم
 هستی بر لوح امکان زده منشور ترویج حق پرستی بنام ناصی
 بادشاهان دین پرور نوشته و ازان سماعت که دست تقدیر تخمیر
 عالم آب و گل نموده خمیر مایه نظام ملت بآب تنغ دین پناهان
 شریعت گستر مرشته بی مفتاح شمشیر جهان کشا ابواب رواج و رونق
 بر روی اوامر حق کشوده نگردد و بی مصقل تدبیر جهان پیرا
 زنگار شرک و بدعت و غبار کفر و ضلالت از چهره مرآت دین
 زدوده نشود • شعر •

وجود شهبان در جهان کیم مباحث • شمس آنگه بالاترازی خدمت
 لاجرم حکمت کامله ایزد بلچون بهر دوری از ادوار یکی از برگزیده های
 خاص خود را که بخاتم موهبت ازلی رقم قبول و اقبال بر ناصیه
 حالش کشیده مظهر اتم قدرت برکمال و مرآت صفات کبریا و جلال
 خویش گردانیده باشد بر تبه علیای ظل الهی و منصب والای
 گیتی پداهی کرامت امتداز داده بر خلق جهان مرور و فرمان روا
 سازد و سر رشته امور بدائع انام بقبضه اختیار او نهاده رایت
 اندازد ! اوچ ز نعمت و برتری و ذوق - پیر سروری برافرازد تا بمیان
 عدل و راست و مکارم احسان و نصعت و اجرای لوازم لطف و قهر
 و امضای عزائم نهی و امر و تمهید مرام داد دهی و کرم گستری
 و تشیید قواعد کفر موزی و شریعت پروری اساس قوام عالم مغنی
 و مذاط احکام نظام جمعی بوده دین و دولت در سایه حمایت

و معدای گیرد و از آنجا که بنای نگار خانه هندی بر تغییرات گوناگون و تقلب اوضاع و تلون احوال از خصائص عالم کن فیکون مت منت منید آلهی برین رفته که هرگاه سریر سلطنت و خلافت از وجود فرمانروائی خالی و عاطل ماند یا باقتضای منوح حوادث آسمانی که هر ظهور آن جز مصلحت منجان تقدیر ندارند و هن و فتوری در قواعد سروری و استقلال یکی از خسروان نامدار راه یافته حال جهان و جهانیان از ان باختلال گراید بحکم صلاح اندیشی اطاف شامله احتر دولت بخست بلندی دیگر از مطلع نور ظهور عالم آرا سازد و سریر فرماندهی از شکوه اقبال سعادت مندی آسمان پایه گرداند که بقوت تایید ازلی و نیروی توفیق آسمانی حاصل امر جلیل خلافت و جهانبنایی تواند شد و بار گران سروری و پادشاهی عالم بردوش همت بلند نهمت تواند گرفت و از زنجیر عدالت سلسله انتظام جهان بر پای دارد و بکار فرمانی عقل متین همت برسد رخنهای مملکت گمارد پاس سیرت عالمیان را ناگزیر ناموس سلطنت و جهانداری داند و اغماص از زلات زیر دستان فرض عین عفو و بردباری شناسد با الهام اقبال در عظام امور قدم تدبیر از حد اندیشه ظاهر بینان مرآت نهد و به نیروی شهاست و استقلال در مهالک و اخطار پای همت از منتهای طانت شیر دلان پیشتر گذارد بمیامن حق طلبی دین و دولت را چون شیر و شکر با هم آمیزش وحدت دهد و از فیض شریعت پروری ملک و ملت را مانند شاخ و برگ بایکدیگر پیوند الفت بخشد تیر تدبیرش در مضمار جهانبنایی بحدی دور آهنگ بود که خدنگ نکر و اندیشه

محفل دور اندیش بآن نرسد و سمند عزیزمتش در طریق کشور ستازی
 بمذابّه جهان نورد باشد که توسن همت فلک تیز گرد از همراهی
 آن باز ماند کوس انصاف را از پوست تن جور اندیشان بلند صدا
 دارد و قانون میاست از تار موی نازک گردن کشان خوش نوا
 سازد بنگاه کرم عتابش نگه در دیدۀ خیره چشمان بی ادب بسوزد
 و لطمه نهی احتسابش آتش از رخسار مبتدعان دین برافروزد
 کمند زود پیوند سطوتش تارک گردن مرکشان نخوت مند تاب
 خورد و آب تیغ گرم خونش با خون اعدای دولت جوش الفت زند
 افسر سر بلندی از سجود درگاه صمدیت جوید و منشور جهان مطاعی
 از اطاعت فرمان شریعت طلبد چتر والای غل آهی بآن نیت بر
 سر افرازد که ظلال احسان و افضال بر مفارق کائنات اندازد و پای
 دولت برادرنگ گیتی پناهی بآن عزیزمت نهد که خلائق را در
 کنف عاطفت و مکرمت پناه دهد طنطنۀ کوس اقبالش پرده
 غفلت از گوش جباران اطراف کشاید و جبهه های آستان جلالش
 چنین نخوت از پیشانی مرکشان اذناف فرماید عموم وظایف
 مکرمتش از ادراکات سحاب نیحان باز گوید و درام عموطف مرحمتش
 بقیض بخشی آفتاب تابان نسبت جوید ببارش سحاب تربیتش
 نهال استعداد ارباب هنر نشو و نما نمایان گیرد و از تابش آفتاب
 عنایتش گلبرگ فطرت اهل کمال رنگ و بوی امتیاز پذیرد حریم
 درگاهش کمبۀ سعادت ساکنان شش جهت عالم بود که رنج ره
 نورددی و محنت بادیه گردی بر خود پسندیده همت بر طوب
 آن گمارند و بارگاه جاهش بقلعۀ ارادت قاطنان هفت کشور بانند که

مهاجرت اوطان و مفارقت خلان گزیده روی عبودیت و نیاز بدان
آرند باقبال بلند دست دعوی دشمنان از دامن مملکت کوتاه دارد
و بطالع نصرت منذ همت بر نصرت و اعزاز دین گمارد و ترویج
من نبوی را از واجبات دولت و کلمگاری داند و تعظیم احکام الهی
را از موجبات عظمت و بخت یاری شناسد مشعل دولت از مشکوه
دین برافروزد و سرمایه ایهت از طریق شریعت اندوزد تسخیر
قلوب آزادگان بر تسخیر عالم مقدم داند و دستگیری از پافشاران
زکوت نصاب قدرت و زیردستی شهادت ارباب فضل و کمال را بمواند
جود و انضال موظف دارد و صحبت اهل روع و صلاح سرمایه فوز و نلاح
شمارد و ولایش در خاطر معانران مقیم شود و دعایش بر زبان
غریبان وطن کند

* شعر *

کسی را کند حق سزاوار ملک * که باشد بدانش نگهدار ملک
بآن بختور زبید اقبال و بخت * که نازد بشمشیر او تاج و تخت
فلک دولت آنرا دهد بیدریغ * که باشد نگهدار دولت به تیغ
بر آنکس مسلم بود سروری * که بر سر نهد بار دین پروری
خلعت کسی را ز آدم رسد * که عدلش بفریاد عالم رسد
مصدق این مکارم و مفاخر دایم و سرآت صورت صدق این تقریر
ذات مقدس گیهان خدیو فلک قدر عالم گیر ست که چون نقشبند
مضا در نگارخانه تقدیر چهره سعادت سیمای دولتش بفروغ این
فضائل شگرف و محاسن ارجمند برافروخته بود و کسوت طراز قدر
در کارگاه ابداع خلعت والای دین پناهی و عالم گیری بر قامت
طالع کشور کشایش درخته لجرم پیوسته روزگار برای تمهید مقدمات

سلطنت و کامگرایی او در کار بود و چرخ دوار در سرانجام اسباب
 حشمت و بخت یاری او ببقرار هر دم اقبال بلندش بنیرنگ سازی
 توفیق نقشی می نمود و هر لحظه طالع فیروز مندش بسر انگشت
 تایید عقد می کشود بشیر بختش هر روز بنو مرده مبداء و سرورش
 دواتش هر نفس بتازه بشارتی می فرستاد چنانچه هم در مبادی
 انکشاف صبح فطرت و جهان پدرائی و عنفوان ظهور تباشیر نور خلقت
 و عالم آرائی که نخل برومند حشمتش در سراستان سعادت نونهال
 و سرو صفر از قدرش نور ستد حویبار جاه و جلال بود نسائم کامرانی
 از گلشن کمالاتش بر پیشگاه خاطر ارباب نطنت و ذکا مدو زد و شمانم
 جهان بائی از بهار متان فضائش بمشام ادراک تیز هوشان می رسید
 فروغ جهان فروزی از سایه چترش چون آفتاب روشن بود و جوهر
 دشمن سوزی از جوهر تیغش مانند شرر از شعله بر ساحت ظهور
 پرتوانگی می نمود رصد بندگان ملک دانش و شعور از جداول
 تقویم خطوط جبهه اش استخراج دلائل بخت مندی و استنباط
 درجات سر بلندی می کردند و وافقان رموز رمل سعادت از نقاط خال
 رخسار سعادت فالش قرعه سلطنت ربع ممکن بنام همایونش بر
 لوح تقاول و شگون می زدند زبنت دادن امیر عزت و مروزی از فر
 تارک آسمان سایش هویدا میگشت و پا نهادن بر اورنگ خلافت
 و برتری از نقش پای ملک فرسایش خوانده میشد لمولفه • شعر •
 هنوزش بود با گهواره الفت • که بودش خار خار تخت دوات
 هنوزش بخت در نشو و نما بود • که با پیل دمان تیغ آزما بود
 لبش بودی هنوز آلوده شیر • که میزد همتش سر بنجه باشیر

چو با نخبچیر و مید افتاد کارش • غزال ملک بود اول شکارش
 ز فر بخت و اقبالش عیان بود • که شاهنشاه عالم می شود زود
 تا آنکه درین هنگام سعادت فرجام که کار پردازان استار تقدیر اسباب
 خلافت و جهانپناهی آن پادشاه عالم گیر بر وجه کمال آماده ساخته
 صلاح حال جهان و مصلحت امور جهانیان منوط بفر سعادت و
 فرمانروائی او دیده بودند و خلق عالم خصوصا ساکنان کشور هند
 که یکچند بنابر اختلال مباحث مملکت و شورش افزائی مدعیان
 سلطنت مورد حوادث و فتن و دستخوش تقلبات و محن بودند
 سزوار برکت سروری و جهاندارگی او گشته استحقاق این موهبت
 علیا داشتند بافتضای حکمت بالغه ایزد بیهمال نیر عالم آرای جاه
 و جلال و کوکب سعادت پیرای عظمت و کمالش از مطلع نصرت
 و فیروزی پرتو جهان امروزی بر عرصه آفاق گسترده و جهان افسرده
 و عالم برهم خورده را دیگر باره روزگار دوانش بهارستان خرمی
 و نگارستان بیغمی کرد زمانی که معود آسمانی در ادوار و اکوار
 امکان سرگردان وصول آن بودند رسید و وقتی که وقت شناسان
 سلسله کون و مکان در دهور و قرون انتظار درود آن میبردند بجلوه گاه
 ظهور خرامید مرادی که زمینیان از گردش افلاک و انجم میجهتند
 بحصول پیوست و مقصدی که علویان در تمناهای آن دبدبه بر زمین
 دوخته بودند پدایه والای روائی برآمد در ساعتی فیض آیت لامع
 النور که زبده اوقات سنین و شهر و جامع برکت بطون و ظهور بود
 یعنی روز فرخنده یکشنبه بیست و چهارم ماه مبارک رمضان سال
 هزار و شصت و نه هجری • مطابق بیست و پنجم خرداد ماه الهی

و بیست و هفتم خرداد ماه جلالی سنه پانصد و هشتاد و یک ملکشاهی
و ششم آذر ماه قدیمی سنه هزار و بیست و هشت یزد جردی و پنجم
خبریزان ماه روسی سنه هزار و نهصد و هفتاد اسکندری که عمر ابد طراز
بچهل سال شمسی و هفت ماه و سیزده روز و چهل و یک سال قمری
و ده ماه و ده روز رسیده بود بعد از انقضای هشت گهزی و هفت
پل از روز مذکور که سه ساعت و پانزده دقیقه نحوی باشد خامان
سپهر مریر مهر افروز شهزاده عالم گیر عدل پرور دیبیم کرامت آثار
جهان بانی بر سر و خلعت معادت نگار کامرانی در برابر بایوان ملک
دشان چهل ستون خاص و عام که بآئین ایهت و احتشام زیب
و آرایش یافته وقوع این لطیفه ارجمند و عطیه شرافت پیوند درانجا
مقرر شده بود خرامش اقبال نمودند و بافر آلهی و شکوه و عظمت
شهنشاهی بر اورنگ حشمت و جلال در مریر عظمت و استقلال
جلوس اجال فرمودند لمولفه • شعر •

شد از مشرق بخت شاهنشهی • جهان تاب انوار ظل الهی
ز شاهنشه نوجهان تازه شد • تن ملک را باز جان تازه شد
شب هند را صبح دولت دمید • بهر کلبه آفتابی رحمت
مریر مرصع سپهر آسا که از جواهر شب تاب و گوهرهای فروزان
در انتظار این جلوس همه تن چشم گشته بود بآرزوی خود
فائز شد و چتر زرین مهر فرسا که عمری بتصد این لطیفه معادت
بیک پا ایستاده بود بتمنای خویش رسید در آندم ساکنان صوامع
جبروت از الواح قدس آیات بینات فرخی و بهروزی خوانده بر تارک
افسر زیبش دمیدند و مقدسان مجامع ملکوت حرز معادت

و کام گاری بر ورق منشور اقبال نوشته بجازوی پرنیروی قدش بهتند
 قدسیان دفع گزند را از کوکب بخت بدخواه سپند بر مچمر گردون
 سوختند و علویان از جواهر خزائن افلاک دامن دامن گوهر بهر
 نثار اندوختند سپهر و اختران شادمانی کرده بشارت کامرانی دادند و
 زمین و زمان تهنیت گوگشته باین ترانه زبان بر کشادند • شعر •
 کای ز تو اورنگ شهی سرفراز • تاج خلافت ز تو گوهر طراز
 آیینۀ صورت شاهی توئی • سایۀ خورشید آهی توئی
 تیغ ترا شد چو مسخر جهان • خیز و کنون خطبۀ دولت بخوان
 کوس شهی بر سر جمشید زن • مکۀ خود بر زر خورشید زن
 زیب ده از همت والای خویش • نامۀ اقبال بطغرای خویش
 غریو کوس شادی و صغیر فغیر شادمانی آهنگ دروۀ افلاک کرد
 و غلغل گلبانگ دعا و شور زمزمۀ تحیت و ثنا با خروش ذکر گردبان
 بهم آمیخت شعلۀ آراز خنیاگران در خرمن طاقت ناهید در گرفت
 و مضراب ساز مطربان تار صبر برجیس را بگسستن برد نوای ظنبور
 و قانون و نغمۀ نای و ارغنون بآراز چنگ زهره در یک پرده کوک
 شد و حرکت شوقی افلاک بر اصول دست امشانی و پای کوبی
 اهل نشاط امتداد • شعر •

شده نغمه سازان دستان سرا • در آن گلشن بزم بلبل نوا
 سرود آن چنان اوج برداشته • که یک بخت خوابیده بگذاشته
 کدوهای بدن کاسهای رباب • معی نغمه پیموده بر شیخ و شاب
 خاکفان انجمن علوی همچو خوبان جلوۀ درمت و لعبان پری چهر
 بتماشای این شگرت مجلس طرب پیرای سراز غرفات چرخ و

مناظره پیر بر آوردند و شاهدان استار فلکی که پیوسته از گوشه چادر شب روی نمودند در عین روز بنظاره آن فرخ آئین محفل دل افروز بر بام افلاک جلوه گر گشتند روزگار بعد از کجروی و ستمکاری کمر خدمتکاری بر میان بسته سر بر خط بندگی و فرمان برداری نهاد و آسمان از کهکشان دست کورنش بر سر گذشته با مقربان دولت و نوئیان عالی جاه دران والا بارگاه دوش بدش ایستاد چتر بسرفرازی علم گردید که سایه بر سر سایه الهی گسترده و تخت بر خویشتن بالید که کوه وقار و جهان حلم برو تکیه کرد دین و دولت با هم بر آمیخته یکدیگر را تهنیتها گفتند و صورت و معنی هم آغوش گشته غبار درونی از میان رفتند شام نذره را سحر دمید و روز تفرقه بسر رسید جهان هوای جوانی از سرگرمی و دران قبای کمرانی در بر کرد آئین حشمت و جلال تازه شد و خطبه دولت و اقبال بلند آوازه گردید خطیب معادلت منش بلاغت نشان دران محفل عالی شان بپای مردمی تخت بلند بر منبر کرامت پایه آسمان پیوند که سلم بام شرف و معراج پیر عزت بود بر آمده از رفعت رهای کهکشان بردش گرفت و با خطبه سرایان حظائر قدس همزبان و هم آغوش شد و خطبه بلیغ انشا کرده بعد از سپاس آفریدگار جهان و درود واسطه ایجاد کون و مکان بنشر مدائیم و مناقب نام آوران این دودمان همایون و ذکر القاب سامی و احماء گرامی تاجداران این خاندان ابد مقرون پرداخته داد بلاغت داد و چنانچه رسم و آئین این سلطنت فیض قرین ست نام والا مقام هریک از از ابای عظام و اجداد کرام آن حضرت که بر زبان جاری می ساخت

بعطای تشریفی از خلعت خانۀ جوہ و احسان قامت مباحثات می افراخت و چون زبان را بگوهر نام ارجمند خدایگان جهان زینت بخش هفت اورنگ امکان پیرایہ سعادت بخشید و دہان بذکر دعا و نشر ثنای پادشاہ دولت و دین چون دہان غنچہ عطر آگین گردانید بگران مایہ خلعتی زر نگار کہ کسوت شرف و افتخار نام جویان روزگار تواند بود تشریف استیاز پوشید و جیب و دامن امیدش بقد مقصود آموذہ شد چندان طبقہای سیم و زر بر نام والی خاقان دین پرور نثار کردند و آن قدر خوانہای در و گوہر بر تارک آسمان سای خدایگان دین پرور بر افشانند کہ از نثار چینی آن بزم فرخندہ کیستہ فراخ اہل مجلس پرشد و دست کشادہ آرز لب ربز در گشت ایستادہای بساط عزت و بار یافتگان محفل قرب در موقف تسلیم عبودیت دمت ادب بر تارک اخلاص نهادند و از صفای عقیدت و صدق ضمیر دل ببندگی و هواخواہی بستہ زبان بدعای بقای خلیفہ زمان کشادند خزائن انعام پادشاہی چون ابواب رحمت عام آگہی بر روی جہانیان گشایش یامت و از خلعت های رنگارنگ و تشریف های گوناگون قامت تمنای پیرو و جوان آرایش پذیرفت خدمت پیشگان انجمن دولت پیدالہای ارکچہ بگردش آورده بردوش ایستادہای آن بزم عشرت را چون جیب غنچہ و گریبان یاسمین مشک پر و عطر آگین ساختند و خوان های پان بخش کردہ خرد و بزرگ آن محفل انبساط را ببرگ طرب و نشاط نواختند درد بخور عنبر و عود زلفہای مشکین عنبر آمود بر روی هوا فرو ہشت و شمیم عطر و عنبر دماغ جہانیان را از بزم روحانیان خبر داد در همان روز

عالم امروز زرهای ناب بسکه دولت آن پادشاه مالک رقاب چهره
 بزبور قبول آراسته نقش رواج گرفت و زادگان کن از مرنام والای او
 با پاک گوهران دودمان دریا دعوی مباحات کردند گنجینه داران
 آسمانی طبع‌های املاک از اختر شب تاب مملو ساختند
 بدار الضرب اقبال رسانیدند تا بسکه سلطنت فرمان روی جهان
 زیب و زینت گیرد و حارسان خزائن سپهر طلای بیغش خورشید
 را دیگر باره گذاخته بعیار گاه عزت و جلال آرند تا بزبور نام
 همایون خدیو زمان عیار کامل پذیرد لمولفه • شعر •
 از سکه اقبال شه مهر نظیر • سیم و درم ستاره شد نقش پذیر
 از خطبه او غلغله در چرخ افتاد • گردید زر از سکه او عالم گیر
 چون در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت متن یک روی اشرافی و رویده
 بکلمه طیبه و حاشیه باحاصی سامی خلفای راشدین مهیدین
 رضوان الله علیهم اجمعین و روی دیگر بنام نامی و القاب گرامی
 آن حضرت مزین بود شه‌شاه موفق شریعت آئین را که در جمیع
 امور منظور نظر حق بین اقتضای آثار شرع مجیدین و رعایت اعزاز دین
 حضرت خاتم المرسلین صلوة الله و سلامه علیه و علی آله اجمعین
 ست و همواره از سعادت منشی و والا گهری در تعظم و احترام
 شرع و اسلام کوشیده امری که مستلزم اهانت و ازراء بقواعد ملت
 بیضا باشد جائز نمیدارند بخاطر هوشمند و ضمیر آسمان پیوند رسید
 که نقش کلمه طیبه بر دراهم و دنانیر که شب و روز دست نرسود
 طوائف اقام میگردد و لوٹ کف کفار ضلالت آثار بآن میرسد
 موجب سوء ادب و هتک حرمت ست لجرم بالهام هروش غیبی

و القای توفیق الهی مقرر فرمودند که یک روی اشرافی و روبه را
بنفش این بیت دل پذیر که *

سکه زد در جهان چو بدر منیر * شاه اورنگ زیب عالمگیر
و روی دیگر را بنگارش ضرب بلده و هذه جلوس همایون زیب و
زینت بخشید و منشور اقبال بطغرای غرای ابوالمظفر محی الدین
محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر بادشاه غازی مزین
و محلی گردید و فرمان شد که دبیران سخن پرداز عطار نشان
مناشیر جلالت عنوان مشیمل بر مرده این جلوس میمنت طراز
بهرارای و حقه کسان اطراف و امرا و حکام صوبجات نگاشته
مصحوب مسرعان خجسته پی باکذاف و حدود ممالک محروسه
فرمتند و بشارت امن و امان و نوید معدلت و احسان بجهانیان
رسانند القصه پایه افزای اورنگ جهان بانی در آن محفل
خهروانی تا هفت گهزی بر سریر مرصع جلوس اجلال نموده فروغ
افزای بزم دولت و کامرانی بودند و از اینجا بمشکوی قدس شرف
قدم بخشیده ساحت آن حرم کده عزت بانوار ظل الهی برافروختند
و دران شبستان سعادت فیض همایون مجلسی نور افروز بزم قدسیان
و مقدس محفلی نمودار مجمع روحانیان ترتیب یافته محتجبات
مراقق حشمت و مخدرات استار سلطنت پروانه وار برگرد آن
شمع انجمن خلافت و گیتی ستانی جمع آمدند و وظائف
تهنیت و مبارک بادی بجای آورده برای نثار آن برگزیده
الهی طبق طبق سیم و زر با گوهر جان بر آمیختند و دامن
دامن گر و گوهر با نقد حیات در هم ریختند خدیو بحرف

دریا نوال دمت عطا و انضال کشاده هر يك از بگمان معظم
و بانوان مکرم و پرستاران بارگاه خاص و پرندگان حریم عزت و اختصاص
را با نعامات سامیه و مواهب عالیله نوازش فرمودند ازان جمله
بمهند نشین حرم عزت و احترام پرده گزین نقاب ابهت و اهتشام
ملکه ملکی خصائل مالکه قدسی شمائل عاقله هوشمند کامله
سعادت پیوند فخریه ریاض عظمت و اقبال دوحه گلشن جاه و
جلال روشن رای بیگم گراسی همشیره خویش که بمیامن شرافت
ذات و کرامت صفات و محاسن اخلاق گزیده و مکارم اطوار پسندیده
و صدق اخلاص و عقیدت و رسوخ یک جهتی و ارادت بخداست
خدایو جهان و خلایق زمان که مدومند مشکوی دولت بوجود برکت
آمود آن ملکه تقدس نقاب مزین ست پنج لک ربه مرجمت
کردند و به پرده آرای هودج عز و علا نوربخش تنوع عظمت واعدا
زبد مکررات دودمان خلافت اسوه مقدسات خاندان شرافت باره
انوار ساحت دانش و هوش مذدی لامعه زیر سعادت و سربلندی
زیب مسند عزت مخدیه نقاب عظمت زیب النسا بیگم چهار لک
روپیه و بدره فاخره بحر حشمت و کمرانی ثمره طیبه بخش دولت
و جهانبانی زینت سراق ابهت طراز طیلان عفت زینت النسا
بیگم دو لک روپیه و بقره باصره دولت و مروزي غره ناصیه سعادت
و برتری زهره سمای رفعت بدر آسمان جلالت بدر النسا بیگم یک
لک و شصت هزار روپیه و بمحجوبه امتار عزت نور انزای شبستان
ابهت زبد طاهرات نخبه مکررات زبد النسا بیگم یک لک و پنجاه
هزار روپیه و نچندی دیگر از پرده گزینان مرادق عصمت یلک لک

و ده هزار روپيه انعام فرمودند و چون سرای اقبال از انوار شوکت و جلال خديو زمان فروغ میمنت یافت از انجا بدولت كده خاص غسل خانه پرتو قدم انگنده سریر آرای سعادت گردیدند و دران محفل سپهر احترام نیز بدستور مجلس خاص و عام انجمن نشاط آراسته گشته آئین كام بخشی و کامرانی تازه شد و هنگامه عشرت آرائی و جهان پیرانی دیگر باره گرمی پذیرفت و از فیض سحاب عنایت و مكرمت بادشاهی نخل مراتب و مناصب بالیدن گرفت و از نسیم باد دستمیع جوید و احسان خلیفه آلهی غنچه آمال و امانی شگفتن آتماز نهاد و هر یک از بادشاه زادهای كام گار نامدار مؤید منصور بختیار را مورد انتظار توجه و نوازش ساخته بمواهب عظمی و مراحم علیا عز اختصاص بخشیدند از ان جمله برای مهین شعبه دوحه سلطنت گزین باره نهال خلاصت بادشاه زاده نام دار والا مكن محمد سلطان كه در بنگاله بودند سه لك روپيه و جهت رخشنده اختر برج دولت و سروری تابنده گوهر درج عظمت و برتری پادشاه زاده عالی قدر فرخنده شیم محمد معظم كه در دكن بودند دو لك روپيه برحم انعام فرستادند و نوگل حدیقه عزت و ارجمندی تازه نهال جویبار هشتت و سر بلندی پادشاه زاده كامگار سعادت توم محمد اعظم را بانعام دو لك روپيه و مرحمت شمشیر مرصع گران بها و نیل خامه با بیراق نقره و جل زر بفت و باضافه يك هزار سوار به منصب والی ده هزار ی پنج هزار سوار نواختند و قره العین سلطنت و نامداری مسرة الصدر اہبت و بخت یاری پادشاه زاده والا گهر محمد اکبر را بانعام يك لك روپيه مشمول عاطفت ساختند و همچنین بهر

کدام از امرای نامدار و نوینان عالی مقدار و مرداران و حظه داران
جنود نصرت و حائر بندهای آهنگان خلافت بقدر رتبه و شایستگی
عواطف نمایان و عنایات شایان که بر حسبیل تفصیل جداگانه رقم
زده کلک بهبان خواهد شد سمت ظهور یافت و بزم صلیحا و اتقیا
و مخن حنجان و شعرا و ارباب طرب و نشاط و سرود سرایان آن انجمن
انبساط انعامات لائقه و صلات گرانمایه مرحمت شد بالجمله آن
مجلس دل کشا و محفل سعادت پذیرا در کمال رنگینی و دل
فریبی و زیب و زینت و شکوه و عظمت و بهجت و مرور و شاد کلامی
و حضور بسر رسید و حضرت شاهنشاهی تا دو گهزی دران بارگاه
جلال و نگارین سرای اقبال سریر آرا و بزم امروز گشته باطف و
نوازش و عطا و بخشش داد تمنای عالمی دادند و اشاره معلی بصدر
پیوست که این جشن سعادت آذین بهمین ترتیب و آئین تا دهم
ذی الحجه ممتد بوده بمقدم فرخنده عید اصخی متصل باشد تا
در عرض این اوقات ختم شده فرجام که ایام دولت روزگار و روزگار
دولت ایام ست جهانیان را کام دل در گذار آمده آرزوهای دیرین
جهان بحصول انجامد تاریخ این جلوس میمنت قرین را ملا شاه
بدخشی که بسمت فقر و تجرد معروف بود و دلرا بی شکوه بار
باطم ارادت و اعتقاد عظیم داشت ظل الحق گفته و این گوهر
نظم هفته •

• رباعی •

مبغی دل من چون گل خورشید شگفت
کمد حق و غبار باطل را رنت
تاریخ جلوس شاه حق آگه را

ظل الحق گفت الحق این را حق گفت

و یکی از فضلی پایه سریر اعلی (بادشاه ملک هفت اقلیم) گفته
و دیگری از نکته (سنجان زیب اورنگ و تاج پادشاهان) یافته و ملا
عزیز الله خلف ملا محمد تقی مجلسی صفه انبی بالقای مروش غیبی
و امداد الهام روانی تاریخ و توقع این عطیه ارجمند را از انوار مشکوت
کلام آهی چنین اقتباس نموده که (اِنَّ الْمَلِكَ لِلّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَّشَاءُ)
الحق ورود این لطیفه بشارت پیرا بیدان فصیح بل بنص مرئوس از ان
انصاح مبنیاید که طلوع نیر این دولت آسمانی و جلوس
این زبنده امصر خلافت و جهانبانی بر اورنگ عظمت و کشور
متمانی بمیان تابدات همادی و کرائم تونیقات سبحانی
سمت و آنچه از مراتب غلبه و استیلا این برگزیده ایزدی
و مدارج رفعت و اعتلای این سلطنت مرمدی و دنع و استیصال
اعدای بد سگال و نصرت و فیروزی جنود ظفر مآل درین فرصت
اندک و مدت قلیل بمنصه بروز آمده چون مصلحت کامله ازلی
و حکمت شامله لم یزلی اقتضای ظهور آن نموده لا محاله
بشرایف رضای ایزد بلچون مقرون بوده است و چون نباشد
که بمیان آثار دینداری و برکت دولت و کامگاری این بادشاه حق
بهند شریعت پرور احکام ملت بیضا و شرع مطهر امروز در
عش جهت و هفت کشور کامیاب نفاذ و روانیست و شاهد معآور
حقیقت و حقانیت که از غلبه بطلان و استیلا باطل گزینان جهان
ظهور نداشت درین عهد معادت مهد نقاب خفا از رخ برافکنده
سرگرم جلوه خود نمائی است در پناه حمایت دولتش دین از

کشاکش شرکت شرک و ضلال فارغ البان و بتکا بوی اقدام معی
و همتش آثار کفر و رسوم بدعت پایمال محو و زوال ست امید که
تا بدر صغیر را بر اورنگ میثا رنگ مهر جای قرار و خورشید عالم
گبر را بر تخت مرصع و چتر زرنگار باشد سریر شاهنشاهی و چتر
گیتی پناهی ازین دست برورد الطاف الهی ملک پایه و خورشید
مایه باد •

ذکر زائجه طالع سعادت مطالع جلوس میمنت

مانوس قرین بطور اختر شناسان فرس

الموافه

ای رصد آموز خرد دستگاه • کوکب طالع نگر و اوج جاه
طالع فرخنده شاهی به بین • مطلع انوار الهی ببین
دیده برین زائجه ارجمند • باز کن و زیج سعادت ببند

چون بمقتضای تقدیر ازلی و تایید سبحانی جلوس مصعود این
پایه امزای اورنگ خلافت و کشور ستانی در امد اوقات و ایمن
سعادت که جامع برکات کونی و آسمی و حوائج میامن ارضی و ممداری
بود اتفاق امتداده لاجرم خامه نکته سنج حقائق نگار که رصد بند
آسمان معانی و دقیقه یاب جداول اسرار نکته دانی ست زائجه
طالع آن جلوس همایون درین صحیفه اقبال ثبت و مرقوم میعازد
و از اینجا که استیفای جمیع دقائق و نکات و استیعاب همه مزایا
و خصائص این سعادت نامه هفت آسمان مرآت از نیروی شرح
و بیان ست بتبیین بعضی از لطائف رموز و شرائف احکام آن بنویس

که اخترشناسان فرس استخراج نموده اند می پردازد تا ارباب دانش و ادراک و دقائق سنجان انجم و افلاک را برخي از اظار معادات علوی و آثار برکات آسمانی که این زائجه میمنت طراز بآن مخصوص و ممتاز است بر خاطر حقائق ناظر جلوه ظهور نموده باصطرب حقیقت پیمای فکر و تعمق ارتفاع درجات آفتاب این دولت ازلی اساس توانند گرفت و ازین جدول تقویم سعادات و اوجده ارقام مراد استخراج احکام فرخی و بهروزی و استنباط انوار عالم آرائی و جهان فروزی این مملکت ابد پیوند توانند کرد .

شرح مراکز بیوت دوازده گانه

خانه اول برج اسد ست

که بیت نیر اعظم و عطیه بخش عالم ست و در کتب اختیارات مسطور ست که بهترین بروج برای طالع جلوس برج اسد ست مرکز این خانه درجه هفتم ازین برج ست که حد زهره و وجه زحل و اثنا عشریه زهره ست و نه بهر عطارد و هفت بهر زهره و دریمجان شمس و آذر جان زهره ست و رب مئمه آفتاب ست بشرکت زحل و مستوی برین خانه آفتاب و سهم الملک و السلطان درین خانه ست و دقیقه سنجان علم احکام بودن سهم الملک در و تد طالع دلیل دوام و ثبات دولت گرفته اند .

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر استحکام اساس دولت و فرمانروائی و انتظام امور خلافت و جهان پیرائی و کثرت و آراستگی

خبل و حشم و صلابت و جلالت در دل‌های اهل عالم و غلبه و فیروزی در معارک و غا و نگونساری و تیرۀ روزی اعدا - وقوع مشنری درین خانه و اتصال او با آفتاب که صاحب خانه ست بنظر قبول دلیل ست بر ثبات ملک و بقای حشمت و صدق اخلاص و یکرنگی اولیای دولت و رموخ عقیدت و یک جهتی اصفیای سلطنت و کثرت بندهای جانسپار خیر اندیش و رنور ملازمان دولت خواه و فاکیش و روز افزونی اسباب سعادت و کمال بمیامن تابید ایزد متعال و نشو و نمای نهال جاه و جلال از فیض بهار بخت و اقبال - و از بدائع تاییدات آسمانی آنکه طالع مهر فروغ ابن آفتاب جهان تاب اوج عالم گیری و جهان بینی موافق عاشر قران علوبین در برج قوس واقع شده و اهل قرانات این قران را قران اوحط گما کرده اند چه در مئذنه آبی دوازده نوبت قران شده و این اول قرانیمت که از مئذنه آبی با تشی انتقال نموده و قران مذکور در مدت دویست و چهل و پنجم سال تقریباً واقع میشود - و از شرائف اتفاقات غریبه آنکه طالع ولادت سعادت قرین خدیو زمان و زمین با طالع این قران موافق ست و این هر دو اتفاق بدیع دو دلیل قوی و دو شاهد صادق ست برینکه پایه والای این دولت خدا داد و رتبه ارجمند این سلطنت گرامت بزداد در مراتب عز و علا و مدارج رفعت و اعتلا هم چشم نیرین و انگشت نمای خانقن گردد و صیت عالم گیری و دولت و آوازه جهانمندی و صولت این حضرت در انتشار باطراف و اقطار بر پیک صبا و شمال و برید و هم و خیال مسابقت جوید بضرب شمشیر و حسن تدبیرش

ممالک و اقالیم جهان بحیطه تصرف و تسخیر آید و سمنند
 عزیمت آفاق گیرش عرصه دوران بکام نصرت و فیروزی پیماید
 و سرکشان اطراف و نخوت منشان اکناف سرطاعت و انقیاد بر
 درگاه ملاطین مطامش نهند و خواتین روزگار و فرمان دهان نامدار
 گردن از ربقه متابعتش نه پیچیده کشور دله بتصرف والیان و الایش
 دهند و دلیل ست بر توفیق یافتن آنحضرت باعلی اعلام دین
 متین و اعیلی منن حضرت مید المرسلین صلوات الله و سلامه علیه
 و علی آله و اصحابه اجمعین و ابداع قواعد سلطنت و جهانبانی و
 اختراع قوانین خلافت و کشور ستانی و تصرفات بدیع و دخلهای
 بجا در هر باب و وضع ضوابط و رسوم پسندیده بذهن ثاقب و فکر
 صواب پیرا که سالها و قرنهای در روزگار از آن باز گویند و بزرگان جهان
 و سرداران دوران آن را دستور معامله خود سازند •

خانه دوم برج منبله ست

که خانه عطارد و شرف او ست و مرکز این خانه درجه
 ششم ست که حد عطارد و وجه شمس و اژدها عشریه مریخ و نه بهر
 زحل و هفت بهر قمر و ذریحان عطارد و آذرجان مشتری ست
 و رب مثلثه زهره ست بشرکت مریخ و این درجه مضبئه
 و مذکر ست و مستوی برین خانه عطارد که واقع ست در یازدهم
 درخانه خود •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آبادی خزانه عامره و کثرت نقود و

جواهر و اجتماع کنوز و ذخائر و فراهم آمدن تحف و نفائس از هر دیار و رسیدن اموال خراج و پیشکشهای نمایان از اطراف و اقطار و ازدیاد محصول مملکت بسبب تدابیر صائبه و ضبط و نسق مداخل و مخارج سلطنت از روی معامله فهمی و هوشمندی و دلیل ست بر آنکه اولیای درایت ابد ترین و بندهایی اخلاص آئین مصدر خدمات شایسته و ترددات پسندیده گشته کارهای بزرگ و مهمات سترگ بمساعی همت ایشان بظهور رسد و معضلات امور و عقدهای مشکل بحسن گردانی و رای و رویت آن گروه اخلاص طوبیت کشایش پذیرد و همواره بصدق ارادت و خدمت گذاری و حسن عقیدت و جان-پاری مشمول عنایات و منظور توجهات پادشاهانه باشد و بودن سهم السعادة که دلیل مال ست با صاحب ثانی مفصح از کمال قوت و سعادت خانه مال ست و وقوع سهم المال دزبرج میزان و بودن صاحبش در رتبه عاشر در خانه شرف خود هم دلیل کثرت خزائن و ذخائر و نور احباب حشمت و بخت یاری و وسعت دستگاه مکنت و نامداری و حصول گوه‌رهای قیمتی و جواهر نفیسه ست •

خانه سوم برج میزان ست

که خانه زهره و شرف زحل ست و مرکز این خانه درجه چهارم ازین برج واقع شده که حد زحل و وجه و اثنا عشریه مریخ و نه بهر و هفت بهر و درینجا زهره و آذرجان عطارد ست و رب مثله زحل بشرکت مشتری و این درجه مونت و نیره ست

و مستوفای برین خانه زحل ست واقع در بیت شرف و حد
در مائنه خود •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر غلبه و برتری و بزرگی و سروری بر
اخوان و اقربا و غالب آمدن بر اعدای سلطنت و مدعیان مملکت
در معارک و غاصهاک هلیجا و کمال مهر اندیشی و رافت
و عطوفت بر روی و شفقت نسبت بخوهران و خوبشان و نهایت
اکرام و انضال در حق ایشان و مسرور گشتن طبع مبارک از بعضی
مقرها و نهضت‌های همایون که رایات عالیات را روی دهد
و متضمن فوائد و منافع عظیمه باشد و وصول مرزهای فتح
و ظفر در رسیدن خبرهای مسرت اثر از اطراف ممالک و حدود
ولایات بر سبیل تواتر و توالی بدرگاه سپهر آیات و میل خاطر
ملکوت ناظر بکشف معانی دینی و تحقیق مباحث یقینیه
و غور و تأمل در قضایای شرعی و عرفی و تدبیر و تعمق
در مقدمات عقلی و نقلی و رفعت بصیبت علما و دانشوران
و مجالست اتقیا و پرهیزگاران و رموخ و تصلب در امور دین و
استقامت و استقامت بر جاده شرح مبدین و امر به بنای
مساجد و معابد اسلام و حکم بهدم بت کدها و عبادت خانهای
کفار ضلالت فرجام •

خانه چهارم برج عقرب ست

که خانه مریخ ست و مرکز این خانه درجه اول از حمل ست

که حد و وجه و اثنا عشریه مریخ مت (و ده بهر ذمر و هفت
 بهر ذریجان و آذرجان مریخ) و رب مئله مریخ مت بهرکت
 قمر و این درجه مونس و قیمة مت و مسئولی برین خاله مریخ مت ه

بیان احکام

این خانه دلالت دارد بر افتران عواقب امور بمعادت و بهروزی
 و اختتام مقاصد و مهمان به خجستگی و فیروزی و آبادانی مملکت
 و آموده حالی رعیت و مدر جاصلی ولایات و انزونی محصول
 خلاصات و آراستگی ساحت دولت بمساکن عالی بنا و منازل خلد
 آسا و طرح انگندن عمارات عالی اساس و بساتین فردوس مانند
 بهمعاری همت بلند و بودن راس درین خانه دلیل ازدیاد مواد
 جاه و دولت و ترقی باقصی مدارج شصت و ابهت و حصول
 معادات و توفیقات و روائی مرادات و مقاصد و ادراک اجر و منوبت
 باحداث بقاع خیر و مصاد •

خانه پنجم برج قوس مت

که خانه مشتری و شرف ذنب مت مرکز این خانه درجه پنجم
 ازین برج مت که حد مشتری و وجه عطارد و اثنا عشریه زحل
 و ده بهر زهره و هفت بهر مریخ و ذریجان مشتری و آذرجان
 قمر مت و رب مئله آفتابست بهرکت زحل و این درجه نیره و
 مذکر ست و مسئولی برین خانه مشتری مت که واقع شده در طالع ه

بیان احکام

این خانه دولت میکند بر درام عیش و هر روز و کمال خرمی و حضور و شگفتگی گلزار همیشه بهار خاطر ملکوت ناظر و نزهت و تقدس باطن و ظاهر و توجه طبع اقدس بمخاطبت و مقارنت نسوان و تعلق و تعشق ببه طلعتان و بزی رویان و میل کردن بلذات مشروب و مباحه و زینت بلباسهای فاخره متشرعانه و آمدن رسل و رسائل با نفائس تحف و هدایا از ملوک اطراف و اکناف پویای سریر سلطنت و رسیدن خبرهای مسرت پیرا و مزدهای سامعه امروز بجناب خلعت و سعادت مندی و برخورداری فرزندان کامگار و شاهزادهای نامدار بتوفیق درمان پذیری و حسن خدمت و انقیاد و مددور آثار شفقت و ظهور انوار تربیت در باره آن زمره عالی نژاد

خانه ششم برج جدی ست

که خانه زحل و شرف مریخ ست و مرکز این خانه درجه هفتم ازین برج واقع شده که حد عطارد و وجه و اژدها عشریه و نه بهر و هفت بهر مشتری و در بجان زحل و آذر جان شمس ست و رب مثله زهره ست بهرکت مریخ و این درجه موند و قبله ست و مستوای برین خانه زحل ست که در بیت شرف قوی حال ست واقع بتسدیست مشتری •

بیان احکام

این خانه دولت می کند بر آنکه ذات اقدس و عنصر مقدس در اکثر اوقات قرین عابدیت و سلامت باشد و اگر گاهی مزاج قندی

اعتزاز را از منبج اعتدال انحرافی رودهد زود بصحت و استقامت
 گردید و عافیت کونتها بکمال خیریت اقراران یابد و ماده تغییر مزاج اکثر
 سردی و خشکی و گاه نراه و زکام باشد و دلیل مستبر آنکه بندهای
 غدوی جان نثار و ملازمان کار آگاه هوشیار بر آستان سلطنت و سد
 خلافت فراهم آیند که مصدر خدمات سترگ و کارهای بزرگ
 گشته آثار کفایت و درایت و جان فشانی و عبودیت از ایشان
 بظهور رسد و پرستاران خجسته منظر زیبا و مخدرات فرخنده طلعت
 مه سیما در سراپرده دولت و حرم کد سلطنت بهم رسند که بحسن
 خدمت رضا جوئی خاطر مهرانوار کامیاب قدر و اعتبار باشند.

خانه هفتم برج دلوست

که خانه زحل است و او فربحی حال مرکز این خانه درجه هفتم
 ازین برج است که حد عطار و وجه زهره و اثنا عشریه مریخ و نه
 بهر و هفت بهر مشتری و ذریحان و آذرجان زحل است و رب مثله
 زحل بشرکت مشتری و این درجه بیره و مذکر است و سهم
 الغیب که منسوب بآفتاب است با سهم الرجا درین خانه است و
 جمیع کواکب باین خانه ناظر اند •

بیان احکام

این خانه دولت میکند بر بهره مندی طالع همایون از تنج
 و فیروزی در جمیع معارک و میداین و ظفر یاقین بردشمنان دولت
 و اعدای دین و اقراران - قهرها بحسن ادب و حصول مطالب
 و مآرب و دلیل است بر ذوق و ابتهاج طبع وهاج از مذاکحه و ازدواج

و عفت و طهارت پرورگیان حریم جاه و جلال و سعادت مندگی،
مخدرات مشکوی اقبال *

خانه هشتم برج حوت است

که خانه مشتری و شرف زهره است و مرکز این خانه درجه ششم
ازین برج است که حد مشتری و وجه عطارد و نه بهر آفتاب و هفت
بهر مشتری و اثنا عشریه زهره است و رب مژده مریخ است
بشرکت قمر و این درجه قیمة و مونس است و مستولی برین
خانه زهره است واقع در دند عاشر در بیت خود *

بیان احکام

این خانه دولت دارد بر آنکه ذات اقدس در مهالک و اخطار
و معارک و احوال از آسیب بلیت در کف حفظ یزدی و حمایت
عمایت مردمی بود و در اکثر اوقات و ازمان از علل و امراض و آفات
و اعراض مدد و یاری بر چار بالاش صحت و عافیت ممکن باشد
و اگر گاهی عارضه روی دهد زود بصحت گراید و هرگز غبار اندوه
و مکروه بر آئینه خاطر ملکوت ناظر نه نشیند و همواره طبع مبارک
قرین بهجت و نشاط و کامیاب ذوق و انبساط باشد و اموال اعدا
و امداد و اسباب جاه و مکنت اهل عذر بتصرف اوایی سلطنت
ابدی بنیاد آید و ملک و دولت مورث بتمام و کمال در قبضه
تصرف و تملک نفعهای این آستان اقبال باشد *

خانه نهم برج حمل است

که خانه مریخ و شرف آفتاب است مرکز این خانه درجه چهارم

ست که حد مشنری و وجه مریخ و ائنا عشریه و نه بهر زهره
و هفت بهر و ذریجان و آذر جان مریخ ست و رب • دله آفتاب ست
بهرکت زحل و این درجه مونث و مظلّم ست و مستولی برین
خانه مریخ ست و ارقوی حال •

بیان احکام

این خانه دایل ست بر درستى نیت و پاکی اعتقاد و ثبات
و استقامت بر جاده صلاح و سدك و کمال ورع و پرهیزکاری و نهایت
تقوی و دیدداری و حسن توفیق با دای طاعات و عبادات و تایید
یافتن باحراز منوات و سعادت و تقدیم مراسم امر معروف و نهی
منکر و ترویج احکام شریعت طاهره حضرت خیر البشر علیه و علی آله
' و اصحابه صلوات الله المکابر و آگاهی از اصول و فروع دین و
بهره مندی از فضیلت علم و یقین و دیدن خوابهای راست و سهولت
حصول مهماتی که پیش نهاد همت و انگردد و ظهور لطیفهای غیبی
و منصوبهای آسمانی و موافقت تدبیرات با تقذیرات ربانی و متانت
فکر و رزانت رای و ملهم گشتن بازادهای صواب و عزائم جهانگشایی •

خانه دهم برج ثور ست

که خانه زهره و شرف نمر ست و مرکز این خانه درجه اول
ازین برج ست که حد زهره و وجه عطارد و ائنا عشریه زهره و نه بهر
زحل و هفت بهر و ذریجان زهره و آذر جان ثمر ست و این درجه
مونث و قیبه ست و مستولی برین خانه زهره و بشراکت ثمر و هر دو
نوی حال و متصل بنظر قبول •

بیان احکام

این خانه دلیل ست بر کمال دولت و جلالت سلطنت و علو قدر و مومنزلیت و انتظام قواعد خلافت و فرمانروائی و اتحاق قوانین نهفت و جهان پیرائی و برآمد حاجات و حصول آمال و معاهدت طالع و مظاهر اقبال و تصرف یافتن بر ولایات و ممالک و نیروز گشتن در میادین و معارک و اطاعت و انقیاد سرکشان و متابعت و خراج گذاری نخوت منشان و الایرتبگی جلال دولت و بلندی صیت انصاف و معدلت و کمال سطوت و نهایت صلابت و چون بیت عاشر برج ثابت و صادش در یتد و قوی حال ست دلالت می کند بر ثبات ملک و دوام سلطنت و استقرار قواعد شوکت و ابهت •

خانه یازدهم برج جدرا ست

که خانه عطارد و شرف راس ست و مرکز این خانه درجه پنجم ازین برج ست که حد عطارد و وجه مشتری و اثنا عشریه قمر و نه بهر مریخ و هفت بهر قمر و ذریحان عطارد و آذرجان آفتاب ست و رب مثله زحل ست بشرکت مشتری و این درجه مذکور تیره ست و عطارد که صاحب این برج ست درین خانه واقع شده و سهم السعادة و آفتاب نیز در همین خانه اند •

بیان احکام

این خانه دلالت میکند بر آنکه نقش هر مامول که بر لوح ضمیر مقدس ارتصاف یابد عنقریب بحصول گراید و شاهد هر امید که در

پیشگاه خاطر اقدس جلوه نماید از پرده غیب بخوبترین صورتی چهره
 کشاید و دلیل ست بر وجود ملازمان صافی عقیدت یکدل و یک رنگ
 و نراهم آمدن بندهای کار آگاه قوی فرهنگ و توفیق یابان ایشان
 بتقدیم خدمات مرضیه و حل مهمات معضله و اشتها مکارم ذات
 و صفات و انتشار صیت نیک نامی در اقطار و جهات و اظهار محبت
 و داد سلاطین ذی شان و ارسال رحل و رسائل باین آستان سپهر
 نشان و همیشه در مقام متابعت و یک رنگی بودن ایشان •

خانه دوازدهم برج سرطان ست

که خانه قمر و شرف مشنری ست مرکز این خانه درجه هفتم
 ست ازین برج که حد مریخ و وجه زهره و انشاء شریه و نه بهر عطارد
 و هفت بهر زحل و ذریحان قمر و آذرجان زحل ست و این درجه
 مونس و قیومه ست و مستوی برین خانه قمر ست و او در خانه
 شرف و قوی حال •

بیان احکام

این خانه دلالت می کند بر آنکه دشمنان و مخالفان اگرچه
 بدعوی ملک و دلبست بر خیزند و گرد خلاف و نزاع افگینند عاقبت
 منکوب و مخدول و برخی آواره و بعضی مقتول گردند و دلیل
 ست بر محفوظ بودن ذات بیهمال از آفات عین الکمال
 و عدم تضرر پیکر مقدس در مواضع اخطار و احوال و معارک
 رزم و قتال و آراستگی این دولت خدا داد به فیلان فلک
 توان کوه پیکر و هیونان دیو هیکل پری منظر و مراکب باد سپر

برق رفتار و خیل و دراب بسیار بر رموز دانان امرار فلکی و دقیق
 منجان اوضاع آسمانی پوشیده نیست که چه مایه نظرات سعد درین
 طالع همایون جمع آمده و چه انوار شرف و میمنت از مطالع آن
 روی نموده چون بمیامن تاییدات سماوی و تقدیرات سبحانی
 بزیور جمیع سعادات محلی و از نقص همه نحوسات معرفی است
 و نادر است که طالع جلوسی باستجماع شرائط و ارتفاع محذورات
 بدین مذاهب آراسته و پیرامده باشد دلیل است بر آنکه این اورنگ
 نشین کشور اقبال را ترقی باعلی مدارج جاه و جلال و عروج باقصی
 معارج عظمت و کمال که کم کسی از سلاطین ذی شان و خواقین
 گردون نشان را مژدل آن دمت داده باشد روی نماید و انوار این
 دولت آسمان بعطمت چون پرتو مهر منیر جهان تاب و عالم گیر
 گشته اکثر ممالک ربع مسکون بتصرف اولیای این سلطنت روز
 افزون در آید * (۲)

ذکر وضع تاریخ مجدد از مبدای ایام هالم

آرائی این زبیب اورنگ کشور کشائی

بر واقفان حقائق اوضاع روزگار و ناظران دفاتر لیل و نهار
 پوشیده نماند که چنانچه ضبط روزنامه و قانع یومیه باز بسته بتعین
 ماه و سال و محاسبه هوائی کونیه بی تدبیر از منته و اوقات محال است
 همچنین حفظ سر رشته حوادث ایام و تصاریف دهور و اعوام را

(۲ ن) در آید مستبعد نیست *

از تقدیر مبدای معین ناگزیر و سلسله اطلاع بر وقائع دوران باعتبار فرض بدایت جزئی از زمان انتظام پذیر ست لاجرم از مبدای ظهور آفرینش ناظران منظم دانش و بینش به جهت ضبط دقائق اطوار عالم و حفظ مراتب احوال بنی آدم بعد از تقدیر ازمنه و اوقات به تقدیر حرکات و اوضاع علویات پیوسته جزئی خاص از سلسله زمان را که حامل ظهور شرانقی عظیم و مشتمل بر وقوع امری شگرف بوده مبدای اوقات هوانیج قرار داده مدار انضباط احوال نشاء کون و فساد و اندازه بهمت و کشاد کارخانه تکوین و ایجاد بران نهاده اند و هر چندی که بنابر طول عهد و تمدنی عصر حفظ آن سر رشته و نگاهداشت آن قاعده تغیر یافته تا از طلوع نیر سعادت جدید و ظهور صورت سانحه غریب پرتو نسج بر ساحت اعتبار آن تافته ست بنجدید آن سنت منبه پر داخده وقوع امری خطیر و مذوح حادثه بدیع منشای تاریخ مجدد ساخته اند و از بدر ایجاد عالم همواره طوائف اسم را تاریخی بوده که بذای احکام معاملات دینی و دنیوی خود بر آن می نهاده اند چنانچه منقول ست که نخست هبوط حضرت ابو البشر و بعد ازان بعثت نوح و ازان پس واقعه طوفان و ازان گذشته مبعث دیگر انبیای عالی مکان و وقوع هوانیج غرابت نشان از حدوث دول و تجدد ملل منشای تاریخ بوده تا آنکه وضع تاریخ میمنت طراز هجری زیب فہرمت ازمنه و اودار و زیفت دناتر لیل و نہار گشته رقم نسخ بر اعتبار و اشتہار تواریخ ماضیه کشید و چون سنت طائفه عجم قبل از ظهور دولت اسلام چنین بوده کہ جلوس ملوک و خسروان خود را بر مریر حُفمت و

فرمانروائی منشی تاریخ می ساخته اند و در ایام دولت اسلام نیز این طریقه بعمل آمده و با وجود تاریخ فرخنده هجری بواسطه بعد آن عهد سعادت مهد جلوس بعضی از خوقین ذی شان مبدای تاریخ مجدد گشته ست چنانچه تاریخ جلوس ملکشاهی تا حال معتبر ارباب نجوم و در تقویم مثبت و مرقوم ست لهذا بنابر اقتضای سنت سالقین در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه که مجدد آئین جهانبدایی و مشید قوانین این سلطنت جاردانی اند بر موجب خواهش و فرموده آن حضرت فضلی پایه سریر خلافت مقل انطاگون الزمانی امیر فتح الله شیرازی و مؤتمن الدرله شیخ ابو الفضل و غیرهما تاریخ جدیدی وضع کرده تاریخ الهی نام کرده بودند و بطریق سالهای ترکان هر دوازده سال از مبدای جلوس اکبری یک دور قرار داده و هر سال را بنام یکی از شهور اثنا عشریة شمسی موسوم گردانیده نوروز سال اول را از مبدای جلوس اکبری که مقارن و مقارب جلوس آن حضرت بوده مبدای سنوات الهی ساخته بودند چنانچه در اکبر نامه بتفصیل مذکور ست و در نوبت مریر آرائی حضرت جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر بادشاه طاب مؤنه جلوس جهانگیری مبنای تاریخ گشته بر همان نهج آغاز سنین از فروردین نشاط آیین رتبت اعتبار یامت و بهمان دستور ضبط وقائع بر سنین و شهور شمسی قرار گرفت و بعد از آنکه مریر خلافت بجلوس اشرف اعلی حضرت صاحب قران ثانی والا پایه گردید آن حضرت تاریخ الهی و جهان گیری را به مهندسی

بر سال و ماه شمسی بود اعتبار نکرده بنای ضبط حوادث و مدار
 حفظ اوقات بروفق معمول اهل اعلام بر حلیین و شهر قمری
 که مبنای تاریخ هجری مت نهادند و غره جمادی الآخره که در
 هشتم^(۲) آن بر سریر سلطنت جلوس فرموده بودند مبدای تاریخ قرار دادند
 بنابراین درین عهد شرافت قرین و زمان میمنت آئین که جهان پیر
 از فیض بهار دولت شاهنشاه جوان بخت عالمگیر نشاط جوانی از سر
 گرفته انصر عاطفت و فرمانروائی از تارک آسمان سایش مر بلندی
 یانت و اوزنگ خلانت و جهان پیرائی بفر جلوس والیش بپایه
 ارجمندی رسید همان حنت هنیه که بشیمه کریمه دین پروری اقرب
 بود مختار و پسند خاطر حق گزین آمده بآن طریقه انیقه عمل
 فرمودند و مدار ضبط رافع بر سنین و شهر قمری گذاشته ظهور این
 دولت کرامت نشان که مر مایه برکت کون و مکان و پیرایه شرافت
 زمین و زمان بود مناط تاریخ مجدد نمودند و اگرچه نخستین جلوس
 همایون در غره ماه مبارک ذی قعدة سده هزار و شصت و هشت
 هجری اتفاق افتاد لیکن چون لمعان انوار نصرت و فیروزی و طلوع
 نیر جهان فروزی آن فرازنده اوای دولت و بهروزی در ماه مبارک
 رمضان این حال پرتو سعادت بر جهان گشترد و طلوع اخذ شوکت
 و انتقال آن برگزیده ذوالجلال در آن خجسته ایام چهره امروز بخت
 و اقبال شد غره آن ماه مبارک اثر را که غره جبین سعادات نامنفاهی
 و حامل برکات کونی و آلهی بود مبدای سنین این دولت کرامت

قرین اعتبار نموده حکم معلی بنفاد پیوست که در دفاتر و تقاویم و اسناد و مناشیر برین نمط ثبت نمایند و مدار ضبط حوادث و نگارش احوال درین صحیفه متأثر عظمت و جلال برین فرخنده تاریخ بوده حال بهال وقائع این سلطنت بی زوال برین منوال بقید تحریر آمد چنانچه بقرار مذکور تا حال سوانح یک سال و بیست و چهار روز از عهد سعادت مهد خلافت و شهنشاهی این شایسته اورنگ دین پناهی مرقوم ملک حقائق رقم گشته و قبل ازین چهار ماه وقائع ایام میمذت فرجام بادشاه زادگی از هنگام اهتزاز موکب ظفر طراز بعزیمت عالمگیری و کشور ستانی از خط دولت بنیاد اورنگ آباد که در غره جمادی الاولی سنه هزار و شصت و هشت هجری اتفاق افتاده تا غره رمضان آن سال که مبدای اعوام این خلافت سعادت قرین است صمت گزارش یافته که مجموع یک سال و چهار ماه و بیست و چهار روز باشد و من بعد بیداری سعادت و سرگرمی توفیق از حال دوم جلوس مسعود وقائع نگار خواهد گردید امید که تا رقم شهر و اعوام و نقش لبالی و ایام بر صفحه روزگار صمت محامیان دفاتر تکوین و ایجاد و محرران روزنامه کون و فساد را حنین و شهر این دولت ابد بنیاد مبنای حساب باد •

رفع یدمت نوروز و تبدیل آن

بجشن نشاط افروز جلوس مبارک

چون ملاطین عجم و اکامره فرس بدآب و صنت جمشید که واضع آئین کهروی و مختار قوانین خسرویی صمت عمل نموده غره

فروردین را از عیدهای بزرگ میدانسته اند و بعد از آن خواتین احلام نیز بنا بر رسم و عادت پیشینیان آن طریقه را معمول داشته در آن روز رعایت مراسم جشن و نشاط میکرده اند لا جرم قبل ازین درین دولت همایون و سلطنت روز افزون نیز بسنت ملوک سلفه و خواتین ماضیه در هر نوروز لوازم جشن و عید بعمل می آمد چنانچه در عهد سلطنت اعلی حضرت هم این طریقه معمول بود و رسوخ این بدعت بمرتبه رسید بود که عوام الناس این روز را در تعظیم و رعایت حرمت ثانی عیدین می شمردند و از ایام متبرکه گمان می بردند از آنجا که این پادشاه مؤید حق آگاه را همواره همت والا نهامت شریعت پیدا بر رفع آثار بدعت و نهی اطوار جاهلیت مقصور و طبع حق پسند حقیقت پیوندش از رسوم و قواعد که نه بر قانون شرع و سنت باشد نفور ست رزع آید بدعت مستمره که از آثار عجم و اطوار مجوس است از ضروریات دین پروری و لوازم شریعت گستری شمرده حکم فرمودند که من بعد آن رسم مبتدع منسوخ باشد و بجای جشن نوروزی هر سال در ماه فرخنده رمضان که غره آن شهر کرامت بهر مبدای مال مجدد از سنین این دولت میمنت قرین ست و جلوس عالم آرا نیز دوم باره بر سریر اقبال و اردنگ استقلال در آن ماه خجسته فال واقع شده بچندین جهت اولیای این سلطنت ابد مدت مبارک و متدین ست جشنی پادشاهانه و بزمی خسروانه ترتیب دهند و آن جشن مسعود را بعید همایون فطر متصل ساخته لوازم عیش و نشاط و مراسم شادی و انبساط عیدی که قبل ازین در نوروز بفعل می آمد در آن جشن جهان امروز

که فی الحقیقت جشن عید ماه میام واقرب برعایت آئین اسلام
 مت بعمل آید لا جرم راقم سوانح این دولت جاریدانی نیز درین
 صحائف اقبال و کامرانی بر خلاف وقائع نگاران پاستانی که غرغ
 فروردین را مبدای سال نو قرار داده در تعریف بهار و نوروز دعتان
 سرائی و سخن پیرائی کرده اند از غرغ ماه مبارک رمضان به تمهید
 قدوم سال نو خواهد پرداخت و بتوصیف جشن جلوس میمنت
 مانوس از تعریف عید مجوس عدل نموده طرح سخن بر اساس
 نو خواهد انداخت امید که بمیامن دین پروری و مآثر شریعت
 گستری این خلیفه جهان و خدیو جهاندار جهان ستان تا منقرض
 ایام پیرائی نظام ملک و دولت و سرمایه استحکام شرع و ملت
 بوده روزگار عالم آرای سلطنتش رشک امزای صبح مید قوانین
 جهان پدیرای خلافتش غیرت بخش آئین جمشید باد •

تعیین محتسب و منع منهیات و مسکرات

از آنجا که شهنشاه اسلام پروردین پناه را همواره همت بلند نعمت
 بر رفیع آثار مناهیه و ملاحیه مقصور و از سلطنت و پادشاهی و
 خلافت و گیتی پناهی پیوسته اجرای احکام الهی و ترویج شرع مطهر
 حضرت رسالت پناهی صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه
 مقصود و منظور است درین هنگام رای عالم آرا چنان اقتضا نمود
 که یکی از نصایح پایه سربر اعلی که بصفه تدین و مسلمانی
 و محبت نفاقت و مسئله دانی موموم باشد بخندست احتساب
 منصوب مازند تا خلایق را از ارتکاب منهیات و محرمات خصوصاً

شراب خمر و خوردن بنگ و بوزه و مائرمسکرات و مباشرت فواحش
و زانیات منع و زجر کرده حتی المقدور از قبایح اعمال و شذائع
انفعال باز دارد بنابراین ملا عوض وجیه را که سرآمد دانش وران
توران است باین خدمت مهربانند نموده بعطای خلعت نواختند
و در عوض سالیانه اش که پانزده هزار روپیه بود منصب هزارپا
سوار عنایت کرده اورا کامیاب عاطفت ساختند و جمعی از منصبداران
و اهدیان برای معاونت و دستیاری برفاقت او معین فرمودند که
اگر بعضی بی باکان و خود سران از روی جهل و نادانی و شقاوت
و خیرگی از منع و نهی او سرکشیده و دوش اطاعت و تسلیم از
درد احتسابش پیچیده بجزگ و پرخاش پیش آیند آن گروه خذلان
پژوه را تنبیه و تادیب نماید و بحکام جمیع موبجات و اطراف
و اکناف ممالک محروسه یرلیغ گیتی مطاع صادر شد که باین دستور
مد ابواب خیانت و منکرات و منع ارتکاب محرمات و منهیات نموده
کما هو حق بمرام احتساب پردازند ولله الحمد که امروز بدولت دین
پروری و مینامن شریعت گسترگی این پایه افزای اورنگ خلافت
و سروری تمام مملکت فلک نصرت هندوستان و سر تا سر ساحات
این خرم بوستان از لوک نافرمانی شریعت غرا و خس و خاشاک
بدع و اهواء پیراخته و مبدی است و معالم شرع نبوی و مائرمسکرات
مصطفوی از وصیت خلل و فتور و سمت نقصان و تصور مصیون
و معری لمولفه • قطعه •

زهی خدیو مؤفق که در مدارج حق

نهیب دولت او داد دین و ملت داد

بزور بازوی توفیق و نوک کز لک تیغ
 زدود نقش مناهی ز صفحہ ایجاد
 چنان ز مطوت او می پرست شد هشیار
 که دست لاله بلرزید و ساغرش افتاد
 ز بیم آنکه بمستی کنند متهمش
 نهال تن بتمایل نمیدهد از باد
 رواج شرع بعدش چنانکه در رمضان
 چمن گر آب خورد سرور را کند آزاد

امید که ایند بیهمال و دادار هستی بخش بی زوال دین و دولت
 و شرع و سلطنت را از یمن حمایت و پاس عدالت این پادشاه
 یزدان پرست حق آگاه کامیاب رونق و رواج دارد و فیض توفیقات
 الهی و امداد روح مقدس حضرت رحالت پناهی اجر این معامی
 مشکور بروزگار فرخنده آثار دولت پایدارش عائد گرداناد •

شرح بعضی از عنایات و مراحم شهنشاهی که از
 جلوس میمنت عنوان عبد قریان که متنه ای ایام
 جشن بود نسبت بامرای نامدار و اصیان دولت
 پایدار سمت ظهور یافته و گزارش بعضی از سوانح
 حضور لامع النور در عرض مدت جشن و صور
 چون مدت در ماه و شانزده روز هنگامه این جشن عالم امروز امتداد
 داشت و خدیو کام بخش کرم پرور در عرض این ایام فرخنده اثر هر روز
 ابواب بذل و عطا بر روی جهانیان می گشودند و همواره بندهای

عقیدت مند و اخلاص منشان معادت پیوند را که هزارار لطف و تربیت پادشاهانه بودند کامیاب مکارم و مواهب ساخته بقدر مایه اخلاص و پایه بندگی مراتب و مناصب می افزودند و امرا و ارکان سلطنت و عمدتای آستان خلافت نیز هر روز بنوبت ادای مراسم پندش و نیاز می نمودند و در هر تاریخ برخی از بندها بخدمات ارجمند سر بلند گشته جمعی بصورتجات و اطراف ممالک مرخص می گشتند و گروهی از اوطان و محال تیول و اقطاعات خویش بمدد سلطنت رسیده دولت اندوز ملازمت اشرف میگردیدند و دیگر وقائع دوات امرا نیز درین مدت روی داد که نگارش تاریخ آن درین روز ناصیحه متأثر اقبال ناگزیر است بحکم اجتهت حفظ سر رشته وقائع نگاری و ضبط ملک کلام سوانح این ایام سعادت نوجام از داستان جلوس مبارک جدا کرده تاریخ وار بر جمیل تفصیل بدین گونه گزارش میدهد بیست و چهارم ماه مبارک رمضان که روز جلوس همایون بود نهایت پادشاهانه رخشنده اختر برج عظمت تابنده گوهر درج سلطنت پادشاه زاده والا تجار محمد معظم را که در دکن بودند بارمال خلعت خاص عز اختصاص بخشید و بمدد نوئیقان عظام امیرالامرا بعطای خلعت خاصه با چارقب زر دوزی و جمدهر مرصع باعلاقه سرواید و دو مرامپ یکی بازین و ساز طلا مشمول مرحمت گردید و برخصت نوازش نوبت در ایام شرف اندوژی حضور پر نور بعد از نواختن نوبت پادشاهی بدستوری که یمین الدوله عضد الخان آصفخان خان خانان مرحوم درین دولت ابد طراز بآن امتیاز داشت و غیر از آن

نوئین والا احتشام هیچ کس از امرای عظام و عمد‌های سلطنت
 ابدی دوام را دستور می‌آن نبود رتبهٔ مباحات یا امت و به محمد امین
 خان میربخشی خلعت و جمدهر مرصع با علاقهٔ مروارید و بتقرب خان
 خلعت و سی هزار روپیه برسم انعام و بدلیز خان خلعت و شمشیر
 با ماز مرصع با علاقهٔ مروارید و بعبد الرحمن بی نذر محمد خان خلعت
 و خنجر مرصع و بامیر خان خلعت و اسب و سپر و بمرتضی خان
 خلعت و جمدهر میناکار با علاقهٔ مروارید و یک زنجیر نیل و باصالت
 خان خلعت و اسب و جمدهر مرصع با علاقهٔ مروارید و باعقباد خان
 خلعت مرحمت شد و فاضل خان میر سامان بعنایت خلعت
 و باضانهٔ هزار و پانصد سوار بمنصب چهار هزار و دو هزار سوار والا
 پایگی یانده اتمام نگارش امثله جلیله و مناشیر عالیشان که درین
 دولت ابد نشان بدیوان کل و وزیر اعظم تعلق دارد باو مفوض
 گردید و منصب وزیر خان که در دکن بود باضانهٔ هزار و هزار سوار
 پنج هزار و سه هزار سوار مقرر شد و دانشمند خان که از اواخر زمان
 اعلیٰ حضرت تا این هنگام در سلک گونه نشینان انتظام داشت
 مورد انظار عاطفت پادشاهانه گشته بعطای خلعت و جمدهر مینا
 کار با علاقهٔ مروارید و منصب چهار هزار و دو هزار سوار نوازش
 یافت و ظاهر خان بمرحمت خلعت و باضانهٔ هزار و بمنصب پنج
 هزار و دو هزار و پانصد سوار و عابد خان بمکرم خلعت و یک
 زنجیر نیل از اصل و افانده بمنصب چهار هزار و یک هزار سوار و احد
 خان بخشعی دوم بعنایت خلعت و شمشیر با ساز مینا کار و باضانهٔ
 پانصد و پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد و دو هزار و

پانصد سوار و نیکو الله خان بعلای خلعت و نقاره و باضافه پانصدی
 پانصد سوار به منصب سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و شیخ مبرک
 باضافه پانصدی به منصب سه هزاری دو صد سوار سر بلند گردیدند
 و بنجانبخان و ابراهیم خان و سیف خان خلعت و یک زنجیر نیکل
 و بصف شکنخان خلعت و اسب و شمشیر با ساز میثا کار و بعقب بدت
 خان ولد امیر الله را خلعت و جمدهر مرصع و بمالوجی دکنی
 خلعت و اسب و شمشیر و نیکو عالم خلعت و جمدهر مرصع و
 بافتخار خان خلعت و علم و بالله یار خان خلعت و یک زنجیر نیکل
 و بهمت خان خلعت و اسب عنایت شد و رای رگه ناته متصدی
 مهمات دیوانی بخطاب راجگی نامور گشته بمرحمت خلعت و باضافه
 پانصدی به منصب دو هزار و پانصدی پانصد سوار مباحی شد و صفی
 خان بخدمت بخشیدگری و برخی از بندهای ایام خیر نرجام بادشاه
 زادگی و عساکر کومک دکن از تغیر مخلص خان منصوب گشته
 خلعت سرفرازی پوشیدند (رُکیرت سنگه ولد راجه جیسنگه
 بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی به منصب دو هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار سرفراز گردید) و قریب سی کس دیگر از امرای
 عظام و بندهای سده ملک احترام بعنایت خلعت نامت مباحات
 انراختند و برخی با مزایش منصب سرفرازی اندوختند و درین روز
 جهان امروز از جانب نهال برومند گلشن جاء و جلال گوهر ارجمند
 محیط اقبال پادشاهان : نرخی خصال محمد معظم نه هزار اشرفی عوض

پیشکش بنظر کیمیا اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و پیشکش
 امیر الامرا مشتمل بر جواهر زواهر و سائر تحف و نوادر مبلغ یک
 لک و سی و پنج هزار روپیه بنظر انور در آمده درجه پذیرائی یافت
 و پیشکش مهابت خان صوبه دار کابل مشتمل بر یکصد امپ و دیگر
 تحف و نفائس بمحل عرض رسید و همچنین دیگر امرا و بندگان
 پیشکش ها کشیدند و رسم نثار بجا آوردند و سید محمد علی مغیر
 عادل خان و محمد ناصر حاجب قطب الملک که برای ادای مراسم
 تهنیت با پیشکشها بدرگاه معالی آمده بودند جبهه سالی عتبه سپهر
 رتبه گردیده بعطای خلعت تشریف امتیاز پوشیدند و آنچه آورده بودند
 بمحل عرض رسانیدند پیشکش عادل خان که مشتمل بر بیست و یک
 زنجیر نعل و نفائس جواهر و مرصع آلات بود بهشت لک و پنجاه هزار
 روپیه و پیشکش قطب الملک از اقسام جواهر و مرصع آلات بدو لک
 روپیه بها شد و درین تاریخ گذر رام سنگه و امر سنگه چند راوت
 و شیر سنگه راتهور که بنا بر سببی که در مقام خود گزارش خواهد
 یافت از لشکر بادشاهزاده والا قدر عالی منزلت محمد سلطان جدا
 شده بودند بجبهه سائی مدد سلطنت ناصیه افروز عبودیت گردیدند
 (۱) و سید محمد قنوجی و میر ابراهیم ولد میر نعمان مرحوم و شیخ
 قطب و نعمت خان هر یک بانعام یک هزار روپیه کامیاب نوازش
 گشت (۲) و چندین از نغمه - منجان و سرود سرایان پایگاه مریر گردون
 مصبر که در فن خود سرآمد و بی نظیر اند برخی از حلی و حلل

عطا گردید و بغیر فرقه که نام برده شد به بهیاری از منزه داران و برق اندازان و گرز برداران و یساولان و بجمیع ارباب نغمه و سرود از خلعت خانه جود و احسان پادشاهی تشریفات گوناگون و خلعتهای رنگارنگ مرحمت شد و شب هنگام هنگام چراغان کنار دریا که بموجب حکم اشرف یا هتمام امرای عظام سر انجام یافته بود نروغ افزای انجمن عشوت و شادمانی گشته شب تیره را چهره بهم چشمی روز روشن برافروخت و روشن سپهر را دل از تاب آتش غیرت موخت از بس پرتو شمعهای خورشید تاب که بر آئینه بلورین آب می تامت چرخ حیماب گون را دل از هوس آب گردید و ماه شب گرد بحکم آنکه در جنب انوار آن لیلۃ القدر عشرت مانند چراغ پیش آفتاب پرتو نداشت در نقاب خفا احتجاب گزید پرتو انوار عیش و نشاط بخت حیا شب چون روز طالع مقبلان روشن گشت و از گلریزی شمع و چراغ سطح دریا نمودار صحن چمن و ماهیت گلشن شد و کشتیهایی که گماشتهای امرای فرمان همایون بر آنها چوب بندی بطرحهای غریب کرده چراغان نموده بودند با ساز و نقاره و کرنا و فانوسهای رنگین بدیع آئین هر یک چون مهر مکتوب که با چراغ انجم و قندیل ماه و مهر بسیر و گردش در آید بر روی آب جلوه گر شده نظر نریب تماشاگران گردید روز دیگر که بیست و پنجم بود بدستور روز پیش انجمن نشاط مرتب گشته پرتو مراسم عین شاهانه چهره پیرای حال جهانیان شد و درین روز فرخنده^(۲) قریب یکصد

و بیست کس از امرا و منصب داران بعیای خلعت تشریف
امنیا از پوشیدند و راجه نرسنگه کور بمعنایت مرپیج مرصع تارک
مباهات افراخت و جعفر ولد آله وردیخان که فوجدار متبرا بود
بمرحمت امپ نوازش یانته بمحال فوجداری خود مرخص شد
(۹) و از اصل و اضافۀ محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
بمنصب سه هزار و هفت صد سوار و دیندار خان بمنصب دو هزار
و پانصدی هزار و دو صد سوار و نصرت خان باضافۀ پانصدی
بمنصب دو هزار و هفت صد سوار و شیخ عبد القوی باضافۀ
پانصدی دو صد و پنجاه سوار بمنصب دو هزار و سیصد سوار
و مبرر متم خان خوانی بمرحمت امپ (۱۰) و باضافۀ پانصد سوار
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و ملتفت خان باضافۀ
پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و فضل الله خان
باضافۀ پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و از اصل
و اضافۀ حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی از دستانی
هر یک بمنصب هزار و پانصدی پنجاه سوار و شیخ نظام بمنصب
هزار و پنجاه سوار مباہی کردیدند (۱۱) و سید بهار بمعنایت شمشیر
با ساز میدا گار و سید نصیر الدین بمرحمت علم نوازش یا نند
و پیشکش قاصم خان مشتمل بر دو زنجیر فیل و نه سر اسب

(۱۰) و پانزده کس از عمدہای آستان سپهر مدلل باضافۀ
منصب از ذات و سوار مطرح انوار التفات شهنشاه روزگار گردیدند
پیشکش الخ

هواتی و ترکی بنظر انور گذشته رتبه قبول یافت و محمد امین خان میر بخشی و دلیر خان و اصالت خان و مرتضی خان و امیر خان و اسد خان (و فیض الله خان) و جمعی دیگر از امرای عظام و عده‌های بارگاه سپهر احترام پیشکشها از نفائس جواهر و دیگر زغائب و نوادر گذرانیدند و امیر الامرأ دیگر باره پیشکشی از جواهر مرصع آلات گذرانید و ظفر خان و ناخر خان چون از منصب معزول شده در ملک دعاگویان دولت قاهره انتظام یافته بودند نخستین بسالیانه چهل هزار روپیه و دروین بسالیانه سی هزار روپیه کامیاب مراحم پادشاهانه گشتند و غضنفر خان نوجدار میان دو آب چون نوجداری موضع دون ضمیمه خدمت شده بود منصبش باضافه پانصد سوار در هزار و پانصد سوار مقرر گردید چون درین هنگام بعرض اشرف رحید که مغول خان حارس قلعه ارک کابل و دیعت حیات مستعار سپرده سعادت خان که حراست حصار شهر کابل بار مفوض بود بحراست قلعه ارک معین گشته بعنایت ارال خلعت مر بلند شد و محافظت قلعه شهر از تغیر او بفتح الله خان که از کومکبان آن صوبه بود تفویض یافت و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دوهزاری هزار و پانصد سوار نوازش فرمود (و منصب رعایت خان که بقوجداری سیستان از تغیر محمد صالح ترخان منصوب شده بود باضافه هفت صد سوار هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار دو احده و سه احده مقرر گشت

و عاه بیگ خان و عاقل خان که در دکن بودند هر یک از اصل و اصفه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار مباحی گردید و غیاث الدین ولد اسلام خان مرحوم از کومکیان دکن بخطاب خانی سر بلندی بآنکه خدمت بخشیدگی صوبه اورنگ آباد از تغیر میر ابو الحسن بار تفویض یافت و علی خان ولد میر موسی مازندرانی بخطاب تشریف خانی و زاهد بیگ ترکمن از کومکیان تهته بخطاب زاهد خانی کامیاب عزت گشتند و از اصل و اصفه افتخار ولد ناخر خان بمنصب هزار و صد سوار و احمد بیگ نجم نانی بمنصب هزار و صد سوار سراقازی یانند و سلیم این ماه مبارک اثر هی هزار روپیه بزمرد اتقیا و صالحین و ارباب احتیاق و محتاجین بواسطه صدر الصدور مرحمت گشته برکات منوبات آن ضمیمه فخر حسنات و میامن توفیقات شهنشاه حق آگاه یزدان پرست گردید و روز مبارک یک شبیه موانق غره ماه تیر مقدم فرخنده عید فطر محسوس پیرایه خاطر جهانیان گشته آئین عشرت و خوشدلی تازه شد و هنگام بهجت و خرمی از نور رونق و گرمی پذیرفت خلایق را از اتفاق این عید مسعود در ایام این جشن نشاط آمود محسوس بر محسوس نزود و شاهد معنی نور علی نور در نظر اهل بصیرت جلو ظهور نمود و شهنشاه دین پرور شریعت گستر که بادای فرض میام و دیگر عبادات معنونه آن ماه متبرک لازم الاحترام به نیروی توفیق آسمانی و قوت تأیید ربانی قیام نموده بودند ترین حشمت و جاه بعیدگاه توجه فرمودند و نماز عید بجماعت گذارده اواسط روز بهم عذائی اقبال و معادات معاودت نمود

و بعد از مراجعت هریر آرای دولت و کمرانی گشته ابواب کام بخشی و کرم پروری بر روی جهانیان کشودند و درین روز خجسته دانشمند خان و فاضل خان و طاهر خان و چند دیگر از عمدها هر یک پیشکش از جواهر و مرصع آلات بنظر قدمی انوار درآورد و راجه رایسنگه راتهور و چندی دیگر از عمدها در خور حال پیشکشا گذرانیدند و عاطفت بادشاهانه طاهر خان و کیرت سنگه واد راجه جیمسنگه و عبد الله خان سرانی را هر کدام بمرحمت جمدهر مرصع باءلاقه مرورابد و دیندار خان را بعطای جمدهر میدنکار نوازش نمود و سزادار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار و محمد شریف بکاول ب خطاب شریف خانی سر بلندی یافتند و چون شب در رسبد چراغانی که هوشدار خان در آن روی دریاسخازی عمارت فیض آساس غسل خانه بر روی زمین از شمع ترتیب داده بود مسرت انزای خاطر نظارگیان گشته پسند طبع اقدس افتاد و روز دیگر جمعی از امرا و عمدهای بارگاه در خور حال پیشکشا گذرانیدند و پنجاه و پنج کس از بندهای آمتان خلانت بعنایت خلعت مباحی گردیدند و شبنگه بفرمان فرمانروائی ایام دیگر باره چراغان کشتیها بدستوری که قبل ازین شده بود هنگامه آزای انجمن عشرت گردید سوم شوال هوای گلگشت باغ و بستان از بهارستان خاطر ملکوت ناظر شهنشاه جهان سر بر زده باغر آباد خجسته بنیاد توجه نمودند و در اثنای راه نشاط شکار گشته یک نیله کار بتفنگ میدگردند و شب دران گلشن سرای دولت بمر برده دو طرف شاه نهر را چراغان فرمودند بموجب حکم والا بر طرنی آن نهر فیض بهر لگنهایی

میمین گذاشته شمع کافوری برافروختند توگفتی اُستاد منع صفحه
 نقره نام آب را بخط شعاعی آفتاب جدول کشیده بود یا درگذارد
 همیشه بهار خلد از لب جویبار تصنیف گل‌های آتشین دمیده چون
 هوای دلکشای آن سرا بهتان اقبال ملائم طبع اندک افتاد روز
 دیگر نیز آنجا بساط انبساط گسترده بهجت اندوز بودند و پنجم قرین
 سعادت از آنجا عزم معارفت بشهر فرمودند و نخست از باغ سایه
 توجه بشکارگاه انگنده نشاط اندوز صید نیله گاو شدند و از آنجا مراجعت
 کرده اواخر روز داخل قلعه مبارک گردیدند درین ایام دلیرخان
 رخصت جاگیر یافته بمرحمت ده اسپ عراقی و سی اسپ ترکی
 سر بلند شد و غضنفر خان فوجدار میان دواب بعنایت یک زنجیر
 نیل مشمول عاطفت گشته بمحال فوجداری خود مرخص شد
 و پیشکش جعفر الدوله فوجدار متهر و یرد بخان دو زنجیر نیل یکی
 از آن جمله با ساز نقره و بیست و سه مر اسپ عربی و عراقی
 و ترکی و پیشکش عابد خان مشتمل بر اسپان ترکی و شتران
 بختی و دیگر نفائس توران و پیشکش شیخ عبد الکریم تهنائیسری
 متصدی مهمات چکله مهرند از قسم جواهر و مرصع الات و یک
 زنجیر نیل پیشکش هزبرخان بطار اکسیر اثر رسیده پایه قبول
 یافت و افتخار خان و خواجه عبد الوهاب ده بیدی و چندی
 دیگر از عمد ها در خور حال پیش کشها گذرانیده و جگت
 هنگه ولد مگند سنگه هاده از وطن رمیده جبهه های سده
 منیه گردید و بعطای خلعت و دهکده کی مرصع کامیاب
 نوازش شد و سردار خان که در ملک کومکیان صوبه گجرات منتظم

بود بعنایت یک زنجیر نیل سرفرازی یافت و از اصل و اضافه
 احمد کاشی بمنصب هزاری شش صد سوار و آقا یوسف بمنصب
 هزاره پانصد سوار و مید مسعود بارهه بمرحمت شمشیر با ساز طلا
 و داورداد فوجدار آتک و حکیم صالح شیرازی هریک بعطای ماده
 نیل پلنگ حمله بخطاب ارسلان خانی و عبدالرحیم ولد احلام خان
 بخطاب خانی و سی کس از بندها بعنایت خلعت و چندنی باضانه
 مناصب مباهی گشتند و درین هنگام از وقائع صوبه بنگاله معروض
 بارگاه جاه و جلال گردید که محمد قاسم مخاطب باهتنام خان که
 دیوان لشکر بنگاله و داروغه توپخانه آن جیش نیروزی بود در
 محاربه و پیکار نا شجاع بجوهر مردی و دلوری نقد جان نثار
 کرده سرخ روئی جاوید اندوخت چنانچه شرح این مقدمه بعد
 ازین در طی نگارش، سوانح شرق رویه رقم زده کلاک حقایق نگار
 خواهد گردید گنجینه خدیو بنده پرور عطفت گستر پرتو التفات
 بحال باز ماندهای او را نگذرد آنها را بوظائف عنایت و شرائف
 رعایت نوازش فرمودند سیزدهم ماه مذکور که مطابق
 سیزدهم ماه تیر بود جشن برخنده عبد گلابی بآئین معهود
 مرتب گشت بادشاهزاده کامکار نامدار عالی قدر خجسته شیم
 محمد اعظم و نوئیزان عظام و امرای والا مقام بدستور مقرر
 صراحی های مرصع و مینگار پرگلاب و عرق فنده و بهار کزانبیده
 مسرت افزای طبع مبارک خدیو روزگار گردید و جمعی از عمد های
 بارگاه سلطنت پیشکشها کشید درین ایام مهارچه جهوت
 سنگه صوبه دار احمد آباد و قاسم خان فوجدار مراد آباد بعنایت

ارسال خلعت مریاند گشتند و دانشمند خان بعطای جمدهر
میفا کار باعلاقه مروارید و کدور رای سنگه بمعنایت خلعت و راجه
رای سنگه راتهور بمرحمت گوشواره مروارید نوازش یافتند و
سید بهار بخطاب شجاعت خانی و انعام پنج هزار روبده مرفراز
گشت و چون بعرض اشرف رسید که بزرگ خانم کوچ ظفرخان
که صبیغه سیف خان مرحوم از بطن عفت نقاب ملکه بانوبیگم
بذت غفران پناه یمین الدوله آصفخان بود جهان گزران را پدرود
نمود عنایت بادشاهانه ظفرخان و عنایت خان پهرش را بعطای
خلعت از لباس کدورت بر آورد و سید اشرف ملازم عادل خان و
مترسین بندبیل و جمعی کثیر از بند های آستان خلعت تشریف
مرحمت پوشیدند و چون متصدیان توپخانه بفرمان همانون بجهت
این جشن درخنده انواع ادوات آتش بازیهای غریب دلفریب
سامان نموده روبروی عمارت دولت بنیان غسل خانه بر کنار دریا
چیده بودند حضرت شاهشاهی بعد فراغ از نماز مغرب در سمت
شرقی ایوان غسل خانه که جانب دریاست سربر آرای گشته بنگاه
کرم متوجه آتش امروز گرمی آن هنگامه دل پذیر شدند تراکم ابر
درد میبری دیگر بر روی هوا آشکار کرد و از کثرت شراره خیل ستاره
درونموهوار شد برق آتس بدامن سیه خیمه افلاک رسید و از خروش
صدای باروت آبار نهیب رعد هویدا گردید فروغ انوار مهتابی کرد
خاک را چون جرم قمر منور کرد و سطح مرات الصفا آب را آئینه
رخسار ماه انوار گردانید تو گفتی ماه نخشب از جیب شب سربر
زده یا شام تیره روز را صبح معادت از افق طالع دمیده هر تیر

هوانی که سوی آسمان میرفت هنگام برگشتن صد عقد پروین
بر روی هوا می گسیخت و دامن دامن اختر شب تاب و خرمن
خرمن کوکب فروزان ازان میریخت حاصل که از آندم که پیرگردون
از برق و تیر شهاب سرگرم شغل آتش باز بست چنین هنگامه دل
افروزی بیاد ندارد •

وصول خبر مخالفت بادشاهزاده

والا تبار محمد سلطان در بنگاله

از سوانح ناملائم که درین ایام بحسب نیرنگیهای تقدیر
روی داده سرمایه کدورت خوار و ایلی دولت و اصفیای سلطنت
گردید آنکه در خلال این جشن عالم امروز که جهان لبریز عشرت
و نشاط و جهانیان کسیداب طرب و انبساط بودند از وقایع بنگاله بمسامع
حقایق مجامع رسید که بادشاه زاده بلند قدر عالی نژاد محمد
سلطان که با زبده نوینان معظم خان و عساکر کیهان ستان چنانچه
سبق ذکر یافته باستیصال ناشجاع فتنه محال معین بودند در حالتی
که خان مذکور باقتضای مصلحت با بعضی از جیوش قاهره چهارده
کروه پیشتر از اکبر نگر در موضع سوتی اقامت گزیده مشغول دفع
اعادی بود و آن بادشاه زاده والا گهر در اکبر نگر با برخی از امواج
نصرت اثر این طرف دریای گدگ در مقابل جیش مخالف نزول
داشتند با کمال جوهر دانش و هوش مندی و سرمایه علو فطرت و
شکوه هر فلسفی از آنجا که خامیهای جوانیست بامعین فریب
ناشجاع ادبار نصیب که نهانی بار سال رحل و رسائل دام تزویر گسترده

در صید خاطر ایشان میکوشید فریفته شده برخی خیالات و امور
وهمیه نیز علاوه آن گردیده بسمت و هفتم شهر رمضان که جلوس
همایون بر سریر سلطنت روز افزون در بسمت و چهارم آن روی داد
با چندی از نوکران عمده خود برکشتی نشسته از دریای گنگ
عبور نمودند و بعزم موافقت و مرافقت بشجاع پیوسته طریق
مخالفت پیمودند و از سنج این حادثه لشکری که در رکاب آن
والا گهر معین بود بهم برآمده کمال اختلال بحال سپاه ظفر پناه راه
یافت و معظم خان بمجرد آگاهی بر سنج این حادثه از سوتی
بایلنار خود را بمعسکر شاهزاده رسانیده بتدارک این فتور و غبط و
نسق لشکر منصور پرداخت حضرت شاهنشاهی را از وقوع این فضايله
مکروه که چشم زخم این دولت آسمان شکوه بود خاطر مقدس غبار
ملالت پذیرفته جرآن سانحه و حل آن معضله را بطایف عون و
امداد ایزد کار ساز که همواره کام بردار این ساطنت جاوید طراز است
حواله فرمودند و بمعظم خان یربلغ رفت که بمظاهرت بخت
نیروزی مند و نیرونگسازی اقبال ابد پیوند مستظهر بوده سر رشته
ثبات و استقلال از کف نگذارد و انواع بحر امواج را گردآوری نموده
همت برانصرام آن مهم گمارد که عنقریب پس از انقضای ایام جشن
جهان یثرائی و فراغ از نظم و نسق مهمات سلطنت و جهانگشائی
رایات عالیات نیز از مرکز خلافت بدانصوب نهضت خواهند گزید
و تفصیل این وقائع و مرانجام این احوال در مقام خود مبین و
و مشروح صمت گزارش خواهد پذیرفت *

دستگیر شدن بیشکوه ادبار پزوه بسمعی کار کنان قضا و قدر در دست جیون زمیندار دادار

سبحان الله اقبال خصم افکن دشمن شکار خدیو جهان را طرّفه
خاصیتی است که مید از دام جسته اویخته‌روی تگاپوی گریز از چنگ
میداد فضا ایمن نیست و بختچهره خوردۀ او را بپایمردی صحرا نوردی
و دشت پیمائی رهائی از کمند بلا ممکن نی زخمی تیغ ادبار
صواتش اگر چون مرغ نیم بسمل گامی چند پدای اضطراب بهر طرف
پوبد آخر از پا در آید و هزیمت خوردۀ جیش مطوتش اگر چند
روز از جهان پیر فریب و سپهر غدار فرصت یافته راه چاره جوئی سپرد
عافیت در بوادی ادبار پای امیدش بستگ ناکمی بر آید همانا
روزگار با این دولت پایدار در ازل عهد بسته که تا دشمنان بد فرجام
اعدای تیره سر انجام را سر بطوق گرفتاری نیارد سر آهایش و ارام
نخارد و تا مدعیان باطل ستیز و محال جویان فتنه انگیز را دست
بسته بدمت قهرمان جلال این بهین مظهر اقبال نسپارد دست از
کوشش و اهتمام بر نداده آری سعادت مندی را که ایزد توانا از
خلق جهان برگزیده بر تنه والی طنب خویش سر بلندی دهد و ذات
قدسی خصالش را بتشبیهِ ذات بی‌همال خویش رتبه ارجمندی
بخشد صاحت حریم و حشمتش کی غبار آلود نقص شراکت اغیار
پسندد و رخنه گران مملکتش را کجا مجال انفکاک و فتنه مازی

و فرصت دعوی همسری و اندازی دهد از بدائع شواهد صدق این مقال درین اوقات خجسته نال گرفتاری دارا بیشکوه رمیده بخت برگشته اختراعت در موضع دادر بحسن سعی جیون زمیندار آن بوم و برتبدین این کلام و تفصیل این مقدمه دولت پدرا از آغاز تا انجام آنکه آن بد عاقبت تیره ایام بعد از جنگ اجمیر و هزیمت یافتن از موکب عالم گیر یکباره سلک جمیعتش از هم گسسته و پشت همت و شوکتش شکسته پریشان حال و بی پرو و بال بصوب گجرات رهگرای وادی آوارگی و نکال گردید که شاید دران حدود چند روز بجبر حال پر اختلال خود پرداخته کار خویش را چاره و تدبیری اندیشد و درین رجوع با او از عمدها و سرداران همین فبروز میواتی بود با ده دوازده سوار غارت زده بی سامان و اگرچه دران روز که شب هنگام آن هزیمت یافت بذایر احتیاط و پیش بینی اهل حرم خود را بر عماریهای میلان سوار کرده با خزانه و طلا آلات و نقره آلات و کارخانهای ضروری که بر فیلان و شتران استرها بار بود از اواسط روز برکنار تالاب اناساگر دور از جنگ گاه بازداشته بود و جوقی از سوار و پیاده با آنها گذاشته که اگر شکست روی دهد خود را بآن ها رسانیده بجمعیّت و سامان راه فرار سپارد لیکن در آن وقت از غایت رعب و دهشت و خوف و وحشت خبری از آن ها نگرفت و بهیچ خبر هیچ کس ملتفت نگشته از طرفی بدر رفت و خواجه معقول خواجه سرای معتمد قدیمی او که ناظر حرمش بود چون مشاهده آثار شکست و برهم خوردگی لشکر نکبت اثر او کرده دید که عساکر قاهره بادشاهی غلبه و استیلا یافته بلشکر گاه

او ریخته‌شد و بقتل و غارت پرداخته نزدیک بتالاب رسیدند و از آن
تیره بخت هزیمت نصیب خبری نرמיד فرار اورا متیقن شد
و پردگیانش را از آن آشوب گاه فتنه بسمت کوهستان کشید و از میان
کوه و دره راهی سر کرده دوازده فیل که زوجه و صبیله و سائر عورت‌اش
در عماری‌ها بر آن فیلان موار بودند بپرده داری ظلمت شب بصد
کوشش و تعب با معدودی از خواجه سرایان و پیداه‌ها بدر برد و
جمعی که بحراست آنها گذاشته بود متفرق شده هیچ کس همراهی
نکرد بلکه نخست همان رانعه طلبان آشوب جو در آن تاریکی برزفرام
آمده بودند بتاراج پرداخته دست جسارت بنهب و غارت برآوردند
چنانچه قطارهای اشتران را که اشرفی برانها بار بود راجپوتان که
بحفاظت آنان گماشته بود و در نواحی اجمیر وطن داشتند پیش
انداخته بجانب اوطان خود شتافتند حاصل که از خزانه و اسباب
و کارخانجات و دواب هیچ باورسید و اندر بتاراج حادثات رفت و آن
و خیم العاقبت و اهل حرصش که تمام آن شب و روز دیگر هر یک
از طریق راهی فرار سپرده بودند و آخر روز بعد از هشت پاس
با یکدیگر ملحق شدند و بعد از ساعتی توقف دیگر باره بهمان
سرعت و هراسی روان گردیده سرگشته و حیران و غارت زده و
هریشان گامی بنا کاسی میزدند القصه آن رمیده بخت تیره روزگار
نیای مردی فرار در عرض هشت نه روز بنواحی کجرات رسید و
چون امرا و کومکین آنصوبه بعد از استماع خبر شکست قطع علاقه
آمید ازو کرده دل بدولت خواهی حدیو جهان نهاده بودند و باخود
قرار این معنی داده که اگر آن آواره کشور دولت و رانده اقلیم

هافیت قصد داخل شدن شهر کند اورا راه ندهند بنابراین سردار
 خان از بندهای بادشاهی که از قدیم الایام در سلک کومکیان آنصوبه
 انتظام داشت از معادات منشی و نیک سرانجامی بادای حق عبودیت
 و خدمت گذاری موفق شد و با جمعی متفق و هم داستان گشته سید
 احمد برادر سید جلال بخاری را که دارا بدشکوه حاکم کجرات کرده بود
 دستگیر نموده مقید ساخت و با استحکام قلعه و بندبست شهر
 پرداخته آماده ممانعت و مدافعت گردید دارا بدشکوه بعد از اطلاع
 برین معنی از تصرف شهر طمع بر گرفته به برگنه کری که هشت
 گروهی کجراتست رفت و آن جا بکانبی کوای التجا برده ازو
 اعانت و امداد خواست کانبی با اتباع خود همراه شده اورا بخدود
 ولایت کچه برسانید و ازان جا مراجعت نمود و در انهای این احوال
 گل محمد نام یکی از نوکرانش که او را فوجدار بندر سورت کرده بود
 با پنجاه سوار و دود پیداد بدشکوهی بار ملحق گشته همراه شد و
 چون بکچه رسید راجه انجا که هنگام آمدن او بکجرات مسافت بعیدی
 باشدقبال بر آمده انواع خدمت و همراهی بظهور رسانیده بود چنانچه
 سابق ذکر یافت دختر خود نامزد پسرش کرده این نوبت در کمال
 بیگانگی پیش آمد و بار بر بخورد لهذا بیش از دو روز انجا توقف نکرد
 بعزم حدود بهمهر روانه بدش شد و چون بکنار دریای سند رسید فیروز
 مبدواتی که از بدین کار آن تیره رزگار نومیدگشته بوی خبر از اوضاعش
 نمی شنید و میامی فرخی و بهرزی در نامیه احوالش نمی دید
 از غایت بیغی و مصلحت گزینی دل از همراهی او بر گرفته با
 همراهان خود راه مفارقت پیمود و از نیک اختری و معانت یاورى

عازم اسلام در کاه خلأقی پناه گردید و آن سیه روز نرفته اندوز از دریای
 سند گذشته بولایت چاند خان رسید آن گروه بار بمخالفت پیش
 آمده دمت بغارت و رهزنی کشوند و در مدد گرفتن او نیز بودند
 چون هنوز جمعی با او مانده بودند بجنگ و کوشش بسیار از چنگ
 آنها رهائی یافته بولایت مکسیدان رفت و میرزای مکسی که مرخیل
 آن قوم و سرزبان آن حدرد بود او را استقبال کرده بوطن خود که از انجا
 تا قندهار ده دو ازده منزل است برد و از راه موافقت پیش آمده
 قدومش را با احترام تلقی نمود و اظهار اخلاص و هوا خواهی و تقبل
 امداد و همراهی کرده متعهد گشت که بدرقه کرده او را بسرحد
 قندهار رساند از انجا که آن رسیده بحت بی دولت را ایام مهلت
 منقضی گردیده روزگار حیاتش بسرحد انتها رسیده بود و کارکنان
 تدبیر بمقتضای مصلحت نظام کل اسباب گروتاری و مواد
 نگونساری او آماده کرده بودند قبول این معنی نذموده بغایر سابقه
 معرفتی که باملک جیون زمیندار داد در داشت گمان موافقت
 و هوا خواهی بار برده بموجب مضمون

• مصرع •
 صید را چون اجل آید موی میاد رود • روی عزیمت بسرحد داد
 نهان باین خیال خام که روزی چند انجا از صحت هفر و تعب راه
 آلوده شده بددرقه امداد و همراهی او خود را بقندهار رساند • نظم •
 اجل راه سرکرد و امداد پیش • کسان سوی دام فداصید خویش
 تماشاگران قضا و قدر • بر آورده از روزن غیب مر

همی رفت شادان و دامن کشان • کشیده فضا تیغ کن بر فسان
 القصه طالع بدشگون و بخت سیاه روزگار عنان ادبانش گرفته بحدود وطن
 ملک جیون که مہبط کوکب آسمان و آخرین منزل ابدان او بود رحالید
 و چون پیشتر رقیمة مشعر بآمدن خود بآن صوب نوشته بود و او را
 ازین معنی اطلاع داده ملک جیون ایوب نام افغانی برسم استقبال
 فرستاد و در حالتی که دارا بدشکوه داخل حدرد زمینداری او شد
 ایوب مذکور رسیده همراه گردید چون بیک گروهی وطن ملک
 جیون رسید ملک برآمده باو ملاقی گشت و درین وقت هنوز داخل
 وطن او نشده بود زوجة آن خسران مآل که بعد از فرار اجمبر عارضة
 سل بیهرسانده درین مدت بیمار بود و روز بروز کوفتش می افزود
 مرحله هستی طی کرده بسر منزل فنا پیوست دارا بی شکوه را
 از حدوث این سانحه کمال اندوه و ملال دست داده جزع و بیتابی
 بسیار نمود و ماتم زده و سوگوار نعش او بر داشته بوطن ملک جیون
 آورد و چون آن عورت وصیت کرده بود که نعش او را بھندوستان
 فرستد بعد از دو روز خواجه معقول ناظر را همراه تابوتش کرده
 روانہ ہندوستان نمود کہ بلاھور آورده در مقبرہ زبدة السالکین میان
 میر کہ آن بطلان پڑوہ تھمت مریدی او بر خود بسته بود مدنون
 مازد و چون درین اوقات او را اختلالی در رای و فتوری در شعور
 روی داده و سرشته تدبیر نافص از کفش رفته این معنی علاوه
 بیدانشی فطری و باطل اندیشی ذاتی او شده بود اعتماد بر اظهار
 اخلاص و هواخواهی ملک جیون کرده حزم و درپردہی را کار نہ بست
 گل محمد نوکر خود را کہ جوانی مہابی کارآمدنی بود با قریب

هنگام سوار خوب که بغیر ازان لشکر و سپاهی دیگر نداشت و باستظهار
 همراهی آن محدود تا اینجا رسیده بود همراه فاعش زن کرد و خود
 با چندنی از خواجه سربان و خدمتگاران آنجا مانده قرار داد که چند
 روز دیگر اقامت نموده از ماتم برآید و بعد ازان متوجه قندهار شود
 چون ملک جیون از کار روانی و مصلحت شناسی صلاح کار خویش
 در دستگیر ساختن آن فتنه اندوز فساد اندیش دیده بود و بدیدن
 میدانست که اگر او را از محال زمینداری خود راه دهد و در رفتن
 قندهار امداد و همراهی نماید عتق ربیب دستخوش نائره قهر و غضب
 و مورد باز پرس و عتاب خسرو مالک رقاب خواهد گردید لهذا انتهاز
 فرصت نموده صبح بیست و نهم ماه مبارک رمضان این حال که دارا
 بیشکوه از اینجا کوچ کرده داعیه سمت قندهار داشت با اتباع و مردم
 خود بر همراه او آمد و آن تبره اختر بر گشته بخت را با سپهر
 بیشکوه پهرش دستگیر نموده و حقیقت حال با بهادر خان و راجه
 جاسنگه که با امواج قاهره بادشاهی راه تعاقب آن بد عاقبت می
 سپردند و درین وقت بآن حدود نزدیک رسیده بودند و همچنین
 بباقراخان فوجدار بهکمر نکاشت بامر خان بمجرت و زود نوشته ملک
 جیون این مقدمه را بدرگاه خلایق پناه عرض داشت نموده با
 رقیمه ملک جیون مصحوب مسرعان بمجناب والای خلافت فرستاد
 و این مؤده دولت امزای بیست و یکم ماه مرخنده شوال بمصامع جاه
 و جلال رسبد حضرت شهنشاهی بعد از مطالعه عرضداشت باقراخان
 و نوشته ملک جیون بظهار اینخبر میمنت اثر سامعه افروز
 ایستادهای پایه اورنگ انبال گردیدند لیکن از اینجا که شیمه قدحیه

آن تربیت کرد؛ ایزدی و دست پرورد؛ سعادت سرمدی است که نه از وقوع مصائب امور و شدائد مهمات آثار دلالتگی و ملال بر چهره و قار آن حضرت ظاهر میشود و نه از حدوث مقدمات طرب بخش مسرت فزا امارات فرح و شادمانی و علامات بشاشت و کاسرانی در بشره همایون مشاهده میگردد از وصول انجیر بهجت پیرا و مزد عشرت آما از جا در نیامده از کمال حوصالت خدا داد و متانت و وقار ذات قدسی، نژاد مورد نشاط و مغلوب انبساط نگشتند و به تکرار و تذکار آن زیاده توجهی نفرمودند چنانچه حکم بنواختن شادیانه نیز صادر نگردید تا آنکه بعد از چند روز دیگر که خبر رسیدن بهادر خان بدادر و بدعت آوردن آن باطل پزوه فتنه گر رسید بنابر مصلحت اعلام عامه خلایق که بعضی از آنها را در وقوع این معنی شائبه شکی مانده بود باشاره والا شادیانه اقبال بنوازش آمد باجمله بهادر خان بعد از وصول نوشتن ملک جیون از جای که بود ایلغار کرده خود را بدادر رسانید و ان خسران پزوه را با سپهر بدشکوه بقید ضبط و تصرف آورد و ملک جیون را همراه گرفته با راجه جیسنکه و سائر جنود نیروزی بر جناح سرعت روانه بهکهر شد و عنقریب سرانجام حال آن بد فرجام درین سعادت نامه بدائع ارقام گزارش یافته دیده و ران هوشمند از ان کامیاب عبرت و آگاهی خواهند گردید اکنون کلک حقایق نگار سوانح حضور لامع النور رفته تدمه وقائع ایام جشن جلوس مبارک را از جایی که گذاشته بود بر صفحه بیان مرقوم میسازد بیست و دوم شوال مید محمد علی حاجب بیجاپوری از جانب عادل خان یکهقد مرورید و یک انگشتری الماس که زیاده از پنجاه هزار روپنه ارزش

داشت برسم پیشکش گذرانید و تقریخان العاصی که بدره هزار روپیه قیمت باشد با سه اسب عراقی پیشکش نمود و روز دیگر جعفر ولد اله وردیخان از متهرا رسیده احرار دولت ملازمت نمود و بمرحمت خلعت مباحی شد و درین ایام رای عالم آرا انتضای آن کرده بود که گوهر درج حشمت اختر برج عظمت بادشاهزاده والا نژاد فرخنده شیم محمد معظم را که مدتی از شرف ملازمت کیمیا سعادت محروم بودند از دولت آباد فیض بنیاد پیاپی سریر گردون مصیر طلب فرموده یکچند آن والا تبار سعادت پیوفد را در پیشگاه عز و جلال کامیاب دولت حضور و بهره مند سعادت لامع النور دارند اینها زبده امرای عظام امیر الامر را از تعیدیر آن غره نصیحه حشمت و بخنداری بصوبه داری دکن سربلند مآخذند و بیست و چهارم ماه مذکور او را بعزایت خلعت خاص و خنجر خاصه با علاقه مروارید و سپر با ساز مرصع و ماده فیل و بیست اسب از انجمله ده راس عربی و عراقی یکی با ساز طلا مشمول مراحم گوناگون ساخته مرخص فرمودند و عقیدت خان مهدن پسر خان مذکور بمرحمت خلعت و اسب عراقی با ساز طلا و ابو الفتح و بزرگ امید در بسر دیگرش هر یک بمرحمت جوده هر مینا کار با علاقه مروارید مباحی شده با پدر مرخص گشتند و حکم والا صادر شد که عقیدت خان از تعیدیر مائل خان بحرامت قلعه ارک دولت آباد قیام نماید و خان مذکور به پیشگاه حضور آید و سید محمد علی سفیر عادلخان بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه و محمد ناصر حاجب قطب الملک بعزایت خلعت و اسب عراقی و انعام پنج هزار روپیه هر مرار گشته رخصت انصراف یافتند و مصحوب

حکیم محمد حسین گیلانی فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاص
 و جمدهر مرصع با علاقه مروارید و دهکده کی الماس گرانبها برای
 مرفرازی عادلخان مرسل شد و فرمان عاطفت نشان با خلعت
 خاص و جمدهر مرصع با علاقه مروارید برای قطب الملک ارمال
 یافت و بیست کس از امرای دکنی تشریف عنایت پوشیده با آن
 عمده نوئیان مرخص گردیدند و یرلیغ عاطفت پدر بنام قره باصره
 سلطنت و اقبال پادشاه زاد محمد معظم طغرای نغان یافت که
 پس از رسیدن امیرالامرا با وزیر خان که در خدمت آن بادشاهزاده
 هالیدر کامگار بود متوجه کعبه حضور کردند و مرحمت پادشاهانه
 سرپیچ مرصع گرانبها برای آن دره التاج خلعت و جهانبانی
 و خلعت خاصه جهت وزیر خان مرسل گردانید و از امرای
 گومکی دکن راجه ریسنکه سیسویه و سرفراز خان و خان زمان
 و چهل کس دیگر از عده های آن صوبه بعنایت ارمال خلعت
 قلمت امتیاز انراختند و درین هنگام فیروز میواتی از نوکران
 پیشکوه که چنانچه مذکور شد در کنار آب سند اژر جدا شده
 بود برهبری سعادت بدرت آستان بوس رسیده ظلمت زدای اختر
 طالع گردید و بعنایت خلعت و شمشیر و منصب هزار و پانصدی
 هابصد سوار مشمول نوازش یافت بیست و پنجم چون روز دزن
 ششم سال شمسی از عمر گرامی تازه نهال ریاض سعادت و بخت
 مندی نوگل حدیقه دولت و سر بلندی شاهزاده و انزاد خجسته
 شیم محمد اعظم بود آن پادشاه زاد گران قدر بعنایت سرپیچ مرصع
 و خنجر خاصه با علاقه مروارید و پنج سراسپ از طوبیله خاصه

از انجمله در اس عراقی یکی با زین و ساز مینا کر و دیگری با ساز
 طلا مورد انظار عاطفت گردیدند و درین ایام سید جعفر صبیح
 خلف سید جلال بخاری که بجای پدر صاحب سجاد آن سلسله
 است بمذابت ارسال خلعت بهره اندوز عزت گردید و شجاع خان
 بقلعه داری چذاده از تغییر خواصخان و عبد الرحیم ولد اسلام خان
 مرحوم بخطاب خانی سرفراز گشتند و پیشکش بهرام ولد نذر محمد
 خان و بهگونت سنگه هاده از کوسکیان دکن و خواصخان و چندینی
 دیگر از عمد ها بنظر تدمی اثر درآمد و بعرض دار یافتگان پیشگاه
 عزت رسید که هیاتخان برادر اسلام خان مرحوم باجل طبیعی
 روزگار حیاتش بسر آمد و اقامتی منانی مخاطب بامانت خان
 بموت مفاجات در گذشت بدست و هشتم طبع اندس پایه انزای
 اورنگ جهانداري بنشاطشکار و حواری رغبت نموده بیرون دارالخلافه
 توجه فرمودند و در شکار گاههای نواحی شهر آهووی چند بتفنگ
 صید نمودند و سلخ ماه مذکور عزم سیر اعز ایال از خاطر فیض بنیاد
 سر برزده عنان توسن امبال بآن گلشن سرای دولت و کمرانی
 انعطاف یافت و درین روز فضل الله خان ولد سیدت خان را با
 برادر خردش و همچنین صفی خان و عبد الرحیم خان و عبد
 الرحمن پسران اسلام خان مغفور را که برادر زاده های آن مرحوم اند
 خلعت عذابت نموده از لباس کدورت برادرند و روز دیگر جعفر
 فوجدار متبرا را بمرحمت خلعت خاصه نواخته بان صوب مرخص
 ساختند و دوم ذی قعدة قرین سعادت لوای معاونت بشهر اراختند
 پنجم ماه مذکور عرضه داشت بهادر خان بجذاب خلعت رسید صبی

بر اینکه بعد از اجتماع خبرگرفتاری دارا بیدشکوه با راجه جیسه‌سکه و
سائر امواج فاعره نهم شوال از نواحی بهکهر گذشته باو بود، شدت
حرارت هوا و بادهای سموم جانگزا که در انحدود میوزن هرروز مصافقت
بعیددی طی کرده خود را بدادر ره نیده است و دارا بیدشکوه را بدست
آورده متوجه حضور پرنور گردیده بعد از وصول ابن عرضه داشت
منشور مرحمت و نوازش بنام راجه و خان مذکور شرف صدور یافته
با خلعت خاص جهت هر دو مرسل گشت و درین ایام عاطفت
خسروانه معظم خان و سائر امرای عظام و مجاهدان ظفر اعتمام را
که در سمت بنگاله بودند و جعفرخان صوبه دار مالوه و خایل الله
خان صوبه دار پنجاب و دیگر صوبه داران و عمدعا و امرای
اطراف را بتشریف عزت و مباحثات نواخت و مباحثات خان
صوبه دار کابل را بارسال خلعت و شمشیر با ساز مرمع مورد انتظار
نوازش ساخت و داور خان صوبه دار پناه بارسال خلعت و شمشیر
و سید سالار خان بمکرمت اسپ عراقی و ربه‌های دکنی بمطای
شمشیر مباحی گردیدند و شهابت خان بفوجداری غزنین از تغیر
شمشیر خان منصوب گشته باضافه هزار سوار بمنصب سه هزار
دو هزار سوار سرفراز شد و چون بعرض اشرف رسید که فتح الله خان
ولد سعید خان بهادر مرحوم که حارس حصار شهر کابل بود باجل
طبیعی درگذشت سعید خان برادر او که در سلک کومکیان آنصوبه بود
بجای او منصوب شده باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی
دو هزار و پانصد سوار مورد نوازش گردید و بعد نصیر الدین بقطاب
خانی و عفایت بکنزجیر فیل و جمال بیجاپوری بقطاب خانی و

مرحمت علم و عنایت میانه بخطاب میانه خانی و عطای علم و
 فرهاد بیگ علیمرد انخان بخطاب فرهاد خانی و بمرحمت نایل
 سرفرازی یافته مامور گشتند که خزانه عامره که از پیشگاه حضور
 لامع الغور برای تنخواه موجب سپاه بنگاله مقرر گشته بود آنجا
 رسانند و ملک جیون زمیندار دادر بجلدوی دولت خواهی و حسن
 خدمتی که در گرفتن دارا بدشکوه ازو بتقدیم رسیده بود بعنایت
 ارسال خلعت و منصب هزاری دوصد سوار و خطاب بخنیا خان
 کامیاب مراحم شهنشاهانه گردید چون بعرض همایون رسیده بود که
 قابلخان منشی اراده گوشه نشینی دارد عاطفت بادشاهانه او را
 بهالدیانه پنجهاز روپیه موظف ساخت و بدشکس مهارجه جسونت
 منگه منتمل بر نفائس جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکت
 رسیده زیور قبول یادت و چون معجبونه نقاب هفت مخدره قباب
 عصمت نوازش بانو بیگم زوجة کریمه شاهنواز خان برای سرفرازی
 خویش التماس قدوم میمنت لزوم اشرف بمنزل خود نموده بود
 حضرت شاهنشاهی بجهت افتخار و مباهات آن بانوی حمده
 صفات هفتم ماه مذکور سایه سعادت بمسکن او انگذده ساعتی چند
 بنور حضور فروغ بخش آن کاشانه بودند و نعمت خاصه آنجا تناول
 فرمودند و آن هفت دنار رسم های انداز و هزار و شکر مقدم خدیو
 روزگار بجا آورده بدشکشی از جواهر و مرصع آلات و دیگر نفائس
 گذرانید و آخر روز بدولت خانه معلی قرین سعادت معاودت
 نمودند و درین اوقات بمناسبت موسم برشکال تجمیع عمدهای بارگاه
 اقبال بقدر تعارت مراتب خلعت بارانی مرحمت شد و عهد الرحمن

بن نذر محمد خان بمرحمت مریدچ مرصع تارک مباحات
 انراخت و راجه رایسنگه را تهور بعنایت دهکدهی زمرد نوازش
 یانت و بسیاری از بندهای عتبه خلافت بمعطای خلعت سرفراز
 گشتند هفدهم نامدار خان از مالوه رسیده بتقبیل سد سینه نائز
 گردید و بعنایت خلعت تشریف مباحات پوشید و درین ایام
 باقتضای رای عالم ارای راجه را جرّوب با فوجی از عساکر ظفر اثر
 بکوهستان سری نگر که پرتهی پت زمیندار آن از کمال کوته اندیشی
 و نا عاقبت بینی سلیمان بیشکوه را در ولایت خود جای داده
 حمایت و نگاهداشت او را بیهوده معی می نمود تعیین یانت که
 آن بیغول فشین دیولخ ضلالت را بلطائف وعد و وعید بیم و امید
 داده بحسن تدبیر آن شعبه درجه خصوصیت و عناد را که وجود
 بی سودش مضر تولید فتنه و فساد بود از آن کوهستان برآرد و اگر
 زمیندار مذکور بموعظه و پند متنبه نگشته در نگاهداشتن آن باطل
 بیحاصل اصرار نماید ولایت او را پی سپر اوج جهانکشا ساخته
 همت بر استیصالش گمارد و از نوشته و تائید نگاران ممالک شرق
 رویه بمسامع حقایق مجامع رسد که اله ورد بخان را که بمقتضای
 ضعف طالع و سرنوشت بد همراهی ناشجاع فتنه پزیره بیخرد
 اختیار کرده بود آن ستم کیش جور اندیش را بتیغ یدک از هم گذرانید
 مجملی از کیفیت حال خان مذکور آنکه در عهد سلطنت اعلی
 حضرت صوبه دار پنده بود و دران اوقات که بواسطه منوح عارضه آن
 حضرت و سوء تدبیرات دارایی شکوه خبرهای شورش انگیز ملک
 آشوب باطراف و اکفاف مملکت رنّت و ناشجاع را هوای خود

صری در هر افتاده قدم از حد خود فراتر نهاد و بعزم دعوی ملک
 و سلطنت از بنگاله بر آمده بر سر پنده لشکر کشید خان مسطور از
 تبه رائي و مصلحت ناشناسی صلاح کار در گردیدن بار دانه پنده
 را بی ایستادگی و ممانعت بتصرفش داد و از غلط اندیشی کمر
 اطاعت بموافقت و متابعت آن ناسزاوار دولت بسته دل بر همراهی
 و دولت خواهی نهاد و ناشجاع او را معزز و محترم داشته خان
 بهائی میگفت و در جمیع امور نکمکش و موابدید او عمل میکرد
 و چون بعزیمت اکبر آباد از پنده بصوب بفارس روان شده در بهادر پور
 چنانچه در اوائل این صحیفه اقبال برسم اجمال سمیت گزارش یافته
 با عساکر بادشاهی که بمرداری سلیمان پیشکوه بمداغنه او معین
 شده بود جنگ کرد و هزیمت خورده برگشت خان مشار الیه
 موافقت ورزیده به بنگاله همراهش رفت و با او می بود و در زمان
 سلطنت و استقلال و ظهور نیر عظمت و جلال حضرت شهنشاهی
 که آن نامپاس فتنه کمال دوم باره باندیشه ناسد و خیال محال
 باله آباد آمده چهره بخت خویش بذخن کفران نعمت و حق
 ناشناسی خراشید و با سوکب نصرت پیرا صف آرا گردیده نیز همراه
 آن باطل متیز بود چنانچه پیشتر گزارش یافته بعد از هزیمت یافتن
 او دگر باره رفیق طریق فرار و هم عنان سلک ادبار گشته به بنگاله
 رفت لیکن درین مرتبه چون از سیمای حال آن بیدولت برگشته
 اقبال نشان و خامت عاقبت و سوء مآل لائح و هویدا میدید و آثار
 فرخی و بهروزی از چهره کارش در نمی یافت ازو نومید گشته از روی
 مدلول روز می گذرانید و درین وقت که ناشجاع فتنه پرور از قرب

وصول عساکر قاهره باکبر نگر تاب ثبات و مقاومت در خود ندیده
از آنجا پناهنده میرفت چون اراده مفارقت و عدم رنانت از ناصیه
حالش تفرس نموده بود بفتوای بیدافشی و جور اندیشی و اغوای
جمعی از مفسدان فتنه انگیز او را باسلیف الله خان پسر کوچکش
بقتل رسانیده تحصیل این وزر و وبال را نیز ضمیمه خزی و نکال
خویش گردانید چنانچه تفصیل این مقدمه بعد ازین در طی
نگارش موافق بنگاله و گزارش احوال ناشجاع بد فرجام مرقوم کلک
حقائق ارقام خواهد گردید *

بنای حصار دولت انار شیر حاجی بر دور قلعه سعادت بنیاد مستقر الخلافه اکبر اباد

از آنجا که مهندس بنیان ایجاد و معمار حصون سبع شاده کلخ
والی این دولت ابدی بنیاد را برای تشدید قواعد ملک و ملت
و تأسیس مبانی حشمت و جلالت بارج رفعت و اعتلا افراخته ررنق
کهن سرای دهر و آبادی دیرین بناء جهان بحسن تدبیر گیتی آرای
این زینت انزای مرای آفرینش منوط و مربوط ساخته لاجرم
همواره همت بلند جناب در حصانت و رمانت حصن دین و حصار
دولت مصروف میدارند و پیوسته اهتمام رای رزین و عقل متین
بر استحکام بنای مملکت و جهانداوی و ترصیع ارکان ایهام و
نامنداری میکنند مؤید این کلام نویین خجسته ایام احداث حصار
شیر حاجی است بر دور قلعه مستقر الخلافه اکبر آباد و چون آن
قلعه دولت احاس فلک مدام که حضرت علیبن مکانی عرشی

آشپانی جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراه بنا کرده اند از معظمت قلاع منیع و حصون رفیع مملکت پسر فسحت هندوستان و مرکز و مقر این سلطنت گردون نشان است و از آن عهد همایون تا این زمان سعادت مقرون از بس بغائس ذخایر از زر و جواهر مشحون گشته رشک افزای بحر و کان است و اثر اسباب شوکت و ابهت این دولت ابد مدت دران میباشد و قبل ازین فصل که بلسان اهل عرف شبر حاجی گویند نداشت لهذا درین هنگام سعادت انجام که قواعد خلافت و اقبال از قوائم اورنگ حشمت و جلال خلیفه زمان بدازگی مشید گردید و جهان پیرا از پرتو دانش و تدبیر شهنشاه عالم گیر رونق و جوانی از سرگرفت رای عالم آرای که زینت بخش معموره هستی است چنان اقتضا نمود که آن قلعه مبارکه را باحداث حصار شیر حاجی استحکام بخشند و حکم لازم الانقیاد بناظمان مهمات مستقر الخلفه اکبر اباد صادر شد که حصاری استوار از سنگ سرخ فتحپور بران وتیره که در قلعه مذکور بکار رفته است بنا کرده در اتمام آن کمر می و اهتمام بر میان بندند و شب سه شنبه پانزدهم ذی قعدة این سال نرخ فال که واقفان اصرار تنجیم برای آن بنای آسمان شکوه همایون آثار سعادت اختیار کرده بودند بفرخندگی و مبارکی آفرای اساس نهادند از جانب دریا ارتفاع دیوار بنا بر پستی زمین دوازده ذرع و فاصله تا دیوار قلعه شصت ذرع و عرض دیوار پنج ذرع و از دیگر جوانب که زمین رفعت داشت ارتفاع دیوار هفت ذرع و فاصله تا دیوار قلعه نیز هفت ذرع و عرض دیوار چهار ذرع و خندق در بیرون

شیر حاجی مقرر شد و پنج دروازه که هر ایک باب الابواب دولت و معادست بران حصار میدفت انوار قرار یافت از انجمه سه دروازه روبروی دروازه هتیه پول و خضری و اکبری و یکی بر سمت یمن دروازه که در جانب شاه برج است و دیگری بجانب دریا محاذی دروازه خردی که درته جهروکه مبارک است و کنگره و سنگ انداز بدستور قلعه مبارکه معهود گردید بالحملة بفرمان شهنشاه دین پناه معماران خبرت آئین صاحب مهارت و استادان فن عمارت دست کوشش با فراختن آنحصار و پرداختن آن بغای سپهر آثار کشوده صنعت طرازی و کارنامه پردازی بکار میبردند و خارا شکامان آهنین چنگ قوی بازو و سنگ تراشان فولاد دست نرهاد نیرو داد استلادی و هنروری داده بنوک الماس تیشه نام کوهکن از صفحه ایام می ستودند و باهتمام تمام و تاکید و قدغن عظیم هر روز خلقی کثیر و فرقه انبوه کار میکردند تا آنکه در عرض مدت سه سال صورت اتمام و پیرانه انجام یاست •

جشن وزن قمری سال چهل و دوم

درین اوقات سعادت مناط که جهان کامیاب عیش و نشاط و عالم لبریز عشرت و ابدساط بود بزم آرایان دولت قاهره جهانیان را برورد فرخنده جشنی تازه صلا دادند و انجمن پیرایان حشمت باهره بارگاه سلطنت را بتازگی آذین مسرت و کمرانی بسته ابواب طرب و خرمنی بر روی عالمیان کشادند یعنی جشن وزن قمری سال چهل و دوم از عمر کرامت قرین شهنشاه ملک قدر

خورشید نگین در رسیده بهجت افروز روزگار گشت و بیست و سیوم
ذی قعدة - و انق بیست و دوم امرداد آن بزم خجسته و مجلس
همایون صورت انعقاد پذیرفته بعد از انقضای چهار گهزی از روز
مذکور در محفل معادت اساس غسلخانه میزان دولت از شکوه
عظمت و جلال اورنگ نشین کشور اقبال گران سنگ گردید و وزن
مسعود بآئین مقرر وقوع یافته آن پیکر قدسی و عنصر قدوسی که
ترازوی زور بازوی خرد از سنجیدن بار قدرش قاصر است بطلا و فقره و سائر
اشیاء معهوده سنجیده شد و ارباب استحقاق و نیازمندان کوی احتیاج
را از وجوه آن نقد مقصود بدامن امید آمد خدبو ابر کف دریا نوال
دمت جود و افصال کشوده ایستادهای پایه مریر مهر نظیر را بگونه
گونه مرحمت و کام بخشی چهره کشای شواهد آسانی و آمال گردیدند
از انجمله درة التاج سلطانة عظمی قرة العین خلعت کبری بادشاه
زاده ارجمند محمد اعظم را رعایت یک عقد مروارید گران بها
که دانهای اعلی آبدار نیز در آن منظوم بود سر بلندی بخشیدند و
امیر الامرا صوبه دار دکن بمطای خلعت خاص با تومان طوغ که
درین دولت مهر فروغ عمدها و نوایان بازگاه خلعت بان عز احتیاج
می یابند والا رنگی یافت و محمد امین خان میر بخشی باضافه
هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار بلند پایه گردید
و ابراهیم خان خلف علممردان خان که فیل ازین چنانچه گزارش
یافت از منصب معزول گشته بسالیانه موظف شده بود درین روز
عالم افروز مطرح انظار رعایت شهنشاهانه گردیده بمنصب پنج هزاری
پنج هزار سوار و مرحمت خلعت خاص و شمشیر و پیر هردو با

ساز می‌ناکار و یک زنجیر نیل مزین بساز نقره و جل زربفت با ماده نیل کامروای عاطفت شد و عبد الرحمن بن نذر محمد خان بعلای ماده نیل و امیر خان باعام سی هزار روپیه و مالوجی دکنی باضافه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنجهزار سوار و عنایت یک زنجیر نیل و مرتضی خان باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزاری دو هزار پانصد سوار و انعام پانزده هزار روپیه و دانشمند خان بعنایت شمشیر با ساز می‌نا کار و امپ با ساز طلا و نامدار خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و هوشدار خان بعلای یک زنجیر نیل مطرح انوار التفات شدند و بسیاری از عمد های آستان دولت و بندهای سده خلعت بافزایش مناصب و دیگر عطایا و مواهب کامیاب مرحمت خسروانه گردیدند و گروهی از امرای رفیع القدر که از پیشگاه حضور دور بودند بعنایت ارسال خلعت چهارم مباحات افریختند و گنجعلی خان از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و یک سوار و دو صد سوار مطرح انوار التفات شدند و بیروز میواتی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و عنایت شمشیر با ساز می‌نا کار و محمد بیگ باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و از اصل و اضافه فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و سیف الدین صفوی بمنصب هزار و چهار صد سوار مرافرازی یافتند و مراد خان بخطاب التفات خانی و منیر صالح فرمان نویس بخطاب مکتوبخانی مامور گشتند و قهر خان و جمعی دیگر از بندهای آستان خلعت بعلای خلعت کسوه فتخار پوشیدند و سید محمد

تقوی و ملا عوض وجیه و میر سیدی شاعر هر کدام با تمام یکهزار
روپیه مباحی گردید و چندی از بندها بمرحمت اسپ مر بلند
شدند و ده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و صلاح انعام شد
و درین روز فرخنده نامدار خان و هوشدار خان و راو امر سنگه
چندراوت و کدور رامسنگه پیشکشهای شایسته از جواهر و مرصع آلات
بمحل عرض رسانیدند و پیشکش لشکر خان موپه دار ملتان مشتمل
برده اسپ عرانی و جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا از نظر انور
گذاشته درجه قبول یافت و پیشکش چندی از عمدهای اطراف
بنظر همایون رسید و پنجهزار روپیه بسرود سربان آن انجمن عشرت
عطا شد و شب هنگام چراغانی کد باهتمام هوشدار خان بر زمین کنار
دریای حون از شمع ترتیب یافته بود فروغ افزای بزم اقبال گشته
باعث انبساط خاطر ملکوت فاظر گردید سیوم ذی حجه حضرت
شاهنشاهی بسدر باغ اعز آباد نشاط افزای طبع مبارک شده آن روز
و روز دیگر دران گلشن فردوس صایف بدولت و کامرانی و مسرت
و شادمانی بسر بردند و پنجم قرین سعادت معاودت فرمودند درین
ایام ابراهیم خان بمرحمت سپر با ساز میدنا کار و هوشدار خان
بعطای یک زنجیر نیکل نوازش یافتند و منصب سیفخان باضافه
پانصد سوار دو هزار و پانصد سوار و منصب راجه کشی سنگه تونور
از اصل و اضافه هزارای هزار سوار مقرر شد و شیخ موسی گیلانی
و اسد کاشی هر یک بعفایت اسپ و بدیاری از بندهای
عتبه خلعت عطای خلعت سر امرای اندوختند و گروهی از
عمدها که از پیشگاه حضور دور بودند بعفایت ارسال خلعت چهار

مباهات افروختند و چون در زمان اعلیٰ حضرت امیر الامرا علیمردان خان مرحوم تخت مرصع مختصری برای پیشکش آن حضرت میساخت و دران هنگام پیرایه اتمام نیافته در عهد اوزنک نشینی و استقلال این پایه افزای سریر عظمت و حلال امر اعلیٰ باتمام آن عز نفاذ پذیرفته درین وقت آماده و مهیا گشته بود حکم اشرف صادر گردید که آن را در انجمن خاص غسلخانه بجای تخت کوچک مینا کار نصب نمایند و نهم ماه مذکور که ساعت قرین انوار سعادت بود آن زیبا سریر جواهر نگار زینت پذیر جلوس شهنشاه روزگار گردید و اله قلی بیگ داروغه زرگر خانه راجلودی حسن خدمت و اهتمام در اتمام آن تخت همایون بخت عنایت بادشاهانه بزرگشیده شش هزار پانصد روپیه که همسنگ او بر آمد باو عطا شد و روز دیگر که عید فرخنده اضحی بود بازگاه عزت و دولت سرای عظمت بتمهید لوازم عید غیرت بزم جمشید و رشک بیت الشرف خورشید گشته دگر باره نوای کوس اقبال آوازه طرب و نشاط در داد و زمانه آغوش شوق ببغل گیر می شاهد عبشر و انبساط کشان آئین خرمی و عبور تازه گردید و آئین بیغمی و سرور بزمگاه دلها را طراز عشرت بخشید بندهای عقیدت شعار و بونیدان رفیع مقدار در عتبه والای خلانت و سده آسمان سای سلطنت فراهم آمده بتسلیمات تهنیت تارک آرای سعادت گردیدند خدیو موید دین پناه عبادت معبود بعزم ادای نماز عید بر نیل کوه شکوهی که تخت سپهر پایه طلا بران نصب گشته بود سوار شده با فر الهی و کوکب شهنشاهی بزیب و زینت تمام و کمال ابهت و احتشام بنوعی که معمول این

دولت ابدی است بمسجد عیدگاه فیض قدوم ارزانی فرمودند و نماز عید بجماعت گذارده قرین سعادت معارفت نمودند و در رفتن و آمدن تماشاگران و اهل کوچه و بازار از زر نثار کام دل اندوختند و از مطالعۀ انوار جمال سایهٔ افریدگار و مشاهدۀ فرشوکت و جلال خدیو روزگار دیده بنور ظل الاهی برافراختند و بعد مراجعت از عیدگاه تقدیم سنت قربان نمودند و پس ازان بر اورنگ کمرانی جلوس فرموده بکام بخشی بندهایی عقیدتمند پرداختند و بداد و دهش و عطا بخشش کام جهانی روا ساختند و چون جشن جلوس همایون که امتداد مدت آن تا این عید سعید مقرر شده بود بهزاران فرخی و فدروی بسر رسد حضرت شهنشاهی روز دوم عید بیاف فیض بنیاد اعزآباد عز قدوم بخشیدند تا پیشکاران پیشگاه سلطنت بفراف بال بساط جشن در چیده اسباب آذین برگزیدند و چهاردهم بشهر معارفت فرموده حریر ارای دولت و معدلت گردیدند •

بموجب یرلیغ معلی دارا بیشکوه و صهر

بیشکوه را که بهادرخان آورده درحوضه

مرکشاده از میان شهر بخضرآباد بردند

درین هنگام بهادرخان که آن مدبر بد فرجام را با سپهر بیشکوه پسر گهترش از بختیارخان زمیندار داد گرفته مقید بسامان مکانات صوری و معنوی بآئینی که بد منشان نگه میدار را در خورد و سزاوار باشد بموجب یرلیغ معلی بآستان فلک نشان می آورد با بختیارخان و هائره همراهان بظاهر دارالخلافه رسید و نظربیک

چیله که از حضور پر نور برای خبر داری آن ادبار نصیب معین گشته بود باشاره والا شانزدهم ماه مذکور آمده دولت زمین بوس دریافت و حقائق احوال و خامت مآلش معروض بارگاه اقبال داشته باز مرخص شد و سه شنبه بیستم مطابق هفدهم شهریور امر اعلیٰ بصدر پیوست که آنخندان پژوه را با سپهر بیشکوه در حوضه سر کشاده بر ماده فیلی بنشانند و نظر بیک چیله در پس حوضه نشسته و بهادر خان با انواج قاهره همراه گشته داخل شهر سازند و از راه میان شهر و بازار دهلی کهنه بوده بخضر آباد رسانند و در جای محفوظی از عمارات خواص پور آن که برای بودن او قرار یافته بود نگاهدارند و غرض ازین تشهیر آنکه همگی خلائق خرد و بزرگ و خاص و عام آن رمیده بحت تیره سوانجام را بی شائبه شک و ریب برآی العین مشاهده نمایند و من بعد ژاژ خایان بیده گو و رافعه طلبان فتنه جو را جای سخنان لاطائل و مجال تصورات باطل نماند و در حدود و اطراف مملکت اوباشان را بهانگه افساد و دست آویز شورش بهم نرسد و بموجب حکم جلالت اثر آن سیه روز برگشته اختر را با پسرش بر یک حوضه فیل نشانیده آشکارا براه بازار داخل شهر کردند و از پهای قلعه مبارکه گذرانیده بنوعی که همه کس دیدند و احدی را در وجود بی سود او شک و شبهه نماند بشهر کهنه بردند و بر موجب حکم اشرف بخضر آباد رسانیده در جای که مقرر شده بود نگاهداشتند و بهادر خان بعد معارفت از خضر آباد سعادت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشته یکهنزار مهر بر سجیل نفر گذرانید و بمعذبت خلعت خاص اختصاص یافت •

برآوردن دارا بی شکوه از قید هستی

چون وجود ظلمت افروز آن نخل بی ثمر گلشن وجود جز برگ
 تنه و فساد و خار ضلالت و الحاد چیزی در بار نداشت و ارکان
 دین و دولت و قواعد شرع و ملت را احتمال انواع اختلال از بودن
 او متصور بود چنانچه درین وقت نیز از آتش شرارت وجودش
 شراره فساد می جسته سانحه روی داد و در روز دوم بردن او بخضراباد
 اوباشان شهر و هرزه کلان کوچه و بازار بر افغانان بخنیاار خان
 شوریده چندی را بضرب سنگ و چوب در هجوم عام از پا در آوردند
 و برخی را خسته و مجروح گردانیده نهایت بی اعتدالی کردند و
 نزدیک بود که شعله فساد بالا گرفته فتور عظیمی در شهر بهم رسد
 لا جرم خدیو جهان را هم بحکم دین پروری و شریعت گستری و هم
 باقتضای مصلحت دولت و سروری ستردن غبار وجود شر آورد از
 ساحل کشور هست و بود لازم آمده آن باطل پرست ضلالت
 نهاد را که افساد و الحاد او هر یک عملة مستقلة فرو نشانیدن ظلمت
 حیاتش شده بود پیش ازین برهم زن هنگام امن و امان درخده
 افکن احساس جمعیت حال عالمیان روا نداشتند و آخر روز چهار
 شنبه بیست و یکم ماه مذکور مطابق هزدهم شهریور که همان روز
 قضیه اوباشان شهر روی داده بود فرمان قهرمان جلال صادر شد
 که آن بخیم العاقبة را در خضراباد از قید هستی برآرند و باهتمام
 سیفخان و نظر بدگ چیله و چندی دیگر از چیلهای معتمد اوائل
 شب پنج شنبه چراغ زندگانی او خاموش شده بنهائخانه عدم شتانت

و بشارة معلی پیکر فتنه سرشت پر شور و شرش را بمقبره منوره
حضرت جذت آشيانی علیین مکانی همایون بادشاه انار الله منواه
نقل کرده در تہ خانہ کہ زیر گبذ مرقد متبرک آنحضرتست
و شاهزادہ دانیال و شاهزادہ مراد پسران حضرت عرش آشيانی
جلال الدین محمد اکبر بادشاه طاب ثراہ آنجا مدفون اند دفن نمودند
و روز دیگر فرمان جهان مطاع بنفان پنوسست کہ سیفخان مہر
بیشکوه را بقلعہ گوالیار رسانیدہ بحارسان آنحصن عالی اساس سپارد
و بمستقر الخلافہ اکبر اباد معاودت نموده بصوبہ داری آنجا از تغیر
مخلصان کہ بہ بنگالہ تعیین یافتہ بود قیام نماید و هنگام رخصت
اورا بمرحمت خلعت و شمشیر و مادہ فیل و نقارہ نوازش فرمودند
و وزیر خان بعطای یک زنجیر فیل مباحی شدہ باجمعی از انواع
قاہرہ بہمراہی او معین گردید بیست و سیوم راجہ جیسنکہ کہ
از بہادر خان در عقب ماندہ بود جبہہ سای عتبه سپہر آماگشتہ
یکہزار اشرفی و دو ہزار روپیہ بر سبیل نذر گذرانید و بعطای خلعت
خاص و پہونچی مرصع و قبل خاصہ مزین بسازنقرہ و جل زربفت
با مادہ نیل مورد مرحمت گردید و چون بعرض اشرف رسیدہ بود
کہ از کثرت ایلغار و طی مسافتہای بعید اسب بسیار از راجہ
مذکور و بہادر خان تلف شدہ عاطفت بادشاہانہ آن زندہ راجہا را
بعطای دو صد اسب از انجملہ پنج راس عربی و عراقی یکی
با ساز طلا و بہادر خان را ببعذایت یکصد اسب از آنجملہ پنج راس
عربی و عراقی یکی با ساز طلا نوازش فرمود و پردلخان و جان نثار
خان و اغر خان و آتش قلماق و جمعی دیگر از بندہا و مجاہدان

جنود نصرت که همراه راجه جیسنگه و بهادر خان معین بودند دولت اندرز ملازمت گشته بعزایت خلعت مباحی شدند و ملک جیون که قبل ازین بجلدوی خدمت شایسته که از بظهور آمد بمنصب هزاری دوصد سوار و خطاب بختیار خانی کامیاب عزایت شده بود باضافه صد سوار و مرحمت خلعت و خنجر مرصع و امپ عربی بازین و ساز مطلی و یکزنجیر نیل و شمشیر با ساز میناکار مشمول مراسم گوناگون گردید و چون حکم جلیل القدر از پیشگاه معدلت بتحقیق منشأ قضیه شور انگیزی اوباشان شهر که نسبت بانغازان او روی نمود صادر شده بود بعد از تحقیق و تفحص بنبوت پیوست که هدیت نام فتنه جوی بی معادتی از خیل احدیان بادشاهی بادی این جرات شنیع گشته محرک مصلحت فساد بوده است لهذا شخنة شهر او را گرفته پیشگاه عدالت حاضر ساخته و ازین جهت که منشأ اینقسم جسارتی شده باعث هلاک جمعی از مسلمانان گشته بود مورد انظار قهر و عتاب پادشاه گردید حکم شد که او را بیاسار بکشند تا موجب عبرت دیگری ادبان خود سرو جسارت کیشان فتنه پرور شود درین ایام پیشکش رانا راجسنگه که مشتمل بر یکزنجیر نیل کوه پیکر با ساز بقره و سرخی از نوادر جواهر و پیشکش جعفر خان صوبه دار مالوه از نعائس مرصع آلات بظرف اکسیر اثر در آمده پذیرای انوار قبول شد و سعادتخان از جاگیر خود رحیده شرف تقبیل عقبه اقبال دربانم و بعطای خلعت کسوت مباحات پوشید و مالوجی دکنی باضافه هزار سوار که سابق از منصبش کم شده بود بمنصب پنجزاری

پنجهزار سوار و عنایت یکرنجیر نیل و راجه نرسنگه کور بمرحمت
 جمدهر مرصع و چندی دیگر از بندهای آستان سلطنت بمواهب
 خسروانه و عطای خلعت و اسب مرافراز گشته در سلك کوسکیان
 عساکر بنگاله منتظم گردیدند و چون توپخانه تازه به بنگاله فرستاده
 میشد برق انداز خان باهتمام رسانیدن آن معین گشته از اصل
 و اضافه بمنصب هزاری صد سوار و مرحمت اسب مباهی شد
 و همت خان که از بنگاله آمده بود بعنایت خلعت و جمدهر
 میناکار و انعام دو هزار روپیه نوازش یافته باز به بنگاله مرخص
 گشت بیست و هفتم باغ فیض بنیاد اعزاد از یمن قدوم
 اشرف بهارسدان دولت و اقبال شد و شب هنگام باشا فرمانروای
 ایام بر طرفین شاه نهر چراغان شده باصف انبساط خاطر ملکوت
 ناظر گردید روز دیگر قرین سعادت و کامرانی آنجا بسر برده
 بیست و نهم مراجعت فرمودند •

ذکر اکرام عام حضرت شاهنشاهی و

بخشیدن باج فله و دیگر اجناس و

حاصل راهداری کل مملکت محرومه

حضرت واهب العطیات جلت کبریاءه که بعلم ازلی شناسای
 احوال عامه خلایق و کائنات براباست چون گروهی از بدائع نوع
 بشر را بانظار خیر و رحمت و انوار فیض و نعمت - زوار داند و
 و خواهد که آن زمره نیک بخت را از اهل دیگر ترون و اعصار که
 اکثر دست فرمود جور روزگار بوده اند رتبه امتیاز بخشد هراینه

باقتضای لطف کامل خسرویی نیک رای عادل و شهریاری
 بلند همت دریا دل برایشان گمارد که ترقی درجات عزو جاه
 بر ترفیه حال عباد الله مقصور شمارد و اعتلای مدارج دولت و
 سروری از سلوک جاده رعیت پروری چشم دارد از وسعت دستگاه
 جود و کرمش خلایق از تنگیهای ایام باز دهند و بمیامن مضائل
 و نعمش جهانیان داد آسائش و کامرانی دهند بیخوابان قلیل
 البضاعة از مآثر احسان عامش بطیب عیش و وسعت رزق فارغ
 البال زیند و مسکینان عظیم الاستطاعة از برکات اصطفا و اکرامش
 آسوده و مرفه الحال باشند بحکم تفضل عام وجهه نبیش خیرت
 امر عموم بریت بود و بمقتضای لطف خاص پدشهاد همتش
 رعایت حال خصوص رعیت باشد شاهد صدق این بیان کیفیت
 سعادت مندی دریافتگان این عهد میمنت مهد و زمان فرخنده
 عفوان است که ایزد جهان آفرین بمحض الطاف بغایت آتمقبلمان
 عافیت نصیب را در سایه همای همایون وال این خدیو کرم پرور
 مرحمت گستر ظلم کاه عدل پیرای جهان افروز عالم آرای جای
 داده ابواب فیض و انضال و بر نوال این برگزیده ذو الجلال بر
 روی روزگار آنها کشاده از فیض عاطفتش هر زمان بلطفه احسانی
 خاص و هر دم بوظیفه مرحمتی عام کامیاب میگردداند از جمله آن
 مراحم کامله و مکرم شامله که درین ایام معدلت پیرا جلو ظهور
 نموده سرمایه رفاهیت حال جهانیان گردید عفو کردن جمیع رجوع
 و اهدا رست در کل ممالک محروسه و بخشیدن باج غلات و حبوبات
 و سائر اجناس ماکولات و مشروبات در اکثر بلاد معظمه چون درین

دو سال بنابر وقوع سوانحی و حوادثی که درین دفاتر مآثر نصرت و نیروی گزارش پذیرفته بعضی فتورات در ممالک هندوستان فیض مکان روی نموده ازان رهگذر فی الجمله اختلالی بحال سنگه و رعایا راه یافته بود و در ایام ظهور شورش و فترت بسبب بغی و طغیان متمردان هر ناحیت درین مملکت سپهر بسطت گشت و زرع و ضبط و عمل نیز چنانچه باید بوقع نبامده و در هر جا زراعتی شده بود اکثر دستخوش تاخت و تاراج و پایمال تعدی و تجاوز سرکشان و عصیان منشان گردیده ازیں جهت سعر غلات و حبوبات بالا رفته بود لاجرم درین خجسته هنگام سعادت فرجام که غبار فساد ملک و دولت بآب تیغ انبیا شاهنشاه عدو سوز فرو نشسته اورنگ عظمت و استقلال بفر وجود مسعود آن حضرت زیب و زینت پذیرفته بود مراحم خسروانه بر حال کاظم رعایا و قاطبه برایا بخشوده سلسله عاطفت عمیم بادشاه عادل باذل مهربان کرم بجنبش آمد و رای عالم آزایی بقصد جبر و تدارک این حوادث اقتضایی رای گرامی عام و احسانی شامل نام نمود که صغیر و کبیر و غنی و فقیر و مومن و کافر و مقیم و مسافر از عوائد فوائد آن بهره مند گردند و بنابرین نیت علیا نخست در جمیع طرق و مسالک ممالک محروسه و قلمرو خالصه شریفه محصول راهداری از رسد غلات و دیگر اشیا و اجناس که قبل ازیں همیشه گرفتن آن در محال خالصات سرکار پادشاهی مقرر و معمول بود و داخل ابواب جمع گشته بخزانة عامرة میرسید و در مواضع تیول و اقطاعات امرا و منصب داران و حدود زمیندارها در وجه تنخواه جاگیرداران

محبوب بود و خزائن مومور و گنجهای معمور از وجوه آن سرانجام توانستی نمود بمحض تفضل پادشاهانه بزرگبیل درام معاف فرمودند و پس از چندی از کمال مکرمات باج غله و دیگر اجناس ماکوئه و مشروب نه بدیشتگرستن آن در جمیع شهرها مقرر بود اذدار الخلافه شاه جهان آباد و مستقر الخلافه اکبر آباد و دار السلطنة لاہور و بلد مبارکه برهانپور و چندی دیگر از معظمت بلاد و معمورها و بسیاری از دیگر وجوه مال سائر در جمیع ممالک بر وجه استدامت و استمرار بخشیدند تا رسد غلات و حبوبات و سائر اصناف ماکولات بر سبیل و نور از نزدیک و دور بجای که مهبط انوار نزول رایات عالیات باشد مبرسیده باشد و در هر شهر و معدوره ارزانی و فراوانی در اقوات مردم پدید آمده این معنی سرمایه بخشش و رهاصیت خلایق گردد چنانچه باین جهت از سرکار خالصه شریفه هر ساله مبالغ بیست و پنج لک روپیه که هفتاد و پنج هزار تومان رائج ایران است بخشیده شد و آنچه از کل ممالک محروسه بصیغه راهداری معفو گردید محاسب و هم و مستوی اندیشه از عهد ضیط و تعداد آن بیرون نتواند آمد و درین باب امڈنه جلیله و مذاشیر مطاعه موشح بتاکید شدید و قدغن ببلغ بنام متصدیان هر صوبه و سرکار و فوجداران و کروریان اطراف و اطراف این کشور همایون آثار بطفرای نفاذ پیوست که من بعد دست از اخذ این وجوه که بخشیده همت والا شکوهست کشیده و کوتاه دارند و گرز برداران و یساوان واحدیان از جناب معدلت و جهانداری برای رسانیدن این احکام کرامت نظام و تقدیم مراسم منع و تاکید حکام بهمه صوبجات و ولایات معین

گشتند و بمیامن این فضل عظیم و امتنان جسیم در کل ممالک
 نصیحة المسالك هندوستان تفاوت فاحش در نرخ غلات بهم رسید
 و اگرچه چند سال متواتر بعد ازین نیز در بعضی از ولایات باران
 کمی کرده خشکی روی داد و بدان جهت ایام عسرت بامتداد
 کشید لیکن باشتداد نه انجامید و الحال اگر احیاناً بعض سنوات
 در برخی از محال و بلاد بسبب قلت باران فتوری در مراتب
 کشت و کار و زرع روی میدهد و آمتی همایی یا ارضی اتفاق می افتد
 بدین جهت که از دیگر مواضع معموره می زحمت باج و تمنا
 غلات موفوره بآن ناحیه میتواند رسید مکنه و قاطنان آنجا ار
 امتیلائی تحت ایمن اند و بشدت غلا ابتلا نمی یابند امید که ایزد
 جهان افرین پرتو عاطفت این بادشاه با داد و دین و خدیو ظلم
 کاه معدلت گزین را تا انقراض زمان بر بسیط زمین مبسوط داراد
 و همت بلند جنابش را همواره در اشاعت انوار لطف و کرم و ازالت
 اثار جور و ستم به فیروزی توفیق و تائید بخشاد هشتم محرم
 الحرام ده هزار و پند و جبه خیرات مقرر آن ماه بواسطت صدر الصدور
 باریاب استحقاق عطا شد درین ایام ذوالفقار خان قرامانلو که در
 سلك گوشه نشینان بود جهان گذرانید بدرد نمود و عنایت بادشاهانه
 اسد خان خلف او : ناسدار خان را که نسبت دامادی بآن خان
 مرحوم داشت بعطای خلعت نوازش نموده از لباس کدورت برآورد
 و از رتائع صوبه دکن معروض بارگاه جلال گردید که اختصاص خان
 صوبه دار برار و حسام الدین خان فوجدار بیجاکده باجل طبیعی
 بمطایع حیات در نورددند و عاطفت حسروانه شاه بیگ خان را که

قبل ازین از منصب معزول شده بود بمنصب چهار هزار و چهار هزار سوار نواخته بصوبه داری برار تعین فرمود و چون ولایت کرناٹک را که معظم خان در هنگام انتساب بقطب الملک تسخیر کرده بود حضرت شهنشاهی بر سبیل انعام بخان مذکور عطا کرده بودند و بعضی قلاع آن مثل کنجی کوته که از حصون معظمه آن ولایت است با توپخانه بسدار و سائر اشیا در تصرف کسان و گماشتگان او بود و ازین جهت که قطب الملک را خار خار طمع و تصرف آن ولایت میشد مهمات آنجا اختلال داشت بذایران درین هنگام میر احمد خوانی بنظم و نسق امور آن حدود رخصت یافته بخطاب مصطفی خانی و عنایت خلعت و اسب و یک زنجیر نیل و باضافه هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار سوار کامباب مرحمت شد و هیفخان بیجاپوری بهمراهی خان مذکور معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و هشتصد سوار مباحی گردید و نامدار خان از تغیر فیض الله خان قور بیگی شده بعنایت خلعت سرفرازی بافت و ساداتخان بهمرحمت ماده نیدن مباحی گشته در سلک کومکبان عساکر بنگاله منتظم شد و فبروز میواتی بفوجداری مرکب از اداره از تغیر عبدالنبی خان معین شده بخطاب فیروز خانی و مرحمت اسب و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار تارک افتخار افرخت و سید فبروز خان باره بخطاب اختصاص خانی نوازش یافت و رضویخان بخاری چون اراده گوشه نشینی داشت بمالیانه دوازده هزار روپیه کامیاب مرحمت گردید و مخلصان از کومکبان بنگاله و عبد العزیز خان

قلعه دار و اهلین بعنایت ارمال خلعت مرمایه عزت اندوختند و پیشکش راجه رایسلنگه سیمودیه از جواهر و مرصع آلات و پیشکش حاجی خان بلوچ مشتمل بر اسب و اسنر و شتر و باز و جره و پیشکش پرتهی پت زمیندارا سری نگر از اسپان نانگن و جانوران شکار انگن که دران کوهستان بهم میرمید و پیشکش چندی دیگر از امرای اطراف بیایه مریر خلایق مطاف رمید و رعد انداز خان که چندی پیش ازین چنانچه گزارش یافت بهم سری نگر معین شده درین ایام بنابر مطلبی چند باشاره همایون به پیشگاه حضور آمده بود دگر باره مرخص شد باتفاق راجه راجرپ باتمام آن مهم پردازد هنگام رخصت بعطای خلعت و ماده فیل مر بلند گردید و یک قبضه جمدهر مرصع بخان مذکور حواله شد که برای پرتهی پت زمیندار آنجا بفرستد و خلعت و جمدهر مرصع برای سوبهاگ پرکس زمیندار مرمرور و خلعت جهت راجه بهادر چند زمیندار کمایون از روی مرحمت ارمال یافت و بختیار خان زمیندار دادر بانعام ده هزار روپیه و عطای ماده فیل کامیاب عنایت گشته بمحال زمینداری خود مرخص شد و شیر سنگه راتپور از اصل و اضافه بمنصب هزارای هزار سوار دوامده سه ابد و مرحمت اسب و خلعت نوازش یافته بجایگزینی سرفراز گشت و چون قبل ازین درین دولت سپهر بسطت داروگی داغ و تصحیله چهره اسپان تابینان جمیع امراء و منصبداران بیک کس متعلق بود و درین ایام و نور عساکر منصوره و کثرت افواج قاهره بمرتبه رسیده بود که یک داروغه از عهده آن بر نمیتوانست آمد و ازین جهت کار مردم بتعویق می

کشید رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی چنان اقتضا نمود که داروغه دیگر یا مشرف و امینی جداگانه قرار دهند و میر عابد خوانی باین خدمت سر بلند گشته حکم شد که تا هزاری منصب دار را او تصدیق و تایید نماید و از هزاری بالا تر تصدیق سپاه آنها بقباد بیک داروغه سابق متعلق باشد از سوانح عبرت بخش آنکه درین هنگام از وقائع صوبه کابل معروض بارگاه اقبال گردید که شیر بیک ولد سعادتخان بنبرگ زین خان مغفور بزخم جمدهر قطع حیات پدر کرد فرمان شد که مهابت خان صوبه دار آنجا اورا مقید و محبوس دارد و هر حکمی که در باره او از پیشگاه خلافت صادر شود بآن عمل نماید و بجای سعادتخان شمشیر خان بحارسرست قلعه ارک کابل معین گشته از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و هشت صد سوار نوازش یادت و درین ایام میرزا نودر صفوی از اکبر آباد رسیده ناصیه های آستان معلی گردید و چون حاکم بندر شجر پنج سه اسپ عربی بر سبیل پیشکش بدرگاه خلأئق پناه مرستاده بود آورده بانعام يك هزار روپیه مشمول مرحمت گشته شش هزار روپیه باو حواله شد که ازو امده هندوستان خرید نموده برای حاکم بندر مذکور ببرد و از وقائع توران زمین بمصامع حقانق مجامع رسید که چون میان سبحان قلیخان حاکم بلخ و قاسم سلطان برادرش که ابالت حصار باو تعلق داشت غبار مخالفتی برخاسته مودت و وفای بکدورت و نفاق متبدل شده بود سبحان قلیخان بطائف تدبیر در مقام دفع او شد و جمعی از مردم خود بحصار نزد او فرستاده حرف صلح و آشتی و حدیث

مصافات و یکجہتی در میان آورد و او بصلح راضی شدہ از خامی و معاملہ نا فہمی بعزم ملاقات سبحان قلیخان از حصار با جمعی قلیل متوجہ بلخ شد و چون قریب بموضع خلم رسید سبحان قلیخان گروہی برسم استقبال فرستادہ بانہا گفت کہ اگر توانند اورا بقتل رسانند آن فریق دران موضع افتہاز فرصت نمودہ اورا از ہم گذرانیدند و بعرض اشرف رسید کہ سید بہادر بخاری باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد و از وقائع چکگہ سہرند معروف پیشگاہ خلانت گشت کہ شیخ عبد الکرم تہانیسری متصدی مہمات چکگہ مذکور جہان نانپ را پدروہ نمود و عبد الذبی خان بنظم مہام آن چکگہ معین گشتہ بعنایت خلعت و باضافہ بانصد سوار بمنصب ہزار و پانصدی ہزار و پانصد سوار سر بلند شد و محمد اسماعیل ولد نجابتخان کہ کد خدا شدہ بعطای خلعت و خنجر مرصع و انعام دہ ہزار روپیہ جہت سرانجام لوازم طوی مشمول عاطفت گردید بیست و نہم مفر حضرت شاہنشاهی عزم سیر خضر اباد نمودہ قرین سعادت بآن صوب توجہ فرمودند و نخست بروضہ منورہ حضرت جنت اشدانی علیین مکانی ہمایون بادشاہ طاب ثراہ پرتو ورود گستردہ بقائتخہ و دعا روح آن سربر آرای اقلیم قدس را روح و راحت افزودند و پنج ہزار روپیہ بخدشہ آن روغہ قبض آگین انعام نمودند و ازانجا بمزار مائض الانوار قدوۃ الاصفیاء شیخ نظام الدین معروف باولیا قدس سرہ عنان سعادت تافتہ رسم زیارت ہجا آوردند و یکہزار روپیہ بمعجوران آن بقعہ قدسیہ عطا کردند و ازانجا سایہ چتر دولت و اقبال بر ساحت خضر اباد امکندہ روز دیگر قرین حشت و کامرانی

انجا بسربردند و بآن روی آب توجه فرموده بشکار کلنگ نشاط
 انزای طبع همایون گشتند و دوم ربيع الاول ازان مکان فیض
 نشان بزیارت روضه متبرکه حضرت قطب الاولیای و الواصلین
 قدوة العرفای و الکاملین خواجه قطب الدین قدس الله سره العزیز
 توجه فرمودند و برسم معبود درهزار روپیه بمجادران آن مزار مهر
 انوار مکرمت شد و بعد از ادای مراسم طواف براه دامن کوه لوائی
 مراجعت بشهر افراختند و در کوهچه قدم رسول صلی الله علیه وآله
 وسلم آهوی چند شکار کرده قلعه مبارکه را مهبط انوار اقبال ساختند

توجه رایات جهانکشا بصوب ساحل رودگنگ

بشکار جهت تقویت عساکر بنگاله

چون از رفتن بادشاهزاده محمد سلطان بطرف ناشجاع و وقوع
 آنجاهلی و سوء تدبیر که بمقتضای تقدیر ازان و الاعتبار نا تجربه کار
 بظهور آمد عساکر دهره را در بنگاله چنانچه سمت گزارش پذیرفته چشم
 زخمی عظیم و اختلالی فاحش روی داده بود و اگرچه زنده امرای
 عظام معظم خان باستظهار اقبال بی زوال خدیو جهان لوازم استقلال
 و پایداری بکار برده در مراتب سرداری کوتاهی نکرده بود و مغلوب
 رعب و تزلزل نگشته با مجاهدان درست اخلاص عقیدتمند و مبارزان
 شهامت گیش ظفر پیوند در برابر غنیم عاقبت و خیم بر منبر
 مستقیم عبودیت و جان نشانی ثابت قدم بود لیکن بنابر آئین
 حزم و دور بینی رای جهان آرای که جلا پذیر انوار الهام ربانی
 و مرآة غیب نمای مصالح دولت و جهانانویست چنان اقتضا

نمود که رایات عالیات بعزیمت شرق رویه از مستقر سریر خلافت حرکت کرده بسمت ساحل رود گنگ ارتفاع یابد و بعد از رسیدن بآن حدود اگر ضرور شود و مصلحت تقاضا کند بصوب اله آباد و پلنه نهضت نموده باین توجه همایون آنخان ارادت پرور و سایه جفود ظفر اثر را تصرف و مظاهرت نمایند و اگر تا آن وقت خبر غلبه و استیلائی افواج نصرت مآل و مقهور گشتن اعدای بد سگال بمسامع جاه و جلال رسد و خاطر ملکوت ناظر از اختلال و فتور جیوش منصور جمع گشته مصلحتی درپیش رفتن ننمایند روزی چند درکنار رود گنگ و نواحی آن نشاط اندرز سیر و شکار گشته لوائی مراجعت بدار الخلافه برافرازند بنابران سیوم ربیع الاول موافق بیست و ششم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و عمله پیشخانه را فرمان شد که باین عزیمت خیر انجام سرادفات اقبال بیرون زنند و چون موسم وزن مبارک شمسی نزدیک بود مقرر فرمودند که آن جشن فرخنده را در مقر اورنگ حشمت گذرانیده پس از آن بدولت متوجه مقصد گردند *

جشن وزن خجسته شمسی سال چهل دوم

درین ایام سعادت فرجام جشن وزن مبارک شمسی سال چهل دوم از عمر کرامت ترین شاهنشاه زمان و زمین خدیو رامت گستر معدلت آنین صورت انعقاد یافته بزمی دلکشا و محفلی روح افزا مرتب گشت و بارگاه سلطنت و پیشگاه خلافت بسیط بمسطعش و اندساط و زیب ادبایب تجمل و اهتشام آرایش پذیرفته روز

مبارک پنجشنبه پنجم ماه مذکور مطابق بست و هشتم آبان بعد از انقضای یکپاس و یک‌گهزی ازان روز نیروز که ساعتی میمنت بخش نشاط افروز بود در پله میزان از سنجیدن گوهر عنصر مقدس شاهنشاه آسمان‌جاء نمودار گفتین خورشید و ماه گردید و وزن مسعود باین معهود بفعل آمده از وجوه آن عالمی را دامن خواهش مالا مال نقد آمانی و آمال شد و سال چهل و یکم شمسی از عمر ابد طراز بانجام رسیده سال چهل و دوم آغاز شد خدیو بنده پرور مکرمت شعار دست ابر آثار بحود و احسان کشاده بند های آحتان را و ایستادهای پایه مربر معلی را بانواع لطف و مرحمت نوازش فرمرمودند از آنجمله راجه جیسنگه بانعام یک لک روپیه مطرح انوار عاطف گردید و راجه جسونت سنگه که بنابر وقوع زلالت و سوابق تقصیرات خطاب مهاراجگی از مسلوب شده بود درین روز همایون مورد لطف و تفصل بادشاه جرم بخش گردیده دگر باره بان والا خطاب کامیاب گشت و بهادر خان بانعام بیست هزار روپیه نوازش یافته بک هزار سوار از تابانان او دو - ا - پده سه - ا - پده مقرر شد که منضمش از اصل و اضافه پنجهزاری پنج هزار سوار دو - ا - پده سه - ا - پده باشد و میرزا نو در صفوی که در سلاطین گوشه نشینان بود بانعام ده هزار روپیه مشمول عاطفت و انصال شد و کنور را مسنگه باضافه هزار سوار بمصب چهار هزار سوار و مرتضی خان باضافه هزار سوار بمنصب چهار هزار سوار سه هزار سوار بلند رتبه گردیدند و عابد خان بانعام دوازده هزار روپیه مباحی گشته بعطای علم لوی تفاخر برانراخت و میرزا خان از کومکدان بنگاله بمنابت نقاره و

علم نوازش یافت و خان عالم که بنا بر وقوع تقصیری از منصب معزول شده بود بمنصب صد هزار سوار مورد انتظار نفل و مکرمت گردید و کیرت سنگه ولد راجه جیسنگه بمرحمت سرپیچ مرصع سربلند گشته بکامان بهاری که موجودی آن بار متعلق بود مرخص شد و صفیخان بمرحمت یکنجیر فیل و باضاد پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و زار امرسنگه چندراوت باضاد پانصدی بمنصب دوهزار و پانصدی هزار سوار و شاهمنخان بمنایت علم و غیرتخان باضاد پانصدی دوهزار و پانصدی دوهزار و پانصدی شش صد سوار سرفراز گشتند و تهور خان که چندی پیش ازین مورد عنایت خسروانه گشته از منصب معزول شده بود بمنصب دوهزار و پانصدی پانصد سوار کامیاب مرحمت شد و محمد صالح ترخان که سابق قلعه دار سیوستان بود بنا بر تهاون تقصیری هنگام رندن دارا بیشکوه بتهه چنانچه در مقام خود گذارش یافته از صادر شده از منصب معزول گشته منضوب و معاتب بود از مراحم شهنشاه جرم بخش رخصت کورنش یافته بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار کامیاب تفضل گردید و منصب رشید خان از کومکدان بنگاله باضاد پانصد سوار هزار و پانصد سوار مقرر شد و راجه امیر سنگه بزودی از اصل و اضا به منصب هزار و پانصدی هزار سوار و مان سنگه ولد روپ سنگه را تهور بمنایت پهنچی مرصع و باضاد پانصدی دوهزار و پانصدی هزار و پانصدی هفت صد سوار و اسماعیل ولد نجابتخان بخطاب خانی و باضاد پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و

فضل الله خان و آقا یوسف هریک از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی پانصد سوار و ذو القدر خان باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و میر ابراهیم میر توزوک
 باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار
 و سزاوار خان باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی
 چهار صد سوار و پردلخان بانعام هشت هزار روپیه و آغرخان
 بانعام چهار هزار روپیه و عطای خنجر مرصع و قادر داد انصاری
 بخطاب خانی و آتش قلماق بخطاب آتش خانی و محمد تقی
 برادر زاده وزیرخان بخطاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار
 صد سوار سربلندی یافتند و معتمد خان خواجه سرای باضافه پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباهی شده بمحارست قلعه
 مبارکه دارالخلافه بعد از نهضت رایات عالیات مورد انظار اعتماد گردید
 و مکرمت خان بدیوانی صوبه گجرات و اهتمام سرانجام امتعه و
 اشیای که برای سرکار خاصه شریفه در کارخانهای انجا مهیا میشود
 از تغییر رحمت خان منصوب گشته بعذایت خلعت و ماده نیل
 و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مفتخر
 و مباهی شد و عبد الرسول دکنی بمرحمت جمدهر میذا کار
 نوازش یافته باکبر آباد مرخص گردید که در خلک همراهان اعتبار
 خان باشد و دربارخان خواجه سرای بخدیمت ناظری حرم سرای
 مقدس خلعت سرانرازی پوشید و پنج هزار روپیه باهل طرب و نشاط
 و سرود سرایان آن محفل انبساط و یک هزار روپیه بملا محمد صادق
 طالب علم ایرانی که درین ایام باستیلام خلعت و جهانپانی رسیده

بود عطا شد و بسیاری از بندهای بغایت خلعت قامت امنیاز
 انراختند و درین روز جهان انروز از جانب مسند نشین مشکوی
 عزت و اقبال پرده آرای هودج ابهت و جلال ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب روشن رای بیگم و همچنین از جانب ثمرات
 ریاض خلعت و جهانداري مقدسات تنق عظمت و کامگاری و دیگر
 پرده گزینان استار عفت و نزهت پیشکشهای شایسته از جواهر
 و مرصع آلات و خوانهای زرو سیم نثار بنظر انور شهنشا روزگار رسید
 و باین دستور امرای رفیع منزلت و سائر مقربان پیشگاه دولت
 پیشکشا بمحل عرض کشیده رسم نثار بجا آوردند از آنجمله راجه
 حبسنگه پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه گذرانیده
 قریب یک لک روپیه بها شد و درین تاریخ جعفر فوجدار متبرعا
 و مرحمت خان که از دکن آمده بود دولت زمین بوس سده
 سلطنت یافتند و سید لطف علی بخاری که سید بهادر پسرش
 فوت شده بود بمرحمت خلعت از لباس کدورت برآمد و چون شب
 در رسید خدیو جهان در انجمن خاص غسلخانه سریر آرائی دولت
 و کمرانی گشته بتماشای چراغانی که باشا را والا برکنار آب چون
 در کمال خوبی و نظر فربهی ترتیب یافته بود مسرت افزای خاطر
 اقدس شد و از آنجا که شهنشا دین پرور توفیق شعار از کمال حسن
 نیت و صفای طوبیت مبلغی حطیر از نقد و جنس موازی
 شش لک و سی هزار روپیه بود نذر سادات و مجاورین و خدمه و
 معتکفین حرمین شریفین زادهما الله شرفا و جلالا نموده مقرر
 فرموده بودند که مصحوب یکی از معتمدان درگاه آسمان جاه بآن

فصل الله خان و آقا یوسف هریک از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و ذو القدر خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و معیر ابراهیم میر توزک باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و سزوار خان باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و پردلخان بانعام هشت هزار روپیه و آغرخان بانعام چهار هزار روپیه و عطای خنجر مرصع و قادر داد انصاری بخطاب خانی و آتش قلماق بخطاب آتش خانی و محمد تقی برادر زاده وزیرخان بخطاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزاری صد سوار سربلندی یافتند و معتمد خان خواجه سرای باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباهی شده بمحارست قلعه مبارکه دارالخلافه بعد از نهضت رایات عالیات مورد انظار اعتماد گردید و مکرمت خان بدیوانی صوبه گجرات و اهتمام سرانجام امتعه و اشیای که برای سرکار خاصه شریفه در کارخانههای انجا مهیا میشود از تغذیر رحمت خان منصوب گشته بعزایت خلعت و ماده فیل و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مفتخر و مباهی شد و عبد الرسول دکنی بمهرمت جمدهر میذا کار نوازش یافته باکبر آباد مرخص گردید که در خلک همراهان اعتبار خان باشد و دربارخان خواجه مرایی بخدمت ناظری حرمسرای مقدس خلعت سرافرازی پوشید و پنجهزار روپیه باهل طرب و نشاط و سرود سرایان آن محفل انبساط و یک هزار روپیه بملا محمد صادق طالب علم ایرانی که درین ایام باستیلام خلافت و جهانپائی رسیده

بود عطا شد و بهیاری از بندهای بغایت خلعت قامت امتیاز
 افراختند و درین روز جهان انروز از جانب مسند نشین مشکوی
 عزت و اقبال پرده آرای هودج ابهت و جلال ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب روشن رای بیگم و همچنین از جانب ثمرات
 ریاض خلعت و جهانداري مقدسات تنق عظمت و کامگاری و دیگر
 پرده گزینان امتار عفت و نزاهت پیشکشهای شایسته از جواهر
 و مرصع آلات و خوانهای زر و سیم نثار بنظر انور شهشاه روزگار رسید
 و باین دستور امرای رفیع منزلت و سائر مقربان پیشگاه دولت
 پیشکشا بمحل عرض کشیده رسم نثار بجا آوردند از آنجمله راجه
 جیسنگه پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه گذرانیده
 قریب یک لک روپیه بها شد و درین تاریخ جعفر فوجدار متبرا
 و مرحمت خان که از دکن آمده بود دولت زمین بوس سده
 سلطنت یافتند و سید لطف علی بخاری که سید بهادر پسرش
 فوت شده بود بمرحمت خلعت از لباس کدورت برآمد و چون شب
 در رسید خدیو جهان در انجمن خاص غسلیخانه سریر آرای دولت
 و کامرانی گشته بتماشای چراغانی که باشا را والا برکنار آب چون
 در کمال خوبی و نظر فربهی ترتیب یافته بود مسرت افزای خاطر
 اقدس شد و از آنجا که شهشاه دین پرور توفیق شعار از کمال حسن
 نیت و صفای طوبیت مبلغی خطیر از نقد و جنس موازی
 شش لک و سی هزار روپیه بود نذر سادات و مجاورین و خدمه و
 معتکفین حرمین شریفین زادهما الله شرفا و جلالا نموده مقرر
 فرموده بودند که مصحوب یکی از معتمدان درگاه آمان جاء بآن

اماکن قدس فرستاده زمره سادات و صلحا و مشایخ و اتقیا را که شرف اندوز مجاورت حریم آبی در حرم مکرم باشند از فوائد آن بهره ور سازند درین اوقات سعادت پیرا میر ابراهیم خلف مغفرت آیات میر نعمان که سیدی پاک طینت صالح و سیمای تدبیر و پرهیزگاری از ناصیه حالش هویدا و لایح بود و قبل ازین نیز بزیارت حرمین مکرمین مشرف گشته لیانت و شائستگی این امر داشت بتقدیم این خدمت والا رتبت مقرر شده سعادت دارین اندوخت و بعنایت خلعت مباهی شده مرخص گردید و خواجه سلامت بخدمت تحویلدارچی نقود و اجناسی که مصحوب او فرستاده میدهد و موازعی شش لک و سی هزار روپیه بود معین گشته خلعت سرنرازی پوشید هشتم ماه مذکور موافق غره آذر که ساعت نهضت ریایات عالیات بود بعد از انقضای بک پاس و سه گهزی حضرت شهنشاهی قرن تأیید الهی از آب چون عبور نموده لوای جهانکشا بصوب ساحل گنگ انراختند و آن روز دو گروه طی کرده منزل آرای اقبال گردیدند و چون از وقائع سمت پرب مکرر بعرض وافغان پایت سریر خلافت مصیر رسیده بود که بهادر نام منسدی از طائفه بچمکوتی در سمت بیسواره سربافته و فساد و رهنری و امساک برداشته است و جمعی کثیر و فرقه انبوه از کواران و منمردان طایفه بدیس و دیگر وافعه جویان و خلاف منشان آن سمت باو گرویده باستظهار جمعیت و هجوم اوباش لوای جرأت و جسارت بتاخت و غارت آن حدود انراشته و رعایا و مترددین از سرشورش و طغیاننش در امان نیستند لهذا دفع او نیز پیشنهاه خاطر اقدس گشته بهادر خان با جمعی

از انواع نصرت مآل بدفع و استیصال آن بغی اندیش فتنه سگال
تعیین یافت و بعنایت خلعت فاص و شمشیر و سپر هردو باهاز
مرصع مورد نوازش گشته درین تاریخ مرخص شد و راور امر هنگه
چندراوت و جگت هنگه هاده و رامه سنگه راتهور و انخرخان و سبد
مصطفی و رگه ناته سنگه و محمد صالح ترخان و غیرت و مظفر
پسران بهادر خان افغان و بلوی چوهران و گروهی دیگر بهمراهی او
معین گشته بمراحم خسروانه سر بلند گردیدند و دانشمند خان که
نظم بهام دار الخلافه بار تفویض یافته بود بمرحمت خلعت
خاصه و یک زنجیر نیل و نجابنجان که در سلک گوشه نشینان
بود و معتمد خان خواجه سرا که بمکارمت قلعه مبارکه معین
شده بود هر یک بعنایت خلعت مباحی گشته مرخص شدند
و اعتقاد خان و تقرب خان بعنایت خلعت سر بلند گشته رخصت
یافتند که تا معارفت رایات عالیات در دار الخلافه بسر برند و کبرت
سنگه که نوجدار میوات بود نوجدارئی نواهی دار الخلافه از تغییر
حسن علی خان ضمیمه خدمتش گشته بمرحمت اسب و باضافه
پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار مقتدر
گردید و روح الله دیوان دار الخلافه و عبد الرحیم خان که بخداست
بخشگیری و واقعه نویسی آن مرکز خلانت تعیین یافته بود و حقیقت
خان و عنایت خان ولد ظفر خان که از زمره لشکروغا بودند خلعت
رخصت یافتند و خوشحال بیگ کاشغری که در سلک گوشه نشینان
منتظم بود بانعام دوصد اشرافی و قایلخان منهی که او نیز بوظائف
دعا گوئی اشتغال داشت بانعام یکمزار روپیه مشمول عنایت شده

مرخص گشتند و در منزل مذکور دو روز مقام شده یازدهم رایات
 عالیات از آنجا نهضت نمود و اعتقاد خان بغایت خلعت مر بلندی
 یافته بشاه جهان آباد مرخص گردید که تا مراجعت موکب منصور
 آنجا بمر برد و رضویخان که منصبش برطرف شده بسالیانه دوازده
 هزار روپیه کامیاب مرحمت شده بود بعطای خلعت و انعام پنج هزار
 روپیه سرفراز گشته بکجرات که وطن مالوف اوست رخصت یافت
 که آنجا سرفه الحال بدعای دولت ابدی دوام قیام نماید نوزدهم
 رایت مسعود طل درو بر ساحل رود گنگ انگذده موضع گده مکته^(۲)سر
 فیض اندرز نزول انبال شد و چون چرز و کانگ و مرغابی و دیگر
 اقسام شکار از سباع و وحوش در آنجا بسیار بود و سرزمینهای خوش
 و جنگلهای دلکش داشت روزی چند بقصد سیر و شکار دران
 مکان دانشین نزهت نشان افامت موکب جلال مقرر گشت و
 ازین جهت که رخشده گوهر درج دوامت تابنده اختر برج عظمت
 بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم چنانچه گزارش یافت
 بموجب یرلیغ طلب با وزیرخان از دکن متوجه کعبه حضور گشته
 درین وقت نزدیک رسیده بودند بیست دوم که ساعت ملازمت
 آغز بادشاه حشمت بود حکم شد که محمد امین خان میر بخشی
 و فاضلخان میر ماهان تا یک گروه راه پذیر گشته آن بهین نوباره
 نهال سلطنت را بهر ملازمت اشرف مانز گردانند و بعد از انقضای
 شش گهزی از روز مذکور بادشاهزاده والا قدر کامکار بتوره و آئینی

شایسته و سزاوار در انجمن خاص غسلخانه سعادت اندوز ملازمت اکسیر خاصیت شاهنشاه روزگار شده آداب کورنش و تسلیم بتقدیم رسانیدند و یکهاز اشرفی و یکهاز روپیه بصیغه نذر گذرانیدند و چون آن والا نژاد عالی تبار بدولت پای بنوس مهربلندی دارین اندوختند حضرت شاهنشاهی از کمال شوق و عاطفت آن نخل گلشن حشمت و کامرانی را در آغوش عنایت و مهربانی کشیده کامیاب سعادت دوجہانی ساختند و خلعت خاصه با نادری و یکصد اسپ از انجمله بیعت راس عربی و عراقی یکی با زین و ساز میناکار و دیگری با ساز طلای سادہ و یکزنجیر فیل خاصه مزین بساز نقره و جل زربغت و یکقبضه جمہر مرصع باعلاقہ مرارید بان غرغ ناصیغہ دولت مرحمت فرمودند و وزیر خان کہ در خدمت آن بادشاہ زادہ ارجمند آمدہ بود جبین ارادت بر آستان عبودیت سودہ بانصد مہر و یکهاز روپیہ برسبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاصہ نوازش یانت و چون قراران در بیشہای آن نواحی شیریں قبل کردہ بودند شہنشاہ ہزیر صولت شیر شکار عزم صید آن سبع ضار فرمودہ بعد از ملازمت بادشاہ زادہ سعادت بدوند کہ یکپاس از روز گذشتہ بود قرین عز و علا بر تخت روان طلائی کہ سر پوشیدہ بشکل ہنگلہ ساختہ بودند از مختصرات طبع مقدس این مبدع آئین دولت و کامرانیست و درین ہنگام پیرایہ اتمام یافتہ بود سوار شدہ بشکار توجہ فرمودند و نزدیک نخچیر گاہ بر فیل سوار شدہ پادشاہ زادہ محمد معظم را در عقب مہر مبارک جای دادند و چون بشیر رسیدند آن سبع جانگزی را بضرب بندوق از پا در آوردند و در همان نواحی ساعتی چند بشکار

چهرز بهجت اندوز گشته مراجعت فرمودند و سه روز دیگر قرین دولت و کسروائی اقبال دران سر منزل عز و جلال اقامت گزیده بنشاط شکار مسرت و برای طبع اقدس بودند درین ایام پادشاه زاده کمار بخنیا محمد معظم را بعزایت بکعقد مروارید و دهکده کمی و پهلوچی مرصع و شمشیر خاصه و سیر با ساز میذاکار و دو صد ثوب از ملبوسات خاص عز اختصاص بخشیدند و رانا راجسنگه و مهابتخان صوبه دار کابل بعزایت ارسال خلعت زمستانی قاصت مباحات افراختند و امیر خان بمرحمت یکمزنچیر فیل سر بلندی، یاقوت و مبارک خان نیازی از کومندان صوبه کابل بفوجداری بنگش از تغیر حسین بیگلخان منصوب شده هزار سوار از تابندگان او دوا سده سه اسبه مقرر گشت که از اصل و اضافه منصوبش دو هزار و دو هزار سوار از آنجمله هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منعم خان بقلعه داری احمد نگر از تغیر دارالبحان معین گشته بعزایت خلعت و اسب و اضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار سر افراز گردید و اسماعیل خان بفوجداری جالذپور تعین یافته بمرحمت خلعت و اسب مباحی شد و مانسنگه واد روپ سنگه راتهور بعطای جمدهر مرصع باعلاقه مروارید مشمول عاطفت گشته رخصت وطن یافت و مهرباب خان فوجدار بالپور بعزایت ارسال خلعت کلباب عزت شد و مرحمت خان و تشریفخان که از دکن آمده بودند بعطای خلعت و آتشخان بمکرمات خنجر باعلاقه مروارید و اودی کرن وکیل را نا بمرحمت اسب و بهگوتنداس دیوان مستقر اخلافه اکبر اباد بخطاب رائی سر بلند شدند و مصری افغان بفوجداری

* سلطان پور منصوب گشته بعنایت امپ و از اصل و افزانه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار عز انتخابار یامت و پیشکش اعتماد خان صوبه دار کشمیر از نفائس امتعه آنجا بنظر قدسی اثر رسید و خواجه برخوردار مخاطب با شرف خان که از قلعه داری اودیس^(۲) معزول شده بود شرف اندوز ملازمت اشرف گشته یکزنجیر نیل پیشکش نمود و چون تخت روان مهقف طلائی که مذکور شد باهتمام امینای زرگر که داروغگی کارخانه ساختن طلا آلات و نقره آلات باو تعلق داشت در عرض اندک فرصتی موافق حکم معلی و خواهش طبع والا صورت اتمام یافته بود مراحم پادشاهانه او را بعطای ماده نیل و افزانه منصب نوازش فرمود باجمله چون قراولان بنفخص شکار رفته بودند بمسامع جلال رسانیدند که در موضع برکهانگر چرز بسیار است خاطر ملکوت ناظر بشکار آن سمت توجه نمود و بیست و ششم رایات ظفر اثر از کده متکسیر باعزاز آمده عرصه بر کهانگر مرکز دایره اقبال گردید و سه روز آنجا مقام شده اشتغال بصید چرز نشاط افزای طبع مبارک بود و چون قراولان در آن روی گنگ شیرین قبل کرده بودند شهنشاه شیر دل وزیر امن روز میوم از آب عبور فرموده آبرا بضرب تفنگ از پای در آوردند سلخ ماه مذکور موکب منصور از آنجا نهضت نموده بطی دو مرحله پرتو سعادت و میریزی بر موضع نیریز پور گسترده و یک روز آنجا مقام شد از سوانح این ایام مفتوح شدن حصن دلاک اساس رهناس

است قبل ازین بابا بیگ نوکر ناشجاع که از جانب او بجراست
آن قلعه سپهر ارتفاع قیام داشت از سعادت منشی و نیک سرانجامی
اظہار دادن قلعه و خواهش عبودیت این آستان جلالت نشان کرده
بود و بشاره همایون سلطان بیگ و کامگار خان با جمعی از جنود
کیهان ستان معین گشته بودند که بانجا شتافته آن حصن قوی
بنیان را بتصرف آوردند درین هنگام از عرضه داشت آنها معلوم
رای جهان آرای شد که بابابیگ مذکور برفیق قرار داد قلعه را
بتصرف بندهای بادشاهی داده متوجه درگاه خلّاق پناه گردیده
امت عاطفت بادشاه بنده پرور مکرمت گستر که پیوسته برای نوازش
ندوبان اخلاص مند و تردیت و پرورش بندهای عقیدت پیوند میب
جود بهائت طلب امت این فتح آسمانی را که بمعافدت اقبال
بی زوال و بی تکاپوی سعی و کوشش و نیروی محاصره و جدال روی
داده بود تقریب مرحمت و بنده پروری ساخته سلطان بیگ را
بخطاب شاه فلی حان و عنایت ارسال خلعت و اسب و از اصل
و اضافه هزار و پانصدی هفت صد سوار و کامگار خان را از اصل
و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مباحی گردانیدند
و حراست قلعه مذکوره بشاه قلی خان تفویض یافت سیوم ربیع
الذانی موضع احمد پور مرکز ریات منصور گشته روز دیگر آنجا مقام
شد و از آنجا لوای جهانکشا بطی دو مرحله بموضعی از کنار گنگ
که چرز را فر داشت پرتو نزول انگنده چهار روز آنجا اقامت واقع شد
و حضرت شاهنشاهی چرز بسیار شکار کرده بدر دهنه در آنبری
آب دو قلاعه شیر یکی نرو دیگری ماده که بچه همراه داشت

بصرب تغنگ از پای در آوردند و بچه شیر را با شاره همایون قراولان
زندہ گرفتند درین هنگام عاطفت بادشاهانہ گوهر درج حشمت
واقبال اختر برج عظمت و جلال بادشاہ زادہ محمد معظم را بعطای
دہمکہمی الماس و یک عقد سرواریدگران بہا عز اختصاص بخشید
و فیض اللہ خان قراول بیگی و جمفر فوجدا متہوا و حسنعلی
خان قوش بیگی بمعنایت خلعت تامت امتیاز افراختند و ہرجص
ولد راجہ پتہلداس کہ برادرش فوت شدہ بود همچنین راجسنگہ
و رامسنگہ پسران ارجن کور کہ برادر زادہای او بودند بمعنایت خلعت
سرفراز گردیدند و عبد الرحیم و محمد رشید پسران مخلصخان کہ
چندی قبل ازین در صوبہ کابل در گذشتہ مورد انظار نوازش شدہ
بمناصب مناصب کامیاب تربیت بادشاهانہ گشتند یازدہم ماہ
مذکور موضع سرن گھاٹ کہ قراولان شکار بسیار در نواحی آن دیدہ
بودند مضرب خیام فلک احترام گردید و خدیو جہان چہار روز
دران سر منزل فیض نشان بساط افامت گستردہ نشاط اندرز شکار
بودند و چرز بسیار مید کردہ دو شیر بہ تغنگ زدند از سوانح آنکہ
چون گوہر محبط خلافت و جہانبانی پادشاہ زادہ والا قدر خجستہ
شیم محمد معظم برتجہ بلوغ و جوانی کہ ہنگام نشاط و کامرانی ست
رسیدہ بودند عاطفت بادشاہ کامل خرد بالغ نظر پرتو تربیت بحال
آن نونہال گلشن انبیاں انگذہ پانزدہم در ہمین منزل گاہ عز و
جاہ مخدرہ عفت سرشتی کہ از بذات اشواف خراسان بود و
شائستگی اقتران با آن اختر برج عظمت و کامکاری داشت عجالت
در ملک ازدواج آن بادشاہزادہ ارجمند سمادت پیوند کشیدند و

شبه‌هنگام که ساعت عقد بود اقصی القضاة قاضی عبد الوهاب را طلبیده در حضور پیر نور عقد فرمودند و از روی علمایت یکعقد مروراند گران بها بآن عالی تبار والا گهر مرحمت نمودند شانزدهم از سرن گهاگ کوچ شده بالای موضع نوزنگر مخیم اردوی ظفر پیکر گشت و چون هنگام نزول بمنزل عبور اشرف از پیش دائره بادشاه زاده والا قدر سعادت توأم محمد معظم وزیرخان شد آن کامگار بختیار و خان اخلاص شعار هر یک پیشکشی از جواهر و مرصع آلات گذرانید و موکب ظفر پناه پنج روز دران سر منزل مقام فرموده نشاط شکار مسرت افزای طبع همایون بود و چون خاطر ملکوت ناظر از حیر و شکار آن حدود پرداخت عزم الہ آباد کہ مقصد اصلی ازین نهضت جہالکشا آن بود وجہ ہمت ملک پیرا گردید و بیست و دوم رایت نصرت طراز از نوزنگر باہتر از آمدہ بکدہ مکتبصر مراجعت نمود و شہنشاہ دین پناه در انڈای راہ شیریں کہ مراولان دران نواحی قبل کردہ بودند بتغذک زدند و بشش کوچ و دوم مقام دوم جماد الاولی دیگر بارہ چتر والای اقبال بر ساحت کدہ مکتبصر سایہ گستر شد و روز دیگر کہ آنجا مقام بود از دوائع بنگانہ معروض بارگاہ خلعت گردید کہ یکہ تازخان در محاربه کہ عساکر ظفر مائر را درین ایام با ناشجاع روی دادہ بود جان نثار گشتہ سرخروئی جاوید اندوخت و درین وقت بادشاہ زاده کامگار عالی مقدار محمد معظم بمرحمت خلعت بارانی و اسب عربی با ساز طلا و یک عدد پاندان مرصع با خوانچہ و دیگر ادوات آن کہ مجموع مرصع بود مورد انظار عاطفت بادشاہانہ گردیدند و جمعی از بندگان آستان سلطنت بہنایت خلعت مفتخر

و مباحی شدند چهارم از کده مکتیهر بمزیمت الہ آباد کوچ شدہ
 بیژدہم عرصہ سورون کہ شکار گاہی دل پذیر و دشتی پر نخچیر امت
 کامیاب نزول موکب عالم گیر گردید و در انضای راہ مادہ شیریں کہ
 قراولان قبل کردہ بودند شکار شہنشاہ ہزیر صولت شد و درین ایام
 کنور رام سنگہ بعطای خلعت خاص مباحی گردید و پرتہی سنگہ
 ولد مہاراجہ جسولت سنگہ کہ از پیش پدر خویش آمدہ بود جبہ
 سالی آمتان خلافت گشتہ دو زنجیر نیل برسم پیگش گذرانید و
 بعطای خلعت و دھکدھکی الماس و یک عقد مروارید عز مباحات
 اندرخت و بھگونٹ سنگہ ہادہ از وطن و قلعہ دار خان از دکن
 رسیدہ درات اندرز ملازمت اکسبر خاصیت گردیدند و خان مذکور
 یک زنجیر نیل برسم پیدکش گذرانید و شیخ محبوب محمد از
 اولاد کرام نقارۃ اولیای عظام خواجہ بہارالدین ملتانی قدس اللہ
 سرہ بعطای خلعت و مادہ فیل کامیاب مکرمت گشتہ رخصت
 وطن یافتہ بالجملہ شکار گاہ سورون سہ روز فیض اندوز نزول ہمایون
 گشتہ سیر و شکار آن عرصہ نزہت اثر مسرت افزای طبع مبارک
 خدیو خورشید قدر جمشید فر شد و از جملہ شکار ہای خسروانہ
 در انجا بوتوق آمدن آن بود کہ خاقان جہان در یک روز پنج شیر
 بنیروی بازوی اقبال عالم گیر از پا در انگذدہ ساکنان آن مرز و بوم
 را از شر آن سباع جانگزا بقیض معدمت شہنشاہانہ رھائی بخشیدند
 و درین منزل جعفر ولد الہ ورد بخان را کہ فوجداری متہرا باو
 تعلق داشت و پدرش را چنانچہ سابقا گزارش یافت ناشجاع بہ تیغ
 بیداد از ہم گذرانیدہ بود مشمول انظار مرحمت گردانیدہ منہبش

را به سه هزار و سیصد و هشتاد و پنج سوار از انجمله یک هزار سوار در اسب سه
 اسبه بود از اصل و اضافه سه هزار و پانصدی سه هزار سوار در اسب سه
 اسبه مقرر ساختند و بخطاب اله وردیخانی و عنایت خلعت
 خاصه و اسب با ساز طلا نواختند و بخدمت مرجوعه رخصت نموده
 سه پسر او را نیز خلعت مرحمت کردند و درین هنگام خاطر
 ملک پیرا پرتو التفات بحال مجاهدان توپخانه همایون انگنده وای
 بیگ کولابی را منک باشی اول برقدازان فرمودند و عنایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و دویست سوار نوازش نمودند
 و ولی بیگ علیمردان خان را منک باشی دوم ساخته بمرحمت
 خلعت و اضافه منصب مفتخر و مباهی گردانیدند و جمعی
 کثیر از جماعت داران دیگر را برتبه یوز باشیکری پایه عزت افزوده
 خلعت سر انوازی بخشیدند هفدهم از سواران کوچ شده موضع
 چاندپور محط سراق منصور گردید و از فواید بنگاله بمجامع
 حقانق مجامع رسید که دور الحسن که از عهدهای ناشجاع
 بود برهبری بخت بیدار ازان بر گشته روزگار جدا شده بجلود
 مسعود پادشاهی پیوست و روز دیگر سه گروه طی کرده نزول
 اجلال شد و چون طبع اقدس حضرت شاهنشاهی بتماشای جنگ فیل
 رغبت داشت فردای آن که کوچ بود اوائل روز حضرت شاهنشاهی
 یک جفت فیل بچنگ انداخته نشاط اندرز آن تماشای غریب
 خاطر فریب شدند و بعد از فراغ قرین سعادت و کمرانی ازان منزل
 نهضت فرمودند درین تاریخ عرضه داشت زید امرای عظام معظم
 خان مشعرباین معنی به پیشگاه خلعت مید که ناشجاع بیخرد

بد مآل که بسودای باطل و خیال محال درین مدت در بنگاله قدم
استقامت بمدافعت و مقاومت جنود اقبال افشوده غبار فساد
انگیخت و چون مرغ نیم بسمل دست و پائی زده حرکه المذیوحی
میکرد درین هنگام از سطوت و استیلاء عساکر ظفر مائثر قواعد همت
و ارکان ثباتش تزلزل یافته سلك شوکت و جمعیتش از هم گسسته
است و آن خان عقیدت نشان بانواج منصور از آب گنگ عبور کرده
بقلع و استیصال و اتمام مهم آن فتنه انگیز بد سگال کمر همت
بسته چنانچه بالفعل از تانده که آنرا بنگاه خود ساخته آنجا رحل
اقامت انداخته بود عزیمت جهانگیرنگر کرده است همچنانکه
تفصیل آن بعد ازین مرقوم کلمک حقائق نگار خواهد گردید بالجمله
روز دیگر که مقام بود چون قراولان دران نواحی شیرین قبل کرده
بودند شهنشاه هزبر افگن شیر شکار سوار شده آن صبح ضار را بضرب
تفنگ از پای درآوردند و از آنجا بطی سه مرحله بالای شمس آناد
نزل سعادت نمودند و دران موضع بنابر وفور صید و شکار سه روز
اقامت گزیده دو ماده شیر و چرزو مرغابی بسیار شکار نمودند چون
مقصد اصلی ازین بهضت جهان پیرا معاضدت و امداد عساکر بنگاله
بود و نیروی تائیدات آسمانی و میامن توفیقات یزدانی بی آنکه
کومک تازه بان جنود مسعود پیوند و صورت فتح و ظفر درآینده
تبغ مجاهدان جیوش قاهره جلوه گر شده مردد نصرت و نیروزی و
نوید دولت و بهروزی بمسابع جاه و جلال رسید و خاطر مهر تویر
ازان مهم خطیر فراغت پذیرفته موکب منصور را مصلحتی در پیش رفتن
نماند رای عالم آرای بادشاه عالمگیر کشور کشا درین منزل همایون

عزیمت معاودت مصمم فرمود و عنان توجه والا بسمت دارالخلافه
افغانان داده لوای مراجعت برانراختند درین ایام فروغ اخترعظمت
و بختیاری بهار گلشن ابهت و نامداری بادشاهزاد عالمیقدر ارجمند
محمد معظم بعنایت خلعت خاص زمستانی عز اختصاص یافتند
و همچنین امرای عظام و سائر عمده‌ای آستان سلطنت مقام که
کامیاب خدمت حضور بودند باین مرحمت کسوت امتیاز پوشیدند
و امیر الامرأصبه دار دکن و معظم‌خان سپه‌داربنگاله و دیگر عمده‌ها
و امرای اطراف باین عنایت قامت مباحثات افراختند و مرتضی
خان بمطای شمشیر خاصه و ابراهیم خان بمکرمیت خنجر مرصع
مشمول عاطفت خسروانه شدند و میر خان خلف خلیل الله خان
که در حدود کوهستان جمون خدمات شایسته ازو بظهور رسیده قلعه
تاراکده را که مفسدان آن سر زمین در ایام فتور از تصرف بلدهای
بادشاهی بر آورده بودند استخلاص نموده بود بعنایت ارسال خلعت
و نقاره مورد نوازش شد و فیض الله خان و علف شکنخان بمعطای
خلعت مباحی گردیدند و پرتیپ سنگه واد مهاراجه جسونت سنگه
دو زنجیر نایل پیشکش نموده بعنایت دهکده‌کی الماس سربلند
گردید و نصرتخان بغوجداری مانیکپور معین گشته از اصل و اضافه
بمنصب دو هزاری مه صد سوار سرفراز گشت چون خواجه عبد
الغفار که از خواجهای معزز معتبر ماور النهر است چون درین
ایام عریضه مبنی بر مراسم دعاگوی وقواعد هواخواهی با مختصر
پیشکشی بدرگاه آسمان جاد فرستاده بود از خزانه انعام
بادشاهی که نمودار گنجینه فیض عام الهی ست درازده هزار روپیه

بفرستادهای او حواله رفت که از نغانس امده هندوستان نیض
 مکان خرید نموده برای خواجه مشار الیه ببرند و آن ها نیز
 کامیاب انعام و افضال بادشاه دریا نوال گردیدند و خواجه میر عبد
 العظیم که او نیز از خواجهای ماور الفهر است بعطای دو هزار
 روپیه مورد عاطفت گشت و میر مظفر حسین و میر ابن حسین
 از اولاد ابن حسن خان فیروز جنگ که درین ایام از ایران بعزم
 بندگی این درگاه خلایق پناه آمده بودند هر یک بعنایت خلعت
 و خنجر و انعام دو هزار و پانصد روپیه کامیاب مرحمت گشته
 بمناسب مناسبت مغنفر و مباهی گردیدند و موکب جاه و جلال
 از بالای شمس آباد بچهار منزل سلج ماه مذکور پرتو ورود بشکار
 گاه سورون انکند و یکروز آنجا اقامت یزد و از آنجا تا چهار روز دیگر
 بر کنار رود کنگ مرحله پیما گشته ششم جمادی الاخر از ساحل
 کنگ بمصطفی دار الخلافه میل کرد و از سورون تا اینجا حضرت
 شهنشاهی به نیروی تأیید الهی هشت شیر دیگر شکار فرمودند درین
 هنگام ذو الفقار خان از کومکیان بنگاه بعنایت ارسال خلعت خاصه
 با نادر عزامتیار یامت و اله ورد یخان فرجدار متهراز از محال
 فوجداری خود رسیده دولت اندوز ملازمت گردید و پیشکشی از
 مرصع آلات گذرانید و میر بای رلد میر محمود امفهای که
 مراد بخش در ایام فتور و زمان خود سری بمظنه نفاق و بی
 اخلاصی از منصرف شده او را با پدرش از گجرات اخراج کرده
 از راه دریا با یرن فرستاده بود و او درین ایام باستماع صیحت
 خلعت و مریر آرایی شهنشاه جهان از ایران احرام طواف کعبه

اقبال بسته متوجه درگاه خلایق پناه شده بود بادر اک دولت زمین
 بوس ظلمت زدای اختر طالع گردید و بمرحمت خلعت و انعام
 چهار هزار روپیه نوازش یافت درین اوقات نگارندگان و نافع حضور
 لامع انور بعرض اشرف رسانیدند که درین مدت که شاهنشاه روزگار
 نشاط اندرز مید و شکار بودند و چهار صد چرز شکار شاهین دولت
 شده از انچه دوصد و پنجاه و هشت چرز بدست مبارک مید فرمودند
 و مابقی چه در حضور پرنور و چه غایبانه شکار توشچیان و میز
 شکاران شده و بیست و پنج شیر هدف تیر اقبال عالمگیر گشته از انچه
 بیست و سه شیر بنفس افندس از پای در آوردند و یکی را پادشاه
 زاد جوانبخت کامگار محمد معظم با اشاره والا بتفنگ زدند و یک
 شیر بچه را ترالان زنده گزیده و دیگر اقسام شکار از مرغابی و دراج و
 غیر آن مزین از حیز تعداد است با انچه موکب جهاکشا از کنار
 گنگ بطی شش مرحله یازدهم ماه مذکور ظل اقبال بر نواحی
 دار الخلافه امکنده در پنج گروهی شهر نزل اجلال گزند و روز دیگر
 مقام شد و دانشمند خان صوبه دار دار الخلافه و اعتقاد خان و ظفر
 خان و فاخر خان و خواجه عبد الوهاب و متصدیان و کومکبان آن
 مستقر دولت سعادت زمین بوس در یافتند درین ایام راجه
 جیممکه بک راس اسپ عربی با ساز طلا بنظر معلی در آورده
 بقبول آن سر بلند شد و طاهر خان بمرحمت اسپ عراقی با ساز طلا
 مورد نوازش گشته بجایگزین مرخص گردید و جانباز خان بفوجدارى لکهی
 جنگل و دیبال پور از تغیر شهید از خان معین گشته بمرحمت خلعت
 و اسپ مباحی شد و منصبش که در هزارتی پانصد موار بود با ضاه

دو احمده سه اسده افزایش پذیرفت و عسکر خان بفوجداری بنارس
 از تغیر شرف خان بیگ منصوب گشته بعنایت خلعت و از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزاره هفت صد و پنجاه سوار سرائازی یافت
 و معین خان بخدمت وکالت سرکار بادشاه زاده نیک اختر والا گهر
 محمد معظم خلعت مباحات پوشیده از اصل و اضافه بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد و پنجاه سوار مشمول عنایت گشت سیزدهم کوچ
 شده موضع شاهدره که یک کروه شهر است محط سراق جاه و جلال
 گردید و حضرت شاهنشاهی در انانی راه نشاط اندوز شکار گشته
 یازده آه و کلذگ و مرغابی بسیار صید فرمودند و روز دیگر مقام
 شده نجابت خان که برسم گوشه نشینی در دار الخلافه بسر میبرد
 جبهه های عتبه خلافت گردید و کبریت سنگ ولد راجه جیسنکه از
 میوات رسیده بتقبیل مدد سنیه تارک افتخار افراخت و بهادرخان
 چنانچه گذارش یافته بدفع نفقه بهادر بچکوئی معین شده بود
 چون کفایت مهم او نموده رفع فساد آن بد نهاد کرده بود درین
 اوقات بصوبه دارمق اله اباد از تغیر خان دوران سر بلند گشته فرمان
 مرحمت عنوان مشعر باین معنی با خلعت خاصه برای او ارسال
 یافت و روز مبارک جمعه پانزدهم جمادی الاخره مطابق نهم
 اسفندار که ساعت دخول دار الخلافه بود خدیو زمان شهنشاه جهان
 ستان با جهانیان فرودشان برفیلی کوه پذیر گردون توان که تخت
 فلک پایه طلا بر پشت آن نصب کرده بودند قریب سعادت و عظمت
 حواری شده متوجه شهر گردیدند و فیل سوار از دریا عبور نموده داخل
 دار الخلافه شاه جهان آباد شدند و نخست پرتو نزول بمسجد جامع

انگنده نماز جمعه گزاردند و از آنجا با شکوه آسمانی و فریادانی سوار
 شده در ساعتی مسعود قلعه مبارکه را از بمن نزول همایون هرباچ
 گردون برافراختند و زمانی در خاص و عام و لمحی در غسلیخانه
 سریر آرای انبال گردیدند و تقرب خان که در شهر بود و معتمدخان
 قلعه دار بدراک دولت زمین بوس چهره عزت برافراختند درین
 ایام پیشکش تازه نهال گلشن حشمت و جلال بادشاه زاده ارجمند
 سعادت پیوند فرخنده نال محمد اعظم از نوادر جواهر و نفاوس
 اتمشه بنظر اکسیر اثر رسیده رتبه قبول پذیرفت و یک زنجیر فیل
 با ماز نقره و جل زربفت و یک مانه دیل که مختار خان از دکن
 برسم پیشکش بجناب خلعت فرستاده بود و پیشکش قباد خان
 صوبه دار تهیه بمحل عرض رسیده شرف پذیرای یامت و بهگونت
 سنگه هاده بمرحمت علم رایت مباحات افراخت و شاه قلیخان
 که چنانچه گزارش پذیرفت قلعه داری رهناس باو تفویض
 یافته بود بضافه پانصدی بمنصب دو هزار و هفت صد سوار مورد
 انظار مرحمت گردید و منصب و دله دار خان از اصل و اضافه
 هزار و چهار صد سوار قرار یافت و درین هنگام خضر ابد از میامن
 قدم خدیو جهان بیض ابدوز گشته دو روز میرو شکار آن نواحی
 مسرت امزای خاطر ملکوت ناظر گردید و از آنجا معاودت نموده
 با عز آباد توجه فرمودند و دو روز دیگر قرین دولت و کامرانی دران
 مکن بیض نشان پسر برده روز هیوم از آنجا بشکار گاه سیولی که آن را
 با ترب شکار موسوم ساخته اند متوجه گشتند و دران نخچیر گاه
 اتبال نیز دو روز بشکار نیله کار و آهو نشاط اندرخته بیست و هفتم

و عزادار مراجعت نمودند و روز دیگر هم عنان دولت و سعادت شکار گنان و صید انگزان بمستقر خلافت رسیدند و چون منزل گرامی گوهر محیط حشمت و کامگاری تابان اختر سپهر عظمت و بختیاری بادشاه زاد و الا قدر فرخنده شیم محمد معظم بر سر راه بود برای سر بلندی آن دره التاج سعادت و ارجمندی آنجا نزول اجلال نموده بدولت ساعتی نشستند و بادشاه زاد نامدار عالمقدار ادای مراسم نثار و شکر مقدم شهنشاه روزگار نموده پیشکشی از زواهر جواهر و نفائس اقمشه بنظر مهر انور در آوردند •

بناء مسجد فیض اساس مختصر نزدیک

بآرام گاه خاص اختصاص یافت

از آنجا که همواره همت حق نهمت گیتی خدیودین پرور یزدان پرتو بر مواظبت طاعات و عبادات و احراز مثنوبات و سعادات مصروف است و همگی خواهش طبع مقدس آنکه تا ممکن و مقدور باشد صلوات خمس و سنن و نوافل را در مسجد ادا نمایند بر پیشگاه خاطر ملکوت ناظر که پیوسته شاهراه جنود ارادات الهی و هر منزل رفور عزائم قدسی است پرتو این عزیزمت تافت که نزدیک بآرام گاه خاص خجسته مسجدی مختصر طرح اندازند و عبادتجای فیض اثر بسازند تا همواره بسهولت و آسانی بی تجشم رکوب و طول حرکت در اوقات لیل و نهار از راحتگاه قدس بآرامگاه همایون آثار خرامش اقبال فرموده بطاعت داد. پاک و پرمتش دارو بیهمال پردازند بفاوران در سمت شمالی غسلخانه مبارک

مابین عمارت آن نگارین سرای حشمت و جلال و باغ خلد مقالش
 که موسوم بحیات بخش است زمینی برای این بناء کرامت انوار
 اختیار نموده بمعماری توفیق مسجدی میمنت اساس از سنگ
 مرمر طرح فرمودند مشتمل بر در ایوان عالی بنیان باهم در طول
 متصل و سقف هر یک بشکل بنگله و دو گنبد بر یمین و یهار بر
 نهجی که در ایوان عقب که جائی محراب است گنبد از بیرون
 چندان نمودار نباشد و بر بالای ایوان پیش سه گنبد عالی نمایان
 باشد یکی بر بالای بنگله و دو بر هر دو بازو و طول عمارت پانزده ذرع
 و عرض نه ذرع سواي اساس و طول صحن آن پانزده ذرع و عرض
 دوازده ذرع و هزده تسو و ارتفاع زمین کرمی عمارت از صحن يك
 و نیم ذرع و بر سمت شمالی این عمارت مختصر ایوانی طویل
 پنج ذرع و عرض سه و نیم ذرع یک در ازان بجانب ایوان مسجد
 و نه منظر بسمت باغ حیات بخش سه ازان شرقی و سه غربی و
 سه شمالی و در وسط ایوان حوض مطبوع خردی نه آب ازان جوشد
 و از صحن مسجد سه در بجانب باغ کاشوده شود و پنجم ربيع الثانی
 این سال همایون فال که رایت عز و جلال در ساحل رود گنگ نشاط
 اندوز سیر و شکار بود باشاره والا مسجد مذکور اساس یافته متصدیان
 مهمات عمارت کمر سعی و اجتهاد باهتمام آن بناء شرافت بنیاد
 بر میان همت استوار ساختند و از معماران پیشه و رو بنایان هنر
 گستر و سگ تراشان فرهاد فن و خارا شگدان کوه شکن و نقاشان
 سحر طراز و طراحان کارنامه پرداز هر روز گروهی انبوه در عمارت آن
 مسجد قدسی شکوه بازری جد و همی کاشوده بکار پرداختند و اگرچه

در عرض اندک مدتی بتأکید و اهتمام تام ایوان اصل مسجد مهیا گشته چنان شد که حضرت شاهنشاهی در آن نماز میگزاردند لیکن آن بقعه مبارکه بالتمام در مدت پنج سال پیرایه اتمام یافت و مبلغ یک لک و شصت هزار روپیه صرف آن شد بالجمله این فرخنده مسجد عالی بنا اگرچه عمارتش مختصر است لیکن زیب و زینت و فیض و کیفیت آن در مرتبه قصوی و درجه علیاست و بغایت مطبوع و دلنشین واقع شد و در سقف و جدار آن سراسر تختهای سنگ مرمر که بنوک تیشه استادان هنر پیشه تراش یافته چنان تنگدیز بکار رفته است که کونی از معدن صنع یک لخت برآمده بتجلیه و تصفیه بمذابفه صفا و مقال یافته که پای نظر ژرف نگهان بر سطح آن لغزش پذیرد نقاشان نازک دست بدائع نگار طاق و روان و سقف و جدار آن را سوای ازاره دیوار بگونان گون نقشهای دل بسند غریب و الوان گلهای بوتهای مرغوب خاطر فریب که طراحان جادو قلم بر صفحه سنگ رقم زده اند منببت کرده کار نامه هنر بر طاق بلند استادی نهاده اند و از راه دیوار صاف و هموار و ساده پرکار قرار یافته روشنی و صفای آن بهرتبه است که سطحش با صرح مورد دم مسارات میزنند و از صفحه آئینه حکایت میکنند و گنبد های آسمان شان آن مسجد فیض نشان را از تنگه پوشش ساخته بطای ناب تلمیع نموده اند و همچنین سرگلدستها را بگلهای ملمع مهر فروغ و زیب و زینت فزوده بی شائبه تکلف و صف طرازی و آب و رنگ سخن پردازی نظارگیان

را از مشاهده آن گنبد های فلک اعتلا کوه های طلا بنظر می آید
و هرگاه پرتو آفتاب بران می تابد تیز بینانرا از بارش انوار ملمعش
دیده بخیرگی میگردانید •
• نظم •

بناء ز انوار رحمت چو طور • ستونهای مرمر علمهای نور
ز گل دستهایش که شد اوج گیر • حو انا نه گل زد بسر چرخ پیر
فلک را درو پشت طاعت دوتا • ز انجم بگف سبحه کبر با
نمایان ز سنگ لطافت سرشت • که شد سجده عکس خط سرنوشت
تاریخ اتمام این بناء قدسی احترام ملائک مقام را عامل خان که از نیکو
بفندهای فابل این درگاه گردون نهانست آینه کریمه (وان المساجد لله فلا
تدعوا مع الله احدا) یافته اگرچه زیب و زینت و تکلفات این مهبط
انوار برکت در سال هزار و هفتاد و چهار صورت اتمام یافت اینک
اصل عمارت در سنه هزار و هفتاد و سه که عدد حروف این ایت وافی
هدایت مشعر با نست مرتب شده بود چون تاریخ مذکور کمال
ندرت و غرابت دارد پسند طبع همایون آمد و بموجب امر اعلی
دران بقعه مقدسه بر سنگ ثبت افتاد از خوانج دولت پیرا آنکه
درین ایام معادت انجام از و نایع بنگاله بمسامع حقائق مجامع
رسید که بادشاه زاده عالیقدر والا نواز محمد سلطان که باغواهی
خامی و جاهلی چنانچه گذارش پذیرفته طریق مخالفت و عصیان
مطهره بنشاج گرویده بودند درین هنگام که از غلبه و استیلاهی
عساکر نصرت نشان و سطوت اقبال بیوزال شاهنشاه زمان وهن
و اختلال عظیم بارکان شوکت و قوت آن بد مآل راه یافته بود و
عزیمت نزار بجهانگیر نگر داشت باقتضای مصلحت دید خرد

خرده دان و رهبری دولت بیدار خدیو جهان بشفاعت کردار خود متغفن شده از غلط صریح که کرده بودند برگردیدند و ششم جمادی الآخره بعنوانی که ازین طرف رفته بودند باکبر نگر آمده باسلام خان ملحق شدند چنانچه حقیقت این مقدمه بعد ازین بتفصل در طی وقائع بنگاله مبین خواهد گشت این خبر بشارت اثر مجدد آثار نیرنگی اقبال نصرت طراز این دست پرورد الطاف ایزدی در نظر بصیرت دیده دران دور بین جلو ظهور نمود و مراحم بادشاهانه آن والا نژاد را بارسال خلعت خاص با نادری مصحوب محمد میرک گرز بردار نواخته یرلیغ گیتی مطاع بطعراى نفاذ بیوست که فدای خان با جمعی از عساکر بنگاله آن عالی تبار را به پیشگاه خلافت رساند و درین اوقات پیشکش عادل خان حاکم بلخاپور از اقسام جواهر و مرصع آلات موازی یک لک سی هزار روپیه بختاب سلطنت رسیده پایه قبول یافت و چون از وقائع بندر سورت بمسامع حقائق مجامع رسیدن که میر عرب خوانی متصدی مهمات آنجا باجل روزگار حیاتش سفری شد میر احمد خوانی بنظم مهمان بندر مذکور معین گشته برادریش منصب و خطاب مصطفی خانى و دیگر مراحم خسروانی کامیاب عاطفت شد و تشریف خان بخطاب متغخر خانى سرمایه افتخار اندوخت و عاتل خان از دکن و همت خان از بنگاله و رحمت خان از گجرات بموجب فرمان طاب رسیده دولت زمین بوس یافتند و خوشحال بیگ قانشال که قبل ازین مخاطب بقلیچ خان شده بود بخطاب سعادت خانى و عذایت امپ مباهى گشته در سلک کومکیان مویده کابل انتظام یافت و همت

خان بعزایت خلعت و اسب و باضافه پانصدی بمنصب دوهزاری
 چهار صد سوار و عادل خان بعطای خلعت مشمول مرحمت گردیدند
 و قلعه دار خان بحراست قلعه ارک کابل از تغیر شمشیر خان معین
 شده بعزایت اسب و باضافه پانصدی سوار بمنصب هزار
 و پانصدی هفت صد سوار سرفراز گردید و ارسلان خان در ملک
 کومکیان صوبه کابل منتظم شده بعطای خلعت نوازش یافت و مانکو
 بلال دکنی که درین هنگام بندگان درگاه آسمان جاه از دکن آمده
 بود جبهه سامی آستان خلافت گشته یک زنجیر نیل و دو اسب
 عراقی برسم پیشکش گذرانید و بعطای خلعت و اسب و بمنصب
 دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مباهی گشته بدولت بندگان
 سر بلندی یافت و میر بامی ولد میر محمود اصفهانی که چنانچه
 گذارش یافت تازه از ایران آمده بود نه سراسر عراقی پیشکش
 نموده بقبول آن سرمایه مبالغت اندوخت و بمنصب هزاری صد
 و پنجاه سوار سرفراز گردید و خواجه پهلوانعام یک هزار روپیه و
 چندی از قراولان بمرحمت اسب مورد عزایت گشتند چهارم رجب
 عرصه دلشاین خضراباد مهبط انوار قدوم همایون گشته در روز فیض
 اندوز نزول اشرف بود و ششم بشهر مراجعت فرمودند هشتم ماه مذکور
 که غره فروردین بود وزیر خان پیشکشی نمایان شد مل بر نفائس
 جواهر و مرصع آلات و لطائف ادمشه و پنج زنجیر نیل و هفت اسب
 اسب بنظر کیمیا اثر در آورده بقبول آن تارک تغاخر برافراخت
 و مجموع بمبلغ یک لک و بیست هزار روپیه بها شد و روز دیگر
 حضرت شهنشاهی بعزم سیر و شکار باعزاباد فیض بزیاد شرف قدر

بخشیده فردای آن از آنجا بخاص شکار توجه فرمودند دو روز دران
 نخچیرگاه انبال نشاط افدوز شکار گشته سیزدهم رایت معاودت بشهر
 افراختند و درین ایام شبنخ میرک هروری که از دیرین بندگان
 این آستان سپهر نشان بود و جمال حالش بحلیه سیادت و علم و
 صلاح آراستگی داشت بخدومت جلیل القدر صدارت کل از تغیر رسید
 هدایت الله قادری والا رتبیکی یانته بعطای خلعت کسوت مباحات
 پوشید و عید الله خان بغوجدار گوالیار از تغیر کشن سبگه تونور
 معین گشته از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار دو صد سوار
 سر بلندی یافت و رحمت خان بخدومت دیوانی سرکار ملکه تدمی
 خصال تقدس نقاب پرده آرای هودج عفت و احتجاب روشن
 رای بدگم از تغیر مقیم خان منصوب گشته بغایت خلعت
 و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار مباحی
 گردید و یادگار خان از کوهستان جمون رسیده دولت اندوز ملازمت
 اشرف گشت و میر هدایت الله خویش خلیفه سلطان که تازه از
 ایران آمده بدولت بندگی این آستان سپهر نشان سرافرازی یانته
 بانعام پنج هزار روپیه فیض اندرز مرحمت گردید و شبنخ عباس
 برهان پوری یک هزار روپیه و جمعی از قراولان و عملت شکار بمطای
 خلعت و برخی بمرحمت اسپ مباحی گشتند و چون خلعت الله
 خان صوبه دار لاهور چندی قبل ازین التماس عتبه بوسی کرده
 بود و ملتمس او درجه پذیرائی یانته حکم اشرف بنغاز پیوسته
 بود که میر خان خلف خود را بنیابت خویش در لاهور گذاشته
 بدولت پای بوس رسد بیعت و چهارم ماه مذکور به پیشگاه خلعت

رمیده احرار سعادت ملازمت نمود و پانصد اشرفی و یک هزار روپیه
 بصیغه نذر و خنجر مرصع گران بها برهم پیشکش گذرانیست
 و نهم هوای گلگشت باغ و بستان از گلزار همیشه بهار طبع اقدس
 شهنشاه جهان مربرزده نخست بباغ صاحب آباد عز و رود بخشیدند
 و از آنجا بباغ معروف بسی هزاری و ازان گذشته بباغ سندر باری
 که هر دو بر سر راه اعز آباد واقع است پرتو قدوم امکنده بعد فراغ از
 سیر آنها باعز آباد توجه نمودند و سه روز آنجا بهیر و شکار مسرت
 اندوز گشته دوم شعبان بدار الخلافه معارفت فرمودند درین ایام
 پیشکش ملکه منکی صفات قدسی خصال صدر آرای شبستان
 دولت و اتبال بیگم صاحب که در مستقر الخلافه اکبر آباد کامیاب
 سعادت خدمت اعلیٰ حضرت بودند مشتمل بر جواهر و مرصع
 آلات بنظر انور رسیده رتبه قبول پذیرفت و محمد امین خان مبر
 بخشی بمرحمت قلمدان مرصع مورد نوازش شد و خان دوران که
 سابق صوبه دار اله آباد بود بنظم مهم اودیسه معین گشته فرمان
 عالیشان مشعر باین معنی باو طغرای نغایاقت و طاهر خان از
 جاگیر رسیده بتقدیل عتبه خلافت ناصیه امروز عبودیت گردید
 و منصب نوازش خان که در ملک کومکین صوبه مالوه انتظام
 داشت از اصل و اضافه سه هزار و دو صد سوار مقرر گشت
 و چون بعرض اشرف رسیده بود که چکر مین بهیل زمیندار موضع
 که اتا کهیزی از اعمال مالوه بانتضای شقاوت کیشی و ناماقتبت
 اندیشی از مفرج تویم اطاعت و انقیاد انحراف ورزیده سلوک طریق
 نمرود پیش گرفته امت بهگونت سنگه هاده که موطن او بانحدود

قریب الجوار است بتنبیه و تادیب آن غلات شعار جهالت آئین
 و انتزاع قلعه ولایتش تعین یافته بمعطای خلعت و اسب و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار مشمول
 عاطفت شد و غیرتخان بقلعه داری رهناس از تغیرشاه قلیخان منصوب
 شده بمنایت خلعت و اصل و اضافه بمنصب در هزار و پانصدی
 هزار سوار سر بلند گردید و غضنفرخان فوجدار میان دواب از محال
 فوجداری خود رمیده دولت اندوز ملازمت اشرف شد و مبارک
 خان نیازی که بفوجداری هردو نبکش قیام داشت و منصبش دو
 هزار و دو هزار سوار بود یک هزار سوار از ثابینان او دو اسبه سه
 اسبه مقرر گردید و چتر بهوج چوهان بفوجداری و تبهان داری
 موضع دون که قبل ازین ضمیمه خدمت غضنفرخان فوجدار میان
 دواب بود منصوب شده بمعطای خلعت و باضافه پانصدی به صد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافرازی یافت
 و سر انداز خان و یادگار خان در سلک کومکیان بنگاله انتظام یافته
 بمرحمت خلعت مباهی شدند و شهبازخان از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و هشت صد سوار و عبد الرحمن خویشکی بمرحمت اسب
 سرافراز شده در سلک کومکیان کابل معدود گشتند و منصب غلام
 محمد افغان از کومکیان صوبه اله آباد و از اصل و اضافه هزار و
 و هفت صد سوار قرار یافت و فیروزخان میواتی بفوجداری سرکار
 اداره معین گشته خلعت سرافرازی پوشید و خانه زاد خان چون
 کدخدای میشد بمعطای خلعت و انعام ده هزار روپیه مشمول عنایت
 شد و زمیندار چانده بمرحمت ارسال یک زنجیر فیل و اسب بازی

و هاز مطلبی مورد عاطفت پادشاهانه گردید و کفایت خان از بنگاله رسیده دولت ملازمت اندوخت و محمد مومری ولد شاه بیگ خان بعطای اسپ نوازش یافته بدکن مرخص گشت و مصحوب او خلعت برای شاه بیگ خان مرسل شد و میر رحمت الله متوای روحی ملوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین گبئی و سرور خواتین عالم حضرت صاحب قرانی انار الله برهانه که چندی قبل ازین از خطه سمرقند بدرگاه سپهر مانده آمده بود بانعام هفت هزار روپیه از خزانه احساس پادشاهانه کامیاب نوازش شد و چاپی بیگ نوکراوتار خان حاکم قندهار که از جانب ابوتان سپهر مدار آمده بود بعنایت خلعت و انعام دوهزار روپیه بهر اندوز مرحمت گردید و چون پادشاه زاده عالیمقدار والا نژاد محمد سلطان که ندائی خان از بنگاله با نوجوی از جنود فاهره باوردن ایشان مامور شده بود بکعبه حضور نزدیک رسیده بودند حکم والا صادر گشت که مرحمت خان پذیره شده و آن والا نژاد را نزدی پدار الخلافه رساند و هنگام رخصت بمرحمت اسپ مبهامی شد و از آن رو که در بنگاله از فدائی خان و چنددی دیگر از امرا بعضی تفصیرات سرزده بود فرمان شهنشاه مالک رهاب از پیشگاه عذاب بصدر پیوست که خان مذکور بحضور لامع النور نیامده از هاستجا بگور که پور که جاگیر او بود برود نوزدهم ماه مذکور از وقائع بنگاله بمسامع حقائق مجامع رسید که ناشیجاع فساد انگریز فتنه پرور که در نانه پای جرأت فشرده حتی المقدور در مراتب مدافعت کوشش می نمود بمسامی جمیله و ترددات شائسته معظم خان و دلیر خان و دازد

خان قواعد همت و ثباتش اختلال نداشت یافته بحالی که هزارار اعدای بد هگال باشد از آنجا بر کشتی نشسته روانه جهانگیر نگر شد چنانکه بعد ازین حقیقت این مقدمه در گذارش تفصیل حال آنخسران مثال مشروح و مبین خواهد گردید از ورود این خجسته خبر ایستادهای بساط سلطنت و بندهای آستان خلافت مرام تهنیت بجا آورده تسلیم مبارکباد نمودند و نقارهای نشاط بنوازش آمد و عاطفت خسروانه معظم خان را بمعنایت ارسال خلعت خاص و شمشیر و سپر خاصه عز مباهات بخشید و محمد امین خان خلع او را بجلدوی ترددات شایسته و مساعی آن خان اخلاص نشان بمرحمت خلعت و اسپ با ساز طلا مبهی ساخت و دلیر خان و دایه خان و مخلص خان و چندین دیگر از عدهای کومکین لشکر ظفر اثر بنگاله را بمرحمت ارسال خلعت نواخت و درین هنگام پیشکش امیر الامرا مشتمل بر جواهر نفیسه و دیگر تحف و رغائب از دکن بدرگاه خلافت پناه رسیده پایه قبول یافت و خلیل الله خان چون میر روح الله پسر خود را با صبیله امیر الامرا نسبت کرده اراده طوی او داشت پیشکشی از جواهر و مرصع آلات بعمل عرض رسانیده التماس رخصت کرد عذایت بادشاهانه روح الله را بعطای خلعت و اسپ با ساز طلا و جمدهر مرصع با علاقه مرورید و مهره مرورید که در روز طوی بر سر می بندند نوازش فرموده بین الاقران امتیاز بخشید و مرتضی خان بمرحمت ماده فیل مباهی شد و مکرم خان فوجدار جونپور بفوجداری سرکار اوده که قبل ازین بفدائی خان مفروض بود و غضنفر خان بفوجداری سرکار

چونپور از تغییر خان مذکور منسوب گشته بعنایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و دوهزار سوار سرفراز شد و عاقل خان بفوجداری میان دواب از تغییر غضنفر خان معین شده بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سربلند گردید هر يك با مزایش منصب و دیگر مرام خسروانه سربلند گردید و راجه عالم سنگه زمیندار مالوه از وطن خویش و سوپهگرن بنذیه که بکفایت مهم چندت مقهور معین بود بدرگاه معلی رسیده دولت زمین بوس یافتند و بالتفاتخان و چندی دیگر از بندهای که طوی کد خدای انها بود خلعت و به برخی اسپ مرحمت شد و میر رضی خراسانی متخلص بدانش بعطای خلعت و انعام یکهزار روپیه کامیاب عنایت گردید •

رسیدن بادشاهزاده محمد سلطان بجناب خلافت و ممنوع شدن از سعادت ملازمت و به سلیم کده نگهداشتن

درین هنگام فرخنده انجام که آن عالی نژاد بمیا من هدایت الهی و رهبری اقبال بلند حضرت شاهنشاهی نزدیک بدار الخلافه رسیده بودند رای عالم آزادی که رموزدان امرار دولت و جهانبا نیست چنان اقتضا نمود که چون بحکم جهالت و خطا اندیشی دامن کردار آن والاتبار غبار الودعصیان و مخالفت شده است یکچند بمکامات آن از دولت کورنش و سعادت حضور لامع النور محروم بوده در گوشه خمول بسر برند و در

زاویه وحدت از شر اغوا و سوء اغرای شور انگیزان شیطان منش در
 مهد امن و آسایش بوده روزگار فرخنده بهماندت سپرند بنابران صبح
 روز بیست و پنجم شعبان به موجب حکم اشرف الله یارخان داروغه
 گرز برداران بشکر پور که آن روی آب جون است رفته ایشانرا از راه
 دریا بسلم کده برای بودن آن والا گهر مقرر شده بود رسانید و
 حراست و خبرداری ایشان بمعتمد خان خواجه سرا که در پیشگاه
 خلافت مورد انظار اعتماد است تفویض یافت بیست و هفتم
 از وقائع مستقر الخلافه اکبر آباد بعرض همایون رسید که ذو الفقار
 خان که از بنگاله کوفتنگاگ بر آمده در اثنای راه آزارش اشتداد نموده
 بود و بدان جهت از خدمت بادشاهزاده محمد سلطان جدا شده
 در مستقر الخلافه ماند جهانگزران را پدر در نمود چون از بندهای
 درمست اخلاص شهابت منش بود حضرت شهنشاهی را خاطر
 مبارک قرین تأثر گردید درین اوقات راجه جیمنگه بعطای خلعت
 خاص و هوشدار خان بمرحمت یک قبضه شمشیر سر بلند گردیدند
 و راجه راجروب که با رعد انداز خان و دیگر افواج منصوره چنانچه
 گزارش یافته بهم سر نکر قیام داشت و درین ایام بنابر بعضی
 مطالب بادرک شرف حضور مامور گشته بود دوات اندوز ملازمت
 اکسیر خاصیت شد و جانباز خان و پردلخان و آتشخان که به
 همراهی بهادر خان به تنبیه بهادر بچکوئی تعیین یافته بودند و
 اندرمن و مترسین بندیده که در ساک کومکیان موبهکر منظم
 بودند شرف زمین بوس درگاه والا یافتند و وزیر بیگ مخاطب
 بازادت خان که از قدیم الایام بخدمت بادشاهزاده محمد سلطان

معین بود جبهه ساری آستان خلافت گشته بنا بر وقوع تقصیر در
محارست آن والا نژاد مغضوب و معاتب و معزول از منصب شد *

آغاز سال میوم از منین دولت دارای عالم گیری مطابق سنه هزار و هفتاد هجری

درین هنگام مبارک فرجام که جهان بگام هوا خواهان این
سلطنت گیتی اعتصام و امور دین دولت کامیاب انتظام بود
قدوم فرخنده ماه صیام میمنت بخش ایام گشته سرمایه نزول
برکت آسمانی و پدرايه حصول سعادت جاودانی شد و شب سه
شده مطابق بیست و یکم اردی بهشت رویت هلال اتفاق افتاده
سال سوم از سنین خلافت و جهان پدرايي خدیو جهان و خلیفه
زمان بفرخی و فبروزی و نیک اختری و بهروزی آغاز شد و دگر
باره ابواب نوز و فلاح و سداد و صلاح بر روی عالم و عالمیان باز گردید و
اشاره والا بصدر در پیومت که ناظران امور سلطنت و پیشکاران
پیشگاه اہبت و بترتیب اسباب و تمهید مقدمات جشن جلوس
میمنت قرین که هر ساله بجای جشن نوروزی چنانچه گذارش پذیرفته
مقرر و معهود گشته پیردازند و دولتخانه مبارک خاص و عام و انجمن
خاص غمسخانه را بدستور سال گذشته اذین دولت و اقبال بسته اسبک
دل بادل که سپهر برین چون ساحات زمین سایه نشین و دامانش
تواند بود در پیش ایوان فلک نشان خاص و عام بادج عظمت و
احتشام برانرازند و مقرر شد که بیست و چهارم این ماه معادت
پرتو که جلوس ثانی بر اورنگ عظمت و کمرانی دران روز واقع

شده آغاز جشن کرده آنرا بعید فرخنده فطر متصل سازند درین اوقات وزیرخان بصوبه داری مستقر الخلافه اکبر اباد از تغیر میف خان معین گشته بعنایت خلعت خاص و اسب عراقی باساز طلا و جمدهر مرصع باعلاقه سروارید و فیل خاصه با ماده فیل سربلندی یانمت و قاسم خان از مراد اباد و اله وردنخان از مهترا رسیده دولت اندوز ملازمت اشرف گردیدند و الف خان که بموجب حکم جهان مطاع از صوبه کابل آمده بود و باقرخان که از فوجداری بهکر معزول شده بود باستیلام عتبه سپهررتبه فائز شدند و ایرج خان از گومکیان مالوه بفوجداری بهلسه از تغیر راجه دیدی سنگه بندیله تعیین یافته از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری دو هزار حواری سرفراز شد •

دگر جشن همایون و دیگر سوانح دولت روز افزون

چون اسباب و ادوات این جشن فرخنده بسعی کار گذاران بارگاه هشت و جاه مهیا گردید بیست و چهارم این ماه میمنت اثر سوانح چهاردهم خرداد که وقوع این بزم مسعود دران روز خجسته معهود بود در دولت خانه مبارک دارالخلافه شاه جهان آباد محفلی دلکشا و انجمنی والا ترتیب یافته بساط عشرت و انبساط گمنرده شد و اسباب خرمی و نشاط اماده گشت مجلس آرای اقبال هنگامه عالم آرای و طرب پیرای از سرگرفت و بزم انروز دولت پیدشاه ایام را بزبور تجمل و لحتشام آذین بست نخل مراتب و مناصب را از نیض بهار تربیت بادشاهی موسم نهرونما

رسیده و نهال آمال و آمانی بقطره فشانی بحباب الطاف و مراحم
 خسروانی دگر باره سرسبزی آغاز نهاد جود و کرم را هنگام جهان
 پیرائی و آرزو امید را وقت حاجت روائی آمده لمؤلفه • نظم •
 دگر تازه شد رسم عبش و سرور • جهان گشت لبریز ذوق و حضور
 شنیدند از هم زمین و زمان • ز تو مزده عشرت جاودان
 فلک دهر را باد کمال داد • طرب دست بیعت بایام داد
 و بعد از یکپاس روز حضرت شاهنشاهی با مروشان الهی دولت
 خانه خاص و عام را از فیض قدوم والا غیرت بخش سپهر اعلی
 ساخته چون مهر منیر و آفتاب عالم گیر از مشرق سریر مرصع نگار
 گردون نظیر انوار سعادت بر جهانیان گسترده صدای نقرار نشاط
 و غلغل کوس شادی و طنطنه شوکت جمشیدی و حشمت کیقبادی
 بمصامع ساکنان مجامع املاک رسانید و آهنگ تحیت و نوای
 تهذیب از خیل قدسیان بزمین و از صرغ انسیان بچرخ برین رسید
 تخت از شکوه عظمت و جلال خدیو جهان صد پایه بر خویش
 افروزد و چتر از فرمیدنت فرق فرقدان سای خلیفه زمان با سایه
 بال هما دعوی شرف و مباحات نمود بهرام پر نهیب بربام پنجم
 فلک برای توزوگ این جشن فرخنده کمر خدمتکاری بر میان
 بست و ناهید عشرت نصیب در انجمن سومین سپهر بقصد هنگامه
 آرائی و طرب سازی برامشگری و نغمه پردازای نشست بخت که از
 خدمتگاران این مملکت آسمانیدست باین خجسته مقال نا خوانی
 آغاز نهاد • لمؤلفه
 • نظم •
 شاهان گهر محیط اجلال توئی • آرایش بزم جود و انضال توئی

هر روز بیدارای بعیش انجمنی * که اورنگ نشین بزم اقبال توثی
آسمان که از هوا خواهان این دولت جادانیدست بلب ادب زمین
عبودیت بوسیده بعرض این مضمون لب کشاد * لمؤلفه * نظم *

از جشن تو بزم دهر آرایش یافت

واز عدل تو چشم فتنه آرایش یافت

در عهد تو از شکوه و زیب و زینت

هر چیز که میکرد جهانخواهش یافت

القصه این جشن سلطانی و انجمن دولت و کامرانی بنوعی انعقاد
یافت و بعنوانی تمهید پذیرفت که مشاهده ترتیب و توزدک و
زیب و آرایش آن هوش ربای حاضران و حیرت فزای ناظران
گردید شنشاه کام بخش کرم پرور با جهانی قدر و عظمت و شوکت
و نر ساعتی چند دران محفل خلد مثال بر اورنگ حشمت و جلال
جلوس سعادت فرموده باحیای مراسم لطف و بخشش و انافه
آثار عطا و نوازش پرداختند و بحرسان کف احسان گشوده دامن امید
اهل تمنی را لبریز گوهر مدعی ساختند و از آنجا بانجمن خاص
غسلخانه که آنهم بدستور خاص و عام زینت و آراستگی تمام یافته
بود و شرف قدوم بخشیده دران بزم همایون نیز ساعتی سرپر آرا
گردیدند از شرافت لطائف اقبال انکه درین روز عالم امروز خبر از
بنگاه رسید که ناشجاع و خیم العاقبة که از صدمه صولت و استیلا
جنود قاهره چنانچه ایمانی بان رفته رخت ادبار از گانده بجهانگیرنگر
کشیده بد آنجا نیز از سطوت جیوش نصرت آیات مجال ثبات
نپایسته ششم ماه رمضان این سال که اوائل سنه نالت از جلوس

همایون حضرت شاهنشاهی اجمت بولایت رخنگ آواره گردید و سر
تا سر مملکت و مبع بنگاله از گرد شورش و انصاف او پیرامنه بحیطه
ضبط و تصرف اولیای دولت در آمد و معظم خان با عساکر ظفر
نشان نهم ماه مذکور داخل جهانگیر نگر شد از ورود این مزده دولت
انزا اولیای ملطنت و احبای خلافت را مسرت بر مسرت افزود
و بتازگی ابواب بهروزی و کامرانی بر روی این دولت آسمانی
کشود و غبار فساد از مرآة حشمت زده شد و خار عناد از حراستان
ابهت دروذه گشت خیل فتنه منهنم و سلك امنیت منتظم گردید
ملک بقرارگاه سلامت رسید و سلطنت بآرام جای جمعیت خرامید
هوای فتنه و شور از دماغ پندار و غرور مخالفان بیرون شد و مواد
نزاع خصم بد سگال بقطع و فصل تیغ اقبال مرتفع گردید هواخواهان
خیر اندیش را نقش مامول بر صفحه حصول درمت نشست و
مخلصان ارادت کیش را از کشاکش تفرقه و تشویش رست
و عنقریب کلک حقائق نگر بعد از تمام داستان این جشن جهان
پیرا بتفصیل سوانح بنگاله که تا حال جا بجای بر مبیل اجمال و ایما
گزارش یافته خواهد پرداخت باجملة درین جشن مسموع که مدت
ده روز امتداد داشت عزایت بادشاه ابر کف دریا نوال شامل حال
همگان گشته دور و نزدیک و خرد و بزرگ بمراحم والا و مکرم سترگ
کسیاب شدند نخست رخشنده گوهر محیط حشمت تا بندۀ اختر
سپهر عظمت بادشاه زاده ارجمند والا قدر محمد معظم بمرحمت
خلعت خام و سر بند مروارید که دانهای لعل ابدار نیز دران منتظم
بود شرف اختصاص یافتند و نخل ارجمند گلشن سلطنت نهال

بررومند چمن خلانت بادشاه زاده جوان بخت محمد اعظم بعطای
 دو عقد مرواید با آویزه لعل و زمرد مطمح انظار عاطفت
 گشتند و معظم خان بغنایت ارمال خلعت خاص و خنجر مرصع
 تارک مباهات افراخت و برآچه چیدسنگه و خلیل الله خان
 و محمد امین خان میر بخشی و مرتضی خان و امیر خان و
 اصالت خان و تقرب خان و فاضل خان و دیگر امرای رنیع مقدار
 و ارکان دولت پایدار و بسیاری از یزدهای منصبدار بقدر درجات
 و مذاصب و ترتیب رتبه و پایه خلعتهای فاخر گران مایه مرحمت
 شد و امیر الامرای صوبه دار دکن و مهاراجه جسونت سنگه صوبه
 دار گجرات و جمفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کبل و دیگر امرای اطراف و عمددهای صوبجات و حکام ولایات
 بغنایت ارمال خلعت سرمایۀ افتخار اندوختند و بتمامی اهل
 نشاط و نغمه سنجان آن محفل انبساط خلعتهای رنگارنگ عطا شد
 چنانچه درین ده روز جهان امروز قریب شش صد دست خلعت از
 خلعت خانۀ جود و احسان بادشاهانه زیب قامت افتخار بند های
 سده خلانت گردید و جمعی گذر و زمرۀ انبوه باضائۀ منصب و
 دیگر عطایا و مواهب مرفرازی اندوختند از انجمله امیر خان بمرحمت
 یک زنجیر نیل و مرتضی خان بعطای اسب با ساز طلا وصف
 شکر خان بمرحمت اسب با ساز مطلی سربلندی یافتند و تربیت
 خان بصوبه داری ملتان از تغییر لشکر خان منصوب شده خلعت
 مرفرازی پوشید و لشکر خان بصوبه داری تهنه از تغییر تباد خان
 معین گشته بغنایت ارمال خلعت و فرمان مرحمت عنوان مشعر

باین معنی عز امتیاز یافت و منصب راجه سجانمکه بقدیله که
سه هزار و پانصدی سه هزار سوار بود باضافه پانصد سوار دو اسبه
سه اسبه افزایش پذیرفت و گنجعلی خان از اصل و اعافه بمنصب
سه هزاری دو هزار سوار مبعی گشته در سلک کومکیان موبه کابل
انتظام یافت و راجه رکبهزاده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و
پانصدی شش صد و پنجاه سوار و از اصل و اضافه شاه قلیخان
بمنصب دو هزار و سوار و الله یار خان بمنصب دوهزاری
هفت صد و سوار و رد انداز خان بمنصب هزار و پانصدی شش
صد و سوار و رام سنگه ولد رتن را تهور که در سلک کومکیان بهادر
خان موبه دار اله آباد منتظم بود و بمنصب هزار سوار و مید
حامد ولد مرتضی خان بمنصب هزاری سه صد سوار مشمول
عاطفت خسروانه گردیدند و میر روح الله ولد خلیل الله خان بخطاب
خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و
التفات خان باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی صد سوار
مباهی گشتند و بهرام ولد فرلباشخان مرحوم که سابق از منصب
معزول شده بود مورد انظار التفات گشته بمنصب هزاری شش صد
سوار سرفراز گردید و سالدانه مایر خان که سی هزار روپیه بود
باضافه پنج هزار روپیه افزایش پذیرفت و میر عماد خواهرزاده خلیفه
سلطان که از نیک اختری و سعادت یاری بعزم بندگی درگاه
خلافت پناه از ولایت ایران آمده درین اوقات به تدبیر سده خلافت
چهارم طالع برافروخته بود بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و شمشیر
با ساز میناکر و اسب با زین و ساز مطه و انعام دوازده هزار روپیه

و منصب هزارچی دوصد سوار سرمایه کاسرانی اندوخت و میرباقی ولد میر محمود اصفهانی بانعام ده هزار روپیه و عزیز الله پسر خرد خلیل الله خان بمرحمت ماده فیل کامیاب عنایت گشتند و شمشیرخان از کومکدان صوبه کابل بحراست حصار آن دارالملک اقبال از تغییر سعید خان منصوب گشته فرمان گیتی مطاع درین باب باو صادر شد و رحمت خان بخدمت دیوانی بیوتات حضور لامع انور از تغییر مقیم خان و خانم کور بدیوانی صوبه کشمیر از تغییر محمد عسکری و عنایت خلعت و اضافه بمنصب هزارچی دوصد سوار و اسمعیل بیگ کرمانی ببخشگیری اول احدیان از تغییر سعد انداز خان و از اصل و اضافه بمنصب هزارچی صد سوار و نظر بیگ چیله که داروگی نقارخانه باو مفوض شده بود خطاب نوبت خانی نوازش یاست و هرجس کور بفوجداری بعضی از محال ولایت دهنندیره معین گشته بمرحمت اسب مباحی شد و شیخ بهاء الدین از اولاد امجاد قدرد اولیای عظام زبد اصفیای کرام قطب ربانی شیخ بهاء الدین ملتانی قدس سره العزیز بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار روپیه بهره اندوز عزت گشته بوطن مالوف مرخص شد و سید جلال بخاری و سید محمد خلف او و سید حسن برادر سید جلال مغفور بمرحمت خلع ناخره کسوت امتیاز پوشیدند و میر ابراهیم و میرطالب برادر زادهای میر حسن قاینی بوساطت فاضل خان دولت ملازمت اشرف یافته بانعام شش هزار روپیه کامیاب مکرمت بادشاهانه گردیدند و خوشحال خان کلات را که سرآمد نغمه سرایان پایتخت سرپر خلافت مصیر و دارن خود منفرد

و بی نظیر است عطا فت خسروانه بزر سنجیده هفت هزار روپیه که هم سنگ او برآمد باو عطا فرمود و سی هزار روپیه بواسطت صدر الصدر باریاب استحقاق و محتاجین و زمره اتقیا و صالحین مرحمت شده آثار دعای اجابت انتمای آن گروه ضمیمه برکات این دولت گردون شکوه گردید و دوکس از کپتانان فرنگ که درین ایام باستلام آستان خلافت نشان رسیده بودند بمکرمست خلعت و انعام پنج هزار روپیه مورد نوازش بادشاهانه گردیدند و شیخ قطب و ملاطون چیله هریک بانعام یک هزار روپیه مبداهی گشت و پنج هزار روپیه بنغمه سنجان و سردو سرایان این جشن مسعود عطا شد و درین بزم عالم امروز بادشاه زادهای کلمکار بخت بیدار و نویذنان رفیع مقدار اقامت رسم نثار نموده پیشکشهای شایسته گذرانیدند از آنجمله اختر سپهر عظمت و بختیاری گوهر محیط حشمت و نامداری بادشاه زاده ارجمند محمد معظم پیشکشی که قریب یک لک روپیه قیمت آن بود گذرانیدند و از جانب معظم خان پیشکشی از جواهر و اسب و نفائس امدعه واقمشه بنظر اشرف رسیده پنجاه هزار روپیه بها شد و خلیل الله خان از جواهر و موصع آلات و امپان عربی و عراقی و ترکی پیشکشی نمایان که دو لک روپیه قیمت آن شد بنظر همایون رسانید و قاسم خان موازی شصت هزار روپیه از جواهر مرصع آلات پیشکش کرد و اله وردیخان و هوشدار خان هریک پیشکشی که پنجاه هزار روپیه بها شد گذرانید و امیرخان و فاضلخان هر کدام از نفائس و مرغوبات قریب باین مبلغ بنظر اکسیر اثر رسانید و ابراهیم خان زین مرصع با ساز و لوازم آن و

تغرب خان یکسر امپ عربی باماز طلا گذرانیدند و محمد امین خان میر بخشی و مرتضی خان و دیگر ارکان دولت و عمد های بارگاه سلطنت پیشکش های لایق از جواهر و مرصع آلات و سائر نفائس و مرغوبات بنظر مهر انور در آوردند و همچنین از جمیع امرای اطراف و حکام موبجات در خور حال پیشکشها بیایه سر بر گردون نظیر رسید و خوانهای زر و سیم نثار و پیشکشهای شایسته و سزاوار از جانب پرده آرای هودج عزت مسند نشین مشکوی ابهت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم و دره فاخره بحر سلطنت نخله طیبه گلشن خلافت ملکه ثریا جناب زیب النسا بیگم و دیگر ثمرات ریاض عظمت و اقبال و مقدسات مشکوی ابهت و جلال بانوار نظر اکسیر اثر زیور قبول یافت و همگی بمکارم عالیّه و مواهب سامیه عز اختصاص یافتند و در ایام سعادت انجام این جشن فرخنده باشاره معلی یک مرتبه بر کنار دریای جون محاذی درس مبارک چراغانی که از شمع بر روی زمین ترتیب داده بودند فروغ بخش انجمن دولت گردید و دوم باره چراغان کشیدها که بدستور سال گذشته باهتمام متصدیان سرکار بادشاهزادهای ارجمند کامگار و گماشتهای نوینیان عالی مقدار در کمال خوبی و داپذیری سرانجام یافته بود نظر فریب تماشاگران شد و یکشب تماشای آتشبازی که اسباب و ادوات آنرا هم بر کنار دریا نصب کرده بودند مسرت نژای خاطر ملکوت ناظر گشت و در همین ایام عزایت بادشاه ابرکف دریا نوال بمنامجت مومم بر شکل نخل برومند گلشن عظمت نهال معادت نمر بوستان هشت بادشاه زاده ارجمند محمد

معظم و نویندگان والا مرتبت و امرای رفیع ملزمت را بعطای خلعت
 بارانی عز اختصاص بخشیدند و شب شنبه مطابق نوزدهم خرداد
 هلال فرخنده شوال از مطلع شرف و کمال سر بر زده در اثنای این
 جشن معمود جهانیان را بتازگی مؤده خرمی و بشارت خوشدلی
 داد اختر مراد از سپهر امید دمید ماه سعادت از فلک عزت تابان
 شد اطفال آمانی و آمال بعید دل انروز حصول و انجام پیوستند
 و آرزومندان نعیم طرب از صوم انتظار برآمده بر ساط نشاط نشستند
 ماه نو چون زهره جبینان غرنه نشین از منظر قصر زمردین مهبر
 گوشه ابروی التفات بمنظران عید امید نمود چرخ پیر از مرط
 شادمانی مانند کودکان زینت دوست از کف الخضیب دست در
 حنا گزنت بکلبد هلال درهای شادکمی بر روی عالمیان کشاده
 شد و از طلعت ماه منیر طلوع انوار عشرت و کمرانی آشکار گردید
 غریو کوس شادیانه و طمطراق شلک خسروانه پرده کشای گوش زمانه
 گشت و ططنه تهنیت و زمزمه مبارک باد از زمره خاکیان بمسامع
 افلاکیان رسید بهجت قدوم عید اسلامیان بانشاط جشن شهنشاہ اسلام
 مانند رنگ و بوی گل بهم آمخت و آمیزش این دو هنگامه سر
 گلهای فرح و مرور در دامن روزگار فرو ریخت و چون طلوع تابشیر
 صبح فرخ روح عید جهان را چهره بنور سعادت و بهروزی بر
 انروخت نویندگان رفیع قدر و امرای نامدار و مائرفندهای آستان
 -پیر مدار در عتبه والای سلطنت و سده علیای خلافت حاضر
 آمده بتقدیم تسلیم تهنیت رم عبودیت بجا آوردند و شهنشاہ
 مودق موبد دین پرور که مرتاثر این ماه مبارک اثر بادای صوم

و مواظبت دیگر عبادات و تحصیل مرضیات و سعادات و ذکر و طاعت و شب بیداری و خیر و مروت و پرهیزگاری و التزام موالجه انعال و اهتمام بشرائف و ظائف و اعمال و اشتغال بقلوت کلام ملک علام و سلوک جاده سنن حضرت خیر الانام علیه و علی آله کرائم الصلوة و السلام بسر برده بودند عزم توجه بمصلی فرموده بتوره و آئینی که معمول این دولت خدا داد است بر نیلی کوه شکوه سپهر مانند که تخت مهر فروغ طلا از کوه پشت آن بزرگ اورنگ زرین شفق از چرخ نیلوفری بسطوع بارقه تلمع روشنی بخش افاق بود سوار شده بادشاهزاده نیک اختر والا گهرستوده شیم محمد معظم را در عقب سرمبارک جای داده بعیدگاه توجه فرمودند و نماز عید بجماعت ادا نمودند و بعد از معاودت ساعتی در محفل سعادت اساس خاص و عام بر اورنگ کامرانی و کلم بخشی نهشته خورشید سان پرتو مرحمت و احسان بر ساحت احوال جهابیان کسתרند و ابروار از فیض عام مکرمات و انعام حدائق امید خلائق را سرعجز و شاداب گردانیدند و تا دو روز بعد از عید مراسم جشن و سرور و تمهید و قواعد عیش و سرور مشید بود و درین ایام قاسم خان بغایت خلعت خاصه و اسب با ساز طلا مباهی گشته بمراد آباد که جاگیر او بود مرخص شد و اله وردیخان بمرحمت اسب با ساز طلا سر بلند گردیده رخصت معاودت بمتهرا یاست اکنون کلک موانع نگار مرشده و قانع حضور تدعی مرور را اینجا گذاشته بنگارش حقائق ممالک شرقی و شرح حال فاشجاع خسروان مال و ذکر ترددات و مهاریات امواج قاهره که بپاشلیقی بادشاه زاده عالیقدر و الانزاد محمد سلطان

و عمدة الملک معظم خان در ربیع الثانی نخستین سال جلوس
 همایون از اله آباد بتعانب آن تیره بخت معین شده بود بمیدان اژده
 و از هنگام رسیدن او به بنارس آغاز سخن کرده تا برآمدنش از
 بنگاله بجانب رخنگ که قریب شانزده ماه بود آن سوانح دولت
 انرا را که قبل ازین در طی این دفترا مائثر نصرت جا بجا بطریق
 اجمال مذکور شده بر سبیل تفصیل گزارش میدهد تا ناظران این
 مجموعه بدائع عظمت و جلال بر کیفیت احوال آن فتنه اندیش
 باطل سکال و قوت بازوی بخت و نیروی سرپیچ اقبال این برگزیده
 الطاف قادر بهمال کماهی آگهی یافده عبرت اندوز کارخانه ایجاد و
 خیرت پذیر تقلبات نشأ کون و فساد گردند بر متدبعان سیر و ثار این
 دولت گیتی مدار پوشیده مباد که آن بیخرد و تیره رای بعد فرار
 از اله آباد چون به بنارس رسد از پیداشی و باطل اندیشی اراده
 کرد که در بهادر پور که دو وندم گروه بالایی بنارس برکنار دریای گنگ
 واقع است حصاری کشیده مورچالها ببندد و روزی چند انجا قدم
 ثبات نهاده حتی المقدور همت بر مداومت گمارد و هرگاه کار برو
 تنگ شود باستظهار نوازه راه فرار سپارد و بهادر پور سرزمینی است
 که آن برگشته بخت ادبار قرون قبل ازین در ایام بیماری اعلی
 حضرت که بهوس خود سری و استقلال لشکری فراهم آورده بهمت
 اله آباد می آمد بصوابدید رای ناقص انجا رهل اقامت انگنده
 حصاری بر دور معسکر خود کشیده بود و مورچالها بسته و در هماسجا
 از هواگر باد شاهی که بسرداری سلیمان بیشکوه بر سر او تعیین
 نده بود شکست خورده راه فرار بهمود چنانچه خامه حقائق نگار در

اوائل این صحیفه دولت مجملای ایمانی بآن نموده القصه باین خیال
 خام پامی تجلد دران مقام استوار کرده شروع در کشیدن دیوار و بستن
 مورچال نمود و از قلعه چنانچه که هنگام آمدن باله آباد بقصر آورده
 بود هفت توپ کلان بر آورده در مورچالها نصب نمود و کسان فرستاده
 بود که دیگر توپها ازان قلعه بیارند درین اثنا طنطنه وصول پادشاه
 زاده نامدار و الاتبار محمد سلطان و معظم خان با عساکر گردون شگوه
 بدو منزلی چنانچه شنیده ارکان ثبات و عزیمتش تزلزل یافت
 و توقف در بهادر پور مصلحت ندیده بگام فرار بسمت پهنه شتافت
 و بیست و هفتم جماد الاولی بظاهر آن بلده رسیده قرین خفت
 و خواری در هین مذلت و شرمساری آنجا نزول ادبار نمود از کار
 های بی هنگام آن بیخورد و تیره ایام آنکه در خلال این احوال بر
 اختلال که ناموس حشمت و سروری بدست لجاجت و فتنه پروری
 بباد داده شاهد ملک و دولت ازو فراق می جست و عروس بخت
 و اقبال طلاق می طلبید در پهنه داعیه کدخدا کردن پسر از خاطرش
 مر برزد و صبیغه ذر الفقار خان دراما نلورا که برسم گوشه نهیانی
 آنجا میبود بعنف و تکلیف تمام برای زین الدین مهین ناخلف
 خویش خطبه نموده بقید ازدواج او آورد و از آنجا روانه پیش
 گشته ششم جمادی الاخره داخل مونگیر شد و چون یک طرف آن
 بلده کوهیست بلند فلک مانند و طرف دیگرش دریای گنگ امت
 و افغانان در زمان حکومت خود بجهت استحکام بلده مذکوره
 در پیش آن دیواری کشیده از یکجانب بدریاد و از طرف دیگر بکوه
 که فاصله نیمابین یک کوه و ربع جریبی امت متصل ساخته اند

و خندقتی حفر نموده و نا شجاع بنابر احتیاط از سال گذشته تا این هنگام بتجدید و سرمت آن کوشیده در هر می گز برجی ساخته بود و خندق آنرا بآب رسانیده بعد از وصول بآنجا از محال طلبی و باطل اندیشی باستحکام آن دیوار پرداخته و باستظهار حمایت آن محل اقامت انداخته خواست که روزی چند آنجا قدم جرأت امتوار سازد و بلوازم مدافعت و محاربت پردازد و باین هوس خام و سودای ناتمام مورچاها بمردم خود بخش کرده آنها را بآلت توپخانه که در نواره داشت مستحکم گردانید و راجه بهروز زمین دار که بهروز چون بظاهر بنابر مصلحت مماشاتی با آن تیره اختر برگشته روز میکرد و خود را بار متفق و امین نمود محافظت دامن کوه که از میان آن راهی غیر مسلوک دشوار گذار باکیر نگر بود بمهد راجه مذکور گذاشته با اعتماد موافقت و هواخواهی او خاطر جمع نمود و چون پادشاه زاد ارجمند عا لیقدر محمد سلطان و معظم خان که با عساکر کپهانستان راه تعاقب آن بد عاقبت می سپردند اواسط جمادی الاخره بحدود مونگیر قریب شدند از مصلحت سنجی و حسن تدبیر اراده تسخیر مونگیر و محاصره آن که بطول می انجامید مستدرک دانسته قصد درآمدن از راه کوهستان کردند و راجه بهروز را بنفوذ الطاف و مرام بادشاهانه بر فرض عبودیت و دوات خواهی و بتهدید قهر و عتاب خسروانه بر تقدیر مخالفت و گمراهی پیغام داده بشاهزاده اطاعت و بندگی دعوت نمودند از آنجا که مقدمات نصرت و استیلا و موجبات رفعت و اعتلای این دولت جاردانی همواره ساخته و پرداخته کار کنان آسمان نیست راجه مذکور از یادری بخت و بهروزی طالع

مسلک مستقیم بندگی و خدمتگذاری و منهج توپم دولت خواهی
 عبودیت شعاری اختیار کرده بهره‌ری سعادت قبول رهنمونی جنود
 اقبال از طریق کوهسان نمود و افواج قاهره بدالالت او مونگیر را طرح
 داده و کوه را در دست چپ گذاشته برای دامن کوه کهرکپور که پیشه
 و جنگل است روانه شدند که از عقب ناشجاع در آمده کار بروننگ
 سازند آن تیره بخت چون برین معنی اطلاع یافت و دانست که
 اگر چندی دیگر در مونگیر توقف کند جنود مسعود از عقب رسیده
 راه فرار او مسدود خواهد شد و رسیدنش به بنگاله که مقر اهل و
 عیال و مستقر حکومت و ایالت او بود و ملجا و مغری جز آن
 نداشت متعذر خواهد گشت ارکان ثبات و استقامتش متزلزل گردید
 دست ازان مطلب باطل و سعی بلیحاصل کشیده بیست و یکم ماه
 مذکور از مونگیر روانه پیش شد و عساکر قاهره باستماع این خبر از
 پیاله پور که قریب بیست کروه از مونگیر بسمت اکبرنگر امت
 برای راست میل کرده معظم خان بمونگیر آمد که بند و بهت آن
 نماید و پادشاهزاده سپهر مکان محمد سلطان باعساکر ظفر قرین
 تا برگشتن آنخان اخلاص آنین دران حدود اقامت نمودند و
 چون ناشجاع بموضع رنگامانی که از مونگیر سی و سه کروه و تا
 اکبرنگر قریب پانزده کروه است و آن نیز بوضع مونگیر واقع شده
 که بخطرنش کوه و طرف دیگر دریای گنگ است رمید و خبر میل
 کردن عساکر منصور برای راست شنیده گمان برد که چون راه کوهستان
 متعذر العبور بوده ترک آن نموده از راه متعارف بتعاقب خواهند
 پرداخت درانجا باز بهمان خیال فاسد و اراده بیهوده که در مونگیر

کرده بود هوای قرار در رنگ داشته و سودای اهذک مدافعه و جنگ در سرانگند و دگر باره دیواری چون بنای همت خود همت بنیاد از همت دریا بر آورده بکوه رسانید و پانزده روز آنجا اقامت گزیده با استحکام آن دیوار و ساختن مورچال پرداخت و چون خواجه کمال افغان که زمین دار بیربهم و چات نگر بود بذابر مطالب و مدعیات زمیندارانه بظاهر با او دم موافقت میزد آن بی بهره جوهر عقل و رای از خام طمعی کار او را بر معامله راجه بهروز قیاس نکرده بحکم (الغریق بتشیب بکل حشیش) بظاهر اتفاق و هوا خواهی او مستوثق شد و اصفندیار معموری نوکر خود را باو همراه کرده بموضع بیربهم فرستاده که حد راه حیاه ظفر پناه شده نگذارند که از میان بیشه و جنگل آن حدود راه عبور یابند بالجملة معظم خان بمونگیر رسیده بنظم و نسق شهر قلعه پرداخت و تاتعیدین قلعه داری از حضور لامع النور محمد حسین سلدوز را بحراست قاعه معین ساخت و بعد فراغ از ضبط و بند و بست آن معاودت نموده به بادشاهزاده والا نژاد محمد سلطان پبوست و عساکر منصور از پیاله پور بدستور پیش براه بیشه و کوه متوجه مقصد شدند و از آنجا که خواجه کمال را تدبیر درست و عقل مآل اندیش بود و از کارشناسی و مصلحت دانی خود خود از زیان میدانست بعد از رحیدن افواج جهان کشا به بیربهم در راه دادن عساکر بادشاهی و سلوک جاده بندگی و دولتخواهی بطریقه راجه بهروز عمل نموده باولیای در است آثار مخالفت و ممانعت بظهور نرمانید و خود آمده بیادشاهزاده والا تبار ملازمت نمود و جنود قاهره اینجا نیز بهمین

معاون که از موئنگبر عبور کرده بودند کوه را در دست چپ گذاشته
 براه دامن کوه طریق نصرت پیدموند و امفندیار چون خواجه کمال
 را با احبابی سلطنت متفق یافت بی نیل مطلب معاودت کرد
 از سوانخی که در خلال این ایام دران لشکر فیروزی اعتصام روی
 داد قضیه شورش افگیزی و نفاق پژوهی راجپوتان ضلالت کیش
 و جدا شدن آن گروه نا عاقبت اندیش است از جنود مسعود تبیین
 این مقال آنکه چون اکا ذیب موحشه و اخبار غیر واقعه از جنگ
 اجمیر بآنها رسیده از استماع آن اراجیف بمقتضای واقعه طلبی
 و فتنه جوئی غبار نفاق و دورویی بر چهره احوال شان نشسته بود
 بعد از روانه شدن عساکر منصور از پیاله پور کنور را سسنگه ولد راجه
 جیسنگه و راو بهاو سنگه هاده با اکثر آن فرقه ضلال مثل امر سنگه
 چندراوت و گردهر داس کور و چتر بهوج چوهان و شیر سنگه روتله^(۲)
 و پردو من کور از بیدانسی و کوته اندیشی بی تحقیق حال و ملاحظه
 سوء مآل بعزم تخلف از همراهی افواج اقبال چند روز هنگام
 سواری و فرود آمدن ترک کورنش و ملازمت بادشاهزاده عالمقدار
 محمد سلطان نموده در روز مقام نیز بخدست ایشان نمی آمدند
 و کیفیت جنگ اجمیر را بعنوانی نا سزاوار که نصیب دشمنان این
 دولت پایداران شهرت داده برهمزن جمعیت داهای سمت عقیدتان
 گردیدند درازانهم رجب که لشکر ظفر اثر در دو منزلی برپهوم بود
 تغیر فاحش در سلوک پیش گرفته هذگام نزول درجای که برای هر یک

مقرر شده بود فرود نمی آمدند و همگی اجتماع نموده در از لشکر
گاه نزول می نمودند و وقت کوچ اردوی خود را در میان گرفته
عقب لشکر می آمدند تا آنکه شانزدهم رجب که جنود قاهره دو
سه منزل از بیربهم گذشته بود اتفاق نموده روی دولت از همراهی
جیش منصور بر تافتند و بهیأت مجموعی براه مخالفت و معارفت
شتمند و شاهزاده عالمقدار و معظم خان بمقتضای مصلحت متعرض
احوال آنها نگشته جزای حرکت ناهنجار آن جهالت منشان
جهارت شعار را بقهر و عتاب بادشاهانه حواله نمودند و اصلاً ازین
معنی متزلزل نشده باعتضاد جنود عون الهی و اعتماد اقبال
بیزوالی شاهنشاهی روانه مقصد گردیدند بالجمله ناشجاع بعد از آگاهی
برگذشتن عساکر جهان کشا از بیربهم هوایی مقاومت و ممانعت
از سر بیرون کرده ناچار و ناکام باجنود نکبت فرجام از رانگامائی
روانگه اکبر نگر شد و اوائل ماه رجب بآنجا رسید و چون از بیم تعاقب
امواج بحر امواج سفینه طاقت بگردآب اضطراب داده فیروزی همت
و جرأت در باخته بود قرار استقامت و پایداری باخود نتوانست داد
و در آنجا مقاومت با عساکر ظفر مائر از اندازه قدرت و عدت خویش
فراتر ندانسته و اسطر رجب بعزم گذشتن دریای گنگ از اکبر نگر برآمد •
از شنائع افعال ناصواب آن بیخرد بدما ب که در خلال اینحال بارتکاب
آن وبال دارین اندوخت کشتن اله وردیخان بود با سیف الله پسر
خرد اوتبکین این مقدمه آنکه چون میخواست که در گذر دو کچه^(۲)

که دوازده گروه از اکبرنگر بسمت مخصوص آباد است از آب گنگ عبور کند از شهر برآمده در دو سه کردهی گذر مذکور نزول کرد و سراج الدین جابری و نورالحسن را که از عمدهای او بودند در شهر گذاشت که اهتمام بر آوردن کار خانیات و مردمش نمایند و خود بکنار آب رفته کشتیها بمردم بخش کرد و مقرر نمود که اواخر شب از دریا بگذرد چون آنشب بادی عظیم میوزید و دریا بتلاطم آمد روان شدن کشتیها را مانع گردید از کنار آب مراجعت کرده بدایره خود آمد که صبح از آب بگذرد و درین وقت عساکره قاهره بموضع بلکته که تا جای نزول او قریب پانزده گروه بود رسیده مقام داشت چون اله و ردیخان از معامله نهی و کار شناسی رقم خدایان و نکال از ناصیه حال آن خسران مثال خوانده این معنی را متیقن نمود که بر تقدیری که به تگاپوی گریز و آوارگی از تیغ قهر و سطوت مبارزان جیش اقبال آمان یابد لاسکاله در دریا طعمه ماهی و نهنگ یا محشور با دد و دام صحرای رخنگ خواهدگردید و برهنمونی عقل صواب اندیش میخواست که از غلط کردار خویش برگشته بجنود مسعود پیوند و درین هنگام که طنطنه قرب وصول افواج نیروزی لوا جگرکسل مخالفان و زهره گداز اعدا شده بود حصول این مطلب را نزدیک بکار میدانست درین شب که ناشجاع از کنار آب برگشته بخیمه گاه خود آمد خان مذکور انتهاز نصرت نموده بشهر مراجعت کرد و چون بسیاری از مردم ناشجاع که از بهبود حال و حسن مالش امید برگرفته آراذه جدائی داشتند باو متفق و همدانان بودند و خود نیز جوقی از سپاه داشت منزل خویش را استحکام

داده در مقام این شد که اگر جمعی از جانب آن شور انگیز فتنه
 بر سر او آیند بنیروی جمعیت اتباع و همراهان بچنگ و
 مدافعت پیش آید و اعلان مخالفت نماید چون ناشجاع خبر
 برگشتن او بشهر شنید دران باب تدبیری اندیشید و خبرهای غیر
 واقعه که فروغی از صدق نداشت شهرت داده بسمت اکبرنگر برگشت
 و آروز نخست میوزاییک نام یکی از نوکران عمده خود را از راه
 بر سر او تعین کرد و پس ازان هرکس از سرداران و نوکران که
 بنظرش می آمد پی در پی میفرستاد چنانچه اکثر سپاه و مردمش
 بر دور منزل خان مذکور اجتماع کرده مترصد اشاره بودند که برخانه
 او یورش نمایند و سراج الدین جابری دیوان خود را فرستاده بود
 که او را بلطائف و مدوعد و استمالت و تهدید از اراده مخالفت
 و معارفت باز داشته بهر عنوان که باشد پیش آن ابدار ائین برد
 چون خان مذکور صورت حال بر این منوال دید و از برگشتن
 ناشجاع بشهر و اشنهار اکذیب باطله که آن بلخرد کوته اندیش
 شهرت داده بود جمعی که با او متفق بودند ارکان ثبات و همت شان
 بسستی گرانیده بود بحکم ضرورت تن بآمدن نزد آن نگوهیده کردار
 داده بر عهد و قول نا استوار او دل نهاده با سیف الله پسر خود
 خود را برفاقت سراج الدین از شهر برآمد درین حالت سپاه و
 مردم ناشجاع هجوم آورده او را در میان گرفتند و برسم گناهکاران
 دستها بر پشت بسته در بیرون اکبرنگر که ناشجاع بآنجا رسیده
 در باغ خود فرود آمده بود پیش او بردند و آن تیره بخت تبه را می
 او را با پسرش بر فیلی نشانیده همراه بشهر آورد و در منزل خویش

نزول اِدبار نمود و بفتوی رای فتنه پرور و تحریک مفسدان کوتاه نظر چشم از عتابِ یوم الحساب و باز پرسِ روزِ محشر پوشیده او را با سیفِ الهِ پسرش دران مقام بتیغ کین و انتقام از هم گذرانیده و دست تطاول و بیداد باخذ و سلب اموال او کشوده تمامی را متصرف شد و بنابر مصلحت سه روز دیگر در اکبرنگر بسر برده بیست و یکم رجب دگر باره قرین خزی و نکال و رهین و زروبال از شهر بر آمد و در در کَلْجی^(۲) از آب گذشته در سرزمینِ باقرپور که محاذی آنست طرح اقامت انداخت و مجموعِ نوارِ بنگاله که مدار جنگ و تردد دران ولایت برانست بحیطه ضبط و تصرف خود آورد و از باقرپور تا مقابل سوتی جا بجای مورچاها ساخته بنواره و توپخانه و سرداران و مردم کاری استحکام داد و بادشاهزاده^۱ والا نژاد محمد سلطان و معظم خان با حفود گیهاستان سلخ رجب باکبر نگر رسیده نصرت و ظفر در در کَلْجی نزول نمودند و چون مابین موضع مذکور و باقرپور درمیان دریا سرزمینی مرتفع بود ناشجاع خواست که آن زمین را گرفته برخی از توپخانه با جمعی از سپاه فرازان بر آرند که از آنجا بآسانی توپ و تفنگ بر افواج قاهره اندازند و باین اندیشه شبهنگام جوتی از مردم خود با توپی چند بکشتیها در آزرده بآنجا فرستاده آنها در حجاب ظلمت شب بران سرزمین بر آمده شروع در بسترِ مورچال و ساختن دمدمه نمودند و اهل نواره دست جرأت بانداختن توپ و تفنگ کشودند معظم خان همت اخلاص قرین بر انتزاع آن سر

زمین گماشته چون روز شد بسمی کوشش بسیار چند کشتی سرانجام کرد و باین عزیمت صائب وقت شام باجمعی از میازران فیروزی اعتصام بکنار دریا رفت و چون اول شب باد اشتداد داشت و سیر کشتی منعدر بود دوباس از شب گذشته که باد ایستاد و طلاطم دریا فرو نشست جمعی از بهادران جلاوت آئین بران کشتیها نشانیده بسوی آن سرزمین روان نمود و آنها فرود آمده کشتیها را باز پس فرستادند و برخی دیگر دران سفائن نشسته رفتند و همچنین بمیامن کوشش و اجتهاد آنخان اخلاص بهاد تا او اخر شب قریب دو هزار کس از تابینان او و چندی از بزرگهای عمده بادشاهی مثل ذو الفقار خان و فتح جنگ خان و رشید خان انصاری و لودی خان و راجه سبغان سنگه بدلیله و تاج نیازی هر یک با تابینان خود و دو و یست بیلدار و باره توپخانه از آب گذشتند و چون صبح دمید مخالفان از عبور لشکر منصور آگهی یافته اندام ثبات آنها لغزش پذیرفت و توپها را بر سفائن انداخته مانند خاشاک میک سر از پیش موج گریزان شدند و مجاهدان فیروزی لوا بجای آنها آمده دران سرزمین علم نصرت بر امرآختند و طرح مورچال انداختند روز دیگر اعدای تیره ایام با هئیت و جمیعت تمام با کل نواره بر سر آن سرزمین آمدند و از کشتیها جنگ توپ و تفنگ مر کرده بر روی آب آتش کلزار بر امروختند و عساکر قاهره نیز از مورچالها بمدافعت پرداخته قدم همت از جای خود بر نداشتند و نیروی مردانه نموده چند کشتی را بقوپ زدند جمعی ازان خیل ادبار از کشتیها برآمده خواستند که باسقطهار نواره برکنار آب مورچال

سازند تاج نیاژی و جوقی از افغانان و گروهی از تایلینان معظم خان بران جسارت منشان حمله برده آنها را فرصت تمکن و مجال قرار ندادند و از طرفین جنگ نمایانی شده چندی از بند های بادشاهی و تایلینان معظم خان رتبه جانفشانی یافتند و برخی از مقهوران را سفینه حیات بگرداب فنا انداد و پس از یکروز مدبران شقاوت اندرز دگر باره باستظهار نواره آمده بجنگ در پیوستند لیکن از سطوت و صولت بهادران فیروزمند مغلوب و منکوب گشته طرفی بفرسودند و جمعی کشته و پاره مجروح گردیدند و چندی از مبارزان جلالت شعار نیز جان نثار گشته گروهی را آسیب زخم رسید و بعد از وقوع این حال اعدای بد سگال طمع خام از گرفتن آن سر زمین بریده دست از اویش کشیدند و همگی همت بر استحکام سورچالها و نگاهداشتن آن مصروف ساختند اما همواره نواره آنها بروی دریا سیر می نمود و گاهی بسمت اکبرنگر که محمد مراد بیگ باقشونی از جنود مسعود در آنجا معین بود میرفت و شب و روز از طرفین توپ و تفنگ هنگامه کوشش و جنگ گرم بود بالجمله چون در سمت دو کچی^(۷) و اکبرنگر دریا عرضی عریض داشت و ناشجاع با اکثر لشکر و سامان توپخانه در برابر توپ خانه نشسته بود و آنقدر نواره که جیش منصور بان عبور تواند نمود یانت نمیداد معظم خان بصوابدید رای اخلاص پیرا چنان اندیشید که خود باشش و هفت هزار سوار از بادشاهزاده و الانزاد محمد سلطان جدا شده

بطرف سوتی که قریب چهارده کروه از اکبرنگر بسمت جهانگیرنگر
 واقع است رفته اینجا بتدبیرگذشتن از دریا پردازد و عساکر ظفر متأثر
 از دوکاهی تاسوتی جا بجا در کنار آب مورچالها ساخته در کمین
 انتظار فرصت باشند بنابراین آتخان ارادت ائین با برخی از جیوش
 نصرت قرین بسوتی رفته آنجا بساط اقامت گسترد و همت عقیدت
 پیوند بر عبور از دریا و استیصال اعدا مقصور گردانیده بسرانجام
 اسباب و تمهید مقدمات آن پرداخت طی قلیخان را با جمعی در
 صحافی دوناپور که قریب شش کروه از بافرپور بسمت جهانگیرنگر
 است تعیین کرد و بادشاهزاده بلند مقدار محمد سلطان با ذوالفقار
 خان و اسلام خان و فدائی خان و جمعی دیگر از امرا و حائراواج نصرت
 پیوا در دوکاهی قرار اقامت داده روزی ناشیخاچ نشستند و آن باطل
 ستیز فتنه پرور نور الحسن را که از عمدهای او بود با فوجی و برخی
 از توپخانه فرستاد که در مقابل سوتی نشسته بمراتب مدافعت
 پردازد و اسفندیار معموری را با جمعی بدوناپور معین نمود که
 آنجا مورچال بسته مانع عبور عساکر منصرف باشد و زین الدین پسر
 بزرگ خود را باتمامی پردگیان و زاند اموال و اشیا بئانده فرستاد
 بالجمله معظم خان بعد از استقرار در سوتی بسرانجام نواره پرداخته
 قریب صد کشتی سامان نمود و شب و روز در کمین فرصت بوده
 مخالفان آنطرف دمدمها بسته هشت توپ کلان بر فراز آنها نصب
 کرده بودند و بپوشته بلشکر منصور می انداختند و اکثر اوقات
 آسیب آن بلشکریان و اهل اردو و دواب لشکر میرمید معظم خان در
 خلال این ایام خواست که دمتبردی بمقهوران نماید بنابراین ده

کشتی مشحون بالات توپخانه کرد و جمعی از ننگچیان و مردم
 کاری بران نشانیده شبی روانه نمود که با نظرف رفته دستبرد می بگر
 برند کشتیهای مذکور چون قریب بمیان دریا رسید دیده بانان و
 قراولان نوار غنیم آگاه شدند و نوار آنها بمداافعه پیش آمده این فریق
 کاری نساخته برگردیدند روز دیگر آتخان عقدیت پرور دگر باره بآن
 عزیمت نصرت اثر بیست کس از بندهای بادشاهی و جمعی از
 غلامان خود برده در کشتی نشانیده در گرمگاه روزی که هوا در نهایت
 حرارت بود و اعلای غامل بودند آنها را فرستاد که شاید فرصت
 یامته دستبرد می نمایند آن کار طلبان چالاک بسبک سیر می باد از
 آب گذشته بر هر توپخانه غنیم که در مورچالهای کنار دریا بود رسیدند
 و بدایری و تیزدستی شش توپ برداشته بکشتیها در آوردند و دو
 توپ کتان که قابل نقل و تحویل نبود آتشگاه آنها را میخ زده باطل
 گردانیدند و سالما و غانما معاودت کرده بذیرنگی اقبال بیژوال خدیو
 جهان اینقسم دستبرد می عظیم و جرأتی نمایان از انها بظهور آمد
 اعدای از وقوع این مقدمه انگشت حیرت بدندان تعجب گزیده از
 سطوت و مولت مبارزان بهرام انتقام حساب تمام بر گرفتند چون
 ناشجاع ازین معنی آگاهی یافت سید عالم را که رکن اعظم لشکر او
 بود باموجی تازه بجای نور الحسن تعین نمود و پس از وقوع
 این قضیه شگرف بانقضای تقدیر عساکر گردن مآثر را چشم زخمی
 روی داد و تبیین این مقدمه آنکه چون مبارزان نیروزی نشان
 چنان دستبرد می نمودند و نقش آن تدبیر بحسن اتفاق و بنابر
 غفلت ارباب عذاک و شقاق درست نشین شد معظم خان را بخاطر

رسید که دستبرد پی بهتر از آن بکار برد لهذا بعد از وقوع این مقدمه به چند روز بندهای بادشاهی را طلبیده قرارداد که نوبتی دیگر جمعی گذر باستعداد تمام به کشتیها نشسته بر سر مخالفان روند و باین عزیمت شب دوشنبه نوزدهم شعبان از نخستین سال جلوس همایون خود بکنار دریا رفته زمره از دلیران و دلادران جیش مسعود را که سرداران و مردم نامی در آن میان بودند بر کشتیها نشانند و بعضی و اهتمام تمام تا اواخر شب هفتاد و سه کشتی مشحون بمردان کار و آلات پیکار ساخته نزدیک صبح بآنطرف آب روانه نمود چون درین نوبت اعدای عامل نبودند بلکه از عزیمت این حرکت پیشتر آگاهی داشتند و امداد مدافعت شده شب در روز لازم حزم و پاسداری و مراسم تیقظ و هوشیاری بکار میبردند سید عالم که سرگروه مخالف بود مستعد مقاومت و مصادمت گشته بالشکری شایسته و چند فیل مست جنگی دور از مورچال عقب دمدما در کمان فرصت شد کشتیهای مذکور نزدیک بکنار رسیده دو سه کشتی که از همه پیش بود اهتمام خان و گروهی دیگر در آن بودند خان مزبور و معدودی از مبارزان منصور بچستی و چالکی فرود آمده بر مورچال اعدا حمله آور گشتند و مدومی که در مورچال بودند از پیش آنها گریزان شده بهادران نصرت لوا علمهای خود بر بالای مورچال زدند بمشاهدت انفعال سید عالم بآن جمع کینه خواه از کمینگاه بر آمده در بنوقت که این زمره قلیل فرود آمده بانی در صدد فنزول بودند و اکثر کشتیها هنوز بکنار دریا نرسیده بود برین گروه حمله کرده بکام مدافعت پیش آمد مبارزان جلالت آئین باوجود قلت عدد قدم دلیری

فهرده دست جرأت باند اخترن تیر و تفنگ گشودند و مخالفان را برگردانیده نگذاشتند که داخل مورچال شوند لیکن مردمی که در کشتیها بودند توفیق اعانت و اسدک نیافتند و در عین این زد و خورد قدم همت پس کشیده کشتیها را برگردانیدند و از مجموع نواری پادشاهی همین شش کشتی دران کنار ماند که برخی مردم از آنها فرود آمده داخل مورچال شده بودند و پاره هلموز در کشتی بودند مخالفان از مشاهده این حالت چیره دلیر شده بهمان هیئت اجتماعی که نخست بر مورچال حمله آورده بودند با ورنیل مست باهنگ مدافعه برگزیدند لیکن متعرض مردمی که داخل مورچال شده بودند نگشته بر سر کشتیهای مذکور هجوم آوردند و فرصت غنیمت شمرده بازوی جسارت بمحاربه و پیکار گشودند معظم خان چندانکه معی کرد که کشتیهای که از کنار برگشته بود باز بکوسک آنها برزد یا باینطرف آید که جمعی دیگر موار کرده بمدن فرستد مررت نیست و درین اژنا که بهادران فیروزمند باعدایی شقاوت پیوند گرم تلاش و ادبزش بودند از نواری مخالف چند گوشه جنگی از اطراف این کشتیها در آمده بر روی آب نیز مخدولان خاکسار آتش امروز پیکار شدند و بحر طونان طیز فتنه و ستیز بتلاطم آمده حزبی معصب فیما بین روی داد و نهنگان بحر شجاعت را با آن روده صفقان اوینزش رستمانه اتفاق افتاد زیر ستخان برادر فتح جنگ خاں که بارفقای خود در یکی از ان کشتیها بود باجمعی از مخدولان که در گوشها بودند جنگی مردانه و کوشش دلیرانه کرده بمباری از آن گروه ادبار پژوه را مقتول و مجروح ساخت و جنگ

کنان از میان گوشها برآمده یکنزخم تفتنگ و دو زخم تیر برداشت و چند کس از همراهانش نیز زخمی شدند و شهباز و شریف برادران فتح جنگ خان و رحتم و رمول برادر زادهای خان مذکور و جمعی دیگر از اقربا و تابینان او که در کشتی دیگر بودند برخی فرود آمده بمداومت اعدا پرداختند و مابقی در صدد فرود آمدن بودند درین اثنا فوجی دیگر از دشمنان بد سیر قریب بطور دست سوار نیلی پیشاپیش بر آنها حمله کرد و فیل بآب درآمده بر سر کشتی رسید این دلیران جانمبار مرد وار دل بر هلاک نهاده آنچه نهایت مرتبه سپاهگری و جانفشانی بود بظهور رسانیدند و بعد از کوشش بسیار شهباز را فیل بصدمه دندان از هم گذرانید و رحتم و رمول با جمعی دیگر جنگ کنان بر تبه والای شهادت فانی گشتند و تنی چند که مجروح گشته از تلاش و تردد بازمانده بودند بحسب تقدیر دستگیر شدند حاصل که در آن موقف پیامت اندر و موج خیز حادثه و خطر جمعی کثیر را آب هلاک از سر گذشت و سفینه حیات بسیاری بگرداب اجل فروشد و بعد از وقوع این کارزار مخالفان نابکار بر سر اتمام خان و گروهی که پیشتر از کشتی نزول نموده بمورچال درآمده بودند هجوم آوردند آن دلاوران شهامت پرور که جان فشانی را در راه بندگی پیرایه بقای جادوانی و سرمایه عمر ثانی می شمردند بازوی بهالت و دلیری کشاده خرید متاع نیکدامی را نقد روان بر کف همت نهادند و تبغ گین از بدام قهر کشیده داد معی و جلالت دادند لیکن چون پیاده بودند و از عقب کوممی نمیید و فیلان غنیم از اطراف بر آنها حمله کرد اهتاهام خان و برخی دیگر گوهر حیات در راه عبودیت در باختند

و جمعی دیگر را اعدای هجوم آورده دستگیر ساختند القصه پس از وقوع این مقدمه بچند روز چون موسم برشکال نزدیک رسیده بود باران مر شده بمیانجی ابر قطره بار غبار پیکار فرو نشست و کثرت بارش و طغیان آنها باعث خمود فیران جدال و قتال گردید و از طرفین بساط محاربه در نور دیده بسر انجام اسباب گذرانیدن ایام برشکال پرداختند *

روگردان شدن شاهزاده عالی تبار محمد

سلطان و رفتن به پیش ناشجاع قتله شعار

و شرح وقایعی که بعساکر ظفر پناه روداده

چون ایند جهان آرا خواهد که یکی از برگزیده های خویش را که جمال عظمت و کمال جلالتش از نظر ظاهر نگر صورت بینا در نقاب احتجاب مستور باشد در پیشگاه ظهور جلو دهد و بطائف توفیقات و شرائف تائیدات شان معنوی و مری ظل الهی اورا بکانه عالمیان نماید تا هم اهل روزگار که بی دستیاری دلائل ظاهره براهین باهره کامیاب مبرمت حقائق اشیا نتوانند شد بعلو قدر و منزلت او راه برده چراغ بینش از مشعل هدایت بر افروزند و سرمایه آگهی و بصیرت اندوزند و هم آن دست پرورد انوار توفیق از ظهور بدنه رقائق و جلالت احوال اندازه مواهب و الطاف ذراجلال در باره خود گرفته دست اعتصام و توسل از عروه وثقی توکل برندارد و همواره همت والا بشکر زم والای نامتناهی آلهی گمارد باقتضای

حکمت‌های پنهان که در سنجح حوادث نشأ کون و فساد و دیعت نهاده
گاهی لگژ ساحت دولت آسمان رفعتش غبار حادثه ناملائم که با مراد
آشوب ظاهر بینان و توتیای دیده دانش هوشمندان باشد بباد
دامن مصلحت بر انگیزد و احبابی سلطنت و اولای خلافتش را
بحدوث سانحه نا مرغوب که غافلان اسرار حکمت ایزدی آن را از
موید عین الکمال و خردمندان بصیرت منش از آیات مبین
اقبال شمارند امتحان نماید تا چون عقول و افهام ارباب الدباب در
تدبیر آن معضله فرو ماند و اندام نفوس اصحاب همت در حایل
آن واقعه از جاده ثبات و استقامت لغزش پذیرد سلسله عنایت
ازلی که همواره کفل آمال و ناظم اشتات احوال این دولت آسمانی
شکوهست بجذبش آمده بچاره گری و کار سازی پردازد و بحمل
آن عقد دسوار قوت بازوی بخت کسکار او بر همکنان روشن و اشکار
سازد از شواهد و نظائر صدق این مقال در مدارج ظهور نیز ایهت
و جلال خد بوجوهان و خلیفه زمان قضیه مخالفت و طغیان بادشاهزاده
عالی نژاد محمد سلطان است که درین هنگام بحسب تقدیر روی
داده موجب حیرت آرا و امکار شد و بآ نسب فی الجملة و هن
و اختلافی بمساکر کیهان سنان راه بانته یکچند سرمایه نخوت و غرور
مخالفتان گردید و آخر الامر امداد لطیفه تائید الهی و رهنمایی
انوار شمع دولت حضرت شاهنشاهی آن والا تبار خلاف اندیش
را از تبه عصیان و گمراهی بر آورد و مجدداً نیروی طائع والای این
خدایو انفس و افاق پرتو ظهور داده جهان و جهانیان را دیده بنور
بنیش بر افروخت تبیین این غریب واقعه آنکه چون درین مدت

باشجاع از روی عذر و مکیدت بارسال و سل و رسائل و تمهید
تسویات و تخلیلات که در نفوس جوانان نا تجربه کاران سریع الذائیر
امت باغواى آن شعبه دوحه سلطنت میکوشید و به نیرنگ تلبیس
و تزویر انسون مکرو نریب میدمید و حرف تزویج صبیحه خود با آن
والا نژاد در میان آورده بود و نیز بعضی مفسدان رافعه طلب میانه
ایشان و معظم خان که حضرت شاهدشاهی بمقتضای پیش بینی
و کار آگاهی او را در سرداری عساکر نصرت شعار کمال استقلال و
اختیار داده بودند غبار نقاز انگلیخته همواره بنمائی و غمازی
رنجش انگریزی و فتنه سازی می نمودند درین وقت آن عالی
تبار را بنابر مقدمات و همیه اندیشههای فاسد بخاطر راه یافته این
معنی علاوه مراتب اغوا و اضلال مخالفان گردید و از خامی و
جاهلی ارتکاب امری که سزاران آئین دانش و هوشمندی و
شایان شکوه حشمت و سربلندی نبود نموده چهره دولت و سعادت
خود بفاخن مخالفت خراشید و اراده گریزدند بناشجاع و موافقت و
معاونت او پیشنهاد خاطر ساخته باین قصد نامواب و عزیمت
نالایق شب بیست و هفتم ماه رمضان دوم سال از جلوس همایون
با امیر قلی داروغه توپخانه و قاسم علی مبر توزک خویش که
محرم این راز بودند و دوسه کس دیگر از خدمتگذاران برکشتی
نشسته از آب گذشتند نا شجاع بعد از اطلاع برین مقدمه انبساط
و استیشار عظیم نمود و بلند اختر یسر کهنتر خویش را با جانی بیگ
که سر خیل عمدهای او بود باستقبال فرستاده ندیم ایشانرا باعزاز
و احترام تمام تلقی کرد و این معذی را سرمایه رونق کار و بهبود

حال خویش دانسته با منتظران یکدلای و اعتضاد موافقت آن والا
 نژاد مستوثق گردید و ازین سانحه کمال فتور و اختلال بجنود اقبال
 راه یافته سپاه ظفر پناه بهم برآمدند و بند های بادشاهی را دل از
 جایی رفته بازوی همت بستنی گرائید و فاشیاج لشکری با برخی
 از نواره بدو گنجی فرستاد که از اشیاء و اموال و کار خانجیات و لشکر
 شاهزاده هر چه توانند بآنروی آب برند معظم خان همان شب از
 سنجق این قضیه آگاهی یافته بحسن همت و نیروی تدبیر عذر
 ثبات و سکون از کف نداد و اصلاً مغلوب تزلزل و هراس نگشته پای
 عمودیت از جاده مستقیم اخلاص و دولت خواهی بیرون نهاد و
 فردای آن بقصد جبر این حادثه از روی کمال سرداری و عمودیت
 شعاری جریده از سوتی خود را بدو گنجی رسانید و لشکر نصرت
 اثر را که از وقوع این سانحه سرشده استقلال از کف داده بودند
 ضبط و نسق کرده باستمال و دلدهی همت بخشید و جمعی از
 مخالفان را که چرگی و چیره دستی کرده با نواره بقصد بردن کار
 خانجیات و لشکر شاهزاده باین طرف آب آمده بودند از آنجا دفع
 نموده خائب و منهزم ساخت و کمر اخلاص و بندگی بر میان جان
 بسته بتدبیر تدارک این قضیه ناملائم پرداخت القصه بعد ازین
 مقدمه چون موسم طفیان آبها بود از طرفین مورچالها برخاست
 و معظم خان خود در موضع مصومه بازار که سرزمینی مرتفع و از
 اکبر نگر بمسافت سی کرده واقع است قرار گزیدند ایام برسات
 داده آنجا بساط اقامت گسترد و بر وفق تجویز و موالید او ذالفقار
 خان و اعلام خان و فدائی خان و مید مظفر خان و اخلاص خان

مُویشکی و راجه اندر من بندگان و قزلباشخان و چندی دیگر از امرا در اکبر نگر ماندند و چون رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که پیوسته از فروغ الهام روشن و دقائق اسرار ملک و ملت دران پرتو افکن است از کمال دور بینی و مصلحت سنجی چنان اقتضا نموده بود که یکی از بندهای شهابت کیش جانسپار با فوجی از جنود نصرت شعار از دریای گنگ عبور نموده بر سر تانده که بنگاه ناشجاع بود بروی چنانچه معظم خان با عساکر نصرت اثر از سمت مخصوص آباد و اکبر نگر در استیصال آن شور انگیز فتنه گر میکوشید از آن طرف دریای گنگ نیز برخی از افواج ظفر اوا بدفع او پردازند و از هر دو سو کار بران برگشته روزگار تنگ سازند از جناب خلافت و جهانداری یرلیغ گیتی مطاع بنام داؤد خان صوبه دار بهار صادر شده بود که کمر همت بتقدیم این خدمت بندوق و با تاپندان خود و کومکیان آن صوبه هر جا مناسب داند از آب گنگ گذشته بر سر تانده رود خان مذکور بعد از ورود منشور لامع النور شیخ محمد هیات برادر زاده خود را با هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده بنیابت خویش در پنده گذاشته بموجب فرمان واجب الانعام غره ماه مبارک رمضان با رشید خان و میرزا خان و هادی داد خان و قادر داد خان و خواجه عنایت الله و سائر کومکیان صوبه بهار بلده پنده از گنگ گذشت و چون موسم برشکال رحیده آبها و نالها طغیان کرد و دریای ترجوک و گندک و دیگر شعبهای دریای گنگ که دران فصل بدون کشتی و جسر عبور از آنها متعذر است در راه واقع بود و غنیمت عانبت و خیم باحتظار نوار عظیم جا بجا بر کنار

آن آنها مورچال بسته و جمعی بمدافعه مقرر نموده از روی زمین و دریا در مقام ممانعت بودند ازین جهت طی مسافت تا رسیدن بمحدود مذکور و بهاکاپور بطول کشید و درین مدت اکثر اوقات میان مبارزان جیش منصور و اعدای مقهور جنگها و آویزشها روی می نمود و همه جا غلبه واستیلا اوابای دولت را بود و چون داود خان بموضع قاضی کویه که برابر بهاکاپور است رسید هنوز موسم بارش آن ملک که امتدادش بیشتر از دیگر جاها است سپری نگشته آنها و نالها که عبور از آن ناگزیر بود طغیان داشت خصوصاً آب کومی و کله پانی و مهاندی که در برشکال بغایت عظیم می باشد و هیچ یک پایاب ندارد و ازینجهت برای گذرانیدن بانای ایام برشکال و فرونشستن طغیان آنها و نالها در آن موضع قرار اقامت داده یکچند بانهظار و قنات و فرصت آنجا بسریب و چون ناشجاع بار دیگر چنانچه عذقرب گزارش خواهد یافت اکبر نگر را متصرف شده باین روی آب آمد خان مذکور نیز بصوابدید رای مائیب از گنگ گذشته درین طرف اقامت گزید و یکچند در حدود بهاکاپور و کهلکانو گذرانید و در اواخر ربیع الاول که موسم باران منقضی گشته آنها از طغیان ایستاد و میان ناشجاع و معظم خان درین طرف آب محاربات و صف آرائیها روی داده دگر باره از گنگ گذشته روانه مقصد گردید باجمعه ناشجاع بجهت گذرانیدن ایام برشکال در نمانده طرح اقامت امکنده مجموع لشکر خود را آنجا جمع کرد و چون شنیده بود که رحمان یار مخاطب برشید خان پسر افتخارخان قدیم که در سلک کومکیان بنگاله انتظام داشت و آن بلیخرد

تیره بخت اورا حاکم جهانگیر نکر کرده بود زمینداران آنجا را
 بنخود متفق ساخته در مدد بندگی و دولت خواهی خلیفه جهان
 است و مغرور خان پسر معصوم خان زمیندار جهانگیر نگر باشاره او
 اکثر نواره پادشاهی را بقید ضبط و تصرف خود آورده بآن برگشته
 ایام در مقام سرکشی و خلاف است و مجموع زمینداران آنحدود
 بمراذقت اودم از مخالفت میزنند و عنقریب خانه مذکور بانواره پادشاهی
 به معظم خان پیوست از استماع این خبر لواعج نیران خوف و هراس از
 کانون باطنش سر بر زده زین الدین مهین نا خلف خود را با خواجه
 خسرو که نوکر همد او بود و لشکر شایسته بجهانگیر نگر فرستاد تا
 بضبط و نسق آن حدود و استمالت زمینداران آنجا پردازد و رحمان
 یار مذکور خاطر خود را بفعل نتواند آورد و چون خاطرش ازین معنی
 بغایت هراسان بود باین اکتفا نکرده مید عالم را باجمعی دیگر
 متمایب فرستاد که بزین الدین پیوسته بهر عنوان که صورت بندد
 رحمان یار را بقتل رسانند زین الدین بعد از وصول بجهانگیر نگر
 تمهید کشتن رحمان یار کرده از روی غدر و مکیدت بغسانه و افهون
 روزی او را دربار عام طلبید و باشاره آنشعبه دوحه نساد مردمی
 که حاضر بودند هریک حریه انداخته او را از هم گذرانیدند و وبال
 این قضیه نیز بر روزگار رخامت آثار ناشجاع عائدگشته ضمیمه اسباب
 خذلان و ادبارش گردید *

و از حوائج این ایام آمدن آن بدمآب است باینطرف آب
 و متصرف شدن اکبر نگر بنابر بعضی موجبات و اسباب
 تبیین این مقدمه آنکه چون یکطرف آن بلده کوهستانست

و همه طرف دیگر را در موسم برشکال و زمان شدت باران و طغیان آبها که باصطلاح اهل آنملک جهیل میگویند بمذاب آب میگیرند که همه زمینهای که در غیر این موسم خشک مییابند بزیر آب در می آید چنانچه بحال تردد اسب و آدم نمی ماند و در عین شهر کشتی کار میکند لهذا در هنگام طغیان جهیل بنابر آنکه همگی نواره را که مدار کار آنملک بر آنست غنیمت متصرف بود آزرده از راه دریا بسپاه ظفر پناه نمی رسید و ازین جهت که راجه هر چند زمیندار مملو که از تیره بختی و شقارت منشی با اعدای اتفاق داشت در طرف کوهستان مملو راه بر مترددین شورانیده بنجاره را میزد از آن راه نیز غله بمعسکر فیروزی نمی رسید بنابرین مقدمات درین ایام عسرت و تنگی تمام در لشکر منصور که در اکبرنکر بود روی داده کار مردم بصعوبت کشید و اختلال عظیم بحال لشکریان راه یافته اکثر مراکب و دواب از قلت قوت تاف شد و نیز جمعی از جنود قاهره در سرزمینی مرتفع که آب نمیگرفت رخت اقامت گسترده منتظر انصرام ایام برسات بودند چون ناشجاع بر اینحال آگهی یافته داعیه گرفتن اکبرنکر از ضمیر فساد پرورش سربرزده نخست شیخ عباس را که میربحر بود با چهار صد سوار و برخی از نواره بموضع پنوره^(۴) که دهی است در هشت گروهی اکبرنکر بر ساحل دریا و زمینش ارتفاعی دارد فرستاد و او با همراهان پانجا آمده چون مانع و مزاحمی نبود بساط اقامت و درنگ گسترده و با آنکه درین

مدت که اکبرنگر در تصرف جنود ظفر اثر بود و اهل و عیال اکثر نوکران ناشجاع باموال و امتعه آنجا بودند معظم خان و ذوالفقارخان نظر بر شمیمه معدلت و نصفت و شریف احسان و مروت خدیو جهان و خلیفه زمان کرده منسوبان و متعلقان آنها را در مهد امن و امان جای داده بودند و احدی را یارای آن نبود که دست تعرض و تطاول بعرض و مال آفریق رحماند شیخ عباس مذکور در عرض این ایام که در پتوره بود اکتفا بتأثر جور و بیداد ناشجاع کرده همواره جمعی بر نواره بتلاخت و تاراج اکبرنگر میفرستاد چنانچه مال و ناموس بسیاری از مردم ناشجاع دران غارتها دستخوش بیداد اوباشان شد باجمله بعد از چندی که شیخ عباس در پتوره پای جرأت استوار کرده بود ناشجاع دایر شده عزم آمدن باین روی آب نمود و سراج الدین جابری را بامیر علاء الدین دیوان و محمد زمان میر حامان خود در تانده بمحافظت بنده و اهل حرم گذاشته باستظهار نواره نهم ذی الحجه باین کنار آمد و در پتوره نزول ادبار نمود و چون میخواست که صبیح خود بحواله نکاح بانسازاده محمد سلطان در آرد تا ایشان دلنهاد همراهی او شوند و تهیه اسباب این طوی کرده بود از اینجا ایشانرا بئانده فرستاد که کد خدا شوند و بعد از وقوع طوی مراجعت نمایند و سیزدهم ماه مذکور از پتوره قصد اکبرنگر کرده بآنجا آمد ذوالفقار خان با اکثر لشکر ظفر اثر در سرزمین بلندی از دامن کوه که مابین شهر قدیم و شهر نو است جای انامت گزیده بود و راجه اندر من بنذیل با جمعی در منازل و عمارات ناشجاع نزول داشت خان مذکور بعد از توقف برین معنی چون

دران اوقات کوتذناک بود خود سوار نتوانست شد اسلام خان و
 فدایخان با سائر عساکر بادشاهی سوار شده بقصد مدافعت اعدا
 براه خدابانی که ازان دامن کوه تا شهر نواست و در موسم طغیان
 آبها همان زمین خشک میباشد بجانب مخالفان روانه شدند
 قبل از رسیدن این گروه راجه اندر من با همراهان خود در مقام
 مدافعت درآمده حتی المقدور کوشش و اویزشی با مخالفان نمود
 لیکن از قلت جمعیت همراهان تاب مقاومت نیاورد و اسلام خان
 و فدایخان و سائر عمدها و سرداران لشکر بادشاهی بنابر اغراض باطنه
 نفسانی بایکدیگر خلاف ورزیده توفیق مجاهده نیامدند و با آنکه
 از جانب اعدا اصلاً آوار غلبه و استدلا رخ نمود بلکه شوکت و کثرت
 مبارزان جنود دولت را بود بی کوشش و جانفشانی قدم همت
 پس نهاده رخ از عرصه مقابله تافتند و بهمان سر زمین که محل
 اقامت بود برگشته آنجا نیز از عدم اتفاق استقلال نورزیدند
 ذوالفقارخان چون حال برین منوال دیدناچار با مجموع عساکر فاعره
 در اواخر شب کوچ کرده براه دامن کوه منجوه و جیاسه بجانب
 معصومه بازار روانه شد و بمعظم خان ملحق گشت و بعضی از
 بندهای پخت فطرت مست عقیدت راه بیونانی پیموده رو گردان
 شدند و بجنود مخالف پیوستند و اکثر نوکران بادشاهزاده والا تبار
 محمد سلطان از سپاه و خدمه بنظر طرف رنجه بعضی کار خانجات و
 فیلان و اسپان شاهزاده نیز که آنجا بود بتصرف ایشان آمد
 و مخالفانرا از وقوع اینمعنی نخوت و جرأتی تازه و قوت و شوکتی
 مرادان بهم رسیده قدم جسارت در اکبرنکردن فرستادند و بی مانع و مزاحمی

ایام برشکال را آنجا بسر بردند و چون موسم باران منقضی شد و طغیان آبها فرو نشست و بادشاهزاده والا گهر محمد سلطان که بجهت کدخدائی بدانده رفته بودند با جنود مخالف که دران طرف آب بود باکبر نگر آمدند ناشجاع را دگر باره سودای پندار و غرور و هوای فتنه و شور بسر افتاده باندیشه محال عزم صف آرایی و نبرد با عساکر اقبال که همه پیش معظم خان در معصومه بازار یکجا فراهم آمده بودند مصمم کردند و با بادشاهزاده محمد سلطان و بلند اختر بسر خرد خویش و قریب هشت هزار سوار بآهنگ جنگ و قصد پیکار روانه شد و میر مرتضی بخشی خود را بحراست اکبرنگر مقرر نمود معظم خان بعد از استماع خبر نهضت غنیم از اکبرنگر بقصد مدافعه و مقابله از معصومه بازار روانه شد و چون نزدیک بموضع بلکهنه رسید بصوابدید رای صائب در عقب ناله عمیقی که بدریای بهاگیرتی منتهی شده قرار امامت داده دو جسر بفاصله نیم کره از هم بران ناله بست یکی پیش روی معسکر ظفر افرو و یکی با دست راست در سمت بلکهنه که هرگاه خواهد جنود مسعود را باین دو جسر از آب بگذارند و درانطرف جسرها مورچال بسته بادوات توپخانه استحکام داد و محمد مراد بیگ را باهتمام توپ اندازی در مورچال مهمت رو بر روی خود و یکه تاز خان را باجمعی بمکانظمت جسر جانب دست راست و پیر محمد آغرا را با فرقه آغران بقراردای تعیین کرده منتظر درود اعدای نشست بالجمله چون ناشجاع می خواست که از نواره جدا نشود و از اکبرنگر تا نواحی معسکر جیش فیروزی که براه راست همگی بدست و چهار کرده

بود قریباً یک ماه طی کرده غمره شهر ربیع الثانی از دوم سال جلوس
 همایون در حدود بلکته در برابر افواج بحر امواج نزول انبار نمود
 و چون ناله در میان حائل بود نخست بتوپ و بان و تفنگ جنگ
 سر شده تا هشت روز باین عنوان از طرفین هنگامه نبرد گرم بود
 و گاهی یکه جوانان و دلاوران جنود فاعره که برسم قراردلی از آب
 گذشته بودند با مخالفان مقهور که خیرگی نموده قصد نزدیک
 آمدن بجسر میکردند آتش کارزار می سرخشد و بشعله جان
 سوز تیغ و سمان خرمن و جود جمعی از اعدای نابکار و دشمنان تیره
 روزگار می سرخشد چون معاندان دیدند که جسر بی که رو بروی لشکر
 فیردزی اثر بود بمحافظت افواج گردون توان و توپخانه برق سطوت
 وعد نشان و حسن تدبیر و هوشمندی معظم خان مستحکم است
 و ازان سمت مجال یورش و عبور و احتمال آوینش با لشکر مذکور
 نیست و قراولان بآنها خبر رسانیدند که در سمت جسر بالا جمعیت
 لشکر ظفر لوا کم است بامید آنکه شاید آنجا کاری از پیش ببرند
 روز نهم از مقابل جیش انبال کوچ کرده سمت جسر مذکور روانه
 شدند که آنجا جنگ در انداخته بغلبه و استیلا از آب بگذرند ناشجاع
 خود را بلند اختر پسر کهتر خویش در قول قرار گرفته هر اول را بقدر
 جرأت بادشاه زاده بلند مقدار محمد سلطان استوار کرده شاهزاد چهار
 نیل جنگی با توپخانه پیش روی خود قرار داده بآیینی هیسته
 بسوی جسر روان شدند یکه تاز خان با همراهان خود بقدم همت
 و جلالت بقصد مدافعه بموچال اینطرف آب آمد و معظم خان
 بعد از توقف برین معنی در الفقار خان را با همراهان او و فرقه

آنحرفان و روز بهانیدان بدمد یکہ تاز خان فرستاد و آنخان شہامت شعار
 نمود دران طرف جسر قرار گرفته رسول بیگ روز بہانی را با
 جماعت او و طایفہ آنحرفان و پانصد سوار برق انداز و پانصد پیادہ
 بند و تپچی بکومک یکہ تاز خان از آب گذرانید القصد فوج مخالف
 باستظهار نیدان و توپخانہ عظیم نزدیک بمورچال رسیدہ بجنگ و
 کوشش پرداخت یکہ تاز خان با آنکہ سپاہی درخور هجوم مخالفان
 ہمراہ نداشت قدم ثبات و استقلال اندر شدہ داد سعی و سردی داد
 و پس از تلاش و تردد بسیار کہ منتہای مراتب کارزار و سزاوار
 بہادران جان نثار بود بزخم تفنگی کہ از دمت اجل کشاد یافت
 از پای در آمدہ با دو برادر حقیقی نقد جان در راہ ولی نعمت
 صورت و معنی دریاخت و بذیروی کوشش و جان فشانی لوائی
 شہادت در میدان سعادت برانراخت و از بندہای روشناس محمد
 صادق اردوبادی نیز دران دارو گیر بسریازی رتبہ سرفرازی
 اندر دخت و چندی دیگر از جوانان دلاور سربجید نیکلامی فرو
 بردہ جمعی کنیر چہرہ سردمی بزبور زخم آراستند و از نامدران لشکر
 مخالف مقصود بیگ مخاطب بقدر الداز خان و سرمست افغان
 هدف ناروک تضا گشتہ بر خاک ہلاک افتادند و بسیاری از آن
 حزب ادبار گشتہ و زخمدار گشتند و بعد از سنج اہتعال چون
 ہمراہان یکہ تاز خان کہ جمعی قلیل بودند تاب احتیالی اعدا
 نیاروندند و از آب گذشتہ بذو الفقار خان کہ دران طرف جسر بود
 ملحق شدند آنخان معقبت مآب از انروی آب بتوپ و تفنگ
 نابراقتال انورختہ بازوی شہامت و پردلی بمداومت کشاد و

تلاشهای مردانه و کوشش های دلورانه بظهور رسانیده داد مردمی و مردانگی داد و از مشاهده کثرت اعدای و قلت جمعیت همراهان خویش چند کشتی را ازان سر جسر بحدت رای صائب آتش زده سوخت تا اگر بالغرض غنیمت غلبه نماید و داخل جسر شود از آب نتواند گذشت و مخالفان نابکار پس از سعی بسیار و تلاش بدشمار دست از جنگ کشیده کاری نتوانستند ساخت و قدم جرأت بجسر نتوانستند گذاشت معظم خان بعد از وقوع این مقدمه صواب چنان دانست که از ناله عبور کرده بر سر مقهوران رود بنابراین محافظت اوردی و معسکر بعد از ذوالفقار خان نموده باین عزیمت فرصت اثر با عساکر ظفر پیکر در همین روز از آب گذشت و ترتیب و تسویه افواج قاهره نموده خود در قول قرار گرفت و اسلام خان را با سید مظفر خان و دلور خان و نیکام خان و جمعی دیگر از مبارزان جلالت آثار در میمنه و فدائیانرا با راجه حجان سنگه بندیله و گروهی دیگر از مردان کار در میسره جای داد و فتح جنگ خان را با لودیکان و زینبست خان و فریقی دیگر از افغانان که همگی در هزار سوار بودند بهراولی مقرر کرد و اخلاص خان خویشمی را با جوقی از مجاهدان شهابت شعار طرح نمود و تکیه بر بخت بلند و اقبال نصرت پندون گیتی خدیو عالم گیر فیروز مند کرده بتوزولی لائق و سزادر در عقب افواج مخالف که سه سردار توره داشت و بادشاهزاده عالیقدر محمد سلطان بآن مایه جرأت و دلوری و مهارت در فنون سرداری و سپاهیکری که در عرض مدتهای مدید از برکت خدمت و میامین ارشاد حضرت شاهنشاهی اندوخته بودند مقدمه

الجیش بودند روان گردید و ازین جهت که راه کل ولای بسیار داشت
 و بیشه و جنگل بود بآهستگی روان گشته چون بکنار دریای بهاگیری
 در جای که بنالغ بلکمه پیوسته و پایابست رسید چنداول غنیم که
 سردارش اسفندیار معموری بود ازان طرف نمودار شد باشارف خان
 سپه دار از توپخانه بادشاهی دست بانداختن بان و گجفال و شترنال
 کشوده نیران قتال بر افروختند و قشونی از افغانان که در فوج هراول
 بودند و برخی از تایلپان معظم خان و گروهی دیگر از مبارزان
 نصرت مند از آب گذشته باعدا در آویختند و بیک حمله افواج قاهره
 پای ثبات دشمنان از جای رفت و بسیاری ازان گروه شقاوت پزوه
 به تیغ آتشبار زهر آبدار مبارزان ظفر شعار گردیدان بچنگ اجل داده
 سر بچسب عدم در کشیدند و زخمهای کاری باسفنیدار رسیده در معرکه
 افتاد و نور الحسن که از عمدهای مخالف بود چهار زخم برداشته
 از عرصه کارزار عذاب بودی فرار تافت و گرد هراتهور که او نیز از نوکران
 عمده ناشجاع بود و با مهاراجه جسونت سنگه سمت خویشی داشت
 دران آویزش و پیکار بدار البوار شدافت و بقیة الیسف بنگ پا جان
 ازان مهلمه برآوردند ناشجاع چون برآمدن معظم خان باین طرف
 ناله اطلاع یانت ابن حسین داروغه توپخانه را با فوجی در برابر
 ذو الفقار خان بر سر جسر گذاشته ازانجا بقصد مقابله معظم خان بر
 گشت و بعد از انقضای سه پاس روز روبروی جنود اقبال شده صف
 آرای حرب و قتال گردید و پشت بدهی که دران نواحی بود داده
 توپخانه را پیش روی خود چید القصه بتوپ و تفنگ و زنبورک
 و بان نیران جدال زبانه زده برق فتنه درخشیدن گرفت و رعد بلا

نواهی نفا ساز کرد معظم خان خواست که بانواج منصور بهمان ترتیب و توزوک که قرار داده بود بر مخالفان حمله برد لیکن چون امر بذابرازانیت و خود سری سخن شنوی و فرمان بری نکردند و با او فی الحمله نفاق درزیده خود داری و کوتاهی نمودند و باین سبب از عساکر ظفر اثر ترتیب و توزوک افتاده سلک اجتماع و اتفاق بر جای نماند چنانچه هراول و طرح از قول بسیار دور افتاده میسر چندان بدست چپ میل کرد که قول بمنزل چنداول شد و از میمنه بغیر اسلام خان کسی نزدیک نماند و با معظم خان در قول از تابینان او پانصد سوار و از امرا همین قزلباشخان و ارادت خان و راجه بهروز مانده بودند لاجرم آن روز از طرفین هکاه جنگ بانداختن توپ و تفنگ گذشت و از کوتاهی مردم کوه اندیش کار بهسلاح کوتاه نرسیده استعمال تیغ و سنان و حملهای دلیران و رزم آوران که بآن کار پیکار یک روی شود روی نداد چون شیر سوار میدان سپهر از مهره گردون برگشته بمنزل گاه مغرب فرود آمد هر دولشکر دست از محاربه و جدال کشیده جنود مخالف آن طرف دریای بهاگیرتی نزول ادبار گزید معظم خان چون حال برین منوال دید باقتضای رای مصلحت پیرای از ناله بلکهته عبور کرده بخیمه گاه خود آمد و از آنجا که آن زبده خوانین عظام بداد خان که چنانچه گذارش یافته بموجب یرلیغ گیتی مطاع با عساکر پشته از دریای گنگ گذشته در حدود مولگیر بجهت گذرانیدن ایام بر شکل اقامت داشت نوشته بود که درین وقت که موسم باران بآخر رسیده دریاها و نالها از شدت و طغیان باز ایستاده است و نا شجاع فساد اندیش

با اکثر جنود نا محمود خویش درین طرف مشغول مقابله و محاربه عساکر اقبال است از جای که اقامت داشت پیش رفته قصد نمانده نماید و خبر رمیده بود که خان مذکور از آنجا روانه پیش شده دران زودی از آب کوسی خواهد گذشت و یقین میدانست که عنقریب ناشجاع فتنه پرور برگشته اکثر باجماع این خیر مرشته ثبات از کف داده قدم همتش لغزش خواهد پذیرفت و بی تعب حرب و کوشش و تجشم نبرد و آویزش هزیمت یافته بنانده خواهد رفت و نیز چون دایم رخا از پیشگاه عز و جلال بکومک جنود مسعود معین شده بود انتظار رسیدن او نیز میبرد لاجرم بمقتضای حسن تدبیر چند روزی صلاح در صف آرایی و معرکه پیرائی ندیده روز دیگر از کنار ناله کوچ کرد و بقصد تعلل و تاخیر در محاربه و کارزار کنار آن ناله را گرفته بسمت مخصوص آباد روانه شد ناشجاع از طرح دادن معظم خان و نهضت عساکر قاهره بسمت مخصوص آباد گمان ضعف و هنی در حال جنود اقبال و تنور و اختلالی در جرأت و استقلال معظم خان برده از اصابت رامی و صلاح اندیشی آنخان اخلاص نشان غافل بود و بنا برین خیال غلط و پندار باطل او نیز با جنود ادبار از محل اقامت خود کوچ کرده از آن طرف دریای بهاگیری بسمت مخصوص آباد روان گردید که پیشتر رفته از آب بگذرد و بانواج نصرت شعار کارزار کند و در گذر نصیر پور که شش گروهی مخصوص آباد است و لشکر منصور در نزدیکی آن نزول گزیده بود پایاب یافته بقصد گذشتن از آب در برابر جنوش نصرت مآب نرود آمد و هر روز از طرفین دریا بتوپ و تفنگ هنگامه

جنگ گرم بود و قراولان لشکر فبروزی از آب گذشته با قراولان غنیم
آویزش می نمودند و ده دوازده روز باین عنوان گذشت تا آنکه
شب دوشنبه ^{بست} و یکم ربیع الثانی که مخدولان بعزم محاربه و
مباداه آهنگ گذشتن از آب داشتند و باین سودای محال و پندار
دور از کارلوی نخوت و غرور بهوای استکبار می افراشتند بازنگسازي
اقبال دشمن گداز شهنشاہ جهان منصوبه طراز آمد و خبر بذاجاع
رسید که داؤد خان از آب گومتی که آن باطل اندیش سید تاج
الدین بارهه و جمال غوری و خواجه مشکي نوکران خود را با فوجي
در کنار آن تعیین کرده بود که آنها را عبور افواج منصور محافظت
نمایند بکوشش همت و تلاش جرأت گذشته است و جمال غوری
دران مقاومت و مدافعت با جمعی دیگر بدفع جلالت مبارزان
فیروزمند سپری گشته و عنقریب خاں مذکور بآنده که بنگاه او بود
میرسد از استماع این خبر رعب اثر مغلوب جنود خون و هراس
گردیده بنوعی که معظم خان اندیشیده بود داعیه نبرد و پیکار
بعزیمت معاودت و فرار مبدل ساخت و اواخر همان شب نا کام و
ناچار در کمال اضطراب طبل رحیل ادبار فرو کوفته با جنود نکبت
و خدلان و وفود خبیثت و خسران از گذار آب بهاگیرتی کوچ کرده
روی عزیمت بسمت سوتی آورد که از دریای گنگ گذشته خود
را بآنده رساند معظم خان که بدیده داشت و تدبیر این منصوبه
پیش دیده بود انتهاز فرصت نموده دنع مخالفان مطرود را کمر
حافشانی بر میان همت بست و بقصد تعاقب بعد از بگذاس روز
سوار شده با مواکب منصور از دریای بهاگیرتی که پایاب بود عبور

نهود و چون تمام اردو و احمال و ائقال لشکر نصرت اثر بیستنی از
 آب بگذرد و سه ناله دیگو نیز تا معسکر غنیم در میان بود آنروز يك
 و نیم گروه طی شد ناشجاع در کنار ناله که سه طرف دلدل داشت
 توپ خانه را چیده خرد با مواج خویش سواره در عقب آن ایستاده
 بود معظم خان چون بر حقیقت گل ولای دلدل آن سرزمین آگهی
 یافت پیش رفتن را بی رعایت مراسم حزم و احتیاط که از لوازم
 سرداری و سپاهگریست مناسب ندید و همانجا ایستاده توپخانه
 بادشاهی را روبروی مخالفان چید و بتوپ و تفنگ هنگام جنگ گرم
 شده تا اواخر روز نائز جدال شعله ور بود و مردم از طرفین سواره
 ایستاده بودند و چون شام نزدیک رسید معظم خان اردو را عقب
 افواج فرود آورده بعد از سه گهری شب بخیمه گاه آمد و مقهوران
 در جایی که ایستاده بودند منزل نمودند و درین تاریخ مخلص خان
 و عبد الله خان و سید نصیر الدین خان و سید سالار خان و دیگر بندهای
 بادشاهی که از درگاه سلاطین پناه نا خزانه و توپخانه بلشکر منصور
 معین گشته بودند بجنوب قاهره پیوستند و دوازده لک روپیه و هفت
 صد بان و دیگر ادوات توپخانه که همراه آورده بودند رسانیده ضمیمه
 احباب نصرت و فبروزی گردیدند بالجمله سه پاس از شب گذشته
 ناشجاع از جایی که بودند کوچ کرده رهگرایی فرار شد و بادشاهزاده
 محمد سلطان را با سید قلی اوزبک که از عمدهای او بود و گروهی
 دیگر چنداول قرار داد صبح روز دیگر که خبر بمعظم خان رسید
 بجنوب مسعود بعزم تعاقب سوار شده توپخانه و لشکر را
 با احتیاط تمام از نالها و مواضع گل و گی گذرانید و چون منتهای خبر

ومانیده بودند که غنیم عاقبت و خیم در گذر کلبه مجاذبی مومع
 تردی پور عزم گشتن از دریای گنگ دارد بر جناح تعجیل بآن
 سمت روانه شد و چون یک کروزه طی نمود خبر رسید که مخالف
 سمت دریای گنگ نیامده بطرف سوتی روانه شده است بنابراین
 آنخان اخلاص کیش بجهت تحقیق حال مقهوران بجای که رسیده
 بود توقف نمود و چون متواتر اخبار محقق رسید که غنیم براه
 سوتی رفته آن نوین معظم از سمت گذر برگشته از همان
 راه بتعاقب شذات و دو نیم گروه جریبی طی کرده اواخر
 روز در موضع فتح پور نزول نمود و از اینجا تا منزل گاه مخالفان چهار
 کروزه بود چون پاسی از شب ماند توپخانه منصور را بیشتر روانه
 کرده فرهاد خانرا با فوج طرح و پیر محمد آغرا را با قراولان و محمد
 مراد بیگ را با اهل توپخانه همراه نمود و هنگام صبح خود با انواج
 قاهره سوار شده در پی امادی روان گردید و در اندازی راه خبر رسید
 که ناشجاع از سوتی گذشته آن طرف جیلباری نزول ادبار نموده
 است عساکر گردون مائربع کرده از سوتی گذشته بانواج مخالف
 نزدیک شد ناشجاع خهران مأل از مشاهده قرب وصول جفود اقبال
 از روی ضرورت بمقابله و مدافعت برگشته توپخانه خود را که پیش
 انداخته بود طلبیده در برابر جیوش ظفر پیکر چید و به توپ و تفنگ
 و بان نایر قتال اشتعال یافته تا هنگام غروب آفتاب برین و تیره
 گذشت و چون شام در رسید قریب صد سوار ازان جیش ادبار
 جمارت و دلیری کرده بغوج ذو الفقار خان که از سمت چپ جنود
 فیروزی شعار به برانفار غنیم مقابل شده بود نزدیک رسیدند شیخ

محمد امجد دکنی و چندی از همراهان خان مذکور و پدر محمد
 آغر با قراولان بتعویک غیرت و همت مرکب جلالت برانگیخته
 بران تیره بختان حمله بردند و به تبخ سرافشان مبارزان نصرت نشان
 جمعی از آنها بر خاک هلاک افتاده بقیة السیف راه فرار میبردند
 و چندی از مجاهدان شهامت آثار نیز زخمی و جان نثار گشتند
 و چون ساعتی از شب گذشت هردو لشکر دست از جنگ کشیده در
 برابر هم فرود آمدند و شب را باصلاح پاس داشته مستعد گیرودار
 و امان کارزار بودند و در اواسط این شب نور الحسن که از عمدها
 و ارکان لشکر مخالف بود چون بحسن فراست و عاقبت بینی
 دریافته بود که بوی خیر از اوضاع ناشجاع نمی آید و عنقریب از سطوت
 و صولت جیوش نصرت شعار راه آوارگی و فرار می پیماید برهبری
 بخت و یاری توفیق ازان برگشته اختر ادبار رنیق مغارت
 جسته بجنود ظفر انهر پیوست معظم خان اورا بنوبد الطاف بادشاهانه
 مستمال ساخته خلعت فاخر و خنجر مرصع و ده هزار روپیه از
 سرکار خاصه شریفه داد و رفیقانش را نیز در خور حال رعایتها نمود
 القصه تا چهار پنج روز باین دستور هنگامه جنک بتوپ و تفنگ
 گرم بود و فریقین سواره و مسلح در برابر یکدیگر صف کشیده می
 ایستادند و قراولان باهم آویزش می نمودند تا آنکه اواخر شب
 بیست و هفتم خبر رسید که غنیم مقهور پاسی از شب مانده
 بجانب دوناپور فرار نمود چون ماهیچہ رایت صبح نمودار شد معظم
 خان کمر همت بر میان عبودیت بسته با جیوش رعد خروش
 بتعاقب روان گردید ناشجاع پس از رسیدن بدوناپور که آنجا ناله

از درباری گدگ جدا شد و اکثر اوقات بی کشتی و پل متعذر بعبور
 است از این جهت که لشکر فتح و عبور بتعاقب آن تیره اختر بزودی
 از آب بگذرد و از جمله دو پل پخته که از قدیم الایام بر ناله مذکور
 بسته شده یکی را که بگنگ نزدیک بود شکسته بدو کچی رفته بود
 معظم خان چون بکنار ناله رسیده پل را شکسته یامت ساعتی چند
 آنجا ایستاده باهتمام تمام جای پل را بخاک انداخت و توپخانه
 و لشکر را گذرانید و در حین توقف بر کنار آن ناله یک کشتی از
 غنیم مشحون بادوات توپخانه که از جمله ده توپ و دو صد بان بود
 بدست آمده داخل توپخانه منصور شد و بعد گذشتن از دونا پور
 در انشای راه خبر رسید که ناشجاع از کمال سراسیمگی ترتیب افواج
 را برهم زده بالشکر پراگنده بدو کچی فرار نموده است از استماع
 این خبر فتح جنگ خان تیز عنائی کرده با تمام نوج هرارل بی
 تحقیق و تأمل بر جناح سرعت روانه شد و اسلام خان نیز با افواج برانغار
 جلو ریز رفته خود را بهرارل رسانید و چندانکه معظم کسان فرستاده
 آنها را منع نمود بسخن او باز به ایستادند تا آنکه بکنار ناله دو کچی
 رسیدند افواج مخالف آن طرف ناله صف کشیده ایستاده بودند
 و توپخانه را پیش رو چیده مقاومت و مدافعت را مهیا و آماده
 شده دست جرأت بانداختن توپ و تفنگ کشودند و حتی المقدور
 در دفع صولت سپاه منصور کوش نمودند و فتح جنگ خان و اسلام
 خان با همراهان این طرف ناله عیان کشیده مجال گذشتن و پیش
 رفتن نیافتند تا آنکه معظم خان نیز با ذو الفقار خان و نهالینخان
 و دیگر جنود فاهره رسید و صلاح دران دید که چون این تیز جلوئی رافع

شده امواج بحر امواج بصدمة توپخانه مغالان عنان دلیري بلر
 نهشیده و شیبۀ توپ و تفنگ آنها را واقعی نهاده باعثضاد تائید الهی
 و استظهار انبیا بی زوال حضرت شاهنشاهی ازان ناله که چندان
 آبی نداشت بتلاش جلالت و دالوری بگذرند و همت بر دستگیر
 ساختن ناشجاع مقصور گردانیده اورا مجال عبور از دریای گنگ
 ندهند لیکن چندانکه درین باب امرا و مرداران را تحریک و تکلیف
 کرد کوتاهی و خود داری نموده سخن آن نوئین اخلاص آئین رار کا
 فبستند ناچار خان سپهدار توپخانه سبکی که همراه رسیده بود ازین
 طرف ناله بروی غنیم چیده در برابر آن جیش ادبار صف کشیده
 ایستاد و به برق افکندی و آتش امروزی هنگامه دشمن کشی و عدو
 سوزی گرم گردیده از اواخر روز تا اواسط شب نایره جدال مشتعل
 بود و قریب بنصف شب که اعدای باطل آهنگ دست از جدک
 کشیدند عساکر منصور بخیمه گاه خود که تا جایی نزول مغالان نیم
 کروه بود رفته باقی شب را بسر بردند و روز دیگر معظم خان از انجا
 کوچ کرده برکنار ناله که بسمت اکبرنگر در پیش غنیم واقع بود نزول
 نمود و صباح آن ناشجاع نیز از جایی نزول خود کوچ کرده برابر
 لشکر نصرت اثر فرود آمد و در مدد گذشتن از دریایی گذک شد
 لیکن این اندیشه داشت که اگر نخست خود با جمعی بگذرد باقی
 لشکر نکبت اثرش که پیوند امید ازو گسسته جدائی را فرصت
 می جستند طریق مفارقت سپرده همراهی او نخواهند نمود و اگر
 اول لشکر و مردم از آب بگذرانند و خود با جمعی قلیل بماند میباید
 گرفتار مرینجه سطوت و استیلا عساکر قاهره گردد لهذا باتقاضای

مصلحت خندقی عریض عمیق بر اطراف لشکر گاه حفر نموده مورچالها بست و باسباب و ادوات توپخانه استحکام داد تا از صدمه افواج بحرامواج ایمن بوده بتسانی و فراغ بال از آب بگذرد و نخست بادشاهزاده نامدار و اعتبار محمد سلطان را که درین وقت از رفانت و اتفاق ایشان خاطرش جمع نبود از آب گذرانیده بتانده فرستاد و چون نزدیک درگاچی و جزیره درمیان دریای گنگ واقع شده که عساکر ظفر مآل چنانچه گزارش پذیرفته سال گذشته آنجا مورچال بسته بودند احوال و ائقال و اندر لشکر را بنواره از شعبه اول گنگ گذرانیده بآن جزیره فرستاد و در صدد بستن جسر شده بانظار آماده شدن آن جسر باستظهار توپخانه یک دوروز بهربرد و در عرض این ایام نصرت فرجام معظم خان هرروز باعساکر ظفر اعتصام از معسکر فیروزی سوار شده نزدیک بمحل اقامت او می آمد و بانداختن توپ و تفنگ نایره پیکار اودوخته باعث تفرق حال پر اختلال او میگردد تا آنکه شب دوشنبه ششم جمادی الاولی که جسر بسته شده بود پاسی از شب گذشته منهدمان اقبال خبر رسانیدند که آن باطن اندیش بد سگال پریشان و آشسته حال بسان باد از آب گذشته بحزب ادیار خویش ملحق گردید و چون روز شد معظم خان باتقتضای رای صائب فرهاد خان را با سه هزار سوار و محمد مراد بیگ را با توپخانه پیشتر بجانب اکبرنگر فرستاد تا راه کدهی و رنگا مائی که از هنگام استیلا غنیمت بر اکبرنگر تا این زمان مسدود بود بکشد و آنحدود بامنیت گراید و نوجدار و کوتوال باکبرنگر تعیین نمود و بدو ده خان که در آنروی گنگ بود نوشت که اگر احتیاج

بکومک داشته باشد نواری خود فرساده از گذری که مناسب دانند
 خان مذکور را از آب گذرانیده بلشکر خودش ملحق گردانند و خود
 روز دیگر در دو کچی برای سرانجام بعضی مهمام مقام کرد و هشتم
 ماه مذکور با عساکر منصور کوچ نموده بسمت اکبرنگر روانه شد و در
 انقاي راه خبر رسید که دایر خان در گذر دوده که بکدم تلی نیز
 اشتها دارد ششم شهر حال بنواری داؤد خان عبور نموده درین دوروز
 بار ملحق خواهد گردید و چون از پیشگاه خلانت و جهانداري
 یرایغ گیتی مطاع بغفان پیوسته بود که هرگاه این روی آب از وجود
 اعداي پدرايش یافته معظم خان با جنود گینهانستان بتعاقب
 مخدولان از گنگ بگذرد اسلام خان با جمعی از لشکر ظفر اثر در
 اکبرنگر بوده ضبط و حراست این روی دریا بعهده او باشد معظم
 خان در همین روز خان مذکور را با فتح جنگ خان و زبزدست
 خان و راجه سجان سنگه بندیل و سکندر روهیل و راجه اندرمن
 بندیل و اسمعیل خان نیاززی و دلاور خان و نیکنام خان و عبد الرسول
 و شیخ حمید دکنی و میر عزیز بدخشی و جمعی دیگر که قریب
 بده هزار سوار بودند مرخص کرد که باکبرنگر رفته آنجا اقامت گزینند
 و از دوکچی تا سوتی جا بجا تپاده نشانیده ازین روی دریا با خبر
 باشد که مبادا اعدای خسران مآب نقشی بر آب زده دگر باره
 باستظهار نواری بر اکبرنگر توابع آن استیلا یا بقدر خود با ذوالفقار
 خان و ندائیکان و مخلص خان و اخلاص خان و سید مظفر خان و لودی
 خان و قزل باش خان و راجه بهروز زمیندار مونگیر و راجه کوکلت
 زمیندار اچینه و دیگر جنود قاهره نه کرده جریبی طی کرده در

پیروهار که منتهاي اکبرنگر است منزل کرد و فرداي آن بگذردوده که از پیروهار بمسانت چهارکره جریبي واقع است رسیده نزول نمود و رسول بیگ روزبهاني را بتهانه داری اکبرنگر و عیقلی خان را بتهانه داری دوباپور و راجه کوکلت را بتهانه داری لوده جنگل و رنگمائي و کدهي و راجه بهروز را بفوجداري آسحدون تا مونگیر که محال زمینداري او بود رخصت نمود و چون قبل ازین هجده لک و پنجاه هزار روپیه برای تلخواه مواجب - پناه نصرت پناه از پیشگاه خلافت مصحوب مخلص خان بلشکر ظفر اثر مرسل شده بود، و خان مذکور ازان جمله ده لک روپیه در قلعه مونگیر گذاشته و هفت لک روپیه دیگر که سید میرزاي هبزاراي برسانیدن آن معین بود نیز بمونگیر رسیده ضمیمه آن شده بود سید نصیرالدین خان را با جمعي بآوردن خزانه از مونگیر تعیین نمود و روز دیگر نواره داؤد خان را که یکصد و شصت کشتي بود شیخ حمید پسر او آورده بگذردوده رسانید و چون دریای گنگ درین موضع منشعب بسه شعبه شده است مقرر کرد که بر شعبه اول که آب آن کمتر بود جسر بسته لشکر منصور عبور کند و در سر زمینی که میان شعبه نخست و دوم واقع بود فرود آمده از شعبه دوم بکشتي بگذرد و دو ازدهم ماه مذکور که جسر بسته شده بود باجنوب قاهره از نخستین شعبه گنگ عبور نموده در جزیره میان دریا نزول کرد و کشتيها را بشعبه بزرگ آورده اواخر روز بر مردم قسمت نمود که بتدریج از آب گذشته در جزیره که ما بین این شعبه و شعبه سیوم گنگ است فرود آیند و ازین جهت که دران چند روز اکثر اوقات از شدت و اشتد باد دریا در توج و

تلاطم بود لشکریانی عبور نموده در عرض دو سه روز گذشت و چون
 خبر رسید که چندی از قراولان غنیم بموضع سده که میان شعبه بزرگ
 و شعبه سیوم گنگ محاذی اکبر مکر واقع است و اکثر ملاحان
 بنگاله آنجا توطن دارند آمده اند تا اهل و عیال آن فرقه را
 کوچانیده ببرند آن خان اخلاص شعار دوست موار از تابینان خود
 با جمعی از قراولان بادشاهی از آب گذرانیده بآنجا فرستد که دفع
 مخذولان نموده اهل و عیال ملاحان را از رفتن بطرف غنیم مانع
 آیند و آنها بسمه رفته از قراولان مخالف که بآنجا آمده بودند چند
 سوار را دستگیر کرده آوردند و خود چهاردهم ماه از شعبه بزرگ
 گذشته در جزیره که معسکر فیروزیه بود فرو آمد و اشاره نمود که
 کشتیا را بشعبه سیوم گنگ آورده مهیا به بستن جبر بدارند و هزار
 موار دیگر بسمه فرستاد که آنجا تهانه نموده از اهل و عیال ملاحان
 با خبر باشند تا آن جماعه از حزب مخالف جدا شده باین طرف
 رجوع آورند و مبارزان نصرت شعار در سده دو سوار دیگر از غنیم
 دستگیر کرده فرستادند و از تقریر آنها بوضوح پیوست که نا شجاع
 بر ناله مهلندی جسر بسته قرار داده بود که بادشاه زاده محمد
 سلطان را با توپخانه و لشکری از آب گذرانیده بمداغه دلیر خان
 و داؤد خان فرستد بعد از استماع خبر عبور جیش منصور از شعبه
 بزرگ گنگ تزلزل در بدای همت و عزیمتش راه یافت و مغلوب
 رعب و هراس گشته جسر را کثود بالجمله دلیر خان و داؤد خان
 که آن طرف دریا بودند اواخر روز جریده باین روی آب آمده با
 معظم خان ملاقات نمودند و در صلاح کار مشاورت و کنکش کرده

بعد از یکپاس شب بلشکر گاه خود رفتند و اگرچه نوئین معظم از روی کوشش و کار طلبی میخواست بر شعبه سیوم گنگ نیز جسر بسته بزودی ازان عبور نماید لیکن چنانچه مذکور شد چون سمده در سرزمین همین جزیره که معسکر میروزی افر بود واقع شده و افواج غنیم بقاصله دو کروه از موضع مذکور آنروی ناله مهاندی مورچال بسته افامت داشتند بملاحظه آنکه مبادا اعادی پس از برخاستن عساکر قاهره از سرزمین مذکور بآنجا آمده آنرا متصرف شوند و در سمده مورچال بسته بمردمی که در اکبرنمر بودند مجال تعرض و آویزش پایند رعایت مراتب حزم و تدبیر را روزی چند در همان جزیره قرار افامت داده در کمین فرصت بود و دلیر خان و داوگ خان با همرها خود و فرهاد خان و جمعی دیگر که با توپخانه بکومک آنها معین شده بودند و در برابر افواج عظیم که بهر گردگی سید تاج و خواجه مشکمی و دیگر سرداران مخالف در آنطرف ناله مهاندی مورچال بسته بودند ورود آمده در تدبیر عبور لشکر منصور سعیمی و تلاش می نمودند *

الکون درین مقام کلک حقائق ارقام بنحویر مجملی از کیفیت

ناله مهاندی و تصویر چگونگی اختلاط ان پادریای گسب

و حقیقت مورچال مخالفان باطل آهنگ تر زیان میگرد

آن ناله از کوهستان مورنگ آمده درین مکان داخل شعبه سیوم

گنگ شده و نیم کروه پائین دست این موضع از شعبه مذکور

جدا شده بطرف مالد رفته است و از پیش مالد گذشته

نزدیک شیرپور و هجرپور بدوبای گد پیوسته است و شعبه

مذکور نیز برابر اکبرنگر در موضع چاندپاره بشعبه وسطی ملحق گشته است و این شعبه از جایی که عساکر گردون مآثر برکنار آن نزول داشت تا یک کروه عرضش در نهایت تذگی و آبش بغایت عمیق است و زمین آنطرف دریا از سطح آب کمال ارتفاع دارد ناشجاع ازجایی که ناله مهاندی داخل شعبه گنگ شده تا جایی که ازان جدا گشته بمالده میروند سراسر مورچال بسته سید تاج و خواجه مشکی را با برخی از جنود ادبار بمحافظت آن تعین کرده بود و از محل انفصال مهاندی از شعبه گنگ برکنار دریا دیوار کشیده مورچالی دیگر ساخته بود و خود با بادشاه زان بلند قدر عالی نژاد محمد سلطان در گهات چوکی میزداد پور توپخانه را پدش روچیده آنجا اقامت داشت بالجمله چون گرفتن سرزمینی که سید تاج و خواجه مشکی بمحارمت آن معین بودند بگذشتن از شعبه سیوم گنگ در سمت مقابل اعدای صورت پذیر نبود زیرا که چنانچه گزارش یافت عرض دریا کم و عمقش بسیار و زمین آنطرف مرتفع بود رای معظم خان برین قرار گرفت که در بالای آب شعبه گنگ جایی که مهاندی داخل نشده بجزر از آب گذشته باتفاق دلیر خان و داؤد خان بتدبیر عبور از ناله مهاندی پردازند و باین اندیشه صائب مقرر نمود که آن دوخان شهابت شمار درکنار ناله مذکور برابر اعدای بدسگال مورچال سازند و در روزی که آنها بتقدیم این امر می پردازند از کمال حسن تدبیر توپخانه را از جای که بود بدشتر برده بتوپ و تفنگ ازین روی شعبه گنگ باو برش و جنگ پرداخت و مخالفانرا بطرف خود مشغول ساخت تا ازان طرف

دلیرخان و داؤد خان بآسانی برگذار ناله مہاندی مورچال ہستہ در برابر اعدای قرار گرفتند و دمدہا برانراختہ توپہای رعد سطوت اژدر نہیب بران منصوب ساختند و بعد از استحکام مورچال شب و روز از طرفین بتوپ و تفنگ و بان و ضرب زن نواثر جدال و قتال شعلہ در بود و اولیای دولت و مجاہدان جنود نصرت درتدبیر عبور از نالہ مذکور و قمع و استیصال غنیم مقہور مساعی موفور بظہور رساندہ می خواستند بہر نوع باشد از آب گذشتہ بنای ثبات مخالفان را بباد ہزیمت دہند و چون معظم خان جاسومان ہسمت بالای آب مہاندی برای تفحص گذری کہ صلاحیت گذشتن لشکر فتح رہبر داشتہ باشد تعیین نمودہ بود شب سہ شنبہ بیست ہشتم ماہ مذکور منہیان خبر آوردند کہ در گذر گون رکہہ موضع قابل عبور ہست و از معسکر ظفر اثر تا آنجا بیک راہ چہار کرہہ و براہ دیگر دوکرہ مسافت بود لہذا آنخان عقیدت نشان هنگام صبح قبل از ظہور طلوع آفتاب برخی از توپخانہ با فرہاد خان و جمعی از قراولان بآن محنت فرستاد کہ توپہا برگذار نالہ چیدہ بہ بستن مورچال پردازند و آنمکانرا بادوات توپخانہ مستحکم سازند و ذوالفقارخان و ندائیکان و لودیکان را بجهت محافظت و خبر داری اردو و لشکر گاہ گذاشتہ پس از یک و نیم پاس روز خود یا مخلص خان و جمعی دیگر از عساکر گردون توان از شعبہ میوم گذگ بجسر عبور نمود و آنطرف دلیر خان و داؤد خان و میرزا خان و رشید خان و دیگر مبارزان ظفر پناہ ہمراہ شدہ باتفاق روانہ ہست مقصد گردیدند و در انٹائی راہ قراولان خبر آوردند کہ فرہاد خان و جمعی کہ پیشتر رفتہ بودند

برگزار ناله مورچال ساخته توپها نصب کردند آن ناله در موضع مذکور قریب پنجاه گز عرض و آبش عمق بسیار داشت و بر طرفین آن جنگلی صعب دشوار گذار از اقسام اشجار در نهایت تشابک و تراکم واقع بود و چون بظهور پیومت که مخالفان کشتی چند آنجا در آب غرق کرده اند معظم خان بعد از وصول بآن موضع جمعی از ملاحان را به برآوردن کشتیها اشاره نمود و آنها عجاله دو کشتی بر آورده بکنار رسانیدند آنخان اخلاص آئین نخست جمعی از تفنگچیان پیاپی بابرخی از بیلداران بآن دو کشتی بچند توپ از آب گذرانید و بعد از آن پیر محمد آغرزبا زمره قراولان بدفعات بر کشتیهایی مذکور نشانیده بآن روی ناله فرستاد و ایچان آنها بشنا گذشتند و آنطرف در آنطرف بچستی و چالاکي و جد و جهد تمام مورچال بستند و اگرچه جمعی از سوار و پیاده غنیم یا امیرقلی داروغه توپخانه بادشاه زانکه والاتبار محمد سلطان بغاهبانی آن گذر قیام داشتند لیکن از نهیب مهابت اقبال دشمن مال خدیو جهان و سطوت و صلابت عساکر کیهانستان قدم جسارت بدنوع و منع پیش وگذاشته مانند سراب از دور نمایان بودند درین وقت پیر محمد آغرزبا چندی از قراولان بتکلیف شهادت و دلوری از مورچال باره پیش رفته بسمتی که آن گروه جلوهرگر بودند روانه شد مخدولان نظر باطل نگر بر قلت جمعیت آن مبارزان جلالت پرور در انگذده قریب صد کس آنها حمله آور شدند دلوزان نصرتمند مضمون (الحرب خدعة) را کار بند گشته از روی مصلحت سپاهگری از پیش آنها ردگردان شدند و مقاهیر را بکنار آب کشیدند و ازین طرف مجاهدان

توپخانه بتوپ و تفنگ و بان و ضرب زن روی جرأت آن خیره رویان
تیره بخت را برگردانیدند درین حالت گولۀ توپی از توپخانه منصور
بسواری ازان زمرۀ نابکار رسیده اورا از بارۀ حیات فرو انگند امدادی
بدسکال از مشاهده این حال مغلوب رعب و دهشت گشته سرسیده
وار واه فرار سپردند و پدر محمد آغر با قراولان تعاقب نموده یک کس
از آنها را دستگیر کرد و درین اثنا قریم سه صد کس از تابندگان معظم
خان از آب عبور کرده بآن طرف روتند و چون دوازده کشتی دیگر
که مخالفان غرق کرده بودند بدست آمده بود و دلیر خان و داؤد
خان از روی کار طلبی بر دیگران هبقت جسته شروع در گذرانیدن
مردم خود کردند و تمام آن شب سواران بکشتی و اسبان آنها
بهشما میگذشتند و آن دو خان شهاست نشان نیر او اخر شب عبور
کرده بلشکر خود پیوستند معظم خان آنشب و روز دیگر تا پاسی از
شب بر گذار ناله بسر بردند بتاکید و اهتمام گذرانیدن جنود فیروزی
اعتصام قیام داشت چنانچه در عرض آن دو روز چهار هزار کس از
آب گشتند و روز سیوم آنقدر کشتی بدست آمد که بر ناله مذکور
جسر بسته شد و رشید خان و میرزا خان و دیگر کو مکیدان و همراهان
داؤد خان عبور نمودند و چون مورچال دلیر خان و داؤد خان که
دران روی مہاندی برابر مورچال مید تاج و خواجه مشکی بسته
بودند خالی و غنیمت نزدیک بود معظم خان محافظت و خبرداری
آنها بمهدی عبد الله خان سرای سید سالارخان و صبیانه خان و جمال
دلزاق کرده خود بلشکر گاه بزرگ که در میدان در شعبۀ گدک بود
معاودت نمود و روز دیگر که غرق جمادی الاخره بود ازان طرف مہاندی

خبر رسید که مخالفان را از سطوت عبور انواع منصور پای ثبات و قرار از جای رفته مرحله پدمای وادی فرار گشتند و سید تاج و خواجه مشکي مورچال را خالي کرده پمش ناشجاع رفتند و سيوم ماه دلیر خان و داود خان از جاني که بودند کوچ کرده برگزار ناله نزدیک بمکاني که قبل ازین مخدولان مورچال بسته بودند فرود آمدند و مهيان از لشکر ناشجاع خبر آوردند که سيد عالم که با زين الدين مهيان ناخلف او در حها بگيرنگر بود با قریب يک هزار و پانصد سوار و پیاده و دود توپ از خرد و کلان آمده بار پیوست و چون آنطرف مہاندی بک گروه پیشتر از محل نزول دلیر خان و داود خان ناله دیگر بود که لشکر منصور را ازان عبور با یستی نمود پنجم ماه مذکور معظم خان با جمعی از شعبه سوم گنگ گذشته و از مہاندی بکشتی عبور کرده بکنار ناله رفت و بران جسر بسته یک گروه پیشتر رفته آن مرزمین را بنظر حزم و احتیاط ملاحظه نمود و مراجعت کرده بمنزل گاه خود آمد و روز دیگر سید سالار خان و میانه خان و جمال دلیزاق را با هزار سوار و پیاده بسیار و برخی از ترهخانه بمالعه تعیین کرد و جمعی از مخدولان که در آنجا بودند باستماع خبر توجه این فوج از ناله مہاندی عبور نموده بآن طرف رفتند و مقرر شد که داود خان بامیرزا خان رشید خان و سائر کوکهایان خویش محاذی مکاني از مابین دریای گنگ و ناله مہاندی که ناشجاع خود آنجا انامت گزیده بود مورچال بسته بمراسم می و کوشش قیام بماند •

برگشتن بادشاه زاده محمد سلطان بدلاّت

اقبال بی زوال خدیو جهان

از بدائع تأییدات آسمانی و لطائف عنایات ربانی درباره این دولت جاددانی که درین هنگام خجسته مرجام بجلوه گاه ظهور آمده غبار ملالت از چهره حال اولیای دولت زود و مجددا جمال عظمت و کمال حضرت شاهنشاهی را بعالمیان روشن و آشکارا نمود آنکه بادشاهزاده نامدار بلند مقدار محمد سلطان که باغواوی و ساوس نغسانی و خامی جوانی چنانچه گذارش یافت ارتکاب مخالفت و عصیان مرشد حقیقی و قبله و کعبه دوجہانی نموده غبار شورش انگیزخته بودند درین وقت که آثار نکبت و خذلان و امارات تیره ریزی و ادبار در ناصیه حال ناشجاع رسیده بخت برگشته روزگار برآی العین مشاهده نمودند و بیقین دانستند که رفات او جزسوی خاتمت و رخامت عاقبت نتیجت ندارد چشم بصیرت بر سرپایی احوال خود کشوده بیاروری عقل رهنما بر نبیح کردار ناسزوار خویش متنبه گشتند و از غلطی که بمقتضای تقدیر از ایشان سر بر زده بود بتعلیم سرورش دولت و تلقین ملهم اقبال حضرت شاهنشاهی برگشته بشاهراه سعادت و هوشمندی مہتدی شدند و چون بعزیم رجوع و انابت از روی صواب اندیشی چند روز قبل ازین به بہانہ دیدن اهل حرم خود که دران اوقات عارضہ بیماری داشتند از ناشجاع مرخص شدہ بماندہ آمدہ بودند و اسلام خانرا کہ بانوجی از عساکر قاہرہ دراکبرنگر بود از داعیہ خود آگہی دادہ مکرر نوشتہای

نهانی با و فرستاده بودند که با جنود مسعود در دوکچی منتظر ورود
 ایشان باشد درین هنگام انتهاز فرصت نموده آن اراده پسندیده را
 از قوه بفعل آوردند و ششم جمادی الآخر روز به بهانه شکار سوار
 شده بکنار دریا آمدند و خود در کشتی نشسته و یازده کس از نوکران
 روشناس و برخی از خواجه سرایان و خدمه و یک اسپ سواری
 در چهار کشتی دیگر در آورده از گذر ناآوده بگذر دوکچی که اسلام
 خان با انواع قاهره بموجب وعده ایشان آنجا مترصد بود متوجه
 شدند درین اثنا جمعی از مردم ناشجاع که در ناآوده می بودند
 ازین معنی آگهی یافتند و در کشتیها نشسته راه تعاقب سپردند
 و بسیار نزدیک رسیده بودند مقارن اینحال اسلام خان که منتظر
 قدوم ایشان بود خبردار شده خود را با همراهان بکنار دریا رسانید
 مخالفان ادبار فرجام چون جمعیت لشکر ظفر اعتصام مشاهده کرده
 دیدند که کشتی بادشاهزاده بکنار نزدیک رسیده است خامرو ناکام
 برگشته بآنطرف رفتند و بادشاهزاده بتأیید اقبال بی زوال حضرت
 شاهنشاهی قرون سلامت بماحل مقصود رسیدند لیکن یک کشتی
 که گروهی از خدمه ایشان دران بودند از گرانباری نزدیک باین
 کنار غرق شد و برخی مردم را آب هلاک از سرگذشت و چندی
 به نیروی شناوری از غرق آب اجل رفتند و در پاس از شب گذشته
 این خبر بهجت اثر از نوشته اسلام خان بمعظم خان رسید از وقوع
 این شگرف واقعه مسرت افزا احبابی سلطنت و اولیای دولت
 مسرور و مجتبه گشته بعجائب الطایف ربانی و غرائب کار سازیهای
 آسمانی که همواره قرین روزگار این خلقت جاد اندیست متیقن

گردیدند نصرت را آب رفته بجويي و دولت را رنگ تازه بروی امد
و چون پادشاهزاده جبریده آمده بودند معظم خان از سرکار خاصه
شریفه برای ایشان از مائحتاج آنچه عیاله مقدر بود سامان نمود
و از آنجا که بودن ایشان در آنروبي آب مقتضای مصلحت نبود قرار
داد که در گذر عمده از آب گذشته بشکر ظفر قرین آیند و دهم ماه
مذکور آن شعبه دوحه حشمت و جاه از گنگ عبور نموده بمعسكر
منصور متوجه گردیدند معظم خان با دیگر بندهای پادشاهی پذیره
شده آن ولایت را بخیمه که برای ایشان مهیا گشته بود فرود آورد
بالجمله چون مہدیان خبر رسانیده بودند که در سمت پائین آب مہاندی
نزدیک بگلہ گہات بفاصله پنج کرہ از مالدہ پایا بیست کہ صلاحیت
عبور موکب ظفر ایات دارد محمد مراد بیگ کہ با سید سالار خان و
میانہ خان و جمال داتاق و گروہی دیگر در مالدہ بودند باشارہ معظم
خان جمعی از رفقای خویش با برخی از توپخانہ ہمراہ گرفتہ خود را
بموضع پایاب رسانند و آنجا مورچال بستہ کنار آب را بدرات توپخانہ
استحکام بخشند ناشجاع بعد از اطلاع بریمہنی بلند اہتر ہسر کہتر
خویش را با سید عالم کہ عمدہ ترین سرداران او بود و سید قلی
اوزبک کہ او نیز بمزید قرب و اعتبار اختصاص داشت و مراج الدین
جابری و میر مرتضی اصامی و اکثر سرداران و نوکران عمدہ و
سپاہ و توپخانہ بسمت مالدہ و بگلہ گہات فرستاد کہ دران حدود
بر گذار مہاندی ہرجا پایاب و قابل عبور لشکر منصور باشد
مورچال بستہ بمراسم مدافعت و مقاومت پردازند و خود با جان
بیگ و ابن حسین و فوجی کمتر از ہزار سوار باستظہار توپخانہ

و نواره درجای که ناله مهاندی از آب گنگ جدا شده بطرف مالد
 میبرد بغاصله ناله مذکور برابر لشکر داود خان پای تجلد استوار
 کرده معظم خان چون برین معنی آگاهی یافت عبد الله خان سرای
 و حق دردیخان و گدا بگ را با پانصد سوار از همراهان ذوالفقار
 خان و قریب هزار سوار از تابینان داود خان و دلیر خان و گروهی
 دیگر از مبارزان بکومک لشکری که در حدود مالد بود تعیین
 نمود و درین اوقات سید نصیر الدین خان که بآوردن خزانه از موگیر
 معین شده بود بلشکر ظفر فرین رسیده چهارده لک و پنجاه هزار
 رویه که از آنجا آورده بود رسانید و چون مدتی بود که ذوالفقار
 خان را کوفتی صعب طاری شده آنعارضه بامتداد کشیده بود و خان
 مذکور از غلبه ضعف و آزار نیروی سواری و تردد و طاقت
 وفاتت عساکر فائزه نداشت بذابراین از جناب خلعت و جهاداری
 امتدعای آمدن بکعبه حضور نموده بادرک این سعادت دستوری
 یافته بود و درینوقت بعزم روانه گشتن بدرگاه والا از معظم خان
 مرخص شده بابکرنگر آمد القصه چون افواج مخالف در حدود
 مالد و بگله گاهات اجتماع کرده بودند و ازینجهت که جمعیت عساکر
 فیروزی متأثر دران طرف کم بود و سردار عمده نیز بانها نبرد مظنه
 این می شد که مخالفان از آب گذشته باین طرف آیند و دستبرد
 نمایند معظم خان بصوابدید رای احلاص پدر دلیر خان را نیز بآن
 سمت تعیین نمود و خان مذکور بدست و پنجم ماه مزبور بآن
 جانب روانه شد و چون یرلیغ لازم الامثال از جناب سلطنت و انبدال
 بطفرای نغان پیوسته بود که بادشاهزاده محمد سلطان را روانه پیشگاه

حضور نماید معظم خان بموجب حکم واجب الایمان حاکم لوازیم رفتن ایشان کرده از بندهای بان‌شاهی فدائیکانرا بافوجی از سپاه ظفر پناه و ارادت خان را که سابق در خدمت ایشان معین بود باچندی از نوکران قدیمی ایشان بحراست و خبرداری آن والا نزار مقرر نمود و بذوالفقار خان که چند روز پیشتر از لشکر ظفر اثر جدا شده روانه درگاه معلی گشته بود نوشت که بهر جای رسیده باشد تا رسیدن شاهزاده توقف گزیند و او نیز در خدمت آن عالی سبب بوده لوازیم حراست و محافظت بجای آورد و شاهزاده بدست و هفتم ماه مذکور از آب عبور کرده در پیر بهار نزول نمودند و غرض رجب از اینجا روانه درگاه آسمان چاه گردیدند و معظم خان در همان روز که شاهزاده از آب گذشتند از سرزمین جزیره که مابین شعبه دوم و سیوم گدگ است و آنخان مصلحت دان باقتضای حزم و صلاح اندیشی مدت یکماه آنجا اقامت داشت کوچ کرده بآن روی آب رفت و راجه سبحانسنکه را با هزار سوار و پانصد پیاده بند قچی و برخی از توپخانه برای محافظت آن سرزمین گذاشت که مبادا مخالفان آنها بتصرف آرند و روز دیگر از ناله مهادی گذشته آنطرف منزل نمود و سلخ ماه مذکور که ازان جا کوچ کرده روانه مالد بود در اثناء راه نوشته دلیرخان از بگله گهاگ رسید و بوضع انجامید که میرزا بیگ نام یکی از سرداران عمده ناشجاع باموجی قریب هزار سوار و چند فیل که از مهادی گذشتند بقصد محاربه و پیکار بامواج ماهره باین طرف آمده بود و در سیدن گهاگ دلیرخان را باو نبرد می مردانه و جنگی دلیرانه روی داده است و مخالفان شقاوت شعار بعد

از کوشش و آویزش بسیار هزیمت فاحش خورده راه فرار سپرده‌اند چنانچه میرزا بیگ مذکور یک زخم تنگ و دیگر زخم نیزه برداشته با هفت سوار نیمجان ازان مهله بر آورده و خواهر زاده او که بخطاب یک تازخانی مدم بود و دیگری از رؤسای مقهوران که بخطاب سرانداز خانی بدنامی داشت دران داروگیر دستگیر سرینجه اقبال عدو بدن دشمن شکار شه‌ن‌شاه روزگار گشته اند و گروهی ابوه ازان جسارت کیشان طعمه تیغ سرامشان سباهدان فیروزی نشان شده برخی هنگام گریز ازان رسته‌نیز نند و ستیز در آب مهاندی بغرق آب عدم فرو رفته اند و آنخان جلالت شعار بعد ازین نتج به بگله گهات رسیده برکنار مهاندی مورچال بسته و در آنطرف سید عالم باتم‌خانه و لشکری در برابر نشسته است معظم خان از وقوع این لطیفه نصرت که بغیرگی طالع والی خدیو جهان چهره امروز دولت گشته بود بهجت قرین و مسرت اندوز گشته چهارم رجب بمحمودآباد که سه گروهی بگله گهات است و بلند اختر پسر که‌در ناشجاع با سید قلی اوزیک و جمعی دیگر از سرداران و سپاه مخالف درآنطرف مهبای مداعه بود رسین و آنجا مورچال بسته اقامت گزین و روز دیگر سوار شده برای دیدن بگله گهات و ملاحظه مورچال بلشکر دلیر خان آمد حان مذکور دمدمها بر امرآخته توه‌ها بران نصب ساخته بود و شب و روز آنها را بر مقهوران می‌انداختند و چون از طریق خشکی بجهانگیرنگر سه راه است یکی راه مالد که سید سالرخان و جمال دلزاق و گروهی دیگر به محاصرت آن قیام داشتند و دیگری راه بگله گهات که آنرا دلیر خان گرفته بود و سیوم

راه شیرپور و هجره‌تپه که بسمت پائین آب مهندی و از بگله‌گاهت
 بمسافت هشت کرده واقع است و تا این هنگام فریقی بمحافظت و
 سد آنطریق معین نبودند و غله نیز ازان راه بمانده می‌رسید
 بدایران معظم خان درین هنگام لودبخانرا با فوجی و شش توپ و
 دیگر ادوات توپخانه بآنجا تعین نمود که ضبط و حراست راه و منع
 رسیدن غله و آذوقه بمانده نموده ازان ناحیه با خبر باشد بالجمله
 معظم خان مدت یکماه در محمود آباد اقامت گزیده تمام همت
 اخلاص، نه‌مست خویش بتدبیر عبور از مهندی و دفع و استیصال
 دشمنان فساد اندیش که بمبانیجی آب و استظهار توپخانه و نواره
 قدم ثبات فشرده اظهار آثار تجلید میکردن بسته بود و چنانچه شیوه
 عبودیت و آئین خدمتکزار است آسایش و آرامش را خیر باد
 گفته شب و روز درین باب سعی و کوشش می‌نمود تا بالکلیه غبارفتنه
 و آشوب ناشیاجام باطل ستیزاننده پرور از ساحات آن بوم و بر فرو
 نشیند و آن مهم نصرت فرجام بزودی انجام یافده کار به موسم
 برشکل آید و نکشد و چون در حال این ایام گذر پایایی در حدود
 بگله‌گاهت بهم‌رسیده بود رای اخلاص پیرای آن نوین ارادت آئین
 برین قرار گروت که پدش ازین توقع و درنگ جائز نداشته و تکیه
 برافداں بزوال خدیو جهان نموده بهر عنوان باشد بالشکر منصور از گذر
 مذکور عبور نماید و مران و سرداران جنود قاهره را ازین قرار داد با
 خبر ساخته چهارم شعبان از دوم سال جلوس همایون پاهی از شب
 ماده باین عزیمت صائب با مخلص خان و اخلاص خان خوشمی
 و دیگر مبارزان فیروزی شعار سوار شد و در اندای راه دلیر خان

و سید مظفر خان و گروهی دیگر از سرداران شهابت نشان که دران ضلع بودند با سپاه خود از مورچالها برخاسته رفیق طریق نصرت گردیدند و بهیئت اجتماعی روان گشته اول روز نزدیک بگذر مذکورکه در کروه پانزین بگنه گهاق بود رسیدند چون ناشجاع پیشتر ازین اراده آگاه شده فوجی بابرخی از توپخانه جهت مدافعه عساکر ظفر قرین تعیین نموده بود آنها آماده مدافعت درانطرف ایستاده بودند بمجرد ورود جنود مسعود بکنار ناله دست بافداختن توپ و تفنگ کشودند معظم خان توفف و درگی مصلحت ندیده مردم را تکلیف گذشتن از ناله نموده مجاهدان فیروزسند و مبارزان نصرت پیوند بمیدان همت و جلاوت و یادری توفیق و سعادت جمعیت مخالفان را و فمی نه نهاده همگی دل بر عزیمت عبور گذاشتند و نخست دلیرخان و اخلاص خان و سخا ص خان فیل سوار بآب زدند و پس ازان سید مظفر خان و دیگر نهنگان بحوشجاعت بآن ناله درآمده از چپ و راست و پس و پیش فوج فوج مانند موج درآب روان گشتند درین وقت مقهوران بد نرجام بجد و کوشش تمام از کنار آب آتش پیکار برانروختند و بهادران نهنگ صولت هزیر آهنگ را درمیان لاله بشیبه توپ و تبر و تفنگ گرفته لوازم مقاومت بظهور رسانیدند و چندی از سپاه ظفر پناه هدف نازک تقدیر گشته سر بجایب نیکنامی فرو بردند و برخی را آسیب زخم رسیده جمعی از صدمه ریش گواه و پیکان بر گردیدند و گروهی از دلیران بسالت کیش شهابت خو که حفظ ناموس سپاه گیري و آبرو دامن گیرشان بود روی همت برنفتانند و چون در طرف گذر غرق آب بود و درمیان ناله از طرفان گذر چوپها

بر زمین فرو برده بودند که نشان پایاب باشد و مردم بر زمین غرق آب نیفتند در بنو فست بسبب عبور لشکر ظفر اثر آب بتلاطم آمده ریگ زمین از ته بدر رخت و بعضی مواضع پایاب غرق آب شد و چوبها نیز غلطیده نشانها برجای خود نماند و بدین سبب از سوار و پیاده قریب هزار کس را لطمه امواج تقدیر غریق بحر هلاکت ساخت و نتیج پسر دلیر خان رخت حیات بسیلاب اجل داد و باقی جنود قاهره فرین نصرت و سلامت چون باد از آب گذشته بساحل مقصود رسیدند و بمجدد بر آمدن جیوش بحر خروش از آب ایمانی بد مآب رخ از عرصه مقام دست گردانیده بمورچالها رفتند و معظم خان نیز متعاقب عبور نموده بجذون منصور پیوست و همگی عساکر گردون مانر باتفاق بجانب مورچال مخالفان روان گردیدند جمعی ازان تیره بخندان قدم جرأت فشرده ساعتی چند باستطهار توپخانه و مورچال هنگامه افروز کوشش و جدال گردیدند و عافیه الامر تاب ثبات نیارده روی همت برتامند و مجموع توپخانه آنها بدست سپاه ظفر پناه در آمد و در خلال این احوال بلند اختر و سید عالم و سید قلی اوزبک که ناشجاع آنها را نیز متعاقب این گروه باین طرف تعین کرده بود رسیده از دور نمایان شدند و از سطوت افواج کیتی کشا بی آکه مجاهدان بصرت لوا بر آنها حمله آرند و آویزشی فیما بین روی نماید عنان عزیمت تاوده راه فرار سپردند و بر آوردن جان ازان عرصه مغتدم شمرند و بلند اختر با سید قلی اوزبک از مراسیمگی بنانده شتامت و سید عالم با دیگر جنود مخالف بکام ادبار بناشجاع بر گشته روزگار پیوست بعد از وقوع این

فتح شگرف چون آنقدر کشتنی که قابل بستن جسر باشد بهم رسیده بود معظم خان برگذار ناله ششسته باهتمام بستن جسر پرداخت و چون جسر مهیا شد بقیه جنود مسعود را که از آب گذرانیده همانجا منزل کرد ناشجاع وخیم العاقبة اواسط همین روز خبر عبور عساکر منصور از ناله شنید و چون دید که سیل بلا نچنان بالا گرفته که بخس و خاشاک تدابیر باطل و اندیشیهای بحاصل سد راه آن توان کرد یکباره مورد یاس و ناامی شده باهزاران حسارت و حرمان و نکبت و خذلان دل از بودن بنگاه و مملکت و دولت دیرساله برگرفت و چون شب در رسید بالشکر نکبت زده و حال تباها از چوکی میدرد پور رحل امامت برداشته روی ابدار بتاذه که بنگاه او بود آورد که از آنجا پسپیچ راه آوارگی نموده بجهانگی بگریزید بالجمله معظم خان روز دیگر بافواج ظفر اثر بجانب تابده که ناشجاع تیره اختر بانجا رفته بودند روانه شد و بعد از طی اندک مسافتی باو خبر رسید که تمامی نواره غنیم نزدیک تودی پور که از گذر مذکور تا آنجا هشت کرهست جمع شده و ناشجاع خود نیز بآن راه خواهد آمد لهذا با جمعی از لشکر جدا شده بر جناح سرعت و تعجیل بجانب تودی پور شتافت و دافى جنود مسعود نیز متعاقب بآن سمت روان گردید و یکپاس از روز مانده آنخان اخلاص نشان بتودی پور رسید و چهار صد کشتی از نواره ناشجاع بعضی ازان مشحون باموال و کار خانجات او که دران موضع بانتظار رسیدن آن رسیده بخت مجتمع بود بتصرف اولیای دولت ابد قرین درآمد و معظم خان نور احسن و میر عزیز دیوان لشکر ظفر اثر را با واقعه

نویسی و جمعی از سپاه و ششصد پیاده بندرتچی برای ضبط آن
اموال آنجا گذاشته صبح روز دیگر برسم ایلغاز روانه تانده شد و با
چهار صد سوار قریب بنصف النهار بتانده رسید باشجاع که شب
پنجم ماه مذکور چنانچه گزارش یافت از چوکی میرداپور روانه
تانده شده بود صباح آن بتانجا رسیده بعزم فرار و قصد ساز و برگ راه
ادبار بیرون تانده برکنار دریا فرود آمد و بتانید و اعتماد تمام در غراب
که اعتماد در استحکام آن داشت از نفائس و غرائب اموال مثل
اشرفی و طلا و جواهر و مرصع آلات پر کرده خلاصه دیگر اشیاء و کار
خانجات که در آنجا داشت بر دو غراب دیگر بار نموده آنها را روانه
ساخت و بعد فراغ از سرانجام این امور ندیم کرده از تانده پشتتر رفته
در درخت زاری فرود آمد و ساعتی چند آنجا توقف گزید درین
انفا تراولی باو خبر رسانید که افواج قاهره نزدیک رسیده است از
غایت رعب و دهشت مضطرب گشته سراسیمه وار از آنجا سوار شد و
پنج و شش گهزی از روز مانده خود را بکنار دریا رسانید و با بلند
اختر و زین العابدین پسران خود و جان بیگ و سید عالم و سید
قلی از بک و میرزا بیگ و معدودی از سپاه و خدمه و خواجه سریان
که همگی سه صد کس بودند در کشتی نشسته با قریب شصت
کوسه در همان روز که پنجم شعبان از دوم مال جلوس همایون بود
بجانب جهانگیرنگر آواره گردید و دیگر نوکران عمده و سردار نشین
که سیمای خیر و صلاح و آثار بهروزی و فلاح در چهره احوال او
نمیدیدند باقتضای صلاح اندیشی خون را بیکسو کشیده معارف
گزیدند و اعوانان و خود سران لشکرش دست بغارت کشوده باخذ

اموال او جسارت نمودند چنانچه برخی از نفائس امتعه توشکخانه اش را که مندل نام خواجه سرای تحویلدار بازاری آن خسران مآب انتخاب کرده بر شش نیل و دوازده شتر بار کرده آورده بود که داخل کشتی کند با چندی از جنائب خاصه که آنها را نیز میخواست بکشتی در آورده همراه ببرد جمعی از اوباش بتاراج بردند و درین وقت مردم بهم برآمده طرفه حالتهی رخ نمود و غریب هرج و مرجی پدید آمد هرکس را هرچه بدست می آمد بذهب و نقرات میبرد و آن را غنیمت می شمرد و چون معظم خان ششم ماه مذکور که روز پیش آن ناشجاع از دانه بادی آزارگی شتافته بود بتاجار رسید و برین احوال مطلع گردید بضبط و گرد آوری اشیا و اموالی که مانده بود پرداخته در استرداد آنچه اوباشان لشکر بغارت برده بودند ازان خیره چشمان تاراجگر و گستاخ رویان جهالت پرور سامی شد و عورت و پردگیان را که آنجا مانده بودند با احتیاط تمام حراست کرده جمعی برای کیشک بر اطراف حرماکه گماشت و ناظران و خواجه سرایان قدیمی را تاکیدات بلیغه نموده مقرر ساخت که بدستور سابق اخذ خدمت خود قیام نمایند و لوازم هوشیاری و خبرداری بیشتر از پیشتر بظهور رسانند و داور خان که بعد فرار ناشجاع از چوکی میرداد پور بر آب مهاندی جسر بسته گذشته بود اواخر این روز رسید و از جلال دلائل اقبال این برگزیده ذوالجلال و امارات روشن بر تیره روزی و ادبار ناشجاع خسران مآل که درین هنگام جلوه ظهور نموده بتازگی سرمایه عبرت و بصیرت عالمیان گردید آنکه آن دو غراب که مجموع خزانه و جواهر خانه و نفائس اموال آن بد مآل

در آنها بود پس از برآمدن معظم خان از تردی پور چون محالی
موضع مذکور رسید بندهای بادشاهی خبردار شده ازین طرف
کشتیها روانیدند و بقوت طالع والای خدیو جهان و خلیفه زمان
هر دو را بدست آورده بگذار رسانیدند و مجموع اشرفی و طلا آلات
و جواهر و نفائسی که در آنها بود بحیطه ضبط و تصرف اولیای دولت
قاهره در آمده ضمیمه غنائم گردید و از شبر پور و هجرا همتی که
لود بخان با جمعی در آنجا بود خبر رسید که هنگام عبور نوار غنیم
قریب سی کشتی که در بعضی ارانها برخی اشیا و اموال ناشجاع
و منسوبان و اتباع او بود بدست مبارزان فیروزی نشان آمد و برادر
زاده سید عالم و رندوله پسر خوانده او با چندی دیگر از مخدولان
که دران کشتیها بودند اسیر هر پنجگانه اقبال دشمن شکار شهنشاہ کامکار
گردیدند و همچنین اکثر اموال ناشجاع که بغارت رفته بود بحسن
سمی و تفحص و تدغن و اهتمام معظم خان از جسارت مناشانی
که دست تطاول با خدا آن کشاده بودند استرداد یافته بحیطه ضبط
آمد و هشتم ماه مذکور جمعی از نوکران عمده ناشجاع مثل سراج
الدین جابری و اسفندیار معصوری و میر مرتضی امامی و ابن
حسین داروغه توپخانه و محمد زمان میر سامان و قاسم کوکه و داراب
پسر فاضل خان قدیم و گروهی دیگر که روی امید ازو بر تافته با اهل
و عیال و امتعه و اموال مانده بودند آمده بمعظم خان ملاقی شدند
و آن زبده نویزان نظر بر شیمه فضل و کرم و شیوه بخشایش و
و احسان خسروانه کرده همگی را بچان و مال امان داد و بنوید
مراحم بادشاهی و بشارت مکارم سایه الهی خوشدل و مستمال ساخته

مناصب مناسب در خور حال آن فریق تجویز کرد و حقائق احوال آنها را بدرگاه معلی عرضه داشت بالجمله معظم خان دوازده روز در تانده توقف نموده بنظم و نسق مهمات هر دو روی گنگ و گرد اوری اموال ناشجاع نگوهیده فرجام قیام ورزیده هیژدهم شعبان بعزم تعاقب آن بد عاقبت تیره اخگر کوچ کرده بتدری پو آمد و اسلام خان که با نوجوی از عساکر ظفر متأثر در اکبر نگر بود چون بنابر نثار خاطری که با آن نوئین ارادت آئین داشت بی آنکه از پیشگاه خلافت و جهانداری فرمان طلب بنام او صادر شود با جمعی از همراهان خود از اکبر نگر آمده عازم درگاه خلایق پناه شده بود شخص خان را بفوجداری اکبر نگر مقرر نموده بآنطرف آب رخصت کرد و فتح جنگخان و اخلاص خان خوبشگی و عبد الله خان سرای و زبرد سنگخان و مالوجی و میانه خان و علیقلی خان و جمال دلزاق و امر سنگه نروزی را با هزار سوار دیگر با خان مذکور تعیین نمود و خود با دلیر خان و دارا خان و رشید خان و سید نصیرالدین خان و راجه نرسنگه کور و فرهاد خان و آغرخان و قراولخان و عبد الباری انصاری و گروهی دیگر از مبارزان جیش انبال نوزدهم از تدری پور کوچ نموده در هجر پور منزل گزید و روز دیگر از اینجا بر جناح معارعت براه خشکی روانه جهانگیر نگر گردید تا فاشجاع آنجا مجال ثبات و استقرار نیافته آواره کشور ابدار شود و بالکلیه ساحت آن مملکت از خس و خاشاک فتنه او پیراید بالجمله آن ناسزاد دولت و اقبال نکبت زده و پریشان حال با هزاران خسران و ناکسی که بمکانات سوی افعال از پیشگاه عدل داور بیهمال

مستوجب آن شده بود یازدهم شعبان بههانگیر نگر رسید و درین مدت که زین الدین مهین ناخلف او در آنجا بود باشاره آن بی بهره جوهر عقل و فرهنگه با راجه رخنگ راه ارسال رمل و رسائل کوشده مکرر کسان با ارمغان نزد او فرستاده بود و بجهت دنع مغرور خان زمیندار جهانگیر نگر که از بخت مندی و پیش بینی چنانچه گزارش یافته زمینداران آنحدود را با خود متفق و همدستان ساخته سر از اطاعت و فرمان پذیری ناشجاع پلچیده بود چندی قبل ازین کوسک طلبیده و دران وقت راجه جمعی کثیر از رخنگیان دیو حیرت بهائم خو با جلیه و غراب بسیار بمدد فرستاده چنانچه آذشعبه دوحه فساد بمعاونت و امداد آنقوم بد نهاد بر سر مغرور خان رفته او را شکست داد و پس از کفایت آنمهم مجلفی از نقد و جنس بر سبیل جلد بآنها داده آن گروه خدلان بوجه را رخصت معاودت نمود و بنامه و پیام با راجه مقرر کردند که هرگاه پدر متنه پرورش برتن رخنگ مضطر شود و بههانگیر نگر آمده خواهد که پیاپی مردی فرار رخت ادبار بآن دیار گهد دگر باره جمعی بسرحد فرمتد که او را دلیل راه آزارگی شده بآن کفر اباد رسانند و راجه بحاکم چانگام که سرحد رخنگ امت تاکید کرده بود که هرگاه ناشجاع درین باب ایمانی کند بی توقف گروهی را نزد او فرمتد در رخنگیان بد گوهر لغیم درین آمدن خرابی عظیم باطراف و نواحی جهانگیر نگر رسانیده چنانچه شیمه آن بی دیفان و عانت آن فلاتت گزینانست خلقی کثیر از رعایای آنجا که اکثر مسلمانان بودند بقید امارا مر آورده با خود بردند و وبال آن نیز بزور زکر ناشجاع

و خیم العاقبت عائد گشته ضمیمه موجبات خزی و ادبار او گردید و درین ایام که بد فرجام از تانکه فرار نموده بجهانگیر نگر رسید چو این معنی را متیقن بود که از صولت و سطوت مساکر جهانکشا آنجا نیز ثبات و استقامت نمی تواند ورزید و جاره کار جز فرار بجایب رخنگ نمی دید کسان بانوشتها فزون راجه آنجا فرستاده درخواست نمود که جمعی از مردم خود بفرسند تا او را رهبری و همراهی کرده بآن ولایت کفر آیت که نمونه از درگت معیر و سورتی از معنی یَقِصُّ الْمَصِيرُ است برسانند و قریب یکماه بانتظار خبر بصر برد و از آنجا که معظم خان بافواج نصرت پندرا چنانچه مذکور شد بدعاقب او پرداخته بود از طنطنه قرب وصول مواکب ظفر لوا مورد رعب و هراس گشته معقید بر حیدن خبر و معاودت فرستادهای خود نشد و یکشنبه ششم شهر رمضان که آغاز سنه ثانی از جلوس همایون بود رخت نکبت بر سفینه ادبار نهاده با زمین الدین و بلند اختر و زمین العابدین پسران خویش و چندی از عمدها که تا اینجا رماقت کرده بودند مثل جان بیگ و سید عالم و سید قلی اوزبک و میرزا بیگ و جمعی از سپاهیان و معدودی از خدمه و خواجه سرایان از جهانگیر نگر برآمد و در موضع دهانه که چهار گروهی شهر و جای تهاه است منزل نمود و در آنجا جمعی از ملاحان و فرقه از سپاهیان که و خامت حال و خذلان و نکل خود در صورت زناقت آنخسران مآل بدید و پیش بینی و مصلحت شناسی میدیدند برگشته بشهر آمدند و از نقدان ملاح چند کشتی همانجا ماند و روز دیگر از آنجا روانه شده در سری پور که یکی از تهاهای عمده و درازنه گروه بالای جهانگیر

نگر است فنزل ابدار نمود و در اینجا جان بیگ که از تربیت کرده‌های
 عمده قدیمی او بود با چندی از نوکران روشناس و گروهی از عمله
 نواره و ملاحان که درینوقت بوجود آنها بیشتر از عمدها و سرداران
 احتیاج داشت ترک رفاقت کرده راه مفارقت پیموند فردای
 آن از اینجا روانه شد و چون زین الدین مهین خاکی او قبل ازین
 بسمه ماه شخصی نزد راجه رخنگ و دوکس دیگر سه چهار روز بعد
 از رسیدن ناشجاع جهانگیرنگر برای طلب کومک پیش حاکم
 چانگام فرستاده بود درین روز بعد از طی اندک مسافتی آن هر
 سه کس با پنجاه و یک منزل جلیله رخنگی و فرنگی مشحون
 بمردان کار و ادوات حرب و پیکار که حاکم چانگام باشاره راجه سامان
 کرده برسم کومک فرستاده بود بآن برگشته بخت ملاقی شدند
 و نوشته راجه و حاکم چانگام رسانیدند و رؤسای کفره رخنگ اظهار
 نمودند که اگرچه راجه ما را برای امداد و کومک فرستاده است و
 قرار داده که خود نیز آمده در چانگام بنشینند و متعاضب نواره عظیم
 بفرستند و جمعی براه خشک نیز تعیین نماید لیکن این مراتب
 در صورتی مقرر بود که شما در جهانگیرنگر قدم ثبات نهاده
 احتیاجات میروزیدید چون اضطراب کرده برآمدید مأمور نیستیم که
 شما بر رخنگ بریم ناشجاع بآنها گفت که ما باین عزیمت از
 جهانگیرنگر برآمده ایم که در موضع بهله که سرحد ملک بادشاهیست
 محل ثبات افکنده تمکن و اقامت فمائیم و قلعه آنرا با دیگر تهاجمات
 استحکام دهیم باتفاق و اعانت شما هرچه باید کرد از قوه بفعل
 آوریم بنابراین آن گروه ضلالت آئین بموافقت و موافقت راضی گشته

همراه شدند و آن روز در پرگنه لکهي ديه منزل نمودند و صبح آن فاشجاع بيدولت باطل آهنگ بانوارۀ رخنگ ازان موضع روانه شده در پرگنه بهلوه در مكاني كه تا قلمۀ آن براه خشك چهار كروه مسامت بود نزول نمود و در آنجا امام قلي خويش حسين بيگ اباكش كه بحراست قلعه بهلوه قيام داشت باشارۀ حسين بيگ مذكور آمده بآن تبيره ايام ملاقي شد و آنعداد تبه كار او را تسليمه و استمالت نموده فرستاد كه حسين بيگ را مستمال ساخته پيش او آورد حسين بيگ از قلت سرمايه دانش و تدبير سود كار خويش از زبان باز ندانسته روز ديگر بافسون فريب آنفخته پرور با يكصد سوار از قلعه بهلوه برآمده بديدن او رفت و آن آوارۀ كشور دولت او را با امام قلي مذكور نگاه داشته تكليف دادن قلعه نمود و امر كرد كه بمردم خود كه در قلعه گذاشته بود بنويسد كه قلعه را باتمامي اموال كه آنجا داشت حوالۀ كسان او نمايند و روز ديگر ميرزا بيگ را با دوازده كس در دو كشتي نشانيده با نوشته حسين بيگ فرستاد كه رفته قلعه را باموال و اشياي او بتصرف آرد ميرزا بيگ در دو گروهی قلعه كشتي را بكنار باز داشت و نوشته حسين بيگ را بشخصی داده نزد گماشتهاي او كه در قلعه بودند فرستاد و بآنها پيغام نمود كه مركوبي چند بفرستند كه با همراهان از كشتی برآمده بقلعه رود چون نوشته بانها رسيد از مواف انديشی و كار شناسی بظاهر قبول دادن قلعه نموده جواب فرستادند كه اسبان براي سوارى ميفرستيم و پس از ساعتي چند مظفر نام غلام حسين بيگ و هذدوى كه ديوان او بود با هشتاد سوار و چهار مد پياده بندو قچي و تير انداز

و در قیل بکنار دریا رسیده بجنگ پیوستند و قیلانرا بآب زده بر سر کشتیها آمدند و میرزا بیگ را با ده کس از جمله دوازده کس دستگیر نمودند و دو کس گریخته خود را بناشجاع رسانیدند و او را از سفوح این مقدمه آگاهی بخشیدند آن تبه اندیش بیخرد بعد از اطلاع بدین قضیه قرار داد که روز دیگر بامداد رخنگیان و اسقطهار نوار آفتاب کفایت مهم گماشتهای حسین بیگ نموده قلعه بهلوله را بتصرف آرد و آن غلامت کیشان را بسمعی و کوشش درین امر تکلیف نمود چون صبح شد سرداری دیگر از آن گروه شقاوت پژوه با سه کشتی از چاقم رسیده بفرقه سابق ملحق شد چون رخنگیان دیدند که امر او از صلاح و کارش از اصلاح بیرون است از قبول رای باطل و تکلیف لا طائل او سر باز زده بزبان معذرت صریح جواب دادند که آداب و آئین ما ذیمت که از کشتی برآمده جلگ کذیم بتوپ و تفنگ بر روی آب آتش کارزار می توانیم افروخت و حسین بیگ اباکش را که بودن او در قید ناشجاع سرمایه هوس گرفتن قلعه بهلوله بود ازو طلبیده گفتند که با او معامله داریم و طلب را بمبالغه و ابرام رسانیده چون دیدند که ناشجاع در دادن او تعلل و اهمال می ورزد پرده مدارا و مراعات ظاهر از پیش برداشته بغاوشی و تلخی در آمدند و حسین بیگ را با امام قلی از قید او برآورده پیش خود بردند و بعد ازین مقدمه با او گفتند که اگر بهلوله بتصرف می آمد شما را آنجا متمکن ساخته یکی از پسران شما را برخنگ می بردیم و آنچه راجه مقرر میساخت بعمل می آوردیم الحال چون نقش تدبیر درست نه نشست و بهلوله بدست نیامد صلاح درین

است که بی توقف و درنگ روانه رخنگ شوید تا شجاع قبول این معنی نموده بعزم جرم قرار داد که رخت ناکامی بآن ناحیه کشد و چون مردمش ازین عزیمت باطل آگهی یافتند و دانستند که غول ادبارش راه زده و دیو پندار افسون ضلال برو خوانده از بیدانشی راه وادی می سپارد که جز خسران صورت و معنی و خذلان دینی و عقوبی سودی ندارد و اکثر سپاهان و خدمه و ملاحان متفرق شده هریک از طرفی بدر رفت چنانچه صبح روز دیگر که از آنجا روانه میشد سید عالم با ده کس از سادات بارهه و سید قلی از بک با دوازده تن از مغولان و معدودی دیگر که همگی بچهل کس نمی گشتند قرار رفاقت داده مانده بودند بالجملة با عثماد مرافقت و همراهی و اعتضاد و امداد و هوا خواهی آن بی دینان بد نژاد برفتن رخنگ دلهای گشته قطع علاقه امید از بودن بنگاله کرد و با آنکه عقل مصلحت بدین و خرد خرده دان بهزار زبان میگفت * نظم *

اذا کان الغراب دلیل قوم * سیدیهیم سبیل الہالکین

از کمان سفاهت و بیخردی روز دیگر باغوا می آن گمراهان از کشور دولت و شهرستان عافیت یکباره آواره گردید و بعد از قطع مراحل ادبار و طی لجهای خونخوار بحجزیره رخنگ که ارباب معموهرهای عالم و مسکن کفر و ضلالت شیم است رسیده از تیره بختی و بد فرجامی باد و دام آن سرزمین محسوس شد و بشامت کفران نعمت و ناسپاسی و زیاده طلبی و حق ناشناسی و نقض عهد و میثاق و هدم بنیان ونا و نفاق و ستیزه با قضا و قدر و منافعت و اجاج با برگزیده خالق اکبر مملکت وسیع بنگاله و دولت و حشمت چندین ساله را بباد

فنا داده اواره تپه خندان گردید و خامت حال و صوی مآلش باعث عبرت همگان شد و سرانجام کار آن بد عاقبت بعد از وصول بآن ولایت ضلالت بنیاد و ملاقات با هرگروه آن قوم بد نژاد و درون نهاد که بهزاران هزار مرحله از شهرستان ادمیت و کشور انسانیت دور و از حلیه دین و دانش و شعار صروت و مردمی مهاجر اند بعد ازین در محل خود مشروح و مذکور خواهد گردید •

جشن وزن فرخنده قمری آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام سعادت انجام که زمانه را هر زمان اسباب کامرانی و مواد شادمانی در افزایش بود خجسته جشن وزن مبارک قمری خدیو کلم بخش کامران شهنشاه جهاندار جهان ستان نشا ایزای دوران گشته بغرغ بهجت و خوشدلی چهره پیری حال جهانیان گردید و بتازگی صلاعی عیش و طرب و نوید خرمی و انبساط بعالمیان داده بزم گاه گیتی را زینت بخشید و روز مبارک در شب هفدهم فی تعدد این سال فرخ نال مطابق چهاردهم امرداد پس از انقضای یکپاس روز که ساعتی سعادت طراز میمنت امروز بود در محفل فیض منزل غصخانه که برای این جشن خسروانه زیب و آرایش یافته بود انجمن عشرت مرتب گشته از - انجیدن گوهر عنصر همایون پایه انزای اورنگ عظمت و سروری میزان سرناز با آسمان انراخت و بآئین معهود وزن مسعود بفعل آمده جهانی را کامیاب امید ساخت و سال چهل و سیوم قمری از عمر کرامت قرین خدیو زمان و زمین بانجام رسیده سال چهل و چهارم آغاز شد درین

روز خجسته پرتو عاطفت شهشاهانه بر ساعت حال سعادت انبوزان
 بساط اقبال و مقربان پدشگاه جبه و جلال تافته رسم بخشش و نوازش
 و شیوه مکرمت و انعام عام شد و نخل مراتب و مذاصب از فیض
 بهار تربیت بادشاهی بنشور و نما گرانیده شاهد آمال جهانی بگوهر
 افشایی کف احسان خلیفه الهی پیرایه حصول یافت ازان جمله
 رخشنده گوهر درج عظمت تابنده اختر برج خلانت بادشاهزاده
 والا قدر خجسته شیم محمد معظم بانعام یک لک روپیه و مرحمت
 جیغه مرصع و بازوبندی که مشتمل بر دو قطعه لعل آبدار و چهار
 دانگ مروارید گران بها بود و یک عقد مروارید که دانهای زمرد نیز
 دران انتظام داشت سربلندی یافتند و تازه نهال حدیقه کامکاری
 شاداب نخل کلشن بخنداری بادشاهزاده عالی نژاد سعادت پیوند
 محمد اعظم بعنایت یکعقد مروارید که دانهای زمرد دران منظوم
 بود عزاختصاص اندوختند و قره العین سلطنت و فرمان روائی
 قوه الظهر ابهت و جهانکشائی بادشاه زاده ارجمند والا گهر محمد
 اکبر بمرحمت یک زنجیر فیل مشمول عاطفت گردیدند و معظم
 خان سپهدار بنگاله بجلدوی مسامی جمیله که در دفع و امتیصال
 ناشجاع خسران مآل ازو بظهور آمده بود بخطاب والای خانانانی
 و سده سالری بلند نامی یافته دو هزار سوار از تاینیان او دو اسبه
 سه اسبه مقرر شد که منصبش از اصل و اضافه هفت هزار
 هفت هزار سوار ازان جمله پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد
 و بمرحمت ارسال خلعت خاص و شمشیر با ساز مرصع عز مباحات
 یانت و از روی عنایت خلعت خاص با شمشیر خاصه برای امیر

الامرا صوبه دار دکن و خلعت خاصه بجهت رانا راجسنگه و مهابت خان صوبه دار کابل و وزیر خان صوبه دار اکبر آباد و بهادر خان ناظم مهام صوبه اله آباد مرسل گشت و ابراهیم خان که بصوبه دارعی کشمیر جنت نظیر از تغدیر اعتماد خان معین گشته بود بعنایت خنجر مرصع با علاقه مروراید و اسپ با ساز طلا مباحی گشته مرخص شد و اصالت خان که سابق از منصب معزول شده بود درین هنگام مورد عاطفت خسروانه گشته بمنصب پنج هزاری سه هزار سوار سربلندی یافت و بفوجداری مراد آباد از تغدیر قاسم خان منصوب شده بعطای خلعت خاصه و ماده نیل و ترکش زرد رزی کامیاب مرحمت گردید و قاسم خان بفوجداری چکله مهترا از تغدیر اله وردیخان معین گشته بعنایت ارسال خلعت نوازش یافت و نجابت خان که بمقتضای تقدیر در اوائل این سلطنت عالمگیر تقصری از صادر شده بود چون از انوفت باز که مورد تفضل و بخشایش خدیو جرم بخش گشته رخصت کورنش یافته بود تا این هنگام بی سلاح بملازمت اشرف می آمد عاطفت بادشاهانه او را بعطای شمشیر نوازش نموده حکم شد که بعد ازین یراق بسته به پیشگاه حضور می آمده باشد و طاهر خان بعنایت خنجر مرصع و آمد خان بخشی درم بمرحمت شمشیر و قطب الدین خان فوجدار چوناکده بمرحمت ارسال خلعت و یک زنجیر نیل و سردار خان از کومیکان گجرات و سوبهاگ پرکس زمیندار سرور در راجه بهادر چند زمیندار کمانون بعنایت ارسال خلعت چهار اعتبار ادرختند و لودخان که درین ایام از بنگاله به پیشگاه خلافت

رحیمده بود، باضافه پانصدی پانصد سوار که سابق بنابر تقصیر
 از منصبش کم شده بود بمنصب دو هزاری پانصد سوار سرفراز شد
 و سوبهگرن بندبیل به فوجداری تره‌ها و غذایت اسپ و از اصل و اضافه
 بمنصب دو هزار و هزار سوار دو اسپه سه اسپه مباحی گشت و
 از اصل و اضافه نصیری خان فوجدار کتره مانگپور بمنصب دوهزار
 هزار سوار و سبد حسن ولد دلیر خان باره بمنصب هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار دو اسپه سه اسپه و تهور خان بفوجداری چطور و
 مرحمت خلعت و اسپ و باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هزار سوار و تشریف خان بغلعه داری فتح آباد دکن تعین یافته
 به غذایت خلعت و خطاب مختصر خانی و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار و محمد بیگ خان بفوجداری و قلعه
 داری انتور معدن گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار مورد نوازش گردیدند و از اصل اضافه کاکر خان
 بمنصب هزار و هشت صد سوار و میرزا علی عرب که در ملک
 کومکیان دکن انتظام داشت بمنصب هزار و شش صد سوار و احد
 کلسی بمنصب هزار و شش صد سوار و اوزبک خان زکومکیان دکن
 بمنصب هزار و پانصد سوار سرادرازی یافتند و نور الحسن که شده
 از احوال او در طی موانع بنگاله گزارش یافت از آنجا رسیده جبهه
 ساسی سد اقبال گردید و بمنصب هزار و پانصد سوار سریلند
 شد و منصور برادر عبد الله خان والی کاشغر و مهدی برادر زاده
 خان مذکور که هر دو از متوهم گشته براه بدخشان خود را بجمعیت
 آباد هندوستان بهشت نشان رسانیده بودند درین هنگام بتقیبیل

سده سپهر مرتبه فائز شده مشمول عواطف بادشاهانه گردیدند و اولین بعنايت خلعت و خنجر مرصع و شمشير با ساز طلا و سپر با هاز ميناكار و انعام شش هزار روپيه و منصب هزارى دو صد سوار و درمدين بمرحمت خلعت و جيفه و خنجر مرصع و شمشير با ساز طلا و سپر با ساز ميناكار و انعام چهار هزار روپيه و منصب هفت صدى صد سوار نوازش يافته سرفراز دولت بى بدگى گردیدند و قزلباش خان بقلعه دارى قندهار دكن از تغيير مير عبد الله معين گشته خلعت سرفرازى پوشيد و چون مهديقلخان سپاه منصور اراده كوشه نشيني داشت بساليانه ده هزار روپيه كامياب عنايت گرديد و سيد جعفر ولد سيد جلال بخارى كه كهوت ميادش بطراز تقوى و فضيلت آراستگي دارد و بالفعل صاحب سجاده آن سلسله است بمرحمت خلعت و يك زنجير نيل و انعام ده هزار روپيه و سيد محمد خلف او بعنايت خلعت و ماده نيل و انعام يك هزار روپيه و سيد حسن برادر سيد جلال مغفور بمطاي خلعت و ماده نيل مطرح انوار نوازش گشته باهمد آباد كه موطن مالوف آنهاست و درانجا بوظائف احسان و شرافت افضال اين دولت بي زوال موظف اند رخصت انصراف يافتند و سيد محمد صالح بخارى كه از اولاد قندهار مشايخ عظام اموده اوياي كرام حضرت شيخ قطب عالم قدس سره و صاحب سجاده آن دودمان كرامت نشانست بمرحمت خلعت و ماده نيل و انعام دو صد اشرافى كامياب عاطفت بادشاهانه گردیدند و وزير بيگ مخاطب بارادخان كه همراه بادشاه زاده عاليقدر بلند مكان محمد سلطان بود و بنا بر سنج قضيه رفتن

آن را اعتبار به پیش ناشجاع مورد عتاب شه‌دشاه مالک رقاب‌گشته از منصب معزول شده بود مطمح‌انظار بخایش‌گردیده بمنصب هزاری چهار صد سوار سربلند شد و بقلمه داری ظفرنگر از تغییر منیرزا علی عرب‌تعمین یافت و میدی نوله بکوتوالی رکاب سعادت از تغییر محمده خان منصوب شده بعنایت خلعت و خطاب نوله خانی نامیده اعتبار برانروخت و حکیم محمد امین شیرازی و حکیم محمد مهدی ازدستانی و حکیم مقیم برادر حکیم شمسای کاشی و میرآق متولای روضه منوره امیر کبیر و خاقان اعظم مطاع سلاطین گیتی و پیشوای خواقین عالم حضرت صاحب قرانی انار الله برهانه و چندی دیگر هر یک بانعام یک هزار روپیه و سید شیر محمد قادری بانعام سه هزار روپیه و شیخ عبدالله بانعام دو هزار پانصد روپیه بهره اندوز مکرمت گشت و محمد آمین بیگ خویش ذوالفقار خان که درین ایام از ولایت ایران روی عهدیت باین آستان سپهر نشان آورده بود بمرحمت خلعت و شمشیر و خنجر مرصع و سپر با ساز طلا و انعام سه هزار روپیه سربلندی اندوخت و سبهاشکر به‌دوریه که از نیکو محضری و سعادت یاری توفیق ادراک شرف اسلام یافته بود بعنایت خلعت و اسپ سرانرازگشته مسمی برار سعادت‌مند گردید و یکی از اهل دکن که او نیز باین دولت فائز گشته بود بمرحمت خلعت و انعام یک‌هزار روپیه کامیاب شد و پنجه‌زار روپیه با برخی از حلی مرصع باهل هاز و نوا و نغمه سنجان آن بزم والا عطا گردید و درین فرخنده روز جهان امروز از جانب مخدرف نقاب حشمت و اقبال مسجوبه استار

جاء و جلال ملکه نریا جناب خورشید احنجاب بیگم صاحب که در مسدقر الخلافه اکبر آباد شرف اندوز خدمت اعلیٰ حضرت بودند یکعقد مروارید که پنج قطعه لعل آبدار دران منتظم بود و در یک و هشتاد هزار روپیه قیمت داشت بنظر میض اثر رسیده پذیرای انوار قبول شد و از جانب صدر نشین مشکوی ابهت و احتشام پرده گزین تنق عظمت و احترام ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم پیشکشی از جواهر زواهر بنظر قدسی متأثر در آمد و گوهر انسر سر بلندی فروغ اختر ارجمندی بادشاهزاده والا قدر محمد معظم پیشکشی شایسته از جواهر و مرصع الات که پنجاه و دو هزار روپیه بها شد گذرانیدند و پیشکش قطب الملک که شصت و پنج هزار روپیه قیمت آن بود و پیشکش امیر الامرا صوبه دار دکن و پیشکش مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات مشتمل بر جواهر و مرصع آلات و نفائس و نوادر آن بلده فاخره و اسپان کچی باک رفتار که بقریب یک اک و پنجاه هزار روپیه بقیمت شد از نظر اشرف گذشته بمعرض قبول در آمد و راجه جیسنگه پیشکشی شایسته از جواهر و مرصع الات موازی یک لک و سی هزار روپیه بنظر انور رسانید و جمعی دیگر از امرا بقدر پایه و حالت خوبش پیشکش ها گذر نیدند و درین ایام تربیت خان صوبه دار اجمیر که از انجا معزول شده بود دولت اندوز ملازمت اکسدر خاصیت گردید و بعرض همایون رسید که داور داد خان ناظم مهات اٹک باجل طبیبی بساط حیات در نوردید و جمشید چیله که از غلامان روشناس این آستان دولت اساس بود و بفوجداری سرکار بیراته قیام داشت

یگی از بهابیان بهابقه رنجشی قصد هلاکش نموده ادرا از پای
در آورد و چون حقیقت گردن کشی و سرتابی متهمان مراد آباد که
از محال مقصد خیز زر طلب است بمسامع حقائق مجامع رسیده بود
حکم معلی صادر شد که بخشی سرکار تازه نهال بوستان سعادت
و اقبال بادشاهزاده ارجمند فرخنده نال محمد اعظم با پانصد سوار
از سپاه ایشان بکومک اصالت خان فوجدار آنجا شتافته بکچند در
تنبیه و تادیب مفسدان نگوهیده آئین و ترم پیدگان ابدار قرین
آن سرزمین ممد و معاون خان مذکور باشد و بعد از استیصال
متمردان بخی سگال مراجعت نموده به پیشگاه جاه و جلال آید درین
وقت فیض مقدم فرخنده عید الضحی مسرت بخش دلها گشقه
آئین عشرت و خرمی تازه شد و کوس طرب و خوشدلی بلند آوازه گردید
نوئینان عالی مقدار و امرای والا جاه در بارگاه فلک پیشگاه جمع
آمده بتسلیمات عبودیت سمات تقدیم رسم تهنیت نمودند و
حضرت شاهنشاهی بشیمه معهود عنزم توجه بمصلی فرموده بر
فیل کوه پیکر بدیع منظری که تخت مهر فروغ طلا بر پشت آن
نصب گشته بود سوار شدند و سرور سر افراز گلشن سلطنت و سروری
بادشاهزاده کامگار سعادت شیم محمد معظم را در عقب سر مبارک
جای داده فیض قدوم بعیدگاه ازرانی داشتند و نماز عید بجماعت
گزارده پس از یک و نیم پاس روز لوای معاودت برافراشتند و در
رفتن و آمدن تماشاگران و اهل کوچه و بازار از زر پاشی و سیم
انسانی دست مکرمت و جود نقد مقصود بدامن امین افتاد و بعد
معاودت از عیدگاه شهنشاه اسلام پرور دین پناه بدمت مبارک ادای

سنت قربان فرمودند درین روز میمنت افروز تربیت خان پیشکشی
مشمول بر یک زنجیر نایل و جواهر و مرصع آلات و دیگر نفائس بنظر
مدسی برکت رسانید و عاطفت بادشاهانه شامل حال بددهای
آستان عظمت و جلال گشته جمعی کثیر را مورد انظار احسان و
فوازش و مطرح انوار عطا و بخشش گردانید *

تعیین امیر خان با فوجی از چنود قاهره به تادیب و تنبیه راجه کرن بهورمه

تبیین این مقال آنکه در ایام بیماری اعلیٰ حضرت و هنگام
تسلط و استیلای دارا بیشکوه که آن تیره بخت خسران بزره از
بی خردی و باطل اندیشی باغوازی آن حضرت پرداخته ایشان را
برین آورد که اکثر عساکری که بجهت تسخیر بیجاپور بملازمت رکاب
نصرت مآب شهنشاه عالمگیر مالک رباب معین بودند طلب نمود
و جمیع عمدها و سران لشکر بادشاهی بدربار چهارمدار شتافته از
امرای بزرگ سوای معظم خان و نجا بنخان کسی در دکن نداشتند
راجه کرن جهالت منش ضلالت اندین که پیوسته در سلک کوسیدان
آنصوبه انظام داشت بانمرای دارا بیشکوه از دولت اطاعت و خدمت
گزارای و شرف متابعت و فرمان برداری خدیو جهان رخ برتوات
و بی رخصت از دکن برآمده بوطن خویش شتافت لیکن دران
وقت بحکم صلاح اندیشی آنجا توقف و درنگ نموده بدربار گیتی
مدار نفرت و بعد از آنکه دارا بیشکوه فتنه سگال که از جنود اقبال

شکست خورده رهگرایی وادی خذلان و نکال گردید و ساحت سلطنت و حریم خلافت از غبار شورش آن بیخرد فساد آئین پیرایش یافته سریر عظمت و کامرانی و اورنگ فرماندهی و جهانبانی بفرجالات و اقتدار این دست پرورد اطف افریدگار زینت پذیر شد و سران و سالاران و نوئینان و سپهداران از نزدیک و دور و غبیت و حضور سر بمودیت برخط فرمان برداری گذاشته غاشیه انقیاد بردوش اعتقاد بهادند و گوش اطاعت بحلقه یددگی سپردند از آنجا که مرأت ضمیرش از زنگار ضلالت تیره و دیده تدبیرش از غبار جهالت خیره بود توبقی استغفار و اعتذار و دولت اسلام آستان سپهر مدار نبافته یکچند بمقتضای اندیشه های تباه و مصلحت های زمیندارانه در آمدن بدار گاه حاه و جلال تعلل و امهال می ورزید و بس از مدتی که از بیخردی نشاء غفلت و نادانی بهوش آمده بخطای رای و غلط تدبیر خویش متفطن شده غلبه وحشت و دهشت و استبدالی خون و هراس مانع آمدن او بدرگاه گردون اساس گشته از کمال انفعال و تشویر در پرده حجاب تقصیر ماند و از کوتاه بینی و ناعاقبت اندیشی در بیگایر وطن خود که بولایت مالوار قریب الحجاز است رحل اقامت انگذده در جواب مناشیر گیتی مطاع که از پیشگاه خلافت و جهانداري در بار طلب او عز مدور می یافت از روی مکر و تزویر غرائض مبینی بر حدل و معاذیر نوشته دفع الوقت میکرد بنابراین درین هنگام فرخنده انجام رای جهان آرای حضرت شاهنشاهی که مطاع انوار الهام الهیست چنان اقتضا نمود که یکی از عمدهای درگاه والا با فوجی از عساکر گیتی کشا بتادیب

آن بدکیش باطل اندیش معین شود که اگر از خواب غفلت بیدار
گشته دست ندامت بذیل اعتذار زند و اظهار خجالت و سرانگندی
کرده بقدم اطاعت و بندگی پیش آید اورا آمان داده همراه خود
بعینه مهتر مرتبه آرد و الا بتنبیه و تادیب او پرداخته همت بر
احتیصالش گمارد و باین عزیمت صواب انجام امیرخان را با فوجی
از جنود نصرت اعتصام و مبارزان بهرام انتقام مثل راجه رای سنگه
راتهور و دیندار خان و پردل خان و الف خان و سید منور خان و
سید بهادر بارهه و جان سپار خان و ترکناز خان و راجه دیبی سنگه
بندیل و زاهد خان و آتش خان و گروهی دیگر که قریب ده هزار
سوار بودند به سرانجام این خدمت تعیین نموده سیزدهم ذی حجه
مرخص فرمودند و هنگام رخصت اورا بطای خلعت خاص و شمشیر
با ساز مرصع و ماده نیل با حوضه نقره و ده اسپ ازان جمله پنج
راس عراقی یکی با زین و ساز مطلی نوازش نمودند و از امرای
کومک و عمدهای آنچیش مسعود راجه رایسنگه راتهور بعنایت
خلعت و اسپ با زین و ساز مطلی و دیندار خان بمرحمت ماده نیل
و پردل خان بعنایت اسپ و امیرخان بمکرمات شمشیر و اسپ رسید منور
خان و سید بهادر بارهه و جان سپار خان و ترکناز خان و راجه دیبی سنگه
بندیل و زاهد خان و آتش خان و قریب می کس دیگر هر یک
بمرحمت اسپ و برخی بعنایت شمشیر و گروهی بطای خلعت
فاخره سربلندی یافتند و کیسری سنگه^(۲) ولد راو کرن مذکور که برهبری

بخت و دولت از دیرگاه بندگان این درگاه آسمان جاه اختیار کرده کامیاب خدمت حضور بود و با پدر رابطه الفت و داعیه موافقت نداشت بموجب التماس در ملک کومکیان امیرخان منظم گشته بعطای خلعت و ماده فیل مباهی شد درین ایام الهوردیخان که از فوجداری متهم معزول شده بود باستیلام کعبه جلال شرف اندوز گردید و بعرض اشرف رسید که قاسم خان فوجدار سابق مرادآباد که درین اوقات بنظم مهمات چکله متهم تعیین یافته روانه آنحدود بود برادر زنش که مجهول شوی شوریده دماغ بود و همانا غبار نقاری از در خاطر داشت بجهالت ذاتی و جوارت نشاء جنون عارضی او را بزخم جمدهر از هم گذرانید و بفرمان جهان مطاع این بدکیش شقاوت منس بیاسا رسید و عبد النبی خان بفوجداری چکله متهم معین گشته بعنایت خلعت و ماده فیل و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه نوازش یافت و نظم مهات چکله سهند از تغیر او ببافرخان تفویض یافته منصبش باضافه هفت صد سوار هزاری هزار سوار مقرر گردید هفتم محرم اخلاص خان خوبشکی که بموجب حکم معلی خزانه و جواهرخانه و دیگر اموال ناشجاع با عورت و پردگیان آن وخیم العاقبه از بنگاه آورده بود بادرار دولت زمین بوس چهره عبدودیت نورانی ساخت و بعنایت خلعت و شمشیر با ساز میناکار و امپ عراقی تارک مباحات افراخت و الهوردیخان بفوجداری سرکار گورکپور از تغیرندانیخان عربلند گشته بمرحمت خلعت و شمشیر با ساز مرصع امتیاز یافت و الهداد ولد اخلاص خان بعنایت

خلعت و ازاصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار
 سرافراز شد و درین ماه مبارک بیست هزار روپیه بواسطت
 صدر الصدور باریاب استحقاق انفاق شده ضمیمه زخائر حسنات شهشاه
 قدسی سیر قدوس ملکات گردید و درین اوقات عنایت پادشاهانه
 پرتو توجه بحال باز ماندهای قاسم خان امکنده جانی بیگ همشیره
 زانه و پنج پسر و دیگر خویشان و منسوبان او را بعطای خلعت از
 لباس کدورت برآوردند و همگی را بوظائف احسان و شرائف
 افضال مشمول عاطفت و بنده پروری گردانیدند رسور سنگه وکیل
 رانا بمرحمت خلعت و اسب مباحی گشته رخصت انصراف
 یافت و ابو القاسم نذیر لشکر خان بانعام دو هزار روپیه کامیاب
 عنایت گردید بیست و دوم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار
 لاهور که چنانچه گزارش یافته بموجب التماس بحضور لامع انور
 آمده یکچون کامیاب خدمت سراسر سعادت بوده رخصت معاودت
 یافته بعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز میثاکار و یک زنجیر
 فیل بایراق نقره و ماده فیل مطرح انوار مکرمت شد *

کشایش قلعه چاکنه که از قلاع حصیه ولایت

کوکن است بسعی امیر الامرا رو دانه

تبدیلین این مقام قلعه مذکور از قلاع حصینه ولایت کوکن است
 وان ولایتست واقع در ساحل دریای شور مشتمل بر فلاع محکمه
 و بندرهای زر خیز که ازان جمله بندر چیل وابل است و پارۀ ازان
 کوهستان و دره و سنگ لاج و بعضی بیشه و جنگل است در سوابق

ایام برخی ازان ولایت که بملک بیجاپور متصل است بعدال خان و اکثر بنظام الملک تعلق داشت و در زمان فرمان روائی اعلیٰ حضرت که قلعه سپهر بنید دولت آباد با جمیع ولایات نظام الملک بحیطه تسخیر اولیای این سلطنت ابدی دوام در آمد و از دولت و حشمت آن سلسله بی نظام اثری نماند عادل خان که از عاقبت بینی و مصلحت گزینی حلقه اطاعت و اقیان در گوش کرده و ناشیۀ اخلاص و اعتقاد بردوش گرفته در مقام خدمت گزاری و فرمان برداری بوده پیشکشهای شایسته بجناب خلافت فرستاده از خدمت اعلیٰ حضرت التماس کرد که باقی ولایت کوکن که مسخر جنود قاهره شده بود بذابر آنکه بمحال مملکت بیجاپور اتصال داشت باو مرحمت فرمایند و تقبل نمود که بعضی از ولایات خوب خود نیز در عوض آن بتصرف اولیای دولت سپارد آن حضرت بذابر الحاج و اقتراح از ولایت مذکور باو عطا کردند و ازان وقت باز کل کوکن در تصرف محمد عادل خان بود و در اواخر زمان حکومتش اکثری ازان ولایت بانقطاع ملا احمد نائیه که از عمد های او بود تعلق داشت و در پرگنه که یکی موسوم به پونه و دیگری به سوبه است بجایگزین ساهو بهونسله که پیشتر از اتباع نظام الملک بود و بعد از انقراض دولت او بعدال خان گزیده در سلک نوکران او درآمد داده بود و ساهو انجا برسم زمینداران وطن گزیده چون خود در سمت کرناٹک معین بود سیوانی پسر بد گهرش بنیابت آن ضلالت پرور آنجا می بود و در اواخر زمان اعلیٰ حضرت چون محمد عادل خان را عارضه مرضی که بآن درگذشت طاری شده کوفتش

بامتداد کشید و ازین رهگذر انقلابی در احوال مملکت بیجاپور بهم
 رسید ملا احمد میاهبی که در کوکن داشت نزد خود به بیجاپور طلبید
 و آن ولایت و قلاعش از لشکر و حشمتی که ضبط و محاذت آن
 کماینبنی تواند نمود خالی ماند درینوقت سیوانی مردی که جلالت
 و بیدایی با مکر و گریزه فراهم دارد انتهاز فرصت نموده دران ولایت
 غبار طغیان برانگیخت و آغاز سرکشی کرده جمعی از مفسدان قوم
 خویش بر خود گرد آورد و نخست بحیله و تزویر قلعه چند را
 متصرف شده دست غلبه و استیلا بما بقی قلاع که از وجود حرمت
 پیشگان و ذخیره و سامان تهی بود دراز نمود دران اثنا محمد عادل
 خان را روزگار حیات سپری شده علی عادل خان پسرش که دران
 وقت طفلی بود کسوت نیابت پوشید و ازین جهت که از راهنوز
 استقلالی در امور حکومت بهم نرسیده فتور و اختلالی در احوال
 بیجاپور راه یافته بود بخبر این قضیه نتوانست پرداخت و سیوانی
 مقهور روز بروز قوت گرفته بر تمامی قلاع و حصون آن ولایت دست
 تملک یافت و بجمعیت خاطر و فراغ بال سامان اسباب بغی و
 تمرد نمود و باستظهار کوه و جنگل و حصانت و رصانت دفاع سرکشی
 و مخالفت را میان بهت و احداث حصون تازه کرده از سابق و لاحق
 چهل قلعه مشحون به سامان قلعه داری بهمرسانید و با علی عادل خان
 اعلان خلاف کرده گردن از طاعت پیچید و چون علی عادل خان را فی
 الجملة استقلالی در مراتب حکومت و ایالت بهم رسیده در مدد دنع
 او شد رسل و رسائل بمیان آورده از روی کید و تزویر باظهار خجالت
 قدامت استغفار تقصیر نمود و افضل نام یکی از ارکان دولت

روزی چند در پونه اختیار اقامت کرد و قریباً چهل روز آنجا بسر برد و درین مدت اکثر اوقات افواج قاهره را بر سر کهی با مخالفان بد سگال آربزش و جدال روی میداد و چون بسبب طغیان آبهای که در میان سرحد ملک بادشاهی و آن قصبه واقع است راه رسیدن غله و آذوقه بلشکر ظفر اثر مسدود شد و ازین رهگذر عسرت و تنگی بهم رسید بصوابدید رای مائب مصلحت چنان دانست که از پونه کوچ کرده بجاگذازد که از آنجا تا سرحد ملک بادشاهی غیر از دریای بهمنوره^(۴) آبی در میان نیست و آذوقه بلشکر ظفر دیگر بآسانتر میرسد رفته اقامت گزیند و باقی ایام بر شکل را آنجا بسربرد و چون تا انقضای موسم باران جنود مسعود بیکار بودند تسخیر قلعه چاکده که از قلاع متبذنه آن ولایت است و انتزاعش از مقدمات ضروریه آن مهم بود پیش نهاد عزیمت ساخت و باین قصد از پونه کوچ کرده بیست و دوم شوال با عساکر فیروزی مآل بپای حصار چاکده رسید و برج و باره و اطراف و نواحی آنرا بنظر احتیاط در آورده همت اخلاص قرین بر گشایش آنحصن حصین گماشت و مورچالها بخش کرده هر جمعی در طرفی مقرر داشت در سمت شمال روبه خود با سپاه خویش و گرد هر کور و بیروم دیو سیودیه و حبش خان و ترنگچی بهونسله و دواجی و جمعی دیگر از بند های بادشاهی طرح مورچال افکند و در جانب مشرق که رو بروی دروازه قلعه بود شمس الدین خان و میر عهد المعبود داروغه توپخانه و سید حسن

و اوزبکخان و خداوند حبشی و بجي سنگه نوکر رانا راج سنگه با
فوجی که از در دکن معین می باشند و سلطان ملی عرب و ملی یار
بخاری به پیش بردن سیمه پرداختند و در طرف جنوب رابهاوسنگه
و سرافرازخان و جادونفرای و جوهر خان حبشی و جمعی دیگر
از دکنیان تعیین یافتند و در جانب مغربی راجه رای سنگه
مبودیه و گروهی دیگر مورچال بسته شروع در پیش برد کار کردند و
توهای کلان ازدها صوات که آن نوین رفیع منزلت بجهت تسخیر
قعلی مذکور از قلاع دکن طلبیده بود اشاره نمود که در جاهای
مناسبت دمدنها ساخته آنها را نصب کنند و از موضعی که زمین
صلاحیت نقب داشته باشد آغاز نقب نمایند بالجمله مبارزان
نصرت آثار حصار را مرکزوار در میان گرفتند و کمر سعی و اجتهاد
بر میان عبودیت استوار کرده همت بر کشایش آن حصن قوی
اساس بستند و باوجود موسم بر شکان و دوام بارش ابرهای طوفان
بار و تواتر تعاطر امطار شب و روز از طریق بتوپ و تفنگ هنگامه
جنگ و پیکار کرم بود شراره شعلی باروت همواره از برج و باره مانند
یرگ لاله از باد بهار بر فرق مجاهدان ظفر شعار میربخش و کوله
توپ و بتدوق انواع قلعه در و دیوار حصار را پرویزن وار مشک
ساخته خاک ادبار بر سر دشمنان می روزگار می بیخت و گاهی که
اعادی فرصت می یافتند جمعی از قلعه برآمده بخیمال دست برد
بر سر مورچالها هجوم می آوردند و از صدمه پلارک خون آشام
مبارزان نصرت فرجام خا سر و داکم بر میگشتند القصه مدت پنجاه
و شش روز برین و تیره زیر ان قتال شعله در بود و چون از مورچال

امیر الامرأ بیدرچ مقابل آن نقب رسانیده بودند هفدهم ذی حجه از سوم سال جلوس همایون مطابق سوم شهر یور که نقب مذکور بباروت انداخته شده بود امیر الامرأ بصواب دید رای اخلاص پیرا انرار یورش داده مقرر ساخت که همه لشکر آماده شده بعد از پریدن برج از اطراف و جوانب بر قلعه دوند و یکپاس از روز مانده اشاره کرد تا نقب را آتش داند برج مقابل بصدمة باروت از هم پاشیده اجزای آن مانند خیل کموتران رمیده بهوا اوچ گزنت و ساکنانش بیلک چشم زدن بیروج مشیدۃ انفلاک رسیدند و چون راهی برای یورش بهم رسید آن نوئین عقیدت آئین خود تا پیش دصدمة که در مورچال او ساخته شده بود آمده بندهای بانشاهی و تابینان خویش را بر یورش و کوشش تحریرص کرد عساکر نیروزی متأثر که آماده مجاهده بودند تکیه بر نیروی طالع کشور کشای حضرت شاهنشهی کرده و سپر حفظ الهی بر سر کشیده مجموع بیک دنعه بر قلعه دویدند و دامن جانفشانی بر میان زده بازوی جرأت کشادند و همگی داد سعی و تلاش و دلیری دادند خصوصاً شمس الدین خان و راوبهار سنگه که نهایت کوشش و تردد از آنها بظهور پیوست لیکن چون در عقب برج پشته بلندی از خاک بود مخذولان بران پشته بر آمده دست جلالت بمدافعت کشودند و بانداختن بان و تفنگ و حقه و سنگ پرداخته کمال جد و اجتهاد در ممانعت نمودند مبارزان نصرت مند آنروز مجال پیش رفتن و برآمدن بران گریوه باند نیافتند و چون دران آویزش و ستیز روز بآخر رسید و ظلمت شب پردۃ میانجی در میان کشید مجاهدان عقیدت شعار

که عمار فرار برخود نمی پسندیدند اکثر در پای قلعه قدم همت نشوده
 بهر عنوان که بود شب را بسر بردند و صبح روز دیگر که خورشید
 جهان آرا مانند بهادران قلعه کشا بر قلعه ذات البروج آسمان یورش کرد
 دگر باره عساکر فیروزی لوا آمده نبرد و بیکار گشته بر قلعه دریدند
 و بمیامن اقبال گیتی ستان خدیو جهان بحصار شهر بند در آمده
 بقهر و غلبه و صولت و استیلا آنرا مسخر ساختند و بدلاست تیغ
 آبدار بسیاری از مخدلان نابکار بدار البوار فرستاده قلعه پیکر شان از برج
 سر برداشتند و بقیة السیف بحصار ارک پناه برده آنرا حصن
 عاقبت و آمان گردانیدند و درین در یورش نصرت اندر دزد و
 شصت و هشت کس از بند هابی بادشاهی و تابینان امرا جالدار
 گشته سرخروی ابد انداختند و شش صد کس را آسیب زخم رسید
 و چون مخالفان غبط قلعه ارک را نیز از حیز قدرت خویش بیرون
 دیدند آمان خواستند و بوساطت وادیهار مانگه آمده بامیر الامرا
 ملاقی شدند و قلعه را بارلیایی دولت قاهره سپردند امیر الامرا
 فردای آن داخل قلعه شده ملاحظه برج و باره و توپخانه و ذخیره
 نمود و بتدبیر بندوبست و اهتمام مرمت آن پرداخت و چون
 از جذاب خلافت و جهانبانی اوزبک خان که در سلک کرمکیان
 دکن انتظام داشت بحراست آن حصن رسیدن معین شده بود اورا
 با جمعی از سپاه ظفر پناه و توپخانه شایسته در قلعه گذاشت
 و بعد از چندی با جنود نصرت اثر از انجا کوچ کرده بقصد تنبیه
 میوای ضلالت کیش و تسخیر قلعه و ما بقی ولایت آن متهور
 بغی اندیش بسمت پونه روانه شد و قلعه مذکور بموجب حکم

اشرف باسلام آباد موسوم گشت و روانی که بعد ازین در دکن
 روی نمود در مقام خود محبت گذارش خواهد یافت اکنون کمیت
 خوشخرام خامه بشاهراه مقصود برگشته به تحریر وقائع حضور لامع
 الذور عرصه بیان می پیماید و درین ایام رعد انداز خان که چنانچه
 سابق ذکر یافته باشارد معلى بنابر بعضی مطالب از مهم سری نگر
 به پیشگاه خلافت آمده بود بانمام آن مهم دستوری یافته بهرحمت
 جیفه مرصع و اسب عراقی سر بلند گردید و هفت کس از کومکدان
 او بعدایت اسب و چندی دیگر بهطای خلعت میباهی گردید و
 چون بتزگی برای انصرام آن مهم خیرانجام مقرر شده بود که بعضی
 مصالح از بندوچی و پیلدار و برخی آلات و ادوات توپخانه و رسد
 غله بشکر ظفر اثر برند حکم گیتی مطاع به نغان بهوست که
 تردیت خان که بصوبه دارجی ملتان معین شده بود باهتمام رسانیدن
 آن ضروریات قیام نموده پس از رسیدن آنجا باتفاق رعد انداز خان
 و راجه راحروپ که متصدی آن مهم بودند جا بجا تپانه نشانند
 و بعد فراغ از تقدیم این خدمت مراجعت نموده بملتان شتابد و
 خان مذکور هنگام رخصت بهرحمت خلعت و اسب عربی با ساز طلا
 سرافرازی یافت و چون مهمات صوبه بنگاله برونق خواهش اولیای
 دولت ابدی دوام انتظام یافته ساحت آن مملکت بالکلید از غبار
 افساد ناشجاع شور انگیز پیدراسند شده برد بداد خان صوبه دار بهار
 که بکومک خان خانان سده سالار معین گشته بود یربلغ معلى صادر
 شد که ببلد بنده معاودت نموده بنظم مهم آنجا پردازد هژدهم
 صفر که جشن وزن سال هفدهم از عمر گرامی چراغ دردمان هشت

فروغ خاندان سلطنت بادشاه زاده سعادت منش فرخنده شیم محمد معظم بود عنایت بادشاهانه آن تابنده گوهر درج اقبال را بمطای یک عقد مروارید شاهوار که دانهایی زمره آیدار دران منظوم بود و یک قبضه خفجهرگران بها عز اختصاص بخشید و درون تاریخ فدا بخشان که از فوجداری گورگه‌دور معزول شده بود باستلام سده جلال فائز گردید و یرلیغ گیتی مطاع بجعفر خان صوبه دار مالوه صادر شد که برخی از تابندگان خود آنجا گذاشته با تئمه سپاه خویش برای کومک امیرالامرا بدکن شتابان و در تقدیم خدمات بادشاهی و ممدومعون آن عمدة الملک باشد شب دوازدهم ربیع الاول که شب میلاد مسعود برگزیده خالق و دود خلاصه عالم هست و بود حضرت سرور کائنات و اشرف موجودات علیه و علی آله و اصحابه شرافت الصلوة و کرائم التحیات بود شهنشاه اسلام پرور دین پناه پانزده هزار روپیه بزمه صلحا و اتقیا انقلب نموده استغاضه انوار سعادت از میامن روح مقدس مظهر آن سرور فرمودند *

جشن وزن مبارک شمسی آغاز سال چهل و سوم

درین اوقات فیروزی سمات که ابواب سعادت و کامرانی بر روی اولیای این دولت جاودانی باز بود و نسائم فبوضات آسمانی و تائیدات ربانی در بهارستان اقبال حضرت خاقانی در احتزاز فرخنده جشن وزن شمسی خورشید جهانتاب اوج عالمگیری و کشورستانی عالمیان را نوید هزاران خرمی و طرب داد و گلشن شادکامی را در برج دلپایی عشرت طالب کشان و دگر باره بارگاه سلطنت و انجمن خلانت ببسط

بساط عیش و نشاط ترتیب اسباب بهجت و انبساط آذین خسروانی
و شکوه آسمانی یافته پیشکشان پیشگاه دولت با اشاره والا اسپک مخمل
دلدادل را که سپهر برین از غیبت و سمعت و امانش دالتنگ و از
ندرت و نفاست طرح و رنگ نمونه ایست از نقش ارزنگ درپیش
ایوان فلک نشان چهل ستون خاص و عام باوج زینت و احتشام
بر افراختند و سریر گردون نظیر مرصع را که

* ع *

آسمانیست که مهرش شه عالمگیر است

دران ایوان سعادت اساس بقوایم اقبال نصب کرده جمیع لوازم
و ادوات این بزم مسعود بآئین معهود آماده و مرتب ساختند
و اوائل روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الاول این سال فرخنده دل
مطابق بدست و هشتم آبان ماه که ساعتی فیض بخش میمنت
پرتو بود و در محفل شرافت منزل غسلاخانه این بزم همایون صورت
انعقاد یافته عنصر مقدس و پیکر کرامت پرور خدیو عطا کار مکرمت
گستر بسیم و زر و سائر اجناس مقرر سنجیده شد و از وجوه آن جهانی
را نقد مقصود بدامن امید آمد و سال چهل و دوم شمسی از عمر
کرامت پیوندد قرین خجستگی و بهروزی بانجام رسیده سال چهل
و سیوم ببارگی و فیروزی آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ
ازین رسم میمنت طراز سریر آرای عظمت و بختیاری گشته خورشید
وار پرتو عام عنایت و نوازش بر ساخت احوال بار یافندگان بارگاه
جلال و سعادت اندرزان انجم خلد مثال گسترند و بعد از ساعتی
چند محفل خاص و عام را بانوار قدوم میمنت قرین نور آگین ساخته
اورنگ مرصع نثار را بجلوس همایون والا پایه گردانیدند و تا سه روز

این جشن جهان افروز عالمیان را سرمایه مسرت و شادمانی و پادشاهی
 حصول آمل و امانی بود و هر روز جمعی گذیر از دیوبان ارادت
 کیش و هوا خواهان خیر اندیش کامیاب مرحمت و افضال پادشاه
 دریا نوال گشته بمراحم و مواهب و انعامات و امرايش مناصب
 سر بلندی می یافتند از آن جمله نهال برومند بوستان حشمت
 و کامکاری نخل سرانرا از ریاض عظمت و نامداری پادشاهزاده
 عالیقدر فرخنده شیم محمد معظم و بهار گلشن ابهت و سروری
 فروغ اختر سعادت و ذک اختر پادشاهزاده ارجمند بختیار محمد
 اعظم هریک باضافه دو هزار پانصد نفر پانچ هزار سوار
 و بمرحمت دو اسب از طوبله خاصه یکی با ساز طلا عز اختصاص
 یافت و برای سر بلندی امیر الامرا صوبه دار دکن و خان خانان
 سپهدار بنگاله و جعفر خان صوبه دار مالوه و دیگر امرای نامدار و عمد های
 رفیع مقدار که از پایه اورنگ خلافت و جهان بینی دور بودند خلایع
 فاخره مرسل گشت و مهاراجه جهسونت سنگه صوبه دار گجرات بمنازبت
 ارسال خلعت با شمشیر خاصه عز امتیاز یافت و راجه جیسنگه
 بعطای خلعت خاص و کوشواره مروارید و دو اسب از طوبله خاصه
 یکی با ساز طلا و مرتضی خان باضافه هزار پانصد نفر پانچ هزار سوار
 پانچ هزاری سه هزار سوار و عطای خلعت والا پایکی یافتند و اسلام
 خان که بذایر بعضی تفصیلات بچند مورد عتاب پادشاهانه گشته و
 از منصب معزول شده در مستقر الخلافه اکبر آباد ترین محرومی از
 سعادت خدمت انور بسر میبرد و درین هنگام مطمح انتظار عفو
 و بخشایش خدیو عطا کیش خطا پوش گشته رخصت ملازمت

یافته بود و با اشاره رالا درین بزم فرخنده جبهه سالی آستان معلی گردید و بعنایت خلعت و شمشیر و منصب چهار هزارى دوهزار سوار دگر باره کامیاب دولت شد و فیض الله خان بمرحمت اسپ با ساز طلا و شمشیر با ساز میناکار و مرزا نودرصفوی که درسلک گوشه نشینان بود بعنایت خلعت خاص و اعام ده هزار روپیه و اخلاص خان خویشکی با اعام بیست هزار روپیه و صفیخان با اعام پانزده هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان با اعام ده هزار روپیه و نداشتیخان که قبل ازین مورد عتاب پادشاه مالک رقاب گشته منصبش کم شده بود با اضافه هزار و پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار و حسن علی خان بمرحمت خلعت و ماده نایل و اسپ عراقی با ساز طلا و شمشیر با ساز میناکار و گنور رام سنگه بمرحمت اسپ با ساز طلا بهره اندوز عاطفت خسروانه گردیدند و نوازش خان که در سلک کومکیان مالوه منظم بود از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى هزار و دو صد سوار مطرح انوار نوازش شد و مرحمت خان بفوجداری اجمیر از تغییر تربیت خان منصوب شده بعنایت خلعت و اسپ مبهایی گردید و جلال خان کاکر بفوجداری هوشنگ آباد مامور شده با اضافه هزارى پانصد سوار به منصب سه هزارى دو هزار سوار سومایه افتخار اندوخت و سعید خان بفوجداری سرکار بهرایج از تغییر سید عزت خان معین گشته بعنایت خلعت و اضافه منصب سرفراز گردید و ملتفت خان که بخدمت میرتوزوکی قیام داشت میر بخشگری احدیان ضمیمه خدمتش گشته بعنایت خلعت قامت اعتبار بر اموخت و محمد

ابراهیم ولد نجابخان که قبل ازین خان عالم خطاب داشت و بایجاب
تقصیری سلب خطاب را مستحق شده مورد آن بی عنایتی گشته بود
درین هنگام چون بعرض اشرف رسید که غیرتخان قلعه دار چنده
رخت انامت از حصار هستنی بیرون کشید خطاب غیرتخانی
نامور شد و از اصل و اضافه همت خان بمنصب دو هزار پانصد
سوار و خانه زاد خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و
زبردست خان بغوجدارئی کوالیار و ازاصل و اضافه بمنصب هزار
هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و جهانگیر فلی
بیگ داروغه تور خان خطاب جهانگیر قلیخان و بختادار خان
بعنایت اسپ و حکیم جمالی کشی که سابق مخاطب بدیانت
خان بود درین اوقات از غلبه ضعف و استیلا کبرسن گوشه نشینی
گزیده بدعاگوئی دوام دولت قاهره اشتغال داشت بمرحمت دو صد
اشرفی و ولای بیگ کوالی از اصل و اضافه بمنصب هزار چهار صد
سوار و میر غضنفر میر توزوک بعطای جینه مرصع مفتخر گردیدند
و سید هدایت الله صدر چون از استیلا کبرسن التماس کرده بود
که رخصت گوشه نشینی یافته بدعای دوام دولت ابد فرجام قیام
ورزد مراحم پادشاهانه او را بسالیانه ده هزار روپیه کامیاب گردانید و
مالوجی و هرموجی دکنی که از منصب معزول شده بودند
نخستین بسالیانه سی هزار روپیه و دو مین بسالیانه بیست هزار
روپیه مشمول فضل و عنایت خسروانه گردیدند و بدیع الزمان
کفایت خان چون از کبرسن استدعای رخصت گوشه نشینی کرده
بود بسالیانه شش هزار روپیه موظف شد و سید محمد نواسه و میر

ابوطالب مشهدی که درین ایام از خراسان بعزم خدمت گزاری
 این آستان فیض مکان آمده بود جبهه سالی عتبه خلافت گشته
 بمرحمت خلعت و منصب شایسته و انعام پنج هزار روپیه نوازش
 یافت و اسفندیار عم زادش اسد خان که او نیز بقصد بندگی عتبه
 همپه مرتبه تازه از دیار ایران رسیده بود دولت اندرز ملازمت
 اکسیر خاصیت گشته بخلعت و منصب شایان مورد عنایت احسان
 شد و پرتوی سنگه ولد مهاراجه جسونت سنگه خلعت پوشیده
 رخصت وطن یافت و بهادر چند زمیندار کمانون بمرحمت ارسال
 یک قبضه شمشیر با ساز مرصع سرمباهات بارج اعتبار رسانید و
 بقوی شعار شیخ محمد سعید خلیف شیخ احمد مهرندی خلعت
 و دو هزار روپیه و بسید حسین عرب دو هزار روپیه مرحمت شد
 و محمد وارث و قاضی عبد الوهاب اقصی القضاة و چندی دیگر
 هریک بانعام یک هزار روپیه سرافراز گشت و یکی از چودهریان
 احمد آباد که درین ایام بهعادت اسلام مشرف گشته بود بانعام
 دو هزار روپیه مشتمل عنایت شد و بجمعی کثیر از بندهای آستان
 اقبال و خدمتگزاران بارگاه جاه و جلال و بجمیع ارباب ساز و نوا
 و سرود سرایان آن بزم والا خلعتهای گوناگون عطا گردید و درین ایام
 میمنت پیرا که بهساط جشن مبسوط بود یکشب بر زمین آذری دریای
 چون صحنای عمارت مبارک غسلخانه چراغانی که باهتمام هوشدار
 خان از بیست هزار شمع ترتیب یافته بود بزمگاه دولت را فروغ
 عشرت بخشید و شب دیگر تماشای آتش بازی که ادوات آن هم
 بر کنار دریا چیده بودند حیرت بخش نظارگیان گردید •

کشایش قلعه پرنده باقبال بی‌زوال :

از آنجا که سرانجام مهم این دولت جادوانی از روز ازل بکار
کنان آسمانی حواله رفته لاجرم همواره مقاصد علیا و مطالب والای
این خدیو عالمگیر بحسن پرداخت و اهتمام پیشگاران پیشگاه
تقدیر بی‌توسل اسباب ظاهر و توسط کوشش و تدبیر با حسن
وجهی صورت پذیر میکرد و هر روز مبشر اقبال بود؛ فتحی بدیع
و بشارت نصرتی شگرف سامعه افروز اوایی دولت بی‌زوال میشود
مصادق این کلام درین خجسته هذیم کشایش قلعه پرنده است از
معظمت قلاع حصینه و حصون متین و ولایت بیجاپور بمحض نیریزی
اقبال کشور شکار این برگزیده آفریدگار بی رحمت سحابه و پیکار
کیفیت وقوع این فتح ارجمند آنکه غالب نام شخصی که از جانب
علی‌عادلخان بحراحت قلعه مذکور قیام داشت از آنجا که ملهم بخت
آیت هدایت برداش فرخوانده طالع بیدارش بصلاح کار رهنمون
گشته بود هوای عبودیت و هواخواهی این آسنان فلک نشان که
قبله حاجات مقبلان و کعبه آمال همکنان است در سر همتش
افتاده از خرد مذشی و صواب اندیشی بصدق نیت و صفای طویت
عزم انسلاک در سلک بندهای عتبه خلافت نمود و سپردن آنقلعه پهر
مانند را با ولایای سلطنت ابد پیوند بهین ذریعه بدگی و ارادت
و گزین وسیله ادراک دوات و سعادت دانسته بنامه و پیغام‌مکنون
ضمیر خیر اندیش خویش با امیر الامرای صوبه دار دکن در میان
ازد و بجهت تاکید این داعیه عبید الله پهر خویش را نیز نزد آن

رکن السلطنة فرستاد که مشاهدۀ اظهار این مطلب نماید آن فوئدن
 اخلاص آئین صورت این معنی بجانب خلافت و جهانبانی معروض
 داشته اشاره معلی صادر شد که او را بجلائل مراحم و عنایات شهنشاهانه
 مستمال ساخته فوجی از عساکر دکن بپای قلعه مذکور فرستد
 و آنرا بتصرف آرد امیر الامرا غالب را بنوید عاطفت والی بادشاهی
 مستبشر گردانیده نخست بشیخ برهان ملازم خود که از جانب
 او بغوجداري سرکار پریام داشت نوشت که با جمعی که همراه دارد
 برجناح سرعت بجانب پریوده شتاید و متعاقب سرفرازخان و جادر
 نرئی و کار طلب خان و پیتھوجی و برادرش و دلاور خان و یعقوب
 دلاور و میر عبد المعبود داروغۀ توپخانه دکن و جمعی دیگر بدان
 صوب معین گردانید چون این گروه بپای قلعه رسیدند غالب از
 سعادت منشی بقرار داد خود عمل نموده بیست و هفتم ربیع الاول
 این سال مبارک فال قلعه را حوالۀ بند های درگاه آسمان جاه کرد
 و خود رخت اقامت از آنجا برگرفته با ائمه و اهل و عیال
 بیرون آمد و باتفاق کار طلبخان با سه پسر و داماد و دیگر اتباع و
 اشباع سلج ربیع الثانی آمده با امیر الامرا ملاقی شد و آن زبده
 امرای عظام از سرکار خاصۀ شریفه هفتاد و پنج هزار روپیه و یکزنجیر
 نیل و نه مر اسب و یکقبضۀ خنجر مرصع و خلعت فاخر بمشار الیه
 و بیست هزار روپیه و یک زنجیر نیل و خلعت بعید الله پسرش
 که چنانچه مذکور شد واسطۀ این مقدمه بود و بهر یک از دو پسر
 دیگر و دامادش خلعت و اسب داده امتیالت و دلجوی آنجا
 نمود و حقیقت بجانب خلافت عرض داشت از پیشگاه حضور لامع النور

هراست قلعه مذکور بمختار خان که سابق فوجدارى داندیر بار
 متعلق بود تفویض یافت و عاطفت بادشاه غالب را بمنصب چهار
 هزارى چهار هزار سوار که منتهای تمذای او بود و عطای خلعت
 و بقاره و علم و خطاب خانى بهره اندوز حصول آمال و اماني گردانید
 پوشیده نماند که قلعه مذکور از قدیم الايام در تصرف نظام الملکيه
 بود در اوائل عهد سلطنت اعلی حضرت که ارکان شوکت و استقلال
 آنسلسله اختلال پذیرفته مشرف بر انقراض و زوال گشته بود و فتح
 خان پسر ملک مغیر سرشته رتق و فتق مهمات آن دولت بکف افتدادر
 خویش گرفته از نظام الملک جز نامی نمانده بود و محمد عادلخان
 حاکم بیجاپور آنهاز فرصت نموده شخصی را که دران وقت بحراست
 آن قلعه قیام داشت بطایف تطمیعات بجانب خود مائل گردانید و
 سه لک هون بار داده قلعه را گرفت و ازان باز حصار مذکور بتصرف
 عادل خان درآمده از لواحق و مضامات مملکت بیجاپور گردید
 و بفرمان اعلی حضرت یکمرتبه مهابت خان خانانان بانواج فاهر
 بادشاهی بانترزام آن دله معین شد و روزی چند بمحاضره پرداخته
 صورت تسخیرش در آیدند سعی و تدبیر جلوه گردید و آخر الامر
 دست از کوشش کشیده بی ذیل مطلوب باز گردید چون از روز ازل
 طلسم عقد های دشوار بنام نامی این دولت پایدار بسته شده درین
 ایام نصرت انجام پذیروی بخت همایون و اقبال روز افزون حضرت
 شاهنشاهی ان حصن حصین باحسن وجهی بحیطه ضبط و تصرف
 اولیای سلطنت ابد قرین در آمد •

رسیدن امیر خان با افواج نصرت قرین و آوردن راوکرن را با دوپسر بحضور ظفر پیکر

سابقاً گزارش یافت که خان مذکور باز مره از افواج قاهره بتنادیب آن جهالت منش معین گردید اکنون کلک سوانح نگار بتحریر انجام آن مهم نصرت پیرامی پردازد چون امیر خان با جنود منصور محدود بینکار نزدیک شد راوکرن بطمنه توجه عساکر نصرت شعار از خواب گران غفلت و بتخردی بیدار گشته چاره کار در سلوک منهج مستقیم اطاعت و فرمان برداری دید و یقین دانست که اگر برسوی کردار اصرار نماید و بحکم جهالت مسلک مخالفت پونیده بمداومت و مقاومت پیش آید تیغ قهر و انتقام مجاهدان دین و مبارزان دولت گرد دمار از روزگار او انگیخته مال و متوطن و عرض و ناموسش دست خوش فدا و زوال خواهد گردید لاجرم هوای پندار باطل از سر جهالت و غرور بیرون کرد و بقدم ندامت و اعتذار نزد امیر خان آمد و او را شفیع عفو جرائم و زلالت در حضرت خلافت ساخته عازم استلام عتبه سپهر احترام گردید و خان مذکور او را همراه گرفته با عساکر راه معاودت سپرد و چهارم ربیع الثانی بر پیشگاه عظمت و جهانبانی رسیده کامیاب دولت زمین بوس گردید و هشتم راوکرن بومیله آتخان عقیدت نشان بآئین بندگی در کمال خجالت و سر انگندی با انوپ سنگه و پدم سنگه پسران خویش جیدن عبدیت برخاک آستان سلطنت سرود و مورد لطف و بخشایش خدیو عطا بخش خط پوش گشته از امتیلائی رعب و دهشت و غلبه خوف و وحشت

آرام یافت عاطفت و اوصاف سابقه ذر اَجَلال او را با پسرانش بعطای
خلعت نواخته کسوت عفو پوشانید *

رسیدن کنور رام سنک از سري نگر و آوردن سلیمان بيشکوه را بحضور پرنور

چون پیوسته شرائف تائیدات ربانی و لطائف توفیقات سبحانی
کار ساز و کام پرداز این دولت آسمانیست لاجرم همواره جلائل
امور و عظام مهمات که در نظر ظاهر نگر صورت پرستان چهره نمای
دشوار است بآسانی صورت گیرد و عقد های مشکل و کارهای صعب
که دست تدبیر دقیقه سنجان عالم اسباب از حل آن بدامن عجز آویزد
باحسن وجهی کشایش پذیرد از آن جمله بدست آمدن سلیمان بيشکوه
که یک چند در حیز تعویق مانده بذابر بعضی موانع ظهورش در
نظر همگان بدیع می نمود و درین ایام فیروزی نشان مغایع اقبال
ببیزوال شهنشاه جهان قفل اعضال از آن مهم کسود تبیین این مقال
آنکه پرتویی منگه زمیندار کوهستان سوری نگر که از بیخردی و باطل
پروری آن شعبه در حقه نساد را چنانچه گزارش پذیرفته در سرزمین
خود جانی داده تا این هنگام بذابر فکر های بیهوده و طمعهای
خام در حمایت و میانست او کوشش بی حاصل می نمود درین
وقت از بیهوشی نشاء غفلت بخود آمده دانست که اگر بدیش
ازین برین معنی اصرار نماید عنقریب بوبال نکل آن نانا بل بر
گشقه اقبال گرفتار آمده مال و موطنش دستخوش قهر و تاراج انواع
بحر امواج خواهد گردید و دیده تدبیر بر سوی کردار خویش کشوده

باظهار ندامت و تمهید اعتذار پرداخت و مکتوبی براجیه جیسنکه
 مبنی بر استدعای صفح جرایم خود از پیشگاه سلطنت و تعهد سپردن آن
 بی بهره جوهر معادت باولیای دولت نوشته او را وسیله در خواست
 عفو و بخشایش ساخت حضرت شاهنشاهی با التماس راجیه مذکور
 رقم عفو برجریده تقصیرش کشیده کنور راسنکه خلف آن زنده
 راجهای عظام را معین نمودند که بسرحد سری نگر شده اند و سلیمان
 بیشکوه را از گرفته بعثه سپهر رتبه آرد و نوزدهم ربیع الثانی او را
 بعنایت شمشیر با ساز میناکار و دهکده کی الماس سر بلندی بخشیده
 مرخص نمودند و او بآنصوب شتافته چون پرتهی سنگه خبر آمدنش
 شنید جمعی فرستاد که سلیمان بیشکوه را در جای که می بود
 دستگیر کنند تا بموجب یرلیغ گیتی مطاع او را بکنور راسنکه سپارد
 آن باطل بی حاصل بعد از اطلاع برین معنی از ناقص خردی
 بچنگ و مدانعت پیش آمده محمد شاه کوکه او و چندی دیگر
 از همراهانش بقتل رفتند و خود دستگیر شد و پنجم جماد الاولی
 مطابق هفدهم دیماه آن گرفتار دام ادبار را پرتهی سنگه مذکور
 همراه میدنی سنگه پسر خویش و جمعی از مردم خود کرده از
 کوهستان فرود آورد و بکنور راسنکه و تربیت خان و رعاند ازخان
 که چنانچه مذکور گشته قبل ازین انواج ظفر اثر بتسخیر سری نگر
 و استیصال آن ضلالت پرور معین شده کار بر تنگ کرده بودند
 حواله نمود و چون این خبر بهجت پیرا هفتم ماه مذکور بمسامع
 جاه و جلال رسید اشاره معلی شایانته اقبال نواختند و دولت
 خواهان بارگاه خلافت و بار یافتگان بمسط سلطنت تسلیمات تهنیت

بجای آوردند و عاطفت بادشاهانه راجه جیسنگه را بعطای طرف مرز
گران بها تارک تغاخر بر انراخت و یازدهم کنور رامسنگه و تربیت
خان و رعد انداز خان با دیگر بندهای بادشاهی و عساکر قاهره
آن ثمره شجره خلاف را که چون شجره خلاف ثمره نداشت بظاهر
دار الخلافه رسانیدند و بامراطی او را در قلعه سلیم کده که بادشاه
زاده عالیقدر بلند مکان محمد سلطان نیز آنجا بودند جای دادند
و چهاردهم حکم اشرف بصدر پیوست که او را به پیشگاه حضور
لامع النور آرند تا سعادت کورنش یافته بتفضل بادشاهانه
مستمال و مطمئن خاطر گردد و باشاره والا الله یار خان و معتمد
خان خواجه سرا او را در محفل خلد مثال غسلیخانه شرف
اندوز ملازمت همایون گردانیدند و حضرت شاهنشاهی که بهین
مظهر الطاف الهی اند از فرط رافت و کمال افضال بر حال او
بخشوده آن رمیده بخت هراسان را بمزده بخشایش و امان
حیاتی تازه عطا فرمودند و دل وحشت منزلش را که رهین
خوف و هراس و قرین رعب و دهشت بود بشارت این امتنان
عظیم و تفضل شکرف استیناس و ارام بخشیده پس از لمح
او را رخصت نمودند *

فرستادن بادشاهزاده محمد سلطان را از سلیم کده

بقله گولیار با سلیمان بیشکوه آهوی دشت ادبار

چون رای عالم آرای که دستور امور سلطنت و جهانبانی
و پرتو انوار الهام ربانیت چنان اقتضا نموده بود که آن بادشاهزاده

والا نژاد را با این شعبه و وجه فساد بقلمه سپهر بنیاد گوالیار که مراد بخش نیز با پسرش آنجا بود بفرستند تا مجموع دران حصن حصین و معقل متین از شر اغوا و اغرای مفسدان ملک اشوب و راقعه طلبان شورش انگیز محروس باشند لهذا مرتضی خان را با چوتی از بندهای درگاه آسمان جاه برسانیدن ایشان مقرر ساخته بدست و چهارم جمادی الاولی رخصت نمودند و معتمد خان خواجه سرا را از تغییر عبید الله قلعه دار گوالیار کرده همراه نمودند و هنگام رخصت مرتضی خان را بمرحمت ترکش زردوزی و سپهر با ساز مینا کار و سید حامد پسرش بعطای اسپ و معتمد خان را بمرحمت خلعت و اسپ و جمعی دیگر را از کومکیان بعنایت خلعت و برخی را بعطای اسپ مباحی ساختند درین ایام عاطفت خسروانه بادشاهزادهای کامگار بخت بیدار و امرای نامدار را بمرحمت خلعت زمستانی عزانصاف بخشید و امرای و عمدهای اطراف را نیز باین عنایت سر بلند گردانید و راجه جیسنگه که کوچ او فوت شده بود بعطای خلعت از لباس کدورت برآمد و کنور رامسنگه بمکرمیت سرپیچ مرصع و گوشواره مروراید نوازش یاست و راوگرن بهورتیه که چنانچه مچن ذکر یافته درین ایام جبهه سای آستان سپهر احترام گشته بود پیشگی از جواهر و مرصع آلات و یک زنجیر نیل کالان بایراق نقره و پنج مر اسپ بنظر قدیمی اندر آورده بقبول آن ناصیه مباحات افروخت و صد راس اسپ پیشکش مهابتخان صوبه دار کابل ازان جمله ده راس عراقی با ساز طلا بنظر معلی در آمد و پیشکش لشکر خان صوبه دار ساقی ملتان

مشمول برده مرامپ عراقی و جانواران شکاری از باز و جره و دیور و دیگر تحف و رغائب بمحل عرض رسید و فتح جنگ خان که از بنگاله رسیده جبهه سالی آستان اقبال گشت و طاهر خان بجاگیر مرخص شده بعنایت خلعت سربلند گردید و تربیت خان که چنانچه قبل ازین گزارش پذیرفته صوبه داری ملتان باو تفویض یافته بود بمعطای خلعت سرافراز شده بانصبوب مرخص گشت و امان الله برادرش بعنایت خلعت مباهی شده بهمراهی او رخصت یافت و سیفخان که بمحال تیول خود رفته بود سعادت اندرز سده جلال گردید و پرتهی سنگه زمیندار سری نگر بعنایت ارمال خلعت قامت اعتبار افراخت و میدنی سنگه پسر او که بعد از سپردن سلیمان بیشکوه باولیلای دولت قاهره همراه کنور رامسنگه بدرگاه آسمان جاه آمده بوسیله او دولت زمین بوس حاصل نموده بود مشمول مراسم والا گشته بمعطای خلعت و فیل و ده راس اسب و پنجاه هزار روپیه و جهدهر و پهونچی و اور بسی مرصع کامیاب مواهب خسردانه گردید و چون پدرش التماس نموده بود که او را بمنصبی سربلند ماخته کامیاب خدمت حضور لامع النور دارند عنایت بادشاهانه او را بمنصب دو هزاری هزار سوار هر سالی افتخار بخشیده در سلک خدمتگزاران آستان سلطنت منتظم گردانید و معصوم خان از تغییر سیفخان اخته بیگی شده خلعت سرافرازی پوشید و پردلخان بفوجداری پتن معین گشته بعنایت خلعت مباهی شد و پسر و برادرش خلعت یانده با او مرخص گشتند و راجه تودرمل بفوجداری اداره و عنایت خلعت سربلند گردید و خواجه انور بخدمت ناظری

حرم سرای مقدس از تغیر دربار خان منصوب شده بعطای خلعت و خطاب جواهر خانی پایه اعتبار افراخت و بعرض اشرف رسید که سید بهادر ولد سید صلابتخان باره جهان گذران را پدرود نمود و منصور کاشغری که برادرش فوت شده بود و خضر ولد کمال لودی که پدرش سپری گشته بود بعنایت خلعت از لباس گذرود برآمدند و خاینده ولد یکم تاز خان که پدرش چنانچه گزارش یافته در بنگاله نثار شده بود و چندی دیگر از خویشان آن مرحوم بمرحمت خلعت مشمول عاطفت گشتند و طیب خواجه که از خواجهای معتبر ماورالنهر است و در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت هنگامی که ولایت بلخ و بدخشان مفتوح شد بهذوستان فیض مکان آمده یکچند شرف اندوز خدمت آنحضرت بود پس ازان بوطن مالوف مرخص گردید چون درین هنگام از روی مدق ارادت و رموخ اخلاص عریضه مبني بر اظهار عقیدت و دعاگوی عبودیت و هوا جوئی بدرگاه جهان پناه ارسال داشته بود چهارده هزار روپیه از خزانه مکرمت و احسان بفرستاده او حواله شد که از امتعه هندوستان خرید نموده بجهت خواجه مشار الیه ببرد و همچنین خواجه عبد الغفار نیز که دران دیار بحسب عزت و اعتبار هم وطن خواجه است چون بار سال عریضه و ابراز مراسم عبودیت استفاضه انوار الطاف بادشاهانه نموده بود دوازده هزار روپیه در وجه انعام او عطا گردید و درین اوقات بدمت و هفت راس اسپ با برخی از میوههای بلخ که سبحان قلی خان والی انجا برسم ارمغان مصحوب قلیچ بیگ کس خود بجناب خلعت و جهانبانی مرسل داشته بود بنظر اکسیر اثر

رسیده آورنده بعنایت خلعت و انعام نوازش یافت بهم چه ادی
 الاخره راو کون پهورتیده که کفایت حال او گزارش پذیرفت
 بمذنب سه هزاری دوهزار حوار مورد فضل و مکرمت گشته در سلک
 کومکبان صوبه دکن بدستور سوابق ایام انتظام یامت و انوب سنگه
 و پدم سنگه پسرانش به تشریف عنایت مباهی گشته با او مرخص
 شدند و بیدست و چهارم مرتضی خان از گوالیار رسیده بدولت
 ملازمت اکسیر خاصیت استسعاد یامت چون از وقائع بندر سورت
 بمسامع حقائق مجامع رسید که حسین پاشای حاکم بصره باقتضای
 نیک اختیری و سعادت یادری عریضه مشعر بصدق ارادت و
 و رسوخ عقیدت و مشتمل بر تهنیت جلوس اشرف بر سریر سلطنت
 و اورنگ خلافت بالاسپان عربی نزال برسم پدشکش مصحوب قاسم
 افای ملازم خود بآستان سپهر بذیاد فرستاده مومی الیه بر بندر
 سورت رسیده است یرلغ گیتی مطاع بمصطفی خان ناظم مهمات
 بندر مذکور پیرایه نغان یافت که چهار هزار روپیه در وجه مدد خرج
 از خزانه عامره آنجا بقاسم ادا داده و سرانجام ضروریاتش نموده
 ادرا روانه درگاه معلی گرداند •

رسیدن ابراهیم بیک سفیر سبحان قلی

خان والی توران باستان فیض مکان

چون آنخان والا دودمان از روی آداب سنجی و قاعده دانی برای

تهنیت جلوس همایون بر سریر عظمت و کمرانی و اورنگ خلافت
 و جهانبانی و اظهار مراتب صدق و ولا و تحریک سلسله عطوفت
 خاطر والا اہم بیگ را کہ از عہدہای او بود با صحت اختصاص
 و بکرنگی و ارمغانی از تحف و نفائس توران روانہ درگاہ اسمان جاہ
 کردہ بود و درین هنگام معروض بارگاہ جلال گردیدہ کہ او بظاہر دار
 الخلافہ رسیدہ است بیست و ششم جمادی اخرہ کہ بجهت استعفاء
 او بعض ملازمت اشرف ساعت مقرر شدہ بود باشارہ معلمی میر
 باقی میرتوزک پذیرہ شدہ او را ببارگاہ سلاطین پداہ آورد و بوسیلہ
 بخشیان عظام شرف استلام شدہ سپہر احترام یادہ نامہ سبحان قلی
 خان را کفرانید و سوغاتی کہ از اسپان ترکی و شتران نر و مابہ
 و جانوران شکاری و دیگر نفائس و رغائب توران آوردہ بود بنظر
 انوار رسانید و عاطفت پادشاہانہ او را مشمول نوازش گردانیدہ بطای
 خلعت فاخرہ و کمر مرصع و انعام پانزدہ ہزار روپیہ سربلندی
 بخشید و منزلی لایق بجهت بودنش و یکی از بندہا برعایت
 مراسم مہمانداری مقرر گردید و چون او را بعد برآمدن از بلخ عارضہ
 بہر رسیدہ درین مدت علیل بود چنانچہ کوتنگاہ بعقبہ فلک مرتبہ
 رسیدہ با حالت ضعف و ناتوانی امر از تقبیل شدہ خلافت و جہانبانی
 نمودہ اشارہ والا صادر شد کہ اطباء پایہ سریر اعلیٰ بتدبیر صحت و
 معالجہ او پردازند و ہم درین اوقات سعادت عنوان از وقائع مرید
 مندان بمسامع اقبال رسید کہ شاہ عباس والی ایران نیز بمقتضای
 صلاح اندیشی و کار آگہی بتجدید مراسم یکجہتی و وفاق و تاسیس
 مہانبی صداقت و اتحاد پرداختہ بود اق بیگ بہر قائد سلطان

چواه تفنگچی اقامی را که در سلک عمده‌های او بود با نامه‌ی مغربی از روابط موافقت و موافقت و مبنی بر تهذیبیت جلوس همایون بر اردنگ عظمت و خلافت و ارمغانی شایسته روانه درگاه سلاطین پناه نموده و او از قندهار گذشته برای ملتان عازم آستان جلالت نشان است بذالبران خاقان جهان ابدال بیگ را که از بندهای نزدیک روشناس بود تعیین فرمودند که پذیره شده تا ملتان برود و اوازم مهمانداری بجا آورده سفیر مذکور را به پیشگاه حضور لامع النور رساند و غرض رجب او را خلعت مرحمت کرده رخصت نمودند و بوداق بیگ را بمنایب ارسال خلعت مصحوب او کسوت مباحثات بخشیدند و بتربیت خان حاکم ملتان و خلیل الله خان صوبه دار دار السلطنة لاهور و دیگر حکام و ناظران مهم از سرحد دار الامان ملتان تا دار الخلافه شاه جهان آباد یرایغ معلی بطغرای نفاذ پیوست که هر یک لوازم ضیافت و مهمان پذیری و مراسم تفقد و نیکو داشت او بعد از آورده از نقد و جنس فراخور حال تکلیفات بجا آورد چهارم رجب ابراهیم بیگ ایلچی سبکان قلی خان بمرحمت عصای مرصع و یک عدد اشرفی که دوصد توله وزن داشت و یک عدد روبده بهمین وزن کامیاب عاطفت شد و چون کوفت مرزمنی داشت و درین وقت مرضش اشتداد کرده بود پس از روزی چند باقتضای تقدیر از تقریر سفیر اجل پیام ممات شنید و همراهانش بمنایت خلاع و انعام هشت هزار روبده مشمول نوازش گشته رخصت معارفت یابندند و درین ماه مبارک ده هزار روبده بوساطت صدر الصدور باریاب استحقاق اتفاق شد سوم شعبان عاطفت بادشاهانه

طراز کسوت حشمت و بختیاری بهار گلشن عظمت و کامکاری بادشاهزاده
 عالی تبار فرخنده شیم محمد معظم را بعطای خلعت خاص عز
 اختصاص بخشید و کسان بوداق بیگ ایلچی والی ایران که خربزه
 کاریز و برخی میوه‌های دیگر بدرگاه جهان پناه آورده بودند
 بمرحمت خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و خواجه ابو ثنائی از
 خویشان عابد خان بمنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه کامیاب
 موهبت گردیدند و سید نبروز بفوجدارئ سرکار ایلچ معین شده
 خلعت یافت و بهاوسنگه برابر راجه راجروپ زمیندار کوهستان جمون
 که عمری روزگار بجهالت کفر و ضلالت بت پرستی گذرانیده بود چون
 درین ایام بمیامن ارادت و عبودیت بادشاه دین پرور حق پرست
 پرتو هدایت و فروغ سعادت برزایید بطنش تافته توفیق ادراک
 شرف اسلام یافته بود مراحم خهروانه او را بعطای خلعت فاخره و
 اسپ و ماده فیل نواخته خطاب مرید خانی ارزانی داشت و
 درین ماه فرخنده پانزده هزار روپیه باتقی و صالحین و زمره
 مستحقین و محتاجین عطا شد از مآثر کرم پروری و رافت گستری
 خدیو احسان شعار مکرمت آئین درین اوقات میمنت قریب گسترده
 ظلال بر و انضالست بر مفارق کافه فقر و عامه مساکین چون در
 حال بیماری اعلی حضرت که ایام شورش و فتور بود بنابر انساد
 متمردان و عصیان منشان که از فتنه جوئی و واقعه طلبی در هر گوشه
 سر خود مری برداشته دست جرأت از آستین طغیان بر آورده
 بودند و آسیب تعدی و تطاول آنها بکافه رعایا می رسید درین
 مملکت - پهر بسلطت گشت و زرع و ضبط و عمل چنانچه باید صورت

فیبست و مزروعات اکثر محال بنهب و غارت بیداد مفسدان بد نهاد رنت و درین چند سال همایون فال نیز بر شکل بکمال نشد و گاهی در اول موسم و بعضی اوقات در آخر فصل کمی باران روی داد درین اوقات نیروزی سمات که این حالت بامتداد کشیده بود در اکثر این ممالک فسیحة المسالك اثار عسرت و غلا شائع گشته چهره حال فقرا و مساکین و مشارب عیش بینوایان و خاک نشینان ازان غبار آلود گشت چنانچه در امور معیشت و تحصیل افوات که مذاط زندگانی و سرمایه بقای نوع انسانی است تهی دستان دبی برکن فل سوال ورنج طلب میکشیدند و درویشان و مسکنت کیشان در کمال صعوبت و تعب بسر میبردند و در دار الخلافه شاه جهان آباد که مجمع طوائف طوائف امم و مزدحم خلائق عالم است باوجود فقرای شهر از قرئ و نصبات اطراب و نواهی نیز رعایا مسکنت زده آمت رسیده از غایت اضطراب با اهل و عیال بقصد در یوز و تحصیل قوت رو بشهر آورده ضمیمه فقرای انجاشدند و از نهایت کدورت و انبوهی این گروه وظایف خیرات مقرره سرکار بادشاهی و وجوه انصاقات و مبرات مردم نایره جوع و طلب آنها فرو نمی نشانید بنابرین عاطفت بادشاه در بانوال بر حال آن مسکینان شکسته بال ترحم فرموده حکم جهان مطاع از پیشگاه تفضیل و اصطناع صادر شد که بغیر از لکوهای مقرر که از سرکار خاصه شریفه هر روز آنجا طعام برای فقرا می پزند ده لنگر دیگر در شهر و دوازده لنگر در پراکنهای نواهی دار الخلافه قرار داده هر روز در وقت طعام واد به جهت مساکین ترتیب دهند و همچنین فرمان همایون بصدر

پیوست که در مستقر الخلافة اکبر آباد ردار السلطنة لاهور نیز سوای
 وجوه خیرات مقرر لنگرهای تازه بدستوردار الخلافة احداث نمایند
 و اهتمام این خیر عام بعهده معتمدان دیانت شعار فرموده جابجا
 داروگان و محصلان گماشتند و باصرای بارگاه خلافت و عمدہای
 پیشگاه سلطنت نیز تا هزاری منصب حکم اشرف صادر شد که
 بقدر تفاوت مراتب و درجات مناصب از جانب خویش لنگرها
 مقرر ساخته راتب خیر و موائد اتفاق مرتب دارند و باین دستور
 هر روز اطعام فقرا می نموده باشند و از غایت اعتنا و اهتمام
 بشان این امر بر امرای نیز محصلان تعیین فرمودند که بمراسم تاکید
 و قدغن پرداخته نگذارند که کسی از فرموده تخلف ورزد و از میامن
 برکات رافت و احسان این سایه لطف و مرحمت یزدان بنوعی
 هماطکرم کستردہ شد و قوالهای نوال آماده گشت که هر روز خلقی
 بدان انبوهی کامیاب آن موائد گشته از رنج جوع و عسرت و تعب
 دربوزه و طلب رستند و بدمن فضل و احسان خلیفه زمان بسعت
 عیش و رفاهیت حال پیوستند و دعای اجابت امر آن گروه ضمیمه
 دیگر موجبات بقای این دولت آسمانی شکوه گردید و تا عسر به یسر
 تام مبدل نشد رحم این خیر عام منقطع نگشت و چون بعرض
 اشرف رسید که غله از اطراف کم میروند و مردم شهر در مواضع
 فروخت غلات هجوم آورده از اقویا برضعنا حیف و میل میروند نظم
 و نسق امور غله و اهتمام آن بفدائیلخان مغوض گشته پنجاه کس از
 بندگانهای منصبدار و پنجاه یساول بهمراهی او تعیین یافتند و
 ازان جهت که عمار گردون مائر و جنود انجم شمار در دار الخلافة

بهیار فراهم آمده کثرت لشکر در رکاب ظفر اثر بر مرتبه کمال رسیده بود فرمان شد که نوپندان والا احتشام و امرای عظام نصف لشکر و سپاه را در حضور نگاهداشته نیمی دیگر بمحال تبول و اقطاعات خویش فرستند تا هم در انبوهی خلائق شهر تخفیفی پدید آید و هم حال آنقریق بوسعت و رهاهیت گراید •

رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم

جلوس فرخنده و ترتیب جشن عید و جلوس

درین اوقات نصرت سمات که از یمن معدلت و فرماندهی پایه افزای اوزنگ دولت و دین عرصه جهان و ماحت کیهان نشاط آگین و زمین و زمان و سپهر و اختران بهزاران خجستگی قرین بود ایام میمنت انجام صیام در رسیده آئین صلاح و سداد تازه شد و هنگام طاعت و حق پرستی گرمی پذیرفت و بیست و نهم شعبان مطابق دهم اردی بهشت غره جبین انجم و افلاک نور بخش انجم خاک یعنی هلال مبارک فال رمضان خوشتر از گوشه ابروی ماه روبان از منظر افق جلوه ظهور نموده عبادت منشان سعادت پرتو را بفروغ ایمان چشم روشنی بخشید و سال سیوم از سنین خلافت گیتی آرای آفتاب عالم تاب اوج عظمت و جهانبانی بفرخی و کامرانی پیرایه انجام گرفته چهارم سال سلطنت و انبال بمبارکی و فیروزی آغاز جهان افروزی نمود و اشاره همایون به بیشکاران پیشگاه حشمت و جاه صادر شد که بترتیب احباب و تمهید مقدمات جشن جلوس اشرف پرداخته دولتخانه والای خاص و عام و محفل

نیض اساس غصهخانه را باین مقرر و رسم موهون آدین عشرت و شادمانی بندند و اسبک و دلبادل فلک دامن آفتاب ارتفاع را که

• لمؤلفه • نظم •

ظنابش چو پهلوی هم جا کند • ره آسمان جاده پیدا کند
بدامن او گر رسد دمت کس • همین پنجه افتابست بس
در پیش ایوان چهل ستون خاص و عام باوچ رفعت و احتشام بر
افرازند و سریر فلک نظیر مرصع را که • • لمؤلفه • نظم •
زیس تابش در و لعل خوشاب • دهد سایه اش نور چون آفتاب
مهری درو گوهرش ماه و مهر • لوی رسم او برخلاف مهر
ز تابان گهر های گیتی فروز • شمرن توان اخترش را بروز
درومط آن ایوان کدوان نشان نصب نموده سرکوب خرمی نه پایت افلاک
سازند و آرایش و پذیرش حجر های اطراف خاص و عام بدستور
جشنهای سابق بعهده اهدام متصدیان بادشاه زادهای والا مقام
و امرای عظام مقرر گشته حکم معلی صادر شد که اسباب چراغان و
آتشبازی نیز بطریق هر سال سامان دهند و دقیقه از دقائق لوازم
این حشن خجسته فرو بگذارند و اگرچه روز مهر آرای این زینت
بخش اورنگ کشای بیست و چهارم ماه مبارک رمضان است و
سال گذشته دران روز فیروز آغاز جشن شد لیکن از آنجا که همگان
را درین ماه میمنت پرتو بمقتضای طبیعت بشری از رهگذر روزه
داشتن و کف نفس از لذات و التزام ریاضت بدنی که باعث کلال
قوای جسمانیست بمراسم خرمی و انبساط رغبتی تام و میلی کامل
نیست و التذادی وافی ازان حاصل نه و نیز شهشاه حق آگاه

یزدان پرست را که بنیروی تائیدات سماوی و توفیقات ازلی هرثاسر
 این ماه مبارک اثر بقلب و جوارح در لیل و نهار بطاعت و پرستش
 حضرت انبیا و ائمه میورزند و از ذکر حق و یاد صانع مطلق
 غافل و فاهل نیستند از کمال اشتغال بوظائف عبادات و تحصیل
 اسباب سعادات درین ماه متبرک فرصت پرداختن بمراتب بزم
 و سرور و طرب و سرور نیست آغاز این جشن سعید را همه ساله از
 روز فرخنده عید قرار داده امتداد مدت آنرا این نوبت تا ده روز
 مقرر فرمودند از سوانح مسرت پیرا آنکه پس از اقتضای
 دو اذنه گهری از روز دوشنبه دهم این ماه مسعود در مشکوی
 دولت گوه و انهر حشمت و مریلندی نهال گلشن ایهت و بختمندی
 پادشاه زاده جوان بخت محمد معظم پسری نیک اختر والا گهر
 قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشته فروغ بخش دیدار اقبال گردید از
 اجتماع این مزده بهجت افزا طبع مقدس خدیو جهان و خلیفه
 زمان بشفتگی و ابتهاج گرانیده خواجه معقول ناظر آبنعالی تبار را
 که این بشارت بسمع همایون رسانیده بود بعنایت خلعت و انعام
 یک هزار روپیه نوازش فرمودند پادشاه زاده ارجند کامگار یک هزار مهر
 برمهیل نذر بخدست اشرف گذرانیده برای آن نو باد نهال
 عظمت و احتشام التماس نام نمودند حضرت شاهنشاهی آن مولود
 مسعود را بسطان معزالدین موهوم ساختند و درین ایام بمسامع
 حقائق مجامع رسید که بوداق بیگ ایلچی والی ایران که کلک
 حقائق نگار سابقاً بآمدن او ازان دیار اشعار نموده سلج شعبان
 داخل بلده ملتان شد و تربیت خان صوبه دار آنجا پس از اقامت

مراسم ضیافت پنج‌هزار روپیه نه تقویر از نقایس اقمشه هندوستان باو تکلف کرد و چون از ملتان برآمده بدار السلطنة لاهور رسید خلیل الله خان صوبه دار آنجا شرائط مهمان پذیری و رسم نکو داشت بجا آورده او را ضیافتی پسندیده نمود و دران انواع تکلفات بکار برده چهار صد قاب طعام و هفت صد خوان از اقسام متذقلات و عطریات کشیده بیست هزار روپیه و یک‌قبضه خنجر و شمشیر هر دو باهاز میناکار و هفت تقویر پارچه از امتعه نفسیه هندوستان باور داد هزدهم ماه مذکور عربضه بواقد بیگ ایلچی مشعر بروانه شدن از دار السلطنة لاهور به پیشگاه حضور لامع الذور بابرخی جانوران شکاری از باز و جره و چرخ و شاهین و غیران مصحوب کسانش بجزاب عظمت و جهانبانی رسیده آرندها بعنایت خلعت تشریف سر انزای پوشیدند از سوانح نصرت پیرا درین خجسته ایام الافتاح قلعه کهاتا کهری است از متعلقات صوبه مالوه و استخلاص آن ولایت از مخاذیل قوم بهیل بحسن سعی و کوشش راو بهگونت سنگه هاده چون بمسامع جلال رسیده بود که چکرستین بهیل سرگروه مغیدان آن سرزمین که قبل ازیں بدولت فرمانبرداری و خدمتگزاری آستان سلطنت کامیاب توطن و زمینداری آن ولایت بود قلعه مذکور در تصرف داشت باغواوی چهل و غرور و استظهار حصانت قلعه مسطور از مسلک قدیم عبودیت و منهج معتقیم اطاعت انحراف ورزیده دم استکبار میزد چنانچه از آمدن نزد صوبه دار مالوه دادن پیشکش مقری عمده لوازم فرمان‌پذیری آن مخدول بود سر باز زده شدو بنی و تهره میوزد لجرم حضرت شاهنشاهی چندی پیش

ازین راوبهگونت سنگه ها-ه را که محال زمینداری و وطن او بآن ولایت قریب الجوار است بدفع آن مدبر ضلالت آنین تعیین فرموده بودند را و مذکور بموجب حکم جهان مطاع بآنجا شتافته باستیصال او پرداخت و قلعه کهاتا کهیری را بحسن کوشش و تدبیر مفتوح گردانیده ساحت آن ولایت از لوٹ تصرف آن مردود پاک ساخت چون درین هنگام این معنی از عرضه داشت راوبهگونت سنگه معروض بارگاه جاه و جلال گردید عاطفت بادشاهانه او را مورد نوازش ساخته خلعت کسوت مباحات بخشید درین ماه میمنت پرتوسی هزار روپیه از خزانه احسان عمیم بادشاه عادل با ذل مهربان کریم بواسطت صدر الصدور بزمرد صلیح و اتقیا و ارباب احتیاج و استحقاق بذل و انفاق شدد و عای اجابت انقمای آن گروه بروزگار همایون آثار متواصل گردید بیست و هشتم چون بوداق بیگ ایلیچی والی ایران بسرای بادلی که نزدیک آغری آباد است رسیده آنجا نزول کرده بود گیتی خدیو عالم پرور مهربان او را بعفایت اولوش خاصه مورد نوازش ساختند و اشاره معلی صادر شد که میوم ماه شوال که ساعتی نیک بود ادراک دولت زمینبوس نماید شب دوشنبه دهم خرداد روئت ماه فرخنده شوال اتعاق افتاده مسرت بخش دلها و طرب افروز خاطر ها شد درهای بسته نشاط بکلید هلال بر روی روزگار کشاده گشت و احباب خرمی و انبساط باشاره ابروی ماه نوآماده گردید جهانیان بورد جشن کسباب بهجت و خوشدلی شدند و عالمیان بقدم دو عید یکدیگر را تهنیت گفتند

• مولفه • نظم •

مهر را دو مسرت رسید از ایام
 زمانه یافت بیلک روز از دو شادی کام
 یکی ز عید همایون غره شوال
 دگر ز جشن جلوس شهنشه اسلام
 برای عیش دوبالای روزگار فلک
 در صاف عشرت ممزوج ساخت در یک جام

و فردای آن که عید خجسته نظر بود و بارگاه سلطنت و انجمن خلافت
 بهی کار پردازان پیشگاه دولت جاودانی شکوه آسمانی و همایش
 خسروانی یافته بود نوای شادایان اقبال طغظت عظمت و جلال
 بگوش گردن رسانید و نویدمان رفیع مقدار و امرای نامدار و سائر
 بندهای آستان مهر مدار ادای مراسم تهنیت و مبارکباد را در گریاس
 فلک اساس حاضر آمدند و چون خورشید جمال جهان آرای گیتی خدیو
 دین پرور اسلام پناه بسان ماه عید از ارج مهر بارگاه تابان شد بتسلیمات
 عبودیت تارک آرای سعادت گشوند حضرت شاهنشاهی بهیمة
 معهود عزم توجه بهصلی نموده برفیل ابر خرام کوه پیکر بدیع منظری
 که تخت زرین بران زده بودند قرین دولت سوار شدند و گوهران سر
 حشمت و سروری فروغ اختر ابهت و نیک اختر ی پادشاه زاد کامکار
 بختیار محمد معظم را در پی سر مکارک جای داده بتوزک آئینی
 که معمول این سلطنت ابد طراز است بعدگاه شرف حضور بخشیدند
 و پس از معارفت بدولتخانه همایون در ایوان مهر نشان خاص و عام
 سریر آرای عظمت و احتشام گشته بکام بخشی خلایق پرداز شدند
 و بصیاری از عبودیت منشان اخلاص مند و ارادت کیشان عقیدت

پندوند را بمراحم و مواهب خسروانه مورد نوازش ساختند ازان جمله نهال برومند گلشن ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند فرخنده نال محمد معظم را بمرحمت خلعت خاص و سرپیچ مرصع و یکهقد مروارید و انعام یک لک روپیه و نوگل حدیقه ابهت و اقبال بادشاه زاده والا قدر خجسته خصال محمد اعظم را بعطای خلعت خاص و یکهقد مروارید عز اختصاص بخشیدند و از آنجا که درین دولت پایدار و سلطنت گیتی مدار جز بادشاه زادهای نامدار کسکار را افزایش مراتب منصب زیاده بر هفت هزاری هفت هزار سوار معمول نیست و هرگاه عاطفت بادشاهانه بیکي از بندهای عمده که باین پایه عالی رسیده باشد اقتضای ظهور مرحمتی کند او را بانعام برخی از محال زیاده بر تیول تنخواه منصب کامیاب عنایت میسازند شهنشاه بنده پرور مکرمت گستر براجیه جیسنگه که از عمدهای بارگاه سلاطین پناه است و باین منصب والا پایه عزت باوچ ترقی افراخته بآنکه سابق بانعام محالی که یک کروردام جمع آنست سر بلند کشته بود موازی یک کروردام دیگر تیول بر سبیل انعام مرحمت نموده او را بدین الاقران سرفراز فرمودند و بآن زیاده راجهای عقیدت شعار و دیگر نوئیقان رفیع قدر و امرای نامدار خلع فاخره عطا کردند و بطاهر خان یک راس اسپ عراقی و کنور رامسنگه بمرحمت یک زنجیر نیل مباهی گشت و با خاص خان خویشکی علم و بمیدنی سنگه و پرتیسی سنگه زمیندار سری نگر سرپیچ مرصع مرحمت شد و بقطب الدین خان فوجدار سورته اسپ با ساز مطلا عنایت نموده فرستادند و اعتماد خان بمناسبت نام بخطاب اشرف خانی

و شیخ عبد القوی بخطاب اعتماد خانی و اشرف خان که درسلک
کومکیان دکن انتظام داشت بمناسبت امم پدر خویش بخطاب
بر خوردار خانی و سید حامد ولد مرتضی خان و سید خان قلعه
دار ظفر آباد هر یک بخطاب خانی و میر باقی ولد میر محمود
اصفهانیه بخطاب بافی خانی و علی بیگ ولد مرشد قلیخان
مرحوم بخطاب اهتمام خانی نامور گشتند و قاسم آقای رومی
که چنانچه سابقا گزارش یافت حسین پاشای حاکم بصره او را
بجهت اظهار مراتب عبودیت رهوا خواهی و استغاضه انوار
توجهات شاهنشاهی بجهت خلافت نورستاده بود و شرف تقبیل
سده پیر رتبه دریافته پنج سر اسب عربی نژاد که پاشای مذکور
برسم پیشکش ارسال داشته بود بنظر همایون رسانید و از جانب
خود نیز چند سر اسب عربی و یک غلام گرجی پیش کش نموده
بقبول آن مرتفاخر برافراخت و بعنایت خلعت و انعام پنج هزار
روپیه مشمول عاطفت خسروانه گردید و محمود دلزاق بقوجدرائی
یکی از محال صوبه دکن معین گشته بعنایت خلعت و اسب
عراقی و باضامه هشت صد سوار بمنصب هزاری هزار حواری
گشت و میر عزیز بدخشی بداروغی عدالت حضور پرنور از تغییر
خواجه صادق و عنایت خلعت سر بلند گردید و عساکری که از
دیوانگی تن کشمیر معزول شده بود بخدمت دیوانی و لعل چند
ولد رای بهارامل بدیوانی خالصه شریقه شرف امتیاز پوشید و چون
خواجه موسی ولد طیب خواجه عریضه مبنی بر اظهار مراسم دعا
گوی دولت قاهره از ولایت توران ببارگاه اقبال که کعبه آمل ساکنان

شش جهت گیتی است فرستاده بود چهار هزار روپیه در وجه انعام او معصوب حامل عریضه مرسل گشت و بهیاری از امرای و منصبداران باضافه مناصب و دیگر طایا و مواهب از خلعت و امپ و فیل و جیغه و شمشیر و خنجر کامیاب عاطفت بادشاه مکرمت شعار فیض پرور گردیدند و سید محمد متولی مرزا فائض الانوار خواجه ابرار و اسوه احرار قدوة الفقراء الواصلین خواجه معین الدین قدس سره بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام یک هزار روپیه و سید حسین مدنی بانعام دو هزار روپیه و حاجی قلم خوش نویس و شیخ قطب و شیخ عبد الله و ملا فروغی شاعر هریک بانعام یک هزار روپیه نوازش یافتند و بصالح بهادر گرز بردار و پنج کس دیگر از گرز برداران جیغه مرصعه و بجمعی گذیر از بندها و خدمت گذاران آستان سلطنت مصیر خلعت مرحمت شد و پانزده هزار روپیه بچندی از ارباب فضل و هنر و پنج هزار روپیه بنگمه پردازان و سروق سرایان آن بزم مسعود عطا گشت و درین روز عالم افروز از جانب نخله کریمه ریاض ارجمندی دوحه شریفه حدائق سر بلندی ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب بیکم صاحب برخی از نوادر جواهر و مرصع آلات که از مستقر الخلافة اکبر آباد برسم تهنیت این جشن دولت پدید آمدند و الا ارسال داشته بودند بنظر اکسیر اثر رسیده پرتو قبول پذیرمت و راجه جیسمنده نوزده سراسپ با ساز طلا و بعضی از نفائس جواهر و مرصع آلات بمحل عرض رسانید و محمد آمین خان میر بخشی و وزیر خان و امالتخان و بهادر خان و مرتضی خان و تفرخان و چندی دیگر

از امرای عظام و عمد‌های بازارگاه مظهر احترام هر یک در خور حال
پیشکشی شائسته گذرانید •

ولازمت بوداق بیک ایلچی و رسانیدن نامه و گذرانیدن موعات والی ایران

چون مغیر مذکور که حقیقت آمدنش سبق گزارش یافته
بظاهر دارالخلافة رسیده بود سیوم عید در ائذای این جشن سعید
حکم معلی صادر شد که اسد خان و سیفخان و ملتفت خان مدر
توزک پذیر شده اورا از بیرون شهر بملازمت کرامت بهر آوردند و آنها
بموجب حکم لازم الامثال اورا ببازگاه جاه و جلال رسانیدند و در ایوان
فلک نشان خاص و عام که حضرت شاهنشاهی آنجا سرور آزایی
عظمت و کامرانی بودند شرف اندوز تقبیل آستان سلطنت گشته
بطرز و قانونی که معمولی این دولت روز افزونست سعادت
ملازمت اشرف دریانمت و بعد از ادای آداب کورنش و تسلیم نامه
والی ایران را گذرانید و عاطفت بادشاهانه دران مجلس مقدس
اورا بعطای خلعت فاخره و جیغه و خنجر مرصع نوازش نمود و ارکچه
جشن با پباله و خوانچه طلا و پان با پاندان و خوان طلا مرحمت
شد و پس از انقضای این فرخنده مجلس باشاره والا اورا بخانه رستم
خان مرحوم که سر مغزلیست عالی دلفشین برگناره دریای جون و از
سرکار خاصه شریفه فرش و دیگر لوازم آن سامان یانده بود فرود آوردند
و میر عزیز بدخشی که از بندهای سنجیده بود بمهمانداری او معین
گردید گیتی خدیو مکرمتا پرور روز دیگر نیز اورا به پاشگاه حضور

قدسی هر روز طلب فرموده سعادت اندوز کورنش ساختند و بعطای
یکمقبضه شمشیر با ساز مرصع نواختند و چندی از همراهانش را مثل
نظر قلی میر آخور اسپهان سوغات و محمد حسین تحویلدار امتعه
و تفسوقات و احمد بیگ خویش ایلچی مذکور و میرزین العابدین
صلای ارا با مرحمت خلعت کموت مبالغات بخشیدند و شب هنگام در
انجمن خاص غسلخانه هریر آزای اقبال گشته چراغان کشتیها که
باهتمام و کلاهی پادشاهزادهای عالی نژاد و الا مقام و نوینان رفیع
قدر و امرای عظام بدستور معهود دیگر جشنها در کمال خوبی و نظر
فریدی سامان یافته بود مسرت افروز طبع مقدس گردید و بوداق
بیگ و همراهانش تماشای آن هنگامه دل پذیر نمودند و هفتم
شوال دگر باره سفیر هریر را ببارگاه ملک پیشگاه طلب فرموده
کامیاب کورنش گردانیدند درین روز خجسته سوغات والی ایران از
نظر کیما اثر بادشاه دین پرور گذشت ازان جمله شصت و شش سر
اسب عراقی برق تک باد رفتار و یک دانه سرورید غلطان آبدار بوزن
سی و هفت قیراط بود الحق نطفه این نم گوهری از صلب ابر
نیسان در صدف امکان کم فرار میگردد و در دانه باین گون و لون
بطریق ندرت از بحر صنع بساحل ظهور می افتد آن در یتیم را
جوهر شناسان پایه سریر اعلی بشصت هزار روپیه قیمت نمودند و
مجموع آن ارمغان بوقوف ارباب خیرت بچهار لک و بیست و در
هزار روپیه بقیمت رسید و بوداق بیک خود نیز از اسپان عراقی و
شتران بختی و دیگر نفائس ایران پیشکشی شایسته بنظر همایون
درآورد و بقبول آن سر بلندی اندوخت و عاطفت پادشاهانه او را با دعاء

شصت هزار روپيه و عطای ماده فیل باحوضه نقره و جل زربفت
 صباهی ساخت و محمد حسین تحویلدار را بانعام پنج هزار روپيه
 و نظر تلي مير اخور و مير زين العابدین هریک را بانعام سه هزار
 روپيه و احمد بیگ خودش ایلچی را بانعام دو هزار روپيه سرفروزی
 ؟ شید پنجم ذی قعدة مطابق سیزدهم تیر ماه که جشن عید گلابی
 بود بادشاه زاد های ارجمند کامگار و امرای نامدار برسم معهود
 صراحیهای مرصع و صیقلکار گذرانیده مسرت پیرای طبع مبارک
 شهنشاه روزگار گردیدند درین ایام فاضل خان که طفلی ازو در گذشته
 بود بعطای خلعت خاص کسوت مرحمت پوشید و راجه رای سگده
 سیسودیة از وطن رسیده جبه ساي آستان خلافت گردید و قباد خان
 که از صوبه داریق تنه معزول گشته بود بانراک شرف بساط بوس
 نایز شد و چون ابو سعید نیز اعمدات الدرایه رحلت کرده بود خاتون
 خان و صلاح الدین پسران او و درانخان همشیره زاده اش را عاطفت
 بادشاهانه بعطای خلعت از لباس کدورت بر آورد و بعرض اشرف
 رسید که جمال ولد دلیر خان که بنیابت پدر بفوجداری بیسواره بود
 باجل طبعی روزگار حیاتش سپری شد *

جشن وزن مبارک قمری سال چهل و پنجم

درین هنگام میمنت فرجام موسم وزن قمری مهر سپهر سلطنت
 و سروری در رسیده آئین جهان پیرائی و عشرت آرائی تازه شد و روز
 مبارک یکشنبه نوزدهم ذی قعدة مطابق بیست و هفتم ماه تیر
 آنجشن فرخنده صورت انعقاد یافته پس از انقضای یازده گهزی از

روز مذکور در ایوان کیوان نشان غسل خانه که بترتیب اسباب تجمل و احتشام آراستگی یافته بود وزن معهود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و چهارم قمری از عمر معادت قرین خدیو کشور دوات و دین و بفرخی و فیروزی و نیک اخترى و بهروزی بانجام رسیده سال چهل و پنجم به مبارکی آغاز شد بادشاهزاده‌های کامگار والا تبار و نوینان رفیع مقدار رسم‌نثار بتقدیم رسانیده تسلیات تهنیت بجا آوردند حضرت شاهنشاهی بعد نراغ از مراسم وزن مبارک اورنگ جهانبانی و مریر کمرانی بمنز جلوس همایون والا پایه گردانیده بکام بخشی خلایق برداختند درین روز فرخنده مهابت خان صوبه دار کابل بمغایات ارسال خلعت خاص قامت امتیاز ادراخت و اصالت خان بمرحمت اسپ مباحی گشته بمراء آباد مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفرآباد باضانه پانصد سوار بمنصب چهارهزاری دو هزار و پانصد سوار بلند رتبه یافت و بوداق بیگ ایلچی بانعام پنجاه هزار روپیه و مرحمت کمر مرصع و خلعت بارانی و پاندان با خوانچه طلا و یک قبضه پیر با ساز مرصع و یک قبضه بندوق خاصه مورد عنایات کوناگون گردید و بمحمد حسن تحویلدار ده هزار روپیه و بظفر قلی سیر اخور و حکیم یوسف از همراهان بوداق بیگ هر کدام دو هزار روپیه و بچند کس از قورچیان و همراهان ایلچی مذکور هیزده هزار روپیه عطا شد و اصالتخان فوجدار مراد اباد بمرحمت اسپ باساز طلا مباحی گشته بمحال فوهداری خود مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفرآباد باضانه پانصد سوار بمنصب چهارهزاری دو هزار و پانصد سوار بلند رتبه یافت

و دواجی دکنی از اصل و اضافه بمنصب سه هزارى در هزار
سوار سر بلندی یافت و راجه راج رپ بمحارست سرحد غزنین
از تغییر سید شهابت خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب
مباهی شد و از منصبش که سه هزار سوار بود پانصد سوار
دو اسبه سه اسبه مقرر گردید یرلیغ گیتی مطاع بعز نغان پیوست
که سید شهابت خان بعد از رحیدن راجه مذکور بدار الملک کابل
آمده در سلک کومکین آن صوبه منتظم باشد و سید عزت خان
بفوجداری سرکار بهکر از تغییر خنجر خان منصوب شده بمرحمت
خلعت و اضافه پانصد سوار در هزارى هزار سوار سرفراز گشت
و عسکر خان فوجدار بنارس از اصل و اضافه بمنصب در هزارى
ششصد سوار و رعد انداز خان از تغییر عاذل خان بفوجداری میان
دراب و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدى
هزار سوار و فوجدار خان بفوجداری نواحی دار الخلافه شاهجهان آباد
و عطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدى هزار و
پانصد سوار و الف خان از اصل و اضافه بمنصب هزارى هشت صد سوار
سرفرازی اندوختند و شهباز افغان بفوجداری کوهستان جهون از تغییر
میر خان تعیین یافته از اصل و اضافه هزارى هزار سوار و بعنایت خلعت
مورد نوازش گردید و ناظر خان خواجه سرا بخدمت داروغگی زرگر خانه
و از اصل و اضافه بمنصب هزارى دو صد سوار مباهى شد و عالم
خان سردار قبیله نو خانی و تماچی زمیندار کچه و پرتهی سنگه
زمیندار سري نگر و راجه دیبی سنگه بندیده و اعتبار خان قلعه دار
اکبر آباد بعنایت ارسال خلعت هرمایه مباحات اندوختند و حیددی

ابراهیم از اتباع سیوای مقرر که برهبری طالع از آنصلا کیش
جدائی گزیده بعزم بندگی در گاه خلایق پناه نهد امیر الامر آمده
بود بموجب التماس آن عمده نوئیان بمنصب هزاری پانصد سوار
کامیاب شد و چون سیدی جوهر که از عمدهای علی عادل خان بود از
محرک گشته بدلالات سعادت نقش ارادت این آستان اقبال بر
لوح ضمیر مرتسم شاخه بود و سیدی بلال وکیل خود را بجناب
خلافت و جهانداری فرستاده میخواست که روی نیاز بدر دولت
ابد طراز آرد عاطفت بادشاهانه او را بارسا خلعت فاخره با فرمان
مرحمت عنون مصحوب سیدی بلال وکیلش سرافرازی بخشید
و وکیل مذکور بعطای خلعت واسپ و انعام دو هزار روپیه مباحی
گردید و جواهر خان خواجه سرا بمرحمت ماده نیل و محمد آمین
شیرازی و حکیم محمد مهدی آزدستانی و سید محمد صالح
گجراتی هر یک بعنایت خلعت و قاسم اقای کس حسین پاشای
هالم بصری بانعام پنج هزار روپیه و میر شرف الدین صفهانی
از سادات گلستانه بانعام دو صد اشرفی و حاجی حسین عرب
بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه و سید عبد الرؤف مدنی
بانعام دو هزار روپیه و شاه قلی و لد شهنسوار بیگ که از دکن آمده
بود بعنایت شمشیر با ساز طلا و انعام یک هزار روپیه و بسرامخان
گلوفت و چندنی دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه فیض اندوز
عاطفت خسروانه گردیدند و بچندی از شرف اندوزان بساط خدمت
از خزانه احسان و مکرمت بیست هزار روپیه انعام شد و سه هزار
روپیه بزمرد نغمه منجان و مررد سرایان آن بزم مسعود انعام شد

سیوم ذی الحجه بوداق بیک سفیروالی ایران باذمام سه عدد اشرفی
 کالان که وزن مجمر هفت صد توله بود و سه عدد روپیه هریک یوزن
 پاصد توله نوازش یانت ودرین هنگام پیشکش امیرالاصرا صوبه دایر
 دکن از نوادر و جواهر و دیگر تحف و رغانب و پیشکش قباد خان
 صوبه دار معزول تهنه مشتمل بر مرصع آلات و نفایس امتعه تهنه
 و یک زنجیر نیل و پیشکش شمس الدین خان خوشکی یک زنجیر
 ماده نیل و پیشکش منگلخان بنظر قدسی انوار در آمد و راجه
 جیسنگه دو اسب عراقی برسم پیشکش گذارلید و چون بمسامع
 همایون رسید که میر ابراهیم وادمیر نعمان که چنانچه گزارش یافته
 جهت رسانیدن مبلغ شش لک و شصت هزار روپیه که شهنشاه
 جهان نذر حرمین شریفین زاد هما الله قدر و تعظیما کرده بود بآن
 اماکن قدس مرخص شده بود و درآن حدود باقتضای اجل موعود
 رخت هستی ازین سرای فانی بر بسته عاطفت بان شاهانه اسلام
 خان را که خیر او بود باهمت خان خلف خان مذکور بعطای
 خلعت نواخت و کثور رامسنگه که کوچ او فوت شده بود و راجه
 رایسنگه که یکی از افارش در گذشته بود هر یک خلعت کسوت
 نوازش پوشید و انتخار خان و ملتقت خان و بهاء الدین پسران
 اصالح خان مرحوم که والده آنها رحلت نموده بود بعطای خلعت
 از لباس کدورت برآمدند و عسکر خان نوجدار بنارس که پسرش
 فوت شده بود بمعایت ارسال خلعت مورد التفات گردید و از وقائع
 صوبه کلل بموتف مرض رسید که نیکنام خان انغان باجل طبعی
 در گذشت دهم ذی حجه که عید نرخته اضحی بود دیگر باره تارگاه

سلطنت و جهان‌بانی بآذین نشاط و شادمانی زینت یافته نوای شادایانۀ اقبال سامعۀ پیرای همکشان گردید و عمده‌های آستان دولت و سائر بندهای عتبه خلافت دربار جهان مدار حاضر آمده چون خورشید جمال عالم آرای گیتی خدیو عالمگیر از ادج عظمت و جلال طالع شد مراسم عبودیت و تعلیمات تهذیب بجای آوردند حضرت شاهنشاهی بشیمة کربمة خویش عزم مصلی کرده بآئین معهود توجه فرمودند و نماز عبد را آنجا بجماعت گزارده قرین سعادت معاودت نمودند و پس از ادای سنت قربان در ایوان سپهر نشان خاص و عام در اورنگ فلک برآید مرصع مدار جانوس فرموده کم بخش خلایق گردیدند و درین روز خجسته بوداق بیگ الملقی والی ایران را رخصت انصراف ارزانی داشته بانعام یک لک روپیہ و عنایت خلعت فاخره و خنجر میناکار با علاقه مرورید و امپ با زین و اجام طلا و فیل با زین طلا و ساز نقره و جل زر بفت و یگرنجیر فیل دریائی که شکل و صورتش خالی از طرفگی و غرابندی نیست و یک منزل پالکی با ساز و لوازم آن مطرح انوار نوازش ساختند و مقرر فرمودند که جواب نامه متعاقب او مصحوب یکی از بندهای عمده که بسمت فهمیدگی و سنجیدگی موسوم باشد با شایسته ارمغانی از نفایس و نوادر هندوستان فیض مکن بفرستند و بایلچی مذکور از اول تا آخر پنج لک روپیہ و بهمرا هانش سی و پنج هزار روپیہ عطا شد و حکم جهان مطاع بصدر پیوست که خواجه صادق بدخشی اورا بدرقه نموده بملتان رساد و چون درین ایام از وقائع دارالملک کابل بمصامع حقائق مجامع رسید که عهد العزیز خان والی بخارا بمقتضای طرز شناسی

و قاعده دانی و بر وفق سنت اسلاف خویش عمل نموده بجهت تقدیم
 مراسم مبارکباد جلاوس همایون بر اورنگ خلافت و جهانبانی خواجه
 احمد پسر خواجه خوانند محمود را که از کبار خواجههای مازری النهر بود
 بآئینیت نامه خلعت آئین بخدمت اشرف فرستاده سفیر مذکور یازدهم
 ذی قعدة بخطه کابل رسیده است از پیشگاه سلطنت مصاحب بیدگ
 به جهت مهمانداری و آوردن خواجه مسطور تعیین یافته مرخص
 گردید و بطراز کسوت حشمت و نامداری زینت مسند ابهت و بختیاری
 بادشاه زاده والا قدر محمد معظم و راجه جیسنگه و محمد امین
 خان و مرتضی و دیگر امرای عظام بمناسبت موسم برشکال خلعت
 بارانی عطا شد و چون نوکل حدیقه دروات تازه نهال گلشن سلطنت
 بادشاهزاده والا گهر محمد اعظم را تربیت بادشاهانه نوازش بندوق
 اندازی که تحصیل ملکه آن ناگزیر نشاء سروری و سر افزای است
 مامور ساخته بودند هوشدار خان که آن شیوه را خوب ورزیده بخدمت
 تعلیم آن والا تبار ترک افتخار افراخته خلعت یافت و بادشاهزاده
 سعادت پیوند بمرحمت بندوق خاصه مورد عاطفت گردیدند و سردار
 خان که در سلک کومکین صوبه گجرات انتظام داشت بموجب
 طلب ازان صوب رسیده ناصبه سای آستان معلی گردید و یک
 زنجیر نیل و چند قلاده یوز که نرد کامل آن در گجرات پیدا میشود با
 دیگر نفائس اشیا بر سر پیشکش گذارید و بغوجداری و جاگیر داری
 سرکار بهر ارجح معین گشته بعنایت خلعت و باضامه هزار سوار
 بمنصب دو هزار و پانصد سوار مر بلندی یادست
 و ظفر خان که در ملک دعاگویان دولت قاهره بود رخصت سکونت

در دار السلطنة "هور یافته بعطای خلعت مباحی شد و عاقل
 خان که از نوجواری میان دراب معزول گشته بود چون بسبب
 بعضی عوارض جسمانی در پیشگاه خلافت و جهانبانی استدعا نمود
 که گوشه انزوا گزیده بدعای دوام دولت روز افزون قیام نماید پسالبانده
 نه هزار روپیه موظف گشته بدار السلطنة لاهور رخصت یافت و از
 نوشته وقائع نگاران ممالک شرقی بموقف عرض رسید که در القدر
 خان حارس قلعه رهناس باجل طبیعی رخت افامت از حصار
 هشتی برون کشید و هزبر خان بحراست حصن مذکور تعبدین
 یافته بعدایت خلعت و از اصل اضافه بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار سربلند گردید از سوانح دولت پدرا جوهر نمای تبغ
 اقبال حضرت شاهنشاهیست بسر امشانی چنبت بدگهر که
 سرگروه مفسدان خود سربود آن بغی اندیش فتنه پرور از قوم
 ضلالت کیش بندیده امت و از دیرباز در ولایت و سیمع مالوه
 باستظهار بیدشهای انبوه و سرزمینهای ناهموار آن حدود فزانی
 و رهزنی جسارت ورزید بیدرایه بغی و طغیان و مسلک نامستقیم
 خلاف و عصیان می پیمود و بتأین دزد و بندگان زندگانی می نمود
 درایام سلطنت اعلیحضرت مکرر افواج قاهره بادشاهی بدفع واستیصال
 آن بدسگال معین گشت لیکن قلع ریشه فساد و قطع ماده انسان او
 چنانچه بایست صورت نه بست در هنگام توجه عساکر گیتی کشا از
 دکن بدستداری مجز و استکانت وتوبه و نه امت در حدود مالوه بموکب
 جلال پیوسته دولت زمین بوم دریاقت و بسلوک جاده عبودیت
 و درایت خواهی و اختیار خدمتگزاری و همراهی ذلت و جرایم

خوبش را پرد؛ عفو و بخشش پوشانید و چون جنود کیهانستان در نواحی مستقر الخلافه اکبر آباد بردارای بیشکوه ظفریافته بتعاضب آن بدما آب متوجه پنجاب گشت و ماحمت آن بوم و بر از وجود فتنه آمود او پبراشده شد هنگام مراجعت رایات عالیات بدار الخلافه آن مردود بموجب فرمان همایون در سلک کومکیمان خلیل الله خان منسلک گردید در دار السلطه لاهور ماند و در وقتی که موکب اقبال از مرکز خلافت بدفع فتنه ناشجاع متوجه اله آباد گردید آنضلال کیش را عرق بدرگی حرکت نموده و جوهر فرومایگی از ذات خساست نهاد سربر زده از دار السلطه لاهور بتأین ممالیک گزیر پیشه فرار نمود و بمالو رفته بشیمه ذمیمه و عادت قدیمه خوبش همان طریقه رهزنی و قطع طریق پیش گرفت و چون دران هنگام از طرف اله آباد ناشجاع فتنه جو لوابی فساد افراشته گرد مخالفت و عدوان انگیزه بود چنانچه سبق ذکر یافته دران یورش نیروزی اثر راجه جسونت سنگه درعین معرکه رغا و موقف هیجهاز لشکر ظفر پیرا روگردان شده منبج عصیان پیدمود و از سمت گجرات دارا بیشکوه باطل ستیز دگر باره سپاه و لشکری فراهم آورده بهوس مقابله و آدیزش با موکب ظفر لوا روانه اجمیر گشته بود آنضلال اندیش بد مال به پشت گرمی منوح آشوروش و اختلال انتهاز فرصت نموده ممالک و شوارع ولایت مالوه بر مترددین میسروراند و جسارت و خیرگی از حد گذرانیده بود حضرت شاهنشاهی دران ایام عجائنه سو بهکرن بدبیله را که هم از قوم اوسمت با چندی دیگر از راجپوتان بتادیت و تنبیه انمردود تعیین نمودند و بعد از آنکه مهم ناشجاع و دارا بیشکوه و راجه جسونت

هنگام بمیامن اقبال فرخنده فال بر وفق خواهش اولیای دولت
 بیوزال بقطع و فصل انجامید و غبار آن فتنها که بیکبار برخاسته بود
 بآب تبغ عالمگیر شهشاه سکندر نظیر در اندک فرصتی فرو نشست
 و روایات جاه و جلال پرتو ورود بدار الخلاقه ایگند راجه دیپی سنگه
 ببدیله باستیصال آن مقهور مامور گشته برلایغ گیتی مطاع بنام
 جمیع جاگیر داران و کومکدان صوبه مالوه عز نغان یاموت که باتفاق
 راجه مذکور در دفع و استهلاک او ساعی بوده ریشة فساد آفتالات
 نهاد ازان سرزمین بر اندازند و ساحت آن یرو بوم از خار افساد او
 بپردازند و این گروه بموجب فرمان همایون کمر همت بکفایت مهم
 آن مخدول بسته شب و روز در کمین فرصت بودند و آن نابکار از
 بیم صوات ادواج نصرت شعار دران مدت یکجا فرار نکرفته رو به
 صفت هر روز گوشه می خزید و هر شب مسکن و مقامی تازه میگزید
 تا آنکه درین سال فبروزی مثل بمردم راجه سجان سنگه ببدیله که
 خود در سلك کومکدان عساکر بنگاله انتظام داشت و برخی از اتباع
 و تابیدانش در وطن او بودند خبر رسید که آن سیه بخت تبه کار
 بقوم دهندیره پناه برده میان آن گروه در آمده است باستماع
 این خبر ولایت دهندیره شتافته به تجسس حال او پرداختند و چون
 آگاهی یافتند که آن عصیان مدش در موضع سهره که موطن راجه
 اندرمن دهندیره است بحماییت مردم او مخفی گشته است
 بتنجا رفته طلب او نمودند جمعی ازان قوم کوه اندیش که
 بمناسبت ملت و کیش او را جا داده بودند از قهر و عتاب پادشاه
 مالک رقاب خائف و هراسان شده در حالتی که آن کافر اجل گرفته

علیل و مریض بود مداوای او را از دم شمشیر تدبیر جهتند و بحکم ضرورت سر پرشش از تن فلقه پرور جدا کرده نهانی از مردم راجه سجان سنگه بدربار جهاننادر فرستادند و بانها جواب دادند که ما او را از هم گذرانیده بسزای کردار رسانیدیم و چهاردهم ربیع الاول سر آن مدبر خیره سر بجناب سلطنت رسیده برخاک ادبار و نگونساری پای فرسود مذلت و خواری گردید و ظهور آثار نیرنگی اقبال دشمن شکار خدیو جهان بتازگی ترمز منشان خلاف ائین را سرمایه عبرت شده دولت خواهان بیدار بخت آگاه دل را بصیرت بخشید *

جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم

درین هنگام میمنت انوار موسم وزن شمسی خدیو روزگار بصد خرمن فصل بهار در رسیده گلهای نشاط بر تارک جهانیان امشاند و دگراره بارگاه دولت و پیشگاه عظمت به آذین خسروانی زیب و زینت پذیرفته رسم عیش و آئین شادمانی تازه شد و چهارم سنخ ربیع الاول مطابق دوازدهم آذر پس از انقضای هفت گهزی از روز مذکور در ایوان سپهر نشان غسل خانه آجشن خجسته انعقاد یافته از فیض سنجیدن بادشاه فلک دستگاه گفتین ترازو جرم خورشید و ماه را بسنگ کم برگرفت و سال چهل و سوم شمسی از عمر سعادت قرین گیتی خدیو بادشاه و دین بهزاران نصرت و فیروزی و میمنت و بهروزی باسجام رسیده سال چهل و چهارم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن دیوان چهل ستون خاص و عام که گرانمایه تخت فیروزی بخت مرصع نگار در آنجا نصب کرده بودند مریر آرای

دولت و کسرانی شدند درین بزم فرخنده قرة العین عظمت و بختیاری
 قوة الظهر شوکت و نامداری بادشاهزاده فرخ خصال محمد معظم
 بانعام دراک رویه نوازش یافتند و امیر الامرای صوبه دار دکن
 و خان خانان سپه دار بنگاله و مهاراجه جسونت سنگه ناظم مهام
 احمد آباد و جمفر خان صوبه دار مالوه و مهابت خان صوبه دار
 کابل بعنایت ارسال خلاع فاخره قاصت مغاخرت انراختند و عبد
 الرحمن بن نذر محمد خان بانعام ده هزار رویه مورد مرحمت شد
 و عابد خان که از نژاد کبار خواجهای مادی الذهر است بتقویض
 خدمت جلیل القدر مدارت کل از تغذیر شیخ میرک که اورا
 کبر سن دریافته بود والایه گردانید و اسلام خان بصوبه داری کشمیر
 دایم از تغذیر ابراهیم خان معدن گشته بمرحمت خلعت و اسب
 با ساز طلا مر بلند شد و همت خان پسرش بعنایت اسب
 مباحی گشته برفاقت پدر مرخص گردید و چون صف شایخان
 میر آتش بذابرقصیری مورد عذاب بادشاهانه گشته از منصب
 و خدمت معزول شده بود ندایخان بخدمت داروغگی توپخانه
 خلعت سرفرازی پوشید و تباد خان باضافه پانصد سوار بمنصب
 سه هزاری دو هزار و پانصد سوار چهار اعتبار ادروخت و اکرام خان
 بفوجداری فتحپور و خانوه معین گشته از اصل و اضافه بمنصب
 دو هزاری دو هزار سوار مورد مرحمت گردید و حسن علی خان
 توسن بیگی بعنایت خلعت کسوت مباحات یافته جهت بسر
 کردن جانوران بشکار گلهای نواحی دارالخلافه مرخص شد و
 چون فوجی تازه از مبارزان جنود اقبال برسم کومک بدکن معین

شد بود و رعد انداز خان برسانیدن آن مامور گشته بعنایت خلعت و علم و یک زنجیر نیل نوازش یافت و از جمعی که با خان مذکور بدکن تعیین یافته بودند رکفاته سکه راتپور بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و قادر دان انصاری و جهانباز خان هریک بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار و زاهد خان و مید علی اکبر باره و چندی دیگر بعنایت اسپ و ترکناز خان و سید زین العابدین بخاری و جمعی دیگر بمرحمت خلعت و برخی بعطای شمشیر بهر اندرز عزت گشتند و سوبهگرن بذبیل از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و دو صد سوار و بمرحمت خلعت و شمشیر مرافراز گشته در سلک کومکیان صوبه دار الملک کابل منتظم شد و سرانفلی کهمر از کومکیان صوبه مذکور باغافه چهار صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار و از اصل و اضافه التقات خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و امام اوبردی که در سلک کومکیان دکن منتظم است بمنصب هزار و سوار و حامدخان بمنصب هزار و چهار صد سوار و افتخار ولد فاخر خان بمنصب هزار و سه صد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار و حکیم صالح شیرازی بمنصب هزار و سوار مشمول انظار عنایت گردیدند و مانسنگه ولد راجه روپسنگه راتپور بعنایت سر پیچ مرصع تارک مباحات افراخته بوطن رخصت یافت و روح الله بدیوانی دار الملک کابل از تنبیر یعقوب خان منصوب شده بعنایت خلعت و خطاب بشارت خانی سرمایه کمرانی اندر رخس

و سید جعفر خان ولد سید جلال بخاری و سید محمد خلف او که در موطن مالوف خود کجرات بودند بعنایت ارسال خلعت سرمایه افتخار اندر خند و کمال نظر داروغه آبدار خانه بخطاب خدمت طلب خانی پایه عزت یافت و انور خان خواجه سرا که التماس رخصت زیارت حرمدن شریفی زادهما الله شرفا و قدرا نموده بود بعنایت و انعام دو هزار روپیه سر امر از گشته بادر اک آن سعادت مازون شد و قاسم اقامی کس حسین پاشای حاکم بصره بانعام دوازده هزار روپیه و عطای خلعت کامیاب گشته رخصت انصرام یافت و به همراهان او یک هزار روپیه عنایت شد و مصحوب او يك قبضه شمشیر مرصع گران بها برای پاشای مذکور مرسل گردید و مغول خان که از زمره گوشه نشینان بود بانعام پنجهزار روپیه بهره اندوز مرحمت گشت و بسیاری از امرا و منصب داران بمکرمت خلعت واسپ و شمشیر و دیگر عطایای خسروانی مباهی گردیدند و هفت هزار روپیه بزمره نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا شد و جمعی کثیر از بندهای آستان خلافت و ملازمان رکب دولت بعنایت خلعت و برخی بمکرمت اسپ مباهی گشتند و درین روز جهان افروز از جانب خان خاندان میده حالار يك قطعه الماس ابدار که هفتاد و پنجهزار روپیه قیمت آن بود بنظر مهر انوار در آمده پسند طبع همایون افتاد و پیشکش مهاراجه جسونت سنگه صوبه دار گجرات از نوادر جواهر و مرصع آلات به پیشگاه حضور رسیده پایه قبول یافت و داشتند خان الماسی که پنجاه هزار روپیه قیمت داشت بمحل عرض رسانید

و دیگر امرای نامدار و عهده‌های آستان سپهر مدار پیشکشها درخور
حال گذرانیدند و اشاره‌ی والا صادر شد که تا پنج روز این جشن فرخنده
هنگامه آرای عشوت و خرمی و انجمن‌انورز مسرت و شادکامی باشد

ادراک سعادت ملازمت خواجه احمد

سفیر عبد العزیز خان و الی بخارا و

گذرانیدن نامه در ایام این جشن طرب پیرا

چون آن خان والا دودمان چنانچه سابقا گزارش یافت
نسبت خواندین احلاف و طریقه ابا و اجداد که همواره با سریر
آرایان این دولت خدا داد رعایت مراتب یکجبهتی و داد و سلوک
سلک صداقت و اتحاد نموده با اقتضای صلاح اندیشی طالب ایستاد
و التیام و بادی فتح الباب ارسال نامه و ابلاغ پیام بوده اند برای
ادامی مبارک باد جلوس این فرزنده لوی عظمت و کشور ستانی
برادرنگ خلافت و جهانپانی خواجه احمد نام یکی از نزدیکان
خود را با تهنیت نامه مبنی بر مراتب الفت و استیفاء و محتوی
بر قواعد آداب دانی و پایه شناسی و ارمغانی از نفائس و مرغوبات
توران برسم سفارت باستان فلک نشان فرستاده ایلچی مذکور درین
هنگام بظاهر دار الخلافه رسیده بود چهارم ربیع الثانی در اثنای این
بزم کامرانی و جشن خسروانی حکم معلی صادر شد که بسعادت
تقدیم مدد جلال فایز گردد و بموجب فرمان همایون صیقلان و
و قباد خان پذیرفته شده او را ببارگاه اقبال رسانیدند و در محفل فلک
شکوه خاص و عام بومیلگ بخشیان عظام شرف احتلام مدد می‌پیر

احترام دریافت و پس از تقدیم مراسم کورنش و تسلیم نامه
 عبد العزیز خان را بخدومت اشرف گذرانید و سوغات که مشتمل بود
 بر اهدای راهوار ترکی و شتران نر و مایه بختی و دیگر تجف
 و نوادر بنظر خورشید مآثر رسانید ازان جمله یک قطعه لعل رنگین
 خوشآب بود که بچهل هزار روپیه قیمت شد عاطفت پادشاهانه
 دران روز خواجه احمد مزبور را بمکرمت خلعت فاخره و خنجر
 گران بها باعلاقه سردارید و انعام هشت هزار روپیه نوازش نمود
 و چون در راه کوفتی بهمرمانیده هنوز بقیه ضعفی داشت
 مصای مرموع عطا فرموده منزی لایق بجهت بودنش مقرر شد
 و شبهنگام باشاره والای فرمان روی ایام کشتیهایی که بدستور
 جشنهای سابق بران چراغان شده بود برروی درباری چون جلوه گر
 گشته حیرت بخش ناظران و طرب فزنی حاضران گردید و چراغانی
 که از شمع داران روی آب بر زمین کنار دربار کمال خوبی و نظر
 فریبی ترتیب یافته بود ایستادهای آن انجمن عشرت را مسرت
 بخشید حضرت شهشاهی در ایوان سپهر نشان غسالخانه رو بدربار
 سریر عظمت و اقبال جلوس فرموده از ادج رفعت و علا بان تماشای
 بجهت افزا توجه فرمودند و خواجه احمد دلچسپی نیز دران فرخنده
 مجلس سهادت حضور یافته از تفرج آن هنگامه دایمیر بهره ور شده *

جشن کدخدائی بادشاهزاده عالی تبار بخت بیدار
 خجسته شیم محمد معظم با دختر عفت سیر راجه
 روبسنگه راتهور بر طبق سنت سنیه میمنت افروز

از آنجا که حکمت کامله خالق احد و بدنیاز ممد که ذات مقدسش
 بتنزیه لم یولد متفرد و ممتاز و در صفت وحدت و یکتائی
 بی مهیم و انباز است سرشته بقای انسان که خلف الصدق
 دودمان امکان و قرة العین خانوادگی اکوان است و مخلوق
 از برای پرستش مانع و معرفت یزدان بدوالد و تغافل باز
 بسته و سرور اهل دانش و بینش که کدخدائی سرای آفرینش است
 در ترغیب سنت سنیه نکاح بامرتدا کحو تکانوا عقد جواهر رحمت
 در دامن بخت نیک سرانجامان است گسسته بر طایفه خلائق و گانده
 عباد خصوصاً سلاطین و الانزاد که اساطین کارخانه ایجاد اند لازم و محتمل
 است که همت بلند نفهم بر تکذیر ذریعت که سرمایه نظام کشور صورتست
 مقصور داشته سراچه هستی و پیشگاه حق پرستی را رونق فزایند
 و اخلاف عالی گهر را با عفت منشان نیکو سیر سمت مزاجت داده
 در استیغای فصل که خلود ذکر و درام نام از شرائف نتایج آست
 کوشش نمایند بنابراین رای عالم آرای حضرت شاهنشاهی که
 بهین مظهر خلیفه الهی و در همه امور مقتدی بتأثر شرع مظهر
 جناب رسالت پناهی اند درین هنگام میمنت فرجام چنان اقتضانمود
 که فرزند اختر برج دولت رخشنده گوهر درج سلطنت پادشاهزاده
 کامگار بخت بیدار محمد معظم را که من شریفش بدایه نوزده

سالگی رسیده نخل برومند قدش در گلشن شباب و کمراسی قد کشیده بود ازین سنت وافی برکت بهره‌ور سازند و خاطر اقدس از پیوند آن نونهال گلستان جاه و جلال که بر ذمت همت والا فرضی بود لازم الذا بدردازند و پس از تأمل در اختیار عفت هرشتی که سزادار این نصیب ارجمند باشد قرعۀ این دولت بذا صبیغ ستوده اطوار راجه روپ سنگه را تهوور که از نژاد راجه‌ای فیضان و پسر عم مهاراجه جسونت سنگه بود افتاده آن مستور بختمند را نامزد پادشاه زانۀ عالی قدر فرمودند و چون بموجب یرلیغ گیتی مطاع از موطن خویش بمشکوی قدس و حرمدۀ اقبال رسید نخست بدلقین کلمۀ طیبه و ادراک شرف اسلام فایز گردید و روزی چند در خدمت علیہ حجلہ نشینان حریم عفت و پرده گزینان سرادق عظمت کسب ضروریات احکام دینی و آداب و مراسم ایمانی نموده در اندک فرصتی جمال حالش بزبور اخلاق حمیده و عادات پسندیده آرایش یافت و اشارۀ همایون بترتیب اسباب و مقدمات آنطوی فرخنده صادر گشته کارپردازان پیشگاه سلطنت بهر انجام لوازم آن پرداختند و متصدیان مهمات سرکار بادشاه زادۀ نامدار بخدایار نیز بسامان ضروریات آن قیام ورزیده آنچه بایست مهیاساختند و عاطفت خسروانۀ از زواهر جواهر و پیرایه‌های گران سایه زیاده از یک اک روپۀ بآن مخدره نقاب حیا عطا فرمود و بمعیاری از نفاثات اثواب و امتعه و دیگر اسباب تجمل و تزیین مبدول داشت و همچنین صدرآرایان سرادق هشت و اقبال و معظمتان جاه و جاهل اعدای بیگمان تقدس نقاب خورشید اجتماع قریبا جفا بفرز اقصا

حلی و حلل و مرصع آلات و زغائب ملبوسات تملقات بجا آورده
جهازی شایسته برای آن محجوبه عفت منشر مرتب نمودند و
سید هم ربیع الذانی مطابق پانزدهم آذر که شب هنگام آن با اختیار
اختر شناسان پایه سربر اعلی ساعت عقد مقرر شده بود در محفل
فردوس مثال غسلخانه خجسته جشنی بادشاهانه پیرایه انعقاد یافت
* المولفه * نظم *

که نظاره جشن آن بزم گاه * تهی ساختی دیده را از نگاه
بهشنی بزیبائی روی حور * ازو چشم بد چون غم از عیش دور
همین نیز چون دامن بوستان * صفا خیز چون سینۀ دوستان
و آن روز بهجت امروز در منزل فیض قرین پادشاه زاده ارجمند نیز
بساط جشن و سوز مبسوط گشته هنگام عیش و طرب گرمی پذیرفت
از باب نغمه و سرو با دف و چنگ و بریط و عود آنجا فراهم آمده
نوا سنج عشرت و خوشدلی بودند و اوائل شب مذکور که آن بزم قدسی
سرور در بارگاه اقبال مهمل گشته بود پادشاه زاده عالی تبار والا
مقام در کمال شوکت و احتشام از منزل خود برآمده براه دریا سوار
سفینه سعادت متوجه پیشگاه حضور لامع النور گردیدند و در برج قلعه
مبارکه از کشتی فرود آمده یکران دواست و کامرانی بزیر زان
کشیدند از آنجا تا پامی شاه برج که مطلع آفتاب سلطنت و جهانبانی
است از دو طرف بر زمین کنار دریا چوپ بست نموده جرافانی
در کمال خوبی و نظر فربیی کرده بودند و فانوسهای رنگین و
و منقش بطرزی دلگش درپیش آن در آویخته بدستور معهود
دیگر جشنها جوانان کشتیها نیز هنگام افزون آن بزم طرب پیرا شده

از تلمع و ضیا سطح بلورین آب هم چشم چشمه آنتاب گردیده بود.

• لمولفه • نظم •

ز بصر شمع و مشعل برامروخته • زمین همچو منقل شد انروخته
چراغان چنان گشت عالم دروز • که بگذاشت در دهریک تیره روز
و دران طرف دریا آلات و ادوات آتشبازی چیده شده بود بموجب
حکم اطنی چندی از امرای عظام منذل اسد خان بخشی درم و صفیخان
و امتخار خان اخته بیگی و ملتفت خان میر توژک از جای که
بادشاهزاد بلند مقدار سوار شده بودند در رکاب ایشان روان گشتند و
طایفه مطربان و اهل عشرت و سرور از انان و ذکور با دف و ساز به نغمه
شادی و اهنگ مبارکباد گل بانگ نشاط بر کشیده ترانه سریان و
مرود گویان پیش پیش می آمدند و آواز نقاره و کرنا و صغیر و
نقییر و سرنا از بالای سفائن چراغان که بر روی دریا جلوه گر بود و
آوازه شگوه و جلالت بگوش گردون میروسانید و در انجمن همایون
عسکخانه که حضرت شاهنشاهی بامر الهی سریر آرای خرمی و
انبساط بودند ترانه سنجان منقل خاص در پرده تهذیب نوا ساز
گشته شعله آواز شان در خرمن طاعت ناهید در گرفته بود و غلغل
شادمانی و صدای شادیانه کمرانی ازان بزم معلی سهر اطن
بررفته •

مرود مغنی شده گرم جوش • زده نغمه چنگ و نی راه هوش
پی گوهر خوشدای رفته ساز • چه آهنگ مطرب چه آوازه ساز
بالجمله بادشاه زاده عالی مرولا حشمت قرین دولت و مسرت معادت
اندروز ملازمت اشرف گشته آداب تسلیمات بجا آوردند حضرت

خلافت پناهی آتسلاله دودمان ساطنت را مطمح انظار عاطفت و
 مطرح انوار مرحمت گردانیده یکعقد مروارید شاهوار که پنجاه هزار
 روپیه ارزش داشت از سر عزایت بدست گرم پرور بر سرایشان
 بستند و گرانها سریندی دیگر از یک دانه لعل آبدار و در دانه مروارید
 غلطان که پنجاه و پنج هزار روپیه قیمت آن بود و بازو بندی مرصع
 و خنجر خاصه با علاقه مروارید و چرخسی خاصه مروارید دوز و جیفه
 مرصع و یک لك روپیه نقد و یک زنجیر فیل خاصه باتلایرو پنج سر
 اسب عربی و عراقی ازان جمله یکی با ساز مرصع و یکی با زین و
 ساز طلا مکررست فرمودند و اشاره والا با فروختن آلات آتشبازی
 صادر شده تماشای آن هنگامه دلپذیر حیرت بخش ناظران گردید
 نخلهای باروتی که بسان سرو جوی باری از کنار دریای جون قد
 انراخته بود گلهای آتشین در دامن زمین فرو ریخت و انعطاس
 صوران گوناگون نقشهای بدیع از صفحه آئینه نام آب انگلیخت
 صورت بر رفتن و باز گشتن تیر هوایی از گلبازی نو نهالان گل
 پیرهن در ساحت باغ و گلشن نشان داد و از شعله ریزی و شرر
 باری گل افشان هوای گلریزان بهار در سر عشرت طلبان افتاد
 لمعات فروغ ماهتابی کره زمین را چون گوی آفتاب رزین ساخت و
 حلهای زر کش نور بهر آذین بزم سرور بر در و بام شهر و کو انداخت *

* لمواغه * نظم *

ز انوار مهتابی مه ضیا * جهان بسکه اندر خمت نور و صفا
 هواروشنی بخش ادراک شد * زمین شمع فانوس افلاک شد
 و پس از انصرام این تماشای نشاط افزا چون ساعت عقد در رسید

بموجب امر اعلی قاضی عبد الوهاب اقصی القضاة در حضور انور
 بآئین شرع مطهر تمهید قواعد عقد نموده آن نخله حدیقه
 عقت را بانهاال بردمند گلشن حشمت پیوند داد ایستاد های بساط
 قرب و حضور و باریافتگان آن انجمن پرزور مراسم تهنیت بتقدیم
 رسانیده تسلیم مبارکباد نمودند و نقار های عشرت بنوا آمده نغمه
 سرایان خوش آواز و ترانه گویان طرب ساز نغمهای دلنواز در مقام
 تحیت و ثنا خوانی سرودند و آن بزم پر نشاط و محفل انبساط
 بمبارکی و فرخندگی صورت انجام پذیرفت درین جشن بهجت
 پدر بخواجه احمد ایلچی بخارا که باشا^۱ والا شرف اندوز بساط
 حضور بود دو عدد اشرفی یکی سه صد توله و دیگری دو صد توله
 وزن داشت با دو روپیه بهمین وزن عطا گردید و بخوشحال خان
 کلاوشت و بسرامخان برادرش موازی چهار هزار روپیه از حلی و
 حلل مرصع و سه هزار روپیه نقد و ^(۲)بخوهر خان کلاوشت دو هزار روپیه
 مرحمت شد درین هنگام فرخنده فرجام چون ایام برشکال سپری
 گشته و هوا بخوشی گرائیده بود و فصل زمستان که موسم سیر و شکار
 این کشور فیض پرور امت در رسیده هوای نشاط صید ^(۳)نخچیر از
 پدشاه خاطر مهر تنویر شهنشاه عالم گیر سر بر زده هفدهم ماه مذکور
 ساخت شکار گاه باله از فیض ورود فرمانروای عالم شرف اندوز شد
 و آن روز و روز دیگر آنجا بشکار کلنگ و آهو نشاط اندوخته نوزدهم
 بخاص شکار توجه فرمودند و روز دیگر از آنجا بشکار پور سعادت قدوم

بخشیده بیست و یکم دگر باره بخاک شکار مراجعت نمودند و میزده روز دیگر در آن نخچیر گاه نزهت نشان و نواحی آن بصید نیله گاو عشرت آرا گشته در پردۀ شکار پرورش حال رعایا و زبردستان میکردند و بقراولی معانت ازلی صید دانهایی رسیده نموده چهره افروز دولت و معدلت بودند و در خلال این ایام در موضع انوپ شکار روزی شکاری غریب دلفریب که کمال ندرت داشت مسرت پیرای طبع اقدس گردید گزارش کیفیتش اینکه چون آنحضرت بعزم صید نیله گاو که هنگام مستی آن بود بشکار گاه مذکور رسیدند از جمله قزولانی که در تفحص نخچیر بهر سو تکلپو داشتند شیخ بهونام قراولی آمده بموقف عرض همایون رسانید که دو نیله گاو درین نزدیکی از جوش نشای مستی بجنگ پیوسته آویزشی شگرف حیرت افزا بایک دیگر دارند حضرت شاهنشاهی بتماشای آن وحشیان توجه فرموده نزدیک بآنها رسیدند چنان پرخاش مستی و شورش بهیمنی برانها مستولی بود که اصلا رم نخورده سراز جنگ برنداشتند و بنوعی درهم آویخته زد و خورد می نمودند که تمام سروگرو هر دو مجروح گشته بخون برآغشته بود پس از جنگ صمد یکی ازان درستی زنده وحشی مغلوب گردیده راه گریز سپرد و آن دیگر در پی او شتافت درین وقت خدیو روزگار قصد شکار ادبا نموده از تخت روان مبارک فرود آمدند و با دالی و موبده که از آلات و ادوات صید و حوش است متوجه شکار گردیدند اتفاقا از رسانی کمند مدوید اقبال حضرت شاهنشاهی که هیچ صید منقصودی کردن ازان نیلچند نخچیری که گریخته بود برگشته بر سر تیر آمد آن

حضرت از روی چستی و چالاکي تغنگ موسوم به بی بدل را که در سرراستی و بی خطائی نظیر ندارد بجانب او ماشه خوابانیدند و گواه بشانه اش رسیده از انطرف گذر کرد و آن صید سی قدم رفته از پا در امتداد و دیگری که تعافب او کرده بود آمده بر در آنسر زمین سعادت قرین که کبهان خدیو با داد و دین بدو ات آنجا سر بر زانوی صید افگنی نشسته بودند گردید و چون بقایوی آنحضرت در آمد او را نیز نشان کرده تغنگ موسوم بظفر بان را که بر سر دست مبارک بود چنان بجانب او برق افروز شدند که گواه بسلطان در سینه اتس جای گیر آمد و او نیز بنجاه قدم رفته فرو غلطید شیخ بدھو و یار محمد قراول که نزدیک بودند رسیده آنها را ذبح نمودند و آن شکار غرابت آثار که انموزجی بود از نقش نیرنگی طالع خصم امکن اقلیم شکار شهنشاه روزگار حیرت افزای دیده وران هوشمند گشته ازان تیز دستی بخت و صید افگنی اقبال فیروزی بازوی تائید این برگزیده و اجملال مجددا بچشم بصیرت مشاهده کردند و طبع مبارک خدیو جهان ازان بشگفتگی و انبساط گرائید و چون بیک اهنگ توجه بادشاهانه آن دو شگرف بخیچر بروش داپذیر که گذارش یافت بدو تیر صید شد و باتفاق مہارت پیدگان فن شکار و صید آزمایان کهن دشت روزگار صیدی باین ندرت و خصوصیت کم اتفاق می افتد اشارہ معلی صادر شد که سه تختگاه سنگین یکی دران گل زمین که شهنشاه دولت و دین در حالت صید این وحشیان آنجا نشسته بودند و دو دیگر در درجا که آن دو بخیچر هدف تیر اقبال عالم گیر کشته بودند بسازند تا نشانی از کینغیت این شکار

بدیع آثار باشد و نیز فرمان همایون بنفاد پیوست که در آن موضع خوب
 شکار دولته خان مختصری بجهت نزول اشرف به پردازند درین هنگام
 بفروغ اختر جاه و جلال کوهر محیط عظمت و اقبال پادشاهزاد
 ستوده خصال محمد معظم یک سراسر از طویله خاصه عطا گردید
 و بمرتضی داد خان و کنور رامسنکه و هوشدار خان و فیض الله خان
 و حسن علی خان و دارا بخشان و برخی از قزاقان و عملی شکار خلعت
 شکاری مرحمت شد پنجم جمادی الاولی شهنشاه دین پناه رایت
 معاودت از شکار گاه بر اورا خنده ساحمت دار الخلافه را از فر قدوم
 اشرف سعادت بخشیدند درینوقت یرلغ گیتی مطاع بنام مهاراجه
 جسونت سنکه صوبه دار کجرات عز صدور یافت که بتمامی سپاه
 خویش بکومک امیر الامرای که با عساکر منصور بدیع و استیصال
 سیدوای مقهور قیام داشت بشتابند و بقطب الدین خان فوجدار
 جواناکده فرمان شد که بکجرات آمده تا برسیدن صوبه داری دیگر
 بنظم سهام آنصوبه استغال ورزد و از وقائع دار الملک کابل معروض
 بارگاه خلافت گردید که راجه راجورپ تهانه دار غزنین با جل طبعی
 مهربی شد و شمشیر خان که بحراست حصار شهر کابل معین بود
 بجای او منصوب شده باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و
 پانصدی دو هزار و پانصد سوار مباحی گردید و خدمت او بشاهمت
 خان که در سالک کومکیان آن صوبه مدتظم بود مفوض گشته منصبش
 که دو هزار و سوار بود باضافه پانصد سوار افزایش پذیرفت
 و مان دهاتا ولد راجه راجورپ که تهانه داری کهمرد و غور بند
 و ضحاک باو متعلق بود بنابر قضیه فوت پدر خویش بعدایت

ارسال خلعت مورد نوازش شد و از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار سوار سربلند گردید و بمیرید خان برادرش که چنانچه سابقاً گذارش پذیرفته از نیک سرانجامی شرف اسلام دریافته دولت اندوز حضور لامع الغور بود نیز خلعت مرحمت شد دهم ماه مذکور اله درد بخان فوجدار گورکاپور بمزبساط بوس بارگاه سلطنت جبین طالع بر افروخت و سه زنجیر فیل بر سیدل پیشکش گذرانید و بعطای خلعت سرمایه مباحثات اندوخت و درین اوقات بجمع فوئیدان والا قدور و امرای والا نامدار و بسیاری از عبودیت منشان خدمت گذار خلعت زمستانی عطا شد *

تسخیر ولایت پلارن از متعلقات صوبه بهار

چون از روز نخست کار گذاشتن قضا و تدر مقابلت فتح و ظفر بدست شکوه دولت این خدیو سکندر فر داده اند و در مدارج عالمگیری و کشور ستانی ابواب تائیدات غیبی و توفیقات آسمانی بر روی بخت جهان کشای گشاده لا جرم اولیای سلطنت گیتی فروزش هر روز به تسخیر ولایتی فبروز و یکشایش ناحبتی نصرت اندوز گشته بلوامع میوف همت و مجاهدت عزم مملکت از ظلمت و جهل شرکشان نخوت مذشر پبرایش میدهند پرده کشای چهره صدق این مضمون مسخر کائنات ولایت پلارن است که درین ایام از میامن اقبال کیهانستان خدیو جهان بحسن سعی و کوشش داود خان صوبه دار پندنه بر منصب ظهور آمد توضیح این مقدمه آنکه چون مرزبان آن ولایت که بوراثت نیاگان ضلالت آئین آن سرزمین را

مصرف بود باستظهار قلاع متین و حصون استوار و کثرت پیاپی
جرار و معویت طرق و مسالک از بسیاری جنگلهای انبوه و فزونی
کریه و کوه پذیرای افسون، دیو غرور گشته دم نخوت و استکبار میزد
و بدست جهارت لوای استبداد افراخته از دیرگاه بانگی و خود
سر میزیست و از بلجوهری و سمست همنی برخی صوبه داران در
بعضی اوقات که انتهاز فرصت میکرد پای جرأت از حد خود فراتر نهاده
دست تعرض بحال ملک پادشاهی که بحدود زمینداری او قریب
الجوار بود دراز می نمود از کوتاه نظری و فرومایه گوهری به پندار
جهالت و خیال خرد سری سر از ریقه فرمان پذیری بارگاه سپهر مدار
و اطاعت و تبعیت صوبه دار پیچیده در دادن پیشکش برسم معبود
دیگر مرربانان تهاون و تقاعد میوزید لاجرم سال گذشته در هنگامی
که داؤد خان صوبه دار بهار از مهم بنگاله مراجعت نموده بنواحی
پننه رسیده بود و دران حدود یک چند توقف گزیده به تنبیه و تادیب
بعضی مقصدان تیره ایام قیام داشت فرمان قهرمان جلال از پیشگاه
سلطنت و اقبال بخان مذکور پیرایه نفاذ یافته که با کومکیان و عساکر
آن صوبه همت بر تسخیر ولایت آن سیه روز ظلمت کفر و غوایت
گماشته اوزا نابود و مستاسل سازد و ساحت آن سرزمین را از غبار تصرف
آن مدبر بی دین بپردازد و یرایع گیتی مطاع بنام نوجداران و تیولداران
و زمینداران و سائر کومکیان آن صوبه صادر گردید که با بچاه و تابیدان
خویش نزد او شتافته در تقدیم آن مهم شرایط موافقت و مراقبت
بظهور رسانند آنخان شهاست نشان بورزد فرمان عالیشان کمر
عبودیت بتمشیت آن خدمت بسته بیست دوم شعبان آنسال که

از تادیب دیگر نرساد کیشان فارغ گشته بود با اتفاق معرزا خان فوجدار
 در بهنگه و تهور خان جاگیردار چنین پور و راجه بهروز زمیندار مونگیر
 و دیگر عساکر بادشاهی و زمینداران و کومکیان آن صوبه بسمت
 مقصد روانه گردید پلادن بمسانت چهل کرده در جنوب رویه پنده
 واقع شده از بلده مذکور تا سرحد آن ولایت بیست و پنج کرده امت
 و از اینجا تا مکانی که مسکن و مامن مرزبان آن ولایت و آثار شهر
 و آبادیست پانزده کرده آن معموره کفر و ضلالت دو قلعه محکم
 اساس دارد هر دو سنگین یکی ازان بر فراز کوهی که دران نزدیکی
 امت و دیگری بروی زمین رودی عظیم از پای آن دو حصن منیع
 میگردد و در اطراف و نواحی کوههایی مرتفع و جنگلهای انبوه است
 و سه قلعه متین از متعلقات آن ولایت در سرحد صوبه بهار امت
 نخستین قلعه کوتهی که بیست کردهی پلاونست دوم قلعه کدده که
 از کوتهی بمسانت هفت کرده بر سمت یسار آن واقع است سوم
 قلعه دیوکن که بقاصله ده کرده از کوتهی در جانب یمین آنست و
 همواره از قدیم الایام زمینداران ضلالت و فرجام آن کفر بوم را بغی
 و سرکشی با حکام شیوه بوده و به پشت گرمی حصانت قلاع و معویت
 مسالک و انبوهی بدشها با صوبه داران دم مخالفت زده طریق اطاعت
 نمی پیموده اند چنانچه در عهد سلطنت اعلیٰ حضرت که عبد الله
 خان بهادر نیزوز جنگ مدتی بصوبه داری پنده قدام داشت پرتاب
 ولد بلبدر چرکه دران هنگام مرزبان آن ناحیت بود از کمال جهل
 و استبداد تن باطاعت و انقیاد ندارد و در مدت حکومت او
 پیشکشی نفرستاد و بعد ازان خان مرحوم که امیر الامر خلاف

یمنین الدوله آصفهان که در آن وقت بشایسته خان مخاطب بود بصوبه داری آنجا منصوب شد اگرچه بموجب فرمان حضرت اعلیٰ باعماکر کومک آن صوبه به تنجیه آنصلاطت پرور پرداخت لیکن او را مستاصل نداشت و انتزاع قلاع و ولایتش میسر نگشته هشتاد هزار رزیده پیشکش گرفت و مراجعت نمود بالجملة چون زمیندار شقارت شعار پلان همواره قلاع سه گانه سرحد را بسامان محاربه و نبرد مشغول داشته باستظهار آن دست جرأت ببعضی محال ولایت پادشاهی دراز می کرد داؤد خان انتزاع آنها را از مقدمات مطلب دانسته نخست تسخیر قلعه کوتهی پیش نهاد، عزیمت ساخت و پنجم ماه مارک رمضان این سال همایون بپای آن قلعه رسید مقصدانی که در آنجا بودند از سطوت جنود تاهره پیشتر باستماع خبر مغلوب رهب و خوف گردیده رخت اقامت بیرون کشیده بودند و قلعه را خالی کرده داؤد خان آنرا بحیطه تصرف آورده بندوبست شایسته داد و پس ازان کشایش قلعه کنده وجهه همت گردانید آن قلعه امت در کمال استحکام بزنراز کوهی واقع شده و جمعی کثیر از مقاهیر با سامان قلعه داری در آن بودند از قلعه کوتهی تا آنجا اگرچه مسافت هشت کوره امت لیکن مرام راه آن جنگلی انبوه امت و در وسط طریق کوهی بلند و کرویة دشوار گذار نیز هست ازین جهت خان مذکور نخست بقطع اشجار جنگل و هموار ساختن راه پرداخته در آن باب سعی و کوشش تمام بظهور رسانید و چون بغیروی جهد و اهتمام مبارزان نصرت اعتصام تا یک کروهی قلعه کنده جنگل بریده شد و راه قابل عبور انواج منصور گردید احساس ثبات و استقلال مخدولان

بد هکال تزلزل پذیرفته آن حصار حصانت آثار را نیز بی مدافعه و پیکار خالی کرده بکام فرار مسلک ارباب سپردند و داؤد خان بادواج فیروزی نشان چهارم شوال بپای قلعه رسیده آنحصن متین را تصرف نمود و انهدام آنرا مقتضای رای صلاح اندیش دانسته بهدم بنیدانش پرداخت و در اندک فرصتی آن حصار استوار را با خاک برابر ساخت و چون فصل بر شکل نزدیک رسیده بود قرار داد که ایام بارش را که نه هنگام حرکت و یورش است در آنجا گذرانیده بعد از انقضای موسم باران رهگرایی مقصد گردد و رعایت مراسم حزم و تدبیر را از قلعه کوتهی تا آنجا در هر سه کروه قلعه گلین ساخته در هر یک صد سوار از تاینیان خویش و جمعی از پیادهای بندوچی و برخی از زمینداران تعیین نمود که چون رسد آژوقه بمعسکر نصرت آید از حدود خود بسلامت بگذرانند و محاذات راه نموده بگذرانند که از دست برد مقهوران بی دین آسیبی بمترددین برسد و چون موسم برشغال سپری شده هنگام نهضت و سواری در رسید همت اخلاص گزین بر تسخیر پلاون بسته با عساکر نصرت قرین عازم آن مهم شد و با آنکه مرزبان آنجا بصدمه صوات افواج منصور از مستی پندار و غرور بشعور آمده و کلا فرستاده بود که تمهید مراسم معذرت و ندامت و تعهد وظائف انقیاد و اطاعت کرده پیشکشی مقرر نمایند تا جنود قاهره از عزیمت استیصال و انتزاع ولایت آن خسران مآل در گذشته به پند معارفت کند آن خان شهاست شعار تزلزل در اساس عزیمت خود راه نداد و توزوک لشکر و ترتیب افواج نموده غره ربیع الاول این سال فرخنده بآئینی شایسته روانه سمت مقصد

گردید میرزا خان با سصد سوار جلالت آثار و دوصد پیاده بذر قچی
 بهراولی کمر همت بر میان پردلی بست و تهور خان با هفت
 صد سوار و سصد پیاده در برانغار آماد؛ کارزار شد و شیخ تاتار برادر
 زاد؛ دارُ خان با پانصد سوار از تابندگان خان مذکور و راجه بهروز
 با چهار صد سوار و یک هزار و پانصد پیاده کار فرمای جرانغار گردید
 و دارُ خان خود با دو هزار سوار در قلب جایی فرار گزیده پانصد سوار
 از تابندگان خویش بچنداولی معین ساخت و گروهی انبوه از تبرداران
 بسرگردگی جمعی از بندهای پادشاهی و مردم خویش تعیین
 نمود که سراسر راه را تا قلعه پلوان که جنگلهای صعب داشت و متصور
 بود که مخدولان در پناه آن کمین گاه گرفته باشند تشارک اشجار
 طریق آمد و شد بر متردین لشکر نصرت شعار بشورانند جنگل
 بری نموده مسطح و مصفی سازند و در هر جا که باقتضای مصلحت
 جمعی بایست گذاشت تهاذه مقرر کرده جوتی بمحارمت آن گذاشت
 تا مقهوران را مجال دستبرد نماند مچلا جیوش فیروزی لوا بترتیب
 و آئینی که گذارش یافت هر روز سوار شده مسافتی قلیل می
 پیمودند و جنگل بریده و راه ساخته پیش میبردند و هنگام نزول بر
 اطراف لشکر مورچالها ساخته بلوازم تیقظ و هوشیاری که ناگزیر
 سپاهگریست قیام می ورزیدند و بنابر تعویق ساختن راه در عرض
 نه روز ده کروه طی شده نهم ماه مذکور در موضع نرسی که از آنجا
 تا قلعه پلوان هفت کروه مسافت است مضرب خیام افواج ظفر
 اعتصام گردید و اگرچه درین مدت که دارُ خان برای گذرانیدن
 ایام برشکال در کنده افامت دانست چنانچه سابق ذکر یافت و کلامی

زمیندار پلازن برای تمهید مصالحه و مقرر کردن پیشکش نزد او آمد
شد داشتند اما خان مذکور سخن آنها را بسمع قبول راه نداده جوابی
که مشعر بحصول مقصود آن مردود باشد نمیگفت درین هنگام که
انواج قاهره بموضع نرسی نزول کرد مجددا صدمه رعب و امتیلائی
جنود مسعود در باطن ضلالت آورد آن کافر مطرود کار گر آمد و بمشاهده
آثار مطوت اقبال دشمن مال و ملاحظه و خامت عاقبت و سویی
مآل هوایی مرکزی و سودای مخالفت از سر پندارش برآمد و ناچار
از راه چاره سنگالی و لایه گری پیش آمده صورتی که دکیل خود را
که مدار علیه و صاحب اختیار مهمات او بود دگر باره نزد داود خان
فرستاده اظهار عجز و زاری و قبول فرمان پذیری و خدمت گزاری
نموده راجه بهروز را در حصول این مدعی و حیل انگلیخت و تقبل
دادن یک لک روپیه بر مبیل پیشکش بسرکار جهاندار و پنجاه
هزار روپیه بداد خان کرد خان مذکور درین مرتبه از کمال تضرع
و الحاح او تن بقبول این معنی داد و پذیرفتن مامول آن مخدول
را از مقتضیات صلاح اندیشی شمرده این مقدمه را بجناب سلطنت
و جهانبانی عرضه داشت و بانتظار رسیدن جواب از بارگاه میهر
جناب روزی چند دران مقام توقف گزیده در امتیصال او امهال می
ورزید در خلال این ایام روزی منبهیان جیش اعلام خبر رسانیدند که
جمعی از مقهوران انتظار فرصت نموده در هفت گروهی معسکر
فیروزی رمد غلغله را زده اند اگرچه پس از وقوع این مقدمه زمیندار
ندار بواسطت وکلا تمهید مراسم اعتذار کرده چنین را نمود که آن
جسارت بی اطلاع و اشارت او از مردمش مرزده و نیز پنجاه هزار

روپیه از جمله پیشکشی که قبول کرده بود نرسداد ایکن دارُد خان
 بران ادای ناهنجار مسامحه ننموده بقهر یک غیرت و تکلیف حمیت
 بعزم پیش برد کار و سزا دادن آن بکار هشتم ربیع الذانی از نرسی
 کوچ کرد و در دامن کوهی که سه گروهی قلعه پلاون بود نزول نمود
 و شانزدهم آنجا یک کروه پیشتر رفته خیام نصرت بر افراخت
 مخدولان از قلعه بر آمده در نیم گروهی عسکر ظفر شعار مورچاها
 امتوار بسته بجمیعت و هجوم تمام نشسته بودند و مہیای مدافعه
 و محاربه گشته اظهار آثار جلالت میکردند درین وقت از جناب
 خلافت و جهانداری یرلیغ کرامت عنوان در جواب عرضه داشت
 داؤد خان مشعر باین معنی بترتو سعادت گسترد که اگر مرزبان
 مذکور برهبری بخت و یادری دولت توفیق ادراک شرف اسلام
 دز پانته بدین مبین احمدی و مات والای مصطفوی گراید و ترک
 آئین ضلال و باطل پرستی نماید اورا بیمن ایمان امان داده پیشکش
 بگیرد و آن ولایت برو مسلم دارد و الا چنانکه مامور شده همت بر
 استیصال آن مقهور و انزاع قلاع و ولایتش گمارد آنخان عبودیت منش
 مضمون حکم همایون را بآن بدکیش تیره ایام پیغام نموده انتظار
 جواب داشت ازان جا که مبارزان جنود اقبال را شوق جدال و قتال
 با اعدای بد مکمل عنان گسل شکیب و تحمل بود تهور خان برلاس
 که از صدق تام بهر تمام داشت تا وصول جواب آنخسران مأب که
 آثار امتنا و ابا از قبول این پیام هدایت پیدا از چهره حالش
 لائچ بود مبر نکرده بتخریص تهور و دلارری در احرار از نصیلت
 مجاهده تعجیل نمود و بی اطلاع و مشورت داؤد خان بدست و

چهارم ربیع الثانی با سپاه خود سوار شده بر طایغان مردود حمله
برد و نزدیک مورچال آنها رهیده نائره نبرد برافروخت چون داؤد
خان ازین معنی آگاهی یافت او نیز بضرورت با جنود نصرت سوار
شده پیشتر رفت و در برابر مورچال مقهوران بفاصله یک تغذگ
انداز فرود آمده آنجا طرح مورچال انداخت و بتوپ و تغذگ
هنگامه جنگ گرم ساخت از یک پاس روز تا هنگام غروب خورشید
گیتی فیروز نیران حرب و قتال شعله در بود دلیران جلالت منش
از طرفین سرگرم کوشش و آویزش بودند چون تهور خان بخندان
منشان جهالت پرور نزدیک تر بود شانزده کس از تابندگان او سر
بجذب نیکزاسی فرود بردند و پنجاه کس از سوار و پیاده و بسیاری
از مرکب را آسیب زخم رسید و اواخر روز آنخان تهور نشان
بصوابدید داؤد خان بمعسکر ظفر پیوست و چون شام پرتی ظلم بر
چهره بخت عاصیان تیره ایام کشید آنمردودان دو توپ بزرگ از
قلعه برآورده در مورچال نصب نمودند و دست جرأت بتوپ
اندازی کشودند از صدقه گوله آنها تنی چند از سوار و پیاده با برخی
از دواب عرضة تنف گردیدند و درین شب زمیندار مذکور بشقاوت
ازای و ضلالت جبلی اظهار اصرار بر آئین کفر و انکار نموده
سرتابی خود از ربه تکلیف اسلام بداد خان پیام داد بالجملة چون
مورچال متمدن بر فراز گاهی بود و مجاهدان نصرتمند در نشیب
جای سنده ساخته بودند و آسیب توپ و تغذگ آن گروه شقاوت
پزوه بمعساکر گردون شکوه میرمید داؤد خان کوهچره که مرکوب آن
هرکشان مذکور بود و آن را با سائر کوهها و پشتیهای بلند فراگرفته

مورچالها ساخته بودند به نیروی تلاش جرأت و جهاد همت بدست آورده توبی چند بران بالا برد و برق افروزان توپخانه منصور بچالاکى و گرم دهنى طى الاتصال آنها را بران مستحقان عذاب و بلا بسان غرند ابر نيسان خروشان ميساختند و در اساس ثبات و ارکان استقلال آن قوم بد سگال تزلزل مى انداختند تا آنکه بيست و هفتم شهر مذکور اشرار را پاى قرار و پايدارى لغزش پذيرفته از سبها راه فرار پيمودند و نزديک بقله رفته بر گذار رودى که در پاى آنحصار جاريست دگر باره بازوى جهد و کوشش بدستن مورچال کشودند چون از معسکر جنود نيروزي تا آنجا جنگلي انبوه بود داؤد خان دوسه روز باهتمام بريدن اشجار جنگل و ساختن راه پرداخت و غرق جمادى الاوئى که راه قابل عبور جيوش منصور گشته بود بانواج ظفر قرين باهنگ يورش بر مورچال مقهوران بى دين که برکنار آب بسته بودند روانه پيش گرديد شيخ تاتار و شيخ احمد برادر زاده هاى خود را با تابندگان خويش و جمعى از منصبداران بادشاهى و پسر راجه بهروز را باتباع او و جمعى از تابندگان ميرزا خان در دست چپ معين ساخته قرارداد که از راه دره هاى کوه بر مخالفان خدايان پڑوه حمله برند و شيخ صفى را با جوقى در سمت يمين تعيين کرد و خود با ميرزا خان و تهور خان و راجه بهروز و ابو مسلم و سيد نجابت و گروهى از منصبداران در قلب قرار گرفت و از سه جاذب بر متمردان عصيان منش يورش کردند دليران عرصه رغا و خبرا پيشه مبارزت بآن حرب کفر و ضلالت رسیده نيران قتال بر اندوختند و تا دو پاس روز بآن تيره روزان شقاوت اندوز

هر يکي معذب و نبرد می شدید نموده مشورت غزو و جهاد اندوختند و آخر الامر نسائم غلبه و استیلا بر پرچم اعلام جنود اسلام زبیده کفار ضلالت فرجام مقهور و مغلوب گردیدند بشعله تیغ سرامشان بهادران نصرت نشان جمعی کثیر از عصا را آتش در خرمن حیات افکند و بسیاری ازان بی دیغان ببارش تیرو تفنگ و ضرب شمشیر و طعن سنان خسته و مجروح گشته زخمدار بدر رفتند جمعی از آنها در پناه کوه و جنگل در خزیدند و فرفری رخت ادبار بحصار شهر بند کشیدند پس از وقوع این متح اگرچه قرار داد داد خان این بود که بانواج نصرت شعار برجای مورچال سخاغان قرار گرفته از روی تأمل و تدبیر بتسخیر قلعها که در کمال متانت و استواری بود و کشایش آنها بزودی در سرآه اندیشه چهره نمی نمود پردازد لیکن مجاهدان جیش اسلام که رغبت و شغف تمام باحراز رتبه غزاد داشتند عنان تمالک و تماسک از کف داده بذیری جلالت و یاری سعادت بتعاقب آن جمع بد عاقبت رخس شجاعت بر انگیختند و فوج فوج بسان فوج سبک از آب گذشته در پی آن خاکساران باد پیما روان گشتند و بحصار شهر بند رسیده بیورش و آویزش پرداختند مقهوران بغی اندیش تاب ثبات و استقامت از حوصله طانت خویش افزون دانسته سراسیمه وار از حصار بیرون شدند و بهزاران خواری و دشواری بقلعه پائین و حصار کوه پناه جستند و زمیندار خمران مآل اهل و عیال و زبده اشیا و اسوال خویش که در قلعها بود برآورده بچنگل فرستاد و خود باستظهار حصانت آن در حصار با گرهی از کفار تحمیل گزیده بمواسم مدافعت و مقاومت قیام

ورزید غازیان فیروزمزد بحصار شهر بند در آمده بشعله تیغ و حنای
آتش دران کفرمندان زدند و از آنجا بدرواز قلعہ رسیدہ بذیری
کوشش همت برکشایش آن بستند و تا یکپاس شب از طرنین هنگام
جنگ بدو پ و تفتنگ گرم بود انجام حال بر اهل حصار تنگ شدہ
زمیندار تیرہ روزگار پس از یک و نیم پاس شب براهی کہ
از قلعہ بجانب جنگل داشت برآمده رہ گرای فرار گردید و بهیامن
عون و تائید الہی و امداد اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی
فتح و فیروزی قرین حال مبارزان جہاد آئین گشتہ آن ہر در حصن
حصین بقصر اولیای دولت و دین در آمد ساحت آن دیار از
لوث وجود کفار سبہ روزگار پذیرایش یافت و منم خانہا و معابد
ہندران کہ از دہریار ظلمتکدہ شرک و فلال بود بانوار ذکر و تہلیل
برآمد و درین یورش و آریزش شصت و یک کس از مجاہدین اسلام
بیای مردمی سعادت پدایہ والی شہادت رسیدند و یک صد و ہفتاد
و ہفت تن بیمن مجاہدہ و پیکار چہرہ شجاعت را از گلگونہ زخم
ہیمای سرخروئی بخشیدند و بہیاری ازان تیرہ بختان بدنہا را
تیغ خشم امکن بہادران دشمن شکن برج سر از قلعہ تن جدا کردہ
بگوی نیستی فرو افکند و جمعی نیم کشتہ و زخمدار آوارہ دشت
ادبار شدند و جمع غفیر اسیر و دستگیر گردیدند و پس از چند روز
چون منہیان خبر رسانیدند کہ گوی انبوء از خسران منشان باطل
پژوہ در قلعہ دیوکن فراہم آمدند و بہ ہندار دور از کار استعداد جنگ
پیکار نمودہ آنجا قدم جرأت نشردہ داؤد خان شیخ صفی را با نوجوی
آراستہ از تابندان خویش و برخی از بند و تہیان بدفع اشرار و تحفیر

آنحصار تعین نمود و او بآنجا رسیده بمحاصره پرداخت و کار بر متخصصان تنگ ساخت متهمردان باطل ستیز تاب ثبات نیاورده طریق فرار پیموند و آن قلعه نیز بتصرف دولت خواهان درآمد و خان مذکور بجهت بندوبست آن ولایت و ضبط و استحکام قلاع و حصون و قلع ریشه فساد گمراهان تیره درون چندینی دیگر دران حدود توقف ورزیده منگلی خانرا که بموجب یرلیخ کیتی مطاع فوجداري پلاون و حرارمت آن قلاع بار تفویض یافته بود آنجا گذاشته به پدنه مراجعت نمود •

انکون همدند تیز گام آسمان خرام خامه را در طی

مناهیج تحریر این شگرف نامه بصمت نکارش و

وقائع حضور پرنور عذان تاب گشته سرشته سوانح

ابدال را از جای که گذاشته بود باز بکف می آرد

بیست و دوم جمادی الاولی عنایت خسروانه داؤد خانرا که در تسخیر

ولایت پلاون مساعی جمیله ازو بظهور پیوسته بود بار سال خلعت خاص

کھوت مباحات بخشید و اضافه منصبش در یکی از جشنهای خسروانه

مقرر گردید و درین تاریخ رایت ابدال فرمانروای عالم پرتو سعادت

بشکارگاه پالم افکنده سه روز بصدد تسخیر آن عرصه داپذیر مسرت پیرای

خاطر مهر تنویر بودند و بیست و پنجم ... دار الخلافه بغیض

قدوم اشرف مرہبط انوار عز و شرف گرا بد وصف شگفتان که چندی

قبل ازین مورد عتاب خسروانه گشته از خدمت و منصب معزول

شده بود مورد انظار عفو و بخشایش خدیو بنده پرور قدر دان گشته

بمنصب دو هزاری یک هزار سوار مرافرازی یافت دوم جمادی

الآخره فاضل خان میر سامان بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص

گردیده بخدمت همایون اعلیٰ حضرت رفته گزارش بعضی مطالب و مقدمات نماید و پس از تقدیم آن خدمت به پیشگاه حضور آید و هنگام رخصت بعنایت خلعت خاص نوازش یافت و درین هنگام امیرخان بصوبه داری دارالملک کابل از تغییر مهابت خان سر بلند شد و بعطای خلعت خاص و شمشیر خاصه و جمدهر مرصع با علاقه مروراید و اسپ عراقی با ساز طلا و نیل خاصه با ساز نقره و ماده نیل با زرین بقره و جل زربفت و با ضافه هزار سوار دواپه سه اسپه بمنصب پنج هزار سوار ازان جمله یک هزار سوار در اسپه سه اسپه مورد اصناف الطاب گشته هشتم ماه مذکور بدان صوب مرخص گردید محمد ابراهیم و محمد اسحاق پسران شیخ میرو مرخوم و چندی دیگر در سلتک کومکیان آنصوبه انتظام یافته ببعضی از آنها خلعت و برخی اسپ مرحمت شد و از کومکیان آن صوبه مرادقلی کبهر و جمعی دیگر هر یک بمرحمت اسپ و خلعت و سعادت خان بدشریف عنایت خلعت مورد نوازش گردید و عسکرخان فوجدار بغارس در سلتک کومکیان صوبه بنگاله انتظام یافته خواجه صادق بدخشی بخدمت او خلعت سرافرازی پوشید و دایر ولد بهادر خان رو هیله بفوجدارای ترهاتر از تغبر مید عبدالعزیز معین شده بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و دویست سوار ازان جمله پانصد سوار دواپه سه اسپه سرفراز گردید و از روی عنایت خلعت خاص با فرمان مرحمت عنوان جهت راناراج سنگه مصوب کبری مرسل گشت هزدهم ماه مذکور خلیل الله خان صوبه دار سابق پنجاب که در لاهور عارضه بر مزاج او طاری گشته از دیر باز کوفتدگ

بود بظاهر دار الخلافه رسید و از اینجا که بقیه ازان آزار و ضعف بسیار داشت اشارت والا بصدر پیوست که داخل شهر شده بسر منزل خوشتر فرود آید و از کمال عافیت و بده پروری تقرب خان و دیگر اطبای پایتخت سریر خلافت را حتم سه که بمعالجه او پرداختند و سر خان خلف خان مذکور با روح الله خان و عزیز الله برادران خود احراز دولت ملازمت اشرف نمود غرق رجب فاضل خان از مستقر الخلافه اکبر آباد رسیده ناصیه های آستان خلافت شد و برخی از نفائس جواهر و مرصع آلات که حضرت اعلی از سر عاطفت مصحوب او فرستاده بودند و دروب شانزده لک روپیه قیمت آن بود بخدمت اشرف گذرانید و میر خان هزده سر اسپ عراقی با برخی از جواهر و مرصع آلات بر سبیل پیشکش بنظر انور رسانید و هزده مر اسپ کجی باد رفتار صرخرام از انجمله نه سر با ساز طلا که قطب الدین فوجدار صورتیه برسم پیشکش بدرگاه معلی فرستاده بود بموقف قبول رسید و خواجه احمد ایلیچی بخارا بانعام پانزده هزار روپیه و برخی از نفائس اتمشه مورد نوازش گشت و بمیرزا بیگ میر شکار و لطیف بیگ میر آخور و محمد رحیم مشرف سوغات عبد العزیز خان خلع فاخره و پنجهزار روپیه مرحمت شد و از سوانح بسر آمدن روزگار حیات خلیل الله خان است چون کوندش بامتداد کشیده ضعف و فتور فوی بمرتبه کمال رسیده بود باندک نکسی که از بی تدبیری غذاری داد کارش از مدوا در گذشت و بدعوت اجل نمک خوار (کل نفس ذاق الموت) چشیده دوم رجب پدهانه زندگی او بمیریز گشت چون از بدهای ارادت شعار اخلاص کیش و فدویان هواخواه

خیر اندیش بود و درین دولت بدترین نسبت عبودیت موروثی و حقوق خدمت دیرین داشت شهنشاه عاطفت شعار فدردان را از درگذشتن آن فدوی عقیدت مند خاطر حق شناس حقیقت پیوند قرین تاسف و تأثر گشته روح او را بانوار توجهات روحانی سرمایه امروزش بخشیدند و روز جمعه که دو روز از رحلت او گذشته بود بمقتضای کمال قدر شناسی و بنده پروری که آیه ایست در شان این خورشید اوج عظمت و سروری از مسجد جامع پرتو قدوم بسر منزل باز ماندهای آن مرحوم افکنده آن سوگواران را بزبان عاطفت تسلیه و پرمش و دل جوئی و نوازش فرمودند و میر خان و روح الله خان و عزیز الله خان پسران آن مغفور و افتخار خان و ملتفت خان و بهاء الدین برادر زادهای او و سلف الدین صفوی دامادش را بعطای خلاع فاخره نواخته و همگی منسوبانش را مشمول مراسم خسروانه ساخته از کدورت ماتم رسیدگی بر آوردند و زوجه و صبیبه اش را بسالیانه پنجاه هزار روپیه کامیاب مکارم شهنشاهانه گردانیدند و پسران و دامادش را باضافه مناصب مطمح انتظار تربیت ساخته وقوع آنرا در جشن همایون عید فطر که نزدیک بود مقرر فرمودند ششم ماه مذکور ختنه مور نرگل حدیقه ابهت و جلال تازه نهال ریاض حشمت و انبال بادشاه زاده والا گهر محمد اکبر زینت انزلی انجمن خلافت گشته در ساعتی مسعود آن قوت الظهر سلطنت عظمی باین سنت سنیه فائز گردیدند و چون این اراده دل پسند دفعه بی تمهید و توطیه از پیشگاه ضمیر مهر تدویر حضرت شاهنشاهی که همواره از مور الهام نشر پذیر امت هر برزد و خاطر ملکوت ناظر بآن متعلق بود که

این منت ارجمند که از شرائف ملذذ نبویست بزودی از قوت بفعل
آید لاجرم وقوع آنرا بتمه بد جشنی بزرگ در حدبزه تعویق و تاخیر نیکند
بروق افتقار متأثر شریعت غراء زیادت تکلفات بتقدیم آن امر
موکد نپرداختند و ذمه همت علیاً ازان حق لازم الادا فارغ ساختند
و درین جشن خجسته جمعی از ملازمان و خدمت گذاران آن پادشاه
زاده کامگار بختدار را بعطای تشریفات نواختند و درین اوقات بیرون
خواهش و اشاره حضرت اعلیٰ خواجه پهل و خدمتخان خواجه مرا
و جمعی از چهلها را خلعت داده بمستقر الخلاء اکبر آباد رخصت
فرمودند که ضمیمه خدمتگزاران آن حضرت باشند و چون در پیشگاه
خلافت و جهانداری از تقریر بوداق بیگ ایلچی ایران بظهور بوسه
بود که والی آند بار را بخوردن پان که از شرایف خصایص هندوستان
و برگ سبزی ازین خرم بوستان امت رغبت و شغف تام بهم رسانیده
لاجرم بمقتضای عطفیت پروری حکم اشرف صادر شد که قدری
معتدبه از پان نفیس برای والی مذکور ببرند و یکی از ملازمان
درگاه برسانیدن آن معین شد نوزدهم رایات مهر انوار بعزیمت شکار
پرتو اقبال بآن روی دریای جون انگنده پنجم روز در آن حدود بصید
نخچر نشاط اندوز بودند و بیست و چهارم که قرین سعادت معارفت فرمودند
خواجه احمد ایلچی بخارا را بمعایت خلعت و خنجر مرصع باعاقه
مرورید و انعام هی هزار روپیه نواخته رخصت انصراف بخشیدند و بمیرزا
بیگ میرشکار و لطیف بیگ میرآخور و چندی دیگر از رفقای او
خلع فاخره ده هزار روپیه و برخی از اقمشه مرحمت کردند از اول تا
آخر بمفیر مذکور و بمراهانش از نقد و جنس قریب یک اک و

بیست هزار روپیه عطا شد و چون عبدالرحمن دیوان بیگي عبد العزيز خان که از اساطین دولت اوست عریضه مبني بر مراتب عبودیت و هواخواهي این آستان سپهر نشان بخدومت ایستادهای پایتخت اورنگ عظمت و جهانبانی نگاشته با مختصر پیشگشي بقصد استغناء انوار مواهب بادشاهانه که فیض عامش بسان ابرار ان غمام بجمیع طایفه انام میرسد و دور و نزدیک و ترک و تاجیک از عوائد فوائد آن بهره مند میگردند بدرگاه خلافت پناه ارسال داشته بود از خزانه انام بادشاهی هشت هزار روپیه بفرستاد احواله شده که از امتعه هندوستان خرید نموده برای ارببرد و میر عبد الله کشمیری و چندی از رفیقانش بانعام چهار هزار روپیه کامیاب عنایت گشتند غره شعبان هشتاد و پنجیر میل از نیلان فاشیاج که خان خانان از بنگاله فرستاده بود و دو زنجیر میل از غنائم پلارن بنظر همایون رسید شب پانزدهم ماه مفکور که لیلۃ البرات بود پانزده هزار روپیه از خزانه اهلان پیکران بوساطت صدر الصدور باریاب استحقاق انفاق شد و درین ایام زینت انزای انصرواورنگ مکرر بعزم شکار کلنگ بخضر آباد توجه نمودند چنانچه یکصد و پنجاه کلنگ درین سال مید شاهباز اقبال همایون فال شد و چندین بار چتر فلک فرسا و لوای خورشید را بسمت اعزآباد و دیگر مید گاه های نواهی دار الخلافه سایه گستر شده اتصاف شکار مسرت بخش طبع همایون گردید و از جمله شکارهای مید تفرغه بود که آنروی دروایی چون در برابر خضر آباد اتفاق افتاد چون خاطر مبارک بقتضای آن شکار شگرت رغبت نمود بفیض الله خان قراول بیگي حکم والا ملان شد که مردم اطراف را گرد آورده باهتمام آن پردازد و خان مذکور

بافراوان و عملۀ شکار بموجب فرمان بسر انجام لوازم آن کوشیده دامی بزرگ که آنرا بزبان میرشکاران هند بادر گویند در عرصۀ شکار گاه کشید و جانور بسیار از هرطرف رانده بدرون آن در آوردن و چون قمرغۀ دست بهم داد و کیفیت آن بغرض اشرف رسید گنگون عزیمت خسروانه باهنگ نشاط اندوزی آن شکار بدیع آثار بجایب خضرآباد سبک خرام گشته روز دیگر با شاهزادهای ارجمند بدار بخت و مقربان بساط عزت و ملتزمان رکاب دولت بآن روی آب توجه فرمودند و چون بکنار دام رسیدند بادشاه زادهای والا مقام و چندی از امری عظام بدرون آن در آمده مشغول مید انگنی شدند و عمدها و خواص را نیز رخصت شکار فرمودند می صد و بلجاء و پنج آهو بحیطۀ دام در آمده بود شهشاه والا بذیروی دست و بازو کشورگشاهشت آهوزدند ازانجمله شش بهتفنگ و دو بضرپ خدنگ و سی و یک نخچیر را قراوان دستگیر کردند و چهل و هفت ازان عزائن راجه معی که رخصت مید یافته بودند بتدر تفنگ از پای در آوردند و ازانجا که پرتو انوار رحم و کرم جبللی و فضل و رامت ذاتی این مظهر رحمت نامتناهی چهره امروز حال جمیع مخلوقات الهی امت و چنانچه افراد انسان را که بدائع و دائع ایزدی اند دمتخوش جور و تطاول و پایمال ظلم و تعدی نمی پسندند اصناف حیوانرا که بی زبانان کشور آمرینش اند اسیر دام ستم و بیداد روانمیدارند در اثنای این حال که طبع قدسی خصال بمقتضای بشریت مشغوف مید و شکار بود بدافۀ تیر هوشمندی و تابش انوار آگاهی صورت این خطر الهی بخاطر ملکوت ناظر جلو ظهور نمود که آن

گرفتاران بی نوارا که از همه سوره تگا پو بسته و سر رشته چاره ببرون
 شد از جمیع جهات گسسته است پیش ازین بهوای خواهش طبع
 از پای در آوزدن از آئین شمول رفت و عموم معدلت دور است و
 فتوت بادشاهانه و مروت خسروانه بر حال آن وحشیان مسکین
 بخشایش آورده اشاره والا بمنع صید و اطلاق آنها از قید صادر شد و
 مجموع آنچه سالم مانده بودند از تنگ نای دام رهائی یافته دامن
 صحرای عافیت گرفتند و بعرض همایون رسید که آهوی بسیار
 بحیطه قمرغه در آمده بود چون نزدیک بدام رسیدند بهیأت مجموعی
 رم نموده پراهل قمرغه حمله کردند و پنج کس را از صدمه شاک آنها
 آسیب رسید از انجمله دو تن هلاک شدند و قریب هزار آهو بدر رفته
 سه صد و پنجاه و پنج بدام آمد بالجمعه درین هنگام بقیض الله و هوشدار
 خان و دارالبخا خلعت مرحمت شد و بسیاری از میر شکاران و جمعی
 کثیر از بندها و خدمت گزاران بعنایت خلعت و برخی بمعطای
 اسب سرفرازی یافتند و از نکاشته وقائع نگاران صوغ دکن بمجامع
 حقائق مجامع رسید که گردهر داس کور که در سلك کومکیان
 آن صوبه بود باجل طبیعی بساط حیاط در نوردید از غرائب سوانح
 که درین ایام بعرض اشرف رسید آنکه جمعی از اطفال در قصبه
 سوتی پت چنانکه عادت صدیان است بدبازی شاه و وزیر هنگامه آرای
 لهو و لعب بودند از انجمله دو کس دزد شدند کودکی که شخته آن
 بازی بود آنها را گرفته پیش طفلی که ببازیچه حکم رانی داشت
 آورد و او برهم بازی اشاره سیاست آنها کرد آن کودک ناهوشمند دست
 و پای هر دو بسته چوبی که در دست داشت چنان بر سر آنها زد

که هر دو را بفرب آن هر از هوای حیات پرداخته شد و بانتضای
تقاضای آن لہو صورت جد پذیرفت •

باقبال جهان کشا ظفر پیرا رفتن معظم خان خالخانان
سہ سالار بنگالہ باہساگر نصرت پیرا فتح لوا درہی
نا شجاع بد فرجام بآہک تسخیر ملک آشام
وکشایش آن ناحیت بمیان سعی و جہاد اولیای
دولت فیروزی اعنصام پس ازکشایش کوچ بہار

ہر بخت مند ماحب اقبالی را کہ ایند کام بخش بیدمال بتغویض
رتبہ علیای خلافت و کیدان خدبوی و بخشش منزلت والای سلطنت
و جہان خسروی بہرہ مند فضل و کرامت ماخذہ چہرہ سعادت
میمای احوالش بلوامع انوار داد دہی و معدلت پزوهی بر امروز
و علم عالمگیری و لواہی گیتی سنانی بدست دولت گردون شکوہش
دادہ پایہ قدر و حشمت آن برگزیدہ خویش بارج نصرت و احتیای
ورزیدہ سپہر رفعت و اعتلا بر افزاد لاسحالہ کارہای سترگ و مہمات
شگرف کہ حیرت فزای دور بیغان دیدہ و روینش امروز ژرف نگہان
بصیرت پرور باشد بغیرنگ سازی مآثر اقبال و کارپردازی منتہیان
عتبہ جلالتی بخوبترین صورتی در پیشگاہ ظہور چہرہ کشاید و مہامت
ولایات گردن کشان روزگار و عرمہ گاہ نخوت و رتبان اطراف و اقطار
کہ بدست غرور سر خود مری خارند و گلہ استکہار بر فرق ہندار کچ
گذارند بحوافر مراکب مواکب گیتی ہذا نش فرسودہ آید از بدائع و صداقت
این کلام صدق انجام درین اوتات خجستہ فرجام معجز گہن

ولایت کوچ بهار و توجه جنود ظفر اعتصام است از آنجا بدستخیر مملکت آشام که بمساعی کوشش زبده امرای عظام خان خانان سپهدار بنگاله سمت وقوع پذیرفت تفصیل این اجمال آنکه چون در اواخر سال هزار و شصت و هفت هجری که اعلیٰ حضرت را بیماری طاری شده مدت آن - بارغمه بامتداد انجامید و چنانچه درین صحنه سعادت طراز گزارش یافته بآن سبب در جمیع جوانب و اکناف این مملکت سپهر بسطت گرد شورش برخاسته فتور عظیم باحوال ملک راه یافت و مرکشان هر طرف و متمدان هر ناحیه قدم جرأت از حد خود فراتر نهاده راه طغیان و طریق عصیان پیمودند و مفسدان بغی اندیش و فتنه گرایان رافعه طلب که در کمین چنین وقتی بودند فرصت یافته آغاز شور انگیزی نمودند و ناشجاع از بی حرمدی و خام طمع در بنگاله بدعوی سلطنت و سروری برخاسته بر سر پتله لشکر کشید و این حرکت نا صواب ازو باعث فتور و اختلال احوال آندیار گشته زمینداران فساد جو تغیر ملوک پیش گرفتند بیم نراین زمیندار کوچ بهار که قبل از حدوث این مانجه بر منهج تویم اطاعت و فرمان پذیری ثابت قدم بود و چنانچه رسم مقرر سائر مرزبانان امت همواره بارمال پیشکش اظهار انقیاد می نمود چشم از صلاح حال و ملاحظه مآل پوشیده باغوا دیو ضلال از شاه راه خرد یکسو شد و از مر جهارت بتناخت گهواره کهاق جسارت ورزید و جمعی کثیر از صغیر و کبیر رعایا آنچاکه اکثر مسلمان بودند اسیر کرده بولایت خود برد و خرابی بصیار بآن ناحیه رسانید و پس از ارتکاب این جرأت شنيع دگر باره در مر انجام اسباب نکل خویش

کوهبده بهولاناته وزیر خود را با گروهی انبوه بقصد ولایت کامروپ که عمارت از هاجورا و گواهئی و توابع آن است از قدیم ایام داخل ممالک محروسه بادشاهی بود فرستاد که آن را نیز بتصرف در آورد درین وقت جی دهجسنگ راجه آشام که بحسب وسعت ولایت و فزونی دستگاه قدرت و کثرت جمعیت لشکر و انبوهی خیل و حشم و بساری نواره و توپخانه و فیلان جنگی برورتیه تفوق داشت و بهوای پندار باطل سر بر خط اطاعت و فرمان پذیری نمیگذاشت و ولایت خویش را که از بنگاله دور دست واقع است و آبهای عظیم پهناور و دریاهاى زخار خونخوار و بیشهای صعب دشوار گذار در طریق آن حائل و بردلاع رفیعه و حصون منیعہ مشحون بآلات بیکار و مردان کرمشتمل است از آسیب ترکناز مواجب نصرت طراز ایمن و مصون می پنداشت چون بر سنج آن حوادث و فتن و مراتب شور انگیزی و ملک آشوبی فاشجاع ادبار نصیب سعادت دشمن آگهی یافت و بر کیفیت دلیری بیم نراین و عزیمت تازه او مطلع شد او را نیز سودا طمع خام تکلیف جسارت بتصرف ولایت مذکور نموده چشم از ملاحظه سومی ندانچ و مفاسد آنداعیه نامد پوشید و از ضلالت منشی و باطل پرمندی آن نگه بده جرات را پیش دستی با بیم نراین خیال کرده از وخامت انجام آن کردار ناهنجار نیندیشید و لشکری عظیم از آشامیان دون نهاد و دیو خصال بانواره و توپخانه براه دربار و برخیز دیگر از راه خشک بولایت کامروپ تعین نمود و لطف الله شیرازی که در سلک بندهای بادشاهی و در اعداد کومکین آنصوبه بود و دران هنگام بقوعداری انجا

قیام داشت چون دید که سیلاب آشوب از دو طرف در رسیده و شعله
فتنه از دو سو بالا گرفته و تاب مقاومت را فراتر از نیروی قدرت خویش
میدانست و از وصول کومک و مدد امیدش منقطع بود باقتضای
صلاح اندیشی رخت اقامت ازان ولایت برگرفته بدایمردی نواره
خود را از ممر آن سهل حادثه بر کنار کشید و بحدود جهانگیر نگر
رسید و بهولانآهه وزیر بعید ناسن چون بر قصد آشامیان و توجه آن
گروه شقاوت پژوه بدان صوب آگاهی یافت از آنجا که چیره دستی
و احتمیای آنها را متیقن بود و مصاصمت و مقاومت نمی توانست
نمود عمان عزیمت از سمت آن مقصد بر تافته قرین ناکمی
مراحل معاونت پامرد و متغایان ضلالت فرجام آشام بی مانع
و مزازعی بر ولایات بادشاهی دست تملک و تسلط یافته بنهب
وغارت و جور و بیداد پرداختند و چنانچه شیمه ذمیده آن جمع بدنهاده
است سکنه و رعایای آندبار را اسیر ساختند و چون ناشجاع بخورد
بد فرجام که دران هنگام از محال جوئی و فتنه پروری هوای سلطنت
و خود سری در سر اگنده اسباب شورش و موان فساد سرانجام داده
بود در اندک فرصتی غبار آلود ادبار گشته بحال پراختلال خویش
در مانده و گرفتار آمد و بجبر آن قضیه نتوانست پرداخت آشامیان
مقهور از آنجا قدم جرأت پیشتر نهاده بی مانعی تا حوالی پرگنه
کری باری که پنج منزلی جهانگیر نگر است متصرف شدند و در
موضع مسست سله که قریب بکری باری است نهانه ساخته جمعی
کثیر بمحافظت آن گذاشتند و در مواقیق ازمنه نیز ازان تیره بخندان
امثال این جرأت و خدیوگی بظهور رسیده چنانچه در عهد فرمانروایی

حضرت جنت مکالی پای جسارت از مرحد خود پیش نهاده
 ولایات پادشاهی را تاختند و سید ابابکر را که از بندهای عمده
 آستان سلطنت بود با گروهی از سوار و پدانه از حوالی جمده
 با سیری بردند و در اوائل جلوس اعلیٰ حضرت دگر باره چیده دستی
 نموده شیخ عبد السلام نوجدها را جورا با جمعی کثیر از گواهی
 دستگیر نمودند و درین مدت هیچک از حکام بنگاله توفیق ندید
 آن جمع نابکار نیافت مگر میر عبد السلام مخاطب باسلام خان که
 در نوبت صوبه داری خود در زمان سلطنت اعلیٰ حضرت تسخیر آستان
 و تنبیه آشامیان تیره ایام را وجهه همت ساخته بسرکردگی سیدانخان
 برادر خردش لشکری بدان صوب فرستاد لیکن چون در خلال آن حال
 از صوبه داری بنگاله معزول گشته امر هلیل القدر وزارت باو نامزد
 شد و آن صوبه باقطاع ناشجاع قرار گرفت توفیق اتمام آن مهم نیافت
 و انواع قاهره پادشاهی از موضع کج که دهنه ولایت آشام امت
 پیشتر نتوانست رفت بالجمله چون در ماه رمضان سال سیوم جلوس
 همایون ناشجاع از بنگاله بجانب رخنگ رهگرای آزارگی گشته خان خاندان با
 جنود ظفر اثر متعاقب او بجهانگیر نگر رسید و در صدد جبر اختلال احوال
 آن حدود شده طنطنه صولت و سطوت عساکر نصرت نشان رعب انگیز
 دلهای سرکشان و عصیان منشان گردید راجه آشام از صدمه پلارک قهر
 و انتقام مجاهدان جنود اسلام بیمناک و هراسان گشته در مقام اصلاح
 کردار ناهنجار و تمهید سرآمدن در آمد و کیلی با معذرت نامه نزد خان
 خاندان فرستاده اظهار نموده چون بیم نراین زمیندار کوچ بهار که
 با من صمت خصومت دارد در ایام غرض و انقلاب دست تعرض

بولایت بادشاهی دراز نموده ولایت کامروپ را که در قدیم الایام
 بآشام تعلق داشت می خواست متصرف شود من او را از تصرف آن
 بازداشتیم و آن حدود را بحیطه ضبط آزردهم الحال هرکس باین هموب
 معین شود این ولایت را بتصرف او سپارم خان خادان بادقضای صلاح
 اندیشی دران وقت بظاهر معذرت او در پذیرفت و رکیل را خلعت
 داده باز گردانید و رشید خان را با سید نصیرالدین خان و سید
 هالار خان و آغرخان و جمعی دیگر تعیین نمود که رفته ولایات
 بادشاهی را بنابر قرار داد آسمیان تصرف کند و درین اثنا بدم نراین
 نیز مغلوب جنود رعب و خوف گردیده درخواست عفو تقصیر
 خود را و کلمی فرستاد از آنجا که تادیب و گوشمال او لازم و متعتم
 بود خان خادان بجواب آن خسرو شاه را بپدر داشت و مرستان را روی
 نداده منید و محبوس ساخت و راجه خاسمگ ندید و با فوجی
 از بددعی بادشاهی و میرزا بیک کس خود را با یکهزار سوار از
 تابندگان خویش بقتدیه آن شقاوت شعار و تسخیر ولایت کوچ بهار
 معین ساخت آشامیان چون بر تعیین رشید خان با انواج نصرت
 نشان بصمت کامروپ آگهی یافتند نخست پرگنده کری باری و چغه
 پرگنده دیگر را خالی کرده پس نشستند و آخرتاً کنار آب بناس
 ولایات بادشاهی را را گذاشتند لیکن رشید خان چهار منزل از
 چهارگیر نگر پیش رفته بنابر افراط احتیاط توقف گزید و این معنی
 را بر حیل وری و تزییر آن گروه مبنی داشته در پیش رفتن تعلق
 ورزید و چندانکه خان خادان مراسم تاکید بجای آورد موثر نیفتاده
 تا آنکه سید یوسف که سابق از قبل ناشنیده فوجدار پرگنده کری باری

بود و آنمر خان از کومکيان رشید خان و جمعی دیگر باشا را آن نویسنده عقیدت آئین پیش رفته کبری باری و برخی از برگزینان دیگر را که آشامیان واگذاشته بودند بحیطه ضبط و تصرف آوردند و بعد ازین رشید خان نیز پیشتر رفته بموضع زگامائی که از توابع کامروپ است رسید و چون مخدولان آشام از تعلل او در پیش رفتن حیره گشته دیگر باره بسودای طمع خام دل بتصرف آن ولایت بسنده بودند و بذرات و جمعیت تمام با سامان توپخانه و نوارا بسیار و سایر ادوات نبرد و پیگار در مقام مخالفت و مدافعت در آمده و اول لشکر و سامانی در خور دفع آنها همراه نداشت در رنگامائی اقامت نموده حقیقت را بخان خاندان نوشت و راجه هجاسنگه که به تنذیه بیم نراین معین شده بود چون دید که آن مهم از پیش نمی تواند برد او نیز در نواحی یک دوار که در بند ولایت کوچ بهار است توقف نموده بحقیقت حال باز نمود خان خاندان بعد از اطلاع برین حقائق مقتضای رای صواب آن دانست که سامان و سرانجام آن در مهم لازم الانصرام نموده خود با نوارا و توپخانه و عساکر بنگاله اعزام آن مقصد شود و صورت این اراده بخدمت ایستادهای پایتخت سریر خلافت مصیر عرض داشته دستوری خواست و پراغ گیتی مطاع بر طبق ملتزم او بنفوذ پیوست و بامرای کومگی و سران سپاه ظهر پنده که در مهم ناشیاج با او معین بودند حکم معلی صادر شد که درین مهم شرائط موافقت و مراقبت بظهور رسانیده از صلاح و صوابدید او بیرون بماند و چون ایام بر شکل بانجام رسید و طفیلان آنها مردن بشت عزیمت خریش مصمم نموده کمر خدمت بر میان

همت و اخلاص بصت و شب هزدهم ربیع الاول از چهارم مال
جلوس همایون مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری بقصد
اختیصال عامیان بد کمال از خضر پور روانه شد و در ثلث نواره همرا
گرفته باقی را در جهانگیر نگر گذاشت و بموجب حکم معلی
حراست اکبر نگر بمخلص خان و محافظت جهانگیر نگر باحتشام
خان تفویض یافت و مید اختصاص خان و راجه امر سنگه نورزی
و جمعی دیگر از عمدهای منصبداران با کومکبان مقرری بهمراهی
احتشام خان معین شدند و انتظام مهمات خالصه شریفه بمعد
پهلو تیداس دیوان آنجا بدستور معهود مقرر گشته اهتمام مهم
نواره بمحمد مقیم مقروض گردید و چون معظم خان بادواج ظفرقرین
بموضع بری تله که مرحد ملک بادشاهیست در رسیده به صد
استکشاف احوال طرق و مسالك از سرحد ملک بادشاهی بولایت
کوچ بهار شد از تقریر ماهیت دانان آن سر زمین چنین بوضع
انجامید که سه راه مسلوک مشهور بولایت مذکور هست یکی از
حمت ولایت سوزنگ و دوم از جانب ملک بادشاهی از جمله آن
دو راه یکی راه یک دوار است و آن عبارت از دربندبست محکم
اساس که بر بالای بندی عریض مرتفع که باصطلاح اهل آن ملک
آل میگویند از قدیم الایام ساخته شده و شهر کوچ بهار با برخی از
برگفات محصور است بآن بند عالی و درزش بیست و چهار گروه
است و بر بالای آن بند از همه طرف جنگلی است انبوه از درخت
بانس و بید و دیگر اشجار بلند تنومند و شاخهای آنها بنوعی برهنه مانده
شده که صور ازان بدشواری عبور تواند نمود چند جا بران بنده

خصانت پیوند در در بند در کمال استحکام ساخته و توپهای بزرگ و زنبورک و ضرب زن و دیگر ادوات پیکار بران چیده شده مردان کار و حراست بهشکل هشیار بمحافظت هریک معین اند و بزرگترین آن در بندها یک دوار است که راه مذکور از سمت محاذی آن سر برمی آورد و با وجود آن جنگل هر خطر خدافی عمیق بهناور بر دور آن در بند حفر نموده اند و راه متعارفی که ازان بولایت کوچ بهار تردد می شود همین است و اگر ریند مذکور مفتوح شود تا معموره کوچ بهار دیگر عائقی در راه نیست لیکن فتح آن باسانی مبسر نمیشود و طریق دیگر راه گهره^(۲) کهات است که بزرگمائی اتصال یافته و عرض آن بند در اطاق کمتر است لیکن دران راه نااهای عظیم عمیق دشوار عبور و جنگلی خطرناک صعب المرور است که از تشابک شعبهای استجزار سر آن در در زنجیر است و ثروت درختان خاردارش با را ده نام عبور امن گذر و هوای این طاق سه گانه مشهور راهی دیگر از سمت ملک بدشاهی نشان دادند که آن طرف عرض و از تغافل از دیگر امارات کمتر است لیکن تا معموره کوچ بهار همه جا جنگلی انبوه بونی دارد که بیم نرا این ازین راه که احتمال عبور صوب مذکور ازان راه دور میدانست چنانچه یابست بمحافظت آن نپرداخته بود و باستظهار صوبت آن بدشه خاطر ازین اندیشه جمع ساخته خانان با فاضلی رای کار آگاه اختدار این راه نموده با سدها ظاهر بنام از بی قلعه روان شد و معمر کرد که نوار در ناله

که از گهواره گهاگ آمده بدریای برمه پتر ملحق میشود آورده نگاه دارند و راجه سجانسنکه با امر آن نوین عقیدت کیش با همزمان خویش بر سر راه مذکور بچنود منصور پیوست چون عساکر گیتی گشا داخل آن راه شده شیر دلان شهابت پیشه دران پیشه در آمدند فیلان فلک توان کوه پیگر و تمبر داران و پیاده های لشکر پیش پیش انواع نصرت لوا نیهای جنگل درهم شکسته ساخت آن عرصه از تراکم و انبوهی آن می پرداختند و راه می ساختند و نخست سواران جیش فیروزی مرکب رانده اهل اردو از عقب آنها روان میشدند و باین عنوان هر روز بسعی و کوشش عظیم و زحمت و مشقت تمام دران پیشه راه کشوده پدای همت مردانه آن رانی بر تعب می پیمودند در انقادی طی این مسافت زردی عظیم بهناور پیش آمده که عبور ازان ناگزیر بود مردم آن بوم و بر اظهار نمودند که بی کشتی و بستن جسر گذشتن لشکر ازان میسر نیست و پاداب ندارد و ازین رهگذر برخی صورت پرستان ظاهر بگر که از بدایع تائیدات سماوی و شکوه معنوی این دولت جاوید طراز غافل بودند بگرداب تفکر در افتاده خرد کوتاه دشمنان را موج هیبت از سر برگذشت از آنجا که همواره میاضی اعانت و امداد کارسازان آسمانی عساکر نصرت اثر را در هر طریق راهبر است قراوان موکب فیروزی که بتفحص پایاب رسو در تگابو بودند بدالالت خضر توفیق راه گذار جنود ظفر شمار یافته بخان سپه سالار خبر رسانیدند و جیوش نصرت مآب بیاباب ازان رود گذشته بساحل سلامت رسیدند و مشاهده این شگرف کاری اقبالی گلشن ارادت اولیای دولت بی زوال را آبی دیگر

فزود بالجملة انواع گیتی مندان بصوات آتش و سطوت برق ازان
 نیهندان گذشته غرق جمادی الاولی بهای آل رسید جمعی از مخدولان
 تیره ایام که بحر است آن قیام داشتند باوجود آن سد استوار بنای
 همت و صحت پیوند شان بسیلاب رعب شکست یافته پس از اندک
 آویزشی رخ از عرصه مقارعت بر تافتند و فردای آن جنود ظفر
 پدرا داخل آل گشته چون بشهر کوچ بهار نزدیک رسید بدم نراین
 که باستطهار آن آل دم مر کشی و استقلال میزد و آنرا حصار
 امنیت ملک و مال خود از آسیب حوادث روزگار میدانست از
 مشاهده آقا قهر و استیلاى عساکر فیروزی مآل و داخل شدن در آل
 عرصه عادیّت بر خود تنگ فضا دیده بر آوردن جان و ناموس ازان
 ورطه مغنّم شمر و سه روز قبل از وصول امواج قاهره بشهر خلاصه
 اموا و تمامت اهل و عیال را بر گرفته با جمعی از خواص و نزدیکان
 رهگرای وادی آزرگی و ادبار گردید و پدایمردی مرار خون را پدای
 کوه بهوت و ذمت که پناه جای خویش اندیشده بود کشید و بهولا فاته
 وزیرش با اشاره و صوابدید او با پنجم شش هزار پیاده بحمت مغرب
 رویه کوچ بهار که دامن کوه مورنگ است و جنگل های صعب
 دارد فرار نمود بخیال آنکه چون جنود اقبال از انجا بهضت گزید
 متوجه پیش شود از کمین فرصت برآمده بقطع طریق و شورانیدن
 راه و موختن قری و مزارع و غلات و اغوايی مکنه و رعایا بپردازد
 و نگذارد که آذوقه بلشکر ظفر اثر رسد و ششم ماه مذکور حوالی شهر
 مضرب خیام سپاه اسلام گشته روز دیگر عرصه آن معموره نزهت اثر
 که از ظلمت و جود تباه کیشان ضلالت پرور پدیرایش یافته بود مرکز

روایات فتح شد و سید صادق صدر بنگاله باشا را خان خانان بر فراز
 خانه بیم نراین بر آمده بگلبنگ اذان سامعه افروز ساکنان
 آن کفرستان گردید و طنطنه تکبیر و تهلیل که از بدأ سطوع تابشیر
 صبح ملت احمدی تا آن وقت بکوش باطل نیوش اهل آن دیار
 نرسیده بود نعم البدل صدای ناقوس آمد در بنکدها سجده اصنام
 بسجود و رکوع نماز مبدل گشت و بجای طاق ابروی بتان محراب
 قرار گرفت آزار کفر و ضلال سمت انطماس پذیرفت و ارکان دین
 و قواعد اسلام بلند اساس شد از انجا که همگی همت معتدلت گزین
 بادشاه فتوت پرور مروت آئین متوجه آست که اصناف خلائق و
 گروهها گروه برایادر هر کشور و ناحیت از میامن فضل و کرم و مآثر
 عدل و احسان بادشاهانه بر مهاد امن و امان متمکن بوده هرگز از
 ره گذر جنبش عساکر قاهره در اصناف جدیدش انبال بر چهره احوال
 رعایا و زیردستان هر چند با مقتضای سرنوشت در اطاعت و فرمان
 پذیري سرکشان و بغی اندیشان روزگار شان سپری شده باشد فبار
 ملای نه نشنید و همواره بسپیداران رفیع مقام و نوئیان والا احتشام
 از پیشگاه عدالت و جهانمائی تهدید و تاکید میرود که قواعد
 نصفت و رانت را در جمیع امکنه و احوال با طوائف انام پاس
 دارند خان خانان بمقتضای کار آگهی و خواص عبودیت نظر
 پریشمه تدبیر لطف و مکرمت خسروانه کرده یکرور قبل از وصول
 بشهر تاکید و تدغن تنظیم نموده منادی گردانیده بود و جمعی با اهتمام
 گماشته که لشکریان و اهل اردو دست تطاول بتاراج و غارت کشید
 بغما چیان هست نظرتست نگشوده عرض و مال و ناموس رعایا را

خواه در محاکم خود باشند و خواه از بیم سزاه ظفر پناه قرار نموده متعرض نشوند قدغچیان پس از دخول لشکر بشهر تنی چند از سوار و پیاده را که دست تعدی بمال رعیت گریخته دراز کرده چند نیزه گاه و برخی اجناس ما کوله متصرف شده بودند گرمته آوردند خان سیه سالار آن مغله طبعان جسارت شعار را بروی توره این دولت معذرت آزار بسزای کردار رسانیده آنها را بالشیانی که تصرف نموده بودند تشهیر نمود و انتشار صیت عدل و انصاف شاهنشاهی موجب تالیف و استمالت قلوب رعایای گریخته شد و اکثر باستماع این مملکت بمساکن و اماکن خویش باز گردیده پاسبان گذار و فزایش گزین عدالت پروری و داد گستری خدیو جهان و خلیفه زمان گشتند و بشن نراین بسر زمیندار مذکور بیداری بخت و رهبری دولت با عدل خود از پدر بدگر خوش جدائی گزیده روی نیز بلشکر ظفر طراز آورد و بطوع و رغبت شرف اسلام دریافت بهم نراین بظاہر آنکه از کج بیغی و جوهر ناشناسی داعیه خود مری و استقلال از سبمای حال ابن پسر تفرس می نمود او را محبوس و نظربند داشت لیکن از مشاهده احوال و اطوارش امورات خلاف آن پندار در نظر ارباب بصیرت پرتو ظهور داد خان خانان او را از سرکار اشرف خلعت داده استمالت و لاجوئی کرد و جمعی از مجاهدان جیش ابدال بتعاقب بیم نراین که چنانچه گزارش یافت در دامنه کوه بهوتنت پای اقامت در دامن ناکامی کشیده بود تعیین نمود و اسفندیار بیگ ولد البیارخان مرحوم را که بر خصوصیات احوال آن سرزمین اطلاع داشت بتفحص بهولانته شوریده

بخت که در جنگل های دامن کوه مورنگ در خزیده جویای
فرصت شور انگیزی بود فرستاد که هم آن مخدول را بدمت آورد و هم
بتسلیمه و احتماله رعایا پرداخته آنها را بمساکن خود شان بازگرداند
و فرهاد خانرا نیز با گروهی از سمت دیگر بجهت همین مطلب
روانه ساخت و بحکم کارشناسی و تدبیر اشاره نمود تا عمارات
در بند یک دوار را منهدم ساختند و از هر طرفش تا صد گز جنگل
بری کرده جانبین آن از هجوم اشجار پرداختند و یکصد و شش
توپ از خرد و بزرگ و یکصد و پنجاه و پنج زنبورک و راسخه های
و بندوق بسیار و دیگر آلات توپخانه و ادوات بیکار و برخی از احوال
و افعال بیم نراین بقید تصرف در آمد و اعیان توپخانه بجهانگیرنگر
ارسال یافت و مرهاد خان که بدعانب بهولا نانه معین گشته بود
و هم تکامشی بجا آورده تا جایی که سوار می توانست رفت
بدنبال اوشدافت و برخی از اسبان و اسبایی که آن مخدولان گذاشته
بجنگل رفته بود بدمت آورده پس از هفت روز مراجعت نمود و
امفندپار بیگ که ماهیت دان آن بوم بود بمکانی چند که گمان
بودن آن ضلالت کیش داشت جاموسان فرستاده کوشش بلیغ در
تفحص آن مدبر گمراه نمود و چون خبر شنید که در یکی از جنگلهای
آن سمت بمان موزیات در خزیده میخواهد که از آنجا به پناه گاهی
دیگر فرار نماید نصف شب با همراهان خود سوار شده بر سر او
ایلغار کرد و در پاس روز بمکانی که او را نشان داده بودند رسیده
آن بد فرجام را با زن و فرزند و چندی از اقوام که همراهش بودند
دستگیر کرده قریب نبل مطلب مراجعت نمود و از گرفتار شدن آن

کافر نصاد آئین ممکنه آن مرز مین که از شر او خائف بودند مطمئن
گشته جمعی که متفرق شده بودند رجوع نمودند و بیم نراین مقهور که در
دامن آن کوه پهوتنت صاوی گزیده بود چون آگاهی یافت که فوجی از
جیوش قاهره بدانصوب معین گشته است بحمايت دهره راج
مرزبان آنکوهستان توسل جسته بجایای کوه برآمد و آن کوهیست که
جز پداده را بصدد دشواری محال صعود بر قلل آن نیست مجاهدان
نصرت شکوه پهای آن کوه رسیده یک زنجیر فیل و برخی از اسبان
و دیگر دراب که ازان خسران مآب آنجا مانده بود با یکی از مردم
آن کوهستان بدست آورده بر گردیدند و آن شخص کوهی بزبان
عجز و تضرع بخان خان اظهار نمود که اگر مرا امان دهید و مکتوبی
مشتمل بر مطالبی که باشد بمرزبان این کوه بنویسید رتبه باو
میرسانم و جواب می آرم آن خان صلاح اندیش او را امان داده
بخشش خلعت و زر خوشدل ساخت و پروانه بنمیدار پهوتنت
نوشته مصحوب او مرسل گردانید مشعر باین معنی که بیم نراین
مقهور را که با او پناه جسته است بفرستد یا او را از اسجا بیرون کند
کوهستان پهوتنت بر سر سبز است و بمساحت پانزده کروه در سمت
شمالی کوچ بهار واقع شده و قلل آن که همواره برف دارد از سه
منزلی بلند مذکوره نمودار است میوهایی سرد شیرین مثل امرد
و سیب و به و امثال آن آنجا میشود و اسبان مختصر که آنرا دانگن
و کونت گویند در مشک و پهوت که دسمی از پشمینه است و هری
که پارچه گنده ایست پرزدار منسوج از ریسمان که بکار فرتس می آید
در اسجا بهم میرسد و نقره و طلا قلیلی از رنگ شوی پیدا میشود زمیندار

آن کوهستان مردی بود معمر مرتاض رعیت پرور انصاف پیشه مردم آن سرزمین چنین و امینموند که قریب صد و بست سال از عمرش گذشته و مع هذا قوی و مشاعرش مورد کلال فاحش نگشته از حظوظ و لذات احتراز می نمود و جز کیله و شیر غذایی نفی خورد و با رعیت در کمال رفیق و رامت سلوک میکرد و بر جمعی کذب ریاست داشت در وسط ولایتش تند رودی عمیق کم عرض جاریست و بجای پل زنجیری اهذین پر بالای آب بسته اند که هر دو سرش از طرفین بهنگاهای عظیم بند است و زنجیری دیگر بر بالای آن بارتفاع قامت آدمی بر همان وتیره تعبده شده مترددین پای بر زنجیر زبرین نهاده و دست بر زنجیر بالا زده باعتماد آن در سلسله عبور می نماید و احوال و ائفال و اسپان تازکن را نیز بهمین زنجیر از آب میگذرانند آن شخص کوهی قوی هیکل و مورخ و سفید بود و در سرموی دراز زرد رنگ داشت که از اطراف رو و گردن فروهشته بود و جز لنگی سفید که بر میان بسته بود لباسی دیگر نداشت گویند زن و مرد آن قوم بدین هذات و رنگ اند و بهمین وضع و لباس زیست می نمایند چون بیان برخی از خصوصیات ولایت کوچ بهار درین مقام ناگزیر است خامه سوانح نگار بگذازش مجملی ازان صفحه ارا میگردد آن ولایت مابین شمال و مغرب بهنگاه مائل بشمال واقع شده طولش پنجاه و پنج کوه جریبی و عرض پنجاه کوه است بحسب نزعت و صفا و لطامت آب و هوا و نور رباحین و ازهار و کثرت بساتین و اشجار و خرمنی و دلکشائی و فیض بخشی و فرح اندازی از بلاد شرق رویه امتیاز دارد و نوکه و امار هندوستان و بهنگاه

مانند انبه و کبله و انغاس و کونله که بهترین اقسام نارنج است بغایت خوب میشود و نهال فلقل گرد فبز دران هر زمین بسیار است آنچه ازان ولایت در اندرون بند واقع است آنرا بدبتر بند و خارج آنرا باهر بند گویند و دریای عظیم و دوفهر مختصر داخل بند میشود و آنها با دیگر آبها و دریاها که از جوانب دیگر می آید بدریای سنکوس که از سمت آشام منتهای ولایت کوچ بهار است داخل میگردد و در ایام برسات هچیک پایاب نیست و بعد از انقضای موسم باران بعضی پایاب میشود و اکثر در ته سنگ ریزه دارد و آب شان در کمال لطافت و عذوبت و صفاست و در بیرون بلد پنج چکله است مشتمل بر هفتاد و هفت پرگنه و در درون بند دوازده پرگنه و محصول آن ولایت قریب بده لک ریبه است سکنه آن دو قوم اند یکی مسیح و آن گروه در پرگنات درون بند سکونت دارند و دوم بهار که بیرون بند میباشد وجه تسمیه آن ولایت بکوچ بهار وجود آن قوم است و ولایت آشام را نیز کوچ آشام بدین جهت گویند که بسیاری ازان طائفه درانجا توطن گزیده اند و هر دو قوم کافر و بت پرستند و بیم نراین ازین قوم است و نراین جز نام اجداد و نیاکان اوست بظانکه بتی که اهل آن دیار آنرا پرستش مینمایند موسم به نراین است کفره هند زمینداران آن ولایت را اعتبار عظیم میکنند و از نژاد راجهای بزرگ که قبل از ظهور دولت اسلام بوده اند میدانند زمیندار مذکور سکه بر زر میزدن و آن زر را دران ولایت نرائنی گویند و طبعش معیش و عشرت و خودآزائی و زینت و پاکیزگی بغایت مائل بود بمستی و هوا برستی و زنگار

گذرا بیده خود بامر حکومت کمترین پرداخت و ضبط و نسق مهمات به بهولا ناتهیه رزیر خویش باز گذاشته بود عمارات عمالی و مساکن دل نشین مشتمل بر دیوان خانه و خلوت و حرم و خواص پوره و حمام و باغچهها و نهیر و فواره و آبشار بقهرینه و طرح در کمال زینت و تکلف ساخته و همه جا تصرفات خوب بکار برده و شهر کوچ بهادر نیز بطرح و قهرینه آباد شده و کوچها همه خیابان دارد و درختهای ناگیسر و کچنار که بغایت خوش برگ و گل موزر نست نشانیده شده نقص آن سرزمین منحصر درین است که نهال خلعت اشخامش از بهار خوبی و جمال بهره در نیست و آب هوایش با کمال لطافت حسن پرور نه همانا دهقانان قضاتخم و جاهت و زیبایی در زمین طینت آن قوم بیفشانده و مصور صنع در چهره کشای آن گروه قصد شبیه کشی صورت انسانی نکرده خرد و بزرگ را روی و طلعت زشت و نا دلنشین است و لطف منظر از زن و مرد آن کشور گریزان و کناره گزین در هیأت و اشکال بطائفه قلماق مشابعت دارند لیکن اکثر سبز قام و برخی کزدم گون اند و در قوم هیچ بعضی سفید رنگ می باشد و این فریق هم مزارع اند و هم سپاهی حربه آنها تیر و شمشیر و تفنگ است و تیر ها اکثر زهر آلوده پیکانصت بمجروح رسیدن آن بدن جای زخم آماس میکند و مجروح را هلاک میسازد گویند علاج آن خوردن کژدرو است و طلا کردن آن بر موضع جراحت و مسموع شده که بعضی از اهل آن ولایت انصونی میدانند که چون بر آب میخوانند و مجروح از آن بپاشاند از آمیب آن زخم جانگزارهائی یابد بلجمهه چون خان خاٹان را پیشه پاد همت اخلاص

منش و غرض اصلی از برپا یورش تسخیر ولایت آشام و تنبیه و تادیب آشامیان نابکار قیره ایام بود تادیب و استیصال دهر مزاج و اندزاع آن کوهستان را بوقتی دیگر حواله نموده عزیمت آشام مصمم نمود و اسفندیار بیگ را که بموجب التماس آن نوئین معظم از پیشگاه خلافت و جهانبانی بخطاب اسفندیار خانی نامور شده بود با جمعی از منصبداران و چهار صد سوار از تابندگان خود و یک هزار پیاده بندقچی بفوجدارئی کوچ بهار گذاشته آنرا بعالمگیرنگر موسوم ساخت و قاضی سمو را که سابق نوکرناشجاع بود و بر حقائق و کیفیات آن ولایت وقوف و اطلاع تام داشت بدیوانی آنجا گماشت و در عرض شانزده روز که عرصه آن ولایت مورد اقامت جنود قاهره بود خاطرات بقدربست آنجا پرداخته بدست و سوم ماه مذکور با عساکر منصور بعزم تسخیر آشام از راه گهورا گهات روانه شد و بدست و هشتم موکب فدروزی بکنار دریای برمه پتر رسید و دو کروه از رنگمانی گذشته نزول نمود و رشید خان با همراهان خویش آنجا بلشکر ظفر اثر ملحق گردید و چون نواره نرسیده بود دو روز بانتظار رسیدن آن اقامت واقع شد دریای برمه پتر از طرف ولایت خندا می آید و آبهای دیگر نیز باو می پیوندند و در کمال شدت و تندی جاری است اکثر جاها عرضش نیم گرو هست از طریقین این بحر پنهان تا سرحد آشام و ازان پیشتر تا جای که علام الغیوب داند و کوه بلند کشیده در ساحل آن از کثرت بیشه و جنگل و وفور آبها و نالها و گل و لاله و دلدل عبور لشکر در کمال دشواریست و اگر چه زمینداران آن حدود و بومیان آن مرزمین طرق و مسالکی که به سهولت عبور

توانستنی کرد نشان میدادند لیکن خان سپه سالار بآنین حزم اندیشی و دور بینی که اساس سرداری و سپه سالاریست بر رهنمونی آن گروه اعتماد نکرده راه گذار دریا با وجود نهایت صعوبت اختیار نموده مقرر ساخت که دایر خان با فواج هرازل و مدیر مرتضی با توپخانه منصور آن راه را که راست بسمت مقصد مذهبی می شد سرگرده پیش پیش افواج قاهره ره نورد نصرت و نیروزی کردند خانمذکور دامن کوشش و اجتهاد بر میان اخلاص و اعتقاد زده گام همت در مراحل عزیمت عزو و جهاد نهاد و نیلان فلک پیکر کوه توان بصدقه دندان اشجار جنگل را درهم شکسته و نیهای بیشه را که در کمال اینوهی رسته بود بکمند خرطوم دسته بسته پایمال میساختند و تپوداران و پیادهای لشکر بتبر بقدر وسع و توانائی در تصفیه و تسویه آن مسلك ناهموار سعی و کوشش بکار برده طریق مطلب ارجار مواع می پرداختند و آبها و نالها دران راه بسبار بود لیکن اکثر گذر پایاب داشت و در هر سرزمین که چهله و دلدل پیش می آمد آنرا بشاخهای درختان و دستههای نی و پشت های گاه می انباشتند آنگاه سبکروان وادی نصرت قدم همت بران می گذاشتند و چون راه باین مرتبه صعب و خطرناک بود و نواره ازین جهت که سر بالای آب می آمد دیر می رسید در روزی دو گروه یا درونیم گروه بیشتر طی نمی شد و هر جا که مرکز رایات نزول میگشت هر جوتی از سپاه اعلام در محط رحال و مضرت خیم خویش جنگلبری نموده جای فرود آمدن می گشادند و رحل اقامت می نهادند و خان سپه سالار از بام تاشام بصاختن طرق و مسالک و گذر ایدین

اردو و لشکر از مواضع اخطار و مهالك اهتمام همی و کوشش می
 گماشت و دران مراحل مخوف هائل شبها را بآئین حزم و بیداری
 پاس میداشت القصه مبارزان سعادت لوا بمساعدت توفیق در قطع آن
 طریق خار رنج و تعب که گل راه طلب است در زیر پای همت چون
 برگ شگوفه و یا سمین که نسیم فروز دین پای انداز قدوم لشکر
 بهار سازد تصور نموده بشوق غذا و جهاد با آشامیان بد نهاد و محو
 رسوم کفر و جهالت ازان بروم ضلالت بنیاد آن مساعدت پر آمت
 را بانواع مشقت پیمودند تا آنکه ششم جمادی الاخره دو نیم گروهی
 جوگی کپه منزل گاه جنود ظفر پناه گردید و آن کوهیست بلند بر
 ساحل دریای برمه پرتو واقع شده وجه تسمیه اش آنست که در
 سوابق از منه یکی از جوگیان هند در مغاره ازان کوه ببعوله گزی
 شده از خلق کناره گرفته بود و بلسان آن نوم غار را کوبه گویند
 از اینجا تا گواهی که سرحد قدیم ممالک محروسه است چهل کره
 مسافتست و از اینجا باگر گانو که مسکن راجه آسام و دار الملک آن
 ولایت است یکماه راه آشامیان شغارت پزوه از دامن این کوه که
 که متصل بدریاست قلعه که عرض دیوارش از پائین نه گز و از بالا
 پنج گز و درش از درون حصار زیاده از یک کره واقع است مشتمل
 بر بروج مشیده در کمال متانت و روانت ساخته اند ارتفاع
 دیوار از جانب غربی که بر سر راه سپاه ظفر پناه بود تاوه
 کوه رمیده و چنانچه در استحکام قلاع و حصون رسم آن موم سیه درون
 است بمسافت یک تنگ انداز دور از دیوار کودالها حفر نموده
 میخهایی سرنیز باس که بلغت آنطائفه بهانچه گویند در میان آنها

نصب کرده بودند و در عقب آن قریب به دو نیم تیر انداز تا کنار خندق بر سطح زمین بهانچها فرو برده در خندق عمیق آن که بعرض سه گز بود نیز بر همین وتیره بهانچها تعبیه نموده بودند و سمت جنوبی آنرا دریای برهما پتر محیط است پیوسته و از جانب مشرق دریای بناس از پای آن کوه گذشته بدریای برهما پتر پیوسته است و جهت شمالی بخندق و کوه و جنگلی ابدیه استحکام پذیرفته و محاذی کوه مذکور دران طرف دریا نیز کوهیست که آنرا بنجرتن گویند و بران کوه نیز بر همین وتیره حصاری متین و قلعه حصین است در قلعه جوگی کپه قریب پانزده هزار کس باتوپخانه بسپار و دریای قلعه سه صد و بیست کشتی جنگی با ساز و آلات بیکار بود که اگر عساکر فاهر بران قلعه مسئولی شوند متحصنان خود را از سمت دریا بدایمردی نواره بنلمه کوه بنجرتن رسانیده آنجا ثبات و استقامت ورزند و دران حصار اسنوار فرصت جوییده چون لشکر فتح رهبر ازان جا متوجه پیش شود از کمین کین برآمده رسد آذوقه را بزنند و راه بر مترددین بشوایند و دران قلعه نیز قریب شش هزار کس ازان جماعت عصات با ادوات توپخانه آماده مدافعه و نبرد بودند و چون درین موضع دریا منشعب بدو شعبه گشته در وسط هر دو شعبه قطع زمینی خشک واقع شده بود که نشیب گاهی داشت مخدولان نمون بخت آنجا مورچال بسته آنرا بجوب و بانس استحکام داده بودند بقصد اینکه نواره بادشاهی از هر شعبه که قصد عبور نماید بتوپ و تفنگ نیران جاگ ابروخته و گذارند که پیش رود خان سپه سالار روز دیگر آنجا مقام نمود و سید نصیر الدین خان و یار گارخان

و میانه خان و جمال خان و رویسنگه راتهور و پرتاب سنگه هاده را با جوتی دیگر از دریا گذرانید که دران روی آب باشند تا غلیم عاقبت و خیم آن طرف را محل ثبات و درنگ فزندی شد و جمعی بسمت عقب کوه چوگی کپه تعیین نموده مقرر ساخت که جنگل بری کرده تا کنار دریای بنافس از عقب کوه زمین از هجوم اشجار بهراند تا راه فرار گمراهان مردود از طرف جنگل مسدود شود چون آشامیان دانستند که راه گریز بسته میشود از مدسه خوف و هراس حصار طاقت را متزلزل ارکن دیده در حجاب ظلمت شب ه دو قلعه را خالی کردند و بنواره در آمده استعداد جنگ بانواره بادشاهی نمودند روز دیگر که سده سالار خیل ثابت و سیار بافتزاع بلند حصار سپهر از تصرف آشامی شب دیوچهر را بدست همت بر امر اخراج و کار فرمای سفاین کواکب زورق خورشید را بادبان زر نگار کشوده از ساحل ادق سپهر اخضر فلک دریا نورد ساخت خان سده سالار با مواکب انجم شمار بادشاهی سوار شده روی بجانب حصار آورد و نواره منصور را با استعداد شایسته و آژن سزاروار روانه نمود و بصیر لدین خان و دیگر امرا با فوجی که از آب گذشته بودند نیز از جای خود باهتزاز آمده ازان طرف محاذی این افواج بحر امواج بسال بسته روان شدند و دریای لشکر از طردین آن بحریه نیار بصد شورش محیط بجنبش آمد و مبارزان نواره مستعد احراز مئوت عز و جهاد بر روی کشتیها نهنگ آسا بحر فرسا گشتند از هجوم و انبوهی نواره توگفتنی ابرهائی تیره از روی دریا برخاست و غبار جوش سپاه از کناره بحر را نمودار رنگ روان گردانید آشامیان شوم بخت قیره روز که از

حصار بنواره پناه جسته بر روی آب آماده افروختن آتش پیکار بودند از مشاهده سطوت افواج بصرت پدرا از طرفین دریا و حرکت نواری منصور سفینه طافند بگرداب اضطراب داده لنگر ثبات و استقامت بر گرفتند و روی انبار بودی نمرار نهادند نواری بادشاهی تعاقب آن بخت برگشتگان کرده کار برانها تنگ نمود اکفری کشتیها بکنار کشیده بجنگل پناه جستند و ما بقی دران بحر خون عوار بطوفان جلالت و کارزار غازیان میروز مند لطمه عوار امواج بلا گفته بعضی زخممدار بدر رفتند و جمعی کثیر گرفتار و دستگیر گردیدند و یک صد و چهل و هشت کشتی و شصت و چهار توپ آهنین از کوچک و بزرگ و تفنگ و بادالچ بی شمار و سرب و باروت بسیار و دیگر اسباب و ادوات حرب و پیکار بتصرف مجاهدان ظفر شعار و در آمد و فتح آن دو حصار چرخ آوار جهره امروز دولت هایدار شده مبارزان نصرت شکوه بی کوشش مهاریه و یورش کامیاب نیروزی گردیدند اگر مخدولان پای ثبات میفشردند بنالاش بسیار صورت تحفه آن دو حصار در آئینه سعی و تدبیر جلوه گر میشد چه سه طرف حصن جوگی کهنه چنانچه گزارش پذیرفت بحماییت دریای برمهاتر و بناس و جنکل و کوه استحکام داشت و سمت روی بروی لشکر ظفر اثر که سراسر دیوار بود صلاحیت نقب نداشت زیرا که بکندن دو گز از زمین آب می جوشید بالجملة خان خاندان عطاد الله ملازم خود را با جمعی بمحارست و تهانه داری جوگی کهنه تعیین نموده عزیمت گواهنی نمود و چون از دریای بناس بایست گذشت باشاره آن نومین معظم جسر بران بسته شد و لشکر منصور عبور

نموده نوازدهم ماه مذکور از کنار بناس متوجه پش کردید و سید نصیر الدین خان و دیگر امرا که از دریای برمه پتر عبور نموده بودند مقرر شد که از همان روی آب بصوب مقصد در حرکت آیند و هر روز در برابر لشکر فتح رهبه نزول نمایند و در وقت گذراندن توپخانه از دریای بناس يك دشتي بآب فرو رفته توپ کلاني بآب انقاد خان سپه سالار چون ازان آگهی یافت به برآوردن آن توپ که کمال اشکال داشت بلکه مژده می نمود همت بسته راضي بماندن آن نشد و عمل توپخانه و نواره را به برآوردن آن تاکید کرد و آنها از موضعي که توپ فرو رفته بود زمین کنار را بریده آب را ازان جانب بدريای برمه پتر انداختند و بجره های ثقیل و مسامي جميل پس از چند روز توپ را ازان تازد رود عمیق بر آورده بلشکر رسانیدند و این معني باعث شگفت همگان گشته در نظر بینش ارباب بصيرت از جلال دنزل و بدیع آیات اقبال روز افزون نمود و بیست و یکم در کردهای گواهی که سپاه آسام بغلبه و از دحام تمام آنجا دم جرأت مشرده مہیای مدادعت و پیکار بودند مرکز ریات نزول گردید آشامیدان بد فوجام آنجا دو قلعه در نهایت وسعت و رفعت و استحکام بنا نموده اند یکی در موضع سری گهات که پنج کوه را حصار کرده اند و دیگری برکوه پاندو که آن روی دریای برمه پتر محاذي سری گهات است و تمامی نواره خود در میان این دو قلعه نگاه داشته بودند و ازان دو قلعه از يك لك آسامی زیاده بود بعد از ورود

جنود محمود بدان موضع خان میده سالار رشید خان را با فوجی تعیین نمود که بسمت شمالی قلعه که راه فرار محصوران ناپاکار بود رفته سد طریق گریز آنها نماید و آن مقهوران از سطوت عساکر جهان کشا مغلوب رعب و هراس گشته پای ثبات و قرار شان لغزش پذیرفت و شب هنگام قبل از رسیدن خان مذکور قلعه را خالی کرده جمعی از آنها خود را بنواره رسانیدند و قرین منزلت و خواری از راه دریا طریق فرار سپردند و برخی براه خشک آواره دشت ادبار گشته غبار آلود ناکسی شدند چون خان خانان ازین معنی آگاهی یافت از جای که بود کوچ نموده بسری گهات آمد و داخل قلعه شده مشاهده وسعت و متانت و رفعت و صانیت آن حصار سپهر آثار نمود و خاطر از بندوبست آن پرداخت و از انجا بگواهی که بمسافت ربع کوره پیشتر بود رفته خدام نزول افراخت حارمان قلعه ناندو نیز بی ارتکاب جنگ و ستیز براه گریز شتافتند یادگار خان اوزبک از آنروی آب تعاقب آن مردودان بدما آب نموده برخی را به تیغ خون آشام و هگرای نیستی گردانید و در موضع کحلی ناز که هفت گروه پیشتر از قلعه ناندو همت کفار ضلالت شعار قلعه متدن ساخته جمعی کثیر باسباب توپخانه و لوازم قلعه داری بحراست آن گذاشته بودند باستماع فرار مقهوران از گواهی گروهی از ان دیو هبرتان بی دین که در آنحصن حصن بودند از سراسمگی و بیم قبل از رسیدن جنود ظفرورد راه گریز سپردند و ه. س. قلعه که در کمال متانت و استحکام و اشتغال بمحصره هر یکی از آنها مانع تسخیر آشام بود بمقاتل انبال جهان کشا بدین آسانی کشایش پذیرفت همانا معاونان

غذایی و کارکنان آسمایی که همواره سامان طراز و کام پرداز این دولت جاودایی اند رعب انگن دل‌های ضلالت‌امای آنمردودان باطل سکال گشته صرف عذاب همت و عزیمت شان از وادی ثبات و استقلال نمودند والا اگر پای قرار فشرده بمراسم قلعه داری که آن بد کیشان را مسلم است می پرداختند تا رسیدن ایام برشکال که برهم زن هنگامه حرب و جدال است تسخیر یکی از آن حصون صورت پذیر نبود و بالجملة بتخانه کومکها و لونا چماری و اسمعیل خوگی که از صنمکده‌های بزرگ مشهور است و درافسون های هندی و افسانه‌های هندوان بعظمت و بزرگواری مذکور بر فراز کوهی متصل بقلعه داندو واقع شده از نشیب تا فراز آنکوه قریب هزار زینه از سنگ ساخته اند و قلعه کجایی متصل بچنگل موصوم بکجایی بن است که ذکر آن در اسماء کفار هند واقع است و ذیل بسیار دران هست چون ولایات پادشاهی تا گواهی که سرحد قدیم بود از تصرف کفار آسام بغیروی تبخ سعی و جهاد مبارزان اعلام مهتخلص شد و ساحات آن حدود از خار تسلط و استبدای آن گروه تیره ایام پیراسته گشت خان خانان محمد بیگ ملازم خود را با جمعی بفوجدارئ گواهی و حسن بیگ زننده را که او نیز در ملک نوکران او بود بحراست کجایی تعین نموده بدست و پنجم ماه مذکور بالشکر منصور بآهنگ تسخیر ولایت آسام از گواهی روانه شد و ازین جهت که مدار جنگ و پیکار آن قوم دثار نابکار بر خدعه و فریب و شبخونست و همواره در حوابع از منده بدستکاری مکر سگالی و و حیل اندوزی بر لشکرها ظفر زانده اند و بسیاری از جنود سلاطین هند که عزیمت

تسخیر آن ولایت کرده اند باین طریق دران حدود بورطه هلاکت
افتاده خان سپه سالار از کمال حزم اندیشی و کار آگهی ناکند و قند غن
نمود که جنود نیروزی اعلام شبها در محل نزول و مضرب خیم
بمراسم تیقظ و بیداری و لوازم احتیاط و هوشیاری قیام ورزیده دیده
بخواب غفلت نسپردند و سپاه نصرت پناه سلاح از بر نیفکانه زین
از پشت مراکب باز نگیرند و هر جوتی بنوبت رسم کیشک بجای
آورده از مکر و غدر اعدای با خبر باشند و مقرر شد که هر جا معسکر
شود در پیش روی قراولان لشکر و در عقب آنها میر مرتضی خان داروغه
توپ خانه منصور با گروه تفنگچیان و برق انگنان و تمامی توپ خانه
و از عقب آنها دلیر خان بانوج هرلول فرود آمده سد راه معسکوران
باشند و درین هنگام مکر و پیچ زمیندار ولایت درنگ که از لواحق
آشام است از درو بیغنی و مصلحت گزینی بقدم اطاعت و انقیاد
بجنود نصرت اوا پیوسته طریق عبودیت و درایت خواهی سپرد و
دو زنجیر فیل برسم پیشکش آورد خان خانان او را استمال و
داجوئی نموده بهمراهی جیش منصور مامور ساخت و زمیندار
درومیه که آن نیز از توابع آشام است برادر زاده خود را که سمت
نیابت و جانشینی او داشت یا یکنزنجیر فیل نزد خان سپهبدار
فرستاده باظهار بیماری نیامدن خود را تمهید اعتذار نمود آنگاه
عقیدت نکال برادر زاده اش را مستمال ساخته همراه گرفت باجماع
دوین طرف در بای بر صباطر که عساکر ظاهره را نصرت می پیوست
قلعه ایست بجمدهر موسوم از معظلمات قلاع مشهور آن مرزبوم
و آن سه حصار استوار است مشتمل بر بروج مشیده که بر فراز کوهی

بلند بر روی هم کشیده اند و پهلوهایی آن کوه را تراشیده و یک طرف آن دریای برمه پتتر است و سه طرف دیگر غربابست عربض عمیق که اکثر جاها عرضش یک ثیر انداز است و محاذی آن قلعه در انطرف دریا قلعه ایست در کمال وسعت و رفعت و به نهایت متانیت و حصانت موسوم بسیمله گده و کفرت و هجوم آشامیان دران پشتر نشان میدارند چون کرکانو که دارالملک آشام و مسکن و مستقر راجه آنجاست آن روی دریای برمه پتتر بود و مدت محاصره جمدهر با متداد میکشید و تسخیر آن باسانی دست نمی داد خان سپه سالار صلاح کار دران دید که بکشایش آن ملتفت نشود و عنان عزیمت بچانوب قلعه سیمله گده معطوف داشته از دریا گذرد و پس از کشودن آنحصن حصین که آشامیان بی دین استظهار تمام بدان داشتند روی همت بسوی کرکانو آورد و باین اندیشه صائب ششم رجب آن لشکر بیدمار را ازان بحریه فاو زخاز بگشتی در عرض دو روز گذرانیده با آئین حزم و هوشیاری روانه شد و زی در اندای طی این مسافت تعدد بادی صرصر ماندند و زیدن گرفته زاله عظیم بارید و به بسیاری از نواره پادشاهی و لشکریان آسیب غرق و شکست رسید و ستور و مراکب از سدمه زاله گزند یافتند چنانچه بعضی ابدان و دیگر چهار پایان تاپ صدمات آن نیدارد خود را از سراسیمگی بآب زدند و بتازبان موج دریا پویه راه عدم برگرفتند و از دهم ماه مذکور امواج ظفر طراز بدای قلعه سیمله گده رسیده بفاصله در تغنگ انداز از قلعه نزل نمود و ان حصنی است متین و حصاری رومنت آئین که کوئی اندو زجی است از قلعه ذات البروج آسمان بر روی

مؤمن محاصره آن از نیروی قدرت و طاقت ارباب هم عالیّه انزوی و ساکنانش از سنگباران حوادث روزگار و آسیب منجنیق انلاک مصون و هم تیز پا در رسیدن بپای برج و باره اش عمل را کوجه سلامت اندیشیده و از خیال معوبت تسخیرش سر اندیشه حصارى گریبان تأمل گردیده •
• لمولفه • نظم •

گشته حصن ز رفعت و وسعت • بهرور چون حصار چرخ برین غوطه خور دلو آسمان بچرخش • دور چرخش بجای گاو زمین مخدولان نابکار در دو دست آنقلعه سپهر آثار در دیوار عریض رفیع استوار کشیده اند یکی در جانب جنوب و آن منتهی میشود بکوهی که در عقب قلعه است و از ابتدای این دیوار تا آن کوه چهار کوه است و دیگری در طرف شمال و این دیوار تا سه کوه کشیده بدریای برمه پتر رسیده است و این دو دیوار مشتمل است بر پنج برج کلان که دور هریکى چهار مدومى گز است و برجهای خرد هر کدام بمفاصله پنجاه گز دور از دیگری واقع است و بر دور هریک از برجهای بزرگ بدستور قلعه دیواری استوار کنگره دار کشیده از طرف درون و بیرونش خندق عمیق بزمین فرو برده اند و دران بجای آب خاکی نرم چون توتیا چنانچه طریقه آن کوه خاکسار است انباشته و بر سر آن هردو دیوار توپ و بادلج و تفنگ و سائر آلات و ادوات جنگ چیده شده بون و قریب سه لک آشامی جنگجو دیو خود را حصار فراهم آمده متمیزه و قتال را آماده بودند و در مقام مدافعت بقدم کوشش و ثبات ایستاده جنود قاهره بر کنار ناله که از سمت جنوب قلعه پدای برج جنوبی رسیده و از آنجا

بطرف غرب جریان یافته اامت نزول سعادت نمود و مقرر شد که بجای
 چندی از مرداران افواج جهانکشا با فوجی از سپاه نصرت پناه سوار
 شده تا هنگام ظهور طلایع لشکر صبح معسکر ظفر را درسم طلایه پاس
 دارند و از غدر شبخون مخالفان با خبر باشند و صبح د بیگ بخشی
 لشکر منصور بنسق این امر معین شده هر شب با عتدما مرام
 پاسداری قیام می ورزید و از آنجا که محاصره تمام آنحصار میسر
 نبود بصوابدید خان سپه سالار دلیر خان باوچ هرال و میر مرتضی
 با اهل توپخانه از معسکر نیروزی او پیشتر رفته در جای که نندوق از
 قلعه نمی رسید برابر یکی از برجهای کلان مورچال بستند و توپهای
 بزرگ بر دمدنها بر آورده بر قلعه میزدند و جمعی از مبارزان نصرت
 نشان و برخی از سپاه خان خازن باشاره او بساختن کوچه علامت
 پرداخته سیدها قریب بدیوار حصار رسانیدند مخدولان آشام هر روز
 تا شام و هر شب تا صبح بمرام حرب و کارزار می پرداختند
 و علی الاتصال توپ و تفنگ از برج و باره می انداختند و مبارزان
 نیروزی شمار ریش آن ابر بلا را چون فطرات امطار که در دهل
 بهار بر سبزه و مرغزار باره تصور نموده دمی از سعی و کوشش نمی
 آسودند و دست از جهاد کوتاه نمی نمودند و در بعضی لیالی
 مخدولان غدار انتهاز فرصت نموده بقصد دستبرد بر اهل حیده حمله
 آور میشدند و بتدیغ خون آشام دهادران بهرام انتقام جمعی بخاک
 هلاک افتاده بقیة السیف ذاکم و خاکسار به پناه حصار در میروند
 و چندی از مجاهدان اسلام نیز دران کارزار و ستیز بر تبه والای
 شهادت میرسیدند و برخی دیگر مردی را بزیفت زخم طراز سعادت

می بخشیدند شبی گروهی انبوه ازان جمع ضلالت پنزوه بصورت تمام
 برسیده که باهتمام سپاه و مردم خان خانان بود ریخته اظهار آزار تهور
 و جلالت نمودند و نزدیک بود که آسیبی عظیم و چشم زخمی فاهش
 باهل سیه که دران دم از کید مغالغان غافل بودند پرسد تا اینان
 دلیر خان بر جسارت و چیرگی آنها آگهی یافته بکومک پرداختند
 و مقهوران قاب حمله آن شیران نیاروده روزه صفت گریزان شدند
 و کاری نساختند چون روزی چند از محاصره گذشت و چندان کاری از
 پیش نرفت چه هر توبی که از توخانه منصور بر برج و باره قلعه
 میرسد از کمال استحکام و استواری آن حصن محکم آساز جز گردی
 ازان بر نمی خواست و اثری معدد به چون شکستن دیوار و افتادن
 کنگره بران مترتب نمی شد و نیز مکانی که جنود مسعود آنجا
 خیم نزول افراخته بودند سرزمینی قلب خطر ناک و درانجا
 مظنه شیعخون جسارت اندیشان بی باک بود چنانچه در سوابق
 ازمنه در دفعه در همین مکان لشکرهای عظیم هندوستان که بمزیمت
 تسخیر آن دیار رفته بودند بخدعه و شیعخون آن قوم غدار سیه درون
 دستغوش هلاکت و پایمال خرابی شده کسی جان بصلاصت ازان
 دروطه هر نیاروده لاجرم رای اصابت انتمالی خان سپه سالار بدان قرار
 گرفت که بر یکی ازان در دیوار که کیفیت حضانت و محکمی آن
 گزارش یافت یورش کرده شود و در کشایش آنحصار معرفت و
 تعجیل بکار رود که در توقع و تاخیر احتمال هزاران آفات و گوناگون
 مخاهدات است و باین اندیشه درمست و رای صائب فرهاد خان را
 برای تحقیق راه یورش تعیین نمود که اطراف حصار را بنظر احتیاط

در آورده جانی که صلاحیت آن امر داشته باشد اختیار نماید اگرچه همه اطراف جنگل بود و مقهوران بنابر کثرت عدد و وفور ابتاع و انصار از همه موخبردار و آماده بیکار بودند و توپ و تفنگ بسیار می انداختند لیکن چون جنگل جانب جنوب کمتر بود خان مذکور آن سمت را برای این مطلب انصب دید و مقرر گردید که دلیر خان با جمعی از دلیران و ابطال جنود اقبال بآن سمت شتافته از آنجا یورش نماید و سائر عساکر قاهره نیز از معسکر فیروزی طراز باهتر از آمده از پیش روی خود حمله آور شوند و محصوران را از همه مو مضطرب ساخته تزلزل در بنای ثبات و رخذه در اساس حیات آن بی دینان افگند لهذا در شب پانزدهم ماه مذکور باین عزیمت مواب آئین دلیر خان با راجه نرمنگ و فرهاد خان و یادگار خان و سراننداز خان و جمال خان و میانه خان و آعر خان و قارول خان و رنمست پسر بهادر خان و هیله هزار و پانصد سوار از تابندگان خان خادان و گروهی دیگر از مبارزان و میر مرتضی داروغه توپخانه بآن سمت معین شد یکی از آشامیان تبره بخت که در مبادی احوال از میان آن قوم بد مآل برآمده و سال ها در ممالک بادشاهی سر برده در ملک احاد لشکر منصور منتظم بود مضمون • بیت •

عاقبت گرگ زاده گرگ شود • گرچه با آدمی بزرگ شود

مورث هالش آمده بدنهادی و فرومایه نژادی خار خار شر انگیزی و فکوهیده مگالی از خاطرش بر انگیخت و عرق میجاست ذاتی و مناسبت فطری او بآشامیان حرکت نموده بمکر اندوزی در مقام کینه توزی شد و نزد خان خانان آمده بصورت دراست خواهی اظهار

نمود که چون بر حقیقت این بوم و برکما هی آگهی دارم اگر
 برهبري من عمل نمایند انواع نیروزي را بموضع که ارتفاع دیوار
 و عرض و عمق خندق و دیگر موانع یورش کمتر باشد میبزم خان
 مپه سالار بر مکدبت و نفاق آن گمراه آگاه نشده ادرا برهبري سپاه
 ظفر پناه معین نمود و آن عذار نابکار هماندم بمحسوران پیام داد که
 در نلان مکان که اصعب جوانب و حدود است جمعیت و هجوم
 نموده مترصد باشند که من انواع قاهره را بآن طرف رهنمون شده
 بر سر تیر شما می آرم دلیر خان آن بداندیش را همراه گرفته اواسط
 شب رهگرای مقصد گردید و چون بمحاذی دروازه که در وسط دیوار
 بود رسید میر مرتضی را با میانه خان و جمال خان مقابل دروازه
 گذاشت که آنجا بتوپ اندازی مقهورانرا بخود مشغول ساخته از
 موضع یورش غافل دارد و میر مرتضی توپ خانه را آنجا باز داشته
 باهتمام توپ اندازی و برق افروزی پرداخت و چون همراهانش را
 هائل و پناهی چنانکه باید نبود بسیاری از سوار و پیاده هدف
 توپ و تفنگ شده عرض تلف گشتند و آن آشامی بد نهاد که
 بجهت رهبري همراه دلیر خان بود مرکز ضمیر بداندیش خویش
 بفعل آورده خان مذکور را با انواع منصو هنگام ظهور تباسیر میب
 بمکانی برده راه یورش نمود که خلدتی پر آب داشت و مویبت
 طریق بیشتر از دیگر امکنه و اجتماع مقهوران زیاده از جوانب
 دیگر بود اهل حصار دست جرأت بمداغه و بیکار کشوده بیچار
 چند هزار توپ و بادلیج و تفنگ و دیگر ادوات آنشجازی رها
 کرده روی هورا از ابر دود چون روز بخت خویش تیره ساختند

وعد مدای توپ اژدها پیکر از زمین و زمان زلزله انگیز شد و هفتایی
 باروت از بالای برج و باره بر فرق مجاهدان شراره ریز گشت برق بذوق
 از دامن هوا بگریبان سما رسید و ریزش کوله تفنگ عرصه خاب
 را بسان دامن افلاک لبریز سذگ حادثه گردانید دران رستخیز بلا
 از حسن اتفاق تغذی بر معذل آن آسمانی پر نعان رسیده اورا
 بجزای کردار رسانید و شاهد معنی (لَا يَحْزَنُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ) جلوه
 ظهور نموده سرمایه عبرت سائر بدانندیشان شد دلیر خان را چون دوز
 همت و شهامت رخ تافتن ازان آشوبگاه حادثه که آزمونجای جوهر
 مردی و مردانگی بود تجویز نمی نمود بر حمایت اقبال بی زوال
 حضرت شاهنشاهی که در میان بند های اخلاص کیش نمود از
 حفظ آلهیست تکیه کرده فیلی که بران سوار بود از کمال جلالت بآب
 خندق راند و دیگر بهادران نبرد جو و مبارزان بسالت خو چون آن
 حسن دایری از سردار مشاهده نمودند همه را عرق جرأت بحسرت
 آمده پای عزیمت پیش نهادند و مجموع یورش نموده دران
 موقوف پر خطر و عرصه قیامت اثر که پردلان روزگار را قدم همت
 از فہیب آن میلغزید و روان تہمتن و روح روئین تن از خوف
 آشوبش بر خویش می لرزید باعدی نابکار داد گیر و دادند
 و جنگی عظیم در بیوسنه مبارزان دین و مجاهدان نصرت قرین را
 با کفار نابکار و فربه اشار حربی صعب روی داد چنانچه اکثری از
 سپاه اسلام را تن از آسیب زخم و تکار و جمعی را دران بذل کوشش
 نقد جان نثار شد و پنچ تیر بدایر خان رسید لیکن چون حلاج
 پوشیده بود پیکرش ازان مجروح نشد و تیر بسیار بر فیل مرکوبش

و محوضه آن بند شده بود و خان دلیر با چندی از یلان خصم انگریز
 قلعه گیر پدای حصار رسیده بدستگیری شجاعت بدلالی دیوار برآورد
 و متعاقب او دیگر مردلان و ابطال رسیده با اهل ضلالت برزم و قتال
 در آوریدند و مقارن این حال میر مرتضی که محاصری دروازه حصار
 مشغول کارزار بود بنیرودی برق افروزی و دشمن سوزی محصورانرا
 مغلوب ساخته دروازه را مفتوح گردانید جمعی که در سیبه
 بودند بیاروی همت از خندق گذشته قدم بدیوار حصار گذاشتند و از
 جمیع جوانب سپاه نصرت شعار داخل حصار شده لوائی غلبه و استیلا
 بر افراشتند و کفار فجار که در درون حصار بیرون از حصر و شمار
 بودند از مشاهده آثار سطوت و مولت و نهیب قهر و انتقام جنود
 اسلام با کمال کثرت و جمعیت و سامان ادوات حرب و پیکار و
 جهانت و رصانت حصار ارکان ثبات و قرار متزلزل دیده فرار اختیار
 نمودند و از قلعه براهی که باندیشه چندین روزی بخانب جنگل
 گذاشته بودند رهبرای ارباب گشتند و حصن کلیا بر را که قلعه اصل
 بود و آنرا محصور بحصار سیمله کده ساخته بودند در نهایت جهانت و
 متانت و استواری و کشایش آن فی حد ذاته در کمال معویت و
 دشواری بود از غلبه و تعب و بیم خالی کردند و عساکر گردون مآثر
 داخل حصار شده نوجوی بسرکردگی محمود بیگ بخشی بتکامشی
 سخذولان شتافتند و جمعی از آنها را طعمه شمشیر انتقام گردانیده
 و چندیرا دستگیر کرده معاودت نمودند و گروهی از مقاهیر که
 بحرامت قلعه چه دهر قیام داشتند از استماع تسخیر حصار سیمله
 کده مغلوب خوف و هراس گشته آنرا نیز خالی کردند و راه فرار

میردند خان همه سالار بدرون حصار رفته از مشاهده وسعت
و ممانعت آن حصن محکم اساس و استحکام برج و باره و کثرت
و نور آلات قلعه داری بشکفت آمد و از تسخیر آن قلعه مظهر
آسمان بدین عنوان مجددا بذیرنگسازی بخت و لا و نیروی ابدال
کشور کشای شهنشاه جهان مستوثق شده نامیده شکر و سپاس
بسجود درگاه کبریا برادر بخت و مقرر نمود که از آشامیان تیره بخت
که مالمده بودند جمعی که بقدم عجز و اطاعت پیش آیند آنها را
آمان داده و سلاح گرفته قید کنند و مقید ادرا یکجا فراهم آرند و هر که
از شقاوت و بدرکی راه خیرگی سپرد و دست بیراق کند بتفیغ خون
آشام از هم گذرانیده نقش وجودش از صفحه هستی بسترند و
تاکید و قدغن نمود که هیچکس از لشکریان دست بغارت نکشاید
و اهل و عیال رعایا را آسیبی ننماید تا خاطر رمیده و دل رعب دیده
آن وحشی طیفندان دیو منش در خصال از آسیب مضرت جنود
قاهره ایمن و مطمئن گردیده در مساکن و اماکن خویش قرار گیرند
و جمعی و خلقی انبوه از فرقه مسلمین و سکنه رعایای ولایت
کامروپ که بقید آشامیان گرفتار آمده در از بار و دیار دران تیره
بوم ضلالت و بی دینی و دیوسار جهالت و نامردمی بصحبت
اشرار معذب میزیستند از تسلط آن ملاعین نا بکار رهایی یافتند
و باو طان مالونه خویش شتافتند و مقرر نمود که آشامی را
بجهاگیر نگرفته بکار داروت ساختن و شغل مرانجام ادوات نوازه
باز دارند و خود قرین نصرت و ظفر با عساکر فیروزی اثر در پای
قلعه کلیابر نزول نمود و پنج روز آنجا اقامت گزیده بعد نصیر

آندین خان را با حمه‌ی از بند های بادشاهی و تابندگان خویش
 بغوجداری کلیا برو سید میرزای سبزواری را با سید تاتار و راجه
 کشن سنکه بتهانه داری جمده‌ره تعین کرده خود از آنجا کوچ
 نموده روانه پیش شد بنابر آنکه تا در منزل دریای برمه‌ایتر بداهن
 کوه پیروخته از پای آن میگذرد و ازین جهت لشکر فتح رهبر را
 عبور بر ساحل دریا میسر نبود و از کنار آب دور افتاده در عقب کوه
 راه می پیموندند مابین عساکر قاهره و نواره مسافتی بعید پدید آمد
 درین وقت مقهوران بی دین که بصکرا و دریا در کمین کین بودند
 انتظار فرصت نموده با قریب هشتصد کشتی جنگی مشحون بمردان
 کار و ادوات بیکار در جای که بیشتر از صد کشتی از نواره منصور بمنزل
 نرسیده مابقی در دنبال بود بغتة بر سر نواره آمد بتوپ و تفنگ
 بر روی آب آتش جنگ بر امروختند درین حالت ابن حسین
 داروغه توپ خانه چون خان خانان بذابری بعضی مهمان او را همراه
 گرفته بود حاضر نبود منصور خان زمیندار و طایفه بیگ ملازم خان
 سپه‌دار که بحراست و اهتمام نواره معین بودند دران موج خیز
 فتنه و ستیز که طوفان بلا بلند گشته بحر پر آشوب حادثه از صرصر
 خطر متلاطم بود سفینه طاقوت بگرداب اضطراب داده و دل بیادری
 الطاف الهی و مددکاری اقبال بی زوال حضرت شاهنشاهی
 نهاده در مقام مدافعت اشرار پایداری نمودند و بازوی همت و
 دلیری بحارانه و پیکار آن جمع دیکار کشودند و چون دو پاس از
 شب مپری شد برخی از نواره بادشاهی که در عقب بود از بی
 رحیده باعث انتظار مجاهدان ظفر شعار گردید و تا یکپاس روز

دیگر نایب قتال و جدال شعله ور بود و حرّی صعب و جنگی ممتد روی نمود چنانچه بآن اشتداد و امتداد هیچ گاه جزک نواره اتفاق نپشتاده بنابر کثرت مخالفان و قلت جمعیت مجاهدان نزدیک بود که لشکر اسلام از مدافعت و مقاومت بسنوده آمده مورد فلبه و استیلا کفار شوند و خدا نخواستہ چشم زخمی روی نماید درین اثنا که کار بر مبارزان ظفر جنگ تنگ شده بود عون عذایت ایزد نصرت بخش که همواره در جمیع شدائد یار بندهای اخلاص پزیره عقیدت پرور است چهره ظهور نموده نسیم و تمیم و ظفر از صہب انبال بر رایت آمال مبارزان فیروزمند وزیده آشامیان منکوب مغنیم و مغلوب گشتند و سبب آن بود که چون در شب آواز توپ بلشکر ظفر پیور که از کنار دریا تا آنجا صد گروه مصافعت بود رسید خان سید سالار بروقوع این سانحه متفطن گشته محمد مومن نام یکی از بدد های بادشاهی را با جمعی تعیین نمود که خود را بنواره رسانیده بمقدد پردازند و او دران شب راه گم کرده بمقدار دریا نتوانست رسید پامی از روز بر آمده با معدودی بساحل دریا در موضعی که میان نواره بادشاهی و مخدولان آویریش بود و کرباچی را که همراهش رسیده بود اشاره نموده تا کرنا کشید مقهوران از شنیدن آواز کرنا و نمودار شدن جوتی از سواران که همراه محمد مومن رسیده بودند مورد رعب و هراس گشته سفینه همت را لنگر ثبات بر گرفتند و مبارزان نواره منصور را جرأت و دلیری افزوده - رمایه انتظار شد و به هشت گرمی وصول کومک بتازگی خود را فراهم آورده و کشتیهارا راست کرده بصوات تمام بر نواره غنیم

حمله آور گشتند آشامیان کافر کیش داد مگال که از مطوت اقبال دشمن مال خدیو جهان دل باخته بودند رخ از عزمه مقابله تافته چون خاشاک - بیکسر از پیش باد مرمر گزیزان گشتند و نوارا بادشاهی تعاقب آن برگشته بخنان نموده بصیاری از آنها را دران بحر خونخوار طعمه نهنگ تیغ آبدار ساختند و جمعی که بر تندروی کشتیها اعتماد نداشتند از بیم قهر و انتقام غازیان اسلام خود را بخوار انداخته خاکسار ادبار برافزار شتافتند و باقی ماندها بپای مردی سرعت سیر سفائن از طوفان آب شمشیر رهائی یافتند و قریب چهار صد کشتی که بر هر یک توپی بزرگ با ادوات آن از سرب و باروت بود بدست مجاهدان ظفر پیوند در آمده فتنه منگ روی داد و شکستی فاحش بر اعدای شقاوت منس افتاد اگر نه مساعدت طالع ارجمند دشمن روز و مساعدت بخت بلند جایزد فاروز حضرت شاهنشاهی شامل حال اولیای دولت بی زوال گشته همت بخش و ثبات افزای دلاوران نمی شد و اندک کوتاهی از اهل نواره بظهور می آمد تمام نواره از دست رفته نهضت جدوش نصرت پیگر بدشتر میسر نمی گردید و چشم زخمی عظیم ازان مقهوران المیم مبرسید باجمه هم از وقوع این مقدمه و هم از تسخیر حصار سیمله کده که پیش ازان روی داده بود متور و شکست تمام باحوال مخذولان آشام راه یافت و چون خود را در محرابا شیران بیشه شهامت و در دریا با نهنگان بحر صرامت آزموده آثار عجز و زبونی خویش مشهده کردند چراغ کرد در فرار و آزارگی از شهر و دیار دانسته آماد گریز بجانب کوهستان کمر و پ که در

کمال صعوبت است و سوار را مجال عبور بر فراز آن نیست گردیدند چون موضع سوله گده مخیم جنود فیروزی اثر گشت عمدہا و خواص راجہ کہ مدار مہام ریاست و حکومت او بودند و بلسان آن قوم آنها را بہوکن نامند بنا بر مکر و خدیعتی کہ سرشتہ طینت آن طایفہ پرفریب بد نہاد است حیلہ سازی و روبہ بازی آغاز نہادند و عرائض مبینی بر عجز و اطاعت و التماس مصالحہ نکشتہ مصحوب و کلا نزد خان خاندان فرستادند آئخان کر آگاہ جواب داد کہ اگر راجہ آنچه از توپ خانہ پادشاہی و اموال رعایا و سپاہی کہ بغارت آن از گواہی جسارت نمودہ باتمامی رعیت ممالک محروسہ کہ درین مدت اسیر کردہ در بند دارد بفرستند و من بعد امتثال او امر دنواهی پادشاہی کردہ قرار فرستادن چند فیل کلان ہر سالہ بآستان فلک نشان نماید و بالفعل پیشکشی لایق از نقد و جنس با دختر خویش بجذاب سلطنت مرسل دارد جنود قاہرہ از تنبیہ و استیصال او عذاب عزیمت مصروف خواہد داشت و الا وصول عساکر جہان کشا را بگرگانہ متیقن گشتہ آمادہ آوارگی و ادبار باشد و چون بنای آن ملتہم بر مکر و تزویر و دفع الوقت و تاخیر بود و ہمگی نیست آن گرورہ بد طوبیت مقصود برین کہ لشکر فیروزی را از مراحم حزم و پاسداری غافل سازند تا مکر و خدعہ بکار توانند برد خان سپہ سالار سپاہ نصرت شعار را در غایت مراتب تیقظ و ہوشیاری بیشتر از بیشتر تاکید و قدغن نمودہ و ہن و فتور در عزیمت تسخیر گرانو راہ نداد و بہست و ہفتم رجب موضع امپوکدہ حادہ دیوش کیہ اسنان گردید و آن موضع است کہ آب دہانک

که از کوهستان جنوبی می آید آنجا بدریای برمه پتر ملحق می گردند و تا گرگنو دیگر آبها و نه‌رهای کوچک نیز داخل برمه پتر میشوند باجمله یازده زنجیر فیل از راجه در لکھوگده بدست اربابی دولت ظفر اثر در آمد و در آنجا برهمنی که از مقتدیان راجه بود باشاره او نزد خان خانان آمده بزبان تضرع و انکسار التماس مصالحت نمود و متعاقب او یکی از نزدیکان راجه نیز رسیده پاندها و مشرف طائی و دو سبوی فقره و مبدائی اشرفی و مکتوبی مبنی بر مراسم ندامت و اعتذار و درخواست صلح و مراجعت افواج گردون اقتدار و قبول فرستادن پدشکشی شایسته و هزار آورده از هر عجز و انتقار گزارش مدعی نمود و چون این مقدمات بحکم فرستاد و هوشمندی محمول بر خدیعت و حیله ورزی بود خان مده سالار جواب داد که احوال خود جنود مسعود عازم گرگانوست بعد از وصول بآنجا آنچه صلاح وقت و مقتضای حال باشد بعمل خواهد آمد چون شهر گرگانو بر ساحل رود دیکهو آباد است که در هشت گروهی آن باب دهنگ متصل میشود و آبش آنقدر نیست که سفائن بزرگ بران مرور تواند نمود مقرر شد که نواره مذهب در لکھوگده که مجمع آواران آن دیار است قرار گیرد و کشتیهایی خرد که برآب رود دیکهو عبور تواند نمود همراه بگرگانو آید و این حسین داروغه نواره با منور خان و سائر زمینداران بنگاله و جمال خان و جمعی از منصبداران و علمی بیگ ملازم خان خانان با گروهی از تایلان او و برخی از پیداهای تغذگچی در سر نواره نموده باهتمام رسیدن آذوقه و امنیت طریق و خبرداری از جوانب و حدود آن ولایت بکوشد و عرفا شعبان

ز لکه و گده کوچ شده در مکانی که کارخانه نوارا راجه بود لشکر گاه شد و قریب صد منزل کشتی بزرگ که در آنجا مانده بود بنصرف اولیای دولت در آمده داخل نوارا منصور گردید و روز دیگر افواج گیتی کشا در موضع دیواگانو از رود عظیمی که در پیش آنجا ریست عبور نموده بر ساحل آن خیام نزول بر انداخت راجه در آنجا بتخانه عالی بنا و بانمی در کمال نزهت و صفا به جهت برهمنی که از مقتدایان او بود مشرف بران رود ساخته و روز دیگر آنجا مقام شده خان مده سالار جمعی از تائیدان خود را بتهانه داری آنجا و محافظت راه و تسلیه و استمالت رعایا تعیین نمود و درین منزل از بعضی مسلمانان کرگانو که بحسب تقدیر امیر کفار شده از دیر باز آنجا بصر می بردند نوشتها رسید مشعر بآنکه راجه بعد از استماع خبر قرب وصول افواج قاهره اهل و عیال وزبده اموال از جواهر و نقود و دیگر نفائس اشیا برداشته بجانب کوهستان نامروپ که از کرگانو تا آنجا چهار روزه مسافت است فرار نمود و برخی از فیلان بجنگل ها حرا داده بعضی دیگر با مابقی احوال و ائتمال آن سرخیل اهل ضلال بمحافظ و حارمی در شهر مانده است چهارم شعبان قریه گچپور مورد نزول جیش منصور گردید و در آنجا چهار زنجیر فیل از فیلان راجه بدست آمد و فردای آن باشا را خان مپهدار فرهاد خان و مید محمد دیوان لشکر ظفر اثر با جمعی بحسب ضیط احوال راجه بر جذام اجتماع پشتر روانه کرگانو شدند و روز دیگر آنجا رسیده بگرد آوری غنایم پرداختند و آن روز موضع ترمهانی که مجمع رود دیکهو و دهنک است مضرب خیام افواج نصرت اعتصام گردید و

دوران نواهی شانزده زنجیر فیل از میلان راجه بنصرف اولدای دولت
 در آمد و جمعی از سپاه فیروزی در کچور و برخی در ترمهانی و
 و فریقی در لام دانگ که موضعست مابین ترمهانی و کرگانو و
 رودی از پیش آن جاریست معین شدند که بضبط آن حدود فیم
 نمایند ششم شعبان از چهارم سال جلوس همایون خصه کرگانو که
 دارالملک آسام است از پرتو ماهچه رایت اسلام نور آگین گشت
 و جنود ظفر و رود از رود دیکهو عبور نموده در سمت شرقی مساکن
 راجه مرادق نصرت زده فرول نمود از صوات و استیلای مجاهدان
 فیروزی لواطت شوکت و تجبر اشرار نابکار انکسار یافته غبار آلود
 فاکسی و پیغوله گزین اذبار شدند و به پرتو افوار ایدان ظلمت فوایت
 و باطل پرستی رو بحجاب تواری نهاده ساخت آن تبیه بوم
 روشنی پذیرفت از هیبت گلبانگ اذان نا موس را نفس در سیفه
 شکست و برروز سرینجه قوت دین مذبن زنا چون رفته اهل باطل از
 میان کفار گسست باهتدام غازیان سعادت منذ هیاکل امانام بسان
 قوالب بلجان باندک فرصتی از هم فرو ریخت و صدمه و غلبه و نیروی
 احلام گرد نگو ساری از معابد کفر و مذاک شرک بر انگیخت
 طنطنه شکوه اقبال شاهنشاهی در اطراف و اقطار آن دیار پیچید و
 و آوازه این فتح نامدار آویزه گوش روزگار گردید و گروه مسلمان و نرفته اهل
 ایمان که از دیرباز محبوس آن زندان ظلمت و محصور با ارباب کفر
 و جهالت گشته در دست جور و جفا و قید تسلط و استیلائی آشامیدان
 شوم لغا دست خوش رنج و پایمال غذا بودند و هرگز این لطیفه فیعی
 و عطیه آسمانی بخواب و خیال در خاطر محنت زده آن آوارگان و

دشت بلا و بلچارگان بغریب مبتلا خطور نمی نمود از رمول انواع
ظفر پیرا بهره مند حصول امید گشته جوش شادمانی و نشاط
در گرفتند و مانند معذبین است که در قیامت پس از انصرام ایام
تعذیب بهیاسن فضل و بخشایش رب کریم از بالای جحیم رهائی
یابند از عذاب صحبت کفار لذت نجات یافتند باجمله چون بتحقیق
پیوست که راجه و خواص او بعد از عزیمت فرار از توپ و ضرب زن
چندانکه توانسته اند در تالاب ها غرق کرده اند خان سده سالار
خود بامتصدیان و عمله توپخانه باهتمام بر آوردن آنها بر سر تالاب ها
رفت و به سعی و تلاش تمام درصد و هشت توپ و ضرب زن بر
آورد داخل توپخانه نمود از غذایمی که بسرکار والای بادشاهی ضبط
شد زیاده از یکصد زنجیر فیل و تقریبا موازی سه صد روپیه از طلا و
نقره و دیگر ائمه و اجناس آندیار بود و از آغاز این بورش نصرت
طراز تا هنگام مراجعت جنود دشمن گذار شش صد و هفتاد و پنج
توپ که از انجمله یکی قریب سه صد گوله می خورد و دو هزار و
سه صد و چهل و سه زنجیر و یک هزار و دو صد رام جنگی نوعیست
از بندوق کلان و شش هزار و پانصد و هفتاد قبضه بندوق و زیاده
از دو هزار صندوق باروت که هریک دو و نیم صد باروت داشت و
هفت هزار و بیست و هشت قبضه سپر و از آهن و سرب و شوره و
گوگرد آن قدر که از وزن و حساب افزون بود و زیاده از یک هزار
کشتی جنگی بحیطه تصرف درآمد و یک صد و بیست کشتی بزرگ
و زینت تمام در کمال بزرگی و استحکام از سفاین خاصه راجه در گرگانو
بود و چیزها جهت محافظت بر فراز آن ساخته بودند یکی از آشامیدان

مقهور شیخی بشرا را حرارت آتش در چیزها زد که تمامی آنها در آن طوفان آتش بباد فنا برسد و از معظمت غنائم که بکار عامه سپاه و کنگه لشکر آمد انبارهای برنج بود که مخالفان تیغ اِیام از سقاقت و طمع خام بگمان آنکه پس از مراجعت لشکر اسلام باز بران دست تملک خواهند یافت بسوختن و تلف ساختن آن نپرداخته بودند و درین مدت که عساکر نصرت پیکر دران بوم و برافاضت داشت اعظم اسباب قوت لشکر همان شد و اگر نه آن بودی از بی قوتی و فقدان آذوقه خصوصا در موسم برشکال و هنگام طغیان آنها که راه رسد آذوقه از اطراف مسدود بود مردم را کار بجان میسر میداد یک صد و هفتاد و سه انبار که در هر یکی ده هزار من برنج و در بعضی کمتر بود بضبط در آمد خان سپه سالار از پیش بینی و مصلحت گزینی کسان بمحافظت آنها گماشته نگذاشت که دست زده غارت و تاراج انواع بحر امواج شود و زیاده از قدر احتیاج پایمال اتلاف و اسراف گردد و مقرر شد که رعابای ولایت کمر و پا بر خویشتن رفته بمعمارت و زراعت پردازند و تا مدت یکسال از ادای مال واجب و تکالیف دیوانی مرفوع القلم باشند آن محنت زدگان جور دیده و بیچارگان محترم رسیده که بمیامن برکات دولت بادشاه دین پناه عدل پرور و انصاف گستر از شر آن قوم بد میر نجات یافته بودند برخصمت خان سپه سالار بر سفائن خرد آشامی که از یک تخته چوب میترانند و آنرا کوس گویند سوار شده بمواطن و مساکن خویش پیوستند اکنون کلک حقائق ارقام درین مقام بگذارش برخی از کیفیات و خصوصیات ولایت آشام و شرح بعضی از احوال آشامیان ضلالت

کنش بد فرجام برداشته منتبعان این فاتر متأثر نصرت را از آن
آگهی می بخشد ولایت مذکور مابین شمال و مشرق بنگاله واقع
شده و دریای برمه پتر که از سمت ختای آمده از میان آن ولایت
میگذرد و آنچه از آن سرزمین بساحل شمالی دریای برمه پتر
امت او تر کول گویند و آنچه در طرف ساحل جنوبیست دکن کول
خوانند و مفتیهای طول او تر کول کوهستانیست که سکنه آن بقوم سری
مجی اشتهار دارند و مبدأش گواهی امت که سرحد ممالک
محمرویه پادشاهی امت و امتداد دکن کول منتهی میشود بموضع
که موصوم است بهدیه و مبادی آن بکوهستان سری نگر پیوسته و
از کوهستان های شمالی مشهور که در طرف او تر کول واقع است
کوهستان دوله و لامده است و از جبال معروفه جنوبی سمت دکن
کول کوهستان نامروپ امت که چهار منزل بالای گرگانو امت و راجه
بآنجا گریخته بون و دیگر کوهستانیست که سکنه آنرا قوم نانک گویند
و متوطنان جبال مذکور مال گذار راجه نیستند لیکن اظهار انقیاد
میکند و امتفال برخی از احکامش می نمایند مگر قوم دغله که از
هائره اطاعت او بیرونند و گاهی انتهاز فرصت نموده بمحدودی که
متصل بدامن کوهستان آنهاست تاخت می برد ولایت آشام طولانی
واقع شده امتدادش تقریباً دویست کروزه جریبی است و عرضش از
کوهستانهای شمالی تا جبال جنوبی تخمیناً هشت روزه راه است
و از گواهی تا گرگانو هفتاد و پنج کروزه جریبی امت و از آنجا تا ولایت
ختن که ممکن پیران و یسه بوده و درین زمان مشتهر به آو و دارالملک
راجه پیگوست که خود را از نعل پیران و یسه میداند پانزده منزل

مسافت است از انجمله پنج منزل آن طرف کوهستان نامروپ جنگل و کوهستان صعب دشوار گزار است و از آن گذشته تا آوه که مشرق روبه امت زمین هموار و دشت است و در سمت شمالی دشت جبالی است و چنانچه گزارش یافت دریای برمهاتر از آن سمت آمده و چندین آب از کوهستان جنوبی آغام آمده بدریای برمهاتر داخل میشود و اعظم آنها آب دهک است که چنانچه سبق ذکر یافت در موضع لکھو کده بآن دریای پهنادر پیوسته و مابین آن دو آب جزیره است معمور مزروع در کمال فصاحت و خرمی و صفاتا قریب پنجاه کروه کشیده و آبادی آن منتهی میشود جنگل صعبی که چراگاه فیلانست و از انجا فیل میگيرند و موای آن در جنگل های ولایت آغام چهار پنج جای دیگر هست که صیدگاه فیلان است چنانچه اگر خواهند در سالی هانصد شش صد فیل گرفته میشود و طرف دیگر آب دهک که جانب گرگانو است مرزمینی است و منبع خوش و فضای فسیح دلکش و مجموع آن آباد و معمور و در همه جا گشت و زرع و باغ و درخت زار موفور و مجموع آن جزیره که مذکور شد تا این مرزمین دکن کول از موضع سیمله کده تا شهر گرگانو که قریب پنجاه کروه مسافت است همه جا باغهای پر درخت میوه دار چنان بهم پیوسته که گویا یک باغست و در میان باغها خانههای رعیت است و اقسام ریاحین رنگین خوشبو و الوان گلهای باغی و خودری درهم شگفته چون در ایام برسات زمینها را آب میگیرند بجهت سهولت عبور و ترددین از سیمله کده تا گرگانو آبی هریض بلند بسته اند که مرزمینی مزروع جز آن بنظر نمی آید و از دو

طرف راه درختان بانص سایه گستر سر برهم نهاده از نواکه و اثمار آنجا انبه و کیله و کتله و نارنج و ترنج و لیمو و انناس است و پنباله که قسمی از آمله است در آنجا بمقابله راحت منز و خوش جاشنی میشود که جمعی طعم آن دریافته اند بر الوجه ترجیح میدهند و درخت نارچیل و نهال فلفل و فونل و ساذج نیز وفور دارد و نیشکر نفیس نازک شیرین سرخ و سیاه و سفید و زنجبیل بی ریشه و برگ تبدیل میشود و قوت نشو و نما ی نباتات و قابلیت زمین بمرتبۀ کمال است هر چه بکارند و هر نهال که بکارند خوب میشود و در اطراف کرکانو درخت زرد آلو و انار نیز هست لیکن چون خود درست و تربیت و پیوند نیامده اثمار آن زبونست و محصول عمده آن ولایت برنج و ماش است و عدس بسیار کم است و گندم و جو نمی کارند و ابریشمی بسیار خوب مثل ابریشم ^(۴) حینه میشود لیکن بقدر احتیاج میسازند و وفور عظیم ندارد مشجر و مخمل و تات بزد که قسمی از پارچه ابریشمی است که خیمه و قذات ازان سازند و دیگر اثواب ابریشمین خوب می بافند نمک در آنجا عزیز و کمیابست در دامن بعضی کوهها بهم میرسد لیکن تلخ و گزنده است و در اصل آن ولایت نمکی بغایت تلخ از درخت کیله میسازند در کوهستانی که قوم نالک می باشند عود نفیس وافر بهم میرسد و هر سال جمعی ازان قوم عود آشام آورده بلمک و غله معارضه میکند و این گروه ضلالت پزده که دران کوه مسکن

دارند بفرسنگها از سرزمین آدمیت دور و از حیلۀ صفات و شمائل
 انسانی بکلی مهجور انداز پای تاسر عربان زیست می نمایند سگ
 و گریه و مار و موش و مور و ملخ و امثال آن هرچه ببینند میخورند
 در کوهستان نامروپ و سدیۀ و لکھو کدۀ نیز عود خوب غرقی پیدا
 میشود و در اکثر آن جبال آهویی مشکین هست و سرزمین
 ساحل شمالی دریای برمه پتر که اترکول گویند در نهایت
 آبادانیست نفل و فوفل بسیار در آنجا حاصل میشود و رفور معموری و
 کفرت گشت و زرع در آن طرف بیشتر از دکن کول است لیکن چون
 جنگل های صعب و اماکن دشوار گذار در دکن کول افزون تر
 است حکام آشام باقتضای مصالح ملکی آنجا را محل سکونت
 و مرکز اقامت ساخته دار الملک خویش آنجا قرار داده اند
 و در اترکول از ساحل دریا تا دامن جبال که سرد سیر است و
 برف دار و مسافت متفاوتست از پانزده گروه کم نیست و از
 چهل و پنج زیاده نه سکنه آن کوهستان ها توانا و قوی هیکل و جدیه
 و مستوی الخلقه اند و مانند سائر اهل مرد سیر گونه روی شان سرخ
 و سفید است و اشجار و اثمار سرد میری در آن کوهستان ها میشود
 و در سمت قلعه جمدهره بجانب گواهنی کوهستانیست که آنرا
 ولایت درنگ گویند جمیع مردم این کوهها بایکدیگر در احوال و
 اطوار و گفتار مشابعت دارند و باسامی قبائل و امکنه و مساکن
 از هم متمایز اند در اکثر آن جبال مشک و قطاس و بهوت و پری
 و نوعی از اسب کوهی که آنرا کونت و تانگن گویند بهم میرسد و
 طلا و نقره از ربک شونی آنها پیدا میشود و همچنین در کل ولایت

آشام از شستن ربک دریاها و نهرها طلا حاصل میشود یکی از محصولات آن ولایت همین است گویند که دوازده هزار آشامی و بیرو ایتی بیست هزار بر یک شوئی آبها قیام دارند و مقررچندین است که بالهقطع هر یک ازان جمع که باین صنعت مشغول اند در سالی یک توله طلا بر اجه دهند اهل آشام گروهی بد کیش باطل آئین اند و دین و ملتی مشخص ندارند و هر چه مرغوب طبع کچ رای ایشان افتد بفتوی خواهش نفس و میل طبع عمل کرده باختیار آن میگردانند و هر امر که در نظر ادراک قاصر شان جلوه استحسان کند بآن اقدام مینمایند از کمال خشونت مقید بهیچ طریقی از طرق کفر و اسلام و مقتدی بهیچ فریقی از مشاهیر فرق انام نیستند برخلاف مائر کفر هند از اکل مطبوخ مسلمانان احتراز می کند و از تناول هیچ یک از لحوم غیر گوشت آدمی ابا ندارند و میته نیز میخورند و بنابر عدم عادت از خوردن روغن مجتنب اند بمثابه که اگر بوی آن از طعامی آید رغبت بآن نمی نمایند ستر و حجاب عورات در میان آن قوم رسم نیست چنانچه زنان راجه آنجا نیز رو از کسی نمی پوشند و رخ کشاده و سر برهنه در بیرون تردد می کنند مرد ایشان اکثر چهار و پنج زن دارند بیع و شری و معاوضه ازواج در میان ایشان متعارف و معمول است و سر و ریش و بروت میتراشند و هر کس از بدن شعار تحلف و وزد او را زجر و ملامت میکنند و زبان شان یا زبان اهل بنگاله اشفائی ندارد قوت و توانائی و جرأت و بدبائی از هیبت و خلقشان پیدا و خصال سببی و صفات بهیمی از میمائی حال شان هویداست تاب ریاضات بدنی و قدرت بر امور شانه از

اکثر طوائف اسم بیشتر دارند همه سخت کوش و سخت جان و جنگجو و کینه ور غدار و مکارند رحم و شفقت و انصاف و الفت و صدق لهجه و وفا و شرم و عفت و حیا در طایفه آن قوم بد نهاد نسرشته اند و تخم اهل بیت و ادمیت در مزرع و جود ضلالت آوردن شان نکشته چون از لباس انسانیت بکلی عاری اند پوشش درختی ندارند کرباسی بر سر و لنگی بر کمر می بندند و چادری بدوش میگیرند دستار بر سر بهترین و جامه و ازار و کفش پوشیدن دران دیار رسم نیست عمارت خشت و تنگ و گل در کل آن ولایت غیر در وازهایی شهر کرگانو و بعضی از بتخانها نیست غنی و فقیر مساکن و بیوت خویش از چوب و نی و علف مرتب می سازند راجه و خواص او بر سکن و رؤسا و اغنیای رعیت بر دولتی که از سکن نازک تر است سوار میشوند از دواب اسب و شتر و دراز کوش دران هر زمین نمی شود مگر از جای دیگر بانجا برند آن حیوان سدرتان بحکم مجانمت بدیدن و داشتن دراز کوش میل تمام دارند و بقیامت اطلاق خرید و فروخت می نمایند و از مشاهده شتر تعجب عظیم می کنند و از اسب بغایت میترسند چنانچه اگر یک سوار بر صد آشامی مسلح حمله برد همه سلاح انداخته فرار مینمایند و اگر گریختن نتوانند خویش را به بند میدهند اما اگر یکی ازان مردودان با ده پیاده از قومی دیگر ردبر شود علبه میداد سکنه قدیم آن ولایت در قومی آشامی و کلدانی قوم ثانی بر گروه نخستین در جمیع امور تقدیم و عزیت دارند مگر در مراسم حرب و مهاجری و تمشیت معاب امور که آشامیان مظهر دران مراتب پیش

قدم اند شش هفت هزار آهامی دیو سیرت جلالت شعار با اسلحه
 رزم و پیکار همواره در اطراف نشیمن و خوابگاه راجه بحراست و پاس
 او قیام دارند و معتمد و فدوی و میر غضب راجه آن فرقه اند
 حربی اهل آن ولایت بندوق و شمشیر و نیزه و تیر و کمان بانس
 است و در قلاع و نواره توپ و ضرب زن و رام جنگی نیز بسیار دارند
 و در انداختن آن بغایت ماهر اند راجها و حکام و عمدهای آن
 ولایت چون رهگرایی نیستی شوند برای آنها دخمه سازند و زنان
 و خواص و خدمه متوفی را با برخی اسباب تجمل و حوائج ایام
 زندگی از فیل و ادانی زرین و سیمین و فرش و لباس و خوردنی و
 چرانی باروغن بسیار و مشعل داری در دخمه گذارند و این را بمنزل
 توشه آخرت شمرند و سر دخمه بچوبهای قوی با استحکام تمام پیوند
 چند دخمه کهله را که مردم لشکریان راه یافته بودند شکافته بودند از
 مجموع آنها موازی نود هزار روبیه از طلا و نقره برآمد از بدائع امور
 که عقل طبیعی مشتریان روزگار از قبول آن سر باز زند و جریان عادت
 بر امتناع و قوعش شهادت دهد آنکه جمعی از منصبداران پیش
 خان خانان آمده متفق اللفظ و المعنی نقل کردند که در یکی از
 دخمها که هشتاد سال بران گذشته بود پاندان طلائی برآمد که پان
 سبز تازه دران بود و العهدة علی الروی شهر کر گانون مشتمل است
 بر چهار دروازه که بسنگ و گل عمارت شده از هر دروازه تا خانه
 راجه سه کرده مسافت است و اطراف شهر را نیستان احاطه کرده و آل
 بلند عربی بجهت تردد مردم در ایام برسات در مراکز شهر ساخته
 اند و در پیش خانه هر کس باغ و مزرعه است و در حقیقت آن

شهر محوطه ایست مشتمل بر قری و مزارع خانه راجه بر کنار رود
دیگهو امت که از میان شهر میگذرد و در هر یک از طرفین آن رود
معموره ایست و بازاری مختصر دارد که غیر از بان فروش دیگر
اصناف محترقه در آن نمی نشینند و بسبب آنست که در آن ولایت
خرید و فروخت اطعمه و اغذیه متعارف نیست سکنه آنجا هر سال
اقوات یکساله خویش ترتیب داده ذخیره کنند بر اطراف خانه راجه
آلی بسته اند و بر کنار آن بجای دیوار بانسهای محکم متصل بهم
بزمین فرو کرده و بر در آل مذکور خندق حفره نموده که همیشه
پر آبست و در آن محوطه یک کروه و چهارده جریب است در درون
آن نشیمنهای عالی و مهاکن وسیع بعضی از چوب و برخی از گاه
و علف که آن را چر گویند بجهت راجه ترتیب داده اند و از جمله
آن اماکن دیوان خانه ایست بطول یکصد و پنجاه ذرع و عرض چهل
ذرع مبنی بر شصت و شش ستون چوبی و دره هر ستونی قریب
بچهار امت و در اطراف این نشیمن انواع شبکهای چوبی منبت
کار نصب کرده از درون و بیرون آنرا بلوچهای برنجی مصقل که
چون پرتو آفتاب بران افتد بسان آئینهای درخشد تزیین نموده اند
و بتحقیق پیوسته که سه هزار نجار و دوازده هزار مزدور دو سال
متواتر در آن کار کرده اند تا مهیا شده هرگاه راجه درین ایوان می
نشسته یا سوار می شده بجای نقاره و نغیر دهل و داند میزدند و داند
لوحیست مدور متبر از روی و همداطاس روئین که در عهد ملاطین
عجم نواختن آن در حروب و رکضات متعارف بوده همین است
راجهای آن ولایت پیوسته بکثرت حشم و دنور جمعیت اتباع

و انصار و سرانجام اسباب نخوت و مواد استکبار کلاه گوشه غرور بر
 تارک پندار کج نهاده اند و هرگز سر اطاعت و فرمان برداری
 بهیچیک از سلاطین نامدار و خواقین کامکار فرود نیاورده باج خراج
 نداده اند در جمیع از مذهب دست استیلای فرماندهان هندوستان
 از دامن تصرف آندیار کوتاه بوده و مفتاح تدبیر هیچ کس از
 اعظم گیتی کشایان کشور گیر طلمس اشکال آن مهم نگشوده در سوابق
 ایام هرگاه لشکری بعزم تسخیر آن مرز و بوم روی توجه بدان صوب
 می آورده چون بسرحد آن ولایت می رسیده است آشامیان مقهور
 در مقام مدافعت در آمده بشب خون و خدعه و غدر و سد راه آذوقه
 کار برانها تذک می ساخته اند و اگر بدین طریقه بران گزیده ظفر
 نیافته از مقاومت و مصاصمت عاجز می آمده اند رعایا را کوچانیده
 بگوهرستان ها می برده اند و آتش در غلات زده ولایت را خالی
 می کرده اند و چون لشکریان کشور در می آمده است و ایام برشکال
 می رسیده از کمین فرصت بر آمده بکینه خواهی و انتقام می پرداخته اند
 و آن فریق را از فقدان آذوقه و قوت کار بهلافت کشیده در دست
 آن مخاذیل اسیر و قتل می گردیده اند و باین عنوان مکرر لشکر
 های گران و انواع بیکران دران گرداب بلا غریق بحر فنا گشته متنفسی
 از آنها بر نیامده در ازمند سالغه و فتنی حسین شاه نام یکی از سلاطین
 بنگاله را عزیمت تسخیر آن ولایت پیش نهاد همت گشته با لشکری
 جرار از پیاده و سوار و نوارق بسیار متوجه آندیار شد و در آغاز کار
 بر آشامیان ضلالت شعار ظفر یافت و با سپاه خویش بآن ولایت
 در آمده رایت غلبه و استیلا بر انراشت و راجه آنجا چون تاب

مقامت نداشت ملک را خالی کرده بگوهرستان رفت حسین شاه
 پسر خود را با اکثر لشکر بضبط آن حدود گذاشته به بنگاله معاودت
 نمود چون برشکال در رسیده به طغیان آبها طرق و ممالک مسدود
 کردند راجه با اعوان و انصار خویش از کوه فرو آمد و آشامیان
 بد گهر آن لشکر را در میان گرفته بجنگ پرداختند و از جمیع جوانب
 راه وصول آذوقه مسدود ساختند و آن گروه را در اندک فرصتی از
 فقدان قوت کار بجان رسیده در دست مقاهیر قتل و اسیر گشتند
 و همچنین محمد شاه بن تغلق شاه که فرمان رزای اکثر ممالک اعظم
 هندوستان بود نوبتی يك لك سوار با سامانی سواران بکشایش آندیار
 فرستاده و مجموع دران سرزمین طلسم آئین سر بجذب گمنامی
 فرو برده خبری و اثری از آنها ظاهر نشد و باری دیگر هم بدین
 منوال حیثی بانه تمام آشامیان بدفعال و تدارک این قضیه تجهیز
 کرده بدان مهم روان نمود و چون بآنها به بنگاله رسیدند فسخ عزیمت
 نموده این داعیه را موقوف داشت از مردم سرحد هرکس بآن دیار
 قدم گذارد اذن بر گشتن ندارد و همچنین هیچیک از اهل آن
 ولایت را یارای بر آمدن از آن سرزمین نیست ازین جهت کسی را
 اطلاع بر کیفیت حال آن گروه کماهی حاصل نمی شود مردم
 هندوستان اهل آن ولایت را ساحر و جادو گر خوانند و در انهنوعی
 هندوی و مبطلات محرم اسم آن ولایت مذکور است و گویند هرگز
 بدان دیار گذار افتد گرفتار طلسم شده راه بیرون شد نمی یابد
 جی دهسنگه راجه آنجا منقلب بسرکی راجه است و سرک در لغت
 هندوی آسمان را گویند آن شوریده دماغ مودای بدار را از کمال

ضلالت و جهالت معتقد آنست که اجداد بد نژاد او فرمانبراری
 ملاطفتی بوده اند یکی از آنها وقتی میل هبوط نمود و فرودبان طلا از
 آسمان فرود آمده یکچند بنظم سهام آن ناحیت مشغول شد و چون
 آن سرزمین دل نشین او گردید همانجا اقامت گزیده دیگر بآسمان
 نرفت القمه ولایتی بدین مثابه وسع معمور و کشوری چنین دور
 دست دشوار عبور که بیدان کیفیات اخطار و مهالک و خصوصیات
 معیوبت طرق و مسالک و دیگر عوائق و موانع تسخیرش فراتر از
 نیروی نگارش و تقریر است و قومی چنین دو صفت سبع خصال
 بدیهه اطوار و طایفه همه دیو هیکل سخت گوش بی باک غدار
 با عدت و ایهنتی تمام و کثرت و جمعیتی فزون از تصور اوهم همه
 جا در مقام مدافعت و مقاومت عساکر گیتی کشا آمده جزک
 چوئی و کینه خواهی بودند و چندین قلعه حصین محکم اساس
 و حصن متین فلک مماس مشحون به مردان کار و سامان حصار داری
 و بیکار که کشایش هر یک از آنها به دیتی مدید میسر نمی آمد داشتند و
 بدشاهی صعب پرخطر و دریا های زخار پنهان در راه بود بدهد
 گاری تائید ایزد نصرت بخش فیروزی رسان و سپه داری اقبال
 کشورستان خدیو جهان مسخر جنود و فیروزی اعتصام و مرکز ریایات
 دولت اسلام گشته تارک نخوت و استکبار بهیاری از آشامیان
 مقهور که کردن کشان مغرور و بی دینان از خدا دور اند بحوائج
 مراکب مواکب ظفر مآل پایمال اذلال شد و میاهدان دین و مبارزان
 سعادت آنین فضیلت غزو و جهاد اندر خسته برکات منوئات آن پرورگار
 فرخنده آثار شهذشاه حق پرور شریعت گستر توفیق شعار عاید گردید

و راجهٔ مردود مطرود که کاخ دماغش آشیانهٔ زانغ نخوت بود و عمری در حکومت و ریاست آن قوم به فعال کوس نخوت و استقلال نواخته هرگز تصور این ابدار و نکال نمی نمود بوبال اعمال گرفتار آمده با معدودی از عمدها نزدیکان و اهل و عیال و برخی از اشیا و اموال چنانچه گزارش پذیرفت بکوهستان نامروپ که بردات آب و هوا و تنگی عرصه و نضا بدترین اماکن عالم و بی شک یکی از درکات جهنم است قرار نمود و سائر مرداران و سپاهش باشارهٔ او بآن روزی آب دهنگ رفته در جزیرهٔ وسیعی که مابین دریای برمه پتیر و آب مذکور است و مشتمل است بر جنگلهای انبوه و بیشه‌های صلب اقامت گزیدند و برخی دیگر بعضی کوهستانها جای گرفته جوانی فرصت کین شدند نامروپ سرزمینی است در جانب دکهن کول میان سه کوه بلند واقع شده و از گرگانو تا آنجا چهارروز راهست از بعض مکان بد آب و هوای تنگ نضا دلگیر است راجه هرکرا مورد غضب ساختنی بآنجا فرستادی طرق و مسانگ دشوار عبور دارد که پیاده بصعوبت تمام میروند و یک راهست که سوار میتوانند رفت ابتدای این راه تا قریب نیم گروه جنگلی انبوهست و ازان گذشته دره ایست سنگلاخ پر آب و بر طرفین آن دره در کوه بلند سر بعلک برگشیده بالجمله خان سچه - الار روزی چند در گرگانو اقامت نموده بنظم و نسق مهمان و تسلیه و استمالت رعایا و گرد آوری اشیا و اموال راجه پرداخت و مکرر خطبه بنام نامی و القاب سامی خدیو جهان و خلیفه زمان شهنشاه عالمگیر جهان ستان خواننده وجوه دراهم و دنانیر بسکه همایون زیفت پذیر ساخت در اثنای این حال دو سه روز

بارانی بشدت تمام باریده بادهای تند وزیده آثار موسم برشکال که دران دیار از سائر ممالک هندوستان پیشتر شروع میشود هویدا گردید چون بالضرورة فصل باران را آنجا بایست گذرانید خان سپه سالار در مدد تعین تپانها و حفظ حدود و جوانب و ضبط طریق رسیدن آذوقه شده مقرر ساخت که ایام برشکال را آنجا بگذرانند و چون ساحات میدان سپهر از سیاهی لشکر محاب منجلی گشته تیر باران ابر و برق افروزی هوا فرو نشیند و آبها و دریاها از جوش و طغیان باز ایستد عساکر گردون متأثر باهتزاز آمده در قلع و استیصال راجه و ابتاعش کوشش نمایند و عرصه آن بر و بوم از خس و خوار وجود ضلالت آموذ آن مردرد و پیرایند و باین صوابدید خود با اکثر جنود منصور در موضع متبراهو که بمسافت سه و نیم کروز پیشتر از کرگانو در دامن کوهی ما بین مشرق و جنوب واقع است و بوهعت فضا و رفعت وزمین صلاحیت تمکن موکب ظفرقرین داشت قرار اقامت داده میر مرتضی دازوغه توپخانه را با راجه امر سنگه و جمعی از تاپینان امر و برخی از بندوقچیان پباد به محافظت کرگانو و گردآوری آلات و ادوات توپخانه که از راجه مانده بود فرستاد و سید محمد دیوان لشکر نصرت انور را بجهت تسلیه و استمالت رعایا و پرداخت مهمات دیوانی و محمد عابد دیوان بیوتات را برای ضبط اموال راجه در کرگانو معین نمود و مقرر کرد که میر مرتضی از آلات توپخانه آنچه درکار باشد نگاهداشته تنده را بجهت انگیر نگر ارسال دارد و محمد عابد ملاحظه عرض اموال و اجناس نموده ازان جمله آنچه تنخواه مواجب سپاه توان نمود در وجه علوفه آنها تن نماید و بقیه را با ادوات توپخانه

بجهانگیر نگر فرستد و میانه خان را با تابینان او و طائفه از تابیدان
 دیگر امرا بموضع ساپانی که در دامن کوه جنوبی کرگان واقع است
 و یکی از سرداران عمده راجه با بسیاری از مخدولان آنجا پای جرأت
 فشرده سرمایه فتنه جوئی و شورش انگریزی بودند و مزاحمت
 بحال سکن آن سرزمین میرسانیدند معین ساخت که آنجا رفته به
 تبلیه تهره منشان و حراست سنگه و رعایا پردازد و غازی نام افغانی
 از نوکران خود با برخی از سوار و پیاده در موضع دیو پانی که مابین
 کرگان و سلپانی واقع است بخبرداری گماشت و جلال ملازم خویش
 بضبط و محارست کنار آب دهک مقرر کرده فوجی با او همراه
 نمود ریستم شعبان با هواکب گیپانستان از کرگان نهضت نموده موضع
 متبراهور مخیم سراق نزول ساخت و بقصد گذرانیدن ایام بارش
 آنجا بساط اقامت انداخت و بانشار آنخان سپه سالار فوجی از عساکر
 گردن شکوه هشت گروه پیشتر ازان مکان رفته تپانه نمودند و مکرر
 آنها را با مخدولان نابکار که در لیل و نهار انتهاز فرصت نموده از
 سر جسارت بایره افروز کین و پیکار میگشتند محاربات عظیم اتفاق
 افتاد و آویزشهای مترگ روی داد و در هر کرت غلبه و نصرت و
 اولیای دولت را بود و مقاهیر آشامی همواره جمعی بکشتن داده
 خاکسار فرا میشدند و همچنین گروهی از کفار تیره روزگار که آن
 روی آب دهک در بیشها و جنگل های آن ناحیه چون مور و
 مار انتشار داشتند هتکام فرصت و قابو بتکرار شبخونها بر عساکر
 جلال آورده هر بار جمعی آزان مخاذیل بد فرجام عرضه تیغ تهر
 و انتقام غازیان فیروزی اعتصام شده مغلوب و مذکوب میگرددند

و چون بغداد و شیخون کاری نساختند چند نوبت بهجوم و جمعیت تمام در روز مجاهدان جارید فیروز حمله آورده در هر کارزار مبارزان سعادت آئین مظفر و غالب و اعادی بی دین منهنز و خائب میگشتند و چون مکرر این صورت روی نموده نقش جلالت و دلاوری جلال مذکور در دل‌های مخالفان مقهور که دران سمت بیشتر از دیگر امکانه فراهم بودند قرار گرفته سطوت آن سپاه کینه خواه رعب انداز و زهره ربای متمردان تباه اندیش شد و روی همت از عرصه مقابله و مجادله بر تاحده بزوایای ناکامی در شدند و توقف میانه خان در موضع سلطانی باعث امنیت آن حدود گشته غبار افساد آشامیان بد نهال فرو نشست و میر مرتضی باهمراهان خویش در گرگانو بضبط و محارمت آنجا کما اینبغی قیام ورزیده همواره بآئین هزم و احتیاط با جمعی که داشت مستعد و مسلح پاس میداشت و از غدر و مکر اعدای پر حذر و با خبر میزیست بالجمله کل مواضع دکن کول بنحوت تصرف و تسلط اولیای دولت قاهره در آمد اکثر سکنه و رعایا بانتشار صیبت رافت و معدلت شهفشاه جهان مریر خط اطاعت و انقیاد نهاده بمساکن و اماکن خویش قرار گرفتند و سکان زمین اوتر کول نیز در صدد ایللی و فرمان پذیری در آمدند و چون کیفیت این فتح نامدار و خصوصیات صوانح این یورش نصرت آثار درین ایام سعادت انوار که منتهای سال چهارم از جلوس همایون بود از عرصه داشت خان خانان محیه سالار بهمسامع جاه و جلال که همواره شاهراه بشائر اقبال باد رمیده مسرت پیرای خواطر اولیای دولت گردید عواطف بادشاهانه محمد امین

خان خلف آن نوئین معظم را که عرضه داشت او گذرانیده بود بعطای خلعت خاص عز اختصاص بخشید و فرمان مرحمت عنوان مبنی بر جلائل مراحم بادشاهانه از پیشگاه عنایت و نوازش بنام خان خانان پیرایه نفاذ یافته با خلعت خاصه به جهت ار مرسل گردید و دیگر عنایات جلیله و مکارم منیله که در مقام خود سمت ذکر خواهد یافت در باره او بظهور رسید اکنون کلك حقائق نگار بتحریر وقائع حضور پرنور پرداخته باتی احوال این سرم خیر مآل و کیفیت انجام آنرا در مقام خود گزارش خواهد نمود •

جشن جلوس جهان افروز و آفتاب سال پنجم از سنین دولت فیروز والای عالم گیری مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجری

درین خجسته هنگام میمنت فرجام که از فیض جهان پیرائی و فرمان روائی گیهان خدیو حق پرست یزدان بژوه دین دولت بهم آمیزش داشت و ملک و مامت بیکدگر نازش می نمود قدوم فرخنده ماه صیام برکت بخش ایام شده شرف اندوزان دولت اسلام را هنگامه آرای انجمن سعادت و چراغ افروز شیستان عبادت گشت دگر باره نور طاعت و فیض متابعت دین مبین مؤمن صفتان پاک دین را چهره بسیمای صلاح افروخت و نفوس هوا پرستان طبیعت پرور را اجر تکلیف الهی نظر از مناهمی و ملامتی بر دوخت برکات ماه مبارک رمضان جهانیان را بر ماند تو فیق صلی عام در داد و وظائف طاعات و شرائف عبادات معهوده آن شهر

گرامت بهر ابواب حسنات و عقوبات بروی زمانیان گشاد و شب
پنجمین به منج فروردین شرف رویت آن ماه سعادت و برتری نمود
و سال چهارم از سنین سلطنت میمنت قرین طرازند؛ اورنگ
جهانبانی فرازند؛ لوی کشور ستانی بهزاران فرخی و کامرانی
پذیرای اختتام یافته پنجم سال خلافت و مدبر آرائی بمبارکی آغاز شده
نوید حسن انجام رسانید پیشکاران پیشگاه دولت و کار گزاران بارگاه
حشمت را فرمان شد که ترتیب اسباب و تمهید قوانین و آداب این
جشن سعید تا رسیدن عید نموده بآئین معهود با فراختن اسبک
دلایل در پیش بلند ایوان چهل ستون خاص و عام و نصب کردن
تخت مرصع نگار در وسط آن بارگاه گردون احترام و دیگر لازم و
مقدمات این بزم همایون پردازند و امباب چراغان و آتشبازی
نیز بطریق هر حاله آماده و مهیا سازند و همایش و آذین حجرهای
اطراف خاص و عام بدستور پیشین بعهده وکلای بادشاه زادهای
عالی مقدار و امرای نامدار قرار یافت ششم رمضان المبارک سی
هزار روپیه بوساطت صدر الصدور بر سر انقیای و صالحین و فقرا و
محتاجین انفاق شده برکات دعای اجابت اثر آن گروه ضمیمه
اسباب خلود و بقای این دولت آسمانی ننکوه گردید و درین تاریخ
از نوشته وقائع نگاران دار السلطنة لاهور معروض محفل لامع الغور
گردید که خواجه احمد ایلچی عبد العزیز خان والی بخارا که چنانچه
گزارش پذیرفت درین نزدیکی رخصت انصراف یافته بود در راه
کوفت قدمش عود نموده رخت اقامت از سر منزل همتی بر
گرفت باز دهم پرم دیو - یهودیه از وطن رحیده جبهه سای آستان

خلانت شد و بک زنجیر فیل و دو سر اسب برسم پیشکش گزاشیده
 بهعطای خلعت قامت ماهات انراخت و شب شافیه بیست و نهم
 اردی بهشت هلال فرخنده شوال بسان ماه رویان زیبا چهره مسرت
 سیما از منظر قصر زر اندود افق بمنظران بزم عشرت و سرور نموده
 هنگامه آرای طرب و سرور شد و فردای آن که عید خجسته فطر بود لوامی
 کوس خسروانی و مدای شادبانه عیدی از بارگاه حشمت و جاه
 پرده کشای گوش افلاک گشته انجمن عشرت و انبساط آراسته شد
 آمیزش فیض عید اهل اسلام با نشاط جشی جلوس شهنشاه خورشید
 فر فریدون غلام زمانه را با مزاج برکات دین و دولت و ابتهاج مزاج
 ملک و ملت بشارت بخشید و اختلاط این دو عیش دل امروز رقم
 نسخ بر جریده ذکر جمشید و نام نوروز کشید بخت و سعادت اقبال
 و کاهرانی برورد این دو عید یک دیگر را تهنیت گفته مصافحه
 الفت کردند و روشنان ممدای و مقدسان علوی نظاره زیب و
 زینت این محفل خسروی را برسم تماشاگران بر افراز بام پیرو
 برین هجوم آوردند نوئیزان بلند مکان و امرای عالیشان و سائر
 بندهای آستان کیوان نشان همه مزین و زرین لباس در کریاس
 دولت اساس و عقبه فلک مماس بجهت ادای مراسم مبارک باد
 فراهم آمدند و چون خورشید عالم گیر اوج خلافت بانوار طلعت
 جهان پیرا فروغ بخش بارگاه سلطنت شد وظائف کورنش و تسلیمات
 تهنیت در موقف عبودیت بجا آورده از زبان حال باین ترانه فنا
 خوان بزم اقبال گردیدند •
 • نظم •
 شاها ز تو صد ناز بجهشید گدایم • دز عبد تو آرایش امید کنیم

تا هشر چنان باد که از بخت سعید • بینیم مه روی تو و عید کنیم
و حضرت شاهنشاهی بعبادت معهود عزم توجه بمصلی نموده بر
فیل فلک هیکل همایون منظری که تخت زرین بر کوه پشت آن
نصب نموده بودند با جهانی فرو شکوه و حشمت و عظمت سوار
شدند و بتوزوک و آئینی که معمول این دولت گردون شوکت و
مخصوص این سلطنت پهر بسطت است فیض افزای ساخت
عیدگاه گشته نماز عید بجماعت ادا کردند و پس از معادلت قرین
سعادت در ابوان خاص و عام که بآئین ابهت و احتشام روکش
چرخ برین و رشک افزای نگار خانه چین شده بود بر سر بر مرصع
نگار جلوس فرمودند و غمام بذل و انعام باد شاهي چون سحاب
فیض و رحمت الهی بر گشت زار امید جهانیان قطره بار گشته
نهال آمال بسیاری از شرف اندوزان آن محفل فردوس مثال هدران
بهارستان مکرمت و انضال شگونه مراد گرنت از انجمله رخسند
اختر برج حشمت تابند گوهر درج ابهت بادشاهزاد
عالی تبار بلند مقدار محمد معظم بمعطای خلعت خاص و سرپیچ
مرصع و خنجر مرصع باعلاف مروارید و دهکده کی و اورپی و پهنچی
مرصع و سمرن مروارید مشمون عواطف جلیله گشتند و فروغ ناصیه
بخت مندی افسر تارک سر بلند بادشاهزاد کم گار بخت بیدار
محمد اعظم بمکرمت یک قبضه خنجر مرصع باعلاف مروارید و نوگل
حدیقه دولت تازه نهال جویدار سلطنت بادشاه زاد ارجملک والا گهر
محمد اکبر بمرحمت جیفه مرصع عز اختصاص یافتند و چون
مراحم بیکران گیتی خدیو بنده پرور مهربان افتضای آن می نمود

که خان خانان سپه سالار را بجلای مساعی جمیله که از در تسخیر ولایت آشام و کوچ بهار بظهور رسیده بود مورد موهبتی بسترگ سازند و منصب آنخان ارادت نشان بمرتبه هفت هزاری هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه که از پایبای والی عمدهای در گاه معلی است رسیده بود عاطفت شهنشاهانه او را با تمام محالی که یک کرور دام جمع آن بود زیاده بر انطاع مقرر و عطای توأم طوغ که درین دولت ابد طراز اعظم نوینان و سپداران رنیع مرتبت را بآن شرف امتیاز می بخشند نواخته رایت عزتش باوج کامرانی و مباحات انراخت و بعد از آن خلعت خاص اختصاص بخشیدند و راجه جیسنگه و محمد آمین خان میر بخشی و مرتضی خان و اعتقاد خان و دانش مند خان و فاضل خان و بسیاری از عمدهای بارگاه خلانت بمرحمت خلعت فباخره کسوت افتخار پوشیدند و امیر الامرایی صوبه دار دکن و رانا راج سنگه و مهاراجه جسونت سنگه و جعفر خان صوبه دار مالوه و وزیر خان ناظم مهام مستقر الخلافه اکبر آباد و امیر خان که ایالت صوبه کابل بار مفوض بود و دیگر امرایی اطراف و حکام صوبهها بعد از آن خلعت مطرح انوار نوازش گردیدند و طاهر خان و تباد خان حسنعلی خان هریک عطای بکراس اسب عراقی با ساز طلا و حسن خان بعد از آن سر اسب عراقی با ساز طلا مشمول مکارم خسروانی شدند و الله وردیخان بعطای خلعت و خنجر با علاقه مروارید و سه سر اسب یکی با ساز طلا سر بلند گشته بگور کپور که موجودی آن بار متعلق بود مرخص شد و سه پسرش بمرحمت اسب و داهی گردیدند و فدائیلخان باضافه پانصدی بمنصب

سه هزار و پانصدی دو هزار سوار و میرخان باضافه پانصدی هزار
سوار بمنصب سه هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار و از اصل
و اضافه الله یار خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار و یوسف خان
بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و روح الله خان برادر امیر
خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و سیف الدین مقوی
بمنصب هزار و شش صد سوار و دارالخانی بمنصب هزار و پانصد
سوار و ناظرخان خواجه سرا بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار
سرافراز گشتند و پرم^(۲) دیو و سیسودیه که درین ایام از وطن باسلام
سده سپهر احترام رسیده بود بمرحمت خلعت خنجر مرصع با علاقه
مردارید و دهکده کی مرصع و اسپ با - از طلا تارک تفاخر بر
انراخت و علی نلیخان که سابق بنابر تقصیری از منصب معزول
شده بود مورد فضل و بخایش گشته بمنصب هزار و پانصد سوار
نوازش یامت و منصب رای مگردند فوجدار بریلی باضافه پانصدی
هزار و پانصدی هزار سوار و منصب بختیارخان زمیندار را از
اصل و اضافه هزار و پانصد سوار مقرر شد و رشید خوشفریس که
در زمان اعلی حضرت اختیار گوشه نشینی کرده تا این هنگام در
کنج افزا بوظائف دعا گوئی در امت ناهره قیام داشت بمنصب
نهمصدی هشتاد سوار کامیاب عنایت شد و بخدمت دیوانی سرکار
پردہ آرای هودج حشمت زینت افزای مشکوی ابهت زبده مخدرات
زمان ملکه جهان بیگم صاحب که سابق نیز یکچند بآن سر بلند بود

خلعت سرانرازی پوشیده بمستقر الخلافه اکبر آباد مرخص گردید
و میر عماد خویش خلیفه سلطان بخدمت داروغگی روزیبه داران
که سابق بشیخ میر مرحوم مدملق بود منصوب گشته خلعت یافت
و افتخار ولد فاخر خان بخطاب مفاخر خانی میدنی حقه فرستاد
رانا راجسنگه بعنایت خلعت واسپ و ماده فیل مباهی گشاه
رخصت انصراف یافت و سید بهار که قبل ازین مخاطب بشجاعت
خان شده بود چون اراده گوشه نشینی داشت بسالیانه ده هزار روپیه
بهرة اندرز وظائف مکرمت گردید و رضویخان بخاری بانعام پنج هزار
روپیه و عزیز الدین برادر زاده جعفر خان که کدخدا میشد بمرحمت
خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میر احمد ولد صفی خان بعطای
جیفه مرصع و ماده فیل و مظفر بیگ وزیر کرمان که تازه از دیار
ایران رسیده بدولت بندگی آستان فلک نشان فائز گردیده بود
بمرحمت خلعت و انعام پنج هزار روپیه و میر ابراهیم مازندرانی که
او نیز تازه از دیار بعثیه سپهر مدار رسیده بود بعنایت خلعت
و انعام دو هزار روپیه و عبد الله ولد خدمت طالبخان بانعام یک هزار
روپیه و سعید خوشلویس و میر یحیی طالعانی و خواجه اگر که از
مکه معظمه زاده الله شرفا و قدرا برگشته بود هر یک بانعام
یک هزار روپیه نوازش یافتند و درین روز جهان امروز از جانب ملکه
ملکی صفات تقدس نقاب طراز طلسمان عفت و احتجاب بیگم
صاحب برخی از زواهر جواهر و نفائس مرصع آلات که بر سر تهنیت
این بزم کامرانی و انجمن شادمانی از مستقر الخلافه اکبر آباد
ارسال داشته بودند بنظر اکسیر اثر رسیده انوار قبول پذیرفت و

بادشاهزاده‌های ارجمند کلمکار اقامت رسم پیشکش و نثار نموده بسی از نغمائس و نوادر روزگار گذرانیدند و پیشکشهای شائسته از نویینان رفیع قدر و امرای نامدار بمحل عرض رسید و درین تاریخ تربیت خان صوبه دار ملتان که بموجب فرمان طلب از انجا آمده بود دولت زمین بوس بارگاه خلافت یافته بعطای خلعت قامت مباحثات انراخت و چون این روز خجسته بهزاران میمنت و سعادت منقضی گشته شب در رسید و محفل خاص غسلخانه بانوار حضور شاهنشاه خورشید جاه مانند بزم نلک بفروغ شمع ماه فروزان شد چراغان کشتیا که باهتمام امرای عظام و متصدیان بادشاهزاده‌های عالیقدر والا مقام در کمال خوبی و نظر فریدی سرانجام یافته بود نور افزای انجمن عیش و خوشدلی گردید و شب دیگر تفرج این هنگامه نشاط پیرا منشی شد و چراغانی که از شمع بر روی زمین کنار دریا چون مرتب شده بود نیز طبع مقدس را مسرت افزود تا سه روز این جشن گیتی روزز عشرت آرای محفل اقبال بود *

گفتار در انحراف مراجع مقدس پایه افرازی اورنگ خلافت روزی چندان منجم صحت واستقامت

درین ایام سعادت انجام که مزاج زمانه از میامن عدل و رافت خدیو داد گر معدلت پرور پیرایه اعتدال داشت و اسباب افتظام دین و دولت و موجبات شگفتگی خواطر اولیای سلطنت سمت کمال پذیرفته بود چشم زخم نفرته و تشویشی بهنگامه جمعیت دلپار سیده سنج عارضه ذات همایون روزی چند بندهای ارادت کیش عقیدت

پنبوند را ملالت بخشید و بمیان عذابت بی غایت ایزدی عاقبت
بعانیت گزاید تبیین این مقال آنکه چون در ایام ماه
مبارک رمضان که هوا بغایت گرم و طول ساعات نهار علاوه
آن بود حضرت خلیفه الرحمانی باقتضای تائیدات آسمانی
و توفیقات یزدانی اکثر اوقات روز بوظائف طاعات و شرائف عبادات
و تلاوت و کتابت و حفظ کلام مجید ربانی اشتغال می نمودند
و ازان گذشته بلوازم نصفهت پروری و معدلت کسری و پژوهش
حال مظلومان و داد دهی ستم رسیدگان که مهین عبادت برگزیدگان
درگاه صمدیت است مشغول بوده بمرام استراحت نمی پرداختند
و شامگاه که افطار میفرمودند بعبادت معهود مسجد غسلخانه را نور
آمود حضور ساخته تا مدتی از شب بادای فرائض و سخن و نوافل
که سنت تراویح از انجمله بود میگذرانیدند و مع هذا بقصد ریاضت
بدن و تلطیف سر و تصفیة روح بآئین تقدس مذشان و ابرار و خدمت
صالحین و احرار از اشریة لذیذہ و اطعمہ شہیدہ که سرمایة قوت دیگر
جهمانی و پیرایة قوام هیکل عنصریست احتراز نموده قریب بدو پاس
شب غذای قلبی که از قوت روحانیان نشان دادی تناول میکردند
و اکثر شب در نزهت گاه قدس مسجد بمبادت و آگاهی و ابتغای
مرضات الهی گذرانیده اگر لک میگذردند و صمی می آسودند
هنوز بستر استراحت از پهلوی مبارک گرسی پذیرفته بودند که بتحریر یک
بخت بیدار و دل هشیار بتفیظ و اقتداء میگزایدند و دگر باره از
چشمه سار توفیق تجدید وضو نموده تا ظهور انوار فجر بمرام
طاعت و حق پرستی قیام می ورزیدند چنانچه سرتاسر آن ماه

فرخنده باین تنوان گذرانیده از قلمت غذا و التزام به پرو اقامت
 بعبادات شاقه عنصر مقدس را کمال رنج و تعب رسید لاجرم پس
 از انصراف ایام صیام و وقوع جشن مبارک بذایر تقدم این احباب و
 عمل آثار گرانی در بدن همایون و مقدمه انحرافی در مزاج و عاچ ظاهر
 شد لیکن از آنجا که کمال حوصاله و قار و نهایت تحمل و ثبات ذات
 قدسی برکات آنحضرت امت بقوت نفس از جهند و علوهمت بلند
 خود را مغلوب آن عارضه نگردانیدند و تا سیوم عید که ایام جشن مسعود
 بود هر روز برسم معهود در وقت در محفل والی خاص و عام و انجمن
 خاص غمناخانه سریر آرای اقبال و کمرافی گشته هلمگام نشاط و
 طرب را فسرده نساخنند چون روز میوم آن موی المزاج ازدیاد
 پذیرفته تبی بر پیکر مقدس طاری شد آخر روز که هنگام
 بار غمناخانه بود از حرمکده قدس بیرون آمده لعمه بر پای ایستادند
 و پندهای آستان خلافت که بآئین مقرر دران بارگاه عزوجل
 فراهم آمده بودند کورنش نموده بخشیان عظام اهل چوکی را
 تسلیم نور فرمودند و پس ازان نذر درود بآرنگاه حشمت و جاه
 بخشیده امر معلی به برداشتن اسباب جشن و آدین صادر شد و روز
 دیگر که حرارت تب اشتداد یافته بود و آخر روز حکیم محمد امین
 و حکیم محمد مهدی که سرآمد مذاقت منشان بارگاه سلطنت اند
 آن حضرت را نصدا کرده بمعالجه و مداوا پرداختند و ان شب
 کمال گرانی در پیکر کرامت پرور بهم رسیده از استیلائی گرمی
 تب بسان انداب درتاب بودند و گاه منهوشی روی میداد و ازین
 جهمت که بقصد خون بهیار کشیده شده بود ضعیفی عظیم نیز عار

آن گردید در آن شب از شدت آن عارضه رنگ از چهره دولت پریده بود و نیرو از بازوی افعال رسیده مزاج عافیت تنبیر داشت و طبع خرمی مکدر سلطنت بر خویش میلرزید و مملکت از گزند فتنه صیترسید پرنده آرایان مشموی عزت و پرستاران بارگاه عظمت پروانه وار بر گرد آن شمع انجمن خلافت و جهانداري جمع آمده تا صبح بر آتش بیقراری بودند و روز دیگر نیز اثر خفگی در تب پدید نیامد و نزدیک بود که از هول آن حادثه ملک و ملت بهم برآید و امن و عافیت بشورش گراید از آنجا که ذات مقدس آن برگزیده فواید اجمال در هر حال بهره مند ثبات و استیلا امت و اصابت رای و دانش ملک آرای آن حضرت در حالت محکم و صحت بر یک تغییر و منوال درین حالت نظر رانست بیشتر بر صلاح امر جهان و جهانان انگنده با وجود کمال تغییر حال و اشتداد آزار بهجت حفظ سلامت امن و آمان قصد بیرون آمدن نمودند و قوت نفس موید را تا مقام توانایی تن ساخته و بیداری عصای تائید ربانی قامت ابدار ساخته هنگام تسلیم قور که بند های عتبه خلافت در صحت نغمه جمع آمده بودند بهمان طرز و آئین که در ایام کمال صحت و ر - از آن حضرت معهود بود از آرامگاه خاص بیرون برآمیده بتسلیم نور اشاره فرمودند و خلایق را که منتظر طلوع افتاب سلطنت بودند از فروغ انوار جمال مهر آثار پرتو سعادت بخشیده خاطر لگران عقیدت مذدان اخلاص کیش را که رهین هزار گونه فقره و تشویش بود آرام بخش گردیدند و لمحی بقوت روحانی و نیروی همیت عظمت و جهان بینی بر پای ایستاده بخلوت گاه دولت باز گشتند

زهی ذات قدسی نهاد و نفس تائید پرورد که بشدت آلام جسمانی
 و عوارض انصرمی که شیردلان روزگار و بزرگ همتان عالی وقار را
 عنان تحمل گسلد و سرشته تما سک از کف رباید مغلوب نگردیده
 دران حالت طمع آشوب و شورش مرد امن بهره مند جوهر ثبات و
 استقامت باشد و اقتضای خرد والا و دانش ارجه مندش بر مقتضیات
 جسم و قوی و آثار طبع و مزاج غالب و قاهر اند نگارند؛ این صحیفه
 معالی و مغاخر آن روز در سلک بندها حاضر بود دران والا بارگاه
 دولت بار و سعادت کورنشر آن سایه رحمت انور بار یافته بدیده
 تفرص عیان میدید که در مدور این حرکت مصلحت پیرا و ظهور
 این جلو عالم آرا که سرمایه انتظام حال زمان و موجب امن و
 آرامش زمانیان گردید آنحضرت را جز قوت نفس وید محمدی
 دیگر از اسباب تحرک نبود چنانچه حضار اذکیا و هوشمندان از
 مشاهده این نیروی همت خسروی در شگفت مانده از مرانصاف
 اذعان نمودند که در چنین شگرف حالتی این مایه ثبات و سکون
 بر شخص اقدس و ذات همایون مسلم است امید که ایزد بهیمال
 پیوسته نهال برومند عمر و اقبال این مهین پاسبان ملک و ملت
 و بهین قهرمان دین و دولت را که سرمایه رونق بهارستان ایجاد
 است از نسائم ناملائم نشادگون و فساد هیانت نهوده بزل چشمه
 سار بقا سر سبز و شاداب داراد بالجمله روز دیگر نیز حضرت
 شاهنشاهی بظاہر رعایت مصالح ملکی بهمین دستور هنگام تسلیم
 تور بیرون آمد، از انوار دیدار مبارک پرتو هیات بر عالمیان گسترده
 و فردای آن به بندهای آستان خلافت از دولت کورنشر محروم

مانده هفتم شوال که روز جمعه بود فرزند اختر بوج هشت و جلال بادشاهزاده ارجمند فرخنده خصال محمد معظم را بنیابت خویش حکم فرمودند که بآئین مقرر بمسجد جامع رفته نماز گذارند و اواخر روز راجه جیسنگه و محمد آمین خان میر بخشی و فاضل خان میر سامان و راجه رکبانه نظم امور دیوانی بآرامگاه خاص طلب فرموده دولت کورنش دادند تا چند روز دیگر هنگام تسلیم نور شرف تدریم به بیرون می بخشیدند و لمحه ایستاده جمال جهان افروز بخلائق می نمودند و گاه دمی بر فراز کرسی قرار می گرفتند و درین ایام تقرب خان را که چندی پیش ازین مورد عذاب خسروانه گشته از نظر التفات امداده بود مورد فضل و بخشایش و مشمول کرم و نوازش ساخته رخصت کورنش دادند و روز سیزدهم که وقت معهود جلوس سعادت به بیرون نمودند بر تخت سنگ مرمری که در پیش ایوان خوابگاه مبارک است جلوس فرمودند و جمیع بار یافتگان انجمن غسالخانه دولت اندوز کورنش شده بآئین مقرر بروفق تفاوت پایه و منزلت در مقام خدمت و عبودیت ایستادند و چون شام در رسید نماز مغرب بجماعت گذارده بعد از ادا نماز بخلوتگاه انس خرامیدند و روز دیگر که جمعه بود باوجود نهایت ضعف و بقیه کوفت بدستور ایام صحت هنگام نماز بر تخت روان نشسته قرین سعادت و توفیق بمسجد جامع تجشم فرمودند تا عامه خلایق از مشاهده جمال عالم آرای آنحضرت بذمایی گرائیده از تفق خاطر رهائی یابند و جمعه دیگر نیز باین ترتیبه عمل نموده جهان و جهانیان را امن و آرام

افزودند و در عرض این ایام بذایر ضعف و نفاقت گاه از منظر
 درون آفتاب طلعت همایون طلوع می نمود و برخی اوقات هنگام
 تسلیم تور بر آمده بنده را اطمینان می بخشیدند و گاه بجهت
 ادای نماز بمسجد مبارک غسلخانه خرامش اقبال میفرمودند
 و درین وقت بعضی از عمدها و خواص و محرمان حریم قرب و
 اختصاص دولت کورنش می اندوختند و در هفته دیگر بذایر بعضی
 امباب نکس در آزار آن حضرت روی داد چنانچه سه روز متوالی از
 آرامگاه خاص بیرون نیامدند و چند جمعه پرتو حضور بمسجد
 نیفتدند چون طبیعت نهایت ضعف پذیرفته بود و این نکس
 روی نمود بعضی عوارض دیگر علاوه کوفت اصلی که سویی المزاجی
 حادث بود گشته مدت این آزار بامنداد کشید لیکن بمیامین فضل
 و موهبت ایزدی بصحت و عافیت انجامیده خاتمت آن احوال
 پراحوال که جان قدسیان از بیم گزندش خسته و نرزد بود بخیر و سلامت
 قربن گشت •

اعتدال مرا ج خدیو هفت کشور و شهنشاه بحر و بر خلیفه دین پرور

در معالجه و مداوای این عارضه از حکیم محمد امین و حکیم
 محمد مهدی که باتفاق متصدی علاج بودند با لقای الهام غیبی
 و توفیق شفا بخش حقایق خدمتهای نمایان و تدبیرات شایسته
 بظهور بدو مت و مسامعی جمیله بوقوع آمد و مراتب خیرات و مبررات
 و نذور و صدقات که از مجربات معالجات روحانیت چندان بگذرد

که رسم احتیاج و بینوائی از جهان بر افتاد محمداً حضرت شهنشاهی
در خلال این ایام خبر انجام یار وجود کمال ضعف و بقیه آزار سر رشته
صلاح اندیشی ملک و ملت و رعایت تدبیر دین و دولت از کف
همت فرو نگذاشته گاه اوائل روز از مطلع درس خورشید سان چهره
سعادت می نمودند و گاه وقت تسلیم تور لمحه جلوه انبال به بیرون می
فرمودند و مطالب و مقدمات ملکی اکثر بواسطه عرائض و نوشتجات
بعرض می رسید و جواب با صواب خط قدسی نمط تحریر می یافت
و گاهی بعضی متصدیان عمده در آرامگاه خاص دولت بار یافته ضروریات
امور معروف می داشتند و با حکام مملکت پیرا ارشاد می یافتند
و درین اوقات نخل سرفراز گلشن اقبال گوهر ارجمند محیط جلال
بادشاهزاده ارجمند فرخ خصال محمد معظم بمرحمت خلعت
بارانی شرف اختصاص یافتند و صف شکنخان و راجه رگه ناتیه
و صفی خان و اخلاص خان و الله یار خان و افتخار خان و حسن
علی خان و جمعی دیگر از امرا که در جشن مبارک خلعت نیافته
بودند کسوت مباحات پوشیدند و دو حرا سب عربی پیشکش امیر
الامرا با ساز مرصع و میزاکار و پنج زنجیر نایل پیشکش خان دوران
مرتب دار اقیسه و یازده حرا سب عربی و پنج غلام کرهی پیشکش
مصطفی خان ناظم محاسن بندر سورت از نظر انور گذشت و بعرض
اشرف رسید که قابلیخان منشی که مدتی برسم گوشه نهی در لاهور
بحر میبرد و درین هنگام بموجب طلب بحضور هر نور آمده بود و
کامگار خان که در سلک کومکبان اقیسه انتظام داشت و مالوجی
دکهنی که چندی قبل ازین گوشه نهی شده بود باجل طبعی

روزگار حدیث شان بسر آمد و چون به سامع همایون رسید که در نواهی
 پرگده کول که در تیول حسن علی خان بود جمعی مفسدان واقعه
 طالب از کوته اندیشی و تهر کبشی غبار شورش انگیزده سر یغساد
 برداشته اند خان مذکور با پانصد بر قنداز و ملتفت خان میر
 بخشی احدیان پا چهار صد احدی به جهت تنبیه و تادیب آن عصیان
 منشان تهر آئین تعبیر یافته مرخص گشتند که گروه آن شقاوت
 پروژه (بسزای کردار خویش) زنند هفدهم ذی قعدة که بمیدان
 لطف و عنایت ایزدی مزاج و حاج بصمت و استقامت گرانیده جز
 بقید ضعف و نقاهت اثری از عوارض پیکر قدسی نموده بود
 حضرت شاهنشاهی بفرودم اشرف فیض بخش حمام گشته غسل
 عانیت نمودند و غبار ملالت از دلهای عالمیان شسته شد و روز دوم
 قرین نرخی و بهروزی در بارگاه پیر احترام خاص و نام اجمه آرای
 اقبال گشته جمیع بندها را دولت کورنش دادند چون سیزدهم تیره
 ماه که عید گلانی بود در ایام عارضه ذات همایون واقع شده مراسم
 آن بفعل نیامده بود درین روز فرخند باشاره والا پادشاهزادهای
 عالی قدر و امرای رفیع مقدار بآئین مقرر مراجعهای مرصع
 میذاکار گذرانیده بشکرانه صحت و عادت ذات مقدس خدیو روزگار
 رحم نظر بجای آوردند و ببهست و ششم مهابت خان که از صوبه
 داری کابل معزول شده بود بآستان فیض مکان رسیده شرف اندوز
 ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بعنایت خلعت خاص اختصاص
 یافت و بیست و نهم چون پره آرای هودج عزت و روغ بخش تنق
 هشتم ملکه تقدس نقاب خورشید احتجاب روشن رای بیگم

بشادتی رفع عارضه ذات عظیم المثل در هر مکه مقدسه و مشکوی
 اقبال فرخنده جشنی ترتیب داده بودند با مرهمایون جمیع امرا
 و عمدہای بارگاه خلافت برای تقدیم مراسم تهنیت بسده علیه حرمگاه
 دولت رفته تسلیم مبارکباد بجای آوردند و از سرکار آن سلطنت ملکی
 سیر قدسی اطوار تا قریب پنجاه کس از عمدہا بخلاصه فاخره مباهی
 گردیدند دهم ذی الحجّه که عید مبارک اضحی بود بارگاه سلطنت
 و دولت سرای خلافت با سباب تجمّل و احتشام زیب و آرایش یافته
 صدای شادبانه عید و خورش کوس خسروی جهانیان را صلابی
 عشرت رشادمانی در داد پادشاهزادهای همکار بخت پیدار و نوینان
 رفیع مرتبت و امرای نامدار و سائر بندهای درگاه جهان مدار در
 جناب والا و آستان معلی حاضر آمده بتسلیمات تهنیت تارک عزت
 بر افراختند و حضرت شاهنشاهی بشیعه معهود عزم توجه بمصلی
 فرموده با فرآسمانی و کوکبه عظمت و جهانبانی بر فیل بدیع
 منظر آسمان پیکری که تحت زرین بران زده بودند سوار گشته بآئین
 مقرر پرتو ورود بساحت عید گاه انگذند و نماز عید گزارده پس از
 معاودت بدست مبارک ادای سنت قربان نمودند و در ذهاب و ایاب
 آن خدیو مالک رقاب از زر و سیم نثار اهل کوچه و بازار را دامن
 امید گرانبار نقد مقصود شد کلمه خلافت و عموم سنه دار الخلاصه از
 صغیر و کبیر و غنی و فقیر که یکچند از حرمان دیدار مهرانوار
 زنج ناکمی کشیده بودند خورشید جمال عالم آرای آن حضرت را
 در ادج کمال با فردغ عافیت و اقبال بکام خورش دیده از فیض
 دو عید و حصول دو امید بهره ور گردیدند •

جشن وزن فرخنده قمری سال چهل و ششم

درین اوقات میمنت قرین که جهان از میامن صحت و عافیت
 خدیو زمان و زمین پاسبان دولت و دین مسرت اندوز و نشاط
 آگین بود موسم وزن خجسته قمری در رسیده جهانبدان را عشرت
 و خرمنی افزوده روز چهارشنبه شانزدهم ذی الحجه مطابق یازدهم
 امرداد که دگر باره بارگاه هشمت و جهانبدانی از آذین طرب
 و شادمانی چهره بآراستگی افروخته بود در محفل فردوس مائل
 غسلیخانه بنوی نشاط افزا رجشنی عالم آرا مرتب گشت و بعد از انقضای
 یکپاس و پنج گهری از رز مذکور وزن مسعود بآئین معهود
 بفعل آمد و سال چهل و پنجم قمری از عمر سعادت قرین آن
 حضرت پایه اختتام یافته سال چهل و ششم آغاز شد بادشاهزادهای
 گامگار عالی مقدار و امرای اعیان دولت پایدار رسم نثار بجا آورده
 تسلیمات تهنیت بقدیم رسانیدند حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از
 مراسم وزن مبارک سریر آرای اقبال و کامرانی گشته دست دریا
 نوال بمرصت و افصال کشادند درین جشن فرخنده بدادشاهزادهای
 نامدار بخت بیدار و بسیاری از امرا و عمدعالی حضور فائض الانوار
 خلعت مرحمت شد و برای جمعی از امرا و حکام اطراف خلعت
 فاخره مرسل گشت و مهابت خان که مونه داری گجرات از تغدیر
 مهاراجه جسونت سنگه بار مغوض گشته بود بهغایت خلعت خاصه
 و اسب عراقی با ساز طلا و یک زنجیر نیل گان با ساز نقره و جل
 زر نفست مر باند شد و ده هزار سوار از تابیدنش دو امپه سه اسپه
 مقرر گردید که منصبش از اصل و اضافه شش هزارى پنج هزار

سوار ازان جمله سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و بجلد ری
مسامعی جمیله که قبل ازین در کشایش ولایت هلاون از دارلخان
صوبه دار پخته بظهور پیوسته بود یک هزار سوار از تابینان او در اسبه سه
اسبه مقرر گشت که منصبش از اصل و اضافه چهار هزار ی چهار
هزار سوار ازان جمله دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و منصب
راوکر که در ابتدا در کومکیان دکن بود باضافه پانصدی سه هزار ی
هزار و پانصد سوار قرار یافت و کنور راسمنکه بمرحمت بهلولچی
مرصع مشمول نوازش شد و رضویخان که قبل ازین در ملک گوشه
نشینان انتظام یافته بود مورد انظار عاطفت بادشاهانه گشته
بمنصب دو هزار و پانصدی چهار صد سوار و عذایت خلعت و
جمدهر مینا کار سرافرازی اندوخت و منصب اسمعیل خان
قلعه دار احمد نگر باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار
سوار و از اصل و اضافه حکومت خان دیوان گجرات بمنصب هزار
و پانصدی سه صد و پنجاه سوار و قلندر خان بمنصب هزار ی هشت
صد سوار و محمد تقی خان بمنصب هزار ی صد و پنجاه سوار و
منصور ولد ملک عنبر بسالیمان هزار روپیہ میاهی گردیدند و
فوتاد حاکم ولدیز که چندی قبل ازین بآستان قلم نشان رسیده
بود بعفایت خلعت و اسب و خنجر مرصع مورد نوازش گشته
رخصت انصرفت یات و چفدی از نوکران عادلخان که با پیشکش
او بدرگاه خلایق پده آمده بودند خلعت یافته مرخص شدند و
میر جعفر ولد سید جلال بخاری و محمد صادق برادر زاده حیفخان
هریک بانعام دو صد اشرفی و خواجه عبد المنان بانعام سه هزار

روپيه و شينخ عبد الوهاب بخاری بانعام دو هزار روپيه و خواجه
 قادر و چندی دیگر هریک بانعام یکم هزار روپيه نوازش یامت و یک
 هزار روپيه به بسرا سخا کلونت و هشت هزار روپيه بسائر نعمه
 سربان و سرود پردازان آن بزم نشاط پرا عطا گردید و چون مجلس
 مردوس آئین عسلخانه بهزاران عشرت و شادمانی و مسرت و
 کامرانی بسر رسید حضرت شاهنشاهی هرمکده قدس را بفروغ انوار
 ظل الهی برامراخته دیگر باره دران مشکوی انبال دمت دریا نوال
 بچود و انضال کشودند و مجموع صدر آرایان شبهستان دولت و پرده
 گزینان سراق ابهت را بجلدوی حسن خدمت و پرستاری که در
 ایام کوفت و بیماری آن زبندد اوزنگ عظمت و بختیاری ازیشان
 بظهور پیوسته بود بانعامات سامیه و مواهب عالیه نوازش فرمودند
 چنانچه از نقد در ایک و سی هزار اشرفی بآن مقدمات تنقی عزت
 عطا نمودند بالجملة تا سه روز آن جشن طرب افزا امتداد داشت
 و هفتم محرم الحرام گیتی خدو کیوان غلام اوائل روز بباغ صاحب
 آباد فیض قدوم بخشیدند و آن روز و روز دیگر قرین حشمت و
 جلال دران گلشن فردوس مثال بسر برده نهم بدولت خان همايون
 مراجعت فرمودند و چهاردهم پرتو عزیمت بخضر آباد انگذده چون
 فیض و نزهت و صفای آن مکان دامکشا ملائم طبع اقدس امتداد
 پانزده روز آنجا بساط اقامت گسترده مسرت اندوز بودند و سلخ ماه
 مذکور عرصه دار اخلافة از درود مسعود نور آمود شد و چهارم صفر دیگر
 بناره عزم گلگشت باغ صاحب آباد از خاطر انوار سر بر زده در روز
 دران مرا بستان خلد نشان بهجت افزای طبع مقدس بودند دهم

ماء مذکور چون مطابق روز دهم بود که عید هندوانست بر راجه جیسنگه و کپور رامسنگه خلعت خاصه عطا فرمودند و از آنجا که بعضی از زمینداران کوهستان جهون و مفسدان آن حذر از کوتاه بینی و فتنه گزینی طریق ترمذ و عصیان پیموده باغواهی جهالت و گهری سر بفساد داشته بودند و اوای نخوت و استبداد افراشته دفع و استیصال آن گروه دزدان سگال پیش نهاد همت خسروانه گشته میرخانرا با جمعی از بندگان های حضور لامع الذور بآن مهم مرخص نمودند و توفداری آن سرزمین نیز از تغییر شهباز خان بخان مشارا الیه تفویض نمودند و هنگام رخصت او را بعنایت خلعت و اسب عراقی باساز طلا و یک زنجیر نیکل و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار نواختند و از کومندان او بروج الله خان برادرش و سیف الدین صفوی و راجه سارنگدر و جمعی دیگر خلعت و به برخی اسب مرحمت کردند و بمیدنی سنگه که پسر راجه سری نگر است خلعت مرحمت گردید شانزدهم عزیمت گلگشت باغ فیض بنیاد اعز آباد فرموده بقر قدم والا بهار پیرای انجمنستان دواست گشتند و چند روز آنجا قریب خرمی و نشاط بسر برده بیست و یکم مراجعت نمودند و چون درین هنگام تقرب خان باجل طایعی رخت هستی بر بسته بود عواطف پادشاهانه محمد علیخان پسرش را بعطای خلعت از لباس کدورت بر آورد و چون بمبب تقصیرات پدرش او نیز از منصب معزول گردیده بود درین وقت مورد فضل و بخشایش شهنشاه عطا کار احسانمنش شده بمنصب هزار و پانصدی دوسد سوار نوازش یافت و آمد خان

بخشی دوم که طفلی از در گذشته بود بعطای خلعت خاص از سوگواران برآمد و درین ایام موجوداری تره‌ها از تغیر دلیر افغان براجہ دیبی سنگہ بندبلہ مفوض گشته منصبش باضافہ پانصد سوار دوهزاری دوهزار سوار مقرر شد و پدرلخان بفوجداری هوشنگ آباد از تغیر جلال خان مباحی گشته یک هزار سوار از تابینان او در اسدہ سه اسدہ قرار یافت کہ منصبش از اصل و اضافہ دو هزار دوهزار سوار دو اسدہ سه اسدہ باشد و چون معروض پیشگاه جہ و جلال گردید کہ اکرام خان فوجدار بیرون مستقر دار الخلافۃ اکبر آباد ودیعت حیات بمقتضای اجل موعود سپردہ عبید اللہ خان بجای او معین گشته باضافہ پانصدی پانصد سوار مرغلندی یافت و ارسلانعلی داد الہردی خان مغفور بفوجداری، بنارس از تغیر خواجہ صادق بدخشی تعیین یافته بعفایت خلعت و از اصل و اضافہ بمنصب نہصدی ہفت صد سوار مباحی شد و از وقائع دار الملک کابل بعرض اشرف رسید کہ جبارقلی کہکو از کومکین آن موہبہ باجل طبعی درگذشت درازدہم ربیع الثانی چون روز وزن رخشدہ اختر مہرہ فاخر و معالی پادشاہ زادہ ہوشمند فطرت بلند محمد معظم بود عاطفت بادشاہانہ آن درۃ التاج عظمت و بختیاری را بعطای یک عقد مروارید گرانبہا نواخت و باشاہ ہمایون فاضل خان میر سامان بمنزل شریف ایشان رفتہ باہتمام لوازم و سرانجام مقدمات آن فرخندہ حشن پرداخت و وزن آن گران قدر والا گہر باین مقرر بقمل آمد و سال نوزدہم شمس از سن گرامی ایشان بانجام رسیدہ سال بیستم بمبارکی آغاز شد و بادشاہزادہ ارجمند

بامر معلى خلعت فاخرة و خنجر مرصع بخان مذکور عطا کردند
 بیستم وزیر خان صوبه دار مستقر الخلافة اکبر آباد که منشور عاطفت
 بطلب او عز صدور یافته بود از آنجا رسیده احراز دولت زمین بوس
 نمود و بعزایت خلعت خاص قامت مہارات انراخت و سیف خان
 که قبل ازین بذایر تقصیری از منصب معزول گشته در سہرند
 برہم گوشہ نشین بسر میروند درین هنگام مشہول افوار مرحمت
 گشته بموجب حکم لازم الامتثال بعجیہ سائی آستان جاہ و جلال
 چہرہ افروز طالع گردید و بعزایت خلعت و شمشیر و منصب دو
 ہزاری ہزار و پانصد سوار سرفراز شد پنجم ربیع الثانی حضرت
 خلیفۃ الرحمانی بعزیمت سیر و شکار لوای توحہ بہ اعز آباد فراغتند
 و چون باشا را معلى چندی قبل ازین نزدیک بآن حدیقہ خالد آسا
 باغی خوش و بہستان سرای دامکش کہ بقول باری موسوم
 است اساس نہادہ بود درین وقت کہ سیر و گلگشت آن بہارستان
 اقبال بہجت افزای خاطر قدمی مآثر گردید و عمارات دایندیش
 کہ باہتمام ملتفت خان میرتوزوک صورت اتمام یافته بود
 بنظر اکسیر اثر رسیدہ پسند طمع انور افتاد عاطفت خسروانہ خان
 مذکور را بعطای خلعت و اسب و از اصل و اضافہ بمنصب ہزار
 و پانصدی شش صد سوار سرفرازی بخشید از سوانح مصلحت
 پیرا نقل نمودن خزائن عامرہ است از حصن سعادت بنیاد مستقر
 الخلافة اکبر آباد بقلعہ دولت اساس دار الخلافة شاہ جہان آباد چون
 درین ایام رای عالم آرای پایہ افزای اورنگ خلافت و جہانبانی
 کہ مرآۃ جمال نمایی شواہد الہامات ربانیت باقتضای بعضی

از دقائق مصالح ملك و ملت پرتو توجه بصوب این مطلب امكنده
 بود حكم اشرف عز نفاذ یافت كه وزیر خان بمستقر خلافت شتافته
 در بر آوردن آن خزائن موفوره و گنجهای ناممصوره رسانیدن آن
 به پیشگاه حضور لامع النور لوازم قدغن و اهتمام بظهور رساند و
 و اخلاص خان خویشگی و کثرت سنگه و جمعی دیگر باو معین
 شدند و هشتم ماه مذکور خان مشارا الیه با همراهان بدین مهم
 مرخص گردید و در خلال این ایام مکرر رایت اقبال بصوب امداد
 و خضر آباد اهتزاز نموده سیرو شکار آن حدود مسرت افزای طبع
 همایون گشت و نوبتی هنگام نهضت بخضر آباد گیتی خدیو حق
 پزده بزیارت روضه متبرکه که قدوه اکابر عظام سلطان المشایخ شیخ نظام
 الدین قدس الله سره العزیز توجه نموده فیض اندوز گشتند و بعبادت
 معهود مجاورون آن بقعه قدسیه را از فیض انعام بهرور گردانیدند
 درین ایام عاطفت بادشاهانه طراز مسند حشمت و سر بلندی فروغ
 گوهر فطرت و هوشمندی بادشاهزاده کامگار محمد معظم و راجه جیسنگه
 را بعطای خلعت زمستانی عز مبداهات بخشید و همچنین سائر
 عمدهای آحادان خلافت و مقریان پیشگاه دولت بترتیب قدر و
 منزلت باین عنایت سر بلند شدند *

جشن وزن فرخنده شمسی سال چهل و پنجم

درین اوقات میمنت پدرا که از شکوه معدلت و مرمان روانی
 زینت افزای اورنگ سلطنت و سروری دین و دولت در پایه رفعت
 و بر تری و ملک و ملت کامیاب سعادت و نیک اختیاری بود

موسم وزن خجسته شمسی در رسیده جهانیان را کام بخش عشرت
 و خوش دلی گردانید و روز مبارک غرة جماد الاولی مطابق بیست
 و دوم آذر که بارگاه حشمت و جاه بآئین خسروانی بر آراسته بود
 در انجمن مردوس مثال غسلخانه فرخنده جشایی بانیهاننه مضمقد
 گشت و پس از انقضای درپاس از روز مذکور گوهر عنصر مقدس
 حضرت شاهنشاهی بزر و سیم و دیگر آشیای معبوه سجیده شده
 وزن مبارک بآئین مقرر بفعل آمد و سال چهل و چهارم شمسی از عمر
 سعادت قرین سریر آزادی خلافت و جهانپایی بهزاران فرخی و کسروانی
 بانجام رسیده سال چهل و پنجم بمبارکی آغاز شد بادشاه زادهای
 نامدار بخت بیدار و امرا و عیان دولت پایدار رسم نثار بجای
 آورده تسلیمات تهنیت بتقدیم رسانیدند و درین روز عالم افزوز
 بهین شعبه دوحه عظمت و ابدال گزین بود نهال جاه و جلال
 بادشاه زاد والاند محمد معظم بمعطای خلعت خاص و انعام یک
 لک روپیه و دره التاج حشمت و کامکاری قرة العین شوکت و
 بختیاری بادشاهزاد ارجمند محمد اعظم بمعنایت یک عقد مروارید
 و نوگل حدیقه دولت فروغ ناصیه سعادت بادشاهزاد والا گهر محمد اکبر
 بمرحمت جیفه مرصع مطرح ادوار عطفت گردیدند و راجه جیسنگه و
 وزیر خان و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان و دیگر امرای
 نامدار و عمد های درگاه سپهر مدار بمعطای خلاع فاخره قامت مباحثات
 انراختند و امیر الامرا صوبه دار دکن و خان خانان سپه دار بنگاله
 و مهاراجه جسونت سنگه که در دکن بود و جمفر خان صوبه دار
 مالوه و امیر خان صوبه دار کابل و دیگر امرای اطراف بمعنایت

ارسال خلعت مورد نوازش گردیدند و عذابت داده فیل بدان شدند
 خان ضمیمه عطای خلعت گشت و محمد امین خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار و مرتضی خان باضافه هزار
 سوار بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و اعتقاد خان باضافه
 هزاری بمنصب پنج هزاری یک هزار سوار و فاضل خان باضافه
 هزاری بمنصب پنج هزاری دو هزار سوار و هوشدار خان باضافه
 پانصدی بمنصب چهار هزاری دوهزار و هشت صد سوار و اسد خان
 بخشی دوم باضافه پانصدی بمنصب چهار هزاری دوهزار و پانصد
 سوار سر بلند شدند و از اصل و اضافه عابد خان بمنصب چهار
 هزاری هزار و دویست سوار و فدائی خان بمنصب سه هزاری دو
 هزار و سیصد سوار و اشرف خان بمنصب دوهزار و پانصدی چهار
 صد سوار و عبد الله خان ولد سعید خان بهادر مرحوم بمنصب
 دوهزار و هفت صد سوار و صف شکن خان بمنصب دوهزار و
 یک هزار و دویست سوار و هرم دیو سیصد و بیست و پنج سوار
 و باقی خان میر توژک بمنصب هزار و سیصد سوار و محمد منصور
 کاشغری بمنصب هزار و دویست و پنجاه سوار سر بلند شدند و نجابتخان
 که در مبادی حال اول این خلافت همایون بباغ و قلع تقه صیبری
 مورد عقاب خسروانه گشته از منصب معزول شده بود مطمح انتظار
 فضل و مکرمات پادشاهانه گردیده بمنصب پنج هزار و چهار هزار
 سوار دگر باره کامیاب دولت شد و خلعت خاصه و جمدهر باعلاقه
 سروراید باو عطا گشت و وزیر خان که چنانچه گزارش یافت بجهت
 آوردن خزائن عامره بمستقر الخلافه اکبر آبله رفته بود خدمت

مذکور را بآئین شایسته بجا آورده درین جشن فرخنده دولت زمین
 بوس دریافت و بعمای خلعت خاص و باضافه هزار سوار بمنصب پنجم
 هزارائی چهار هزار سوار والارثه گردید و صفی خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزارائی هزار و دصد سوار و راجه رگه ناته باضافه پانصدی
 پنجاه سوار بمنصب سه هزارائی هفت صد سوار و عبد الرحمن بن نذر
 محمد خان بانعام ده هزار روپیه و دانش مند خان پمرحمت ماده فیل
 و الله یارخان بمعنایت علم نوازش یافتند و علی قلیخان بغوجدارائی
 اعظم آباد از اعمال صوبه گجرات تعین یافتند خلعت سرفرازی پوشید
 و منصب چکرام از کومکیان دکن باضافه پانصدی هزار سوار مقرر
 شد و شیخ بدھوی قراول پمرحمت فیل مورد نوازش گردید و جمعی
 کثیر از منصبداران و خدمت گذاران بارگاه سلطنت بمعنایت خلعت
 کموت افتخار پوشیدند و چهار هزار روپیه بزرگ نغمه سنجان و سرود
 سرایان آن بزم عشرت پیرا عطا شد و درین جشن خسروانه پیشکش
 امیر الامرا صوبه دار دکن از جواهر زواهر و نفائس مرصع آلات بنظر
 قدسی برکات رسیده رتبه قبول پذیرفت *

توجه رایات عالیات بصوب پنجاب

چون دران هنگام که مواکب جاه و جلال بتعاقب دارابیشکوه
 بد ماں سایه سعادت و اقبال بر عرصه پنجاب گسترده بنابر سنج
 نغمه ناشجاع چنانچه سبق ذکر یادده بزودی ازان حدود
 مراجعت رافع شد و آن قدر توقف روی نداده که خاطر اقدس
 حضرت شاهشاهی از سیر و شکار آن ناهیت نشاط اندوز شود و

درین ایام طبع مبارک را بگلگشت نزعت آید کשמیر فرستوس
 نظیر هم رغبت تام بهم رسیده بود و بعضی مصلحت های ملک و
 دولت نام اقتضای آن میگرفت که رایات خورشید تاب بصوب
 پنجاب انتهای نهاد این عزم ت فرخنده پیش نهاد خاطر
 اشرف گشته غرق جمادی الاولی که روز جشن وزن مبارک بود
 اشارت والابصودر پوست که پیش خان همایون بهمت پنجاب بیرون
 زند و هفتم ماه مذکور مطابق باست و هشتم آنرا که ساعت بانظار
 سعد و انوار سعادت قرین بود خدیو زمان و زمین پای دولت در
 رکب اقبال آورده لوای توجه بدان صوب برافراختند و آنروز اعز آباد
 فیض بنیاد را مهبط انوار نزول ساختند هوشدار خان بصوبه داری
 و حراست قلعه دار الخلاء تعیین یافته بعزایت اسب با ساز طلا
 و فیل باحوضه نقره سربلند گردید و داروغگی غسله فله مبارک از تغییر
 خان مذکور بالذیار خان مغرض گشته خلعت و علم بار مرحمت
 شد و یازدهم از مرابستان اعز آباد کوچ فرموده چند روز در شکار
 گلهایی بواهی آن نشاط صید بچچر انداختند و شانزدهم حوالی
 قصبه سونی پت مضرب خدام انبیت و احتشام گشته دوروز در آنجا
 مقام شد و بدست هفتم نری یکی کزنال محط سراوقات انبال گردیده
 چون خاطر ملکوت ناظر بسیر مخلص پور و شکار چرز دران حدود
 مائل بود درین منزل فاضل خان میر سامان را با زوائد اردو و لشکر
 و کار خانات رخصت فرمودند که از راه راست بدار السلطنة رهبر
 رود و هفتم رخصت خان مذکور را بعطای پوشین خاصه پشت
 گرم عنایت ساختند و روز دیگر کوچ فرموده با ملازمان رکب

دولت مرا حله آری سعادت گشتند و شکار گران و صید افکنان
متوجّه شده بآنچه جهادی الاخره بخضر آباب پرتو درود گسترند و
پس از استیغاثی بسر و شکار آن حدود عنان توسن اقبال بسمت راه راست
منعطف ساخته یازدهم باغ اقباله را بنزول اشرف خرمی و طراوت
بخشیدند و درین ایام پیشکش امیر المرامی از نقائس جواهر
و مرصع آلات بنظر قدسی درکات رسیده رتبه قبول پذیرفت و فیض الله
خان قراول بیگی و حسن علی خان قوش باگی و اعتماد خان و رحمت
خان دیوان بیوثبات و جمعی کثیر از قراولان و عهده شکار بعنایت خلعت
شکاری نوازش یافتند و مصطفی خان ناظم مهمات بندر سورت و
راجه تودرمل فوجدار اتره و راجه بهادر چند زمیندار کمانون بمرحمت
ارسال خلعت سربلند گشتند و جهانگیر قلیخان بقوجداري میان
دو آب معین گشته بعنایت خلعت و اسب مباحی شد و چون درین
اوقات صف شکن صفوی که از دیر باز در گوشه انزوا بوطناف دعا
گوئی این دولت گیتی آزادی اشتغال داشت روزگار حیاتش بسر
رسیده بود و اخلاص خان خویشگی باجل طبیعی بساط هستی در
نور دیده عاطفت پادشاهانه سیف الدین واد صف شکن مغفور
و دیگر منسوبان او و خداداد پسر اخلاص خان مرحوم و چندی
دیگر از خویشان را بعنایت خلعت نوازش فرمود و سونهاگ
پرکس زمیندار سر مور و باقر خان فوجدار سهرند بموکب جاه و جلال
پیوسته ادراک دولت زمین بر سر نمودند و عاطفت پادشاهانه
سونهاگ پرکس را بمطای خلعت و اوربسی مرصع و جمدهر
مرصع و اسب با ساز طه سرفرازی بخشید پانزدهم ظاهر بلده مهرند

از غبار موکب محمود عبور نمود شده باغ خلد منالاش از نزول اشرف چمن زار دولت و بهارستان اقبال گشت و بنا بر فیض هوا و نزهت و صفای آن بهستان سرای دلگشا دو روز آنجا اقامت شد و باقر خان پیشکشی از امنعه و اتمشه آن بلده بمحل عرض رسانید و بمطای خلعت مباحی گشت نوزدهم نواهی قصبه لودیانه مضرب سرادقات جاه و حشمت گردید و روز دیگر ریات عظمت و جلال دریای سلج را که باشاره همایون جسر بران بسته شده بود عبور نموده قریب بقصبه پهلور نزول کرد و چون قراران در پیشدیهای نزدیک آن دوشیر دیده بودند شهنشاہ شیر دل هرگز صولت بمعزم صد آن در صبح ضار سوار شدند و هر دو را بضرب تفنگ از پای در آوردند بیست و ششم نواهی تلوندی مخیم عساکر گردون شکوه شد و ابراهیم خان ناظم مهمات دار السلطنة لاهور از آنجا رسیده احرار دولت زمین بوس نمود بیست و ششم موکب ظفر پناه از دریای بیاہ برخی بکشتی و بعضی بپایاب عبور نموده نزدیک فتح آباد منزل گزید و دوم رجب ظاہر دار السلطنة از طلوع ماهیچہ رایت اقبال فروغ سعادت پذیرفته باغ فیض بخش که عمارات دلنشین و مساکن نزهت آئینش غیرت افزای تصور فرودس برین امت بمنزل اشرف مہبط انوار عز و شرف گردید و فاضل خان میر سامان کہ پیشتر آمده بود بدولت ملازمت اتمم معاد یامت و چون ساعت داخل شدن شهر و قلعه مبارک دهم ماه مذکور مطابق غرقہ امقندیار بود خاقان جهان تا رسیدن ساعت دران بستان سرای دولت بمطای اقامت گسترده چمن آرای عشرت

و کمرانی بودند و هفتم ماه مذکور بعزم دخول آن مستقر حشمت
و جاه با فر الهی و عظمت شهنشاهی بر فیل کوه شکوه زیبا منظری
که تخت فلک پایه زرین بر کوه پشت آن نصب گشته بود سوار
شدند و رخسند اختر سپهر اقبال بادشاه زاده فرخنده خصال محمد
معظم را در پی سرمبارک جای داده لوای توجه بشهر افراختند
و قریب درپاس از روز گشته فلعه مبارک که بمیان قدم همایون
سرفعت بارج گردون رسانید و چون فصل جوش نرگس و اوائل
موسم شکوفه و هنگام سیر ریاض و گلگشت بساتین بود روز دیگر
بسیار باغ دامکشا که آنروی دریای راویست توجه نموده معیت
پیرای طبع اقدس گردیدند و فردای آن که جمعه بود در مسجد
فیروز خان که در فضایی بیرون قلعه نزدیک بدروازه هتیه پول
واقعت بآئین معهود نماز گذارده مقرر فرمودند که سائر جمعات
بدین دستور آنجا اقامت جماعت می نموده باشند و در ایام
این ماه مبارک افریدست هرار رویه بوساطت صدر الصدور عابدخان
باریاب استحقاق انعقاد شد و درین اوقات از وقائع بنگاله بمسامع حقائق
مجماع رسید که سید نصیر الدین خان و سید میرزای مزاراری که
با خان خانان در یساق آشام بودند باجل طبعی مرحله هستی
پیمودند عاطفت بادشاهانه میر علی اصغر پسر سید میرزا ربابه
برادر دیگرش و درایتان برادر زاده و عزیز الله دختر زاده آن مرحوم
را بعطای خنعت از لباس کدورت برآورد و فیروز خان میواتی فوجدار
لهی جنگل که دولت اندوز ملازمت شده بود خلعت یافته بمحال
فوجداری خود مرخص گشت و مهاسنگه عمه رانا راج سنگه بعنایت

خلعت سر بلند شده رخصت انصراف یافت و مصحوب او خلعت
خاصه بجهت سرورازی رانا مرسل گشت و رعایت خان بنظم مهمات
بذکر صورت از تغییر مصطفی خان «عین شده بعنایت خلعت
و از اصل و اضافه بمنصب هزارئ چهار صد سوار مهابلی گردید
بیست و چهارم حضرت شهشاهی بعزم شکار تلوندی رابت توجه
برافراخته روزی چند دران حدرد نشاط اندوز شکار بودند و دران نواحی
دوشیز که آسیب آن بسکفه و رعایا مبرسید بتفقد از پای در آوردند
و چهارم شعبان ساحت دار السلطنه را از سائیک چتر اقبال فروغ
سماعت بخشیدند و چون اراده شیر کشمیر داپنیز سرگوز خاطر شهر
تنویر بود خدمت کار خان را با جمعی از بیداران و تیرداران
بجهت ساختن طرق و مسالک آن که اکثر کوه های بلند
و کربوهای دشوار عبور و دره های تنگ و سنگلاخ صعب العبور است
و مضائق و مزائق بسیار دارد رخصت نمودند ششم ماه مذکور میر
خان فوجدار کوهستان جهون ازان حدرد رسیده دولت زمین بوس
در یافت •

فتح ولایت جام و کشته شدن رایسنکه نیره
سرانجام رمیندار آنجا بحسن صرامت و شهامت
قطب الدین خان خویشکی فوجدار جوناکنده

تبعین این مقال آنکه رنمل زمیندار سابق آن ولایت که حلقه طاعت

و بدنگی این آستان خلافت نشان زیور گوش جان ساخته در جاده فرمان پذیری و دولت خواهی ثابت قدم بود و همواره بمقتضای صلاح اندیشی و کار آگاهی امتثال اوامرو نواهی بادشاهی و ادای پیشگشی مقرری می نمود چون درین عهد سعادت مهد روزگار حیاتش سپری شد از پدشگاه سلطنت و جهانبانی زمینداری آن ناحیه بستر سال پسرش تقویض یافت و او بدوجب یرایغ کرامت نشان در رسم معهود زمینداران برحای پدر نشست و سرگردگی قوم خویش و راجگی آن سرزمین را کمربست رایسنگه مردود برادر زمل که مقهوری مغرور و غداری نابکار بود عرق غیرت و حمیتش حرکت نموده براه دشمنی و مخالفت ستر سال شدادت و در صدد دفع و اهلاک او در آمده چون با جوهر دلیری و جرأت مکر و چربزت فراهم داشت مردم را از رمانیده بجانب خود دعوت نمود و بطائف تدبیرات و حیل فریب پنج شش هزار سوار و پیاده جمع آورده رایت غلبه و استیلا بر افراخت و گور دهن راتهور را که جد مادری هترسان و مدار مہام ریاست او بود بقتل رسانیده ستر سال را باخواص نوکران و پدشکاران و مادرش مقید ساخت و زمینداری و ولایتش را متصرف شده بجای پدر نشست و تماچی زمیندار ولایت کچه را نیز با خود متغوی نموده بمعادرت و موافقت او مستظہر گشت و از آنجا که دیدہ عافیت بین و عقل مصلحت گزین نداشت و ظلمتکده بطن غلالت موافقتش از تابش نور خرد بهره در نبود دم نخوت و استقلال زده هوای خود سرب در سر بیمغز افگند و کسان قطب الدین خان حاکم جوناگده را که

بجهت تحصیل زر پیشکش بآن ولایت معین شده بودند از همه جا برخیز اینده مردم بادشاهی را از دار الضرب و بندر مروراید که از اعمال آن ولایت است نیز معزول ساخت و پس از چندی سترسال از قید آن مدبر بدسگال رهائی یافته نزد قطب الدین خان آمد و از جور و بیداد آنضالالت نهاد تظلم نمود چون این سوانح و وقائع بمسامع حقائق مجامع رسید یرادغ لازم الاستمال از پیشگاه قهر و جلال بطغرای نفاذ پیوست که قطب الدین خان کمر همت بدفع و استیصال رایسنگه خسران مآل بسته عرصه آن ولایت از خار تسلط و استیلائی او به پذیرد و سترسال را دگر باره بزمینداری آنجا نصب نماید و میر رستم خوانی و عبد الباری انصاری و امدکاسی و جمعی دیگر از کوسکیان صوبه گجرات بمعاونت او تعیین یادتند و خان مذکور بمجرد ورود مشور لاسع الفور سامان لوازم آن مهم نموده با سپاه خویش و کوسکیان گجرات که مجموع قریب هشت هزار سوار و پیاده بسپار از بند و قچی و تیرانداز بود اوائل جمادی الاولی این سال فرخنده فال از جوفاکده بعزم دفع رایسنگه روانه گردید و اواسط ماه مسطور داخل ولایت جام شد رایسنگه تیره بخت بد فرجام باستماع توجه جفود نصرت اعتصام همگی سپاه و مردم خود را فراهم آورد و سرانجام توپ خانه نموده بجمعیت و ابهت تمام از شهر جام بعزم مدامعه بیرون آمده بود و در چهار گروهی از شهر نزل ادبار گزیده و اطراف لشکرگاه را به یستن مورچال و جیدن ادوات توپ خانه استحکام بخشیده و تماچی مقهور زمیندار ولایت کچه که از زمینداران آن حدود در قوت و انداز و جمعیت

اعوان و انصار با رای‌هنگه شقاوت شمار بود بمناسبت ضلالت
ذاتی و اقتضای جهالت فطری هفت هزار سوار جرار نیزه‌گزار
از راجپوتان جلالت شعار بکومک او تعیین نموده بود باجمعه قطب
الدین خان با جفوق قاهره نزدیک بمقهوران رسیده بغاصله یک‌گروه
در برابر آن گروه شقاوت پزوه فرد آمد و او نیز بنابر رعایت مراسم
حرم و احتیاط که مناط سپاهگری و مرداروست در پیش معسکر
خوبش مورچالها بسته باندازات توپخانه استحكام داد و باقتضای رای
صائب توبی چنداز لشکرگاه پیش فرستاد که در موضعی که آسیب
کوله آنها بمخندوان رسد نصب نموده مورچال سازند و میررستم
و عبد الباری انصاری و امدکاسی را با گروهی از سپاه خود تعیین
نمود که نزدیک بتوپخانه مذکور نزول نموده از دستبرد مخالفان با
هتیر باشند و این گروه با توپخانه از لشکرگاه پیش رفته در جای
مناسبی مورچال ساختند و از طرفین بتوپ و تفنگ هنگام جنگ
مرشده شب و روز نائر قتال مشغول بود و ازین جهت که غلیم عاقبت
وخیم نیز توپخانه عظیم داشت بتوپ اندازی و برق افروزی مبارزان
دین را بر دشمنان ضلالت آئین غلبه و استیلا دست نداد و چون
قریب دو ماه برین وتیره گذشت و کاری از پیش نرفت و منهبان
خبر آوردند که کوسک زمیندار ولایت کچه نزدیک رمیده امدت رآن
جمع تیرو سرانجام عذوقرب بمقهوران جام ملحق گشته قوت و شوکت
ادی متزایدخواهد گردید قطب الدین خان بصوابدید خرد مصلحت
دان صلاح دران دید که پیش از آنکه بوصول مدد و افزایش جمعیت سپاه
بازری جرات مخالفان قوت گیرد صف آرای نبال گهذه همت بر

استیصال آنها گمارد و این عزم مصمم نموده بارتیب و توزرک افواج
 پرداخت و موجی بر سر راه کومکیان کچه که نزدیک رسیده بودند معین
 ساخت که سد راه آن گمراهان بوده از حال آنها آگاه باشند و بهر یک از
 میر رستم و اسدکاشی و عبدالباری ابزاری که از لشکرگاه پیش بودند
 فوجی تازه از سوار و پیاده و بندوختی کومک داده مقرر نمود که هر
 کدام از طرفی بر مردان حمله برند و محمد پسر بزرگ خود را
 همراه خویش کرده میدند و میسرند مردان کار و بهادران شهابست
 آثار استوار ساخت و شب بخت هم رجب بعزم رزم و آهنگ کارزار
 چون پاسی از شب ماند افواج نصرت شعار سلاح پیکار پوشیده فتاده
 جنگ نواختند و از مورچالها بیرون آمده به بیت غزو و جهاد کمر
 هم بر میان سعی و اجتهاد بستند و اعدای بد نهاد نیز آمده
 مدامت و مقاومت گشته از مورچالها برآمدند و قطب الدین خان
 خود با اکثر لشکر که همراه او بودند در پیش مورچال تونف گزیده
 قرارداد که نخست افواجی که با ترخانها پیش بودند نمران قتال
 ابروخته جنگ سرکنند میر رستم و عبدالباری و اسدکاشی دست
 استظهار و اتفاد بمیدان تائیدات الهی و اقبال بی زوال حضرت
 شاهنشاهی زده بپیروی شیاعت و داری هر یک از طرفی بر
 حزب کفر و نفاق ضلال حمله کردند و بگروهی از مخدولان که پیش
 خیل جنود عدوان بودند مقابل شدند و دایران جلالت کیش دست
 جرأت از آستین شهابت بر آورده بضرب تغناک و سیمه خدنگ
 روی جاسارت معهوران باطل آهنگ بر تافتند و آن بی دینان پستی
 همت برکشیده براسمکه شقاوت منش پیوستند و چون از سطوت

و استیلای این افواج نصرت لوا بقطب الدین خان خبر رسید با
 عساکر قاهره بر جناح سرعت بمقابله کفار نابکار شتافته بچند ناصحه و
 کفر و طغیان مقابل شد را بسنگه تیره بخت همگی سپاه خویش
 یکجا فراغ آورد بجزارت جبل و غرور پای نبات درمیدان
 مداومت فشر و با راجپوتان جاهل تهور کیش که وقت حفظ
 ناموس و هنگام جوش حدیث زهر آب تلخ خونخوار را شربت خوشگوار
 و شیوه سربازی سرمایه جاهل و افتخار داند بده شده متهورانه
 دل بر هلاک نهاد و بعد از ساعتی چند که از طرفین ازدهای توپ
 و تفنگ در خروش و بحر و غا بطوان آتش درجوش بود مبارزان
 منصور از اطراف و جوانب مقهوران در آمده طائران تیر جنگ
 خدنگ را از آشیان کمان بر روی انادی پرواز دادند و در هر سببه نیز
 جمعی کثرت و جسی غفیر از آن بی دینان بقعر سعید و درکت
 بنس المصبر فرستادند و چون را بسنگه مردود قرار گشته شدن باخود
 داده بقصد در باحق نقد حیات قدم استقلال و قرار در عزمه پیکار
 استوار کرده بود تاجی پسر بدگهر خود را با جانام برادر ضلالت پرور
 خویش و جمعی از افرا و راجپوتان جهالت اندیش بمبالغه تمام
 رخصت داد که پدای مردی گریز از رستخیز بلا برآمده خود را
 بگونه کشند تا ریشه نسل و بیخ فساد او دران سوزمین باقی باشد
 القصه غزبان نصرتمند و مجاهدان همت بلند داد سعی و جهاد
 داده بدلات تلخ جایدستان بباری از بی بدین را رهگرایی مطموره
 نیستی گردانیدند و ای سنگه مردود که روی بر روی قطب الدین
 خان بود بایک پسر و عم و اقربا و خواص و عمدها که همگی شش صد

تن بودند یکجا دران بحر پر آشوب همچا بتند باد حمله بهادران
 و میرزی اوا حباب آسا سر بگردان فنا فرو بردند و قریب یک هزار
 کس دیگر از کفار تیره ایام علف تبخ انتقام غازیان اسلام گشته بقیه
 السیف راه فرار سپردند و یک صد و هفتاد و هفت تن از مبارزان
 شهامت کیش برتبه والای شهنش وائر گردیدند و چهار صد و سی
 و چهار کس زخمی شده گل نیک نامی از شاخسار مردی چیدند و
 از میرزستم و اسدکاشی و عبدالباری افساری که مقدمه این جیش
 فیروزی بودند تلاشهای مردانه و ترددات بهادرانه بظهور رسید و
 چون عرصه نبردگاه از لوث وجود جهالت منشان گمراه پیرایش
 یامت و رخسار سعادت مجاهدان دین قوام بنگر گشت این غزو سترگ
 و جهاد عظیم آرایش پذیرفت قطب الدین خان در ساحت میدان
 رزم فرود آمده شکران ایزدیگانه را دوکانه ادا کرد و سلامت ذات
 اقدس و شخص مقدس حضرت شاهنشاهی را که این فتوحات والا
 و نصرت های سترگ بنیروی بخت جهان افروز و یاری اقبال
 دشمن سوز چهره آرای دین و دولت میگردد بزبان اخلاص
 فاتحه خوانده اواخر روز با جنود فیروزی بلسکرگاه آمد و تفقد حال
 مجروحان نموده جراحان بمداوای آنها گماشت و چون معلوم شد که
 فوجی که زمیندار کچه بکوسک رایسانگه مخدول تعیین نموده بود بدو
 گروهی رزم گاه رمیده بوده و باستماع خبر غلبه و استیلای اولیای
 دولت رهگرایی قرار گردیده خان مذکور فوجی از جنود منصور
 بتعاقب آن برگشته بخندان معین نمود و هفدهم رجب از جای
 که اقامت داشت کوچ کرده در ظاهر شهر جام نزل کرد و اشکریان را از

تعرض حال سنگه شهر منع نموده منادی گردانیده که بغیر زندان و متدلمان
 جمعی که کشته شده بودند کهی آسیب نرساند و سترسال را که
 زمینداری آنجا باالصالة باو میدرخید بجای رایسنگه متمدن گردانید و سر
 پر شر رایسنگه تیره اختر و باصنیدیه بهرار و سنگه رام خاله زاده و سانگی
 عمش بگجرات فرستاد که از دروازه های شهر در آورند تا مرصایه عبرت
 دیگر خود سران فتنه پرور باشد و یک در ماه جهت بند و بست و
 ضبط و نسق آن سر زمین دران حدود توقف گزیده چون منهدان
 خبر رسانیدند که تماچی پسر رایسنگه و جسامی برادر آن و خیم العاقبه
 سه هزار کس از سوار و پیاده فراهم آورده در موضع هالار غبار
 انگیز فتنه شدند آن خان شهابت نشان محمد پسر خود را با دو
 هزار سوار بدفع و انفصال آن شوریده بختان تعیین نمود و آن هر
 دو مردود باستماع توجه این جیش مسعود باهمراهان از موضع
 هالار فرار نموده رو بجانب کچه آوردند و محمد مذکور بر جناح
 استعجال از دنبال رسیده با آن کوته اندیشان بجنگ و قتال
 پیوست و حربی صعب روی نموده یکصد و هفت تن از نیمه
 کفر و طغیان دران آورزش بخواک هلاک افتادند و بقیه السیف
 بتگ پا نیم جانی بدر بردند و چندی از مبارزان اسلام بسعادت
 شهادت رسیدند و چون قطب الدین خان مرصه آن ولایت از خار
 فساد بی دینان بد نهاد پیراسته خاطر از بند و بست آن حدود
 پرداخت بچوناگده سعادت نمود و پس از وصول خبر این فتح
 نمایان بآستان دولت آشیان خان مذکور مشمول عواطف پادشاهانه
 گشته شهر جام بفرمان شهنشاه اسلام موصوم باسلام برگردید •

معاودت خان خالان سپهدار بنگاله از جنگ بعد مصالحه و تحصیل پیشکش و بدرد کردن جهان فانی

سابقاً رفم زده خامه حقائق نکار گشت که چون به میامین اقبال
کشورستان خدیو جهان و مساعی جمیده خان خانیان عساکر اسلام
را تسلیم ولایت آلام دست داده توفیق نیز و جهاد با آشامیان
شقاوت بیدار چهره امروز سعادت شد و شهر گرفتار که مرکز
حکومت و مسقط الرأس راجه آنجا است و از دیرباز ظلمتد شرک
و ضلالت و دار الملک کفر و جهالت بود و روز جنود مسعود نور
آمد گشته تمامی سر زمین دکن کول که ساحل جنوبی دریای
برمه پتر است بتصرف مبارزان دولت و مجاهدان دین در آمد
و راجه مردود آنجا بهزاران خواری و خاکساری رخت ادبار
بکوهستان کمربند کشیده عساکر فاعره دران ولایت را بت استقرار
بر انداختند و سکه و رءایای آن دیار که از بدم سطوت سپاه ظفریناه
بکوهها و جنگلها گریخته بودند بستمحاج صوات سعادت و بصفت
این دولت خداداد بملک و مساکین خوش باز گشته سر بر خط
اطاعت و انقیاد گذاشتند ازین جهت که موسم بر سکل نزدیک رسیده
بود و ایام بارش را آنجا بایست گذرانید خان سپه سالار همت بر
ضبط و محافظت حدود و ثغور آن ولایت گماشته در هر جا که مظنه
شورش و فساد آشامیان بد نواز بود تهاذه فرار داد و یکی از سرداران
با فوجی بآنجا فرستاد تا از هر طرف که آن قوم متهور سر بگفته و
شور بر آرند مبارزان منصور همت بدفع آنها گمارد و مدبر مرتضی

را با جمعی از مجاهدان نصرت لوا در شهر کرگانو گذاشته بیستم شعبان از چهارم سال جلوس همایون خود با بقیه لشکر ظفر اثر در موضع منتهرا پور که سه و نیم گزوه بالای کرگانو واقع است و سرزمینی بلند دارد که در موسم برشکال آنرا آب نمیگیرند اقامت ورزید درین اثنا موسم برشکال در رمیده جوش لشکر ابر از ساحت میدان آسمان شورش انگیز شد و از تقاتر امطار و ریزش سحاب مدار عرصه دشت و بسط هامون طوفان خیز گشت موج هیلاب چون زنجیر پای دیوانگان دشت فرما گردید و خیمه لشکریان در صحرا نمودار حباب روی دریا آمد بمشاهد صوات برق زمین از آب رخ در نقاب احتجاب کشید و از بیم تیر باران ابر دریا زره جامه موج در پوشید نهر ها و نالها بسان تمره پیشگان سر بطغیان بر آورد و طرق و مسالک از نور کل ولای راه تروند بر سده و لشکر مسدود کرد مران و مرداران مقادیر آشام و سداهان و رزم آوران آن گروه تیره ایام که از بیم پلارک قهر و انتقام مجاهدان ظفر اعتصام در تنگنای جنگلها و بر قلل جبال سر بحیب نالامی در کشیده روزه صفت از شیران بدیده و غا و هزیران عرصه هجرا اختفا گزیده بودند انتهاز فرصت نموده دلیری و جسارت آغاز کردند و نخست در موضع دیولگانو غبار تهر ابلخخته بر تهانه دار آنجا شب خون آوردند بندهای بادشاهی از آنجا که سر رشته حزم و آگاهی از کف لداده هوشیار و خبردار بودند بجهله مغذولان از جا نرفته در مقام مداومت ثبات قدم ورزیدند و اعدای را هزیمت دادند خان خانان بعد از اجتماع این خبریان گار خان اوزبک را تعیین نمود که متمدان آن حدود را تنبیه نموده

بمحافظت آن تهانه قیام نماید و خان مذکور بآنجا شتافته دنع
 شراشرار نابکار نمود چون مقهوران در دیوگانو کاری نساخندند آهنگ
 تهانه کچپور نموده غرقه شوال بهجوم و جمعیت تمام بر سر انوی بیگ
 تهانه دار آنجا رفتند و او در اول دهه اگرچه بنذیری بازی
 جرأت و دلیری بران دیوسرطان ضلالت پرور ظفریامت و آنها را
 منهنز گردانید لیکن چون پسر از فتح خاطر از دغدغه مخالفان
 پرداخته حزم و احتیاط را که سرمایه سپاهیگری و پیرایه دلیری و
 دلوریست کار نیست و مورد غفلت و بی پروائی گشت ضلالت
 کیدشان غدر اندیش که هزیمت یافته بودند بکم جسارت بر گردیده
 ناگهان بران تهانه ریختند و او با معدودی شربت هلاک چشیده
 دیگرانرا پای ثبات از جا رفت و آشامیان مقهور کچپور را متصرف
 گشته انروی آب دهنگ از محاذی موضع مذکور تا نواحی لکهو کده
 مورچال ها ساخته بسد راه نواره و منع رسیدن آذوقه بلشکر ظفر
 قرین پرداختند چون خان سپه سالار برین معنی آگاهی یافت
 سرانداز خان ارزیک را باجمعی تدبیر نمود که بکچپور رفته بتدارک
 این قضیه کوشد و چون آن حدود را از غبار فتنه مفسدان به پدید
 در کچپور اقامت گزیده بحراست تهانه آنجا قیام نماید و متعاقب
 او محمد مراد بیگ را که چندی قبل ازین با برخی از سفائن
 جنگی بدرقه کشتیهای آذوقه از لکهو کده بکرگانو رفته بود بانواره
 همراه او چندی دیگر از کشتیهایی جنگی مقرر نمود که کشتیهایی
 آذوقه را که خالی شده بود بدرقه نموده بر گرداند و بسرانداز خان
 ملحق گشته باتفاق راه مقصد سپارند و بمعاونت هم مستظهر باخذند

چنانچه محمد مراد بیگ خان مذکور را پهای مردی نواره که با
 ارمیت از آب جابلو انداخته و سرانجام آن را به دریا انداخت
 بر ساحل شرائط امداد و کومک نواره بظهور رساند و محمد مراد
 بیگ در موضع نیک که سرانداز خان باندظار رسیدن او توقف نموده
 بود باو رسیده از آنجا بایکدیگر روانه شدند و درگذشتن از نخستین ناله
 که بر سر راه سرانداز خان بود فیما بین مد'عمت و ناسازی روی نموده
 از ورزش تند باد ستیزه و رنجش کشتی اتفاقشان در موج خیز
 مخالفت و نفاق افتاد و بغلبه نفسانیت سر رشته دوا'خواهی
 و مصلحت شناسی از کف فرو رفته سرانداز خان از همانجا قدم
 مراقت پسر کشید و محمد مراد بیگ از خود رائی و خوبش
 نمائی متدبیر فوات او نگشته مغنیة عزیمت را بدست مبعصری
 لغیر برداشت و شب هنگام که کشتیها را بکنار کشیده منزل گزید
 برخی از نواره مقهوران نمایان شده ناگهان بر نواره بادشاهی حمله
 آورد و از طرف ساحل نیز مقارن این حالت گروهی از اهل ضلالت
 در رسیده بتأیید نگویدند خویش شور شبخون در انداختند محمد
 مراد بیگ و همراهانش را پای ثبات و سکون لغزش پذیرفته
 همت و دلوری بر مدافعت و مقاومت یآوری نکرد و مجموع
 لشکریان و اهل نواره بی آنکه شرائط پیکار و مراسم کارزار بظهور
 رسانند از کشتیها خود را بکنار انداخته عمارت را گزیدند و بتحصانی
 رسیدند و بغیر چند کشتی از افغانان دلییر خان که بمجرد ظهور
 نواره مدغم آن پزدان بنیروی بازوی جلاوت آن مغائن را بمیان
 نواره مخالفان زده بدر رفتند و به دیوالگانو رسیدند دیگر مجموع

نواره پادشاهی و لشکریان و کشتیهایی که آزرده به گرگانو رسانیده بودند با جمیع اشیایی که در آنها بود بتصرف آشامیان در آمده سرمایه نخوت و استکبار آن گروه نابکار گردید و راه رسیدن آزرده بلشکر فبروزی اثر و طریق آمد و شد نواره و خبر از آگهو کده مسدود شد و چون جزیره آنروی آب دهک را که جلال بضبط آن معین بود اکثر آب گرفته از طغیان دریا و کثرت گل و لای بادپایان دشت پیمایی را آنجا محال جولان نبود و مبارزان جهاد آندس از تردد بازمانده در سرزمینی رفعت فرین رحل اقامت و سکون امکنده بودند و در دامن کوه ساپانی که میانه خان با جمعی آنجا بود از کثرت نزول سیلاب آن کوه مجاهدان نصرت پزوه بهتوه آمده جز محافظت خویش با سر نمی توانستند پرداخت مخدولان آسام از صدمه تبع خون آسام غازیان ظاهر آسام خاطر بیدغدغه ساخته و رایت جسارت ابراخته جمعی از آن خسیسان خمس طبیعت که در مبروزی آب بسان خاک بی بآک و چالاک اند سبک از آب دهک گذشتند و برخی از آن بهت قدر آن نازل مرتبه بنگون ساری بخت و هبوط طالع چون سبل از فراز کوه ساپانی منحدر گشتند و دست تعرض بخواستنی گرگانو دراز کرده فرصت دست برد بحارمان شهر می جستند میر مرتضی که بمحافظت شهر قیام داشت و پیوسته بآئین عبودیت و اخلاص و ازوری کوشش و نیکو بندگی بمرام حزم و پاسداری و شرائط خبر گیری و هشیاری همت می گماشت پس از آگهی برین معنی بدشتر از بدشتر در وظائف حراست کوشیده روز و شب آماده مداومت و بیکار بود

چون دست استیلائی مقهوران بکرگانو نرسید و آنجا کاری از پیش
 نتوانستند برد جمعی کثیر ازان مدبران بموضع دیو پانی که غازی
 افغان با بیست سوار و پنجاه پیاده تهاذه دار آنجا بود رفته آنرا قبل
 کردند از آنجا که او را از جوهر دلیری و سپاهگیری نصیبی بود نظر
 بر قلت جمعیت همراهان خود نکرده بقصد دفع شر آنشقاوت
 کیشان از محوطه بانسی که بجهت سکونت خویش ساخته بود
 بیرون آمده باجندی از رفقا که در میدان جلالت و سر بازی با او
 شریک لعذان بودند بران جمع کثیر تلخت درین اثنا سرداران
 ملاعین که خود را بدروازۀ محوطه رسانیده بود یکی از همراهان
 غازی مقابل شده شمشیری بر پاشانی اسپ او رسانید و اسپ
 بصدمة رخ از زمین راست شده سوار بر زمین افتاد و خصم کینه
 جو باتیغ آهسته رو بدو نهاد آن مرد صفت شهامت کیش
 بجلدی و چالاکى از زمین برجسته بآمد و در آویخت و بزخم
 جمدهر خونس با خاک بر آمیخت اشرار نابکار از کشته شدن
 سردار مغلوب رعب و بیدلی گشته روی همت از عرصه پیکار
 بر تافتند باجمله از وقوع این قضایا رعایای که مبرحط انقیاد نهاده
 بمساکن خویش باز آمده بودند بواى فرار شتافتند و در خلال این
 حال خبر استیلاى بیم نرا بر ولایت کوچ بهار استهوار یافته
 نخوت افزای اعدای مقهور و همت گسل بیدلان لشکر منصور گشت
 و این مانحه بدان جهت وقوع یافت که جمعی که بنظم و نسق مهمات
 مالی آن ولایت معین گشته بودند باتهامی مصلحت و تدبیر
 کار نکرده بدستوری که در ممالک محرومة پادشاهی معمولیت

شروع در جمع‌بندی آدولایت و مطالبات اموال از رعیت نمودند
از آنجا که زمینداران مملکت همدوستان بمقتضای تدبیر بحیثیت تسخیر
قلوب و استعالت رعایا که سر از ریقه اطاعت و مالگزاری آنها بر
ندارند در محال زمینداری خویش مساعله در اخذ مال بکار می برد
و دستور و قانونی که در ممالک محروسه معمول است بعمل نمی
آورد و بیم نراین نیز برین و تیره عمل می کرد کانه رعایای
آنجا از وقوع آن معامله و قرار آن دستور که از آئین معروف آندیار
دور بود و بایستی بتدریج سمت ظهور و استمرار گیرد متوحش و
و نفور گشته خواهان بیم نراین شدند و او را بفروغ آمدن از
کوهستان و تحریک سلسله فساد ترغیب نمود. آن ضلالت آئین
این معنی را دواتی عظیم شمرده از کوهستان فرو آمد همگی
اهل آن دیار بآن بغی اندیش سبه روزگار پیوستند و دگر باره او را
بحکومت و ریاست برگرفته بر سر محمد صالح نام یکی از منصبداران
ازان بادشاهی که در موضع قتل بازی خون ریختند و او با همراهان
بتبع عصیان آن مخازن نفق جان در راه عبودیت در باخت و
ابواب وصول رسد بلشکری که آنجا بون مسدود شد و بیم نراین
باسفند بار خان پیام نمود که طریق سلامت آندست که خود را در
معرض هلاک نیارده رخت افامت ازین دیار برگیری و به بنگاله
روی خان مذکور چون قوت مقاومت در خو ندید بصوابدید خرد
مصلحت بین بارفقای خویش از آنجا بر آمده بگهواره گهات رفت
و درین وقت عسکر خان نجم ثانی که از جذاب خلافت و جهانبانی
بآنجا معین شده بود در گهواره گهات رحیده بار پیوست و بغابر آنکه

استعداد آمدند آن ولایت از کفر با بدنها نداشتند بضرورت آنجا توفیق گردیدند تا مهم آشام بانجام گیراید و خبری از خان خانان بیاید باجمعه چون آن نوین سپه دار بر کیفیت جرأت و جسارت آشامیان و آمدن آنها بنواحی گرگانو و محاربه باغازی نهانه دار دیوبانی آگهی یافت ابو الحسن نام یکی از جماعت داران خرد با فوجی شایسته بنقیده مقهورانی که چند جا در نواحی دیوبانی مورچال ساخته دگر باره در صد حمله برکن بران نهانه بودند تعیین نمود و زمره آغران را با جمعی دیگر بکمک منبر مرتضی فرهاد و ابو الحسن دیوبانی رسیده بنادیب مفسدان پرداخت و آن بی دین مزدور را از حدود متفرق و پربشان ساخت و چون قصیه شکست محمد مراد بیگ و استیلاي آسا میان بر نواره که همراه او بود بخان سپه سالار رسید فرهاد خان را با راجه سجان سنگه و قراول خان و دیگر بند های بادشاهی و فوجی آراسته از سپاه خود بلنگو گده تعیین نمود که رفته کشتیهای آذوقه را که آنجا فراهم آمده باشد بشکر ظفر اثر رساند و در رفتن و آمدن مفسدان اطراف را تنبیه و تا دیب نموده سرانداز خان را بمحافظت کچپور باز دارد و در هر نهانه که گومک ضرور داند جمعی بگذارند و نهانهای آن حدود را بفوجی بذر نیست دهد که بعد ازین مقهوران بی دین مجال تعرض بمتروکین نیابند و ابو الحسن را که چنانچه گزارش یافته بنقیده مفسدان دیوبانی معین کرده بود باز مامور ساخت که با همراهان خویش رفیق خان مذکور باشد و فرهاد خان هزدهم شوال بگرگانو رسیده از ناله دیکهو که کمال شورش و طاعن و نهایت

طعدان و اشتمل داشت شب هنگام عبور نمود و ابو الحسن از انزوی آب بار پیوست و چون بموضع نیک رسیده صحرا را دریای بیکران دید و چند آنکه در جست و جوی راه کوشید چاره و تدبیرش بجای نرسید چون آن روز و شب آسمان از سحاب فطره ریز و زمین از آب طوفان خیز بود سواران جزخانه زمین منزل گاهی بگزیدند و بیدادها بغیر ایستادن در آب چاره ندیدند روز دیگر فرهاد خان ناچار چاره کار در معادلت دادست و هر انداز خان را که دران موضع بود همراه گرفته بسمت کرگانو روان شد و بازقا همه دران آب رانده قریب بموضع ترمهانی رسید آسمان غدار نا بکار بدازگی آنجا انهار عمیق و جداول عریض حفر نموده بآب دهک متصل کرده بودند و بر سواحل آن مورچالها ساخته بمردان کار و آلات پیکار استوار نموده راه مراجعت سپاه ظفر پذه را مدد گردانیده بودند درین اثنا بسیاری از ملاعبن آسامی که بر کشتههای جنگی نشسته بودند در رسیده بر اطراف لشکر منصور شروع در انداختن توپ و تفنگ نمودند و از مورچالها نیز دست باستعمال آلات حرب کشودند فرهاد خان و همراهانش حال برین منوال دیده در گرداب حیرت و اندیشه فرو شدند نه نواره داشتند که بان دفع اعدای مقهور و از آبها و نالهها عبور توانند نمود و ده آذوقه که قوت دواب و لشکریان شود ناچار خود را ببالای آبی که دران نواحی بود کشیده دُن بغض الهی نهادند چون ازین معنی بخان خاندان خبر رسید محمد مومن یکه تازخانی را با فوجی عظیم از سپاه خود بکومک فرستاد و او بدرمهانی رسیده پیشتر نتوانست آمد خان سپه دار و مائر دولت خواهان عقیدت

شعار را از استماع این حالت موجب شامت و ملالت گشته در حل آن معضله فرو ماندند القصه تا یک هفته فرهاد خان و رفقای او بر فراز آن آل محصور آشامیان دیو سیرت درد خصال بودند و از بی قوتی گلران لشکر را ذبح نموده بگوشت آنها تغذی می نمودند و مقهوران محال طلب هر روز و هر شب از کشتیها و مورچالها بانداختن توپ و تفک ناثر جنگ افروخته مراسم کینه توزی و شر اندوزی بظهور میرسانیدند و چند نوبت از کشتیها فرو آمده قدم جسات بر آل نهاده حملات متواتر نمودند و فرهاد خان با مبارزان نصرت نشان در مقام مدافع در آمده بضرب تیغ سرانشان کفایت شر آشقاتر منشان می نمود نوبتی جمعی کثیر از مقاهیر بیای آل آمده بر معدودی از راجپوتان راجه سجان سنگه که بآنها نزدیک بودند حمله آور شدند فرهاد خان از آن حال آگاه گشته خود را بآن موضع رسانید و راجپوتان را اشاره نمود تا مضمون الحرب خدعه را کار بسته از روی مصلحت قدم همت را پس کشیدند آشامیان بی فرهنگ باطل آهنگ از مشاهده این حالت خیره گشته بی درنگ پیش آمدند و از کشتیها دور افتادند خان مذکور چون تدبیر در هدف مقصود جایگیر دود با همراهان عطف غنان همت نموده بران گمراهان حمله نموده اکثری از آنها را طعمه تیغ بی دریغ ساخته چند کشتی را متصرف شد مجلا چون این حالت باستداد کشید و جنود مسعود را آذوقه مفقود گشته از بی قوتی کار بصعوبت انجامید خان مذکور و اتباعش بصوابدید همت و جرأت قرار داده که کلکها از درخت کیده و نی و کاه ترتیب دهند و آنها ضمیمه کشتیهای که از مخالفان

بدست آورده بودند ساخته و بر آنها سوار شده بدفع شر اشرار نابکار پردازند و خود را بهر عنوان که باشد ازان گرداب خطر بساحل نجات اندازند بذابروین فرار داد پس از هفت روز که دران گرداب عذا و آشوب گاه بلا برنج تسلط و استیلائی اعدا مبتلا بودند فرهاد خان با جمعی از پردلان که هریک نهنگ بحر شهابست و شجاعت بود در اول ظهور تابشیر صبح که هنوز روشنی روز جهانرا چهره امروز نگشته بود بران کشته‌ها و کذاک ها که ترتیب داده بودند بر نشستند و سفینه همت بدریای توکل ادگنده در روی آب بر روی مخدولان خسران متآب حمله ور گردیدند آنضالات کیشان مقهور از انجا که سر خوش نشاء پندار و غرور گشته احتمال ظهور این قسم دستبردی از مبارزان منصور راه نمی دادند بجمعیست خاطر و اطمینان دل بی پروا و غافل غنوده بودند از سnoch این حال و مشاهده جرأت و جلالت مبارزان فیروزی مآل مغلوب رعب و دهشت گشته بودی فرار و بودای ادبار ستافتند و غازیان اسلام ازان مهالکه نجات یافتند فرهاد خان سپاس و فضل و موهبت ایندی بجا آورد و بچهل و یک کشتی که از آسمان مردود بدست آورده بود اشکریان را از آنها گذرایده دوم ذی قعدة بخانخان پیوست و پس از مراجعت فرهاد خان از قدرت بارش و طغیان آنها طرق و مسالک بالکیده مسدود شد و هرکس در هر تپانه که بود بر آمدنش ازان حا و وصول کومک باو نزدیک بمرتبه تعذر رسید با بران خان سپه‌دار فرار دان که شاه ظفر پناه از تپانها برخیزند و جلال با همراهان ازان روی آب دهنگ و غازی از دیوبندی و جمعی از مردم تپانهای دیگر بمرگانو آمده نزد میر

مرتضی باشد و میانه خان از دامن کوه سایدانی بر خاسته با
 سرانداژ خان آنروى نالۀ دیکهو که از پیش کرگانو جار بست اقامت
 نماید و سکنۀ آن حدود را از شر تعرض اعدای مردود محافظت کند
 و دیگر لشکرها از هرجا که باشند بمتهرپور آمده بجیش مسعود
 پیوندند باجملة بذایر سئوخ این اسباب و موجبات دیگر داره جمیع
 ولایت آشام بتصرف آتاشامیان تیره ایام در آمده غیر از کرگانو و متهرپور
 جایی دیگر در تصرف عساکر منصور نماند و از خیرگی مقهوران
 کار بجای کشید که از متهرپور بکرگانو بی فوجی مجال تردد نبود
 از وقوع این حالت وحشت و دل تنگی و دهشت و هراس میگری بر
 ضامائر استدلا یافت و دلها قرین حیرت و خاطر ها رهین ضحرت
 گردید عسرت و قلت آذوفه نیز این حالت پر ملالت را علاوه شد و
 واجه ضلالت کش یکی از عمدهای خواش که او را ببلعدلی بهوکن
 گفتندی سردار و صاحب اختیار کرده بالشکری عظیم بمدافعۀ عساکر
 گردون مائز تعین نمود و باطراف آن ولایت نوشت که هیچ کس
 از گفته و فرمان او سر نه پیچد و خود از کوهستان نامروپ برآمده در
 قصبۀ سولا کوری که در چهار منزلی کرگانو است و در سوابق ایام
 دارالملک راجهای آشام بوده اقامت نمود و بلعدلی بهو که
 که بکنار نهر دلی که از کوهستان برآمده و از نزدیک متهرپور گشته بآب
 دهند می پیوندد و در موسم برشکال دریای عظیم می شود
 آمده فرا گرفت و از اطراف آندیار مردم را طلبیده حشری انبوه از
 آشامبان شقارت پزوه فراهم آورد و دیواری عریض مرتفع در کمال
 استحکام بطول سی کوه در عرض اندک فرصتی بر لب آب مذکور

ساخت که یکهر آن بکوه متصل بود و هر دیگر منتهی شده بجای
 که نهر دلی متصل بآب دهنک می شود مقاهیر شقاوت فرجام
 چندین نوبت بجمعیت و هجوم تمام از آب گذشته بر لشکر دلیرخان
 شب خون آوردند و آویز شهای صعب کردند نوبتی آن خان
 سهامت شمار خود سوار شده بران مخدولان تاخت و جمعی کثیر
 را طعمه صمصام افتقام ساخت و دیگر بلشکر او جسارت نمودند و
 چون زمیندار چارنک که از اعظم اعوان راجه بود باتباع خود بفریک
 متبرایور آمده مورچال بسته بود خان خانان راجه هجان سنگه را
 بدافع او تعدین نمود و راجه مذکور بر سر او رفته با آن کافر لثیم
 حربی عظیم نمود و او را هزیمت داده کامیاب ظفر بلشکر فیروزی
 اثر معاودت کرد و همواره مبارزان جلالت آثار را در لیل و نهار با
 اعدای تیره روزگار آویز شها روی میداد که ذکر مجموع آن بر سبیل
 تفصل موجب اطغاب و تطول است چون مخالفان را از محاربات و
 مقاتلاتی که در متبرایور با حاوود منصور بجای آوردند مقصود
 حاصل نشد انتزاع کرکانو که نیلان و اسپان و جمیع آلات توپ خانه
 و نواره و ذخیره آذوقه در آنجا بود پیش بهاد همت باطل نهمت
 ساختند و شبها بجمعیت تمام بر اطراف شهر و محوطه خانه راجه
 هجوم آورده فرصت یورش می جستند و نواحی شهر را بشرازه
 شرارت آتش زده خانها را می سوختند و صدق (کریمه بخیربون
 بیوتهم بایندیم) را چراغ ظهور در پیشگاه بصائر می ابروختند میر مرتضی
 درون آل بر دور محوطه خانه راجه از پیداهای بذرتجی جمعی
 بحرامت باز داشته و گروهی بر کنار ناله دیکهو محافطت گماشته

خود با همراهان مکمل و مسلح تا صبح آماده مدافعت و محاربت بود و در مراسم خبر داری و هوشیاری تهاون نمی نمود چون خان خابان ازین معنی آگاه شد هفتمی القعه فرهاد خان را با سید سالار خان و قراول خان بکرگانو تعین نمود بعد از آمدن فرهاد خان مخدولان شقاوت پرور پدشتر از پدشتر جسارت و خبیثگی نموده بکرات و مرات هنگامه آرمی جدال و قتال گشتند و آویز شهای سترگ و کوشش های سخت بکار برده هر بار خاسر و باکام و مغلوب تبغ سطوت دلاوران اسلام گردیدند و صعب ترین محاربات آن بود که در شب غره دمی اسبچه روی داده فرهاد خان زخمی شد و نزدیک بود که کرگانو بتصرف آشامیان مخدول در آید و کار لشکر نصرت شعار بفساد گراید و آن چنان بود که مقاهیر باطل ستیز محال طلب بهره داری ظلمت شب ابتهاز فرصت کین نموده از سمتی که خندق محوطه منزل راجه پاباب بود گذشتند و پایی دیوار بانس رسیده بشور عظیم که هنگام رزم و جدال شایع آنقوم بد حسالت بر بند و چپانی که در پایی دیوار بحراست فیام داشتند حمله آورند آنها را پس از اندک مدافعتی پای قرار از جای رفته فرار نمودند و اشرار نابکار دیوار را آتش زده بدرون حصار آمدند و نصف آنرا فر گرفتند و از وقوع این معنی شورش و انقلاب عظیم در اهل حصار بهم رسیده مردم بهم برآمدند و حال دیگر گون شد چون سرداران جنود نیروزی صدای هله و هوی مقهوران را بر معامله هر شب که بر اطراف حصار آمده شور می انداختند فیداس کرده بخيال این جسارت نیفتادند و بدوق چنان مذکور نیز بغلبه دهشت و سراسیمگی از وقوع این

جرأت دیر خبر دآنها رسانیدند زود بدارك این قضیه نپرداختند
مجملا چون فرهاد خان و میر مرتضی بر کیفیت استیلا اعدا
آگهی یافتند با جمعی از دلداران سوار شده بدفع آنها متوجه گشتند
اما چون ظلمت لیل پرده احتجاب و اختار بر چهره مخالفان سب
روزگار کشیده بود نمی دانستند که جمعیت آنها در کدام طرفست
و بجه جادب حمله باید بود در خلال این حال آشامیان بد سگال
یکی از چپرهای بزرگ خانه راحه را آتش زدند از پرتو شعلات
آن شب تیره نمودار رز روشن گشته محل اجتماع فساد کیشان
ظاهر شد و مجاهدان فیروزی مآل بروشنایی آن مشعل انبال
بران گروه تیره بخت حمله کردند ایمن چون زمین ها کل ولای
داشت و کودالها بر سر راه پر آب شده بود اکثر سواران از هم جدا
انداده خبر معدودی از سپاه با سرداران نرسیدند آشامیان همت
همت باوجود کثرت عدد از صدمه جرأت و دایری بهادران نصرت
نشان مورد رعب و هراس گشته ببالای آل بر آمدند و از انجا دست
جرأت بانداختن تیر کشودند مبارزان بپای تل رسیده میر مرتضی با
هفت سوار از مدیران معادلت هژد بپیروی همت و جلالت ببالای
آل حمله کرد و شدت تیر باران آن نابکارانرا چون فطرات ابر بهاران
مرسمه خوبه و طربناگی شمرده دایران خود را ببالا رسانید
و بداد آن حمله مردانه ابر جمعیت آن تیره روزان را فراز آن پشته
منفرد گردانید و فرهاد خان از سمتی دیگر با معدودی بر مخالفان
تاخت و همچنان سائر سرداران و دلداران هریک از طرفی بر
مخدولان بی دین زده تبع مهر و کین از خون آن ملاعین رنگین

ساختند فرهاد خانرا دران رست خلیز بلا و ستیز مرد آزما از غنچه
 بیکان اعدا دو گل زخم بر دست شگفته کلاچین ریاض سرخروئی شد
 باجمله اعدای ضلالت قرین تاب حملات مبارزان سعادت آئین نیابنده
 هزیمت را غنیمت شمردند و خود را بخدق اوکنده طریق فرار و مصلک
 ادبار سپردند و عرصه حصار از خار استیلای اشزار پدیرایش یافته
 اوایامی دولت بفرورزمندی چهره نشاط برافروختند چون حصار مذکور
 از بانس بود و آشامیان مخدول بسوختن آن مجال دخول یافته
 بودند روز دیگر میر مرتضی بصوابدید دولت خواهان همت بر ساختن
 دیوار گل بجای حصار بانس گماشته بجهد و کوشش بلغ همان
 روز دیوار سمت شمال را باستحکام تام بر آورد و در عرض یک هفته
 بر در آن محوطه دیواری عریض مرتفع مرتب ساخته بتوب و تفنگ
 و دیگر آلات جنگ مستحکم گردانید و سید سالار خان و عبد الرسول
 دکنی و قشونی دیگر از سپاه ظفر پناه مقرر گشتند که شبها بیرون
 شهر رفته بمراحم حراست و پاسداری قیام نمایند و از کید کفار غدار
 با خبر باشند لیکن آشامیان سخت کوش بدکیش از بدرگی ترک
 خیرگی نکرده دست جهارت از کبزه تیزی و شراندوزی نکشیدند
 و از آتش فتنه سازی و دست اندازی متقاعد نگردیدند هر شام
 بجمیعت تمام از نبردانی و ناله دندکاله که یک گروهی کروکاو
 گذشته بآب دهک می پیوندند عمود نموده بادواج منصور که در
 بیرون شهر پاس میداشتند مقابل و مجادله می نمودند و بر اطراف
 حصار هجوم آورده جویای فرصت دستبرد بودند و آن روزی رو
 دیکه که محل امامت سرانداخان و مباده خان بود مورچالها ساخته

پیوسته شب خون بران اشکر می آوردند و آنها چون جای مستحکمی
 داشتند بمداومه پرداخته دفع شرآن بد اندیشان میکردند و در
 هفتم ذی الحجه مخدولان باهمگی ابتاع خویش بگذشت و هجوم تمام
 شبهنگام بقصد یورش بر حصار از آب گذشتند و بشهر رسیده بیکبار
 بر افواج بیرون و اطراف حصار حمله آورده جنگ در انداختند
 فرهاد خان با آنکه از شدت الم زخمها که بدستش رسیده بود کمال
 آزار داشت موار شده مدان حصار ایستاد و اهتمام جنگ و مراسم
 سرداری بجا آورده سپاه فیروزی را بمداومه و محاربه کفار نابکار تعیین
 نمود تا قریب سه پاس شب نیران قتال و جدال شعله ور بود و
 حرری صعب و کارزاری شدید که مثل آن کم بوتوق پیوسته بود رو
 نمود خود مقهوران شقاوت پرور مکرر از هر سو بر دیوار حصار یورش
 برده در هیچ طرف مجال غلبه و استیلا نیافتند و عافیت الامر
 بصدمه تیغ مجاهدان جلالت شعار سپر انداخته بودای فرارشتافتند
 و درین بیکار و آویز از اکثر مبارزان عقبتنمذ و فدویان اخلاص
 منش خصوصاً فرهاد خان و سید سالار خان و مدیر مرتضی ترددات
 مردانه و کوششهای دایرانه بظهور رسید و شب هشتم شهر مذکور
 منهدمان لشکر منصور خبر رسانیدند که دگر باره متاهیر از آب گذشته
 عزم غدر و شبنخون دارند فرهاد خان با کمال ناتوانی و آزار سوار
 شده آماده زوم و کارزار گردید و افواج درون و بیرون را خیردار و مستعد
 بیکار گردانید قریب بد و پاس شب که ماه جهانگرد سر بنقاب
 احتجاب در کشید عاصبان تیره بخت ظلمت سرشت از کعبین کین
 برآمده برخی با حید سالار خان و عبد الرشول مقابل شدند و جمعی

گذیر محاذی دیوار حصار صف کشیده جویای فرصت یورش بودند
 درین انداخته ابری متراکم که نموداری از انبوهی و هجوم افواج
 مخالف بود ظاهر شده بارشی شدید آغاز کرد که چون ریختن سیل
 سرشک عشاق فرصت دیده کشودن نمی داد و آب تا رکاب بادپایان
 آتش خورسیده دلاوران اسلام را مجال تاختن بران خاکساران نماند
 لیکن مقاهیر نیز پای جرأت پیش نهاده قدرت آویزش نیافتند
 و از اول تا آخر در برابر عساکر نصرت مأثر ایستاده پایان شب رخ
 از عرصه مقابله بر تافتند و روز عید الضحی خبر رسید که گروهی
 اندوه از آشامیدن شقاروت پزوه از آب دندک عبور نموده در سواد شهر
 میان درآل بدستن مورچال دست جسارت کشاده اند فرهاد خان
 قراولخان را با فرقه آغران و جلال را با همراهان او و دیگر دلاوران
 بمداغه بد اندیشان معین ساخت و آنها رفته فضیلت غزو وجهاد
 با آن جمع ضلالت نهاد انداختند و آن باطل ستیزان را مغلوب
 و منهزم ساخته مورچاها را که بچوب و تخته ساخته بودند آتش
 زده سوختند چون فرهاد خان را الم زخم دست داشتند انجامیده
 از کثرت درد و شدت آن آزار ضعف و ناتوانی بر و مستوای گردیده
 بود مخالفان ازین معنی آگهی یافته خیرگی میکردند خان سپه سالار
 رشید خان را بجای او تعیین نموده او را نزد خود طلبید و خان مذکور
 یازدهم شهر مسطور داخل گرگانو شده همان روز شفیق که کفار فجار
 دگر باره بمورچانی که متصل شهر از تخته و چوب ساخته بودند و روز
 پیش غزات اسلام آنرا آتش زدند آمده بتجدید و استحکام آن مشغول
 اند بمجرد استماع این خبر با جنود ظفر اثر سوار شده به تنبیه آن

تیره بخندان شتافت آشامیان مردود از مطوت و مولات جنود مسعود
 ره نورد فرار شدند رشید خان تا کنار آب دندکا تعاقب آن بدعاقبتان
 کرده از آنجا معاودت نمود و در همین روز سرانداز خان نیز خبر
 یافت که ضلالت منشیان آشامی در یکی از مورچالها که نزدیک
 بمحل افامت او در آن روی ناله دیکهو ساخته بودند جمعیت نموده
 عزیمت شبخون دارند با وجود کثرت آشامیان بد اندیش و قلت
 همراهان خویش بذحریک جلالت و دلآوری بر سر آن زمره بد حیر
 رفته جمعی کثیر به تیغ کین و کماند قهر قذیل و اسیر گردانید و مورچال
 را خراب نمود و اسیران را که از صد تن بیش بودند سرهایی
 کشتگان از گردن در آویخته نزد خان خانان فرستاد بعد از وقوع این
 فتنه اعادای خسران مآب دشت از تعرض حال ادواج آنروی آب
 کشیده دگر باره پیرامون عزیمت شبخون نگردیدند و چون گروهی
 از کفار تیره روزگار بر کنار ناله که موسوم است بکاکو جان و از مابین
 نهر دلی و دندکا میگذرد مورچالی با استحکام بسته بودند رشید خان
 محافظت شهر و حصار بمیر مرتضی و راجه امر سنکه گذاشته
 شانزدهم ماه مذکور بقصد دفع آن مفسدان معهوران از کرگانو برآمد
 و از ناله دندکا با تمامی سپاه ظفر پناه به نیروی توکل و دلیری گذشته
 چون بمنازل کاکو جان که دران طرفش غنیم لثیم مورچال بسته
 بجمعیت عظیم نشسته بود رسید فرقه ضلال بازوی جرأت بمدافعه
 و جدال کشوده شروع در افداختن توب و تفنگ نمودند و چون زمین
 آنروی آب بنوعی ارتفاع داشت که صعود بساحل متعذر می نمود
 و جنود قاهره در گذشتن از آب متفکر گشته لختی درنگ گزیدند

و درین اثنا عبد الرحمن خویش رشید خان با چندی از بهادران
جلالت شعار و چند بیلدار بآب زدند و چون نزدیک بکنار رسیدند
مخدولان مغلوب خوف و رعب گشته روی بفرار نهادند و بیلداران
به تیز دستی و چالاکي راهی که یک سوار بهالا تواند رفت دران
کنار کشادند و مبارزان ظفر پناه ازان راه بهالا برآمده بتعاقب گریختگان
پرداختند و دیگر لشکریان نیز از عقب آنها بسرعت از آب گذشتند
مجاهدن اسلام دران صحرای وسیع باعدای ضلالت نرجام رسیده تیغ
انتقام در آنها نهادند و کشتی بلیغ و فتلی بدربغ کرده مذوبت
جهاد انداختند و پسر بلندی بهوکن که سردار آن جمع نابکار بود با
بقیة السیف آن خیل ادبار بتنگ پانیمجانی ازان عرصه بلا بر آورده
بکنار نهر دلی رسید و چون گریختگان از بیم تعاقب جنود ظفر متآب
دست خوش اضطراب بودند سراسیمه وار بکشتیهایی که در کنار
داختند هجوم آورده خود را بر روی هم در سفائن انداختند و برخی را
کشتیه غرق شده بسیاری را موج فنا از سر گذشت و یک صد و
هشتاد تن از آشامیان ده نهاد که اکثر رؤسای آن قوم بد نژاد بودند
و ازان جمله یکی از سرداران عمده بود بکمند قهر و استیلا
بهادران فیروزمند اسیر گشتند و رشید خان مورچال آنها خراب
کرده قرین نصرت و ظفر سعادت نمود و الوقوع این فتح نمایان
خوف و هراس ببقیاس بر بواطن آن باطل پرستان ایزد ناشناس
مستولی گشت و از جمیع مورچال ها بر خاسته بزرایای ناکسیمی در
خزیدند و فی الجملة آرامشی در اهل شهر و حصار پدید آمد و
باشار خان سپهدار رؤسای اساری را مغاول و ملقید ساخته مابقی

را در کنار ناله دنداندار زدند تا خلاف اندیشان بد مگال ازان عبرت گیرند شمع از سوانح لکپوگده که نواره بادشاهی آنجا بود آنکه بعد از رسیدن موسم برشکال و طغیان آب ها و مسدود شدن راهها چون خبر جسارت و خدیرگی آشامیدان مقهور و قصه گشته شدن انور بیگ تهبانه دارکچپور اشتها یافت ابن حسین بر دور لشکر خویش حصار از بانس در کمال متانت و استحکام ترتیب داده بر اطراف آن ادرات توپخانه چید و برگذار دریا نیز بر مر راه و موضع کمدین گاه مقاهر مورچال ها بسته از شر اعدا و شب خون آنها فارغ گشت و برخی از نواره مشحون بمردان کارزار و ادرات پیکار بسر کردگی طی بیگ ملازم خان سپه سالار بکچپور فرستاد که آنجا رفته بتغذیه و تا دیب اعدای پردازد چون طی بیگ بکچپور نزدیک رسد برخی از کفره نابکار بر روی دریا باسفائن جنگی و جمعی از طرف ساحل بر سر نواره بادشاهی آمده از دوسو بحرب وجدال پیوستند و در اول کار نواره منصور مغلوب شده تا موضع بانس بازی که مابین کچپور و دیول کانو است باز گردید و در آنجا منصور خان زمیندار که ابن حسین او را با برخی دیگر از نواره بمدد علی بیگ فرستاده بود بار پیوست و هر دو باتفاق بر اهل کفر و شقاق حمله بردند و آنضلال اندیشان تاب ثبات نیاورده طریق فرار سپردند و چندکشتی ازان ها بدست مبارزان نصرت مند افتاد و منصور خان و طی بیگ بلکهوگده معاودت نمودند و چون درین وقت یادگار خان در دیولگانو از شر اعدا ایمن نبود و بودن او در آنجا با جمع قلیلی که همراه داشت از مصلحت دور می نمود ابن حسین باذن خان سپهدار

برخی از نواره بدیوانگو فرستاده او را بلکه‌وگده طلبید و چند نوبت
 بپای مردی دایری و شهابت با سبازان منصور بآنروی دریای
 بر مه‌ایتر رفته چندی از رؤسای آشامی را که گروهی انبوه ازان
 قوم بد نهان فراهم آورده دران طرف مصدر فتنه و فساد گشته بودند
 و بمنع وصول رمد و قطع طریق مسلک تهر و سرکشی می پیمودند
 تنهیه و تادیب نمود و جمعی ازان بی‌باکن را بتیغ بیدریغ ازهم
 گذرانیده زمره کثیر بقید اسر آورد و اسرار را باشیای بسیار که
 غنیمت جیوش نصرت شعار گشته بود بلکه‌وگده رسانید و در عرض
 این ایام سه نوبت نواره پرساز و سامان بجهت بدرقه کشتیهای فرقه که
 بشغل تجارت غله و رسانیدن آذوقه قیام داشتند بگوشتی فرستاد
 که از انجا آذوقه را بر بلکه‌وگده آوردند و چون مکرر بر سکنه حدود قلعه
 سوله‌گده که مابین لکه‌وگده و کلیاب واقع است تاخت برده مقصدان
 آن سرزمین را گویمال داد رعایای آن موضع از ترکناز غازیان سعادت
 پژوه ستوه آمده سرداران خود را که محرک سلسله فتنه و شورش بودند
 دستگیر ساخته نزد او آوردند و اظهار اطاعت و انقیاد کردند و چند
 کورت بر منوطین دامن کو، تاخته قتل و غارتی عظیم نمود و آنها
 نیز دو سردار که از عمده‌های راجه بودند و بزرگ کوهستان مورچال
 ساخته هنگام فرصت قدم جرأت بحوالی کرگانو می گذاشتند با زنان
 و فرزندان آنها دستگیر کرده نزد او آوردند و چون اکثر مقصدان را
 تنهیه و تادیب نموده دست جرأت و استیلاي آنها کوتاه ساخت
 یادگار خانرا فرستاد که بآئین پیش ضبط دیوانگو نماید و حقائق
 این احوال را بخان‌خانان نوشته مصحوب بی از آشامیان

فرستاد با جمله چون بپندای بهوکن مکرر حملات مرد آزما و شب خون ها بر عساکر قاهره آورد و در مراتب مدافعت و محاربت هرتدابیری که ممکن بود بکار برده بیقین دانست که اقدام ثبات و همت مجاهدان دین و مبارزان نصرت قرین بامثال این امور لغزش نمی پذیرد و شاهد مقصودش در مرآت سعی و کوشش صورت نمیکرد ناچار مسلک عجز و ابتهال سپرده بدلالیت عقل دور بین و خرد مصالحت گزین باشارت راجع شقاوت کیش ضلالت آئین بزرگان مسکنت و خضوع اظهار ندامت و اعتدالی مصالحت نمود و عرضی مبني برین مراتب مصحوب یکی از مردم کلدان نزد خان زن ارسل داشت و فرستاده او بمتنهرای پور که محل اقامت موادب معصوم بود آمده خان سپه سالار را بتذکر کلمات عجز آمده بخشایش انگیز بصلح راضی گردانید لیکن آن نوین صلاح اندیش کلان دیو این معنی را مشروط بآن ساخت که راجه پانصد زنجیر نیل و سه لک توبه طلا و دختر خویش بجهت پرستاری پوره آرایان خرمکده سلطنت و انبدال بفرستد و هر ساله پنجاه زنجیر نیل برسم پیشکش به پیشگاه جاه و جلال ارسل دارد و آنچه از ولایت آسام بی سپرافواج ظفر اعتصام گشته بتصرف بندهای بادشاهی و اگذاراد و کوهستان نامروپ و دیگر کوهستانهای اطراف آن ولایت باز متعلق باشد و پوزنمل نام مذکور از بندهای بادشاهی جهت ابلاغ این پیام برفاقت کس بپندای بهوکن نزد او فرستاد و چون پوزنمل آنجا رسید بپندای بهوکن قدومش بآداب مهمان پذیری تلقی نموده شبی او را نهانی از اغیار طلبید و اظهار کرد

که اگر راجه قبول شرائط مصالحه نکند من ازو مفارقت جستّه
نزد خان خانان می آیم و بمنهیج عبودیت و دوات خواهی خدیو
زمین و زمان میگیریم و بعد از دوسه روز پورنمل را اذن انصراف
داد در خلال این احوال در متهرا پور که حان خانان با اکثر عساکر
منصور آنجا اقامت داشت بسبب کثرت بارش و رذات آب و هوا
اقسام امراض و اسقام خصوصا تب لرزا و اسهال شائع شده اکثر
اهل لشکر مریض و کوفت‌ناک شدند و اثر سه‌یمنی در هوا و مقدمه
و بانی در جلوه نصرت لوا بهم‌رسیده جمعی کثیر باقتضای تقدیر
بسط حیات در نوشتند و این حالت پرملائت در کرگان و اطراف
و نواحی آن بلکه در جمیع ولایت آشام سرایت کرده این بابۀ عموم
یافت و خلقی انبوه از آشامیان شقارت بوزۀ خصوصا ابتذاع و اشباع
راجه که خود را بکوهستان های دور و تنگنای درها و جنگله کشیده آن
مواضع را پناه جایی خویش اندیشیده بودند از تنگ زهرآبدار و با زخم
فنا حورده بدرکات جحیم پیوستند چنانچه از خواص راجه نقل نمودند
که دو لک و سی هزار آشامی ببلیه وبا راه نیستی پیمودند و وقوع
تقط و غلا و فقدان حوائج ضروری معیشت که علتش انسداد طرق
و مسالک و عدم وصول رعد از جهانبگیر نگر بود علاوه اینحال گشته
کار مردم از ان بدشواری کشید از جمله یک صد و هفتاد و سه انبار
شالی که از مخازیل غنیمت اولیای دولت گشته بود هنگام طغیان
آب و جسامت و خیرگی اعدای خسران مآب شانزده انبار در تصرف
عساکر نصرت شعار مانده مابقی را مقهوران متصرف شده بودند
و درین مدت قوت غالب اهل لشکر و دراب برنج بود و دیگر

اجناس غلات و ساکولات و مشروبات و جود مذاقا داشت چون گاو
بسیار از مخالفان بدست سپاه ظفر پناه آمده بود تا یک چند
گوبت کار در آب صرب جوشانیده یا در پنبه آن پخته با برنج
میخورد در اواخر حال آن نیز مفقود شد و چون اقسام ایدمون
و نارنج دران ولایت وافر است گاهی صفرای هوس متغصمان ازان
می شکست دیگر از انواع خرونی چیزی با دست نمیشد محملا بنا بر وقوع
این قضایا و حدوث این بیا آشامیدن شقاوت پرور خیره نرسد بتلازگی
آمید در انتزاع آن ولایت بستند و بسجده بی هوکن که چنانچه گزارش
یافت از مجادله و کوشش بعجز گزائیده از روی تضرع طلب مصالحت
میکردن دگر باره راه مخالفت و طغیان پیمود و از قراردادان صلحی که بدستور
نموده بود بر گشته بکینه توزی و شر اندوزی نشست و چون
مقننت هوای مهتر پور و حدوث علل و اسقام بنهایت رسید
خانخانان با جان و نصرت نشان ازان جا کوچ نموده در نزد هم محرم از
پنج مال جلوس همایون بگرگانو آمد و آشامیدن مخدول این
حرکت را بر عجز محمول داشته خیره تر شدند و در جستار و دایمیری
فزودند اکثر شب ها بکین نکوهید خوش باطراف حصار آمده
تصد شب خون میکردند و حملهای متواتر می نمودند چون
مساکر قاهره از درون و بیرون خبردار و آماده مدافعت و پیکار
بودند و شب ها بر بستر استراحت نمی نمودند و مردردان بهر
طرف حمله می آوردند تیغ قهر بر سروناوک بالا بر جگر خورده از
صولت غازیان اسلام بانهزام می گرائیدند نویستی مقاهیر اجتماعی
عظیم نموده در مذهب شبی بمورچال دلیر خان و راجه سجاننگه

آمده نائزۀ قتال بر انروختند و جمعې کثير طعمۀ مصمام انتقام
 مبارزان فبروزی مآل گشته جز خذلان و نکال حاصلی نیندروختند
 دلیر خان را از خیرگی و جرأت آنها عرق غیبت و شهامت و دلیری
 حرکت نموده بتعاقب آن چهارت منشان پرداخت و تا ناله دندانها
 رفته تیغ جلالت بخون بسیاری از ملاعین بی دین رنگین ساخت
 و پس از وقوع این معنی آشامیان ضلالت کیش سر از هوای
 شب خون پرداخته دیگر قدم جسارت بنزدیکی کرگانو نگذاشتند و در
 خلال این ایام در کرگانو نیز امراض و علل مهلکه شائع شده شدت
 آن بلیه و اشتداد قحط و غلا بنهایت انجامید و از آنجا که جز صبر
 و سکون چاره نبود مجاهدان دین و مبارزان ظفر قرین بمقتضای
 (إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ) پای همت در دامن مصابرت کشیده و
 دست اعتصام و توسل بحبل المتین تسلیم و توکل در زده منتظر
 انصرام ایام برهات و طلوع نیر رهائی و نجات ازان در طغ پر آفات بودند
 و در اواسط ماه صفر باران روی به کمی نهاده خورشید جهان امروز
 لطف و عذایت ایزدی از افق انضال تابان شد و از تاثیر نگاه گرم
 آفتاب رفته رفته نقاب آب از چهرۀ شاهد غیر ابر افتاده روی دل جوی
 زمین نمودار گشت زمرد اسلامیان را پای تمیزی از گل برآمد و
 گشتی امید مخالفان بخشک افتاده درین ایام چون بظهور پیوست
 که ازان روی رود دیکهو تا دبولگانو براه چارنگ قریب دامن کوه
 آبی هست که انرا در برشکال آب نمی گیرد و درین وقت که زمینها
 بقیۀ از آب و گل دارد و آن راه خشک و قابل عبور است خال
 سپه سالار بیست و یکم صفر ابوالحسن را با نوجی از مواکیب

نصرت اثر تعیین نمود که ازان راه بچارنگ رفته بتنبیه مفسدان اطراف ونواحی آن پردازد وغازی افغانرا با صد سوار و صد پیداده آنجا تهاذه دار ساخته خود بدیولگانورود و آنجا توقف نموده باین حسین اعلام نماید تا کشتیهای آذوقه را بدیولگانوفرستند ابوالحسن بچارنگ رفته تمرّد گزینان آن حدود را تنذیه و تادیب نمود و غازی افغان را با جمعی که بهمراهی او تعیین یافته بودند آنجا گذاشته بدیولگانو آمد و پس از وصول بآنجا چون کشتیهای آذوقه از لکهوکنده رسید ازانرو که هنوز برخی مقاهیر بر طرفین دریا در مورچالهایی خود متمکن بودند و نواره را بیم آسیب تعرض و دست انداز آنها بود احتیاطا برخی اجناس سفائن را با موجی از سوار و پیداده براه چارنگ روانه گرگانو نمود و خود نواره را همراه گرفته عازم گرگانو شد و چند قلعه که اعاضی بر طرفین آب دهک اهداث کرده بودند بقهر و استیلا انتزاع نموده مذهبم ساخت و درین وقات خان خانان سید احمد ملازم خودرا با فوجی از سوار و پیداده تبعه نمود . پیچور فرستاد و سید سالار خان را بچارنگ تعیین نمود که باتفاق غازی بضبط و محافظت آن حدود قدام نماید و او خر ربیع الاول رسد غلات از راه خشک سرکرد و ابوالحسن با سوار بر آورده بگرگانو رسید و بیمن فضل و گرم ایزد منان شدت عسر به یسر مبدل شد و وسعت و رفاهیت در حال لشکریان پدید آمد باجمعه آشامیان تیره بخت را از فرو نشستن آنها و انصرام ایام برشکال و انفتاح طرق و ممالک هوای جرأت و نخوت از سر رفته دیگر باره روی ادبار بشواهی جبال و تنگنائی درها و جنگل ها نهادند و راجه

مخدول که بهولا کوزی آمده بود باز بکوهستان نامروپ گریخت و
 بلجدا لی بهوکن اگرچه باستظهار متانت و استحکام مورچالی که
 برکنارنهر دلی ساخته بود با گروهی انبوه از آشامیان شقاوت پژوه بر
 جای خود ثبات و استقامت ورزیده بود لیکن دیگر باره از راه
 مسکنیت و خشوع درآمد و سفرا فرستاده مکرر التماس مصالحه نمود
 خان سپهدار بقبول ملتزم آن غدار نابکار اقبال نکرده همت بر
 دفع و احتیصال آن مدبر بد سگال و گرفتار مورچالش گذاشت و
 هشتم ربیع الثانی ابو الحسن و قراول خان و جمعی از مبارزان
 ظفر قرین را تعیین نمود که بر کشتیهایی جنگی نشسته بتورمهایی
 روند و از آنجا بسرا بالایی نهر دلی روان شده از عقب مورچال او
 در آید پس از رسیدن این فوج بآنجا اعدای بقدم مدافعت و
 مقاومت پیش آمدند و حربی عظیم و کارزاری سترگ روی داد
 آخر الامر مجاهدان نیروزی لوا غلبه و احتیلا بآنچه بحصاری که
 اعدا از بانس ساخته بودند در آمدند و مخالفان منهزم گردیدند
 و چون ازان جانب که جنود قاهره در آمده بودند تا محل اقامت
 بلجدا لی بهوکن که محاذی گرگانو بود و فرقه عظیم از معهوران لثم
 آنجا بودند ده کروه مصانیت بود و رفتن ابو الحسن با همراهان بر
 سر آن گروه مقتضای مصلحت نمی نمود خان سپه سالار قرار داد که
 خود نیز با اکثر عساکر ظفر اثر از گرگانو برآمده بر سر بلجدا لی بهوکن
 رود و مقرر نمود که ابو الحسن با همراهان همانجا اقامت گزیده
 منتظر رسیدن افواج بحر امواج باشد و مقارن وصول جیوش منصور
 ازان طرف بر اعدای حمله برد و مدبر مرتضی را بدستور سابق

بمحافظت و حراست کرگانو و سرانداز خان را بضبط آن روی رود
دیگهو معین ساخته چهاردهم ربيع الثانی با جنود مسعود از کرگانو بر
آمد و از آب دندکا بیابان گذشته چون لشکر فتح رهبر بکنار نهر دلی که
بیابان بود رسید بخدلی بهوگون که از داخل شدن ابو الحسن بمورچال
بنای ثباتش تزلزل یافته دل از دست داده بود و آماده فرار ایستاده
از سطوت عساکر فاهره یکبار مغلوب رعب و خوف گشته چاره کار
در فرار دید و با همراهان خویش از مورچال بر آمده راه گریز
سپرد و جنود فیروزی ترین نصرت و بهروزی بآن مورچال که در
کمال رصادت و استحکام بود داخل شده برجای اعادی مخدول
خیام نزول افراسنند از وقوع این فتح آسمان تیره بخت مورد
یاس و ناکامی گشته دل از امید غلبه بر داشتند و رعایا و سکنه
هر ناحیت که در اقام شور انگیزی و فتنه سازی سپاه آشام و ضعف
و اختلال حال لشکر اسلام طریق بدوئی و تهر گرائی پیموده
بعضی بطوع و برخی بکراهت گریخته بودند دگر باره از متابعت
از رجوع کرده روی التجا بلشکر منصور آوردند و چون منبیهان خبر
رسایدند که جمعی از مقهوران در مورچالی که آنروی آب دهک
ساخته اند پای جرأت فشرده خیال تهر در سر دارند خان خانان
با جنود کنهستان ازان موضع کوچ کرده هژدهم ماه مذکور بساحل
آب دهک رسید منبیهان آشامی که در آنروی آب مورچال
داشتند با آنکه آن آب عذوق عربی در میان حائل بود از مشاهده
رایت و اعلام جنود نصرت اعتصام بانهزام گرائیدند از سوانحی که
درین مقام باقتضای تقدیرات آسمانی روی داده منشی معارفت

جلود اسلام از دیار آتام شد آنکه هنگامی که خان خازان سواره
 بکناره آب رسیده مورچال مخدولان را با احتیاط نظر می نمود آن نوکین
 عقیدت آئین را غشی وضعی طاری شده بغلبه آن حالت از اسپ فرود
 آمد و بر روی زمین تکیه کرده ساعتی بلیخود شد و چون بهوش آمد
 بخیمه گاه رفته نزول نمود و مبدای کوفت و آزارش که باعث
 مصالحه با آشامیان گشت و آخر بآن در گذشت هما بود و درین
 موضع بنابر حدوث این عارضه چند روزی اقامت نمود و درین
 مکان بدلی بهوکن که از سرداران عمده نامی راجه و هر آمد شجاعان
 آشام بود و بنابر رنجی که از راجه داشت قطع نظر از اهل و
 عیال کرده با سه برادر خویش از وجدائی گزیده بود روی ارادت
 بلشکر فیروززی آورده نزد خان خازان آمد آن خان سپهدار با اقتضای
 مصلحت او را بمختش خلعت فاخره و دهکده یکی و خنجر مرصع و
 اسپ خوشدل ساخته داجونی و استمالت نمود و مقرور کرد که از مردم
 جنگی آن ولایت هر قدر تواند فراهم آورده بضبط و محافظت قری
 و قصبات و راهها از نامروپ تا کرگانو قیام نماید و راه دریا نیز تا
 موضع ترمهانی بعهده او کرد چون او را در میان آشامیان بسر داری
 و هر لشکری اعتباری عظیم بود در اندک فرصتی چهار هزار کس
 از مردم جنگی آن ولایت جمع نموده بمراسم خدمت گزاری و دوله
 خواهی پرداخت راجه ازین معنی بیمناک و هراسان گشته بر همه
 عمدهای خود بی اتماد شد و بلیخدای بهوکن را که چنانچه
 گزارش یافته هنگام شورش باران و طغیان آب در محاربه و مجادله
 با مهاکر نصرت مآب کمال سعی و کوشش نمود اصلا مدافعه و تهاون

نکرده بود از کمال خوف و استشمار به پنهان اینکه در مدافعه کشمر
 به شاهي معاهله و کوتاهي ورزیده است باعدیال و اطفال از ذکور
 و انات بسیخها آهین کشیده بعقوبت شدید هلاک گردید چون
 بدلی بهون بخان خانان اظهار نمود که چندی از عمدهای راجه
 با جمعی از مقامیر و چند زنجیر فیل در موضع سولا کوری هستند
 خان سپه دار دروش بگ ملازم خود را با شش صد سوار بدفع آن
 گروه تمیین کرد او بتجا رفته مخدولان را انزام داد و هفت زنجیر
 فیل بدست آورده بشکر فیروزی فرستاد و از آنجا که خانان را
 همگی همت بر استیصال راجه مقصور بود و می خواست که ساخت
 آبولایت از خار وجود فتنه آموخت آن کافر مردود پدایش یابد بنجم
 جمادی الاولی بعزیمت نامروپ که راجه بتجا پناه برده بود از گذار
 آب دهک کوچ کرده روز دیگر در قصبه سولا کوری نزول نمود و هفتم
 ماه مذکور عساکر منصور درپاش آن قصبه از آب دهک پدایاب
 عبور نموده آنروی آب نزول کرد و نهم که دران منزل مقام بود خان
 خادان را دردی شدید در سینه و معده بهم رسیده تپی محرق طاری
 شد و بعد از دو سه روز مرض ذات الصدر بنز علاوه گردیده روز بروز
 آزارش اشتداد و ضعف و ناتوانی از دیدار می یافت و لشکریان که
 در موسم برشکال گذشته از قحط و علا و بیماری و وبا و فقدان
 ارامش و آسایش و دوام محاربه و آریزش ستوه آمده انواع شدائد
 و مکاره را متحمل شده بودند چون حال سردار و کیفیت کوفت و
 آزارش برین و تیره دیدند و ملاحظه این داشتند که مبادا پیش
 از حصول مطلب که استیصال راجه بود موسم بارش در رسد دگر باره

حالات سابق رخ نماید یا آنکه خان خانان را بآن عارضه روزگار حیات
 بسرآید از بی سربازی کار لشکر بفساد گراید مورد تفرق خاطر گشته
 ارکان همت و ثبات شان متزلزل گردید و عظمای لشکر در صدد
 این در آمدند که اگر خان حاکم بجبهت اتمام آن مهم و استیصال
 راجه اراده گذرانیدن موسم پرشکال داشته باشد مسلک خود سری
 سپرده ازو جدا شوند و به بنگاه آیند چون خان سده سالار در عین
 کوفت و آزار برین معنی آگهی یافت این الم روحانی بروکفت
 جسمانی او غلبه کرده قرین تفکر در هین ملالت شده چهاردهم ماه
 مذکور کوچ کرده یک منزل پیش رفت تا غنیم لئیم خیره نگردد
 لیکن بنابر ضرورت و اقتضای مصلحت اراده مصالحت و عزیمت
 معاودت پیش نهاد خاطر ساخت و راجه ضلالت آئین که همواره
 با رسال سفر و وسیله امر التماس صلح و طلب عفو می نمود و بقبول
 مقرور نمیشد درین وقت که گروتهاری و استیصال خویش قریب
 الوفوج میدید بدلیز خان توسل جسته در التماس مصالحت و اظهار
 عجز و مستکنت مبالغه کرد و آن خان شهامت نشان بنابر صلاح
 وقت خان خانان را باین معنی راضی ساخت و هفدهم ماه مذکور کوچ
 شده موضع پتام که برابر جنگل دره نامر و پست محل نزول گردیده
 سر زمین پتام متعلق بزمینداری بود که نسبت قرابت و اختصاص
 براجه داشت و از جانب او بخطاب راجگی از اقربان ممتاز بود و
 اشارت راجه در دهنه جنگل و دره مورچالی در نهایت متانت
 و استحکام بسته بودند و توقع امر مصالحت درین موضع مقرر گشته
 بود بعد از وصول جنود مسعود باین مکان و گالی کردن که راجه

تمشیت صلح برای وراثت آنها مفوض ساخته بود رسیده بدهی
مقدمات مصالحه پرداختند و پس از گفت و گوی بسیار چنین
قرار یافت که راجه بالفعل صبیغه خود با دختر راجه پتاه و بیست هزار
توله طلا و یک لک و بیست هزار توله نقره و بیست زنجیر فیل برهم
پیشکش و پانزده زنجیر فیل برای خان خانان و پنج زنجیر فیل
بجهت دلیر خان بفرستند و متعاقب در عرض دوازده ماه سه لک
توله نقره و نود زنجیر فیل بسرکار بادشاهی واصل سازد و هر ساله
بیست زنجیر فیل پیشکش می فرستاده باشد و تا وصول نهمه
پیشکش که ادای آن در مدت دوازده ماه سقور شده بود چهار
کس از عمدتها که از کان ایالت و حکومت او بودند هر کدام
یک پسر خود برسم گردگان همراه لشکر ظفر پناه به بنگاله فرستند
و فرزندان و عیال بدلی بهوکن با برخی از رعایای ولایت
کامروپ که در کوهستان نامروپ و دیگر جبال محبوس بودند
بلشکر ظفر اثر رسانند و نیز مقرر شد که از سمت اوترکول ولایت
درنگ که یکطرفش بگواهئی و طرف دیگرش بدریای آبی
براری که از حوالی قصبه جمدهر میگذرد متصل است و از جانب
دکن کول ولایت ببل تلی و در مرز که هیچگاه در تصرف
بندهای بادشاهی نبوده داخل پیشکش و ضمیمه ممالک محرومه
باشد و حد فاصل میان مملکت بادشاهی و ولایت آشام در
جانب دکن کول دریای کلفک و در طرف اوترکول دریای آبی
براری قرار یافت و عهد نامه مشتمل بر تعهد این امور از جانب
آشامیان و قولنامه از قبل خان خانان مبنی بر قبول صلح بشروط

مذکوره نوشته شد و چون مقرر گردید که جلوس معهود برای ساحل آب دهنک لوائی معاودت افراخته بگرگانو بروی خان سپه سالار بمیر مرتضی نوشت که با همراهان و توپخانه و آشپایی که آنجا بود و جمعی از رعایا و سکنه آن ولایت از مسلمان و هندو که اراده بنگاله داشته باشند از گرگانو برآمده بلشکر منصور پیوند و باین حسین خبر فرستاد که بجهت نقل اسباب گرگانو برخی از نواره بآنجا فرستد و چون بدای بهوکن اظهار نمود که چندی از فیلان راجه که هنگام انبازم در صحرا و جنگل رها کرده بود درین نواحی همت جمعی بتفحص آنها معین ساخت و شب سه شنبه پنجم جمادی الاخره وکلای راجه رسیده پیشکشی که رسانیدن آن بلا تاخیر مقرر بود از طلا و نقره و صدف راجه و دختر راجه پندم با چهار پسر از عده های راجه که بودن آنها در بنگاله تا رسیدن تدمه پیشکش معهود شده بود بلشکر فیروزی رسانیدند و جمعی که بتفحص فیلان رفته بودند بعد از چند روز رسیده پانزده زنجیر نیل آوردند و دهم ماه مذکور از پنجم سال جلوس همایون که مقدمات صلح صورت یافته بود خان خانان با سواکب کیهانستان از دهنه کوهستان نامروپ کوچ نموده رایت معاودت بصوب بنگاله برانراخت و چون درین هنگام فی الجمله ختمی دراز از آن نوین بلد مقدار بدید آمده بود بسرعت سیر ده نورد گشته کوچ بر کوچ طی منازل می نمود و چون بتدریج رحید و بظهور پیوست که نواره که ابن حسین بگرگانو فرستاده و نا بحمل اشیا و احوال سرکار بادشاهی نمی گذد و ازین جهت هنوز میر مرتضی از گرگانو بر نیامده در فکر

سرانجام نواره است مقرر نمود که تهنه داران چارنگ و کچپور
 و دیو لکانو تا آمدن میر مرتضی در تهنه های خود بوده وقتی که میر
 مذکور تازم لکهو کده شود با او رفانت نمایند باجمعه خان مدد سالار
 با جنود نصرت شعار بیست و دوم شهر مسطور بلکهو کده رسیده
 بانظار رسیدن میر مرتضی چند روز آنجا مقام نمود و چون
 میر مرتضی با همراهان و جمیع اشیاء و اموال پادشاهی و خلقي
 کثیر از ذکور و اناث آن ولایت که بطوع و رغبت عزم مهاجرت ازان
 کفرستان نموده بودند رسید از آنجا که بلد ریست و سر انجام مهم
 سرزمین درنگ و دور مریه و غیر آن که چنانچه مذکور شد از
 ولایت آشام ضمیمه ممالک محروسه گشته بود و نظم و نسق مهمات
 گواهی که در مدت تسلط و استیلای آشامیان بد سگان کمال اختلال
 یافته بود لازم بود و نیز بدین فراین زمیندار کوچ بهار را که دگر باره غبار
 فساد و طغیان انگیزخته بران ولایت مستوای گردیده بود تذبذب بایستی
 نمود و موسم برنگال قریب شده بود آن نوین مهیدار بانقضای
 مصلحت عازم بنگانه گشت و دلیر خان را با اکثر لشکر نواره بانظار
 رسیدن برخی از فیلان پیشکش که هنوز نرسیده بود در لکهو کده
 گذاشته بیست و هشتم ماه مذکور عازم گواهی شد و سلج آن ماه بموضع
 کلیا بر رسیده غره رجب از آنجا کوچ نمود و بجهت ملاحظه کردن
 حدود در مریه و سرحد ولایت آشام و مملکت پادشاهی که بقا زگی
 قرار یافته بود برای دامن کو روان گردید و بقایر محبوبت راه و انبوهی
 جنگل لشکریان سه چهار منزل تعب تمام کشیدند و چهارم شهر
 مذکور از دریای کمانک عبور موده در پای قلمه کجلی نزول کرد و

چون مکردهج راجه درنگ هنگام یورش آشام همراهی جلود ظفر
 امتضام اختیار نموده دران سقر بساط حیات در نور دیده بود و مادرش
 که با پسر خرد مال اودر ولایت درنگ بود درین مدت بلوازم دولت
 خولهی قیام ورزیده خان سپهدار کس بطلب مادر و پسر مکردهج
 فرستاده دران منزل چند روز قیام نمود تا آنها و راجه دو مرید که
 اودرا نیز طلبیده بود برسند و مهمات آن حدود را نظم و نسق دهد و
 درین ایام آن خان خانان سپه سالار را بنابر استممال بعضی از
 ادویه حاره که بتجویز طبیبان فرنگی بکار برد ضیق النفس و خفقان
 و آثار قرحه شش و استسقا که هر یک براسه مهلک است برآلام
 سابق اندوز بالجمله یازدهم شهر مذکور که مادر و پسر مکردهج از
 ولایت درنگ رسیدند خان خانان آنها را بعنایات بادشاهی خوشدل
 و مستمال ساخت آن پسر را که ده ساله بود قائم مقام پدرساخت
 و چون راجه دو مرید بسبب عارضه که اودرا طاری شده بود نتوانست
 آمد مادر خودرا فرستاده تمهید معذرت نمود و او نیز در همین روز
 رحیده مورد استمال شد و آن نوین تقیدت آئین سیزدهم از
 کجلی کوچ کرده بموضع پاندر که مقابل قصه کوهانی آنروی آب
 واقعست نزول نمود و چون از پیشگاه خلافت و جهانبانی یرلیغ
 همایون صادر شده بود که رشید خان بفوجداری سرکار نامروپ قیام
 نماید خان مذکور را بآن خدمت معین ساخته جمعی دیگر از امرا
 و مناصداران و محمد بگ ملاز خرد را با چهار صد سوار و دو صد

پیاده و برخی از نواره بهمراهی او تعیین نمود و روز دیگر دلیرخان
 از کمپوکه رسیده هشت زنجیر فیل که راجه آشام از جمله فیلان
 بهشکس متعاقب ارسال داشته بود رسانید و چون خان سپهدار
 باوجود شدت کوفت و آزار مهمات آن حدود را اقتطام بخشیده خاطر
 ازان پرداخت بیست و ششم ماه مسطور از موضع پاندر بکشتی
 نشسته کوچ به کوچ روانه گشت و سلیم آن ماه بمقام بری تله
 که سر راه ولایت کوچ است رسیده بعزم انتزاع آن ولایت و تنبیه
 و تادیب بیدنراین آنجا نزول کرد و اردو و سائر اهل لشکر که براه خشک
 می آمدند بعد از پنج شش روز رسیده مصادی موضع مذکور از
 آب گذشتند و اسفندیار خان و عسکر خان و راجه بهروز که در حدود
 گهواره گهاٹ اقامت نموده بودند بلشکر فیروزی پیوستند و درین ایام
 کوفت خان خایان بمرتبه رسید که کار از مدارا در گذشت و طبیعت
 مغلوب استیلائی مرض شد چون حال خویش برین منوال دید و
 کمال همت و حمیتش بتسخیر کوچ بهار مصروف بود عسکرخان
 را با اکثر جنود قاهره و نواره بیست و ششم شعبان بدان مهم تعیین
 نموده بجانب خضر پور روانه شد و اواخر روز چهار شنبه دوم شهر رمضان
 المبارک از ششم سال جلوس همایون در در کروهی خضر پور داعی
 حق را لبیک اجابت گفته ازین مرحله فنا بسر منزل بقای بومست
 چون این خبر از نوشته سوانح نگاران بنگاله در دار السلطنة لاهور
 بمصامع حقائق مجامع رسید از آنجا که مراحم بادشاهانه قیمت
 عتیق گوهر عبودیت و اخلاص نیکو بذای عقیدت مند و در
 پیشگاه خلافت و جهانبنایی عاطفت و ندرتانی را پاینده بلند

است حضرت شاهشاهی برفوت آن فوئین ارادت آئین که بندگان
 عمده فدوی این دولت ابد قرین بود متأسف گشته روح او را
 بانواع توجهات روحانی نوازش فرمودند و محمد آمین خان
 خلف الصدق آنخان مغفور را که بخدومت و الاثنی ممبر بخشیدگری
 و منصب ارجمند پنج هزاری پنج هزار سوار سربلندی داشت
 مورد انواع مکارم و اصناف اعطاف ساخته تسلی بخش خاطر
 محزون او گشتند چنانچه عمقربیب بتفصیل در محل خود سمع
 گزارش خواهد یافت اکنون کلك حقائق نگار سر رشته وقایع حضور
 مهر انوار را از جای که گذاشته بود و باز بکف می آرد *

آغاز سال ششم از سنین خلافت والای عالم گیري مطابق سنه هزار و هفتاد و سه هجری و توجه بجانب کشمیر جنت نظیر

درین هنگام مہمعت انجام که مآثر عدل و رافت پایه افزای
 اورنگ هشمت و مہمروئی دین و دولت را چهره افروز و جهان
 از فیض فضل و نصفت زینت بخش دیهیم سلطنت و کشور کشائی
 نشاط روز بود ماه مبارک رمضان بہزارن فرخندگی در رسیدہ بر
 زمین و زمان از ہرتو سعادت نور اشان شد و شب ہ شنبہ بیست و
 یکم درودی رویت ہلال کرامت انوار اتفاق افتادہ سال ششم از
 عوام خلافت سعادت درین گزینی خدیو با داد و دین بفرخی و
 فدروزی و نیک اختیری و بہروزی چہرہ آغاز بر افروخت و چون
 بیست و پنجم این ماه مہمعت ہرتو ساعت نہضت ربات عالیات

بعزیمت خطه دلپذیر کهمیر بود مقبر شد که در ساعت مذکور بداع
دلکشاکه آن روی آبراری محاذی قلعه مبارکه واقعست و بی شوائب
تکلیفات سخن وری نسخه ایست از ریاض رضوان و مهتمل بر
صهارات فیض آیات و منازل بهشت نشان پرتو نزل انگذده روزی
چند آنجا بساط اقامت گسترند و جشن فرخنده جلوس اشرف راکه
هر ساله وقوع آن در نید معید فطر معهود گشته است گذرانیده
پس از انصرام آن بزم نشاط انجام لوائی توجه بصوب مقصد بر
امرازند و اشارت همایون بکار پردازان پیشگاه سلطنت و سامان طرازان
بارگاه حشمت عز صدور یافت که دران بستان سرای اقبال اسباب
و لوازم آن بزم خجسته ترتیب دهند درین ایام طلیب خواجه که
از اعظام خواجهای ماورای الفهرامست چون بعات معهود عربضه
مبنی بر اظهار مراسم عقیدت و دعاگونی دولت قاهره با مختصر
پیشکش بجناب خلانت و جهانداري ارسال داشته بود عاطفت
بادشاهانه اورا بارسال خلعت کسوت مبهات بخشیده ده هزار
روپیه از خزانه احسان بیکران یکسانش حواله شد که از امتعه
هدوستان خرید نموده برای او ببرند و هفت هزار روپیه در وجه
انعام عبد الرحمن دیوان بیگی و سبحان قلیخان والی بلخ که او نیز
بارسال عربضه اظهار مراسم عبودیت و اخلاص کرده بود عطا گردید
و بقایبک ملازم مفتح قلی خان که از جانب او برخی جانوران
شکاری بوسه ارمغان بآستان فیض مکان آورده بود باندام پنج هزار
روپیه فوازش یافت و جمعی کثیر از اهل ماورای النهر که بقصد
احکامه انوار مکرمت بادشاهانه بدرگاه خلائق پناه آمده بودند

بهطایا و مواهب سئیده کامیاب شدند و محمد آمین خان میر
 بخشی بهنایت خنجر با علاقه مرورید نوازش یافت و وعد انداز
 خان که برمانیدن فوجی از جنود اقبال بجهت کومک لشکر دکن
 معین شده بود ازان صوب رسیده دولت اسلام عتبه جلال دریافت
 و بعرض اشرف رسید که رعایت خان فوجدار موستان باجل طبعی
 بساط حیات در نوردید و خنجر خان خلعت یافته در سلک کومکبان
 صوبه کابل منتظم گردید و معین خان بخدمت دیوانی مکرار پرده
 آرای هودج عزت زینت انزای مشکوی دولت ملکه مقدس نقاب
 روشن رای بیگم از تغیر مقیم خان خلعت سر امرازی پوشید بیستم
 این ماه مبارک فرجام موافق نهم اردی بهشت متصدیان پیش
 خانه همایون باشا را والا در ساعتی مسعود سرادقات اقبال از
 دار السلطنة لاهور بیرون پرده در باغ دلکشا بساط حشمت و ابهت
 گستردند و بیست و پنج مطابق چهاردهم اردی بهشت که ساعت
 نهضت موکب مسعود بود پس از انقضای پنج گهزی از روز مذکور
 حضرت شاهنشاهی با نصر الهی و عظمت و شکوه جهان پناهی از
 قلعه مبارکه سوار شده لوای توجه بعزم کشمیر بر انراختند و
 دریای راوی را بحسر عبور نموده در باغ دلکشا نزول سعادت فرمودند
 درین روز میر خان فوجدار کوهستان جمون را بهنایت خلعت و
 احب با ساز طلا نواخته بخدمت مرجوعه رخصت نمودند و از وقائع
 صوبه بنگاله خبر در گذشتن خان خانان سپه سالار ازین دار بيمدار
 بمسامع همایون رسید و پس از ۵۰ روز از کمال مرحمت و ذره
 پروری اشارت معلی بهین نمره شجره اقبال گزین باره نهال حشمت

و جلال پادشاهزاده قدمی شیم محمد معظم صادر شد که برای سرافرازی محمد امین خان خلیف الصدیق آستان معفور بسر منزل از عز قدوم بخشیده تارک افشارش باوچ سربلندی برافرازند و او را همراه به پیشگاه حضور آوردند و اسد خان بخشی دوم را نیز حکم شد که در رکاب پادشاهزاده عالیقدر برود و چون خان مذکور کامیاب این فخر و مبادات بملازمت قدسی برکات رسید عاطفت خسروانه او را بعطای خلعت خاص از لباس هوکوارى برآورد و در جشن مسعود بدبگر مواهب عالیه نوازش فرمود چنانچه در مقام خود گزارش خواهد پذیرفت شب چهارشنبه نوزدهم اردی بهشت هلال فرخنده شوال از افق سعادت طلوع نموده هنگامه افروز عشرت و شادمانی گردید و روز دیگر که عید خجسته فطر بود حضرت شاهنشاهی در مصلاى که از خیمه ترتیب یافته بود برسم معبوده نماز عیدگزاران دو بعد فراغ از نماز انجمن آرای نشاط و کامرانی گشته هریر عظمت و جهابانی را از مر جلوس والا آسمان پایه گردانیدند درین روز خجسته نخل برومذگلشن دوات و کامکاری نهال ذبکو نور بوستان سلطنت و بخت یاری پادشاهزاده ارجمند محمد معظم دامعام دولک روپیه و غره ناصیه حشمت و سربلندی مریخ اختر ایبت و بخت مندی پادشاهزاده والا قدر محمد اعظم بعطای طره مرصع مطرح انوار عاطفت گردیدند و امیر امرا و راجه جسونت منگه و دیگر عمدھای اطراف بعدایت خدمت قامت مباحات افراختند و بر راجه جی سنگه خلعت خاص و آوریسی مرصع و درامپ عرافى یکی با ساز طلا و بمحمد امین خان منبر بخشی

اَمِپَ عَمَرِي بِا سَازِ طَلا وِ مادَه نِيل وِ شَمشِير وِ سَپَر وِ جَمَدَه ر
 بِا عَلائِقَه مَروارِد وِ بَنجَابَتخان مادَه نِيل وِ اَمِپَ بِا سَازِ طَلا
 وِ بَقاضِل خان مِير سَلمان يَک زَنجِير نِيل وِ بَدانِشَمَنَد خان نَقارَه
 وِ بَرِاجَه رايَسَنگَه اور بَسي مَرصَع وِ بَترِبَت خان جَمَدَه ر مَرصَع وِ
 بَعبَد الرَحْمَن وَلَد نَذَر مَحْمَد خان وِ طَاهر خان وِ اسَد خان بَخشي
 دَرَم وِ نَبِضُ اللّهِ خان وِ فِدايِيخان وِ حَسَن عَلِي خان وِ قَباد خان
 هَر يَک اَمِپَ بِا سَازِ طَلا عَطا شَد وِ نَامدار خان کَه دَر دَکَن بُوَد
 بِاَضافَه پانصَدِي بِمَنصِب چَهار هَزارِي دُو هَزار وِ پانصَد سَوار وِالا پايَگِي
 يانَت وِ حُر بَلَد خان کَه او نيز دَر سَلک کُومَکيان اَن مَوبَه اَنتِظام
 داشت اِز اَصل وِ اِضافَه بِمَنصِب دُو هَزار وِ پانصَدِي هَزار وِ پانصَد
 سَوار وِاللّهِ يار خان بِاَضافَه پانصَدِي بِمَنصِب دُو هَزار وِ پانصَدِي هَزار
 سَوار وِ اِختِيار خان آخَنَد بِيگِي اِز اَصل وِ اِضافَه بِمَنصِب دُو هَزارِي
 هَزار وِ دُو صَد سَوار وِ ارسلان خان بِاَضافَه پانصَدِي بِمَنصِب هَزار
 وِ پانصَدِي هَشت صَد سَوار وِ اِز اَصل وِ اِضافَه رُوح اللّهِ خان بِمَنصِب
 هَزار وِ پانصَدِي پانصَد سَوار وِ دِيانَت خان بِمَنصِب هَزار وِ پانصَدِي
 دُو صَد وِ بَنجَاه سَوار وِ التَّقَات خان بِمَنصِب هَزار وِ پانصَدِي صَد وِ
 پَنجَاه سَوار وِالا پايَگِي يانَتَنَد مَنصِب خَنجَر خان کَه دَر سَلک
 کُومَکيان کَابل اَنتِظام داشت اِز اَصل وِ اِضافَه هَزار وِ پانصَدِي هَزار وِ
 پانصَد سَوار مَقَرر گرَدِيَد وِ بَخْتِيار خان بَعنايَت مادَه نِيل وِ اِجَمَعِيل
 زَميندار هُوت کَه دَر يَن اِيام شَرَف اَندُوز مَلازِمَت اِشَرَف گِشْتَه بُوَد
 بِمَرحَمَت خَلعَت وِ نِيل وِ اَمِپَ بِا زَين وِ سَازِ نَقَرَه وِ شَبِخ بِهاوُ الدّين
 مِلتانِي بِعَطا ي خَلعَت وِ مادَه نِيل وِ اَنعام يَک هَزار رُويَنَه وِ بَکَرَم

سنگه گوالیاری بعنایت خلعت و امپ بازمین و ساز نقره و الله داه
خویشکمی که فوجدار بهرایچ بود بعنایت خلعت و خطاب خانیه
و دویچند زمینداز کهلور که تازه بدولت زمین بوس رسیده بود
بعنایت خلعت و خنجر مرصع باعلافه مروراید و اور بسی و بهونچی
مرصع و یک زنجیر فیل و خطاب راجگی مشمول عاطفت بادشاهیه
گردیدند و عبد الرسول دکنی که از منصب معزول شده بود بسالیانه
ده هزار روپیه موظف کشت و عبد الله خان بعنایت خلعت مباهی
گشته در زمرة کومکیان صوبه کابل انتظام پذیرفت و مرید خان خلعت یافته
درسلک کومکیان میرخان فوجدار ج و منظم شد و برهان الدین
برادر زاده فاضل خان که از ولایت ایران روی نیاز باین آستان
مبهر نشان آورده بود دولت زمین بوس شده سلطنت یافته بعطای
خلعت تشریف مباهات پوشید و بشیخ عبدالوهاب بخاری و بشیخ
عبد الله اکبر ابادی و بشیخ محمد یوسف کرویزی و کب اندر هندی
شاعر هر کدام یک هزار روپیه و بمیر محمد صادق و عبد الله صفوی
و میر موسی نیدو او یک هزار و پانصد روپیه عطا گردید و پنج هزار روپیه
بنغمه سخنان و سرو سربایان آن بزم نشاط پیرا مرحمت شد و امرای
نامدار و عمد های درگاه سپهر مدار مثل راجه جیسنگه و نجابت خان
و مرتضی خان و انراهم خان صوبه دار لاهور و فاضل خان میر سامان
و چندی دیگر اقامت رسم پذیرش نموده تحف و رغائب بمحل عرض
رسانیدند چو این بزم والا و جشن عالم آرا در کمال دولت و کمرانی

و نهایت عشرت و شادمانی بانجام رسید سیوم شوال رأیت نصرت
 طراز از باغ دلگشا باهتزاز آمد از سوانح این ایام آنکه چون سیوانی
 مقهور که امیر الامرا صوبه داریکن و راجه جسونت سنگه با دیگر جنود
 قاهره باستیصال او مامور بودند درین وقت جسارت و خیوگی نموده
 شبخون بلشکر امیر الامرا آزرده بود و وقوع این معنی که از غفلت
 آن عمده امرای نامدار ناشی بود باعث عتاب بادشاه مالک رقاب
 آمد رای عالم آرای چنان اقتضا نمود که صوبه داری دکن را از تغیر او
 بفرزنده اختر برج - ملطنت و اقبال رخشندگ گوهر درج عظمت و جلال
 بادشاهزاده عالیقدر فرخنده خصال محمد معظم تفویض فرمایند
 و هشتم شوال که موضع چیمه ککر مضرب خیمای ایهت و احتشام بود
 بادشاهزاده ارجمند و الاتبار را بدان صوب مرخص نمودند و هنگام
 رخصت آن نهال برومند گلشن حشمت را بعقابت خلعت خاص
 و پنجاه زن - سیپ عرشی زن جمله دو راس با زین و ساز طلا
 و پنجاه راس - ترکی و یک - نوزد فیل از هلقه خاصه با ساز نقره
 و جل زر بفت و ماده فیل و شمشیر مرصع گران بها و پنج لک ریبیه
 و باضافه سه هزار پنجهزار سوار بمنصب پانزده هزاری ده هزار سوار
 مورد عواطف گوناگون ساختند و مهاراجه جسونت سنگه را که در
 دکن بود بعقابت ارمال خلعت خاصه و دو سیپ یکی با ساز طلا
 بواختند و وزیرخان صوبه دکن اکبرآباد را که بسمت قدامت خدمت و
 اعتماد و صفت عبودیت و اعتقاد موم - موم است بخدومت آن دره التاج

خلافت و نامداری معین فرموده او را بعنایت خلعت و یک زنجیر
 نعل مباحی گردانیدند و سید خانرا بقلعه داری دولت آباد خجسته
 بنیاد و محمد تقی خان را بخدمت بخشی گری آن صوبه تعیین
 نمودند و روز دیگر موکب ظفر پیکر از چیمه کمر نهضت نموده
 دریای چناب را بجزر عبور کرد و چهار دهم تصبّه بهنبر که از انجا
 داخل بکوهستان کشمیر میشوند فیض اند، نزول اشرف شد از
 دار السلطنه لاهور بکشمیر جنت نظیر چهار راه سلوک مشهور است
 یکی راه پهلوی که دور ترین مسالک است خم و پیچ و نشیب و فراز
 بسیار دارد لیکن گرم سیر است و دران راه برف کمتر از دیگر
 راه ها می بارد و زود زائل می شود چون خواهند اوائل موسم لاله
 و شگوفه و جوش بهار کشمیر را دریابند ازین راه میروند و راه مذکور
 سی و پنج منزل و یکصد و پنجاه و چهار گروه پادشاهیست که
 گروهی دویست جریب و جریبی بیست و پنج ذرع پادشاهی باشد
 دوم راه چومک که بیست و نه منزل و یکصد و دو گروهست درین
 راه نیز بارش برف کم است اما بعد از آب شدن آن در یکدو موضع
 گل ولای بسیار میشود که گذشتن ازان کمال تعب و صعوبت دارد
 و ازین راه باواضط بهار کشمیر میتوان رسید سیوم راه پونج که بیست
 و سه منزل و نود و نه گروه پادشاهیست آن راه نیز کم برف است
 و بآن راه اواخر بهار کشمیر را می توان دریافت چهارم راه پرنچال^(۷)
 که هشتاد گروه پادشاهی و بیست و پنج منزل لشکر است ازان جمله

تا پهنبر که راه هموار است هشت منزل وسي و سه كروه و از پهنبر تا كشمير كه كوهستانست دوازده منزل و چهل و هفت كروه و اين راه ازان سه راه ديگر سرد سير و پر برتر است و برفش دير مرتفع ميگردد چنانچه تا اواخر اودي بهشت در سر كندل پرنچال برف و سر ما مي باشد و ممكن نيست كه ازين راه بسير شگونه و لاله جو غاسي كه بهترين اقسام لاله است و در ميادي موسم بهار كشمير مي شكند توان رسيد ليكن از ديگر طرق نزديك تر و بهتر است و چون بنابر صوابت راه كه اكثر بر شوامنج جبال است شتر از پهنبر پيشتر نمي توان برد و دران كوهستان غير فيل و اسب و استر و مزدوران كشميري بار نمي برند و سرادات جاه و جلال بادشاهي آن قدر كه در ديگر اصغار و حرركات همراه مي باشد بآن راه بردن متعمر و تخفيفي دران ضرور است از زمان حضرت جنت مكاني چنين معهود شده كه در يازده منزل ازان منازل دوازده گانه كه چوكي هتي و نوشهري و جنگش هتي و راجور و تهته و بېرم كله و پوشانه و بالاي كندل پرنچال و هير پور و شاهه مرگ و خان پور باشد هر جا يكدمت منزل مرغوب مشتمل بر حرم سرا و غسلخانه بجهت دولت خانه ميسازند و باصطلاح اهل كشمير آنرا لري گویند و عمارت و مرمت هريك ازان لريها بعهده اهتمام يكي از امراي عظام مقرر مي باشد و همچنين از هر راه كه رايات عظمت و جاه ستوجه كشمير شود همين طريقه معمول است از آنجا كه رايات عاليات را يك چاند در دار السلطنة لهور امامت روي داده درين نهضت مسعود تاخيرى رافع شد چنانچه اول ماه خرداد الحوقه همايون ظل ورود

بقصه پهنبر افگند و بدین جهت برف از راه پرنچال زائل شده بود
توجه موکب ظفر پناه بآن راه مقرر گردید و چون راهها و کربوهای
دشوار گذار آن کوهستان عبور تمامی عساکر گردون متأثر را که
که بسیط عرصه زمین بران تذک و هنگام رکوب و نزول عرض و طولش
فرسنگ در فرسنگ است گنجایش نداشت حکم اشرف بنفاد
پدوست که راجه جیسنگه و نجابت خان و فدائی خان و قباد خان
و غیرت خان و بسیاری از امرا و منصب داران و اکثر توپخانه
و زمره احدیان و زواند اردو و لشکر در سواحل آب چذاب و نزدیک
گجرات خرد اقامت نموده تا هنگام مراجعت رایات جلال از خطه
کشمیر دران حدود باشند و طاهر خان با برخی دیگر از امرا
رخصت جاگیر یافت وصف شکن خان با جمعی مامور شد که دریای
کذل پهنبر تمکن گزیده بضبط و خبرداری دهه آن کوهستان قیام و
ورزد و آینه و رونده را بی حکم دستک مانع آید بواسطه آنکه مردم
در مضائق و سزای کوهستان درهای تنگ از کثرت و ازدحام آزار
نکشند و از عقبات مشکله بآسانی عبور نمایند اشاره را صا ر
شد که برخی از امرا و منصب داران و ارباب خدمات نزدیک
با کارخانجات ضروری ملّزم رکاب نصرت متأب بوده محمد امین خان
میربخشی با برخی از بدوها و داخل خان میر سامان با زواند
کارخانجات و بعضی دیگر از مردم دو سه منزل از دنبال موکب
اقبال یکی از عقب دیگر بیدارند و شنونده موکب ظفر پناه از
پهنبر نهضت نموده بلری چوکی هتی که برکنار تالابی خوش واقع
است و اهتمام آن بامد خان متعلق بود نزول کرد و خان مذکور

یک زنچیر فیل برسم پیشکش گذرانید و همچنین بهراری که نزول سعادت میشد هر یک از عمده‌ها که اهتمام آنرا متکفل بود پیشکشی در خور حال میگذرانید هفدهم نو شهره که برگشته امت وسیع بغایت معمور و رودی عظیم از پیش قصبه آن جاریست و در عهد حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه طاب ثراه بفرموده آنخسرو خورشید جاه دلاء بتین از سنگ بر کنار آن رود ساخته شده صورت نزول همایون گردید و چون اهتمام لری آن بمتصدیان سرکار نهال حقیقه دولت و کلم گاری بهار چمن حشمت و نخت یاری بادشاه زاد ارجمند محمد اعظم تعلق داشت آن عالی نسب والا تبار یگدانه مروارید گران بها با برخی دیگر از نفائس آشیان برسم پیشکش گذرانیدند درین منزل اسلام خان صوبه دار گشمیر که بجهت صوبه داری مستقر الخلافه اکبر آباد یرلیغ طلب بنام او صادر شده بود با همت خان مہین خلف خویش رسیده دولت زمین بوس دریافت و بآن خدمت موبلذ گشته بعزایت خلعت و اسب با ساز طلا و فیل با ساز نقره و باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنج هزاری سه هزار سوار مورد نوازش گردید و همت خان بغوجداری نواحی آن مرکز سلطنت معین گشته بعزایت خلعت و اسب مبادی شد و از منصبش که در هزاری هزار سوار بود پانصد سوار در اسب سه اسب قرار یافت هزدهم پیشکش هئی و از انجا برآورد که لری دولخانه آن باهتمام متصدیان سرکار نخل برومند گلشن اقبال ثمره شجره عظمت و جلال بادشاه زاد فرخنده خصال محمد معظم متعلق بود شرف نزول بخشیدند و از جانب آن پادشاه بخت بیدار پیشکشی از زواهر

جواهر بنظر مهر انور رسید و شب هنگام چراغانی که باهتمام راجه
 حیات زمیندار آجا از هیمة برکنار زد خانه و بر فراز کوه ترتیب
 یامته بود بهشت افروز طبع مقدس گردید و عاطفت بادشاهانه راجه
 مذکور را بعطای خدمت و انعام پنج هزار روپیه نوازش فرمود بستم
 موضع تهته که مرتضی خان باهتمام لری آن مامور بود از ورود اشرف
 کام یاب عز و شرف گردید و خان مذکور مراسم پیشکش بتقدیم
 رسانید و روز دیگر موکب اقبال از کتل رتن پنچال که کرپوه ایست
 سخت دشوار گذار عبور نموده بلری بیرم کله نزول فرمود اگرچه
 طریق این مرحله سر تا سر کرپوه صعب المرور است اما مواره آذر
 طی می توان کرد و بسختی کتل پر پنچال نبست که در بعضی عقبات
 پیاده باید رفت خضرت و نصارت و خرمی طراوت آن کوه فلک شکوه
 بمرتبه اامت که بتحریر شمه ازان شکفت نبست اگر نهال خشک
 خامه سر سبز بهار جاودان و آب در جوی مسطر روان گردد در تمام این
 راه که گوئی قنطرة صراط مست در میان ریاض جنت تماشای بنفشه
 و یاسمین و اقسام سبزه های شاداب و گل های رنگین و درختان موزون
 مدور قامت طوبی آئین هسرت بهشت برین از خاطر ناظران میبرد
 و مشاهده آبهای روان کوثر مثال و چشمهای صافی تسخیم زلال غبار
 کدورت و ملال از دل های تماشاگران میشود و این کذل منتهی میشود
 بدره بیرم کله که نمونه از کوچمه باغ فردوس است از دو طرف کوههای
 مینزخم پر صنوبر سر به سرخ اخضر کشیده و چون صفحه عارض نوخطان
 مهوش سبزهای داکش بران دمیده و رود خانه که عذوبت آن
 گرد برونقی بر چهره چشمه خضر پیخته و صفای زلالش آب آینه

بخاک برآمیده دران دره جریان دارد و منبعش قال پریان است و لری دولت خانۀ بادشاهی برگذار آن ساخته شده قبل ازین آبشاری دران دره واقع بود که بقدر چهار آسب آب از سی گز ارتفاع ریخته داخل رود خانه میشد و بقدرمودۀ حضرت جنت مکنی و بروی آن تختگاهی از سنگ ساخته بودند که آنجا نشسته تماشا میکردند الحال چون بممرور ایام تندی آب سنگ را بریده ریزش آب و کیفیت آبشار بحالت سابق نمانده است بالجمله بدست و دوم لری پوشانه که های کذل پرنچال است از ورود مسعود فیض آمود شد و روز دیگر موکب منصور ازان کریدۀ صعب الممرور عبور نمود از یائین کذل مذکور تا فراز آن قریب دو کمره پادشاهیت سیاهان جهان گرد و سیاران عالم نورک بر بسط خاک چنان راهی صعب هولداک نشان نداده اند شعرای سبکبان بیان و سخن سنجان بلاغت نشان که بنظام و نثر تعریف کشمیر داپذیر و شرائف متذذرات و لطائف خصوصیات آن خطۀ فردرس نظیر نموده اند طریق وصف صعوبت راهش نیز پدای خامۀ صدق رقم پیوده اند چنانچه عذایب نواسج ریاض قدس معنی حاجی محمد جان قدسی درین باب گفته

• ببت •

بکشمیر اعتقاد ما درست است

ولی ایمان بر راهش سخت است

و صاحب طبع سلیم محمد قلی وصف تنگی راه بلطف سخن چنین
ادا کرده •

• ببت •

درین راه خوش بود معشوق دلخواه • که نتواند کس او را برد از راه

مجملاً سوکب جلال بعد از طی آنه قبه در فضای بالای کذل که
 لری آن باهتمام اسلام خان بود نزول اجلال نمود بیست و چهارم
 لری هیله پور از نزول همایون کامباب فیض و صفا گشته روز دیگر
 آنجا مقام شد و فردای آن بمنزل شاهه مرگ توجه فرمودند نزدیک
 منزل مذکور موضع بیست که مزار شیخ موسی بغدادی که معاصر عارف
 سبحانی و ولی حقانی حضرت سیدعلی همدانی قفس مره العزیز بوده
 آنجا رافع شده سرزمینی سبز خرم دل نشین است و درختان موزون
 طوبی نشان دارد و جوئی بقدر دو آسیا که گوئی از نهر سلسبیل
 جدا شده مابین مقبره شیخ و مسجدی که آنجا ساخته اند میگذرد
 و همه جا در میان سبزه جریان دارد الخق مکانی فیض قرین و نزهت
 گاهی خلد آئین است بیست و هفتم اوای جهان کباب منزل خانپور
 در اهتزاز آمد درین راه سرزمینهای خرم و خوش و مرغزارهای
 دلکش و جداول آبهای صافی و گلهای رنگارنگ و سبزههای
 گوناگون بفظره هایون در آمد و خصائص و کیفیات کشمیر بهشت
 نظیر و آثار حضرت و نصارت و صفا و طراوت آن خطه داپذیر
 آشکار گشته غبار تعب مفرو صحت راه از دلهای نظارگیان زدود
 و درین منزل سیفخان که پیشتر به کشمیر آمده بود و مراد خان
 زمیندار تبت دولت زمین بوس دریافته و روز دیگر آنجا مقام شده
 فردای آن کنار دریای بهت نزدیک موضع هفت چنار مضرب خیام
 هشت گشت و سلج ماه مذکور آنجا مقام شد و غره ای تعدیه
 مطابق هژدهم خرداد که ساعتی مسعود بود شهنشاه روزگار اوائل
 روز از موضع هفت چنار سوار سفینه انبال گشته بهار آسا روی توجه

بگلشن کشمیر آوردند و اواط روز دولخانه والا بغیض قدوم اشرف
 روکش حدیقه چنان گردید چون وصف خطه کشمیر و تمبریف
 خصوصیات آن بلده فردوس نظیر فراتر از پایه تحریر است و در
 کتاب مستطاب بادشاهنامه که مشتمل است بر وقائع عهد دولت
 اعلیٰ حضرت علیین مکانی فردوس آشیانی صاحب قران ثانی
 شاهجهان بادشاه طاب ثراه برخی از خصائص و احوال آن بلده خاند
 مثال از ریاض و بساتین جنت نشان و جزیره های دلکش فیض
 مکان و چشمه سارهای تسنیم مانند عذوبت قرین و گولاهای صافی
 ضلال آئینه آئین و آبشارهای دلغریب فرح فزا و بیلاقتها خوش
 هوای دامشا و سرزمینهای خرم و خوش و درختان مرزون دلکش
 و کثرت ریاحین و ازهار و زوور فواکه و اثمار و نزعت عرصه و نضا و
 لطافت آب و هوا و دیگر مزایای شگرف که آن بلده فیض بزیاد بآن
 از سائر امکنه و بلاد امتیاز دارد مشروح و سبب گشته لا جرم درین
 صحیفه متأثر معادات و اقبال بتوصیف متنزهات و شرح لخصائص
 و کیفیات آن که تفصیلش را مجلدی جدا گانه باید نوشت نمی پردازد
 بالجمله چهارم ماه مذکور هوای گلگشت باغ و بستان از بهارمتان
 خاطرانور حدیو جهان سر بر زده نخست باغ فیض بخش و فرح
 بخش را از فیض قدوم خرمی و نصارت بخشیدند و از آنجا سایه
 معادات بباغ نشاط امده حیر آنگلشن فردوس مانند فرمودند و پس
 از فراغ بدولت خانه و الا مراجعت نمودند درین هنگام سردار خان
 فوجدار سرکار بهرائی بفوجداري سرکار سورتیه از تغییر قطب الدین
 خان که در سلك کومکیان لشکر دکن منظم شده بود منصوب گشته خلعت

سرفرازی یافت و چون مجاهد برادر فیض الله خان باجل طبیعی در گذشته بود عاطفت بادشاهانه خان مذکور و دو برادر دیگرش را بمعطای خلعت از لباس کدورت برآورد از سوانح این ایام دفع و استیصال قوم سبیل است از کنار دریای نیلاب آن گروه وخامت پزوه فبیلہ انداز قبائل افغان فیازی که بیشتر از آنها درانروی نیلاب تمکن دارند و در سوائف ایام برخی ازان طائفه بد فرجام در موضع دهنکرت که آنرویی آب است و حضرت شاهنشاهی آسرا بمعظم نگر موسوم ساخته اند اقامت گزیده بودند و بذابر آنکه قومی مفسد جهالت کیش و فرقه و میرت با عقبت دیدش اند و بعضی اوقات مصدر شر و فساد می گشتند اسار و الا بفوجداران و حکام آن حدود صادر شده بود که آن شور بختان را ازان سرزمین اخراج و ازعاج نهانند و بموجب فرمان همایون آنها را بآنرویی آب کو چابده بودند چون بمسامع حقائق مجامع رسید که درین اوقات آن جمع واجب القمع بمقتضای جهالت و ناعاقبت اندیشی مسالک بغی و عصیان و طریق تهر و طغیان پیوسته اند و گروهی انبوه ازان خون سران خسران مآب پدایمردی جسارت و دایمیری از آب فدلات عبور نموده برتهانۀ بادشاهی که درین طرف آب است حمله آورگشته اند خاندان الله خان فوجدار آجا که بنیروی همت و شهامت قدم ببات و شرده بآن مردودان نابکار بمدافعه و مقابله پیش آمده بودند دران آویزش و کارزار جان نثار گشته تهنه بتصرف مقهوران درآمده است لاجرم چهره غضب بادشاهانه بشعلۀ غیرت فروزان شده یزغ لازم الامتثال از موقف تهر و جلال صادر شد که فدائی خان

میر آتش که با توپخانه منصوب در کنار دریای چناب بود با اهل توپخانه بدان صوب شتافته آن مدبران برگشته روزگار را بسزای کردار ناهنجار رساند و خان مذکور بمجرد ورود منشور لامع النور عازم آن حدود گشته بتنبیه و استیصال طاعنیاں بدمآل پرداخت اگرچه باستماع توجه افواج قاهره که مقاومت آن فزون از اندازه طافت دتوان آنها بود اهل و اعیال و اکثر مواشی و مال خویش با جمعی از آب گذرانیده بودند لیکن گروهی که بجسارت چهل و غرور درین طرف آب مانده بودند طعمه تبغ سطوت مبارزان نصرت مند گشته سر بجیب نیستی در کشیدند و عرصه آن ناحیت از خار و وجود عامیان مردود پیرایش یافته از مال و مواشی آنها غنیمت فراوان بدست سپاه ظفر پناه آمد و قریب دو لک روپیه از نقد و جنس بسرکار خاصه شریفه ضبط شد و فدائی خان روزی چند آنجا توقف نموده باندو بست تهازه و ضبط و نسق آن سرزمین نمود و چون پیرایغ همایون بخنجر خان که در سلک کومکیناں صوبه کابل انتظام داشت صادر شده بود که بر جناح سرعت و استعجال بدان صوب شتافته بحراست تهازه و نوجداری آنجا قیام نماید بعد از رسیدن خان مذکور فدائی خان او را در آنجا متمکن ساخته مراجعت نمود چون راجه رکبهاتاه متصدی مهمات دیوانی را در راه کشمیر عارضه طاری گشته باشتداد انجامیده بود درین وقت مستوفی فضا روزنامه حیاتش از دفاتر هستی بر آورد و منصب جلیل القدر وزارت اعظم بغافل خان میر سامان که بسمت نصبیت و جامعیت در علوم سنجیدگی و معامله مهمی و رزانت رای

متصف بود و استحقاق این خدمت والا رتبت داشت نامزدگشته
 یازدهم ماه مسطور بتقویض این رتبه والا و منزلات عظمی سر مباهات
 بادج کامرانی رسانید و بعطای خلعت خاص قاست امتیاز
 افراخت و افتخار خان بخدومت مبر سامانی خلعت افتخار پوشید
 و ملتفت خان برادرش از تغیر او آخته بیگی شده خلعت یافت
 و روح الله خان بخدومت مبر بخشی گری احدیان از تغیر ملتفت
 خان منصوب گشته بمعایت خلعت مباهی شد از شرائف سوانح
 این اوقات قدسی برکات امزاش وجوه خیرات و مبرات در
 عهد سلطنت اعلی حضرت هر سال در پنج ماه متبرک از خزانه
 احسان پادشاهانه مبلغ هفتاد و نه هزار روپیه بوساطت صدر الصدور
 بارباب استحقاق و مستاجین و زمره اتقیاد و صالحین انفاق میشد
 بدین دستور در هریک از محرم و ربیع الاول دوازده هزار روپیه و در
 رجب ده هزار و در شعبان پانزده هزار و در ماه مبارک رمضان
 سی هزار و در هفت ماه دیگر خیرات را وجهی مقرر نبود از آنجا که
 همواره همت قدسی نهمت شهنشاه موقوف حق پزوه برکم بخشی
 خلایق و آنجای مقاصد حاجت مندان مقصور و طینت لازم
 السعادتش بافاضا آذار کرم و اشاعت انوار احسان سحاب آسا
 خورشید سان مفسور است درین وقت حکم معلی از پیشگاه فضل
 و مکرمت بصدر الصدور و متصدیان امور بیوتات صادر شد که دران
 پنج ماه متبرک بدستور سابق عمل نموده در بانی شهر نیز که
 بدشتر وجه انفاقی مقرر نبود هر ماه ده هزار روپیه بارباب استحقاق
 انفاق شود که وجوه خیرات مقرر از سابق و لاحق در مالی یک

لک و چهل و نه هزار روپيه باشد تا ارباب احتياج در تمام عرض
سال بهراندوز وظائف خير و امضاى بوده هيچ وقت از مواهب
پادشاهانه محروم نباشند و اين مبالغ سواي زريست که از وجوه وزن
مبارک شمسي و قمرى در سالى دو نوبت دامن اميد خلائق را
لبريز نقد مقصود مي سازد و ديگر مراتب خيرات و مبرات و وجوه
انفانات و ادارات که از کيد ضابطه و دستور بيرونست محاسب
و هم و مهتوفى خيال بضبط و تعداد آن بتواند پرداخت *

جشن وزن مبارک قمرى سال چهل و هفتم

درين ايام طرب بخش نشاط پيدا که عرصه دلگشاى خطه
کشمير از فر نزول شه نشاه مهر افسر شهر سربر خديو جهاندار
عالم گير سعادت آگين و فيض پذير بود موسم وزن فرخنده قمرى
در رسیده جهانيانرا نويد شادمانى و بشارت کمرانى رسانيد و روز
مبارک يکشنبه هفدهم ذى قعدة مطابق سبوم تير پس از دو
پاس روز آن جشن دل افروز انعقاد يافته وزن مسعود پائين معهود
بفعل آمد و سال چهل و ششم قمرى از عمر کرامت طراز حضرت
شه نشاهى بهزاران ميدمت و فرخندگى با انجام رسیده سال چهل و
هفتم آغاز شد درين روز همايون فاضل خان وزير اعظم باضانه پانصد
سوا بمنصب پنج هزارى دو هزار و پانصد سوار رالا ريتگى يافت و
دانشمند خان بعلای علم رايت افتخار اراضت و مرتضى خان و
کنور رامنگه والء بارخان هريك بهاييت اسب باساز طلا مباحي
گشته بهاييت خلعت باضانه پانصد سوار بمنصب دو هزار و

پانصدی دو هزار سوار مشمول عاطفت شد و افتخار خان میر
 هاسان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و دو صد
 سوار و سیف خان بصوبه داری کشمیر از تغیر اسلام خان منصوب
 گشته بعنایت خلعت و افزایش بمنصب مشمول عاطفت شدند
 و حکیم محمد مهدی بخطاب حکم الملکی نامور گشت و معین خان
 از اصل و ضافه بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و مراد خان
 زمیندار ثبت بعنایت خلعت و اسب و خنجر مرصع و از اصل و
 اضافه بمنصب هزاری شش صد سوار و مغاخر خان از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد تقی خان که خدمت
 بخشگیری دکن بار مغفوض شده بود بمنصب هزار و دو صد و
 پنجاه سوار و خدمت طلب خان بعنایت اسب و الله قلی چیله
 بانعام یک هزار روپیه و مرحمت اسب و شمشیر مورد نوازش
 گردیدند و سعید جعفر ولد سید جلال بخاری که در موطن مالوف
 خویش گجرات بود بانعام سه هزار روپیه مورد مرحمت گردید و
 و عنایب خان ولد ظفر خان که در کشمیر اختیار گوشه نشینی کرده
 بود از اصل و اضافه بهالایانه بیست و چهار هزار روپیه کامیاب
 مکرمت گشت و بخواجه معین الدین ولد خواجه خداوند محمود
 خلعت و یک هزار روپیه و بخواجه عبد الرؤف ده بیدی و قاضی
 عبد الوهاب اقضی القضاات هر کدام یک هزار روپیه و بشیخ
 محسن کشمیری خلعت و دو هزار روپیه و بچندی از شعرا و
 سازندهای کشمیری سه هزار روپیه و بزمرف غمه سنجان هندکه ملازم
 رکاب نصرت مآب بودند سه هزار روپیه انعام شد از موانع در

گذشتن فاضل خان وزیر اعظم است ازین جهان فانی از اینجا که
 کاصدایی ارباب استعداد را سپهر حسد پدیده دشمن دین و روزگار
 دل آزار همواره با خردمندان بر سر کوبن است آنخان عقیدت آفرین
 را که خدمت خدمت بلند و تربیت وزارت بر قامت قابلیتش
 زبیده و شایان بود پس از تسلیم آن خدمت کوفت معده بهم
 رسیده در ابدک فرصتی اشتداد یافت و چون اشهب عمرش از منزل
 ستین بچند مرحله بر گذشته بحدود سبعین مشرف گشته بود
 و طبعیت شیخوخت را فوت مقاومت آن مرض معب مانده
 معالجه و مداوا سودمند نیفتاد و بیست و هفتم فی قعدة که در
 یازدهم آن بغیر رتبه ولای دیوانی کمرانی یافته بود داعی حق
 را ابدک اجابت گفته جهان گذرانرا پدرود نمود حضرت
 نه شاهلی که قدردان گوهر اخلاص و قیمت سلج جوهر بودیت اند
 بر فوت آن دستور دولت خواد متأسف گشتند و نعش آن مغفور
 بموجب وصیتش بلاهور نقل یافته در بانگی که جهت مدفن
 خویش ساخته بود مدفون شد و درین روز که سیزدهم ثمر ماه وعید
 گیتی بود چون طبع مبارک خادان حق شماس از حدوث این
 ساجده متأثر گشته بود مراسم آنروز را موقوف فرمودند و روز دیگر
 جشن مذکور باین مقصد بغمین آمده بان شاهزادهای کام کار و التبار
 و امرای فامدار رسم گذرایدن مراسمهای مرصع و مزین بجا آوردند
 و درین روز برهان الدین بود زاده فاضل خان مرحوم که تازه از ایران
 زمین بدرگاه سپهر نژدن آمده بود مردن ابطار نوازش گشته بعنایت
 خدمت از لباس و کواچی بر آورد و بمصوب هشت صدی مدر بنجاء

سوار مر بلند شد دهم ذی الحجه که عید فرخنده اصفی بود مراسم آن عید سعید بعمل آمد و حضرت شاهنشاهی بعبادت معبود به مسجد عیدگاه پرتو قدم گسترده و پس از ادای نماز معارفت فرموده رسم قربان بجای آوردند و شب بیست و هفتم بشاره معلی بر کوچه که آنطرف دل روبروی دولتخانه والا واقع است و همچنین بر کشتیها در روی دل چراغانی در کمال خوبی و نظر زیبایی شده تماشاای آن نشاط افزای طبع همایون شد و نوینی دیگر بر روی دل چراغان کشتیها هنگامه افروز عشرت گردید و بکرات حضرت شاهنشاهی بگلگشت و بساتین سیر نزهت گاهها توجه فرموده مسرت اندوز گشتند درین ایام شهابت خان حارس حصار شهر دار الملک کابل بحراست قلعه ارک آن بلند فیض قرین از تغییر قلعه دار خان و شمشیر خان تهاه دار عزیزین بمحافظت حصار شهر مذکور و قلعه دار خان بتهانه داری عزیزین تعیین یافتند و از وقایع صوبه بنگاله بمسامع حقائق مجامع رسید که خواصخان از کومکیان آنصوبه باجل طبیعی بمطایع حیات در نوردید و چون از صوافح صوبه دکن معروض پیشگاه خلافت شد که سید علمی و راجی و افضل که از نوکران عمده عادل خان بود از مفارقت چستنه بعزم بندگی درگاه آسمان چاه روی ارادت بلاشکر ظفر اثر دکن آورده اند غایت پادشاهانه اولین را بمنصب در هزاری هزار و پانصد سوار و دومین را بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار نواخت و دلارخان حبشی از کومکیان دکن بخطاب حبشی خانجی مرفراز شد *

نهضت ریات جاه و جلال از نهضت اباد کشمیر بجانب ویرناک و از انجا بصوب دار السلطنة لاهور

چون در سمت جنوبی کشمیر چشمه سارهای کوثر زال
و نهضت گاههای خلد مثال که هریک زینت بخش اقلیمی
و چشم و چراغ کشوری تواند بود واقع شده بر پیشگاه خاطر
خورشید متأثر چنین پرتو امکند که بدان صوب توجه نموده نشاط اندوز
سیر آن اماکن دلگشا کردند و از ویرناک سمت اقبال و بجانب
دار السلطنة عمان بر تابند و روز مبارک دوشنبه بیست و دوم
محرم مطابق چهارم شهریور که ساعتی فرخنده اثر بود سوکب جاه
و جلال از ان خطه فردوس مثال نهضت نموده آنروز در موضع پانهور
که سرزمین آن زعفران زار است و در انجا باغی خوش و منزل
دلکش برای درختخانه پادشاهی بر کنار آب بهمت ساخته شد پرتو
نزل گسترد و روز دیگر قریب دینی پور محط سراق منصور گردید
و بردای آن فصبه بیچ براره که آنجا بر طرفین آب بهمت
و بستان سرا در کمال بزهت و صفا محاذی هم واقع است از درود
مسعود سعادت آلود گشت و دران مکان فیض نشان یکروز مقام شد
بیست و هشتم که رایت ظفر طراز از بدیع براره باهتزاز آمد تا هل
کهنه بلکه که منتهای سیر کشتی است حضرت شاهنشاهی سوار
سفینه اقبال قطع معادست فرودند و از انجا بدولت بر تخت روان
نشسته باحلام آباد معروف ماهیچه که در چشمه خوش و عمارات
عالی دلکش دارد شرف قدوم بخشیدند و چون آن موضع باقطاع تازه

نهال ریاض خلافت شاداب بخل گاشن عاطفت بادشاه زاد! ایچمند
محمد اعظم متعاق بود آن نوگل حدیقه دولت پیشگمنی از نوادر
جواهر بنظر قدسی متأثر رساندند و بیست و هفت باغ و عمارت چشمه
سار آصف آباد معروف به چاهی بیرون که مثل آن سرچشمه بیچم
سیاحت پیشگان جهان دیده کم رسیده و مشتمل است بر عمارت
عالی دانشین و حاض و ریاض فاض آئین از نزول همانون انوار
میدست پذیرفت و چون آن مکل نزه - نشان مرغوب طبع اوس
آمد روز دیگر قرین عز و احتشام آنجا مقام فرمودند و از جانب
رخشده! اختر برج سلطنت تنیده گوهر درج خلافت بادشاه زاد!
عالیقدر محمد مصمم که آن مریض بقول ایشان ترقاق داشت رسم
پیشکش بتقدیم رساند بیست و نه چشمه سار ریاض بنیاد دیگر آباد
معروف باحول از درون اسرار آبرویافت و آن چشمه ایست
هم چشم کوثر و تسذیم که تا خورشید هر صبح از زلال صافی آن دست
و رو نشوید سیمای روشنی نگردد و تا ماه هر سامگه بطریق انعکاس
دران غرط، نخورد رخسارش جانپذیرد آبش را در غدویت و گوارائی
صمت مزیت بر آبهای دیگر است دران فرمت کلا: دولت عمارات
پادشاه فیه و مغزل خوروا در کمال زینت و زینت و رفعت و متانت
ساخته شده و باغی خونس و بستان سواں دلمتر در که ریشه نهال
محبش از سرزمین خاطر رضایان آب سر خور دال بهارستان عشرت
نیز یک روز مقام شد و چون آن مکل حلد مثال بسوز پیده ارای هودج
عظمت صدر شدن تنق حشمت نواب تقدس نقاب زیب الذفا
بیگم متعاق بود آن ملکه ملکی اطوار ادای مراسم پیشکش و نثار

نمودند دوم مغر ریایات جهانگشا از دیکم آباد انبهاض نموده پرتو
 وارد پنجمه سار ماه آباد معروف به ویرناک انگند آن منهل پاک
 و سرچشمه دبیض ناک مذبح دریا بهت است و آب بسیار دارد در
 کمال صفا و بودت که پنجه آفتاب تاب سردی آن نیارد ازان می
 جوشد و جداول و نه‌ر ازان جریان می‌یابد دران مکان نزهت قرین
 دیز عمارات عالی‌الدشیدن و بساتین جفت آئین مشتمل بر نه‌رهای
 خوش و آسارهای دلکش که هر یک آب‌روی کشوری تواند بود
 ساخته شده چن فاض هوا و نزهت و صفای آن موضع دلکش‌الائم
 طبع افدس خاقان جهان آمد در روز آنجا بساط اقامت گسترده
 گلشن افروز دولت و تخت و چمن آرای عشرت و شادمانی بردند
 از سوانح آنکه چون جعفر خان صوبه دار مالوه بجهت تفویض
 خدمت جلین العدر وزارت اعظم به پیشگاه حضور طلب سده بود
 صوبه داری مالوه از تعییرار بنگال به خان که در کنار چناب بود
 مفوض گشته فرمان والا شان مشتمل برین معنی با خلعت خاص
 بجهت او مرس شد و منصبش که پنج‌هزاری چهار هزار موار بود
 باضافه یک هزار موار افزایش پذیرفت و از دقاع صوبه گجرات
 به تمام حقائق مجامع رسید که شوریده بخت بی سربهای از قوم
 بلوچ دران ناحیت بوموسه سودای باطل و اغوی دیو پندار
 خود را در ابدشکوه نام کرده بود و جمعی از واقعه طلبان فتنه جو و
 اوباش بی آبرو فراهم آمده غدار نساد می انگیزتند و طایفه
 گولیان گجرات که پیوسته هوای تمرک و سودای طفیان آن گروه
 مصیان پزوه را در هر است آن فرومایه را دست آویز فتنه ساخته

شورش انزائی می کردند مهابت خان صوبه دار آنجا بدفع او پرداخته سلک جمعیت مقصدانی که بران مجهول فراهم آمده هنگامه آزایی انساد بودند از هم کسبخت و فرتة کولیان را تادیب بلیغ نموده گرد دمار از روزگار شان انگیزیت و آن تیره بخت بی نام و نشان را ازان حدرد آواره ساخت باجملة پنجم ماه مذکور موکب منصور از شاه آباد بجانب دار السلطنة لاهور عیان اقبال منعطف ساخته هشتم بهیروپور که سر راه پرنچال است پرتو نزول امکند و در ائذای راه حضرت شاهنشاهی بسیر آبشار او هرکه در درة دست چپ راه واقع است و کمال ندرت و غرابت دارد توجه نموده نشاط اندرز تماشای آن شدند درین منزل سیف خان که بصوبه دارئی خطه کشمیر منصوب شده بود بعطای خلعت و اسب عراقی و یک زنجیر فیل مباحی گشته دستورئ معاودت یافت و مراد خان زمیندار ثبت خلعت یافته مرخص شد و از وناح دار السلطنة بموقف عرض رسید که ظفر خان که برسم گوشه نشینی آنجا بصر می برد باجل طبعی روزگار حیاتش مپری شد و از هیروپور در عرض یازده روز عرصه پهنیر از غبار موکب معهود عطر آمود گردید و راجه جی سنگه که بموجب فرمان همابون در نواحی گجرات اقامت گزیده بود و صف شکن خان که در پهنیر نزول داشت و راجه رای سنگه دیندار خان دولت ملازمت اندوختند و راجه حیات زمیندار راجور بغایت خلعت و ماده فیل مرغراز گشته رخصت انصراف یافت و روز دیگر که در پهنیر مقام بود از وقائع محقر الخلفه اکبر آباد بموقف عرض رسید

که احلام خان صوبه دار و کفایت خان دیوان آن مرکز دولت
 پاگل طبیبی رخت همتی بر بستند و برلیغ کرامت دیوان بنام
 هوشدار خان صوبه دار دار الخلافه شاه جهان آباد صادر شد که بعد
 از رسیدن صیف خان که از تغییر اوربحراست قلعه مبارکه و نظم مهمات
 دار الخلافه معین شده بود بمستقر الخلافه شتافته بصوبه دارئی آن
 مصر اقبال پیام نماید و صیف خان خلعت نوازش یافته مرخص
 گردیده بزودی خود را بدار الخلافه رساند و بعد انداز خان از تغییر
 همت خان بقوجدارئی نواحی اکبرآباد تعیین یافته بعطای
 خلعت مباحی شد و از منصبش که در هزار و پانصد سوار
 بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردید و میرمهدی یزدی
 بدیوانی آن مستقر حشمت منصوب گشته خلعت سرفرازی پوشید
 و مقیم خان بدیوانی سرکار ملکه ملکی خصال تقدس نقاب طراز
 هودج عفت و احتجاب روشن رای بیگم مباحی گشته بعطای
 خلعت سربلند شد بیست و ششم سوکب ظفر مآب از درباری چناب
 بچسره عبور نموده بر ساحل آن نزول معادت فرمود و چون قراولان دران
 نواحی شیری چند قبل کرده بودند شهبشاه شیر شکار بعزم مید آن
 مهاج ضار و درندگان مردم آزار روز دیگر که مقام بود سوار شده
 ازان جمله در ماده شیر را که هریک بچه داشت بتفنگ از پای
 در آورده و شیر بچه را قراولان گرفتند و صباح آن که از کنار دریا
 کوچ شده دگر باره بشکار شیری چند که باقی مانده بود توجه نموده
 دو ماده شیر و چهار شیر بچه را بتفنگ از پای در آوردند و فیض الله
 خان قراول بیگی را بعطای خلعت نواختند چهارم ربیع الاول موافق

پافزدهم مهر رایت ظفر پیرا پرتو سعادت در ساحت باغ دلگشا
 انگنده عمارات دولت خانۀ آن از نزول اشرف مهبط انوار عز و
 کرامت گردید و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطنة و اعتقاد خان
 و تربیت خان که بموجب حکم والا در لاهور مانده بودند دولت
 آستان بوس دریافتند و پس از دو روز اقامت دران حدبقة خلد
 آسا اواخر روز چهار شنبه مقمّم ماه مذکور مطابق هزدهم مهر که
 ساعت دخول دار السلطنة بود حضرت تنه شاهی قربن تائید
 الهی لواهی عظمت و جلال ازان بستانسرای ابدال بر فرخته روی
 توجه بشهر آوردند و از دریای راوی ببحر عبور فرموده قلعه مبارکه
 را بقدم میمنت قربن رفعت و ذروه چرخ برین بخشیدند درین
 ایام راجه جی سنگه بعطای خلعت خاص فاست مباحات فراخت
 و طاهر خان از چاگیر رسیده جبّه سالی عتبه سلطنت گردید و
 بعطای عصای مرصع نوازش یافت و میر خان فوجدار کوهدستان جمون
 از انجا رسیده بتقییل سده سبده شرف اندوز شد و سید سلطان از سادات
 کربلائی معلی که يك چند در کلکندۀ بود و دره بری سعادت و داری
 بخت از انجا بقصد استلام آستان خلافت و انتظام در سلک خدمت
 گزاران پیشگاه سلطنت از قطب الملک جدا شده بود دولت آستان
 بوس یافته یک زنجیر فیل نوسم پیشکش گدراید و بعطای
 خلعت مرولند گردید و ازیں جهت که ملا عوض و حه بدابر
 تقصیری مورد عذاب خسروانه شده بود خواجه دینارک شرف دولت
 با منزلت فضیلت فراهم داشت بخدمت حدّساب از نویدر او
 خلعت مرفرازی پوشید و چون درین ایام نوبت خان چینه را یکی

از چیلهای پادشاهی بسابقه ^{۱۱۱۱} هاتنی که با او دامت بزخم جمعه هر
از پای درآورده بود معدلت پادشاهانه قاتل را بیاسا رسانید و پسران
دیگر باز ماندگان آن مرحوم مورد عاطفت گشته بعفایت خلعت
نوازش یافتند و کوچک بزرگ ملازم عهد العزیز خان والی بخارا که از
جانب آن خان والا در زمان چند سر اسپ و برخی جانوران
شکاری برسم ارمغان آورده بود سعادت استلام آستان فلک احترام
دریافته آنها را بنظر انور رسانید و بمراحم خسروانه سرافراز گشت
و حاجی محمد عرب فرستاده امام یمن شرف اندوز ملازمت اکسیر
خاصیت گشته دو سر اسپ عربی و دو قبضه شمشیر که امام
برسم هدیه بارگاه خلافت ارسال داشته بود بخدمت اشرف گذرانید
و بعفایت والا نوازش یافت پانزدهم عزم زیارت روضه منوره حضرت
جنت مکانی نور الدین محمد جهان گیر پادشاه طاب ثراه که دران
روی آب راوی واقع است از خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو حق
پرست سر بر زده بآن هزار فیض انوار شرف قدوم بخشیدند و روح
آن سرور آرای محفل خلد را بغایت دعا روح افزا گشته ده هزار
روپیه بخدومه و سجاوران آن روضه فیض مکن انعام فرمودند *

جشن وزن مبارک شمسی و آغاز سال چهل و ششم

درین ایام میمنت فرجام که جهان از مآثر عدل و امانت
پادشاه عالمگیر مالک رقاب کامیاب بود و نهال آمال عالمیان بتشریح
محابب نصفت و احسان خاقان مهر افسر سپهر جناب سر ممیز
و شاداب فرخنده جشن وزن شمسی آن پایه انزلی اورنگ خلافت

و جهانگشایی طرب پیرای ایجم پهایام کشته هنگامه خرمی و نشاط
 رونق پذیرفت و روز مبارک دو شنبه یازدهم ربیع الثانی مطابق
 بیستم آبان در عمارات نیکس بنیاد شاه برج دار السلطنة لاهور که در
 رفعت و شان عزت بخش چرخ ذات البروج و آفتاب هر صبح بعزم
 تماشای آن شگرف مکان بر نردبان نه بایقه فلک در عروج است
 و باشاره همایون پیشکاران پیشگاه دولت برای این جشن بهجت
 طراز آنرا بیضط بساط تجمل و احتشام بنوعی که معمول این
 سلطنت گردون بسطت است زیب و آرایش فزوده بودند خجسته
 بزمی دلگشا و مقدس مصفلی مسرت اما پیرایه انعقاد یافت
 و خورشید گیتی فرورز اوج عظمت و اقبال پرتو ورود به برج میزان
 امکنده وزن معمود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و پنجم
 از عمر همایون بهزاران میمنت و فرخندگی بانجام رسیده سال
 چهل و ششم آغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن
 مبارک سریر آرای هشت و کامرانی گشتم دست دریا نوال بچود
 و انصال کشودند درین روز خجسته امیر خان صوبه دار کابل که
 بموجب یرلیغ طلب از انجا آمده بود ناصبه سالی عتیقه خلانت گشته
 پیشکشی شایسته از اسپان عربی باد رفتار و ترکی راهوار و نغائص
 جواهر و دیگر رغائب و نوا در گذرانید و بعطای خلعت خاص اختصاص
 یافته از منصبش که پنجهازری پنجهازار سوار بود یکهازشوار دو اسبه
 سه اسبه مقرر شد و نجابت خان صوبه دار مالوه بمرحمت یک زنجیر
 فیل مشمول عاطفت خسروانه گردید و منصب هوشدار خان صوبه دار
 معتقر الخانة اکبر آباد از اصل و اضافه چهار هزار و سه هزار سوار

قرار یافت و امده خان بخشی دوم از اصل و اضافه بمنصب چهار
 هزاری سه هزار و هشت صد سوار و فدائی خان باضافه پانصدی
 بمنصب چهار هزارى دو هزار و سه صد سوار و صف شکنان از اصل
 و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و چهار صد سوار و سیفخان
 صوبه دار کشمیر بعنایت ارسال خلعت و شمشیر و افتخار خان میو
 سامان بعطای قلمدان و عبد الرحمن ولد نذر محمد خان بانعام
 پنج هزار روپیه و ملتفت خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزارى
 شش صد سوار و مخلص خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزارى
 چهار صد سوار و حکیم الملک باضافه پانصدی بمنصب دو هزارى
 پنجاه سوار و از اصل و اضافه سزادار خان بمنصب هزار و پانصدی
 پانصد سوار و محمد عابد برادر فیض الله خان بمنصب هزارى سه صد
 سوار مر بلندی یافتند و عاقل خان که یکچند برهم گوشه نشینی در
 لاهور بسر میبرد منظور انظار عاطفت گشته بمکرمت خلعت و بمنصب
 دو هزارى هفت صد سوار دگر باره کامیاب دولت بزدگی گردید
 و مید سلطان کربلائی که چنانچه گذارش یافت که درین ایام بآستان
 معلی رسیده بود بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار سرافراز گشت
 دوازده هزار روپیه و ده سراسر باو عطا شد و شیر سنگه زمیندار چنپه
 که درین هنگام شرف اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گشته بود بمرحمت
 سر پیچ و اور بمی مرصع و منصب هزارى چهار صد سوار و خطاب
 راجگی تارک مبالغات انراخت و لطف الله خان و جواهر خان خواجه
 مرا و خدمت طلب خان هر یک بعنایت ماده نبل و هردیو
 زمیندار کوهستان جمون و دربار خان خواجه بمرحمت

امپ با زین و ساز نقره مباهی شدند و خواجه بهارالدین از خواجه
زادهای ماروی النهر که رخصت طواف حرمین شریفین زادهما
الله شرفا و قدرا بامته بود بعطای خلعت و انعام پانزده هزار روپیه
کلمیاب عاطفت شد و کوچک بیگ ملازم عبد العزیز خان والی
بخارا بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه سرافراز گشته رخصت
انصراف یافت و قاضی عبد الوهاب اتصی القضاة و محمد وارث
و حادظ رحیم الدین و حکیم صائب و راقم این صحیفه اقبال و چندی
دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه مباهی شد و پنج هزار روپیه
بزمیر نغمه شنجیان و سرور سرایان آن بزم پر نشاط عطا گردید و پنج
زنجیر فیل پیشکش بهادر خان صوبه دار اله آباد بنظر انوار رسید
و جمعی از عمدها و اسرای حضور پر نور ادای مراسم پیشکش نمودند .

فرستادن صحیفه قدسی در جواب شاه عباس

والی ایران با سوغاتی قیمت هفت لی

روپیه مصکوب تربیت خان

چون شاه عباس والی آندیار بمقتضای صلاح اندیشی و آداب
سنجی بخت تهفیت سریر آرای این زبند ازرنگ خلعت
و کشور کشائی بوداق بیگ بهر قلندر سلطان چواه تفنگچی
اقاسی را که در سلک عمدهای او بود بانامه مبنی بر مراسم
مبارکباد جلوس همایون بر سریر سلطنت ابد بلیاد و مبنی
از قواعد یکجبهی و اتحاد ارمغانی شایسته از تحف و نفائس
ایران زمین بسده سپهر آئین فرستاده بود و او در سه چهار جلوس

والا بآختان معلی رسیدہ ادای مراتب سفارت نمود و در همان سال کامیاب مراجع خسروانی شدہ رخصت انصراف یافت درین اوقات حضرت شہنشاہی را بر پیشگاه ضمیر آفتاب اشراق کہ دقیقہ بنیچ رموز انفس و آفاق است چندین پرتو انگند کہ قدیمی صحیفہ عطوفت مشحون در جواب آن نامہ تہنیت مضمون طراز نگارش دادہ با برخی از نفائس و نوادر ممالک ہندوستان برسم ارمغان مصحوب یکی از عمدہای درگاہ آسمان جاہنزد والی ایران فرستند و تربیت خان صوبہ دار ملتان را کہ از بندہای سعیدہ عمدہ این دولت گردون توان و صاحب ثروت و سامان بود باین خدمت مقرر نمودند و در روز جہن و زن اشرف اورا بعطای خلعت و یک زنجیر نیل با ساز نقرہ و مادہ نیل و ذہ سرامپ از انجملہ دو عربی و دو عراقی یکی از آنها با ساز طلا و جینہ مرصع و شمشیر و مہر و ترکش ہمگی با ساز مرصع و با ضافہ یکہزار سوار بمنصب چہار ہزاری چہار ہزار سوار مورد انظار نوازش ساختہ بسفارت ایران زمین مرخص فرمودند و گرامی مراسمہ کہ بموجب امر اعلی دانشمند خان انشا کردہ بود با سوغاتی از مرصع آلات و نفائس امتعہ و اثواب و دیگر نوادرو رغائب این مملکت نلک فصحت کہ زیادہ از ہفت لک روپیہ قیمت آن بود مصحوب خان مذکور فرستادند •

معاودت شہنشاہ سلیمان سریر
از پنجاب بدار الخلافہ شاہ جہان آباد
چون خاطر ملکوت ناظر گیتی خدیو عالمگیر از گلگشت

خطه کشمیر و سیر و شکار عزم پنجاب و نظم مهام آن حدود فراغت یافت و یک چند سابقه چتر همایون انوار سعادت بر ساحت آبدیار گسترده سالکان آن بوم و بر از فیض معدلت و احسان پادشاهانه کامیاب و بهره‌ور گردیدند عزم مراجعت بصوب دار الخلافه شاه جهان آباد که مستقر سریر سلطنت ابد بنیاد امت از باطن الهام موطن سریر زد و روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الثانی مطابق بیست و چهارم آبان که ساعتی مسعود بود متصدیان و عمله پیش خانه خلعت یافته بموجب امر والاوقات اقبال بیرون زدند و دوشنبه هجدهم مطابق بیست هفتم آبان که اختر شناسان پایه سریر اعلی ساعت این نهضت فرخنده مقرر کرده بودند قریب بسه پاس روز حضرت شاهنشاهی با فراهی و شکوه جهان پناهی بر فیصل کوه پیکر بدیع منظری که تخت آسمان پایه زرین بر پشت آن نصب کرده بودند سوار شده لوای توجه بر افراختند و آن روز در باغ فیض بخش نزول سعادت نموده دو روز دیگر در آن بستان سرای دولت قرار اقامت دادند و چون صوبه دارای دار السلطنة لاهور بدستور سابق بابراهیم خان مفوض شده بود او را بعطای خلعت نواخته رخصت فرمودند و حاجی محمد طاهر بر نهج سابق بخدمت قلعه دارای آن مرکز سلطنت خدمت سرفرازی پوشید و فرزند خان مینواتی نوجدار دیبالپور بعطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار حواری مهابی گشته بخدمت مرجوعه مرخص شد و بیست و یکم که از باغ فیض بخش کوچ شد مغشکن خان و عابد خان و چندی دیگر از اصرا و بمباری

از پددهای منصبدار را با اکثر زوائد اردو و کار خانجات رخصت فرمودند که براه راست پیشتر رفته در دار الخلافه احراز شرف ملازمت نمایند و مقرر ساختند که خود با خاصان و نزدیکان و عملۀ شکار نخست بشکار گاه کائو داهن توجه نموده دران نخچیر گاه اقبال نشاط شکار اندوزند و همه جاشکار کفان و صید افگنان طبعی منازل نمایند و بدست و چهارم در چهار منزلی دار السلطنة امیر خان صوبه دار کابل را بعنایت خلعت خاصه و خنجر باعلافه مرورید و دو اسب هر دو با ساز طلا سربلند ساخته رخصت انصراف فرمودند بدست و هفتم عرصه شکارگاه کانداهن از سایه سنجق جهان کشا نور آگین گشته عمارات فیض آیات دولت خانه آن بنزول والا مهبط انوار شرف و کرامت شد و دو روز فیض اندوز اقامت همایون گردید چون اعتقاد خان القماس نموده بود که یک چند در لاهور بوده متعاقب بعضی حضور رسد اورا خلعت عطا کرده مرخص فرمودند و میر خان فوجدار کوهستان جمون بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا سربلند گشته بخدمت مرجوعه رخصت یافت و از انجان که بعرض اشرف رسیده بود که برخی از مفسدان نواحی پیت جالندر بمقتضای ناعاقبت اندیشی غبار تهر و عصیان انگیزند یاز دهم جمادی الاولی فدائیان داروغه توپخانه پانحدود مرخص شد که تنبیه و تادیب مفسدان فساد آئین و بددبست آن سر زمین کرده متعاقب بیاید و صالح بهادر از تغیر خانه زان خان بفرجیاری آن حدود خلعت مرورازی پوشید و شیر سنگه زمیندار چنده بمکرمات خلعت و بیغۀ مروج و اسب با ساز طلا و نقره

و یک ژنجیر نیل کامیاب عاطفت گشته بوطن مرخص شد و از خزانۀ احسان بادشاهانه پنج هزار روپیه بکس خواجه عبد الغفار که از مادر علی النهر عریضه او آورده بود و هفت هزار روپیه بفرستاده کو پک اتالیق که از عمدهای سبحانقلی خان والی بلخ امت و مختصر پیشکشی بجناب والی سلطنت فرستاده بود حواله رفت که از امتعه هندوستان خرید نموده برای آنها ببرند درین هنگام عاطفت بادشاهانه فروغ دودمان حشمت و کامکاری بهار بوستان اہبت و بختیاری بادشاهزادۀ والا قدر عالی هم محمد معظم و مهاراجہ جسونت سنگہ و دیگر عمدهای اطراف را بمرحمت خلعت زمستانی نواخت و راجہ جی سنگہ و محمد امین خان میر بخشی و دیگر امرای بارگاہ سلطنت و عمدهای آستان خلعت را بعطایی خلاع فاخره قامت استباز اداخت و امیر الامرا که از صوبہ داری دکن معزول گشته بود بصوبہ داری بنگالہ معین شدہ فرمان کرامت عنوان مشتمل برین معنی با خلعت خاصہ زمستانی بجهت او مرسل گردید و حکم شد کہ پدیشگاہ حضور نیامدہ بدان صوب شتابد سیزدہم ماہ مذکور موکب منصور از دریای متلج بجسر عبور نمود و باقر خان فوجدار مہرند و جہانگیر قلیخان فوجدار میان دواب شرف اندوز ملازمت گشتند و روز دیگر دولت خانہ باغ مہرند از فیض قدوم چمن پیرای حدائق عظمت و جلال بہارستان اقبال گشت و چون طراوت و نصارت و نزہت و صفا آنگلشن دلکش ملائم طبع اقدس افتاد و چہار روز شرف اندوز انامت ہمایون شد ببخت و درم باغ فیض آئین انبالہ از فنول اشرف

کامیاب خرمی گردید و چون خاطر ملکوت ناظر بهیر و شکار مخلص
پور مائل بود رایات عالیات از انباله بآن سمت متوجه شده بیست
و هشتم خضر آباد که سه گروهی مخلص پوز است مخیم سرادات
حشمت شد و حضرت شاهنشاهی بعزم سیر عمارت و باغ مخلص
پور که بغیض آباد موسوم است بکشتی از دریای جون عبور نموده
آن گلشن سرای دولت را سیر نمودند و اواخر روز بدولت خانه همایون
مراجعت فرمودند و سه روز آنجا اقامت گزیده بشکار چرز نشاط
اندوز بودند و سوبهاگ پرکس زمیندار سرمور و آن حدود جبهه سایی
آستان سلطنت گشته برخی جابوران شکاری از باز و جره و شاهین
بروم پیشکش گذرانید و بعطای خلعت کسوت مباحات پوشید
هفتم جمادی الآخره نزدیک کرفال مضرب خدام ابهت و جلال شد
و بعرض اشرف رسید که الله یار خان که هنگام نهضت رایس
منصور از دار السلطنت لاهور کونئی بهمرسانیده از راه راست
پیشتر بدار الخلافت شاه جهان آباد آمده بود در آنجا باشنداد
آن عارضه بساط حیات در نور دید و ملتفت خان خدمت داروغگی
گزر برداران و ملازمان جلو که بآن خان مرحوم متعلق بود خلعت
سرافرازی پوشید و باقر خان فوجدار سر هذد و جهانگیر قلیخان
فوجدار میان دو آب خلعت یافته بخدما مرجوعه مرخص گشته
نهم ماه مذکور نواحی قصبه پانی پت مهبط انوار نزول شد و روز
دیگر که دران منزل مقام بود زبده امرای عظام جمعرخان که او را از
ماله بجهت تفویض خدمت جلیل القدر وزارت طلب داشته بودند
دولت زمین بوس آستان سلطنت دریافته یکهزار مهر و یکهزار روپیه

بصیغه نذر و برخی از جواهر و زواهر بر هم پیچش گذرانید و شهنشاه که
 ساعتی مسعود بود در انجمن خاص عسکخانه بخدمت والای وزارت
 اعظم که آن نوین اخلاص آئین را لیاقت و شایستگی آن حاصل بود
 مر بلند گشته بعطای خلعت خاص با چرکمی قامت امتیاز
 افرخت و درین هنگام ملا یحیی نایب که ملا احمد مهین برادرش
 رکن رگین دولت بیجاپور بود و او بیادری بخت و دلالت معادت
 جدائی از عادل خان گزیده بآستان خلافت نشان که قبلاً انبال
 مقبلانست بصدق نیت روی ارادت آورده بود شرف تلبیس سده
 سپهر مرتبه دریافته خلعت مباحات پوشید چهاردهم نواهی سونی
 بت مرکز ریایات فلک فرسا گشته و در روز آنجا مقام شده طبع
 مبارک بشکار نیله گاو نشاط اندوخت و درین اوقات از وقایع صوبه
 بهار معروف بارگاه سلطنت گردید که میرزا خان فوجدار در بهنگه
 که با آه درد بخان فوجدار گور که دور به تلبیه زمیندار مورنگ معین
 بود دران حدود باجل طبیعی روزگار حیاتش سپری شد و بیست
 و دوم باغ فیض بنیاد آغر آباد بهر فدم گیتی خدیو حق پرست
 کامیاب نزهت و صفا گردید و تابست و نهم دران بستان سرای
 حشمت بزم آرامی ایهت و کامرانی بوده چهار شنبه سلخ ماه
 مذکور مطابق یازدهم بهمن که ساعت بانوار معادت قرین بود
 پس از دو پاس روز بعزیمت دخول شهر بر فیل کوه شکوهی که
 تخت فیروز بخت زرین بر کوه پشته آن منسوب گشته بود
 سوار شده رایت توجه بصوب دار الخلافت افراشتند و در باغ سر هندی
 که بر سر راه بود فرود آمده نماز ظهر بجماعت گزارند و بعد فراغ

از نماز قرین تأیید ربانی و فر آسمانی از اینجا متوجه گشته ساخت
 دار الخلافت را برورد مسعود کرامت آمون ساختند و قلعه مهار که را
 از یمن نزول همایون سر باوج گردون بر افراختند درین ایام پیشکش
 عادل خان حاکم بلجیا پور مشتمل بر شانزده زنجیر نیل و نفائس
 جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی برکات رسید و عاقل خان بخدمت
 داروغگی غسلسانگه مبارک که پیشتر بالله یار خان مرحوم مغفوف
 بود سرافراز شده بغایت خلعت و اسب و شمشیر مباهی گشت
 و ملتفت خان و سزار خان بخدمت میرتوزوکی سر بلند گشته هریک
 خلعت سرافرازی پوشید و اسفندیار بیگ و بر خوردار بیگ برادران
 الله یار خان مغفور بعطای خلعت از لباس کنورت بر آمده مورن
 عنایت و رعایت خسروانه گردیدند و حاجی محمد فرستاده امام
 یمن بمرحمت خلعت و انعام چهار هزار روپیه مشمول عاطفت گشته
 رخصت انصراف یافت چهارم رجب سال الحان از مراد آباد رسیده
 باحراز دولت ملازمت چهره مراد بر افروخت و چهار مر اسب عراقی
 بر سبیل پیشکش گذرانیده بعطای خلعت خاصه سر مایه مباحات
 اندوخت و محمد بیگ خان که سابق قلعه دار افتور بود از اینجا
 رسیده دولت زمین بوس دریافت و غیاث الدین خان که بخشی
 صوبه دکن بود بنظم مهمات بندر سورت از تغیر رعایت خان منصوب
 گشته بغایت خلعت و باضانه پانصدی مئصد سوار بمنصب هزار
 و پانصدی پانصد سوار مر بلند شد و سید صدر جهان خویش خلیفه
 سلطان که برهبری سعادت از ایران بعزم بندگی این آستان خلافت
 نشان آمده بود شرف اندوز ملازمت اکسیر خامصبت گشته بعطای

خلعت و منصب شایسته کامیاب شد و هفت مراسم عربی که محمد پاشا حاکم احسا از روی عبودیت و اخلاص بر سر پیشکش مصحوب عبد الله بیگ نام شخصی بجناب خلافت و جهاننداری فرستاده بود بنظر انور رسیده آورنده بخلعت و انعام مباهی شد و مصحوب او هشت هزار روپیه با برخی اجناس برای پاشای مذکور ارسال یافت بیت و چهارم بعزم سیر و شکار رایت مهر انوار پرتو اقبال بآغر آباد امگند و در اثنای راه رکن الدوله جعفر خان سپاه خود بنظر انور عرض نمود و یک مراسم با ساز مرصع پیشکش کرده عاطقت خسروانه اورا بعطای خلعت خاص عزاختصاص بخشید و حضرت شهنشاهی از آغر آباد بانوب شکار شرف قدوم بخشیده چند روز آنجا بصید نخچیر نشاط اندوز گشتند و بیست و نهم رایت مراجعت بشهر افراختند و سیوم شعبان بخضر آباد توجه نموده دو سه روز بسیر و شکار آن حدود مسرت اندوختند درین هنگام باقتضای رای عالم آرا صف شایگان را با برخی از عساکر قاهره تعیین نمودند که بادرنگ آباد رفته در خدمت دره التاج سلطنت و بختیاری قوه الظهر عظمت و کامگاری بادشاه زاده والا قدر خجسته شیم محمد معظم باشد و اورا بعطای خلعت و اسب و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار سر بلند گردانیده پنجم ماه مذکور مرخص فرمودند و بچندی از همراهان او اسب و برخی خلعت عطا شد و معصوم خان خلف شاهنواز خان مرحوم بفوجدارئی ترهت معین گشته بمنایت خلعت و اسب با ماز طلا سرمرازی یافت و همت خان از تغیر او قوربگی شده بعطای

خلعت سرمایه افتخار از درخت و معتقد خان که سابق فرجدار
سلطانپور بلهری بود بقوچدارعی سرکار جونپور از تغییر غضنفر خان
منسوب شده خلعت نوازش یافت و خواجه نذیر از تغییر هزیر خان
بحرامت قلعه فلک اساس رهتاس و عنایت خلعت مباهی گشت
بیدست و دوم اخشام خان که در سلک کومکیان بنگاله بود از انجا
رهمیده دولت اندوز تقبیل سده علیه گردیده بعطای خلعت کسوت
مباهات پوشید *

آغاز سال هفتم از سنین والای عالم کبری مطابق سنه هزار و هفتاد و چهار هجری

درین اوقات خجسته اثر که جهان از فیض معذات شهنشاه
دادگر بهره‌ور بود و زمانه را بفر دولت گیتی خدیو دین پرور
خلعت خوشدلی در بر و انسر شادکامی بر سر قدوم فرخنده ماه
صیام برکت بخش ایام گشته جهانیان را نوید بهروزی و مزید
معادت اندوزی رسانید و شب دوشنبه دهم فروردین ماه رؤیت هلال
اتفاق افتاده سال هفتم از سنین میمنت قرین سلطنت و فرمان
روائی خلیفه زمان و زمین خادان حق پرست پاک دین آغاز شد
و اشاره معلی به پیشکاران پدشگاه خلافت صادر گشت که تا رسیدن عید
سعید بسامان لوازم و ترتیب قدمات جشن جلوس همایون برداشته
برسم هر سال محفل والای خاص و عام و انجمن خاص غلخانه را
آذین بندند و چون این شهر فیض بهر بهزاران شرف و کرامت
بنجام رسید شب دوشنبه نهم اردی بهشت هلال فرخنده شوال

از افق سعادت طلوع نموده هنگامه آرای عیش و نشاط و فروغ
افزای انجمن انبساط شد و فردای آن که عید خجسته نطر بود و بارگاه
سلطنت و جهانبانی بسط بساط حشمت و تجمل شکوه آسمانی یافته
بود در دربار - پیر مثال شاد یانده اقبال بذوا آمده ملای خوشدلی و
شادکامی بجهانیان رسانید و پادشاهزادهای کمار عالی مقدار و
امرای نامدار و سایر بندهای آستان گبهان مدار در سده حنیفه
سلطنت فراهم آمده آداب عبودیت و تسلیمات تهنیت بجای
آوردند و حضرت شاهنشاهی با شان آلهی و فرجهان پناهی بر فیل
کوه پیکر زیبا منطری که تخت زرین بران زده بودند سوار شده بتوزوک
و آئینگی که معهود این دولت ابد قرین امت بهصلی توجه فرمودند
و نماز عید بجماعت گزارده پس از مراجعت در ایوان چهل ستون
خاص و عام که در کمال زینت و آراستگی روکش بزم پیر و حیرت بخش
دیدگاه و مهر بود بر تخت فیروز تخت مرصع نگار جلوس فرموده
دست نوازش بکام بخشی خلایق کشادند و شب هنگام در محفل
فردوس مانند غسلخانه که آن نیز برسم مقرر زیب و آرایش یافته
سریر آرای اقبال و انجمن افروز کمرانی گشته باداضت آثار لطف
و کرم و اشاعت انوار جود و احسان داد امید خلایق دادند و شب
دیگر چراغان کشیدها که باهتمام متصدیان پادشاهزادهای عالیقدر
والا مقام و امرای عظام سرانجام یافته بود بزم گاه دولت را فروغ عشرت
بخشید و تا چهار روز هنگامه عیش و طرب امتداد داشت درین
جشن فرخنده نهال برومند گلشن خلانت نخل سرنواز ریاض سلطنت
پادشاهزاده والا تدر عالی هم محمده معظم که در دکن بودند

بعنایت خلعت و شمشیر خاصه و بیست سر اسب عراقی و هشتاد
 سر اسب ترکی مورد انظار مرحمت گردیدند و غره ناصیه حشمت
 و کامکاری قره باصره شوکت و بختیاری بادشاه زاده ارجمند محمد
 اعظم بعلی سرپیچ مرصع گران بها و سپر باساز مرصع و یک
 زنجیر نیل از حلقه خاصه با سه زنجیر تلایر عز اختصاص یافتند
 و راجه جیسنگه و جعفر خان و محمد امین خان و مرتضی خان
 و امالت خان و دانشمند خان و طاهر خان و بسیاری از عمدهای
 آستان معلی و بندهای عتیقه والا بمرحمت خلع باختره قامت مباحثات
 و امیرالامرا صوبه دار بنگاله و مهاراجه جیسونت سنگه و وزیر خان که در
 دکن بودند و مهابت خان ناظم مهمات گجرات و نجابت خان صوبه دار
 مالوه و ابراهیم خان صوبه دار دار السلطانت لاهور و دیگر عمدهای
 اطراف و امرای موثبات بعنایت خلعت نوازش یافتند و محمد
 امین خان و نجابت خان که منصب هریک پنج هزار و پنج هزار
 سوار بود از تابینان هر کدام یک هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر
 شد و امالت خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنج هزار و چهار
 هزار سوار و دانشمند خان باضافه هزار و بمنصب پنج هزار و دو
 هزار سوار والا پایه گردیدند و عابد خان از اصل و اضافه بمنصب
 چهار هزار و پانصد سوار و مرحمت یک زنجیر نیل مورد
 عاطفت شد و احتشام خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و
 پانصدی سه هزار سوار و رازو کون بهورتیه و جادونرای که در ملک
 کومکین دکن منتظم بودند هریک باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و مدد عزت خان از اصل و اضافه

بمنصب ده هزاری دو هزار سوار و امر سنگه چنگد راوت باضافه پانصدی
 بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و سصد سوار و سید منور خان
 بمنصب هزار پانصدی هزار سوار و اعظم خان باضافه پانصدی صد سوار
 بمنصب دو هزار و پانصدی چهار صد سوار و از اصل اضافه تهور خان
 بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار و نصیری خان بمنصب دو هزار و
 هشت صد سوار و اعجاز خان قلعه دار اکبر آباد بمنصب دو هزار و
 هفت صد سوار و رحمت خان بمنصب دو هزار و چار صد سوار
 و کاکر خان بمنصب هزار و پانصدی هزار هشت صد سوار و
 فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و محمد
 علی خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار و شجاع خان
 بمنصب هزار و نه صد سوار و دارن خان بمنصب هزار و شش
 صد سوار و حامد خان و میر ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم هریک
 بمنصب هزار و پانصد سوار و عبد الرحیم خان و ناظر خان هریک
 بمنصب هزار و دو صد سوار و برق انداز خان بمنصب هزار و
 و پنجاه سوار سرانرازی یافتند و طاهر خان و فیض الله خان و
 حسن علی خان هریک بعنایت اسپ با ساز طلا و همت خان
 بمرحمت علم و بزرگ امید خان بعنایت اسپ و از اصل و اضافه
 بمنصب هزار و چهار صد سوار و محمد کامگار خان ولد جعفر خان
 از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار بختاب کامگار خانی و
 فرخ فال ولد یمین الدوله آصف خان مرحوم بانعام ده هزار روپیه
 و میر غضنفر میر توزک بختاب یک هزار و تاز خانی و دارالبحان و
 عرب شیخ ولد طاهر خان و بختار خان هریک بعنایت اسپ

و بر سوجی. دکنی که از منصب معزول شده بود بسالیانۀ بیست هزار
 روپیه و انوب سنگه زمیندار ماندهو بعطای مرپیچ و دهکدهیکی
 مرصع و محمد منصور کشغری بعنایت شمشیر با ساز میلاکار و
 مکتوب خان و نهال چند جوهری و مان سنگه باک فروش هریک
 بمرحمت ماده فیل و خوشحال خان کلاونت بعنایت اسپ و
 گردهر داس پیش دست میر سامان بخطاب رائی سر بلندی یافتند
 و شیخ عبد الله اکبر آبادی و خواجه ونا از اهل ماوراءالنهر
 هریک بانعام دو هزار روپیه و تقوی شعار شیخ محمد اشرف
 الهوری و سید بدایت الله قادری و حاجی قاسم خوشنویس و
 شیخ جمال محدث و شیخ قطب و ملا فروغی شاعر و چندی دیگر
 هر کدام بانعام یک هزار روپیه بهره اندوز مرحمت گشت و پنج هزار
 روپیه بزمزمه نغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا شد و
 درین روز عالم امروز از جانب بهین ثمره شجره سلطنت گزین باوه
 نهال خلافت پادشاه زاده والا قدر محمد معظم که در دکن بودند
 پیشکشی مشتمل بر یک زنجیر فیل و نفائس اقمشه و دیگر
 تحف و رغایب پیشکش قطب الملک مشتمل بر چهار زنجیر فیل
 و زواهر جواهر و پیشکش عادل خان از نوادر مرصع آلات بنظر
 قدسی برکت رسید و جعفر خان و راجه جیسنگه و امالت خان
 هریک پیشکشی شایسته گذرانید و از جانب وزیر خان دو زنجیر
 فیل و چهار سر اسپ و برخی جواهر ثمینه از نظر انور گذشت و
 محمد امین خان و دانشمند خان و داؤد خان و کنورام سنگه و ندائی
 خان و احتشام خان و بعضی دیگر از عمدها درخور حال پیشکشیها

بجمل عرض رسانیدند و بهادر خان صوبه دار اله آباد که مشهور
عاطفت بطلبش صادر شده بود از اینجا رسیده معادت ملازمت اکسیر
خاصیت دریانت و یک هزار اشرفی و دو هزار روپیه بصیغه نذیر
و پیشکشی شایسته گذرانیده بعنایت خلعت خاص و شمشیر
مشمول انظار عاطفت شد و دلیر خان که بموجب یرلیغ طلب از بنگاله
رسیده بدولت زمین یوس فائز گردید و یک زنجیر فیل و نه سراپ
قائمن برسم پیشکش گذرانیده بمعطای خلعت کسوت انتخار پوشید
و ملا یحیی برادر ملا احمد ناتیه سه زنجیر فیل و گوهال سنگه هاده
یک زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانیدند و میر حاجی فولاد ایلچی
عبد الله خان والی کشغر که خان مذکور او را با صحیفه اخلاص و ولا
و مختصر اصفانی از نوادر آن دیار بآستان سلاطین مدار فرستاده بود
شرف اندوز ملازمت اشرف گشته مشمول مکارم خسرانه شد هشتم
ماه مذکور احتشام خان بمرحمت اسپ مباحی شده رخصت
جاگیر یافت و راجه کشن سنگه تونور و راجه امر سنگه فروری
خلعت یانته در سلک کوسکیان صوبه کابل منتظم گشتند و درین
هنگام بعرض همایون رسید که میرزا نرذر صفوی که برسم گوشه نشینی
در مستقر الخلاء اکبر آباد بسر می برد باجل طبیعی و دیعت حیات
مستعار سپرد و فیض الله خان قراول بیگی که پسرش فوت شده بود
و اسد خان که کوچ او در گذشته بود هر یک بعنایت خلعت مشمول
نوازش گردید و بمقارن بان بمنامیت خویش اسد خان خلعت
مرحمت شد و ملا عوض وجیه که سابق بنابر تقصیری از منصب
معزول شده بود مورد انظار عنایت گشته بمنصب هزاره صد سوار

مباهی شد و بخدمت تعلیم قوه الظهر حشمت و فامداری مصره الصلر
 ابهت و کامکاری بادشاهزاده ارجمند محمد اعظم خلعت سرافرازی
 پوشید و میر خان از کوهستان جمون که فوجداری آن باو متعلق بود
 و غضنفر خان از جونپور و مخلص خان از بنگاله و عبد العزیز خان
 از مالوه بموجب یولغ طلب رسیده دولت زمین بوس دریافتند و سیدی
 احمد که والی حبشه اورا با رقیمه نیاز و مختصر پیشکشی بدرگاه
 سلاطین پناه فرستاده بود بدولت استلام سده سپهر احترام فائز گشته
 تشریف عقیات پوشید و پس از روزی چند دگر باره بعطای خلعت
 و انعام ده هزار روپیه کامیاب مرحمت شده رخصت انصراف
 یافت و مصحوب او از نقد و جنس موازی بیست و پنج هزار روپیه
 برای والی مدکور مرسل گشت و شیخ سعد الله فرستاده حاکم
 عمان دولت اندرز ملازمت اکسیر خاصیت شده بعنایت خلعت و
 انعام پنج هزار روپیه مورد نوازش گردید و او نیز بزودی رخصت
 معارفت یافته ده هزار روپیه بجهت حاکم مذکور مصحوب او مرسل شده

جشن وزن خجسته قمری

درین اوقات فرخ سمات که از میامین حق پرستی خدیو صورت
 و معنی دین دولت بزرگ بود و غنی و فقیر در پلنگ میزان
 معدلت هم سنگ فرخنده جشن وزن قمری خورشید اوج خلافت
 و سروری در رسیده جهانیان را نوید عشرت و شاد کامی داد
 و اواسط روز مبارک شنبه بیست و یکم ذی قعد مطابق بیست
 و هشتم خرداد که بارگاه سلطنت و دولت مرای عظمت یادین

خسروانی آرایش یافته بود در محفل فیض بنیاد غسل خانه
 وزن معهود بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم قمری
 از عمر میمنت قرین خدیو زمان و زمین بهزاران فرخندگی
 و نیریزی بانجام رسیده سال چهل و هشتم بسعادت و بهرزی
 آغاز شد درین جشن همایون عاطفت پادشاهانه گوهر انهر
 حشمت و اقبال طراز مسند ابهت و جلال پادشاهزاده والا قدر
 محمد معظم را بعنایت خلعت خاص و انعام یک لك روپیه نواخته
 بمتصدیان دکن یرلیغ رفت که مبلغ مذکور را از خزانه آنجا
 بهسرکار ان عالی تبار رسانند و براجہ جیسنگه و چندنی از امرای
 نامدار خلعت عطا شد و جمفرخان بعنایت خنجر با علاقه مروراید
 مورد نوازش گردید و بهادر خان بمرحمت خلعت و شمشیر و اسب
 با ساز طلا سربلند گشته باله آباد که صوبه دار بی آن بار تعلق
 داشت مرخص شد و دلیرخان بعنایت اسب با ساز طلا مباحی
 گشته رخصت جاگیر یافت و طاهرخان بعطای هفت سراسب
 مطمحن انتظار مکرمت شد و منصب شاه قلی خان موجددار اوده باضاده
 پانصد سوار دوهزاری دوهزار سوار از انجمله يك هزار حوار دو اسبه
 مساسبه مقرر شد و ملا یحیی برادر ملا احمد نایبه که چنانچه گزارش
 یافته از بیجاپور روی نیاز بدرگاه خلایق پناه آورده بود بمنصب
 دوهزاری هزار سوار و مرحمت اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز
 میثاکار و مخلص خان از اصل و اضافه بمنصب دوهزاری پانصد
 سوار سراسر افزای گشتند و منصب مراد خان زمیندار ثبت از اصل
 و اضافه هزار سوار قرار یافت و میر عزیز داروغه عدالت

و برق انداز خان هر یک از اصل و اضافه بمنصب هزارى دوصد
سوار مقتدر گشت و مير حاجى نولاد ايلچي عبد الله خان
والى کاشغر بعنايت خلعت و انعام پنج هزار روپيه و جمعى از
رفيقانش بانعام چهارده هزار روپيه بهره اندوز عاطفت گشته
رخصت انصراف يافتند و مصحوب سفير مذکور از نقد و جنس
سى هزار روپيه براى خان مذکور فرستاده شد و عبید الله خان
فوجدار نور و بهادر چند زميندار کمالون و جمعى ديگر از امرای
اطراف بمرحمت ارسال خلعت هرايک افتخار اندوختند و سيد
عنايت الله که کد خدا مى شد بعنايت خلعت و امنپ و جينغ
مرصع و انعام پنج هزار روپيه و شيخ قطب بانعام دو هزار روپيه و
منصور ولد ملک عنبر بانعام یک هزار و پانصد روپيه و شيخ
عبد الوهاب بخاري و شيخ مصرى و دوست محمد خطيب و درازده
کس ديگر هر یک بانعام يک هزار روپيه فيض اندوز عنايت گشت
و سيد جعفر ولد سيد جلال بخاري و سيد محمد پسرش که در
موطن مالوف خود گجرات بودند بمرحمت ارسال خلعت و انعام
دو هزار روپيه مورد التفات گرديدند و ملا حيدر على داماد ملا عبد الله
شومثري مشهور که در ريز اوقات بمساعدت تخت از ايران بآستان معلى
رحيده بود بعنايت خلعت و انعام دو هزار روپيه و وظيفه شايسته
کامياب شد و پنج هزار روپيه بزمرد نهمه سنجان و هرود سرايان آن
هزم عشرت پيرا عطا گشت و آن جشن فرخنده تا سه روز جهانيان
را طرب امروز بود - از سوانح بهجت انزا آنکه درين هنگام از
عرشه داشت گوهر انسر حشمت و اتبال فروغ اختر عظمت و جلال

بادشاهزادۀ فرخنده خصال محمد معظم بظهور پیوست که هفدهم
 ذی قعدة در مشكوى درامت آن عالی قدر والا تبار بعد انقضای سه
 پاس از روز مذکور از بطن عصمت نقاب والدۀ كریمة سلطان
 معز الدین پسرى والا گوهر متولد شد حضرت شاهشاهی آن نوكل
 حدیقه سلطنت را بسلطان اعز الدین موسوم ساختند و امان الله
 ملازم بادشاهزادۀ والا نزارا كه عرضه داشت ایشان آورده بود بخلعت
 و انعام دو هزار روپیه نداشتند هفتم ذی حجه مطابق هیزدهم تیر
 ماه حشر عبد كلابی منعقد شده بادشاهزادهای كرام گارء ایمةدار و
 امرای نامدار پائین معهود رسم گذرانیدن صراحیهای مرصع و میزكار
 بجای آوردند دهم ماه مذکور كه عید فرخندۀ اضحی بود بارگاه
 سلطنت و جهانبانی بسط بساط حشمت و تجمل آذین پذیرفته
 دگر باره نوای كوس خسروانی فغمۀ عشرت و شادمانی بمسامع
 جهانیان رسانید و حضرت شاهشاهی بدستور مقرر فیض قدوم
 بعیدگاه بخشیده نماز عید بجماعت گزارند و پس از معاودت در
 محفل سپهر مشاكل خاص و عام سریر آرای اقبال و انجمن انروز
 كاسرانی گردیدند درین روز خجسته جعفر خان بعذایت خلعت
 خاص اختصاص یافت و اصالت خان بمرحمت اسب با ساز طلا
 میباهی شده بمراد آباد مرخص گشت و خنجر خان نوجدار معظم
 نگر بعذایت ارمال علم لوای تفاخر برانراخت و میررضی الدین
 بفرجدارى مركز سارن از تغیر منکلی خان معین شده بعذایت
 خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشت صد سوار
 مبرز گشت و سید انور كه سابق نوجدار مركز خیر آباد بود

بفوجداری گوالیار تعیین یافته بعنایت ارمال خلعت سرمایه
مباهات اندوخت و منصبش از اصل و اضافه هزاری نه صد سوار
مقرر شد و میر اسفندیار معموری بفوجداری خیر آباد منصوب شده
بعنایت خلعت و اسب سربلند گردید و محمد شریف خویش
اعظم خان مرحوم که تازه از ایران آمده بود بمرحمت خلعت و
انعام دوهزار روپیه نوازش یافته سرافراز دولت بندگی گشت *

فرستادن مصطفی خان بسفارت توران

چون عبد العزیز خان والی بخارا در چهارم سال این سلطنت
عالم آرا خواجه احمد خلف خواجه خاند محمود را چنانچه در مقام
خود گزرش یافته با تهنیت نامه و مختصر ارمغانی از لغائس
توران برسم حجابیت جهت مبارکباد جلوس اشرف بر سریر
خلافت و جهانبنایی باستان معلی فرستاده بود و بعد ازان همواره
بارسال هدایا و ابلاغ پیام صدق و ولا اظهار مراتب موافقت
و یک رنگی می نمود لاجرم حضرت شاهنشاهی را درین ایام
سعادت فرجام بمقتضای کمال عطوفت بر خاطر ملکوت ناظر
پرتو انگند که یکی از ایستادهای بساط قرب و حضور را بسفارت
توران مقرر نموده جواب نامه آن خان والا دودمان با ارمغانی
شایان مصحوب او ارسال دارند و مصطفی خان خوانی که از دیرین
بلدهای سلجیده درگاه آسمان جاه است بتقدیم این خدمت معین
گشته هزدهم ذی حجه مرخص شد و هنگام رخصت بعنایت خلعت
و اسب با نماز طلا و شمشیر با ساز میثاکار و جمدهر مرصع با

مروارید و سپهر و ترکش هر دو با ساز میناکار و ماده نایل با حوضه
 سربلند شد و مصحوب او نامه که بموجب امر اعلی دازشمنند خان آنها
 کرده بود با موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از نوادر مرصع آلات
 و نفائس اقمشه هندوستان بجهت خان مذکور فرستادند و چون
 سبحان قلی خان والی بلخ نیز در سیوم سال جلوس همایون چنانچه
 درین صحیفه متأخر اقبال گزارش یافته ابراهیم بیگ راکه از عمد های
 او بود برسم سفارت بجانب عالمیان مآب فرستاده در ادای مراسم
 تهنیت بر عبد العزیز خان سبقت گزیده بود گیتی خدیو مکرمت
 پرور ندردان آن خان والا مکان را هم با رسال نامه عطفوت عنوان موازی
 یک لک روپیه ارمغان یاد آوری فرمودند درین هنگام غضنفر خان
 بصوبه دارجی تهته از تغیر قباد خان منصوب گشته بعنایت خلعت
 و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نیل با ضامه پانصدی هزار سوار بمنصب
 سه هزاری سه هزار سوار از انجمله هزار سوار و ده سه اسبه سربلند شد و امداد
 خان از کومکیان صوبه بهار به موجب برلیغ طلب از آن حدود رسیده دولت
 زمین بوس دریافت - و از سوانج صوبه بنگاله معروض پیشگاه خلافت
 شد که میر صالح داماد شله نواز خان و دوست کام ولد معتمد خان
 که در سلك کومکیان آن صوبه منتظم بودند باجل موعود در گذشتند -
 و از وقائع دار الملك کابل بمسامع حقائق مجامع رسید که بشارت
 خان دیوان آنجا باجل طبیعی سپری شد - و از وقائع مهربند بظهور
 پیوست که باقر خان فوجدار آن چکله را روزگار حیات بسر آمد و
 عبد العزیز خان بجای او معین شده بمرحمت خلعت و اسب
 مهابی گشت بیست و سیوم محرم نامدار خان که در ملک کومکیان

مهاراجه جسونت سنگه انتظام داشت و در تنبیه و تادیب میوائی
مقبور ترددات نمایان ازو بظهور رسیده بود بموجب فرمان طلب
از انجا رسیده بجبهه هائی آستان خلعت جدید عبودیت نورانی
ساخت و بعنایت خلعت قامت افتخار افرات و درین ایام
بمناسبت موسم بهار گلشن جاه و جلال سحاب چمن
حشمت و اقبال پادشاهزاده ارجمند محمد معظم و مهاراجه جسونت
سنگه و امیر الامرا و نجابت خان و وزیر خان و دیگر عمدہای
اطراف بعنایت خلعت بارانی نوازش یافتند و راجه جیسنگه
و جعفر خان و محمد امین خان و دیگر امرای حضور و ایستادہای
پیشگاه قرب بر حسب ترتیب قدر و منزلت باین مرحمت
سرفراز گردیدند و چون از فیض باران رحمت ایزدی هوا اعتدال
یافته دشت و صحرا بفضارت و خرمی گرانیده بود حضرت
شاهنشاهی مکرر بسمت آخر آباد و دیگر صید گاہ های اطراف
دارالخلافه توجه نموده نشاط سیر و شکار ان ریختند و آهوی بهیار
صید فرمودند و درین اوقات راجه نرسنگه کور از بنگاله رسیده احراز
دولت ملازمت اشرف نمود و خلعت یافته بوطن مرخص شد و
از منصبش که هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود پانصد سوار
در اسب سه اسب مقرر گردید و چون بعرض همایون رسید که خواجه
نذیر درین ایام بقلعه داری رهناس تعین یافته بود باجل طبعی
در گذشت و ابو مسلم بحراست آن حصن سپهر اسام معین شده
بعنایت خلعت نیک نام خانی سرفراز گردید و بزرگ امید خان بعنایت
خلعت مباهی گشته به بنگاله رخصت یافت حکم والا صدر یافت که

نزد امیرالامرا باشد و منگلی خان که از فوجداری سرکار سارن معزول شده بود سعادت زمین بوس دریافت و در بارخان خواجه سرا بخدومت ناظری حرم سرای مقدس از تغیر جواهر خان مورد انتظار اعتماد گشته خلعت سرفرازی پوشید و فوجداری نواحی دار الخلافه از تغیر فوجدار خان ضمیمه خدمت فولاد خان کونوال گشته خلعت باو مرحمت شد و منصبش افزایش پذیرفت هشتم ربیع الثانی چون دسهره بود که عید هندوانست عاطفت بادشاهانه راجه جیسنگه را بعطای خلعت خاص نوازش نمود شانزدهم ماه مذکور دزد خان که از صوبه داری پنده معزول شده بود ادراک شرف ملازمت کیمیا خاصیت نموده بعطای خلعت مشمول عنایت گشت و هرزخان که از فلهه داری رهناس معزول شده بود از انجا رسیده بعز بساط بوس فائز گردید *

نعین راجه جیسنگه با افواج منصور

جهت دفع سیوای مقهور

چون آن نابکار شقاوت شعار که مجملی از حال خسران مآل او درین صحیفه متأثر اقبال گزاش پذیرفته در ولایت خود باستظهار قلاع حصین و معادل متین و کثرت جمعیت اوباش و دکنیان و افعه طالب فتنه آئین کمال قوت استقلال یافته ریشه استقرار دران مرزمین فرو برده بد و شیعه تخت و تزاری پیش گرفته غبار شورش می انگیخت و ازین جهت که ولایتش بساحل دریای شور نزدیکست و بنهری چند در تصرف داشت

مانند طائفه ملیار بدزدی و رهنی برگشتی نشینان نیز بدگوهری
 خویش هویدا میساخت و هرگاه کشتی مورد فتور دریاگشته بیگی
 از بندرهای او می افتاد تمامی اموال و اشیائی که در آن بود دست
 خوش جور و تغلب او می گشت چنانچه درین ایام بظهور پیوست که
 جهاز بزرگی که جمعی کثیر از طوائف تجار باموال و امتعه بسیار در آن
 بودند طوفانی شده بقبضه تصرف و استیلائی از درآمده بود و آن کافر
 جابر دست تناول باخذ و نهب اموال آن مسکینان گشوده تمامی
 را متصرف شد و مع هذا مالکان اموال را که اکثر مسلمان بودند
 مقید و محبوس ساخته باضرار و آزار طلب زیادتیی می نمود و از
 ظلم پرستی و شقارت پروری مدت ها آن محنت زدگان را باین سبب
 در شکنجه تعب مبتلا داشت تا آنکه جمعی از آنها که در موطن و
 مساکن خویش بقیه ثروت و بضاعتی داشتند از آن جمله مبلغ های
 کلبی طلب داشته بار دادند و از چنگ جبر و بیداد آن ضلالت
 کیش بد نهاد رهائی یافتند و مهاراجه جسونت سنگه که با عساکر
 قاهره باستیصال او تعین یافته بود اگرچه بر سر ولایت آن مردود
 رفته یک چند بمحاصره بعضی از قلاع اوقیام ورزید و در تخریب
 ولایت و تسخیر حصون آن مقهور جمعی موفور بظهور رسانید لیکن
 اثری که مطلوب اولیای دولت بود بر کوشش او مترتب نشد و
 هیچ یک از قلعه های عظیم آن مستغول لئیم مفتوح نگشت و مهم او
 بطول و امتداد کشید لجرم درین اوقات سعادت پیرای ملک آرای
 حضرت شاهنشاهی که مطرح انوار الهام آلهی و مرآت صور استمرار
 سلطنت و جهان پلهیست چنان تقاضا نمود که یکی از نوینان

بارگاه خلافت را با لشکری تازه و سامانی شایسته بدفع آن ضلالت
 آئین تعدیل نمودند مهاراجه جسونت سنگه را به پیشگاه حضور
 لامع النور طلب دارند و راجه جیسنگه را که از راجه‌های ذی شان و
 بحسن تدبیر و جمعیت لشکر و وفور سامان سرداری و سرلشکری
 را شایان بود با چندی از امرای نامدار و عهده‌های آستان سپهر
 مدار مثل دلیر خان و داؤد خان و راجه‌رای سنگه سیسودی و احتشام
 خان شیخ زاده و قباد خان و راجه سجان سنگه بزدیله و کیرت سنگه
 و ملا یحیی نایده و راجه نرسنگه گور و پورنمل بزدیله و زبر دست
 خان و دال بختیار و برق انداز خان و دیگر مبارزان نصرت شعار با
 توپخانه و سایر ادوات نبرد و پیکار که همگی قریب چهارده هزار
 سوار بودند بتقدیم این خدمت تعدیل نموده مقرر فرمودند که آن
 زبده راجه‌ها و جمعی که در رکاب ظفرمآب بودند در جشن مبارک
 شمسی که وقوع آن نزدیک بود بدان صوب مرخص کردند و یرلیغ
 گیتی مطاع بنام دایر خان و احتشام خان و برخی دیگر که در
 محال تیول خویش بودند بعز صدور پیوسته که از آنجا عازم مقصد
 گشته بر راجه مذکور پیروندند *

● جشن وزن مبارک شمسی

درین ایام فرخنده انجام که از فیض این دولت آسمانی عرصه جهان
 بهارستان طرب و شادمانی که انجمن گیتی نگارستان عشرت و کمرانی
 بود موسم وزن شمسی خورشید اوج خلافت و جهانستانی در رسیده
 جهانیان را نشاط تازه به مشید و روز مبارک شنبه نوزدهم ربیع الاول

مطابق هفدهم آبان که بارگاه حشمت و دولت سرای سلطنت
 باشا و والاؤدین خسروانی و شکوه آسمانی یافته بود بعد از انقضای
 درپاس و سه گهری از روز مذکور در محفل فیض بنیاد غسلخانه
 همایون جشنی بادشاهانه انعقاد یافته عذصر انور و پیکر کرامت
 پرور گیتی خدیو دادگر معدن گستر را باشیای معبوده بتائین
 مقرر منجیده شد و سال چهل و ششم شمسی از عمر اشرف قرین
 سعادت و اقبال بانجام رسیده سال چهل و هفتم به نیک اختری
 و بهرزی جلوه جهان افروزی آغاز کرد و حضرت شهشاهی بعد
 فراخ از وزن مسعود دران انجمن طرب پدرا سریر آرا گشته بکام
 بخشی خلافت پرداختند و نهال آمل بسیاری از عبدیت منشان
 ارادت سکن را از فیض بهار مکرمت و انضال کامیاب نشو و نما
 ساختند دران روز عشرت افروز رخشنده اختر برج سلطنت تابنده
 گوهر درج خلافت بادشاهزاده ارجمند والا قدر محمد معظم که در
 دکن بودند بعنایت دوسر اسپ عربی مورد عاطفت گردیدند و
 و خنجر خاصه باعلاقه مروارید بنو گل حدیقه دولت تازه نهال ریاض
 حشمت بادشاهزاده کامگار محمد اعظم عطا شد و جعفر خان بعنایت
 خلعت خاص با نادری قامت امتیاز افراخته باضافه هزاره هزار
 سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار از انجمله چهار هزار سوار
 دو اسپه سه اسپه والا رتبیگی یافت و راجه جیسنگه که بانواج
 قاهره بدفع و استیصال حیوانی مقهور معین شده بود بعنایت
 خلعت خاص با نادری و شمشیر مرصع و یک صد اسپ از انجمله
 بیست راس عراقی و عربی یکی با زین و ساز طلا و نعل خاصه با

تلایر و ساز نقره و جل زربفت مورد عواطف بادشاهانه گشته مرخص شد و مرتضی خان باضافه یک هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سواروندائی خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و پانصد سوار و فیض الله خان باضافه پانصدی بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار مشمول مراسم خسروانه گردیدند و سادات خان بقوجداري شاه آباد تعیین یافته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرفراز شد و حسن علي خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و هفت صد سوار و مبارز خان بعنایت ماده نیل و خنجر خان فوجدار معظم باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصد سوار و سیف الدین صفوی بخطاب کامیاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و قلعه دار خان حارس قلعه غزنین بعنایت ارمال خلعت و یک زنجیر نیل و حکیم صالح شیرازی بخطاب صالح خان و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی بمنصب یک صد سوار و حاجی شفیع دیوان دکن بخطاب شفیع خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار و بختاور خان و دربار خان هر یک پعطای ماده نیل کامیاب مرحمت گشتند و از اصل و اضافه هادیخان از کومکدان صوبه بهار بمنصب دو هزار و شش صد سوار و روح الله خان و معتمد خان خواجه مرا هر یک بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و التفات خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و سید سلطان کرلائی بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و گدا بیگ بمنصب هزار و چهار صد سوار مفتخر

گردیدند و از گروهی که با راجه جیسهنگه بدکن معین گشته بودند
 داؤد خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نیل مبهایی
 شد و منصبش که چهار هزار و چهار هزار سوار بود باضافه هزار
 افزایش پذیرفته و یک هزار سوار از تایلینانش دواچیه سه اسبه مقرر گردید
 و راجه رایسنگه سیمبودیه بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر
 مرصع باعلاقه سروارید و قباد خان بعنایت خلعت و اسب و باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و کیرت سنگه بمرحمت
 خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب ده هزار و پانصدی هزار
 و هفت صد سوار و ملا یحیی نایبه بعنایت خلعت و نیل و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دوهزاری هزار و پانصد سوار و راجه نرسنگه
 کور و پورنمل بندویه هر یک بمرحمت خلعت و اسب و بادل بختیار
 و برق انداز خان و بسیداری از مبارزان شهابت نشان بعطای
 خلعت و برخی بعنایت اسب نوازش یافته مرخص گشتند و محمد
 لطیف ولد مکرمت خان مرحوم بدیوانی آن جیش مسعود خلعت
 سرافرازی پوشید و جانی بیگ به بخشیدگری آن لشکر مقرر گشته
 بعنایت اسب و خلعت مبهایی شد و بجهت دلیر خان خلعت
 دیگر و یک زنجیر نیل و برای احتشام خان خلعت مرسل گشت
 و از امرای دکن سرامراز خان و قطب الدین خان و زندوله خان و
 شرزه خان و هلال خان و غالب خان و جوهر خان و دتاجی بعنایت
 ارسال خلعت سرمایه مبهات اندوختند و درین روز هوشدار خان
 صوبه دار مستقر الخلاء اکبر آباد که بموجب التماس به پیشگاه
 حضور آمده بود شرف زمین بوس دربانته بعنایت خلعت سر بلند

تلایر و ساز نقره و جل زرینفت مورد عواطف پادشاهانه گشته مرخص شد و مرتضی خان باضافه یک هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سواروندائی خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و پانصد سوار و فیض الله خان باضافه پانصدی بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار مشمول مراحم خسروانه گردیدند و سادات خان بقوجدارئی شاه آباد تعیین یافته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرفراز شد و حسن علی خان باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و هفت صد سوار و مبارز خان بعنایت ماده فیل و خنجر خان فوجدار معظم باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و پانصد سوار و سیف الدین صفوی بخطاب کامیاب خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و قلعه دار خان حارس قلعه غزنین بعنایت ارمال خلعت و یک زنجیر فیل و حکیم صالح شیرازی بخطاب صالح خانی و باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی بمنصب یک صد سوار و حاجی شفیع دیوان دکن بخطاب شفیع خانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار و بختار خان و دربار خان هر یک بعطای ماده فیل کامیاب مرحمت گشتند و از اصل و اضافه هادیخان لڑکومکدان صوبه بهار بمنصب دو هزار و شش صد سوار و روح الله خان و معتمد خان خواجه سرا هر یک بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و التغات خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و سید سلطان کرلائی بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و گدا بیگ بمنصب هزار و چهار صد سوار مفتخر

گرددند و از گروهی که با راجه جیسهنگه بدکن معین گشته بودند
 داره خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نیل مباحی
 شد و منصبش که چهار هزار سوار بود باضافه هزار
 افزایش پذیرفته و یک هزار سوار از تائیدانش دواهی سه اسبه مقرر گردید
 و راجه رایسنگه سیهودی به عنایت خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر
 مرصع باعلاقه مروارید و قباد خان بعنایت خلعت و اسب و باضافه
 پانصدی بمنصب سه هزار و کیرت سنگه بهرمت
 خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی هزار
 و هفت صد سوار و ملا یحیی نایب بعنایت خلعت و نیل و باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و راجه نرسنگه
 کور و پورنمل بندپاه هر یک بهرمت خلعت و اسب و بادل بختیار
 و برق انداز خان و بسیاری از مبارزان شہامت نشان بعطای
 خلعت و برخی بعنایت اسب نوازش یافته مرخص گشتند و محمد
 لطیف ولد مکرمت خان مرحوم بدیوانی آن جیش مسعود خلعت
 سرامرازی پوشید و جانی بیک به بخشیدگری آن لشکر مقرر گشته
 بعنایت اسب و خلعت مباحی شد و بجہت دلیر خان خلعت
 دیگر و یک زنجیر نیل و برای احتشام خان خلعت مرسل گشت
 و از امرای دکن سرامراز خان و قطب الدین خان و رندوله خان و
 شرزه خان و هلال خان و غالب خان و جوهر خان و دتاجی بعنایت
 ارسال خلعت سرمایہ مہامات اندوختند و درین روز هوشدار خان
 صوبہ دار مستقر الخلاء اکبر آباد کہ بموجب التماس بہ پیشگاه
 حضور آمده بود شرف زمین بوس دربانده بعنایت خلعت مر بلند

شد و برین منگه زمیند از سرى نگر که پدرش اورا بخد متگزارى
 بارگاه خلانت پناه فرستاده بود دولت اندوز تقبیل مدد سیده گشته
 پیشکشی از طلا آلات و امپان کوبی و جانوران شکاری بمحل عرص
 رسانید و بمعنایت خلعت و سرپیچ و ارزبسی و پهلوچی مرصع و
 منصب هزارى پانصد سوار مورد عاطفت گردید و احمد بیگ خان
 بانعام ده هزار روپیه و قاضى عبد الوهاب اقصی القضاة بمرحمت
 صاده نیل و انعام یک هزار روپیه و عبدالله ولد حاجی قاسم خوش نویس
 که کد خدا میشود بانعام چهار هزار روپیه و محمد قاسم چوراغاسی
 که تازه از توران بآستان مظهر نشان رسیده بود بمرحمت خلعت و
 جیفه مرصع و انعام دو هزار روپیه و خواجه سکندر که او نیز بتازگی
 از ان دیار آمده بود بمعنایت خلعت و خنجر و انعام دو هزار روپیه
 و سید شیر محمد قادری بانعام سه هزار روپیه و ملا محمد مقیم
 کشی که از خاصان و صاحبان پیشکوه بود بانعام دو صد اشرفی و
 شیخ عبد الملک و سعیدای خوش نویس و خواجه کمال الدین و
 شیخ الله داد هر یک بانعام دو هزار روپیه و سید شیخ همشیرزاده
 سید جلال بخاری بانعام یک صد اشرفی و محمد وارث و خواجه قادر
 محتسب و بیست کس دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه بهره
 اندوز عاطفت گردیدند و در هزار روپیه بنغمه سنجان و سرود مرادان
 آن انجم والا عطا شد و درین بزم مسعود نویدان نامدار و امرای
 عالی مقدار رسم نثار بجای آورده پیشکشا گذرانیدند و تا سه روز
 این جشن خسروانی بهانیدان را سرمایه شادمانی و پیرایه کامرانی
 بود درین ایام چون هوا بسردی گرانیده موسم شکار نیله کار رسیده بود

مظاہر مبارک شہنشاہ روزگار بنشاط شکار مائل شدہ دوم جمادی
 الاولیٰ باغ آباد شرف قدوم بخشیدند و شش روز در نخچیر گاہهای
 نواحی آن نشاط میداد و خجہ بدله گاو بسیار شکار فرمودند دهم ماه
 مذکور میرزا سلطان صفوی جاگیردار دھامونی از آنجا رسیده احرار
 دولت ملازمت نمود و یک هزار اشرفی بصیغہ نذر و فہ زنجیر فیل
 و برخی جواهر و مرصع آلات پرشم پیشکش گذرانیدہ خلعت نوازش
 پوشید و ہوشدار خان صوبہ دار مستقر الخلانہ اکبر آباد بمرحمت
 خلعت و شمشیر و اسب با ساز طلا مہابی شدہ مرخص گردید - و
 از وقائع صوبہ مالوہ بمسامع حقائق مجامع رسید کہ نجابت خان
 صوبہ دار آنجا جہان گذران را پدرود نمود و نظم سهام آن صوبہ برزیر
 خان صوبہ دار خاندیس تفویض یافتہ یراغ ہمایون صادر شد کہ
 بدال صوبہ شادانہ بہ بند و بست مہمات آنجا پردازد و بعنایت
 از سال خلعت خاص اختصاص یافت و داؤد خان کہ درسلک کرمکیان
 راجہ جیسنگہ انظام یافتہ بود بصوبہ داری خاندیس مقرر گشتہ
 فرمان شد کہ یکی از انارب خویش باجمعی از تابندگان در بلاد طیبہ
 برہانپور گذاشتہ خود با تدمہ سپاہ عازم مقصد شود و عاطفت خسروانہ
 غیرت خان خلف نجابت خان را کہ کمیاب خدمت حضور بود
 بعطای خلعت از کسوت سوگواری برآورد و معتقد خان و اسمعیل
 خان و دیگر پسران آن خان مرحوم را کہ از پایہ سریر سلطنت دور
 بودند بارسال خلعت نوازش فرمود و بعرض اشرف رسید کہ خلیفہ
 خان فوجدار معظم نگر را روزگار حیات بسرآمد و اللہ یار پسرش
 بعطای خلعت از لباس کدورت برآمد و رزق اللہ خان کہ از مستقر

الخلاء اکبر آبان آمده بود بغایت خلعت معتخر گشته رخصت
 انصراف یافت و راجه تونرمل ناظم مهمات چکله اداره که بر موجب
 طلب بحضور پر نور آمده بود خلعت یافته بخدمت مرجوعه مرخص
 شد و بهارز خان از کابل رسیده شرف زمین بوس دربانک و
 بغایت خلعت سرافراز گشت و عبدالله خان از تغدیر راجه اندرون
 دهندیره بقوجدارئی شاه آبان از اعمال صوبه مالوه صعدین گشته
 باهانه پانصد سوار به منصب دو هزار و پانصد سوار تارک اعتبار
 برانراخت و فاضی عارف نشمیری بفکارش - و انچه احوال تربیت خان
 که به حجاب ایران زمین رفته بود تعین یافته بغایت خلعت و
 اسب و انعام پنج هزار روپیه مبداهی گردید و حکم شد که بزودی روانه
 کشته بخان مدکور ملحق گردد هشتم جمادی الآخره از عرضه داشت
 گوهر محیط حشمت و بخنداری اختر سپهر عظمت و کامکاری
 بان شاهزاده والا قدر محمد معظم که در صوبه دکن بودند بظهور پیوست
 که بیست و ششم جمادی الاولی در مشکوی دولت آن والایار از بطن
 دختر ستوده سیر راجه روپ سنگه راتهور گرامی پسری تولد یافته
 فروغ بخش دیدند ابدال گردید و یک هزار انرفی که بصیغه نذر
 فرستاده بودند محل عرضه رسید حضرت شاهنشاهی از دوز آن مبد
 دولت پیرا مسرور و مبتهج گشته آن مولود مسعود را بسلطان عظیم
 النین موصوف ساختند و میر محمدین هزارم بان شاهزاده کامکار را که
 عرضه داشت ایشان آورده بود بهرحمت خلعت و اسب و انعام در هزار
 روپیه و میرزا محمد وکیل آن عالی نسب را بغایت خلعت نوازش
 فرمودند یازدهم صفر مذکور آکه وردی خان از گورکم پور که باقطاع او

تعلق داشت رسید؛ چپه ساری عقبه خلافت گردید و چهارده زنجیر
 فیل که از زمیندار مورنگ گرفته بود با ده زنجیر فیل پیدشکش خود
 بمحل عرض رسانیده خلعت عاطفت پوشید و یک زنجیر بدل پیدشکش
 نصیر خان بنظر اکسیر اثر رسید و درین ایام بادشاه زادهای
 عالقدر والا مقام و امرای عظام که فیض اندرز خدمت حضور بودند
 بمرحمت خلعت زمستانی برسم معهود مورگ نوازش گردیدند و نهال
 بوستان سلطنت طراز کسوت انبث بادشاهزاده ارجمند محمد معظم
 و امرای اطراف باین عنایت عز اختصاص یافتند و مکرر رأیت
 اقبال بسمت آغزآباد و پالم و خضرآباد و دیگر شکارگاههای اطراف
 دارالخلافه باهتزاز آمده خاطر اقدس از شیر و شکار آن حدرد بهجت
 آسود شد و بغیض الله خان قراول بیگی و زمره قراولان و عمله شکار
 بخلعت شکاری مرحمت گشت و ارسلان علی ولد آله وردی خان
 مرحوم که سابق فوجدار بنارس بود بفروجدارئی سیوستان از تغیر
 ضیاء الدین خان معین گردید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
 نهصد سوار ازان جمله هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه میاهی
 شده بخطاب ارسلانخانیه زاهر گشت و پلنگ حمله مخاطب
 بارسلان خان بخطاب خنجر خانیه سرافراز گردید و وزیر خان
 بفروجدارئی بنارس از تغیر لارسلان خان و از اصل و نهاده بمنصب
 هزار دپاصدی هفت صد سوار مفتخر شد و بعرض اشرف
 رسید که فیروز خان میدوتی فوجدار دپا هزار و حقیقت خان
 که در سلک گوشه نشینان بود باجل موعود درنگ ننهاد و دیدند
 خان بفروجدارئی دپا هزار تعیین یافته بمعنایت خلعت دپا هزار

باضافه هشت صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی در هزار سوار
 مباحی شد و چون خواجه عبد الغفار بمادت معهود از مادران الغهر
 عریضه مبغی بر مراسم عبودیت و دعا گوئی بدرگاه خلعتن پناه
 ارسال داشته بود از خزانه احسان پادشاهانه هفت هزار روپیه
 در وجه اقامه خواجه مزبور و سه هزار روپیه بفرستادهای او عطا
 شد درازدهم رجب حضرت شاهنشاهی التماس مخدوم تقی
 عصمت نورس بانو بیگم زوجة کریمه شاهنواز خان مرحوم شرف
 قدم بمر منزل او بخشیده آنجا نعمت خاصه تناول فرمودند و آن
 بانوی حمیده اطوار ادای مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو
 روزگار بجا آورده پیشکشی گذرانید و درین هنگام سید خان فوجدار جمون
 که به پیشگاه حضور آمده بود رخصت آن حدود یافته بعزایت خلعت
 و اسب سپرداد گشت و سید شهبان داره از کومکدان ص بقه اقیسه
 بقلعه داری افتاد باری و فوجدارین بواجع آن تعیین یافته از اصل
 و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار سرافراز شد و چون فرائی خان
 محمد صالح که پسر خون را کد خدا میگرد پیشکشی بنظر همایون در آورده
 التماس رخصت نمود و عاطفت پادشاهانه پسرش را بعطای خلعت
 و خنجر مرصع بوزن مرمون و سید سلطان کرملاهی که در نبر
 کد خدا میشد بعزایت خلعت و خنجر مرصع سرمایه افتخار اندوخت
 بیست و سیوم ماه مذکور معروض پیشگاه خلافت گردید که بیکمقام
 خان قلعه دار رهناس بساط حیات در نبردید و وی بیگ گولپی
 بحضرت آن حصن شهر اساس معین شده از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و چهار صد سوار مباحی شد و دروزخان بقلعه داری رتبه

که تا رسیدن عید سعید بترتیب اجباب و سرانجام لوازم جشن
مسعود پرداخته محفل پذیراساس خاص و عام و انجمن خلد
مذلل غلخانه را برسم هر سال نذین عشرت و شادمانی بدهد درون
هنگام آه ورد بخان فوجدار گورک پور که چنانچه مذکور شد به پیشگاه
حضور آمده بود بخدومت مرجوعه مرخص گشته بعطای خلعت و
اسپ با ساز طلا و سیر با ساز میناکار مشمول عاطفت شد و معین
خان بدیوانی دارالملک کابل از تغیر حکیم نور الدین منصوب
گشته بعفایت خلعت و اسپ سر بلندی یانیت و مقیم خان از
تغیر او بدیوانی سرکار ملکه ملکی حصال تقدس نقاب طراز هودج
عمت و احتجاب روشن رای بیگم خلعت سرافرازی پوشیده از
اسر و اضافه بمنصب هزاری دوصد سوار مبدای شد و چون ایام
میام قرین انوار ضیعت و شرف بانجام رسید شب جمعه بیست
و نهم فروردین هلال فرخنده شوال از نق سعادت طالع گشته چهره
آرامی شاهد عیش و نشاط شد فردای آن که عید فرخنده فطر بود
و بارگاه خلافت و جبهانقبانی بسط بساط حشمت و تجمل پبرایش
و آراستگی یافته بود نوای عشرت و خوشدلی بانگ گشته شاد یانیت
اقبال طانده عظمت و جلال بگوش گزین رسید بادشاه زادهای
گام در عالیقدر و اسرای نامدار و سایر پندهای آستان
گیهان مدار بسده راز و درناه معلی فراهم آمده آداب عبودیت
و تسلیمات تهذیب بجای آوردند و شهشاه مهر انسر سپهر سربر

تعمیدین یافت غرق شعبان لشکر خان که از صوبه داری تهنه معزول شده بود دولت زمین بوس یافته بعنایت خلعت مشمول القات گردید پنجم ماه مذکور سیفخان صوبه دار کشمیر که بموجب التماس بجذاب معالی رسیده بود شرف تقبیل سده حنیه یافته خلعت نوازش پوشید ششم لشکر خان بصوبه داری پنده از تغیر داؤد خان تعین یافته بعطای خلعت ربك زنجیر ذبل و اسب با ساز طلا کامیاب مكرمت شد و چون صفی خان میر عبد السلام پسر خود را كد خدا میگرد پیشگشی بمحل عرض رسانیده رخصت طوی خواست و عطفت یادشاهانه پسرش را بعنایت خلعت و خنجر مرصع نواخت بیست و ششم سیفخان صوبه دار کشمیر رخصت انصراف بآن خطه دایمذیر یافته خلعت و اسب با ساز طلا بار عطا شد •

آغاز سال هشتم از سنین دولت والای عالمگیری

مطابق سنه هزار و هفتاد و پنجم هجری

درین اوقات همایون که زمانه را مواد عشرت و کرامتی روز افزون و دین و دولت به هزاران سعادت و فرخندگی مقرون بود شهر کرامت بهر رمضان در رمیده انوار یمن و برکت بر جهان و جهادیان گسترده و شب چهار شنبه نوزدهم ماه احفادار رؤیت آن ماه مهز انوار اتفاق افتاده سال هشتم از سنین خلافت و فرمان روائی طرازند انسر و تخت شهنشاه مؤید فیروز بخت بمبارکی و فیروزی و خجستگی و بهروزی آغاز شد و اشاره دالا بکار پردازان پیشگاه دولت و سامان طرازان بارگاه سلطنت صادر گشت

رسانند بدر ملایر و خورشید عالم گیر که بر سپهر برین بر آید بر نایل
 فلک خرام کوه تمثال که تخت زرین بر کوه پست آن نصب
 کرده بودند سوار شده بتوزک و آئین مقرر بهصلی توجه فرمودند
 و اقامت نماز عید بجماعت نموده پس از مراجعت در ایوان چهل
 ستون خاص و عام که تخت فیروز تخت مربع نگار و در آن انجمن
 سعادت اساس مرکوب کرسی نه پایه افلاک ساخته در پیش آن
 اسپک دلبادل مخمل بر انداخته بودند سریر آرای ابهت و
 کمرا نی گشت دست نوازش و افضال بکام بخشی و عطا کاری
 کشودند و تا پنجم روز قرین تخت بیدار و دل هوشیار محفل محرمی
 و طرب آراخته باصناف مکرمت و احسان صید دلهای خلایق
 فرمودند و چون بدولت از خاص و عام بر خاصند از کمال حق
 پرستی و توفیق شعاری دگر باره تجسم حرکت و سواری فرموده
 جهت ادای نماز جمعه پرتو قدم به مسجد جامع گسترده و بتأدین
 معهود نماز گزاردند درین جشن خجسته برای مهین باوق نهال
 عظمت و انبیا گزین ثمره شجره ابهت و جلال بادشاهزاده ارجمند
 محمد معظم که در دکن بودند خلعت خاص فرستادند و فروغ دودمان
 بهشت و کامگاری چراغ خاندان سلطنت و بتختیاری بادشاهزاده
 عالیقدر محمد اعظم را بمرحمت سه اسپ از طوبیله خاصه و یک
 عقد مرورید و نوگل حدیقه دولت تازه نهال ریاض خلافت بادشاه
 ازده والا گهر محمد اکبر را بعطای جلیقه و پهنوچی مربع مشمول
 عاطفت ساختند و امیرالامرا و راجه جیسند و دیگر امرای اشراف
 را بعلویت ارسال خلعت کسوت مهابات بخشیدند و جعفر خان

بمرحمت خلعت خاص اختصاص یافت و وزیر خان صوبه دار مالوه
 که پنج هزاری پنج هزار سوار بمنصب داشت یک هزار سوار از
 تابیدانش دو اسبه سه اسبه سقر رش و طاهر خان بمرحمت هشت
 سراسپ از انجمله یکی عربی با ساز طلا و دانشمند خان باضافه
 پانصد سوار بمنصب پنج هزاری دو هزار و پانصد سوار و از اصل و اضافه
 اسدخان بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار و میرزا سلطان صفوی
 و نامدار خان هر یک بمنصب چهار هزاری دو هزار و هشت صد سوار
 بمنصب سه هزاری دو هزار و سیصد سوار و عبدالرحمن بن نذر محمد
 خان بانعام چهار هزار رده به وصف شکن خان که در دکن بود باضافه
 پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و انتخار خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزاری هزار و دویست سوار و حسن علی خان بمرحمت
 اسپ با ساز طلا و مبارز خان بمنایت پنج - سراسپ و سید سلطان
 کربلائی باضافه پانصدی بمنصب دو هزاری هفت صد سوار و سید
 شیرزمان باره باضافه پانصدی سیصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 هفت صد سوار و از اصل و اضافه همت خان بمنصب دو هزاری
 هزار و دویست سوار و ملتفت خان بمنصب دو هزار و هشت صد سوار و
 غیاث الدین خان ناظم مهم بندر سورت بمنصب هزار و پانصدی هشت
 صد سوار و سزوار خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و یوسف
 خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و صالح خان بمنصب هزار
 و پانصدی صد و پنجاه سوار و متاع خان فوجدار پونار بمنصب هزار و
 هشت صد سوار و نرمان خان از کوسکیان صوبه بنگاله بمنصب هزار
 چهار صد سوار و مکرمت خان دیوان صوبه گجرات بمنصب هزاری

سید و پنجاه سوار و محمد تقی خان بخشی دکن بمنصب
 هزاری سید سوار و سید جعفر بخاری که در طن مالوف خود
 گجرات بود بعنایت ارسال خلعت و انعام دو صد اشرفی و سید علی
 داروغه کتاب خانه بمرحمت خنجر مرصع و پریم سنگه پسر زمیندار
 مری نگر بعنایت جدههر مرصع و سید عنایت الله بعنایت ماده
 فیل و انعام دو هزار روپیه و خدمت طلب خان بمرحمت اسب و
 محمد ناصر چيله بمناسبت داروغگی بقار خانه بخطاب نوبت خانی
 و خواجه طرب که در خدمت اعلیٰ حضرت بود بخطاب مملدار
 خانی مفتخر و مباهی شدند و ارسلان خان فوجدار سابق بنارس
 که چنانچه گزارش یافته بفوجداری سیوستان تعین یافته بود جبهه
 سای آستان اقبال گشته بعنایت خلعت و اسب مرسلند شد و بدان
 خدمت مرخص گردید و جهانگیر قلی خان فوجدار میان دو آب
 که بموجب التماس شرف اندوز ملازمت اکبر خاصیت گشته
 بود بعنایت خلعت سرفراز گشته بخدمت مرجوعه رخصت یافت
 و خواجه سکندر که تازه از ما وراء النهر آمده در سلک بندهای این
 آستان فلک احترام انتظام یافته بود بمرحمت جیفه مرصع و شمشیر
 و سپر با ساز طلا و انعام دو هزار روپیه مباهی شد و سید یحیی بانعام
 دو هزار روپیه و شیخ محمد ماه جونپوری بانعام دو صد اشرفی و
 سعید الله و محمد معصوم از ملازمان قدیمی که در سلک لشکر
 دعا منتظم شده بودند هریک بانعام سه هزار روپیه و ملا محمد
 امین خوش نویس بانعام دو هزار روپیه و شیخ پیر محمد صاحب
 مجادله جناب قدوة الواصلین حضرت خواجه معین الدین قدس سره

بعنايت خلعت و انعام يك هزار و پانصد روپيه و الله يار ولد
رضا بهادر و حكيم احمد عرب و مير محمود سبزواری و سعیدای
خوش نویس و ملا فروغی شاعر و كج اندر و كبیرای که از شعراى
هندوي زبانند و چندی دیگر هر يك بانعام يك هزار روپيه کامیاب
شدند و پنج هزار روپيه بغمه سنجان و سرود سرایان آن بزم مسعود
عطا شد و درین روز خجسته نوئیدان رفیع قدر و امرای نامدار
پیشکشهای شایسته که يك لک و هفتاد هزار روپيه قیمت آن شد
گذرانید و از جانب امیر الامرای صوبه دار بنگاله برخي از جواهر
نقیسه و مرصع آلات و از قبل وزیر خان دوزنجیر فیل با نقایس
جواهر بنظر اکسیر متأثر رسید و مرتضی خان و دانشمند خان و کنور
رام سنگه و دیگر عمدہا در خور حال پیشکش ها گذرانیدند و در
زنجیر فیل با ساز نقره پیشکش مختار خان قلعه دار پرئیده از نظر
انور گذشت و حاجی احمد سعید که در چهارم سال جلوس همایون
بجهت رسانیدن مبلغ شش لک و شصت هزار روپيه نذر حرمین
شریفین زادهما الله قدرا و جلاله بآن اماکن قدس تعیین یافته بود
ازان صوبه رسیده جبهه های آستان خلافت شد و چهارده سراسر
عربی برسم پیشکش گذرانیده سید محیی که شریف مکہ معظمه او را
با صحیفه نیازی مشتمل بر اظهار سراسم اخلاص و دعاگوئی و سه سر
اسپ عربي و برخي تبرکات و تفسوقات آن مکن ملائک آشین
برفاقت مشار الیه بدرگاه فلک پیشگاه فرستاده بود و ولایت اندوز ملازم

اشرف گشته بعنایت خلعت و انعام شش هزار روپیه مرولند شد
 و میدی حامل سفیر حاکم حبشه و سید عبدالله فرستاده حاکم حضر موت
 که آنها نیز با صحائف اخلاص و انمولجی از تنهوتات آن حدود
 درین ایام بآن جناب منعلی رسیده بودند باسلام مدج جلال فائز گشته
 نخستین بعطای خلعت و انعام دو هزار و پانصد روپیه و دویمین
 بعنایت خلعت و انعام یک هزار روپیه سرفرازی اندوخت و شیخ
 محمد فرستاده سید عبد الرحمن مغربی که از اجله سادات
 و اتقیا و سعادت اندوز مجاورت حرم قدس کعبه معظمه اہت تقبیل
 عتیقه اقبال نموده بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه کامیاب شد
 و نہ سراپ عروسی که امام اسمعیل حاکم یمن از روی اخلاص و
 هوا خواهی ارسال داشته بود بنظر فیض گستر رسد و این جشن
 جهان افروز تا پنج روز جهانیان را هنگامه آرای طرب و نشاط بود - درین
 اوقات از وقایع صوبه دکن بمسامع علیہ رسید کہ احتشام خان شیخ
 زاده کہ در سلک گومکیان راجہ حبسنکہ انتظام داشت باجل
 طبیعی رزگار حیاتش سپری شد - و از سوانح مستقر الخلافہ اکبر
 آباد معروف بارگاہ سلطنت گردید کہ اعتبار خان خواجہ سرا کہ
 بحرامت حصن سپہر مثال آن مصر دولت و انبال قیام داشت رخت
 اقامت از حصار هستی بیرون کشید و رد انداز خان فوجدار نواحی
 مستقر الخلافہ بجای او معین گشته بعنایت ارمال خلعت و باضافہ
 پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار مباحی شد و
 خدمت خان مذکور بهوشدار خان صوبہ دار آن مرکز سلطنت متعلق
 گشته منصبش باضافہ هزار سوار چهار هزاری چهار هزار سوار مقرر

شد هشتم ذی قعدة مهراجة جسونت سنگه از دكن رسیده بهتلام
 سده سنیه چهره طالع برافروخت و یک هزار مهر و یک هزار
 روپیه بر سبیل نذر گذرانیده بعطای خلعت خاص سرمایه
 مباحات اندوخت *

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام میمنت فرجام موسم وزن قمری پایه انزای
 اورنگ خلافت و جهان پانی در رسیده آئین مسرت و شادمانی
 تازه شد و روز مبارک سه شنبه هفدهم شوال مطابق سیزدهم
 خرداد که بارگاه سلطنت و دولت سرای خلافت دگر باره بیست
 بساط عشرت و کامرانی آذین خسروانی و شکوه آسمانی یافته بود
 آن جشن خجسته انعقاد یافت و بعد از انقضای یکپاس و
 دو گهری از روز مذکور در محفل خلد مثال غسلخانه وزن مسعود
 برسم معهود بفعل آمد و سال چهل و هشتم قمری از عمر مینت
 طراز شهنشاه خورشید قدر کیوان غلام قرین هزاران فرخی و بهروزی
 بانجام رسیده سال چهل و نهم آغاز جهان افروزی نمود درین جشن
 عالم آرا بهار چمن حشمت و کام گاری فہال گلشن ابہت و بختیاری
 بادشاہزادہ جوان بخت محمد اعظم بعنایت یک زنجیر فیل با ساز
 نقره مورد عاطفت گردیدند و مهراجہ جسونت سنگہ بعطای
 خلعت خاصہ و پھونچی و دھکدھکی مرصع مشمول التفات شد و
 جعفر خان فوجدار و محمد امین خان و مرتضی خان و اعتقاد خان
 و دانشمند خان و طاهر خان و بیست و پنج کس دیگر از امرای

عظام بمرحمت خلعت بنوازش یافتند و کنور را مسنگه بغایت
شمشیر و مبارز خان بعطای جیفه مرصع و اسپ با ساز طلا سربلند
شدند و از اصل و اضافۀ قلعه دارخان حارس غزنین بمنصب دوهزاری
هزار و پانصد سوار از آن جمله پانصد سوار در اسپه سه اسپه و رای
مذکور فوجدار بریلی بمنصب پانصدی هزار هزار و دویست سوار در اسپه
سه اسپه مباهلی گشتند و سهراب خان که سابق فوجدار بالا پور بود
بقلعه داروی اوردگیر از تغیر بهرام خان تعیین یافته از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار سرفراز شد و سعادت خان
قائمال خلعت یافته بجایگزین خود مرخص گردید و حاجی احمد
سعید بنظم مهام چکله اثاره از تغیر راجه تودرمل معین شده
بغایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار و هفت صد
سوار باید اعتبار انرا خمت و از اصل و اضافۀ علی قلیخان از کومکیان
صوبه گجرات و خواجه بغایت الله از کومکیان صوبه دکن هر یک
بمنصب هزار و هفت صد سوار و احمد بیگ نجم ثانی از کومکیان
صوبه مالوه بمنصب هزار و چهار صد سوار سر بلندی یافتند و عالم
خان سردار قبیلۀ نوحانی و میر احمد خان قلعه دار بهالیسر و برخی
دیگر از امرای اطراف بغایت ارسال خلعت و کامل بیگ فوجدار اٹک
بخطاب کامل خانی و بکرم سنگه ولد راجه مان سنگه گوالیاری از زمینداران
کوهستان جمون بخطاب راجکی و مرحمت ارسال خلعت سرمایه
افتخار اندوختند و تقوی شعار شیخ محمد اشرف لاهوری بعطای
سه هزار روپیه و شاه قلی چیله بانعام پنج هزار روپیه و خدا بند بیگ
ولد یکه تاز خان مرحوم و پنج کس دیگر هر یک بانعام دویست هزار روپیه و حکیم

احمد عرب و دوازده کسر دیگر هریک بنوعام یکهزار روپیه کامیاب گردید و سید یحیی رسول شریف مکه بعنایت خلعت و اسپ و انعام هفت هزار روپیه و یکصد اشرفی و یکصد روپیه هریک بوزن صد توله و سیدی کامل سفیر حاکم حبشه بعنایت خلعت و اسپ و انعام دو هزار روپیه و سید عبد الله فرستاده حاکم حضرموت بعطای خلعت و اسپ و انعام دو هزار روپیه و شیخ محمد فرستاده سید عبد الرحمن مغربی بعنایت خلعت و اسپ و انعام دو هزار روپیه هرافراز گشته رخصت انصراف یافتند و از خزانه احسان پادشاهانه دوازده هزار روپیه برای حاکم حبشه و هفت هزار روپیه جهت حاکم حضرموت و نه هزار روپیه برای سید عبد الرحمن مغربی مصحوب سفرا ارسال یافت و چون کوپک^(۳) اتالیق که از عمد های سبحان قلی خان والی بلخ بود عریضه مبذولی بر اظهار مراتب بندگی و اخلاص با مختصر پیشکشی بدرگاه فلک پیشگاه فرستاده بود آورنده بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه نوازش یافته مرخص شد و مصحوب او هفت هزار روپیه با خلعت فاخره و خنجر مرصع بجهت مشار الیه ارسال گشت و پنج هزار روپیه بزمرد نغمه سنجان سرود سرایان آن انجمن اقبال عطا شد و درین بزم فرخنده جعفر خان پیشکشی مشتمل بر دو زنجیر نیل و نه سر اسپ عربی و عراقی و نغایس اقمشه و دیگر تحف و رغائب بنظر

(۴) چهار (۳) پنج (۴) سه (۵) و صالح محمد

(۶) چهار (۷) کوپک

همایون رسانید و سائر امرا و عیوهای بارگاه دولست در خور حال پیشکش ها گذرانیدند غره ذی حجه قاسم آقای روسی که دوم باره از جانب حسین پاشای حاکم بصره آمده بود باستلام سده مذبه جبهه افروز طالع گشته نه سراسب عربی فرستاد؛ پاشای مذکور و چند اسب از جانب خود بمحل عرض رسانید و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و انعام نه هزار روپیه کامیاب عاطفت شد دهم ماه مذکور که عید فرخنده اضحی بود آئین عیش و انبساط تازگی یانیت و کوس طرب و نشاط بلند آوازی پذیرفت و حضرت شاهنشاهی بآئین معهود رایت توجه بمصلی افراخته پس از معاودت بدست مبارک ادای سنت قربان نمودند نوزدهم که مطابق سیزدهم تیر بود جشن عیدگلابی منعقد گشته بادشاهزاده های ارجمند بختیار و امرای نامدار رسم گذرانیدن مراحمیهای مرصع و میذاکر بجای آوردند *

فتح اکثری از قلاع ولایت سیوا و ایل شدن آن جهالت کیش فتنه گر بحسن کوشش و تدبیر راجه جیه سنگه

تبیین این داستان نصرت طراز از آغاز آنکه آن زبده راجهای عظام که با عساکر نصرت اعلام چنانچه گزارش یافته نوزدهم ربیع الاول سال گذشته از جناب خلافت وجهانداری بدفع فتنه سیدوای مقهور تعیین یافته بود چهارم شعبان آن سال بخطه فیض بنیاد اورنگ آباد رسیده یا همراهان شرف ملازمت دره التاج عظمت و جلال قوه الظهور حشمت و اقبال بادشاهزاده فرخنده خصال محمد معظم دریافته و هشتم ماه مذکور از آن عالیقدر والا نزاد مرخص گشته روانه مصر

مقصود شد و بیعت و پنجم بقصبه پونه که مهاراجه جیسونت سنگه با انواج قاهره پادشاهی آنجا بود رسید و مهاراجه بموجب فرمان همایون سر رشته اختیار آن مهم بدر باز گذاشته روانه درگاه سلاطین پناه گردید و آن نوین اخلاص آئین چند روزی در پونه اقامت گزیده بضبط و نسق آن حدود و استحکام تهانها پرداخت و قطب الدین خان را با هفت هزار سوار بطرف جنید فرستاد که دران سمت بوده از غنیمت مرود باخبر یابد و مقرر ساخت که رو بروی قلعه لوه گده در مقام مفاصمی تهاغه با استحکام ساخته سه هزار سوار آنجا بگذارد و مقابل حصن ناردک تهاغه دیگر قرار داده دران مکان نیز فوجی شایسته معین سازد و خود با تتمه جیوش قاهره همواره دران نظراف و حدود سواری نموده بمراسم هوشیاری و پاسداری قیام ورزد و همچنین در هر طرف که مظنه دست برد بغی اندیشان بود جمعی از جنود مسعود تعیین نمود و بمقتضای رای مصلحت پدرا نخست تسخیر قلعه پورندهر و حصن درمال که از معظمت قلاع سیوای تیره بخت بود پیش نهاد همت اخلاص نهمت ساخته باین عزیمت مائب هفتم رمضان این مال فرخ فال از پونه بسمت ساسور که هر دو قلعه مذکور نزدیک آن بر فراز کوهی واقعست برآمد و احتشام خان را بضبط و حراست پونه گذاشته زندوله خان و بیرم دیو سید سودیه و زاهد خان و جان نثار خان و خواجه ابو المکارم و جمعی دیگر را که همگی چهار هزار سوار بودند بهمراهی او تعیین نمود و بعد از وصول بموضع پونی^(۲) که پنجم

گروه از پونه بسمت ساسور روی بروی کوه قلعه پورندهر واقع است و دوراه از میان آن کوه بملک پادشاهی هست که عاصیان گمراه بآن دو طریق مسلک جسارت می توانستند سپرد رایا و هفونمت راو را با حید سوار رسید پیداده بندو تچپی بذهانه دارئی آنجا مقرر نمود و بیست و دوم آن ماه مبارک که بیک منزلی ساسور رسید دلیرخان را که مقدمه جیش فیروزی بود با فرج هراول و توپخانه منصور پیشتر روانه نمود که از کتلی صعب المرور که بر سر راه بود عبور نموده نزدیک ساسور منزل گزینند و نردای آن خود نیز با دیگر افواج قاهره متعاقب او روان شده چون پیاپی کتل رسید داؤد خان را آنجا گذاشت که بهس از آنکه همگی لشکر ظفر اثر ازان کریوه عبور کند از آنجا روانه شود و خود با سپاه همراه از کتل گذشت و دور کرده طی نموده نزول کرد و دلیر خان که پیشتر آمده بود نزدیک بسامور رسیده در صدد نزول بود و سواره ایستاده سر زمین مناسبی برای فرود آمدن می جست درین وقت فوجی از غنیم سیه روزگار نمودار گشته غبار انگیز پیکار شد آن خان شهامت پرور سپاه ظفر اثر را تزلزل کرده بر آن جسارت کیشان حمله ور شد و آنها تاب مدافعت و مقاومت و نیروی ثبات و انتقامت در خود ندیده بطرف کوهی که قلعه پورندهر و در شمال بر فراز آن مقابل هم بقاصله در تفنگ انداز واقع است روی ادبار آوردند و جنگی بگریز و ستیزی فرار آمیز میکردند خان مذکور با جنود منصور جنگ کتان و خصم امگنان پیاپی کریوه آن کوه رحید و درین آویزش بسیاری از مقاهر طعمه شمشیر مبارزان فقیر شدند و برخی قلعه را حصار عایدت ساخته

مابقی آواره دشت ناکسمی گردیدند و مجاهدان فیروز مزد قدم جرأت
 بر آن کوه بلند سپهر مانند گذاشته بعلو همت چرخ پیوند ابر آسا بر آن
 برآمدند و معموره که در کمر کوه بود و دکنیان آنرا ماچی گویند
 آتش زده بعزم محاصره قلعه پیشتر رفتند متحصنان هر دو قلعه
 شروع در انداختن توپ و تفنگ و بان کرده برق افروز کین و پیکار
 گشتند دلیر خان با جنود نصرت نشان پای همت پش نکشید
 و بدادرع جرأت و بسالت نزدیک بحصن پورندهر رسیده عجاله
 مورچالی بست و حقیقت حال بر اجه جیسنگه اعلام کرد راجه چون
 ازینمعنی آگاهی یافت کثرت سنگه پسر خود را با سه هزار سوار
 خویش و راجه رایسنگه و قبا خان و مترسین و اندرمن بندیده
 و بادل اختیار و جمعی دیگر تعیین نمود که بدلیرخان پیوسته
 در محاصره هر دو قلعه بکوشند و جمعی از بیلدار و سقا و سرب و
 باروت و دیگر آلات توپخانه و مصالح مورچال فرستاد و داوود خان
 که راجه او را در پای کتل برسم چنداوی گذاشته بود چون ازینمعنی
 آگاهی یافت از کتل عبور نموده او نیز بمقتضای کار طلبی از
 هماغا بجانب لشکر دلیر خان ستافت و باو ملحق شد و چون سلاک
 جمعیت مجاهدان منصور درست گردید بشوکت و ابهت تمام
 همت بر محاصره هر دو قلعه بسته باستحکام مورچالها پرداختند و
 کمند تدبیر بر کنگره تسخیر آن بلند حصار چرخ آثار انداختند
 دلیر خان با سپاه خود و غیرت و مظفر برادر زادهای او و دیگر
 افغانان و اردیبهان و هریبهان کور از ماچی گذشته ما بین پورندهر
 و درمال جای مورچال اختیار نمود و آتشخان میر آتش آن جیش

اقبال را با توپخانه پادشاهی و ترکناز خان و جمعی از راجه جیسنگه در پدش روی خود جای داد و کثرت سنگه با سه هزار سوار راجه و چندنی از منصبداران رو بروی دروازه قلعه پورندهر سیبه ساخت و در دست راست او راجه نرسنگه کورو کرن راتهور و جگت سنگه نوروری و سید مقبول عالم مورچالها قرار دادند و داؤد خان با تمام تابینان خویش راجه رایسنگه راتهور و محمد صالح ترخان و رامسنگه و سید زین العابدین بخاری و حسین داؤد زئی و شیر سنگه راتهور و راجه سنگه کورو و چندنی دیگر از پندهای پادشاهی عقب قلعه پورندهر مقابل کهرکی جای مورچال گزید و رسول بیگ روزبهانی با جمعی دیگر از روزبهانیان در دست راست داؤد خان قرار گرفت و قتر بهوج چوهان با جوقی از سپاه دلیر خان رو بروی حصن درمال و مترسین و اندرمن بندیل و چندنی دیگر در عقب آن با استحکام مورچال پرداختند و روز دیگر راجه از جای که بود کوچ کرده بساسور رسید و بفاصله دو کروه از قلعه لشکر گاه ساخت و خون با جمعی بپای قلعه رفته ملاحظه سیدها و اهتمام پیش برد و کار کرده بدائرة گاه برگشت و چون جاسوسان خبر رسانیدند که نیتوی مردود که خویش نزدیک سیوای ضلالت گراست و سرخیل فتنه آن مخدول بود با فوجی بطرف پرنیده شتافته است راجه سید منور خان باره را با شرزه خان و حسن خان و جوهر خان و جگت سنگه و دیگر پندهای پادشاهی که در تهانه سوپه بودند بتعاقب و تنبیه آن مقهور فرستاد و این گروه تا پرنیده رفته چون مخالفان باستمیع توجه آنها فرار نموده بودند معارفت نمودند و از آنجا که احتشام خان

تهانه دارپونه را چنانچه قبل ازین در طی وقائع حضور هر نورگزارش یافت باجل طبیعی روزگار حبات سپری شده بود آن نوئین ارادت مگال سیوم شوال قبادخان را بجای او تعیین نمود و بصوابدید رای صائب از جایی که معسکر فیروزی بود کوچ کرده در پای کوه نزدیک بمورچال ها نزول کرد چنانچه اکثر دایره های اهل لشکر بر کمر کوه واقع شد بالجمله شب و روز مبارزان نصرت شعار بتوپ و تفنگ شعله افروز نمود و هنگامه آرای پیکار بودند و متخصصان آن در حصن حصین در مراتب مدافعت و مقاومت کمال سعی و کوشش می نمودند و راجه هر روز خود بمورچال ها رفته مراسم تاکید و اهتمام بظهور میرسانید چون یک برج قلعه در حال بصدقات متواتر توپ ها که علی الاتصال بر آن میزدند شکست و انهدام یافت دلیر خان سپاه خود را بر یورش تحریر نمود و ششم شوال آنها با منتظران اقبال بی زوال خدیو جهان دلیرانه بر آن برج یورش کرده بر فراز آن برآمدند و جمعی که بمحافظت آن فایم داشتند تاب ثبات و پایداری نیاروده بمحوطه که مقابل برج مذکور است در خزیدند و مبارزان فیروزی لوا علم نصرت بر بالای برج افراشته با استحکام آن پرداختند و درین پورش و آویزش چهار کس از تابندگان دلیر خان پیکر مردی بزیست زخم آراستند و هفت تن از مخالفان بر خاک هلاک افتاده چهار کس زخمدار شدند چون راجه ازین معنی آگهی یافت از راجپوتان خود نیز جمعی تعیین نمود که بسپاه دلیر خان پیوسته فور تسخیر حصار کوشش نمایند مبارزان منصور دست جلالت و مردانگی بجداال و قتال کشوده لوای غلبه و استیلا بر اثر افتند و

باستعمال آلات توپ خانه کار بر محصوران تنگ ساختند چون آن گروه ضلالت پزوه ستوه آمده نیروی محافظت قلعه درخود ندیدند روز دیگر کس نزد راجه فرستاده بزبان مسکنمت و خضوع امان طلبیدند راجه نظر بر شیمه فضل و کرم خسروانه نموده آنها را امان داد و اواخر روز محصوران از قلعه بیرون آمده بدلیز خان ملاقی شدند و آن قلعه بتصرف اولیای دولت در آمد و از فرقه مذکور دو سردار را دلیر خان خلعت داده با دیگر همراهانش پدش راجه فرستاد و راجه نیز چندی را خلعت داده چون رخصت خواستند که باو طان خود روند اسلحه ازانها گرفته همگی را مرخص ساخت - در تسخیر آن حصار استوار از مبارزان جلالت شعار قریب پنجاه سوار و سی پداده جان نثار گشتند و سی و دو سوار و هفتاد و هفت پداده را آسنب زخم رسید و بعد از فتح این قلعه راجه بصوابدید رای اخلاص پدرا دارژد خان را با راجه رایسنکه و شرزه خان و امرسنکه چندراوت و محمد صالح ترخان و سید زین العابدین بخاری و اجل سنگه کچهواوه نوکر عمده خود و چهار صد سوار از تابندگان خویش و جمعی دیگر از مبارزان بسالت کیش که همگی قریب هفت هزار سوار بودند معین نمود که از دو طرف بولایت سیوای مردود در آمده بتاخت و تاراج پردازند و بدین جهت کار بر آن تیره روزگار تنگ سازند و نوزدهم شوال خان مذکور را با همراهان رخصت نمود و بقطب الدین خان که او نیز با لشکری شایسته در سمت جنیر معین بود و بلوخیان که بمحافظت تلکوگن قیام داشت نوشت که آنها نیز ازان طرف بولایت آن مخدول در

آمده در تخریب آن بکوشند و رعایا و متوطنین آن سرزمین را که
 همگی در کیش ضلالت و آئین جهالت اند چندانکه توانند بقید
 امر آورند تا حیوای شقاوت پزوه از همه جهت ستوه آید و بعضی
 و بیچارگی گراید بالجملة در یکی از شبها جمعی از مخالفان غدر
 اندیش تیمر درون بارادگ دست برد و شب خون به مورچال کثرت
 سنگه آمدند و چون او با همراهان خبردار و هوشیار و آمادگ حرب
 و کارزار بود بکری نساخته خاسر و ناکام بر گردیدند و نوبتی دیگر
 انتهاز فرصت نموده پزوه داری ظلمت شب بر مورچال رمول
 بیگ روز بهائی حمله آور گشتند و چون او و رفیقانش مغلوب
 غفلت و بی خبری بودند بر سرتوپهای که در مورچال او بود رفته
 آتشگاه یکی را ملیح زدند و بتابیدان رسول بیگ ناگهانی در آویخته
 یکی را از پای در آوردند و چهارده کس را مجروح کردند چون صدایی
 این دارو گیر بلند شد زبردست خان از مورچال خود و محمود نوکر
 دلیر خان با جمعی ازان خان شهابت نشان رسیده بمقهوران در
 آویختند و چهارتن را طعمه مصاصم انتقام ساخته بسیاری را خسته
 و مجروح گردانیدند و بقیه السیف نیم جانی بر آورده به پناه قلعه
 در رفتند و روزی دیگر رفیقی ازان بخت برگشتگان بقصد برداشتن
 لاش های کشتگان از در پیچ قلعه برآمدند چون دران طرف مورچال
 پرتاخان و سونبکرن بندیده و دیگر بندهای پادشاهی بود این مجزوه
 شقاوت پزوه بمداومت مقاومت غنیمت در آویختند و آن مدبران لئیم کاری
 نساخته رهگرای فرار شدند و درین آرزیش هشت تن از مبارزان خصم
 افکن گل زخم از شاخسار مردی چیدند و چهار کس از مخالف را

مرصر حمله دلادران خاک نیستی بر سر بیخت و بسیاری زخمدار شدند و داؤد خان و راجه رای سنگه و دیگر مبارزان فیروزمند که بتاخت رفته بودند بیست و یکم شوال بنواحی روهیره و دامن کوه قلعه راجکده رسیده قریب پنجاه قریه را چون خرمن بخت اعادی آتش زدند و چهار موضع که در شعاب جبال آباد بود و جمعی از مخدولان آنجا تمکن داشتند گروهی از مغالان که قرارداد جیش منصور بودند بآنجا رسیده باعادی در آویختند و خبر بداد خان فرستادند خان مذکور راجه رایسنگه را با فوج هراول و اچل سنگه کچهاوه را با راجپوتان راجه جیسنگه بامداد آنها تعیین نمود و مقاهیر رهبرای فرار گشته هر چهار موضع بخاک برابر شد و رعایای ضلالت گرا اسیر گنبدیده مویشی و امتعه و اشیای آنها بدست بهادران ظفرلوا در آمد و روز دیگر دران سرزمین مقام کرده فردای آن بسمت راجکده روانه شدند و بسیاری از مواضع و قری را آتش در زده ویران ساختند و بیست و چهارم پیاپی قلعه مذکور رسیده به تسخیر مضامات و نواحی آن پرداختند درین حالت مقهوران از بالای قلعه توپ و تفنگ و بان می انداختند و جمعی کثیر از قلعه برآمده در کمر گاه کوه صف کشیده ایستاده بودند لیکن از سطوت و ولایت افواج قاهره جرأت نبرد آمدن نیارسانند نمود بالجملة چون آن سرزمین کوهسار و سنگ زار بود و نشیب و فراز بسیار داشت چنود مسعود بعد از تاخت و غارت آب حدود از آنجا دو گروه برگشته نزدیک کتل کونجن کیره دایره کردند و شب را بآئین پاسداری و هوشیاری بسر بردند روز دیگر بسویا پور آمدند و داؤد خان از آنجا بسمت قلعه کندانه رفته

مضافات آنرا تاخت و قطب الدین خان با همراهان بسمه دره پور کهوره و تاسی کهوره نزدیک قلعه کنواری رفته بنخریب ولایت اهل کفر و غوایت پرداخت و از سکنه آن بوم اسیر بسیار گرفت و مواشی بیشمار بدست آورد و بیست و نهم شوال که داؤد خان و قطب الدین خان بهم ملحق گشتند باتفاق یک دیگر بسمت قلعه لوه گده شتافتند چون افواج قاهره بیای قلعه رسید از اعدای نابکار پانصد سوار و هزار پیاده جنگی جرار از قلعه برآمده با قراولان جیش منصور جنگ در پیوستند چون این خیر بداد خان رسید راجه رایسنگه و قطب الدین خان و اهل سگه نوکر راجه جیسنگه را با سپاه اربابان داک فرستاد راجه رایسنگه و اهل سگه بهنگام رسیده سلک جمعیت ضلالت کیشان جهارت شعار بتیغ آبدار از هم گسیختند و خون جمعی را بخاک معرکه بر آمیختند و بقیه السیف رهگرایی فرار گشته قلعه را حصار همانیت ساختند و مبارزان منصور معمورهایی دامن کوه قلعه را آتش زده ویران ساخته اسیر و مواشی بسیار بدست آوردند و در آن نواحی دایره کردند و صباح آن دگر باره سواری نموده مواضع دامن کوه قلعه لوه گده و ایهاگده و تپکی و تکونه را سوخته و خراب کرده بدایره گاه برگشتند چون اکثری از ولایت عاصیان مردود و امال خرابی ساخته از تاخت و تاراج آن حدود پرداختند روز دیگر بعزم معاودت کوچ کرده نزدیک تصبه پونه نزول نمودند و چون راجه جیسنگه مقرر کرده بود که قطب الدین خان با همراهان در نواحی پونه تنانه

ساخته آنجا باشد خان مذکور آنجا توقف گزیده داود خان و راجه
 رایسنکه و دیگر بندهای پادشاهی و چهارم ذی قعدة پس از چهارده
 روز بلشکر ظفر اثر پیومند و قطب الدین خان که نزدیک پونه تپانه
 ساخته آنجا اقامت داشت چون آگاهی یافت که جمعی از غنیم
 شقارت آئین نزدیک قلعه اردرک کمین گرفته فرصت کین می جویند
 با همراهان روی عزیمت بدان صوب آورده تا نواحی اردرک
 تاخت نمود و نزدیک نهر یک از قلاع مخالف که جمعی از بنی
 اندیشان جسارت کیش بخدای محال و پندار دور از کار برآمده غبار
 پیکار انگیزند از صدمه صولت بهادران ظفر شعار بعضی کشته و
 برخی زخمدار گشته خاک فرار بر برق روزگار خود ریختند خان مذکور
 آن روز در عقب کوه لوه کده منزل گزید و چون خبر شنید که جمعی
 از باغیان ضلالت پزوه بالای کوه فراهم آمده اند روز دیگر سوار شده
 جوتی از مبارزان دلاور بالای کوه فرستاد ازان عصیان منتهان چندی
 که بجنگ پیش آمدند بنیروی بازوی جلالت بهادران فیروزمند
 بعضیض نیستی افتادند و برخی بیای مردمی فرار رهایی یافتند و
 بسیاری دستگیر شدند چنانچه از مرد و زن سیصد تن بقید امر
 آمدند و قریب سه هزار از مواشی آنها بدست سپاه ظفر پناه آمده
 بالجملة چون راجه جیسنگه باستصواب مهارت پیشگان فن قلعه گیري
 قرار داده بود که دهمه بلند باستحکام تام از چوب و تخته ترتیب
 دهند تا گروهی از برق اندازان و توپ افغان با ادوات توپخانه بر
 فراز آن برآمده سرکوب عصیان منکوب باشند و کار بر آنها تنگ
 سازند بیست و چهارم ذی قعدة که دهمه مرتب گشته بودند

عمده راجه چندی از مردم خود تعیین نمود که دهمه مذکور را محافی برجی که سیولی مقهور بجهت مزید استحکام آن قلعه احداث نموده بود و بیرنج سفید زبال زد است نصب نمایند و اواخر روز دهمه در برابر آن برج منصوب شد و مبارزان توپخانه و برخی از راجپوتان راجه بر فراز آن برآمدند اهل قلعه از مشاهده این حال شروع در بارش توپ و تفنگ و ریزش حقه و سنگ و دیگر آلات آتش بازی کرده بمداخله مبارزان منصور و باطل ساختن دهمه مزبور پرداختند درین اثنا جمعی دیگر از راجپوتان عمده راجه که در مورچال بودند با سپاه دایرخار بمداخله در آن جاداد کشر رسیدند و پس از آنها زبردست خان و آتش خان داروغه توپخانه خود را رسانیدند و هنگامه جدال و قتال گرمی پذیرفته از طرفین نهایت جهد و کوشش و کمال دایری و دلایری بظهور رسید و بهیوت سنگه نوکر عمده راجه جیسنگه که سردار پانصدکس بود و چندی از راجپوتان و یکی از قاپیسان دایرخان جان فدا گشتند و بسیاری از مقاهیر بقعر سعیر پیوستند راجه بعد ازین سوبهگرن بدیله و ترکهاز خان و جمعی دیگر از بسالت منشان بمعاونت بهادران نصرت نشان تعیین نمود و دایرخان و کیرت سنگه متصل دهمه ایستاده تاکید جنگ و کارزار و اتمام پیش برد کار میکردند بمصدمات توپخانه منصور در برج سفید شکست و ریخت و رخا و بسیار راه یافته مبارزان نصرت منبش مکرر یورش کردند و خود را بپای برج رسانیده شروع در کوش آن نمودند مشهوران الدیم ما بدن این برج و برج قدیم که به برج سیاه مشهور است بارت بسیار ریخته بودند که اگر دایرخان فیروز مند بر برج سفید استیلا

یابند و خواهند که از آنجا بر برج سیاه یرزش نمایند آنرا آتش زدند
درینوقت آن باروت را آتش زدند و قریب هشتاد تن از سینه اذیان
بی دین بشراف شرارت و شعاع کین خود سوختند در همین گرمی
جلالت کیدشان نصرت مغش را داعیه آن بود که بر برج سیاه نیز
یرزش نمایند چون شب نزدیک رسیده بود و مخالفان میان هر دو
برج که نشیب گاهی بود آتش در زده بودند راجه چیدنکه از صواب
اندیشی صلاح دران ندیده سپاه ظفر پناه را ازان عزیمت بازداشت
و در پای برج سفید مورچال نمودند و چون شام بود ظلام بر چهره
بخت عامیان بد فراهم گشود رخت افامست از برج سفید برگرفته
با حال تبه بیرج سیاه در آمدند و آن برج و برجی دیگر قریب آن
که هر دو بنا کرده سیوالی بدنهاد بون تصرف الایدای دولت ابدی بنیان
در آمد و توپها را بر برج سیاه بسته همت بر انباشتن نشیب گاهی
که مابین هر دو برج بود گذاشتند و در عرض پنج شش روز آن را
بخاک و سنگ انباشتند و بر آن زمین مورچالی بااد بر آورد؛ بر
برج سیاه مشرف ساختند و در توپ بر بالای آن رده علی الاتصال
می انداختند چون صدقات توپ دران نیز رخنه انگیخته حارسانش
را گزند بسیار رسید برج مذکور را با برجی دیگر که متصل آن بود
خالی کرده در پناه دیوار حصار جای گرفتند و آن هر دو برج نیز
بتصرف بهادران قلعه کشا در آمد و درین ایام چون بقباد خان
تهانه دار پونه خبر رسیده بود که جمعی از مقهوران در موضع
نرکوت مارا دارند ابو القاسم و عبد الله پسران خویش را با جمعی
از تابینان خود و ندوله خان و خواجه ابوالمکارم و راجی و پائنی

پسران افضل بنج‌په‌وری و برخی دیگر از بندهای پادشاهی بدان
 جانب تعیین نمود این گروه چون نزدیک بدان موضع رسیدند
 می‌بید سوار از اشرار که دران جا بودند فرار نمودند و سپاه نصرت
 شعار امیر و مواسی بسیار گرفته مراجعت کردند بالجملة چون
 مدوای ضلالت کیش بر مراتب سطوت و استبدالی جنود فاهرو آگاه
 گشته یقین می‌دانست که عذقیب حصن متین پورندهر که از
 مواد عمده نخوت و استکبار آن تیره روزگار بود و بسیاری از اقربا و مردم
 گاری او دران محصور بودند بغیروی قهر و صولت اوایاء درامت
 مسخر خواهد شد و لا محاله افواج بحر امواج پهر ازان بمحاصره
 حصن راجده که آن نابکار هشت استظهار بدان باز داده باهمگی
 اهل و عیال و ذخائر و اموال دران بود خواهند پرداخت و آنرا نیز
 بجبر و قهر مفتوح خواهند ساخت و اگر بر جاده سرکشی و عصیان
 منشی ثابت قدم بوده بهسلک مستقیم متابعت و فرمان برداری
 نگراید و در مخالفت و طغیان اصرار نماید سأل حالش بخذلان و
 نگال و خرابی و استیصال خواهد کشید لاجرم پیش بینی و مصلحت
 گزینی را کار بسته چندی قبل ازین بذکرار کسان نزد راجه جیسنگه
 فرستاده بود که تمهید مراسم اعتذار و اصلاح کار آن ضلالت شعار
 نمایند و در آخر پندت نام برهمنی که آن مقهور لئیم باو رابطه ارادت
 و اعتقاد عظیم داشت باشاره او نزد راجه آمده حرف استدعای امان
 درمیان آورده بود و راجه باو عهد نموده که اگر آن مدبر غدار بقدم
 صدق و راستی طریق عجز و ندامت پیوید و بی سلاح باؤین مجرمان
 آمده ملاقات کند از آسیب جانی در امان خواهد بود چون پندت مذکور

معاودت نمود آن جهالت کیش ضلالت پزوه که از مدمات قبر و
استیلاي مواب گردن شکوه سقوه آمده ذریعۀ جهت امن و آمان و
وسیلۀ برای سلامت مال و جان میخواست بعهد و قول راجه از خوف و
هراس و اندیشه و وسواس رسته عزیمت اطاعت و انقیاد و عبودیت
و فرمان پذیری آستان سپهر بنیان مصمم نمود و بخاطر ایمن و دل
مطمئن هفتم نی حجه با معدودی از راجکده بقصد ملاقات راجه
بآئینی که قرار یافته بود روان گردید و شب بر راجه خبر رسیده بود
که آن ضلالت کیش فردا خواهد آمد چون روز شد راجه بدلیرخان و کیرت
سنگه که از پیش قدمان عرصۀ پیکار بودند و سیبۀ آنها بحصار بسیار
نزدیک رسیده بود پیغام نمود که مورچال خون پیشتر برده تدبیر
یورش بر حصار نمایند خان مذکور و کیرت سنگه بجد و اهتمام بلیغ
شروع در پیش برد کار کردند از مشاهدۀ اینحال مقهوران بجمعیت
تمام از حصار بیرون آمده بمرام مدانعت پرداختند مبارزان نیروز مند
بحملهای متواتر دلیرانه آن جسارت منشان را از پیش رانده
بدروازه قلعه رسانیدند و نیروی مردانه روی داده قریب شصت
تن از اعدا بدیغ سرانگن دلیران دشمن شکن سراز هوای هستی
پرداختند و بسبازی مجروح گشتند و چندی از تابندگان راجه و
دلیر خان و کیرت سنگه چهرۀ مردی بگلگونۀ زخم آراسته معدودی
جان سپردنی در راه عبودیت در باختند در اندای اینحال که
هنگامۀ قتال و جدال گرم بود و راجه هر ساعت خبر می گرفت که
کار جنگ و کارزار بکجا انجامیده منبیا خبر رسانیدند که حیوای
مقهور بموضع حیوا پور رسیده از آنجا برناقت سرورالخان تپانه دار آتچا

بملاقات می آید آن عمده راجها اودیراج منشی خود را با گرگ
 سین کچهواکه باستقبال او فرستاده پیغام کرد که اگر آمدن بعزم
 فرمان پذیري و عبودیت و قصد سپردن قلاع و حصون بتصرف
 اولیای دولت است باین عزیمت مائب و اراده پسندیده بداید
 که مورد انظار عفو و تفضل پادشاهانه گشته مال و ناموس و
 جاناش در امان خواهد بود والا آمدن در کار نیست چه عنقریب
 بدیامن عون عنایت ایزد متعال و نیروی بخت دشمن سوز عدو
 مال اورنگ نشین کشور اقبال تمامی قلاع و ولایتش مسخر خواهد
 گردید اودیراج پس از طی اندک مسافتی باو رسیده بام راجه گزارد
 آن خسران مآب جواب گفت که احوال خود نزدیک بحضور رسیده ام
 آنچه مقتضای بذگی و دولت خواهی خواهد بود بعمل خواهم
 آورد و پس از ساعتی بمعسكر ظفر پیوسته نزدیک بدایره راجه
 رسید آن نوین کار شناس جانی بیک بخشی لشکر نصرت
 اثر را فرستاد که اورا بدرون آرد و چون بدرون خیمه رفته با راجه
 ملاقی شد راجه باو معانقه کرده نزدیک خود جای داد آن غلات
 سگال زبان عجز و ابتدال کشوده اظهار ندامت بر زلات و تقصیرات
 خود نمود و گفت که قلمه پورندهر را با بسیاری از قلاع دیگر بامید
 عفو بنشایش گیتی خدیو مفضل پرور کرم گستر پیشکش می کنم و
 من بعد حلقه اطاعت و بذگی در گوش و غاشیه دولت خواهی
 و خدمت گذاری بر دوش خواهم کشید راجه نظر بر شیمه تفضل و
 احسان پادشاه خطا بخش عذر نیوتش کرده اورا بجان و مال امان داد
 و غازي بیک میر توزک را اشاره نمود که بوفات یکی از مردم او

نزق دایر خان و گنیرت سنگه رفته بگویند که چون سبوا بپاورعی بخت
 و رهبری طالع سمنهچ قوم دیونیت و فرمان پذیری سپرده است
 مرءات خاطر او کرده محصوران را امان دادیم متعرض حیل آنها
 نگشته بگذارند تا بیرون آیند و سده ظفر پذه بقلعه در آمده آبر
 تصرف نمایند غازی بیگ ابلاغ پدم نمود و کس سیوا باشاره او
 بدرواز حصار رفته متحصنان را باعلام کیفیت حال مزدق حیات
 تازه بخشید و آنها آن شب مهلت خواستند و راجه سیوا را که جریده
 آمده بود در دایره خود جای داده با او انواع ملاطفت بظهور
 رسانید روز دیگر بموجب قرارداد هفت هزار تن از مرد و زن از انجمله
 چهار هزار تن مرد جنگی از قلعه برآمدند و بندهای بادشاهی
 داخل شده آن حصن متین را تصرف نمودند و راجه سید محمد
 جوان را که دیوان بیوتات لشکر ظفر اثر بود تعیین نمود که بقلعه
 رفته ذخیره و اسلحه و توپخانه و سایر اشیائی که در آن باشد بقید
 ضبط آورد و چون سیوا در همین روز پنج قلعه دیگر موسوم بلوه کده
 و ایسانده و تیکی و تکونه و روهیره پیشکش کرده راجه جیسنگه پراجه
 سچانسنگه بندیده که در سمت عقب حصن پورندهر بر سر راه
 راجکده معین بود اشاره نمود که اندر من برادر خود را با فریقی
 برای تصرف قلعه روهیره بفرستند و بقباد خان تپانه دار پزوه نوشت
 که با هزار و پانصد سوار رفته چهار قلعه دیگر را بتصرف آورد و
 سیوا نیز کسان خود تعیین نمود که مردم او را بر آورده قلعه مذکور را
 به بندهای پادشاه حواله نمایند و چون دایرخان هنوز در پای
 قلعه اقامت داشت راجه سیوا را برناعت راجه رایسنگه نزق خان مذکور

فرستاد که باو ملاقی شود آن خان شهابت پرور بعد از ملاقات دو مرتبه
اسب یکی عربی با ساز طلا و شمشیر و جعدهر هر دو با ساز مرصع
و در تقویر از نفایس افمشه باو داده رخصت نمود و چون پیشتر که
سیوا بنابر مآل اندیشی و مصلحت شناسی چنانچه گزارش یافت
راو آشنائی و آمد و شد کسان بر اجه کشوده بود و راجه او را با بلاغ نصایح
هوش افزا و پیغام بیم و امید بشاهراه اطاعت و بندگی میخواند
بجهت استمالت خاطر آن مدبر فرمان عالیشان مکرمت عنوان
مہنی بر مرز و فضل و بخشایش بنام او با خلعت عاطفت و نوازش
از پیشگاه خلافت و جهان ستانی التماس کرده بود و فرمان همایون
و خلعت که بموجب استدعای آن زبده راجهای عظام از جناب
سلطنت مرسل گشته بود درین روز رسید اواخر روز سیوا باستماع این
بشارت عظمی بجهت اندرز گشته با استقبال مثال کرامت تمثال
شکافت و برخورد آن منشور مکرمت مضمون سر مباهات باوچ گردون
رسانیده خلعت افتخار پوشید و چون باطن ضلالت موطن آن وحشی
دشت عصیان بهر زده عفو و احسان شهنشاه جهان فی الجملة آرامش
و اطمینان یافت راجه با او در باره سپردن تمامی قلاع و حصون
باولیای دولت ابد مقرون سخن در میان آورده بعد از گفت و گوی
بسیار چنین قرار یافت که از جمله سی و پنج قلعه که از زمان
حکومت ولای نظام الملکیه دران ولایت بود و الحال سیوا در تصرف
داشت بیست و سه قلعه که حصن متین پورندهر و در شمال
از انجمله باشد و قریب ده لک هون حاصل ولایات متعلقه آنست
بتصرف بندگی درگاه آسمان جاہ سپارد و از انجا که دست تو مل

و التجا بعفو عملم و فضل جسيم شهنشاہ نجرم بخش مهربان کریم
 در زده بقدّم ندامت و اعتذار مسلک اطاعت و بندگی و منهج
 عبودیت و سرانگندگی سپرده بود دوازده قلعه که قریب یک لک
 هون محصول مضافات آن ست بدستور سابق در تصرف او باشد
 و بمرای و مسکن خویش بازگشته سنبهاجي پسر خود را که طفلی
 هشت ساله بود نزد راجه فرستد و آن پسر در سلک بندهای درگاه
 خلایق پناه منظم گشته همراه راجه باشد و سپاه و نوکرانش بمرام
 خدمت قیام نمایند و سیوا خود نیز هرگاه دران حدود مهمی
 بمیان آید کمر خدمت بر میان جان بسته اوازم بندگی بجای آورد
 و بنابرین قرار داد راجه او را در اسب با ساز طلا و یک زنجیر نیل ماده
 داده رخصت نمود و کبیرت سنگه را همراه کرد که تا قلعه گندانه که از
 جمله قلاع سپردنی بارلایی دولت و در حصانت و متانت ثانی
 حصن پورندهر بود رفته بعد از تصرف قلعه مذکور و سپردن آن بزااهد
 خان که بقلعه داری مقرر گشته بود سیوا را از انجا رخصت کند و تفصیل
 اسمی قلاع مفتوحه اینست پورندهر - دررمال - گندانه - کهنداکله -
 لوه کده - ایساکده - پنکمی - تکونه - روهیره - فاردک - مامولی^(۴) -
 بهنداردک - پکس کهل^(۳) - روپ کده - بکت کده - مورنخن - مانگ کده -
 سروپ کده - ساگر کده - مرک کده - انکوله - سون کده - مان کده - بالجمله
 چهاردهم ذی حجه بر وفق قرار داد سیوا سنبهاجي پسرش نزد
 راجه آمد و چون بندر چیل از جمله ولایاتی بود که از سیوا بتصرف

احبابی ملطمت قاهره آمده بود راجه لود یخان را بضبط آنجا تعیین نمود و بیست و یکم ربیع الاول بدیدن قلعه کندانه که در شش گروهی معسکر ظفر پیرا بود رفته آن حصن رفیع و معقل مذیع را ملاحظه نمود و اهتمام بند و بست و سرانجام ضروریات آن کرده و شب آنجا بسربرد روز دیگر بلشکرگاه برگردید و از آنجا که بموجب التماس آن عمده راجه سنبهاجی پسر میوا از پیشگاه مکرمت و احسان بمنصب پنجزاری پنج هزار سوار مرافراز گردیده فرمان مرحمت عنوان مشتمل برین معنی درین روز رسیده بود راجه او را هنگام دیوان طلبیده بجانی بیگ بخشی لشکر ظفر اثر اشاره نمود تا او را تسلیم این عطیه عظمی فرمود و از جانب خود خلعت و یک زنجیر فیل با ساز نقره داده پس از چند روز سیوا نیز از راجده رسید و چون عادل خان حاکم بیجاپور قبل ازین مصدر برخی تقصیرات که از آن جمله تاخیر و امهال در ایصال وجوه پیشکش بود گشته درین اوقات برای اصلاح کارهایی باهنگار خویش ملا احمد نایبه را که در ملک عمده و اعظم دولت او انتظام داشت نزد راجه فرستاده بود بیست و ششم ربیع الاول که او بشش گروهی معسکر ظفر اثر رسید راجه اودیراج منشی خود را باستقبال او فرستاد و ملا یحیی برادرش را که مدتی قبل ازین چنانچه گزارش یافته بیداری طالع در ملک بندهای درگاه آسمان جاه منسلک گشته در آن چیش فیروزی بود نیز دستوری دیدنش داد و پس از سه روز که ساعت ملاقات ملا احمد بود راجه مقرر نمود که راجه رایسنگه و کیرت سنگه رفته او را بیاورند و آنها اندک مهلتی طی کرده در اثنای راه باو

برخورند و او را آورده براجہ ملاتی ساختند آن عمدۀ راجہای عظام
 مراسم نکو داشت و احترامش بجای آورد و دو اسب عراقی با ساز
 طلا و یک زنجیر فیل با ساز نقره و دو تقوز از نفائس اقمشه بار
 داده بارتان خودش رخصت نمود عادل خان مصحوب او در زنجیر
 فیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجہ فرستاده بود و چون
 از آن وقت باز کہ سیوا برسم مجرمان بی سلاح آمده براجہ ملاتی
 شدہ بود تا این وقت یراق نمی بست راجہ درین هنگام یک قبضہ
 شمشیر و یک قبضہ جمدھرہ ردو با ساز مرصع بار داده تکلیف یراق
 بستن نمود - اکنون کلک حقائق نگار سر رشته سوانح دکن را اینجا
 گذاشته بتحریر وقائع حضور پرنور می پردازد نوزدهم ذی حجه کہ
 خبر فتح قلعہ پورندھر و کیفیت آمدن سیوا نزد راجہ جیسنگہ را
 عرضه داشت آن عمدۀ راجہا بمسامع جاہ و جلال رسید باشارہ معلی
 شادیانہ اقبال بنوازش آمد و عواطف خسروانہ راجہ را بعطای
 خلعت خاص و شمشیر خاصہ با ساز میدناکار و یک زنجیر فیل با
 یراق نقره و جل زر بفت نواخته در هزار سوار از تابینانش دو اسب
 سہ اسبہ مقرر نمود کہ منصبش از اصل و اضافہ هفت هزار
 هفت هزار سوار در اسبہ سہ اسبہ باشد و کنور رامسنگہ خلف الصدق
 راجہ مذکور کہ دولت اندوز خدمت حضور پرنور بود بعنایت خلعت
 و برخی از حلی مرصع و یک زنجیر مادہ نیل نوازش یافت و از
 عمدہای آن جیش مسعود دلیر خان و داؤد خان و راجہ رایسنگہ
 سیسودیہ و کبریت مذکوره بمرحمت خلعت قاصت مباهات ایراخنند
 و یک هزار سوار از تابینان دلیر خان در اسبہ سہ اسبہ مقرر شد کہ

بمنصبش از اصل و اضافه پنج‌هزاری پنجهزار سوار ازان جمله دو هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه باشد و از اصل و اضافه راجه سجانسنگه بنديله
 بمنصب سه هزارى سه هزار سوار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و
 کيرت سنگه بمنصب دو هزار و پانصدى دو هزار سوار و ترکنازخان
 بمنصب هزارى شش صد سوار سر بلندی اندوختند و ديگر یندها
 درخور حال باضافه مناصب و ديگر مواهب نوازش يافتند سيوم
 محرم پرتیى سنگه ولد راجه جسونت سنگه از وطن رسیده دولت
 اندوز ملازمت اکسیر خاصیت گردید و بمنایت پهونچى و سر پیچ
 مرصع سر بلند شد نوزدهم ماه مذکور که جشن وزن سال درازدهم از
 سن شریف نهال گلشن ابهت و کامگرى بهار چمن حشمت و
 بختیاری بادشاه زاده ارجمند محمد اعظم بود عاطفت شهنشاهانه
 آن گوهر درج سلطنت را بعطای يك عقد زمرد نواخت - درین ایام
 از وقائع صوبه مالوه بمصامع حقائق مصامع پیوست که نوازش خان
 برادر خرد خليل الله خان مرحوم که فوجدار ماندو بود جهان گذران
 را پدرود نمود و مرحمت والای پادشاهی افتخار خان میر سامان
 و ملتفت خان و میر بهاء الدین پسران اصالت خان مرحوم و
 و روح الله خان و عزیز الدین پسران خليل الله خان معفور را که
 برادر زادهای او بودند و کامیاب خان صفوی را که سمت قرابت باو
 داشت بعطای خلعت از لباس کدورت برآورد و میر خان مهین
 خلف خليل الله خان را که فوجدار جمون بود بارسال خلعت
 کسوت نوازش بخشید و محمد بیگ خان بفوجداری ماندو تعیین
 یافت به منایت خلعت واسپ و از اصل و اضافه بمنصب هزار

و پانصدی شش صد سوار هر بلند شد *

تعیین یافتن عمده راجها راجه جیسنگه با عساکر منصوره بعد فراغ از مهم میوا بتخریب ولایت بیجاپور و تنبیه عادل خان

هر تهی مغز تیره اختری که از سرمایه دانش و دیده وری و پیرایه
کیاست و خرد پروری که مناط جمیع امور خصوصا شیوه ریاست و سروری
همان تواند بود بی بهره و حرمان نصیب افتد و از ازل او را بمقتضای
نقصان فطرت و استعداد یا پستی مرتبه اصل و نژاد جوهر والای
بصیرت و پیش بینی و گوهر بی بهای ادب سنجی و مصلحت
گزینی که نظام احوال جهانیان بدان منوط و مربوط است کرامت
نگشته باشد هر آینه در سلوک مسلك زندگانی و تنظیم قواعد اعمال
و امبانی بورطه خسران و زیان زدگی در امتاده از هر چه کند پیوسته
ندامت و پشیمانی اندرزد و بسا باشد که از کج اندیشی و باطل
پژوهی خرمین بخت و سعادت خویش بآتش مخالفت عقل و
دانش بسوزد بارتق مدق این معنی از حال عادل خان حاکم
بیجاپور پرتو ظهور میدهد که چون در اصل فطرت از جوهر شعور و
دانائی محروم و بنقص فرومایه نژادی و دصمت پستی نسب
موسوم است همواره از منہج صلاح و جاده صواب عدول ورزیده بکارهای
ناشایسته و اندیشههای خام خود را مورد خسارت و ناکامی می گردانند
و دیدگ نا عاقبت بین از نتایج کردار نا پسند پوشیده سود کار
خویش از زبان باز نمی داند از جمله نگوئیده کارهای او آنکه

دران ایام خیر انجام که صوبه دکن مرکز رایات اقبال و آرام گاه
 موکب جاه و جلال بود و آن نا فابل امر ایالت که بی سابقه ارب
 واستحقاق تازه بحکومت آن ولایت رسیده بود امور دولت و ادارتش
 کمال فتور و اختلال داشت حضرت شاهنشاهی بنابر موجباتی که
 ذکر آن موجب اظناح است با عساکر ظفر اعتصام و امرای عظام که
 یکی از آنها معظم خان بود لوای توجه به تسخیر بلجاپور برانراخته
 بدان صوب نهضت فرموده بودند و بنیروی اقبال کشور کشا حصن حصین یددر
 و قلعه متین کلدان را قهرا و جبرا مفتوح ساخته نزدیک بود که ساحات
 ولایت بلجاپور بالکلیه از غبار تصرف آن ناسزاوار امر ریاست پذیرایش
 یافته بقبضه تملک اولیای دولت بینوال درآید و در خلال آن حال
 بنابر سنج حوادث و وقائعی که دران ایام روی نمود و از جهت کمال
 عجز و خشوعی که آن فرور مایه گوهر اظهار کرد فسخ عزیمت آن
 مهم نموده و مدت جان و مال و ملک و ناموس برونهاده عنان
 معارفت بخطه فیض بنیاد اورنگ آباد تافتند آن مجهول النسب
 بشکر این عطیه عظمی و موهبت کبری که فوق تصور و خیال
 و فراتر از اندازه شایستگی و استیصال او بود تقبل داد مبلغ یک
 کرور روپیه بر حیل پیشکش نمود و بعد از آنکه موکب اقبال از دکن
 بمستقر خلافت انتهای نموده سریر سلطنت و جهانبانی و اورنگ
 حشمت و کامرانی از جلوس همایون والا پایه شد و عساکر گردون
 متأخر یکچند بدفع فتنه پیشکوه و چندی دیگر برنع شورش انگیزی
 نا شجاع و پس از ان بدیگر مهمات و یساقها مشغول شد از آنجا که
 تاخیر و تسویف در امور و کونه اندیشی و نا عاقبت بینی و مکیدت

و احتیال از خصائص احوال دکنیان روبه خصال است در ادای وجه
پیشکش تعلل و تاخیر ورزیده درین مدت بلیت و لیل و لطائف
معاذیر و حیل میگذرانید و هرگاه یرایغ همایون بنگذید آن عز و مدور
می یافت بپانهایی بیجا و عذرهایی نا روا تمهید مراسم اعتذار
نموده با رجوع اندوختههای وافر حکام ماضیه بیجاپور که بی شایستگی
واهلیت و با عدم سابقه و رانت بقبضه تصرفش آمده بود دعوی افساس
و ناداری و اظهار خجالت و شرمساری می نمود و با رجوع ارتکاب این
تقصیرات هنگامی که سیوای ضلالت شعار برو غلبه و استیلا یافته
بر هر بعضی قلاع او که بسند و ولایات آن نایکار قریب الجوار بود رفته
کار برو تنگ داشت و نزدیک بود که قلعه^(۴) نداله را که از معظمات
قلاع خان مذکور است متصرف شود در رفع تسلط او بجناب
سلطنت و جهانبانی ملتجی شده درین باب بر سبیل تواتر و توالی
عرایض مبنی بر مراسم اسحاح و اقتراح و محتوی بر التزام خدمات
و دولت خواهی و رسانیدن وجه آن پیشکش و دیگر پیشکشیها
به بندهای بادشاهی بدرگاه سلاطین پناه فرستاد چون عذر نیوشی و
خطا بخشی و فضل پروری و کرم گستری از جلائل خصائل قدسیه
ابن سریر آرای اقبال و اورنگ نشین کشور انضال است عاطفت
پادشاهانه بر حال او بخشود و باین تشخ و ابتهاج برو ثفضل و
ترحم فرمود و مناشیر تهدید و وعید بسبوا صادر گشت و انواع قاهره
دکن را نیز فرمان شد که به تنبیه و تادیب او پرداخته دست استیلا

آن مقهور را کوتاه کنند و او بمدافعت افواج قاهره و حفظ قلاع و ولایات خویش فرومانده عادل خان بدین وسیله از شر او مصون ماند و چون مهم آن مردود بنابر سوء تدبیر سرداران جنود طاغر مآب و دیگر موجبات و اسباب بامتداد انجامید و یکچند عقدۀ تعویق درین مطلب افتاده باعث مزید خیرگی آن نابکار گردید فرمان کرامت عنوان بعدل خان عز صدور یافت که او نیز افواج خویش بر سر آن بد کیش تعیین نماید که چنانچه عساکر گردون متأثر ازین طرف بدفع و استیصال او میکوشد لشکر بیجاپور نیز از آن سمت در قمع و اهلاکش سامعی باشد از آنجا که خان مذکور را دیدۀ عاقبت بدین و عقل مصلحت گرین نبود و کوی تیره بخدیش فروغ سعادت و مقبلتی نداشت قدر این نعمت سترگ و عاطفت والا نشناخته مسلک کفران و ناسپاسی سذر و صلاح کار و سود روزگار خود ندانسته از کج اندیشی و کوتۀ نظری بعاتد نکدیان بنای معامله برخدیت و حیلۀ گیری گذاشت و اگرچه بظاهر چندین و می نمود که بنابر امتثال امر اعلی در دفع او سامعیت و برخی از لشکرهای خود بمحذور ولایت آن محذور تعیین نموده بود لیکن ازین جهت که دفع آن بدنهاده و قلع ریشۀ فساد او را بالکلیه از مقدمات خرابی حال خویش اندیشیده صواب چنان میدانست که آن مقهور میان عساکر منصور و اهل بیجاپور حائل باشد درین اوقات بنابر مصلحت کار خود با او بنامه و پیام و عهد و موافقت سلسله جنبان یکدلی و موافقت گشته متفق و همدامان شده بود و نهانی در مراتب امداد و امدادش کوشیده بتفویض اقطاعات و احوال نقود و دیگر مایحتاج او را معاونت میکرد

و بدان تدبیر ناقص و اندیشه واهی قطب الملك را نیز برین داشته بود که نصرت و مدد آن کافر ناجر نموده زرها بدو نرسند و باوجود این شتائع اعمال بنا بر مراعات حفظ ظاهر همواره عرائض مبغی بر اظهار صدق عقیدت و رسوخ ارادت بدرگاه آسمان جاه میفرستاد چون این حقائق و معانی بر مرآت خاطر مهر نظیر که پیوسته از صیقل الهام جلا پذیر است پرتو وضوح انگنده بدلائل ظاهره و براهین باهره ثبوت یافته بود و آن ناحق شناس نعمت مکرمت و انضال مستوجب تادیب و گوشمال گردیده لاجرم درین هنگام که عساکر فیروزی اعتصام از کفایت مهم سیوای شقاوت گرا فارغ شد یرلغ همایون از موقف جلال بر اجه جیسنکه صادر گشت که بعد از بندوبست قلاع و ولایاتی که از سیوای بتصرف اولیای دوات قاهره در آمده بود با ادواج منصور بتاخت ولایت بیجاپور شتافتند در تخریب توابع و مضادات آن که همگی سکنش در کیش کفر و جهالت و آئین بت پرستی و ضلالت اند جد و کوشش بکار برد و تا پای تلعه بیجاپور رفته و بمحاصره آن مقید گشته آن قدر که ممکن و مقتدر باشد ولایت مذکور را بتازد و هر جا از جنود مخالف اثری ظاهر شود صف آرای کارزار گشته گرد دمار از روزگار آنها بزانگیزد تا عادل خان نادان از گران خواب غفلت و بیخبری بانبیاه گرانیده سرمایه هوشیاری و کار آگهی بدست آرد و کیفیت این مهم نصرت پیرا از مبدا تا منتهی در طی سوانح نهم سال جلوس اشرف سمت گزارش خواهد پذیرفت مقدمه صفر گنج علی خان از کومکین دارالملک کابل که بموجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود دولت زمین

بوس در یافته بمرحمت خلعت مباحی شد و سعادتخان قاقشال که در جاگیر خون بود بفوجدارئی معظم نگر از تغیر الله یار پسر خنجر خان مامور گشته بعنایت ارسال خلعت و از اصل و اضافه بمنصب دو هزارى هزار سوار سرفرازی یافت و درین ایام بمناسبت موسم بر شکل عاطفت بادشاه ابر کف دریا نوال بادشاهزادهای ارجمند عالی مقدار و امرای نامدار را بعطای خلعت بارانی نواخت و بجهت سرفرازی سیوای که برخی از حقیقت حال و کیفیت معامله آن ضلالت مآل گزارش یافت دگر باره خلعت فاخره از پیشگاه مکرمت مرسل گشت و چون دستور اعظم جعفرخان بر گذار دریای جون منزلی عالی دانشین بنا کرده درین ایام صورت اتمام یافته بود برای امتیاز و سرفرازی آن عمده نوینان هفتم ربیع الثانی خورشید اوج خلافت و جهانبنانی پرتو سعادت بسر منزل او افکنده ساعتی تشریف حضور داشتند آن خان رفیع مقدار ادای مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم خدیو روزگار بجای آورده پیشکشی شایسته از جواهر زواهر و مرصع آلات و دیگر رغائب و نوادر بنظر قدسی مآثر در آورد هشتم ماه مذکور چون روز دهمه بود که عید هندوانست مهراجه جسونت سنگه و گنور رام سنگه بعنایت خلعت قامت مباحات افراختند و پرتوی سنگه ولد مهراجه بعطای کمر مرصع نوازش یافت و چون عید الله خان والی کاشغر در سال گذشته چنانچه رقمزده کلک سوانح نگار گشته صحیفه اخلاصی با برخی از تحف ولایت خویش مصحوب میر حاجی فولاد بدرگاه سپهر بنیاد فرستاده اظهار مراسم مخالفت و یکجتهی کرده بود و عاطفت خسروانه اقتضای آن می

نمود که نامه او را جوابی از پیدشگاه مهربانی و تندرانی صادر گشته
مضروب یکی از بندهای پایۀ سریر عظمت و جهانبانی ارسال یابد
لاجرم درین ایام خواجه اسحاق که از بندهای سنجیدۀ روشناس
بود بحجاب کاشغر معین شد و بمرحمت خلعت و اسپ و شمشیر
و سپر با ساز مرصع و کمر خنجر و جیفۀ مرصع و انعام هفت هزار روپیه
مباهی شده بدان صوب رخصت یافت و قدسی صحیفۀ عطونت عنوان
در جواب نیاز نامه خان مذکور با یک قبضۀ خنجر و یک قبضۀ
شمشیر هر دو مرصع بجواهر ثمینه و برخی دیگر از نفائس
و رغائب مضروب او مرمل گردید چهاردهم بعرض اشرف رسید
که رحمت خان دیوان بیوتات بعارضۀ مرضی که او را طاری
شده بود مرحلۀ هستی پیمود و عاطفت پادشاهانه عبد الرحیم خان
داماد و محمد صادق پسرش را بعنایت خلعت از لباس سوگواری
بر آورد و از نوشتنۀ وقائع نگاران ممالک شرقی معروف بارگاه جلال
گردید که راجۀ بهروز زمیندار مونگیر را باجل طبیعی روزگار حیات
چپری شد و در همین اوقات خواجه قادر که در رکاب نصرت مآب
شغل جلیل احتساب بدو مفوض بود جهان گذران را پدرود نمود
و پسرانش بعنایت خلعت نوازش یافتند و دیانت خان که بخدمت
داروغگی داغ قیام داشت بدیوانی بیوتات سرمایۀ مباحات اندرخت
و خواجه صادق بدخشی بخدمت او منصوب گشت و شغل
احتساب بمحمد زاهد خالف قاضی اسلم مرحوم که بسمت فضیلت
و تنوع موسوم است تفویض یافت و مجموع بعنایت خلعت
مرافراز گشتند هژدهم سر بلند خان که بموجب یرلیغ همایون

از دکن رسیده بود احراز دولت آستان بوسی نمود *

جشن وزن مبارک شمسى

درین اوقات قدسى برکت که نر دولت و فیض معدلت
 گیتی خدیو داد گرچمن پیرای ریاض امن و آرامش و جهانیان
 را نقد مقصود و گوهر امید بدامن خواهش بود فرخنده
 جشن وزن شمسى آفتاب اوج خلافت و گیتی ستملى عالمیان را
 بشارت بهجت و کامرانی رسانید و اوائل روز چهارشنبه بیست و پنجم
 ربیع الثانی مطابق سیزدهم ایان که ساعت بافوار سعادت و انظار
 میمنت اقترا داشت و بارگاه سلطنت و جهانبانی بآذین
 خسروانی زیب و آرایش یافته بود در ایوان فیض مکان غسلخانه
 مبارک بزمی دلگشا و محفلی نشاط افزا منعقد گشته وزن معهود
 بآئین معهود بفعل آمد و سال چهل و هفتم شمسى از عمر
 کرامت قرین شهنشاه دنیا و دین بخجستگی و بهر روزی بانجام رسیده
 و سال چهل و هشتم جلوه جهان افروزی آغاز نمود حضرت شاهنشاهی
 بعد فراغ از مراسم وزن همایون بایوان سپهر نشان خاص و عام که
 بزیب امباب تجمل و احتشام بر آراسته گران مایه تخت والا پایه
 مرصع نگار در آنجا بقوام اقبال نصب گشته بود پرتو قدوم گسترده
 سریر آرای دولت و بخت و اورنگ نشین عظمت و جلال گردیدند
 درین جشن خسروانه گوهر انسر ایهت و بختیاری فروغ اختر
 هشمیت و کام گاری پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم بانعام یک لک
 روپیه مطرح انوار عاطفت گشتند و مهاراجه جسونت سنگه و جعفر

خان هر يك بعطای خلعت خاص و دو سر اسپ از طویلۀ خاصه
 یکی با ساژ طلا و دیگری با ساز مطای و محمد امین خان میر
 بخشی و مرتضی خان هر کدام به رحمت اسپ سر بلندی یافت
 و چون حقیقت پهن خدمت و جانفشانی داؤد خان که در سلک
 همراهان راجه جیسنگه بود از وقائع لشکر منصور دکن بموقف
 عوض همایون رسیده بود عنایت بادشاهانه یک هزار سوار از
 تایلینان اورا دو اسپه سه اسپه مقرر فرمود که منصبش از اصل و
 اضافۀ پنجهزاری چهار هزار سوار از آن جمله دو هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه باشد و کنور رام سنگه بعطای یک عقد مروارید و میرخان فوجدار
 جمون باضافۀ پانصدی بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار
 و عبد الله خان باضافۀ پانصدی بمنصب پانصدی دو هزار سوار
 و پرتهی سنگه ولد مہاراجه بعنایت جہدہر مرصع با علاقۀ مروارید
 و از اصل و اضافۀ بمنصب دو هزار سوار و بہوجراج
 کچواہہ کہ در سلک کومکیان راجہ جیسنگہ انتظام داشت از اصل
 و اضافہ بمنصب ہزار و پانصدی ہزار و دصد سوار و فتاح خان فوجدار
 پونا کہ قلعہ داری یکی از قلاع مفتوحہ ولایت سیوا علاوہ خدمت
 او شدہ بود باضافہ پانصدی پانصد سوار بمنصب ہزار و پانصدی
 ہزار سوار از انجملہ پانصد سوار دو اسپہ سه اسپہ و دارا بختان باضافہ
 پانصدی بمنصب ہزار و پانصدی شش صد سوار و عنایت مادہ
 فیل و دیانت خان دیوان بیوتات از اصل و اضافہ بمنصب ہزار
 و پانصدی می ضد و پنجاہ سوار و مقیم خان باضافہ پانصدی
 پنجاہ سوار بمنصب ہزار و پانصدی در صد سوار و کمار خان

باضافه پانصدی بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار و از اصل اضافه
 سید حامد خان بمنصب هزاری شش صد سوار و لطف الله خان
 بمنصب هزاری پانصد سوار و سید علی داروغه کتاب خانه
 بمنصب هزاری سی سوار و ادهم بیگ بخطاب ادهم خانی مفتخر
 و مباهی کشتند و فرخ فال ولد یمین الدوله آصف خان مرحوم
 مغفور که در سلک گوشه نشینان بود بعنایت خلعت و امپ و
 انعام ده هزار روپیه نوازش یافته بمسقطر الخلاء اکبر آباد که
 در آنجا تمکن گزیده بود مرخص شد و قاسم آقای فرستاده حسین
 پاشای حاکم بصره بعنایت خلعت وجیفه و خنجر مرصع و انعام
 دوازده هزار روپیه سرفراز گشته رخصت انصراف یافت و یک هزار
 روپیه بهمراهان او مرحمت شد و شاه خواجه بعطای خنجر مرصع و
 انعام دو هزار روپیه و عبد الله بیگ و قبیح بیگ که تازه از ولایت
 توران باستان فیض مکان رسیده بود اولین بمرحمت خلعت و خنجر
 و شمشیر و انعام سه هزار روپیه و دومین بعنایت خلعت و
 خنجر و شمشیر و انعام دو هزار روپیه و شیخ حسین عرب و حسن
 علی نبیره مرشد قلیخان مرحوم هر یک بانعام دو هزار روپیه و
 دوازده کس دیگر از بندهای درگاه جهان پناه هر یک بانعام یک هزار
 روپیه مشمول عاطفت کشتند و ملا عبد الله ولد ملا محمد تقی
 مشهور بمجلسی که بعزم بندگی این آستان فیض مکان از ولایت
 ایران آمده بود دوات زمین بوس یافته بعنایت خلعت و افعام
 دو هزار روپیه و منصب مشایسته کامیاب شد و پنج هزار روپیه بزمرد
 نغمه سنجان و سرود سرایان عطا شد و درین جشن عالم افروز فروغ

دید حشمت و اقبال پادشاه زاده ارجمند فرخنده خصال محمد اعظم پیشکشی شایسته از جواهر و مرصع آلات بنظر مقدس درآورده بقبول آن ناصیه بخنثیاری برافروختند و پنجم زنجیر فیل و سه هزار اشرفی از جانب امیرالامراء صوبه دار بنگاله بمحل عرض رسید و سر بلند خان یک زنجیر فیل بنظر انور درآورد و چندی دیگر از امرا در خور حال پیشکشها گذرانیدند و تا سه روز این جشن دولت پیرا جهانیان را سرمایه نشاط و شادمانی و پذیرای انبساط و کامرانی بود درین اوقات از وقائع لشکر ظفر اثر دکن که بهر داری راجه جیسنگه بعد از کفایت مهم میو چنانچه گزارش پذیرفته بناخت ولایت بیجاپور تعیین یافته بود بعرض همایون رسید که عادل خان بملاحظه سوابق جرائم و تقصیرات خویش از گران خواب غفلت بیدار گشته و بصدقه قهر و انتقام عساکر فیروزی اعتصام مغلوب خوف و هراس شده ملا احمد نایبه را که رکن دین دولت و مدار مهم حکومت او بود و بجهت عقل و رای و سمیت فضیلت و فهمیدگی از امرای بیجاپور محبت امتیاز داشت چنانچه قبل ازین در طی سوانح آن جیش اقبال مذکور گشته درین هنگام بجهت اصلاح کار و تمهید مراسم ندامت و اعتذار و تجدید مراتب قول و قرار نزد راجه جیسنگه فرستاده است و مصحوب او در زنجیر فیل و برخی جواهر و مرصع آلات برای راجه ارسال داشته در مقام خشوع و ایتهاال است چون ملا احمد را از صواب اندیشی و بختمندی مدتها بود که آزرزی ملازمت و تمنی خدمت این آستان فلک نشان مرکز زنجیر مصاحبت دان گشته همواره وسیله می جهت و منصوبه میخواست

که باین سعادت عظمی فائز آید و در سلک بندهای درگاه جهان پناه
 انتظام گزیده سرمایه شرف و مباهات اندوزد درین وقت که حصول
 دیرین آرزوی ادرا چنین تقریبی رو داده فرصت احراز این
 دولت ارجسند یافته بود مکنون خاطر خویش را بر ارجه جیسنگه اظهار
 نموده آن عمده راجها کیفیت این معنی به پیشگاه خلافت عرضه
 داشت و فرمان مکرمت عنوان طلب بنام مشار الیه عز و مدور یافته
 با خلعت فاخره و جمده هر مرصع برای سرانرازی او مرسل گشت
 و عاطفت پادشاهانه غائبانه او را بمنصب شش هزار و شش هزار
 سوار سرمایه افتخار بخشید *

نور آکین شدن ثبت بزرگ بفراغ آثار اسلام و در آمدن زمیندار ضلالت فرجام آنجا بشاهراه اطاعت و بندگی درگاه فلک احترام

چون از سوابق ازمند و ایام ساحت آن ولایت ظلمت آمود
 کفر و غوایت بود و هرگز پرتو نور ایمان بر آن سرزمین نتابان آثار
 دین مقیم و شعار ملت مبدین در آنجا رواج نداشت و زمینداران
 و سکنه آن ناصیه پیوسته روزگار بحالت ضلالت و بت پرمندی
 گذرانیده هرگز طغظنه تکبیر و تهلیل بگوش باطل نفیوش آنها
 نرسیده بود و هیچگاه سر بر بقیه اطاعت و فرمان برداری فرمان رویان
 اسلام فروز نیارزیده بودند لاجرم رای عمالم آزادی گیتی خدیو حق
 بهرمت چنین اقتضا نمود که سر کروه آن قوم جهالت کیش را
 بتمدید و وید و واندرز شدید تکلیف اطاعت اسلام نمایند تا آثار

مسلمانی دران سرز و بوم بدید آمده بتدریج شهور و اعوام سمت شیوع و قوت گیرد و بی دینان آن کفرستان را که در باطل پرستی و ضلالت پروری خلیع العذار بودند هوای استبداد و خود مری از مر بیرون رود و فرمان کرامت عنوانی بنام دادن نمچل زمیندار آنجا بدین مضمون صادر شد که اگر مطیع الاسلام گشته آثار حق پرستی و معام مسلمانی در ولایت خود رائج کند و حلقه اطاعت و بندگی در گوش کشیده خطبه و سکه بنام فامی و القاب سامی مزین سازد زمیندارعی ولایت مذکور برو مسلم خواهد بود و الا انواع جهانکشا بتخریب آن ولایت و استیصال اهل کفر و غوایت معین خواهند شد و گرد دمار از روزگار او و اتباعش خواهند انگیخت و فرمان همایون را نزد سیفخان صوبه دار کشمیر فرستاده امر فرمودند که آنرا مصحوب یکی از پندهای پادشاهی نزد زمیندار ضلالت شعار فرستند و در صورتی که امتثال حکم اشرف نماید متعوض احوال او نگردد و بر تقدیر ابا و امتناع با عساکر کشمیر بر سر ولایت او رفته فضیلت غز و جهاد با آن نابکار بدنهاد اندوزد خان مذکور آن منشور لامع النور را مصحوب محمد شفیع نام یکی از بندهای درگاه خلایق پناه که در سلک کومکبان آن صوبه انتظام داشت و چندی از تابینان خویش نزد دادن نمچل فرستاد چون محمد شفیع با همراهان بدان حدود رسید مرزبان مذکور از مصلحت یدنی و صلاح اندیشی باتمام خشوع و ابتهال تا سه کرده استقبال مثال ازم الامتثال نموده آن منشور عز و شرف را پرتوق مباحات نهاد و آداب تسلیمات بجای آورده اظهار اطاعت و عبودیت کرد و روز دیگر که جمعه بود با اتباع خویش

بجهت خواندن خطبه برآمده در مکانی مناسب که خلایق کثیر آنجا فراهم آمده بودند خطبه بنام نامی و القاب سامعی شهنشاه دولت و دین گیتی خدیو یزدان پرمت حق آئین خوانده شد و چون خطیب زبان بنام والی خلیفه جهان گوهر آمود ساخت زر بسیار نثار نمود و بعد از تقدیم مراسم خطبه در مرز مینی مناسب به بنای مسجد اشاره کرد و طلا و نقره بسیار بسکه همایون زینت بخشیده با محمد شفیع و رفقای او مراسم اعزاز و نگو داشت بجای آورد و چون مسامع ساکنان آن دیار بصیت ملت احمد مختار صلوات الله و سلامه علیه و علی آله الاطهار و اصحابه الاخیار و خطبه دولت و طنطنه حشمت شهنشاه روزگار برافروخت و فرستادگان از تقدیم مراتب و ترویج مراسمی که بدان مامور بودند پرداختند دادن نعل آنها را با احترام و اکرام تمام رخصت انصراف داد و عریضه مینی بر وظائف عجز و بندگنی و قواعد اطاعت و سرانگذگنی و التزام اینکه من بعد همواره بر جاده تویم عبودیت و هوا خواهی ثبت قدم بوده از امتثال احکام و اوامر پادشاهی سرنماید و ترویج خطبه و سکه مبارک و اشاعت آثار و شعار اسلامی را استقامت نماید با کلبید طائفی که اشارت بسپردن آن ولایت باشد و یکمزار اشرفی و در هزار روزه مسکوک بسکه همایون و پیشکشی از تحف و رغائب آن دیار مصحوب آنها بدرگاه سپهر مدار فرستاد طول ولایت مذکور زیاده بر شش ماهه راهست و عرضش در برخی مواضع دو ماهه و بعضی هاها یکماهه مغرب رویه آن بکشمیر و کمانون و سری نگرو بهار و بنگاله منتهی میشود و مشرق رویه بارزنگ و خطا میرمد و شمال

رویه تبت خرد و کشغر و تمام مغلستان است و جنوب رویه بدشت
 قبیچاق پیوسته زمیندار آنجا از دوازده هزار سوار و پیاده بسیار دارد و
 اکثر نوکرانش از قوم قره قلاماق اند بالجماء چون یازدهم جمادی
 الاخره از عرضداشت سیفخان که درین مطلب معی و تدبیر
 درست بکار برده بود حقیقت این مقدمه بر خاطر ملکوت ناظر پرتو
 ظهور انگلد عاطفت پادشاهانه او را بعنایت خلعت و از اصل و
 اضافه بمقتصد ده هزار و پانصدی ده هزار و سیصد سوار سر بلند
 گردانید و مراد خان زمیندار تبت خرد را که درین مهم آثار دولت
 خواهی از بظهور پیوسته بود بمزحمت خلعت نواخت درین ایام
 مهاراجه جسونت سنگه و جعفر خان و محمد امین خان و مرتضی
 خان و دانشمند خان و دیگر امرائی حضور بعطای خلعت زمستانی
 نوازش یافتند و همچنین امرای اطراف باین عنایت عز میاهات
 اندوختند و منشور عاطفت پیرا میخی بر مراتب فضل و مکرمت
 بنام سیوا عز صدر یافته خلعت فاخره و جمدهر مرصع برای او
 مرسل گشت و بعرض اشرف رسید که راجه تودرمل که از فوجداری
 اقوامه مزول شده بود و بختیار خوار زمیندار دهدهر باجل طبیعی
 بساط حیات در نور دیدن - و از وقایع صوئے دکن بعرض همایون
 رسید که جواهر خان حبشی از کومکیان آنجا مرحله هستی
 پیمود چون شهنشاه یزدان پرست حق آگاه از کمال حسن نیت و
 توفیق شعاری درین ایام مبلغ سه لک و بیست هزار روپیه از لقد
 و جنس نذر سده و سیار درین و زمره سادات و صاحبین حریمین
 شریفین زادهما الله قدرا و جلالة فرموده بودند میر عزیز بدخشی

برسالتیدن آن معین گشته خلعت سرافرازی پوشید و درین ایام که
 موسم اعتدال هوا و هنگام نشاط اندوزی شکار و سیر صحرا بود رایت
 اقبال مکرر باغر آباد و خضر آباد توجه نموده صید نیله گاو و دیگر
 اقسام شکار بهجت اندازی خاطر مقدس خدیو روزگار گردید هفتم
 رجب رخشنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلعت پادشاه
 زاده ارجمند کام کار محمد معظم که بفرمان همایون اردکن آمده
 بودند چون بعبه حضور نزدیک رسیده در خضر آباد نزول داشتند
 بزیده امرای عظام جعفر خان حکم شد که بخضر آباد شناسه
 آن دره التاج اقبال را بعز ملازمت اکسیر خاصیت رساند
 و آخر روز در غسلیخانه مبارک آن عالی قدر والا تبار بانو گل
 حدیقه دولت سلطان معزالدین گرامی پسر خویش باحراز
 ملازمت اشرف سعادت اندوز گشته یک هزار مهر و چهار هزار روپیه
 بر سبیل نذر گذرانیدند و مطرح انوار عاطفت و مهربانی شده
 بعطای خلعت خاص و جمدهر مرصع با علانق سروارید و پهنوچی
 مرصع و دو اسب عربی هر دو با ساز طلا و دو اسب ترکی نوازش
 یافتند یازدهم ماه مذکور فروغ دودمان حشمت و کام گاری نهال
 یوسنان ابهت و بختیاری بادشاهزاده سعادت منش محمد اعظم
 بعنایت ده سراپ یکی از آنها با ساز طلا مشمول انظار مرحمت
 گردیدند - درین ایام از نوشته و فایز نگاران دکن بمسامع حقائق
 مجامع رسید که ملا احمد نایبه که از عمد های عادل خان بود و

حقیقت آمدن او از بلخاپور و کیفیت طلبیدنش به پیشگاه حضور
 لامع المنور قبل ازین رقم زده کلاک حقائق طراز گشته برونق قسمت
 و اقتضای تقدیم که هیچکس را ازان چاره و گزیر نیست در راه کعبه
 مقصود مرحله هستی پیموده بسر منزل بقا رسید و دیرین آرزوی
 خدمت و بندگی این آستان اقبال را که ساکنان شش جهت و
 قاطنان هفت کشور رامنتهای امائی و آملست بخاک نومیدی برد
 آن مرحوم چون بصدق اخلاص و رسوخ عقیدت عزم بندگی درگاه خلایق
 پناه داشت اسد پسر خون را با قشونی از سپاه همراه آورده بود و بیست
 و نهم ربیع الاول این سال فرخنده فال که در پای قلعه پورندهر
 بشکر ظفر اثر رسیده بر اجه جیسنکه ملاتی شد راجه بنابر رعایت
 فضیلت و قابلیت مشار الیه و صدق ارادت و اعتقادش باین آستان
 مهر بنیاد با او لوازم احترام و تکرار داشت و مراسم دل جوئی و کرم
 خوئی بجای آورد و چون عاطفت پادشاه بنده پرور قدر دان چنانچه
 گذارش یافته اورا بمنصب شش هزارای شش هزار سوار و عطای
 خلعت و جمدهر مرصع نواخته فرمان مرحمت عقوان مشتمل
 و طلب او به پیشگاه حضور عز صدر ریخته بود راجه بموجب حکم معلی
 دولک رویه باره پنجاه هزار رویه بآسد پسرش و دیگرانقا از سرکار
 خاضه شریفه داده سلخ جمادی الاولی اورا روانه درگاه آسمان جاه
 گردانید و از جانب خود نیز بدقد رجنس تکلفات بجای آورد و ترکناز
 خان و غازی بیگ صحبت یساول را همراه کرد که بدرتة نموده
 اورا بارونگ آباد فیض بنیاد رساند موسی الیه در راه کوتناک گشته
 چون باحمد نگر رسید از جام اجل شربت ناکمی چشیده و دیهت

حیلت مستعار میبرد چون این خبر بمسامع جلال رسید عاطفت پادشاهانه اسد بسرش را بعزایت خلعت نواخته فرمان شد که با منسوبان و بازماندگان پدرش به پیشگاه خلافت و جهانبانی شتاب و از بموجب حکم معلی پاورنگ آباد آمده از اینجا روانه درگاه خلایق بنهاده شد - از سوانح ملال انرا آنکه از نوشته وقائع نگاران مستقر الخلافه اکبر آباد بظهور پیوست که حضرت املی را که دران مرکز حشمت و ابهت بر مسند عافیت متمکن بودند و روی همت از شواغل ضروری و مشاغل دنیوی بر تافته بجمعیّت خاطر و فراغ بال اوقات فرخنده ساعات بعبادت و پرستش ایزد بیهمال و تدارک سوابق احوال میگذرانیدند اوائل شب دوشنبه دوازدهم رجب عارضه حبس بول طاری شده شدت آن اله تا صبح باقی بود از ورود این خبر کلفت اثر خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین اندوه و ملالت گشته سرور محفل اقبال منقص شد و باطبائی که سعادت اندوز خدمت آن حضرت بودند و پیش قدم آنها حکیم موصنای شیرازی بود که بحسد و حذاقت موصوف است و از قدیم الایام بمزاج همایون آن حضرت آشنا و مورد اعتماد و محرومیت و مشمول التفات و عنایت بود تاکیدات شد که در ازاله آن عارضه جهد و کوشش بلیغ در کار برده هفتائق احوال همایون لا روز بروز عرضه داشت نماید و پس ازان باخبر متواتر ظاهر شد که تمام روز دوشنبه و شب دیگر نیز در شدت آن عارضه تفاوتی بهم نرسیده و اوائل روز دیگر اگرچه بتدبیرات و معالجاتی که بکار رفته خفگی دران عارضه پدید آمده است لیکن دیگر کونتها حادث شده و لیلنتی در طبع بهم رسیده و رفته

رفته آن حالت در تزیین است از آنجا که کیفیت هن و ضعف شیب دوزخینه واضح بود برین که با وجود اشتداد و امتداد این عوارض و آلام شمع حیات با برکت آن حضرت از مرمرگزیند ایام مصون نمی تواند بود و اطباء فیض حال بدین نمط را نموده اظهار یاس از بهبود کردند و پیش نهاد همت پادشاهانه آن شد که اوای نهضت بمستقر الخلاء اکبر آباد انراخته در چندین وقتی فیض لقای میمنت پدیرای آن حضرت دریافته هنگام سنج قضیه ناگزیر آنجا شرف حضور داشته باشند و بکار پردازان پیشگاه سلطنت اشاره معلی صادر شد که بزودی در سامان لوازم این عزیمت کوشیده در جمیع ضروریات اختصار بکار برند و چون مرانجام این مراتب بچند روز می کشید بنابر رعایت مراسم احتیاط مقرر فرمودند که مهین باور نهال دولت و کامکاری بهین ثمره شجره حشمت و بختباری پادشاه زاد ارجمند محمد معظم بر جناح سرعت و استعجال پیشتر باکبر آباد شتافته تا رسیدن رایات عالیات سعادت اندر خدمت اکسیر خامیت حضرت اعلی باشند و بیست و سیوم ماه مذکور آن عالی قدر والاتبار را بعطای خلعت خاص و یک عقد مرور بد نوازش فرموده مرخص ساختند درین تاریخ امیر خان صوبه دار کابل که بموجب فرمان طالب بحضور لامع النور آمده بود و مکرم خان صوبه دار اوده که از ان خدمت معزول شده بود دولت زمین بوس دریافته بود بعطای خلعت مباحی شدند •

رحلت مغفرت ایت مورد ثاییدات ربانی مشمول توفیقات آسمانی اعلیٰ حضرت صاحب قران ثانی بوسعت آباد جهان قدس و فرهت جاویدانی

گیتی که در روز احوال جاویدان نیست • در خورد اقامت خردمندان نیست
جائی که نه جای آرمیدن باشد • چندانکه درونگه کنی چندان نیست
بیدار دلان هوشمند و خرد پروران حقیقت بدوند که وافغان
اسرار دانش و بینش و کار آگاهان کارخانه آمرزش اند بیقین
دانند که این ویرانه دیر سست بذا کهن خرابه معموره نما
که روزی چند مسکن و مسوطن آدمی گشته جادان حای اقامت
جان پاک و مهبط این گوهر تابذات نتواند بود بلکه شهرستانی است
بر رهگذر واردان غیبی که چون بخرد نژادان ارواح و نعوس بر وفق
تقدیر قادر و الجلال بعزم تحصیل معرفت و کمال از نزهت آباد
کشور قدس و دار الملک اعلیم جبروت در اهتزاز آیند و بمصلحت
حکمت ربانی بر مرکب قوالب هیلوانی و مطایبی هیاکل جسمانی
راکب گشته آهنگ سیر بحرای شهود و میل وادی ظهور و نمود
نمایند بعد از قطع مراحل مادی و مدت بدان خطه عاریت اساس
رسیده برسم مسافران! آنجا بساط نزال اندازند و بضرورت طیلان
تعلقات نشای کوه بردوش فطرت گرویده روزی چند به مقتضیات و
احکام آن در سازند تا بدستداری فوی و مشاعر و مددکاری حواس
یاغان و ظاهر که گزین اسباب معرفت حضرت رب الارباب اند مشاهده
غرائب منع بیچون و عجائب از راه کن فیکون نموده بقدر مهلت

و استعداد در شناخت و پرستش ایزد جهان آنرین که مقصود از آفرینش همین است کوشش نمایند و نریخته وضع مستعار و دل بسته لذات نا پایدار آن دار بیدار نگشته از گوهر بی بهای عرفان و بیزدان شناسی و دست آویز رجوع بموطن اصلی سرمایه عیش و سرور نشاء حقیقی بدست آرند و پس از سامان برگ و ساز باز گشت ازین صیر همواره از سر انتظار گوش بر نداء جان فزای • یَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً داشته چون فرمان طلب در آمد بخششودی و رضا پذیرائی حکم ناند قضا گشته بآهنگ که بهی وصال و عزیمت بارگاه وصول از نضای این دار فنا و صاحت این مرحله پر خوف و عذراخت اقامت برگیرند و دگر باره بذشاط آباد شهرستان انس و کشور روح پرور قدس رسیده بشمول فیض رحمت و غفران ایزدی کامیاب سرور ابدی و بهره مند حضور سرمدی شوند و جاودان بمشاهد انوار جمال و جلال حیّ لایزال و ادراک نعم یابیه و لذات دائمی آن نشاء بی زوال مورد روح و راحت و مشمول امن و استراحت باشند خاصه برگزیدگان بارگاه احدیت و دست پروردگان لطف صمدیت که ازان گروه قدسی شکوه اند سروران ملت اسلام و سلاطین دین پرور والا مقام چه این زمرة عالیشان در علو مرتبه ذات و رفعت منزلت نفس و دانش و بینش خدا داد با مؤیدات و صاحبان نفوس قدسیه شریک العنان اند و صاحت جهان بی بقا بر حوالان سمند همت بلند شان تنگ فضا و فطرت ارجمند و قوت نفس تایید پیوند آن قدسی مندان همواره طالب رفعت و اعتلا و جویای عروج بر معارج اعلی است علی الخصوص

اقبال مندی که بپسند فضل و موهبت ایزد متعال سیر مدارج
 دولت و اقبال کرده در دنیا باقصری مراتب کامرانی فائز گردیده
 باشد و در سلوک آن منہج پرخطر سر رشته آگاه دلی و هشیار خرامی
 و رعایت مراسم دین پروری و عدالت گستری و اشاعت انوار
 رأفت و مکرمت بر کافه خلایق از کف نگذاشته قبل از سنوح واقعه
 ناگزیر از مشاغل عالم صورت که شواغل قرب و ارتباط بجهان معنی
 است امراض نموده بتلافی و تدارک زلات نشاء بشریت موفقی
 گشته باشد از شواهد این تمهید قضیه رحمت مغفرت آیت مورد
 جلائل توفیقات ربانی مشمول انظار تاییدات سبحانی حضرت
 فردوس آشیانی صاحب قران ثانی است که ایام حشمت و کامرانی
 و خلافت و جهانبانی بعدالت و دینداری و پاسبانی کافه رعایا و
 تحصیل رضا و خشنودی حضرت خالق البرایا گذرانیده پس از
 هی و یک سال سلطنت و کشور ستانی توفیق ترک اشتغال
 بامور دنیا و اختیار عزالت و انزوا در یافده بقیه عمرگران مایه بهمگی
 جمعیت خاطر و توجه باطن بطاعت و عبادت و یزدان پرستی
 مصروف ساختند و چون ایام مقدر مهلت و مدت موعود اقامت
 درین دار غرور و سرای بی سرور بانجام رسیده داعی وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَیْ
 دَارِ السَّلَامِ مژده طلب بگوش حق نبش آن سرور دین پرور رسانید
 از سر صدق عبودیت زبان ایمان بلبیک اجابت گویا ساخته با ساز
 و برگ موالح اعمال و کرائم افعال آهنگ کعبه وصال نمودند و
 هرگز سلطنت نشاء باقی را بشکوه دین پروری پایه افزودند - تبیین
 این سانحه عظمی آنکه چون عارضه آن حضرت چنانچه گزارش

پذیرفت باشنداد و امتداد انجامید و ضعف و ناتوانی برپیکر مقدس غالب شد امراض مختلفه و عوارض متضاده که معالجه یکی سبب ازدیاد دیگری می شد حادث گشته از کمال انحلال قوی رعشه و اختلاج عظیم در اعضا بهم رسیده و روز بروز قوت بدن در کاهش و استیلاهی مرض در افزایش بوده و یرتدبیرات اطبا و استعمال ادویه و تناول اشربه و اغذیه اثری مترتب نمی گشت و به هیچ وجه صورت صحت و بهبود در آئینه حال چهره نمی نمود تا آنکه اوائل شب دو شبانه بیست و ششم رجب شدت مرض متزائد گشته آثار تنفیر حال و علامات قرب ارتحال ظاهر شد و آن حضرت بذنبوی توفیق و قوت ایمان دران حالت روی دل بجناب کبریا آورده خاطر از غیر حق برداختند و نخست شکر جلائل نعمتهای بی منتهای الهی که بمحض کرامت و فضل نامتناهی بآن حضرت عطا شده بود بابلغ وجهی ادا فرموده از صمیم قلب مقدس اظهار تسلیم و رضا بقضای ایزدی و تقدیر آسمانی که غنی و فقیر و امیر و وزیر را ازان چاره و گزیر نیست نموده مکرر کلمه طیبه توحید از روی کمال شعور و آگاهی بر زبان حق بیان جاری ساختند و در خلال این حال پرده گزین تنق عظمت و احترام صدر نشین مشکوی ابهت و احتشام زبده مخدرات زمان مائمه جهان بیگم صاحب و چندی از پردگیان حریم عفت و پرستاران بارگاه عزت را که شرف اندرز حضور بودند از ناله و زاری و جزع و بیقراری نهی فرموده و شرائف و صایا و جلائل مواعظ که سرمایه سعادت جاوید تواند بود بجای آورده بکلمات قدسیه ایمانی خاطر موگواران بیقراران

درد مصیبت را تسلی بخشیدند و پس از لمحۀ طائر عرش
 پرواز روح هر فتوح آن خاقان سرفراز از غبار ما سوی بال و پر
 افشاندۀ بهوای سیر حدیقۀ قدس و گلگشت سرا بستان جنان طیران
 نمود و در نشیمن خلد و نزهتگاه فردوس جای گرفته با طوطیان
 صدرۀ آشیان جنت هم آواز شد از وقوع این حادثۀ کبری دوران
 لباس گذورت در بر کرد و گردون غبار حسرت بر سر بلخت قدسیان
 صوامع افلاک با مقیمان ساخت خاک، درالم این درد بگر سوز
 مهیم گشته جیب جامۀ جان چاک کردند و روشن سپهر اعلی
 و ساکنان چرخ والا بعزم پرشش این قضیۀ هولناک آهنگ خطۀ
 خاک کردند و خرد و بزرگ را خاطر دستخوش اندوۀ و تحسّر گشت
 و ضعیف و شریف را باطن مورد ملال و تافر گردید • لموقعه •
 غم و سوگواری دیگر عالم شد • صبور بی بدنبال آرام شد
 درینا ازان گوهر بی بها • که آخر بچوبین صدف کرد جا
 برفت آن شکوه مجسم دریغ • ازان زینت انزای عالم دریغ
 اگرچه گذشتند شاهان بسی • دل آگاه نگذشته ز بفسان کسی
 ازین بزم مستان چه هشیار رفت • بخواب عدم یخت بیدار رفت
 روانست تا ذکر این مکنه دیر • روانش بود تازه از ذکر خیر
 بالجمله بعد از منوح این واقعۀ ملالت اثر بموجب اشارۀ نواب تقدس
 نقاب خورشید احتجاب ملنکۀ جهان بیگم صاحب رعد انداز خان قلعه
 دژ و خراجۀ پهل بدرون غسلخانہ حاضر آمدند و کهرکعب دروازه‌های
 قلعه کشوده باحضر مید مسجد قنوجی که فضل و تقوی با شرف
 فقر و عبادت فراهم دارد و در ایام انزوی اعلی حضرت هلد آرامگاه

پدوسته سعادت اندوز خدمت آن حضرت بود و قاضی قربان که
 شغل قضای مستقر الخلافه بار تعلق داشت کس فرستادند که
 آمده بامر تجهیز و تکفین پردرزد و دوپاس شب که آنها حاضر
 شدند نخست بسر اسقاط نماز و روزه با آنکه هیچگاه ازان خدیو
 موافق فوت نشده بود قیام نموده مبلعی خطیر برای قضای مردم
 و صلوة مقرر ساختند و پس ازان در برج مژمن که طائر روح
 فرسوس آشین آن حضرت دران مکان شفقار شده بود بامرفواب
 علیه بار یافتند و نمش مقدس را بابوانی که نزدیک برج مذکور
 است نقل کرده بآئین شرع مبدن و سنت رسول امین صلوات الله
 و سلامه علیه و علی آله و اصحابه اجمعین بادای مراسم غسل
 پرداختند و بعد از تقدیم وظائف تجهیز و تکفین جسد نور آگین
 را در صندوقی از مندل گذاشتند و دروازه شیب برج مذکور را
 که مسدود بود کشوده نمش مطهر را بآئینی شایسته از قلعه
 برآوردند و از دروازه شیر حاجی که محاذی آن دروازه بود گذرانیده
 بیرون حصار بردند و هوشدار خان صوبه دار با جمیع ندهای بادشاهی
 همراه گشته هنگام صبح بکنار دریا رسیدند و تابوت رحمت
 نثار آن سزوار غفران پروردگار را از آب گذرانیده بروضه مذوره
 طبعه که بر آردده معمار همت ارجمند آن حضرت است و مرتبه
 مذور نواب ثریا جناب خورشید احتجاب تقدس نقاب رابعه اطوار
 آسیه آثار بیگم بدگمن معظم بانوی بانوان عالم سرور زبان زمان
 صفوة نساء دران قدوة مطهرات اسوه مقدسات ملکه ملکی خصائل
 مالکه قدسی شمائل مہبط ابوار رحمت بزدانی مورد انظار مغفرت

رباني بلقيس درم و مريم ثاني مهدي عليا ممتاز الزماني در آنجا
است و كيفيت آن نزهتگاه قدس در كتاب مستطاب پادشاه نامه
مشرح گشته رسانيدند و سيد محمد و قاضي قربان و ساير صلحا و
اتقيا بر جنازه آن محفوف انوار مغفرت نماز گزاردند و نعش مطهر را
بدرون گنبد برده بجوار رحمت ايزدي سپردند * اللهم كما وفقته
لقطع علائق الشر و الفساد - و قلع اصول البغي و العناد - و هدم
بنيان الجور و الاعتساف - و نصب رايات العدل و الانصاف - و اعلاء
اعلام الدين - و ترويج الشرع المبين - حتى بلغت دولته عنان
السماء - و منقطع الفضاء - و نورت بلوامع سلطنته القاهرة - و سواطع
معدن الباهرة - اقطار الارض و اكناها - و ارجاء الدنيا و اطرافها -
اسكنه في اقصى درجات الخلد و اعلى عليين - و احشره في زمرة
اهل الحق و الصدق و اليقين - و اسقه من ماء معين - و زفه بحور
عدين - تاريخ رحلت مغفرت آيت آن حضرت را يكي از نكته
منجنان (شاه جهان وفات كرد) يافته و راقم اين صقيفة اقبال آن را
چنين در ملك نظم كشيده *

چون شاه جهان خديو قدسي ملكت
برخواست بعزم عقبى از تخت حيات
جستم از عقل سال تاريخش را
گفتا خردم شاه جهان كرف وفات
مدت زندگائى آن سرپر آراى سلطنت جاوداني هفتاد و شش سال
و پسه ماه قمرى و بيست و هفت روز و هفتاد و چهار سال شمسى
عه روز كم - و ايام فرمان روائى و حكم رانئى آن حضرت سى و يك

مال و دو ماه قمری و بیست و سه روز و سی سال و چهار ماه شمسی و هزده روز بود بالجمله اواخر شبی که قضیه ارتحال آن محفوف فضل و غفران در الجلال وقوع یافته بود این خبر کلفت اثر در هفت گروهی اکبر آباد برخشوده اختر برج حشمت فروزنده گوهر درج سلطنت پادشاهزاده والا قدر محمد معظم که بموجب حکم اشرف که بآن مستقر خلافت مرخص گشته بودند رسید و آن عالی نسب والا تبار بر جناح سرعت طبع آن مسامت نموده اوائل روز که آن پادشاه خلد مکان مدفون گردیده بود بشهر رسیدند و روز دیگر بقلعه مبارکه رفته مراسم پرشش و تعزیه با ملکه قدیمی سیرت قدوسی نژاد بیگم صاحب و دیگر پردگیان استار دولت بجای آوردند و بر حسب امر اعلی و وظائف خیرات و مبرات و خدمات قرآن بتقدیم رسانیدند و مکرر مجلس مولود بآئینی که برای سلاطین بنامدار و خواصین عالی مقدار در خور و سزاوار باشد منعقد ساخته بانفاق اهل استحقاق و اطعام صلحا و علما روح مقدس آن حضرت را سرور و راحت بخشیدند و بسید محمد و قاضی محمد قربان و زمره مشایخ و ارباب فضل و اصحاب تقوی اكرامات سنیه بجای آوردند و چون اواخر روز بیست و ششم ماه مذکور که در شبش این قضیه مانع گشته بود منبیهان تیز پی از مستقر الخلائه به پیشگاه جلال و جلال رسیده خبر وقوع این سانحه و حشت را رسانیدند از اجتماع این واقعه هائله خاطر مقدس حضرت شاهنشاهی قرین هزاران غصه و الم و رهین فراوان تحسرو و انسوس گشته بی اختیار قطرات عبرت به بر وجنات همایون فرو بارید و با وجود ثبات و تحمل خسروانی و

شکوه و وقار سلیمانی و وسعت دستگاه صبر و حوصله جهانپانی آثار
 قلق و بیقراری و علامات کمال تاثیر و سوگواری که هرگز از حلول
 هیچ سانحه داخراست ازان حضرت کسی را مشهور و معاین نگشته
 بود ظاهر شد و چندان سیل سرشک از چشم جهان بین آن خدیو جهان
 روان گردید که مقریان بارگاه دولت و محرمین حرم سلطنت را
 تزلزل در پناهی طافت افتاد و در اندوه این حادثه آن حضرت و
 پادشاهزادهای ارجمند والا قدر و جمیع ثمرات ریاض عفت و مقدسات
 بتقد عصمت ماندند صبح سفید پوش شدند و همچنین امرای
 نامدار و ارکان دولت پادشاه لباس کدورت پوشیدند و حکم اشرف
 بصدور پیروست که در السنه و افواه و رقائم و مناشیر نام نامی آن
 پادشاه خلد آرام گاه بحضرت مردوس آشیانی مذکور و مرفوم گردد
 و بر زبان حق ترجمان گذشت که همگی آرزوی دل و متدعای
 خاطر آن بود که هنگام سحیح این قضیه حاضر باشم و دیده بدیدار
 باز پسین آن حضرت نور آگین ساخته بتکفل لوازم این امر فاکتیر
 اجر و سعادت اندوزیم چون باو تضای تقدیر آن امنیت بحصول
 نه پیوست اکنون تدارک آن باین تواند بود که فسخ عزیمت ابر آباد
 نکرده بآن مستقر خلافت شتابیم و بزیارت مرقد منور و مضجع مطهر
 آن حضرت تبرک جسته و گرامی همشیره تقدس نقاب تضره حجاب
 بیگم صاحب و دیگر سوگواران این مصیبت را تسلیه و دلجوئی نموده
 از لباس کدورت براریم و بذایر تصمیم این عزیمت چهارم شعبان
 مطابق بدست و دوم بهمن بشاره والا متصدیان پیشخانه همایی
 سرادقات اقبال بیرون برده در خضر آباد باوچ حشمت و جلال

برافراختند و درین روز امیرخان پیشکشی مشتمل بر یک صد اسب عراقی و ترکی و نواذر جواهر و مرصع آلات و نفائس اقمشه و استعده بنظر انور رسانید و نهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم بهمن که ساعت نهضت الیه ظفر طراز بود دانشمند خان بصوبه داری و هراست قلعه مبارکه دارالخلافه تعیین یافته بعنایت خلعت خاصه و اسب سر بلند شد و چون معادرت رایات عالیات بزودی مقرر بود قرار یافت که مخدرات سواپردۀ ابهت و احتشام محلیجات تنق عزت و احترام محمل آرای دولت همراهی نگشته در مشکوی سلطنت بمانند و پس از انقضای درازده گهزی از روز مذکور حضرت شاهنشاهی با فرآلهی و عظمت و شکوه جهان پناهی از قلعه مبارکه حواری سفینه اقبال گشته روی توجه بخضر آباد آوردند و آنروز در عمارات فیض بنیاد آن نزول سعادت نموده روز دیگر از آنجا نهضت فرمودند و مقرر شده که از راه کنار دریای جون که در هر منزلی بانگی خد آئین و عمارتی عالی دلنشین بجهت دولتیخانه والا ساخته شده طی مسافت فرمایند و چون مرکز خاطر اقدس آن بود که بعد از وصول بمستقر خلعت تا از مراسم تعزیه و تسلیه مخدرات تنق عفت و احتجاب نپردازند در قلعه مبارکه اقامت نگزینند اشاره معلی به پیشکاوای سلطنت صادر شد که بمنزل بیسکوه را برای نزول اشرف زینت و صفا بخشند و در مرحله دوم امیرخان صوبه دار کابل را بعطای خلعت خاصه و اسب با ساز طلا و جمدهر با علاقه مروارید نواخته رخصت معادرت بدارالملک کابل نمودند و در منزل ششم هوشدار خان صوبه دار اکبر آباد که استقبال موکب جلال نموده بود

بعز ملازمت همایون فائز گشت و روز دیگر عبد النبی خان فوجدار
 متبرک دوات زمین بوس دریافت بالجملة رانات عالیجات کوچ بر کوچ
 قطع مراحل نموده بیستم ماه مذکور مطابق هفتم اسفندار که ساعت
 دخول مستقر خلافت بود حضرت شاهنشاهی از موقع بهادر پور بر
 کشتی نشسته از راه دریا متوجه شهر کرامت بهر اکبر آباد گردیدند
 و پس از وصول بآن مرکز سلطنت بمنزل پیشکوه که بجهت نزول
 اشرف قرار یافته بمسط بساط دوات زینت پذیرفته بود شرف ورود
 بخشیدند و روز دیگر بر روضه منوره حضرت علین مکانی فردوس
 آشنایی پرتو قدوم گسترده رسم طواف و زیارت بجای آوردند و
 بفتاحه و دعا و طلب رحمت و غفران روح مطهر والدین کریمین
 شریفین را راحت و سرور افزودند و دل حق منزل را تائر و رقت
 عظیم دست داده از دیدگاه اشکبار گوهر مرشک بسیار نثار آن دو سرود
 مغفرت انوار فرمودند و دوازده هزار روپیه بخدم و مجاورین آن مزار
 فیض آثار عطا کرده نماز ظهر در مسجد روضه مکرمه ادا نمودند و
 چون از تقدیم این مراتب پرداختند قرین سعادت مراجعت کردند
 و بعد از یک روز بفر قدوم اشرف رفعت بخش قلعه مبارکه گشته
 شبستان دولت را بانوار طلعت مهر فروغ بر افروختند و بانخله
 کریمه ریاض حشمت ثمره طیبه نهال ابهت ملکه تقدس نقاب
 خورشید احتجاب بیگم صاحب ملاقات نموده مراسم پرشش و
 دلجوئی بتقدیم رسانیدند و بانواع ملاطفت و ملامت خاطر شریف

ایشان تسلی بخشیدند و همچنین با جمیع محبوبات سعادتی
 عزت لوازم تلافی و مهربانی بجای آوردند و از نفائس اتمه
 تورهایی شایسته بهر يك مكرمت کرده مجموع را از لباس كدورت
 برآوردند و دو پاس از روز گذشته مراجعت فرمودند و پس از دو
 روز دوم باره بقلعه مبارکه شرف قدوم بخشیده آن ملكه قدسی
 خصال را بغیض حضور پرنور مسرور گردانیدند و اشاره معلی صادر
 شد كه جمیع امرای فامدار و بندهای آستان سلطنت مدار بدر حرملكه
 دولت رفته بخدمت آن ملكه قدسی نقاب كورنش برسانند و
 نذر ها بگذرانند و چون بندهای سده خلعت بموجب حكم لازم
 الامتثال بعبث شبستان اقبال حاضر آمده كورنش رسانیدند از مكر
 آن پرده آرای هودج عزت و بختیاری بجمیع امراتا هزاری خلع
 فاخره عطا شد و بعد از چند روز دكر باره گرامی همشیره قدسی نژاد را
 بدیدار همایون اثار مسرت اندوز ساخته ملاطقت و دلجوئی نمودند
 و آن ملكه ملكی اطوار مراسم پای انداز و نثار بجای آورده
 پیشكشی شایسته بنظر انور رسانیدند و حضرت شاهنشاهی هر چند
 روز بروز بروضه منوره پرتو قدوم گسترده بدعا و فاتحه اجر و معادت
 می اندرختند و مكر دران روضه فیض آمود مجلس مولود منعقد
 شناخته بانفاق محتاجین و فقرا و انعام صلحا و فضلا هدیه سرور
 برروح مبرور حضرت فردوس آشیانی علیدین مكانی^۱ فرستادند و
 از آنجا كه برخي مصلحت های دولت و جهان بینی مقتضی آن
 گشت كه رایات عالیات روزی چند در مستقر خلعت ابد پیوندد
 اقامت نماید مخدرات سعادتی را از دار الخلافه شاه جهان

آباد طلب فرمودند و عبد النبی خان و مخلص خان و خدمت
خان خواجه سرا را با جمعی دیگر از بندگان تعیین نمودند که
بآن مرکز اقبال شناسنده هنگام آمدن در ملازمت هودج عفت بیگمان
باشند و چون عید سعید فطر نزدیک بود اشاره والا صادر شد که
تخت فیروز بخت مرصع و سایر اسباب و لوازم جشن مسعود را
نیز همراه بیاورند و درین ایام نجف قلی غلام والی ایران که از
جانب آن والا در دمان خربزه برسم موغات آورده بود به پیشگاه
خلافت رسیده دولت زمین بوسه سده سنیه دریافت و در هزار و
هفت صد خربزه که بر بنجاه جمازه بار بود با سه خان طلا از نظر
معنی گذرانیده بعنایت خلعت سرفراز گداید و پس از چند روز
دگر باره بعطای خلعت و انعام ده هزار روپیه مباحی گشته رخصت
انصراف یافت و چون نهال ریاض دولت و کامکاری بهار چمن
ابهت و بختیاری پادشاهزاده والا قدر ارجمند محمد معظم را
اندک انحراف مزاجی روی داده فصد کرده بودند بیست و ششم
ماه مذکور حضرت شاهنشاهی از روی عطوفت و مرحمت پرتو
قدوم بسر منزل ایشان انگنده ساعتی چند قریب دولت آنجا تشریف
حضور داشتند و آن کامگار بخت بیدار مراسم پیشکش و نثار تقدیم
نموده شکر مقدم همایون بجای آوردند *

گفتار در نتم قلعه چاکام از متعلقات ولایت رخنک

چون والا قدر نیک اختری را دمت تایید آسمانی انصر
گیتی پناهی و جهان خسروی بر تارک عزت نهاد و فضل

و موهبت ربانی از عطا خانۀ تقدیر بخت بجهان ستان و طالع
 عالمگیر دهد، لاسماله بمبامن دولت ارجمندش پیوسته
 کارهای دشوار کشاید و بذیری اقبال. بلندش همواره نتوحات
 شگرف رخ نماید. مصدق این کلام کشایش قلعه چانگام است از
 کفر آباد ولایت رخنگ که هرگز پرتو ماهیچه اعلام اسلام بر ساحت آن
 کفر بوم نمانده و هیچیک از فرمان رویان هندوستان را خیال تسخیرش
 در پیشگاه ضمیر راه نیافته بود. و درین سال فرخنده بمسلکام
 جمیلۀ زندۀ نویلمان عظام امیرالامراء سپهبدار بنگاله صورت یافت
 چهره افروز دین، دولت شد. تبیین این مقال آنکه سیرتان ولایت
 رخنگ که از کمال لجهالت و ضلالت بصد مرحله از شهرستان
 مردمی دور اند و بر انواع و اقسام بقوم مشهور بنایر قرب جوار
 رخنگ بنگاله و اتصال مجرد آن ده ولایت بهم هنگام انتهاز فرصت
 از بدگوهری و فتنه پروری جسارت ورزیده بانوار و توپخانه و کثرت
 و جمعیت تمام بسرحد ولایت بنگاله می آمدند و سکنه و رعایای
 بعضی مواضع که بر سر راه آله گمراهان بود آسیب دیداد آن گروه
 بدفهاد میبردند و اگرچه از قدیم الایام آبائی که راه در آمد نوار
 آن شور بخنانست بر هر دو بنار آن قلاع و تپانها محکم ساخته شده -
 بتعمین مردم کاری امتوان کرده و همواره جمعی با نوار پادشاهی
 نیز بر روی دریا چرخ نموده از دستبرد آنها با خبر میباشند لیکن
 از اینجا که آن قوم بدنام را در مراتب حرب و بیکار روی آب از کثرت
 مزاولت و صراحت ملکه و مهارتی عظیم است و مغان جنگی
 آنها بحسب سامان توپخانه و ممانعت و استحکام مزین تمام بر

نوارک بنگاله دارد بالکلیه راه جسارت آن دیو خصلتان مردود مسدود
 نبود و چون اکثر اوقات در کمین فرصت می بودند هرگاه قابو می
 یافتند دست تعرض و تطاول بسکنه و رعایای سواحل دراز کرده
 اموال و اشیای آنها را عرضه انتهاب می ساختند و از هندو و مسلمان
 و مرد و زن چندانکه میسر بود بقید اسر می آوردند و بعضی
 اوقات بغلبه و استیلا تمام آمده نهایت خبل و خرابی پولایت
 جه شاهی می رسانیدند چنانکه در موابق از منہ نزدیک جهان گیر
 نگر و سیوسیس و نهب آن حدود پرداخته بودند و زمره انبوه و خلقی
 کثیر از صغیر و بزرگ اسیر ساخته از آنجا که همواره همواره فاک نهست
 این طرازند از اوزنگ خلافت را امن و آرامش بلاد و عباد و قلع
 مواد شر و فساد پیش نهاد است چندی قبل ازین که حقیقت
 جهارت و خیرگی آن سعادت نشان و آمدن نوارک آنها بسپرد
 ولایت پادشاهی از نوشته سوانح نگاران بنگاله معروض پیشگاه اقبال
 گردید از موقف عظمت و جلال یرلغ همایون بزید امرای عظام امیر
 الامرا سپه دار آن صوبه عز صدور یافت که در حفظ ثغور آن ولایت
 و استحکام قلاع و تہانها که بر ممر آن نوم بد گهر واقع است بیشتر
 از پیشتر کوشیده در دفع شر و منع ضرر آنها کماینی سامی باشد
 و قلاع تازه و تہانهای جدید در ہرجا اسب داند احداث نموده
 چنان کند کہ من بعد راه آمدن آن اشرار و بکار محدود ولایت پادشاهی
 مسدود شود و آسیب و گزندہی ازان جمع شقاوت پیوند بسکنه
 و رعایای محترم نہسد و بالکلیه قطع مواد افساد آن گره بد نهاد از
 آن بوم و بر صورت بلند ہمت برکشایش ولایت رخنگ بخت نہست

تسخیر چانگام که کلید فتح آن کفرستان و تصرف دران موجب سد طریق جرأت و دست اندازی آن گروه بولایت بنگاله است وجه قصد ساخته در سامان احباب این عزیمت خیر اثر کوشش نماید بنابر آن امیر الامرا کمر همت بنمیشیت این مهم بر میان عبودیت بسته بسر انجام مقدمات این مطلب پرداخت و چون تهانه نوکهای که آن طرف تهانه سنکرام کده و بهلوله و جگدیه نزدیک بدریای شور واقع است منتهای تهانهای پادشاهی و از آنجا چانگام قریب المسافت است و هرگاه نواره مقهور آن یعزیمت شقاوت پروری سفری می شود از نزدیک آن گذشته بملک پادشاهی منتشر می گردد و از آنجا کیفیت و بگونگی باره آن تیره بخدان بد مآب در هنگام ذهاب و ایاب معلوم می شود با ناکشده آن جهت در عهد موده داری ابراهیم خان فتح جنگ همواره جمعی از جنود قاهره بحفاظت آن قیام داشتند لهذا امیر الامرا باقتضای رای اخلاص پیرا استحکام تهانه مذکور از ضروریات این مطلب شمرده اوائل سفر این سال نصرت مآل سعید نام افغانی از نوکران خود با پانصد پیاده تیر انداز و تفنگچی بحراست آن تعیین نمود و برخی از نواره پادشاهی با جمعی دیگر بامداد و اعانت او مقرر ساخت و با استحکام تهانه سنکرام کده که الحال موموم بعالمگیر نگر و محل جدا شدن آبهای است که مصر مخاذیل مگه است پرداخته محمد شریف نوجدار بندر هوگلی را با پانصد برقی انداز و تیر انداز و یک هزار پیاده بندوچی بتهانه داری آنجا معین ساخت و بیست توپ از خرد و کلان با لوازم آن بدانجا فرستاد و محمد بیگ اباکش و ابو الحسن نام یکی از جماعه داران

خود را با نواره که در سری پور بود تعیین نمود که بر سبیل نوبت
 بر روی آب سیر نمایند و از سری پور تا عالمگیر نگر که بیست و یک
 کوه مسافت است چون آل که هنگام برشکل بآن تردد توان نمود نبود
 مقرر ساخت که آل بزدند تا در موسم طغیان آبها که زمینها را آب
 می گیرد طریق وصول کومک و آذوقه به تهاغه مذکور معدوم نباشد
 و از آنجا که دلاور زمیندار سوندیپ که بظاهر اظهار اطاعت و بندگی
 می نمود بنابر مصلحت کار خویش باطناً با مقاهیر مگره موافقت
 داشت بابو الحسن نوشت که آن تیره بخت بی سعادت را که نقش
 نفاق و دروئی از روی کارش لایم بود تکلیف رفاقت در سیر روی
 آب نماید و اگر از آمدن ابا و امکنه کند تند و تادیب او را جویای
 وقت و فرصت باشد چون ابوالحسن ^{چندی} اب باو پیدام نمود جواب داد
 که عنقریب آمده در نوکهای ^{منشأ} ملائی می شوم ابو الحسن با آنجا رفته
 یکروز انتظار کشید و چون اثری از وعده او ظاهر نشد خود با نواره
 و جمعی که همراه داشت بقصد برون او عازم سوندیپ شد و چون
 بدان سر زمین رسید آن تیره بخت اعلان آثار خلاف اندیشی و
 عصیان منشی نموده با اتباع خویش بجنگ پیش آمد و ابو
 الحسین با همراهان قدم همت نهاده با زوری جزأت و جلالت
 به پیکار کشود دلاور بدگر پس از کوشش و آویزش بسیار قرار نموده
 بقلعۀ که در آن جزیره داشت محصور گشت و سپاه منصور
 از پی او شتافته و پپای قلعه رسیده بکشایش آن پرداختند و قهرا
 و جبر آنرا محصور ساختند و آن مقهور بصد حیلۀ سعی خود را
 از آن مهلکه بر آورده به پناه جنگل در خزید و مردم متفرق خود

را آنجا فراهم آورده با هفت هشت هزار کس دیگر باره روی جرأت
 بمحاربه مبارزان فیروزمند آزد ابو الحسن با وجود قلت عدد
 همراهان قدم استقامت استوار داشته جنگی مردانه کرد و دلار
 در زخم تیر برداشته بچنگل فرار نمود و بسیاری از مردمش بتدیغ
 سطوت دلاران شهادت کیش سپردی شدند و از بهادران نصرت
 شعار نیز چندی جان فدا و برخی زخم‌دار گردیدند و درین اثنا
 خبر رسید که برخی از نواره مقهوران رخگ نمودار شده چون با
 ابو الحسن آن قدر کس نبود که گروهی بحراست جزیره گذارد و با
 جوتی دیگر همت بر مقابله و مدافعه رخنگیان گمارد با مجموع
 همراهان و نواره بدفع مخدولان روان شد چون مقاهیر رخگ صلاح
 در جنگ ندیده نواره خون بیک سو کشیدند ابو الحسن نیز بنابر
 مصلحت متعرض پیکار آنها نگشته پنهان نواحی آمد امیر الامر
 بعد از آگاهی برین مقدمه ابن حسین داروغه نواره و جمالخان
 دلباق و سراناز خان و قراولخان و محمد بیگ اباکش و گروهی
 دیگر از منصبداران و یک هزار و پانصد کس از اهل توتخانه و چهار
 صد سوار از تابانان خود با نواره تازه سوای آنچه بسیرری آب
 مقرر بود تعیین نمود که ابو الحسن را با رفقای او بخود منضم
 ساخته بنسخیر جزیره سوندیپ پردازند و عرصه آن مرزمین
 بالکلید از خار وجود دلار تیره اختر پردازند چون ابن حسین با
 همراهان بنواحی که محاذی سوندیپ است رسید باقرضای
 صلاح اندیشی خود با محمد بیگ اباکش و نواره منصور بحکمت
 بد راه مقهوران رخگ آنجا توقف گزید و ابو الحسن با تابانان

امیر الامرا و زمینداران اواسط جمادی الآخره این حال همایون
 بر سر جزیره مذکوره رفته هنگامه آزی کارزار شد و بنیروی بازوی
 جهد و کوشش قاعه چند که زمینداران شقاوت شعار در کنار دریا
 هاخته بود بدست آورده مورچاها بست و جمعی کثیر از اتباع
 دلاور بدالت تیغ دلاوران شهاست پرور مسلک نبستی پیموندند و
 شریف پسرش زخمی شده دستگیر گشت و دلاور بد سیر چون تاب
 مدافعت از بضاعت همت خویش فزون دید بجنگل گریخته در
 مکانی که پناه جای خود اندیشیده بود قرار گرفت و ابو الحسن
 تعاقب او نموده بهباری از اتباع و مردمش را که روزه صفت
 در جنگل خزیده بودند علف تیغ انتقام ساخت و آن تیره بخت
 را با اهل و عیال دستگیر کرده ساخت آن جزیره از خار تصرفش
 پرداخت و او را با نوک و دوتن از مرد و زن که باو متعلق بودند
 همراه منور زمیندار نزد امیر الامرا فرستاد آن زبده نوینان بعد از
 آگاهی برین معنی عبد الکرم برادر رشید خان را بحراست آنجا
 مقرر ساخته دو صد سوار و یکهزار پداده بندو قچی با او تعیین نمود
 و چون عزیمت تسخیر چانگام داشت باین حسین داروغه توپخانه
 نوشت که با همراهان دران حدود توقف گزیده وقتی که دیگر جنود
 فیروزی اعتصام به تسخیر چانگام معین شوند او نیز با رفقا و نواره
 بدان گروه ملحق گردد و چون استماله غرنگیانی که در چانگام
 سکونت گزیده با زمینداران جنگ موافقت داشتند از مقدمات
 ضروریه مطلب بود بصوابدید رای سدید خطوط مبنی بر لطائف
 مواعید بآن گروه نوشته بفرنگیانی که در بندرهای ولایت بنگاله

تمکن داشتند حواله نمود که با نوشتنهای خود نزد آنها فرستند
 اتفاقاً چندی ازان نوشتها بدست گرام کبری نام یکی از مقاهیر
 مکه که زمیندار رخنگ او را بعادت نکوهیده خویش با برخی از
 نواده برسم قزاقی بطرف سوندیپ فرستاده بود در آمد و او نوشتها
 را نزد زمیندار مذکور ارسال داشت و بدین جهت آن مقهور بر
 طائفه فرنگیان بی اعتماد گشته بگرام کبری نوشت که آن فریق را
 با متعلقان از چانگام برخنگ فرستد فرنگیان ازین معنی آگاهی
 یافته با رخنگیان در مقام مخالفت و محاربت در آمدند و برخی
 از صفات آن بخت برگشتگان را آتش زده با کل اتباع و کشتیهای
 خود بعزم بندگی و دردت خواهی این آستان اقبال آشتیان روی
 عزیمت بولایت بنگاله آوردند و بیست و یکم جمادی الآخره پنجاه
 حلیه فرنگی که مشحون بود بتوپ و تفنگ و سایر آلات جنگ و
 تمام طائفه فرنگیان چانگام داخل تهنه بواکهالی شد فرهاد خان
 تهنه دار ببلوه چندی از سرداران آنها نزد امیر الامرا فرستاده
 ما بقی را نزد خود نگاه داشت و آن عمده نویغان آن گروه را بنوید
 همراه پادشاهی تسلیم و استماله نموده هم از سرکار والی پادشاهی و
 هم از جانب خود بآنها رعایتها کرد بالجمله چون این مقدمات
 روی نموده اسباب و معدّات فتح چانگام بسعی کارکنان آسمانی
 سلسله وار دست بهم داد و قابوی سرکردن آن مهم بدست آمد
 امیر الامرا آن عزیمت مهم نموده بزرگ امید خان خلع خوش
 را با دو هزار سوار از تایلینان خود و سید اختصاص خان باره و
 سید سنگه سیسودیبه و میانه خان و کرن کجی و چندی دیگر از

منضبداران و جمعی که پیشتر با عسکر خان بهم کوی بهار معین بودند بآن مهم تعیین نموده بیست و هفتم ماه مذکور رخصت کرد و چون مقرر گشته بود که خان مشارالیه با همراهان از راه خشک عازم مقصد شود بفرهاد خان تهبانه دار بهلوله نوشت که با این حسین داروغه نواره و مذکور زمیندار و دیگر بندها و لشکری که آنجا بودند سفینه عزیمت را از آن حدود لنگر برگرفته براه دریا روان شوند و میر مرتضی داروغه توپخانه را نیز رخصت نمود که برجناح سرعت بفرهاد خان رسیده او را با دیگر همراهانش در پیش رفتن سزاولی نماید و کپتان مور سرگروه فرنگیان چانگام را با دیگر سرداران آنها خوشدل و مستمال ساخته مقرر گردید که با تمام اتباع و نواره خویش درین عزیمت فبروزی اثر رفیق جنوب فتح بوده بمرام خدمت و دولت خواهی پردازند و کمال پسر زمیندار سابق رخنگ را که از دست تسلط و استیلاي زمیندار حال در عهد فرمان روائی اعلی حضرت علین مکلفی فردرس آشنائی طاب ثراه باین دولت فلک رفعت پناه آورده بهانگه نگر آمده بود بوعده تفویض سرگروهی قوم او امیدوار از عنایت پادشاه ساخته مقرر نمود که با فریقی از قوم مکه که در جهانگیر نگر بودند همراه مبر مرتضی بود و مراسم خدمت و جانفشانی درین مهم بتقدیم رسانند و پوزاه مبنی بر ترغیب مراتب عبودیت و دولت خراهی و استماله بمرام والای پادشاهی بحاکم چانگام نگاشته مصحوب یکی از مردم مکه نزد او فرستاد چون نوشته امبر الامرا بفرهاد خان رسید و مبر مرتضی با رفقا بدر پیوست بصوابدید و کنکاش دولت خواهان چنین قرار

یافت که خان مذکور و میر مرتضی با دیگر بندهای بادشاهی و تابینان امیر الامرا برسم منقلای از راه خشک مراحل مقصد سپارند و این حسین داروغه توبخانه و محمد بیگ اباکش و منور زمیندار با دیگر زمینداران از راه دریا روانه شوند و بنابراین قرار داد فرهاد خان جمعی را با بیلداران و تبرداران و برخی از پیداهای تیر انداز و بند و قچی بجهت ساختن راه و بردن جنگل تعیین نمود و شانزدهم رجب با مبر مرتضی و دیگر همراهان از نواکهای کوچ کرده بتهانه جکدیه نزول کرد و این حسین و همراهانش که با نواره بودند زورق عزیمت را لنگر برگرفته نهدگ آسا بحر فرسا گشتند و هزدهم ماه مذکور فرهاد خان با همراهان از آب پهنی عبور کرد و از روی تدبیر و کردانی طبع مراحل نموده بیست و چهارم نزدیک تالابنی که از آنجا تا چانگام یکروزه مسافت نشان میدادند بانتظار رسیدن بزرگ امید خان نزول کرد و خان مذکور بیست و یکم رجب از آب پهنی گذشته بتأین حزم و احتیاط و هوشیاری که مناط سپاهگری و سردار بیست قطع مسافتات دشوار و طبع مسالک نابهموار کرد و بکوشش و تدبیر تمام از آبها و دریاها و خونخوار و جنگل های متراکم اشجار عبور نموده بیست و پنجم بهشت گروهی موضوعی که فرهاد خان و میر مرتضی نزول داشتند و از آنجا تا قلعه چانگام ده کروزه مسافت بوده و جنگلی در کمال انبوهی و راهی بغایت صعب داشت رسیده منزل گزید فرهاد خان هر روز قدری راه را جنگل برده و هموار ساخته پیش میرفت و نواره پادشاهی در موضع دومره از متعلقات چانگام که تا موضع اقامت بزرگ امید خان

قریب بیست گروه بود توقف نموده منتظر قرب وصول جنود
 فیروززی بود غنیم عاقبت و خیم که در کمین گاه انتهاز فرصت
 بافدیشه آنکه تا عساکر بودند متأثر از نوارۀ منصور دور است شاید
 دستبرد می توانند نمود نوارۀ خودتوزوک نموده بیست و هفتم ماه
 مذکور بجمعیت و ابهت تمام بر سر نوارۀ پادشاهی آمده بجنگ
 پیوستند ابن حسین و منور زمیندار و دیگر مبارزان نصرت شعار
 باعتماد نمایند آسمانی که همواره قرین حال این دولت جادوانیست
 دمت سعی و کوشش کشوده بمداغ و مقابله اعادی در آمدند
 نوایر جدال و قتال بر روی آب التهاب یافته هنگام کوشش و
 آویزش از طرفین گرمی پذیرفت سطح دریا از آمیزش خون نهنگان
 بحر و غا سپهری شفق گون و بچار موج صدمات تیر و تفنگ و
 توپ و ضرب زن کشتی عمر مخالفان غریق دریای خون گردید
 بدارش ابرمدار کمان مدف سیف دشمنان از گوهر آبدار پیکان لغریز
 و رعد غرش بندوق جانستان نمودار آثار روز رستاخیز شد از آنجا که
 ستیز باطل با حق و آویزه ظلمت با نور بجای نمیرسد اعدای
 ضلالت فرجام تاب ثبات و پایداری با مبارزان اسلام نیابده روی
 بواجب فرار آوردند و ابن حسین داروغۀ نواره با کشتیهایی سبک تیزرو
 بتعاقب در آمده ده غراب و سه حایه ازان تیره بجنگ بدمت آورد
 و مقارن این حالت نوارۀ بزرگ مقاهیر نمودار شد و دگر باره بحر
 طوفان خیز محاربه و ستیز بتلاطم آمده بعد از حرب و ضرب بسیار
 چون روز بآخر رسید مخالفان ظلمت مرثت روی از عرصۀ مقابله
 بر تافته رهگرای ادبار شدند و ابن حسین تعاقب آن مدبران نموده

چون نواره آنها بدریای کرن پهولي در آمد و سفائن بزرگ پادشاهی
 همراه نرسیده بود صلاح درپیش رفتن ندیده نواره را در مکانی
 مناسب باور داشت و شب را بآئین پاسداری گذرانید چون بزرگ
 امیدخان ازین معنی آگاهی یافت بفرهادخان و میر مرتضی بتاکید تمام
 نوشت که بجنگل بری و ساختن راه مقید نا شده برجناح استعجال
 روان کردند و بهر عنوان که باشد خویش را نزدیک بنواره رسانند و
 خود نیز ترک جنگل بری کرده بسرعت سیر رهگرا شد فرهادخان
 و میر مرتضی با همراهان روز دیگر بکنار دریا رسیدند و مقاهیر
 تیره ایام را از مشاهده لشکر اسلام رایب همت نگونسار شد درین
 روز ابن حسین با نواره منصور بدریای کرن پهولي که نواره مخالف
 دران لطمه خور امواج ناکامی بود در آمده با اعانگی نابکار هنگامه
 آزادی کارزار شد و دیگر باره نوایر جدال بشدت تمام اشتعال یافته
 حریری معب و نبردیی شدید روی داد و تا درپاس روز از طرفین
 نهایت مرتبه کوشش و آویزش بظهور رسید و آخر الامر دران موج
 خیز حرب و قتال بان مراد عنایت اینرزمی سفینه آمل مبارزان
 غیررزمی مآل بساحل نصرت و فیروززی رسانید و مخالفان باطل
 ستمیز شکست فاحش یافته روی بوادعی گریز آوردند و جمعی
 کثیر از مقاهیر را کشتی حیات بگرداب نیستی فرو شد و گروهی انبوه
 بقید اساری گرفتار آمدند و بسیاری از غلبه دهشت و فرط ارتعاب
 خود را بآب در انگنده ازان راه بآتش درزخ پیوستند و آن روز
 پس از فتح نواره منصور در دریای کرن پهولي پائین قلعه چانگام
 توقف گزید و چندی از فرنگیان چانگام که آنجا مانده بودند و جمعی

دیگر از اهل فرنگ که درین وقت از رخگ یکومک آنها رسیده بودند
 باین حسین ملاقی شدند و کپتان مور که قبل ازین با همراهان خویش
 چنانچه گزارش یافته است از چانگام نزد امیرالامرا آمده درین
 مهم همراه لشکر نصرت پناه بود مصدر خدمت و دولت خواهی
 گشته تردلات شایسته بظهور آورد و روز دیگر بزرگ امید خان با تئم
 حنون نصرت اعتصام پدای قلعه چانگام رسید و انواع قاهره از برو
 بحر بر قلعه محیط گشتند محصوران بعد از تلاش بسیار و کوشش
 بیشمار چون تاب مقاومت و مدافعت از اندازه قدرت و نیروی
 مکنت خویش فزون دیدند و سطوت و استیلائی جنود مسعود رعب
 امکن باطن ضلالت مسکن شان گشته بود ناچار ترک مخالفت و پیکار
 جست دست توسل بدایمان استیمنان زدند و روز دوم محاصره
 که سلخ رجب بود رخت قامت از قلعه بیرون کشیده اولیای
 دولت ابدی دوام آن حصن متین و معقل حصین را که در
 مننات و حصانت و استحکام شهره ایام است و هرگز کمند عزیمت
 هیچیک از سلاطین اسلام و خواندین دین پرور والا مقام بنگرگ تسخیرش
 نرسیده و اندام جنود خطرات و اوهام بسپردن صاحب تصرفش
 آشنا نگزیده با کل ولایت چانگام و تمام توپخانه و نواره آنجا
 منصرف گشتند و بهمین تأییدات قادر متعال و برکت توفیقات
 این نصرت بخش بدیها مال این قسم فتحی که سرمایه تشیید
 مبانی دین و ملت و پدرايه تنظیم قواعد ملک و دولت بود احبابی
 سلطنت و امفیدی خلانت را نصیب گشته عرصه آن برو بوم کفر و
 ضلال از لوث تصرف ارباب حزی و نکال پرداخته آمد و رایات

افتدادر کفار نا بکار نگویند گشته بجای آن اعلام اسلام افراخته شد و حاکم چائنگام که عمزاده زمیگذار رخنگ بود با یک پسر و چندی از خویشان و قریب سیصد و پنجاه تن و دیگران بد کیشان بقید اسر گرفتار گردیدند و یکصد و سی و دو کشتی جنگی و یک هزار و بیست و شش توپ برنجی و آهنی و تفنگ و زنبورک بسیار و سرب و باروت و بیشمار و دیگر مصالح توپ خانه و سه زنجیر فیل بدست آمد و بمیامن حسن نیت ارجمند و مجاهده همت آسمان پیوند گیتی خدیو مؤید فیروزمزد ساحت کفر آسمانی آن سرزمین که هرگز پرتو خورشید دین مبین بر آن نفاذ شده بود بانوار آثار اسلام روشنی پذیرفت و مسامع سبزه و قنطاریش که هیچ گاه جز نوای کفر و ضلال نشنیده بود باستماع زمزمه ذر و تهلیل بر افروخت و خلقی کثیر از رعایای ولایت بفکاله که بحسب تقدیر از دیرباز بقید اسر کفار سیه روزگار گرفتار آمده از یار و دیار دور افتاده بودند از شر تسلط اشوار نابکار رستند و بامارگان و مساکن خربش پیوستند بالجمعه بزرگ امین خان اسارای چائنگام را بهمراهی جمعی نزد امیرالامرا فرستاد و خود با جبوش قاهره آنجا بساط اقامت گسترده در صد بندوبست آن ولایت شد میانه خان را با جوقی بجهت استماله رعایا و نشانیدن تپانه بسمت شمالی چائنگام تعبیدن نمود و تاج میانه را با کوسنیدان و تابینانش و یکصد نفر بند و قچی بتپانه داری و محافظت طرق و مسالک از چائنگام تا کفار دریا پهنی معین ساخت و چون در بندر رامبو^(۴)

که از چانگام تا آنجا چهار روزه راه و مابین چانگام و رخنگ واقع است جمعی گذیر از مخازیل رخنگ بودند و بمحارست و نگهداشت قلعه آن قیام داشتند میر مرتضی داروغه توپخانه را با برخی از انواج قاهره بدانصوب تعیین نمود که باستماله رعایای آن سمت پرداخته از کیفیت مسالک و معابر آن سرزمین آگاهی بخشد و اگر میسر آید بدانجا رسیده بر تسخیر قلعه آن همت گمارد میر مذکور بعد از قطع مراحل معذب و گذشتن از جنگلهای انبوه و آبهای دشوار گذار پس از دوازده روز با همراهان بیک گروهی قلعه رامبو رسیده توقف نمود و از روی کار طلبی کشایش آن حصن متدین پیش نهاد همت اخلاص آئین ساخت و روز دیگر هنگامی که جنود مسعود انوار صبح بعزت تسخیر ندلی حصار آسمان از کعبن گاه انق بیرون تاختها مبارزان بسالت خورامبو رسیده باعضاد عوی و امداد آلهی و استظهار اقبال فیروزی مآل حضرت شاهنشاهی بر قلعه یورش برد راوی نام برادر زمیندار رخنگ که نظم مهم آن سرزمین باو متعلق بود با همراهان خویش از سر تجلد بمدافعت پرداخته بقدر قدرت و توانائی مراسم کوشش بتقدیم رسانید و چون تاب مقاومت از اندازه استطاعت خویش فزون دید با محصوران رخت افامت از حصار برگرفته بجنگلی که متصل بکوه نزدیک قلعه بود گریخت میر مرتضی با رفقا تعانف آید بد عاقبتان نموده جمعی گذیر را طعمه شمشیر انتقام ساخت و گروهی انبوه دستگیر شدند و برخی از مقهوران ضلالت آئین که از صدمه تیغ کین بهادران ظفر قرین رسته در پناه جنگل خزیده بکوه پناه

جمعه بودند چون دانستند که دستگیر سرپنجه اقبال خواهند گردید
امان طلبیده ملاقی شدند و اولدای دولت بی زوال مخدولان را
بقید اساری در آوردند و گروهی از مسلمین رعایای بنگاله که آنجا
رعین قید کفار نابکار بودند از عذاب صحبت اشرار رهائی یافتند
و از میامن دولت قاهره رخت انصامت ازان کفر آبدان ضلالت بنیاد
بر گرفته بجانب اوطان خویش شتافتند چون خبر این فتح به بزرگ
امید خان رسید و نیز بظهور پیوست که زمیندار ضلالت شعار رخنگ
نوجی از راه خشکی برامبو تعیین نموده بذابر رعایت مراسم احتیاط
میانه خان و جمال خان دلزاق و جمعی دیگر را بکوسک میر
مرتضی نرختاد میر مذکور بعد از تسخیر رامبو جوتی از بندوچیان
بکنار رودی که بمسافت یک و نیم کوه از رامبو واقع است تعیین
کرده بود که آنجا اقامت نموده از آمدن غنیم با خبر باشند روزی
ناگاه جمعی کثیر از مخالفان با هفت زنجیر فیل از جنگل برآمده
بر زمره بندوچیان حمله آوردند و چندی را از هم گذرانیدند و چون
میر مرتضی ازین معنی آگاهی یافت سوار شده با جمعی از جیوش
قاهره بدفع آن اشرار روان شد و بکنار رود مذکور رسیده با آنکه
آتش عمیق بود و مقهوران شروع در استحکام مورچال بر کنار آن
نموده بودند با همراهان دایرانه بآب زده ازان سالم عبور نمود
مردودان فابکار بجنگ و پیکار پیش آمده کوششی بلیغ نمودند و
آخر الامر تاب ثبات و پایداری نیافرده روی بوادی فرار آوردند و
مبارزان منصور تعاقب نموده جمعی کثیر را فذبل و اسیر ساختند
و هشتاد توپ و بندوق بسیار و دیگر ادوات پیکار ازان حرب ادوات

بدست مجاهدان ظفر شعار در آمد بالجمله چون مسافت از چانگام
تارامبو بغایت صعب است و کوه و جنگل بسیار و یکدو آب که بی
کشتی متعذر العبور است در راه است و در موسم برشکال هفت آن
راه را چنان آب میگیرند که بالکلیه طریق عبور مسدود میگردد و
درین سال از جهت قلت آذوقه و قرب وصول فصل برشکال تعیین
افواج بحر امواج برخنگ در حینز تونف امتان و بزرگ امید خان
ازوری درر بینی و مصالحت اندیشی نظر بر انسدان طبق و مساک
و عدم وصول کومک در هنگام طغیان آنها نموده بمیر مرتضی نوشت
که با همراهان از آنجا برآمده سران و زمینداران و اسارا و رعایای رامبو
را بدکن گول که متعلق بچانگام است ببارد میر مذکور بصوابدید
بزرگ امید خان از رامبو بچانگام آمد و چون خبر این فتوحات از
عرضه داشت امیر الامرا و اواخر شعبان این سال هه ایون فال بمسامع
اقبال رسید حضرت شاهنشاهی چانگام را باسلام آبان موسم ساختند
و آن زبده نوینان را بعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز مرصع
و دو اسب از طوبله خاصه یکی با ساز طلا و یک زنجیر فیل با تلایر
و بزرگ امید خان خلف او را باضافه پانصدی صد سوار بمنصب
هزار و پانصدی پانصد سوار و فرهاد خان را باضافه پانصدی
بهمنصب هزار و پانصدی سصد و پنجاه سوار و میر مرتضی داروغه
تونخانه را بخطاب مجاهد خانی و ابن حسین داروغه نواره را
بخطاب مظفر خانی و هر یک را باضافه منصب و منور زمیندار را
از اصل و اضافه بدمنصب هزاری پانصد سوار نواختند •

آغاز سال نهم از سنبر، دولت والای عالمگیری مطابق سنه هزار و هفتاد و شش هجری

درین فرخنده اوقات که از فیض دین پروری و معذات گسستری
زیبندۀ ابرنگ سلطنت و سروری جهان را اختر نیک اختر از
سپهر مراد طالع و جهان بان را ماه سعادت از افق امید لامع بود
شهر کرامت بهر صیام در رسیده روشنی بخش دیده ایام شده و شب
دو شنبه مطابق هجری دهم اسفندار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق
انفاده سعادت نشان عبادت شعار را سرمایه احراز برکت و ادخار
حسنت گردید و سال نهم از سنبر خلافت ممانعت قرین خدایگان
دولت و دین شهشاه یزدان پرست حق آئین بهزاران خرمی
و بهروزی آغاز جهان افروزی نموده اشاعه معلی به پیشکاران پیشگاه
سلطنت صادر شد که تا رسیدن عید سعید بارگاه جاده و جلال را
آئین حشمت و اقبال بگذرد درین ایام مبارز خان که در جایگزین
حود بود بصوبه داری کشمیر از تغیر سیف خان معین گشته
بعفایت خلعت و اضافۀ پانصدی به منصب سه هزاری دو هزار
هزار و سیصدی یافت و گوپال سنه و حکرام کجیوا از کومکین
صوبه کابل هریک بمرحمت علم رایت مباحات ادراخت و اسد ولد
ملا احمد نایبه که حقیقت آموختن او از بیجاپور و سپری شدن روزگار
حیاتش در بلدۀ احمد نگر در مقام خود صحت گزاس پذیرفته
دولت زمین بوس آستان فلک نشان دریافته بعفایت خلعت
فاخره و اسب با ساز طلا و خنجر مرصع و منصب هزار و پانصدی

هزار سوار و خطاب اکرام خانی مورد نوازش شد و عبیدالله
 خان فوجدار نور که بموجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود
 احرار دولت ملازمت اکسیر خامیت نمود و بعرض اشرف رسید
 که دلاور خان حارس قلعه رنجهپور باجل طبیعی بساط حیات
 در نوردید و یک صد و بیست و یک زنجیر نیل که برخی زمیندار
 آشام برسم پیشکش فرستاده و بعضی در جنگل های بنگاله صید شده
 بود مجموع را امیر الامرای صوبه دار آنجا بچذاب معلی ارسال
 داشته بنظر خورشید اثر رسید و شب سه شنبه هفدهم فروردین
 هلال خجسته شوال از مطلع سعادت و کامرانی رخ نموده چهره
 آرای نشاط و شادمانی شد و روز دیگر که عید فرخنده فطر بود نوای
 شادبانه اقبال از بارگاه حشمت و جلال بلندی گرای گشته آواز
 طرب و سرور بجهانیان در داد و طنطنه عظمت و شکوه بگوش
 گردون و مانید بادشاهزاده های والا گوهر عالی تبار و نویغان رفیع
 قدر و امرای نامدار و سایر بندهای آستان پیر مدار بسد سلیقه
 خلافت و جهانبانی حاضر آمده بتسلیمات تهنیت تارک سعادت
 پیرامند حضرت شاهنشاهی بعبادت معهود بر فیلی کوه پیکر بدیع
 منظر که تخت زرین بر کوه پشت آن زده بودند سوار شده با فر
 آتشی و عظمت و شکوه جهان پناهی لوای توجیه بمصلی برافراختند
 پس از اقامت نماز عید قرین معادت معاودت نموده در ایوان
 عالی بنیان خاص و عام بر سریر گردون نظیر مرصع نگار جلوس
 فرمودند و دران والا بارگاه بزم کام بخشی و کامرانی آراسته دست
 دویای نوال بچود و احسان و مکرمت و انصال گشودند و بعد از

دو پاس و دو گهزی که ازان محفل سپهر نشان برخاستند پرتو قدوم
 بانجمن خاص غسلخانه گسترده با وجود تجشم حرکت و صرف قوت
 دماغ بهنگامه آرائی جشن و سرور بدیوان عدالت و داد گستری که اهم
 مهمات ملطنت و سرور بهت و در هیچ روز وظیفه آن شغل جلیل
 ازان حضرت متخلف نمی شود پرداختند و بمیامن عدل کامل
 و لطف شامل مظلومان و جور دیدگان را نیز کام دل روا ساختند
 بالجمله تا سه روز هنگامه عیش و طرب و انجم خرمی و سرور
 مرتب بود و دران جشن فرخنده عاطفت پادشاهانه زهره میمای
 حشمت و کام گاری دره محیط شوکت و بختیاری ملکه تقدس
 نقاب خورشید احتجاب بیگم صاحب را باکرام یک لک اشرفی
 عز اختصاص بخشیده بر سالیانۀ ایشان که سابق دوازده لک روپیه
 بود پنج لک روپیه افزود و بمخدره نقاب عزت پرده آرای مشکوی
 ابهت پرهیز بانو بیگم و زینت بخش هودج عفت نور انزای
 شایستان دولت گوهر آرای بیگم هر کدام یک لک روپیه عطا فرمود و
 رخشنده اختر برج خلافت تابنده گوهر درج سلطنت پادشاهزاده عالیقدر
 محمد معظم بعنایت خلعت خاص و باز بند و پهلوچی مرصع
 و انعام دو لک روپیه و باضافۀ دو هزار سوار بمنصب پانزده هزاری
 دوازده هزار سوار و تزه نهال ریاض عظمت گرامی نخل بوستان
 حشمت پادشاهزاده نامدار محمد اعظم بمطای خلعت خاص و جیفه
 مرصع و خنجر با علاقه مروراید و باضافۀ دو هزار سوار بمنصب
 دوازده هزاره هفت هزار سوار مورد فوازش گردیدند و جعفر خن
 و مهاراجه جهرنمت سنگه هر یک بعنایت خلعت خاص قامت

مباهات افراخت و بهرام بن نذر محمد خان با تمام ده هزار روبی
 و طاهر خان بمرحمت اسپ با ساز طلا و باضامه پانصد سوار
 بمنصب پنج‌هزاری سه هزار سوار و فیض الله خان و حسن تلخیان
 هر یک بمرحمت اسپ با ساز طلا و سریلند خان باضامه پانصدی
 بمنصب سه هزار و پانصد سوار و اصل و افاضه عبد الذبی
 خان فوجدار متبراً بمنصب دو هزار و پانصد سوار از انجمله
 هفت صد سوار دو اسبه سه اسبه و حکیم الملک بمنصب دو هزار
 یک صد سوار و معتد خان قلعه دار گوالیار بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و عبد الرحیم خان بمنصب هزار و پانصدی
 سوار و دندر خان از کومکیان لشکر دکن بمنصب هزار و نه صد
 سوار و عرب شیخ ولد طاهرخان و بهیم سگه پسر زمیندار سری نگر
 هر یک بمنصب هزار و شش صد سوار و دربار خان خواجه سرا
 بمنصب هزار و سیصد سوار و بخندار خان به منصب هزار و یک
 صد و سی سوار و مکرم خان و توان گجرات که فوجدارئی اسلام
 نگر ضمیمه خدمتش شده بود بعد از ارسال خنعت و باضامه
 شش صد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار مشمول عاطفت
 گشتند و عید الله خان فوجدار نرور بمرحمت خلعت و اسپ مورد
 التفات خسروانه گشته بخدمت مرجوعه مرخص شد و میر
 عماد الدین خویش خلیفه سلطان بخدمت دیوانی بموتات ركب
 سعادت از تنبیر دیانت خان منصوب شده بهطای خلعت و
 باضامه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی دو صد پنجاه
 سوار نوازش یانت و لطف الله خان بخدمت داروغگی روزینه داران

از تغیر میر مذکور خلعت سرفرازی پوشید و پرتهی سنگه ولد
 مهاراجه جسونت سنگه بعطای طره مرصع و اسپ و ساز طلا سرمایه
 مباحات اندوخت و چون درین هنگام رای عالم آرای حضرت
 شاهنشاهی که گنجور کنوز رموز ملک و ملت و مرآت شواهد اسرار
 دین و دولتست چنین اقتضای نمود که خزان عاصره را که در
 پنجم سال جلوس میمنت قرین بذایر بعضی مصلحت های
 سلطنت و جهانبانی از قلعه دولت بنیاد مستقر الخلفه اکبر آباد
 بقعه مبارکه دار الخلفه شاه جهان آباد نقل کرده بودند دگر باره
 بحصن سپهر مثال آن مرکز حشمت و اقبال که از سوابق ایام
 همواره محل خزائن و ذخائر این دولت سپهر اعتصام است
 نقل نمایند که بدستور قدیم آنجا باشد لهذا نامدار خان را باهتمام
 آوردن آن تعیین نموده بعزایت اسپ باساز طلا نواختند و درازدم
 ماه مذکور مرخص ساختند و یربلغ گیتی مطاع بنام دانشمند خان
 ناظم مهام دار الخلفه و دیگر متصدیان آن دار الملک مسجد و جلال
 طفرای نفاذ یافت که بزودی سرانجام اسباب و لوازم این امر
 نموده خزان عاصره را بمستقر خلافت فرستند - و درین ایام بعرض
 اشرف رسید که حق ورد بخان قلعه دار راسین باجل طبیعی در
 گذشت و چون حوی خانم جد فیض الله خان که انگه نواب
 خورشید احتجاب تقدیس نقاب ملکه جهان بیگم صاحب بود جهان
 گذران را پدرود نمود عاطفت پادشاهانه خان مذکور را با محمد عابد
 برادرش و محمد جعفر ولد ارادت خان مغفور که دختر زاده آه
 مرحومه است بعطای خلعت او لباس کدورت برآورد - پانزدهم

ذمی قعده چون سیوای فتنه گرا که قبل ازین کیفیت احوال آن ضلالت مآل و فرستادن راجه جیسنکه او را به پیشگاه جاه و جلال مفصلاً سمت گزارش پذیرفته بظاهر دار الخلافه رسیده بود حکم والا بنهادن پیوست که فردای آن که روز جشن وزن مبارک بود جبهه ساری سده سیده گردد و بجهت استماله قلب آن وحشی دشت جهالت و گمراهی فرمان شد که دران روز فرخنده کنور رام سنگه خلف راجه جیسنکه و مخلص خان پذیره شده او را بدولت زمین بوس استان معلی رسانند و درین تاریخ نامدار خان که چنانچه سبق ذکر یافته بجهت آوردن خزائن نامره از دار الخلافه شاه جهان آباد معین شده بود احرار سعادت ملازمت اکسیر خاصیت نمود و ان خزائن پیکران و گنجهای روان که بر یک هزار و چهار صد عرابه بار بود بمستقر خلافت رسانید و مجموع آن در عرض چند روز بتاکید و اهتمام تمام داخل قلعه مبارکه شد •

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام میمنت قرین که از فر دوات و فیض معدلت زینت بخش آزرنگ خلافت و جهانبانی روزگار در عین سعادت و کامرانی و زمانه هم آغوش شاهد آمال و امانی بود موسم جشن وزن قمری آن خورشید سپهر سلطنت و سروری در رسیده جهانیان را مزد عشرت و شادمانی رمانید و روز مبارک یکشنبه هزدم ذی قعده هراتی سیوم خرداد بعد از انقضای یکپاس و چهار گهری از روز مذکور در محفل فیض بنیاد غسلخانه مبارک اکبر آباد که پیشکاران

پیشگاه اقبال آنرا بدست بمساحت عظمت و جلال آراسته تخت فیروز
 بخت مرصع نگار آنجا نصب نموده بودند دامن امید ترازو از نیض
 سنجیدن گیتی خدای عدل پرور مکرمت گستر لبریز زرو گوهر
 گردید وزن مسعود باین معهود بفعل آمده از برکت آن تمنای
 عالمی بحصول پیوست و سال چهل و نهم قمری از عمر ابد طراز
 خلیفه زمان خاقان گیهان ستان بسعادت و بهروزی پدیرایه انجام
 یافته سال پنجاهم پهلوان مہمانت و فیروزی آغاز جهان افروزی
 نمود حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم و زن مبارک بر سر
 گردون نظیر مرصع جلوس فرموده بکام بخشی خلایق پرداختند
 درین روز خجسته مہین شعبه دوحه سلطنت بہین باد نخل
 ابھت پادشاهزادہ والا قدر محمد معظم بعطای خلعت خاص و طرہ
 مرصع و شمشیر خاصہ و یک عقد مروارید و رخشدہ اختر برج
 کامکاری تابندہ گوهر درج بختیاری پادشاهزادہ ارجمند محمد اعظم
 بعزایت خلعت خاص و سمرن مروارید و شمشیر خاصہ و تازہ نہال
 ریاض انبال پادشاهزادہ والا گہر ستودہ خصال محمد اکبر بمرحمت
 خنجر مرصع باغلانہ مروارید و نوگل حدیقہ دولت سلطان معز الدین
 بمرحمت خلعت و یک زنجیر نیل عز اختصاص یافتند و جعفر
 خان و مہاراجہ جسونت سنگہ ہر یک بمرحمت خلعت و مکر
 خان بعطای شمشیر مشمول عاطفت گشتند و دیواکہ بموجب حکم
 معالی کنور رام سنگہ و مخلص خان پذیرہ شدہ اورا بسدہ پیر
 مرتبہ آورده بودند با سنبھاجی پسرش در کمال انکسار و بندگی
 و خجالت ز سرانگندگی اداب ملازمت و تسلیمات عہودیت بجای

آورده باحراز دولت زمین بوس تبارک مباحثات انراخت و یک هزار و پانصد اشرفی بر سبیل نذر و شش هزار روپیه برسم نذر گذرانیده مورد مراحم خسروانه گردید و گنجعلی خان بعنایت خنجر مرصع و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو هزار سوار شربلند گشته در سلک کومکیان دارالملک کابل انتظام یافت و سردار خان از کومکیان صوبه گجرات باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار ازان جمله هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و از اصل و اضافه معتقد خان فوجدار جونپور بمنصب دو هزار و دو هزار سوار ازان جمله یک هزار و هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه و تهور خان بمنصب دو هزار و سیصد سوار و سید ابراهیم از کومکیان صوبه بنگاله بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و محمد علی خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و صالح خان بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مترمین بندیل از کومکیان و راجه جیسنگه و راجه مهاسنگه بهدوریه از کومکیان صوبه کابل هریک بمنصب هزار و سیصد سوار و سید خان حارس قلعه ارک دولت آباد بمنصب هزار و شش صد سوار و میر مهدی دیوان مستقر الخلافه اکبر آباد بمنصب هزار و یک صد سوار و عزیز الله ولد خلیل الله خان مرحوم که کد خدا میشد بعنایت خلعت و اسب و خدا بخش ولد ناخر خان که او نیز اراده کدخدائی داشت بانعام ده هزار روپیه و راجه حیات سی زمیندار راجور بعنایت شمشیر با ساز میما کار امیر الله نیدر عبد الرحیم خان خاان مغفور و بدیع الزمان پسر اقا ملای مرحوم هریک بانعام پنجهزار روپیه و سید محمد صاحب سجاده جناب

قدوة الاولیاء الواصلین حضرت خواجہ معین الدین چشتی بانعام
 دو هزار روپیہ و شیعہ جمال محدث و پنج کس دیگر ہر کدام
 بمرحمت یکہزار روپیہ سر بلندی یافتند و پنجہزار روپیہ بزمرد
 نغمہ سنجان و سرو سرائان آن بزم مسعود عطا گردید۔ دہم ذی الحجہ
 کہ عید فرخندہ اضحی بود دیگر بارہ بارگاہ خلافت و دولت سرای
 سلطنت طراز عشرت و نشاط و پذیرائی طرب و انبساط یافتہ نوای
 کوس دولت و شادیانہ اقبال مزیدہ بہجت و خرمی بمسامع جہانیان
 رسانید و گیتی خدیو دین پرور حق پرست بشیمہ قدسیہ خویش
 رایت حشمت بصوب مصلی پر افراختہ بتوزک و آئینی کہ معمول
 این دولت عالم آراست توجہ فرمودند و نماز عید بجماعت ادا کردہ
 قرین سعادت معاودت نمودند درین ایام سیفخان کہ از صوبہ داری
 کمیر معزول شدہ بود از آنجا رسیدہ احراز دوات زمین بوس نمود
 و بعطای خلعت مباحی گشت و میرخان فوجدار کوهستان جموں
 کہ بموجب یرلیغ ہمایون از آنجا آمدہ بود بتلذیم سدہ سنیہ فائز
 شد و دیندار خان بفوجداری نوشہرہ از تغیر دلیر خان افغان تعیین
 یافتہ باضافہ پانصدی در صد سوار بمنصب دو ہزار و پانصدی
 ہزار و دو صد سوار سرافراز گردید و دلیر خان بفوجداری جموں
 از تغیر میرخان منصوب گشتہ از اصل و اضافہ بمنصب ہزار و
 پانصدی یکہزار سوار از انجملہ ہشت صد سوار دو اچہ سہ اچہ
 نوازش یانت * غرق صفر شہنشاہ روزگار پرتو توجہ بساحت فتح شکار
 انگذہ در روز آنجا نشاط اندوز مید بودند و روز سیوم مراجعت
 فرمودند و درین ایام بمناسبت موسم برشکال پادشاہزادہای

کامگار بخت بیدار و امرای رفیع مقدار خلعت بارانی مرحمت شد و امیر الامرا راجه جیسنگه و دیگر عمدها و امرای اطراف نیز باین عنایت سرمایه مباحثات اندوختند و از وقائع دکن بمساع حقائق مجامع رسید که حسن خان از کومکیان آن صوبه باجل طبیعی بساط حیات در نورید * پانزدهم ماه مذکور سیفخان بصوبه دارمی ملتان از تغیر تربیب خان تعیین یافت و بعنایت خلعت و شمشیر با ساز میذاکار و اسب با ساز طلا و نیل باجل زر بقت و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری و پانصد سوار مرلند گشته مرخص شد و حسن علی خان بخدمت داروغگی ملازمان جلو و همت خان بداروغگی گرز برادران از تغیر ملتفت خان و یوسف خان بداروغگی کارخانه مرصع آلات از تغیر عبد الرحیم خان خلعت سرفرازی پوشیدند و چون فیض الله خان اراده گوشه نشینی کرده بود دارالخانی از تغیر او قراول بیگی شده خلعت یافت و درین اوقات عبد النبی خان که بفوجداری چکله متبرا قیام داشت فوجداری نواحی اکبر آباد علاوه خدمتش گشته بعنایت خلعت و باضافه پانصد سوار دو امپه سه امپه بمنصب در هزاری دو هزار سوار از انجمه یک هزار و سیصد سوار در امپه سه امپه نوازش یافت و باقیخان بحراست قلعه چاندور و فوجداری نواحی آن از تغیر میر محمد خان منصوب گشته بعطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار مباحی گردید بیست * و سیوم بعرض اشرف رسید که اصالت خان فوجدار مراد آباد که او را از دبر باز عارضه معینی طاری شده سریش و علیل بود و روزگار هیاتش

سپهری شده به عالم بقا رحلت نمود و الله ورد بخان فوجدار گورکوپور
 بجای او تعیین یافتند از منصبش که سه هزار و پانصدی سه
 هزار سوار بود پانصد سوار در اسبه سه امده مقرر گشت و بمعنایت
 ارسال خلعت و فرمان عالیشان مشعر باین معنی سرفراز شد
 و عادات خان فوجدار شاه آباد بفوجداری گورکوپور معین گشته
 بمرحمت خلعت مورد نوازش شد و منصبش که دو هزار و
 پانصدی هزار و سیصد سوار بود باضافه پانصدی هفت صد سوار
 افزایش پذیرفت *

فرار نمودن سیوای ضلالت شعار از درگاه سپهر مدار

هر تیره اختر بد گوهری که ناصیه بخت شقاوت اثرش از خانه
 تقدیر رقم پذیر نقوش خنری و نگال و طینت ادبار پرورش مغلطور
 بر سلوک منهج گمراهی و ضلال باشد لا محاله باقتضای فرمان ازلی
 و خذلان مطری پیوسته از دوات گریزان بود و از اقبال روی گردان
 گردد شاهد صدق این معنی رخ تافتن سیوای بد نهاده است از
 آسمان فلک بنیاد و فرار نمودن از مستقر الخلافه اکبر آباد تبیین
 این قضیه آنکه همچنانچه در مقام خود سمت گزارش یافتند بعد از
 تعیین افواج قاهره باستیصال او چون آن مقهور لئیم بمنهج قوم
 و مسلک مستقیم اطاعت و فرمان برداری گرانیده کامیاب دولت
 عبودیت و خدمت گزار می گشته بود عمده راجهای عظام راجه
 جیسنگه بنایز عهد و قولی که با او داشت در مدد اصلاح کار و انجلیج
 آمال آن خسران مآل بود و درینوقت که آن ضلالت منش را بموجب

خواهش او بدرگاه والا فرستاد و التماس کرده بود که چون پیشگاه
 هشت و جاه رسد بشمول مکارم و مکارم پادشاهی بدین الاقران
 سر بلند و مبهایی گردد لهذا درین هنگام که بسده فلک احترام
 آمد حضرت شاهنشاهی که مظهر لطف و رحمت الهی اند نظر
 بر سوابق تقصیراتش نگریده با او در مقام نوازش و بنده پروری
 در آمدند و میخواستند که آن باطل پزوه را رهین عنایت و احسان
 و مورد تفضل و امتنان سازند چنانچه در روز جشن مبارک که
 رسیدن و بدولت ملازمت اکسیر خاصیت دران روز مسعود قرار
 یافته بود کزور رامسنگه و مخلص خان را حکم شد که بجهت
 مراسم از پی او پذیره شده ان شقاوت منمش را بعضاستان بوس رسانند
 و چون ببارگاه خلافت رسیده کامیاب تقبیل سده سنیه گردید بعد از
 تقدیم آداب ملازمت باشرف والا بر بساط قرب و منزلت بار یافت
 و در مقامی مناسب که جای مقربان پیشگاه دولت بود با امرای
 نامدار و نویبان رفیع مقدار دوش بدوش ایستاد و مقرر شده بود
 که دران روز فرخنده بمواطف گوناگون سر بلندی یابد و روزی
 چند دولت اندوز ملازمت اشرف بوده و از میامن الطاف و مکارم
 پادشاهانه بمطالب و مقاصد خویش فائز گشته بزودی کامیاب
 عزت مبهات رخصت انصراف یابد لیکن از آنجا که آن تیره بخت
 خدایان شعار همواره با وحشیدان دشت ضلالت و دو و دام صحرای
 جهالت روزگار بسر برده خالی از نشاء خطی نبود و هرگز شرف
 ملازمت خواقین نامدار و سلاطین مظهر مقدار که بهین سرمایه تحسین
 اخلاق و تهذیب اطوار است در نیانته قواعد آداب مجلس

پادشاهان نمی دانست و هوای بعضی توقعات بیجا و مقاصد قدور
از کار در مردداشت و هیالات خام در خاطر بخته بود با وجود عواطف
و مراحمی که بمحض تفضل پادشاهانه نسبت بحال او سمت ظهور
یافت بعد از ایستادن دران مجلس بهشت آئین سودای جہل و
نادانی سربیی مغزش را بشور آورد و بگوشه رفته با کنور راسنکه اظهار
رنجیده خاطری نمود و گلهای بیجا و خواهشهای نا روا آغاز نهاد
پرده از روی سقاقت و بیخردی بر گرفت و جوهر خبط و شورش
و مانعش در همان روز جهان امروز بروی روز افتاد و چون پرتو این
معنی بر پیشگاه خاطر آگاه حضرت شاهنشاهی تافت او را قابل
بساط قرب و حضور ندانسته رخصت فرمودند که بمنزل خود رود و بدین
جهت عنایات و مواهبی که نسبت باو مقرر شده بود بظهور نیامد
و آن بیخرد بد کردار از نظر توجه و التفات شهنشاه روزگار انداده
حکم شد که من بعد در پیشگاه حضور بار نیافته از درایت کورنش محروم
باشد و بکنور راسنکه که واسطه کار آن نابکار بود و در بیرون شهر
منزل داشت حکم شد که آن مقهور را نزدیک اوثاق خویش فرود آورده
از حال او با خبر باشد و سائبه‌جی پسرش را که چنانچه سبق ذکر
یافته بمنصب پنجه‌زاری پنجه‌زار سوار مر بلند بون هر چند روز با
خود بملازمت اشرف آورد و چون مراتب مکر و شیطنت آن مدبر
نکوهیده اطوار بر خاطر مهر انوار سمت ظهور داشت و مظنه فرار
آن هیالت شمار میشد بفرولاد خان ^{مجنه} شهر اشاره معلی صادر
گشت که بر اطراف منزل گاه او جمعی از همراهان خود و برخی
از اهل توخانه بجهت پامداری بنشینند و منشور لامع انور

محتوی بر صورت حال و کیفیت معامله آن مقهور بر اجه جیسنگه که مشغول مهم بیجا پور بود و با آن بد کیشن عهد و قول در میان داشت عز صدور یافته حکم شد که آنچه در ماده او اصلاح دولت داند بدرگاه آسمان جاه معروض دارد تا بر وفق صوابدبد و ملتئم آن عهد راجها با آن مردود معامله رود و پس از دو سه روز که آن شقاوت اندوز مورد بی توجهی و تلخکام زهر بدعنائتی گشته از دولت کورنش محروم بود شور سودای پندار و غروری که در سر داشت فور نشسته از مدهوشی نشاء سقاقت بهوش آمد و از بدم مهر و عذاب پادشاهانه حکم در پخته در مدد چاره کار خود شد و توسل با امرای رفیع قدر و نویزان والا جاه بسته اظهار عجز و ندامت پایش گرفت و چند آنکه خضوع و الحاح نمود پرتو الثغات پادشاهی بر ساحت حال آن ضلالت منش فتافته دولت بار و رخصت کورنش نیامت لیکن منبهاجی پسرش بموجب حکم معالی با کفور رامسنگه بعز کورنش می رسید و بعدایات و مراحم خسروانه مقتدر مباحی میگشت در خلال این حال عرضه داشت راجه جیسنگه در جواب منشور لامع النور رسید معروض داشته بود که چون این فدی با آن مخدول مراتب عهد و میثاق در میان آورده و هنوز بمهمات این حدود مشغول است اگر فضل و کرم پادشاهانه از جرم او در گذرد هم این بنده رهین منت بخشایش و احسان و سرفراز در زمره امثال و اقربان میگردد و هم این معنی بصلاح کار پادشاهی و تمشیت مهم این حدود ادب مینماید و متعهد گشته بود که آن مطرود از مسلک بندگی و فرمان پذیری انحراف نوزیده جرأت بر سلوک جاده بغی

و عصیان نخواهد نمود بنابراین عاطفت خسروانه آن عمده راجها را بقبول این ملتمس شریلندی بخشیده پرتو عفو و بخشایش بر حال آن باطل سگال گسترده و حکم اشرف بفولادخان صادر شد که جمعی که بر دور منزلگاه او بجهت خبرداری نشانیده بود بر خیزاند تا خاطر وحشت زده اش بجمعیت و اطمینان گرید و بسنجهای پسرش بیشتر از پیشتر آثار عنایت و مرحمت بظهور رسیده مرکوز باطن افس این بود که پس از چند روزی آن مقهور را نیز کامیاب دولت کورنش گردانند و مشمول الطاف و اعطاف ساخته رخصت انصراف دهند از آنجا که باطن ضلالت موطن آن تیره بخت از تصور شذائع افعال و اطوار سابق و اوضاع ناهنجار و اداهای فالایق که بتازگی از سرزه نا ایدن بود و غلبه خوف و دهشت غضب پادشاهی که نمودار قهر و سخط الهی است او را بقرار داشت در بقوت که اهل توپخانه و تابینان فولاد خان از اطراف منزلگاه او برخاستند و کنور رامسنگه نیز از پاسداری حال او غفلت ورزید انتهاز فرصت نموده مکیدت و احتیال را کار بست و تغییر وضع داده در شب بیست و هفتم صفر با سنجهای پسر خویش رهگرای والدی فرار و مرحله پیمایی دشت ادبار گردید چون این معنی بعرض اشرف رسید کنور رامسنگه مورد خشم و عتاب پادشاهانه شده از منصب معزول و از دولت کورنش ممنوع گردید و بر ارجه جیسنگه فرمان شد که نیتوی ضلالت خورا که با آن بغی افدیش فتنه جو سمت قرابت داشت و چنانچه مذکور شده قبل ازین سر لشکر او بود و بنابر مصلحت دولت و صوابدید راجه جیسنگه بمنصب پنچ

هزاری سر بلندی یافته در لشکر ظفر اثر همراه راجه بون بحسن
 تدبیر دستگیر ساخته بجانب خلافت و جهانگیری فرستاد که میبادا
 عرق شقاوتش بجنبش آمده از جیش نصرت شعار فرار نماید و
 بان غصیان منش تیره روزگار گراید درین ایام خان زمان ناظم مهمان
 احمد نگر بصوبه دارمی خاندیس از تغیر داؤد خان منصوب شده
 بعنایت خلعت و صدور فرمان عالیشان مشعر باین معنی سر بلندی
 یافت و چون فوجداری بالاون از تغیر منگلی خان باشکر خان
 صوبه دار پتند مغوض گشته بود بعنایت خلعت نوازش یافته
 یک هزار سوار تاییدانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد که منصبش از
 اصل و اضافه چهار هزار می چهار هزار سوار از انجمله دو هزار سوار دو
 اسبه سه اسبه باشد و مرحمت خان بفوجداری آره معین گشته
 بمرحمت خاتم و باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار می نهصد
 سوار مباحی شد و جلال افغان که برهبری بخت از لشکر عادل
 خان جدائی گزیده بعزم بندگی درگاه خلایق پناه بر راجه جیسنگه
 پیوسته بود بموجب تجویز آن عهده راجها بمنصب هزار و
 پانصد می هشت صد سوار سرافرازی یافت و چون بنابر اسباب و
 مقتضاتی که مذکور خواهد شد عزیمت توجه بدار الخلافه شاه جهان آباد
 مرکوز خاطر فیض بنیاد حضرت شاهنشاهی گشته بود رای عالم
 آرای چنین اقتضا نمود که قبل از انتهای الویه جهان کشا مهد عفت
 و هودج دولت پرده آرایان شبستان حشمت و اقبال بان دارالملک
 مسجد و جلال نهضت سعادت نماید بنابراین درین ایام که موسم
 برشکال بانجام رسیده هوا باعتمادال گرائیده بود نخست مخدره سراق

عزت محبوبة استار ابهت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم را
 بائمراست طبعیات نهال سلطنت بدان صوب مرخص ساختند و مخلص
 خان را با جمعی از منصبداران و اعدیان و برق اندازان همراه تعیین
 نمودند و او را بعنایت خلعت و اسب و از اصل و اضافت بمصوب
 دو هزار شش صد سوار نواخته حکم فرمودند که چون گوهر افسر
 عظمت و بختیاری فروغ اختر شوکت و نامداری بادشاهزاده
 والا قدر ارجمند محمد معطم که فرستادن ایشان با افواج نصرت لوا
 چنانچه مذکور خواهد شد بدارالملک کابل مقرر شده بودند
 بدارالخلافه رسند در سلک کومکدیان رکاب ظفر مآب ایشان منتظم
 باشد و پس از چند روز مسند نشین حرمکده عزت و احترام زینت
 بخش سراقق ابهت و احتشام ملکه اتفاق بیگم صاحبه را که رفتن
 ایشان نیز بدارالخلافه شاه جهان آباد مقرر شده بود رخصت ان
 صوب نمودند و صفی خان را بملازمت هودج اقبال آن زهره سیمای
 سعادت و کمال تعیین فرموده بعنایت اسب با ساز طلا سر بلندی
 بخشیدند •

تعیین مہین شعبه در حقه سلطنت و فرمان

روائی کزین باو نهال خلافت و کشور کشائی

بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معطم

بافواج نصرت طراز بدارالملک کابل

تبیین مجملی از منشای این مقصد خیر انجام آنکه چون شاه

عباس فرمان روای ایران در سال چهارم از سنین این دولت

میدمخت قرین بوداق بیک پسر قلندر سلطان جوله تغلچچی آذاسی را با نامه خلعت پیرا و ارمغانی شایسته بجهت اداء مراسم تهنیت جلوس همایون بر سرور سلطنت روز افزون برسم سفارت چنانچه در مقام خون سمت ذکر یافته بدرگاه فلك پیشگاه فرستاده اظهار مراتب صدق و صفا و ابراز مراسم یکجبهتی و ولا نموده بود و بر خدمت همت بادشاهانه باقتضای آئین فتوت پروری و صداقت گستری فرستادن جواب آن تهنیت نامه با شایسته ارمغانی لازم و مستحکم می نمود لاجرم تربیت خان که از بزرگواران عمده بارگاه آسمان جاه است بسفارت ایران معین گشته در سال ششم جلوس اشرف از پیشگاه خلعت رخصت آن صوب یافت و چون بایران رسید در اصفهان بشاه ملاقی شد آن سلطنت پناه بخان مذکور خوب برخوردی بی منشاء و باعثی آردار نقار خاطر و غبار باطن ظاهر ساخت و برخلاف آئین مخالفت و وداد و قانون یکجبهتی و اتحادی که در تهنیت نامه ابراز آن نه نموده بود با او سلوک نمود و بعضی اوقات عزم سپه کشی و رزم آزمائی و داعیه فرستادن لشکر بسرخد ولایت پادشاهی و دیگر امور که مشعر بر نبش بود اظهار میکرد بالجملة تربیت خان پس از یکسال در فرج آباد مرخص گشته روانه هندوستان شد و شاه بعد از روانه شدن خان مذکور اراده لشکر کسی که اظهار کرده بود پیشنهاک خاطر ساخته سپاهی گران با توپخانه فرزان بخراسان تعیین نمود و از فرج آباد روانه اصفهان شد که سرانجام اسباب این عزیمت نموده خود نیز متعاقب بخراسان آید چون این مراتب قبل ازین مجمله بمسامع حقایق مجامع رسیده بود و درین

وقت که تربیت خان داخل حدود و ممالک محروسه گشته عرض
 او بدرگاه آسمان جاه رسید حقیقت این احوال بتفصیل بر پیشگاه
 ضمیر خورشید نظیر گیتی خدیو عالمگیر پرتو افکنده شعله غیرت
 خسروانه زیانه بر کشیده عزیمت ایران زمین پیش نهاد همت بلند
 نهمت ساختند و باین اراده بهار گلشن جاه و جلال فروغ اختر
 حشمت و اقبال بادشاهزاده کامکار بخت بیدار محمد معظم را با
 مهاراجه جسونت سنگه و جمعی دیگر از امراء نامدار و عساکر
 فیروزی شعار که برخی شرف اندوز رگاب ظفر مآب و بعضی در محال
 تیول و اقطاع خویش بودند و مجموع آن بیست هزار سوار بود
 و توپخانه برق سطوت رعد آثار و سامانی شایسته و سزادر درخور
 این دولت پایدار بدار اله^ک کابل تعیین نموده مقرر فرمودند که
 خود نیز متعاقب رایت خورشید تاب بصوب پنجاب برافرازند
 و امثله جلیله بطلب بهادر خان و دلیر خان و دارژ خان و دیگر
 سران و سپه داران که از پایه سربر گردون نشان دور بودند عز صدور
 یافته حکم شد که بر جناح سرعت و استعجال خود را بسایه چتر
 اقبال رسانند و روز سه شنبه چهارم^(۲) ربیع الاول مطابق بیست و سوم
 شهریور بعد از انقضای هفت گهری از روز مذکور که ساعت
 بانوار سعادت و انظار میمنت قرین بود آن عالی قدر والا تبار را با
 مهاراجه و دیگر امراء عظام و مبارزان ظفر اعتصام مرخص
 گردانیدند و هنگام رخصت آن نهال حدیقه ابهت را بعطاء خلعت

خاص و جیغهٔ مرصع و یکمقد مروراند که دانه‌های زمرود گران بها فیروز
 دران منظوم بود و سربندی از دو قطعه لعل آیدار و دو زمرود و دو
 دانهٔ مروراید شاهوار و شمشیر با ساز مرصع و خنجر مرصع با علاقه
 مروراید و ترکش با ساز مرصع و برخی جواهر دیگر که قیمت
 مجموع در یک و شصت هزار روپیه بود و یکصد راس اسب از
 انجمله بیست و پنج راس عربی و عراقی یکی با زین طلا و ساز
 میفکار و دیگری با ساز طلا و یکزنجر فیل از حلقهٔ خاصه با تلایر و
 ساز نقره و جل زر بفت . انعام پنج لک روپیه مشمول عواطف
 گوناگون ساختند و نوگل گلبن حشمت سلطان معزالدین مهین خلف
 ایشان را بمرحمت مائهٔ زمرود و خنجر مرصع نواختند و از عموهای
 کومکدان آنچشر اقبال مهاراجه بعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز
 میفکار و جدهٔ مرصع با علاقهٔ مروراید و دو اسب یکی از طویل خاصه
 و یکی با ساز طلا و فیل با ساز نقره و جل زر بفت و میرزا سلطان
 صفوی و نامدار خان هریک بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و
 از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار و غیرتخان
 بعطای خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و دو
 هزار و پانصدی سوار و سر بلند خان بمکرمت خلعت و شمشیر
 و اسب و الله داد خان خوشگمی بعنایت خلعت و اسب و ماده
 فیل و از سابق و حال بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار از انجمله
 هشتصد سوار در اسبهٔ سه اسبه و از اصل و اضافهٔ خواجه رحمت الله
 ده بیدی بمنصب هزار و پانصدی سیصد و پنجاه سوار و التفتخان
 بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مغاخر خان

بمنصب هزاری چهار صد و پنجاه سوار و مجموع بعنایت خلعت و برخی بمرحمت اسپ و محمد ابراهیم ولد شیخ میر مرحوم با دو برادر خود هر کدام بعطای خلعت و اسپ و شاه قلی میر تورک بعنایت خلعت و خطاب هزبرحانی و گزوهی دیگر بمرحمت خلعت و جمعی بعطای اسپ مفتخر و مباحی گشتند و خواجه صادق بدخشی بخدمت بخشیکری آن لشکر ظفر اثر خلعت سرفرازی پوشید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهار صد سوار سربلند گردید و درین تاریخ بعرض همایون رسید که تربیت خان بظاهر مستقر الخلافه رسیده است چون در مراتب سفارت بعضی تقصیرات از و صادر گشته بود مورد عتاب بادشاه مالک رقاب گشته از دولت ملازمت اشرف ممنوع شد درین ایام از نوشته سوانح نگاران بذکر سورت بموقف عرض رسید که میر عزیز بدخشی که چنانچه سبق ذکر یافته بجهت رسانیدن رجوع نذور و خیرات بمکه معظمه زاده الله قدرا و جلالة معین گشته بوه بعد از ادراک سعادت زیارت و طواف دران مقام ملائک مطاف باجل طبیعی در گذشت *

نهضت الوبه مهر پیرایه از مستقر الخلافه

اکبر آباد بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون بنابر مقدماتی که سمت گزارش پذیرفت توجه رایات اقبال بآن دار الملک مجد و جلال و از انجا بسمت پنجاب و کلل پیش نهاد همت والا و جهت عزیمت جهان کشا گشته بود یازدهم ربیع الثانی مطابق هژدهم مهر که ساعتی مسموم بود اشاره .

معلی به پیشگاه سلطنت صادر شد که مرادقات همایون از شهر بیرون زنند و بدستور معهود عمل پیشخانه بعنایت خلعت مباحی گشتند و روز مبارک دو شنبه نوزدهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم مهر بعد از انقضای سه پاس ازان روز فیروز که ساعت نهضت رایات عالیات بود حضرت شاهنشاهی با شان آلهی و فرجهان پناهی سوار سفینه سعادت گشته براه دریا لاهی عزیمت برانراختند و نزدیک موضع بهادر پور منزلگاه عز و جاه گشت و هوشدار خان بدستور سابق بصوبه دارجی اکبرآباد معین گشته بعنایت خلعت واسپ با ساز طلا سر بلند شد و وعد انداز خان بخدمت آخته بیگی و میر توزکی از تغیر ملتفت خان مباحی گشته خلعت یافت و عبد الذبی خان بخدمت مرجومه مرخص گردیده بعنایت خلعت سر بلند شد و میر مهدی دیوان آن مستقر اخلافه بخدمت سابق خلعت سر افزای پوشید و بهرام ولد نذر محمد خان که دران مرکز حشمت و جلال وظیفه خوار احسان و انضال شهنشاه ابرکف دریا نوال بود بعتاء خلعت و انعام ده هزار روپیه کامیاب عاطفت گشته مرخص شد و رشیدای خوشنویس که در سلک دعا گوین دولت قاهره انتظام یافته بود بعنایت خلعت و محمد جعفر آصفخان و فریدون حسین ولد تهور خان مرحوم که در زمره گوشه نشینان آن مصر دولت بودند هر یک بانعام ده هزار روپیه مورد عاطفت شد بالجمله مرکب مسعود از طریق ساحل دریای جون راه نورد مقصود گشته شهنشاه جهان اکثر اوقات از آن طرف دریا شکار کنان مید انگذان طی راه میفرمودند و گاه

از یمن رکوب اشرف کشتی را محیط گوهر اقبال ساخته آب روی دریا می‌غزودند و بچهارده منزل قطع آن مسافت نموده غره جمادی الاولى صاحت فیض بنیاد خضر آباد از هابنه سنجق جهان کشا انوار میمنت پذیروب و چهار روز در عمارات نزهت آئین آن بسریده ششم ماه مذکور مطابق هیزدهم ابان قریب سه پاس روز که فرخنده ساعتی میمنت قرین بود راکب سفینه سعادت گشته لواء توجه بشهر برانراختند و اواخر روز قلعه مبارکه را از فیض فحول و فر نزل رشک بیت الشرف خورشید ساختند و دانشمند خان صوبه دار دار الخلافه بموجب امر معلی همانجا شرف اندوز ملازمت والا گردید و درین تاریخ بهادر خان صوبه دار اله آباد که برطبق یرلیغ گیتی مطاع ازانجا آمده بود دولت زمین بوس دریافته یکهزار سهر و دو هزار روپیه بر سبیل نذر گذرانید و بعنایت خلعت خاص قامت مہاہات افراخت و چون موسم جشن وزن مبارک شمسی در رسیده بود مقرر شد که آن جشن مسعود را در مرکز خلافت و جهانداری بفعل آورند و روزی چند تا فراهم آمدن مبارزان دیروزمند و مجاہدان ظفر پیوند که مناشیر مطاعه بطلب آنها از اطراف و اکناف صادر شده بود دران سریرگاہ عز و جاہ گذرانیده اواخر جمادی الآخره موکب منصور بصوب دار السلطه لاہور نہضت نماید *

جشن وزن مبارک شمسی

درین اوقات میمنت سات کہ انور نصرت و فیروزی و آثار

خجسته‌نگی و بهروزی از همه موثرین حال هوا خواهان این دولت
 آسمان جاه و گردون بحسن موافقت و متابعت احباء سلطنت همایون
 از اعلای کینه خواه بود جشن وزن شمسی شهنشاه ظفر رایت
 توفیق سپاه خدیو یزدان پرست. حق آگاه جهانیان را کامیاب نشاط
 و شادمانی و هم آغوش شاهد آمال و امانی گردانید و هشتم
 جمادی الاولی مطابق پانزدهم آبان بعد از انقضاء پنج گهزی از
 روز مذکور در انجمن خاص حشمت و جلال و نگارین سرای دولت
 و اقبال اعنی غسلخانه مبارک که باشاره والا برای وقوع این
 جشن طرب پذیرایب و آرایش یافته بود وزن مسعود بآئین معهود
 صورت وقوع یافته از فیض سلجیدن شهنشاه آفاق گیتی خدیو معدلت
 پرور قدسی اخلاق ترازوی میزان عدل را گران مصداق آمد و سال چهل
 و هشتم از عمر کرامت طراز قرین تاییدات الهی و سعادات نامتناهی
 پدیرایه اختتام پذیرفته سال چهل و نهم چهره آغاز بگلگونه حسن انجام
 برانروخت حضرت شهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مبارک ساعتی
 دران بزم گاه عز و جاه هریر آرای ابهت و کامرانی گشته از انجا ببارگاه
 والای خاص و عام پرتو عظمت و احتشام گسندند و ساعتی چند
 آنجا بزم اقبال آراسته کم بخش خلائق گردیدند و بنیروی توفیق
 و خدا آگاهی ازان گزین محفل ابهت و گیتی پناهی بخلوتگاه
 عزت و جلالت خرامش نموده بشیمه کریمه خویش زمانی بر اورنگ
 عدالت نشستند درین بزم جهان افروز اختر سپهر دولت و کامکاری
 گوهر محیط شوکت و بخنداری بادشاهزاده والا قدر محمد اعظم عطای
 خدمت خاص و یکه‌بضه شمشیر مورد عاطفت گشتند و جعفر

خان و دادشمنده خان نیز بعد از خلعت قاصت امتیاز افرایند و
 عاطفت پادشاهانه طراز کسوت حشمت و ارجمندی زینت مسند
 شوکت و سر بلندی پادشاه زاده گام کار محمد معظم و مهاراجه
 جسونت سنگه را بار سال خلعت خاص نوازش نمود و یک هزار سوار
 از تابینان بهادر خان و یک هزار سوار از تابینان وزیر خان دو اسپه
 سه اسپه مقرر شد که از اصل و اضافه منصب نخستین پنج هزار
 پنج هزار سوار از جمله چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد و منصب
 دومین پنج هزار سه هزار سوار و مکرم خان با اضافه هزار
 پنج هزار سه هزار سوار و فدائی خان با اضافه پانصد سوار و همت خان
 با اضافه پانصدی به منصب دو هزار و پانصدی هزار و دو صد سوار و
 عاقل خان با اضافه پانصدی به منصب دو هزار و پانصدی هفت صد
 سوار و مرید خان که بقصداری دامن کوه کمانون معین گشته بود
 با اضافه پانصدی پانصد سوار به منصب هزار و پانصد سوار و سردار
 خان بمرحمت اسپ و قلعه دار خان تهاغه دار غزنین بخطاب نصرت
 خانی و عرب شیخ ولد طاهر خان بخطاب مغلخانی و ملک
 حسین ابدالی از کومکیان صوبه ملتان بخطاب ونا دار خانی و میر
 اسفندیار معموری بخطاب معمور خانی و از اصل و اضافه هرجس
 کر بمنصب هزار نه صد سوار و میر برهانی بمنصب هزار
 پانصد سوار سر بلندی یافتند و عبد الرحمن بن نذر محمد خان
 بانعام پنج هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان
 و میر جعفر امیرا بادی هر یک بانعام چهار هزار روپیه و حکیم
 مهدی شیرازی بانعام دو هزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان

و سعیدای خوش نویس و چندی دیگر هر یک بانام یکهزار روپیه نوازش یافتند و چهارهزار روپیه بزمرد نوا سنجان و سرود سربان آن بزم مسعود عطا شد بالجملة تا سه روز آن جشن نشاط افروز کام بخش جهانیان بود یازدهم ماه مذکور حضرت شاهنشاهی اوائل روز بمنزل شریف پرده آرای هودج عزت زینت بخش مشکوی ابهت ملکه تقدس نقاب ثریا جناب بیگم صاحب پرتو قدم گسترده ساعتی چند ایشان را کامیاب فیض حضور گردانیدند آن ملکه ملکی سیرت قدسی اطوار مراسم پای انداز و نثار و شکر مقدم همایون خدیو روزگار بجای آورد و دو پاس رز از انجا بسعادت معاودت فرمودند از سوانح مقتول شدن ائمه‌اند خاندست بتیغ جسارت یکی از مجاهیل ترکمانان چون امیر خان صوبه دار کابل درین ایام چندی از مغولان بی سر و پا را بمطمنه جاسوسی گرفته بدرگاه جهان پناه فرستاده بود حضرت شاهنشاهی خان مذکور را که بسمت کار آگاهی و معامله فہمی موسوم بود بتحقیق حال آنها مامور ساخته بودند اواز یکی ازان چند کس را کہ ترکمانی سپاهی وضع بود بی علاقه بند و زنجیر در خلوت نزد خویش طلبیده بموجب امر لازم الاستئال ازوتفتیش احوال می نمود درین وقت عرق جہالت آن مجہول حرکت کرده ناگهان از جای درآمد و خود را بخادمی کہ در بیرون اسلحه او داشت رسانید و شمشیر از دست او گرفته با تیغ آہیخته بجاکہ برگشت و ضربتی کاری بخان مذکور رسانیده بہمان زخم قطع رشتہ حیاتش نمود و چندی کہ نزدیک بودند آن تیرہ روز شقاوت اندرز را درمیان گرفته بتیغ انتقام از ہم گذرانیدند از انجا کہ خان مذکور بحلیہ نعل

و کمال و قدمیت خدمت و محرمیت بارگاه جاه و جلال انصاف داشت و ار معتمدان راست گفتار درست کردار بود خدیو عاطفت پرور مهربان را وقوع این سانحه خاطر حق شناس بقائید گرائید و پرتو التفات بحال بازماندهای اراکندۀ پسران و خویشانش را بعنایت خلعت نواختند و همگی را باضافۀ مناصب و دیگر مراحم و مواهب کامیاب ساختند شانزدهم نزهنگاه خضر آبک از سایۀ چتر اقبال فرورخ معادت گرفت و روز دیگر حضرت شاهنشاهی از آنجا بروضۀ قدسیۀ جناب قدوة الاولیای و الواصلین حضرت خواجه قطب الدین قدس سره العزیز توجه فرمودند و فیض زیارت آن مزار فایض الانوار انداخته فردای آن دوهزار روپیۀ بمجاوران آن بقعۀ کریمه انعام نمودند و هفدهم رایت معارفت بشهرافراخته فردای آن بهادرخان را رخصت فرمودند که به لشکر ظفر اثری که در رکب پادشاهزادۀ کام کار بخت یار محمد معظم بصوب دارالملک کابل تعیین یافته بود ملحق گردد و هنگام رخصت او را بمرحمت اسپ با ساز طلا و فیل با یراق نقره نواختند و سمیر برهانی خلعت یافته در سلک همراهان خان مذکور درآمد بیست و سوم بجبهت سرافرازی زیدۀ امرای عظام جعفرخان منزل او را بانوار قدوم اشرف برافروختند آنخان اخلاص آئین بشکر مقدم فیض قرین مراسم پای انداز و نثار بجای آورده پیشکشی از نوادر جواهر و مرموع آلات بنظر قدسی برکت در آورد و برخی از آن رتبۀ قبول یانت خاقان جهان ساعتی چند آنجا تشریف حضور داشته قبل از دو پاسب روز مراجعت فرمودند و درین هنگام خواجه اسحاق که سال گذشته چنانچه سابق ذکر یافته بحجابت کاشغر معین شده

بود و بنا بر استماع اخبار خلل و فتور آن ولایت از راه مراجعت کرده به پیشگاه حضور آمده چون بظهور پیوست که احوال آن دیار بانساق و انتظام گرائیده است دگر باره بدان صوب مرخص گشت بیست و یکم جمادی الآخره رایت درایت فرمانروائی عالم پرتو ورود بعرضه شکارگاه پالم امگنده در روز آنجا بشکار آهو نشاط اندوز بودند و از آنجا بعزم صید نیله گاو که موسم آن رسیده بود ساحت خاص شکار را جولانگاه سمند اقبال ساختند و بیست و چهارم ماه مذکور که گیتی خدیو عالم گیر دران شکارگاه داپذیر نشاط اندوز صید نخچیر بودند خبر درگذشتن شاه عباس فرمانروای ایران از عرایض زمینداران حدود ملتان و قندهار به سامع جاه و جلال رسید تبعیدن مجملی از کیفیت این رافعه آنکه چون شاه از فرح آباد عزیمت اصفهان نمود در راه عارضه خنق بهم رسانیده مریض شد و چون مرض شدت داشت باندک روزی آزارش را کار از تدبیر و مداوا در گذشته عمره ربیع الاول این سال ازین دار عرور رحلت نمود و پس از وقوع این سانحه بصوابدید امرا و ارکان دولت ایران بودلاق بیگ جولگه تغلگچی اقامی که چنانچه درین دفاتر مآثر دولت سمت گزارش پذیرفته برسم سفارت بجذاب خلافت وجهانبانی آمده بود از اردو جدا شده بر جناح سرعت و استعجال باصفهان آمد و صفی میرزای پسر بزرگ اوراکه آنجا بود برآورده بافق اکابر واعیان بلند مذکوره بر مسند حکومت و ایالت آن دیار متمکن گردانید و متعاقب امرا و لشکریان رسیده بدو گرویدند باجمله از آنجا که بزرگ نزادی و والا نهادی ذات قدمی صفات شهنشاه جهانست از استماع این خبر اصلا اثر بهجت و بشاشت

از آن حضرت بظهور زده پیوست بلکه اظهار ملالت و قبض خاطر کرده فرمودند که مرغوب طبع مقدس آن بود که شاه در تین حیات بوده ندیما بین اتفاق صف آوائی می افتاد اکنون که چنین روی داد کمال فتوت و مروت اقتضای آن نمی نماید که افواج جهانکشا بر مر ایران زمین تعیین یابد بنابراین اندیشه قدسی اساس پر بلخ کرامت عنوان بنام فروزنده اختر برج سلطنت تابنده گوهر درج خلافت بادشاه زاد ارجمند محمد معظم عز مدور یافت که از دار السلطنت لاهور پشش نرفته روزی چند در اینجا اقامت گزینند و چون فرمان طلب در رسد با افواج منصور آهنگ کعبه حضور نمایند و نیز منشور لامع النور بهادر خان که درین زودی بخدومت آن فامدار والا تبار مرخص گشته بود صادر شد که از راه برگشته بپایه سریر خلافت شتابد بالجملة خاقان جهان دوازده روز با بخت فیروز و طالع دشمن سوز مسرت اندوز شکار بوده زیاده بر هفتاد نیله گاو و آهوی بسیار صید فرمودند و سیوم رجب بشهر معاودت نمودند چهاردهم ماه مذکور رایت اقبال پرتو ورود بخضر آباد انگند و خدیو حق پرتو از اینجا بروضه قدوه اصفهائی کرام سلطان المشایخ شیخ نظام الدین قدس سره توجه فرموده فیض زیارت اندوختند و عبادت معهود یک هزار روپیه بمجاوران آن مزار قدسی انوار عطا فرمودند و بعد مراجعت از اینجا دگر باره باغراباد فیض بنیاد عز قدوم بخشیدند و چند روز در شکار گلهای نواحی آن بصید نیله گاو مسرت پیرای طبع اندس گشته بیست و چهارم بشهر معاودت نمودند درین ایام طراز کسوت حشمت و سروری فروغ اختر سعادت و نیک اختری پادشاه زاد والا تبار بخت بیدار محمد معظم

و مهاراجه جسونت سنگه را بعنایت خلعت زمستانی نواختند از
 جعفرخان و دانشمندخان و مکرمخان و مرتضی خان و دیگر امرای
 حضور و عده های اطراف را باین عنایت بر بلند ساختند و طاهرخان
 از جاگیر دژ دژ خان و قطب الدین خان و صف شکفتان و قبادخان از دکن
 رسیده بته قبیله سده انبال استسعاد یافتند و پورنمل بیدیل و منگل
 خان که از فوجداری پلارن معزول شده بود در سلف کومکین دارالملک
 بل منتظم گشته نخستین بعنایت خلعت و علم و باضافه پانصد
 دو صد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و درمین بعنایت
 خلعت و اسب نوازش یافت و نصیری خان بفوجداری در بنگه و از
 اصل و افتخار بمنصب دو هزاری هزار سوار سر امر از گردید و مکرم متخل
 خان دیوان گجرات از تغیر شفیع خان بدیوانی صوبه دکن و خان
 مذکور بدیوانی صوبه گجرات منصوب شده بعنایت خلعت و سرمایه
 مباحات اندرختند و میر رستم خوانی بفوجداری برده خلعت
 سرافرازی پوشیده باضافه پانصد سوار بمنصب هزار و هزار سوار
 مهابی شد و درانجا تراول بیگی بمرحمت خلعت و اسب نوازش
 یافت و بزمرد فراوان خلعت مرحمت شد و بعرض اشرف رسید
 شاه قلی خان فوجدار ارده باجل طبعی بسط حیات در نوید
 پنجم شعبان بهادر خان که چنانچه سابق ذکر یافته بملازمت رعای
 ظفر مآب بادشاهزاد عالمقدور والا تبار محمد معظم معین شد
 بعد از رسیدن خبر فوت والی ایران بموجب فرمان از راه برگشته بود
 بتلخیص سده عظمت و جهانبانی چیدن اوزان نوزانی ساخت و بعطای
 خلعت خاص قامت امتیاز امراخت و هفدهم ماه مذکور بالغ آباد

که صوبه دارى آن بدر مفوض بود مرخص گشته هنگام رخصت بعنايت خلعت و خنجر مرصع با علائق مرور ايد مشمول عاطفت شد و درين اوقات نيتوي خوبش ميوا که چنانچه گزارش يافته پس از فرار آن ضاليت کبش جهالت شعار از درگاه جهان مدار راجه جيسنگه اورا در دکن دستگير کرده بجناب معلى فرستاده بود بديده اورنگ خلافت رسيد و اشاره والا صادر شد که ندائى خان مير آتش جهمى از اهل توبخانه بحرايش گماشته از حال او با خبر باشد و پس از چند روز که در قيد ضبط خان مذکور بود بدالالت دوايت و هدايت سعادت داعيه قبول اسلام از خاطرش سر برزده بوساطت خان موسى اليه در پيشگاه خلافت التماس نمود که اگر عاطفت بادشاهانه اين بنده را بجان امان بخشد از روي صدق اعتقاد مسلمان ميشود چون ملتمس او بعرض همايون رسيد شهنشاه دبن پرور حق پيژده را آن داعيه مرضيه مستحسن افتاده پرتو عفو و انصال بر حال او گسترديد و آن بخت مند نيك سر انجام که عمرى بضالالت كفر و جهالت و بت پرستى روزگار بسر برده بود توفيق ادراک شرف اسلام در يافته زارينه باطنش از ظلمت شرک پيراسته شد و بميان اين کرامت عليا از ورطه قهر و غضب پادشاهى که نمونه از سخط الهى امت نجات يافته کامياب مقاصد دارين شد و عنايات و مراحمى که بعد از اين نسبت بار ممت ظهور يافت عمقريب گزارش خواهد پذيرفت - اکنون کلک سوانح نگار سر رشته تحرير وقايع حضور مهر انوار را اينجا گذاشته بشرح مساعى و تردادات افواج ظفر لوا که بسر گردگى راجه جيسنگه که در سال گذشته بعد از اتمام مهم ساوا بغاير اسباب

و موجبات که در مقام خود مذکور شده بتاخت ولایت بیجاپور و تنبیه و تادیب عادل خان معین شده بود پرداخته وقایع و کیفیات آن مهم نصرت فرجام از آغاز تا انجام بر سهیل تفصیل رقمزد؛ کلاً حقائق ارقام میسازد •

شرح تاخت ولایت بیجاپور و محارباتی که عساکر جهانکش را با دکنیان شقاوت گرازمی نمود

چون راجه جیسنگه با سایر افواج قاهره که با او معین بودند بعد از کفایت مهم سیوا چنانچه سابق ذکر یافته به تنبیه و تادیب عادل خان و تاخت ولایت بیجاپور مامور شده بود بموجب حکم جهان مطاع بدست و دوم جمادی الاولی سال گذشته باین عزیمت میروزی انجام با دلیر خان و داؤد خان و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و سیوا و دیگر جنود ظفر لوا از امی قلعۀ پورندهر کوچ کرده بسمت مقصد روانه شد و قول بحسن شهادت و استقلال آن عمده راجهای عظام رونق یافته ملا نجوی نایب و پردل خان و جگت سنگه هاده و مانکوجی و ناروجی و سید علی بیجاپوری و بهوجراج کچهواکه و اردیبهان راتهور و سید منور خان باره و زبردست خان و رامسنگه و برق انداز خان و بادل بختیار و جانی خان بخشی و محمد لطیف دیوان لشکر منصور و خواجه عبید الله پسر غالبخان و گروهی دیگر از بندهای پادشاهی و خلاصۀ سپاه راجه جیسنگه که همگی قریب دوازده هزار سوار بود دران نوج معین شدند و سیوا بانواج خود که هزار و پانصد سوار و هفت

هزار پداده بود در دست چپ قول تعیین یافت و سرگردگی هراول
 بجوهر دلیری و شجاعت دلیر خان منوط گشته سرفراز خان وغالب
 خان و دتاجی و رستم راو و پردل خان و سید نجابت بارهه و پورنمل
 بندبیل و نرسنگه کور و لودین خان و چتر بهوج چوهان و آتش خان داروغه
 ترپخانه لشکر ظفر اثر با قریب پانصد برق انداز و اکثر توپخانه
 پادشاهی و جمعی از مبارزان نصرت پیرا و هزار سوار رانا که همگی
 قریب هفت هزار و پانصد سوار بودند با او تعیین یافتند و داوود خان
 بکار فرمائی برانکار کمر همت بر میان نمودیت بسته راجه سجان سنگه
 و شرزه خان دکنی و جوهر خان حبشی راو امر سنگه چند راوت و
 محمد صالح ترخان و مسعود خان و ترنکچی بهوسله و راجی
 پسر افضل بیجاپوری و اندرمن بندبیل و سید زین العابدین بخاری
 و سید مقبول عالم و جمعی دیگر از مبارزان بسالت شیم که شش
 هزار سوار بودند بهمراهی او مقرر گشته و سرداری جبرانغار باستقلال
 شهابت راجه رایسنگه سیسودی و مقوض گشته جادو نرای دکنی و
 باباجی و شرزه راو و ترنکچی و تنهوجی و دولت مند خان با گروهی
 دیگر از دکنیان و سونهنرون و مترسین بندبیل و هرجهس کور و ابراهیم
 پتی و اسمعیل نیازی و جمعی دیگر از دلاوران جلالت شعار که زیاده
 از شش هزار سوار بودند با او معین شدند و قطب الدین خان با
 هلال خان و دلاور خان و اودا جیرام و چتروجی و برخی دیگر از
 دکنیان و سید علی اکبر بارهه و خداوند حبشی و شیخ عبد الحمید
 و عبد الله شیرازی و سرریز مهمند و گروهی دیگر از منصبداران
 بیچنداولی قرار یافت و کیرت سنگه با جوقی از مبارزان شهابت

منش التمش شد و فتح جنگ خان با حسن خان و عبد الرسول و جمعی دیگر در یسار جنود فیروزی آثار بطریق طرح معین گردید و قباد خان با جان نثار خان و مرقه از مغولان بقراوی چهره افروز جرأت و پردایی شد و دو نوج دیگر از مبارزان مغول یکی بسر گردگی شمسوار خان و دیگری پیداشلیقی ترکداز خان مقرر گردید که بر یمدن و یسار عسکر منصور دور دور برسم قراوی طریق نصرت - پازند و پس از طی دو مرحله ابو محمد ندیرغ بهلوخان که در سلک سرداران عادل خان انتظام داشت و از نیک اختیاری و سعادت بارداری بهرمز بندگی درگاه خلایق پناه ازو جدائی گزیده بود با موحی باشکر منصور پیوسته بر راجه ملاقی شد و راجه اورا بعفایات و مراحم پادشاهی مستمال ساخته یک قبضه شمشیر مرصع و در اسب و برخی اتمشه از جانب خود داد و چون حقیقت آمدن او از عرضه داشت راجه بمسامع حقائق میامع رسید عاطفت پادشاهانه اورا بمذایت خلعت و منصب پنج هزاری چهار هزار سوار سربلندی بخشیده حکم شد که در سلک کومکیان راجه باشد و آن زبده راجها اورا با جمعی از مجاهدان بسالت آئین در جانب یمین موکب نصرت قزین بطریق طرح تعیین نمود و هفتم جمادی الآخره از ده گروهی قلعه پلتن که از حصون سرحد ولایت بلجاپور است و بر همراه لشکر منصور بود نیتوی سر لشکر سیوار با فوجی ازو مقرر نمود که پدای قلعه مذکور رفته در تسخیر آن بکوشد و تا رسیدن خبر ازو فرار توقف دارد پس از سه روز بظهور پیرومت که چون نیتو با همراهان پدای قلعه رسید متحصنان از غلبه خوف و

رعب قلعه را خالی کرده فرار نمودند و اولیای دولت قاهره آنرا
 متصرف گشتند راجه باستماع این خبر نازجی و بهلاجی را با جمعی
 بحراست آن حصار معین ساخت یازدهم ماه مذکور نزدیک دریای
 تیرا محل ورود امواج ظفر پیرا شد و چون قلعه پلتن نزدیک بود
 راجه بدیدن آن رفته بندوبست آن حصار نمود و بجای حی زمیندار آن
 بوم آمده ملاقی شد و راجه او را بعنایت پادشاهی مستمال ساخته
 خلعت داد و نیتو را با همراهانش بتسخیر قلعه منکل بیده که
 از انجا تا بیجاپور شانزده کرده جریبی مسافت است تعیین نمود و
 چون سیوا باشاره راجه جوتی دیگر از اتباع خود بتسخیر حصن ناتهوره
 که هفت گروهی قلعه پلتن است نیز فرستاده بود درین روز خبر
 رسید که فرستاده‌های او حارسان آن حصار را باستمالت بر آوردند و آن
 قلعه نیز بتصرف اولیای دولت روز افزون در آمد و امواج بحرا امواج از کنار
 دریای تیرا کوچ بر کوچ متوجه پیش شدند و هر روز صفوف قتال بر
 آراسته مجموع اردو را در میان گرفته بتوزوک و احتیاطی مسافت
 می نمودند و پس از قطع چند مرحله خبر رسیده که قلعه کهارن
 را که دران حدوک بود متحصنان از سطوت و صولت عساکر گردون
 متأثر خالی کرده راه فرار سپرده اند راجه مسعود خان را با چندی
 از منصبداران و سید بندوچی از لشکر سیوا تعیین نمود که
 حصن مذکور را متصرف گشته بحراست آن قیام نماید بیست و
 یکم که چون نصرت اعلام مقام داشت از تقریر منهدیان بوضوح
 پیوست که چون نیتو با همراهان بجای قلعه منکل بیده رسید
 محصوران تاب ثبات و نیروی استقامت درخود ندیده فرار نمودند

راجه بعد از آگاهی برین معنی اودیت سنگه (ن) بهددریه راجهراست
 آن قلعه و سرفراز خان را بفوجداری «ضمانات آن معین ساخت و روز
 دیگر کوچ شده چون قلعه منکلبیده بمسافت دو گروه بریک سمت
 راه لشکر گردون شکوه بود راجه بدیدن آن رفته آن حصار استوار را
 بنظر احتیاط در آورد و حصن مذکور قلعه است عالی اساس کهن
 بنیاد از سنگ و آهک تعمیر یافته خندقی عمیق دارد و توپ
 آهنین و ده زنبورک و سیصد بان دران بود راجه توپ اندازان و
 بانداران و دیگر احتشام تعیین کرده بندوبست آن نمود و پاره غله
 بجهت ذخیره مرستاد بیست و پنجم در اثنای قطع مسافت قراول
 غنیم از دور نمایان شد و شب هنگام مخالفان سیه بخت تیره ایام
 نزدیک بمعسکر نصرت اثر آمده چنانچه آئین آن گروه ادبار پژوه
 است بانی چند انداختند چون مبارزان بخت بیدار در مورچالها
 مسلح و مستعد کار بودند سوار شده بدفع جسارت منشان پرداختند
 و از آنجا که منهبان خبر رسانیدند که گروهی اندوه در پنج گروهی
 معسکر ظفر فرین انامت دارند راجه روز دیگر مقام کرده دلیر خان
 و راجه رایسنگه و قطب الدین خان و قباد خان و کیرت سنگه و نتج
 جنگ خان و ابوالمحمد و سید و گروهی دیگر از مبارزان نصرت لوا
 بتنایب و تنبیه آن جمع شقاوت گرا تعیین نمود جنود مخالف
 باستماع این خبر کوچ کرده و از لشکر گاه پیشتر رفته صفوف اقبال
 آراسته بودند ادواج مصوره بجائی که مقهوران را نشان داده بودند

رسیده معسکرشان را خالی یافتند و چون از لشکرگاه گذشته بر اثر آنها پاره پشته رفتند فوجی عظیم از غنیمت لگیم که قریب دوازده هزار سوار بودند و سرداراننش شرزه مهدوی و ابوالمحمد بنیدر بچتر و خواص و جادون کلیدایی و انگوی بهونسله بودند یسال بسته و صفوف آراسته نمایان شدند بمجرد دیدن موج اعادی دلیرخان و راجه رایسنکه و کیرت سنگه که در یمین و یسار آن خان شهابت شعار بودند بنیروی شجاعت و دلیری جلو ریز بر مخالفان تاختند و مصاص انتقام و تیغ کین بخون آن مخذولان ادبار آئین رنگین ساختند مقاهیر تیره روز خیره روی بمشاهدۀ نیروی بازوی سطوت و جلالت بهادران شهابت خوی تاب ثبات در خود ندیده روی همت از عرصۀ فیرد بر تافتند و چنانچه عادت آن گروه بی سعادت است که بقزافی و حیلۀ روی فرصت دستبرد میجویند و قابوی کارزار می طلبند متفرق شده بچهار فوج منقسم شدند جونی بسمت میمنه و قشونی بطرف میسر و نزدیک از پی قول در آمدند و جمعی بفوج قرارل مقابل شدند تا مگر بدین طریق کاری از پیش توانند برد از انجمله فوجی از دست چپ راجه رایسنکه جلو ریز رسیده باو بکارزار پیوست راجه مذکور روی همت بدداعه آورده نبردی مردانه کرد و سر به کمر و مترسین ندیده که هراول از بودند مصدر ترددات شایسته گردیدند و پس از زد و خورد بسیار مقهوران را پای قرار از جای رفته عار فرار گزیدند درین آویزن یافتن هبشی از عمد های آن سیه درونان بر خاک هلاک افتاد و پانزده تن دیگر از مردم نامی آنها بتیغ بدربخ بهادران فیروزمند سپری

گشتند و علم و چتر و اسب و اسلحه بسیار از کشتگان آن بخت بر گشتگان بدست مبارزان نصرت نشان در آمد و همچنین دلبهرخان و دیگر بهادران کار طلب پیکار جو از هرسو بازوی جلالت کشوده باعدا در آور بختند و حملات متواتر بر آنها پیموده بضرب تیغ آیدار و سنان آتشبار گرد و مار از روزگار شان انگیزتند خصوصا دایر خان که روی صولت و دایری بهر طرف که می آورد در دم لوی غلبه و استیلا می افراخت و سلاک جمعیت دشمنان را متفرق و پراکنده می ساخت باجمله بعد از تردد بسیار و آویزش بی شمار که مخالفان مردود رهگرای دراز گشته بودند چون روز بآخر رسید و لشکر ظفر اثر شش کروه طی مسافت کرده تجشم حرب و قتل اندوخته بود و سرداران جیش فیروزی صلاح در تعاقب ندیده روی توجه بمعسکر نصرت قرین آوردند چون مخالف بل بر معاودت ادواج گردون شکوه آگهی یافتند عیان ادبار از سمت فرار بر تافته چنانچه شبوه دکنیان برگشته روزگار است از دو طرف لشکر منصور نمایان شدند و خیرگی نموده شروع در انداختن بان کردند و هرگاه ظفر سپاه پناه بر آنها حمله ور میگشت بسان خاشاک مدک سر از پیش باد صرصر گریزان گشته پای ثبات نمی افشردند و چون مبارزان شهاست کیش عذران بر می تافتند دگر باره همان مسلک می سپردند درین اثنا جوقی ازان تیره بختان بر نیتو که با فوج میوا برهم چنداولی از عقب لشکر نصرت لوا می آمد حمله آورده باویزش در آمدند نیتو بمداغه آنها پرداخته کوشش مردانه کرد و دگر باره جمعی کثیر ازان مدبران در رسیده بر نیتو جی هجوم آوردند درین وقت کثرت سنگه و تیرنج جنگ

خان بامداد و اعانت او پرداخته ترددات شایسته بظهور رسانیدند و مخالفان را از دفع کرده رهگرایی وادی فرار گردانیدند و درین آویزش گوله بند و قچی بجادون کلانیانی رسیده گرمی آن بر پیکر پلیدش با حریق نار سعید در آملخت و معدودی از مبارزان شهامت شعار جان نثار گشته جمعی زخم دار شدند و نوبتی دیگر گروهی از مقاهیر بر راجه رایسنگه حمله آوردند و قطب الدین خان و کیرت سنگه بگومگ او پرداخته آنها را منہزم ساختند و دایر خان با جنود مسعود وقت شام بمعسكر یروزی اعتصام رسید و درین تاریخ از نوشته اودیت سنگه قلعه دار منکل بیده بظهور پیوست که روز پیش هنگام صبح سه فوج از غنیم عاقبت و خیم که قریب شش هزار سوار بودند بر سر قصبه منکل بیده آمده بجانب دروازه قلعه صف بسته ایستادند و با آنکه راجه جیسنگه از روی احتیاط و پیش بینی بسر انرا از خان فوجدار آنجا تاکید بنیغ کرد؛ بود که اگر فوج کلانی از مخالفان با نظرف آید چون جمعیت سپاه با او کم است قصد مدافعه و پیکار باعدای با بکار نکرده بقلعه در آید خان مذکور بمقتضای حمیت و بسالت مصلحت و تدبیر را کار نبسته با سپاه قلیل خود که نه در خور مدافعه اعادی بود با آنها مقابل شد و جنگی مردانه و نیروی دلیرانه کرده کوشش و آویزش بسیار که نهایت مرتبه جرأت و تهور بود بظهور رسانید و عاقبت الامر بسز بازی رتبه سرافرازی یافت و از همراهانش چندی نقد جان در باختہ برخی مجروح شدند و میلانش زحمات برداشتند بعد از وقوع این قضیه پسران او با بقیه سپاه و فیلان از صلاح اندیشی خود را

بقلعه کشیدند مخالفان تا دروازه حصار آمده چون از برج و باره
تیر و تفنگ بر آن محال اندیشان باطل آتشک بازیدن گزشت
و جمعی از آن خاکساران باد پیمایان بر خاکم هلاک افتادند خائب و
خامر از پای قلعه برگردیدند باجمعه راجه دو روز دیگر در آن موضع
اقامت نموده بیست و نهم کوچ کرد و غره رجب نزدیک بمنزل
منهیان آگاهی دادند که فوجی از غنیم نمودار گشته راجه مقصود
بیک علمی دانشمندی را برسم قراولی برای تشخیص خبر تعیین
نمود و او باز گشته خبر رسانید که مخالفان بصرعت و تعجیل می
آیند راجه تبار خان و آتشخان داروغه توپخانه را برای محافظت
بنگاه گذاشته راجه رایسنگه و قطب الدین خان را مقرر ساخت که
با سپاه خویش بیرون لشکرگاه ایستاده خبردار باشند و خود با
دیگر افواج قاهره که آماده کارزار بودند از نزدیک منزل برگشته
بمقابله مردودان روان شد نیم کروه طی کرده بود که سپاهی لشکر
آن تیره روزان نمودار گردید و ابوالمحمد نبیره بخترو شرزه مهدوی
و نبیره بهلول و خواص با دیگر سرداران غنیم یک فوج عظیم شده
بگام جسارت می آمدند و فوجی دیگر نیز از عقب این کروه بود
مخالفان چون نزدیک رسیدند بر وفق رسم و آئین خویش
جوقی بیمن و فریقی به بسیار متفرق گردانیدند و از طرفین
جنگ بان و تفنگ سرشده راجه دلیر خان را با فوج هرول
بدفع گروهی که در جانب یسار جنود نصرت شعار بودند اشاره
کردند و خود بر قول اعادی که فوجی انبوه بود حمله آور شد
و کبریت ملکه و فتح جنگ خان و سیوا را پیش روی خود کرد اجل

سنگه کچهواه با قشونی از راجپوتان راجه پدشتر ازین جماعه جلو ریز
 میبردند مقهوران بعبادت نکوهیدند خویش نخست روی گردان شده
 سری بگریز آغاز نهادند چون پیش روان عرصه کارزار تعاقب آن
 برگشته بختان نموده نزدیک رسیدند و راه گریز بر آنها تنگ شد
 بحکم ضرورت عطف عنان نموده بجنگ شمشیر درآمدند و اچل سنگه
 و همراهانش را با آنها حربی صعب روی داد و قریب صد تن از
 مخدولان دران آویزش طعمه تدغ مذاران فیروز مددگشته بسیاری
 مجروح شدند و برخی از راجپوتان راجه نیز پیکر مردی بنزفت
 زخم آراستند و معدودی بمردانگی سر بحیب نیکنامی فرو بردند
 آخر الامر مردودان نابکار را پای ثبات و قرار از جای رفته نیل عار
 فرار بر چهره روزگار خود کشیدند و بهادران منصور تا سه کوره آنها
 را تگمشی کردند و داود خان با همراهان خود بفوجی که مقابل او
 بود در آویخته بنیروی شہامت و دلوری لوی غلبه و استیلا بر
 افراخت و راجه سچانسدکه که هر اول او بود مصدر ترددات نمایان
 شد و دلیر خان که بفوج دست چپ حمله برده بود چون بمخالقان
 قریب شد و نزدیک بود که کار پیکار از تفنگ و تیر گذشته بنیژه
 و شمشیر رسد مقاهیر رخ از عرصه مقابل او بر تافته راه گریز سپردند
 درم ماه مذکور عساکر منصور در پنج گروهی بیجا پور نزول نمود
 و تا هفت روز آنجا اقامت گزید عامل خان حصن مدین بیجاپور را که
 بمذاعت و رمانت و وسعت و حصانت شهر روزگار است بونور حارسان
 و قدرت آلات و ادوات قلعه داری است حکام تام داده سوای مردم
 مقرر و محافظان سابق می هزار پیاده کرناتکی فراهم آورده داخل

آن حصن منیع کرده بود و تالاب نورس پور و شاه پور را خالی نموده چاهها و باولی های پیرامون قلعه را همگی بزقوم و خاک انباشته و عمارات و معمرهای بیرون حصار بر زمین یکسان ساخته آنچه مپاه ظفر پناه را در تخریب آنجا بایستی کرد خود بجای آورده بود و چنانچه رسم و آئین حکام بیجاپور است خود دران حصن حصین و منقل متین تحصن جسته مجموع سرداران و افواج خویش را در بیرون بمداومت و مقاومت جنود قاهره مامور گردانیده بود و درین وقت باشا را آن بی بهره جوهر سعادت شریزه مهدوی و سیدی مسعود و عزیز و چندی دیگر از لشکریانش بولایت بادشاهی در آمده غبار انگیز شورش گشته بودند تا اگر افواج گیاهانستان را عزم محاصره و تسخیر قلعه باشد باستماع این خبر منزلزل گشته دست از محاصره بردارند و از پای قلعه بر خیزند و ما بقی لشکرش در نواحی قلعه بود بالجمله راجه در منزل مذکور دلاوران مغول را با برخی در دست راست و پارۀ پیش روی لشکر ظفر اثر و جمعی از دکنیان در دست چپ و زمره در عقب بخبرداری و اهتمام کهی مقرر نموده بود و بر سبیل نوبت این جماعه بمحافظت اهل کهی میروند روزی جادونرای و دیگر دکنیان که بآئین معهود نجانب دست چپ رفته بودند خبر فرستادند که قراول غنیم نمایان شده راجه رایسنگه و قطب الدین خان باشا را راجه بدانسو شتافته بعد از طی دو کروه بقراول غنیم بر خوردند و از طرفین بانی چند انداخته تا شام فریقین در برابر یکدیگر ایستاده بودند و چون حجاب ظلمت شب در میان هائل شد

سرداران فیروزی نشان طریق معارفت سپردند بمجرد برگشتن آنها
 مخالفان جسارت و خیرگی کرده جوق جوق رو بطرف جنود مسعود
 آوردند مبارزان بسالت کیش بمداوۀ آن جمع محال اندیش
 عیان بر تافتند نخست جمعی ازان تیره رزان بمقابلۀ بایاجی
 گهونسله و شرزه راو و دیگر دکنیان که در سمت یمین راجه رایسنکه
 بودند در آمده آغاز خیرگی نمودند راجه مذکور بدلیبری و دلاوری
 بر مخدولان حمله برده آنها را دفع کرد و چندی ازان مدبران بر
 خاک هلاک افتاده برخی مجروح گردیدند و گروهی رو بسمت فوج
 قطب الدین خان آورده ازان جمله قریب دو صد سوار جلالت شعار
 تیغها آهیخته مرکب جسارت بر انگیختند آن خان جلالت جو بازوی
 همت بدفع آنها کشاده کوششی مردانه نمود و چندی ازان سیه بخنان
 طعمۀ مصاصم انتقام مبارزان نصرت اعتصام گشته برخی مجروح
 شدند راجه جیسنگه پس از آگاهی بر کیفیت حال دلیر خان و
 دارک خان و کیرت سنگه را بکمک تعیین نمود و خود با فوج قول که
 آماده کار و مستعد پیکار بود بیرون دایره گاه ایستاده انتظار خبر میبرد
 نام بردها در راه بر راجه رایسنکه و قطب الدین خان و دیگر سپاه
 ظفر پناه که غنیم را دفع نموده قرین نصرت و استیلا معارفت نموده
 بودند بر خورده باتفاق روان شدند و قریب پاسی از شب گذشته
 داخل معسکر فیروزی گشتند بالجملة چون عساکر منصور را قصد
 محاصره قلعه بیجاپور مرکوز خاطر نبود و بنا بر عدم این اراده توپخانه
 سنگین که تسخیر آن حصن حصین را شاید و دیگر ادوات قلعه
 کشائی همراه نیارده بودند و از سرحد ولایت پادشاهی تا نزدیک

قلعه بلیچاپور پی سپر تاخت و تاراج انواع بحرامواج گشته از تخریب
نواحی و مضامات قلعه دقیقه نامرعی نماند و نیز مخالفان
چنانچه گزارش یافت تالابها را شکسته و چاهها و بارلی های
اطراف قلعه را مانند چشمه سار بخت خویش بخاک انباشته دران
نواحی اثری از آب و آبادانی نگذاشته بودند و باوجود قلت آب
غله و آذوقه در لشکر ظفر قرین کمیداد شده بود لاجرم راجه و سایر
دولتخواهان خبراندیش تعاتب و تادیب مردودانی که بملک
بادشاهی در آمده غبار شورش انگیزه بودند صلاح دولت و مقتضای
مصلحت دانسته نهم ماه مذکور از نواحی بلیچاپور کوچ کردند
و روی عزیمت بسمت قلعه منکل بیده آوردند و کوچ بر کوچ
طی مراحل نموده پانزدهم کنار دریای بهیوره منزل گزیدند
درین روز چون راجه نزدیک دایره گاه رسید بانواج قاهره بآئین مقرر
صف بسته ایستاده بود جنود غنیم که بطریق معهود خویش عقب
چنداول می آمدند از یمین و یسار نمودار شده جونی بطرف دلیر
خان روی جسارت آوردند خان مذکور بیداد حمله مردانه گرد بهمار
از روزگار شان بر آورد و همچنین فریقی بدارون خان وقشونی بر راجه
سجانشنگه مقابل شدند و بذیری بازی جرأت و بسالت مبارزان
فیروزمند مغلوب و منکوب گردیده راه ناکامی و فرار پیمودند و انواع
فیروزی لوا بعد از دفع اعدا نزول نمودند اکثر اوقات مختلوان
تبره ایام انتهاز فرصت نموده باهل کبی دست اندازی میکردند و
مبارزان شهاست آئین از کمین کین بر آمده سزای کردار آن گروه
نابکار میدادند درین ایام راجه بانتضای رای اخلاص پپرای هیوارا

بطرف قلعه نباله تعین نمودند مخالفان مذبذب خاطر گشته برخی بان طرف مشغول شوند و اگر میسر آید قلعه مذکور را مسخر سازد و ظاهر شد که شرزه مهدوی و دیگر مقامهیر که بولایت بادشاهی در آمده بودند باستماع توجه جنود مسعود بدینصوب از ولایت پادشاهی برآمده به نندیرگ بهلول و ابو احمد و مردودان دیگر که عقب لشکر فتح رهبر بودند ملحق شدند و نمایان از جانب پریزده رسیده آگاهی دادند که سکندر برادر فتح جنگ خان از آنجا عازم لشکر منصور شده در چهار گروهی پریزده فرود آمده بود شرزه مهدوی و دیگر افواج غنیم که نزدیک بودند خبر یافته پیغام کردند که بما ملاقی شو او بمقتضای صدق عبودیت و رسوخ عقیدت جواب داد که محل ملاقات ما و شما میدان نبرد و عرصه کزار است مخدولان بی فتوت نابکار با شش هزار سوار بر سر او آمدند و با او هنگی يك صد سوار بود چهل سوار از تابینان خودش و شصت سوار دیگر از پریزده یرفاقت آمده بودند و چون اعدای نزدیک شدند تابینانش بمقتضای نمکخوارگی ثبات قدم ورزیده دیگران متفرق گشتند سکندر را حفظ ناموس شجاعت و سپاهگری دامن گرفته روی بر تادمن ازان گروه بی راه روی تجویز نکرد و از کمال بسالت و مردانگی با رفیقان یکدل جلالت کیش خویش بقصد سر بازی و نیل سرخروئی و سرافرازی از اسپ فرود آمده داد مردی و مردانگی داد و بسیاری ازان نا جوانمردان را طعمه تیغ شجاعت و دلیری ساختند با همراهان وفادار فقد حیات مستعار فراراً عن العار مردانه وار در باخت و پسرش را با دو تن دیگر که

زخم‌های نمایان برداشته در میدان افتاده بودند مقهوران برگرفته
 بقلعه سولا پور فرستادند القصة چون افواج نکبت اثر غنیم یکجا
 خواهم آمده در عقب لشکر فتح رهبر بودند راجه بقصد اینکه قابوی
 تنبیه آن مدبران بدست آید تا سه روز در کنار دریای بهیونره اقامت
 نموده در فکر تادیب آنها بود و ازینجهت که آن گروه فرار بیشه یکجا
 قرار نگرفته بهر سو پویان و گریزان بودند دران مکان اینمعنی صورت
 به پذیرفت بنابر آن بیستم ماه مذکور کوچ کرده در موضع دیگر از کنار
 دریا نزول نمود و روزی چند دران مقام اقامت گزید و دیانت
 رای که در سلک معتمدان عادل خان بود از جانب او آتجا رسیده
 بعضی پیداهای مبنی بر مراسم اعتذار و اظهار عجز و ندامت
 بر راجه آورد و برخی مرصع آلات که فرستاده بود رسانید و درین هنگام
 راجه سید عبد العزیز بخاری را بقلعه داربی منگل بیدهه تعیین
 نمود و اودوت سنگه بلعه دار سابق را نیز بهمراهی او معین ساخت
 و اسباب حفظ و حراست آن حصار بنهجی شایسته سامان نموده
 قرار داد که خود با افواج قاهره مابین سولا پور و پرینده اقامت نماید
 و در آتجا احوال و ائوال عساکر اقبال را تخفیف داده و سیدبار شده
 دیگر بار بر سر ولایت بیجا پور رود و بیست و چهارم با جنود ظفر
 صاب از آب گذشت و از تقریر مذهبیان بظهور پیوست که سیوا که
 بطرف قلعه نداله معین شده بود بهای آن قلعه رسیده اواخر شب
 با سپاه خویش بران یورش برد چون محصوران خبردار و آماده
 مدافعت و پیکار بودند حربی صعب و کارزاری شدید واقع شده جمعی
 از مردم او مقتول و مجروح گشتند و چون کار از پیش نرفت

از آنجا بقلعه کهنه از قلاع خودش که بمسافت بیست کروزه از قلعه نیاله واقع است رفته قرار گرفت و جوقی چند از مردم خود بتاخت ولایت غنیم فرستاد و درین وقت نیتوی سر لشکرش ازو جدائی گزیده بمخالغان پیوست بیست و ششم که موضوع لوهری از اعمال برینده مورد نزول جنوک مسعود میگشت راجه قریب دز پاس روز بکنار ناله که نزدیک منزل بود رسیده برای محافظت بهیور و گذرانیدن توپخانه در دست چپ اردو قرار گرفته بود و قواولان را بهر سو فرستاده که خبر غنیم بیاورند و دلیر خان با فوج هراول برسم معهود پیشتر بمنزل رسیده بدستور هرروزه در پیش لشکرگاه صف بسته بود درین وقت از دست راست اردو فوجی از اعدای ظاهر شد داؤد خان باشا را راجه از ناله گذشته آنطرف ایستاد و دلیر خان از جایی که بود پاره پیشتر آمده بجایی که بان اعدای می رسید قرار گرفت و راجه قطب الدین خان را عقب اردو و راجه رایه سنگه را در دست چپ بجای خود گذاشت که اردو را از ناله گذرانیده بمحافظت لشکرگاه قیام نمایند و خود بتعجیل از ناله گذشته میان فوج دلیر خان و داؤد خان ایستاد و قریب هفت هزار سوار از فوج بزرگ غنیم جدا شده رو بروی راجه و داؤد خان صف آرا گشتند و مابقی رو بسوی دلیر خان نهادند راجه کیرت سنگه را با فوج التمش و نتمج جنگخان را با لشکر طرح بامداد دایر خان فرستاد و پس از اندک زمانی از جمله این هفت هزار سوار که در برابر راجه و داؤد خان بودند نیز بیشتری بسمت دلیر خان شتافته برو هجوم آوردند بمشاهد این حال راجه نیز با سپاه قول بخان مذکور ملحق شد

و یکپاس از روز مانده مقهوران یا فوج دلیر خان بکارزار درآمدند
آن خان شهاست شعار بدفع آن جمع نابکار در آمده بتلاشهای
مردانه و حملهای دلیرانه سلک جمعیت آنها را از هم گسیخت و
جمععی ازان گروه ادبار پزوه را بتدیغ الماس گون چون بخاک معرکه
بر آمیخت غیبت و مظفر برادرانهای او و ابوالمحمد ندیر
بهلول و غالبخان و قباد خان و دیگر مبارزان جان نشان و بندهای
اخلاص نشان که دران فوج بودند دستبردهای نمایان نمودند و در هر
طرف که بر سپاه نصرت پناه از استیلاي اندا و هجوم خصوم کار
تنگ میشد دلیر خان خود را رسانیده دشمنان منکوب را مغلوب
می ساخت چون مخالفان از مقابله فوج دلیر خان طرفی نه بستند
خامرو ناکام ازان سمت عمان همت بر تافته بفوجی که مقابل راجه
و داؤد خان بود ملحق شدند و راجه دلیر خان را طاییده بجانب
سمت چپ خود باز داشت و کیرت سنگه و فتح جنگخان را پیش
روی خود کرده آهنگ جنگ با آن گروه باطل آهنگ نمود درین
اندا مخدولان خدیگی کرده قدم جرأت پیم نهادند کیرت سنگه
با فوج التمش و راجپوتان راجه و فتح جنگخان و جمععی دیگر از
مردان مرد که پیش قدم عرصه نبرد بودند بر آن جصارت نشان حمله ور
گشتند و هرناتیه چوهان که از راجپوتان عمده راجه بود و جمععی
دیگر از متهوران جلالت گیش سبقت نموده بمخالفان در آرنختند
و بتدیغ تیز و سفان خون ریز بسیاری از مقهوران باطل ستیز را تار و
پود حیات از هم گسیختند و دران آوینش هرناتیه بیست و یک زخم
بر داشته با همراهان خویش بقدر جان در باخت و جمععی دیگر از

راجپوتان نامی راجه بنزخمهایی نمایان چهره بسالت برادر بخندند و
 سید منور خان بارهه و رامسنگه راتهور و برادرش که در فوج قول
 بودند از روی کار طلبی بر غنیمت تاخته ترددات پسندیده بظهور
 رسانیدند بمشاهده این حال راجه نیز بمداوعه اعدا عنان گرا گشته
 بغیروی دلیری و دلاوری خیل مخالف را از پیش برداشت و از انجا
 بدفع گروهی که از طرفی دیگر آغاز جسارت کرده بودند برگشته
 لوی غلبه و استیلا بر افراشت القصه دکنیان مقهور چندینکه مقهور
 و میسر بود کوشش و آویزش نمودند و جمعی کثیر از آن قوم بد نرجام
 طعمه تیغ بهادران بهرام انتقام گشته بسیاری را آسیب زخمهایی
 کاری رسید و آخر الامر بهمان بخت و روزگار خویش برگشته بکام
 ناکامی و اذبار راه فرار سپردند و سپاه ظفر پناه تا ده گروه آن گروه
 شقاوت پژوه را تکامشی نموده کامیاب نصرت و فیروزی باز گشتند
 راجه پس از فتح بمکانی که پشتهای کشتگان افتاده بود آمده ایستاد
 و اشاره کرد تا آنها را برداشتند و کیرت سنگه را بطریق چند ادای
 در عقب گذاشته با جنود مسعود بمنزلگاه روانه شد و یکپاس و سه
 گهری از شب گذشته بمعسکر فیروز ری رسید درین محاربه و پیکار
 یکصد و نود تن از دلاوران صف شکن و هزبران خصم انگن سر
 بجیب نیکنامی در کشیدند و قریب در صد و پنجاه کس گلهای
 زخم از شاخسار مردی چیدند و مرائب بسیار از پای در آمده
 برخی زخم دار گشتند و از غنیمت لئیم زیاده از چهار صد کس مقول
 و مجروح شدند و از تقریر برخی مجروحان لشکر غنیمت که بدست
 آمده بودند بظهور پیوست که درین جنگ گواهی تفنگی بر اسب

سوارى خواص که از سرداران مخالف بود رسیده از اسپ نمر الحدا
 و چون او را بر اسپ ديگر سوار کردند بآن نيز تبرى زسيد و شهبدا
 افغان که او هم از سرداران آن حزب ادبار بود زخم تبرى از شصت
 جلادت مبارزان منصور بر سينه خورد بالجمله لشکر منصور در مقابل
 مذکور یک مقام کرده از آنجا بطريق سه مرحله غرق شعبان در هشت
 گروهی قلعه پریفته نزول نمود و بمقتضای مصلحت بدست و چهار
 روز آنجا قامت گزید و بتواتر اخبار ظاهر شد که قطب الملک از
 کج اندیشی و بی خردی سود خویش از زبان باز ندانسته با عادل
 خان متفق شده است و با آنکه سابق شرزه نام نوکر خود را با چهار
 هزار سوار ده هزار پیاده یکمک لشکر او فرستاده بود درین هنگام
 رضا ملی خواجه سرا را از نوکران خویش که بخطاب نیکنامخانی
 بدفامی داشت با شش هزار سوار و بدست و پنج هزار پیاده بامداد
 و معاونت آن باطل اندیش بی خرد تعین نموده با افواج او بیشش
 گروهی بیجاپور رسیده و رضا قلی قلعه رفته نزد عادل خادست
 و از نوشته مسعود خان قلعه دار کها درن بوضوح پیوست که سیدی
 جوهر از سرداران غنیم با جمعی کذب از معاویه بر سر قلعه مذکور
 آمده آنرا قبل کرده بود اتفاقاً گولتفنگی از قلعه باور رسیده رهگرایی
 نیستی شد و رفیقاناش متفرق گردیدند و هشتم ماه مذکور نوشته
 ادوت سنگه بهدوریه از قلعه منگل بنده رسید مشعر بآنکه فوج
 عظیم از غنیم آنرا در قبل دارند بنامیرآن راجه داود خان گور
 رایسنگه و قطب الدین خان را با همراهان مقرری آنها تعیین
 نمود که مخالفان را از پای قلعه دفع کنند و نوزدهم خبر رحید که

مقهورانی که بمحاصره قلعه مسطور جسارت ورزیده بودند از استماع توجه افواج قاهره آنصوب از پای قلعه برخاسته راه ادبار سپردند بیست و چهارم و دوازده خان و راجه رایسنکه و قطب الدین خان برگشته بلشکر فیروزی پیوستند و چون نوشتنهای قلعه داران ظفر آباد و کلبایی و اوسه و اوذکیر مخبر از جسارت و خیرگی نبیره بهلول و دیگر مخالفان مخدول و در آمدن آنها بملک بادشاهی و شورش انگیزی و انسداد نیتو که چنانچه گزارش یافته در پای قلعه نیاله از سیوا جدائی گزیده بعال خان گرویده بود رسید راجه با عساکر قاهره بیست و پنجم از نواحی پیرینده کوچ کرده از راه دهارا سیون و پنجاپور روانه شد که دگر باره بولایت غنیم در آمده چندانکه ممکن و مقدر باشد در تخریب آن بکوشد و جنود نا مسعود مخالف را نیز که در آن سمت نشان میدادند تنبیه و تادیب نماید و چون از نوشته ناروجی بسونت رای که در قلعه بهلتن بود بظهور پیوست که در قلعه مذکور آب بغایت کم است و اگر محاصره اتفاق افتد بعلت قلت آب کار بر محصوران تنگ خواهد شد راجه بمقتضای مصلحت بهلتن را بجاکیر مهداجی خویش سیوا که در سلک بلدهای بادشاهی انتظام یافته بود مقرر ساخته او را بانجا فرستاد و ناروجی بسونت رای را نزد خود طلبید و چون در موضع دوهوکی از اعمال پنجاپور قلعه گلینی بود که جمعی از معاندین در آن متحصن بودند غالب خان و ناروجی را که بود آتشخان را با برخی از توپخانه بتسخیر آن تعیین نمود و پس از رسیدن این جماعه بپای آن قلعه محصوران زینهار خواسته برآمدند یکصد کس سپاهی و دو صد تن از رعایا

بودند و شرز را و بحراست آن تعیین یافت و هفتم ماه مبارک رمضان
 نهم سال از جلوس همایون تلچاپور مورد نزول عساکر گردون متأخر
 گشت و باقتضای مصلحت شش روز آنجا مقام شد و بظهور پیدو سبت
 که نبرد بهلول و ساهو با دیگر مخالفان بیست و هشتم شعبان همان
 قلعه کلیان رسیده غبار جسارت برانگیختند و مبارزان نصرت شعار را
 فراز حصار آنها را بتوپ و تفنگ و بان گرفته خاک ادبار بر فرق روزگار
 شان بلختند چنانچه شصت تن ازان محال اندیشان رهگرای نیستی
 شدند و بسیاری مجروح گشتند و نبرد بهلول ناکام و مخدول از پای
 قلعه برخاست و چون منتهیان آگهی دادند که جنود غنیم که در
 سمت کلان و اوسه بودند به سمت ظفر آباد شتافته اند راجه
 چهارم ماه مذکور با افواج منصور از تلچاپور کوچ کرده و دهم در
 سه گروهی قلعه نلدرک نزول نمود و روز دیگر از آنجا به سمت
 قلعه کنجوتی کوچ کرد و چون پیشتر پتنگ را و را با جمعی بتسخیر
 کنجوتی تعیین کرده بود خبر آمد که وندیکه او با همراهان با آنجا
 رسید گروهی از مخالفان که در قلعه و قصبه بودند از کوه اندیشی
 و بخت برگشتگی بکام جسارت بر آمده بمجادله پرداختند و چندی
 از طرفین مجروح شدند و زخم تباری بدست پتنگ را و رسید و
 شب هنگام مخدولان فرار نموده مسلک ادبار پیروند و قصبه با قلعه آن
 بتصرف مبارزان دبروز مدد در آمد و بیستم متصل کنجوتی معسکر
 جنود مسعود شد و راجه باقتضای صلاح اندیشی اشاره کرد که قلعه آترا
 منهدم ساختند و روز دیگر هفت و نیم کوه جزیبی پیموده در یک
 گروهی نبلند که قلعه متین گلین دارد و از آنجا تا کلیان شش و نیم

گروه و تا ارمه ده گروه است منزل گزید و غلام خان و دتاجی
 و راکهوجی و کهیلوجی و جمعی دیگر را با آتشخان و برخی از
 توپخانه بتسخیر قلعه نیکلکه تعیین نمود و روزی چند آنجا اتفاق
 اقامت افتاد چون فرستاده‌ها بآنجا رسیدند محصوران قلعه حصار
 عایت بر خود تنگ افتاده دست توسل بدامان اسلیمان زدند
 و قلعه را بتصرف اولیای دولت سپردند راجه سلیمان بیجاپوری را
 اسب و خلعت داده بحراست قلعه مذکور معین ساخت و چون آن
 زبده راجها بمقتضای مصلحت و کار آگهی باستمالت و تالیف
 قلب نیتو که جمعی از حال او گزارش یافته است پرداخته او را
 بیجا ده تویم بندگی و مسلک مستقیم دولتیخواهی رهنمون شده بود
 درین وقت بیداری بخت و دولت از کردار نا صواب خویش برگشته
 از خیل مخالف جدا شد و بلشکر نصرت اثر پیوسته براجه ملاقی
 گردید و از آنجا که سیوا را آرزوی استلام سده سده مرکوز خاطر بود راجه
 برونق خواهش و التماس او درین باب به پیشگاه خلعت و جهان بانی
 عرضه داشت نموده بود و فضل و عاطفت حضرت شاهنشاهی که
 پرتو خورشید لطف و کرم الهی است قبول ملتمس او کرده بربیع
 مکرمت پیرا صادر گشته بود که جریده آمده ناصیه سانی آستان
 معلی گردد درین ایام آن ضلالت کیش با سنبهای پسر خویش و
 برخی نوکران خود از راجه مرخص شده روانه درگاه خلائق پناه
 گردید و چون راجه دتاجی و همراهانش را از فوج هراول و ترکنداز
 خان را از فوج التمش با جمعی دیگر برای طلایه اوج نصرت
 پیرا تعیین نموده بود دتاجی از نیکلکه دو گروه پیشتر رفته

بحر امت اهل کهنی قیام داشت درین افنا شرزه مهدی که با او
مخالف نزدیک بود فوجی بمقابلۀ ترکناز خان فرستاد خان مذکور
بمدافعت آنها در آمده کوشش مردانه نمود و چندی از همراهانش
زخم برداشتند و شرزه با سه چهار سوار بر سر دتاجی آمد و مخالفان
از هر چهار طرف ادرا با همراهانش قبل کرده هنگامه آرای کارزار
شد مبارزان هزیر آهنگ چون کار بر خود تنگ دیدند از ا-پان
فرو آمده بازوی جلالت بجنگ کشوند و دتاجی با رفقای خویش
قدم همت و دایری فشرده آنچه منتهای مرتبۀ کوشش و سپاهگری
بود بظهور رسانید و بضرب تیغ هرافشان بسیاری ازان شقاوت منشان
بر خاک هلاک انداخت و آخر الامر زخم بسیار برداشته جان
سپردنی در راه عبودیت در باخت و رستم راو مجروح شده در
معرکه افتاد و سپاه غنیم ادرا بر گرفته بردند و مهدی ریحان
کوششهای مردانه کرده سر بجیب نیکذامی فرو برد و بسونت رای
و راکهوجی پسران دتاجی که زخمهای گری برداشته بودند با برخی
از همراهان خود را بیک سو کشیدند و چون بمعسکر ظفر پیوستند
بسونت رای بهمان زخمها در گذشت و در همین روز ابوالناسم پسر
قباد خان برسم قراولی از لشکر گاه برآمده بود گروهی از غنیم نابکار
نمودار شده بار در آویختند و او چون پدای درخور مدافعت اعدا
همراه نداشت بآئین قزاقی از آنجا برآمده اواخر روز دلیر خان را
ازین معنی آگهی داد آن خان شهاست نشان بلا توقف بانوج هارول
روانۀ آنصوب شد و بجای که جنگ واقع شده بود رسید شب آنجا
توقف گزید و قریب صد و پنجاه تن از مبارزانی که جان نثار شده

بودند اشاره کرد که لشاهی آنها را از خاک برداشته مسلمانان را دفن کردند و هندوانرا سوختند و راجه رایسنگه نیز باشاره راجه اواخر شب رفته باو پیوست خان مذکور روز دیگر بدفع اعدائی که بمسافت سه کروه از جنگ گاه اقامت داشتند روان شد و مخالفان از اجتماع خبر آمدن او رو بوالهی فرار نهادند پنجم شوال عساکر نصرت مآل از نیلکنه بمسمت اوسه نهضت نمود و هفتم که مقام بود راجه قطب الدین خان و داؤد خان را با همراهان آنها بحراست کهی تعیین نمود و چون آگهی یافته بود که لشکر بیجاپور و گلکنده سوای ابوالمحمد نبیره بچتر و رضاقلی که در عقب بودند به فوج منقسم گشته اند یکی بسردارچی شرزه مهدوی و دوم بسرگردگی خواص حبشی و سوم بکار فرمائی نبیره بهلول لاجرم همواره مستعد کار و مترصد بیکار بوده گوش بر خبر آن افواج نکبت افرا داشت تا آنکه اواسط روز مذکور خبر رسیده که شرزه با فوج خود برسر اهل کهی آمده برخی شتران که از افواج منصور بمسمت دست رامت رفته پارچه دور شده بودند گرفته و دو فوج دیگر بدادؤد خان و قطب الدین خان مقابل شده و آنها شتران کهی را پیش انداخته جنگ کذاں می آیند راجه باستماع این خبر دلیر خان را با فوج هراول بتعجیل هرچه تمام تر بکومک فرستاد خان مذکور بمسمتی که داؤد خان و قطب الدین خان با غنیم لثیم آویزش داشتند روان شد و چون پارچه راه رفت اتفاقا داؤد خان فوجی از اعدا بقصد اینکه از عقب فوج داؤد خان و قطب الدین خان در آیند از جنود مخالف جدا شده باین سمت که خان مذکور میرفت آمده بود آنخان جلالت پرور بران رزبه

هفتان حمله آور شده آنها را متفرق ساخت و از آنها
 پدشتر رفته در حالتي که داؤد خان و قطب الدین خان در آب گهی
 را سالم از تعرض معاندین روانه معسکر نصرت قرین نموده از بحر
 جمعیت خاطر با غنیم خویش معرکه آرای نبرد بودند بآنها پیوسته
 لودبخان و غیرت برادر زاده دلیر خان که پیش روی او بودند مرکب
 جلالت بر انگیزخته دلیر اند بر مخالفان تاختند و رایت غلبه و امتیاز
 انداخته بسیاری را بر خاک هلاک انداختند و چون فوجی دیگر از آن
 خیل ادبار بکومک رسید دلیر خان از قبل فرود آمده بر اسب سوار
 شد و جلو ریز بر سر آن سیده بختان رسیده بلطمه سر پیچیده همت و
 دلیری روی جرأت و جسارت شان از عرصه کارزار بر تافت و بسیاری
 را طعمه مصاصم انقضاء ساخته تا دو گروه در پی آن مدبران شقاوت
 پیروزه تاخت و راجه جیسنگه که بعد از فرستادن دلیر خان ملا یحیی
 و نیتو و سیدی سفیل را با دیگر حبشیان و چندی از مبارزان
 مغول و جمعی از بند و قچیان پیاپی معسکر فیروزی تعیین کرده
 با باقی سپاه ظفر پناه سوار شد و چون نزدیک رزمگاه رسید فوجی
 از سمت یمین نمودار گشت راجه جلو ریز بر آن گروه باطل ستیز
 حمله برده بشعله تیغ آبدار و برق سنان آتشبار دود سودایی پندار
 از دماغ نخوت شان بر آورد و فتح جنگخان با فوج طرح و کدورت سزگه
 بالشکر آلمش کوششهایی نمایان بکار پیردند و فوجی دیگر از جانب
 یسار نمودار گشته راجه با جنود جرانبار بر آنها تاخت و بیدارچی همت
 و دلوری سلک جمعیت آن جسارت کیشان از هم گسیخت و سوبهکرن
 و مفرسین ببدیده که پیش روی او بودند ترددات شایسته بجای

آوردند و سایر مبارزان منصور که در هر فوج معین بودند مصدر
 تلاشهای مردانه گردیدند بالجمله مخالفان قابو جو چون از همه
 سو دست جرأت و جلالت بپذیروی بازوی شهامت و صراحت مبارزان
 فیروزمند بر تافته دیدند سر رشته ثبات و پایداری از کف داده
 بادیه پیمای فرار و رهگرایی وادی اذبار شدند و بعد از پشت دادن
 اعدا راجه بنگامشی آنها در آمده مسافتی بعید در پی آن عبید
 خود را گریز پاشافت و چون منزه مان پیاپی مردی اسپان تازی نژاد
 بسرعت برق و باد پویان بودند ورز نیز بی گاه شده بود راجه عنان باز
 کشیده بسمت داود خان و قطب الدین خان روان شد و در راه خبر
 شنید که آنها نیز قرین فتح و ظفر بجانب او می آیند و از آنجا
 بسمتیکه دلیر خان بود میل کرده چون آگهی یافت که خان مذکور
 نیز مظفر و منصور می آیند عنان بواهی معاودت تافته روانه معسکر
 فیروزی شد و داود خان و قطب الدین در راه بر راجه پیوسته قریب
 یکپاس از شب گذشته مجموع سپاه ظفر پناه بلشکرگاه رسیدند درین
 فیروزی مصاف از مبارزان لشکر منصور قریب دو صد تن بمردی
 و مردانگی نقد جان در باختند و چهار صد و شصت و پنج کس پیکر
 شجاعت بزیور زخم زینت پذیر ساختند و از سپاه مخالف مضاعف
 این مقتول و مجروح گردیدند و روز دیگر که مقام بود از تقریر
 مبشران اقبال بظهور پیرومت که الیاس مهدوی مخاطب بشرزه خان
 که در جلالت و دلوری و فنون سرداری و سپاهگری مسلم اهل دکن
 و رکن اعظم آن جیش پر مکر و فن بود همین جاذک بزخم تفتگی
 که بدستش رسید و زخم نیزه که بر کتفش آمد از پای در افتاد

و مخذولان لش او را از معرکه برگرفته بیرون بردند و بسر خردش را
 آسیب زخمهای گاری رحید و نیز منهدیان آگاه گزارش نمودند که درین
 آوینزش سپاه بیجاپور و لشکر گلکنده زیاده بر بدست و در هزار
 سوار بود نهم ماه مذکور افواج قاهره از جایی که اقامت داشتند
 نهضت نموده در موضع سات سور از اعمال اوسه نزول کردند و
 پس از هشت روز از آنجا نهضت نموده در مقام اودن منزل نمودند
 و بدست و یکم کنار آب تیر که آن نیز از متعلقات اوسه و از آنجا
 تا تلجاپور هشت کوه رسمیت معسکر خنود فتح رهبر شد رزوی
 چند آنجا اتفاق اقامت افتاده سیوم ذی قعدة شب هنگام نوجی از
 مخالفان خسروان مآب بآن روی آب آمده قریب سه هزار بان بلشکر
 فیروزی انداختند و آسیب آن بدعضی مردم و برخی دواب رسید
 پنجم ماه مذکور کوچ شده موضعی دیگر از کنار آن آب مورد نزول
 گشت و دهم نزدیک قلعه تدر از اعمال پرگنه دهوکی که متعلق
 به بیجاپور است محل ورود جمیش مسعود شد راجه بعد از وصول بدان
 منزل بآئین معبود از راه حزم و دور بدنی نزدیک بمعسکر فیروزی
 توقف گزیده افواج قاهره را جا بجا باز داشت و اکثری از اردو
 بلشکر گاه رحیده چند اول هنوز نرسیده بود درین اثنا منهدیان خبر
 رسانیدند که لشکر نکبت اثر بیجاپور و گلکنده بهیئت مجموعی
 نزدیک بچنداول رسیده است راجه بمجرد استماع این خبر با لشکر
 قول و فوج طرح و التمش بجاذب اعادی روان شد و بدلیرخان
 و دیگر سرداران فیروزی نشان پیام نمود که خود را زود برسانند
 و آنها نیز در راه بر راجه پیوهنگد چون بغدیم نزدیک رسیدند دلیر

خان پیش روی راجه شد راجه رایسنکه در دست خان مذکور قرار گرفت و از غنیمت عاقبت و خیم حواص و پسر شرزه مهدوی و دیگر بلجاپوریان و حیدر آبادیان قطب الملکی با قریب هفت هزار سوار و روبروی داؤد خان و قطب الدین خان صف آرا گشتند و نیدر بملول با تمام افغانان بلجاپوری و انکوی بهونسله و مانجی کپوپره و دیگر سرتهای بلجاپوری و شرزه حیدر آبادی که نوجی گران بودند بدلییر خان مقابل شده بانی چند انداختند آن خان شهادت نشان بجنگ توپخانه مقید نا شده دلیرانه سمند جلالت بدفع مخالفان برانگیخت و نزدیک بآنها رسیده به تیغ نیز و سنان خون ریز بآن گروه باطل ستیز در آویخت و چون اشتعال نیران حرب و قتال شدت پذیرفت اعدای بدسگال سطوت و صوات مجاهدان جیش اقبال را تاب نیاورده روی همت از مقابله برتافتند و دلیران عرصه نبرد و شیران بیشه نورد آن روبه صفتان شقاوت کیش را پیش انداخته بتعاقب درآمدند غیرت و نعمت برادر زادهای خان مذکور که از پیش روان معرکه کارزار بودند کوششهای مردانه بجای آوردند و رحیمداد برادر زاده دیگرش زخمهای کرب برداشته از مرکب فرود افتاد و ابوالمحمد نیدر بملول مصدر ترددات نمایان شده چندی از همراهانش بزخمهای شمشیر چهره آرای مردانگی گشتند و کرن راتهور و برادرش جوهر جلالت بظهور رسانیده گلهای زخم از شاخسار مردی چیدند و آتشخان داروغه توپخانه و حسن بیگ منک باشی و جمعی دیگر از گروه برق اندازان که مقدمه این موج بودند ترددات شایسته نمودند و دلیر خان بهر جا غلبه از سپاه مخالف مشاهده میکرد

پدایمردی شهابت و مردانگی خود را رسانیده بدفع آنها می پرداخت
 راجه نیز که در سمت یمین آن خان بسالت آئین بود مسامحی شایان
 و تلاشهایی بمایان بقدم رسانیده معاندان تیره بخت انتهاز فرصت
 نموده برجاندن برای که در دست راست فوج راجه مذکور بود و اندکی
 از فوج دور بود هجوم آوردند او بمدافعت اعدا ثبات قسم ورزیده
 کوششی شایسته نمود و چندی از همراهانش سر بر سر مردانگی
 نهاده برحی مجروح شدند و راجه رایسنگه بکومک او رسیده متعاقب
 را منظم ساخت و جنود گردون شکوه تا هفت کروه تعاقب
 محذولان ادبار پزوه نموده پالکی و جهتری بسیار و شتران پر بار از
 جوشن و زره و بان و دیگر اسلحه پیکار از آنها بدست بهادران نصرت
 شعار امتداد و راجه داؤد خان و طب الدین خان را در برابر خواص
 و پسر شرزه مهندوی و دیگر محاذیل که بآن دو خان جلالت نشان
 مقابل بودند گذاشته بآهنگ کومک دلیر خان روان گشته بود چون
 یک کروه پیمود این گروه نیز بقصد ایذمه از عقب دلیر خان در
 آید رخ از عرصه مقابله داؤد خان و طب الدین خان بر تافته
 از آنجا برگشتند و آنها برای محاربت دایره گاه ماندند در حلقه
 اینحال خبر رسید که همراهان دلیر خان غنیمت خود را باندۀ دور
 رفته اند و بتعاقب اعادی هر سو متفرق شده و خان مذکور باسیصد
 کس مانده راجه بمجرد استماع این خبر از کوهچم که در میان او
 و دلیر خان حائل بود گذشته نزدیک بانخان دلیر رسید کیرت سنگه
 و فتح جنگ خان که مقدمه فوج راجه بودند بار پیوستند و از آنجا
 که موج بزرگ مخالف تنبیه بلیغ یافته رهگرای فرار گشته بود

و روز بآخر رسیده باقتضای رای مصلحت پیرا صلاح در معاودت و ترک تعاقب دیده بدلیز خان پیام نمود که عیان باز کشیده فوج متعرق خود را فراهم آورد و روانه معسکر فیروزی گردد و چون غیلی از فتح جنگ خان که آسیب صدمه بان بار رسیده سراسیمه میگردد در وقت روانه شدن راجه بسمت دلیرخان عقب مانده بود درین وقت پسر شرزه و خواص و جمعی مخدولان که از دور نمایان بودند اقتضای فرصت نموده در پای کوهچه مذکور فیل را قبل کردند راجه ازین معنی آگهی یافته بلا توقف با جمعی قلیل جلوریز خود را بسر کوهچه رسانید مخالفان چون همراهان راجه را بغایت کم دیدند فیل را گذاشته و یکجا فراهم آمده مہیای ستیز و آریز گشتند درین وقت کبریت سنگ و فتح جنگ خان رسیدند و بان جمع نابکار و گروه سیه روزگار در آویخته بضرب تیغ آبدار و سنان برق آثار بسیاری را بر خاک نیستی انداختند و بباد حملهای سردانه عرصه کار زار از غبار جمعیت و هجوم آنها پیراسته تا یک کوره بتعانب پرداختند و راجه نیز با وجود وقار سرداری خود را بهر طرف رسانیده آثار شہامت و دلوری بظهور میرسانید چون شام در رسید و نسائم غلبه و استیلا بر پرچم رایست مبارزان ظفر لوا وزیده اثری از غنیم لثیم نمائد اواج ناهره کوس نصرت نواخته و علم فیروزی افراخته بدایره گاه معاودت کردند درین آویزش خیدر ترکمان را از سرداران قطب الملک زخم تیری بر ران رسید و زیاده بر پانصد تن از سپاه بیجاپور و گلکنده که از آن جمله موسی افغان سر لشکر بنیره بملول و سمانوی پسر سایک که راره و چندی دیگر از عمدها بودند بدلاوت

تبع بهادران منصور راه عدم پیدموندند و قریب هزار کس زخمی شدند و از سپاه ظفر پناه یکصد و سی و پنج تن بنقد جان گوهر نیک نامی خریدند و هفت صد و نود و چهار کس مجروح گردیدند بالجملة راجه دران منزل سه روز اقامت نموده از آنجا بطی دو مرحله پانزدهم ماه مذکور برگذار آب مانجرا که بمسافت ده کروه رسمی از فتح آباد معروف بهارور واقع است نزول نمود از آنجا که مخالفان نابکار سیماب وار یکجا قرار نگرفته برسم قرانی چنانچه شیوه سپاه دکن است هنگام انتهاز فرصت آویزش می نمودند و چون مغلوب میگشتند بدستیارای سبکباری و پایمردی مرابک باد رفتار مرحله پیمای وادی فرار میگشتند و دگر باره قابو دیده مساک جسارت می سپردند و افواج بحر اصواج انابر گرانباری و سنگینی اردو بتعاقب آن بد عاقبتان شقاوت خومسافت بعید نمی توانستند پیدموند راجه باقتضای رای مصلحت پیرا عزیمت آن کرد که جنود نصرت شعار را جریده و سبکبار ساخته بر سر آن جیش نکبت اثرورد و آنها را تنبیه و تادیبی چنان نماید که من بعد جرأت بستیزو آویز نتوانند نمود و باین اراده جریده شده خیمه مختصری برداشت و همچنین همه سردارن و لشکریان را تاکید کرد که مخفف و سبکبار شوند و مجموع اھمال و اثقال اردو و لشکر را بفتح آباد فرستاد که آنجا باشد و بپیر دیو میسودی و جگت سنگه هاده و کھیلوجی و جمعی دیگر را که دو هزار و سیصد کس بودند بجهت حراست بده و اردو در آنجا تهیدن نمود و بدست و دوم ذی قعدة باین عزیمت صائب از کنار آب مانجرا کوچ کرده بسمت دھارامین

که مسخولان را آنجا نشان میدادند پند و نیم کرده چریبی پیمود و
 جاهوسان گزارش نمودند که غنیمت مردود خبر توجه جنود مسعود
 شنیده از دهاراسیون بطرف تلجاپور رهگرایی ادبار شد و افواج
 قاهره بیست و هفتم ماه مذکور از دریای سین عبور نموده در
 موضع صهری از اعمال پرینده که مسخایل آنجا گرد شورش انگیزیده
 بودند نزول کرد و روز دیگر بر کنار دریای بهیونره منزل نمود و از
 تقریر منتهیان ظاهر شد که افواج مخالف یکجا فراهم آمده در سه
 گروهی سولپور اقامت گزیده اند و بتحقیق پیوست که چون عادل
 خان بر کفایت غلبه و استیلائی جنود اقبال و حقیقت ضعف حال
 و پرباشانی و اختلال افواج نکبت مآل خویش آگهی یافته بیقین
 دانسته که از مقابله و مدافعه عساکر گردون شکوه ستوه آمده نیرزی
 کوشش و آویزش در آنها نبانده است ناچار مصلحت کار در ترک
 پیکار دیده ابوالمحمد نبیره بچتر را با لشکری که بخاص خیل
 معروف اهل دکنست نزد خود طلبیده یسرداران خود نوشته است
 که بعد ازین قدم جرأت و جسارت بنزدیک عسکر ظفر قرین
 نگذاشته از آسیب سطوت و صولت مبارزان فیروزی نشان بر کران
 باشند و با بقیه لشکر ادبار اثری که با آنها مانده تا هنگامی که
 جنود مسعود دران حدود است نزدیک سولپور اقامت نمایند
 و همچنین قطب الملک نیز لشکر خود را که بکومک بیجاپوریان
 فرستاده بود بحیدرآباد طلبیده است از آنجا که افواج جهانکشا
 در تخریب ولایت مخالف که بدان مامور بودند دقیقه نا مرعی
 نگذاشته تمام محال متعلقه بیجاپور را مکرر بی سپر تاخت و تاراج

ساخته بودند چنانچه گذارش یافت چندین مرتبه با جنود اعدا
 صف آرا گشته هزدنعه اوای غلبه و استیلا برانراخته و مبارزان ظفر
 شمار از کثرت حرکات و توالی رکضات و تجمش محاربات و مقاتلات
 بی دریغی دستخوش رنج و تعب گشته مراکب و دواب بسیار
 تلف شده بود معینا موسم برشکال در رسیده مجال تردد نماند
 و در خلال این حال بنابر مقدمات مذکوره یرلیخ لازم الامتنال از
 پیشگاه جاه و جلال بر اجه جیسنگه صادر شد که با جنود مسعود
 ببلد فخره اورنگ آباد معادلت نموده موسم برشکال را آنجا بگذرانند
 و برخی امرا و لشکریان را بحال تیول خویش رخصت نمایند
 که مرنه و آسوده حال شوند راجه بموجب امر اعلی ترک پیکار
 مخالفان نهاد و عزیمت معادلت باورنگ آباد نمود و چون مقنات
 و استحکام قلعه منگل بیده و سامان اسباب و لوازم حراست آن
 در مرتبه نبود که وقتی که عسکر ظفر اثر ازان هدون راییت معادلت
 برانرازد از تعرض اعدای مصون تواند ماند راجه بافتضای رای مصلحت
 امرا صلاح درین اندیشید که قلعه مذکور را خالی کند بنابرین دلیر
 خان با راجه رایسنگه و قباد خان تعیین نمود که اسباب توپخانه و
 ذخائر قلعه بر آورده اودوت سنگه حارس آنرا با رفقای او همراه بیاورد
 و خان مذکور با همراهان سلخ ماه مسطور عازم منگل بیده شده چون
 بدانجا رسید آن قدر سرب و باروت که در قلعه بود به بندهای
 پادشاهی و تفنگچیان و ببلدانران و دیگر مردم قسمت نمود که
 بشکر ظفر اثر رسانند و لشکریان را اشاره نمود که غلات و سایر
 ذخائر قلعه را چندانکه توانند تصرف نمایند و آنچه بماند آتش

هر زنند و بیلداران گماشت همه کدگرهای قلعه را انداخته آن قدر که میسر باشد در هدم و تخریب آن حصار بکوشند و بعد فراغ ازین مراتب مردم قلعه را همراه گرفته ششم ذی حجه با همراهان بلشکر منصور رسید و روز دیگر راجه با انواج قاهره از کنار آب بهیونره بسمت پربنده کوچ کرد و نهم از آب عبور نموده در هشت گروهی پربنده منزل گزید و از آنجا بنزدیک موضع بهوم رسیده بنابر مصلحت تا هفتم ربیع الثانی آنجا نزول داشت و از آنجا بنواحی بیر آمده تا آخر ماه مذکور آنجا بود و چون درین ایام سیلوی فتنه گرا که بدرگاه معلی رفته بود از سر جهالت و کوته اندیشی چنانچه در طبع گزارش وقایع حضور پر نور مذکور گشته از مستقر الخلافت اکبر آباد که دران هنگام مرکز رایات جاه و جلال بود روی گردان شده مرحله پیمای راجی فرار و آزار دشت ادبار گردیده بود یروغ همایون بر راجه جیصنگه صادر شده که نیتوی خویش او را دستگیر نموده بدلیز خان سپارد و خان مذکور او را همراه گرفته بجناب خلافت آرد راجه جمعی بجهت آوردن نیتو که در فتح آباد بود تعیین نمود و آن جماعه او را بنجم جمادی الاولی بلشکر ظفر اثر رسانیدند و راجه آن مسعود العاقبة را که حقیقت رسیدنش بمسند سپهر احترام و شرف اندوختی او بادراک شرف اسلام سبق ذکر یافته با پسرش حواله دلیر خان نمود و آن خان بسالت نشان روز دیگر نزدیک بدر از راجه جدا شده بموجب فرمان طلب روانه درگاه معلی شد و راجه لیز بیست و نهم ماه مزبور از نزدیک بیر بعزیمت اورنگ آباد کوچ نموده هشتم جمادی الآخره در ظاهر آن بلد فاخته نزول نمود •

تعیین یافتن دلیر خان با فوج قاهره به تنبیه زمیندار چانده و تحصیل پیشکش نمایان

ایزد بی‌همال که لطف کامل و فضل شاملش چهره کشای
شواهد بدائع آمال است چون این زمینده اورنگ خلافت را بمزید
تایید و انبیا و کمال نوازش و افضال از سلاطین والا شکوه کرامت
امتیا از بخشیده و بخامه موهبت ازلی بر لوحه جبین طالع مسعودش
رقم نصر و اعزاز کشیده لاجرم همواره بازوی بخت ارجمند شد را در تافتن
سر پنجه نخوت! سرکشان مغرور و عاصیان مقهور بنیروی توفیقات
ربانی مؤید است و پبسته اولیای دولت و سلطنت ابد پیوندش
را در احراز فتوحات نبیله و تحصیل غنائم جلیله امداد تیسبرات
آسمانی معاضد از شواهد صدق این مدعا درین هنگام تعیین افواج
جهان کشا است بسر گردگی دلیر خان بر سرزمیندار چانده و بیدار
گشتن او از خواب غفلت و دادن پیشکش شایسته باوایی دولت -
تبعین این مقال آنکه چون آن تیره بخت از کمال سفاقت کیشی
و ناعاقبت اندیشی از منهج قوم اطاعت و مسلک مستقیم عبودیت
انحراف جسته شیوه بغی و عصیان ورزیده بود و بخیال محال و
پندار دور از کار مصدر حرکت ناهنجار گردیده بغیر آن تنبیه و گوشمال
آن خسران سأل پیش نهاد همت خسروانه گشته فرمان قهرمان
جلال بدلیرخان که با برخی از عسکر منصور دکن بعد فراغ از
تاخات ولایت بدلیخاور به پیشگاه حضور طلب شده بود صادر گشت
که بهر جا رسیده باشد بمجرد ورود منشور اجمع النور برگشته با همراهان

بر سر ولایت آن مقهور رود خان مذکور در منزل از دریای نریده گذشته بود که بوصول یرلیغ کرامت نشان میبایستی گشته با زندله خان و راجه سجان سنگه بندیله و رار بهاو سنگه هاده و رار کرن بهورتیه و راجه نرسنگه کور و جگت سنگه هاده و قادر داد خان و زبردست خان و آتش خان و برق افداژ خان و گروهی دیگر از مبارزان نصرت نشان از آخر جمادی الآخره این سال همایون فال عازم مقصد گشت و بموجب امر والا ایرج خان نوحدار ایلیچوز و قذاح خان فوجدار پونار و جمعی دیگر نیز در سلک کومکیان انتظام یافتند و چون اواسط شعبان با امواج قاهره بحدود ولایت چانده رسیده مانجی ملار زمیندار نابکار آن سرزمین بسطوت عساکر ظفر قربن از بیپوشی ناشایع بنذار بخوبش آمده جنود خوف و رعب بر دایره ضلالت مواظفش استیلا یافت و سراز هوای بغی و طغیان و خاطر از اندیشه استبداد و عصیان پرداخته چاره کار در سلوک منهج اطاعت و عبودیت دید و ناکیا نام شخصی که مدار مهم او بود دلیر خان فرستاده اظهار عجز و انبهاال و ندامت بر سوابق جرائم و سیئات اعمال نمود و استدعا کرد که چون آن خان دلیر نزدیک شود بتأئین مسکنیت و خشوع آمده ملاقی گردد و برای ایمنی خاطر درخواست عهد و قول نمود خان مذکور نظر بر شیعۀ فضل و کرم پادشاهی که نمودار الطاف آلهی است نموده متمنای او را بپرايه انجاء بخشید و فرستاده را باز گردانید که نوید حصول این مامول بدو رسانیده آن ضلالت کیش را بیاورد و چون ناکیا از لشکر نیروزی معاودت نموده خاطر وحشت زده او را از جانب دلیر خان مطمئن گردانید این

معنی را فوزی عظیم و نعمتی سترگ شفاخته بلا توقف بعزم ملاقات آن خان شهابت کیش با مدهکر نام مهین پسر خوش روان شد و مبلغی از زر و سیم مسکوک بجهت پیشکش مرکار بادشاهی کد عجاله آوردن آن میسر بود همراه برداشت و بدست و سیوم شعبان که دلیر خان بموضع ماندوره که سرحد ولایت چانده است نزول نمود مرزبان مذکور بلشکر ظفر اثر پیوسته چون قصد ملاقات خان مذکور نموده باشاره آنخان شهابت نشان آنشخان و رستم برادر ایرج خان رفته آن جهالت پرور را با پسرش بآئین مجرمان میان بند در گردن امکنده بی سلاح و یواق نزد او آوردند و در نهایت خضوع و سرانگزدگی ملاقات کرد و تمهید مراسم ندامت و اعتذار و اظهار مراتب عجز و انکسار نموده یک هزار اشرفی و دوهزار روپیه و دو مراسب و یک زنجیر فیل برسم نیاز بدایر خان گذرانید و هفت هزار اشرفی و پنج لک روپیه که بر چند فیل و شتر و عرابه بار کرده همراه آورده بود بصیغه جرمافه و شکوائیه امان بمرکار خاصه شریفه سپرد خان مرزبور بار گفت که اگر سلامت جان و ناموس و بقای موطن و ولایت خویش میخواهی باید که پیشکشی لایق برای مرکار بادشاهی بزوی سرانجام دهی و من بعد بانغواوی دیو ضلال و تحریک شقاوت و نکال قدم از شاهراه بندگی و فرمان پذیری بیرون نفی از آنجا که آن ضلالت شعار بهطوت اقبال دشمن مآل شهنشا روزگار مغلوب رعب و بیم و مورد خون عظیم گشته زوال موطن و مال و هلاک آستینال خود را بر تقدیر عدم قبول و امتثال متیقن بود از کار کهی و معامله شناسی سخن دلیر خان را آویزه گوش و هوش -

ساخته مرمانه بهبود کار و سود روزگار خویش دانست و چنین قرار
 یافت که برسم جرمانه مبلغ یک کرور روپیه از نقود و نفایس
 اشیا مثل جواهر و مرصع آلات و نقره و فیلان کوه پیکر بدیع منظر
 در عرض مدت دو ماه سامان نموده باورلیایی دولت قاهره واصل
 نماید و سوای آن پنج لک روپیه بدایر خان که واسطه اصلاح کار
 و ذریعه عفو جرائم آن بد کیش نابکار در حضرت خلافت گشته بود
 بطریق شکرانه بدهد و هر ساله در لک روپیه پادشاه مقرر
 بر سر کار خاصه شریفه مؤدی سازد و قلعه و ماذک درک را که از
 حصون متینه آن مدبر غوی و پشت استظهارش بآن قوی بود
 بدایر پادشاهی منهدم ساخته با خاک یکسان نمایند و بموجب
 التماس خان مذکور فرمان عالیشان از جناب فضل و احسان
 مشتمل بر صیغ مآثم آن مورد نکال عصیان و تقویض جا نشینی
 او به رام سنگه کهین پسرش که او را نایب مذاب خویش می
 خواست بصدر پبوند و چون این مراتب مقرر گردید دلیر خان
 حقیقت معامله را به پیشگاه سلطنت و جهانبانی معروض داشته
 قبول این مطلب را الحاح و اقتراح نمود از آنجا که عفو و بخشایش
 از جلالت شیم قدسیه شهنشاه مکرمت پرور تفضل منش امت بر
 وفق ملتمس آن خان بسالت نشان رقم معافات بر صحیفه زلات مرزبان
 مزبور کشیده از موافق لطف و اصطناع یرلیغ گیتی مطاع مبنی
 بر این معنی بطغرای نفاذ پیوست و با خلعت فاخره بجهت
 مرافرازی و اطمینان او از حضرت خلافت مرسل گشت بالجمله دلیر
 خان مانحی ملار را نزد خود نگاهداشته و کلاهی او را رخصت کرد که

رفته در سرانجام پیدگشی که مقرر شده بود بکوشند و محمد لطیف دیوان لشکر منصور را با جمعی از سوار و پیاده بهدم قلعه ماند درک تعیین نمود و او با آن گروه بآنجا شتافته در اندک فرصت آن حصن متین را با سطح زمین برابر ساخت و مبلغی خطیر ازینکه که جابجا در آن قلعه مدفون بود با قریب پنجاه توپ آهنی درامچنگی و بندوق بسیار و دیگر ادوات توپخانه بر آورده بلشکر فیروزی رسانید و همچنین جمعی بقلعه بهلولی که در سرحد ولایت دیوکنده واقع بود و آن نیز کمال حصانت و متانت داشت تعیین نمود که بهدم و تخریب آن پردازند و پس از دو ماه که هفتاد و هفت لک روپیه از وجه پادشکشی بوصول رسید چون زمین دار مسطور مریض و علیل گشته احوال ولایتش فتور و اختلال پذیرفته بود و سکنه و رعایای آن سر زمین روی بفرار آورده متفرق شده بودند و رخصت نمودن او در وصول تكمه پیدگشی دخیل بود و فی الجمله تسامح و اسهال با او مقتضای مصلحت می نمود لاجرم دلیر خان از روی صلاح اندیشی مقرر نمود که مانجی ملار را روزی چند رخصت نماید مشروط بدانکه سه لک روپیه دیگر از جمله تكمه پیدگشی سرکار جهان مدار با مبلغ پنج لک روپیه که تقبل دادن آن بخان مومی الیه نموده بود که مجموع هشت لک روپیه باشد در عرض مدت دو ماه ادا نماید و بیست لک روپیه باقی را بتدریج در مدت سه سال واصل سازد و درین باب مچلاک از گرفت و بنابراین قرار داد خلعت فاخره که با فرمان مرحمت عنوان از جناب سلطنت بجهت او مرسل گشته دلیر خان بفایز مصلحت تا این هنگام بار نداده بود و جمدهر مرصع و برخی

دیگر از آلات و یک زنجیر نیل یار داده بدست و هفتم شوال اورا با راممنگه پسرش مرخص ساخت که بچانده رفته باصلاح امور ولایت خویش و سرانجام تنمّه وجه پیشکش پردازد و چون فتاح خان فوجدار پونار درین ایام باقتضای اجل موعود بساط حیات درنوردید از پیشگاه خلافت و جهاندارى قادر داد خان بجای او معین گشته بود تحصیل تنمّه پیشکش بعهده سعی و اهتمام خان مشار الیه گذاشته مدحگر مهین پسرش را نیز برسم یرغمل تا وصول هشت لک روپیه که ادای آن معجلا قرار یافته بود حواله او نمود و آنچه از نقود و مرصع آلات و فیلان کوه پیکر در وجه پیشکش بوصول رسیده بود مقرر کرد که برخی را از ان ایرج خان فوجدار بالیچپور با محمد لطیف دیوان لشکر منصور و جمعی از بندهای بادشاهی و پاره را رستم برادر ایرج خان با گروهی دیگر بالیچپور رسانند و خان زمان صوبه دار خاندیس وزیر العابدین دیوان آن صوبه را با تریقی بانجا فرستد که آنها را به بلد طیبّه برهانند و از آنجا بدرگاه آسمان جاه برده بمحل عرض رسانند بالجمله چون کوک سنگه زمیندار ولایت دیوکده که بولایت چانده قرب الحجاز است نیز از ناعاقبت اندیشی و سفاهت پردری در ایصال پیشکش مقرری تبار و امهال می ورزید چنانچه پانزده لک روپیه از پیشکش سنوات ماضیه بر نموده او جمع آمده بود و در دادن آن بتمهید معاذیر دفع الوقت و تاخیر می نمود و بدلیز خان فرمان شده بود که بعد از تمشیت مهم چانده بتادیب آن تیره بخت غدار پردازد و اورا نیز از گران خواب غفلت بیدار سازد و آنخان بجهالت شعار در اثنای

اشتغال بهم چنانچه زمیندار مذکور را تخویف و تهدید نموده بود
و آن ضلالت فرجام شخصی را که مدار مهام او بود فرستاده تا به تمهید
مراسم ندامت و اعتذار و تقبل ادای وجوه پیشکش بسرکار گیهان
مدار اصلاح کار آن نابکار نماید لاجرم خان دلیر بغا بر کمال خشوع و
وابتعال آن بدکیش باطل سگال او را بقبول معذرت و تعهد التماس
عفو زلات در پیشگاه خلانت منت پذیر گردانیده مقرر ساخت
که پانزده لک روپیه که از پیشکش سنوات سابقه بر نموده از لازم الادا
بود با قریب سه لک روپیه دیگر برسم جرمانه در عرض مدتی
معین بسرکار والا رساند و از انجمله شش لک روپیه در مدت
دو ماه واصل سازد و من بعد در ادای پیشکش مقرری که
هر ساله مبالغ یک لک روپیه بود مدهذب و مسامحه نورزیده سر از
خط بندگی و فرمان برداری نه بکشید و بغا برین قرارداد آن ضلالت
بها عجله ده زنجیر ذیل کوه تمثال در وجه پیشکش فرستاد
و چون دلیر خان خاطر از مهم چنانچه پرداخت و وکیل آن تیره
روزگار را که درین مدت ملازم لشکر نصرت شعار بود رخصت
نمود که پیشتر رفته بسر انجام مراتب پیشکش بود از و پانزدهم
ذی قعدة از دهم سال این سلطنت بی زوال خبر نیز بجهت
مزید تاکید با افواج قاهره از حدرد چاد، که قریب سه ماه آنجا
ادامت داشت بجانب ولایت دیوگده روان شد و دانیجی ملار
زمیندار چانده را نیز طلب داشت که با اتباع خویش آمده بجنود
فیروزی پیوند و چون بحدد ولایت دیوگده رسید کوک سنگه
سرزبان آنجا بقدم عجز و خشوع آمده بآن خان عقیدت آئین ملانی شد

و پس از چند روز بجهت سرانجام پیشکش مرخص گردید مچلا
 خان مذکور با جنود منصور روزی چند دران حدود بسر برده برخی
 از وجوه پیشکش بوصول رسانید و در صدد این بود که ما بقی را
 بزودی تحصیل نماید و اگر زمیندار خسران مآل در ادای آن تعلل
 و اصرال ورزد همت بر تسخیر قلاع و ولایتش گماشته ساخت آن
 ناحیت از خار وجود او بمراید در خلال این حال مثال کرامت
 تمثال از جناب خلافت و جهاننداری بآن خان شهابت پرور صادر شد
 که معامله زمیندار دیوکه را بهر عنوان باشد زود صورت داده چون
 تادیب و تذیبه عادل خان و تاخت ولایت بلچاپور دگر باره مرکوز
 خاطر والا وجه همت جهان کشا گشته با افواج قاهره از آنجا بدکن
 آباد و بملازمیت رخشنده اختر برج حشمت و انبال تابنده گوهر
 درج ابهت و جلال پادشاهزاده عالیقدر محمد معظم رسیده هرگاه
 اشاره معلی صادر شود با افواج بحرا و اج بدان مهم قیام نماید لاجرم
 خان دلیر زمیندار مسطور را که اظهار تنگدستی و پربشان حالی
 می نمود بمقتضای مصلحت چندی دیگر مهلت داده در باب
 ایصال تتمه پیشکش بوعده معین مچلا ازو گرفت و تحصیل آنرا
 نیز بعهده قادر داد خان نمود و درین ایام مانجی ملار زمیندار
 ولایت چانده بروفق قرار داد خویش از جمله تتمه پیشکش مبلغ
 هشت لک روپیه دیگر که ادای آن معجلا مقرر گشته بود سرانجام
 کرده باولایای دولت قاهره واصل ساخت که مجموع هشتاد و پنج
 لک روپیه باشد و چون دلیر خان خاطر از مهمات ولایت چانده و
 دیوکه پرداخت بموجب یرایع گیتی مطاع هشتم ربیع الثانی باعساگر

فیروزی روانه دکن شد و عاطفت پادشاه بنده پرور قدردان آن خان
 بسالت منش را بعنایت خلعت خاص و امپ با ساز طلا نوازش
 نموده یکهزار سوار از تابینان او را دو اسبه سه اسبه مقرر ساخت که
 منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری پنجهزار سوار از انجمله سه هزار
 سوار دو اسبه سه اسبه باشد و ایرج خان را باضافه پانصدی بمنصب
 دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و قادر داد خان را از اصل و
 اضافه بمنصب هزار و هشت صد سوار از انجمله چهار صد سوار دو
 اسبه سریلند بخشید *

آغاز سال دهم والای دولت عالمگیری مطابق سنه هزار و هفتاد و هفت هجری

درین اوقات خجسته فرجام ماه مبارک صیام بهزاران یمن و
 برکت و فرخندگی و میمنه در رسیده پرتو سعادت برجها گسترده
 و شب جمعه مطابق هفتم اسفندار رؤیت آن ماه مهر انوار اتفاق افتاده
 ابواب حسنات و منویات بر روی جهانیان باز شد و سال دهم از سنین
 سلطنت و فرمان روائی خورشید سپهر خلافت و جهان کشائی قریب
 توفیقات آسمانی و تأییدات ربانی آغاز شد و اشاره ده ایون به پیشکاران
 پیشگاه دولت صادر گشت که بتهدیه اسباب و لوازم جشن میلاد
 پرداخته تا رسیدن عید سعید فطر بارگاه خلافت و جهانبانان
 بدستور هر سال آذین حشمت و کلام رانی پذیرند *

نولد نوکل حدیقه دولت پادشاه زاده محمد کام بخش

دربین فرخنده هنگام که فیض بهار عدل و رافت پادشاه دریا
نوال از نهال بخت جهانبدانی ازهار امانی و آمال میدمید و بمیامن
اقتران دین و دولت و برکت ازدواج ملک و ملت نتایج خیر و سعادت
از بطن کمون بمهد ظهور میرسید در بهارستان خلافت تازه گلی از
گلبن حشمت و کامرانی شگفته مشام اقبال را عطر آگین ساخت
و روز یکشنبه دهم ماه مبارک رمضان مطابق شانزدهم اسفندار
... پس از انقضای دو پیمان و چهار گهری از روز مذکور پادشاهزاده
والا گوهر نیک اختاری از بطن یکی از مخدرات تنق عفت و پرده
گزینان سراق عزت قدم فرخنده بعالم ظهور گذاشت و بمحمد کام
بخش موصوم گشت و چون دین ایام گوهر اکیلل ابهت و بختیاری
فروغ اختر عظمت و نامداری پادشاهزاده ارجمند محمد معظم
بموجب یرلیغ همایون با عساکر منصور از دار السلطنت لاهور
مراجعت نموده بودند بیست و پنجم ماه مذکور که ساعتی مسعود
بود بانشاره معلی عمده اسراری عظام جعفر خان و محمد امین خان
میر بخشی تا بیرون شهر پذیره شده آن دره التاج سلطنت را
به پیشگاه حضور آوردند و اوایل روز در انجمن خاص غسلخانه آن
عالیقدر کامگار با سلطان معز الدین مهین خلف خویش بعز ملازمت
اشرف شهنشاه روزگار فائز گردیدند و یکهزار اشرفی و چهار هزار روپیه
برمدیل نذر گذرانیدند و میرزا سلطان صفوی و نامدارخان و راجه رایشنگه

سیسودیه و مخلص خان و غیرت خان و دیگر امرای نامدار که در
 رکب آن والا تبار بودند نیز بآقبیل سده سزیه دارک مباحثات
 برافراختند و عاطفت بادشاهانه آن قره باهره حشمت را بعطای
 خلعت خاص و یک عقد مرزاید گران بها و عصا و شمشیر با ساز
 مرصع و سلطان معزالدین و مها راجه جسونت سنگه را بمعنایت
 خلعت عز اختصاص بخشید و شب یکشنبه هفتم فروردین هلال
 فرخنده شوال از افق سعادت رخ نموده منتظران مقدم خجسته عید
 را بهره مند حصول امید گردانید و صبح روز دل افروز عید نوای
 شادبانه آقبال از بارگاه ابهت و جلال پرده کسای گوش گردون گشته
 پادشاهانهای کامگار و امرای نامدار و سایر بزرگهای آستان سپهر
 مدار در سده والای سلطنت و عتبه علیایی خلافت فراهم آمده چون
 خورشید جمال عالم آرای گیتی خدیو حق پرست یزدان پژوه از
 مشرق عظمت و جلالانی طلوع نموده تسلیمات تهنیت و آداب
 مبارکباد بخامی آوردند و حضرت شهنشاهی بر فیل فلک شکوهی
 که تخت زرین بر کوه پشت آن منصوب بود سوار شده یائین معبود
 لواهی توجه بمصلی برافراختند و پس از مراجعت ساعتی چند
 در محفل فلک نشان خاص و عام بر سریر مرصع نگار جلوس فرموده
 انجمن آرای کام بخشی و کامرانی گردیدند درین ایام فرخنده
 پادشاهانهای کامگار ارجمند تخت بیدار محمد معظم و محمد
 اعظم و رکن السلطنت جعفر خان بعطای خلعت خاص مشمول
 عاطفت گشتند و مکر مخان بمرحمت اسب با ساز طاه مباحی شد و
 اعتقاد خان بعطای علم لواهی افتخار افراخت و داود خان بصوبعداری

برابر تعیین یافته بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و اسب با ساز طلا
 سرافراز گردید و یک هزار سوار از تابانانش دو اسبه سه اسبه مقرر شد
 که منصبش از اصل و اضافه پنجهزاری چهار هزار سوار از انجمله
 سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد و راجه رایسنگه سوسودیه
 که بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار سر بلندی داشت پانصد سوار از
 تابانانش دو اسبه سه اسبه مقرر گشت و تربیت خان که دبیر بعضی
 اسباب چنانچه گزارش پذیرفت روزی چند مورد عقاب پادشاه مالک
 رقاب گشته از منصب معزول و از سعادت کورنش محروم بود از
 میامن مراحم پادشاهانه رخصت ملازمت یافته بعفو تقصیر
 کامیاب فضل و بخشایش خدیو جرم بخش عذر پذیر گشت
 و بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سرافرازی یافت و میرزا خان
 ندیر عبد الرحیم خان خانان که از مدتی ایام این سلطنت گیتی طراز
 تا این هنگام در سلک گوشه نشینان بود مورد انظار عنایت
 گشته بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و عطای خلعت خنجر
 مرصع سر بلند شد و قطب الدین خان باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب سه هزار و پانصدی سه هزار سوار از انجمله دو هزار سوار
 دو اسبه سه اسبه مباحی گردید و نیتوجی خویش سیوا که حقیقت
 حال و کیفیت نیک سرانجامی او بتوفیق ادراک شرف اعلام قبل
 ازین مرقوم کلاک حقایق نگار گشته چون سنت ختان بجائی آورده
 شعار و آداب مسلمانی اندوخته بود مطمح انظار مراحم شهنشاہ دین
 پرور مکرمت گستر گشته بعنایت خلعت فاخره و جمدهر مرصع
 و شمشیر با ساز میلا کر و اسب با ساز طلا و ماده فیل و بمنصب

سه هزاری دو هزاری سوار و خطاب محمد قلی خانی کامیاب نوازش
 تند و از اصل و اضافه غیرت خان بمنصب سه هزاری دو هزار و دو صد
 سوار و مفتی خان بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و انعام
 دو هزار روپیه و موبه کمرن بتدلیله بمنصب دو هزار و پانصد
 سوار و مید منور خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار و هادیخان
 بمنصب دو هزار و هفت صد سوار و شهسوار خان بمنصب هزار و
 پانصدی هفت صد سوار و زاهد خان بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و شیخ نظام بمنصب هزار و پانصدی یکصد سوار
 و محمد طاهر نواسه رستم خان بمنصب هزار و هفت صد سوار و
 و سید زین العابدین بخارنی بمنصب هزار و پانصد سوار و بادل
 بختیار بمنصب هزار و سیصد و پنجاه سوار سر بلندی اندوختند
 و سید فیروز خان که در سلک کومکبان صوبه بنگاله انتظام داشت از
 اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار
 از انجمله پانصد سوار دو سه اسبه و چکمت سنگه هاده اضافه پانصد
 سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمله پانصد
 سوار دو اسبه سه اسبه مفتخر و مباهی شدند و بیرم دیو سیسودیبه
 که بنابر تقصیری از منصب معزول شده بود بعطای خلعت و
 منصب هزار و پانصد سوار مورد عنایت شد و میر عماد الدین
 دیوان بیوتات بخطاب رحمت خانی و عزیز الدین برادر زاده جعفر
 خان بخطاب بهره مند خانی و خواجه محمد یوسف بخشی صوبه
 کابل بخطاب ارشد خانی و بهادر بیگ بخشی سرکار بادشاهزاده
 فرخنده شیم محمد معظم بخطاب ضابط خانی سرمایه کامران

اندوختند و محمد منصور کاشغری بغذایت ماده فبل و سید علی داروغه کذابخانه بانعام ده هزار روپیه و جمیل بیگ ارالت که تازه باسلام عتبه خلافت رسیده بود بانعام شش هزار روپیه و اورس بی و ملا قاضی از اهل توران که آنها نیز درین ایام بجناب معلی آمده بودند هر یک بانعام پنج هزار روپیه و عوض بیگ و بیات قرة هریک بانعام چهار هزار روپیه و شاه خواجه بمرحمت اسپ و انعام سه هزار و قاضی عبد الرحمن که بصدارت خطه فیض بنیاد اورنگ آباد تعیین یافته بود و گدا بیگ قلماق هریک بانعام سه هزار روپیه و حاجی یاسین بانعام دو هزار روپیه و خواجه رحمت الله ده بیبی و حکیم مقیم و یازده کس دیگر هریک بانعام یک هزار روپیه بهره اندوز بمرحمت گشتند و چون خواجه عبد الغفار برسم معهود هر ساله از ماوراء النهر بوسیله عریضه اخلاص و عبودیت استقاضه انوار مکرمت خسروانه نموده بود دوازده هزار روپیه در وجه انعام او عطا گردید و دو هزار روپیه بمیر محمد فرستاده خواجه مذکور عنایت شد و عبد الله بیگ ملازم عبد العزیز خان والی آنجا را که از جانب آن خان والا در دمان سوغاتی از میدوه آورده بود بغذایت خلعت و انعام سه هزار روپیه مباحی شده رخصت انصراف یافت و محمد سعید فرهنگه سلطان حاکم حضرموت که حامل عریضه او بود بمرحمت خلعت و انعام سه هزار روپیه هرافراز گشته مرخص شد و پنج هزار روپیه از خزانه احسان بیکران بار حواله رفته که از امتعه هندوستان خرید نموده برای سلطان محمد مذکور بیوک و سید زید حاکم مخا که او نیز عریضه مبنی بر مراسم اخلاص و عبودیت بسنده سیده فرستاده

بود بارمال خلعت و انعام سه هزار روپيه سر بلندی یافت و سه هزار
 روپيه بزمرفه نغمه سلیمان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا شد و
 در آن جشن جهان افروز از جانب پدیده آرای هودج عزت و اقبال
 زینت امزای تلقی ابهت و جلال ملکه ملک سیرت قدسی
 خصال بیگم صاحب و نخله کریمه ریاض دولت شعبه دوحه چمن
 سعادت ملکه تقدس نقاب روشن رای بیگم و دیگر معظمت
 مرادق سلطنت پیشکشهای شایسته بنظر همایون رسیده و زبده
 امرای عظام جعفر خان و محمد امین خان مدیر بخشی و دانشمند
 خان و دارود خان و قطب الدین خان و چندی دیگر از عمدیهایی
 بارگاه سلطنت پیشکشهای شایسته از جواهر و مرصع آلات بنظر قدسی
 برکت رسانیدند و پیشکش دزبیر خان صوبه دار مالوه مشتمل بر دو
 زنجیر نیل کوه پیکر و پنج سراسپ عراقی و نفایس جواهر و دیگر
 تحف و نوادر بمحل عرض رسید و آن محفل شادمانی تا سه روز
 جهانیان را سرمایه نشاط و کامرانی بود - از سوانح این ایام فرستادن
 رخشنده اختر برج حشمت تابنده گوهر درج ابهت بادشاهزاده بکمار
 بغت بیدار محمد معظم است بدکن اگر چه بعد از آمدن آن عالی
 قدر و لا نسب بموجب فرمان طلب در اواخر سال هشتم جلوس
 همایون از دکن به پیشگاه حضور نظم مهم آن صوبه بنابر بعضی
 مصلحتها بعمده راجهای عظام راجه جیسنگه که با انواع قاهره
 به تنبیه عادل خان قیام داشت تفویض یافته بود لیکن چون در
 حقیقت صوبه دار آنجا بآن گوهر اکلیل شوکت و بختیاری
 متعلق بود بنابر اقتضای مصالح دولت یکچند در خدمت اشرف

سعادت بندوز بودند درین ایام که راجه جیسنگه از تاخت ولایت
 بلخاپور فارغ شده بموجب یرلیغ معلی با جنود فیروز بخطه اورنگ
 آباد آمده بودند درین ایام که برای عالم آرای حضرت شاهنشاهی
 که مرآت چهره نمایی اسرار ملک و ملت است چنان پرتو افکند که
 آن نامدار والا تبار را بدکن رخصت نمایند که بر نهج سبق بصوبه
 دارق آنجا قیام نمایند و راجه جیسنگه را بحضور لامع النور طاب
 فرماید بذابرتان هفتم شوال آن گوهر ادسرحشمت و اقبال را بعطای
 خلعت خاص و سربندی گران بها از ایکدانگه لعل آبدار و دو دانگه
 مروارید شاهوار و دو سراسپ باد زنتار یکی ازان با ساز میثاکار و
 دیگری با ساز طلا و فیل با ساز نقره و جل زربفت و ماده فیل و انعام
 پنج لک روپیه و باضانه پنج هزاری بمقصد بیست هزاری دوازده هزار
 سوار و سلطان معز الدین خلف آن عالی قدر را بعنایت یکعقد مروارید
 مشمول عاطفت ساخته رخصت فرمودند و بذابرت بعضی مصلحتهای
 ملک و دولت مهاراجه جسونت سنگه و راجه رایسنگه سیسودی و
 وصف شکن خان و صفی خان و راجه رایسنگه کچواکه و غیرت خان
 و سربلند خان و جمعی دیگر از امرا و عدهای آستان خلعت را
 در رکاب نصرت آثار آن ناهدار بلند مقدار تعیین فرمودند و هنگام
 رخصت مهاراجه بعنایت خلعت و شمشیر با ساز مرموع و دو اسپ
 یکی با ساز طلا و راجه رایسنگه سیسودی و بعطای خلعت و جمدهر
 مرموع و صف شکنخان بعنایت خلعت و جمدهر میثاکار و اسپ با ساز
 طلا و صفی خان بعنایت خلعت و اسپ با ساز طلا و ماده فیل و
 غیرتخان و سربلند خان هر یک بمهر خمت خلعت و جمدهر میثاکار

و راجه رایسنگه کچواغه بمهرمت خلعت و جمدهر مرصع و مخلص
 خان و ملتفت خان هریک بمعطای خلعت و سید منور خان و
 برق انداز خان هر کدام بمهرمت خلعت و اسپ و شهسوار خان
 بعزایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و ترکناز خان و سید
 زین العابدین بخاری و پردل خان و شجاع و جانباز خان و سید نجابت
 هریک بمهرمت اسپ سریلندی یانتند و جمعی دیگر نیز در خور
 حال بمعطای پادشاهانه از خلعت و اسپ و شمشیر مباحی
 گردیدند و میرزا سلطان صفوی خلعت یافته جاگیر سرخص
 شد که بندر بست آن نموده از آنجا بخدمت پادشاه زاده عالیقدر
 شتاب و یرلیغ گیتی مطاع بر راجه جیسنگه صادر شد که بعد از
 وصول آن والا نژاد بخطه اورنگ آباد عازم پدشگاه حضور گشته دولت
 آستان بوس در بابد و درین ایام میرزا خان بعزایت اسپ و ماده فیل
 مباحی شده رخصت جاگیر یافت و معین خان بدیوانی در راه ملک
 کابل معین گشته بمهرمت خلعت و اسپ سرافراز شد و لطف الله
 خان که کد خدا میشد بعزایت خلعت و اسپ و فیض الله نبیره
 میرزا والی مرحوم که او نیز کد خدا میشد بمعطای خلعت و جیفه
 مرصع و اقام پنجهاز روپیه کامیاب عاطفت گردیدند و بعرض
 اشرف رسید که کفور پرتیپه سنگه ولد مهاراجه جسونت سنگه
 سر باز خان فوجدار هوشنگ آباد و رزق الله خان شیخ زاده که
 فن طب و جراحی مهارتی وافی داشت باجل طبعی بساط حیات
 در نوشتند و زاهد خان بمهرمت خنجر مرصع و اسپ مفتخر گردید
 در ملک کومکیان موطنه کابل انتظام یافت و منکلی خان پنهان داری

نوشهره که در راه کابل است معین گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار از انجمله دو صد سوار دو اسبه سه اسبه مورد نوازش گردید و وزیر دست خان بفوجدارای هوشنگ آباد منصوب گشته از اصل و اضافه بمنصب هزار و سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند شد و بهرام خان بقلعه دارای فتح آباد دکن از تغیر درویش خان بیگ قاقشال تعیین یافته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و هفت صد سوار تارک مباحات انراخت *

شورش انگیزی افغانان یوسف زئی در سواحل دریای نیلاب و تنبیه و تادیب آن طائفه باغیه به نیروی اقبال دشمن مال شهنشاه مالک رقاب

پوشیده نماند که این قوم عصیان منشر شقاوت پزوه زمره کذبر و گروهی انبوه اند در سواف ایام یورت و مسکن آنها سرزمین قندهار و قرا باغ بود بنابر بعضی موجبات ازان حدرد پراگنده شده در زمانی که میرزا الغ بیگ کابلی حکم روی کابل بود روی عزیمت بدان صوب آوردند و چون ریشه اقامت در سرزمین نزهت قرین کابل محکم نتوانستند نمود روی بطرف لمعانات نهادند و از انجا تا کاشغر شدانند و آخر الامر در سرزمین سواد و بجزورنگ اقامت ریخته رحل سکونت انداختند و دران سرزمین گروهی که لقب سلطانی داشتند و خود را از نژاد دخترای سلطان سکندر می پنداشتند مرزبان بودند نخست این نایکاران غدار از راه خدمت گذاری درآمده

خویش را دران ناحیت جای کردند و آخر الامر بنانخن غدر و
معدات چهره وفا و وفای خراشیده طریق کفران نعمت و ناحق
شناسی پوئیدند و بچیره دستی و خیره روشی بر سلطانان آنجا تسلط
و استیلا یافتند و خار تصرف آن مخدولان تمامی دشت و کوه آن
سرزمین را فرو گرفته مرزبانان دیرین بزوایای فاسمی و پیغواهای
گمنامی مای گزیدند و جمعی ازان ستم دیدگان هنوز بانقضای
حب وطن دران مرز و بوم مسکن دارند و ترک یورت قدیم دشواری
انکارند و بالفعل زیاده از صد سالست که متغلبان یوسف زئی دران
حدود بساط تمکن گسترده بغایر نافرمانی و استبداد و دزدی و رهنرانی
و انسان بسر میبردند و بنگاه آنها کوهستان سواد و بجزر است و
سرزمین بیرون کوه را نیز گرفته اند طول آن کوهستان سی کمره و
عرض در بعضی مواضع بیست کمره و در برخی اماکن پانزده
کمره است و مرغزارهای خوش و جنگلهای نزه دلکش دارند آن
سرزمین از دو جانب بدریای نیلاب و از یگجانب بدریای که از
خطه کابل آمده از پیش نوشهره میگذرد و از جانبی دیگر بکوهستان
شمالی محاط است در عهد سلطنت حضرت عرش آشیانی اکنه
بادشاه چون آثار بغی و فساد آن قوم بد نژاد بظهور رسیده بود زمین
گوگلتاش که از اعظم دولت آن حضرت بود بالشمکری فراوان به تنجب
آن بغی اندیشان معین شد و بعد از و راجه پیریل که از بار یافتن
بارگاه قرب و منزلت بود و حکیم ابو الفتح که در ملک عمده
مقربان انتظام دشت با دیگر جنود قاهره تعیین یافتند که ضعیف
لشکر پیش شده در دفع و استیصال آن گروه بدسگال بکوشند جیوش

مذکوره بآن کوهستان در آنجا آریز شهابی سترگ و گوشه‌های عظیم
 نمودند و نخست غلبه بر استیلای تمام یافته عرصه بجز از غبار تسلط
 اشراق پر داشتند و اکثری از سواد بحیطه تصرف آورده قلاع و تهاذها
 ساختند و آخر از عدم اتفاق و یکدلای سرداران چشم زخمی
 عظیم بدان لشکر پیوسته شکستی فاحش روی داد و جمعی کثیر
 تلف شدند و راه بیرون دران میانه نقد زندگی در باخت و پس
 از وقوع آن فتنه همه مراسم جبر و تدارک بر وجه احسن بکار نرفت و چون
 از قتل و غارت انواع بادشاهی خرابی تمام باحوال آن جمع بدفرجام
 راه یافتند بود از آن وقت باز تا این هنگام ترک فتنه پروری و عصیان
 منتهی شده بود قدم جرأت از حد خویش بیرون نمیگذاشتند و اگر چه
 از خود سر و خلیع العذار در سرزد بوم خود بسر برده گردن بر بزمه
 باج گذاری نمیدادند لیکن بخود خود در ساختم بدست چهل و غرور
 لوای جسارت نمی افراشتند درین ایام از تبه رائی و کویه اندیشی
 هوای شورش پروری و فساد کیشی در دماغ پندار انگنده قدم جرأت
 بواجب خلاف و طغیان گذاشتند و بهای شقاوت خوی که سرگروه
 آن جمع بی راه و روی بود بمقتضای شقاوت فطری و شرارت ذاتی
 محرک سلسله افساد گشته قبائل آن قوم جاهل را با خود متفق
 و همدستان ساخت و یکی از گدایان مجهول را بادعای آنکه از نژاد
 مقتدایان آن گروه جهالت پژوهست محمد شاه لقب نهاده دست
 آریز فتنه انگیزی کرد و نخست ملاچالاک که از ملایان بی فام و نشان
 ولایت و بهره و خوشاب است و در میدان آن مجاهیل در کانیچه زرق و تلبیس
 کشوده بدست آریز ریا و تزویر و سمیت عزت و ریاستی یافته بصلاح دید

بهاکوی فساد اندیش با پنج هزار کس از افغانان یوسف زئی بر سر
 قلعه چهل که در حدود پکهای است رفته قلعه مذکور را که شمشیر
 نام گماشته شادمان مرزبان آنجا دران بود بلطایف غدر و مکیدت
 منصرف شد و در آن حدود آغاز شورش انگیزی نموده و گروهی
 ایوبه از افغانان فتنه پزوه یوسف زئی در کنار دریای نیلاب و حدود
 اتک پای جسارت زحد خویش پیش گذاشته دست تعرض و تطاول
 برخی از مواضع ممالک محروسه دراز نمودند چون این خبر از نوشته
 وفایع نگاران آن حدود بمسامع جاء و جلال رسید پکاملخان فوجدار اتک
 فرمان شد که فوجداران و جاگیرداران نواحی دریای نیلاب را همراه
 آردن حتی المقدور بتدابیر آن طایفه خسبران مآب پردازند و بامیرخان
 صریحه دار کابل یرایع کراغت طراز بفغان پیوست که شمشیرخان را
 با چنددی دیگر از عمدهای کومکیان و جمعی از لشکریهای آن صوبه که
 مجموع پنج هزار کس باشد بدفع آن فساد کیشان محال اندیش
 تعیین نماید کاملخان از روی جلالت و کار طلبی برسیدن شمشیر
 خان مقید نگشته با همراهان خویش و لشکری که بهر و اشرف و
 خورشید خان و برخی دیگر از بندهای پادشاهی که باو نزدیک
 بودند از اتک برآمده بگذر هارون که روبروی ولایت یوسف زئی
 واقع است بقصد تنبیه آن جهالت منشان روان شد و چون از عبدالرحیم
 ملازم امیرخان که بقیدایت خان مذکور در پشاور می بود طالب
 کومک نموده بود و او باشاره امیرخان عیالته مراد قلی سلطان
 که بهر و راجه مهاسنگه بهدوریه را با چنددی دیگر از بندهای پادشاهی
 بکومک تعیین کرده این گروه شانزدهم شوال بگذر اتک از دریای نیلاب

گذشته بکاملخان پیوستند مغلزلان یوسف زئی از تیره راڻی و خیره
 روئی بجمعیت تمام باین روی دریا آمده بعزم جنگ و پاکار در گذر
 هارون اقامت ورزیده بودند کامل خان چون برینمعنی آگهی یافت
 از گذر سرکه و طورمتانی که سه گروهی اتک است و آنجا اقامت
 داشت بعزم رزم مقهوران سوار شده مراک قلی سلطان را هراول
 ساخت و راجه مها سگه را برانغار کرده خود قول شد و بنابر آنکه
 آب نیلاب در دست چپ بود ترتیب فوج جرانغار در کر ندانست
 و چون جنود مسعود بگذر هارون رسیدند از عاصیان فتنه پرور قریب
 بیست و پنج هزار کس از سوار و پیاده باین روی آب آمده بودند
 و از انجمله ده هزار سوار و پیاده انتخاب کرده بآهنگ جنگ مستعد گشته
 نخست مراک قلی سلطان که هراول بود با تاباندن خود که همگی
 مسلح و آماده بارزار بودند و در فیل ساده با ساز پیش روی آنها بود
 بمقاهیر ملاقی گشته بجنگ در پیوست و نبرد می مردانه و کوشش
 دلیرانه بظهور رسانید و کامل خان و راجه مها سگه و لشکری که هر نیز
 بنیروی همت و جلالت حمله در گشته تیغ انتقام از خون فاسد آن
 مفسدان تیره ایام لعل فام ساختند و حربی صعب و رزمی شدید
 روی داد و عاقبت الامر بامداد نصر و تایید الهی و یاور می اقبال
 دشمن مال حضرت شاهنشاهی اولیای دولت بی زوال بکرامت
 نصرت و فیروزی مخصوص گشته لواء استیلا برانراختند و گروه پانچیان
 چون از سطوت و صولت مبارزان فیروز مند جوهر همت در باخته
 بودند از میدان ستیز روی بواجی گریز آورده سراسیمه و هراسان بدریای
 نیلاب زدند و مجاهدان ظفر مآب تبعات نموده آتش بارزار برافروختند

و گروهی انبوه را در میدان آب دریا خاشاک هستی بسیلاب فلما داده
ازان غلبه نمایان مسرت و خرمی اندوختند و قریب دو هزار ازان
دو سیرتان بهائم خو بقتل رفته بسیاری مجروح گشتند و اکثری از آنها
نیز در دریا دستخوش امواج فلما شده از راه آب بتاتش دروخ پیوستند
و چون در گذر هارون دریای نیلاب منشعب بسمه شعبه گشته بعضی
مواقع پایاب بود بقبة السیف بهزاران خواری و دشواری رخت
حیات بساحل سلامت کشیدند و چهل تن دستگیر سر پنجه انتقام
بهادران ظفر اعصاب گردیدند مد ارزان منصور چهار صد سر ازان خود
سران ننگه پرور جدا کرده بودند کامل خان از انجمله یصد و بیست
سربه بشاور فرستاد و از مابقی کله ماری ساخت تا سه ایله عدت دیگر
گمراهان شوریده سرگرد و چند تنه که در بروی ولایت یوسف زئی
واقع است و مقهوران متصرف گشته بودند باز بتصرف بندهای
پادشاهی در آمد و چون این خبر بمسامع جاء و جلال رسید کاملخان
بطای خلعت و فیل و باضانه پانصدی دو صد سوار بد منصب هزار
و پانصد هفت صد سوار و مراد قلی سلطان بمرحمت خلعت و راجه
مها سنگه بهدوریه بغایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار
هزار سوار از انجمله پانصد سوار دوا سده سه اسبه مورد نوازش خسروانه
گردید و با انجمله کاملخان با دیگر اربابای دولت قاهره بعد از دنع
اعادای در گذر هارون اقامت ورزید و پس از وقوع این فتح حسین
بیگ خان با برخی از یوز باشیان و برق اندازان کومک موبه کامل
که امیرخان موبه دار آنجا اورا با انجمع برسم کومک بانک تقدیم
نموده بکاملخان پیوست و همچنین الله داد خان و منکلیخان که در

سلک کومکیان موبه کابل انتظام یافته از پیشگاه حضور بدان صوب
معین گشته بودند و فانی الحال اشاره معالی صادر شده بود که چون
بانک رسند بکرمک و ملجآن قیام نمایند بخان مذکور ملحق گشتند
و هزدهم ذی قعدة شمشیر خان و راجه دیبی سنگه بنادیل و گوبال
سنگه و جگرم و امر سنگه و دیگر بندهای پادشاهی و عبدالرحیم
ملازم امیرخان با فوجی از تابانان خان مذکور که بغایت این مهم
معین شده بودند از دریای نیلاب گذشته بطرف اتک آمدند و در
برابر ولایت یوسف زئی از دریای مذکور عبور نموده بسر زمین آن
عاصیان تمر در آنین در آمدند و مخالفان شقارت پیوند در موضع
اوهند که دهنگه کوهستان آن مخاذیل است دگر باره اجتماع نموده
متصدد فرصت جسارت و فتنه انگیزی بودند و تدمه این احوال
در مقام خود گزارش خواهد یافت *

نعیم یافتن محمد امین خان با افواج قهره و تنبیه افغانان یوسف زئی

چون آن گروه خذلان پزوه بمقتضای جهالت ذاتی و شقارت
نظری چنانچه سمت گزارش یافت مصدر آثار بغی و طغیان گشته
از روی تمر و استبداد غبار شورش و اسناد بر الیخته بودند و
سر رشته اطاعت و فرمان برداری که حبل متین نواح و دستگاریست
بدست جسارت و بی آزر می گسیخته لاجرم چهره قهر و عقاب شهنشاه
مالك رقاب از شناعت کردار آن قوم بد مآب بسان خورشید فروزان
گشته بر پیشگاه خاطر عاظر چندین پرتو افکند که آن خیره رویان تیره

بخت را مالشی بسزا داده از گران خواب غفلت بیدار سازند و با آنکه کاملخان فوجدار اتک و مراد قلی سلطان کهکهر با لشکرهای آن حدود مکرر بآن جمع شقاوت پرور آویزشهایی مردانه نموده استیلا و ظفر یافته بودند و بموجب یرلیغ همایون امیر خان صوبه دار کابل شمشیر خان را بالشکری از کومکیان آن صوبه بتدایب آن زمره باغبه تعیین نموده بود درین هنگام باقتضای رای عالم آرای که عکس پذیر نقوش الهامات ربانی و مرآت صوابنمای اسرار دولت و جهانبانیست محمد امدن خان میر بخشی را با مرخان و قباد خان و قطب الدین خان خوشگویی و چندی دیگر از امرای نامدار و مبارزان نصرت شعار که مجموع نه هزار سوار بودند بکفایت مهم آن اشرار نابکار تعیین نموده هر دهم ذی قعدة بآن صوب مرخص ساختند و هنگام رخصت خان مذکور را بعطای خلعت خاص و اسپ باساز طلا و فیل با ساز نقره نواختند و از کومکیان آن جیش ظفر لوا میر خان و قباد خان و قطب الدین خان^(۴) و رگهنداته سنگه بهورتیده و کیدسری سنگه بهورتیده هر کدام بمرحمت اسپ و پروردیو بیسودیه و موبهکر بندیده و شجاع بیک و جمعی دیگر هر یک بعنایت مشمول نوازش گشتند و بگره‌هی دیگر درخور حال اسپ و خلعت و شمشیر عطا شد •

جشن وزن فرخنده قمری

درین اوقات میمنت اثر که میامن غدل و رافت کبتهی

(ن ۲) و هادی خان و سعید سلطان کردلانی و اکرام خان و جانباز خان

خدیو حق پزوه بر جهان و جهانیل و بیض گستر بود جشن رزن قدری
آن خورشید پیر سلطنت و سروری صورت انعقاد یافته عالمیان را
دامن آمد بگوهر مقصود بر آموذ و بیست و پنجم ذی قعدة
مطابق سوم اردی بهشت اوائل روز در انجمن خاص غسلخانه
که بتذین حشمت و ابهت پدیرایش یافته بود وزن مسعود بتذین
معهود بفعل آمد و سال پنجاهم قمری از سنین عمر کرامت قربی
طرازندگ انسر دولت و پیرانده اوزنگ دین و ملت بمبارکی و بهر روزی
پیرایه انجام یافته سال پنجاه و یکم طراز آغاز پذیرفت در آن زم
خجسته درة التاج شوکت و اقبال قوة الظہر عظمت و جلال پادشاه
زاده ارجمند سعادت پیوند محمد اعظم بعطای خلعت خاص و
شمشیر با ساز مرصع و خنجر باعلافه مروارید و باضافه سه همرای
بمنصب پانزده هزار و هفت هزار سوار مورد انظار عاطفت گشتند
و نوگل حدیقه حشمت و کامکاری تازه فہال گلشن ابهت و نامداری
پادشاهزادہ نیک اختر والاگہر محمد اکبر کہ تا این هنگام منصب نیافته
بودند بمنصب هشت هزار و دو هزار سوار و عطای تومان طوغ و
نقارہ و آفتاب گیر مطرح انوار مکرمیت شدند وجعفر خان بعزایت
خلعت خاص و عبد الرحمن خان بن نذر محمد خان بانعام پنجاه هزار
روپیہ و عابد خان و عاقل خان ہریک بمرحمت خنجر مرصع باعلافه
مروارید و کیسری سنگہ بهوئیہ از اصل و اضافہ بمنصب ہزار و
پانصدی ہزار چہار صد سوار و بنوالی داس برادرش کہ تازه
از وطن باستلام سدہ سپہر مرتبہ نائز گشتہ بود بعزایت خلعت
و اسب و جمدھر و دھکدھکی مرصع و منصب ہزاری چہار صد

سوار و بخدادور خان از اصل و اضافه بمنصب هزاربی بیگاه سوار و محمد جمفر پسر ارادتخان مرحوم بعنایت ماده ذیل نوازش یافتند و شیخ محمد خادم روضه معینیه بعنایت خلعت و انعام دوهزار روپیه و محمد وارث و نعمت خان و چندی از بددهای عقیدت شعار باضافه منصب و دیگر عذایات چهارهفتاد هزار روپیه از امیداران و از خزانه انعام بادشاهانه بیست هزار روپیه بجمعی از امیداران فیض احسان و سه هزار روپیه بزمره نغمه سنجان و سرود سرایان عطا شد و تاسه روز آن جشن جهان افروز همکدان را سرمایه خرمنی و کامیابی بود و درین ایام چون از نوشته محمد خان والی اورکنج بقصد استفاضه انوار توجهات پادشاهی و اظهار مراسم اخلاص و هواخواهی ایشم بی دیوان بیگی خود را بسم سفارت با رتبه الاخلاص و مختصر ارمغانی بدرگاه سلاطین پناه فرستاده بود، پنجم ذی حجه سفیر مذکور به پیشگاه حضور لامع الذور رسیده درات زمین بوس دریافت و بعطای خلعت و خنجر و انعام پنج هزار روپیه مباحی شد و درین هنگام بمرض اشرف رسید که غضنفر خان صوبه دار تهته باجل طبیعی بساط حیات درنوشت و حسن علی خان برادرش بعطای خلعت نوازش یافته الله وردیخان مہین برادر او که فوجدار مراد آباد بود و ارسلانخان برادر خردش که فوجدارچی هیوستان داشته و همچنین پسران و دیگر مسئولان بارسال خلعت مورد عاطفت گشتند و سید عزتخان فوجدار بکرمصوبه دارچی تهته معین گشته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی یکهزار و پانصدی دو هزار و پانصدی دو هزار سوار

سرمراز گردید و مصطفی خان بفوجدارای بهکر تعیین یافته بعنایت خلعت و اسب و باضافه پانصدی چهار صد سوار بمنصب دوهزار و پانصدی دوهزار سوار و سرمراز گردید دهم ماه مذکور که عید فرخنده اضحی بود آن عید سعید بفعل آمده حضرت شاهنشاهی بعبادت معهود لوای توجه بمصلی افراختند و پس از معاودت بر سریر کامرانی نشسته بکام بخشی خلائق پرداختند چون عبد العزیز خان والی بخارا تاکید مبانی الفت و و داد و تشدید ارکان یکجبهتی و اتحاد رستم بی نام یکی از عهدهای خود را با صحیفه الولا و برخی تنسوبات توران دیار برسم ارمغان بدرگاه فلک پیشگاه که صلحا و مرجع خواقین والا جاه است فرستاده بود و سفیر مذکور درینوقت بظاهر دار الخلافه رسیده دوازدهم ماه مزبور حکم معلی صادر شد که تربیت خان تا بیرون شهر پذیره شده او را به پیشگاه حضور آورد در انجمن والی غسلسخانه بادراک دولت ملازمت اشرف فائز گشته بعنایت خلعت فاخره و خنجر و جیفه مرصع و سی هزار روپیه مباحی شد درین اوقات سیفخان که از صوبه دارای ملتان و معصوم خان که از فوجدارای سرکار ترهت معزول گشته بودند سعادت زمین بوس دریافتند و رضوخان بخاری که جمال حالش بحلیه سیادت و صلاح آراستگی داشت بخدمت جلیل القدر صدارت اعظم از تغیر عابد خان منصوب گشته بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب سه هزار پانصد سوار سربلندی یافت و اشرف خان از تغیر خان مذکور بخدمت دیوانی سرکار پرده آرای هودج عزت نور افزای مشکوی ابهت ملکه قدسی خصال بیگم

صاحب خلعت سرانرازی پوشید و کار طلب خان بقوجدارئی گوالیار تعیین یافته بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارى هفت صد سوار مباحی شد و میر برهانی بقوجدارئی باری معین گشته بعطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارى هفت صد سوار نوازش یافت و چون سبحان قلی خان والی بلخ اقتدا بعد العزیز خان مهین برادر خویش کرده خوشی بیگ نام یکی از عمدهای خود را برسم سفارت بآستان فیض مکان تعین نموده بود و مصحوب او نیاز نامه و ارمغانی از نفایس توران فرستاده و او درین هنگام بظاهر دار الخلافه رسیده در اغراباد نزول داشت چهارم محرم الحرام بموجب امر اشرف بوساطت بخشیان عظام دولت زمین بوس عتبه سپهر احترام دریافت و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت فاخر و خنجر و جیفه مرصع و انعام پانزده هزار روپیه نواخت درین ایام چون خان دوران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی ودیعت حیات سپرده بود تربیت خان بصوبه دارئی آنجا تعین یافته بعنایت خلعت و اسب باساز طلا و بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند گشت و سردار خان فوجدار جوانگده چون فوجدارئی اسلام آباد علاوه خدمتش شده بود باضافه پانصد سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب سه هزارى سه هزار سوار از انجمله دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مباحی شد و ساداتخان فوجدار کورک پور بقوجدارئی جونپور از تغییر معتقد خان منصوب گشته بعنایت خلعت و باضافه یک هزار و دو صد سوار بمنصب سه هزارى سه هزار سوار از انجمله پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سرانراز شد و جانی

خان بفوج اربعی نرد از تغیر عبد الله خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب نوازش یافت و درین هنگام بمناسبت موسم برشکال ببادشاهزادهای ارجمند عالیقدر و امرای نامدار خلعت بارانی عنایت شد و رستم بی ایلچی بخارا بمرحمت کرد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده نیل با حوضه نقره و انعام بیست هزار روپیه و برخی از همراهانش بمرحمت خلعت و انعام سی و دو هزار روپیه و خوشی بیگ ایلچی بلخ نیز بعنایت کرد اوزبکی با ساز مرصع و پاندان طلا با خوانچه و کمر مرصع و ماده نیل و انعام یکصد اشرفی صد مهری و یکصد روپیه دو صد تولکی و برخی رفیقانشن بعطای خلعت و انعام پنج هزار روپیه کمیداد عواطف پادشاهانه گردیدند بدست و هشتم از نوشته سوانح نگاران بلده طیده برهانپور بمسامع حقایق مجامع رسید که عمده راجهای عظام راجه جیسنگه که چنانچه گزارش پذیرفته بعد فراغ از مهم بیجاپور بخط اورنگ آباد معاودت نموده از آنجا بموجب حکم والا روانه درگاه معلی شده بود مریض گشته در بلده برهانپور رخت هستی بر بست گیتی خدیو بلده پرور مهربان کنور رامسنگه مهین خلف او را که دولت اندوز خدمت حضور بود و چنانچه سبق ذکر یافته بغابر تصدیری که در محافظت سیوا ازو بظهور پیوسته بود مورد عتاب خسروانه گشته تا این هنگام از منصب معزول بود مورد انظار عاطفت ساخته بعنایت خلعت و جمدهر مرصع با علاقه مرورید و شمشیر با ساز مرصع و اسب عربی با حاز طلا و نیل خاصه با چل زربفت و ساز نقره و خطاب راجگی و منصب

چهار هزاری چهار هزار سوار مشغول مراحم گوناگون گردانیدند -
 درین ایام نصرت فرجام از نوشته وقایع نگاران فوجی که بسر گردگی
 شمشیر خان چنانچه گزارش یافته به تنبیه افغانان یومف زنی
 معین شده بود در پیشگاه خلافت چدین بظهور پیوست که خان
 مذکور را پیش از وصول محمد امین خان با عاصیان مقهور مکرر
 آویزشهای سترگ روی داده محاربات نمایان اتفاق افتاده و آن
 زمره فساد آئین از جنود ظفر قرین تنبیه و تادیب بلغ یافته منهنم
 و مغلوب گردیده اند - بتدین محملی از کیفیت آن اینکه چون بعد از
 جنگی که کامل خان را باتفاق مراد قلی سلطان و دیگر بندهای
 بادشاهی درین روی آلب نیلاب با بغی اندیشان خسران مآب روی
 نموده شمشیر خان و عبد الرحیم ملازم امیر خان با عساکر کومک
 کابل بحدود ولایت آن مفسدان رسیدند سرزمین مندر را که در بیرون
 کوهستان یوسف زنی و محل کشت و زرع و میدان کرو و آن گره شقاوت
 پرور است محل نزول افواج قاهره ساخته باحداث تهاذه و مورچال
 در موضع اوهند که دهنة کوهستان است و ضبط و نسق آن حدود
 پرداختند و مساکن و موطن و قری و مزارع آن تیره بخندان که در
 بیرون کوهستان بود پی سپر تاخت و تاراج و دستخوش نهب و
 غارت گردانیده رایت استیلا بر افراختند و بمحمد امین خان میر
 بخشی که چنانچه مذکور شده بلشگری تازه و توپخانه و سامانی
 شایسته از جناب خلافت و اقبال با مئصال آن قوم بد سگال معین
 گشته بود فرمان شد که از کومکیان خویش قباد خان را بر جناح
 سرعت نزه شمشیر خان فرستد که پیشتر با نجا رسیده ضمیمه

همراهان او گردید باجمعه چون شمشیرخان آگاهی یافت که مردودان یوسف زئی با مجهولین که او را دست آویز فتنه جوئی ساخته بودند در موضع منصور و پنج پر و مرغز که محل سکونت بهاگوی مخدول و اتباع او است اجتماع کرده اند عزم تبعید آن فساد اندیشان نموده صبح روز بیست و یکم ذی حجه با افواج قاهره از اوهند که محل اقامت جنود فیروز مند بود بر سر آن گروه شقاوت پیدوند رفت چون بموضع پنج پر رسید عاصیان خذلان پزوه با گروهی انبوه از سوار و پیاده در دامنه کوهی قدم جرأت نهاده دست باوینش و پیکار کشادند مبارزان شهامت کیش یان زمره جاهل ناعاقبت اندیش در آویخته داد مردمی و مردانگی دادند و تبغ و مرد نام از خون خصم تیره سر انجام لعل گون ساخته پذیروی بازوی دلوری باغیان مقهور را از موضع مذکور دفع کردند مخالفان بغی اندیش چون تاب مقاومت در خویش ندیدند خود را ببالای کوه کشیده به تیر و تفنگ و سنگ دگر باره هنگامه آزایی جنگ گشتند و لحظه حرکت المذبوحی کرده متفرق گردیدند و درین آویزش داؤد برادر شمشیرخان بمردانگی نقد هستی در باخت و چندی دیگر از دلوران جلالت شعار گوهر جان نثار کردند و بسیاری پیکر شجاعت و دلیری را بطراز زخم زینت بخشیدند و اکثری قری و مساکن آن سیه روزان را آتش در زده امتعه و مواشی آنها ببلد غارت دادند و پس از دو روز دگر باره شمشیر خان با جنود مسعود بر سر موضعی چند که در دست چپ پنج پر بود رفته بر نهب مواشی و اموال و تخریب مواطن آن جمع خسران مآل گماشت و دران موضع از آبادی اثری نگذاشت و نوبتی دیگر

بر چهار موضع که پنج گروه پیشتر از مرغز است تاخت برده لوازم
 انتهاب و تخریب بتقدیم رسانید بهاکوی سیه ردی و دیگر ملکان
 یوسف زئی بعد از وقوع این مقدمات باعانت و امداد الوس اکوزئی
 و ملی زئی گرد آورده که اهل سواد و نبیر اند لشکری فراوان گرد
 آورده بخيال محال تدارک و انتقام پانزدهم محرم الحرام با سپاه
 نامحصور بموضع منصور آمدند و آنجا مورچالهای مستحکم در اماکن
 مناسب بسته از پیکه بند و تپچی و تیر انداز که زیاده از مور و مایح
 فراهم داشتند پیکه بندی ها قرارداده مورچالها را استحکام تام بخشیدند
 و روز دیگر عزم پیکار با لشکر فیروزی نموده با گروهی از سوار و پیاده
 از موضع مذکور روی جسارت بسوی کارزار آوردند و قراول آن مردودان
 بمورچالهای لشکر ظفر اثر نزدیک رسیده آغاز خیرگی کرد شمشیر
 خان ترتیب افواج نموده با جنود قاهره متوجه دنع مقاهیر گردید
 در فوج هراول الله داد خان خوشگی و دلیر ولد بهادر خان رهبر
 و مصری و سید فیروز و قطب کاسی و ابراهیم و سرمست داؤد زئی
 و عبد الواحد قیام خانی و کور دهن کور دشمن سنگه و میر تقی ملازم
 امیرخان با گروهی از تابندگان خان مذکور مقرر شدند راجه دیبی
 سنگه بیدیل و راجه مهاسنگه بهدوره با جمعی از مبارزان شهامت
 شعار در برانغار قرار یافت و گویال و جگرم با جوتی دیگر در جرانغار
 تعیین یافتند و اغرخان با زمره از مغولان بقراولی کمر همت بست
 و شمشیرخان با عبد الرحیم نایب امیرخان بریک فیل نشسته
 کلنرمای قول شد چون جیش نصرت لوا باعدا قریب گشت عامیای
 مقهور دست جرات بجنگ بندوق و تیر کشوند و سپاه ظفر پناه

بضرب توپ و شتر نال و بان و بندوق آن خیره رویان جسارت کیش را از پیش رانده بموضع منصور که چنانچه مذکور شد آنجا مورچالها بسته پداده و تفنگچی و تیوانداز بدشمار گذاشته بودند رسانیدند چون افواج قاهره بمورچالها نزدیک شدند آن گروه عاقبت و خیم مکرر شلکه‌های عظیم نموده بندوق بسیار رها کردند و نزدیک بود که روی لشکر ظفر اثر بر گردد درین اثنا بتحریر یک شمشیر خان افواج هراول و برانغار بیکبار جلو ریز بر سر مردان باطل ستیز تاختند خان مذکور خود نیز با فوج قول بر آن قوم مخدول حمله آور گشت و حربی صعب در پیوست دلاوران نصرت نشان بضرب تیغ و طعن سنان خون بسیاری ازان تیره بختان بخاک معرکه بر آمیختند و داک کوشش و دلیری داکه سلک جمعیت امدادی از هم گسیختند و مقهوران ادبار منش شکستی رسوا و هزیمتی فالحش خورده جمعی نذیر علف تیغ انتقام گره بدند و گروهی انبوه مجروح شدند و از فرط حرارت هوا بسیاری از گریختگان چون بلب آب پنج پر رسیدند بی اختیار آب خورده شعله حیات خویش فرور نشانیدند و گروهی از بی آبی تشنه لب بسر آب عدم رسیدند و برخی که فرصت گریز نیافتند بر فراز کوهی که دران موضع بود برآمده بکوشش و آویزش ثبات قدم ورزیدند عساکر نصرت پرتوه بر آن کوه محیط گشته از یک طرف هدایت برادر شمشیر خان که هراول او بود با تابینان خان مذکور و قطب گاسی و عبدالرحمن خویشگی و جوقی دیگر بجنگ در پیوستند و از طرفی دیگر الله داد خان و دلیر و مصری و ابراهیم و سرمست و جمعی دیگر بدنع اهل عصیان پرداختند مبارزان فیروززی آهنگ چون بجنگ

تیر و تنگ دفع متمردان نتوانسند بی توقف و درنگ از مرائب
پیاپی شده و سپهرها بر رو گرفته مردانه وار بکوه بر رفتند و گروهی از
مردودان که بجنگ پیش آمدند طعمه تیغ افتقام ساختند و برخی
که دست از جنگ کشیده امان طلبیدند آنها را دستگیر نمودند
چنانچه قریب سیصد تن از ان عاصیان که چندی از ملکان معتبر
الوسات خود بودند اسیر گشتند چون درین ایام این حقایق و کیفیات
بمسامع جاه و جلال رسید عاطفت شهنشاه بنده پرور قدر دان شمشیر
خان را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب سه هزاری دو هزار
و پانصد سوار از انجمله یک هزار سوار در اسبه سه اسبه نواخت و از
کومندان او راجه دیبی سنگه بندیله بمنصب دو هزاری دو هزار سوار
و گونال سنگه بمنصب هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار و جگرم
کچواوه بمنصب هزار و پانصدی یک هزار سوار و راجه امرسنگه نوروزی
بمنصب هزاری شش صد و پنجاه سوار هر یک از اصل و اضافه و
مجموع بعنایت ارسال خلعت مورد نوازش گشتند درین اوقات عابد
خان بصوبه دارئ اجمیر تعین یافته بعنایت خلعت و یگزنجیر فیلا
و باضافه پانصد سوار بمنصب چهار هزاری هزار و پانصد سوا
مورد عاطفت شد و الله وردیخان فوجدار مراد آباد بصوبه دارئ
اله آباد از تغیر بهادر خان معین گشته بعنایت خلعت و اسب
امدار فرمان عالیشان مشعر باین معنی نوازش یافت و از تابینان او
یک هزار و پانصد سوار در اسبه سه اسبه مقرر شد که از اصل و اضافه
منصبش چهار هزاری سه هزار سوار در اسبه سه اسبه باشد و صوبه
دارئ گجرات از تغیر مهابتخان به بهادر خان مقوض گشته یرلیغ

گیتی مطاع باو صادر شد که بعد از رسیدن الله ورد بخان باله آباد از آنجا عازم گجرات گردیده بنظم مهام آن صوبه قیام نماید و نامدار خان بفوجداری سرکار مراد آباد منصوب گشته بعنایت خلعت و اسب باساز طلا و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه هزار موار سرفراز شد و اعتقاد خان خلعت یافته برای دیدن مهین برادر خویش امیر الامرا صوبه دار بنگاله مرخص شد و محمد فلیخان در ملک کومکیان دار الملک کابل انتظام یافته بعطای خلعت و اسب با ساز طلا و یکزنجیر فیل تارک مباحات افراخت و معتقد خان که سابق فوجدار جونپور بود بفوجداری سلطان پور بلهری تعیین یافته باضافه هزار سوار بمنصب دو هزار و یک هزار و پانصد سوار در اسب سه اسبه سرفراز گردید و چون راو کرن بهور تیه که در ملک کومکیان صوبه دکن انتظام داشت مصدر تقصیری شده بود مورد عتاب خسرو مالک رقاب گشته سرگردگی قوم او و ریاست وطن او بانوپ سنگه پسرش عطا شد و عاطفت پادشاهانه او را بعطای خلعت و علم و منصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سرمایه افتخار بخشید و چون محمد تقی خان بخشی و واقعه نوید صوبه اورنگ آباد باجل طبیعی درگذشته بود فرمان شد که غیاث الدین خان ناظم مهام بندر سورت بصوبه مذکور شتافته بخدمت بخشگیری و وقائع نگاری آنجا قیام نماید و زین العابدین دیوان خاندیس بنظم مهمات بندر سورت تعیین یافته بخطاب خانی نامور شد و چون محمد امین خان که با جنود نصرت نشان چنانچه گزارش پذیرفته بدفع و استیصال افغانان یوسف زئی معین گشته بود

بولایت آن مردودان که شمشیرخان با لشکرهای کابل آنجا بود رسیده
 از مراتب تاخت و تاراج و تخریب مساکن و مواطن عاصیان چندانکه
 ممکن بود بفعل آورد درین هنگام باقتضای رای عالم آرای یرلیغ همایون
 باوصاد شد که برخی از کومکیان خویش را ضمیمه کومکیان سابق
 شمشیرخان ساخته و او را بدستور پیش در سرزمین اوهند گذاشته
 خود با تئمه جنود مسعود معاودت نماید و چون بدار السلطنت
 لاهور آمد توقف گزیده از تغیر ابراهیم خان بصوبه داری آنجا قیام
 نماید و سپاه همراه او بدرگاه آسمان جاه آیند - مجمعی از کیفیت
 حال خان مذکور دران مهم آنکه درازدهم ربیع الاول از آب نوشهرو
 بگذر نری گذشته بموضع لکی رسید و آنجا سه مقام کرده شمشیرخان را
 از اوهند نزد خود طلبیده که بعضی حقایق ازو تفتیش نموده در صلاح
 کارکنش نماید شمشیرخان خاطر از بندریست سر زمین اوهند و
 مورچالهای لشکر ~~نزد~~ پیوند جمع نموده بموجب طلب خان مذکور
 نزد او آمد و چون ملکان قوم اوتمان زنی را که اظهار اطاعت و فرمان
 برداری میکردند و بشمشیرخان ملتی گشته بودند همراه آورده بود
 محمد امین خان باقتضای مصلحت آنها را خلعت داده رخصت نمود
 که باو طان خویش بازگشته بدستور پیش در آنجا مدمکن و از سطوت
 عساکر قاهره ایمن باشند و مراد قلی سلطان و جمعی از منصبداران
 و احدیان تبرانداز و برق انداز از همراهان شمشیرخان ضمیمه لشکر
 خویش ساخت و چون از فریق یوسف زنی قوم شیرپا که از شهباز کده
 تا کوه کره مار جا بجا سکونت دارند هنگام انتظار فرصت دست
 جسارت بدزدی میکشودند و بنابر اظهار آثار شقارت و نگال مزاور

تادیب و گوشمال بودند بصوابدید رای مصلحت پیرا بعد از سه روز اقامت در مواضع لکی بعزیمت تنبیه آن مفسدان بصوب شهباز کده روان شد و چون افغانان باجور نیز سر بفساد برداشته با قوم اکور زنی که بهاگوی بد نهاد بامداد آنها مستظهر بود متفق شده بودند نخست اغرخان را با قریب هشتصد سوار بدان صوب تعیین نمود و پس از آن گنجعلی خان را با دو هزار سوار بآن ناحیت معین ساخت که با اغرخان اتفاق نموده در تادیب بنی اندیشان آنچه صلاح دانند بکار برند و چون ما بین لنگرکوت و شهباز کده منزل گزید میرخان را با سید سلطان و مهبکرن بندبیل و اکرام خان و مراد قلی سلطان و کیسری سنگه و رکھناتپه سنگه و گروهی دیگر از منصبداران و برخی دیگر از تابدان خویش تعیین نمود که مواضع نواحی شهباز کده را پتازند خان مذکور و همراهانش هنگام مبعث بقریه که در دست راست شهباز کده بود رسید آنها را با چند موضع دیگر که در اطراف آن بود تاختند و در نصای اندرون کوه کوه مار در آمده و چند قریه دیگر را آتش در زده بخاک تیره برابر ساختند و قریب شش هزار از مواشی عاصیان نابکار بدست مبارزان نصرت شعار در آمد و میرخان با سپاه ظفر پناه مظفر و غنم بمعسكر فیروزی پیوست و محمد امین خان با انواع منصور از آنجا بطی مرحله بموضع حجاز که بر دره کوه سواد واقع است رسیده باشاره او عساکر گردون متأثر بتادیب مفسدان آن مرز و بوم و تخریب بیوت و مساکن آنها پرداختند و غبار دمار از روزگار سنگه آن سرزمین برانگیخته مواشی بسیار بدست آوردند و چون خان مذکور از تاخت آن حدود

و ثنید عامیان منورود پرداخت بیست و هفتم ربیع الثانی با عساکر
 فیروز مند باورهند رسیده بر حقایق و کیفیات آن سرزمین آگاهی
 حاصل نمود و بموجب یرلیغ معلی که درین وقت باو رسید شمشیر
 خان را با لشکر سابق که همراه او بود و قریب دو هزار کس دیگر
 از همراهان خویش بدستور پیش آنجا گذاشته ششم جمادی الاولی
 با جنود مسعود ازان حدرد مراجعت نمود درین ایام کثرت سنگه
 ولد راجه جیسنگه که همراه پدر خویش بود بتقبیل سده سنگه
 دولت اندوز گشته بعطای خلعت مشمول مکرمت شد و کشن سنگه
 ولد راجه رایسنگه از وطن رسیده احراز ملازمت اشرف نمود و بعطای
 خلعت سرمایۀ افتخار اددرخت - و از سوانح دارالملک کابل بعرض
 همایون رسید که عربخان تهمانه دار باجور باجل طبعی در گذشت

جشن وزن فرخنده شمسی

درین فرخنده ایام میمنت فرجام که از فیض تابش آفتاب
 معذلت شهشاه حق پنوه زاویه امید جهانیان روشن و برشکات محاب
 احسان گیتی خدیو گردون شکوه عرصه جهان رشک ساحت گلشن بود
 جشن وزن شمسی خورشید اوج خلافت و کشور مدانی هنگامه آرای
 نشاط و شادمانی و مجلس افروز عشرت و کمرانی گردید و بیست و
 پنجم جمادی الاولی بیستم ابان قریب دو پاس روزه در انجمن خاص
 غسلخانه که برای این جشن همایون بآذین خسروانی آرایش یافته
 بود وزن مسعود بآذین مهیود بفعل آمد درین جشن خجسته اختر برج
 عظمت و نامداری گوهر درج حشمت و بختیاری پادشاهزاده ارجمند

معادت پیوند محمد اعظم بهطای خلعت خاص و سپر با ساز مرصع و یکرنجیر نیل مورد عاطفت گشتند و جعفر خان بهغایت خلعت خاص عزاختصاص یافت و مکرم خان صفوی مخاطب بمیرزا مکرمخان گشته رایت اقتضار باوچ بلند نامی انراخت و فدائی خان بغوجدارئی گورکپور از تغیر سیادت خان معین گشته بمرحمت خلعت و اسب با ساز طلا و باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب چهارهزاری چهار هزار سوار سر بلند شد و رعد انداز خان از تغیر فدائی خان بخدمت داروغگی و توپخانه خلعت سرافرازی پوشید و کیرت سنگه بهغایت نقاره و باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزار دو هزار و پانصد سوار و نصرت خان تهنه دارغزین باضافه پانصدی پانصد دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار از انجمله هفتصد سوار دو اسبه سه اسبه مباهی شدند و روح الله خان از تغیر رعد انداز خان اختر بیگی شده بهغایت خلعت و باضافه پانصدی بمنصب دو هزار و ششصد سوار مشمول انظار تربیت گردید و کامگار خان بخدمت میربخشیکیری اهدیان از تغیر روح الله خان معین گشته بهغایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی سیصد سوار سرافرازی یافت [۲] و از اصل و اضافه رکناته سنگه بهورتیه بمنصب هزار و پانصدی نه صد سوار و فضل الله خان بمنصب هزار و پانصدی شش صد و پنجاه سوار و ملتفت خان از کومکیان دکن بمنصب هزار و پانصدی هفت صد سوار و صالح خان بمنصب

هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مئوسمین بغدادی به منصب
 هزار و هزار سوار و مغولخان به منصب هزار و هفت صد سوار
 و یک هزار خان و سید یادگار حسین هر یک به منصب هزار و چهار
 صد سوار مفتخر گردیدند [راجع اندر من دهند هیره از کومکین صوبه
 بنگاله باضانه پانصدی صد سوار به منصب هزار و پانصدی پانصد
 سوار و کونداجی دکنی عم محمد قلی خان که کیفیت احوال و
 حقیقت نیک مرانجامی او سبق ذکر یافت چون درین هنگام
 بموافقت خان مذکور توفیق ادراک شرف اسلام یافته بود بعزایت
 خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر با ساز میثا کار و انعام دو هزار
 روپیه و بمنصب هزار و هشت سوار سرمایه مباحثات و کامرانی
 اندوخت و کشت سنگه ولد راجه رام سنگه که تازه از وطن بسده سنیه
 رسیده بود بمنصب هزار و پانصد سوار سرافراز گشته بکنوز کشت
 سنگه مخاطب شد [و عهد الرحمن بن نذر محمد خان بانعام پنج
 هزار روپیه و محمد بدیع بن خسرو بن نذر محمد خان بانعام چهار
 هزار روپیه و باقی محمد برادر خرد او بانعام سه هزار روپیه و خوشحال
 بیگ کاشغری بمهرمت شمشیر با ساز میثا کار] و محمد منصور برادر
 عبد الله خان والی کاشغر بمطاب ناصر خانی و عزایت جیغه مرصع
 و یک زنجیر ذیل و انعام پنج هزار روپیه و قاصر خان ولد امیر الامرا
 بمطاب ظفر خانی مطرح انوار عاطفت گشتند [و سید محمد قنوجی
 بانعام چهار هزار روپیه و حکیم مومنا بانعام هزار روپیه و نعمت خان

و محمد وارث و جمعی کثیر هر یک بانعام یک هزار روپیه کامیاب
 عنایت پادشاهانه گردیدند و سه هزار روپیه بزمرد نغمه سنجان
 و سرود سربان عطا شد و آن جشن خسروانه تا سه روز جهانیان را
 سرمایه نشاط و پیرایه انبساط بود بدست و ششم ربیع الثانی رستم بی
 ایلچی عبد العزیز خان بمرحمت خلعت فاخر و شمشیر هردو با ساز
 مرصع و اسب با ساز طلا و یک زنجیر نیل و انعام سی و چهار هزار
 روپیه و همراهایش بانعام شانزده هزار روپیه و خوشحال بیگ ایلچی
 سبحان قلی خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طلا و شمشیر و سپر
 هردو با ساز طلا و سپر هردو با ساز مرصع و یک زنجیر نیل و انعام
 سی و چهار هزار روپیه و یار محمد پسرش بمرحمت خلعت و زنجیر
 و انعام یکصد اشرافی پنجاه مهری و رفیقهایش بانعام چهار هزار روپیه
 مشمول مراحم پادشاهانه گشته رخصت انصراف یافتند از اول تا
 آخر پسر فقیر بخارا و رفقای او در یک در لک روپیه و با ایلچی بلخ
 و تبعه او یک لک و پنجاه هزار روپیه عطا شد و ایشم بی مرستاده
 والی اورکنج بعنایت خلعت و انعام شش هزار روپیه نوازش
 یافته مرخص گردید و از روی عاطفت یک قبضه خنجر مرصع گران
 بها مصحوب او برای والی مذکور ارسال یافت و بدست هزار
 روپیه بار حواله رفت که از امتعه هندوستان خرید نمود جهت مومی الیه
 ببرد و از خزانه احسان پادشاهانه برای خواجه مومی و خواجه
 زاهد که از خواجهای جویماری اند هر کدام پنج هزار روپیه مصحوب
 کسان آنها مرسل گشت - از سوانح این ایام آنکه از نوشته وقایع نگاران
 صریحه دل پذیر کشمیر و عرض داشت مراد خان زمیندار تبت معروض بارگاه

خلافت گردید که خان والا دودمان عبدالله خان والنج کشمیر که یولبرس
 خان پسرش برو مستولی شده بود با اهل رعایا و معدودی از ملازمان
 خویش غارت زده بی سامان بقصد توسل و التجا باین دولت
 فیض قرین که ملجای سلاطین و مرجع خواندین است روی عریضه
 از ولایت خویش بدان صوب نهاده و خواجه اسحاق که چنانچه در
 مقام خود گزارش یافته از جلاب سلطنت و جهانپانی برهم سفارت
 بدان صوب دستوری یافته بود درین حالت بدو ملاقی شده خان مذکور
 را در رهائی ازان ورطه ممد و معاون گشته است و عنقریب بکشمیر
 بهشت نظیر خواهد رسید حضرت شاهنشاهی که ذات قدسی
 ملکاتش مصدر اعطاف الهی و منیع الطاف نامتناهی است باستماع
 این خبر از کمال رأمت و قدرانی پرتو تفقد و مهربانی بحال آنخان
 سعادت نشان افکنده خواجه صادق بدخشی و سیف الله را بجهت
 تقدیم مراسم مهمانداری آن سلاله خواندین تعیین نمودند و یک
 قبضه خنجر مرصع گران بها و جیفه مرصع و یکصد و نه سراسپ
 از عربی و عراقی و ترکی چندی از آنها با ساز مرصع و طلا و دوزنجیر
 نیل و برخی از ظروف طلا و نقره و قدری ملبوسات از ملبوسات
 و رخائب اثواب و خیمه و خرگاه و نقایس فرش و سایر اسباب
 تجمل مصحوب آنها ارسال داشته حکم فرمودند که فرستاده
 بکشمیر شتافته آنجا بآن والا دودمان ملاقی شوند و حکم شده
 تا رسیدن خان مسطور به پیشگاه حضور لامع النور بلوازم مهمانداری
 قیام نمایند و یزلیغ گیتی مطاع بمبارز خان صوبه دار کشمیر صادر شد
 که چون بدان خطه دلدن برسد از سرکار اشرف و اهل سامان جمیع

ضروریات و ما یحتاج آن خان رزق قدر نموده و مبلغ پنجاه هزار روپیه از خزانه آن صوبه داده هرگاه روانه درگاه سلاطین پناه گردد خود همراه گشته خان مشار الیه را به بارگاه خلافت رساند و بمحمد امین خان صوبه دار لاهور فرمان شد که چون بآن مرکز سلطنت وارد گردد لوازم اعزاز و اکرام و مراسم نیکو داشت و احترام بعمل آورده وظائف ضیافت بروجه لائق تقدیم نماید و پنجاه هزار روپیه از سرکار خاصه شریفه و مبلغی گرانمند و برخی امتعه از جانب خود بدهد و همچنین بجمع حکم و فوجداران که بر سر راه بودند حکم شد که جا بجا مراتب مهمانداری بظهور رسانند و از حدود متعلقه خویش بآئین شایسته بگذرانند و در هشتم شوال سال یازدهم از جلوس همایون بظاهر دار الخلافه رسیده در یکی از بساطین نزعت آئین اغراب فرود آمد و در آنجا باشا و والا لوازم ضیافت چنانچه شایسته جلالت قدر و شان این دولت کرامت نشان باشد بتقدیم رسید و خانه رستم خان مرحوم که سرمنزلی عالی دلنشین است بر کنار دریای جون و از سرکار خاصه شریفه فرش و دیگر لوازم آن مهیا گشته رونق و صفای تازه یافته بود بجهت نزول آنخان والا مکان معین شد و قرار یافت که یازدهم ماه مذکور داخل دار الخلافه گشته بادر اک ملاقات فائز البرکت خدیو جهان که سروران گیتی و سرافرازان کیهان را هوای تمنای آن در سراسر کامیاب گردان روز بموجب حکم والا زبده امرای عظام جعفر خان که مدار مهام این دولت گیتی اعتصام است با آنخان بخشی دوم تا بیرون شهر پذیرفته گشته با احترام تمام آنخان والا مقام را ببارگاه

اقبال آوردند و چون داخل قلعه مبارک شد بامر اعلی رکن السلطنت
 جعفر خان اورا از راه باغ حیات بخش بمسجد همايون غسلخانه
 که عبادتگاه خاص پادشاه حق پرست است و ملاقات خان موسی
 الیه را آنجا مقرر شده بود آورد و حضرت شاهنشاهی سامعی
 قبل از نماز ظهر خرامش اقبال بآن بقعه قدسیه فرموده خان
 مذکور را از احراز لقای میمنت قربن فیض اندوز و مسرت آگین
 ساختند و بسخنان تفقد آمیز عطوفت پیرا عاطفتهای پادشاهانه
 بجای آوردند و چون وقت نماز در رسید بآئین معهود نماز ظهر بجماعت
 ادا نموده بعد فراغ از نماز آن خان رفیع منزلت را بمنزل رخصت
 فرمودند و پیشکاران پیشگاه سلطنت را فرمان شد که هر روز از انواع اطعمه
 و اشریه بنوعی که سزاوار این دولت مظهر بسطت باشد از سرکار خاصه
 شریفه سامان نموده بآئین شایسته میفرستاده باشند و همواره
 شهنشاه مکرمست پرور مهربان آن سلاله خواندین را بملاطفت گوناگون
 یاد و شاد میفرمودند و خاطر غمدیده رنج کشیده اش را باظهار آتاز
 قدر شناسی و تقوت پروری مسرور ساخته انواع دل جوئی و کرم خوئی
 بظهور میسازیدند و نوبتی دیگر عاطفت خسروانه خان مذکور را در باغ
 حیات بخش از فیض حضور قدسی سرور کلمباب ساخت بالجمله
 آن حشمت پناه مدت هشت ماه قرین خرمی و شادکامی و مشمول
 اعزاز و احترام در دار الخلاصه شاه جهان آباد بهر برده از کلفت و
 محنت مغربر آسود و بمیامن اعطاف بیکران خدیو زمان غبار مکاره
 و نوائب روزگار که باقتضای گردش چرخ دوار اورا روی نموده
 بود از صفحه خاطر زدود و چون عزیمت طواف حرمین شریفین

زاد هما الله قدرا و جلاله پیش نهاد همت سلخته دران اراده فرخنده
رسوخ داشت پس از انقضای مدت مذکور باعزاز آن مقصد اسنی
مرخص گشت و هنگام رخصت حضرت شاهنشاهی آن شوکت مرتبت
را دگر باره بانجمن حضور طلب داشته انواع تلطفات و مهر و انیها
بجا آوردند و باشاره والا کار بردازان پیشگاه سلطنت سامان و
لوازم و مایحتاج آن سفر میمنت اثر بر وجه لایق نمودند و پیرایع
کرامت نشان بصوبه داران و حکام و فوجداران از دار الخلافه
شاه جهان آباد تا بندر سورت صادر شد که آن رنج قدر را از
حدود متعلقه خود بآئین شایسته بگذرانند و مهربانان بدستور
هنگام آمدن معین شدند و از اول تا آخر مبلغ ده لک روپیه از
خزانه بادشاهانه باو عائد گردید غمره رجب بعرض اشرف رسید که
خان دران صوبه دار اودیسه باجل طبیعی رخت هستی بر بست
سیدزدهم دانشمند خان از تغیر محمد امین خان که چنانچه گزارش
یافته بود بعد فراغ از مهم یوسف زئی بصوبه داری دار السلطنه لاهور
تعیین یافته بود بخدمت جلیل القدر میر بخشگیری سر بلند گشته
بعطای خلعت خاص و قلمدان مرصع نوازش یافت - و درین ایام عاطفت
خسروانه پادشاه زاده های عالیقدر و اتبار و امرای نام دار را بعطای خلعت
زمیندانی قامت امتیاز برانراخت ارسلان خان و بقویداری سلطانپور
بلهری معین گشته بعزایت خلعت و اسب از اصل و اضافه بمنصب
هزاره هشت صد سوار دو اسبه سه اسبه مرافراز شد و خواجه پهل

بقلعه دارى گوالیار از تغیر معتمد خان منصوب گردیده بغایت خلعت و اسب و خنجر و خطاب خدمتگار خانى مباحی شد و خدمتگار خان بخدمتگذار خان مخاطب گشت نوزدهم ابراهیم خان که از صوبه دارى دار السلطنة لاهور معزول شده بود باحرار ملازمت اکسیر خاصیت چهره سعادت بر انداخت و میر خان و هادیخان که در سلک کومکیان محمد امین خان بودند بتقبیل سده سنیه فائز گردیدند و عنایت خسروانه میر خان را بعطای خلعت نواخت و عبدالنبی خان فوجدار متبراً از آنجا رسیده دولت زمین بوس دریافت درین اوقات چون از سوانج بنگاله بعرض همایون رسید که آشامیان مردود دگر باز از راه با عاقبت اندیشی قدم جرأت و جسارت از حد خویش پیش نهاده با لشکری انبوه و نواره عظیم بر سر کواهدی که سرحد ولایت بنگاله است آمده اند و بنابر عدم وصول مدد بسید فیروز خان تپانه دار آنجا آن دو سیرتان بر قلعه کواهدی استیلا یافته خان مذکور با اکثر همراهان بمردی و مردانگی نقد جان در راه عبودیت در باختنه است رای عالم آزادی چنان اقتضا نمود که یکی از عمدهای آستان سلطنت با لشکری از پیشگاه حضور بدفع فتنه آن عاصیان مقهور و بی دینان از خدا دور معین گردد و برخی از عساکر کومکى آنصوبه نیز بهمراهم خویش مسلحق ساخته بتادیب و تنبیه آن گروه خدلان پزوه پردازد بنابر آن راجه رامسنگه بکفایت این مهم معین گردید و بیست و یکم ماه مذکور بغایت خلعت و اسب با ساز طلا و جمدهر با علانته مروراید مورد نوازش گشته مرخص شد و نصیربخان و کیسری سنگه بهورتیه و رکفاته سنگه میرتیه و بیدم دیو

میسودی و جمعی دیگر از عمدها و منصبداران و هزار و پانصد
 احدی و پانصد برق انداز باو تعیین یافتند *

خاتمه

سپاس و زیایش ایزد بی همتا را که بدستگیری بخت بلند
 و پیشکاری طالع ارجمند ده ساله سوانح ایام سلطنت و کم رانی
 و اعوام خلافت و جهان ستانی گیتی خدیو مهرافسر سپهر سرور
 شهنشاه عالم گیر بطرزی بدیع و اسلوبی منیع که پذیرای طبائع دشوار
 پسندان کار آگاه سخندان و دقائق شناسان رموز الفاظ و معانی
 تواند بود بی شائبه مبالغه و اطرا نگاشته کلک نکته منیع معنی
 پیرا گردید و ازان وقائع دوام آثار الواح صحائف روزگار و ادراک
 دفاتر لیل و نهار زینت جاوید پذیرفته بهیمن نشر مناقب و مآثر
 و ذکر معالی و مغاخر آن اورنگ نشین کشور باطن و ظاهر نام این
 گهنام بر جریده ایام ثبت اونتاز * لمولفه * نظم *

صد شکر که این شگرف نامه * پذیراسته شد بکام خاصه

دیباجه حشمت و جلال است * فهرست دفاتر کمال است

دستور سلوک شهر یاران * آویزه گوش روز گاران

هر نکته او هزار دفتر * هر نقطه درو هزار گوهر

منگرتو که ساده است گفتار * این شاهد ساده هست پرکار

کردم بشگرف کاری کلک * بس گوهر بی بهادرین سلك

صد رخنه بدل نگندم از فکر * تا شانه زدم بزلف این بکر

طبعم تا نقش این رقم هست * بس نقش بدیع از قلم هست

بسیار رمید خواب و آرام * کین نامه گرفت حسن انجام
 اکنون خامه حقائق نگار برخی از شرائف اطوار و کرائم اخلاق آن
 خدیو انفس و آفاق که جداگانه طراز نگارش یافته در ذیل این صحیفه
 انبال ثبت نموده شاهد کلام را بدان زیر اختتام می بخشد *

گزارش برخی از کرائم عادات و شرائف صفات این خدیو کامل الذات

چون ایزد جهان آفرین آن پایه امزای اورنگ دولت و دین را
 مورد انظار فضل و کرم و مطرح انوار تربیت و نوازش خویش
 ساخته در خلعت و سروری برتبه اکملیت و برتری از فرمان رویان
 گیتی یگانه و ممتاز خوانده لاجرم ذات کرامت سماتش را بحایه
 ملکات فاضله و اخلاق کامله انسانی پیرایه سعادت جاردانی
 بخشیده تا بشرائف اوصاف و خصائل و جلائل منازب و فضائل
 نسخه انسان کامل باشد و بوفور حق شناسی و دین پروری و فرط
 نصفت شماری و معدلت گستری مقتدای خواقین دین دار
 و پیشوای سلاطین عادل چنانچه صورت این معنی بر مرآت خاطر
 دیده و ران هوشمند و آگاه دلان حقیقت پیوند از تتبع مراتب شمائل
 و عادات و تصفیح مدارج تائیدات و سعادات آن حضرت جلوه ظهور
 دارد و راقم این صحیفه متأثر اقبال بگزارش برخی ازان چهره آرای
 شاهد مقال گشته بدان تقریب برای خسروان جهان و مرفرازان
 کیهان جریده اخلاق می پردازد که آن گروه والا شکوه را دستور العمل
 دولت و بخنداری و قانون الادب هشمیت و کامکاری باشد - آن بادشاه

خدا آگاه باقتضای معادلات فطری و ندک بختی ازلی بکمال
 رسوخ در مراتب دین مبین و نهایت ثبات و استقامت بر جاده
 شرع مطهر حضرت خاتم المرملین صلوات الله و سلامه علیه و علی
 آله و اصحابه اجمعین چنانچه آثار آن بر روی روزگار آشکار است
 متصف و موصوم اند - و از مذاهب اربعه معتبره اسلامی بمذهب
 حنیف امام ائمه حضرت امام اعظم قدس الله سره الاکرم که از فروغ
 مشکوه هدایتش حریم کعبه دین و ایمان روشن و انوار برکات
 مجتهداتش بر اقطار ارض و ارجای جهان پرتو افکن است عاملند
 و جمیع عقائد و اعمال آن برگزیده ذوالجلال بر طبق اصول محکمه
 و فروع متقنه طائفه حقه حنفیه است - تقوی و صلاح و زهد و توبه
 آن حضرت بمرتبه ایست که متقیان روزگار و درع کنشان پرهیزگار
 از تنبغ مراتب احوال سعادت منوال حلقه ارادت در گوش و غاشیده
 پیروی بردوش دارند - آن مورد تاییدات آسمانی با وجود جمعیت
 اسباب حشمت و کرامتی هم از ریعان من شباب و عنفوان ایام
 جوانی که موسم نو بهار عشرت و شادمانی و هنگام غلبه و استیلا
 هواجس نفسانیست از جمیع مناهی و ملامی و مسکرات و مکررات
 مستحرز و نفوراند و از رسائی نشاء توفیق هیچگاه مانند هواپرستان و
 غفلت پیشگان لب بشرب رحیق نیالوده بوی مسکرات و منیرات بمشام
 پرهیزگاری آن حضرت نرسیده - و از کمال عفت نفس قدسی
 سرشت هرگز طبع مبارک جز با شرائف حلائل و زوجات مکررات
 مقارنت و مضاجعت نجسته و از مبادی غلوائی شباب تا این هنگام
 میمنت آغاز خجسته نرجام که سن کرامت قرین منزل خمسین را

کامیاب نمذات برکات و الوف معادات ساخته میل به نسوان محرمه
در خاطر اشرف اطهر که جلوه گاه دوشیزگان حجله غیب و آئینه
خانه شواهد اسرار الهی است نقش نه بسته - با آنکه بزم آریان
عشرت و هنگامه پیرایان نشاط از مطربان خوش آواز و سازندهای
دلفراز و نوا - انجمن نادر ترانه و سرود سرایان سرآمد یگانه از هر
صنف و گروه در پایه سربر گردون شکوه مجتمع اند از کمال تقدس
و تشرع و حق پرستی باستماع سرود و ساز توجه نمی نمایند - و جز
هنگام جشن و سوره و اوقات طرب و سرور که باقتضای آئین شهنشاهی
و رعایت آداب جهان پناهی ارتکاب صحبت ساز و نوا ضرور است
هنگامه زد و سرود در بزم مقدس انعقاد نمی یابد لمواغه * شعر *

نکرده بهر رضای خدای عزّ و جل

نه چشم سوی غزال و نه گوش سوی غزل

آن خدیو قدسی شیم بلباسهای نامشروع و زینتهای محرم اگرچه شان
سلطنت و شکوه دولت را منافی نیست تلبیس و تزین نمیدر مایند و
پیوسته لباس مبارک از اثواب فاخره متشرعانه است - و زواهر جواهری
که از پوشش آن حضرت زبیب و فر می یابد آنچه محتاج نگین
خانه است بجای طلا پیرسنگ یشب تعبیه یافته نامشروع و مباح
باشد - از کمال پاکیزگی طینت و طهارت جبلت همیشه با وضو میباشند -
و با صلوات مفروضه جمیع سذن و نوافل بی شایبه ملال و تکاسل ادا
نموده تاخیر نماز از وقت مستحب روا نمیدارند - و روز ماه مبارک
رمضان سفره و حضرا بر رغبت داشته - در سایر ایام متبرکه نیز بقوت
تایید ازلی و نیروی توفیق آسمانی صائم می باشند - و در ماه

مبارک میام ادای سنت تراویح ضمیمه رواتب عبادات آن پادشاه حق پرست است - و سر تا سر آن ماه فرخنده بادای طاعت و عبادات و افاضه خیر و مبرات و قیام بصوالج اعمال و التزام شرائف احوال و کام بخشی و فیض رسانج خلایق و تحصیل خشنودی و رضای خالق اوقات وائض البرکات مصروف ساخته در عشره اخیره بسنت مدینه نبوی در مسجد قدسی اساس غسلخانه معتکف میشوند و درین ایام بتمام همت و همگی نهمت روی توجه بجناب کبریا آورده در آن خلوت قدس شب و روز بشجود عبودیت ناصیه افروز و بحسن خشوع و خضوع از درگاه صمدیت فیض اندوزاند - و در جمعات تشریف حضور بمسجد جامع می برند و اقامت نماز جمعه هیچگاه از روی احتیاط بی وقوع مازمی قوی ازان حضرت فوت نمیشود و هرگاه موکب جاه و جلال در دار الخافه شاه جهان آباد و یا شهری دیگر اقامت داشته باشد چون عزم توجه بشکارگاههای نواحی شهر می نمایند اول هفته نهضت اقبال در صوفه روز پنجشنبه لوای مراجعت به شهر می افزایند تا فتور در ادای نماز جمعه نشود و گاهی که شکار دو هفته یا بیشتر پیش نهاده خاطر والا گردد در یکی از جوامع تصبات بزرگ که نزدیک باوردی معلی باشد نماز جمعه می کنند - و در عیدین خواه سفر و خواه حضر بمصلی پرتو حضور گسترده با گاه مسلمانین نماز عید بجماعت می گزارند - و در لیالی متبرکه باهینای شب که طریقه زنده دلان خدا طلب است پرداخته از انوار فیض الهی چراغ انروز بخت و سعادت اند - با آنکه بصحبت مشایخ کرام و اعظم دین و سالکان مسلک حق و یقین از مواهب قلبی و نتوحات

باطنی چندان سرمایه گرفته اند که بارشاد و هدایت مستعدان آن احوال و مستحقان آن نوال را زکوة فصاح کمال می توانند داد از غایت حق طلبی و خدا جوئی پیوسته خاطر عاطر آن قبله مقبلان جویای محبت فقرا و عرفا و صاحبان است و در هر کس نشانی از مقصود اصلی و مطلوب حقیقی می یابند سلسله جنبان طلب اند - تقدس و ثناء و روحانیت و تیرگی آن خدیو قدسی خصال دران پایه است که خاطر ملکوت ناظر باستیقای لذات جسمانی و مشتهیات نفسانی با آنکه حلال و مباح باشد نیز راغب نیست و پیوسته بریاضات بدنی از تقلیل غذا و التزام سهر و کثرت صوم و مواظبت عبادات شافه در تصفیة روح و تلطیف سر و تنزیه باطن میکوشند و همواره عبادت و پرستش کردگار جهان و ذکر و یاد خالق زمین و آسمان پیش نهاد همت حق پزوه داشته به تحصیل کمالات حقیقی و افخار نعم روحانی اسباب دولت جادوانی فراهم می آورند و غرض از سلطنت و سروری اعلای اعلام دین پروری و مقصود از خلافت و برتری تشدید ارکان شریعت گسترش دانسته در ترویج قواعد دین مبین و تفهیم احکام ملت متدین و محو رسوم ضلالت و جهالت و رفع آثار بدع و اهو و منع ظهور مناهای و ملامی روح مقدس حضرت رسالت پناهی را صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه از خود خشنود می سازند چنانچه بمیان مسماعی مشهور آن حضرت دین - نیف و ملت بیضا را درین کشور فیض پیرا قوت و استیلائی دست داده که در زمان هیچ یکی از فرمان دهان باداد و دین غیر از عهد معادبت مهد خلفای راشدین مهدیین رضوان الله

علیهم اجمعین مثل آن صورت وقوع نیامده - از برکات مسلمانی آن
 حضرت در معابد شرک و مناسک ضلال گرد بی رونقی برچهره
 بدان نشسته و زناز تعلقی بت پرستان از کیش و آئین کفری
 گسسته یوما فیوما آثار کفر و جهالت در کاهش و انوار اسلام و ایمان
 در افزایش است چه در مستقر اورنگ سلطنت و چه در اطراف و
 اکناف این مملکت سپهر بسطت پیوسته جمعی از کفار ضلالت شعار
 شرف اسلام در می یابند و در پایت سریر گردون شکوه هر کس از آن
 گروه بدلالت سعادت اراده مسلمانی میکنند ناظران مهم شرعیه
 او را بعبث بارگاه خلافت حاضر آورده باشاره معلی تلقین کلمه طیبه
 می نمایند و حضرت شاهنشاهی بجهت تالیف قلوب سایر اهل
 غوایت آن تریق را بخلعت و انعام نقود و دیگر عطایا و مواهب بر
 وفق درجات احوال آنها می نوازند و برخی را که از قوم خود
 امتیازی دارند بی واسطه بزبان حق ترجمان که مفتاح خزائن
 صدق و ایمان است تلقین شهادتین نموده بین الاقران سر بلند
 می سازند لمولفه

* شعر *

* بعهد خسرو دین پرور سلیمان قدر

گسسته امت سلیمانی از میان زناز

توان براه ضلالت کشید از آن سدی

ز بس که شد بت هنگین شکسته از کفار

احکام شریعت غرا و ملت بیضا بحمايت دین پروری آن حضرت
 چنان کامیاب نفاذ و جریان امت که اگر بدعوی بی نوائی
 و تظلم کمترین گذائی از محکمه قضا رقم حضار بنام یکی از اعیان

و امرا صادر شود. امثال مثال را مجال تاخیر و امهال ندارد
و خواه و نا خواه حکم شرع شریف و نفوی ملت منیف را گردن
اطاعت می گذارد لمولفه * شعر *

گیاه خشک کند دعوی از طراوت خویش
بافتاب زدار القضا رود اعلام
قصاص اگر طلبد شمع کشته را آتش
حدیث باد بود خیبر باد با ایام

و همچنان که قبل ازین درین دنا تر دولت مآثر سابق ذکر یافته
در پایه سریر سلطنت و سایر بلاد و اقطار ممالک محروسه
مختسبان نافذ حکم بجهت منع منکرات و رفع محرمات مقرر
ساخته اند تا خلأقی را بقهر و زهر ازان باز داشته رهنمون طریق
صلاح و سداد و مانع ارتکاب فجور و فساد باشند چنانچه در هدیه
جا احدی از رعیت و سپاهی بلکه بندهای عمده بادشاهی
را جرأت بر اظهار و اعلان مناهیه و ملامتی نمانده و ترویج امر
حتساب درین مملکت گردون فسحت بدین غایت از خصائص
احکام این بادشاه دین پناه است و در سوائف ایام چندان
رواجی نداشته و جز نامی ازان نبوده لمولفه * شعر *

دولتش تا حامی اعلام شد * دین همی بالد بخویش از عزیز شان
احتمساب شرع را از حکم او * دره بر دوش است چرخ از کهکشان
صفت عدل و بصفت آن خدیو کامل عادل را دقتی جدا گانه
باید تا به نیروی تگابی کلک نکته سنج معنی طراز در روزگاری
دراز یکی از هزار و اندکی از بسیارش بمنصه اظهار تواند آمد دو

زمان فرمان روائی و خلافت آن حضرت ظلمی اگر رفته برگزشتگان
 و پیشینیان است که ادراک این عهد سعادت مهت نمودند از ظل
 حراست و فیض عدالت بادشاهانه محروم بوی اندامولغ * شهر *
 بدوران عدلش که پاینده باد * متمدیده کس ندارد بدید
 بآهن رسد گرز عدلش * خبر * بپای درخت آب گردد تبر
 کند سیل اگرخانه را خراب * شود زهره ابر از بیم آب
 ز دریا بکشتی رسد گریبان * گهرگیرد از بحر هم سنگ آن
 با آنکه خلاصه اوقات فرخنده ساعات صرف داد دهی خلایق
 و پژوهش حال رعایا و زیر دستان نموده هر روز بی تخلف دیوان
 عدالت میکنند و میر عدل و داروغه عدالت تعیین نموده اند که
 متظلمان و داد خواهان را بدیشگاه عدالت حاضر آورده مطالب و
 مقاصد آنها را بعرض والا میرسانند از غایت اعتنا و اهتمام بشان
 این امر جلیل یکی از معتمدان بارگاه خلافت را معین ساخته اند
 که اگر متصدیان عدالت در عرض مدعی و انجام مطلب بعضی
 ملهوفان بنابر اغراض نفسانی تاخیر و تعویق و مداخله و ممانعت
 ورزند و آن مستغنیان بدو رجوع نموده عرائض مشتمل برحقیقت حال
 خویش بار دهند تا آنها را بنظر انور رساند و در خلوات قدس آن
 تظلم نامهها بمطالعۀ اشرف میرسد و جواب مطالب آن فریق بخط
 مبارک بر حاشیۀ آنها طراز نگارش می یابد - و از شرائف تاییداتی
 که آن دست پرورد لطف خاص ایزدی بدان کرامت اختصاص
 یافته است که عقل و حکمت و عدل و رأیت و ضبط و سیادت
 و خدا پرستی و شریعت پروری را چنان با هم ترکیب و امتزاج

داده اند که در نظم و نسق مملکتی بدین وسعت و حفظ و حراست
 دولتی باین عظمت جز حدود و سیاست شرعیه که متکفلان امور
 ریاست کبری و متکلمان بار ناموس خلافت عظمی را اجرای آن
 فاگیر است بکار نمیدرند و هرگز باقتضای قوت غضبی و هوای
 نفس و شهوات طبع بتخریب بذای حیات فردی از افراد نوع
 انسان که بدائع صنائع و شرائف ودائع آبرودگار جهانند حکم
 نمی فرمایند - و هیچ یک از پادشاهزادهای کامگار والا ثبار و امرا
 و نوپندان رفیع مقدار که بنظم مهام صوبه و ولایتی ازین کشور و بیع
 قیام دارند از بیم باز پرس قهر و عتاب پادشاهانه بقتل احدی
 جرأت نمی توانند کرد - جمعی که مصدر تقصیرات و مستحق
 عقوبات شده باشند از عرایض حکام و صوبه داران و نوشته وقائع
 نگاران حقیقت حال شان بمسامع حقائق مجامع می رسد و چون
 از درگاه معلی بر وفق شریعت غرا حکم سیاست آنها صادر میشود
 بدیاسا میرسند و در پیشگاه معدلت خسروانه وضع و شریف و ادانی و
 اقامی را مواخذة و باز پرس یکسانست و در اجرای حدود شرعیه
 امرا و اعیان و فقرا و بی نوایان از هم متمیز نیستند - هرگاه یکی از
 عموهای بازگاه خلافت در مراتب خدمت و مراسم عبودیت مصدر -
 زلتی شود که بحکم توره سلطنت و پادشاهی و آئین فرماندهی و
 جهانبنانی تادیب و گوشمال او لازم و متحتم باشد بعزل از خدمت
 و سلب رتبه عزت و اعتبار و برطرف کردن منصب و جاگیر یا کم
 کردن منصب در خور جریمه و تقصیر تنبیه و تادیب می بابد و
 پس از چندی اگر جرمش قابل عفو باشد مورد فضل و بخشایش

و مشمول کرم و فوازش می شود و همچنین سایر بندهای آستان
والا که جرم و خطائی از آنها سرزند بدین عنوان متنبه و متداب
میگردند و این معنی در حقیقت همین تربیت و بنده پروریست
که سرمایه اصلاح احوال و پدوایه تهذیب اخلاق و اطوار بندهای
ناهنجار میگردند - و صفت عفو و جرم بخشی و خطا پوشی و عذر
نیوشی آن مظهر لطف و احسان و رحمت آنر دگار بخدیست
که در ایام قنوت و زمان اختلال ملک دولت که آن حضرت برهبری
تایید آسمانی بذکر موجبات و اسبابی که در اول این کذاب مستطاب
گزارش پذیرفته رایت عزیمت از دکن برافراخته متوجه مسندقر الخلامه
گشتند و عساکر نصرت مآل را با اعادی بدسگال محاربات عظیم
روی داد و آویزشهای سترگ اتفاق افتاد و عاقبه الامر بدارویی
نصر و امداد ایزد متعال و اقتضای حکمت و مشیت قادر ذوالجلال
سریر سلطنت و اقبال و اورنگ عظمت و استقلال بفر جلوس همایون
زیب و زینت یافت جمعی که از بیدولتی و کوتاه اندیشی رخ از
سعادت ارادت و هوا خواهی آن برگزیده الهی تامله غبار مخالفت
بر فرق روزگار خود پمختند و در معارک و حروب که آن حضرت با اعادی
صع آرا بودند تیغ جسارت بر روی مبارزان جنود دولت کشیده چون
ارزم و حیا برخاک سفاقت ریختند و گروهی که در برخی مواقع
هیجا از نفاق و دو روئی روی بخت از عسکر ظفر اثر بر تافتند و
براه عصیان منشی و خلاف اندیشی شتاند و مجموع سزارار
صنوف عتاب و بی توجهی بل مستحق عقوبات عظیمه شده بودند
از کمال فضل و کرم جبلی بموجب این معنی که * مصرع *

در عفو لذتی است که در انتقام نیست

جرائم و زلات همه بخشیدند و هیچ یک را باظهار سوء کردار
 خجالت نداده پرده انماض بر تقصیرات شان کشیدند - خیا و شرم
 و مردمی و آرزو آنحضرت بغایتی است که هرگز کلمه رکبیک و
 حرفی مستهجن بر زبان گهر بیان جریان نیافته و هیچگاه سخنی
 که موجب شرمزدگی و انفعال و باعث هتک عزت و تقبیح حال
 کسی باشد بروی او نفرموده اند لمولفه * شعر *

حیای عالم با اوست و این عجب نبود

که چشم عالمیان است و چشم جای حیا است

از عایت بزرگ نهادی و والا نژادی و نهایت پایه شناسی و
 قدردانی با فرقه سادات عظام و طایفه مشایخ کرام و زمره علمای
 اعلام مراسم توقیر و تبجیل و لوازم اعزاز و احترام باتصی الغایه
 رعایت فرموده پاس عزت این گروه را اساس بارگاه سروری و
 سرفرازی میدانند و در ایوان عدل و داد چنان کشاده پیشانی
 می نشینند و نرم خوئی و مهربانی با متظلمان و داد خواهان بکار
 میبرند که آنها را در عرض مطلب و مدعی هیبت محفل سپهر
 مشاغل بند و هشت بر زبان نگذاشته بی شایبه خوف و بیم مقاصد
 و مدعیات خود بشرح و بسط تمام و بمبالغه و اطناب در کلام
 معروض میدارند و ازان بهیچ وجه آثار ملالت و دل ناصیه حال
 اشرف ظاهر نمیشود و باین طیب خلق و کشاده پیشانی لطف
 دور باش شان و شکوه و مهابت عظمت و جلال آن تهرمان کشور
 اعتبار که زهره گداز اکسره ایام است و ترک بهرام را از نهیب آن لرزه

بیم و هراس بر اندام طیش و تندبی و عجلت و اضطراب در هیچ
 باب ازان خدیو خورشید قدر ملک جذاب مشاهده نگشته - در کارها
 نهایت غور و تأمل و دور بینی و ملاحظه اطراف و عواقب آن پکار
 می برند و هرگز امری از امور که خالی از مصلحت دین
 و دولت و خیریت و صلاح جمهر باشد ازان حضرت بظهور
 نمی رسد - تیقظ و آگاهی در مراتب سلطنت و پادشاهی دران پایه
 که حقایق معاملات هر صوبه و سرکار همواره بر سبیل تفصیل
 روزنامه دار از نوشته های سوانح نگاران که جایجا معین اند
 بموقف عرض اشرف رهنده جزئیات و کنیات کیفیت زیست
 و سلوک صوبه داران و حکام و عمال در پیشگاه جاه جلال سمت
 انکشاف می یابد و بافتضای عدالت و نصفت پاداش حسن
 عمل و کيفر سوء کردار هر کس میدهند - و از غایت اعتنا و اهتمامی
 که با پادشاه احوال ملک و دولت دارند در هر صوبه و سرکار بغیر
 واقعه نویس مقرر - یکی از معتمدان بیغرض کار آگاه خفیه معین
 فرموده اند که سوانح و حقایق آنجا بی اطلاع دیگری نوشته بدرگاه
 آسمان جاه ارسال دارد تا اگر واقعه نگار مقرر بذابر غرضی در
 نگارش برخی امور از نفس الامر تجاوز ورزیده باشد از نوشته او
 حقیقت حال در جناب سلطنت و جواهرانی درجه ظهور یابد و
 بدرکت این هوشیازی و خبرداری نیکی و راستی بر کردار متصدیان
 اشغال و مهمام غالب گشته از اعمال نکوهیده و اعمال ناپسندیده
 محترز اند

دل روشنش آنگه از کار ملک * عیان نزد او جمله اسرار ملک

ز احوال مردم چنان نکته یاب • که داند چه بینند شبها بخواب
 از مزایب جود و احسان و فضل و اصطناع آن رونق انزای کارخانه
 ابداع کلک نکته پرداز تا کجا دامنه طراز تواند شد شرائف خیرات و
 کرائم مبرات و صفوف انزارات و اکرامات چندانکه ازان مظهر الطاف
 الهی بمنصف ظهور رسیده عشر معشار آن از اعظم سلاطین کامگار
 و خوانین گردون اقتدار در تمام ایام دولت و مدت سلطنت روی
 نداده و انوار صدق اینمعنی از مواهب عالیه و انعامات سامیه
 آنحضرت که این دیباچه نسخه مفخر و معالی بذکر بعضی ازان
 مشحون است بر مرات ضمیر همگان پرتو افکن میگردد. و از جمله
 آن سترگ بخششها عفو کردن باج غلات و هبوبات و وجوه راهداری
 و محصول اقمشه و دیگر اموال مایر است در کل ممالک محروسه و
 تمام قلم رو دولت قاهره از فرقه مسلمین خصوصا و عفو کردن بعض
 وجوه مذکوره از کافه رعایا و قاطبه برابا عموما که مجموع آن هر ساله
 مبلغ سی لک روپیه می شود. و ازان جمله بخشیدن مطالبات اجداد و
 نیاکان بندهای آستان خلعت نشان است که قبل ازین درین دولت
 جهان مدار و سلطنت گردون اقتدار بروفق معمول روزگار دیراندیان
 عظام و مستوفیان ممالک نظام از تقاضا مواجب و وجه مواجب
 آنها بر سبیل تدریج وضع نموده بسرکار خاصه شریفه عائد میگذاشتند
 و اینمعنی موجب پریشانی و اختلال حال بشیاری از منتصبان
 عتیقه جاه و جلال می گشت و چون این مطالب درین دولت
 فیض پرور که مرجع و ملجای خلائق هفت کشور است حد و نهایتی
 ندارد هر سال بدین جهت مبلغهای خطیر از وجه طلب امرا و

منصبداران و سایر بندهای درگاه والا که ممت خاند زادمی آستان
 معلی دارند وضع شده سرمایه کفایت خزانة عامره میشود. ازان جا
 که همت خیر فہمت آن حضرت پیوستہ بر تمہید مراسم لطف
 و رأفت و تشدید مبانی حود و عاطفت مقصور است و ہموارہ وجہ
 قصد و پیش نہاد خاطر اقدس آنکہ ہر انرازان عبودیت این دولت
 اندیشان و سعادت اندوزان خدمت این آستان فیض مکن بطیب
 حال و وسعت عیش و فراغ بال و سرور خاطر مخصوص و بہرہ مند
 بودہ غبار پریشانی بر چہرہ حال و گرد نلکامی بر رخسار آمال
 آنها نہ نشیند بمقتضای استیفای مآثر مکرمات و انصال رقم عفو
 بردفاتر مطالبات مذکور کشیدہ حکم جہان مطاع از پیشگاہ فضل
 و اصطناع بنظمان مذاظم دیوانی عز مدوریافت کہ جمیع بندہای
 درگاہ خلایق پناہ را از منصب دار دو بدستی تا امیری کہ بمنصب
 ہفت ہزاری سر بلند است از مطالبہ آنچه بر ذمہ اجداد و نیاکان
 واجب الادا بودہ معاف و مسلم شمردہ بدان جہت تعرض
 و مزاحمت ننمایند و از دو منصب دار بدستی تا چہار صدی بنابر
 کمی منصب از مطالبہ آنچه بر ذمہ آباء آنها بدان مشغول باشد نیز
 معاف شناسند و از پانصدی تا ہفت ہزاری بحکم ہمت حال
 و حصول استطاعت وجوہ مطالبات را لازم الادا دانستہ اگر موازی
 قدر آن میراث یافتہ باشند بمرور ایام و تدریج شہر و اعوام از عہدہ
 ادای آن برآیند و اگر بقدر آن میراث نبردہ باشند وجہ مطالبہ
 بقدر ترکہ ادا کنند و اگر ظاہر شود کہ بجماعی مذکورہ مطلقاً متبرکہ
 فرسیدہ آنها نیز بالکلیہ از ادای وجہ مطالبہ معاف و مرفوع القلم

باشند و آنچه بدین جهت بخشیده همت والا گشته از کروزها
متجاوز است

• مولفه • شعر •

بقطره ابر و بانجم می‌پیر نتواند

سخا و بخشش ازرا نگهداشت شمار

ز آستین عطایش که کوچه امل است

نمونه درسه چمن است موج دریا بار

و از مہرات عام شامل آن خدیو ابر کف دریا نوال آنکه چون
سابق در بسیاری از مسالک و مشارع این مملکت گردون بسطت
بجهت نزول مسافران خانات و رباطات که محل امن و آرامش
و مقام راحت و آسایش آن گروه تواند شد نبود و خلائی
در بعضی راهها خصوصا از بلاد فبض بزیاد ادرنگ آباد
تا مستقر الخلاء اکبر آباد و از دار السلطنة لهور تا دار الملک کابل
کمال رنج و تعب می کشیدند رأیت و عاطفت بان شاهانه بر حال
متروکین و مسافران بخشوده یرایغ لازم الامثال از پیشگاه مکرمت
و افضال پیرایه صدور یافت که در جمیع طرق و شوارع این ممالک
کثیر المسالک بهرجا سرا و ربط نباشد از سرکار خالصه شریفه سرای
وسیع الفضا از سنگ و خشت و آهک و گچ در کمال متانت
و استحکام مشتمل بر بازار و مسجد و چاه پخته و حمام بسازنی و در
بر مرحله بجهت فرسودگان محنت سفر و رهروان دشت و صحرا
منزل گاهی پدید آید که محط رحال و محل صیانت اشیا و اموال آن
فربق باشد و برکت اجر و ثوابش بر روزگار این دولت همایون
آثار عائد گردن و همچنین حکم والا صادر شد که هر سرای قدیم

ابداعیانی که محتاج صورت باشد بترمیم آن پردازند و در هر موضع که پل در کار باشد نیز باستحکام تام بسازند چنانچه از خزانن جود و اکرام بادشاهی بمصارف این ابدیه خیرچندان زرخیز شده و می شود که مستوفی خیال بدستگیری معمارانندیشه از تخمین آن عاجز است و بالفعل بمیان فضل و کرم شهنشاه زمان که رونق بخش کهن سرای جهان و موسس اساس خیر و احسان است طرق و مسالک هندوستان بهشت نشان چنان سمت امن و آبادی پذیرفته که مراحل و منازل و جبال و صکاری از معموری و ایمنی حکم باد و امصار گرفته است و از جمله مکارم سنیه آن حضرت آنکه هم در نخستین سال جلوس میمنت پیرا که حقیقت بی رونقی و اندراس ناهدام برخی مساجد و معابد اسلام بعرض اشرف رسید یرلیغ کرامت طراز بطغرای نفاذ پیوست که در جمیع ممالک محروسه هر جا مسجدی مدروس باشد از سرکار خاصه شریفه ترمیم و تجدید عمارت آن کرده از نور رونق و صفا بخشند و امام و مؤذن و خادم و سایر لوازم خرج مسجد از فرش و چراغ و غیر آن مقرر سازند چنانچه هر سال مبلغهای خطیر بدین وجه مصروف میشود - و از آنجا که توجه خاطر داناش ^{مظفر} بدریغ مراتب فضل و تاسیس معالم علم درجه تصوی دارد و در جمیع بلاد و قصبات این کشور وسیع فضلا و مدرسان را بوظائف لایقه از روزیانه و املاک موظف ساخته بشغل تدریس و تعلیم محصلان علوم گماشته اند و برای طلبه علم در هر معمولی و ناحیه وجوه معیشت درخور رتبه و حالت و استعداد مقرر داشته و هر ساله بدین وجه نیز از خزانن احسان پادشاهانه مبلغهای معتد به

صرف میشود و از فیض مکرمت و افضال شهنشاه ابرکف دربار
 نوال طالبان علم و کمال سمت افزونی پذیرفته، مندرج الحال و صرفه
 الحال یکسب و تحصیل علوم اشتغال می ورزند و برکات دعای
 اجابت اثر آن گزیده سرمایه بقای این دولت آسمانی شکوه میگردانند -
 و ازان جمله آنست که چون همگی همت والا نهمت شریعت
 پدیرای آن خدیو دین پرور حق پزوه مصروف است با آنکه کعبه
 مسلمین در احکام دین متدین بمسائلی که ائبر علما و ایمة مذهب
 شریف حنفی بدان فتوی داده معمول بها و معمول علیها دانسته
 عمل نمایند و مسائل مذکوره در کتب فقه و نسخ فتاوی بذایر
 اختلاف فقها و علما با روایات ضعیفه و اقوال مختلفه آنها مخلوط است
 و معینا مجموع آنها یک کذاب حاری نیست و تا کتب مبسوطه
 بسیار فراهم نیاید و کسی را دستگاهی وسیع و بضاعتی کامل و قدرت
 و استحضاری وادی در علم احکام فقه نباشد استکشاف حق صریح
 و استنباط مسئله مفتی بها حکم صحیح نمی تواند نمود لاجرم بر ضمیر
 مهر انوار که در امور دین و دولت بفتوی الهام کار گزار است پرتو
 این عزیمت تافت که جمعی از علمای پایه سرر اعلی کتب
 معتبره و نسخ مبسوطه آن فن را که در کتاب خانه خاصه شیوه
 بروزگران از اطراف و اکناف عالم فراهم آمده جلوه گاه انتظار تنبع
 ساخته از روی تحقیق و تدقیق و خوض و غور انیق بجمع و تالیف
 آن مسائل پردازند و از مجموع آن نسخه جامعه مرتب سازند تا
 همگان را استکشاف مسئله مفتی بها در هر باب بمراجعت آن
 کتاب بسهولت و آسانی دست دهد و قضات و مفتیان اسلام از جمیع

کتاب و دفاتر شتی و تدبیر و تصفیح جمیع نسخ فتاوی مستغنی باشند و سرگردگی و اهتمام این مهم صواب انجام بقضیلت مآب شیخ نظام که جامع فضائل معقول و منقول است تفویض یانت که کمر سعی و اجتهاد بتمشیت این امر بسته باتفاق سایر اهل فضل و دانش جمع و تالیف آن مسائل نماید و گروهی از فضلا و علما که در پایه اورنگ خلافت بودند بدان شغل شریف مامور شدند و در اطراف و اکناف کشور فضل پرور هندوستان بهر جا کسی بسمت اشتیاق و مهارت در علوم موسوم بود بموجب یرلیغ همایون بجذاب والای سلطنت حاضر آمده بموافقت آن جمع تعیین یافت و همدگی آن فریق بوظائف شایسته و مواهب ارجمند کامیاب گشته بتقدیم آن امر مشغول شدند و از کتبی که تمشیت آن امر را درکار شود نسخ صحیح از کذاب خائفه خاصه شریفه بفضل حواله رفت و هر سال مدلی خطیر در وجوه و طائف و انعامات عمل و ممارسات این شغل جلیل و خطب نبیل از خزانه احسان بادشاهی صرف میشود و چون آن کذاب مستطاب صورت اتمام گیرد و پیرایه اختتام پذیرد جهانیان را از سایر کتب فقهی مغنی خواهد بود و برکت اجر و ثوابش ابد الآباد در نسخه حسنات شهنشاه مؤید قدسی ملکت مثبت و مرقوم خواهد گشت - شجاعت و شهامت و پر دلی و خرامت و صرامت و متانت راعی و اصابت تدبیر و همت بلند و عزیمت عالم گیر آن خدیو مهر انصاف پیر سریر از شرط ثبوت و کمال ظهور مستغنی از مراتب شرح و تقریر امت کار آگاهان رموز حرب و غا و دقائق مهمان قواعد رزم و هیجا درین معنی متفق اند که جز امیر کبیر

و خاقان اعظم مطاع سرزبان جهان و پیدشوی خسروان عالم حضرت صاحب‌قبران کشور سندان طاب ثراه دگربری از سلاطین والا شکوه و بادشاهان عالی‌مکان را در فنون رزم آزمائی و سده آرائی و مراتب لشکرکشی و جهان کشائی این مایه خبرت و رسائی و مهارت و دستگاه که آن شهنشاه فلک ندر انجم سپاه را است نبوده و هیچ یک از ملوک سابقه و خواقین ماضیه بگوهر رای صائب و جوهر تبغ ثاقب این آثار دشمن سوزی و کار نامهایی فتح و فیروزی در روزگار نهموده آگاه دلائل دانش آئین از تابع صادرات احوال میمنت قرین که این آثار متأثر گامکاری هادی برخی ازان است مجمل ادراک این معنی توانند نمود. حسن توکل و ثبات و استقلال آن فرزانده لوی اقبال در معارک رزم و فذل و مواضع اخطار و احوال بمذابله ایست که هرگز نظر همت بلند آن حضرت بر قلت اعدا و انصار و کثرت اعدا و خصوم و اعدای نبوده و جز بر عون عنایت این نصرت بخش فیروزان رسان و ثوق و اعتماد نهموده اند در مضممار کشور کشائی و هنگام صف آرائی اگر خیل بشر سراسر بکین برخیزند و جنود هفت کشور بیک دفعه غبار حمله انگیزند ارکان ثبات و قرار آن برگزیده آمدیدگار تنزل نمی یابد و رخ تافتن از میدان رزم و عزمه کارزار در ضمیر مهر انوار خطور نمی نماید حملات سرد آزمائی شجریان جهان و دلازان عالم بر آن گران رکاب مضممار ثبات قدم لاسماله چون وزیدن ریاح عاصف است بر کوه گران و همانند آهنگ برق خاطف بسوی قطب آسمان

لما یفقه • شعر •

فداده بید صفت موج لریزه بر تن شیر .

در آن مصاف که افشوده است پای و قار

ز خاک پای ثباتش طلا کند بر سر

سپهر بهر مدارای کهنه رنج دارد

مکرر در موافق هیجا و صفوف و غا چنان روی داده که سلک
اجتماع مرکب همایون از هم گسیخته زمره قلیل در رکاب ظفر مآب
مانده اند و انواع مخالف بجمعیت و شوکت تمام هنگامه آرای
کارزار بوده و آن خدیو خصم افکن دشمن شکن انگیز استقامت و
پایداری امکنده چون کوه دستان لشکر انبوه از جا نرفته اند و
بمحسن صبر و ثبات و نیروی همت و پردای رایت غلبه و استبلا
انراخته مظفر و منصور گشته - و از خصائص عادات آن حضرت
آن است که در عین گرمی هنگامه حرب و قتال و زمان اشتعال
نواثر رزم و جدال چون وقت نماز میرسد بقصد عبادت بزدان
پاک و معبود بی نیاز از مرکوب خاص فرود می آیند و از
سر صدق عبودیت سجاده طاعت و حق پرستی بر زمین نیاز
گسترده با ملازمان رکب دوامت صف آرای جماعت میگردند و در
کمال حضور و طمانینت و نهایت تخضع و تشع چنانچه شیمه کریمه
آن حضرت است نماز میگزارند و در آن حالت اگر جهان و جهانیان
بهم بر آیند در جمعیت قلب و آرام باطن اشرف خلل و فتور نمیرود
و بارها در مواقف صعب این صورت از آن خدیو صورت و معنی رخ
نموده و دوست و دشمن و موافق و مخالف آنرا معاینه کرده اند
و بالجمله یروفق مودای " من استأنس بالله لم يستوحش من غیر
الله " جزایزد توایا و خالق بی همدا ترس و بیم و خوف و هراس

از چید چیز و هیچکس در ذات اقدس نیست اموالغه * شعر *

هرگز بر هیچ چیز دلش بی قرار نیست

از بهر گرفته معرفت حق درو قرار

از بزرگ نزدی های نفس قدسی نهاد آن بهره مند معادت
خدا داد یکی آنست که از وقوع امور ناملائم و مضامرات طبع که
نشاء کون و عالم بشریت ازان خالی نیست غبار ضحرت و ملال
بر چهره احوال آنحضرت نمی نشیند و از صدور سوانح مصرت
بخش بهجت پدرا و حصول مطالب و مقاصد علیا چون ظهور فتوحات
مترک و مغلوب گشتن اعدا که طبائع بشری را نشاط افزا امت
آثار فرح و انبساط مفرط از بشره همایون ظاهر نمیشود چنانچه در
محاربات عظامه که جنود اقبال را با اعدای خسران مآل روی
داده همه جا فتح و ظفر نصیب اولیای دولت بی زوال گردید
صورت صدق اینمعنی مشهور همگان شده است در هر معرکه و
کارزار بهر از ظهور غلبه و استیلا ای افواج نصرت شعار و هزیمت
یافتن دشمنان نابکار چون فدویان اخلاصمند و فوئیدان عقیدت شعار
تعدیم مراسم مبارکباد فتح نموده اظهار بشاشت و نشاط میکردند طبع
مبارک بآن توجه نفرموده روی الثقات همت ازان وادی می یافتند
و آن مایه مصرت و شگفتگی که از وقوع آن قسم فتوحات نمایان رخ
مینماید در چهره حال اقدس ظاهر نبود حاصل که در اوقات شدت
ورخا و رنج و راحت و اندوه و شادی حال خجسته آلال بیک وتیره
و منوال است بر سنج امور مرغوبه شکر و میاس منعم حقیقی بجا
آورده مکروه را بصبر و سکون و ثبات نفس تلقی میفرمایند و هرگز

غلبهٔ سرور و استیلاي حزن از احوال آن مظهر بدیع صفات ذوالجلال مستنبط نمیگردد و در مقام بشاشت و انبساط خندهٔ آن حضرت از حد تبسم در نمیگذرد و هنگام قهر و شورش طبع هیأت غضبانی آن آیت رحمت ربانی از زهر چشم و چین پیشانی عذاب بیشتر نیست و مع هذا هیبت آن معتبت زهره گداز رستم و امرا سیاب و جگر شیر دلان روزگار از سطوت آن آب است - از کمالات کسبیهٔ آن حضرت که زینت بخش حالات قدسیهٔ و هیبه گشته تابع علوم دینیّه از حدیث و تفسیر عربیه و فقه شریف حنفیه است از بس بمارمت مراتب شرعیه و استکشاف عقائد اصلیه و مسائل فروعیه اشتغال ورزیده اند قوت حافظهٔ اشرف مغزن این حقائق شده و بسیاری از کتب طریقت و سلوک و اخلاق چون احیاء العلوم و کیمیای سعادت و دیگر تصانیف عرفا و اکابر و رسائل و مولفات علمای باطن و ظاهر بمطالعهٔ همایون رسیده حل معضلات و کشف اسرار آن فرموده اند و بالفعل نیز بعد فراغ از نظم مهام سلطنت و سروری و تمهید مراسم دین پروری و عدالت گستری باین شرائف اشتغال پیوستگی دارند - و از جلائل فضائل آن خدیو یزدان پرست توفیق جفظ تمام کلام مجید ربانیست در عین اوان سلطنت و همپانانی و زمان اشتغال بامور ملک رانی و کشور ستانی که هیچ یک از سلاطین اسلام و دین پروران پاستانی را این خصیصهٔ سعادت چهره آرای دولت نگشته و عزیمت این مقصد بلند و داعیهٔ همت بسند در خاطر نگذاشته بلکه کمتری از ارباب فضل و کمال و اصحاب علم و معرفت را این کرامت و شرف دست نهاده اگرچه هم از مهادتی

حال دولت و اقبال برخی از مور کریمه قرآنی و بسیاری از آیات
 بیانات فرقانی محفوظ خاطر اقدس بود لیکن حفظ مجموع کلام الله
 از آن بادشاه خدا آگاه بعد جلوس بر اورنگ حشمت و جاه
 اتفاق افتاد و چون به نیروی تأیید ربانی این خطر الهی و داعیه
 آسمانی بر باطن تقدس موطن پرتو افگند بیدامن همت بادشاهانه
 و عزیمت خسروانه و یارویی توفیق گردگار و مساعادت بخت سعادت
 آثار در معرض اندک وقتی و مختصر فرصتی مجموع کلام مجید و فرقان
 حمید با رعایت مراتب قرات و شرائط تجوید و ادراک شان و نزول
 آیات بیانات و تفسیر معانی و فهم اسرار و نکات آن بر لوح حافظه
 اشرف که لوح محفوظ اسرار غیبی است مرتسم گشت چنانچه
 تاریخ شروع آن حفظ شریف را حروف کریمه "سفقروک نلاتنسی"
 بحساب جمل پرده از رح می کشاید و تاریخ اتمامش از اعداد
 لوح محفوظ جلوه ظهور می نماید از رتبه خط و حسن تحریر آن
 شهشاه فلاطون فطانت سکندر نظیر که صفحات روزگار و اوراق دفاتر
 لبل و نهار از آن زینت پذیر است خاتم نکته پرداز جادو فن
 را چه یارای دم زدن بقدرت کلک بدائع آثار معنی استادی و
 سحرنگاری را چنان بر کرسی نشانیده اند که دست استادان اقالیم
 سبعة خط بدان نتواند رسید و بر شمع فیض انامل درر بار نهال
 موزون قلم را در خوشنویسی شاخ و برگ می بخشیده که یکدایان
 صنعت خط از تتبع آن شوه جز خجالت ثمری نتوانند چید - خط
 نسخ آن حضرت که رقم نسخ خط یقوت و صیرفی تواند بود در غایت
 بختگی و مزه و متفاوت و اسلوب است و کمال قدرت در نوشتن

آن دارند و اکثر اوقات توفیق ثواب اندوزی کذابت کلام الله از مضامین عبادات و کرائم عادات آن شه‌نشاه دین پناه است در ایام میمنت انجام بادشاهزادگی مصحفی. مسجد بخط مبارک صورت اتمام داده آنرا با دیگر شرائف تحف و رغائب و مبلغانی خطیر برسم نذر و آئین نیاز بمکه معظمه و کعبه مشرفه زانها الله قدرا و جلاله فرستادند که دران حرم محترم ربهقه مکرم برکت تلاوتش بروزگار خجسته آثار عائد گردد و بعد از جلوس بر سریر سلطنت و اقبال با وجود کثرت مشاغل صوری و معنوی و نظم و پرداخت امور دینی و دنیوی و فوط توجه اشتغال بحراست و پاسداری جهانیان و تاسیس قواعد عدل و احسان عزیمت نگارش مصحفی دیگر از خاطر انور سر بر زده شروع دران مقصد والا فرمودند و هرروز بعد فراغ از اشغال ضروری دین و دولت و تنظیم مهم ملک و ملت و ادای وظائف طاعت و عبادت شطری از اوقات میمنت قرین بحریر طبری چند از کتاب مبین مصروف ساخته در عرض اندک وقتی بدستداری تایید و مددکاری بخت سعید جلدی دیگر از مصحف مسجد با تمام رسانیده سعادت جاوید اندوختند و سوای این دو مصحف کریم مکرر بحریر پنجم سوره و دیگر سوره قرآنی موقوف گشته اند - خط نستعلیق آن حضرت بی شایبه اطرای مدح طرازی و اغراق نکنه پردازی دران رتبه امت که قطعهای که در عین ایام ذوق و سرگرمی مشق رقم پذیر خامه اشرف گشته بقطعههای خوب استادان که عمر گرانباه صرف تحصیل آن سرمایه ساخته بتکمیل امری دیگر نپرداخته اند در نظر خط شناسان مبصر مشدبه می شود - و شکسته نستعلیق در

غایت مغزداري و مفاو منانیت و بختگی می نویسند که شکسته‌های
 زلف دلبهران سلسله نسب بآن درست میکند و خط خنار سیمین
 عارضان سر مشق داربائی و نظر فریدی اوان می گیرند همانا تسخیر
 خط و خط و فراتر وای قلمرو این فن بدیع نمط چون فتح کشور دیگر
 فضائل و کمالات از متمدنات عالمگیری و جهان کشائی آنحضرت است
 در اکثر اوقات بافتضای عنایت و مرحمت یا بنابر بعضی مطالب
 سری و مصالح ملکی مناشیر کرامت عنوان بادشاهزاده‌های ارجمند
 کماکار و نویدان نامدار به خط مبارک می نویسند و کم وقتی میگذرد
 که بر عنوان امده جلیله که با مرای ذی شان و عمدیهای آسمان
 سپهر نشان زینت صدور می یابد سطری چند نگارش نمیفرمایند -
 نکته دانی و معنی شدایی و ربط و مناسبت فطری و کسبی آن
 حضرت بمراتب نفرو انشای انواع کلام در مرتبه ایست که سخن
 منجان معنی طراز و فصاحت پیشگان نکته پرداز از فیض تعلیم
 و ارشاد آن مطهر کمالات قدسی عمرها استفادۀ دقائق و رموز سخن
 می توانند کرد هرگاه بادای منشور منشیان بلاغت گستر انشا
 نامه میفرمایند بحسن تقریر دل پذیر بنوعی تمهید مطلب و
 تلقین مدعی می نمایند که اگر نگارند قوت حافظه را درج آن
 در شاهوار و لایع آبدار ساخته بنگارش همان الفاظ گهر نثار بنظم و
 تالیفی که از زبان حق بیان استماع نموده انگفا نمایند از تجشم و
 تکلف انشا مستغنی است و چون مسوده آن درست میشود
 بمطالعۀ اشرف رسیده از قلم بدائع رقم آن شهنشا نکته رس
 هوشمند چندان بتصرفات مرغوب و لاهلهای دایسند زینت

می یابد که ادیب اریب از ملاحظه آن بعجز و قصور معترف گشته
 حرصایه بصیرت در اسلوب و قواعد سخن و پیرایه خبرت و مهارت
 دران فن می اندوزد و همچنین مناشیر جلالت نشانی که منشیان
 بلاغت آثار ببادشاهزادهای کامگار بخت یدار و عمدهای این
 دولت پادار می نویسند نخست مسوده آنها بنظر انور در آمده
 بنزیر اصلاح بادشاهانه مرزین می شود - آن زبان سرور بخت
 و اقبال اگرچه اکثر اوقات بزبان سلیس سلیح فارسی تکلم می نمایند
 لیکن ترکی چغتائی را بغایت خوب می دانند و با ترکان یدان زبان
 سخن می کنند و با جمعی از اهل هند که فارسی نمی دانند یا
 نیکو نمی توانند گفت بصورت زبان بلغت هندی می کشایند - و
 قواعد و آداب سپاهگری و صنوف هنرهای که لازم مرتبه شصت
 روزیست از علم مدد و شکار و شیوه کمانداری و تنگ اندازی
 و اسب تازی و دیگر لواحق این امور کمال آن برگزیده ذوالجلال
 بحدیست که مهارت پشکان آن فنون که سعادت اندوز بساط قرب
 و ملتزم رکاب اقبالند پیوسته از مشاهده عجز و نقصان خویش در
 جنب آن کمالات عرق تشویر و افعال بر ناصیه عبودیت دارند و از
 کرائم اخلاق آن خدیو کشور انفس و آفاق حسن تربیت فرزندان ارجمند
 عالی گهر و بادشاهزادهای والا قدر نیک اختر است که بمیامن
 توحه باطنی و ظاهری و پرورش صوری و معنوی آن حضرت
 بمکالمات علیه و فضائل سنیه فائز گشته از صلاح و طاعت و پرهیزکاری
 و عقل و رای و دانش و هوشیاری و قواعد و آداب سروری
 و مرداری و صنوف هنرهای کسبی نصیبه وافی دارند و همگی

بدین استفادۀ انوار تربیت شاهنشاه خدا آگاه جاحظ کلام الله اند و تحصیل قدر معتد به از مراتب علم و ادب کرده در نوشتن اقسام خطوط مهارت اندوخته و با فصاحت و بلاغت زبان فارسی و ترکی نیکو آموخته اند - و همچنین ثمرات طیبات نهال حشمت و اقبال و نخلات شریفات ریاض عظمت و جلال و دیگر مدرن نشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان شبستان ابهت و احتشام و سایر محتجبات استار عفت و مخدرات سراق عصمت بمیامن ارشاد و هدایت و برکت خدمت فیض آیت آن حضرت اکتساب عقائد حق و احکام ضروریۀ دینیه و تحصیل خط و سواد نموده همه بر سجادۀ طاعت و حق پرستی و از کمال تقدس و تنزه برکت بخش خاندان وجود و شرافت افزای دردمان هستی اند و پیوسته بتلاوت و کتابت قرآن مجید و موظبت خیرات و مبرات و تحصیل حسنات و مژذبات اشتغال می دارند *

ذکر کرائم اشغال شهنشاه حق پژوه

خیر اندوز در اوقات شبانروزی

آن حضرت قبل از طلوع انوار صبح صادق از بستر استراحت با بخت بیدار و دل هوشیار برخاسته از چشمه حارتونبیک وضو میکنند و از خوابگاه مقدس بیرون خرامیده بمسجد فیض آمود غسلخانه مبارک پرتو قدوم می گسترند و مستقیل قبله بجای نماز نشسته بموجب حدیث شریفه نبوی علی قاله شرافت الصلوات و کرائم التحیات که «المنتظر للصلوة کمن هو فی الصلوة»

بانتظار وقت ثواب اندرز می باشند و چون وقت نماز می رسد پس از اقامت سنت موکده مفروضه صبح را ادا مینمایند و بعد از نماز بتلاوت کلام مجید و ادعیه ماثوره و اقامت ادراد و وظائف معهوده که در آن مراتب بمیامن توفیقات ایزدی و تاییدات آسمانی گوی مزیت از سجاده نشینان عبادت پژوه و زاویه گزینان حق پرست رفته اند پرداخته تا چاشتگاه باین امور مشغول می باشند و بعد از فراغ قرین بخت و سعادت و کامیاب فیض عبادت ازل معهود همایون برآمده بخلوت ناه عز و جاه که نشیمن خاص آن خداوند خدا آگاه است شرف قدوم می بخشند و در آن وقت برخی محرمان حریم دولت و مقریان پیشگاه اقبال را با خواص خدم شرف بار داده بر سریر معدلت و داد دهی می نشینند و درویشان عدالت جمعی از متظلمان و داد خواهان چه از اهل دار الخلاء و مردم حضرر پرور و چه از مردم دور دست و سکنه اطراف بلاد و صوبها که بر آنها ستمی رفته و باستماع صیحت بصفت و مظلوم نوازی و استظهار آثار معدلت و ظلم گذری آن طرازنده از رنگ سروری و سرادرازی از مساکن و ارطان خویش مهاجرت گزیده بآستان پیر بذبذبان که موقوف عدل و داد است می آیند در پیشگاه معدلت حاضر آورده صورت تظلم و استغاثه آنها بی شایبه لغماص و غایبه اغراض بخدمت اشرف ارفع رفع نموده مطالب هر یک مفصل و مشروح بعرض همایون میرسانند و آن حضرت بنفس ندیس متوجه تغذیش و استکشاف حال آنها گشته چون صورت احوال شان در حضرت خلافت پیرایه ظهور می یابد قضایای شرعیه باشاره والا بر وفق

بیمین استغاضه اسوار تربیت شاهنشاه خدا آگاه حافظ کلام الله اند و تحصیل قدر معتد به از مراتب علم و ادب کرده در نوشتن اقسام خطوط مهارت اندوخته و با فصاحت و بلاغت زبان فارسی و ترکی نیکو آموخته اند - و همچنین ثمرات طایبات نهال حشمت و اقبال و نخلات شریفات ریاض عظمت و جلال و دیگر صدرنشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان شهبستان ابهت و احتشام و سایر محتجبات استار عفت و مخدرات سرادق عصمت بمیامن ارشاد و هدایت و برکت خدمت فیض آیت آن حضرت اکتساب عقائد حق و احکام ضروریه دینیه و تحصیل خط و سواد نموده همه بر سجاده طاعت و حق پرستی و از کمال تقدس و تنزه برکت بخش خاندان وجود و شرافت افزای دردمان هستی اند و پیوسته بتلاوت و کتابت قرآن مجید و مواظبت خیرات و مبرات و تحصیل حسنات و مؤذبات اشتغال می دارند •

ذکر کرائم اشغال شهنشاه حق پرتو خیر اندوز در اوقات شبانروزی

آن حضرت قبل از طلوع انوار صبح صادق از بستر استراحت با بخت بیدار و دل هوشیار برخاسته از چشمه سار توفیق وضو می کنند و از خوابگاه مقدس بیرون خرامیده بمسجد فیض آمود غسلخانه مبارک پرتو قدوم می گسارند و مستقبل قبله بجای نماز نشسته بموجب حدیث شریفه نبوی علی قاله شرائف الصلوات و کرائم التحیات که « المنتظر للصلوة لمن هو فی الصلوة »

بانتظار وقت ثواب اندوز می باشند و چون وقت نماز می رسد پس از اقامت سنت موکده مفروضه صبح را ادا مینمایند و بعد از نماز بتلاوت کلام مجید و ادعیه مأثوره و اقامت ادرار و وظائف معهوده که در آن مراقب بمیان توفیقات ایزدی و تأییدات آسمانی گوی مزیت از سجاده نشینان عبادت پژوه و زاویه گزینان حق برست رفته اند پرداخته تا چاشتگاه باین امور مشغول می باشند و بعد از فراغ قرین بخت و سعادت و کامیاب میض عبادت ازل معبد همایون برآمده بخلوت ناه عز و جاه که نشیمن خاص آن خدیو خدا آگاه است شرف قدوم می بخشند و در آن وقت برخی محرمین حریم دولت و مقریان پیشگاه ابدال را با خواص خدم شرف بار داده بر سریر معدلت و داد دهی می نشینند و درویشان عدالت جمعی از متظلمان و داد خواهان چه از اهل دار الخلافه و مردم حضر پرنور و چه از مردم دور دست و سکته افطار بلاد و صوبها که بر آنها ستمی رفته و باستماع صیت بصف و مظلوم نوازی و استظهار آوار معدلت و ظلم گداز می آن طرازنده ادرگ سروری و سرارازی از مساکن و اوطان خویش مهاجرت گزیده بآستان پیر بدان که موقوف عدل و داد است می آیند در پیشگاه معدلت حاضر رزده صورت تظلم و استغاثه آنها بی شایده انماص و غایبه اغراض بخدمت اشرف ارفع رفع نموده مطلب هر یک مفصل و مشروح بعرض همایون میسرسانند و آن حضرت بنفس ندیس متوجه تغذیش و استکشاف حال آنها گشته چون صورت احوال شان در حضرت خلافت پیرایه ظهور می یابد قضایای شرعیه باشاره والا بر رفع

شریعت غرا و مطابق ملت بفضا بقطع و فیصل میرسد و مراتب
 مزینه موافق توره سلطنت و جهان دانی و آئین معدلت خسروانی
 تنقیح و تشخیص می یابد و از ارباب تظلم و استغاثه جمعی که
 دلائل مسکنت و اضطراب و مخائل احتیاج و انتقار از چهره احوال
 شان نمودار باشد از خزانة احسان بیگمراں دامن امید بنقد مقصود
 آوده فیض اندوز فضل و مکرمت میگردند و بعض از تقدیم مراتب
 معدلت گستری بشبستان انبال خرامیده بعضی اوقات چون مهر
 منیر و خورشید عالم گیر که از در بچشم مشرق جهانتاب گردد از منظر
 مبارک درس جلوه سعادت نموده منظران دیدار میمنت آزار
 را فروغ بخش ابصار میگردند و در فضای پای درس خلقی انبوه
 از هر صنف و گروه فراهم آمده بی مفع و مزاحمی استغاضه انوار
 فیض الهی از جمال عالم آرا می نمایند آن خدبو خورشید قدر انجم
 حشر شان افواج ناهره بیشتر دران عرصه پهناور می بینند و در جمعات
 که برای انامت نماز جمعه بجامع دار الخلافه پرتو قدوم میگذرند
 بعضی امرا از تابدندان خود را در فضای دامشای پای قلعه بنظر آور
 عرص میدهند و متصدیان فیلان سرکار خاصه شریفه بوخی ایبال
 مست خود سر که آوردن آنها بخاص و عام دشوار است در پای
 درس از نظر افندس میگذرانند و گاه بعضی از میلان کوه پدیکر بدیع
 منظر ابرخرام رعد خروش در عقب اسبان برق تگ یاد رفتار
 میدوانند تا بدیدن از دنبال اسپ و حمله بر مرکب و مرکوب که
 در معارک و غما ز آنها مطلوب است خوگر شوند و بعضی از مات باشاره
 معلی فیلان کوه تمثال فلک شکوه که حیدر مست باد جنگجویی

و عریده خوئی گشته باشند از یک زنجیر تا پنج زنجیر بقدر خواهش طبع اقدس دران مبدان و سبع بچندک می اندازند و نظاره آن شگرت هنگامه دافرد که از غرائب دیدنیهای عالم است ازان منظر والا مسرت پیرای خاطر ملکوت ناظر شهنشاہ جهان و حیرت اندازی زمره نظار گدیان میگردد و دران جلوه گاه اقبال دو گهتری و گاه بیشمار و گاه کمتر می نشینند و از اینجا بسعادت برخاسته بچهره که ایوان چهل ستون خاص و عام که در وسعت و عظمت و شکوه و شان نمونه از ایوان کیوان است و خاصه نکرده سنج را وصف زیب و آراستگی آن فزون از نیروی قدرت و توان جلوس سعادت می نمایند و دران محفل همایون بتوزک و آئینی که معمول این دولت ابد قرین است دیوان بزرگ کرده متوجه پرداخت عظام امور ملکی و کلیات مهمات مالی می شوند و بوماطت بخشیان عظام مراتب معاملات و مهمام امرا و منصب داران بعد از اشرف رسیده جمعی که بتفویض خدمات و اضافه مذاصب و دیگر عطایا و مواهب کامیاب میگرددند یا بدولت بندگان این درگاه آسمان جاه قازقه سر بلندی می یابند تقدیم رسم تسلیم می نمایند و گروهی که بصوبها و خدمات بیرونی تعیین یافته باشند خلعت سرافرازی پوشیده در خور پایه و حالت مورد دیگر مرحلہ گردیده از پیشگاه خلعت مرخص می شوند و گروهی که امیدوار دولت بندگان و خدمت و اضافه منصب اند از نظر انور گذشته در خور شایستگی و قابلیت بمطالب و متمنیات خویش فائز میگرددند و همچنین مهمات زمره برق اندازان که عبارت از تئنگچیان سوار اند خواه

منصبدار و خواهر احدى و فرقه احدىان تير انداز بوحاطت مير آتش
و بخشى احدىان بموقف عرض ميرسد و آن گروه از نظر اقدس مى گذرند
و بوسيله مقرران بارگاه و اميران درگاه عرائض صوبه داران و متصدیان
هر صوبه و سرکار و پيشکشهاى آنها بمحل عرض ميرسد و متصدی
خدمت عرض مکرر ايجام مطاعه که در باب منصب و جاگیر و
دیگر مراتب و مهمات و اقسام معاملات صادر مى شود مکرر بعرض
اقدس مى رساند و آخته يیگی و داروغه افیال هرروزه برخى اسپان
و چندی از فیلان بزینت و آراستگى تمام بنظر انور در مى آورند
و اگر اسپی یا فیل زبون و لاغر شد متفیلان امور آنها بمعرض
عتاب و باز خواست مى آیند و اسپان داغی و تابیدان و منصبداران
را داروغه داغ و تصحیحه بنظر خورشید اثر مى نمایند و اگر اسپی یا
سواری بنظر همایون زبون در آید رد فرموده تابین باشی را بمعرض
عتاب مى آورند باجملة کلیات امور و عظام مطالب جمهور درین
دیوان اقبال و ایوان جلال پذیرایه انتظام مى گیرند و چهار پنج
گه هم آنجا اوقات میمنت سمات آنحضرت بجلال اشغال
یادشاهی و شرائف مهام گیتی پناهی مصروف مى شوند و قبل
از دو پاس روز قرین بخت و سعادت ازین دیوان بزرگ و محفل
سنگر برخاسته بانچمن خاص غسل خانه عز قدوم مى بخشند
و دران نگارین سرای دولت بر اوزنگ قدور و حشمت نشسته تا
دو پاس روز سریر آرای کام بخشى و کامرانى و انتظام بخش امور
خلافت و جهان بانی مى باشند و اکثر اعیان دولت و ارکان سلطنت
و متصدیان مهمات و اهل خدمات و گرهی از گرز برداران و بندهای

بخلور اهل خاص چو کوی رجمعی از چیلها و قورچین و مردمی که
 وجود شان ضروری باشد آنجا شرف بار می یابند و دیوانیان
 عظام و بخشیان ممالک نظام و مقصدیان مهم بیوتات و چندی
 از داروغهای کار خانجیات و دیگر ارباب خدمات که رخصت غرض
 دارند از مطالب و مهمات کلی و جزوی بنوبت معروض داشته
 بجوابهایی با صواب که ارباب الباب را سرمایه بخردی و پیرایه
 هوشمندی تواند بود ارشاد می یابند و صدر الصدور اهل استحقاق
 و نیازمندان فیض انفاق را جوق جوق بنظر کمیا اثر شه نشاء اتفاق
 در آورده مراتب احوال و صورت امانی و آمال آنها بشرف آنها
 میرساند و آن گروه بر وفق نصیبه ازلی بتعین وظائف و عطای
 اراضی مدد معاش و انعام نقود کامیاب عواطف پادشاهانه می
 گردند و عرائض صوبه داران و حکام اطراف اکثر درین محفل فیض
 قرین بوساطت باریافتگان بساط قرب از نظر فیض اثر گذشته
 برخی بمطالع اشرف میروند و بعضی دیگر را و زیر اعظم خوانده
 مضمون بعض همایون میرساند و احکامی که در جواب هر یک
 می شود دستور خرد گنجور بمنشیان عطار نشان ابلاغ می نمایند
 و اکثر مسودات نخست بامراز نظر انور نور آگین گشته بتصرفات
 بدیعه و اصلاحهای کاملانند پادشاهانه در الفاظ و معانی که ماهران رموز
 سخن منجی و نکته دانی را دستور العمل فصاحت و قانون الادب
 بلاغت تواند بود زینت می باید و چون مذاشیر جلیل القدر نوشته
 می شود دستور اعطام آنها را بنظر معلی میرساند و عنوان بعضی
 امثال جلیله که باصرای نامدار و نویسمان رفیع مقدار عز صدور یافته

باشد بجهت تفاخر و مباهات آن گروه با مزید قدغن و تاکید در مطالب و احکام بخط خاص که از سواک خط پیدشانی مقبلان خوشتر است مزین میسازند و رقائع هر صوبه و سرکار از روی نوشته‌های سوانح نگاران اطراف و اکذاب این کشور فلک وسعت که برسبیل تواتر و توالی به پیشگاه حضور عز وصول می یابد درین والا بارگاه بمسامع حقائق مجامع میرسد و برخی اوقات جانوران شکاری از باز و جره و شاهین و چرخ و بحری و یوز و غیر آن بوساطت فوش بیگی و قراول بیگی از نظر اشرف میگردد و لختی تماشای پری چهره اسپان برق سرعت باد رفتار که متصدیان اصطبل سرکار خاصه شریفه بآراستگی تمام از نظر انور میگذرانند و رانضان و چابک سواران نیز در محن غسلاخانه سوار شده می گردانند مسرت پیرای طبع انفس میشود و درین مجلس همایون نیز داروغه عدالت مستغیمان و داد حواهان را حاضر ساخته عرض احوال و مطالب آنها می نمایند و شه‌نشاه حق آنکه در اندای اشتغال بمهمات سلطنت و سروری که محملی ازان سمت گزارش پذیروت بحال متطلمان نیز پرداخته داد دفع خلایق می فرماید و از ایام هفته روز چهارشنبه خاص بامر عدالت است دران روز بدیوان خاص و عام شرف حضور نمی بخشند و جمیع متصدیان عدالت و فاضی عساکرو مفتیان و فضلا و علما و ارباب عنائم و شحنگان شهر دز محفل خلخ آئین غسلاخانه حاضر آمده همگی اوقات قدسی سمات مصروف بعمل پروری و داد گستری میشود و مردمی که آنجا ضروری الوجود نباشند در آن والا بارگاه بار نمی یابند بالجمله شه‌نشاه جهان تا

قریب دو پاس روز باین مراتب اشتغال دارند و ازین محفل
 همایون قرین سعادت برخاسته بمشکوی قدس و حرم کده انبال عز
 قدوم می بخشند و آنجا بر سفره نعمت خاصه نشسته بقصد
 تحصیل قوت طاعت و عبادت ایزدی بقدر قوت روحانیان از اغذیه
 طیبه که از خزانه وجه حلال سرانجام می یابد تناول می نمایند
 و بجهت ترطیب دماغ و حفظ صحت و قوام بدن و اعتدال مزاج
 ساعتی با دل بیدار دیده بشکر خواب می سپارند و قبل از درآمدن
 وقت نماز ظهر از بستر استراحت برخاسته وضو می کنند و دگر باره نور
 انزای ساحت قدس مسجد گشته بعد از ادای دوگانه تحیت
 بآئین تشیع و عبودیت بر سجاده توفیق مستقبل قبله می نشینند
 و از روی کمال آگاهی و حضور دمی چند بذکر و تسبیح حق و یاد
 پروردگار مطلق بعنوانی که از اعظم ملت و اکبر دین و اهل باطن
 و ارباب یقین فرا گرفته اند سعادت اندروز گشته چون وقت ادای
 صلوة میرسد با جمعی از علما و سادات و مشایخ و فقرا و برخی
 از خواص و نزدیکان که در آن وقت حاضر اند فریضه ظهر بجماعت
 بخوانند تمام سنن و نوافل و اذکار و وظائف معهوده که اوقات متعبدان
 تجرد کیش و متلذذان زهد اندیش از استیفای آن قاصر است
 ادا نموده بعد نوافل ازین مراتب خلوت کده خاص را که ما بدین
 حرم کده قدس و ایوان مبارک غسلخانه است بقدم همایون فروغ
 سعادت می بخشند و تا رسیدن وقت نماز عصر دران آرامگاه دولت
 بکرات انعال و شرائف اشتغال مانند تلاوت قرآن مجید و کذابت و
 مقابله آن و تتبع مسائل دینی و خوض در معارف یقینی و

« مطالعه کتب و رسائل عرفا و اکابر اوقات فراخنده آیات مصروف
 میدارند و بعضی احیان در آن نشیمن جاه و جلال بعضی از
 عموهای آستان اقبال و باظمان منازم ملوک و مال را شرف بار
 داده به تنظیم و تمشیت برخی مصالح و مهمات ضروری سلطنت
 می پردازند و عرائض بعضی داد خواهان و الذماس مظلومان
 بواسطت بار یافتگان بساطت قرب بنظر بیدش در رسیده جواب آنها
 از پیشگاه عدل و مکرمت صادر میشود و درین وقت گاه حرم سرای
 درات را ساعتی بغور حضور مشرف میسازند در آن شبستان اقبال
 نیز صدر نشینان مشکوی عزت و احترام و پرده گزینان تدفین عظمت
 و احتشام و شرائف عفاف سعادت پیوند و سخدرات عاقله
 هوشمند که بار یافتند پیشگاه قرب و خدمت اند احوال مستورات
 صحت زده و بدوگان و یتیمان بموقف عرض میرسانند و حوائج
 آنها بانجای مقرون گشته هریک در خور حال از آثار فیض وجود و بر
 و عطای این دولت جاوید بقا کامیاب میگردد و چون وقت نماز
 عصر میرسد دگر باره بمسجد مبارک غسلخانه پرتو قدم گسترده
 فریضه عصر بجماعت ادا می نمایند و بعد از فراغ بخلوت کد دولت
 معاودت فرموده ساعتی دیگر بهوشیار دلی و آگاهی و نظم مهم
 خلافت و جهان پناهی می گذرانند و چون از روز یک در گهزی باقی
 می ماند از آن خلوتگاه عز و جاه برآمده در انجمن خاص غسلخانه
 سریر آرای حشمت و بختیاری میگردند و برخی از مهمات ملک
 و دولت بمرض میرسد و بار یافتگان پیشگاه سلطنت در آن محفل فردوس
 آنین بدستور روز پیشین شرف بار یافته سعادت کورنش می یابند و

جمعی از امرا و منصبداران که نوبت کشتک آنها باشد در آن وقت حاضر میشوند و میرتوزکن بهرام مولت و صحبت و مشاوران پیشگاه دولت آن فریق را بحسب تفاوت پایه و قدر بر دو طرف قور خاصه باز داشته از مردم عمده صفی در پیش می آرایند و در عقب آن صفون دیگر مرتب میدارند و بخشیان عظام باشاره والا آنها را بدستوری که درین سلطنت ابد طراز معمول است تسلیم قور می فرمایند و بعد فراغ ازین امر که متصل بوقت شام می باشد چون مؤذن اذان مغرب میگردد شهنشاه یزدان پرست حق آگاه روی دل از هنگامه کثرت و گیرو دار سلطنت بر تافته بخضوع تمام متوجه شنیدن اذان می شوند و پس از استماع آن از سر برگردن نظیر بر خاسته نماز مغرب بجماعت در مسجد ادا مینمایند و بشیعه کریمه خویش جمیع سنن و سواد با اوراد و وظائف معبوه بجای می آرند و این مراتب بدو گهزی میکشد و بعد فراغ نماز از مسجد برآمده دگر باره در نشیمن والای غمناخانه که از کثرت مشاعل مهر فروغ و دوز شمعهای کافوری زرین لکن و فانوسهای طلائی مه پرتو چون یزم سپهر بچراغان انجم لبریز نور می شود بر تخت فیروزی بخت جلوس سعادت فرموده بنظم و پرداخت امور ملک و مال و تمشیت مهم دولتی و اقبال توجه میفرمایند و وزیر اعظم درین وقت مهمات کلیده و جزئیات دیوانی بعرض اشرف رسانیده بجوابهای رسا و احکام دولت پیرا که خردمندان روزگار و مدبران امور کار را دستور العمل آگهی و هوشمندی تواند شد ارشاد می یابد و چون چهار گهزی از شب میگذرد و مؤذن اذان عشا میگوید

شهنشاه بیدار بخت از فراز تخت برخاسته اکثر مردم را آن رفتن
از غسلخانه میشود و نماز عشا نیز با جمعی از خواص و نزدیکان
بجماعت گزارده بآرامگاه خاص عز و درو می بخشند و روزهای
پنجشنبه بدیوان اول روز در ایوان سپهر نشان خاص و عام اکتفا
نموده دیوان آخر روز و انعقاد مجلس خلد آئین غسلخانه در شب
موقوف میدارند و آن شب متبرک بامور دنیوی و مهمات صوری
نپرداخته همگی اوقات فائض البرکات مصروف طاعت و عبادت و
تحصیل اسباب ثواب اندوزی و سعادت میشود و در شبها چون
خاطر مقدس از مشاغل کونیه و وظائف عبادات پرداخته بقصد
استراحت و آرام بخلوت گاه انس پرتو قدم می گسترند اکثری
از شب را با دل بیدار و خاطر آگاه به تیقظ و انتباه و مشغولی بباد
پروردگار جهان و تفکر و تدبیر در مصنوعات خالق کون و مکان و شکر
و سپاس نعم والی بی منتهای الهی که از پیشگاه فضل و احسان
لامتناهی بآن سزاوار سریر شهنشاهی و شایسته اورنگ گیتی
پناهی عطا شده میگذرانند تا هنگامی که باقتضای بشریت خواب
قدیمی اساس را بخت بیدار خواب در می یابد و در سه گهزی
بی اختیار تن به بستر استراحت میدهند و در شبانروزی آسایش
و خواب آن بادشاه مالک رقاب زیاده از یک پاس شب نیست لمولفه

* نظم *

مرچو بیداین هوس کم نهاد * بر سر خود بار دو عالم نهاد
خلق مبدل ز گران باریش * فتنه گران خواب زبیدارش
امید که تا نخلیند قضا به پرورش اشجار ممکنات نصارت بخش

(۱۱۰۷)

گلشن امکان است باوگ اقبال این فہال سایہ گستر بوستان جاہ و
جلال پر بار شد و تا نقشبند قدر بنقوش صور موجودات صورت طراز
نگار خانہ کون و مکان است نقش بذایع دولت این اوزنگ نشین
عظمت و استقلال بر روی کار باشد . * ع *

زین دعاها بر اجابت منت بسیار باد

تمام شد

یادگار بیگ ۲۰۳ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۳	۹۷۵ - ۸۶۶ - ۸۵۳ - ۹۳۰
یادگار خان .. ۶۹۷ - ۷۰۸ - ۷۱۶	هلال خان .. ۸۷۱ - ۹۸۹
یادگار مسعود .. ۶۵ ..	همایون بادشاه .. ۲۳۳ - ۴۴۳
یارمحمد .. ۱۰۶۳ - ۱۴۳۶	همت خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۷۰ - ۲۳۱
یزدانی .. ۲۴۰ ..	۲۴۶ - ۲۹۱ - ۳۴۳ - ۴۰۸ - ۴۳۵
یسونب راو .. ۶۳ ..	۵۹۳ - ۶۲۷ - ۶۳۴ - ۸۲۳ - ۸۲۹
یعقوب .. ۶۲ - ۵۹۷ - ۶۳۵	۸۵۲ - ۸۵۶ - ۸۸۰ - ۹۶۶ - ۹۸۱
یکه تازخان ۹۳ - ۱۱۷ - ۱۴۸ - ۲۰۷	هوشدار خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷ - ۱۵۷
۲۴۷ - ۲۶۸ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۳۵۸	۲۰۲ - ۲۴۶ - ۲۶۷ - ۲۹۴ - ۳۰۲
۵۲۱ - ۵۴۷ - ۶۰۵ - ۸۸۵ - ۱۰۶۲	۳۰۷ - ۳۲۱ - ۳۲۶ - ۳۳۹ - ۳۵۱
یمن الدولة .. ۱۱۱ - ۱۱۴	۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۷۹ - ۷۸۸ - ۹۲۹
یوسف خان ۱۰۴ - ۲۴۷ - ۷۴۲	۶۴۷ - ۶۷۵ - ۷۶۲ - ۷۶۴ - ۸۳۹
۸۸۰ - ۹۶۶	۸۴۲ - ۸۷۱ - ۸۷۳ - ۸۸۰ - ۸۸۳
یوسف زئی .. ۱۰۵۸ - ۱۰۶۷	۹۰۲ - ۹۳۳ - ۹۷۸
یوسف گردیزی .. ۳۱۷ ..	(ی)
یوسف نیازي .. ۳۱۴ - ۳۳۱	یادگار .. ۱۹۳ ..

بسم الله الرحمن الرحيم

مللنامه

بر آرای مهر پداری دانشوران خرده بین و خردمندان والا
تمکین که بهیچای غواص فکر آتقی دل پذیر و دراری بی مثل و
نظیر معانی از قلم طبع بساحل قرطاس آورده گوش هوش سامعین
را زینت تازه می بخشند و هراس اخبار عجیبه و سوانح غریبه
سلاطین نامدار و دیگر امرای والا تبار را بجواهر بیان منگلی
ساخته پذیرای بارگاه سلطنت و پسندیده حضرات ملوک عالی
منقبت می گردانند تا عالمیان از احوال پاستانی عبرت گیرند
و پند پذیرند و از افعال قبیحه و خصائل فضیحه که باعث بدنامی
و غرأمت و سبب سوء سرانجامی و وخامت است اجتناب ورزیده
خود را بمکارم اخلاق آراسته و بهحاسن اوصاف پیوراسته نمایند
مخفی و محتجب نماند *

که کتاب عالمگیر نامه فرخنده کتابی ست زیبا و گرامی نسخه

دل‌کشا و گلستانی ست بی خزان و تازه بوستانی ست که هزاران
ریاحین معانی در وی شگفته و خندان اگر بآب زر نگاشته آید بجا و
اگر دفتری از فصاحت خوانم روا *

از رشحهٔ کلک گوهر سلک مجلّی میدان سخن پروری و مقدّم
مضمار انشا پردازی ضد زنشین بزم سوانح نگاری زینت بخش محفل
عبارت آرائی جهان گیر ملک سحر بیانی عالم گیر کشور سخن دانی
منشوی بی مثل و بدیل بیقین محمد کاظم بن محمد امین
مشهور بمیرزا کاظم ولد امینای کاشی که در فن انشا علم " انا
ولا غیري " بر افراشته و در رنگین نگاری رایت " انا انصم " برداشته
و در فصاحت و بلاغت گوی سبقت از همه ر بوده و در اعجاز کلامی
شهرهٔ آفاق " کالشمس رابعة النهار " بوده طبع انشائی داشت و در
نظم دقتی این بیت ازوست *

نیست از چاه زخمندان بتان قسمت ما * غیر آبی که ز حسرت بدهان می گردد
اما در بدو حال بمقتضای مشیت ایزدی برخی از اوقات
بگراں مایه جوهر زندگانی را دست فرسوده ببحاصلی کرده روزگار
به بطالت می سپرد و یک چند در دام نامساعدی روزگار چون
مرغ زیرک بسر می برد و در زاویهٔ گمنامی با شاهد ناکامی دست
در آغوش می بود و روی شاهد نامرادی بمرآت حال می نمود و از
خار حسرت عسرت غنچهٔ مرادش چاک چاک می گشت و شرک
خواری و بی اعتباری سینه اش را می خست و بار مفر الیدی
بر خود می کشید و شربت تلخ تهی دستی می چشید *

و چون همای طالعش بهروز آمد و دولتش یاری نمود و توفیق

ایزدی را نمایش گردید بآبروی سخن در آغاز نخستین سال
 جلوس همایون شرف ملازمت سده فلک احترام منبج آثار عظم
 و جلال مطلع انوار ابهت و اقبال سپهر بلند اختر ی سرور اقلیم سری
 و سروری والا. همت قوی مولت کف اسلام مرجع انام صبح سیمای
 مشرق ضمیر خورشید رای جمشید نظیر نخل پدیرای ریاض سعادت
 ابدی گل چین حدیقه خلق محمدی حق دوست باطل دشمن
 زنا گسل بت شکن کامل نصاب جوهر دانش و بینش مالک
 رقاب کشور آفرینش فروغ گوهر خرد فرق کننده میان نیک و بد
 سلیمان ثانی صاحب قرانی سلطان ابوالمظفر محی الدین محمد
 اورنگ زیب عالم گیر یافته بیم مدینه سنجی آن اورنگ نشین کشور
 معانی گوی سبقت از همه بود و غبار بی رونقی از چهره اقبالش
 زدود و بدست یاری طبع سخن سرا از حسیض ذلت و خمول برآمده
 بر بساط عزت و شرف قبل نشست و بخت غنوده سراز کنارش
 برگرفت و ظلمت زدای اختر طالع گردید و ناصیه سعادت و نیک
 بخنی بنقش ارادت آراسته در سلک بندگی گزید بشکرانه آن
 بقلم استعجال صفحه چند بان شاه محامد آن ذات اقدس نگاشته
 هدیه انجمن اقبال و تحفه بارگاه عزوجل گردانید *

چونکه در مجلس عزت انصاف و قدردانی را پایه بلند و از
 محاسن عادات و مکارم اخلاق پادشاه ارجمند آن بود که از اصحاب
 معانی گلی بیای می گرفتند و گوهری بگلی می پذیرفتند
 آن عبارات معجز آیات پسند خاطر هیالین افتاد و اسلوب کلامش
 خفیلی ملازم طبع سلطانی آمد *

اشاره صادر گردید که بدائع سوانح دولت کرامت آئین و مملکت سعادت قرین که مثل آن دیگر سلاطین نام دار و خواقین والا تبار را با وعف جد فرادان و سعی بی کران روی نداده بکوشش تمام جمع نموده بی بیش و کم بملک صدق رقم تبسطیر نماید و تحریر سازد و آن درازگی دل پذیر اقبال را در سلك تالیف انتظام بخشد و آن عرائس اخبار را بحلی تقریر دل چسپ و مرغوب آرایش دهد تا بر صفحه روزگار یادگار ماند و پس ماندگان قائله وجود را اطلاع بر سوانح این عهد سعادت توامان گردد مؤلف را درین عهده سوانح نگاری و کار و قانع نویسی مقرر فرموده حکم عالی شرف نفاذ یافت که وقائع نگاران نسخه واقعات سامی فهرست واردات احوال گرامی ماه بمه سال بسال با وقائع موجبات و سوانح ولایات بدو سپارند و مقرر گشت که هرچه از اخبار و سوانح بکیز تحریر و معرض تبسطیر در آید بعد از ترتیب داستان داستان ازان در خلوت همایون باوقات مناسب معرض اشرف پادشاه برسد •

و حکم فرمودند که چون احوال بادشاه زادگی از حین تولد تا زمان عالم آرائی در کتاب پادشاه نامه مذکور و مسطور است عنان اسب بیان ازان سمت معطوف داشته بتحریر احوال ایام سلطنت پردازد و از آغاز انکشاف صبح کشور کشائی که در جمادی الاولی سده یک هزار و شصت و هفت هجری بوقوع آمده داستان طراز گشته هژده ساله احوال را یک مجلد سازد بر طبق فرمان سلطانی مؤلف این کتاب سوانح ایام سلطنت پروری وقائع ازمنه

معدلات گسترده از جمادی الاولی سنه مذکور تا رجب المرجب سنه هزار و هفتاد و هشت هجری اعنی ده ساله احوال ایام سلطنت و کامرانی و اعیان خلافت و جهان‌بانی آنچه از قوه بفعل آمده بود بعبارت دل پذیر بدیع اسلوب و فقرات رنگین و مرغوب بطرز بدیع و وضعی منیع که پذیرای طبع دشوار پسندان کارگاه سخن دانی و دقائق شناسان رموز الفاظ و معانی تواند بود بمعرض تحریر در آورده داد انشا پر داری در داد *

و چون بندگان حضرت اعلی خاتانی بمقتضای دانش خداداد و فطرت بلند و علوهیبت و وسعت حوصله ابقاء آثار ظاهر را در جنب محور آن واقعی نه نهاده بتاسیس مآثر باطن بیشتر توجه داشتند بعد از تدوین واقعات ده ساله حکم حقیقت شیم صادر شد که گذارنده داستان مفاخر و مکارم محمد کاظم مصنف کتاب مستطاب عالمگیر نامه من بعد وقائع را بقید کتاب در نیارد لهذا او هم بدان قدر اکتفا نمود - و پس از وفات پادشاه عنایت الله پخان مرید خاص عالمگیر در عهد پادشاه ابوالنصر قطب الدین شاه عالم پادشاه غازی محمد ساقی مستعد خان را باعث شد که باقی احوال چهل ساله و کسری بقید تحریر در آورد *

و مؤلف درین صحیفه تصریح باسم اورنگ زیب نه نموده در هر جا از ان بلفظی شریف و عبارتی بدیع که مناسب مقام ست چوین شهنشاه گیتی پناه - و شهنشاه دانش آئین - و شهنشاه آفاق - و بادشاه دادگستر - و خاقان جهان - و خدیو فیروز بخت کام یاب - و آنحضرت * و شاه جهان را باعلی حضرت و حضرت اعلی نام برده -

و از دارا شکوه و شجاع بی شکوه و ناشجاع سخن سرانیده *
و چون رلد امینا از ذکر حبس کردن عالم گیر پدر پیر خود
شاه جهان را تا هشت سال و ده ماه، حال انتقال کردنش
بدارالبقا و همچنین دیگر سوانح ناپسندیده و وقایع غیر حمیده که
در اوائل ایام سلطنت او صورت بسته اغماض نموده مجملی از آن
در اینجا بطور نمونه ذکر کرده می شود *

در سنه یک هزار و شصت و هفت هجری شاه جهان را که بعدالت
و انصاف و فطانت و کیاست معروف بود بمقتضای مشیت ایزدی
عارضه حبس بول ظاهر شد و بالتماس دارا شکوه بسوارچی کشتی
عرصه دل کشای اکبر آباد از پرتو رایات جاه و جلال مطلع خورشید
اقبال گشت و تا غره ربیع الثانی سنه مذکور بمنزل دارا شکوه اقامت
داشته بتاریخ غره شهر مذکور نهضت فرمای ایوان شهریاری و
زینت بخش کاخ معدلت گستری گردید و زینت تازه بخشید
تا این سال انجام امور سلطنت و انصرام کارهای مملکت
بالاستقلال بقبضه اقتدارش بود و تنق و تنق هر امور می فرمود
چون عارضه جسمانی بر پیکر مقدس و عنصر همایون طاری شده
مزاج اشرف از منهج صحت و قانون اعتدال منحرف گشت و ایام
کوفت امتداد یافته ضعف قوی روز بروز ست تضاعف و اشتداد
می پذیرفت از آن جهت بنظم و نسق امور جهان داری انواع
اختلال راه یافته فساد عظیم در مملکت هندوستان بهم رسید و مصر
خزان بی انتظامی بکاستان مملکت وزید دارا شکوه که همیشه
خلعت استحقاق امور کشور کشائی و جهان بانی بمقراض طمع بر

قامت خود می برید و خود را از دیگران احق می دید هنگام
مرض شهنشاه زمان خسرو دوران انتهاز فرصت نموده زمام اختیار
سلطنت بقبضه اقتدار خود در آورد و دست استقلال آن حضرت از
مراتب ملک و مال کوتاه ساخته باقتضای رای خود جمیع کارهای
مالی و ملکی انجام می کرد اورنگ زیب که در آن وقت بملک دکن
اقامت می داشتند و در نظم و نسق آن نواحی مشغول بودند چون
اخبار بیماری پدر بزرگوار خویش و بی اختیاری او و اقتدار دارا
شکوه در امور جهان بانی و دادگستری اصفا فرمودند مصلحت در
امهال و صلاح در اهمال ندیده باشتهار عزم شرف ملازمت والد امجد
از خطه اورنگ آباد نهضت فرمای سمت دار الخلافه شاه جهان
آباد گردیدند و در اثنای راه با مهاراجه جسونت سنگه و دیگر
امرا و افواج پادشاهی که باشاره دارا شکوه سد راه بودند مقاتله
کنان و محاربه و زان باحصول غلبه و نصرت تا مقام اعزآباد نزل
اجال ارزانی داشتند آخر چون پدر و برادر را مغلوب یافتند بروزجمعه
غره ذی قعدة سنه یک هزار و شصت و هشت هجری در عمارت
دل پذیر اعزآباد مجلسی دل کشا و جشنی جهان آرا باهتمام
امرای موافق ترتیب داده بعد انقضای پانزده گهری و بیست و
دو پل روز مذکور مطابق شش ساعت ونه دقیقه نجومی بر سرپیر
فرمان دهی بی ادای رسوم که سلاطین نامدار و لاتبار را حین
جلوس بر اورنگ دولت معمولی و ضروری ست جلوس لجال
فرموده بسبب طبع سلطنت و حرص مملکت پدر پیر خود را
محپوس فرمودند *

و تا هشت سال جلوس عالم گیر شاه جهان بزندان مانده در همان قید از زندان بدن پس از سی و یک سال و دو ماه سلطنت باوائل، شب دوشنبه بیست و ششم شهر رجب المرجب سنه یک هزار و هفتاد و شش هجری داهی اجل را لبیک اجابت فرمود تاریخش * شاه جهان وفات کرد * و نیز

سال هجری فوت شاه جهان * رضی الله - گفت اشرف خان

و هم * مصراع * زعالم سفر کرد شاه جهان * یافتند

اگرچه ذات مستجمع صفات آن پادشاه دین پناه بحر علوم خدایگانی و مبدن خصائل جهان بانی موصوف بحکمت و شجاعت و دانشمندی در امور سلطنت برد اما از مطامن عقوق پدر و سفک دماء برادر و تعذیب بعضی از اولاد و تجویز قتل جماعه مسلمین در محاربات بیجاپور و حیدرآباد و غیره ممالک دکن صرف بطمع متکثر دنیوی که این همه در پردۀ حیئل شرعیہ اجرا می نمود خالی نبود *

تمام شد این عجالت نافعہ در اخصر واهم احوال کتاب عالمگیرنامه -

بحکم عالم علوم عربیہ و فارسیہ علامه زمان پروفیسر مستر ایچ بالخان صاحب بهادر ام اے سکریٹری اشیاٹک سوسائٹی اف بنگال - رقم زدہ شکستہ قلم - خاکسار عبدالحی مدرس مدرستہ عالیہ کلکتہ عفا عنہ الله و رحم * و فهرست مفصله اسماء رجال و مواضع واقع عالم گیر نامه عاقرب بحلیہ طبع جلوہ گر و متبخر شدنی ست *

عالم گیرنامہ بقرتیب حروف تہجی *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

●

* | ●

* 9VP * 8, I

- 10Y - 100 - 199 - 198 - 187 - 186 - 185 - 184 - 183 - 182 - 181 - 180 - 179 - 178 - 177 - 176 - 175 - 174 - 173 - 172 - 171 - 170 - 169 - 168 - 167 - 166 - 165 - 164 - 163 - 162 - 161 - 160 - 159 - 158 - 157 - 156 - 155 - 154 - 153 - 152 - 151 - 150 - 149 - 148 - 147 - 146 - 145 - 144 - 143 - 142 - 141 - 140 - 139 - 138 - 137 - 136 - 135 - 134 - 133 - 132 - 131 - 130 - 129 - 128 - 127 - 126 - 125 - 124 - 123 - 122 - 121 - 120 - 119 - 118 - 117 - 116 - 115 - 114 - 113 - 112 - 111 - 110 - 109 - 108 - 107 - 106 - 105 - 104 - 103 - 102 - 101 - 100 - 99 - 98 - 97 - 96 - 95 - 94 - 93 - 92 - 91 - 90 - 89 - 88 - 87 - 86 - 85 - 84 - 83 - 82 - 81 - 80 - 79 - 78 - 77 - 76 - 75 - 74 - 73 - 72 - 71 - 70 - 69 - 68 - 67 - 66 - 65 - 64 - 63 - 62 - 61 - 60 - 59 - 58 - 57 - 56 - 55 - 54 - 53 - 52 - 51 - 50 - 49 - 48 - 47 - 46 - 45 - 44 - 43 - 42 - 41 - 40 - 39 - 38 - 37 - 36 - 35 - 34 - 33 - 32 - 31 - 30 - 29 - 28 - 27 - 26 - 25 - 24 - 23 - 22 - 21 - 20 - 19 - 18 - 17 - 16 - 15 - 14 - 13 - 12 - 11 - 10 - 9 - 8 - 7 - 6 - 5 - 4 - 3 - 2 - 1 - 0

* 95A - A10

• ۱۸۸ •

* ۷۲۳ * ۴, ۱

آہر، محل • ۲۷۲ *

* ۸۸۵ - ۸۷۴ - ۷۶۵ - ۷۵۴ - ۷۴۵ - ۷۳۴ - ۷۲۵ - ۷۱۴ - ۷۰۵ - ۶۹۴ - ۶۸۵ - ۶۷۴ - ۶۶۵ - ۶۵۴ - ۶۴۵ - ۶۳۴ - ۶۲۵ - ۶۱۴ - ۶۰۵ - ۵۹۴ - ۵۸۵ - ۵۷۴ - ۵۶۵ - ۵۵۴ - ۵۴۵ - ۵۳۴ - ۵۲۵ - ۵۱۴ - ۵۰۵ - ۴۹۴ - ۴۸۵ - ۴۷۴ - ۴۶۵ - ۴۵۴ - ۴۴۵ - ۴۳۴ - ۴۲۵ - ۴۱۴ - ۴۰۵ - ۳۹۴ - ۳۸۵ - ۳۷۴ - ۳۶۵ - ۳۵۴ - ۳۴۵ - ۳۳۴ - ۳۲۵ - ۳۱۴ - ۳۰۵ - ۲۹۴ - ۲۸۵ - ۲۷۴ - ۲۶۵ - ۲۵۴ - ۲۴۵ - ۲۳۴ - ۲۲۵ - ۲۱۴ - ۲۰۵ - ۱۹۴ - ۱۸۵ - ۱۷۴ - ۱۶۵ - ۱۵۴ - ۱۴۵ - ۱۳۴ - ۱۲۵ - ۱۱۴ - ۱۰۵ - ۹۴ - ۸۵ - ۷۴ - ۶۵ - ۵۴ - ۴۵ - ۳۴ - ۲۵ - ۱۴ - ۵ - ۴ - ۳ - ۲ - ۱

اتك * ٥٦٨ - ٨٨٥ - ١٠٤٢ - ١٠٤٣ - ١٠٤٦ *

احمدیہ • ۱۱۹ - ۲۰۵ - ۲۹۲ - ۲۹۵ - ۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۴ - ۳۱۰ - ۳۱۱ -

- P|C0 - P|P4 - P|P6 - P|P8 - P|9 - P|A - P|E - P|F - P|P

* 1009 - 439 - 818 - 1213 - 1210 - 1209

اُجین * ۳۲ - ۱۸۳ *

احمد آباد * ۱۹۷ - ۲۹۷ - ۴۰۴ - ۵۶۶ - ۶۳۴ *

احمد پور * ۴۵۶ *

احمد فخر * ۹۵۷ *

(۴)

ایوان چهل ستون * ۳۵۱ - ۳۶۲ - ۵۹۱ - ۸۵۴ *

* ب *

باري * ۱۰۵۰ *

باغ نور منزل * ۱۱۸ *

بالا پور * ۸۸۵ - ۴۵۴ *

بانس برله * م * بانس بريلي * ۵۶ *

بانسي * ۷۸۱ *

بخارا * ۶۲۸ - ۶۳۷ - ۶۶۲ - ۶۶۴ - ۷۳۸ - ۸۶۳ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۳ *

بدخشان * ۶۰۵ *

برار * ۱۹۹ *

برمه پتير * ۶۸۵ - ۶۹۴ - ۶۹۷ - ۶۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۳ - ۷۰۴ - ۷۰۵ -

* ۷۱۳ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۷ - ۷۳۳ - ۷۷۶ *

برودة * ۹۸۶ *

برهان پور * ۴۲ - ۴۳ - ۴۶ - ۴۸ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۶ - ۹۱ -

* ۲۰۹ - ۲۱۹ - ۲۹۹ - ۴۳۸ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۱ *

بري تله * ۶۸۳ - ۶۸۴ *

بريالي * ۲۶۸ *

بصرة * ۶۱۹ - ۶۳۶ *

بقلانہ * ۳۳۷ *

بگت گڈه * ۹۰۵ *

بگله گهانت * ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۴۸ - ۵۴۹ *

بلا چور * ۱۸۵ *

(۵)

باغ * ۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۸۴۸ - ۸۶۴ - ۸۸۶ *

ہلری جوگی ہتھی * ۸۲۲ *

بلوچ پور * ۸۱ - ۸۲ *

بذاسٹ * ۶۹۹ - ۷۰۰ *

بنارس * ۲۹ - ۱۹۳ - ۲۲۲ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۲۴۲ - ۲۴۴ - ۲۴۷ -

* ۷۵۸ - ۸۷۵ *

بنج رتن * ۶۹۷ *

بندرابن * ۳۴۴ *

بنگالہ * ۲۹ - ۳۱ - ۱۴۱ - ۱۷۵ - ۱۸۰ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۲۴ - ۲۶۴ -

۲۶۶ - ۲۶۸ - ۲۷۱ - ۳۶۹ - ۴۰۶ - ۴۱۹ - ۴۲۰ - ۴۲۲ - ۴۳۳ -

۴۳۵ - ۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۶ - ۴۶۰ - ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۷۱ - ۴۷۶ -

۴۷۷ - ۴۷۹ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۹۵ - ۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵ -

۶۰۴ - ۶۰۵ - ۶۰۷ - ۶۳۲ - ۶۳۴ - ۶۴۹ - ۶۷۳ - ۶۷۶ - ۶۷۷ -

۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۸۲ - ۶۸۷ - ۷۱۷ - ۷۲۲ - ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۶۱ -

۷۷۶ - ۷۸۲ - ۸۰۹ - ۸۱۲ - ۸۱۵ - ۸۴۸ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۵۸ -

۸۵۹ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۸۸۰ - ۸۸۲ - ۹۱۱ - ۹۲۲ - ۹۴۱ - ۹۴۲ -

۹۴۶ - ۹۵۵ - ۹۵۷ - ۱۰۳۴ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸ *

بنولہ * ۵۱ *

بورنہ * ۱۲۶ - ۱۴۸ *

بھادر پور * ۱۲۴ - ۱۴۲ - ۹۷۸ *

بھار * ۱۲۷ - ۲۱۱ - ۲۲۳ - ۲۴۰ - ۵۸۹ - ۶۴۹ - ۹۲۲ *

بھاگرتی * ۵۲۴ - ۵۲۶ *

(۶)

بھانچھا * ۶۹۷ *

بھراڑیج * ۸۲۷ - ۸۱۸ - ۵۹۳ - ۳۴۱ *

بھڑی * ۱۰۴۱ - ۱۹۸ - ۱۹۷ *

بھکر * ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۲۱ - ۲۳۰ - ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۳ - ۲۸۴ *

* ۳۰۵ - ۴۱۱ - ۴۱۴ - ۴۱۵ - ۴۸۱ - ۶۲۵ - ۱۰۴۹ *

بھکراتھہ * ۱۷۸ *

بھلقن * ۱۰۰ *

بھلسہ * ۳۴۶ - ۴۸۱ *

بھلوی * ۱۰۲۶ *

بھلڑی * ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۹۴۳ - ۹۴۸ *

بھنڈر * ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۲ *

بھنڈ ادک * ۹۰۵ *

بھوتنت * ۶۸۸ - ۶۹۰ *

بھرم * ۱۰۴۱ *

بھڑی * ۱۹۷ *

بھڑور * ۱۰۰۳ *

بھڑور * ن * بھمڑی - بھمڑی - بھمڑی * ۵۸۵ - ۱۰۰۰ - ۱۰۱۹ *

بھاسا * ۵۷۳ *

بھیاہ * ۱۴۴ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۷ - ۱۹۹ - ۲۰۵ - ۲۷۲ *

بھیاپور * ۲ - ۴۵ - ۴۷ - ۸۳ - ۱۴۱ - ۵۷۰ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ -

۵۷۸ - ۵۹۸ - ۸۵۱ - ۸۶۰ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۹ -

۹۷۰ - ۹۸۸ - ۹۹۷ - ۹۹۸ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ -

(۷)

* ۱۰۵۱ - ۱۰۳۷ - ۱۰۲۹ - ۱۰۲۲ - ۱۰۱۹ - ۱۰۱۷

بیجا گڈا * ۱۹۹ *

بیج ہزارہ * ۸۳۵ *

بیراتیہ * ۵۶۸ *

بیر بہوم * ۱۴۹۶ *

بیسوارہ * ۴۵۰ *

بیکا * ۵۷۱ *

بیگم آباد * ۸۳۶ - ۸۳۷ *

بیل تلی * ۸۰۷ *

* پ *

پیالہ پور * ۴۹۵ *

پالم * ۸۷۵ *

پانی پت * ۲۲۰ - ۸۴۹ *

پاندو * ن - ماندو - ناندو * ۷۰۰ *

پتام * ۸۰۷ *

پتورہ * ن * بنورہ * ۵۱۶ *

پٹن * ۲۱۳ - ۶۰۴ *

پٹنہ * ۲۹ - ۳۱ - ۱۲۱ - ۱۶۸ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۹۱ - ۲۱۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

* ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۲۸۶ *

پرناہ * ۵۷ - ۵۷۸ *

پرینڈہ * ۵۹۶ - ۸۸۲ - ۸۹۱ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۶ - ۱۰۱۹ - ۱۰۲۱ *

پشاور * ۱۷۸ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۴ *

(۸)

پکس کھول * ن * پلس کھول * ۹۰۵ *

پگھلی * ۱۰۴۲ *

پلاون * ۶۴۸ - ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۳ - ۶۶۰ - ۶۶۳ - ۷۵۵ - ۹۷۲ - ۹۸۶ *

پلٹن * ۹۹۰ - ۹۹۱ *

پنجاب * ۱۴ - ۱۴۹ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۷۱ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۳۰۱ -

۲۲۵ - ۲۱۶ - ۲۱۵ - ۱۹۳ - ۱۸۱ - ۱۸۰ - ۳۵۰ - ۳۱۹ - ۶۶۱ -

۸۶۳ - ۷۶۴ - ۸۴۵ - ۸۴۶ *

پورب * ۴۵۰ *

پورکھور * ن * پور دکھور * ۸۹۶

پورنکھر * ۸۸۸ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۹۰۰ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵ -

۹۰۶ - *

پونار * ۱۰۲۷ *

پونچ * ۸۲۰ *

پوند * ۵۷۵ - ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۸ - ۸۸۸ -

۸۹۲ - ۸۹۶ - ۸۹۹ - ۹۰۳ *

پہنی * ۹۵۳ *

پہلور * ۷۶۶ *

* فت *

قاراگڈہ * ۲۶۴ *

تامی کنوج * ۸۹۶ *

تبت * ۸۲۶ - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۸۶۰ - ۹۲۳ - ۱۰۶۳ *

نپکی * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

(9)

ٽپڪي * ن * تنگي * ۸۹۶ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

تردي پور * ۵۵۴ - ۵۵۵ *

ترمه‌بایي * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۸۰۵ *

ترہار * ۵۶۵ *

تہمت # ۸۵۲ - ۱۰۴۹ *

* ۹۰۵ - ۹۰۳ - ۸۹۶ # دکن

تلجاپور * ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۹ *

تلگوکن * ۵۸۴ - ۸۹۳ *

• ١٤٣ - ١٦٤ - ١٦٥ - ١٨٠ - ١٨٢ • تلون

تلوندي * ۷۶۶ - ۷۶۸ *

تالینہ * ۲۰۵ *

تولہ * ۳۰۵ - ۳۳۶ *

• ۱۰۵۰ - ۱۰۳۵ - ۶۰۶ - ۴۴۲ - ۳۹۲ • توران

تہانیمصر • ۲۲ •

تیر * ن * تیرا * ۹۹۱ * ۱۰۱۴

✻ 卐 ✻

* ٥٥٧ - ٥٥٣ - ٤٨٣ - ٤٧٦ - ٤٦١ • نائذہ

● ١٠٤٨ - ٧٧٨ - ٧٢٧ - ٤٨٥ - ٢٩٥ - ٢٨٣ - ٢٨٢ - ٢٨١ - ٢٧٥ - ٢١٧ ● قهقهه

• ८ •

جالتاپور • ۱۵۴ *

جالندر * ۲۱۹ *

جام * ن * ہالار * ۷۶۸ *

(۱۰)

جگندہ * ۹۴۳ *

جلال آباد * ۱۲۸ *

جمنہرہ * ۷۱۳ - ۷۲۵ - ۸۰۷ *

چمون * ۱۷۹ - ۱۹۶ - ۳۲۰ - ۶۰۹ - ۷۵۷ - ۷۶۸ - ۸۴۰ - ۸۴۳ - ۸۴۷ -

* ۸۵۹ - ۸۷۶ - ۸۸۵ - ۹۰۶ - ۹۱۷ - ۹۶۵ *

چنیر * ۸۸۸ - ۸۹۳ *

چوڈہ پور * ۱۸۳ - ۲۸۸ - ۳۰۰ - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱ - ۳۱۲ *

چورا گڈہ * ۱۹۲ *

جوگی کمپہ * ۶۹۶ - ۶۹۷ - ۶۹۸ - ۶۹۹ *

جون * ۷۶ - ۱۱۱ - ۱۲۱ - ۱۲۶ - ۱۵۹ - ۱۶۷ - ۲۳۳ - ۴۵۰ - ۴۷۹ - ۶۲۱ -

* ۶۴۳ - ۶۶۴ - ۸۴۹ - ۹۷۸ *

جونہ گڈہ * ۲۸۳ - ۵۶۴ - ۷۶۸ - ۷۷۰ *

جون پور * ۲۱۵ - ۲۳۹ - ۲۶۳ - ۲۸۷ - ۴۷۸ - ۸۵۳ - ۸۵۹ - ۱۰۵۰ -

* ۱۰۵۷

جہانگیر پور * ۵۳ *

جہانگیرنگر * ۳۳۶ - ۴۶۱ - ۴۷۷ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۸ -

- ۶۷۹ - ۶۸۰ - ۶۸۱ - ۶۸۳ - ۶۸۹ - ۷۱۲ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۹۹ -

* ۹۴۸

جہڑی * ۲۷۲ *

جیاسہ * ۵۱۸ *

جیسلمیر * ۲۲۱ - ۲۷۵ *

جیل ماری * ۵۲۸ *

(۱۱)

* ج *

چائڻام * ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۶۰ - ۹۴۰ - ۹۴۳ - ۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۴۸ - ۹۴۹ -

* ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴ - ۹۵۶ *

چاٽ، نگر * ۴۹۶ *

چارنگ * ۸۰۲ - ۸۱۰ *

چاکنه * ۵۷۴ - ۵۸۴ - ۵۸۵ *

چاند پور * ۱۷۱ *

چانڊه * ۴۷۵ - ۱۰۲۲ - ۱۰۱۳ - ۱۰۲۴ *

چانڊي * ۱۷۳ - ۲۹۳ *

چناب * ۴۱۶ - ۸۳۷ - ۸۳۹ *

چنآڙه * ۴۱۸ - ۴۹۳ - ۵۹۴ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ *

چنڀل * ۷۹ - ۸۰ - ۸۵ - ۸۹ - ۹۰ *

چنڀال * ۲۱۷ *

چنڀه * ۸۴۳ - ۸۴۷ *

چنڊاوي * ۳۴۳ *

چنگش هٿي * ۸۲۳ *

چوراگڙه * ۱۹۲ - ۲۱۸ *

چور نراينه * ۵۶ *

چول * ۲۸۳ - ۲۹۶ *

چوناگڙه * ۲۸۳ *

چوهرمڻ * ۲۱۷ *

چهاچل * ۱۰۴۲ *

(۱۲)

چیت پور * ۵۴ - ۵۵ *

چٹن پور * ۵۰ *

چیل * ۵۷۴ - ۹۰۵ *

* ح *

حیشہ * ۸۸۵ *

حضر موت * ۸۸۳ - ۸۸۵ - ۱۰۳۵ *

حیدرآباد * ۱۰۱۹ *

* خ *

خان پور * ۸۲۱ - ۸۲۶ *

خاندیس * ۴۳ - ۴۶ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۶ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۱۸ - ۲۱۹ -

* ۲۳۳ - ۲۴۲ - ۸۷۳ - ۹۷۲ - ۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ *

خانوا * ۶۳۴ *

خنا * ۷۲۲ *

ختن * ۷۲۲ *

خضر پور * ۶۸۳ *

خضرآباد * ۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۶ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۳۴۶ - ۴۳۰ - ۴۳۱ - ۴۳۲ -

- ۴۴۳ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۷۵۶ - ۷۶۵ - ۸۴۹ - ۸۷۵ - ۹۲۴ - ۹۳۶ - ۹۳۷ -

* ۹۸۵ - ۹۸۳ *

خضری * ۴۲۵ *

خلم * ۴۴۳ *

خوشاب * ۱۹۹ - ۱۰۴۱ *

خیرآباد * ۱۶۱ - ۸۶۲ *

(۱۳)

* د *

دادر * ن * دھادھر ۴۰۸ - ۴۱۲ - ۴۱۵ - ۴۳۰ *

دربہنگہ * ۶۵۰ - ۸۵۰ - ۹۸۶ *

درنگ * ۷۲۵ - ۸۱۱ *

دکن * ۲۵ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۴۰ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۵۳ - ۵۶ - ۱۲۷ -

۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۹۲ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۳۰۱ - ۳۳۸ - ۳۶۹ - ۳۹۴ - ۴۱۶ -

۴۱۷ - ۴۲۶ - ۴۳۹ - ۴۴۶ - ۴۵۵ - ۴۷۱ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۸۵ - ۵۶۵ -

۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۸۶ - ۵۸۹ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۶۰۶ - ۶۱۹ -

۶۲۹ - ۶۳۰ - ۶۳۴ - ۶۳۵ - ۶۷۵ - ۷۳۳ - ۷۶۱ - ۷۶۳ - ۸۲۷ - ۸۳۳ -

۸۵۱ - ۸۵۴ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۰ - ۸۷۰ - ۸۷۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۴ -

۹۱۰ - ۹۱۱ - ۹۱۷ - ۹۶۰ - ۱۰۱۳ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۹ - ۱۰۳۰ - ۱۰۳۶ -

* ۱۰۶۱ - ۱۰۳۹ *

دکھن کول * ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۶ - ۸۰۸ *

دولت آباد * ۴ - ۴۴ - ۱۵۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۲۱۹ - ۲۹۰ - ۴۱۶ -

* ۵۷۵ *

دولہ * ۷۲۲ *

دھاپہ * ۵۵۷ *

دھار * ۵۷ *

دھاراسیون * ۱۰۰۷ - ۱۰۱۸ - ۱۰۱۹ *

دھارور * ۱۰۱۸ *

دھامونی * ۱۹۲ - ۲۱۸ *

دھرمات پور * ۵۶ - ۵۷ - ۵۸ *

(۱۴)

دهلي * ۸۷ - ۱۰۸ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۹ - ۱۴۳۱ *

دهندیره * ۶۳۲ *

دهلک * ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۳۵ - ۸۰۴ *

دهن کوت * ۸۲۸ *

دهوکی * ۱۰۱۴ *

دهول پور * ۷۹ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۹ *

دیناپور * ن * ۵۰۲ *

دیپال پور * ۵۵ - ۵۷ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۱۴۶۴ - ۸۴۶ - ۸۷۵ *

دیکهو * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۹ - ۸۰۱ - ۸۰۴ *

دینی پور * ۸۳۵ *

دیوبانی * ۷۳۵ - ۷۸۳ *

دین * ۲۴۴ - ۶۰۱ *

دیورانی * ۳۱۴ *

دیوگڈه * ۱۰۲۶ - ۱۰۲۷ - ۱۰۲۸ - ۱۰۲۹ *

دیول گانو * ۷۱۸ - ۷۷۷ - ۷۹۶ - ۷۹۷ - ۸۰۱ - ۸۰۲ - ۸۱۰ *

* د * *

درو صریه * ن * تو صریه * ۷۰۳ - ۸۱۰ - ۸۱۱ *

* ر *

راجپوره * ۸۶ *

راج گڈه * ۵۸۰ - ۸۹۵ - ۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۳ - ۹۰۶ *

راجواله * ۵۸۳ *

راجوز * ۸۳۸ *

(۱۵)

رامپو * ن * رامپو * م * رامور * ۹۵۳ - ۹۵۴

رام سر * ۳۰۶ - ۳۳۶ *

راڊي * ۲۱۶ *

راهون * ۱۸۵ - ۱۹۷ - ۱۹۸ *

رتن پور * ۸۷۶ *

رخڊگ * ۴۸۴ - ۵۵۶ - ۵۵۸ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۵۶۱ - ۹۴۰ - ۹۴۲ - ۹۴۵ -

* ۹۴۷ - ۹۵۴ *

رڊر مال * ۹۰۵ *

رنگا مائي * ۴۹۵ - ۶۸۲ - ۶۸۴ - ۶۹۴ *

روپ گڏهه * ۹۰۵ *

روهڙ * ۱۶۳ - ۱۸۳ - ۱۸۴ *

رو هڏيهه * ۸۹۵ - ۹۰۳ - ۹۰۵ *

رهٽلس * ۲۲۵ - ۳۵۵ - ۴۷۵ - ۶۳۰ - ۸۵۳ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۷۶ *

* س *

سا پور * ن * ساسور * ۵۸۲ *

صاٽ سور * ۱۰۱۴ *

سا سرور * ۸۸۸ - ۸۸۹ *

ساگر گڏهه * ۹۰۵ *

سڌگهه * ۲۰۱ *

سڌلج * ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۷ - ۱۶۴ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۹ - ۱۹۲ -

۱۹۴ - ۱۹۷ - ۲۰۵ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۷۲ - ۷۶۶ - ۸۴۸ *

سڌڻهه * ۷۲۵ *

سرگزنج * ۲۹۷ *

سرصور * ۲۲۱ - ۲۳۱ - ۴۴۱ - ۵۶۴ - ۷۶۵ - ۸۴۹ *

سرن گهاٹ * ۴۵۷ - ۴۵۸ *

سروپ گڈہ * ۹۰۵ *

سرهند * ۱۷۹ - ۸۴۹ *

سري پور * ۵۵۷ *

سري گهاٹ * ۷۰۰ - ۷۰۱ *

سري نگر * ۱۶۷ - ۱۷۳ - ۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۹۹ - ۲۹۳ - ۴۲۱ -

۴۴۱ - ۴۷۹ - ۵۸۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۱۸ - ۶۲۵ - ۷۲۲ - ۷۵۷ -

۸۷۲ - ۸۸۱ - ۹۲۲ *

سکندرہ * ۳۴۶ *

سرول * ۵۷۹ - ۵۸۰ *

سکھر * ۲۷۳ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۴ *

ساپانی * ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۸۰ *

سلطان پور * ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۹۸ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۴۵۵ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۷ *

سلیم پور * ۱۲۸ *

سلیم گڈہ * ۴۷۸ - ۶۰۲ *

سمرتڈ * ۲۷۱ *

سموگر * ۱۱۱ - ۱۱۲ *

سند * ۴۱ - ۴۱۷ *

سندر باڑی * ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۲۲۷ - ۴۷۴ *

سنگرام گڈہ * ۹۴۳ *

(۱۷)

منگوس * ۶۹۲ *

سوپه * ۵۷۵ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۸۹۱ *

سوتي * ۵۲۸ *

مورت * ۲۹۸ - ۴۷۱ - ۶۰۶ - ۶۱۸ - ۶۶۲ - ۷۶۵ - ۷۶۸ - ۸۲۷ - ۸۵۱ -

* ۸۸۰ - ۹۷۷ - ۱۰۵۷ - ۱۰۶۷ *

سورون * ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۳۹ - ۴۶۰ - ۴۶۳ *

سولاپور * ۱۰۰۲ - ۱۰۱۹ *

سولا کورجي * ۷۸۷ - ۸۰۶ *

سوله گده * ۷۱۶ *

سون بري * ۵۷۸ *

سون گده * ۹۰۵ *

سوني پت * ۶۷۵ - ۸۵۰ *

سهارن پور * ۱۲۶ - ۱۴۸ *

سهرنگ * ۱۲۶ - ۱۴۲ - ۱۶۶ - ۲۱۹ - ۲۲۰ - ۷۵۹ - ۷۶۵ - ۸۴۸ *

سهره * ۶۳۲ *

سهرې * ۱۰۱۹ *

سينل گهات * ۵۴۶ *

سيما گده * ۷۰۴ - ۷۲۳ *

سين * ۱۰۱۹ *

سينواپور * ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۸۹۵ *

سيوستان * ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۰ - ۴۰۰ - ۴۴۷ - ۸۸۱ - ۱۰۴۸ *

(۱۸)

ش
* ش *

شاجه مرگ * ۸۲۱ *

شاه آباد * ۲۱۹ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۷۰ - ۸۷۴ *

شاه جهان آباد * ۲۷ - ۸۹ - ۸۲ - ۱۲۳ - ۱۲۵ - ۱۲۹ - ۱۳۸ -

۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۶۴ - ۱۷۳ - ۱۸۹ - ۲۰۱ - ۲۱۱ - ۲۱۶ - ۲۲۰ -

۲۲۱ - ۲۹۱ - ۲۹۲ - ۳۰۴ - ۳۳۵ - ۳۴۳ - ۳۴۷ - ۴۸۱ - ۶۰۸ -

۶۱۰ - ۶۲۵ - ۷۵۹ - ۸۲۷ - ۸۴۵ - ۸۴۹ - ۹۳۹ - ۹۶۱ - ۹۷۲ -

۹۷۳ - ۹۷۷ - ۱۰۶۶ - ۱۰۶۷ *

شاه جهان پور * ۱۶۹ *

شاه نہر * ۴۳۵ *

شکر پور * ۴۷۹ *

شمس آباد * ۴۶۱ - ۴۶۳ *

شہباز گڈہ * ۱۰۵۸ - ۱۰۸۹ *

شیر پور * ۵۵۴ *

شیر حاجی * ۴۲۳ - ۴۲۴ - ۴۲۵ - ۹۳۳ *

ص
* ص *

صاحب آباد * ۲۳۳ *

ظ
* ظ *

ظفر آباد * ۶۲۴ *

ظفر نگر * ۵۶۷ *

ع
* ع *

عالمگیر نگر * ۶۹۴ - ۹۴۳ - ۹۴۴ *

(۱۹)

عمان پور * ۲۸۹ *

عمان * ۳۵۲ *

غ
* غ *

غزنین * ۱۹۵ - ۳۴۱ - ۶۲۸ - ۶۴۷ - ۶۳۴ - ۸۸۵ - ۹۸۱ - ۱۰۶۱ *

ف
* ف *

فتح آباد * ۵۶۵ - ۷۶۶ - ۱۰۱۸ - ۱۰۲۱ - ۱۰۳۹ *

فتح پور * ۲۴۰ - ۲۸۷ - ۳۴۰ - ۴۲۴ - ۶۳۴ *

فرخ آباد * ۹۷۴ - ۹۸۴ *

فرمان بازي * ۵۰ - ۵۱ *

فیروزه * ۲۲۱ - ۲۷۵ *

فیروز پور * ۴۵۵ *

فیض آباد * ۸۴۹ *

ق
* ق *

قپچاق * ۹۲۳ *

قرا باغ * ۱۰۳۹ *

قلعہ بابری * ۱۲۰ *

قلعہ جمدهر * ۷۰۳ - ۷۰۴ *

قلعہ چاندور * ۱۶۳ *

قلعہ دیوکن * ۶۵۰ *

قلعہ کجلی * ۸۱۰ - ۸۱۱ *

قلعہ کندہ * ۶۵۰ - ۶۵۱ *

قلعہ کنواری * ۸۹۶ *

(۲۰)

قلمه کوتی * ۶۵۰ - ۶۵۱ - ۶۵۲ *

قندهار * ۱۸۸ - ۲۰۵ - ۲۷۵ - ۳۱۲ - ۳۱۴ - ۳۷۶ - ۵۶۶ - ۶۰۸ - ۹۸۹ -

* ۱۰۳۱

• مک * •

کابل * ۱۲۹ - ۱۷۸ - ۱۹۰ - ۱۹۳ - ۱۹۵ - ۲۱۵ - ۲۱۹ - ۳۰۲ - ۳۰۸ -

- ۳۳۹ - ۳۴۳ - ۳۴۹ - ۳۵۲ - ۳۵۴ - ۳۵۷ - ۳۷۵ - ۳۸۱ - ۳۸۵ - ۳۸۶ -

- ۳۸۷ - ۴۰۳ - ۴۲۷ - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۵ - ۴۴۷ - ۴۶۱ - ۴۶۲ - ۴۵۲ -

- ۴۶۱ - ۴۶۳ - ۴۶۴ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۶۹ - ۴۷۴ - ۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ -

- ۴۷۹ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۳ -

* ۱۰۶۰ - ۱۰۵۸

کچرود * ۵۶ - ۵۷ *

کاشغر * ۵۶۵ - ۵۸۸ - ۸۶۱ - ۹۱۴ - ۹۱۵ - ۹۲۳ - ۹۸۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۶۲ -

* ۱۰۶۴

کانوجان * ۷۹۴ *

کالی بهیت * ۷۷ *

کامروپ * ۶۷۸ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۷۱۵ - ۷۲۱ - ۷۷۶ *

کانگره * ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۲۸۶ - ۲۹۲ *

کانوداهن * ۸۴۷ *

کانه تال * ۱۷۴ *

کجل * ۶۸۰ *

کچ پور * ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۷۸ - ۷۸۳ - ۷۹۶ - ۸۰۲ *

کچه * ۲۸۳ - ۲۹۶ - ۷۷۰ - ۷۷۲ *

(۲۱)

کچھوٽ * ۲۶۵ - ۲۶۹ - ۲۸۳ *

کراڌه * ۵۸۰ - ۵۸۲ *

کرکانو * ۷۰۴ - ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴ - ۷۲۷ -

۷۲۸ - ۷۳۳ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۸۳ - ۷۸۴ -

۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۷ - ۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۲ -

۸۰۴ - ۸۰۵ - ۸۰۹ *

کرڙال * ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۲۲۰ - ۷۹۴ - ۸۴۹ *

کرڙاڙک * ۴۰۰ - ۵۷۵ *

کرڙه صاڙ * ۱۰۵۸ *

کرن پهڙي * ۹۵۱ *

کوي * ۴۱۱ *

کري باري * ۶۷۹ - ۶۸۱ - ۶۸۲ *

کڙه * ن * کڙه * ۱۶۸ - ۲۴۱ - ۲۷۱ - ۲۸۵ - ۲۸۷ *

کڙه صانگ پور * ۲۱۸ - ۵۶۵ *

کشمير * ۱۹۶ - ۲۱۰ - ۲۱۵ - ۴۸۷ - ۵۶۴ - ۶۱۹ - ۶۳۴ - ۷۶۴ - ۷۶۸ -

۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۳ - ۸۲۵ - ۸۲۷ - ۸۲۹ - ۸۳۲ - ۸۳۵ -

۸۷۸ - ۹۲۱ - ۹۲۲ - ۱۰۶۳ *

کلنگ * ۸۰۸ - ۸۱۰ *

کليا بر * ۷۹۷ *

کلياڻ * ۱۲۷ - ۱۹۴ - ۴۱۰ - ۹۱۰ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۸ *

کمانون * ۴۱ - ۵۹۵ - ۷۶۵ - ۸۶۱ - ۹۲۲ - ۹۸۱ *

کن * ۲۷۳ *

(۲۲)

کنجوتی * ۱۰۰۸ *

گندانه * ۹۰۶ - ۹۰۵ - ۸۹۵ *

کنور * ۷۷ *

کوچ بهار * ۶۸۳ - ۶۸۴ - ۶۸۶ - ۶۹۴ - ۷۴۱ - ۷۸۱ - ۸۱۰ *

کوکن * ۵۷۴ - ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ *

کوکله بهاری * ۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۲۲ *

کول * ۷۵۲ *

کوه گده * ۳۱۳ *

کهاتم پور * ۲۷۱ - ۲۸۷ *

کبارون * ۱۰۰۶ *

کهر پور * ۴۹۴ *

که صرد * ۲۰۲ *

کهذا کله * ۹۰۵ *

کهیلنه * ۱۰۰۳ *

گجرات * ۲۹ - ۳۳ - ۴۳ - ۵۵ - ۶۶ - ۱۳۴ - ۱۹۷ - ۲۱۰ - ۲۱۳ - ۲۸۱

۲۸۲ - ۲۸۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۳۲ - ۳۳۴ - ۳۴۲ -

۳۴۳ - ۳۴۵ - ۴۰۳ - ۴۱۰ - ۴۱۱ - ۴۴۸ - ۴۵۲ - ۴۷۱ - ۴۸۵ -

۵۶۴ - ۵۶۸ - ۵۹۲ - ۶۲۹ - ۶۳۶ - ۶۴۷ - ۷۵۴ - ۷۵۵ - ۷۶۳ -

۷۷۰ - ۸۳۲ - ۸۳۷ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۸۶۱ - ۸۸۰ - ۸۸۱ - ۹۶۴ -

۹۸۶ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷ *

گده بیتلهی * ۳۲۶ *

گده سارنگ * ۱۸۵ *

(۲۳)

* گلکندہ * ۱۰۱۱ - ۱۰۱۴ - ۱۰۱۷ *

گنگ * ۳ | - ۱۴۸ - ۱۵۹ - ۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۵ -

- 10410 - 10411 - 10412 - 10413 - 10414 - 10415 - 10416 - 10417 - 10418

•

* 1993 - 1997

٥٩٤ - ١٣٣ - ٣٠٤ - ٣٠١ - ٢٩٢ - ٢٩١ - ٨٠ - ٧٩ - ٧٨ * ٧١

104A - 100 - 873 - 404 - 405 - 406

گواہتی * ۶۷۸ - ۶۸۰ - ۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۲۲ - ۷۲۵ - ۸۱۰ - ۸۱۱ -

* 104A

• ۱۸۸ - ۱۸۷ - ۱۸۶ - ۱۸۳ - ۱۸۲ * گویند وال

- ۸۷۱۰ - ۸۵۰ - ۷۴۱ - ۶۱۸ - ۵۹۰ - ۵۷۳ - ۴۷۶ - ۲۰۲ * گورکھ پور

* 1071 - 1080 - 97V - 1VV

گومکھیا * ۷۰۲ *

گون رکھ * ۵۳۸ *

گہڑا گہات * ن * کہوتذاگہات * ۶۷۷ - ۶۸۴ - ۶۸۵ - ۶۹۴ - ۷۸۲ *

• ۷ •

لامدانگ * ۷۱۹ *

للأمد * ٧٢٢ *

١٨٢ - ١٨٠ - ١٧٩ - ١٧٨ - ١٧٦ - ١٧٤ - ١٧٣ - ١٧٠ - ١٧٠ *

- 111 - 101 - 100 - 199 - 195 - 188 - 187 - 189 - 181

- ٦٣٠ - ١٤٧٣ - ١٥٣٨ - ٢٢٩ - ٢٢١ - ٢١٧ - ٢١٦ - ٢١٤ - ٢١٣

- 850 - 877-871 - 818-810-812-777 - 701 - 738 - 771

*1-4A 1-4V - 1-5A - 1-31 - 9V9 - 8P4 - 8P2 - 8C0 - 8M1

(۲۴)

لجسا • ۸۵۲ *

لري هليزة پور • ۸۲۶ *

لکي • ۱۰۵۸ - ۱۰۵۹ *

لکهنو • ۱۴۹ *

لکھو کھار • ن * کلو کھار • ۲۰۵ *

لکوگڈ • ۷۱۶ - ۷۱۷ - ۷۱۸ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۷۸ - ۷۸۰ - ۷۹۶ - ۷۹۰ -

• ۹۰۹ *

لکهي جنگل • ۱۴۲ - ۷۶۷ *

لکهي ڏيه • ۵۵۹ *

لنگرکوت • ۱۰۵۹ *

لوديانه • ۷۶۶ *

لوناچماري • ن * لونه • ۲۸۳ - ۷۰۲ *

لوهري • ۲۷۶ - ۲۸۴ - ۱۰۰۳ *

لوه گڈ • ۳۰۵ - ۸۸۸ - ۸۹۶ - ۹۰۵ *

* ميم *

ماچھوار • ن * ماچھوار • ۱۹۷ *

مالد • ۵۳۶ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ *

مالوار • ۵۷۱ *

مالو • ۳۲ - ۴۱ - ۴۳ - ۴۹ - ۵۲ - ۵۶ - ۷۷ - ۷۸ - ۱۶۲ - ۱۸۹ - ۳۰۱ -

۴۱۹ - ۴۲۱ - ۴۳۴ - ۴۷۴ - ۴۸۵ - ۵۹۰ - ۵۹۳ - ۶۱۵ - ۶۳۰ -

• ۶۳۱ - ۶۳۴ - ۶۳۴ - ۷۱۴ - ۸۵۵ - ۸۷۳ - ۸۷۴ - ۸۸۰ - ۹۰۶ *

مانگ گڈ • ۹۰۵ *

(۲۵)

مانچورو * ۱۰۸ *

ماندورو * ۱۰۲۴ *

ماندو * ۵۲ - ۵۳ - ۹۷۰ *

ماندهو * ۲۷۸ *

مازلک درک * ۱۰۲۵ - ۱۰۲۶ *

مان گڈ * ۹۰۵ *

ماوراء الزہر * ۳۴۳ - ۴۶۲ - ۴۶۳ - ۶۳۴ - ۸۱۴ - ۸۴۶ - ۸۴۸ - ۸۵۷ -

* ۸۸۱

متھرا * ۱۳۱ - ۱۳۸ - ۱۹۳ - ۳۴۱ - ۳۴۴ - ۳۴۵ - ۴۱۶ - ۴۴۹ - ۴۵۷ -

* ۴۵۹ - ۴۸۱ - ۵۶۴ - ۵۷۳ - ۹۶۶ - ۱۰۶۸ *

متھرا پور * ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۷۷ - ۷۸۸ - ۷۹۸ - ۸۰۰ *

محمہ پور * ۲۰۲ *

مخا * ۱۰۳۵ *

مخصوص آباد * ۵۲۵ *

مخلص پور * ۸۴۹ *

مراد آباد * ۱۲۶ - ۴۰۴ - ۴۸۱ - ۴۹۱ - ۵۶۹ - ۶۲۴ - ۸۵۱ - ۸۶۴ -

* ۱۰۴۸ - ۱۰۵۶ *

مرگ گڈ * ۹۰۵ *

مسٹ سلہ * ۶۷۹ *

معظم نگر * ۸۲۸ - ۸۷۳ - ۹۱۴ *

مکھ * ۸۸۲ - ۹۷۷ *

مگن پور * ۲۱۴ *

ملاحور * ن * بلاچور * ۱۸۵ *

- ۲۰۶ - ۲۰۵ - ۲۰۴ - ۲۰۳ - ۲۰۰ - ۱۸۸ - ۱۸۶ - ۱۸۱ - ۱۷۸ * ملتان

$$= P \vee P = P \vee V = P \vee C = P \vee W = P \vee (P \cdot P \vee I) = P \vee \cdot = P \vee \wedge = P \vee \vee$$

- 428 - 408 - 407 - 406 - 405 - 404 - 403 - 402 - 401 - 400

* 1 0 1 9 - 9 1 1 - 9 4 4 - 1 1 0 - 1 1 1

منجوة * ٥١٦ - ٥١٨ *

منگل بیدہ * ۹۹۱ - ۹۹۲ - ۹۹۵ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۲۰ *

صور بخن * ۹۰۵ *

موسمیں پور * ۲۰۳ *

* ۸۷۵ - ۶۸۹ - ۶۸۶ - ۶۸۳ * مورنگ

مونگیر * ۳۱۱ - ۲۲۳ - ۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۳ - ۳۹۳ - ۴۹۴ -

* 910 - 400 - 1490

مهزادی * ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۶ - ۵۴۸ *

* ۳۱ - ۳۰۹ - ۳۰۰ * ۸۴۳

* ☺ *

ناردرگ * ۹۰۵ *

نامزدی # ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۵ - ۷۳۳ - ۷۸۷ - ۷۸۹ - ۷۹۸ - ۸۰۵ - ۸۰۶

* All

فاندير * ۵۹۸ *

فاتحه ورقه * ۹۹۱ *

* ۱۷۹ - ۱۷۴ - ۱۷۲ - ۱۷۱ * نديده

فريده * ۳۲ - ۳۳ - ۵۳ - ۵۶ - ۵۷ - ۲۳ - ۱ *

(۲۷)

نرسي * (گرهي) ۶۵۳ - ۶۵۵ *

نريله * ۱۶۱ *

نلدرک * ۱۰۰۸ *

نواکهايي * ۹۴۷ - ۴ *

نورنگر * ۴۵۸ *

نوشهره * ۱۸۵ - ۸۲۳ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۵۸ *

نياله * ن . يئاله * ۱۹ - ۱۰۰۲ - ۱۰۰۳ - ۱۰۰۷ *

نيلاب * ۸۲۸ - ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ - ۱۰۴۲ - ۱۰۵۲ *

نيلانگه * ۱۰۰۸ - ۱۰۰۹ *

—
* و *

وابل * ۵۷۴ *

وزير پور * ۳۰۳ *

ويژنالي * ۸۳۵ - ۸۳۷ *

—
* ۵ *

هاجورا * ۶۷۸ *

هالار * ۷۷۵ *

هتيه پور * ۲۱۴ - ۴۲۵ - ۷۶۷ *

هجر پور * ۵۵۵ *

هجرهتي * ۵۵۴ *

هردار * ۱۳۸ - ۱۵۹ - ۱۶۶ - ۱۷۲ - ۱۷۷ *

هرسول ، ۴۴ - ۴۵ *

(۲۸)

هفت چنار * ۸۲۶ *

هند * ۲۵ - ۳۶۱ - ۵۷۹ *

هندوستان * ۲۷ - ۳۲ - ۹۵ - ۱۳۴ - ۲۱۲ - ۴۱۳ - ۴۴۲ - ۴۶۳ - ۵۹۵ -

۶۰۵ - ۶۱۵ - ۶۷۳ - ۷۰۷ - ۷۳۰ - ۷۴۱ - ۷۸۲ - ۸۱۴ - ۸۴۸ -

۹۷۴ - ۱۰۳۵ - ۱۰۶۳ *

هندون * ۳۰۳ - ۳۳۸ *

هوشنگ آباد * ۵۹۳ - ۷۵۸ - ۱۰۳۸ - ۱۰۳۹ *

هوگلی * ۹۴۳ *

هیدیت پور * ۲۰۰ *

هیره تور * ۸۲۱ - ۸۴۶ - ۸۳۸ *

• ی • *

يمن * ۳۳۱ - ۸۸۳ *

۶۳۴-۵۶۴-۴۸۸-۴۶۴-۴۲۸	(۱)
۷۶۶-۸۱۸-۸۴۰-۸۴۶-۸۵۵	آتش خان ۴۵۲-۴۵۴-۴۷۶-۵۷۲
۹۷۹-۱۰۵۸-۱۰۶۸	۸۹۰-۸۹۸-۹۸۹-۹۹۶-۱۰۰۷
ابراهیم خان فتح جنگ .. ۹۴۳	۱۰۰۹-۱۰۲۳-۱۰۲۴
ابراهیم خوشگي .. ۳۰۸	آتش قلاق ۱۴۸-۲۴۹-۳۰۸
ابن حسن .. ۴۶۳	۳۳۱-۴۳۳-۴۴۸
ابن حسین ۵۲۳-۵۴۴-۵۵۴-۷۱۳	آصف خان ۱۱۱-۱۱۴-۲۸۲-۳۹۴
۷۱۷-۷۹۶-۸۰۲-۸۰۹-۸۴۵	۴۰۵-۶۵۱-۸۵۶-۹۱۸-۹۷۸
۹۴۶-۹۴۸-۹۴۹-۹۵۰-۹۵۱	۹۸۲
۹۵۶	آغرخان .. ۲۷۶-۲۸۴
ابوالبشر .. ۳۸۶	آقا علي سمانی .. ۴۱۸
ابوالبقا .. ۱۹۷	آقا ملا .. ۹۶۴
ابوالحسن ۴۰۱-۷۸۳-۸۰۱-۸۰۲	آقا يوسف ۲۰۶-۲۴۸-۳۰۷-۳۷۰
۸۰۳-۸۰۴-۸۴۴-۸۹۳-۹۴۳	۴۰۴-۴۴۸
۹۴۴-۹۴۵-۹۴۶	ابابکر خوشگی .. ۳۲۲-۳۲۴
ابوسعید .. ۵۵-۶۲-۶۲۳	ابراهیم ۳۲۶-۶۲۶-۱۰۵۴-۱۰۵۵
ابوطالب .. ۱۴۰-۵۹۵	ابراهیم بیگ نجم ثانی ۱۰۶-۲۱۸
ابوالفتح ۱۵۸-۲۹۱-۴۱۶-۱۰۴۰	۶۰۶-۶۰۷-۶۰۸-۸۶۴
ابوالفضل .. ۵۳-۷۷-۳۸۷	ابراهیم خان ۹۵-۱۳۹-۱۵۸-۲۲۰
ابوالقاسم ۲۲۱-۵۷۴-۸۹۹-۱۰۱۰	۲۳۰-۲۳۶-۳۴۶-۳۹۶-۴۲۶

۱۹۳ - ۱۹۶ - ۱۰۱ - ۶۲۲ - ۶۲۳ -	ابومحمد ۲۴۹ - ۹۹۰ - ۹۹۱ - ۹۹۲ -
۸۸۵ - ۸۷۲	۹۹۶ - ۹۹۷ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۴ - ۱۰۱۱ -
احمد بیگ نجم ثانی ۸۸۵	۱۰۱۵ - ۱۰۱۹
احمد خویشگی ۷۷ - ۱۹۲	ابوالاحمد ۹۹۲ - ۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۰۱ -
احمد سرهندي ۵۹۵	۱۰۰۴ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۷ -
احمد عرب ۸۸۲ - ۸۸۶	۱۰۱۹
احمد مختار صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم	ابومسلم ۹۲ - ۲۰۶ - ۲۴۶ - ۲۵۷ -
۹۲۲	ابوالمظفر محی الدین محمد ۱۱ -
احمد نایتھہ ۵۷۵ - ۸۵۸ - ۹۰۶ - ۹۱۹ -	۲۵ - ۳۲۷ - ۵۶۷
۹۵۷ - ۹۲۴	ابوالاعالی ۲۵۱
اختصاص خان ۸۳ - ۴۳۹ - ۵۱۲ -	ابوالہکارم ۲۴۷ - ۳۰۶ - ۳۲۴ - ۳۳۴ -
۵۹۳ - ۶۸۳ - ۹۴۷	۷۸۸ - ۸۸۸ - ۸۹۹
اختیار ترنس ۲۴۸	اچل سنگھہ نچواہہ ۸۹۳ - ۸۹۵ -
اخلاص خان ۹۲ - ۱۲۸ - ۱۹۱ - ۱۹۶ -	۸۹۶ - ۹۹۶ - ۹۹۷
۲۴۹ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۱۲ - ۵۲۲ -	احتجاب بیگم صاحب ۱۲۴ - ۵۶۹ -
۵۳۳ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۵۷۳ -	۶۲۰ - ۷۴۳ - ۹۳۸ - ۹۵۹ -
۵۶۳ - ۶۱۸ - ۷۵۱ - ۷۶۵ - ۸۶۰ -	احتشام خان ۲۱۵ - ۲۴۶ - ۲۶۹ -
اخلاص خان خویشگی ۲۶۹ - ۵۲۲ -	۲۸۳ - ۸۵۳ - ۸۵۵ - ۸۶۸ - ۸۷۱ -
۵۴۸ - ۵۵۵ - ۵۹۳ - ۶۱۸ - ۷۶۰ -	۸۸۸ - ۸۹۱
۷۶۵	احمد بیگ ۵۱ - ۷۷ - ۷۸ - ۹۲ - ۱۵۸ -

(۳۱)

اسد کاشي ۷۶ - ۱۱۵ - ۱۴۲ - ۱۵۷ -	ادرا جي رام ۰۰ ۰۰ ۰۰ ۱۲۸
۱۹۵ - ۲۳۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۳۲۱ -	ادهم بيگ ۰۰ ۰۰ ۰۰ ۹۱۸
۳۲۳ - ۳۳۴ - ۳۶۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰ -	اويب سنگھ بهدريه ۰۰ ۰۰ ۱۴۱
۴۰۴ - ۴۲۸ - ۴۳۹ - ۴۶۴ - ۵۶۵ -	ارادت خان ۱۱۹ - ۱۲۷ - ۲۰۲ -
۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۶۲ - ۷۶۲ - ۷۷۰ -	۲۳۴ - ۲۴۵ - ۴۷۹ - ۵۲۴ - ۵۴۶ -
۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۴ - ۸۱۶ - ۹۲۵ -	۵۶۶ - ۶۹۱ - ۹۶۱ - ۲۰۴۸
۹۲۶ - ۹۵۷ -	ارجن گور ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۳۵۷ -
اسفنديار ۷۳ - ۱۰۶ - ۲۵۱ - ۳۲۸ -	۱۰۶۷ - ۴۵۷
۴۹۷ - ۵۲۳ - ۵۴۴ - ۵۹۵ - ۶۸۸ -	ارسلان خان ۸۱۷ - ۸۷۵ - ۸۸۱ -
۶۸۹ - ۶۹۴ - ۷۸۲ - ۸۱۲ - ۸۵۱ -	۱۰۴۸ - ۱۰۶۷ -
اسفنديار بيگ ۱۰۶ - ۶۸۸ - ۶۸۹ -	ارسلان علي ۴۷۱ - ۷۵۷ - ۷۵۸ - ۸۱۷ -
۶۹۴ - ۸۵۱ -	۸۷۵
اسفنديار معصومي ۴۹۶ - ۵۰۴ - ۵۲۳ -	ارسي ۱۳۹ - ۱۶۶ -
۵۵۴ - ۸۶۳ - ۹۸۸ -	ارشاد خان ۰۰ ۰۰ ۰۰ ۱۰۳۴
اسکندر روهيله ۰۰ ۰۰ ۰۰ ۲۶۹	اسحق بيگ ۹۵ - ۱۰۶ - ۱۹۵ -
اسلام خان ۷۷ - ۹۲ - ۹۸ - ۱۲۴ -	اسد خان ۱۱۹ - ۱۹۵ - ۲۴۸ - ۳۲۶ -
۱۲۷ - ۱۳۵ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۲۳۷ -	۳۳۴ - ۳۶۱ - ۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۳۹ -
۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲ - ۲۹۷ - ۲۹۹ -	۵۹۵ - ۶۲۱ - ۶۶۲ - ۷۵۱ - ۷۶۲ -
۴۰۱ - ۴۰۴ - ۴۰۸ - ۴۰۸ - ۴۱۸ - ۴۰۴ -	۸۱۶ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۴۳ - ۸۵۸ -
۵۱۲ - ۵۱۸ - ۵۲۲ - ۵۲۴ - ۵۳۰ -	۸۸۰ - ۱۰۶۵ -

۴۸۵ - ۵۶۴ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۶۲۰ -

۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۷ - ۸۵۱ - ۸۵۵ -

۸۵۷ - ۹۰۸ - ۹۶۶ -

اصغر خان ... ۴۸۱ - ۵۷۲ -

اعتبار خان ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۶ -

۳۰۸ - ۳۴۲ - ۶۲۵ - ۸۵۶ - ۸۸۳ -

اعتقاد خان ۱۳۰ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۲۰۱ -

۲۱۳ - ۳۹۵ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۶۴ -

۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۸۱۰ - ۸۴۷ -

۸۸۴ - ۱۰۳۲ -

اعتماد خان ۱۳۲ - ۳۰۳ - ۴۵۵ - ۵۶۴ -

۶۱۸ - ۶۲۳ - ۷۶۵ - ۸۵۶ - ۹۸۲ -

اعتماد الدولة .. ۵۵ - ۶۲ - ۶۲۳ -

اعزالدين ۸۶۲ -

اعظم خان ۴۷ - ۵۱ - ۹۲ - ۱۰۷ -

۱۱۹ - ۸۶۳ -

اعلیٰ حضرت ۲۵ - ۲۷ - ۱۹۸ - ۲۶۴ -

۲۹۸ - ۳۴۰ - ۳۶۶ - ۳۸۷ - ۳۹۰ -

۳۹۵ - ۴۲۹ - ۴۷۴ - ۴۹۲ - ۵۶۸ -

۵۷۰ - ۸۷۵ - ۹۰۵ - ۹۰۹ - ۹۳۰ -

۵۳۳ - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۵۵ - ۵۶۷ -

۶۲۴ - ۶۲۷ -

اسمعیل .. ۲۴۸ - ۷۰۲ - ۸۸۳ -

اسمعیل افغان ۴۵ - ۶۸۰ - ۸۲۳ -

۸۲۶ - ۸۳۲ - ۸۳۹ -

اسمعیل بیگ .. ۹۴ - ۱۰۶ -

اسمعیل خان ۱۲۸ - ۱۴۵ - ۵۴۸ -

۷۵۵ - ۸۷۳ -

اسمعیل خوشگي .. ۶۲ - ۷۶ -

اسمعیل کرماني .. ۲۲۱ - ۴۸۷ -

اسمعیل نیازی ۴۵ - ۶۲ - ۷۷ - ۹۲ -

۹۵ - ۱۰۶ - ۱۲۸ - ۲۱۸ - ۲۲۱ -

۳۴۱ - ۴۴۰ - ۴۵۴ - ۴۸۷ - ۵۳۳ -

۵۵۷ - ۸۷۳ - ۸۸۲ - ۹۸۹ -

اشرف الله ۴۷۹ -

اشرف خان ۶۱۹ - ۶۴۲ - ۷۶۲ - ۱۰۴۲ -

۱۰۴۹ -

امالت خان ۴۳ - ۶۳ - ۹۳ -

۹۵ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۳۳۱ - ۳۳۳ -

۳۴۱ - ۳۵۳ - ۳۵۸ - ۳۹۵ - ۴۰۰ -

۹۵۸ - ۱۰۴۶ - ۱۰۵۹	۶۵۰ - ۶۶۱ - ۶۷۰ - ۶۸۰ - ۷۴۲
اله داد ۵۷۳	۸۲۷ - ۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۸۱ - ۹۲۸
اله وردی خان ۱۱۱ - ۱۱۵ - ۱۴۱	۹۳۲ - ۹۴۸
۳۹۹ - ۴۱۶ - ۴۵۹ - ۴۶۰	امیر خان [آغوخان] ۲۸۴ - ۴۳۳
۴۶۳ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱	۴۴۸ - ۴۵۱ - ۵۵۵ - ۶۸۱
۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۷۳ - ۶۴۸	۶۸۲ - ۷۵۸ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۹
۷۴۱ - ۷۵۷ - ۸۵۰ - ۷۰۸	افتخار خان ۶۵ - ۷۱ - ۲۴۶ - ۲۴۷
۸۷۴ - ۸۷۵ - ۸۷۷	۲۸۹ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۳۴ - ۳۴۲
الغ بیگ ۶۳ - ۹۴ - ۱۴۱ - ۴۰۵۶	۴۰۱ - ۴۰۳ - ۵۱۴ - ۶۲۷ - ۶۳۵
الغ بیگ خان ۲۴۸ - ۶۸۸ - ۷۴۲	۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۴۳ - ۷۵۱ - ۸۱۷
۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۱۷ - ۸۳۱ - ۸۴۹	۸۳۰ - ۸۳۲ - ۸۴۲ - ۸۸۰ - ۹۰۸
التغات خان ۴۷۸ - ۴۸۶ - ۶۳۵ - ۸۱۷	افضل خان ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۸۳۴
۸۷۰ - ۹۷۶	۹۰۰ - ۹۸۹
الغ بیگ ۱۰۳۹	افلاطون خان چیلہ ۴۸۸
الف خان ۴۸۱ - ۵۷۲ - ۶۲۵	اقبال بیگم ۴۷۴
الله داد ۲۹۱ - ۸۷۲ - ۹۷۶ - ۱۰۴۴	اکبر نارہہ ۲۴۶
۱۰۵۴ - ۱۰۵۵	اکبر پادشاه ۳۸۷ - ۸۲۳ - ۱۰۴۰
الله قلی بیگ ۴۲۹	اکرام خان ۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۶۲
الله قلی چیلہ ۸۳۲	۲۶۳ - ۲۶۸ - ۳۰۱ - ۳۴۲ - ۳۴۵
الله وردی خان ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۸۴	۴۴۶ - ۴۴۷ - ۶۳۴ - ۷۵۸

۱۴۲۸ - ۱۴۴۷ - ۱۴۵۱ - ۱۴۹۷ -	۹۶۷ - ۱۰۴۸ - ۱۰۵۶ - ۱۰۵۷
۸۹۳ - ۹۸۹	اللقیاری بیگ .. ۱۰۱ - ۱۴۱
امرسنگهه رانهور ۱۳۹	الله یارخان ۱۹۶ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۳۱ -
امرسنگهه روزی ۵۵۵ - ۶۸۳ - ۸۵۸ -	۲۴۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۲۸۹ - ۳۰۸ -
۱۰۵۶	۳۶۲ - ۳۹۶
امید خان .. ۲۹۱ - ۸۵۶ - ۸۶۶	الوس رانهور ۳۰۹ - ۴۷۹ - ۴۸۶ - ۶۰۳ -
امیرا ۵۹۷	۷۶۴ - ۸۱۷۰ - ۸۳۱ - ۸۴۶ - ۸۵۱ -
امیراعلی ۶۰۲	۸۷۳ - ۸۸۲ - ۹۱۴
امیر الامرا ۱۵۹ - ۲۲۶ - ۲۹۱ - ۳۹۴ -	الوس رکوزنی ۱۰۵۴
۳۰۶ - ۳۱۵ - ۳۳۴ - ۳۴۱ - ۳۴۹ -	الهام الله ۶۲ - ۷۶
۳۹۴ - ۳۹۶ - ۳۹۷ - ۴۱۶ - ۴۱۷ -	امام اسمعیل ۳۴۱ - ۸۸۳
۴۲۹ - ۴۶۲ - ۴۷۷ - ۵۶۸ - ۵۷۴ -	امام قلی اغر ۱۸۶ - ۲۱۶
۵۸۸ - ۵۹۲ - ۸۴۸ - ۹۵۲ - ۹۵۶ -	امام قلی خان ۸۵ - ۲۰۳ - ۵۵۹ -
۹۵۸ - ۱۰۶۲	۵۶۰
امیر خان ۲۳۰ - ۲۳۶ - ۲۹۲ - ۳۰۴ -	امان الله ۱۹۷ - ۲۱۴ - ۶۰۴ - ۸۶۲ -
۳۰۶ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۴۵ - ۳۹۵ -	امانت خان ۳۵۸ - ۴۱۸
۴۰۰ - ۴۲۷ - ۴۸۵ - ۴۸۸ - ۵۷۰ -	امرالله ۹۶۴
۵۷۲ - ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۲۶ -	امرسنگهه ۷۷ - ۲۰۷ - ۲۱۵ - ۲۴۶ -
۶۶۱ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۵۱ - ۷۶۱ -	۷۳۵ - ۷۹۴ - ۸۵۶ - ۱۰۴۵
۸۱۸ - ۸۴۲ - ۸۴۷ - ۹۱۸ - ۹۲۷ -	امرسنگهه چندراوت ۶۵ - ۷۱ - ۲۶۸ -

۳۳۱- ۳۳۴- ۳۳۷- ۳۳۸- ۸۴۸-

۸۹۰- ۹۸۸

اودي راج ۹۰۲- ۹۰۶

اودي کرن ۴۵۴

اورس بي ۱۰۳۵

اورنگ خان ۵۲- ۵۳- ۶۲- ۹۳-

۲۴۶- ۳۰۷

اورنگ زيب ۱۱- ۳۶۷

اوزنگ خان ۵۳- ۲۴۷- ۳۵۷- ۵۶۵-

۵۸۶- ۵۸۸

اهتمام خان ۵۰۶- ۵۰۸- ۶۱۹- ۶۴۹۰

اھيم بيگ ۶۰۷

ايوچ خان ۱۴۶- ۱۶۲- ۱۰۲۳-

۱۰۲۴- ۱۰۲۷- ۱۰۲۸

ايشم بي ۱۰۳۸- ۱۰۶۳

ايجن افريدي ۳۱۴

ايوب افغان ۴۱۳

(ب)

بابا بيگ ۴۵۶

باباجي ۵۴- ۶۳- ۱۲۸- ۹۸۹- ۹۹۹

۹۳۷- ۹۸۲- ۱۰۴۲- ۱۰۴۵- ۱۰۴۶- ۱۰۴۹-

۱۰۵۲- ۱۰۵۴

امير فتح الله شيرازي ۳۸۷

اميرقلي ۵۳۹

اميناي گجراتي ۲۹۸

اندازخان ۵۲۱

اندرمن ۱۴۷۹- ۵۱۸- ۹۰۳

اندرمن بنديله ۲۴۸- ۲۹۰- ۳۰۲-

۴۷۹- ۵۱۳- ۵۱۷- ۵۳۳- ۸۹۰-

۸۹۱- ۹۸۹

اندرمن دهنديره ۶۳۲- ۸۷۴- ۱۰۶۲

انکوي بهونسله ۹۹۳- ۱۰۱۵

انوپ سنگه ۲۷۱- ۵۹۹- ۶۰۶- ۸۵۷۰

انور بيگ ۷۷۸- ۷۹۶

انور خان ۶۳۶

اونار خان ۴۷۶

اودا احترام ۱۲۸- ۹۸۹

اودوت سنگه ۹۹۲- ۹۹۵- ۱۰۰۲-

۱۰۲۰- ۱۰۰۶

اودي بهان رانهوز ۱۴۸- ۲۰۴- ۳۰۸-

برخوردار بیگ ۸۵۱	باجا ۷۷۳
بوسو جي دکنی .. ۸۵۷ - ۸۷۵	بادل بختيار ۶۳ - ۲۰۷ - ۸۶۸ - ۸۷۱ -
برق انداز خان ۹۵ - ۳۱۴ - ۴۳۴ -	۸۹۰ - ۹۸۸ - ۱۰۳۴
۸۵۶۴۴۵ - ۸۶۱ - ۸۶۸ - ۸۷۱ -	باقرخان .. ۴۱۴ - ۷۶۵ - ۷۶۶
۹۸۸ - ۱۰۲۳ - ۱۰۳۸	باقي بیگ .. ۱۲۵ - ۱۷۰ - ۱۷۴
برندوله خان ۱۲۸	باقي خان .. ۵۷۳ - ۷۶۲ - ۹۶۶
برهان الدین ۸۱۸ - ۸۳۳	باقي محمد ۱۰۶۲
بزرگ امید خان ۱۱۴۹ - ۲۹۱ - ۴۱۶ -	بانونیگم ۸۷۶
۴۳۳ - ۸۶۵ - ۹۱۷ - ۹۴۹ - ۹۵۲ -	بایزید عرض افغان ۹۳
۹۵۳ - ۹۵۵ - ۹۵۶	بایزید غازی ۳۰۹
بسررم خان .. ۲۳۲ - ۶۲۶ - ۷۵۶	بجاجی ۹۹۱
بسنت خان ۲۷۴	بچتر ۹۹۳ - ۹۹۶ - ۱۰۱۹
بسونت راءے ۶۳ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۰	بجی سنگهه ۵۸۶
بشارت خان ۹۶۴	بختاور خان ۸۷۰ - ۹۶۰
بشن نوابین ۶۸۸	بختيار خان ۵۲ - ۵۳ - ۴۳۰ - ۴۴۱ -
بقا بیگ ۸۱۴	۴۹۴ - ۷۴۲ - ۸۱۷ - ۸۵۶ -
بلال دکنی ۴۷۲	۱۰۴۸
بلبهدر چنرو ۶۵۰	بدایت الله ۸۵۷
بلند اختر ۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۷ - ۲۶۴ -	بدر السا بیگم ۲۶۸
۵۵۰ - ۵۵۲ - ۵۵۷	بدیع الزمان ۵۹۴ - ۹۶۴

(۳۷)

۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۱۵ - ۳۳۱ -	بلند چرو ۷۷۵
۳۳۷ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۵ - ۳۴۸ -	بلند خان ۹۱۹
۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۳ - ۳۴۴ - ۳۴۶ -	بلوي چوهان - بلوچي چوهان ۲۴۶ -
۳۵۰ - ۳۵۱ - ۳۶۵ - ۳۷۹ - ۳۸۴ -	۴۵۱ - ۲۵۴
۳۸۶ - ۵۶۳ - ۶۲۰ - ۶۶۱ - ۷۰۸ -	بنوالي داس ۱۰۴۷
۸۴۴ - ۸۶۰ - ۹۷۵ - ۹۷۹ - ۹۸۱ -	بوداق بيگ ۲۰۹ - ۶۰۷ - ۶۰۸ -
۹۸۳ - ۹۸۵ - ۹۸۶ - ۹۸۷ - ۱۰۵۶ -	۶۰۹ - ۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۲۱ -
بهارخان بنج کوتي .. ۴۶۵ - ۴۷۹	۶۲۲ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۲۸ -
بهار لوهاني ۱۷۶	۶۶۴ - ۸۱۴ - ۸۱۶ - ۸۶۴ - ۸۷۰ -
بهاسي ۸۹۸	۹۱۸ - ۹۲۳ - ۹۶۰ - ۹۷۴ - ۹۸۴ -
بهاکوتي ۱۰۴۱ - ۱۰۵۳ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶ -	بهاء الدين .. ۴۵ - ۶۲۷ - ۶۶۳ -
بهاوسنگه ۲۳۱ - ۳۵۶ - ۴۸۷ - ۶۰۹ -	بهار بيگ .. ۶۵ - ۲۴۵ - ۱۰۳۴ -
بهاوسنگه هاده ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۳۵ -	بهار چند ۲۰۲ - ۴۴۱ - ۵۶۴ - ۵۹۵ -
۶۰۹ - ۶۹۲	۷۶۵ - ۸۶۱
بهرام ۹۳ - ۱۱۴ - ۲۴۹ - ۳۴۸ - ۴۸۱ -	بهار خان ۵۴ - ۶۲ - ۹۳ - ۹۸ -
۴۸۶ - ۸۸۵ - ۸۹۸ - ۹۶۰ - ۹۷۸ -	۱۰۷ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۳۶ - ۱۶۰ -
۱۰۳۹	۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۴ -
بهاکوتي داس ۴۵۲	۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۸ - ۱۹۰ - ۲۰۵ -
بهاکوت سنگه ۶۳ - ۱۹۲ - ۲۴۹ -	۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۶ - ۲۲۹ - ۲۳۰ -
۳۰۸ - ۳۵۲ - ۳۵۳ - ۳۵۹ - ۳۶۶ -	۲۳۹ - ۲۴۶ - ۲۵۹ - ۲۶۷ - ۳۰۳ -

بیاقرقه ۱۰۲۵	۶۷۴-۶۱۵-۶۱۶
بیتهوجي ۴۷-۶۲-۶۳-۹۷-۹۸	۹۹۱ بهالوجي
بشچدلي بهوکن ۷۸۷-۷۹۵-۷۹۸	۱۰۰۷ بهلتن
۸۰۰-۸۰۳-۸۰۴-۸۰۵-۸۰۶	بہلول خان ۹۹-۹۹۶-۱۰۰۱-۱۰۰۴
۸۰۸-۸۰۹-۸۱۰	۱۰۰۷-۱۰۰۸-۱۰۱۵-۱۰۱۷
بیریل ۱۰۴۱-۱۰۴۰	بہواني داس ۱۷۳
بیرم دیو سیسودیہ ۹۵-۲۳۵-۲۴۶	بہوت سنگهه ۸۹۸
۳۰۶-۳۳۸-۱۰۱۸-۱۰۳۴	بهوجي راج کچھواڻه ۳۰۶-۳۳۱
۱۰۶۸	۳۳۴-۹۱۷-۹۸۸
بی شکوه ۲۵-۲۹-۳۱-۳۳-۳۴	بهولاناڻهه ۶۷۹-۶۸۶-۶۸۸-۶۸۹
۴۰-۴۱-۴۶-۴۹-۵۷-۷۹	۶۹۳
۸۰-۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۸۷	بهیتل داس کور ۶۵-۱۹۳
۸۹-۹۰-۹۲-۹۹-۱۰۵-۸۳۷	بهیل افغان ۵۲-۶۱۵
۸۷۲-۹۱۰-۹۳۷-۹۳۸	بهيلم سنگهه ۹۶۰
بیگ محمد خویستگي ۹۳	بهیم ۶۵-۹۵-۱۰۲
(پ)	بهیم نراین ۶۷۸-۶۷۹-۶۸۰-۶۸۱
پدم سنگهه .. ۵۶۱-۶۰۶-۶۹۸	۶۸۲-۶۸۳-۶۸۴-۶۸۶-۶۸۷
پرتهواج بهاني ۱۶۳	۶۸۸-۶۸۹-۶۹۰-۶۹۲-۷۸۱
پرپهو ۳۵	۷۸۲-۸۱۲-۸۱۵
پرتاب ۶۵۰-۶۹۸	بیاس راو ۴۸

پنڌت ۹۰۰	پرتاب سنگهه ۳۳۸
پورنجل ۷۹۹ - ۸۶۸ - ۸۷۱ - ۹۸۹	پرتھي چند ۲۳۷ - ۳۴۲ - ۴۵۹ - ۴۶۲
پير محمد ۵۱۹ - ۵۲۸ - ۵۳۹ - ۵۴۰	پرتھي خان ۴۶۲
(ت)	پرتھي راج ۳۴۲ - ۳۰۶ - ۹۵
قاتار بيگ ۵۳ - ۵۲	پرتھي سنگهه ۴۵۹ - ۴۶۲ - ۵۹۵ - ۶۰۰
قاتار خان ۶۵۳	۶۰۱ - ۶۰۴ - ۶۱۸ - ۶۲۵ - ۹۰۸
تاج نيازي ۱۷۶	۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۶۱ - ۱۰۳۸
تار خان ۴۵۸ - ۵۲۱ - ۶۰۵ - ۸۵۶	پردل خان ۶۱ - ۹۲ - ۱۶۱ - ۲۰۳
تحمق خان ۳۱۴	۲۰۸ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۳۱ - ۳۳۴
تريدت خان ۷۸ - ۱۰۸ - ۱۱۴ - ۱۱۹ -	۴۲۳ - ۴۴۸ - ۴۷۹ - ۵۷۳ - ۶۰۴
۳۰۴ - ۳۰۸ - ۳۱۱ - ۴۸۵ - ۵۶۸	۷۵۸ - ۸۹۴ - ۹۱۴ - ۹۱۷ - ۹۸۸
۵۸۹ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۴ - ۶۱۴	۹۸۹ - ۱۰۳۸
۸۱۷ - ۸۴۰ - ۸۴۴ - ۸۶۴ - ۸۷۴	پرسوجي ۶۶ - ۷۱ - ۹۶ - ۲۳۱ - ۳۳۸
۹۶۶ - ۹۷۴ - ۹۷۵ - ۹۷۷	۸۵۷ - ۵۹۴
۱۰۳۳ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۰	پرسو دکني ۱۴۰
توسوجي ۷۱	پرم ديوس ۲۱۳ - ۲۳۵ - ۲۳۷ - ۷۶۲ - ۱۰۴۶
ترک تاز خان ۲۸۱ - ۳۰۴ - ۳۰۸	پرهيزبانو بيگم ۹۵۹
۳۳۱ - ۵۷۴ - ۶۳۲ - ۸۹۱ - ۸۹۸	پريم سنگهه ۸۸۱ - ۸۷۲
۹۰۹ - ۹۴۵ - ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰ - ۱۰۳۸	پرتھي بت ۴۶۱ - ۴۲۱
ترمک جي ۱۴۸	پلنگ حمله ۳۰۷ - ۲۸۸ - ۲۴۸

جالوري ۱۹۷	ٽرينڪ جي ٻيونسله ۴۸-۱۲۸-۵۸۵
جان بازخان ۳۰۸-۱۸۹-۴۶۹-۴۷۹	۹۸۹-۴۵۴-۴۷۱-۵۶۵
۱۰۳۸-۱۰۴۶	ٽشريف خان .. ۴۵۴-۴۷۱-۵۶۵
جان بيگ ۳۱۳-۳۲۶-۵۴۴-۵۵۲	ٽقربخان ۱۱۶-۱۲۴-۲۰۷-۲۳۲
۵۵۸	۲۹۲-۲۱۴-۳۴۰-۳۹۵-۴۱۶
حان سپار خان ۵۷۲	۴۵۱-۴۶۶-۴۸۵-۴۸۹-۶۲۰
جان نثار خان ۳۰۶-۳۰۸-۳۳۱	۶۶۲-۷۱۹-۷۵۷
۹۹۵-۴۳۳	ٽعاجي ۶۲۵-۷۶۹-۷۷۰-۷۷۳
جاني بيگ ۶۵-۵۱۱-۵۷۴-۸۷۱	۷۷۵
۹۰۶	ٽنوجي ۴۷
جاني خان ۱۰۵۰-۹۸۸	ٽهور خان ۵۵-۶۳-۹۲۰-۱۸۹-۲۱۷
جسونت راو ۵۵	۲۴۸-۳۰۷-۴۴۷-۵۶۵-۶۵۰
جسونت سنگهه .. ۳۳-۱۵۱-۴۹	۶۵۳-۶۵۵-۶۵۶-۶۵۷-۸۵۶
جعفرخان ۳۴۴-۳۴۵-۴۱۸-۴۱۹	۹۶۴-۹۷۸
۴۳۴-۴۸۵-۵۹۰-۵۹۲-۶۳۴	(ج)
۷۱۴-۷۴۳-۷۶۱-۸۳۷-۸۵۲	جادو راو ۴۷
۸۵۵-۸۵۶-۸۵۷-۸۶۰-۸۶۵	جادو راڻو ۶۳
۸۶۹-۸۷۹-۸۸۴-۹۱۴-۹۱۶	جادون ۹۱۳
۹۲۳-۹۵۹-۹۶۳-۹۸۰-۹۸۳	جادو نوابن ۵۵-۱۶۱-۵۷۸-۵۸۴
۹۸۶-۱۰۳۱-۱۰۳۲-۱۰۳۴-۱۰۳۴	۵۸۶-۵۹۷-۹۸۹

جهان باز خان [جان بازخان] ۱۸۹۱ -	۱۰۳۶ - ۱۰۴۷ - ۱۶۰۱ - ۱۰۹۵ -
۶۳۵ - ۴۷۹	۱۰۶۶
جهان بیگم ۷۴۲ - ۹۶۱	جغت سنگه ۲۲۱ - ۲۳۵ - ۲۶۴ -
جهان گیرقلي بيگ ۲۴۸ - ۵۹۴	۳۰۶ - ۴۵۱ - ۴۵۴ - ۸۹۱ - ۹۸۸ -
۸۴۸ - ۸۴۹	۱۰۱۸ - ۱۰۲۳ - ۱۰۳۴ -
جهان گیرقلي خان ۳۰۸ - ۷۶۵ - ۸۸۱	جگرم ۹۵۷ - ۱۰۴۵ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶ -
چیدده سنگه ۹۷۸ - ۷۳۱	جلال افغان ۹۷۲
چیسنگه بهدوريه .. ۲۴۹ - ۳۰۲	جلال خان .. ۵۹۳ - ۷۵۷ - ۷۵۸
* چ *	جلال الدین .. ۴۲۴ - ۴۳۳ - ۵۹۳
چاند خان ۴۱۱	جمال بیجاپوری .. ۶۱ - ۹۲
چترپوج ۲۷۰ - ۴۹۷ - ۸۹۱ - ۹۸۹	جمال خان ۱۴۷ - ۲۰۳ - ۳۱۴ - ۶۹۸ -
چتورجي ۲۰۶ - ۹۸۹	۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۱۷ - ۹۴۵ - ۹۵۵
چگرسین بهیل .. ۴۷۴ - ۶۱۵	جمال دلزاق .. ۵۴ - ۵۴۱
چلپی بیگ ۴۷۶	جمال غوری ۲۴۸ - ۵۲۶ - ۵۴۱ - ۵۴۴ -
چنیت بنديله ۷۸ - ۹۲ - ۱۶۳ - ۲۱۷ -	۵۵۵ - ۵۴۷ - ۵۵۵
۳۰۱	جمشید ۳۸۹ - ۷۳۹
چند راوت خان ۲۴۶	جویل بیگ ۱۰۳۵
[چویر خان] ۶۴۴	جواهر خان .. ۸۴۲ - ۸۶۶ - ۹۲۳
* ح *	جوهر خان ۶۳ - ۵۸۶ - ۶۲۶ - ۶۴۴ -
حاجي الله وردی ۴۷۴	۸۷۹ - ۸۹۱ - ۹۸۹

۹۹۰	حاجي بقا' ۲۱۶-۱۶۷
حسن خويشگي ۲۵۱-۲۵۷-۲۶۱-	حاجي بلوچ ۲۱۲
۲۶۳	حاجي بيگ ۱۰۶
حسن علي ۱۴۱-۲۵۹-۲۷۰-۲۹۰-	حاجي حسين ۲۴۶
۳۰۲-۳۰۶-۳۴۷-۴۵۱-۵۵۷-	حاجي خان ۴۴۱-۲۰۵
۵۹۳-۶۳۴-۶۴۷-۷۴۱-۷۵۱-	حاجي شفيع ۸۷۰
۷۵۲-۷۶۵-۸۵۶-۸۷۰-۸۸۰-	حاجي قاسم .. ۶۲۰-۸۵۷-۸۷۲
۹۱۸-۹۶۰-۹۶۶-۱۰۴۸	حاجي محمد ۸۵۱-۸۴۱
حسن فوجدار ۵۵	حاجي محمد خان ۸۲۵
حسن قلي خان ۲۴۷	حاجي محمد سعيد .. ۲۹۴-۸۸۲
حسين بيگ ۵۵-۹۵-۱۱۵-۲۱۸-	حاجي محمد طاهر ۸۴۶
۴۵۴-۵۵۹-۵۶۰	حاجي يس ۱۰۳۵
حسين پاشا ۶۰۶-۶۱۵-۶۱۹-	حافظ رحيم الدين ۸۴۴
۶۲۶-۶۳۶-۸۸۷	حامد خان ۸۵۶
حسين خان ۴۶۳-۵۲۳	حبش خان ۵۸۵
حسين داروغه ۷۱۷	حسام الدين ۵۲-۶۲-۹۲-۱۹۹-
حضرت اعلى [شاه جهان پادشاه]	۳۰۲-۴۳۹
۴۶-۶۴۸-۶۵۱-۶۶۴	حسن بخش ۹۹
حضرت خاتم المومنين .. ۳۶۶	حسن بيگ .. ۱۶۳-۷۰۲-۱۰۱۵
حق وردي خان .. ۵۴۵-۹۹۱	حسن خان ۴۰۴-۴۶۳-۷۲۱-۸۹۱-

خافي خان ۱۰۵۰	حقيقت خان ۸۷۵ - ۴۵۱
خان جهان ۱۳۰ - ۱۱۴	حكيم احمد ۸۸۵ - ۸۸۲
خان خانان ۷۹ - ۹۲ - ۱۱۴ - ۱۱۷	حكيم جمالای كاشي ۵۹۴
۱۳۰ - ۶۸۱ - ۶۸۲ - ۶۸۴ - ۶۸۷	حكيم شمساڻي ۵۶۷
۶۹۰ - ۶۹۳ - ۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲	حكيم ابوالفتح ۱۰۴۱
۷۰۶ - ۷۰۸ - ۷۱۷ - ۷۲۷ - ۷۳۶	حكيم صائب ۸۴۴
۷۳۷ - ۷۶۷ - ۸۰۴ - ۸۰۸ - ۸۰۹	حكيم صال ۲۹۴ - ۳۴۴ - ۴۰۴ - ۶۳۵
۸۱۱ - ۸۵۷	۸۷۰
خان دوران ۷۹ - ۹۳ - ۱۳۱ - ۱۹۲	حكيم محمد امين .. ۳۹۹ - ۵۶۷
۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۴۶	حكيم محمد مهدي ۳۹۹ - ۵۶۷
۲۸۶ - ۳۰۳ - ۴۷۸	۶۲۶ - ۷۴۴ - ۷۵۰ - ۸۳۲ - ۸۹۱
خان زمان .. ۹۲ - ۱۱۹ - ۳۱۷	حكيم مقيم ۵۶۷ - ۱۰۳۵
خان عالم ۲۰۷ - ۲۴۵ - ۲۹۰ - ۳۰۶	حكيم مرمنا ۹۲۶ - ۹۰۶۲
۳۴۱ - ۴۴۷	حكيم نورالدين ۳۴۴
خان زاد خان ۹۴ - ۱۲۷ - ۲۴۹ - ۲۷۰	حكيم يوسف ۶۲۴
۲۹۰ - ۳۰۸ - ۳۳۳ - ۴۷۵ - ۵۹۴	حميد الدين ۵۵ - ۶۲ - ۷۷
۶۲۳ - ۸۴۷	حميد كاكر ۶۲ - ۷۷
خدا بخش ۹۹۴	حيات افغان ۵۴
خداداد ۷۶۵	حيات زميندار ۲۱۷
خدمت خان ۶۶۴ - ۹۴۰ - ۷۶۷	(خ)

- ۶۶۲ - ۶۶۱ - ۶۳۱ - ۶۱۵ - ۶۰۸	- ۷۸۶ - ۷۸۴ - ۷۸۳ - ۷۷۷ - ۷۷۶
۹۶۴ - ۹۰۸ - ۸۲۸ - ۶۶۳	- ۷۹۹ - ۷۹۸ - ۷۹۶ - ۷۸۹ - ۷۸۸
خنجر خان ۱۷۹ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۶۲۵ -	۱۰۱۴
۸۱۵ - ۸۱۷ - ۸۲۹ - ۸۶۲ - ۸۷۰ -	خدمت طلب خان ۷۴۳ - ۸۳۲ - ۸۴۳ -
۹۱۴ - ۸۷۳	۸۸۱
خواجه ابوشنای ۶۰۹	خدمت گار خان ۶۴۸ - ۶۶۴ - ۷۶۸ -
خواجه احمد ۶۲۹ - ۶۳۷ - ۶۳۸ - ۶۴۴ -	۱۰۹۸
۶۶۲ - ۶۶۴ - ۷۳۸ - ۸۱۹ - ۸۶۳ -	خدمت گزار خان ۱۰۶۸
خواجه اسحق ۹۱۵ - ۹۸۳ - ۱۰۶۴ -	خسرو ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۲۴۲ -
خواجه انور ۶۰۴	- ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۲۹۳ - ۳۰۸ - ۳۹۹ -
خواجه اختااور ۳۰۸ - ۲۴۸	۵۹۳ - ۶۸۱ - ۱۰۶۲ -
خواجه برخوردار ۳۵۵ - ۶۶۴ -	خضر ۲۴۷ - ۶۰۵ -
خواجه بهار الدین ۸۴۴	خلیل الله خان ۸۴ - ۹۵ - ۹۹ - ۱۱۴ -
خواجه پهل ۲۷۲ - ۱۰۶۷ -	* ۱۱۵ - ۱۱۹ - ۱۳۰ - ۱۴۷ - ۱۶۳ -
خواجه حسن ۰۹۳ - ۲۴۷ - ۳۰۸ -	- ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۸۲ - ۱۸۴ - ۱۸۷ -
خواجه خان ۱۰۶	- ۱۸۸ - ۱۸۹ - ۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ -
خواجه خداوند محمود ۶۲۹ - ۸۳۲ -	- ۲۰۰ - ۲۰۲ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۷ -
۸۶۳	- ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۲۵ - ۲۲۹ -
خواجه خسرو ۲۳۹ - ۲۶۱ - ۵۱۵ -	- ۳۴۱ - ۴۱۹ - ۴۶۲ - ۴۷۳ - ۴۷۷ -
خواجه رحمت الله ۲۴۷ - ۳۰۴ - ۳۰۸ -	- ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۸ - ۵۷۴ -

خواجه قادر ۷۵۶ - ۸۱۴ - ۸۷۲ - ۹۱۵	۱۰۳۵
خواجه قطب الدین ۲۳۴ - ۴۱۴ - ۹۸۳	خواجه زاهد ۱۰۶۳
خواجه کلان ۷۷	خواجه سکندر ۸۸۱ - ۸۷۲
خواجه کمال ۴۹۶ - ۴۹۷	خواجه صادق ۱۸۸ - ۲۱۳ - ۲۴۹
خواجه کمال الدین ۸۷۲	۳۰۸ - ۶۱۹ - ۶۲۸ - ۶۶۱ - ۷۵۸
خواجه محمد شریف ۲۴۷	۹۱۵ - ۹۷۷ - ۱۰۶۴
خواجه محمد یوسف ۱۰۳۴	خواجه طرب ۸۸۱
خواجه مشکي ۵۲۶ - ۵۳۶ - ۵۳۷	خواجه عابد ۵۱ - ۴۵
۵۴۰ - ۵۴۱	خواجه عبدالرؤف ۸۳۲
خواجه معقول ۴۰۹ - ۴۱۳	خواجه عبدالغفار ۴۶۲ - ۶۰۵ - ۸۴۸
خواجه معین الدین ۸۸۱ - ۸۳۲	۱۰۳۵ - ۸۷۶
خواجه منظور ۴۴	خواجه عبدالمنان ۷۵۵
خواجه موسی ۶۱۹	خواجه عبدالله ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۲
خواجه نذیر ۸۵۳ - ۸۶۵	۲۹۰ - ۳۰۱ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۸
خواجه وفا ۸۵۷	۹۸۸
خواص ۹۹۳ - ۹۹۶	خواجه عبدالوهاب ۱۱۴ - ۲۳۷ - ۴۰۳
خواص خان ۶۳ - ۹۲ - ۱۳۲ - ۲۴۹	۴۹۴
۲۶۸ - ۲۶۹ - ۳۴۹ - ۴۱۸ - ۸۳۴	[خواجه عنایت] ۳۴۳
۸۳۸	خواجه عنایت الله ۳۰۵ - ۳۳۹ - ۵۱۳
خوشحال بیگ ۵۳ - ۹۶ - ۱۰۱	۸۸۵

- ۲۷۲- ۲۷۲- ۲۷۱- ۲۳۰- ۲۲۵

- ۲۷۹- ۲۷۸- ۲۷۷- ۲۷۶- ۲۷۵

- ۲۸۱- ۲۸۳- ۲۸۲- ۲۸۱- ۲۸۰

- ۲۹۲- ۲۹۱- ۲۸۹- ۲۸۸- ۲۸۵

- ۲۹۸- ۲۹۷- ۲۹۶- ۲۹۵- ۲۹۴

- ۳۱۴- ۳۱۲- ۳۱۱- ۳۱۰- ۳۰۹

- ۳۲۴- ۳۲۳- ۳۲۰- ۳۱۹- ۳۱۸

- ۳۳۲- ۳۳۸- ۳۳۵- ۳۳۴- ۳۳۱

- ۳۵۵- ۳۵۰- ۳۴۹- ۳۴۵- ۳۴۳

- ۳۶۴- ۳۶۳- ۳۶۱- ۳۶۰- ۳۵۰

- ۳۶۲- ۳۶۰- ۳۶۱- ۳۶۰- ۳۶۱

* ۶۳۱- ۵۷۰- ۳۶۶

داکوجي ۵۸۴- ۴۸

داماجي ۶۳- ۴۷

دانشمند خان ۲۲۰- ۱۶۱- ۱۶۲

- ۳۰۲- ۳۹۵- ۳۴۵- ۲۳۶- ۲۳۰

- ۳۹۹- ۳۹۵- ۳۵۱- ۳۲۷- ۳۰۵

- ۸۳۵- ۸۳۱- ۸۱۷- ۷۶۳- ۷۴۱

- ۸۸۴- ۸۸۰- ۸۶۴- ۸۵۷- ۸۵۵

- ۹۷۹- ۹۶۱- ۹۳۷- ۹۲۳- ۸۸۴

۱۰۶۳- ۱۰۶۲- ۴۷۱- ۴۵۱- ۱۹۳

خوشحال خان ۴۸۷- ۲۹۳- ۲۳۲

۸۵۷- ۶۱۴

(۵)

داداجي ۵۸۵- ۴۸

داراب خان ۹۷۵- ۴۵۴- ۲۸۷- ۲۴۷

- ۹۱۷- ۸۵۶- ۷۶۷- ۷۴۲- ۷۰۴

۹۶۶

دارا شکوه [بي شکوه] ۲۷- ۲۵

- ۱۱۰- ۱۰۶- ۱۰۳- ۱۰۰- ۹۹

- ۱۱۹- ۱۱۵- ۱۱۴- ۱۱۲- ۱۱۱

- ۱۲۸- ۱۲۵- ۱۲۳- ۱۲۲- ۱۲۰

- ۱۳۹- ۱۳۸- ۱۳۶- ۱۳۴- ۱۳۰

- ۱۷۳- ۱۷۱- ۱۷۰- ۱۶۸- ۱۶۰

- ۱۸۳- ۱۸۲- ۱۷۹- ۱۷۷- ۱۷۵

- ۱۸۸- ۱۸۷- ۱۸۶- ۱۸۵- ۱۸۴

- ۱۹۸- ۱۹۷- ۱۹۲- ۱۹۰- ۱۸۹

- ۲۰۶- ۲۰۴- ۲۰۳- ۲۰۰- ۱۹۹

- ۲۱۳- ۲۱۲- ۲۱۱- ۲۰۸- ۲۰۷

- ۲۲۴- ۲۲۳- ۲۲۲- ۲۲۱- ۲۱۵

۱۰۱۷-۱۰۱۶-۱۰۱۵-۱۰۱۳	۱۰۶۷-۱۰۳۶-۹۸۶
۱۰۳۶-۱۰۳۲	دانیال ۴۳۳
دقاجي ۱۲۸-۶۲۵-۸۷۱-۹۸۹	داورداد خان ۲۱۸-۵۶۸-۷۶۳
۱۰۱۰-۱۰۰۹	۸۳۷
دربار خان ۳۰۸-۴۴۸-۹۰۵-۸۴۳	دؤد خان ۸۵-۹۵-۱۰۶-۱۴۳
۹۶۰-۸۷۰-۸۶۶	۱۸۴-۱۸۳-۱۸۲-۱۸۰-۱۶۴
درجن سال ۵۴-۵۵	۱۸۸-۱۸۶-۲۲۱-۲۳۰-۲۴۰
درویش بیگ ۳۰۳-۸۰۶	۲۶۶-۲۷۹-۲۷۴-۲۷۵-۲۷۶
درویش خان ۱۰۳۹	۲۹۱-۴۷۶-۴۷۷-۵۱۳-۵۱۴
درویش محمد ۲۲۱-۵۵۴	۵۲۴-۵۲۶-۵۳۲-۵۳۳-۵۳۴
دکهنانه سنگه ۱۶۱	۵۳۵-۵۳۶-۵۳۷-۵۳۸-۵۴۰
دلور ۶۲-۹۳-۹۸-۱۹۰-۲۴۶	۵۴۱۰-۵۴۵-۵۵۳-۵۵۵-۵۵۹
۵۹۷-۵۳۳-۵۲۲-۲۸۷-۲۶۹	۶۴۹-۶۵۱-۶۵۲-۶۵۳-۶۵۴
۹۸۹-۸۷۶	۶۵۵-۶۵۶-۶۵۷-۶۵۹-۶۶۰
دلور خان ۶۲-۲۸۷-۵۳۳-۵۹۷	۷۵۴-۷۵۵-۸۵۷-۸۶۶-۸۶۸
۹۸۹-۹۵۸-۸۷۶	۸۷۱-۸۷۸-۸۸۹-۸۹۰-۸۹۱
دلبنادل خان ۶۱۳	۸۹۳-۸۹۵-۸۹۶-۸۹۷-۹۰۷
دلدار بیگ ۱۳۹-۱۴۰	۹۱۷-۹۱۷۲-۹۷۵-۹۸۶-۹۸۹
دلدار خان ۲۱۳	۹۹۹-۱۰۰۰-۱۰۰۳
دل دوست .. ۱۳۹-۱۴۰-۱۴۱	۱۰۰۶-۱۰۰۷-۱۰۱۱-۱۰۱۲

۹۹۴-۹۹۵-۹۹۶-۹۹۹-۱۰۰۰	دلیز ۱۶۰-۳۰۵-۳۰۶-۳۱۵
۱۰۰۳-۱۰۰۴-۱۰۱۰-۱۰۱۱	۳۳۷-۶۶۱-۱۰۵۴-۱۰۵۵
۱۰۱۲-۱۰۱۳-۱۰۱۴-۱۰۱۵	دلیز افغان ۷۵۸
۱۰۱۶-۱۰۱۷-۱۰۲۰-۱۰۲۱	دلیز خان ۱۰۴-۱۳۰-۱۳۸-۱۴۲
۱۰۲۲-۱۰۲۳-۱۰۲۴-۱۰۲۵	۱۱۴۶-۱۵۷-۱۶۰-۱۶۷-۱۶۹
۱۰۲۶-۱۰۲۷-۱۰۲۸-۱۰۲۹	۱۷۰-۱۸۴-۱۸۵-۱۸۸-۲۰۷
دوران خان ۸۵۶	۲۰۸-۲۰۹-۲۷۲-۲۷۳-۲۷۴
دوست افغان ۷۸-۲۴۵	۲۸۲-۲۸۳-۲۹۵-۳۰۵-۳۰۶
دوست بیگ ۳۰۸	۳۱۵-۳۱۶-۳۲۱-۳۲۲-۳۲۴
دوست محمد ۸۹۱	۳۳۷-۳۴۰-۳۹۵-۴۰۰-۴۰۳
دولت بیگ ۹۳-۵۲۳	۴۷۶-۴۷۷-۵۲۵-۵۳۳-۵۳۵
دولت مند خان ۶۳-۹۳-۹۸۹	۵۳۶-۵۳۷-۵۳۸-۵۴۰-۵۴۱
دھرم راج ۱۹۰	۵۴۵-۵۴۶-۵۴۷-۵۴۸-۵۴۹
دیانت خان ۹۱۷-۹۶۰	۵۵۰-۵۵۵-۵۶۵-۶۲۳-۶۹۵
دیانت رای ۱۰۰۲	۷۰۳-۷۰۶-۷۰۸-۷۰۹-۷۱۰
دیلبی چند ۸۱۸	۷۸۸-۷۸۹-۸۰۰-۸۰۱-۸۰۷
دیلبی سنگه ۷۱-۷۴-۷۶-۷۷	۸۰۸-۸۱۴-۸۶۰-۸۶۸-۸۷۱
دیندار خان ۹۳-۱۰۱-۱۰۷-۲۳۱	۸۸۹-۸۹۰-۸۹۱-۸۹۲-۸۹۳
۲۴۸-۳۰۷-۳۲۶-۳۹۹-۴۱۲	۸۹۴-۸۹۸-۹۰۱-۹۰۳-۹۰۴
۵۷۲-۸۳۸-۸۷۵	۹۷۵-۹۸۱-۹۹۲-۹۹۳

۲۴۷ - ۲۶۸ - ۲۹۹ - ۳۳۹ - ۵۱۳ -

۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۳۳ - ۸۷۳ - ۱۰۶۲ -

راجہ انردہ کنور ۱۹۳ - ۲۲۰ - ۲۳۰ -

۲۳۵ - ۲۴۱ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۲۷۱ -

راجہ بہادر چند ۵۶۳ - ۷۶۵ -

راجہ بہرور ۳۴۰ - ۴۹۳ - ۵۲۳ - ۵۳۳ -

۵۳۴ - ۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۷ -

۸۱۲

راجہ بیتہل داس گورکھ ۹۵ - ۱۰۲ -

۱۹۳ - ۴۵۶ - ۴۵۷ -

راجہ بیربل ۱۰۳۹ - ۱۰۴۰ -

راجہ پتنام ۸۰۸ -

راجہ تودرمل ۱۴۲ - ۱۹۰ - ۲۱۶ -

۴۱۹ - ۴۲۰ - ۶۰۴ - ۷۶۵ - ۸۷۳ -

۸۸۵

راجہ جسونت سنگھ ۳۲ - ۳۳ - ۴۱ -

۴۹ - ۵۶ - ۵۷ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۴ -

۷۱ - ۸۰ - ۸۱ - ۸۲ - ۹۵ - ۱۳۹ -

۱۴۱ - ۱۸۳ - ۱۸۹ - ۲۲۰ - ۲۲۹ -

۲۴۶ - ۲۵۴ - ۲۵۶ - ۲۸۸ -

(۵)

ذوالفقار خان ۶۲ - ۶۶ - ۶۷ - ۷۴ -

۷۵ - ۷۶ - ۷۹ - ۹۲ - ۱۰۱ -

۱۰۷ - ۱۵۷ - ۱۶۳ - ۲۳۴ - ۲۳۹ -

۲۴۵ - ۲۶۲ - ۲۶۷ - ۲۶۹ - ۴۳۹ -

۴۶۳ - ۴۷۹ - ۴۹۳ - ۵۰۲ - ۵۰۴ -

۵۱۲ - ۵۱۷ - ۵۱۸ - ۵۲۰ - ۵۲۱ -

۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۳۰ - ۵۳۳ - ۵۳۸ -

۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۶۷ - ۶۳۰ -

ذوالقدر خان ۶۳ - ۶۷ - ۷۹ - ۹۵ - ۱۲۴ -

۱۲۷ - ۲۴۵ - ۲۴۸ - ۲۶۲ - ۲۶۷ -

۲۶۹ - ۳۰۸ - ۴۴۸ -

(۶)

راج سنگھ ۱۰۷ - ۱۲۹ - ۱۶۶ - ۱۹۴ -

۲۴۵ - ۲۶۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷ - ۳۴۱ -

۴۳۴ - ۴۵۴ - ۴۵۷ - ۵۶۴ - ۵۸۶ -

۶۶۱ - ۷۳۳ - ۷۴۱ - ۷۶۷ - ۸۹۱ -

راجہ امر سنگھ ۶۸۳ - ۷۳۴ - ۷۹۳ -

۸۵۸

راجہ اندرمن ۴۳ - ۶۲ - ۷۶ - ۹۲ -

- ۷۵۷ - ۷۴۹ - ۷۴۱ - ۷۳۶ - ۷۳۴	- ۳۴۹ - ۳۱۱ - ۳۰۹ - ۳۰۰ - ۲۹۲
- ۸۶۶ - ۸۱۸ - ۸۱۶ - ۷۶۱ - ۷۶۰	- ۴۵۹ - ۴۵۶ - ۴۲۰ - ۴۰۴ - ۳۵۹
- ۸۵۷ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۴۰ - ۸۳۸	- ۵۶۸ - ۵۲۳ - ۴۹۷ - ۴۸۵ - ۴۶۲
- ۸۶۹ - ۸۶۸ - ۸۶۶ - ۸۶۵ - ۸۶۰	- ۶۴۰ - ۶۳۴ - ۶۳۱ - ۵۹۵ - ۵۹۲
- ۸۸۷ - ۸۸۳ - ۸۷۹ - ۸۷۳ - ۸۷۱	- ۸۱۶ - ۷۶۱ - ۷۵۴ - ۷۴۱ - ۷۴۷
- ۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۹۵ - ۸۹۲ - ۸۹۰	- ۸۶۷ - ۸۶۵ - ۸۵۵ - ۸۴۸ - ۸۱۹
- ۹۰۷ - ۹۰۳ - ۹۰۰ - ۸۹۹ - ۸۹۸	- ۹۰۸ - ۸۸۸ - ۸۸۷ - ۸۸۴ - ۸۶۸
- ۹۲۰ - ۹۱۹ - ۹۱۷ - ۹۱۲ - ۹۰۹	- ۹۶۱ - ۹۵۹ - ۹۲۳ - ۹۱۶ - ۹۱۴
- ۹۶۷ - ۹۶۶ - ۹۶۴ - ۹۶۲ - ۹۲۵	- ۱۰۳۷ - ۱۰۳۲ - ۹۸۶ - ۹۸۵ - ۹۶۳
- ۹۸۸ - ۹۸۷ - ۹۷۵ - ۹۷۱ - ۹۷۰	۱۰۳۸
- ۱۰۲۰ - ۱۰۱۲ - ۹۹۹ - ۹۹۵	- ۱۴۱ - ۱۳۹ - ۹۶ - ۳۰ - راجه جیسنگه
- ۱۰۳۸ - ۱۰۳۷ - ۱۰۳۶ - ۱۰۲۱	- ۱۶۹ - ۱۶۸ - ۱۶۷ - ۱۵۷ - ۱۴۹
۱۰۶۰ - ۱۰۵۱	- ۱۸۷ - ۱۸۵ - ۱۸۴ - ۱۸۳ - ۱۷۰
۲۴۶ راجه چرمسن	- ۲۲۹ - ۲۲۱ - ۲۲۰ - ۲۱۸ - ۲۰۲
۸۶۴ - ۸۳۸ - ۸۲۴ .. راجه حیات	- ۳۲۱ - ۳۱۵ - ۳۰۹ - ۳۰۶ - ۲۶۹
- ۲۰۶ - ۱۳۹ - ۶۶ - راجه دیپی سنگه	- ۴۱۵ - ۴۱۴ - ۴۰۲ - ۳۳۱ - ۳۲۴
- ۵۷۲ - ۳۸۱ - ۳۴۶ - ۳۴۴ - ۲۴۷	- ۴۵۷ - ۴۴۷ - ۴۴۶ - ۴۳۴ - ۴۱۹
- ۱۰۴۵ - ۷۵۸ - ۶۳۲ - ۶۲۵	- ۴۸۶ - ۴۸۵ - ۴۷۹ - ۴۶۵ - ۴۶۲
۱۰۵۶ - ۱۰۵۴	- ۶۰۲ - ۶۰۱ - ۵۹۹ - ۵۶۸ - ۴۹۷
- ۱۸۷ - ۱۸۱ - ۱۷۹ - راجه راجروپ	- ۶۲۹ - ۶۲۷ - ۶۲۰ - ۶۱۸ - ۶۰۳

۱۰۲۶ - ۱۱۲۵ - ۱۰۰۹ راجه سلیمان	- ۲۹۳ - ۲۰۲ - ۱۹۹ - ۱۹۸ - ۱۹۰
۷۵۷ - ۹۲ - ۶۲ راجه سارنگدهر ..	- ۱۴۱ - ۱۴۲۱ - ۳۲۲ - ۳۲۰ - ۳۰۷
۲۴۷ - ۷۰ - ۶۵ راجه سچان سنگه	- ۶۳۵ - ۶۲۵ - ۶۰۹ - ۵۰۹ - ۴۷۹
- ۵۰۲ - ۴۸۹ - ۳۴۲ - ۲۸۷ - ۲۶۷	۹۷۴ - ۵۸۹ - ۶۳۹ - ۶۳۸ - ۶۴۷
- ۶۳۳ - ۶۳۲ - ۵۴۹ - ۵۳۳ - ۵۲۲	راجه رایسنگه ۳۹ - ۶۵ - ۷۰ - ۱۴۱
- ۷۸۸ - ۷۸۵ - ۶۸۵ - ۶۸۲ - ۶۸۱	- ۲۴۶ - ۲۴۲ - ۲۰۷ - ۱۵۷ - ۱۴۷
- ۹۸۸ - ۹۰۸ - ۹۰۳ - ۸۹۸ - ۸۰۰	- ۳۰۶ - ۳۰۵ - ۲۸۸ - ۲۷۰ - ۲۶۷
۱۰۲۲ - ۱۰۰۰ - ۹۹۷	- ۱۴۱۷ - ۱۴۰۵ - ۳۴۱ - ۳۳۸ - ۳۳۶
۳۳۹ راجه سرورپ	- ۵۸۳ - ۵۸۱ - ۵۷۲ - ۱۴۱ - ۱۴۲۱
۲۸۸ راجه سورج مل کور	- ۷۷۰ - ۷۶۹ - ۶۴۳ - ۹۲۷ - ۶۲۳
۹۵۳ - ۱۹۲ - ۱۰۲ - ۹۵ - ۵۷ راجه شیورام	- ۸۱۷ - ۷۷۵ - ۷۷۴ - ۷۷۳ - ۷۷۱
- ۳۰۴ - ۳۰۰ راجه کشن (پشن) سنگه	- ۸۹۱ - ۸۹۰ - ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۸۳۸
۸۵۸ - ۷۱۳ - ۴۲۸ - ۳۴۲	- ۹۰۳ - ۸۹۷ - ۸۹۶ - ۸۹۵ - ۸۹۳
۳۴۹ - ۳۴۱ راجه عالم سنگه	- ۹۹۲ - ۹۸۹ - ۹۸۸ - ۹۰۷ - ۹۰۶
۵۷۰ راجه کرن	- ۱۰۰۳ - ۹۹۸ - ۹۹۶ - ۹۹۳
۸۸۵ - ۲۸۷ - ۲۲۱ راجه مان سنگه	- ۱۰۱۶ - ۱۰۱۵ - ۱۰۰۷ - ۱۰۰۶
- ۱۰۴۳ - ۱۰۴۲ - ۲۴۰ راجه مہاسنگه	- ۱۰۳۷ - ۱۰۳۳ - ۱۰۳۱ - ۱۰۲۰
۱۰۵۵ - ۱۰۴۴	۱۰۶۰ - ۱۰۳۸
- ۳۹۹ - ۳۰۶ - ۳۰۴ - ۳۰۲ راجه نرسنگه	- ۱۵۸ - ۱۰۲ - ۹۵ راجه روپ سنگه
- ۸۷۱ - ۸۶۹ - ۸۶۸ - ۷۰۸ - ۴۳۴	۸۷۴ - ۶۳۵ - ۶۴۰

۲۹۹ - ۳۳۴ - ۳۳۶ - ۳۴۸ - ۴۸۷ -	۱۰۲۳ - ۸۹۱
۹۱۵ - ۸۵۶	راجي ۸۹۹ - ۹۸۹
رحمن يار ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۳۳ ..	راڳهو جي ۱۰۰۹ - ۱۰۱۰
رزق الله ۱۰۳۸ - ۸۷۳	رام سنگه ۳۳۶ - ۸۵ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۴۱ -
رستم ۱۰۳۴ - ۵۵۰ - ۷۳ - ۸۱ - ۹۷ - ۹۸ -	۱۹۲ - ۱۴۵ - ۲۴۶ - ۲۵۴ - ۳۵۱ -
۹۹ - ۱۰۳ - ۱۲۷ - ۲۸۸ - ۳۰۷ -	۴۵۷ - ۴۸۶ - ۷۷۵ - ۸۹۱ - ۹۸۸ -
۳۲۸ - ۳۴۲ - ۵۰۸ - ۵۷۸ - ۶۲۱ -	۱۰۰۵ - ۱۰۲۷ - ۱۰۶۲ - ۱۰۶۸ -
۱۰۳۴ - ۱۰۵۱ - ۱۰۶۵ -	رانا راج سنگه ۷۷ - ۱۲۹ - ۲۶۷ - ۴۵۴ -
رستم راو ۱۴۷ - ۶۳ - ۱۲۸ - ۹۸۹ - ۱۰۱۰ -	راو امر سنگه چند راوت ۲۶۹ - ۴۲۵ -
رسول ۵۰۸	راو بهاو سنگه ۲۳۷ - ۲۴۵ - ۲۶۹ - ۳۴۶ -
رسول بيگ ۵۲۱ - ۵۲۴ - ۸۹۱ - ۸۹۴ -	۵۸۲ - ۵۸۶ - ۵۸۸ - ۱۰۲۳ -
رشيداي خوش نويس ۹۷۸	راو کرن ۵۵ - ۱۸۹ - ۵۷۲ - ۵۹۹ -
رسور سنگه ۵۷۴	۶۰۳ - ۶۰۶ - ۱۰۲۳ -
رشيد خان ۷۶ - ۹۲ - ۱۲۸ - ۲۴۵ -	راولي ۹۵۴
۲۶۹ - ۲۹۱ - ۴۴۷ - ۵۰۲ - ۵۱۳ -	راو منو مال ۶۳ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۰۳ -
۵۱۴ - ۵۳۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۶۸۱ -	راي بهارامل ۶۱۹
۶۸۲ - ۶۹۴ - ۷۰۱ - ۷۹۳ - ۷۹۴ -	راے مکرم ۲۶۸
۷۹۵ - ۹۴۶ -	راے فنرجي ۲۴۹
رضا قلبي ۱۰۱۱ - ۱۰۰۶	رتن راتهور ۶۵ - ۶۶ - ۷۰ - ۱۴۱ - ۱۴۲ -
رضوان الله ۶۱۶	رحمت خان ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۹۷ -

(۵۳)

روح الله ۱۴۷ - ۱۶۱ - ۱۴۵۱ - ۱۴۷۷ -	سوان خان ۲۴۸ - ۳۰۳ -
۴۸۶ - ۶۳۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۱۴۲ -	وي خان ۲۴۸ - ۳۰۳ - ۴۴۰ - ۴۵۲ -
۷۵۷ - ۸۱۷ - ۸۳۰ - ۸۷۰ - ۹۰۸ -	۷۱۴۳ - ۷۵۵ - ۱۰۴۹ -
۱۰۶۱	نابت خان ۱۹۵ - ۳۴۷ - ۴۵۵ - ۷۶۸ -
روځ خان ۶۹۷	۸۱۵ - ۸۵۱
روشن آرايېگم ۳۰۲	عد انداز بيگ ۶۳ - ۶۳۵ -
روشن راي بيگم ۳۶۸ - ۴۴۹ - ۴۸۹ -	عد انداز خان ۲۳۷ - ۲۴۰ - ۲۴۰ -
۵۶۸ - ۷۵۲ - ۸۱۵ - ۸۳۹ - ۸۷۷ -	۳۰۱ - ۳۳۶ - ۴۴۱ - ۴۷۷ - ۴۸۶ -
۹۷۳ - ۱۰۳۶ -	۴۸۷ - ۵۸۹ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۲۵ -
(ز)	۸۱۵ - ۸۳۹ - ۹۳۲ - ۹۷۸ - ۱۰۶۱ -
زاهد بيگ .. ۲۰۳ - ۲۸۴ - ۳۰۱ -	رځپناه ۶۳ - ۷۴ - ۸۶ - ۹۳ - ۱۹۸ -
زاهد خان ۲۴۸ - ۲۷۰ - ۵۷۲ - ۶۳۵ -	۲۰۲ - ۲۴۹ - ۳۰۸ - ۴۵۱ - ۶۳۵ -
۸۸۸ - ۹۰۵ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۳ -	۷۴۹ - ۷۵۱ - ۷۶۳ - ۸۴۹ - ۱۰۴۶ -
زبدۃ النساء بيگم ۳۶۸	۱۰۵۹ - ۱۰۶۱ - ۱۰۶۸ -
زبردست خان ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۸ - ۲۴۵ -	زنباجي ۲۴۹ - ۲۹۳ -
۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۰۷ - ۵۲۲ - ۵۵۵ -	زندوله ۹۳ - ۱۲۸ - ۱۶۰ - ۵۵۴ - ۸۷۱ -
۵۹۳ - ۸۶۸ - ۸۹۴ - ۸۹۸ - ۹۸۸ -	۸۸۸ - ۸۹۹ - ۱۰۲۳ -
۱۰۲۳ - ۱۰۳۹ -	زن مست .. ۳۱۵ - ۳۳۷ - ۷۰۸ -
زيب النساء بيگم ۳۶۸ - ۴۸۹ - ۸۳۹ -	روپسنگه ۱۹۳ - ۲۴۹ - ۲۸۸ - ۳۰۷ -
زوين خان ۱۴۱۴ - ۸۷۰ -	۳۴۲ - ۴۴۷ - ۴۵۴ - ۶۹۸ -

سپهر ۹۵ - ۹۷ - ۹۹ - ۱۰۵ - ۱۰۸ -	زین الدین ۲۵۰ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۴۹۳ -
۲۹۶ - ۳۲۵ - ۴۳۱ - ۴۳۳	۵۰۴ - ۵۱۵ - ۵۴۱ - ۵۵۶ - ۵۵۷ -
سپه دار خان ۶۲	۵۵۸
سجّان سنگه ۷۰ - ۱۰۶ - ۲۴۶ - ۲۶۷ -	زین العابدین ۱۴۵ - ۳۰۶ - ۵۰۴ - ۵۱۵ -
۵۴۶	۵۵۲ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۶۲۲ - ۸۸۹ -
سراج الدین ۴۹۹ - ۵۰۰ - ۵۱۷ -	۱۰۲۷ - ۱۰۵۷ -
۵۴۵ - ۵۴۴	زینت النساء بیگم .. ۳۶۸ - ۴۸۹ -
سرام خان ۶۲۶ - ۶۴۶	(س)
سرانداز خان ۵۴۷ - ۷۰۸ - ۷۷۸ - ۷۷۹ -	صادات خان ۴۵ - ۵۳ - ۶۲ - ۹۳ -
۷۸۳ - ۷۸۴ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۷۹۴ -	۲۴۷ - ۱۷۱ - ۲۸۹ - ۸۷۰ - ۱۰۵۰ -
۸۰۴ - ۹۴۵	سازنگ دهر .. ۱۹۶ - ۲۱۹ - ۲۸۶ -
سرباز خان ۱۰۳۸	ساقی بیگ ۸۱
سرلندخان ۹۶ - ۱۱۳ - ۸۱۷ - ۹۱۵ -	سافار خان ۳۴۶ - ۱۹۰ - ۵۲۷ - ۵۴۰ -
۹۱۹ - ۹۶۰ - ۹۷۶ - ۱۰۳۷ -	۵۴۱ - ۵۴۴ - ۵۴۷ -
سردار خان ۶۴ - ۹۳ - ۱۰۷ - ۱۲۷ -	سأهو بونسله ۵۷۵
۲۱۳ - ۲۴۰ - ۲۴۹ - ۳۴۵ - ۴۰۳ -	سبحان تلي خان ۴۴۲ - ۴۳۵ - ۶۰۵ -
۴۱۱ - ۵۶۴ - ۶۴۹ - ۸۴۷ - ۸۳۷ -	۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۸۱۴ - ۸۳۸ -
۹۶۴ - ۹۸۱ - ۱۰۵۰ -	۸۶۴ - ۸۸۶ - ۱۰۵۰ - ۱۰۶۳ -
سرفراز خان ۴۷ - ۱۳۹ - ۴۱۷ - ۵۸۱ -	سپه سنگه سید و دینه ۲۱۱ - ۴۳۷ - ۳۰۶ -
۵۸۴ - ۵۸۶ - ۵۹۷ - ۹۰۱ - ۹۹۲ -	۹۴۷

سلطان حسین .. ۶۵ - ۹۵	مرمست ۱۰۵۵ - ۱۰۴۴ - ۴۵۵ - ۴۵۲
سلطان علی عرب .. ۵۸۶	مزاوار خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۰۷ - ۱۲۷ -
سلطان سکندر .. ۱۰۳۹	۸۸۰ ۸۵۱ - ۸۴۳ - ۴۶۸
سلطان محمد .. ۱۰۳۵	معارف خان ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۶۰ -
سلطان یار .. ۱۰۷	۱۹۵ - ۱۹۵ - ۲۴۶ - ۲۵۰ -
سلیمان .. ۳۴ - ۲۵	۹۱۴ - ۸۸۵ - ۶۶۱ - ۴۶۲ -
سلیمان بے شکوع ۳۰ - ۳۲ - ۸۰۶ -	سعید اللہ خان ۱۶۱ - ۲۴۸ - ۳۰۳ -
۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۳۰ - ۱۳۸ - ۱۴۱ -	۶۶۱ - ۸۸۵ - ۹۱۴
۱۴۲ - ۱۴۷ - ۱۴۸ - ۱۵۸ - ۱۵۹ -	سعید .. ۷۶۳ - ۷۶۲ -
۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹ -	سعید جعفر .. ۸۳۲ -
۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۴ - ۱۹۸ - ۱۹۹ -	سعید اے خوشنویس ۸۷۲ - ۸۸۲ -
۲۰۰ - ۲۱۳ - ۳۰۳ - ۳۵۲ - ۶۰۰ -	۹۸۲
۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۴ - ۱۰۰۹ -	سعید خان ۱۳۱ - ۱۴۱ - ۱۹۵ - ۳۳۹ -
سنہاجی ۹۰۵ - ۹۰۶ - ۹۱۳ - ۹۶۹ -	۱۶۱۹ - ۱۶۲۳ - ۱۶۲۷ - ۱۶۸۷ - ۵۹۳ -
۹۷۰ - ۹۷۱ - ۱۰۰۹ -	۷۶۲
سنجر .. ۲۶۱۴ - ۲۹۰ -	سعید اللہ .. ۸۸۱ -
سندرداس .. ۲۴۶ - ۲۸۸ - ۳۳۸ -	سکت (سکت) سنگھ .. ۳۳۱ -
سویہ کرن ۶۳ - ۹۳ - ۱۵۷ - ۲۴۹ -	سکندر ۶۳ - ۷۴ - ۱۴۸ - ۲۴۵ - ۲۹۱ -
۲۶۸ - ۲۹۱۴ - ۳۰۱ - ۱۴۷۸ - ۱۴۷۹ -	۱۰۰۰ - ۱۰۰۱ -
۵۶۵ - ۶۳۱ - ۶۳۵ - ۸۹۴ - ۸۹۵ -	سلطان بیگ ۲۲۱ - ۲۴۹ - ۲۸۷ - ۴۵۶ -

سید بهادر ۹۶ - ۲۴۶ - ۲۹۳ -	۸۹۸ - ۹۰۹ - ۹۸۹ - ۹۹۳ - ۹۹۹ -
۳۰۸ - ۴۰۵ - ۴۴۳ - ۴۴۹ - ۵۷۲ -	۹۰۱۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۶ -
۶۰۵	سورجمل .. ۱۹۲ - ۳۰۶ - ۳۳۱
سید ناتار ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۸۸ -	سونسنگه ۵۵ - ۷۷
۳۰۷ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۶۵۳ - ۶۵۷ -	سہاسنگہ ۵۵
۷۱۳	صہواب خان .. ۸۶۴ - ۸۸۵
سید تاج .. ۵۳۶ - ۵۳۷ - ۵۴۰ -	سیداد خان ۱۲۹ - ۱۵۷ - ۱۶۱ - ۳۲۴ -
سید تاج الدین ۵۲۶	۳۴۴ - ۳۴۶ - ۴۱۸ - ۶۸۰ - ۸۷۰ -
سید جعفر ۴۱۸ - ۵۶۶ - ۶۳۶ -	سید ابراہیم ۳۱۳ - ۳۲۶ - ۳۳۴ -
۸۸۱ - ۸۶۱ - ۸۳۳	۳۴۷ - ۹۶۴ - ۱۰۶۱ -
سید جلال ۴۱۹ - ۴۱۸ - ۴۸۷ -	سید ابو محمد ۳۴۹
۵۶۶ - ۶۳۶ - ۷۵۵ - ۸۳۲ -	سید احمد ۱۷۶ - ۲۴۶ - ۲۹۹ - ۴۱۱ -
۸۶۱ - ۸۷۲	سید اختصاص خان بارہہ ۶۸۳ - ۹۴۷ -
سید جان ۱۹۳ - ۶۱۹ - ۸۸۰ - ۹۶۴ -	سید اسمعیل ۱۰۶
سید جوان ۲۷۴ - ۲۷۵ -	سید اشرف ۴۰۵
سید حامد ۲۴۹ - ۳۰۷ - ۳۰۸ -	سید انور ۱۶۱ - ۸۶۲ -
۴۸۶ - ۶۱۹ - ۹۱۸	سید بابیزید ۱۰۶
سید حسن ۶۲ - ۹۲ - ۱۳۹ -	سید بدایت اللہ قادری .. ۸۵۷
۱۴۰ - ۳۸۷ - ۵۶۶ - ۵۸۵ -	سید بدیع الدین ۲۴۱
سید حسین ۵۹۵ - ۶۲۰ -	سید بہار .. ۶۲ - ۳۹۹ - ۴۴۳ -

سید شیرخان ۹۶-۹۵-۱۱۵-۲۱۵-	سید خان جهان .. ۱۹۶-۱۹۷
۸۷۶-۲۶۹-۲۴۵	سید دلورخان ۲۲-۹۳-۹۸-۱۰۷
سید شیرزمان ۴۷-۵۴	سید دلیر خان ۱۳۹
سید شیرمحمد .. ۵۶۷-۸۷۲	سید راجن ۲۵۱-۲۵۲
سید صادق ۶۸۷	سید زبردست ۲۴۶
سید صدر جهان ۸۵۱	سید زبد ۱۰۳۵
سید صلابت خان ۱۷۰-۱۷۲-۱۹۸-	سید زین العابدین ۳۰۶-۶۳۵-۸۹۱-
۶۰۵-۲۶۹-۱۹۹	۸۹۳-۹۸۹-۱۰۳۴-۱-۳۸
سید عالم ۲۳۹-۲۵۲-۲۵۷-۲۶۰-	سید سالار خان ۱۲-۶۵-۳۳۶-
۵۰۵-۵۰۶-۵۴۱-۵۴۷-۵۴۷-	۵۲۷-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۷-۶۸۱-
۵۵۰-۵۵۲-۵۵۴-۵۵۷-۵۶۱-	۷۸۹-۷۹۱-۷۹۲-۸۰۲
سید عبدالجلیل .. ۲۲۵-۲۸۵	سید سلطان ۸۴۰-۸۴۳-۸۷۰-۸۷۶-
سید عبدالرحمن ۴۸-۵۵-۸۸۳-	۸۸۰-۱۰۴۶-۱۰۵۹
۸۸۶	سید شاه خان ۶۵
سید عبدالرزاق ۲۷۴	سید شاه محمد ۵۵-۵۱
سید عبدالرشید ۱۵۴	سید شجاعت خان ۱۴۹-۱۷۷-۳۴۵
سید عبدالرؤف ۶۲۶	سید شمس ۲۴۶
سید عبدالعزیز .. ۶۶۱-۱۰۰۲	سید شہامت خان ۶۲۵
سید عبدالله ۸۸۳-۸۸۶	سید شیخ ۸۷۲
سید (میر) عبدالمعین .. ۸۵	سید شیخن ۱۰۷

سید محمد ۳۴۵ - ۳۴۷ - ۳۹۷ -	سید عرب ۲۷۰
۱۴۱۶ - ۱۴۲۷ - ۱۴۸۷ - ۵۶۶ - ۵۹۱۵ -	سید عزت خان ۱۸۰ - ۲۰۷ - ۲۴۸ -
۶۲۰ - ۶۳۶ - ۷۱۸۰ - ۷۳۴ - ۸۶۱ -	۲۷۰ - ۵۹۳ - ۸۵۵ - ۱۰۴۸ -
۹۰۲ - ۹۳۲ - ۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۶۴ -	سید علی ۸۲۶ - ۸۳۴ - ۸۸۹ - ۹۱۸ -
۱۰۶۲	۹۸۸ - ۹۸۹ - ۱۰۳۵ -
سید محمد جواد ۹۰۳	سید علی اکبر ۱۴۹ - ۲۴۶ - ۲۸۸ -
سید محمد صالح .. ۶۲۶ - ۵۶۶ -	۳۰۷ - ۶۳۵ - ۹۸۹ -
سید محمد قنوجی ۱۰۶۲	سید عنایت الله ۸۸۱
سید مسعود ۲۰۷ - ۲۴۹ - ۲۶۸ - ۲۸۸ -	سید فیروز ۱۶۱ - ۲۱۳ - ۲۱۶ - ۶۰۹ -
۳۰۷ - ۴۰۳ - ۴۵۴ -	۱۰۵۴
سید مصطفی ۴۵۱	سید فیروز خان ۱۳۹ - ۱۴۹ - ۲۴۰ -
سید مظفر ۶۱ - ۹۲ - ۱۲۹ -	۲۶۹ - ۱۰۶۸ -
سید مظفر خان ۰۱۲ - ۲۶۹ - ۲۹۱ -	سید قاسم ۲۵۷ - ۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۰۳ -
۵۲۲ - ۵۳۳ -	۳۰۵
سید مقبول عالم ۹۶ - ۱۴۷ - ۸۹۱ -	سید قطب عالم .. ۲۴۷ - ۵۶۶ -
۹۹۹	سید قلی ۵۴۷ - ۵۴۴ - ۵۴۷ - ۵۵۰ -
سید منصور ۶۳ - ۹۳ - ۱۳۹ - ۱۴۸ -	۵۵۲ - ۵۵۷ - ۵۶۱ -
۱۹۰ - ۲۰۸ - ۲۴۹ - ۳۰۶ - ۳۳۷ -	سید کرم الله ۲۴۶
سید منور ۹۶ - ۵۷۲ - ۸۰۶ - ۸۹۱ -	سید کمال الدین ۱۰۶
۹۸۸ - ۱۰۰۵ - ۱۰۳۴ - ۱۰۳۸ -	سید لطف علی ۱۴۹ - ۱۴۹ -

سیدي منیل ۱۰۱۲	۱۰۴۸
سیدي فولاد ۵۶۷	سید میر ۶۲ - ۹۲ - ۱۵۹
سیدي کامل ۸۸۶ - ۸۸۲	سید میرزا ۳۴۹ - ۵۳۴ - ۷۱۳ - ۷۶۷
سیدي مسعود ۹۹۸	سید ناهر خان ۱۰۴
سیف الله ۴۵ - ۴۲۳ - ۴۲۷ - ۴۹۸	سید نجابت خان ۹۶ - ۹۵۷ - ۹۸۹ -
۵۰۰ - ۵۰۱ - ۱۰۶۴	۱۰۳۸
سیف نیجا پوری ۶۳ - ۱۶۳ - ۲۴۹ -	سید نصیر الدین ۴۵ - ۶۱ - ۹۲ - ۱۴۸ -
۲۸۸	۲۰۳ - ۳۱۴ - ۳۴۲ - ۴۱۹ - ۵۲۷ -
سیف الدین ۷۸ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۴۲۷ -	۵۳۴ - ۵۴۵ - ۶۸۱ - ۶۹۷ - ۷۰۰ -
۶۶۳ - ۷۴۲ - ۷۶۵ - ۸۷۰	۱۷۱۳ - ۷۶۷
سیف خان ۹۲ - ۱۶۳ - ۱۹۵ - ۲۱۳ -	سید نور العینان ۹۶ - ۲۴۵ -
۲۲۱ - ۲۴۹ - ۲۵۹ - ۲۶۲ - ۲۶۳ -	سید هدایت الله ۱۱۲ - ۲۱۳ - ۲۴۸ -
۲۸۶ - ۲۸۷ - ۲۸۹ - ۳۴۲ - ۳۴۵ -	۵۹۴
۴۱۵ - ۴۲۸ - ۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۴۰ -	سید یادگار حسین ۲۴۶ - ۱۰۶۱ -
۴۸۱ - ۶۰۴ - ۶۲۱ - ۶۳۷ - ۶۴۲ -	سید نجفی ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۶ -
۶۵۵ - ۷۵۷ - ۷۵۹ - ۸۲۶ - ۸۳۲ -	سید یوسف ۶۲ - ۶۸۱ -
۸۳۹ - ۸۴۳ - ۸۷۷ - ۹۲۱ -	سید احمد ۸۵۹
۹۲۳ - ۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۵ - ۹۶۶ -	سید بلال ۶۲۶
۱۰۴۹	سید جوشر ۶۴۶
سید زلف ۴۴ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۹ -	سید زلفان ۱۰۱۰

شاه یوسف ۲۱۰	۵۸۰ - ۵۸۲ - ۸۶۵ - ۸۶۶ - ۸۶۹
شایسته خان ۶۵۱	۸۸۸ - ۸۹۱ - ۸۹۳ - ۸۹۴
شجاع ۲۵ - ۳۱ - ۱۳۱ - ۱۷۱ - ۱۷۵	۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵
۱۰۳۸ - ۹۰۳۸ - ۱۰۴۶	۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۱۱ - ۹۱۳
شجاعت خان ۵۴ - ۶۷ - ۷۶ - ۹۲	۹۱۳ - ۹۱۷ - ۹۱۹ - ۹۶۷ - ۹۸۸
۱۱۷ - ۱۲۹۰ - ۱۴۹ - ۱۹۳ - ۲۴۶	۹۹۲ - ۹۹۶ - ۱۰۰۰ - ۱۰۰۲ - ۱۰۲۱
۲۴۷ - ۴۰۵	۱۰۳۳ - ۱۰۵۱
شجاع خان ۲۴۰ - ۲۶۸ - ۳۰۶ - ۳۱۸	(ش)
۸۵۶	شاد خان ۱۹۳
شرزه ۱۰۱۵	شاه بیگ خان ۴۰ - ۶۵ - ۷۸ - ۲۴۷
شرزه خان ۹۲ - ۲۰۸ - ۲۰۹ - ۳۰۴	۴۰۱ - ۴۷۵
۳۰۷ - ۳۳۹ - ۵۸۰ - ۸۷۱ - ۸۹۱	شاهزاده دانیال ۴۳۳
۸۹۳ - ۹۸۹ - ۱۰۱۳	شاهزاده مراد ۴۳۳
شرزه راو ۹۹	شاه قوی چيله ۸۸۵
شرزه مهدي ۱۰ - ۹۹۶	شاه محمد ۵۱ - ۴۵۶ - ۴۶۶ - ۴۸۶
شرف خان .. ۲۴۶ - ۲۹۰ - ۱۵	۶۲۶ - ۷۶۰ - ۸۸۵ - ۹۷۷
شفقت الله ۱۰۷	شاه نولز خان ۲۹ - ۴۵ - ۵۱ - ۵۲
شفيع خان ۸۶	۱۶۰ - ۲۰۹ - ۲۹۶ - ۲۹۹ - ۳۲۳
شمس الدين ۴۵ - ۴۷ - ۵۴۰ - ۵۸۱	۳۲۵ - ۳۳۹ - ۴۲۰ - ۸۵۲ - ۸۶۴
۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۸۵ - ۵۸۷ - ۵۹۶	۸۷۹

شیخ ثنار ٦٥٣-٦٥٧	شمشور خان ١٩٥-٣٤١-١٤١٩
شیخ بہاء الدین ١٤٨٧	١٤٤٢-١٤٧١-١٤٨٧-٦٤٧-٨٣٦٤
شیخ جمال ٨٥٧	١٠٤٢-١٠٤٥-١٠٤٦-١٠٥٢
شیخ حسین ٩١٨	١٠٥٣-١٠٥٤-١٠٥٥-١٠٥٦
شیخ حمید ٥٣٣-٥٣٤	١٠٥٨-١٠٦٠
شیخ خان محمد ١٠٦	شہاب الدین ٢٤٩
شیخ سعد اللہ ٨٥٩	شہاب خان ٣٠٥-٣١٤-١٤٥٧
شیخ سلیم ٣٣٥	٦٣٧-٨٣٤
شیخ صفی ٦٥٧-٦٥٩	شہباز خان ١١٤٨-١٩٧-١٤٦٥-١٤٧٥
شیخ ظریف ٢٥١-٢٥٢-٢٥٧	٦٢٥-٧٥٧
٣٠٨-٢٦١	شہسوار بیگ ١٨٦-٢٠٣-٣٠٨
شیخ عباس ١٤٣-١٤٧-٥١٧-١٥١٧	٣٣٢-٦٢٦
شیخ عبدالحمید ٩٨٩	ارخان ٩٩٥-١٠٣٤-١٠٣٨
شیخ عبدالرحیم ٢٧٥	ابوالفضل ٣٨٧
شیخ عبدالسلام ٦٨٥	احمد ٩٥٥-٩٥٧
شیخ عبدالعزيز ٦٢-٧٤-٧٧-١٤١	احمد سرھندی ٣٩٣-٥٩٥
شیخ عبدالقوی ٥٤-٩٤-٢٣١	اللہ داد ٨٧٢
٦٥٧-٦١٩-٣٠٧-٢٤٨	برهان ٥٩٧
شیخ عبدالکریم ٢٢٠-٤٠٣-٣٤٣	بدھو ٧٦٣-٦٤٦-٧٧
شیخ عبداللہ .. ٨١٨-٦٢٠-٨٥٧	پیر محمد ٨٨١

شیخ عبدالمجید ٥٢٩	شیخ میر ٥٣-٦٨-٩٢-٩٨-١٠٧
شیخ عبدالملك ٨٧٢	١٣٨-١٣٢-١٥٦-١٥٨-١٦٠
شیخ عبدالوهاب ٢٣٢-٧٥٦-٨١٨	١٦٧-١٩٥-٢٠٨-٢١٢-٢١٧
٨٦١	٢٧١-٢٧٢-٢٧٣-٢٧٤-٢٧٥
شیخ فرید .. ١٩١-١٩٢-٣٠٧	٢٧٨-٢٧٩-٢٨٠-٢٨١-٢٨٢
شیخ قطب ٣٩٧-٤٨٨-٨٥٧	٢٨٣-٢٩٢-٣٠٣-٣٠٤
٨٦١	٣٠٦-٣١٥-٣١٦-٣٢١-٣٢٢
شیخ کتب ٩ ٢١٨	٣٢٤-٣٢٥-٣٣٢-٣٣٤-٣٦١
شیخ محبوب محمد ٣٥٩	٧١٣-٨٥٦-٩٧٧
شیخ محسن ٨٣٢	شیخ ولي فريلي ٢٥٠-٢٥٢-٢٥٦
شیخ محمد اشرف .. ٨٨٥-٨٥٧	٢٦١-٢٦٣
شیخ محمد حیات .. ٥١٣	شیر افغان ٢٨٧
شیخ محمد سعید .. ٥٩٥-٢٩٣	شیر بیگ ٤
شیخ محمد ماه ٨٨١-٨٨٣-٨٨٦	شیر حاجي
١٠٢٨	شیر سنکه ١٩٢-٣٤١-٣٩٧-٣٩٨
شیخ محمد معصوم ٢٩٣	٨٤٧-٨٩١
شیخ محمد یوسف ٨١٨	(ص)
شیخ مصري ٨٦١	صاحب قران ثانی
شیخ معظم ١٠٦-٩٩	صادق محمد
شیخ موسی ٩٢٦-٣٢٨	صالح بهادر

- ۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۶ - ۲۶۹ - ۲۹۵	- ۴۰۳ - ۶۰۹ - ۷۶۲ - ۸۴۶ - ۸۵۵
- ۲۹۹ - ۳۲۸ - ۳۲۹ - ۳۴۷ - ۳۴۸	۱۰۴۷ - ۱۰۴۹ - ۱۰۵۶
- ۳۵۹ - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۴۰۴ - ۴۰۰	عادل خان ۸۳ - ۲۹۸ - ۳۹۷ - ۴۰۵
- ۴۲۴ - ۴۶۱ - ۴۸۲ - ۵۲۲ - ۵۷۰	- ۴۱۵ - ۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۴۹ - ۴۷۱
- ۵۹۱ - ۵۹۶ - ۶۲۸ - ۶۳۲ - ۶۴۴	- ۵۷۵ - ۵۷۷ - ۵۷۹ - ۵۹۶ - ۵۹۸
- ۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸ - ۷۳۳ - ۷۳۹ - ۸۴۱	- ۶۳۴ - ۷۶۷ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۷
۸۴۵ - ۹۴۳ - ۹۷۵ - ۹۸۴	- ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۱۲ - ۹۱۹
عبدالله ۳۰۷	- ۹۲۴ - ۹۷۲ - ۹۸۸ - ۹۹۰ - ۹۹۷
عباس ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۴۹ - ۲۷۰ - ۳۰۶	- ۱۰۰۲ - ۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۹
- ۴۰۷	- ۱۰۲۹ - ۱۰۳۶ - ۱۰۴۷ - ۱۰۴۹
عبدالباري ۶۲ - ۹۲ - ۲۴۵	۱۰۵۶
۵۵۵ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۴ - ۷۸۷	هاقل خان ۴۴ - ۱۹۴ - ۴۰۱ - ۴۱۶
عبدالحميد ۴	- ۴۷۱ - ۴۷۸ - ۶۲۵ - ۶۳۰ - ۸۴۳
عبدالرحيم ۵۳ - ۴۰۴ - ۴۱۸ - ۵۱	۸۵۱ - ۹۸۱ - ۱۰۴۷
- ۴۵۷ - ۸۵۶ - ۹۱۵ - ۹۶۱ - ۹۶۴	عالم خان ۸۸۵
- ۹۶۶ - ۱۰۳۳ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۵	عالم سنگه ۷۷
- ۱۰۵۲ - ۱۰۵۴	عالم گير ۱۱ - ۲۵۰ - ۲۶ - ۵۶ - ۶۳
عبدالرحمن ۵۵ - ۶۲ - ۷۶ - ۲۵۰	- ۶۴ - ۶۸ - ۱۱۲ - ۱۱۶ - ۱۳۳
- ۲۵۷ - ۲۶۴ - ۲۶۷ - ۳۰۷ - ۳۴۱	- ۱۱۴۹ - ۱۵۱۰ - ۱۵۴۰ - ۱۸۳۰ - ۲۰۱
- ۳۹۵ - ۴۱۸ - ۴۲۰ - ۴۷۵ - ۴۷۷	- ۲۱۲ - ۲۲۰ - ۲۲۴ - ۲۲۷

١٠٩٤	٦٧٣ - ٧٦٣ - ٨١٤ - ٨١٧ - ٨٤٣
عبد المجيد ٢٩١ - ٢٤٩	٨٨٠ - ٩٨١ - ١٠٤٧ - ١٠٥٥
عبد النبي ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٣١	١٠٩٢
٢٤٧ - ٢٤٠ - ٢٤٣ - ٥٧٣ - ٩٤٠	٧٩٠ - ٢٤٧ - ٢٤٧ - ٢٤٧ - ٥٣٣
١٠٩٨ - ٩٧٨ - ٩٦٦	٧٩٠ - ٨١٨ - ٧٩٥ - ٧٩٢ - ٧٩١
عبد الواحد ١٠٥٤	٦٣٧ - ٦٢٨ - ١٤٠ - ١٤٠
عبد الوهاب ١٦١	٦٣١ - ٦٦٢ - ٦٧٣ - ٧٣٨ - ٨٤١
عبيد الله ١٩٨ - ١٤٧٣ - ٥٩٦ - ٥٩٧	٨١٤ - ٨٥٩ - ٨٦٣ - ٨٦٤ - ١٠٣٥
٦٠٣ - ٧٤٣ - ٧٥٨ - ٨٦١ - ٩١٤	١٠٤٩ - ١٠٥٠ - ١٠٦٣
٩٥٨ - ٩٦٠ - ٩٨٩ - ١٠٥١	٦٤٦
عرب خان ١٠٦٠	٨٧٢
عرب شيخ ٢٤٩ - ٨٥٦ - ٩٦٠ - ٩٨١	١٤٧ - ٥١ - ١٣٢ - ١٤٨
عزت خان ١٨٠ - ٣٠٢ - ٣٤١ - ٥٩٣	١٨٩ - ١٩٦ - ٢١٢ - ٢٤٦ - ٢٤٨
١٠٦٥	٢٨١ - ٣٠٨ - ٨٥٢ - ٩٨١
عزيز ٩٩٨	٥٥ - ٦٣ - ٩٣ - ١٣١
عزيز الدين ٧٤٣ - ٩٠٨ - ١٠٣٤	١٤٨ - ٢٤٩ - ٢٨٨ - ٣٠٨ - ٤٠٢
عزيز الله ٤٨٧ - ٦٦٢ - ٦٦٣ - ٧٧٧	٥٢٧ - ٥٤٠ - ٥٤٥ - ٥٥٥ - ٥٦٥
٩٦٤	٦٥٠ - ٧٣٣ - ٧٦٢ - ٨٧٨ - ٨٥٨
عسکر خان ٩٥ - ٣١٣ - ٣٢٦ - ٣٣٤	٨٦١ - ٨٧٢ - ٨٧٤ - ٩١٤ - ٩١٧
٣٤٢ - ٣٦٥ - ٦٢٥ - ٦٢٧ - ٦٦١	٩٨٩ - ١٠٣٥ - ١٠٥١ - ١٠٦٣

۹۹۰ عماد الدين	۷۸۲ - ۸۱۲ - ۹۴۸
۲۸۷ - ۲۷۰ - ۲۴۷ .. . عمرتوين	۸۴ عسکري خان
۱۴۳ - عنایت الله	۹۹۹ عطاء الله
۵۷۹ - ۱۳۰ - ۹۳ - ۹۲ .. . عنایت خان	۶۷۶ عظام خان
۲۹۸ - ۳۱۴ - ۳۳۹ - ۴۰۵ - ۶۱۴ -	۸۷۴ عظیم الدین
۸۸۵ - ۸۶۹ - ۸۳۲	عقیدت خان ۲۹۱ - ۷۱۳ - ۷۱۷ -
عيسى بیگ ۳۴ - ۴۶ - ۴۹ -	۷۹۶
۳۰۰ ۱۰۷	علاء الدین ۵۱۷
۳۰۱ (غ)	علي نقی ۱۳۵
۱۰۰ غازي افغان	علي خان ۴۰۱
غازي بیجاپوري ۶۲ -	علي عادل خان ۵۷۶ - ۵۷۸ - ۵۷۸۰ -
۲۸۷ غازي بیگ ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۵ -	۵۹۲ - ۶۲۶
۴ غالب ۵۹۶ - ۵۹۷ - ۸۷۱ - ۸۸ -	علي صوب ۲۴۷ - ۵۸۶
۹۸۹ - ۱۰۰۴ - ۱۰۰۷ - ۹ -	علي قلي ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۳۵ - ۲۴۶ -
۱ - ۱۰۷ غریب داس	۲۶۸ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۳۴ - ۵۵۵ -
۷ - ۱۶۷ - ۱۱۱ - ۹۵ .. . غضنفر خان	۷۴۲ - ۷۶۳ - ۸۸۵
۷۸ - ۴۷۷ - ۴۷۵ - ۴۰۳ - ۴۰۰	علي مردان خان ۹۵ - ۱۰۶ - ۱۳۲ -
۱۰۴۸ - ۹۶۴ - ۹۵۹ - ۸۵۳	۱۳۹ - ۱۴۸ - ۱۸۹ - ۱۹۶ - ۲۲۰ -
غلام محمد ۵۳ - ۳۰۵ - ۳۳۹ - ۷۵	۴۶۰ - ۴۲۶
●	علي یار ۵۸۶
غیاث الدین ۸۵۱ - ۸۸۰ - ۵۷۰	

فتح افغان ٣٤٥	غیرت بیگ ٥٥ - ٦٢ - ٩٢ - ٩٣
فتح بیگ ٩١٨ - ٢٤٦	٩٩ - ١٠٧ - ١٩٣ - ٢٠٦ - ٢٣٢
فتح جنگ خان ١٢٨ - ٢٤٥ - ٢٦٩	خان ٦٣ - ٩٣ - ١٠١ - ١٧٨
٢٩٠ - ٥٢٢ - ٥٠٨ - ٥٠٧ - ٥٠٢	٢٢ - ٣٠٧ - ٣٤٦ - ٣٥١ - ٣٧٥
٥٣٠ - ٥٥٥ - ٦٠٤ - ٩٩٢ - ٩٩٣	٥٩٢ - ٨٢٢ - ٨٧٣ - ٨٧٤ - ٩٧٦
١٠٠١ - ١٠٠٣ - ١٠٠٤ - ١٠١٢	١٠٢٢ - ١٠٤٣ - ١٠٣٧
١٠١٧ - ١٠١٦	(ف)
فتح حسین خان ١٠٤٤	خان ٩٦ - ١١١ - ٢٣٦ - ٢٤٨
فتح خان ٥٩٨ - ٥٥	٣٤٦ - ٣٥١ - ٣٦٤ - ٣٨٦ - ٦٣٥
فتح روئیلہ .. ٧٦ - ٦٢ - ٥١ - ٤٧	٧٤٣ - ٩٦٤
فتح اللہ خان ٢١٨ - ٢٤٨ - ٣٣٩	خان ١١٢ - ١١٤ - ١١٥ - ١٢٤
٤١٩	٢٩٣ - ٣٠٣ - ٣٠٧ - ٣٣٨
فدائی خان ١٤٦ - ١٤٨ - ١٦٧ - ١٧٣	٣٣٩ - ٣٤٦ - ٣٩٥ - ٤٥٢ - ٤٨٥
١٩٧ - ٢٠٢ - ٢٢٩ - ٢٧٦ - ٣٧٧	٣٨٦ - ٣٨٧ - ٣٨٨ - ٥٥٤ - ٦٢٣
٥٠٤ - ٥١٢ - ٥١٨ - ٥٢٢ - ٥٣٠	٦٦٠ - ٦٦٤ - ٦٦٧ - ٧٤١ - ٧٤٣
٥٣٣ - ٥٣٨ - ٥٤٦ - ٥٧٣ - ٥٩٠	٧٤٩ - ٧٥٨ - ٧٩٢ - ٧٩٥ - ٧٩٦
٥٩٣ - ٦١١ - ٦٣٤ - ٧٤١ - ٧٦٢	٨١٧ - ٨١٨ - ٨٢٢ - ٨٢٩ - ٨٣١
٨١٧ - ٨٢٢ - ٨٢٨ - ٨٢٢ - ٨٢٣	٨٣٣
٨١٤٧ - ٨٥٧ - ٨٧٠ - ٨٧٦ - ٩٨١	خان ١٩٥ - ٢٤٧ - ٨٨٠ - ٩١٧
٩٨٧ - ٩٩١	١٠٢٧

فیض الله خان ٩٦ - ١١٣ - ١١٩ -	فرخ فال ٨٥٦ - ٩١٨
٢٨٧٦ - ٣٢٦ - ٣٠٧ - ٢٠٧ - ١٢٩	فرهاد بیگ ٢٦٨ - ٢٨٧ - ٢٢٩
٣٤٥ - ٣٩٦ - ٤٠٠ - ٤١١ - ٤٢٠	٢٨٨ - ٣٠٧ - ٣٣٠
٤٥٦ - ٤٩٢ - ٥٩٣ - ٦٧٣ - ٥٧٥	فرهاد خان ٥٢٨ - ٥٣٦ - ٥٣٨ - ٥٥٥
٨١٧ - ٨٢٨ - ٨٢٣ - ٨٥٦ - ٦١٨	٦٨٩ - ٧٠٧ - ٧٠٨ - ٧١٨ - ٧٨٣
٨٧٠ - ٨٧٥ - ٩٦٠ - ٩٦١ - ٨٩	٧٨٤ - ٧٨٥ - ٧٨٦ - ٧٨٩ - ٧٩٠
١٠٣٨	٧٩١ - ٧٩٢ - ٧٩٣ - ٨٨٠ - ٩٢٧
(ق)	٩٢٨ - ٩٢٩ - ٩٥١ - ٩٥٦
قابل خان ٢٢٩ - ٢٦٨ - ٣٠٨ - ٣٠٩	فریدون حسین ٩٧٨
١٠٠ - ١٢٠ - ١٤٥١ - ٧٥١	فضل الله خان ١٦٦ - ٢٣٧ - ٣٠٧
قادر ٨١	٣٢٧ - ٣٩٩ - ٤٠٢ - ٤١٨ - ٤٢٧
٢٨٧ قادر داد ٦٢ - ٩٢ - ٢٤٥ - ٢٦٩	٤٢٨ - ٤٥٦ - ٤٦٢ - ٥٩٣ - ٦٤٧
٣٥٨ - ٣٤٨ - ٥١٣ - ٦٣٥ - ١٠٢٣	٦٧٣ - ٦٧٥ - ٧٦٥ - ٨٥٦ - ١٠٩١
٩٠٢٧ - ١٠٢٩ - ١٠٣٠	فقیر الله ٧٨
قاسم ٢٢٧ - ٣٩٩ - ٤٠٤ - ٤٢٢ - ٤٨١	فوجداد خان ... ٣٤٢ - ٦٢٥ - ٨٦٦
٤٨٨ - ٤٩١ - ٥١١ - ٥٥٤ - ٦٠٦	فولاد خان ... ٨٦٦ - ٩٦٩ - ٩٧١
٦١٩ - ٦٢٦ - ٦٢٨ - ٩١٨	فیروز خان ٣٤٠ - ٣٧٥ - ٧٦٧ - ٨٢٦
قاسم خان ٣٣ - ٤١ - ٥٦ - ٦٤ - ٦٥	٨٧٥ - ٩٢٨ - ١٠٦٨
٧٢ - ٩٦ - ١١٥ - ١٢٧ - ١٧٦	فیروز میروانی ٩٦ - ٢٠٥ - ٣١٣ - ٣٢٥
١٧٧ - ٢٢٥ - ٢٢٢ - ٢٤٢ - ٢٨٨ - ٢٨١	٢٠٩ - ٢١١ - ٢١٧ - ٢٢٧ - ٨٢٦

۱۰۰۴ - ۱۰۱۰ - ۱۰۲۰ - ۱۰۴۶ -	۵۷۴ - ۵۷۳ - ۵۶۴ - ۵۱۱ - ۴۹۱
۱۰۵۲	اسلم ۹۱۵
قديج بيگ ۹۱۸	عبدالرحمن ۱۰۳۵
قدر انداز خان ۵۲۱	عبد الوهاب ۴۳۲ - ۳۹۹ - ۴۰۴ -
قراول خان ۵۵۵ - ۷۰۸ - ۷۸۳ -	۴۴ - ۴۵۸ - ۴۸۱ - ۴۸۸ - ۴۹۱ -
۷۸۹ - ۷۹۳ - ۸۰۳ - ۹۴۵	۵۹ - ۶۴۴ - ۸۳۳ - ۸۴۴ - ۸۸۲ -
قزل باش خان ۶۳ - ۹۳ - ۲۴۰ -	عارف ۸۷۴
۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۳۲۶ - ۴۸۶ -	قربان .. ۹۳۳ - ۹۳۴ - ۹۳۵ -
۵۱۳ - ۵۲۴ - ۵۳۳ - ۵۶۶	نظامي ۵۳ - ۴۸
قطب الدين خان ۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۶ -	۸۵ - ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۱۴۸ -
۲۰۲ - ۳۳۸ - ۳۴۷ - ۵۶۴ - ۶۱۸ -	۲۰۸ - ۲۱۲ - ۲۷۲ - ۲۷۳ - ۲۷۴ -
۶۴۷ - ۶۶۲ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰ -	۲۸۲ - ۲۹۰ -
۷۷۱ - ۷۷۲ - ۷۷۳ - ۷۷۵ - ۸۲۷ -	بيگ ۲۴۸ - ۲۹۰ - ۳۰۷ -
۸۷۱ - ۸۸۸ - ۸۹۳ - ۸۹۶ - ۸۹۷ -	۴۴۴ - ۶۱۳ -
۹۸۳ - ۹۸۶ - ۹۸۸ - ۹۸۹ - ۹۹۲ -	خان ۹۵ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۲۷۲ -
۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۸ - ۹۹۹ - ۱۰۰۳ -	۲۷۲ - ۲۸۲ - ۲۹۰ - ۴۶۶ - ۴۸۵ -
۱۰۰۶ - ۱۰۰۷ - ۱۰۱۱ - ۱۰۱۲ -	۶۲۳ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۴ - ۶۳۷ -
۱۰۱۳ - ۱۰۱۵ - ۱۰۱۶ - ۱۰۳۳ -	۷۴۱ - ۸۱۷ - ۸۲۲ - ۸۶۴ - ۸۶۸ -
۱۰۳۶ - ۱۰۴۶ -	۸۷۱ - ۸۹۰ - ۸۹۲ - ۸۹۹ - ۹۰۳ -
قطب کاشي ۲۴۸ - ۲۶۸ - ۳۰۷ -	۹۸۶ - ۹۹۴ - ۹۹۰ - ۹۹۶ -

کاشي ۶۰/۱ -	۳۴۷ - ۴۲۰ - ۷۵۱ - ۱۰۵۴ -
کاکړ خان ۲۱۸ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - ۲۸۷۶ -	۱۰۵۵
کالي افغان ۵۷ -	قطب الملك ۲۹۸ - ۴۴۰ - ۵۶۸ -
کام گار خان ۱۴۱ - ۲۴۷ - ۶۴۱ -	۱۰۰۶ - ۱۰۱۷ - ۱۰۱۹ -
کامل بيگ ۲۴۸ -	قلعه دار خان ۴۸ - ۳۵۹ - ۴۷۱ -
کامل خان ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ - ۳۰۱ -	۸۳۴ - ۸۷۰ - ۸۸۵ -
کامياب ۱۰۵۲ - ۱۰۴۶ - ۱۰۴۵ - ۳۰۹ -	قلندر ۳۰۸ - ۸۴۴ - ۹۹۰ -
کباندر ۲۸۷ -	قلندر بيگ ۱۲۷ -
کب اندرهندي ۲۸۷ -	قلندر سلطان ۶۰۷ - ۸۴۲ -
کب راي ۴ -	قلي بيگ ۵۹۴ -
کبيروي ۲۸۷ -	قليج بيگ ۶۰۵ -
کپتان مور ۲۸۷ -	قليج خان ۶۳ - ۹۳ - ۱۹۷ - ۳۱۴ - ۴۷۱ -
کرم افغان ۱۵ - ۸۱۸ -	قلي خان ۴۶۶ - ۴۷۵ - ۴۸۶ - ۵۰۴ -
کرم سنگه ۱۵ - ۸۱۸ -	۷۶۵ - ۸۹۰ -
کرن راتهور ۱۵ - ۸۹۱ -	قوج علي ۲۷۶ -
کرن کچهي ۵۲ - ۶۲ - ۹۲ - ۷ -	قور خان ۵۹۴ -
کشن سنگه ۱۴۹ - ۲۴۷ - ۴۷۳ -	قيام خاني ۲۹۰ -
	(ک)
	کار طلب خان ۵۵ - ۶۲ - ۷۶ - ۱۲۸ -
	۵۹۷ - ۱۰۵۰ -

- ۹۹۲ - ۹۸۹ - ۹۵۶ - ۹۵۵ - ۹۵۱

- ۹۹۹ - ۹۹۵ - ۹۹۴ - ۹۹۳

- ۱۰۱۲ - ۱۰۰۵ - ۱۰۰۴ - ۱۰۰۳

۱۰۶۱ - ۱۰۶۰

- ۱۰۶ - ۹۳ - ۶۳ - ۵۵ سنگه کیسری

- ۱۰۱۷ - ۵۷۲ - ۳۰۶ - ۲۴۹ - ۱۸۹

- ۱۰۶۱ - ۱۰۵۹ - ۱۰۴۷ - ۱۰۴۶

۱۰۶۸

(گ)

۲۷۱ گچ سنگه

- ۸۷۰ - ۵۴۵ - ۳۰۸ - ۲۰۳ - ۲۰۳ گدای بیگ

۱۰۳۵

- ۲۶۹ - ۲۳۵ - ۲۳۱ - ۲۲۱ - ۱۹۵ گرد مهر

۸۵۷ - ۴۹۷ - ۲۸۷

۴۱۳ گل محمد

۱۰۶ گمان سنگه

- ۳۰۶ - ۲۴۱ - ۲۰۷ * گنج علی خان

۱۰۵۹ - ۹۶۴ - ۹۱۳ - ۴۸۶ - ۴۲۷

- ۱۰۴۵ - ۹۵۷ - ۸۵۸ - ۳۳۹ گویال سنگه

۱۰۵۶ - ۱۰۵۴

۱۰۶۲ - ۱۰۶۰ - ۱۰۵۴

۸۳۹ - ۵۹۴ - ۴۷۶ - ۷۷ خان

۳۱۴ بان

۶۰۵ - ۷۶ - ۶۱ .. مرمودی

- ۲۶۹ - ۱۹۵ - ۹۶ ام سنگه

- ۶۰۰ - ۵۹۳ - ۴۹۷ - ۴۵۹

- ۶۱۸ - ۶۰۴ - ۶۰۳ - ۶۰۲ - ۶۰۱

- ۸۳۱ - ۷۵۷ - ۷۵۵ - ۶۴۷ - ۶۲۷

- ۹۱۴ - ۹۰۷ - ۸۹۱ - ۸۸۵ - ۸۵۷

- ۹۷۰ - ۹۶۹ - ۹۶۸ - ۹۶۳ - ۹۱۷

۱۰۵۱ - ۹۷۱

- ۱۳۹ - ۱۳۸ - ۱۲۹ لال سنگه

۳۴۱ - ۲۶۷

۸۴۴ - ۸۴۱ لای بیگ

۱۰۲۸ - ۱۰۲۷ سنگه

۱۰۱۸ - ۱۰۰۹ لوجی

- ۴۴۷ - ۳۴۷ - ۲۴۱ - ۹۶ سنگه

- ۸۷۱ - ۸۶۸ - ۷۶۰ - ۴۶۵ - ۴۵۱

- ۸۹۸ - ۸۹۵ - ۸۹۴ - ۸۹۱ - ۸۹۰

- ۹۰۸ - ۹۰۷ - ۹۰۶ - ۹۰۲ - ۹۰۱

مانکوجي ۸۸	گوردهن ۶۵ - ۷۶۹ - ۱۰۵۴ - ۱۰۵۶
مبارز خان ۱۹۵ - ۴۰۲ - ۶۳۶ - ۷۹۲	گوهر آرای بیگم ۹۵۹
مبارک خان . ۴۵۴ - ۴۷۵ - ۶۰	(ل)
محمد بیجا پوري ۹۰	لشکر خان ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۰ - ۲۱۴ -
محمد ۳۲۴ - ۳۳۴ - ۷۷۲ - ۵۱	۲۱۷ - ۴۲۸ - ۵۷۴ - ۶۰۳ - ۸۷۸ -
محمد ابراهيم ۴۵ - ۵۱ - ۳۴۳	۹۷۲
۵۹۳ - ۶۶۱ - ۹۷۷	لشکر گهکهر .. ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳ -
محمد اسحق ۳۴۳ - ۱۱	لطف الله ۱۹۱ - ۲۴۸ - ۲۴۹ - ۳۰۳ -
محمد اسماعيل ۴۸ - ۱۱	۶۷۸ - ۸۴۳ - ۹۱۸ - ۹۶۰ - ۱۰۳۸ -
محمد اشرف ۶۱۴	لطيف بيگ ۶۶۲ - ۶۶۴ -
محمد اعظم ۴۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۱۴	لعل چند ۶۱۹
۱۲۴ - ۱۵۶ - ۱۹۹ - ۲۰۰ - ۲۱۰	لودي خان ۶۱ - ۷۶ - ۹۴ - ۲۱۰ -
۲۱۳ - ۲۱۸ - ۲۴۶ - ۲۴۸ - ۲۷۰	۲۴۵ - ۲۶۹ - ۲۹۱ - ۵۰۲ - ۵۲۲ -
۳۰۷ - ۳۶۹ - ۴۱۷ - ۴۲۶ - ۵۱۴	۵۳۳ - ۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۵۴ - ۵۶۴ -
۴۶۶ - ۴۸۵ - ۵۶۳ - ۵۹۹ - ۶۱۲	۸۹۳ - ۹۰۶ - ۹۸۹ - ۱۰۱۲ -
۶۲۹ - ۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۱۶	(م)
۸۳۶ - ۸۵۵ - ۸۵۹ - ۸۹ - ۹۱	مالوجي ۶۶ - ۷۱ - ۹۲ - ۱۵۸ - ۳۹۶ -
۸۸۴ - ۹۰۸ - ۹۱۶ - ۹ - ۹۱	۴۳۴ - ۵۵۵ - ۵۶۴ - ۵۵۱ -
۹۵۹ - ۹۶۳ - ۹۸۰ - ۱۰۳۲ - ۱۰۴۷	مان سنگه ۱۵۸ - ۱۹۹ - ۲۱۷ - ۳۳۶ -
۱۰۶۱	۴۵۷ - ۴۵۴ - ۶۳۵ - ۱۵۷ - ۸۸۵ -

(۷۳)

۵۹۳ - ۹۸۱ - ۱۰۶۲	محمد امیر ۶۱ - ۵۱۹ - ۵۳۹ - ۵۴۰
محمد بیگ ۵۱ - ۶۵ - ۷۷ - ۲۴۹ -	محمد افغان ۲۴۷
۳۴۳ - ۳۳۱ - ۳۲۹ - ۳۰۶ - ۲۸۸	محمد اکبر ۳۳ - ۲۹۰ - ۳۰۱ - ۳۶۹ -
۸۱۱ - ۷۰۸ - ۷۰۲ - ۵۶۵ - ۴۲۷	۳۸۷ - ۳۸۴ - ۴۲۳ - ۵۶۳ - ۶۶۳ -
۹۴۹ - ۹۴۵ - ۹۴۳ - ۹۰۸ - ۸۵۱	۷۴۰ - ۷۶۱ - ۸۷۹ - ۹۶۳ - ۱۰۴۷ -
محمد پاشا ۸۵۲	محمد امین خان ۴۵ - ۵۱ - ۸۳ -
محمد ثقی ۲۱۸ - ۲۴۸ - ۴۴۸ - ۷۵۵ -	۸۴ - ۱۱۱ - ۱۱۹ - ۱۴۶ - ۱۵۷ -
۱۰۵۷ - ۹۱۸ - ۸۸۱ - ۸۳۲ - ۸۲۰	۲۰۱ - ۲۱۴ - ۲۲۹ - ۲۴۹ - ۲۶۷ -
محمد جعفر ۱۰۴۹ - ۹۷۸	۲۸۸ - ۲۸۶ - ۳۰۵ - ۳۰۷ - ۳۳۸ -
محمد حسین ۲۰۰ - ۲۱۰ - ۲۱۳ -	۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۲۶ - ۴۵۲ - ۴۷۴ -
۶۴۳ - ۶۲۲ - ۴۶۹ - ۴۱۷ - ۲۴۶ -	۴۷۰ - ۴۷۷ - ۴۸۹ - ۴۸۵ - ۴۷۰ -
۶۲۴	۶۲۶ - ۶۲۹ - ۷۳۶ - ۷۴۰ - ۷۴۱ -
محمد خان ۳۰۷ - ۳۹۵ - ۴۲۱ -	۷۴۶ - ۷۴۹ - ۷۵۰ - ۷۶۱ - ۷۶۲ -
۹۸۱ - ۸۱۷ - ۶۳۴ - ۵۶۷ - ۴۲۷	۸۱۳ - ۸۱۵ - ۸۱۶ - ۸۲۲ - ۸۴۸ -
۱۰۴۸ - ۱۰۴۷	۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۵ - ۸۸۴ - ۹۱۷ -
محمد رحیم ۶۶۲	۹۲۱ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۶ - ۱۰۴۰ -
محمد رشید ۴۵۷	۱۰۲ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۷ - ۱۰۵۸ -
محمد زاهد ۹۱۵	۱۰۰ - ۱۰۶۵ - ۱۰۶۷ - ۱۰۶۸ -
محمد زمان ۵۵۴ - ۵۱۷	نوع ۱۱۴ - ۱۵۸ - ۱۶۲ - ۲۳۱ -
محمد سعید ۱۰۳۴ - ۸۸۲	۲۴۸ - ۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۵۹ -

(٧٤)

محمد صادق ٣٣ - ٥٥ - ٩٢ - ١٠٧ -	محمد سلطان ١٢ - ١٢٩ - ٥٢ - ٦١ -
٣٠٦ - ٢١٥ - ٢٣٢ - ١٢٨ - ٥٢١ -	١١٧ - ١١٥ - ١١٣ - ٩٢ - ٧٥ - ٦٤ -
٧٥٥ - ٨١٨ - ٩١٥ -	١٢٧ - ١٢٥ - ١٥٦ - ١٦٧ - ١٩٣ -
محمد صالح ١٦١ - ٢٢١ - ٢٧٦ -	٢٣٦ - ٢٣٤ - ٢٣٢ - ٢٣٠ - ٢٢٦ -
٢٧٧ - ٢٧٨ - ٢٩٤ - ٣٤٧ - ٥١٠ -	٢٣٧ - ٢٣٨ - ٢٤١ - ٢٤٢ - ٢٤٥ -
١٤٧ - ١٤٥ - ١٥١ - ١٦٩ - ٧٨٢ - ٧٦ - ٥١٠ -	٢٥٤ - ٢٦٢ - ٢٦٩ - ٢٨٥ -
٨٩١ - ٩٨٩ -	٢٨٦ - ٢٨٧ - ٢٩٠ - ٣٠٣ - ٣٣٦ -
محمد طاهر ١٢٩ - ٥٠ - ٥٣ - ٨٨ -	٣٣٧ - ٣٣٩ - ٣٤٣ - ٣٦٩ - ٣٩٧ -
٣٠٧ - ٣٤٢ - ٣٤٦ - ٨٢٦ - ١٠٢٢ -	٣٣٧ - ٣٣٩ - ٣٤٣ - ٣٦٩ - ٣٩٧ -
محمد عابد ١٣٩ - ١٢١ - ١٢٨ -	١٢٧ - ١٢٩ - ١٣٠ - ١٣٢ - ١٣٧ - ١٤٧ -
٢٧٠ - ٦٣٥ - ٧٣٤ - ٧٣٢ - ٨٢٣ - ١٦١ -	١٤٧ - ١٤٩ - ١٥١ - ١٥٣ - ١٥٩ - ١٦٩ -
محمد عاتل	١٦٩ - ١٧١ - ١٧٣ - ١٧٥ - ١٧٧ - ١٧٩ -
محمد عسكري	١٨٠ - ١٨٢ - ١٨٤ - ١٨٦ - ١٨٨ - ١٩٠ -
محمد علي ٢٠٧ - ٢٣٢ - ٢٣٨ -	١٩١ - ١٩٣ - ١٩٥ - ١٩٧ - ١٩٩ - ٢٠١ -
٣٠٧ - ٣١٥ - ٣١٧ - ٣١٩ - ٣٢١ - ٣٢٣ -	٢٠٢ - ٢٠٤ - ٢٠٦ - ٢٠٨ - ٢١٠ - ٢١٢ -
محمد قاسم ٢٦٩ - ٣٣٩ -	٢١٣ - ٢١٥ - ٢١٧ - ٢١٩ - ٢٢١ - ٢٢٣ -
١٠٢٢ -	٢٢٤ - ٢٢٦ - ٢٢٨ - ٢٣٠ - ٢٣٢ - ٢٣٤ -
محمد ولي ٥٥ - ٨٢٥ - ٨٣٢ -	٢٣٥ - ٢٣٧ - ٢٣٩ - ٢٤١ - ٢٤٣ - ٢٤٥ -
١٠٦٢ -	٢٤٦ - ٢٤٨ - ٢٥٠ - ٢٥٢ - ٢٥٤ - ٢٥٦ -
محمد کامگار	٢٥٧ - ٢٥٩ - ٢٦١ - ٢٦٣ - ٢٦٥ - ٢٦٧ -
٩٢٢ - ٩٢٣ -	٢٦٨ - ٢٦٩ - ٢٧٠ - ٢٧١ - ٢٧٢ - ٢٧٣ -
محمد شایع	٢٧٤ - ٢٧٥ - ٢٧٦ - ٢٧٧ - ٢٧٨ - ٢٧٩ -

٩٧٣ - ٩٧٥ - ٩٨١ - ٩٨٥ - ٩٨٦	نمد لطیف ٩٨٨ - ١٠٢٦ - ١٠٢٧
١٠٢٩ . ١٠٣١ - ١٠٣٢ - ١٠٣٤	نمد مراد بیگ ١٥٨ - ١٥٩ - ٥٠٣ -
١٠٣٦	٥١٩ - ٥٣٢ - ٥٣٤ - ٧٧٩ - ٧٨٣ -
محمد مقیم ٦٥ - ٧٨ - ٢٤٨ - ٣٠١ -	نمد معصوم ٥١ - ٢٧٦ - ٢٧٧ -
٨٧٢ - ٩٨٤ - ٣٠٢	٨٨١ - ٢٨١
محمد منصور ٧٦٢ - ٨٥٧ - ١٠٣٥ -	نمد معظم ٣٣ - ١٢٩ - ١٥٦ -
١٠٦٢	١٩١ - ٢١٠ - ٣٣٨ - ٣٦٩ - ٣٩٤ -
محمد منعم ١٥ - ٥١	٣٩٦ - ٤١٦ - ٤١٧ - ٤٥٢ - ٤٥٣ -
محمد مؤمن ١٤٧ - ١٤ - ٧٨٤ -	٤٥٤ - ٤٥٧ - ٤٥٨ - ٤٦٠ - ٤٦٢ -
محمد مهدی ٣٩٩	٤٦٤ - ٤٦٥ - ٤٦٧ - ٤٨٤ - ٤٨٨ -
محمد میرطلب ١٤٩	٤٨٩ - ٤٩٠ - ٤٩١ - ٥٦٣ - ٥٦٨ -
محمد میرک ٢٢٣	٥٦٩ - ٥٩٠ - ٥٩٢ - ٩٠٩ - ٩١٤ -
محمد ناصر ٣٩٧ - ٤١٦ - ٨٨١ -	٩١٧ - ٩١٨ - ٩٢٩ - ٩٣٤ - ٩٣٨ -
محمد وارث ٥٩٥ - ٨٤٤ - ٨٧٢ -	٩٣٩ - ٩٤٧ - ٩٨٣ - ٧٤٠ - ٧٤٩ -
٩٨١ - ١٠٩٣ - ١٠٨٤	٧٥١ - ٧٥٨ - ٧٦٠ - ٧٦١ - ٧٦٧ -
محمد یعقوب ٣٤٣	٨١٦ - ٨١٩ - ٨٢٣ - ٨٣٦ - ٨٤٨ -
محمد یوسف ٥٣ - ٢١٠ -	٨٥٢ - ٨٥٥ - ٨٥٧ - ٨٦٠ -
محمد بیگ ٧٠٦ - ٧١١ -	٨٦٢ - ٨٦٣ - ٨٦٥ - ٨٦٩ - ٨٧٤ -
محمد خان ٢٤٧	٨٧٥ - ٨٧٩ - ٨٨٧ - ٩١٩ - ٩٢٤ -
محمد دلزاق ٦١٩	٩٢٧ - ٩٣٥ - ٩٤٠ - ٩٥٩ - ٩٦٣ -

مراد قلبي ۶۳۵ - ۶۶۱ - ۱۰۴۲ - ۱۰۴۳	مکرم خان (.. .. ۲۹۴
۱۰۴۶ - ۱۰۵۲ - ۱۰۵۸ - ۵۹	مختار خان ۱۴۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۹۲ - ۱۲۷ -
مرحمت خان ۲۹۰ - ۱۴۴۹ - ۴۵۴	۱۴۶۶ - ۵۷۸ - ۵۹۸ - ۸۸۲
۱۴۷۶ - ۱۴۹۰ - ۵۹۳ - ۹۷۱	مخلص خان ۶۳ - ۶۵ - ۷۸ - ۹۳ -
مرتضی خان ۶۲ - ۶۸ - ۷۷ - ۹۳	۱۹۵ - ۲۳۱ - ۲۳۸ - ۲۴۸ - ۲۹۴ -
۱۰۱ - ۱۰۷ - ۱۰۷ - ۱۵۷ - ۲۳۰ - ۱۴۹	۳۴۰ - ۳۴۴ - ۳۹۶ - ۳۳۳ - ۱۴۵۰ -
۲۵۹ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۳۰۸ - ۳۴۱	۴۵۷ - ۴۷۷ - ۵۲۷ - ۵۳۳ - ۵۳۴ -
۳۹۵ - ۴۰۰ - ۴۲۷ - ۴۴۶ - ۴۶۲	۵۳۸ - ۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۵ - ۶۸۳ -
۴۷۷ - ۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۹ - ۴۹۰	۸۴۳ - ۸۶۰ - ۸۶۰ - ۹۱۴ - ۹۶۲ -
۶۰۳ - ۶۰۶ - ۶۱۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱	۹۶۳ - ۹۶۸ - ۹۷۳ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۸ -
۶۴۷ - ۷۴۱ - ۷۶۱ - ۷۶۲ - ۹۱۸	مراد بخش ۲۹ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳ -
۸۲۴ - ۸۳۱ - ۸۵۵ - ۸۷۰ - ۸۸۲	۴۰ - ۴۱ - ۴۳ - ۵۶ - ۵۷ - ۶۲ -
۹۱۷ - ۹۲۳ - ۹۴۵ - ۹۸۶ - ۱۰۳۸	۶۳ - ۷۱ - ۷۴ - ۷۵ - ۹۲ - ۹۹ -
مرزا بیگ ۵۰۰ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۵۲	۱۰۰ - ۱۰۷ - ۱۱۰ - ۱۱۳ - ۱۱۷ -
۵۵۷ - ۵۵۹ - ۵۶۰ - ۶۶۲ - ۱۶۴	۱۱۸ - ۱۲۸ - ۱۳۲ - ۱۳۴ - ۱۳۹ -
۶۸۱	۱۴۲ - ۱۶۳ - ۲۰۹ - ۲۳۶ - ۲۹۱ -
مرزا خان ۱۴۵ - ۵۱ - ۲۴۶ - ۹۷	۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۴ - ۴۶۳ - ۶۱۳ -
۱۴۱ - ۵۴۸ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲	مراد بیگ .. ۵۰۳ - ۵۲۸ - ۹۲۳ -
۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۷ - ۸۵۰ - ۱۰۳۲	مراد خان ۲۴۸ - ۲۴۷ - ۸۲۶ - ۸۳۲ -
۱۰۳۸	۸۳۸ - ۸۶۰ - ۱۰۹۳ -

مصري افغان .. ۵۳ - ۳۳۱ - ۴۵۴	امروز سلطان ۱۴۶ - ۱۹۲ - ۸۷۳-۲۱۸
مصري خان ۵۳ - ۱۰۵۵	۸۸۰ - ۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۸
مصطفی خان ۶۰۶ - ۶۸۳ - ۷۵۱	امروز شيخ موسى ۸۲۶
۱۰۴۹ ۳۷۶۵	امروز علي ۲۴۷ - ۳۰۷ - ۵۶۵ - ۵۶۷
مظفر ۱۹۳ - ۴۵۱ - ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۵۴۹	۹۷۶
مظفر بيگ ۷۴۳	امروز محمد مهدي ۵۱۵
مظفر خان ۹۲ - ۱۲۸	امروز محمد وكيل ۸۷۴
مظفر لودي ۵۱	امروز نور صفوي ۲۹۳ - ۴۴۲ - ۴۴۶
معتقد خان ۱۵۸ - ۲۰۶ - ۸۵۳ - ۸۷۳	۸۵۸ - ۵۹۳
۱۰۵۷ - ۱۰۵۰ - ۹۶۴	امروز هوشدار ۴۷
معتمد خان ۱۲۹ - ۲۴۸ - ۲۹۴ - ۳۴۰	مرشد علي قلي خان .. ۹۱۸ - ۴۴
۳۴۲ - ۴۴۸ - ۴۵۱ - ۴۶۶ - ۴۷۹	مرشد قلي خان ۴۴ - ۵۴ - ۶۲ - ۶۶
۶۰۲ - ۶۰۳ - ۸۶۴ - ۸۷۰ - ۹۶۰	۶۷ - ۷۴ - ۲۱۵ - ۶۱۹
۱۰۶۸	مرواح الدين ۱۳۴
معز الدين ۶۱۴ - ۸۶۲ - ۹۲۴ - ۹۶۳	مريد خان ۹۸۱ - ۶۴۸
۹۷۶ - ۱۰۳۱ - ۱۰۳۲ - ۱۰۳۷	مسعود خان ۲۴۶ - ۳۰۶ - ۳۳۸ - ۹۸۹
معصوم خان ۲۱۰ - ۳۳۳ - ۵۱۵	۱۰۰۶ - ۹۹۱
۶۰۴ - ۸۵۲ - ۱۰۳۷ - ۱۰۴۹	مسعود منكلي ۷۷ - ۶۳
معظم خان ۲۹ - ۸۳ - ۸۴ - ۱۱۱	مسعود يادگار ۷۸
۱۹۰ - ۲۱۸ - ۲۳۳ - ۲۴۲ - ۲۴۸	مصاحب بيگ ۶۲۹ - ۱۸۰

مغول خان ۱۹۵-۳۱۴-۴۰۰-۶۳۶	۲۸۶-۲۸۵-۲۶۹-۲۶۲
۱۰۶۲	۳۳۶-۳۴۳-۴۰۶-۴۰۷-۴۱۹
مغلو خان .. ۸۳۲-۸۵۸-۶۷۶	۴۴۰-۴۴۴-۴۵۲-۴۵۳-۴۶۲
مفتخر خان .. ۴۱-۴۷-۵۱-۸۵	۴۶۵-۴۷۶-۴۷۷-۴۸۴-۴۸۵
مقصود بیگ ۲۱	۴۸۸-۴۹۲-۴۹۳-۴۹۴-۴۹۵
مقیم خان ۹۳-۱۲۸-۲۴۷-۳۳۶	۴۹۸-۵۰۱-۵۰۳-۵۰۴-۵۰۵
۹۱۷-۸۷۷-۸۳۹-۸۱۵	۵۰۶-۵۰۷-۵۱۱-۵۱۲-۵۱۳
مکتوب خان ۸۵۷	۵۱۴-۵۱۵-۵۱۷-۵۱۸-۵۱۹
مکردهج ۱۱	۵۲۰-۵۲۲-۵۲۳-۵۲۴-۵۲۵
مکرم خان ۲۱۵-۲۳۹-۲۵۱-۲۵۷	۵۲۶-۵۲۷-۵۲۹-۵۳۰-۵۳۱
۲۶۳-۲۶۷-۲۸۷-۴۷۷-۹۲۷	۵۳۲-۵۳۳-۵۳۵-۵۳۷-۵۳۸
۹۶۳-۹۸۱-۹۸۶-۱۰۳۲-۱۰۶۱	۵۳۹-۵۴۰-۵۴۱-۵۴۳-۵۴۴
مکرمات خان ۷۵۵-۸۷۱-۸۸۰	۵۴۵-۵۴۶-۵۴۷-۵۴۸-۵۴۹
۹۶۰	۵۵۰-۵۵۱-۵۵۲-۵۵۳-۵۵۴
مکند سنگه .. ۶۵-۶۶-۷۰-۷۰۳	۵۵۵-۵۵۷-۵۶۳-۵۷۰-۶۷۶
ملا احمد ۵۷۵-۵۷۶-۸۵۰-۸۵۸	۶۸۳-۹۱۰-۱۰۳۹
۸۶۰-۹۰۶-۹۱۹-۹۲۴	معین خان ۹۲
ملا چالاک ۱۰۴۱	معین خان ۲۱۳-۲۴۸-۳۰۳
ملا حیدر علی ۱۱	۴۶۵-۸۱۵-۸۳۲-۸۷۷-۱۰۳۸
ملا عبدالله ۸۶۱-۹۱۸	معین الدین .. ۳۰۳-۶۲۰-۹۶۵

منعم خان ۵۵ - ۶۳ - ۹۳ - ۲۴۸ -	ملا عبیض وجیه ۲۳۲ - ۳۹۲ - ۴۴۸ -
۴۵۴	۸۵۸ - ۸۶۰
منکلی خان ۹۳ - ۱۹۳ - ۳۰۶ - ۳۳۹ -	ملا فروغی ... ۶۲۱ - ۸۵۷ - ۸۸۲ -
۴۲۷ - ۶۶۰ - ۸۶۲ - ۸۶۶ - ۹۷۲ -	ملا قاسمی ... ۱۰۳۰ -
۹۸۶ - ۱۰۳۸ - ۱۰۴۶ -	ملا مجیر ۸۵۰ - ۸۵۸ - ۸۶۰ - ۸۶۸ -
منور خان ۵۱۵ - ۵۵۶ - ۷۱۳ - ۷۱۷ -	۸۷۱ - ۹۰۶ - ۹۸۸ - ۱۰۱۲ -
۷۹۶	ملا محمد امین ... ۸۸۱ -
منوهر داس ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۲۲۱ -	ملا محمد خان ... ۴۴۸ -
۲۸۷	ملا نبی ... ۸۶۸ -
موهن سنگه ۶۵ - ۷۰ -	ملفت خان ۴۷ - ۵۱ - ۶۲ - ۷۵ -
مہابت خان ۱۲۹ - ۱۶۴ - ۲۱۹ -	۲۷۰ - ۳۰۷ - ۳۹۹ - ۵۹۳ - ۶۲۱ -
۲۴۹ - ۳۰۲ - ۳۴۱ - ۳۹۷ - ۴۱۹ -	۶۲۷ - ۶۴۲ - ۶۶۳ - ۷۵۲ - ۷۵۹ -
۴۴۲ - ۴۵۴ - ۴۸۵ - ۵۱۴ - ۵۶۸ -	۸۳۰ - ۸۴۳ - ۸۴۹ - ۸۵۱ - ۸۸۰ -
۶۰۳ - ۶۲۴ - ۶۳۴ - ۶۶۱ - ۷۵۲ -	۹۰۸ - ۹۶۶ - ۹۷۸ - ۱۰۳۸ -
۷۵۴ - ۸۳۸ - ۸۵۵ - ۱۰۵۶ -	۱۰۶۱ - ۱۰۶۹ -
مہا سنگه ۹۶ - ۷۶۷ - ۹۶۴ - ۱۰۴۲ -	ملک غنبر ... ۵۹۸ - ۸۶۱ -
۱۰۴۳ - ۱۰۴۴ - ۱۰۵۴ -	صبریز مہمند ۵۳ - ۶۲ - ۹۲ - ۹۹ -
مہدا جی ... ۱۰۰۷ -	۱۰۷ - ۲۴۶ - ۹۸۹ -
مہدی ... ۵۶۵ -	منصور خان ... ۷۱۳ -
مہدی بیگ ... ۱۰۶ -	منصور کاشغری ... ۶۰۵ - ۸۵۶ -

میراسفندیار ۸۶۳	مهدي قلي خان ۳۰۴ - ۵۶۶ - ۸۸۱
میرباتي .. ۴۶۳ - ۱۴۸۷ - ۱۱۹	مهيس داس ۶۵ - ۱۶۳ - ۱۸۹ - ۲۴۶
میربهاردل ۲۷ - ۶۲	۲۵۵
میرنقي ۱۰۵۴	ميان سبكان قلي خان ۴۴۲ - ۴۴۳
میرجعفر ۸۱ - ۷۵۵	ميانه خان ۵۰۹ - ۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۳
میرحاجي فولاد ۸۵۸ - ۸۶۱ - ۱۱۴	۵۵۵ - ۶۰۸ - ۶۹۸ - ۷۰۹ - ۷۳۵
میرحسن ۲۸۷ - ۲۲۷	۷۳۶ - ۷۸۰ - ۷۸۷ - ۷۹۱ - ۹۴۷
میرحسين ۲۳۲	۹۵۳ - ۹۵۵
میرحسيني ۲۴۶	ميرآق ۵۶۷
میرخان ۹۵ - ۱۲۷ - ۲۱۷ - ۴۶۲	میرابراهيم ۵۱ - ۶۳ - ۹۳ - ۱۵۸
۴۷۳ - ۶۲۵ - ۶۶۲ - ۶۶۳ - ۷۴۲	۱۶۳ - ۱۹۳ - ۳۰۷ - ۳۳۳ - ۳۴۵
۸۱۵ - ۸۱۸ - ۸۴۰ - ۸۴۷ - ۸۵۹	۳۹۷ - ۴۴۸ - ۴۵۰ - ۴۸۷ - ۶۲۷
۸۷۶ - ۹۰۸ - ۹۱۷ - ۹۶۵	۷۴۳ - ۸۵۶
۱۰۵۹	میرابوالبقا ۲۹۳
میردردان افغان ۳۰۶ - ۲۱۰	میرابوالحسن .. ۴۷ - ۱۶۱ - ۴۰۱
میررحمت الله .. ۴۷۱ - ۴۷۶	میرابوطالب ۴۸۷ - ۵۹۴
میرروستم ۲۳۲ - ۲۴۹ - ۲۷۴ - ۲۷۵	میرابوالفضل .. ۵۳ - ۶۲ - ۷۷
۳۰۶ - ۳۹۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۲	میرابوالمعالی ۲۴۰
۹۸۶	میراحمد ۴۵ - ۵۳۰ - ۴۴۰ - ۴۷۱ - ۸۸۵
میررضي الدين ۸۶۲	میراسحق ۳۴۵

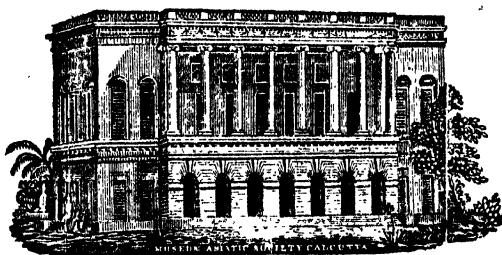
مير رفيع الدين ٢٦٨ - ٢٧١	مير علاء الدين ٥١٧
مير زين العابدين .. ٦٢٢ - ٦٢٣	مير علي اصغر ٧٦٧
مير سلطان حسين .. ١٥٨	مير عماد ٧٤٣ - ١٤٦٠
مير سيدي* ١٢٨	مير عماد الدين .. ١٠٣٤
مير شرف الدين ١٢٦	مير عيسى ٧٧
مير شمس الدين .. ١٤٧ - ٥١	مير غضنفر ٨٥٦ - ٥٦٣
مير صالح ١٤٥ - ١٦٠ - ٣٤٣ - ١٢٧	مير فتاح .. ١٣٩ - ١٤٠ - ٣٤٢
مير ضياء الدين حسين ١٢٣ - ١٢٤ - ١٢٦	مير فلاح ٢٩٥
٥١ - ٧٦	مير فضل الله ١٥٨
مير عابد ٢٤٢	مير محمد صادق ٨١٨
مير عارف ٢٧١	مير محمد مراد ١٤٨
مير عبدالرحيم* ٢٤٧	مير محمد مهدي ١٢٩ - ١٣٥ - ١٦٣
مير عبدالسلام .. ٦٨٠ - ٨٧٨	٢٠٠
مير عبدالله ٢١٥ - ٥٦٦ - ٦٧٣	مير محمد هادي ٢٦٨ - ٢٧١ - ٢٨٧
مير عبدالمعين ٥٨٥ - ٥٩٧	مير محمود ٢٩٣ - ١٤٦٣ - ١٤٧٢
مير عزيز ٢٤٢ - ٢٤٦ - ٢٧٤ - ٢٧٥	١٠٣٥ - ٨٨٢ - ٦١٩ - ١٤٨٧
٥٤٣ - ٥٥١ - ٦١٩ - ٦٢١ - ٨٦٠	مير مراد ٥٤
٩٧٧ - ٩٢٣	مير مرتضى ٥١٩ - ٥٤٤ - ٥٥٣
مير عسكري ١٤٤	٦٩٥ - ٧٠٣ - ٧٠٦ - ٧٠٨ - ٧٠٩
مير علاء الدوله ١٥١	٧١١ - ٧٣٤ - ٧٣٦ - ٧٧٦ - ٧٨٠

۷۹۱-۷۹۰-۷۸۸-۷۸۶-۷۸۳	۲۲۳-۲۱۱-۱۹۳-۱۸۰-۱۶۱
۹۳۸-۸۱۰-۸۰۹-۸۰۳-۷۹۲	۲۳۸-۲۳۶-۲۳۵-۲۲۶-۲۲۵
۹۵۶-۹۵۵-۹۵۴-۹۵۱-۹۴۹	۲۴۴-۲۴۳-۲۴۱-۲۴۰-۲۳۹
میر مظفر حسین ۵۶۳	۲۵۵-۲۵۴-۲۵۲-۲۵۱-۲۵۰
میر معصوم ۵۱	۲۶۵-۲۶۳-۲۶۱-۲۵۸-۲۵۷
میر ملک حسین ۵۱	۲۸۴-۲۷۱-۲۷۰-۲۶۹-۲۶۸
میر معین ۸۷۴	۳۳۶-۳۰۹-۲۹۳-۲۸۹-۲۸۵
میر موسی ۸۱۸-۱۵۰۰	۳۴۱-۳۰۹-۳۰۴-۳۰۳-۳۰۲
میر مهدی ۹۷۸-۹۶۱۵-۸۳۹	۳۵۸-۳۵۶-۳۴۴-۳۴۳-۳۴۲
میر نعمان .. ۹۲۷-۱۵۰۰-۳۴۱	۳۷۹-۳۷۶-۳۷۰-۳۶۹-۳۵۹
میر نعمت الله ۲۸۷-۲۷۰-۲۴۸	۳۹۸-۳۹۵-۳۹۴-۳۹۱-۳۸۳
میر نور ۵۹۳	۵۰۴-۵۰۳-۵۰۲-۵۰۰-۴۹۹
میر هاشم ۳۲۲	۵۱۲-۵۱۱-۵۱۰-۵۰۹-۵۰۵
میر هوشدار ۵۱	۵۱۷-۵۱۶-۵۱۵-۵۱۴-۵۱۳
میر یحیی ۷۴۳	۵۲۵-۵۲۴-۵۲۳-۵۲۰-۵۱۹
میر یعقوب ۳۵۵-۱۹۵	۵۳۰-۵۲۹-۵۲۸-۵۲۷-۵۲۶
(ن)	۵۳۴-۵۳۲-۵۳۱-۵۳۵-۵۳۱
ناروجی ۱۰۰۷-۹۸۸	۵۵۰-۵۴۹-۵۴۸-۵۴۷-۵۴۶
ناشجاع (یعنی شامزاده شجاع)	۵۵۵-۵۵۴-۵۵۳-۵۵۲-۵۵۱
۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳	۵۶۳-۵۶۱-۵۶۰-۵۵۸-۵۵۶

۲۶۷-۲۷۰-۲۹۳-۳۰۷-۳۲۱	۵۶۷-۵۷۳-۶۳۱-۶۷۳-۶۷۶
۳۹۵-۳۹۹-۴۱۸-۴۲۱-۴۲۷	۶۷۷-۶۷۸-۶۷۹-۶۸۰-۶۸۱
۵۹۳-۶۳۴-۷۶۳-۸۱۷-۸۴۳	۶۸۲-۶۹۴-۷۸۳-۹۱۰
۸۸۰-۹۶۰-۹۷۸-۱۰۴۷-۱۰۶۲	نصیرخان ۱۰۶۳
نرسنگه ۲۶۸	نادرخان .. ۶۲۵-۷۴۲-۸۵۶
نرسنگه داس .. ۲۷۰	میدارخان ۱۱۵-۱۵۷-۱۶۲
نرسنگه کور ۳۰۴-۳۰۶-۸۶۵-۹۸۹	۱۴۲۱-۱۴۲۷-۱۴۲۸-۱۴۳۹-۱۴۴۰
نصرت خان ۷۹-۲۴۸-۲۴۹-۲۶۸	۸۱۷-۸۶۴-۹۶۲-۹۷۹-۱۰۳۱
۲۸۷-۲۸۸-۳۰۷-۳۰۸-۳۹۹	ناجی ۱۲۸
۴۹۲-۱۰۶۱	افرخان .. ۱۰۴
نصیرالدین ۳۵-۹۲-۳۹۹-۶۹۸	چابخت خان ۲۹-۴۲-۴۵-۴۶-۴۸
۷۱۲	۵۱-۵۴-۶۱-۶۴-۶۸-۷۵
نصیری خان ۵۶۵-۸۵۶-۹۸۶	۲۳۰-۲۳۶-۲۴۵-۲۴۸-۳۴۶
نظام الدین ۷۶-۲۶۹	۳۹۶-۳۹۷-۴۵۷-۴۵۸-۴۶۵
نظرقلی ۶۲۲-۶۲۳-۶۲۴	۵۶۴-۵۷۰-۵۹۴-۷۶۲-۸۱۷
نعمت خان ۳۹۷-۱۰۶۲	۸۱۸-۸۲۲-۸۳۷-۸۴۲-۸۵۵
نعمت الله ۵۲-۶۲-۹۲-۹۸۱-۱۰۴۸	۸۶۴-۸۶۵-۸۷۳
۱۰۶۸	نجفقلی ۹۴۰-۹۷۶
نوازش بانویگم ۴۲۰	نذر محمد خان ۱۱۴-۱۵۸-۱۶۲
	۲۴۲-۲۴۸-۲۵۰-۲۵۷-۲۶۴

۴۵۲ - ۴۵۳ - ۴۵۸ - ۴۷۲ - ۴۸۱	نوازش خان ۱۱۳ - ۱۲۹ - ۱۸۹
۶۲۰ - ۷۴۱ - ۷۴۳ - ۷۶۱ - ۷۶۲	۴۷۰ - ۳۳۳ - ۴۷۴ - ۴۸۸ - ۵۹۳
۸۱۹ - ۸۵۵ - ۸۵۷ - ۸۶۵ - ۸۷۳	۹۰۸
۸۰۰ - ۸۸۲ - ۹۸۱	نوبت خان ۸۴۰
وزیر کرمیان ۱۴۳	نوح ۳۸۶
ولی بیگ ۲۴۹ - ۲۸۴ - ۲۸۷ - ۳۰۸	نودر صفوی ۵۹۳
۵۹۰ - ۵۹۴	نورالکسین ۴۶۰ - ۴۹۹ - ۵۰۴
ولی محمداور ۴	۵۰۵ - ۵۲۳ - ۵۲۹ - ۵۵۱ - ۵۶۵
ولی محمد انصاری ۴۸	نورالدین محمد جهانگیر ۳۸۷ - ۸۴۰۰
(۵)	۸۷۷
هادی دارخان ۵۳ - ۶۲ - ۹۳ - ۹۸	نوری بیگ ۸۵ - ۱۸۶ - ۲۰۳ - ۲۱۶
۱۰۷ - ۲۴۷ - ۵۱۳ - ۸۸۰	نهای چند ۸۵۷
۱۰۳۴ - ۱۰۴۶ - ۱۰۶۸ -	نیازی خان ۲۴۹ - ۲۶۹
هدایت الله ۱۱۲ - ۳۰۳ - ۳۷۳ - ۴۷۳	نیتو ۹۷۱ - ۱۰۰۳ - ۱۰۳۳
هرجس کور ۲۷۰ - ۳۴۰ - ۳۳۶	نیک نام خان ۵۲۲ - ۵۳۳ - ۶۲۷
۳۳۷ - ۴۵۷ - ۴۸۷ - ۹۹۹	۸۷۶
هرام ۲۴۶ - ۵۴	(۶)
هوناته ۱۰۰۴	وزیر بیگ ۲۳۲ - ۴۷۹ - ۵۶۶
هزیرخان ۵۵ - ۶۳ - ۹۳ - ۱۶۱	وزیر خان ۱۲۹ - ۱۹۱ - ۱۹۶ - ۲۱۴
۲۴۰ - ۴۸۸ - ۳۰۷ - ۴۰۳ - ۴۳۳	۲۱۸ - ۲۴۸ - ۴۱۷ - ۴۴۸

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS
PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 288.

INDEX
OF
NAMES OF PERSONS
AND
GEOGRAPHICAL NAMES
OCCURRING IN THE
'ĀLAMGĪRNĀMAH,
BY
MAULAWI 'ABDULHAY,
CALCUTTA MADRĀSAH.

CALCUTTA:

PRINTED BY G. H. ROUSE, AT THE BAPTIST MISSION PRESS.
1873.

DATE LABEL

THE ASIATIC SOCIETY

1, Park Street, Calcutta-16

The Book is to be returned on the date last stamped :

[illegible]

